

Necdet Erem

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

23.04.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

. Yer Arasat Gün Haşirdir.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

Kitabı sağ tarafından verilen kimse (sevin içinde) derki: İşte (bakın) alın, kitabımı okuyun; Çünkü ben, (amellerimin karşılığı olacak) hesabımla kavuşacağımı sezmişim.
Hakka 69 / 19 - 20

Artık o (ruhunun sonsuz haz ve mutluluk duyacağı) hoşnut bir hayat olan (ölüm ve elemnin hasret ve hasedin olmadığı) Yüksek (zaman ve mekan tanımayan) bir cennettir. Ki o cennetin (his ve duygulara sonsuz haz ve lezzetleri yaşatacak, tatmin edecek nimetleri onu kuşatmıştır.) meyveleri sarkmıştır.
Hakka 69 / 21 - 22 - 23

(Onlara) Geçmiş günlerde yaptığınız (hayırlı) işlerden ötürü (Bu sonsuz ve sınırsız nimetler dünya hayatında tabii tutulduğunuz imtihanındaki İman, İtaat ve Muhabbetinizin karşılığıdır) afiyetle yeyin, için." (istediğiniz gibi hiçbir engel ve yasakla karşılaşmadan her nimetten istifade edin denir) . Hakka 69 / 24

AMEL DEFTERLERİ SOL YANINDAN VERİLENLER:

Kitabı sol tarafından verilene gelince, o: (Dünya hayatında Allah'ı ve Ahireti inkar edenler, kitap ve Peygamberi yalanlayanlar veya iman ettiği halde Allah'ın emir ve yasaklarına riayet etmeyenler)

Keşke, der, bana kitabım verilmeseydi de, (Yaşadığım başı boş hayatın raporları önüme konmasaydı) hesabımın ne olduğunu bilmeseydim! (Cehennem gibi ebedi bir azaba çarptırılacağım bana önceden bildirilmeseydi de daha oraya girmeden YANMAYA başlamasaydım.)
Hakka 69 / 25 - 26

Ne olurdu o ölüm, iş bitirici olsaydı.(dünya hayatımda YOK olacağıma inandığım gibi YOK olsaydım da bu elim ve acı azaba muhatap olmasaydım.)
Hakka 69 / 27

SADAKALLAHULAZİM.

YER ARASAT GÜN HAŞİRDİR

Haramlardan sakın burda, tüm ameller geçer kayda.
Bilmez misin hesap günü olmaz hiç kimseden fayda,

Cümle alem derdest olur, her can hesaba çekilir.
Mizan denen terazide, mü-min kafirden seçilir.

Yer Arasat, gün haşirdir, can dudakta, ter kulakta,
Sıra bekler insu ve cin, sanki herkes son durakta.

Güneş inmiş yere yakın, beyin kaynar fokor fokur.
Sağ yandan defter verilen, sevinerek durmaz okur.

Sol yandan defteri alan, der idi ki haşir yalan.
Uzun bir ömrü tüketti, elde ne var geri kalan.

Œimdi hesap zamanıdır, bu gün hakkın divanında.
Kur'ana gönül verenler, ikram görür hak katında.

Necdet Erem

.LEYLE-i KADRİNİZ MÜBAREK OLSUN.

RAMAZANIN SON ON GÜNÜ İÇİNDE OLDUĞU İHTİMALİ OLUP,
YİRMİ YEDİNCİ GECESİ ÜZERİNDE İTTİFAK İLE KANAAT HASİL OLAN LEYLE-İ KADİR
VE ÖNEMİ!

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM.

- 1- Biz o (Kur'ân) nu Kadir gecesinde indirdik.
- 2- Kadir gecesinin ne olduğunu sen nereden bileceksin?
- 3- Kadir gecesi bin aydan daha hayırlıdır.
- 4- Melekler ve Ruh o gece Rablerinin izniyle, her iş için inerler.
- 5-O gece, tanyeri ağarınca kadar süren bir selâmettir.

Biz o (Kur'ân) nu Kadir gecesinde indirdik.

Kadir gecesi kutisyet ve bereketini insanlığın dünya ve ahiret saadet vesilesi olan Kur-an'ın indirilmesinden almakta olup büyük, bereketli ve faziletli bir gece olduğu için,

Kadir gecesinin ne olduğunu sen nereden bileceksin?

İkinci ayetikerime ile Allah O'un ne olduğunu anlayıp bilemeyeceğimizi söyler.
Çünkü üçüncü ayeti kerime ile O'nun bin aydan hayırlı olduğunun müjdesi verilip dikkatle takip edilip kıymetinin bilinmesi için dikkat çekilerek altı çizilmiştir.

Müjdesi verilen bu BİN ay bu günkü yaşamakta olduğumuz dünya endişeleri ile dolu gaflet içinde kazançtan çok kaybettirici rahattan çok zahmet ve sıkıntı dolu BİN ay olmasa gerek.

Kanaati acizanemce,

SEKSEN ÜÇ KÜSÜR YILLIK BİR HAYATA TEKABÜL EDEN,
Bin ay DOLU DOLU İHSAN SIRRINA MAZHAR NAMAZ KILINMIŞ GİBİ.
Bin ay DOLU DOLU havasul havasın his ve duygularını, düşünce ve davranışlarını kontrol altında tutmuş olduğu gerçek manasına uygun oruçlu gibi.
Bin ay MAZHAR OLMUŞ OLDUĞU BÜTÜN NİMET VE İMKANLARIN ŞÜKRÜNÜN EDASINA MUVAFFAK OLUNMUŞ ZEKATINI VERİLMİŞ GİBİ.
Bin ay HER NEFESTE İKİ DEFA EŞHEDÜELLAİLAHE İLALLAH VE EŞHEDÜ ENNE MUHAMMEDERRESULALLAH kelime-i kudsiyesine devam etmiş gibi Vs.
Rıza, Cennet ve cemalullah meyvesi verecek BİN aya tekabül edecek bir gece olsa gerektir.

Evet, O gece melekler ve ervah'ı neyyire denen letafet kesbetmiş (nebilere, şehidler, Salihler, sıdıklar vs) beşerin kadir gecesini yani kur-an ile şereflenmesini tebrik amacı ile inerde iner.

Bu bereketli gecede feyz, bereket iltifatı sübhani, Lütfi rabbani, af ve mağfiret tan yeri ağarınca kadar selamet ve saadete mazhariyet sürer.

Bu bereketli ve yümünlü gece,

belli bir gün ve belli bir zamana tahsis edildiğinde tembelliğe kapı açacağından dolayı bir rivayette, senenin içinde, bir rivayette ramazanın içinde, ilk on gününde, ilk yirmi gününde ve son on gününde olma ihtimali ile HER GECEMİZİ KADİR HASSASİYETİ İÇİNDE GEÇİRMEMİZ amaçlanmış olup, İttifak ile YİRMİ YEDİNCİ GECE OLDUĞU ÜZERİNDE KANAAT HASIL OLMUŞTUR.

Nasıl ki ecel ömür içinde gizli olup, her an ölebileceğimiz hesaba çekileceğimiz ihtimali ile HAYRU HASENET, İLM-U İBADET, TÖVBE VE İSTİGFAR ADINA hassasiyet içinde yaşanıp gaflete düşülmesin,

Yine CUMA GÜNÜNDE İCABE-İ DUA denen Allah cc. Hz.lerinin dualara icabet edeceği bir an vardır.

Ama cumanın hangi saati veya hangi anı olduğu belirtilmeyip, CUMANIN her anını CUMAYA layık bir hassasiyet içinde yaşanmasını sağlamak için.

Nezdi uluhiyette makbul veli kullar insanlar içinde gizli olup herkes hakkında hüsnü zan besleyip insanlar ile olan münasebetlerimizde müsbet ve isabetli olmamızı temin için gizlendiği için,

RAMAZANIN SON ON GÜNÜ İÇİNE GİRDİĞİMİZ.
Artık her gecenin kadir olma ihtimali vardır.

Zaten yirmi gündür RAMAZAN REVİZYONU İLE ARTIK KADİR GECESİNİN meyvelerini devşirme zamanı geldi.

Her geceyi kadir bilip kadrini bilenler için,
Allah'ın izni ile BİN AYDAN DAHA HAYIRLI OLAN KADİR SEVABI KAZANMAK MÜMKÜN olabilir.

Allah'ın her KULUNU HIZIR BİLME HÜSNÜ ZANNI İLE rıza ve dualarına talip olduğumuzda inşallah günahlarımızdan kurtuluş imkanı bulabilir Ramazanın hayır ve bereketinden Ramazan kudsiyetinde istifade etmiş olabiliriz. İnşaalaha-u taala. El ilmu indellah LAY-ELEMUL GAYBİ İLLALLAH.

Ramazanınız ve Leyle-i KADRİNİZ mübarek olsun.

Necdet Erem

.Materyalist

Materyalist,
Sadece inancı inkâr eden kişi değil.

Materyalist,
bütün değerleri maddeye indirgeyip,
İnancını dikkate almadan ahiret yokmuş gibi sadece dünyalık yaşayarak, maddeyi
putlaştırdığının farkında olmayan TOTEMİST GİBİ DÜŞÜNENLERLE, FİRAVUNLAR VE
NEMRUTLAR GİBİ dünya sevdası ile Allah'ı ve ahreti unutup, hayatı anlamsızlaştırarak
ölümlü dünyada ebedi kalacakmış gibi yaşamını sürdürmeye çalışanlardır.

Bunlar kendilerinin inançlı olduğunu zan edip içinde buldukları hali unutarak, firdevs
Cennetindeki köşklerinde yaşayacakları mesut hayatın hayallerini kursalar bile.

Evet, "zaman gösterdi ki,
CENNET UCUZ DEĞİL, CEHENNEM DAHİ LÜZUMSUZ DEĞİLDİR."

İkazına, özellikle bizim (benim) gibi;
Allah'a ve ahirete inandığını zannettiği halde, İNANDIĞI GİBİ YAŞAMAYA YANAŞMAYIP,
YAŞADIĞI GİBİ İNANMAYA BAŞLAYANLAR ne kadarda muhtaçtır.

"Yoksa siz, kendinizden önce gelip geçenlerin hali (uğradıkları sıkıntılar) başınıza
gelmeden cennete girivereceğinizi mi sandınız?"

Onlara öyle yoksulluklar, öyle sıkıntılar dokundu ve öyle sarsıldılar ki, hatta peygamber
ve beraberinde iman edenler:

"Allah'ın yardımı ne zaman? " derlerdi.
Bak işte! Gerçekten Allah'ın yardımı yakındır." 2/214

Keyfini bozmadan, lezzet ve rahatından taviz vermeden, Allah'ın emaneten imtihan sırrı
ile verdiği Allah'ın ihtiyaç sahibi kulları ile paylaşmayanlar, biriktirdikleri mal ve
servetleri mirasçılara bırakıp giderken, hayalini kurdukları cenneti kazanabileceklerini
mi zannediyorlar?

Heyhat!

Necdet Erem

001 Sevinen Varmı? ?

Hayatı tatlı bir yalan,
Ölümü acı bir gerçek olarak adlandıranlar;

Ölüme hazırlıklı olmadıklarından dolayı,
hayatın ACISINA VE ALDATMASINA RAĞMEN,
YAŞANMASI GEREKTİĞİNE kendilerini inandırmaya çalışıyorlar.

Ölüm hakikati bilinmediğinden ACI ZAN EDİLİYOR.

ÖLÜM ACI BİR GERÇEK OLSAYDI, dert ve sıkıntılardan uzaklaştıran
kısa metrajlı bir numunesi olan UYKU BUKADAR TATLI OLURMUYDU?

Acil bir işi olmadığı halde
RAHAT UYKUSUNDAN UYANDIĞINA OOOH İYİKİ UYANDIM DİYE SEVİNEN VARMI?

Hele güzel bir rüya görüyor veya sabahla beraber sıkıntılı bir gün bekliyor ise!

NOT:

ÖLÜM;

Ruhun sonsuz ve sınırsızlık standardına uygun bir boyuta geçmesinin adı olduğu
bilinseydi o standardı kazanmak için neler verilmezdi.

Numunelerine aşık olup,
yalan olduğunu unuttuğumuz
dünya hayatındaki nimetlere teşekkür etmeyi unutup,

nimete ve nimeti verene nankörlüğün cezasının büyüklüğünü idrak edebilseydik
yapmaktan MEN edildiklerimizi acaba yapar mıydık?

Necdet Erem

002 Merak Etmeden!

İnsanlar,
DEĞERSİZ, FANİ, BASİT,
GÜNÜBİRLİK şeyler üzerinde
GEREĞİNDEN FAZLA düşündükleri için
DÜŞÜNMELERİ GEREKEN DEĞERLİ ŞEYLERİN FARKINA BİLE VARAMIYORLAR.

YARIN,
Yaratanın huzuruna
elleri boş, Yüzleri kara çıktıklarında!

Verilmiş olan sonsuz nimet ve emanetlere
isyan ve ihanet niteliği taşıyan gafletlerinden dolayı
HESABA ÇEKİLDİKLERİNDE, hangi MEŞRU MAZERETE SİĞİNARAK
KENDİLERİNİ SAVUNACAKLARINI İNSAN MERAK ETMEDEN, EDEMİYOR.

Necdet Erem

003 Doğru Yer, Doğru Zaman.

Doğru yer ve doğru zamanda söylenmeyen söz
ve yapılan müdahale doğru olsa bile! ..

Zaman, tarz ve muhatap doğru seçilmediğinden dolayı,
Daha büyük yanlışlıklara kaynak olmaktan kurtulamaz.

Onun için büyüklerimiz,
HER YAPTIĞIN VE HER KONUŞTUĞUN DOĞRU OLMALI.

AMMA HER DOĞRU BİLDİĞİNİ YAPMAK,
HER DOĞRU OLDUĞUNA İNANDIĞIN SÖZÜ HER KESE
VE HER YERDE SÖYLEMEK, DOĞRU DEĞİLDİR.
Diyerek doğru yolu göstermişlerdir..

DOĞRU ODUR Kİ
DOĞRU SONUÇLAR DOĞURA.

DOĞRU YER,
MÜSAİT ZAMAN,
EHİL MUHATAP GÖZETİLMEYEN,

YAPILACAK HİÇBİR İŞTEN,
DOĞRU SONUÇ ALAMANIN İMKANI YOKTUR.

DOĞRU KONUŞACAĞIM,
DOĞRU DAVRANACAĞIM DERKEN,

DOĞRULARLA İNATLAŞIP,
YANLIŞLIKLARA ZEMİN HAZIRLAMANIN NE MANASI VAR.

Doğru sonuç almak için!

Doğru yer,
doğru zaman
ve doğru muhatabı
DOĞRU SEÇMEK LAZIM.

Necdet Erem

004 Kanaat.

Genelde insanlar,
imkanları kadar dürüst,
imkanları kadar güvenilirdir.

Dürüstlük ve güvenilirliğine önem verenler de,
yakınlarının ölçsüz talep ve davranışları karşısında
çaresiz kalıp, değerlerinden ödün vermek zorunda kalırlar.

Onun için kişilerin moral değerlerini koruyabilmeleri,
ihtiyaçlarını İMKANLAR İLE SINIRLANDIRILMALARINA bağlıdır.

İhtiyaçlarını İMKANLARI ile sınırlandırmayanlar,
şahsiyet ve haysiyetlerinden ödün vermekten kurtulamazlar.

Onun için Alemlerin efendisi
"ELKANAETU KENZULLAYEFNA" kanaat tükenmez bir hazinedir,
" VE ERDE BİMA KASEMELLAHU LEKE TEKUN EGNEN NAS"
Allah'ın sana taksimine (verdiğini, takdirine) razı ol ki İNSANLARIN EN ZENGİNİ
OLASIN der.

Akıllı insan kanaat ehliinden olup,
insani ve İslami değerleri aşındırmayan,
göz ve gönül açıklığından ve fukaralığından korunmasını bilendir.

Zenginlik gönül işi, bunu bilsin her kişi.
Çalış kazan boş yatma, ihmal etme sen işi.

Necdet Erem

005 Daha Az Zararlı Değilya! .

İnsan hayatı anlamsız yaşanacak kadar ucuz, amaçsız harcanacak kadar değersiz, sadece beslenme ve üremeye tahsis edilecek kadar basit değildir.

Hayatı,
Çoğalmak için üreme,
beslemek için beden büyötmekten ibaret görenlere ne ad verilir.

Saçına sinek konmasına tahammöl edemeyenler,
Kafa taslarının içine yılan, çıyan ve korkunç AKREPLERİ nasıl misafir edecek.

Gerçi yaşarken kafalarında emekle oluşturup severek taşıdıkları,
ebedi hayatlarını tehdit eden yaratıcıyı inkar ve emirlerine isyan gibi zararlı, fikir ve düşünceler,

beyinlerini yiyerek beslenecek olan,
yılan, çıyan ve akreplerden daha az zararlı, daha az tehlikeli değil ya! ..

Necdet Erem

006 Akıllı İnsan

Ey Dost,
Akıllı insan,
HAYATİ ÖNEM TAŞIYAN her hangi bir haberi getiren kişinin,
sadakat ve doğruluğunu araştırmadan gerekli tedbiri alındır.

Dikkate alınması gereken, haberi getirenin dürüstlüğü değil,
getirdiği haberin vuk-u halinde muhatabına ödeteceği faturanın büyüklüğü olmalıdır.

Akıl ve mantık bunu böyle kabul ederken! .

Her an ölüm ile yüz, yüze bulunan,
istisnasız her insanı yaşamının sonucu itibari ile ilgilendiren,

inkarcıları YOKLUĞA VE HIÇLIĞE MAHKUM edip,
zorluklarına rağmen, zorunlu olarak yok olmak için bir ömür anlamsız ve amaçsız
yaşamaktan;

inandığı halde inancının gereklerini dikkate almayanları
CEHENNEMDE YANMAKTAN kurtaracak yolu gösterip EBEDİ CENNET SAADETİNİN
müjdesini veren,

dostlarının tasdiki,
düşmanlarının ittifakı ile
her sözünde sıdık, her hali ile emin olan,

başta Hz. Muhammed Mustafa (sav.) olmak üzere,
bütün peygamberlerin, vermiş olduğu, hayata anlam
ve yaşama, yaşanmaya değer kazandıran, HAŞİR VE ADALET sonucu,

cehennem tehdidi ve cennet müjdeleyen haberlerine inanmayan
veya inandığını söylemesine rağmen dikkate almayanlar için akıl ve mantık adına
söylenilecek makul ve mantıklı bir söz ve ifade varmı?

Necdet Erem

007 Bir Mektup.

Değerli Dostum,
Ben ne sizin ne de bir başkasının yaşamına müdahale etmiyorum.

Madem yaratıldık ve zorlu hayatı zorunlu yaşatılıyor,
Yaşarken de hayatın bin türlü cefasını bir ömür çekiyoruz.

Emek ve ücret dengesi diye yerleri gökleri inletirken,

Neden bu çileli hayatın sonunda,
çektığımız cefasına degecek bir ücretimiz olmasın diyorum.

YOK OLMAK İÇİN yaşanmaz diyorum.
Hem de bu ağır, zorlu ve zorunlu şartlarda.

Oysa hepimizin akli, fikri ve mantığı var.
Hiç bir işimizi sonucu itibari ile anlam ve amaçsız yapmamayı aklın gereği sayar,
yaptığı işin amacını, söylediği sözün anlamını bilmeyenlere de aramızda DELİ DERİZ.

Düşünün! ..
Bütün bir hayatını sonucu itibari ile düşünmeden
ve değerlendirmeden yaşayanlar inanç ve düşüncelerine göre,
ya YOK OLACAK,

veya ruhlarının yaratılmış olduğu EBED diyarında yaratıcının vaat etmiş olduğu mükafat
veya ceza ile karşılaşacaklardır.

İnsan olarak bir birimizi uyarmak yanlışları göstermek vazifemiz değil mi?
Bence İnsan nefsi için değil nesli için yaşayan asil mahlukun adıdır.

Onun için ben,
Her alanda inandığımız kadar varız.
Ve İnandığımız kadar İNSANIZ derim.

Zaten inanmayanlar,
insan olmadıklarını iddia edip ispatlama gayreti içinde değiller mi?

Tabi kendileri bilirler.
Kimseye insan olduğunu kabul ettirme adına dayatma yapmaya kimşenin hakkı yok.
Bari onlarda İNSAN OLDUKLARINA İNANALARI hayvan olduklarına İNANMAYA
ZORLAMASLAR.

Değerli Dostum.
Kabul etsek te, etmesek te,
İnsanız ve insan olarak yaratılmışız.

İnsan olmanın en önemli özelliği,
geçmiş aslı ve gelecek nesli ile olan ilgi ve irtibatıdır.
Kültür ve medeniyetimizi bu özelliğimize borçlu değiliz mi?

Aynı dünyada, aynı ortamlarda,
aynı olmasa da benzer şartlarda yaşıyoruz.

Hiçbir şey bir birinden bağımsız olmadığı gibi.

Özellikle insan ve sosyal hayat,
bağımsızlık kabul etmeyen organize bir harekettir.

Hepimizin doğru bildiklerimizi,
doğru yer, zaman ve doğru bir dille bir birimize bildirmek ve bilgiyi paylaşmak
sorumluluğumuz var.

Hiç kimsenin düşünce ve davranışları sadece kendisi ile sınırlı değildir.

Doğruları doğru bir dille bildirmek vazife olduğu gibi,
yanlışı da doğru bir üslup, insana yakışır bir edep ve saygı ölçüleri içinde bildirmek
ve hatırlatmak İNSANİ vazifemizin en önemlilerinden biri olduğuna inanıyorum.

Sonra dikkat ederseniz! ..
Ben Dini bir şey yazmıyorum.

Felsefi açıdan hayatı sorguluyor,
anlamli ve amaçlı yaşamının gereğini anlatmaya çalışıyorum.

Tabi bu arada hayatını anlamsız ve amaçsız yaşamak isteyenlerde bir diyeceğimiz yok.

Amma insan olarak gittikleri yolun sonunu gösterme sorumluluğumuz var.

Eeeeeeeee nede olsa insanız.

Neslimiz ve hem cinslerimizi kabul ettikleri ölçüde KORUMAK hepimizin İnsani
vazifesidir. (evlatlarımızı, kardeşlerimizi, öğrencilerimizi, yakınlarımızı korumayı vazife
bilmiyor muyuz?)

Kimsenin kabul ve tercihlerine müdahale hakkımız olmadığı gibi,
zaten kimsenin öyle bir imkânı da yoktur.

Necdet Erem

008 İman! ..

Cansız ceset için CAN ne ise! ..
Dünü ve yarını olmayan FANİ dünya hayatı için de İMAN odur.

Fani hayatı ışıklandırıp, ebedileştirdiği için,
Geçici hayat kaynağı olan CAN'dan daha önemlidir.
Allah'a ve ahirete gerçek manada bir İMAN.

Necdet Erem

009 Değişim

Yılların geçmesine rağmen,
Bir Şeyin değişmediğini zan edenler,
Aynaya bakmayanlar veya çevrelerindeki değişimi görmeye
ve anlamaya zaman bulamayanlar olsa gerek.

Oysa insan ve insanın ilgi alanına giren her Şey değişiyor.

Bir kısmı,
TAKİP EDİLEMEYECEK KADAR SÜRATLİ.

Bir kısmı,
FARK EDİLMEYECEK KADAR AğIR AHESTE.

Bir kısmı da,
kabul edilemeyip inkâr edilecek kadar korkunç ve ürkütücü.

İnsan her Şeyin
her an değiştiğinin farkına varsaydı!
Her Şeyden önce hayat tarzını değiştirirdi.

Değişmeyen ve değişmek istemeyen insanın,
hayata bakışı ve değiştirmek istemediği hayat tarzı ile
her Şeyin istemediği bir Şekilde değiştiğinin farkına vardığında
kendisini değiştirme fırsatını kaçırmış ve maalesef iş işten geçmiş olacak.

Necdet Erem

010 Haşre gider.

Herkes nihayet KABRE GİRİP
Hesap için HAŞRE GİGİDER!

Kimse kimseye değil.
Her Kim ne ederse,
Ancak Kendi kendisine eder.

Necdet Erem

011 HUZUR ve SAADET MESAJLARI

Rabbim hakkı işitmeye,
işittiğini anlamaya ve kabul etmeye muvaffak kılsın.

Hakkı söylemeye
hakikati duyurmaya vazifeli olanlara da,
gayret, feraset, marifet ve muhabbet ihsan etsin ki!

İşittiklerine inat ve adavet ile isyan etmeyip,
"SEMİ NA VE ETE-NA YAREBBENA" (Maide 5/7) işittik itaat ettik desinler.

İrşat ve tebliğde muhatabın kabulü,
Allah'ın ihsanı ile tebliğcinin tebliğ ve teklif metodundaki
takip etmiş olduğu yol, ilim, feraset ve samimiyetine bağlıdır.

Kabul edilmesinde problem olmayan,
hatta şiddeti ZARURETİ olan davetler bile,
davetçinin usul ve erkan bilmeyişinden dolayı
REDDİ CEVAP alıp kabul görme şansını kaybedebiliyor.

Rabbim Ümmeti Muhammed'e, (sav.)
feraset, dirayet, marifet ve SAMİMİYET ihsan buyursun ki,
İNSANLIK İMANSIZ KALIP CEHENNEME mahkum olmasın.

Şu hayatı da anlamsız ve amaçsız yaşama mecburiyetinde kalmasın.

Takdire şayan bile olsa,
örneği olmayan bir düşüncenin kabul görmesi çok zor bir şey.

Kimi, neye, nasıl davet ettiğinden bihaber davetçilerin dikkatine.

Değerli Müslümanlar.
Maalesef bu gün insanlığın İslam gibi hayata anlam kazandıran,
iki dünya'da da huzur ve saadet mesajları ve müjdeleri veren İslam Dini,

Temsilcileri olan biz Müslümanların,
cahilliği, fakirliği, geri kalmışlığı ve içinde bulunmuş olduğumuz keşmekeşten dolayı,

bütün insanlığın yaşanmakta olan dünya hayatına anlam kazandırmı adına İslam'ın
TEVHİD VE AHİRET inancına şiddetle muhtaç olmasına rağmen İSLAM insanlık nezdinde
KABUL GÖRMÜYOR.

Gelişmiş ve kültür düzeyi yüksek topluluklar tarafından,
sanıyorum dikkate değer bile görülüyor.

Bu konuda yanılmış olmayı çok isterdim.

Örneği olmayanın,
söyleminin değeri takdir edilebilir mi?

Allah âlemi İslam'ı içinde bulunmuş olduğu,
Cehalet, Zaruret (fakirlik.) İhtilaf ŞEYTAN üçgeninden kurtarsın.

Bütün insanlık,
İMANSIZLIK belasından kurtulup,
hayatı sonucu itibari ile anlamlı ve amaçlı yaşama şansına kavuşup,
EKO SİSTEMDE BAKTERİYEL bir çileden,

dünya zindanında idam hükmü verilmiş,
infaz gününü bekleme esareti yaşamaktan kurtulsun.

Futbolculuk ile futbol severliğin
aynı manaya gelmediği şuur ve bilincinden hareketle,

Sadece elhamdulillah Müslümanım demekel yetinenler ile,
hayatını Müslümanca ve İslam'a yakışır bir bir tarzda yaşayanlar,
aynı evde yaşasalar bile aynı düşünceye hizmet ettikleri söyleneblirmi?

Necdet Erem

012 Tek Sahnelik OYUN

İnsanların gafletine dikkat çekmek lazım.
SEVDİKLERİNİ AGITLAR YAKARAK GÖMERKEN BİLE,
BİR GÜN KENDİLERİNİNDE, YİNE SEVDİKLERİ TARAFINDAN GÖMÜLECEKLERİNİ
DÜŞÜNEMİYORLAR.

Allah, hayatın devamı adına ölümü UNUTTURUYOR.
Hayatı kutsayıp sevdirmeseydi, dünyanın bunca derdine, belasına,
sonundaki sevimsiz ve zorlu yaşlılığına rağmen, BU HAYAT SEVİLEBİLİRMİYDİ?
BUKADAR İSTEK VE İNATLA SONUNA KADAR YAŞANABİLİRMİYDİ?

Dünya hayatının düzenli,
ahiretin ise saadetli olabilmesi için,
herkes hayat ve hakikati üzerinde dikkatle durmalı.
İnsanlar hayatın sonu ve sonrası üzerinde ciddi bir şekilde düşünmeli.

Hayatın hakikatini idrak edenler;
imanın yaşam için arzetmiş olduğu hayati önemini anlar ve
EBEDİ BİR SAADETİ KAZANMA TİCARET VE FIRSATI OLARAK DEĞERLENDİRİRLER.

Şunu da unutmamak ve göz ardı etmemek gerek.
HER DÜŞÜNCE VE DAVRANIŞIN SAHİBİNİ HAKLI KILAN, KİŞİYE ÖZEL BİRÇOK NEDENİ
VARDIR.

Çünkü insan hale ve şarta göre hareket eden mantıklı bir mahlûktur.

Herkesin her düşüncesi kabul edilmese bile, saygı ile karşılamalı.
Sabır ile dinlenmeli yanlışlarından sakınmalı ve sakındırılmalı.

Doğrularından istifade edilmeye çalışılmalı.
Faydalı tarafları geliştirilerek istifade imkânı arttırılmalıdır.

Çünkü hayat, hata ve sevapları ile geçmişin bilgi ve birikiminden alınan ders ile
geleceğin yaşandığı tek sahnelik bir oyundur.

İNSANLARIN EN BÜYÜK YANILGISI, HER ANI VE HER HALİYLE CİDDİYET ARZ EDEN VE
HIÇ BİR SAHNESİNİN TEKRARI OLMAYAN HAYATI YETERİNCE CİDDİYE
ALMAYIŞLARIDIR.

Necdet Erem

013 Mal ve Güzellik.

Değeri bilinmeyen meziyet ile
korunamayan mal ve güzellik!

Sahibinin başına bela olmaktan başka bir işe yaramaz.
Nimet iken külfet ve afet olur.

Necdet Erem

014 Dünya Zindanı

Değerli Dostlar,
Şaka bir yana yazımı okuduğunuz şu an bile! ..

Her yaştan, o kadar çok insan dünyadan göçüp gidiyor ki?
Bunların bir çoğunun yarın adına işi, umudu, yarın için olduğu gibi,
sizin gibi başkalarının umudu olup, yolları beklenen insanlar, sevenleri tarafından
aylardır heyecanla doğumu gözlenen yavrularda var.

Şunu asla unutmayalım ki,
bizler yarınları dün olmaya mahkum,
hiç gelmeyen yarınların KARASEVDALILARIYIZ.

Çünkü bir gün hasretle beklediğimiz yarınımız olmayacak.

O gün bu gün olmayabilir.
Amma bir gün mutlaka olacak.

Ölümün zamanı ve yaşı yok.
Çünkü AZRAİL nüfus cüzdanlarında yazılı olan doğum tarihlerine bakmadığı gibi, hiç bir
şekilde kimseden mazerette dinlemiyor.

Eline tutuşturulmuş olan vakti gelenlerin adının yazılı olduğu LİSTEYE bakıyor.

Allah iman ile bu imtihan diyarından göçmeyi nasip buyursun.
Yaratılış gayesinin farkında olan insan-ı kamil adına yakışır bir hayat sürenlere uzun
ömürler ihsan etsin.

Gaflette olanları uyandırıp,
cehalet ve dalalet içinde olanlara da hidayet nasip buyursun.

Salih amele muvaffak eylesin.
Anlamsız ve amaçsız yaşayıp boşuna yorulmaktan ve
kazanma kuşağında kaybetmekten korusun.

Dünya zindanında verilmiş olan İDAM hükmünün infaz gününü
bekleyen zavallılar kervanına katılmaktan muhafaza buyursun.

Necdet Erem

015 MÜLK ALLAH'INDIR

Sizden biriniz mal ve yaradılış yönünden kendisinden üstün birini görürse hemen ardından kendinden aşağı durumda bulunan kimselere baksın."

(Buhârî, 'Rikak',36)

Nimete mazhariyette insan kendisinden üstün olana baktığında, içinde ki hasret, hasede, haset itiraza, itiraz da düşmanlığa dönüşür.

İtiraz istiğfar ile iptal edilmezse isyana, isyan tövbe ile terk edilmezse inkar kapısını zorlar.

Musibettede kendisinden daha ağır şartlarda imtihan olana kimseye bakıp sabrederse, içinde bulunduğu musibet sabır ile ağırlığını kaybederek hafifler.

Daha fazlası ile imtihan edilmediğinden dolayı ise şükür ile dünya adına sıkıntısını çekmekte olduğu musibeti ibadete dönüştürme imkanına kavuşup İKİ ZARARDAN KURTULMUŞ OLUR.

İster dünya saadeti, ister ahiret selameti veya her iki dünyanın saadet ve selametini isteyen kimse;

Allah'ın kitabına, Peygamberinin sünnetine sımsıkı sarılmalı, kitap ve sünnette emrolunmuş olduğu vazifeleri yerine getirmeli, yasaklarından sakınmalı ki iki dünya saadetine kavuşabilsin.

"Malikül mülki yeteserrefu fi mülkihi keyfe yeşa."

Mülk Allah'ındır.

Herkes mülkünde istediği gibi tasarruf etme yetkisine sahip olduğu gibi Allah'ta mülkünde istediği gibi tasarruf eder ve etme hakkına sahiptir.

İnsanlar beden olarak Allah'ın mülkü, ruh olarak Allah'ın memlûküdür. (kuludur.)

Allah mülkünde istediği gibi tasarruf edebileceği gibi Memlûkü ilede istediği şekilde muamele edebilir.

Bu O'nun hakimiyet, malikiyet ve Uluhiyet hakkıdır.

İtiraz cehaletinden,
İsyanın garabetinden,
İnkâr dalaletinden kurtulmak ve
iki dünyanın saadetine nail olmak isteyen kişi;

Nimet ve imkanda kendisinden aşağıya,
dert ve musibette kendisinden yukarıya bakmalı.

Gönlünü şenlendirip yaşamını kolaylaştıran nimeti verene ŞÜKRETMELİ.
Canını sıkın şartlarını zorlaştıran dert ve musibet karşısında sebep ve hikmet ve güzel sonuçlarını düşünüp SABRETMELİ.

Evet, nimete şükreden, dünyada lezzetini, ukbada ücretini bulur.

Musibete sabreden, dünyada nasihatini, ahirette mükafatını görür.

Nimete şükür şakiri iki nimete mazhar edeceği gibi, musibete sabır ise sabredeni dünya ve ahiret zararından kurtarır.

Rabbimizin nimet verdiğinde şükreden, musibet verdiğinde sabredebilen bahtiyar kullarından eylemesi dilek ve temennilerimle.

Nimeti de musibeti de kazanca dönüştürmenin yolunu bulmuş olan tasavvuf büyüğümüz Yunus EMRE

“Gelse celalinden cefa, yahut cemalinden vefa,
İkisi de cana safa, kahrın da hoş, lutfun da hoş.
NARINDA HOŞ NURUNDA HOŞ”

diyerek bizlere hayat yolunda SAADET'İ DAREYİNİ kazanmanın en kestirme yolunu işaret etmiştir.

Rabbim mekânlarını cennet, makamlarını âli kılsın.
Bizlere de gaflet ve cehaletten korunup büyüklerimizin yolundan gitme akıl ve basireti ihsan buyursun.

AMİN.

Necdet Erem

016 Sakın Haa! ..

Allah cümle Ümmet-i Muhammetten razı olsun.
Yakında idrak edeceğimiz Leyle-i Kadrin kadirini bilmeye muvaffak kılsın.

Bizleri,
her gecesini kadir,
Her misafirini ve dostunu Hızır bilip,
kadrini bilen kullarından eylesin.

Kadrini bilmeyen için
her gece kadir olsa ne ifade eder.

Her geceyi ihya eden için,
hangi gecenin kadir olmadığı söylenebilir?

Kadrini bildiğiniz geceler hürmetine KADRİNİZ BİLİNECEK.
Cennette sonsuz saadetlere mazhar olacaksınız.

Ey Dost,
Sakın unutma ki! ..

Dünya,
fani ve kısa ömür sermayesi ile,
ebedi cennet ve rüyet denilen sonsuz saadet
servetinin kazanılacağı bir ticaret hanedir.

Sakın Haaa! ..
Değerli ömür sermayeni,
şeytan dessayının lezzet tuzağı,
nefis aptalının hırs ve haset kaprisi ile
fani ve değersiz mal ve makam kumarında KAYBETME.

Not:
Herkes bilsin ki!
YOK olmak için bu zorlu ve zorunlu hayat yaşanmaz.
O zaman hayatı zorluklarına degecek bir ticarete dönüştürünüz.

Necdet Erem

017 ektirilen Eza.

İçimizde sevgiyi,
dışımızda sevgilileri yaratan,
SEVGİLİLER SEVGİLİSİDİR.

O, her şeyden ve herkesten çok seilmeli,
Herhangi bir kimseyi veya bir şeyi SEVGİYİ yatandan çok sevenler,

SEVGİYE DE SEVGİLİLER SEVGİLİSİNE DE ihanet ettiklerini,
GÖNÜL VERDİKLERİ MECAZİ MAHBUP TARAFINDAN UGRADIKLARI İHANET,
ÇEKTİRİLEN EZA SONUCU YAŞAYARAK ÖĞRENİRLER amma ne yazık ki dünya ve ahret
faturası ödenemeyecek kadar ağır olur.

Necdet Erem

018 Ahlak ve Adalet.

Ahlak adaletin kayağı.
adalette, mülkün temelidir.

Ahlaklı insanlar adaleti ikame eder.
Adalette, insanların ahlaklarını koruma altına alıp,
güven ve emniyet içinde huzurlu bir yaşam imkanını sağlar.

Necdet Erem

019 Lazım Değilmi?

Her işini sebep sonuç ilişkisi içinde,
sorgulayarak anlamlı ve amaçlı yapan insanlar,

yaşamakta olduklar hayatı,
sonucu itibari ile sorgulamıyorlarsa;

Akıl ve mantıklarının sorgulanması gerekmezmi?

Necdet Erem

020 Maya Takvimi

Materyalist çağın maddeci insanı maneviyattan uzaklaşıp,
ruhunu maddenin dar sınırları içinde hapsettiğinden mikro ve makro alemde her gün
yeni bir buluşa imza atmasına rağmen;

Maddenin sert ve soğuk duvara çarpmanın şokunu, şaşkınlığını ve şımarıklığını
yaşarken,

Binlerce yıl önce yaşamış,
Ruhlarının mana ikliminin sonsuz ufuklarında pervaz eden insanların zamanlarının
teknik imkanlarının kısıtlılığı sebebi ile taşlara kazımış oldukları ruhlarının ilhamı olan
işaretlerde kurtuluş müjdesi arama fakirliğinin,

maddenin mana yanında ne kadar basit ve değersiz kaldığını akıl sahibi insanlara
anlatmaktadır.

Tabi akılı gözüne inmeyen
mana ilkim ve atmosferinin sonsuzluklarına açık kalp ve akıl taşıyanlar için.

Bence maya takviminden kıyamet tarihi çıkarıp felaket tellallığı yapmak;

KIYAMET İLE KAİNATIN YOK OLACAĞI İNANCINDA OLUNMASINA RAĞMEN,

DÜNYANIN UZAK BÖLGELERİNDEN,
BİR SÜRÜ MASRAF VE ZAHMETE KATLANARAK
BİR GECELİĞİNE ŞİRİNCEYE TAŞINMAK, AKIL VE MANTIK ADINA
kıyamet dehşetini gölgede bırakacak bir garabet olmakla;

Maya takviminin bitişinde,
Asrın mantığının mahkum edilmiş olduğu materyalizmin üç boyutlu dar, soğuk ve
buğucu hapisanesinden kurtulup, mananın ebed ikliminde saadet solukları alma
yolunu bulacağı asra girdiği müjdesinin mutlu mesajını aramak gerektir.

Necdet Erem

021 ERTELEYENLERDENMİSİN

Haramları severek ve isteyerek işlemek,
boynunu bıçağa sürmekten daha tehlikeli bir iş olmakla,

İşlediği günahların farkına vardığı halde,
tövbe ve istiğfar ile kurtuluş şansını kullanmamak,
idam sehпасına çıkıp ipini kendi eli ile çekmekten farklı bir şey değildir.

Haram maddi ve manevi hayatı tehdit eden bir mikrop,
tövbe ve istiğfar, haram mikrobonun etkisini öldürüp yok eden,
bünneyi güçlendiren antikor ve serum gibidir.

Değerli Dostlar ne duruyoruz?
İşlediğimiz günahlardan kurtuluşu neden hesap gününe bırakıyoruz?

Yoksa,
Haşir günü Allah huzurunda korku, utanç ve azap içinde hesap vermeyi,
tövbe edip işlemiş olduğumuz günahlardan kurtulmaktan kolay mı zan ediyoruz?

Bizi bizden daha çok düşünen,
haşir ve hesabın dehşetini herkesten daha iyi bilen Allah'ın Resulü,
"ACCİLÜ BİTTEVBETİ KABLEL MEVT" Ölüm gelmeden tövbede acele ediniz diyor.

DİKKAT!

Dün tövbesini yarına tehir eden binlerce MÜSLÜMAN
bugünü görme şansını elde edemediğinden dünya kıışlasından ecel teskeresini alıp, ali
divanda hesap vermek üzere GELDİKLERİ YERE GERİ ÇAGRILDI.

Ey dost,
yoksa sende benim gibi,
kendisine bir nefes kadar yakın olan ölümü uzak görüp,
yarın tövbe ederim diye ERTELEYENLERDENMİSİN?

Necdet Erem

022 ALIN TERİ

Dünyada medeniyet, ticari ve sosyal hayat;
Damlaların denizleri besleyip okyanusa dönüştürdüğü gibi,

Çalışkan, gayretli insanların
inci, elmas değerindeki KUTSAL alın terleri,
göz nurları ve emeklerinin;

Adil, ahlaklı, iş bilir,
yetenekli iş adamlarının kasalarında biriken sermayenin,
helal alanda doğru kullanılması ile yeşerir, gelişir, güzelleşir.

Cılız ve küçük görünse de!
Atom ve hücrelilerin varlık âlemini oluşturduğu gibi,

sosyal hayatta zayıf ve küçük görünümünde olsa, fedakâr emekçilerin güçlü omuzları,
sevgi dolu yüreklerinden yayılan RIZA VE MUHABBET nurları ile aydınlanır.

Ahlak ve adalet çiçekleri açıp,
arz bahçesini yaşanıp yaşanacak güzellikler ile
donatarak insanlığa gelecek adına yaşama umudu verir.

Necdet Erem

023 HAYAT VE DEĞERİ

Evet yaşam sonucu itibariyle anlamlı ve amaçlı ise;

Çok güzel, çok değerli ve gerçekten her ne pahasına olur ise olsun son nefese kadar uzatmaları ile beraber yaşamaya ve yaşanmaya değer.

Tabi yokluğa mahkum edilmiş, her anı hayati tehdit ve tehlikeler ile dolu, zorlu ve zorunlu bakteriyel anlamsız ve amaçsız bir yanılma, aldanma ve yorulma değilse!

Yaratılış amaç ve anlamının farkında olanlar için, hayattan daha değerli hiç bir şey yoktur ve olamaz.

Çünkü her şey hayatla ve hayat için vardır.
Ve her şey değerini hayata ve hayatı verene borçludur.

Her şey canlısı ve cansız ile hayata, özellikle insan hayatına hizmet eder.

Varlık alemine baktığımızda, her şey varlığını insanın bilgisine, değerini ise ilgi, merak ve ihtiyacına borçludur.

Her şey insan odaklı yaratılmış olup,
insan tabir caiz ise kainatın atan kalbi,
maddi manevi, her şeyi isimlendiren idrak eden aklıdır.

Hilkatteki faydalılık esası,
insanı da kapsamakla beraber bütün varlıklar için geçerlidir.

Çünkü her şey, Yüce Allah'ın sanat, rahmet, inayet, kudret, ilim ve iradesinin eseridir.

O abes iş yapmamakla beraber,
mülkünde ve tasarrufunda israfada yer vermemiştir.

Hiçbir şeyi anlamsız, amaçsız yapmamış ve yaratmamıştır.

İnsan hayatı sadece faydalılık esası üzerine bina edilecek kadar basit ve değersiz değildir.

İşi sadece fayda esasına göre değerlendirecek olsak!
Her şeyi isimlendiren, yaşadığı ortamları ihtiyaç ve isteğine göre şekillendiren insanın,
bir bal arısı, bir inek, bir tavuk, bir ipek böceği kadar FAYDALI olduğunu söylemek mümkün değildir.

Bilgi bankası olan hafızası, üretim merkezi olan hayal dünyası, sonsuz arzuları, sınırsız istekleri, his ve duyguları, sebep sonuç esası üzerine kodlanmış mantıklı yaşama fitratı, insanın SADECE yaşamın devamı adına yaratılmış eko sistem besin zincirinde bir halka olmadığını görme ve düşünme gerçeğini ortaya koymaktadır.

İnsan, kainat tablosunda boşluk dolduran değersiz bir motif değil.
O muhteşem tabloya anlam ve değer kazandıran temel öğedir.

Değerine, makam ve konumuna göre davranması da, insanlığının ve insani değerlerinin ne kadar farkında olduğunun bir göstergesi olsa gerek..

Necdet Erem

024 Ben, Sen, Biz, Siz.

His ve duygulara farklı bir bakış
ve alışılmışın dışında bir tarif.

Dikkatli okunur ise istifade edileceği kanaatindeyim.

Güç;
Taşıyabileceğiniz yük limiti,

Servet;
Alabileceğiniz mal sınırı.

Hafıza;
Geçmişin derinliklerine uzanabildiğiniz ezber dizisi.

Hayal;
Hafıza sermaye ve materyalinden,
İstikbal pazarına fikir ve mal üretim merkezi,

Zekâ;
Müşkülleri çözme sezgisi,

Akıl;
İstikbal karanlığını aydınlatmak için vazifelendirilmiş kılavuz kaptan.

İrade;
Doğru veya yanlışları tercihte kendinize karşı verdiğiniz özgürlük mücadelesi.

Vicdan;
Batıla karşı kalkan,
hakka baktığınız adalet penceresi.

Ben;
Cildinizdeki kara leke kadar sınırlı iyonize bir his,
varlıkları var edene karşı iddia edilen gurur kaynaklı kimlik iddiası.

Benim;
Emanet verilenleri gasp isteğinden kaynaklanan,
saçma bir sahiplenme duygusu.

İşte!
Ben ve Sen,
Biz ve Siz,
Ve İşte insanım diyen herkes.

Necdet Erem

025 FARKLARA FARKLI BİR BAKIŞ

Mahlûkat arasında, hilkat farkları,
ırklar arasında, renk farkları,
milletler arasında, dil farkları,
şahıslar arasında, sima, ses, düşünce vs. farkları,
hücreler arasında, genetik kot farkları.

Şekillerdeki benzerlikler;
yaratıcılarının birliğini.

Temel ihtiyaçlarının aynı oluşu, (üreme, beslenme ve dinlenme. Vs.)
vazifelenirilmelerinde aynı amaca hizmet ettirildiklerini.

Farklılıklar ise,
bir olan Halıkın mahlûkatı ile
fert, fert münasebeti olduğunun en açık delilidir.

Her akıl sahibinin sicil defteri niteliğinde olan hafızası,
hayatının hesabından sorumlu tutulacağıının ikazı değilmi?

Göklerin ve yerin yaratılışı ile dillerinizin ve renklerinizin farklılığı da O'nun
âyetlerindedir. İlim sahipleri için elbette bunda deliller vardır. Rum Sûresi, 30:22.
Hiç bir günahkar başkasının günah yükünü çekmez. 17:15

Necdet Erem

026 Neyi Hayal Ederseniz.

Gündüz hülyalarını Resulullahın (s.a.v)
aşk ve hasreti ile süslemeyenlerin,
Resulullah (s.a.v) gece rüyalarına misafir olmaz.

Neyin hülyası ile yatarsanız,
Rüyalarınızda onu görür,
Onu yaşar, onunla yaşarsınız.

İster dünya adına, İster ukba adına,
İster maddi olsun, İster manevi olsun,

Hayal ve ideallerimiz,
İnsan ahlak, adap ve onuruna yakışır şeyler olsun.

Büyük düşününüz ki küçük düşmeyesiniz.

Necdet Erem

027 Şirk! ..

Vicdan süzgecinden geçmeyen gönül onayı almayan,
hesabının sorulacağına inanılmayan işler adi ve aşağılık arzuların karaktere
hakimiyetinin bir tezahüründen başka bir şey değildir.

Her sevdiğine kul, her arzusuna köle olanların,
PUTLARI, istekleri kadar çok olduğundan en basit bir menfaat ve en zayıf bir gücün
karşısında İBADET EDERCESİNE zelil duruma düşmekten kurtulamazlar.

Şirk,
PUTLARIN önünde eğilip kalkmak İLKELLİĞİ değil.

Nefsin gayrı ahlaki ve mütecaviz istekleri karşısında,
vicdan muhakemesi ile akıl muvazenesini unutmanın adı olsa gerek.

Necdet Erem

028 Zehirli Böcek.

Yaratılan her şey!
Yaratıcıyı anlatan bir dil, gösteren bir delil,
Haykıran bülend avaz bir çığlık, O'na çağırın bir davet iken!

Onu görmeyen göz, duymayan kulak,
His etmeyen kalp, sevmeyen yürek,

Davetine icabet etmenin gereğini bilmesine rağmen,
Bu âli davete icabet etmekte tembellik ve tenperverlik eden
Akıl, akıl değil.

Olsa, olsa kafa tasında taşınan zehirli bir böcek olur.

Necdet Erem

029 İkna

Akıl,
Dünyanın fani,
Ahiretin baki ve yaşanan hayata anlam kazandırmak için
hayattan daha önemli olduğuna ikna edilmedikçe!

Nefisin,
dünyanın azdıran ziynet ve servetinden,
alçaltan şehvet ve lezzetinden uzak durması mümkün olamayacağı gibi! ..

zaaflarını terk etmeyen bir kimsenin,
Adil, Ahlaklı ve onurlu bir hayatı yaşamaya razı edilmesi mümkün
değildir.

Necdet Erem

030 SEVGİ SERVETİ

Başkasında gördüğün bir hatayı,
bir kötülüğü defetmek istersen bunu
benliğin, kibrin, hırsın hasedin madeni olan nefsinle değil,

Muhabbetin, merhametin, sevginin, şefkatin
kaynağı ve memba-ı olan gönlün ile yapmalısın.

Kötülükleri ancak
muhabbet, merhamet ve şefkat yok eder.

Sertliğin sorun çözdüğü hiç görülmüş mü?

Sana verilmiş olan sevgi servetini,
sabır-ı cemil ile sonuna kadar kullandığında,
giremeyeceğin gönül, yenemeyeceğin düşman olmadığını göreceksin.

Necdet Erem

031 NE İŞE YARAR

Ey Nefis! ..
Akıllı İnsana yakışan ve gereken,
Yüce Yaraticısını sevmek ve O'ndan başka kimseden
korkmamakla beraber her işinde onun rızasını gözetmek olmalıdır.

Bunlar, Kalbin samimi çırpınışı ile ilan olur.
Dil gürültüsüne getirip söz kalabalığına boğmakla olmaz.

Ey Nefis! ..
Kalbinle dilin bir olmazsa!
Amellerin değerlendirmeye tabi tutulduğu gün utanırsın.

Kuru davaya,
sözde iddiaya kimse inanmaz ve değer vermez.

Halk arasında söylediğin yaldızlı sözleri,
kendinle baş başa kaldığında da düşünüyor,
yüreğinin derinliklerinde his edebiliyormusun?

Aynı duyguları yaşıyor musun?
İşte bunları yapabiliyorsan mesele yok...

Yoksa! ..
Dışa karşı; TEVHİD?
İç âleminde, ŞİRK, yakışır mı?

Bu hal, ikiyüzlülük alameti,
iç bozukluğu ve viran olmanın ta kendisidir.

Ey nefis!
Acırım haline.

Sözlerin kötülükten sakınma ve sakındırma hakkında olsada,
niyetin kalbinde sakladığın, benlik rüzgârlarının fitne kıvılcımlarını taşımakta.

Davranışların Allah'ın rızası doğrultusunda gibi görünsen de,
gurur ve kibrini okşamanın peşinde olduğun her halinden belli.

Şükrü dilinden bırakmıyorsun,
amma görüyorum ki kalbin daima itiraz halinde.

Kalp bozursa kalıbın ne kıymeti var?

Ruhu çıkan cesetler genç ve sağlamda olsalar,
söylermisin gömülüp çürümeye terk edilmekten başka NE İŞE YARAR?

Necdet Erem

032 PARASINI ÖDER

İnsanlar dertlerini kendileri seçer,
gaflet ve tembellikleri ile belalara davetiye çıkarırlar.

Bütün bunları yaparken,
farkına varmasalar da maddi ve manevi bedelini öderler.

Mülkün sahibi ücreti ödenmeyen nimetlerden lezzet,
kanaat edilmeyen imkanlardan huzur ve mutluluk vermez.

Mal mülk sahibi oldukları halde,
dünyanın kendilerine dar, hayatlarının, cehennemden beter olduğu insanların sayısı
çevremizde hiçte az değildir.

Nimetin şükür,
imkânlara kanaat etmeyenler,
gasp ettikleri nimetin hamallığı ile
sahip olduklarını zannettikleri mal ve servetlerin bekçiliğini
bir ömür sadece karın tokluğuna yapmak zorunda kalırlar.

Şükrünü eda edebileceğimiz az, temiz, bereketli ve helal mal!

Şükrünü eda edemeyeceğimiz,
faturasını ödeyemeyeceğimiz, içinde hak ve ah dolu,
çok maldan ÇOK daha değerli ve lezzetli değil mi?

Necdet Erem

033 AKLIN KÖR NOKTASI

Allah'a karşı
kulluk vazifesini terk eden insan,

Tövbe ve istiğfar ile
içinde bulunduğu çıkmazdan kurtuluş yolunu seçmezse!

Suçluluk duygusunun vermiş olduğu utanç ve korkudan,
vazifeyi ve vazifelendiren Allah'ı inkâr etmedikçe kurtulamaz.

İnkâr,
Aklın varmış olduğu mantıklı bir sonuç değil.
İman sorumluluğunu taşıyamayan, İbadet vazifelerini yerine getirmeyen,
sorumluluk taşıyamayan tembellerin saklandığı AKLIN KÖR NOKTASIDIR.

Necdet Erem

034 GÖNÜL KAPILARI

Herkesin değeri,
gönlündeki ruh madeninde gizlidir.

Yüzünün güzelliği,
ağzını açıp sözünü söylediğinde kaybolanlar,
gerçek manada güzel değildir ve olamazlar da.

Güzel odur ki,
yakınlığında huzur ve mutluluk,
uzaklığında ise hasret ve elem duyulur.

Sakin ola ki,
ruh madenini tanımadığınız,
kimselele gönül kapılarınızı açmayınız.

Sonra kapatması zor,
pişmanlığı acı ve ızdırap verir..

Necdet Erem

035 NE İŞE YARAR

Sonunda zarara uğrayıp pişman olacağın işten zarar gördükten sonra vazgeçmenin ne anlamı var.

Yapmakta tereddüt ettiğin bir işi ya yapanlardan sor ya da yaŐayanlardan görüp ğren.

Yaşayan ve yaşananlardan ders almayanlar her işi sil baştan yapmak zorunda kalırlar.

Bu da hem zaman, hem emek hem değer kaybından başka ne işe yarar.

Necdet Erem

036 DAHA YAŞANABİLİR BİR DÜNYA İÇİN.

En çirkin insanlar bile makyaj ile güzel görünmek istedikleri gibi, en kötü huylu insanlarda çevrelerince adil ve ahlaklı tanınmak ve bilinmek isterler.

Herkes dışarıdan görülmek ve tanınmak istediği maske kimliğini sahiplenip gerçek kimlik ve kişilik haline getirebilseydi, sanıyorum dünyada kötülükten, zulümden, ahlaksızlıktan eser kalmazdı.

Demek ki insanlar iyilik ve güzellik isteklerinde samimi değiller. İsteğinde samimi olmayanın amacına ulaşması mümkün olur mu?

Dünyanın daha yaşanabilir olması için, başkalarının olmasını istediğimiz gibi iyi olmaya ve başkaları tarafından görülmek istendiğimiz munis ve güvenilir bir karakter sergilemeye ne dersiniz?

İnsanların içlerindeki gerçek kimliklerini oluşturan insana yakışmayan, bencil arzu ve istekleri huzur ve güveni ihlal eden hırs, haset, kin ve öfkeleri, yüzlerinden görünseydi sanıyorum yollarda insan değil mahiyeti meçhul canavarların dolaştığını görecektik kendimizden de türümüzden de nefret edecektik. (her zaman olmasa da çoğunlukla)

Şükürler olsun Settar sıfatının sahibi O Allah'a ki hepimizin yüzümüze tebessüm eden bir maske takma imkanını vermiş.

Necdet Erem

037 Dikkat

Değerli Dost,
DİKKAT!

Yaşadığımız her yıl, er ay, geçen her gün ve her an,
hesabı verilmek üzere filmi hafıza bantlarımıza anı olarak bırakıp bir daha geri
gelmemek üzere beyin arşivimizin ahiret raflarında koruma altına alınmaktadır.

Herkes hayatını hesabının sorulacağı
"O BÜYÜK BULUŞMA GÜNÜNÜ DİKKATE ALARAK YAŞARSA;

EMANETE İHANET ETMENİN HÜSRANINA UĞRAMAKTAN KURTULUP,

RUH VE HAYALİNİN STANDARINDA EBEDİ BİR HAYATTA SONSUZ CENNET
NİMETLERİNE KAVUŞMA İMKANINI BULUR.."

Ne dersiniz?
Dünya gibi zorlu ve zorunlu,
sıkıntı, dert, bela ve musibetlerle dolu,

dününün ÖLÜ,
yarınının DOĞMAMA ihtimali olan hayatı
cennet gibi sonsuz bir hayat dönüştürmek istemezsiniz?

Necdet Erem

038 OYUn

Çocukların oyun oynarken sadece eğlendiklerini zan etmeyiniz.
Oyun, görünüşte zaman kaybı gibi görünse de!

İnsanlar büyüğü, küçüğü ile hayat oyunuyla akıllanıp, olgunlaşır.

Hepimiz dünya bahçesinde, ömrümüz boyunca
hayat oyunu oynayarak olgunlaşma süreci yaşamıyor muyuz?

Ne mutlu oyunun hakkını verip,
kuralları dahilinde oynayarak büyük mükafatı kazananlara.

Veyl olsun kendini göz açık zan edip,
kural dışı davranarak topu taca atanlara.

Necdet Erem

039 İnsan ve HAYAT.

Ey Dost!

Dünyanın hayat ve hayatın devamı adına,
sorumluluğu büyük emanet nimet ve imkanlar ile olduğunu fark ettim.

Akıl ve idrak sahibi olan her insanın,
her işinde kazanma esasına dayalı olarak,
KAR etme içgüdüğü ile hareket ettiğini anladım.

Aklı olupta maddi veya manevi beklentisiz iş yapan birkimseye rastlamadığım halde,
maalesef günümüz insanlığının yüzde doksan dokuz virgül doksan dokuzunun hayatının
sonunu düşünmeden, ne olacağını sormadan ve sorgulamadan, yaşamın ZORLU VE
ZORUNLU sıkıntılarını sadece karın tokluğuna yüklediğini üzülererek gördüm.

Bu anlamsız, amaçsız ve umutsuz, yokluğa gidiş karşısında
his ve duyguları son ve sınır tanımayan akıllı, mantıklı zeki insan için,

yaşamak adına her şeyin uğrunda feda edildiği hayat bu mu demekten kendimi
alamadım.

Evet,
düşünme yeteneğini kaybetmemiş herkese soruyorum.

Hayat sonu sıfır olan dramatik bir sahne ise;

Akıllı, mantıklı, modern ve medeni insan,
YOK OLMAK İÇİN Mİ BİR ÖMÜR, hastalık, kaza, bela ve sıkıntılar ile dolu,
sonu sevimsiz yaşlılık ve korkunç ölüm olan bakteriyel hayatı yaşamak için mi biteviye
yorulur?

Allah'a ve Ahirete inanmadan,
inandığı halde inandığı değerleri dikkate almadan
yaşamın başka bir ADI VE ANLAMI VARMI?

Necdet Erem

040 Katlamanak.

ÖLÜMÜN, ruhumuzun sahip olduğu sonsuzluk ve sınırsızlık standardına uygun bir boyuta geçmesinin adı olduğu bilseydik;

Ostandardı kazanmak için neler vermez, ne fedakarlıklara katlanmazdık?

Numunelerine aşık olup, reklam filmi olduğunu unuttuğumuz dünya hayatındaki nimetlerin asıllarına kavuşmayı sağlayacak teşekkürü unutup, nimete ve nimeti verene nankörlüğün cezasının büyüklüğünü idrak edebilseydik;

yapmaktan MEN edildiğimiz isyan içerikli zararlı ve kötü davranışları içinde bulunduğumuz pervasızlık ile yapabiliirdik?

Necdet Erem

041 KENDİN OL

Ey dost.

Allah seni yaratırken sesinin tonundan,
teninin kokusuna varıncaya kadar, her şeyi sana özel yaratmışken;

Sen neden kendin olmaktan korkuyor ve kaçınıyorsun?

Ne zamana kadar, başkalarının aklı ile düşünecek,
başkalarının sözünü konuşacak, kendin olmaktan uzak ve kendine yabancı olarak
yaşayacaksın?

İnsan önce kendisi olmalı ve kendisine benzemeli değilmi.
Benzemek istenilen karakterlerde bari insana benzese! .

İnsanın kendisinden bu anlamsız kaçıışı ile
bu kimlik ve kişilik bunalımı acaba neden?

Unutma ki kendisi olmayan ve olmak istemeyenler, asla bir başkası da olamayacak, bir
ömür kimlik ve kişilik bunalımı içinde sürünme zilletini meziyet zan etmenin yanılığısı
içinde sürünmekten kurtulamayacaklardır.

Kendileri olmaktan utanan kompleks sahipleri
unutmasınlar ki asla başkasıda olamayacaklardır.

Tilkinin dönüp doşayıp geleceği yer kürkcü dükkânıdır ama ÖLÜ OLARAK.

Necdet EREM

Değerli Kardeşim.

Yazıma göstermiş olduğunuz ilgi ve çok değerli yorumunuzdan dolayı teşekkür eder,
feraset ve basiretinizin daha da keskinleşerek hayatın hakikatini görmeye muvaffak
olmanızı dilerim.

İnsanlığın hayatının gayesi çalınıp,
his ve duyguları sonsuz sınırsız arzuları ile kainatın varlığına anlam kazandıran İNSAN'ın
içi boşaltılıp yaşayan kadavraya dönüştürülmüş.

Sorunuza kısa ve net bir cevap vereceğim.
Detay ve teferruatını siz değerli kardeşimin ferasetine havale ediyorum.

En basit işlerini bile sonucu itibari ile
anlamlı ve amaçlı yapan akıl ve mantık sahibi, modern ve medeni insanın
BÜTÜN HAYATINI sonu sıfır olan dramatik bir sahne oyununa dönüştürerek
anlamsız ve amaçsız yaşadığını fark ettiği ve hayatına anlam kazandırdığı gün;

İnsan EKO SİSTEMİN BESİN ZİNCİRİNDE BİR HALKA olmaktan kurtulup;

Kainat tablosuna anlam ve değer kazandıran
TEMEL ÖGE olduğunu fark edecek.

VE KENDİSİ OLACAKTIR.

Selam ve dua ile.

Necdet Erem

042 İLİM VE ALİM

İlim sahipleri,
sahip oldukları ilmi yaşayarak,
gerçek manada alim olsalardı;

Ne cahil kalırdı,
nede cehalet.

İlim!
Marifet kaynaklı,

Alim!
İlmi ile amel,
adil ve edepli olmayınca!

Talebe ve takipçilerin gelecek adına,
insanlığa umut vermesi beklenemez.

Necdet Erem

042 İstemek.

İstemek!
amaca varmak için atılan ilk adım,
teşebbüs ise ikinci ve inandırıcı kanıtı.

İnsan istedi mi,
farkına varmadan ilk adımı atmış olur.
Ancak ikinci adım cesaret, imkan ve azim ister.

Bir şeye istek duyuyor,
lüzum ve faydasına inanıyor iseniz,

korku, tama ve tembellik yolunuz kesmeden
emin adımlar ile hedefinize yürüyünüz.

Unutmayınız ki
İnsan inandığı kadar var.
İnandığı kadar iş yapar.

Kaldırabileceğinize inanıyor iseniz,
Dünyayı taşımak size ağır gelmeyecektir.

Necdet Erem

043 Önem, Öncelik ve Tercih.

Yaşamımız boyunca yapacağımız işlerimizde mantıklı davranıp isabetli karar verebilmemiz için, öncelikle işlerimiz arasında önem tespiti yapmak zorunda olduğumuzu unutmamalıyız.

İnsan olarak bir nefes sonra terk edip gidecek olduğumuz, meşakkatli FANİ dünya hayatımıza ait işlerimize ister istemez zorunlu olarak önemine göre öncelik verip, sonsuz ve sınırsız kazanma hırsı ile mücadele verirken;

Bir soluk sonra varıp kavuşacağımız ahiret hayatımızda, ölümsüz ruh standardımızın, sonsuz, sınırsız istek ve yeteneklerine uygun EBEDİ saadet kazandıracak İMAN VE İBADETLERE karşı göstermiş olduğumuz tembellik ve tenperverliğin akıl ve mantık ölçüleri içinde izahı mümkün mü?

İşlerimizi BAKİ ve FANİ temelinde ele alıp, öncelik tercihlerimizi buna göre belirlemediğimiz süreç!

Bize ebedi cennet ve Cemalullahı kazandıracak olan ahiret servet ve sermayemiz olacak ibadetlere gerekli önem ve hassasiyeti gösteremeyeceğimiz ASLA unutulmamalıdır.

Evet, bir nefes sonra terk edeceğimiz meşakkatli FANİ dünya hayatı ile bir soluk sonra varacağımız BAKİ, saadetli ahiret hayatı arasında ÖNEMİNE GÖRE ÖNCELİK tercihi ile TEST edildiğimiz unutulmamalı.

Tespitlerini doğru yapıp, tercihlerini önemine göre kullanabilenlere NE MUTLU.

Necdet Erem

044 Veladet Kandili.

EN GÜZEL YARATILIŞ.

Esselatu vesselamu aleyke ya Resulallah,
Esselatu vesselamu aleyke ya Habiballah,
Esselatu vesselamu aleyke ya Nebiyallah,
Esselatu vesselamu aleyke ya Seyyidel evvelin vel ahirin.

Ey "Vema ersalneke illa rahmetellil alemin 21/107 Enbiya" ayetinin
"levlake lema halektul eflak" kudsi hadisinin mazharı,
Ey Şanlı Nebi, nurunla şadan eyledin cümle alemin.

Varlığa anlam,
hayata değer kazandıran,
saadeti ebediye müjdesinin dellalı.

Sana minnettârız.
Seni seviyoruz ve Seni özlüyoruz.
Cismi dünyeviye ile olmasa da ruh-i nuraniyetin ile
aramızda olduğunu biliyor ve varlığını anıldığını meclislerimizde his ediyoruz.

Aşkın her an kalbimizde,
Adın her nefes dilimizde olsa da! .

Bu gece başka bir gece.
Seni nurundan yaratıp insanlığa gönderen Rahmanurrahime;

Risaletin için dünyayı,
muhabbet ve ubudiyetin için ukbayı yaratan,
Bizleri kendisine kul, sana ümmet olma şerefi ile şereflendiren Rabbimize,
İdraklerimizin sığlığı, bedenlerimizin tembelliği, cehaletimizin vasıfsızlığı ile değil,

Rahmetinin, merhametinin, mağfiretinin, sıfat-ı sübhaniyenin ve esma-i hüsnanın
sonsuz ve sınırsızlığı ile hamd ediyor, merhametini, muavenetini, son nefese kadar
maddi ve manevi, dünyevi ve uhrevi nimetlerinin devamını diliyor, dileniyoruz.
Ellerimizi boş, taleplerimizi cevapsız bırakma Allah'ım.

Allah'ım bizi bize bırakma,
cehalet ve gaflet gayyasına salma,
Resulunün yolundan bir an olsun ayırma,
Hidayet rehberimiz Kur-an'ın nurundan mahrum bırakma.

Sen erhamurrahiminsin.
Merhametine sığınıyor, muavenetini umuyor ve diliyoruz.

Sen "ud-uni istecib lekum 40/60 Mü-min"
Talep edin icabet edeyim diyorsun.

"Kalellahu teala ene zeni abdi bi"
"Kulumun zannı üzereyim, kulum beni nasıl bilir ise onunla öyle muamele ederim" diyor
günah cehenneminde yanan ruhlarımızı havz-ı kevserin umut iklimine kavuşturuyorsun.

Sana bir nefeste iki sefer can borçlu olan bizler,

İçinde bulunduğumuz, gaflet, cehalet ve (af buyur Allah'ım) ihanetimiz ile "İateknetu min rahmetillah innellahe yeğfiruzzunube cemial 39/53 Zumer" "Allah'ın rahmetinden umut kesmeyiniz muhakkak ki O bütün günahları bağışlar" müjdeli fermanına güveniyor, liyakatimiz olmasa da, rahmet ve mağfiretin ile günahlarımızı af edeceğini umuyoruz.

Affını, mağfiretini, muavenetini diliyor ve dileniyoruz.
Biz kendisine yazık edenlerden olmadığımız sürece, bizi yakmak için yaratmadığını da biliyoruz.

Allah'ım,
Bu mübarek veladet gecesini, ümmet-i Muhammed'e hayırlara ve günahlarımızın affına, dünya insanlığının sulh, sukun ve selametine vesile eyle.

Allah'ım "leked halaknel insane fi ahseni takvim 95/4 Tin" en güzel bir yaratılış ile yaratmış olduğunu beyan ettiğin, eşreful mahlukat halife-i ruy-i zemin olan insanı, imansızlık AFETİ ile "summe redednehu esfele safilin 95/5 Tin" ihtarının muhatabı kılıp aşağıların aşağısına sukut ettirip hayvanatın madununa (altına) mahkum etme.

Dünyanın zorlu ve zorunlu hayatını, ahiretten habersiz robotik, bakteri gibi yaşama şuarsuzluğundan basiretsizliğinden kurtar Allah'ım.

Amin, amin ve bi hürmeti
Taha ve Yasin velhemdulillahi rabbil alemin.

Ya Muin.

Necdet Erem

045 Şükürler Olsun.

Evet, bir nefeste iki sefer can borçlu olduğumuz, hayati ihtiyacımız olan havanın temininde bir ücret, kullanımında bir zahmet vermeyen, " venehnu ekrebu ileyh min heblil verid 50/16" ayetinin irşadı ile bize şah damarımızdan daha yakın, ağızımızda dilimizi döndüren, damarımızda kanımızı gezdiren, hücrelerimizi hayatlandırıp besleyen, görüp gözetken, besleyip büyüten bize bizden daha yakın olan Allah'tan uzaklığımız beşeri zaaf, cehil ve gafletimizdendir.

Bizi yoktan var edip VARLIĞINDAN HABERDAR edip, sonsuz esmasına ayna, sınırsız sıfat-ı süphaniyesi ile eşrefu-l mahlûkat makamına çıkarıp kendisine muhatap kılan ezel ve ebed sultanı Rabbimize mahlûkatın zerrati, sıfat-ı süphaniyesinin sonsuzluğunca şükürler olsun.

Allah zaman ve mekândan münezzehe, aczden müberra, kusurdan mukaddes, nekaisten muallâ var ettiklerini, yaratmış olduğu mahlûkat adedince hikmetler ile donatan her işinde sonsuz sırları gizleyen insanı ulûhiyetinin sırlarını idrake müsait yaratıp, görmeye davet eden ezel ve ebedin sultanı zîşanıdır.

Sebebi hilkat-ı kâinatı, fiziki ihtiyaçlarının teminine indirgeyenlerin, Halık-i kâinatı ve sebep-i hilkat-ı mahlûkatı, anlamaları beklenemez.

Saf suyun, kabının, renk, koku ve tadını aldığı gibi. Makam-ı âliyi ulûhiyetten gelen, cisme hava, ruha hüve gibi elzem olan vazife-i kulluğu nasıl anlasınlar nasıl itaat etsinler.

Kim tarafından niçin yaratıldıklarını bilmeyenlerin, Niçin ve nasıl yaşayacakları adına isabetli karar vermelerinin imkânı varmı?

Yazık baktığı halde görmeyen, duyduğu halde anlamayan, kalbinde muhabbet denizi taşıdığı halde kimi nasıl seveceğini bilmeyen zavallılara.

Necdet Erem

046 İdam İpinizi çektiğinizin farkındamısınız?

Kâinattaki sonsuz sanat bir yaratıcının olmadığını, varlıklar arasındaki inkar edilemez mükemmel uyum ve düzen ise, yaratıcının birden fazla olabileceği ihtimalini dikkate alıp üzerinde düşünmeye değmeyecek kadar anlamsız ve gereksiz kılar.

Hayatı geçmişin elemleri ile geleceğin endişelerini düşünme ve his etme özelliğinde yaratılmış, sonsuz hafıza, sınırsız hayal hisleri ile donatılmış, ölümlü olmasına rağmen ölümsüz gibi yaşamaya programlanmış bir varlık için ölümlü dünyada sadece kısa metrajlı mutluluklar için yaşamak mantıklı bir ideal sayılabilir mi?

Çünkü ayrılık var, hastalık var, istek ve ihtiyaçlar sonsuz olmasına rağmen imkân sınırlılığı, isteklerine ulaşsa bile bıkip beğenmeme müşkülpesentliği var.

Uzun yaşama fırsatı verilenleri hayatın sonunda bekleyen SEVİMSİZ bir yaşlılık var, sonuç itibariyle farkında olsak ta olmasak ta, kabullenmek zor da olsa HAYATIN TEK GERÇEĞİ OLAN ÖLÜM VAR.

Bütün bu saydıklarım gösteriyor ki yaşam geçici sanal mutluluk hayalleri üzerine kurulacak kadar basit, ucuz ve hafife alınacak bir oyun değildir.

Fani dünyada akıl, hayal ve hafıza yeteneklerine sahip hiçbir insan için gerçek manada mutluluk mümkün değildir.

Kimse hayatını ham hayaller üzerine bina etmesin.
Değerli ömrünü yalancı mutluluk rüyaları kumarında kaybetmesin.

Gerçek mutluluk, ruhun sonsuzluk standardını, sınırsız his ve duygularını doğru kullanmayı emreden ebed diyarından gelen semavi mesajlarda aranmalıdır.

Dünyada hayat bir son ile sınırlandırılmış olmasına rağmen, insanın ruh, his, duygu ve yetenekleri, hiçbir şekilde fizik kuralları ile sınırlandırılmamıştır.

Bütün veriler gösteriyor ki, insanın bedeni ölümlü olmasına rağmen, ölümsüz bir zatın varlığını bilmek ve ölümsüz bir aleme gideceğini düşünerek şartlarına riayet etmesini gerektiren ölümsüz bir ruh taşımaktadır. "KULİRUH MİN EMRİ RABBİ 17/85"

Ve yüce Yaratıcı inananlara ölümlerinizin ardından öldü demeyiniz der.
"Elleżine izâ esâbethum musîbetun, kâlû innâ lillâhi ve innâ ileyhi râciûn 2/156"
dünyada nereye gidersek gidelim, döneceğimiz evimiz veya benzeri daimi bir ikametgâhımız olduğu gibi, dünya eğitim alanından veya test salonundan geldiğimiz yere döneceğiz.

Ölüm yokluk, hiçlik ve tesadüf eseri ortaya çıkmış bir sonuç değildir.

Sonsuz his ve duyguları veren Rabbimizin sonsuzluk diyarına dönüş, dünyada bir ömür hasretini çektiğimiz sevgiliye varış, gerçek mutluluk ve sonsuz saadete sonsuzluk diyarında kavuşmanın adıdır.

Akıl YOK olunacak zorlu ve zorunlu bir hayatı,
ANLAMSIZ VE AMAÇSIZ bulup sonuna kadar sürünerek sürdürmeyi kabul etmez.

Gerçek ve ebedi mutluluğu arayanlar,
insan fiziğine hakim, hayat kaynağı ruhun ölümsüzlüğü esassından hareketle,
yaratıcının vaat etmiş olduğu ebedi saadeti kazandıracak semavi disiplinleri dikkate
alınmalıdır.

Yoksa dünya hayatının insan için idam emri verilmiş,
infaz gününün beklendiğı yarı açık bir ceza evinden başka mantıklı bir adı olabilirmi?

İlahi disiplinlere uyum problemi yaşayan tembellerin dikkatine!
İN KAR İLE İDAM İPİNİZİ ÇEKTİĞİNİZİN FARKINDAMISINIZ?

Necdet Erem

047 Güzel Bakmak.

Allah'ın sanatında kusur görenler, gözlerini silip, gönüllerini yoklasınlar.
Kusuru her şeyi en mükemmel şekli ile güzel yaratanda değil,
güzellikleri görmek ve takdir etmek için verilmiş olan akıl, göz ve gönlünü doğru
kullanamayışlarında aramalılar.

Güzellik ve çirkinlik bakan gözlerde, görülen cisimlerde değil,
baktığı nesnede saklı olan hakikat sırlarına yabancı, aldanmış gönüllerdedir.

Güzel bakan güzel görür.
Her şeye rahat, lezzet ve basit menfaat açısından bakanlar,
güzel bakmayı bilmeyen, beceremeyen bencil nefislerinin ruhlarında yansıyan
çirkinliklerini görürler.

Necdet Erem

048 Zalimden Merhamet.

Zalimden merhamet beklemek.
Ona yaptığı zulmün zevkini yaşatıp,
mutlu olmasını sağlamaktan başka ne işe yarar? ?

Zalime zillet gösteren,
izzet ve onurunu kaybettiğinden
yardım ve merhamete de layık değildir.

Necdet Erem

049 Mutluluk

Mutluluk:

Doğru yaşama, çevresi ile barışık, ilişkilerinde paylaşımcı ve faydalı olma temelinde yapılacak her işin karşılığında his edilen ve ettirilen ruhsal tatminlik halidir ki,

mü-min için adına saadeti dareyn denilen,
dünyay ve ahiret saadeti kazandıracak teşvik pirimi niteliği taşıdığı gibi;

ahiretten nasipsizler için, iyi hal faydalı ve paylaşımcı yapılarını koruma ve devam ettirmelerini sağlama adına verilmiş olan dünyalık bir ödüdür ki
haz ve lezzeti hiçbir şey ile mukayese kabul etmez.

Necdet Erem

050 Hayat

Hayat:

Dünya denizinin ömür yolculuğunda,
tehdit eden ölümcül dalgalar arasında,
beden gemisi ile Yaratıcının gönüllerde yakmış olduğu
ebediyet fenerine doğru aşk ve akli pusulası ile yapılan zorlu ve zorunlu,
merak ve heyecan dolu umut yolculuğunun adıdır desek yanlış mı olur?

Necdet Erem

051 Duğuluk.

Doğruluk.

Ey Dost,
Sana yakışan,
her konuştuğunda doğru, yaptığın her işte dürüst olmandır.

Amma! ..
Doğru sonuçlara vardişmayan hiç bir şey doğru olmadığı gibi,
YANLIşLARA HAZIRLADIğI ZEMİN İLE YANLIş OLMAKLADA KALMAYIP

Yadığın işin, sonuçlar verebilmesi için,
yapman gereken her şeyden önce, doğru zaman, doğru mekan ve doğru muhatap
bulman, söylediğin sözün dinlenip kabul edilebilmesi için ise, rahatsız etmeyen bir ses
tonu ve ikna edici anlaşılır ve kabul edilir ifade tarzıdır.

Yukarıda sayılan kriterlere riayet etmeden yapılacak iş ve söylenecek sözler, dostları
bile düşman emekten başka bir sonuç vermez.

Necdet Erem

052 Risk

Risk

Akıllı oluşumuz ile övünürken, davranış ve tercihlerimiz, akılımızı verilmiş amacı doğrultusunda, doğru kullandığımızı teyit ediyor mu?

Akıllı davranmıyorsak;
akıl sahibi olmamızın bize dertten başka kazandıracığı bir şey olabilir mi?

Bana akıl olup derdi olmayan,
aklı olmadığı halde derdi olan bir kimse;
veya bir varlık gösterebilecek birisi var mı?

Akıl doğru kullanıldığında,
hayata yaşanmaya değer anlam ve amaç kazandırarak,
sahibini ruhun son ve sınır tanımayan ebediyet standardına kavuştur.

Dünya ve ahiret saadetini kazanma yollarını açıp,
varlık aleminin sultanı makamına çıkaracağı gibi;

yanlış ve yaratılış amacının dışındaki kullanımlar ise
hayatı anlamsız ve amaçsız hale getirerek;

geçmişin elemeleri ve geleceğin endişeleri ile
dünyayı insan için idam emrinin verilip, infaz gününün beklendiği yarı açık bir
hapisane haline getiren dert ve elem kaynağı olmaktan kurtulamaz.

DİKKAT! ..
Her şey mükemmelliği nispetinde RİSK TAŞIR.

Necdet Erem

053 Nedersiniz?

Biyolojik hayatımızın devamı
ve vücut sağlığını korumak için
beslenmemize dikkat etmemize rağmen;

Bizi biz yapan
his ve duygularımızın kaynağı olan ruh sağlığını düşünmez,
koruyup devamını sağlayacak manevi gıdaları hiç dikkate almayız.

Neden acaba?
Ruhumuz bedenimiz kadar önemli ve değerli değilmi?

Acaba bizler farkına varmadan
ruhumuzu öldürmüş, et, kan ve kemikten ibaret olan his ve duygudan mahrum
bedenlerimiz ile mi yaşamlarımızı sürdürüyoruz?

Nedersiniz?

Necdet Erem

054 Esaret Zinciri.

Ey nefsim,
Ve Ey değerli Dost.

Kendine gel.
Şeytanın esaret zincirini kır.

Ne zaman cansız Şeylere hayran,
Emanetçilere esir yaşamanın zilletini anlayacaksın.

Kabre seninle gelmeyecek Şeylerin arkasından bir ömür koŐmaya değer mi?

Seni rahmeti ile yaratıp merhameti ile yaşatan Rabbine kavuştuğunda,
ardından bir ömür koştuğun Şeylerin, hangisini hediye götürmeyi düşünüyorsun?

Necdet Erem

055 Fizik Güzellik

Akıl olmazsa!
fiziki güzelliğin ne kıymeti var?

Doğru ve doğru işlerde kullanılmayan akıl,
belâ ve musibet üretmekten başka ne işe yarar?

Necdet Erem

056 İNANMAMAK

Herhangi bir şeyi, olmadığı,
veya kaybolmadığına inandığınız yerde aramak,
kendini aldatmak, zaman kaybı ve boşuna oyalanmaktan başka bir işe yaramaz.

İnanmanın kadar var,
inandığınız kadar güçlü,
inandığınız kadar başarılı
ve inandığınız kadar değerlisin.

İnanmak! ..
Var olmak,
varlığın, varlığının,
varlığı var edenin farkında olmak.

İnkâr,
sadece aldanmak.
yoklukta eriyip kaybolmak.

Akıl karımı?
İnançsız, amaçsız, anlamsız ve umutsuz yaşamak?

Necdet Erem

057 BAŞINA ÇÖKEBİLİR

Aç güzünü bak gör ki, sevdiğin dünya fani,
Ummadığın bir anda, verirsin tatlı canı,

Hazır ol son sefere, her an sıran gelebilir,
Baki sandığın dünyan, başına çökebilir.

Necdet Erem

058 EDEBİYAT VE EDEP

Edebiyatı hayat felsefesi üretecek,
Gerçeklerini gösterecek,
Yaşamı yaşanmaya değer,
söylemler ile donatacak,
gerçeklere dayalı icar ve ifa etmek lazım.

Yoksa insanları ütöpik hayaller peşinden koşturan,
Süslü yalan söyleme sanatı haline getirmek,

Edebiyat'a da, edebe de, insanlığa da
ihanetten başka bir şey olduğu söylenebilir mi?

Edipler edepli olmalı ki,
İnsanlık edepsizlerden edepsizliği ders alınmak zorunda kalınmasın.

Necdet Erem

059 Şükür Gemisi

Nimetin lezzetini kalite ve bolluğunda,
hayatın huzur ve mutluluğunu malın çokluğu ile makamın yüksekliğinde arayanlar,
her zaman yanılmış ve ilânihaye yanılmaya da mahkûmdurlar.

Oysaki nimetin lezzeti,
nimeti vereni bilip teşekkür mahiyetinde olan şükrünün edasında,
huzur ve saadetin kaynağı da mevcut ile yetinip hırs belasından, haset ateşinden
korunmakta olduğunu anlamakta olup, şükür gemisi ile kanaat limanına varmaktadır.

Ne mutlu şükür ve kanaat sermayesi ile
dünya ve ahiret saadet ve mutluluğunu satın alanlara.

Necdet Erem

060 Heyecan.

Sosyal, siyasal ve iktisadi heyecanını kaybetmiş milletlerin mutluluğu mümkün olmadığı gibi,

Milleti adına milletler arenasında,
Yarış azmini, yardımlaşma hissini,
Yücelme mefküresini koruyamayan devletler ise
sekerat-ı mevt'e girmiş olup,

tarih arşivinde onları bekleyen tozlu raflarda
unutlmaya terk edilme yoluna girmiş demektir.

Necdet Erem

061 Gerçek Lezzet.

Nimete lezzet kazandıran ona duyulan ihtiyaç olsa da!
Kıymet kazandıran, nimeti vereni bilmek ve teşekkür borcunu eda etmektir.

Allahın insanı yoktan var edip her şeyi emrine verip,
istifadesine sunması büyük bir nimet olsa da!

Varlığından haberdar etmesi
NİMETLER ÜSTÜ EN BÜYÜK BİR NİMETTİR.

Şükürler olsun O Rabbe'ki
bizleri var etmekle kalmayıp,
Nebat, hayvan bırakmayıp, bunca nadanlar içinde
VARLIĞINDAN HABERDAR EDEREK nimetlerinin gerçek lezzetine erdirdi..

Necdet Erem

062 Acaba

Ağrı kesiciyi ilaç zan edenler,
Kendilerini tehdit eden sonlarını görmezden gelme yolunu seçenlerdir.

Her çeşit uyuşturucudan medet umarak,
hayatın gerçeklerinden kaçanlar,
Kendilerine vermiş oldukları zararın büyüklüğü karşısında
ağlamayı beceremez, sevenleri tarafından yardımı değil,
acınmayı bile hak etmezler.

Hayatın en büyük hakikati olan ÖLÜM ve sonrasına gözlerini yumanlar
YUMDUKLARI GÖZLERİNİ NEZAMAN AÇACAK VE NEREDE KULLANACAKLAR ACABA?

Necdet Erem

063 MAHLUKİ ASİL

Akılların kör olup,
kalplerin kasavet,
vicdanların pas tutması.

Önce imanı, sonra ahlakı, sonra adaleti yok edince,
adına insan denen insana benzer izansız, imansız, merhametsiz, ahlaksız, zalim,
neidüğü belirsiz bir abuce-i hilkat ortaya çıktı.

Nimetlerden bereket,
gönüllerden muhabbet,
vicdanlardan merhamet ve adalet,
akıllardan marifet silindi.

Doymayan nefisler,
yaşarmayan gözler faydasız ilimler,
BU MAHLUKU NEMRUTLAŞTIRDI.

Nimet çok,
lezzet YOK.

Mal servet çok.
KANAAT YOK.

İmkan çok
AMMA MAALESEF HUZUR VE RAHAT YOK.

Ve olmayacakta.
Allah nimetleri ile perverde edip
mülkünde ağırladığı İnsanı kamil sıfatlarına sahip en mükemmel mahluk-i ASİLİ
başı boş haddi aşanlarını da cezası bırakırmı?

Necdet Erem

064 FİZİĞİ AŞAN STANDART

Ey dost,

Allah'tan dünya selameti ile ahiret saadetini sana temin edecek hayırlı şeyler nasip etmesini talep et.

Hayatın devam ettiği sürece duaya devam et.

Sakin çok istediğim halde duam kabul olmuyor yanılığısına düşüp, talebinden daha değerli olan dua fiilini terk etme.

Yaşamına dikkat et,

istemek bile aklına gelmeyecek olan

okadar değerli ve hayati şeyleri sana veren Allah,

değersizliğinin farkında olmadan talep ettiğin basit şeyleri vermezmi?

Vermeye gücü kudreti yetmezmi?

Haşa.

Sana,

dahili ve harici sonsuz ve sayısız nimetler veren Rabbine,

hakkında hayırlı olup olmadığını bilmediğin taleplerinin yerine getirilmediğinden dolayı darılmak, gönül koymak, belki isyan manasına gelen duayı, ibadeti terk etmek doğru bir davranış biçimi olabilir mi?

Unutma!

Biz ücretimizi peşin almışız.

Tabir caiz ise,

dua ve ibadetimizle taksit ile ödüyoruz.

Dualar geleceğe ait ihtiyaçların talebi olsada!

İbadetler geçmiş nimetlerin şükürünün edası mahiyetindedir.

Allah'a bir nefeste iki defa can borçlu olan her insanın,

bir nefes için iki rekat şükür namazı kılması teşekkür olarak çok sayılamayacağı gibi,

insan için imkansız olduğundan,

Allah'ın rahmet ve merhametinin gereği

kullarından böyle bir talebi yoktur.

"Iyukellifullahu illavusaha" 2/286 sırrınca zaten gücümüzün yetmediğinden bizleri mesul tutmayacağı müjdesini vermiştir.

Dua talep olması itibariyle genelde dünyalık gibi görünse de;

Dua edenin Allah'ı bildiği, O'na inandığı, O'na güvendiği, O'na sığındığı,

manalarını ihtiva ettiğinden dolayı imanın tercümanı olan kalbin ve dilin ibadeti sayılacak önemi haizdir.

Sana akıl, irade, ilim ve iman ile

dua nimetini ihsan eden Rabbine çok dua etki!

"uduni istecip lekum (25/77 Furkan) yoktan var edip varlığından haberdar eden Alemlerin Rabbi Allah nezdinde sair mahluklara nazaran cennet ve rüyet-i cemalullah gibi en büyük nimeti ve ruhunun fiziği aşan standardını kazandıracak bir değeriniz olsun.

Necdet Erem

065 İLİM

Hepimizin bir birimizden öğreneceği,
istifade edeceği ve bildiğini paylaşacağı o kadar çok şey var ki.

Hiç birimiz tek başımıza bir varlık gösteremeyiz.
Bir birimizle değer kazanır, bir birimizle değerli bildiğimiz şeyleri paylaşıyoruz.

Bir birimizle var,
Farkına varmasakta bir birimiz için yaşıyoruz.

Efendimizin ilimin önemi ve öğrenme yollarını gösteren çok hadisi şerifleri olmakla
beraber şu birkaç tanesini çok dikkat çekici buluyor ve siz değerli dostlarım ile
paylaşmak istiyorum.

"TALEBUL İLMİ FARİDETÜN KULLİ MÜSLİMİN"
İlim talep ve tahsil etmek her Müslüman FARZDIR.
(kadın erkek, milliyet ve memleket, yaş ve konum fark etmeksizin.)

EL İMANU ÜRYANUN VE LİBASUHUTTAKVA VE ZİNETHUL HAYA-U VE SEMERATUHUL
İLM.
İman çıplaktır, (korumasızdır) libası (elbisesi, koruması) tavka,
süsü zineti haya, semeresi, meyvesi ilimdir.

LİKULLİ ŞEY-İN TARİKUN VE TARİKUL CENNETİ EL İLM.
Her şeyin bir yolu vardır. Cennetin yolu ise ilimdir.

Bir insanın okumakla tüm ilimlere vakıf olma imkanı olamaz.

EL İLMU HEZÂİNU MEFATİHUHA ESSULA.
İlim bir hazinedir, anahtarı ise sualdir, diyerek,
ilimde de kolektif bir şuur oluşturularak, bilgi bankası şeklinde çalıştırılmasının altını
gizmiştir.

Ulaşamadığınız ilme soruşturarak kavuşabilirsiniz.

Her şeyi bilecek hiç kimse olmadığı gibi,
hiç bir şey bilmeyen de hiç bir kimse yoktur.

Hiç ummadığınız kimselerden,
Alim zan ettiğiniz kimselerde bulunmayan marifet mesajları alabilirsiniz.

Şöyle derler.
" HARABAT EHLİNİ HÖR GÖRME ZAKİR,
DEFİNELERE MALİK VİRANELER VAR."

"UĞDU ALİMEN, EV MUTEALLİMEN, EV MUSTEMİEN, EV MUHİBBEN VELTEKUNİL
HAMSE. İLETTEHLUKETİ."

Ya alim olunuz.
Ya talebe olunuz.
Ya dinleyici olunuz.
Ya ilmi ve alimi seven ve destekleyen olunuz.

Sakin haaa!
Beşinci olmayınız helak olursunuz.

Vasıfsız odun yanmaktan başka bir işe yaramadığı gibi;
Hadiste beyan edilen DÖRT vasıftan mahrum kişide vasıfsız bir insan olduğundan
Allah'ın merhametine mazhar olamazsa cehennemde yanmaktan kurtulamaz.

Allah beşinci olmaktan muhafaza buyursun.

“LİKULLİŞEYİN TARİKUN VE TARİKUL CENNETİ EL İLM.”

Her şeye ulaşmanın bir yolu vardır.

Cennetin yolu ve cennete ulaştıracak yol da amel edilecek faydalı İLİMDİR.

Rabbim doymak bilmeyen nefisten,
Faydasız ilimden, yaşarmayan gözden muhafaza buyursun.

Necdet Erem

066 SÖZ VE YEMİN

Yemin etmeden,
söz vermeden önce bir daha düşün,

Çünkü ettiğin yememin,
Allah'ın şahit tutulduğu bir ahittir.

Sözün,
kimlik ve kişiliğini kefil göstererek
ortaya koyduğun en değerli teminattır..

Uyamayacağın yemini etme.
Yerine getiremeyeceğin sözü verme!

İnsan olmanın sorumluluğunu unutma!
Sadakat beklediğin dostlarından gördüğün ihanetleri,
dikkate alma, üzerinde duama.

Kötü örnekler,
seni söz ve yeminine,
ihanet olmasa da riayet etmeyecek duruma düşürebilir.

Necdet Erem

067 NE MUTLU

Kişi rüyadan uyandığında, gördüklerini gerçek zan ettiği kadar acı duyar.

İnsan hayat rüyasını gerçek zan ederek yaşıyor.

Ölüm ile uyandığında, ruhunda her zaman his ettiği halde, inanmak ve hazırlanmak istemediği yaşamın, gerçek yüzü olan ebedi alem ile karşılaştığında yaşayacağı şok korkunç olacaktır.

Ne mutlu kalbinin, ruhunun sesi ile ilahi ikazları dikkate alıp, bulunduğu fani hayatta, gideceği ebedi hayatın gerektirdiği şekilde yaşayanlara.

Necdet Erem

068 DAHA MANTIKLI İZAHİ OLABİLİRİMİ

Bilindiği kadarıyla dünyada aklın hakkını vererek yaşayan tek canlı türü insandır. İnsanlar içinde de ruhundaki ölümsüzlük, his ve duygularındaki sonsuzluk arzusunu dikkate alarak yaşamaya çalışan ise inançlı insandır.

Görüldüğü kadarıyla İnsanların büyük çoğunluğunun gelirken bir şey getirmediği gibi, ölüp giderken de dünyaya ait hiç bir şey götürmemesine rağmen, en değerli ve tek sermayesi olan ömrünü sadece dünyalıklar kazanmaya harcaması aklın verilerini mantığın sebep sonuç ilişkisi kurmadan kullandığını göstermektedir.

Oysa mantık her işi sonunu düşünerek, soncunu tahmin ederek yapmayı aklın gereği kabul etmesine rağmen;

Bütün hayatını sonunu ve soncunu düşünmeden sadece yok olmak için yaşama gaflet ve cehaletini insan gibi akıllı, mantıklı, ilimli ve zeki bir türe yakıştırmak mümkün değildir.

En basit ve yaygın bir örneği ile futbolcunun para veya şöhret kazanmak için top peşinde koşmasının, anlaşılır, kabul edilir mantıklı bir izahı varsa da;

Eline hiçbir şey geçmesine rağmen, zaman ve para sarf ederek stadyumlarda yırtınırçasına bağırıp çağırmanın, kavga çıkarıp can yakmanın, bazende cana kıymanın, etrafı tahrip etmenin mantıklı bir izahı olabilir mi?

Her davranışını sebep sonuç ilişkisi içinde, sonucuna göre değerlendirerek yapan akıllı, ilimli ve mantıklı geçinen insana bak.

Kendisini gaflet ile cehenneme, inkar ile YOKLUĞA mahkum ettiğinin farkında bile değil.

Allah düşünülmeden, ahiret hesaba katılmadan, sonu ve sonucu itibariyle anlamsız ve amaçsız yaşanan hayatın sergilenen davranışların, mantıklı bir izahı olabilir mi?

Necdet Erem

069 İNANCIN MATIĞI

Allah'a ve Ahiret gününe inandığı halde, dünya işleri adına,
Allah'a karşı vazife ve sorumluluklarını yerine getirmeyenler!

Kazanacaklarını zan ettikleri dünya mücadelesi sonucu
neyi kaybettiklerini görünce sanıyorum çok pişman olacak ve çok üzüleceklerdir.

Bu büyük pişmanlığı yaşamadan,
dünya sıkıntıları ile mukayese kabul etmeyen,
ahiretin ebedi ve dehşetli azabına mahkum edilmeden,

son dinin temsilcisi,
insanlığın iftihar tablosu,
Hz. Muhammed Mustafa (Sav.) 'min
"ŞERRUN NEDAMETİ YEVMEL KIYAME"

pişmanlığın kötüsü telafisi mümkün olmayan ahiret günü yaşanacak pişmanlıktır,
ikazına kulak vermeli değil mi?

Allah'a ve ahiret hayatına inanan insanların!
Hayat mücadelesinin yanı sıra,

hayata anlam kazandıran,
yaşamı yaşanmaya değer kılan
inandıkları gibi yaşama dikkat ve hassasiyeti göstermeleri gerekmezmi?

İnandığı gibi yaşamak
veya imkânlar dâhilinde yaşamaya çalışmak,

inanan insanın inancındaki samimiyet ve
inanç mantığının gereği değilmi?

Necdet Erem

070 DÜŞÜNMEYE DEYMEZMİ

Ben inançsız olduğunu söyleyen insanların,
hayatı tüm zorluklarına rağmen, sonunda YOK olacaklarına inanarak,
neden, nasıl, hangi amaç ile yaşadıklarını!

inançlı insanların,
inançlarını yaşamaktaki isteksizlik
ve tembelliklerini anlayabilmiş değilim.

Bu yazımı okuyan dostlar inançlı iseler,
inandıkları gibi yaşamamalarının nedenlerini bir daha gözden geçirmelerini,

veya inandıklarına ve inançlarına karşı biraz daha samimi davranıp,
gayret ve sabır ile nefislerinin ıslah ve terbiyesi adına biraz daha fedakarlık
göstermelerini tavsiye ederim.

Yok, eğer inançsız iseler!

Niçin yaşadıkları üzerinde biraz daha ciddi, samimi,
biraz daha mantıklı ve gerçekçi olarak düşünsünler derim.

Dünya sahnesinde,
hayat filminin sonu sıfır olan,
zorlu, zorunlu, sıkıntılı rollerini bedelsiz oynamaları,
dert ve belalarına bir ömür katlanmaları akıl ile izah edilemeyeceği gibi;

insanlık adına da mantıklı bir fedakârlık sayılamaz.

Hayat felsefelerini bir daha gözden geçirip
hayatlarına değer kazandıracak, kalplerine huzur verecek,
hayatı kaos olmaktan çıkarıp, ruhlarındaki sonsuzluk arzusuna umut
ve mutluluk kapısı aralayacak ve açacak bir yolu bulsunlar.

Ki yaşam tüm zorluk ve zahmetlerine rağmen,
sonucu itibarıyla, ebedi bir hayatı, sonsuz bir saadeti kazandıracak,
katlanmaya değer anlam, amaç ve kıymet kazansın.

Her insanı BİZZAT ÇOK YAKINDAN ilgilendiren bu konunun,
bize bakan yönü üzerinde biraz daha dikkatli düşünmeye değmezmi?

Necdet Erem

071 HAKKA HADİM

Ahlak ve adalet yolunda insanlığa öncülük etmeyen,
alim değil, zalim, bilgin değil ancak bozguncu olur.

Toplumların bozulması!

Hayatın anlamını kaybedip yaşanamaz hale gelmesi!

Adaletin sarsılıp, zulmün hakka galebe çalması ile sosyal yaşamın dengelerinin bozulması!

Önder diye öne çıkıp,

aldatıp iffal eden ahlak fukarası,

müstebitlerin gayrı meşru yollardan idareyi gasp etmesinin bir sonucudur.

Sureti haktan görünen herkesi,

haklı, hakka hadim, adil ve ahlaklı,

insan adına layık insan-ı kamil zan etmemek lazım.

Necdet Erem

072 Sebebi Hayat.

hayatın Sebebni merak etmeyen,
Niçin ve nasıl yaşar?

Hayatının sonucunu düşünmeyen,
Yaşamından ne anlar ve ne bekler?

Necdet Erem

073 RİYA RÜZGARLARI

Hafif şeyler kolay yer değiştirir.
Güçlü rüzgârların önünde savrulmaktan kurtulamazlar.

Başkalarının elinde oyuncak,
ayakları altında çığnenmek istemeyenler!

Kimlik ve kişiliklerini,
sarsılmaz değerler ile yoğunlaştırmalı ki,

hadiselerin esintileri karşısında savrularak,
güçlülerin menfaat sofralarına servis edilmesinler.

Haçmini küçültenler,
yoğunluklarını artırırlar.

Nefsini tevazu ile küçült ki
riya rüzgârı seni geri dönemeyeceğın,
gurur, kibir, riya ve ucub uçurumlarına savurmasın.

Dünyanı da ahiretinide
telafisi zor zararlara uğratmasın.

Necdet Erem

074 KIYMET

Evet,
her Şeyin kıymeti,
muhababın liyakati ile paralel olmakla beraber,
gerçek değeri, ona duyulan ihtiyacın Şiddeti nispetindedir.

İhtiyaç duyulmayan nimet,
ya fark edilemeyen bir fazlalık,

veya varlığından rahatsızlık duyulan bir angarya olmaktan öteye gitmez.

Varlığınıza ihtiyaç duyulmayan yerde kalmayınız.

O yer,
sevildikleriniz ile buluşup
hasret giderdiğiniz bir yer olsa bile.

Sizden sıkılıp,
kurtulmak istedikleri bir fazlalık durumuna düşebilirsiniz.

Necdet Erem

075 KİŞİNİN KARAKTERİ

Göz ve kulak,
düşünce atölyemizin malzeme temin yollarıdır.

Göz neye bakarsa akıl onu düşünür.
Kulağa ne gelirse dil benzerini konuşur.

Bulduğumuz yerlere,
baktığımız nesnelere,
duyduğumuz seslere, dikkat edelim ki!

yanlış düşünme,
hatalı konuşma ve
zarlı davranma riskinden kurtulalım.

Ki şahsiyet erozyonuna,
kimlik bunalımına uğramayalım.

Kişinin karakteri,
düşüncelerinin tercümanı olan dilinin altında gizlidir.

Necdet Erem

076 ZARARDAN BAŞKa

İnsanlar Allah'ın mülkünde yaşamaya,
verdiği nimetlerinden istifade etmeye devam ettikleri müddetçe!

Yaşamı tehdit eden korkulardan,
Allah'ın yardımı olmadan kurtulmanın yolunu bulamadıkça;
Allah'a kulluk etmek zorunda olduklarını asla unutmamalıdır.

Yoksa cereyan eden olaylar önünde aciz, belalar karşısında zayıf,
kâinata yayılmış ihtiyaçlarının çokluğuna bedel fakir olan insanın Allah'ı inkâr ve
isyanının,

insana ve insanlığa ZARARDAN BAŞKA KAZANDIRACAĞI BİR ŞEY OLABİLİR Mİ?

Necdet Erem

077 SEBEP SONUÇ

İnsan her şeyi tanıyıp tanımlama çabası içinde olmasına rağmen!

Kendisine verilmiş olan his ve duyguların,
veriliş sebepleri ile doğru kullanım alanlarının tespiti hakkında
önemine uygun bir merak ve araştırma içinde olmadığını görüyoruz.

Doğru ve düzenli yaşamakla,
hatalı düşünce ve davranışların,
o'na neler kazandırıp, neler kaybettirdikleri hakkında bir derdinin olduğu da
söylenemez.

Her işini sebep ve sonuç ilişkisi içinde yapması!
Akıl ve mantık sahibi olmasının gereği olmasına rağmen!

Her şeyin anlam kazandığı,
tüm zorluklarına rağmen yaşamakta olduğu hayat ve
hayatın sonucu hakkında bir tedbiri veya endişesinin olduğunu söylemek mümkün mü?

Niçin yaratıldığını ve niçin yaşadığını bilmeyenlerin hayattan mantıklı bir beklentileri
olabilir mi?

Tüm varlıkları yoktan yaratıp, varlık âlemi içinde İNSANI VARLIĞINDAN HABERDAR
EDEN RABBE
rahmetinin mehametinin vusatince şükürler olsun.

Vusat:: Genişlik.

Necdet Erem

078 BİLGİSİZ VE KAYGUSUZ

Değerli Dostlar.

Üzerinde yazışılan şeylere bakıyorum genelde direk olarak kimseyi ilgilendirmeyen şeyler.

Hayatın içinde yaşanmakta olan basit, günü birlik konular üzerinde MANGALDA KÜL BIRAKMAYAN yazar, çizer, düşünür, cahil veya alim,

hiç kimsenin hayatın hakikati üzerinde bir şey yazıp söylediğine şahit olmadım.

Her işini anlamlı sebep, sonuç ilişkisi içinde, amaçlı ve anlamlı yapan, akıllı mantıklı modern ve medeni insanın, insanlığın hayatı sonucu itibariyle irdelediği söylenebilir mi?

YA YOK OLACAKMIŞ GİBİ bilgisiz,
Veya teminat altındaymış gibi KAYGUSUZ yaşıyor.

Değerli dostlar.

Siz HİÇ kendiniz ile baş başa kalıp,

Necip Fazıl KISAKÜREK'in dediği gibi,

"BEN NEYİM VE BU HAL NEYİN NESİ" DEDİNİZ Mİ?

HAYATI SONUCU İTİBARIYLA SORUP SORGULADINIZMI?

HAYATIN ZORLUKLARINA RAĞMEN YOK OLACAĞINA inanan bakteriyel hayata talip olanlardan mı!

Yoksa,

her günahı işlediği halde,

Allah'ı aldatabileceğini düşünen ALDANMIŞ KASABA KURNAZLARINDANMISINIZ?

Yoksa müdahale imkanınızın olmadığı,

günü birlik siyasal olaylar hakkında HAVANDA SU DÖVMekten ÖTE BİR ANLAM İFADE ETMEYEN

düşünceler hayatınızın gayesini düşünmekten dahamı önemli?

Necdet Erem

079 İMAN İBADET

Acırım İmandan mahrum,
İbadetsiz boşa giden günlere,

İman sönmeyen bir nur,
ibadet tükenmez servettir inanan mü-minlere.

Necdet Erem

080 BİLEN VARMı

Yarınını düşünmeden yaşayan,
akıl sahibi tek bir insan gösterebilirmisiniz?

İnsan geçmişı bilir, anı yaşar, geleceği düşünür.

Sınırsız hafıza,
Sonsuz hayal gücüne sahip;

Yine sonsuz arzu,
sınırsız istek sahibi,
ölümlü olduğunu bilmesine rağmen,
ÖLÜMSÜZ GİBİ yaşayan bir yaratık için,
dünü ölü, yarını yok, bir RAMAK ve hayali bir andan ibaret olan dünya hayatı;

Rahim ile kabir arsına sıkıştırılmış olan,
yaşamın dünyalık beklentileri, gerçek manada gelecek olabilir mi?

İnsanlar, her gün her yaştan ölümlere şahit oldukları halde,
hiç ummadıkları bir anda ecelin kapılarını çalabileceğini bilmelerine rağmen,
dünyaya ebedi kalacaklarmış gibi bağlanırlar.

Farkında olmasalar da,
dünya hayatında arzu edip aradıkları,
ruhlarının fizik ötesi özgürlük standardında yaşayacakları ebedi hayatı neden dikkate almazlar?

ACABA bilen varmı?

Necdet Erem

081 Hamasi Sözlür.

Değerli Dostlar.
Maddi veya manevi, Beşeri veya ilahi,
Arızı veya semavi beklentisiz, amaçsız bir iş veya davranış olabilir mi?

Kulağa hoş gelen her sözün mantıklı olduğu düşünülebilir mi?

Beklenti,
bir iş veya her hangi bir hareketi doğuran sebep demektir.
İşe anlam kazandıran mantıktır.

Aklı olup ta anlamsız, amaçsız, beklentisiz,
hatta asıl maksat ve anlamının dışında kullanılan bir kelime ile ifade edilen çirkin bir
hissi harekete geçiren "menfaatsiz" bir iş yapan varmı?

Beklentileri menfaat adı ile mahkum eden,
makul, meşru, mantıklı ve ahlaki olmayan taleplerdir.

Allah meylı menfaati hıfzı hayat için vermiştir.
Meşru ve makul menfaatin gözetilmediği hiçbir talep kabul görmeyeceği gibi,
başarıya ulaşma şansıda yoktur.

Bazılarının kulağa hoş gelen,
fıtrata zıt, itikat, akıl ve mantık süzgecinden geçirilmeyen,
hamasi ve Donkişot'ça sözleri, kabul edilmeden önce ahlaki değerlerin kontrolünden
geçirilmeli.

Kimlik, adres ve maksadı sorulmalı ve sorgulanmalıdır.

Necdet Erem

082 KASABA KURNAZI

Akıllı, mantıklı ve zeki olup,
hiç bir işlerini amaçsız ve anlamsız yapmayan insanların bazıları,
içlerindeki ebedi yaşam arzusu, sonsuz saadet isteği olmasına rağmen,
dünyayı ve hayatı gerçekten seviyor iseler! ..

Neden ebedi bir hayat,
şonsuz bir saadet âlemi olduğuna inanmazlar? ..
İnanacak olsalar büyük bir kayıpları olacakmış gibi inanmak istemezler.

Yine bazıları! ..
Gerçekten inanmıyor iseler! ..

Geçmiş ve geleceği olmayan,
dertler, belalar, kazalar, hastalıklar vs. ile dolu,
sonu yaşam şartlarının ağırlaştığı sevimsiz yaşlılık ile
YOKLUK olduğuna inandıkları korkunç ölüm için kadavra oluncaya kadar sürüngeñ gibi
sürünerek YAŞAMAYI NEDEN HER ŞEYDEN ÇOK İSTERLER? ..

İnkâr ile BİRŞEY KAZANACAKLARMIŞ GİBİ! ..

Acaba;
İnanmak zor ve zararlı mı? ..
Yoksa inkâr kolay ve çok mu faydalı? ..
Bilen varmı? ..

Birde dünyadaki nimet külfet dengesini bizzat yaşamalarına rağmen,
sadece inandım demekle Allah'ın rızasını kazandığını zan edenler var ya! ..

Acaba kendilerini mi ALDATIYORLAR? ..
Yoksa her hali bilen, her sesi duyan, her şeyi gören, her kese ve her şeye gücü yeten,
emirlerine uymayanları, kitap ve peygamberleri vasıtası ile cehennem ile tehdit eden ve
her vesile ile adil olduğunu söyleyen Allah'ımı ALDATTIKLARINI ZAN EDİYORLAR! ..

Yani ÖZET OLARAK! ..

Mülkünde yaşayıp nimetlerinden istifade ettikleri Allah'a karşı minnet borcundan
kurtulmak için inanmadığını iddia edip sorumluluktan kurtulmayı düşünen AT
HIRSIZLARININ yaşama inadı ile inandığı halde inancını yaşamayan ve yaşamaya
yanaşmayan, kendisini cennetlik zan eden hayalperestlerin KASABA KURNAZLIĞINI
anlamış değilim.

Allah rızası için,
Anlayan biri varsa bana da anlatsa! ..

Necdet Erem

083 FARKINDA DEĞİL

İnsanoğlu,
üzerinde yaşadığı dünyayı hırs ile tahrip ederken!

Sağlığını tehdit eden korkulu rüyası,
Kanser diye adlandırdığı, ölümcül hastalığın sebebi,
vampir hücre, konumuna düştüğünün farkında değil.

Akıllı geçinen insan!
Varlığını varlığına borçlu olduğu,

nimet ve imkânlarından istifade ederek yaşadığı,
dünya bünyesine yapmış olduğu tahribat ihanetinin,

kendisi ve gelecek nesli için,
intihardan farksız olduğunu ne zaman anlayacak?

Necdet Erem

084 BuDA GEÇER BE YAHU

Olaylar çoğunlukla insanı öyle zorlar ki!

Yaşam anlamlı bir sonuca yönlendirilmez,
sabır ve tevekkül ile karşılanmaz ise, insanı dünyaya geldiğine de geleceğine de bin pişman eder.

Hayatı anlamlı yaşayanlar,
olaylar karşısında sabır ve tahammül gösterenler,
yaşamış oldukları zaman dilimi içinde, yüz yüze geldikleri, en feci ve elim olayların yerlerini, tatlı bir anıya bıraktıklarını görenler,

Karşılaştıkları ve karşılaşıacakları hadiseler karşısında,
paniğe kapılmayarak BUDA GEÇER BE YAHU deme olgunluğunu gösterirler.

Sabrınızı tüketen, bitmeyecek ve gitmeyecek gibi görünen dert ve sıkıntılar karşısında siz acaba ne demeyi nasıl davranmayı düşünüyorsunuz?

Necdet Erem

085 ÖLÜM

İnsan ruhu sonsuzluk âleminde gelip,
sonsuzu ve sonsuzluğu aradığı ve istediği için,
Kısa bir zamana dar bir mekâna sıkışmak istemez.

Ölümü büyük bir düşman olarak görür.
Ancak ölüm çaresizce varacağımız mutlak sonumuz olduğuna göre!

O halde bu farklı düşmana karşı savunmamız,
bilinen kaçma ve savaşma yöntemlerinden farklı olmalı değil mi? .

Necdet Erem

086 ÖLÜM HER YERDE

Deprem ve tabii afetler karşısında etkilenerek korkularını dile getirenlere!

Allah kazaları belaları def etsin.

Kolay değil, Allah'ın gücünün tehdidini his edipte korkmamak mümkün mü?

Tabii korkunun ecele faydası yok.

Afetler, belalar karşısında acizliğimizi his edip, yaratılışımızı, yaratılış sebebimizi, idrak edip, yaratılış amacımız doğrultusunda yaşayıp yaşamadıklarımızı sorgularsak daha doğru bir iş yapmış oluruz.

Ölüm sadece deprem veya sair doğal afetler ile gelmiyor ki!

Tabii afetlerde ölenlerin sayısı,

her gün herhangi bir sebepten dolayı ölenlerin sayısı ile mukayese edildiğinde çok az kaldığını göreceksiniz.

Herkesin doğum tarihi cüzdanında yazılı olmasına rağmen kimsenin ölüm tarihi kimse tarafından bilinmemektedir.

Onun için gereksiz korkuya kapılmanın manası yok.

Ölüm sadece deprem, sel vs. felaketlerinin yaşandığı yerlerde de değil.

Azrail her yerde,

herkesin arkasında ve herkese bir nefes kadar yakın.

Değiştiremeyeceğimiz sondan korkmaktansa

onu hakkımızda hayırlı bir şekilde dönüştürmenin yollarını ararsak sanıyorum daha akıllıca bir iş yapmış oluruz.

Allah sabırlar versin ve yardımcınız olsun.

Sonra merak etmeyin dünya dönüyor.

Herkes her yer sallanıyor.

Deprem olan yerlerde ise sadece kısmi olarak his ediliyor.

Allah'a dayanın, Allah'a güvenin.

Gerisi o kadar önemli değil.

Necdet Erem

087 FİTNEYE VE FİTNECİYE DİKKAT

Milletini sevmek ve savunmak suç değil,
kusurda değil, fazilet ve meziyette değil bir zarurettir.

Amma! ..
Üstünlük iddia etmek kutsamak yanlış.

Her milletin içinde eli değil ayağı bile öpülesi muhterem ve mükemmel insanı kâmil
adına layık mümtaz şahsiyetler olduğu gibi,

yine her milletin içinde insan demeye hiçbir liyakati olmayan insanlığın utanç vesilesi
mahlûklar da yok değildir.

Evet,
Türk milletinin Müslüman olduktan sonra,
İslam ile kazanmış oldukları manevi değerler ile
İslam adına yapmış oldukları büyük hizmetler elbette inkâr edilemez.

Onları yücelten özellik Türk oluşlarında değil,
İslam ile bütünleşmeleri sonucu, hak, adalet, ahlak ve insanlık adına
yapmış oldukları hizmet ve fedakarlıkta aranmalıdır.

Türklük meziyet sebebi olsaydı,
içinden çıkan dinsiz, ahlaksız ve caniler de herhalde övünç vesilesi olurdu.

Bugünkü Türkçülük yapan, Türk'e toz kondurmayanlar,
Türkü Türk yapan iftihar vesilesi meziyetlerinin hangisine ne kadar sahip
en azından ne kadar saygılı?

Milli muhabbete vesile olan,
Avrupa'da düşmanlık sebebi sayılan, değerlere,
maalesef her tarafı bayraklar ile kıpkızıl bir manzaraya boyayan,

sokaklarda slogan atarak,
ülkede emniyet, güven ve huzuru ihlal eden,
sarhoş, berduş, idari kademeleri CUNTACI sokakları işgal eden
militan takımı ise haraç, tahsilât ve çapulculuktan beslenen,

Avrupa'daki İslam düşmanlarından daha çok İSLAM DÜŞMANI.
Türk milliyetçisi geçinen Türk'ü Türk yapan milli ve manevi değerlere düşman bir takım
ayrılıkçı bozguncu sürüsü.

Ülke insanın arasına ekmiş oldukları ayrılık ve fitne tohumlarını
günahsız vatan evlatlarının şehit kanlarını istismar ederek besleyip büyötmeye çalışıyor.

Ülkede bir kaos ve kardeş kavgasının zeminini hazırlama senaryoları yazıyor ve zaman
zamanda kirli oyunlarını sahneliyorlar.

Ne adına olursa olsun! ..
Millet arasına ayrılık tohumları eken,

bin yıldan beri bir arada yaşamış ve milli bir bütünlük arz etmiş
kardeş milletleri ucuz sloganlar, basit çıkarlar uğruna bir birine düşörmeye kimsenin

hakkı yoktur.

Bölücü söz ve söylemler kimden gelirse gelsin,
ne maksatla söylenirse söylensin, birlik ve beraberliğimizi tehdit ettiğinden,
basiretli vatandaşlar tarafından kabul görmemeli ve nefretle RED EDİLMELİDİR.

Hiç kimse bir başkasının,
milliyetini, memleketini, bayrak ve bağımsızlık adına,
sevgi, his ve duygularını kendi kriterleri ile TEST ETME HAKKINA SAHİP OLMADIĞI
GİBİ;

Kendisinin de kimseden daha fazla milliyetçi olduğunu iddiaya hakkı yoktur.

Milli değerleri istismar eden milliyetsizler yüzünden,
kalbi milli duygularla dolup taşan gerçek milliyetçiler,
milliyet kelimesinden bile nefret eder bir duruma getiriliyor.

Fitneye ve fitnecilere dikkat! ..

Necdet Erem

088 AYDINLIK ADAM

“ YURİDUNE LİYUTFİU NURELLAHİ BİEFVAHİHİM VALLAHU MUTİMMU NURİHİ VELEV KERİHEL KAFİRÜN ” (Saff 61/8)

“Ağızlarıyla Allahın nurunu söndürmek istiyorlar.
Halbuki kâfirler hoş görmese de Allah nurunu tamamlayacaktır. Elmalı HamdiYazır.
Meal. ”

Fermani sübhanisinin müjdesine itimat ve istinaden
“UMUT VAR OLUNUZ ŞU İSTİKBAL İNKLABATI İÇİNDE EN YÜKSEK VE GÜR SEDA İSLAMIN SEDASI OLACAKTIR.” diyen Bediüzzaman,

Dini hayatın işkenceye dönüştüğü zamanlarda bile,
en ağır zulüm ve baskılar altında bir an olsun umudunu kaybetmeden,
hukuk dışına çıkmadan, düşmanlarına beddua bile etmeden,

insanlığı tehdit eden inançsızlığın pençesinde,
milletimizin ebedi hayatını kaybetmemesi adına kendi hayatını hiçe sayarak;

CEMİYETİN (İnsanlığın) İMAN SELÂMETİ YOLUNDA AHİRETİMİ DE FEDA ETTİM.
GÖZÜMDE NE CENNET SEVDASI VAR, NE CEHENNEM KORKUSU.

Cemiyetin, (insanlığın) imanı namına bir Said değil, bin Said feda olsun.

KUR’ANIMIZ YERYÜZÜNDE CEMAATSİZ KALIRSA,
CENNETİ DE İSTEMEM;

ORASI DA BANA ZİNDAN OLUR.

MİLLETİMİZİN İMANINI SELÂMETTE GÖRÜRSEM,
CEHENNEMİN ALEVLERİ İÇİNDE YANMAYA RAZIYIM.
ÇÜNKÜ VÜCUDUM YANARKEN, GÖNLÜM GÜL-GÜLİSTAN OLUR.
Fedakârlığı içinde,

ALİ DAVALARA, KUTSAL HEDEFLERE,
GAYRİ MEŞRU, GAYRİ HUKUKİ VE GAYRİ AHLAKİ YOLLAR İLE GİDİLEMEZ” prensibinden hareketle,

Gayrı meşru ve gayrı hukuki yollara tevessül etmeden,
ilmi, akli, muhabbet ve fedakârlığı ile gönülleri fethedip;

Azmine, inancına ve temsil etmiş olduğu kutsal davasına
herkesi hayran edip, düşmanlarını bile önünde saygı ile eğilmek zorunda bırakmıştır.

Zamanın iletişim ve ulaşım şartları,
İslam’ın evrensel çağrısının dünyanın en ücra köşelerine kadar yayılıp insanlığa her
şeyden çok muhtaç olduğu Saadeti ebediye müjdesini ulaştırma imkânı verdiğiinden
“Adım güneşin doğup battığı her yere ulaşacaktır”
hadisi şerifinin tahakkuk gününün geldiğinin müjdesini vermektedir.

Bu İlahi müjde ve fitri davet,
her gönüle cennet meltemi gibi esip
muhataplarının gönüllerini fethedecektir.

İşte bu fetih hareketi
emin ve güçlü adımlarla bütün dünyada hızla yol almakta,

aldatılmış dostların muhalefeti,
satılmış hainlerin iftira ve düşmanlığı,
sinsi düşmanların gizli veya aşikâr saldırıları,

Allah'ın tamamlayacağını vadettiği davayı engellemeye yetmeyecek.

Allah NURUNU TAMAMLAYACAKTIR KÂFİRLER İSTEMESEDE.
" VALLAHU MUTİMMU NURİHİ VELAV KERİHEL KAFİRÜN"

İnşallah bu yapılanmada
"Eşhedü elnlaile ilallah ve eşhedu enne Muhammederresulullah"
diyen herkes üzerine düşen vazifeyi hakkı ile yapar,

Bir mum bulur yakar,
veya bir mum olur yanarsa!

İnsanlığın geleceğini tehdit eden
KARANLIKLAR KISA BİR ZAMANDA SON BULACAK,
beşer hasretle beklediği nurlu saadet sabahına kavuşacaktır.

Hayati beşeriyeyi ilelebet hâkimiyetleri altına aldıklarını zan eden
Vampir yarasalar istemeseler de geri kalan hayatlarına uzun zamandır uzak kaldıkları
karanlık dünyalarında devam edeceklerdir.

Allah'ın izni ve inayeti ile.

İnsanlığı boğan karanlığı kovuncaya kadar yolundan ayrılmamaya and içtik.
Karanlık günlerin Aydınlik ADAMI SANA SELAM OLSUN.

Necdet Erem

089 GERÇEK MUTLULUK

Lezzet odur ki,
bitince acı vermesin.

Mutluluk odur ki,
sonu hüsrarla bitmesin.

Servet odur ki,
ölümle elden gitmesin.

Dost odur ki,
yakınlığında muhabbet,
yokluğunda hasret yaşatsın.

Acı vermeyen lezzet,
İmanda.

Elden çıkmayan servet,
Allah'a itaatte, ibadette.

Gerçek dostluk,
Senin için cenneti yaratan
Allah'ta ve davet eden Resulaullahta.

Sonu hüsrana olmayan huzur ve mutluluk ise,
Rahmeti sonsuza, kulluk ve muhabbetedir.

Necdet Erem

090 SAADETİ EBEDİYE

Ey fani dünyada beka arayan! ..
Ve sonsuzluk isteyen ebed yolcusu! .

Seni sonsuzluk âlemine davet eden Âlemlerin Rabbinin davetine;
O davetin izzet, nezahet ve kutsiyetine uygun bir vasıfla icabet et ki!

Seni tehdit eden yokluktan ve yok olmaktan kurtulup,
Ruhunun hasreti ile yaşadığı vatani aslisi olan saadeti ebediyeye mazhar olasın.

Necdet Erem

091 Kader! ..

Davranışlarınızda özgür gibi görünen tercihleriniz,
İLİM ve İRADENİZİ,

Akıl, İlim ve İradeniz gereği aldığınız tedbirlere rağmen, yaşadığınız çaresizlikler ve fiyaskolar, hükmeden kaderinizi göstermiyor mu?

Kader! ..

Sadece insanın basit davranışları ile sınırlandırılıp,
ne teslim olunacak zorunlu bir esaret zinciri,
en de yok sayılacak vehmi bir iddia değildir.

O! ..

her şeyi hikmeti ile yaratan, kudreti ile yaşatan,
her şeyin her haline nıgehban, alemlerin tek ve bir Rabbi olan;

Allah'ın, KIDEM VE BEKASI,
mülkünde ve mahlukunda HEM MALİK,
HEM MELİK - HEM ALİM, HEM KADİR - HEM HEKİM, HEM HAKİM oluşunun İDRAK,
TASDİK VE İLANININ ADIDIR.

Ki itikad-ı imaniyeye esas teşkil etmiştir.

Nıgehban: Gören bilen, gören gözeten.

Kıdem: Ezeli. (Başlangıcı olmayan.)

Beka: Ebedi. (Sonu bulunmayan.)

Malik: Sahip.

Melik: Tek idareci ve sahip. (otoriteyi temsil eden)

Kadir: Gücü ve kudreti yeten.

Hekim: Hikmetle iş gören. (İşlerini sebep sonuç ilişkisi içinde, amaçlı ve anlamlı yapan.

Hakim: Adalet ile karar veren.

Necdet Erem

092 Hak ve Akıl.

Hak ve haklı olmayan hakka hizmet etmeyen aklın,
insana ve insanlığa zarardan başka bir faydası olabilir mi?

Çevremizde kendisine, ailesine, milletine, memleketine ve insanlığa zarar veren bir
sürü kendisini akıllı zan eden akli evvelleri görmüyormuyuz?

İnsanlık aklını hakkın emrine veren melek ruhlu munis insanlardan mı, yoksa ruhunu
şeytana satmış anarşist ruhlu akıllı geçinen teröristlerden mi sıkıntı ve ızdırap çekiyor?

Hakka hizmet etmeyen hak çizgide ıslah ve terbiye edilmeyen akıl,
akıl olmaktan çıkıp insanın ve insanlığın başına bela olmaktan başka ne işe yarar?

Cenab-ı Hakkın kâinat kitabında cereyan eden sanat ve marifet
tecellilerini okumaktan ve anlamaktan aciz insanların,
hak ile batıl, akıl ile irfan arasında mukayese yapmaya kalkması ne garip!

Akıl inkârı değil,
imanı gerekli kılar.

Akıl hakka isyanı değil,
itaati emreder.

Akıl anlamsız yaşam aldanmışlığını değil,
hayatı anlamlı yaşamayı öngörür.

Akıl fiziğin basit sınırlılığına değil,
mananın sonsuzluğuna taliptir.

Akıl, kendisini bile anlamak ve idareden aciz bir mahlûkun yaratıcısına düşmanlığını
değil, muhabbet ve itaatini emreder.

Tabi bu akıl, akıl olmaktan çıkıp,
mantıktan mahrum, haktan uzak,
adalete düşman isyancı terörist bir kimliğine bürünmemiş ise! ..

Evet,
Dostlar!

Hak âlidir.
Hakkın hatırı, her şeyden âli tutulmalıdır.
Hiç bir hatıra feda edilemez ve edilmemelidir..

Her şey ve her kes,
hak noktasında hakka boyun eğmelidir.

Zalimler bile haksızlığa uğradıkları zaman,
zalimliklerini unutup, hak dava eder ve hakka sığınır.

Necdet Erem

093 ÜÇÜNCÜ ŞIK VARMİ

Dünya insan için,
ruhun özlem ile aradığı ebedi hayatta,
cennet ve rü-yeti Cemalullahı kazanacağı,
talim, terbiye görülen bir ticaret hane, bir mektep, bir eğitim alanı.

Veya ömür boyunca karın tokluğuna,
zorunlu yaşadığı dünyanın zorlu işlerinde çalıştırıldığı,
idam emri verilip infaz günün beklendiği yarı açık bir hapishanedir.

Ben üçüncü bir şık olduğunu düşünemiyorum.

Evet,
Üçüncü bir şık olduğunu düşünen varsa söylesin.

Necdet Erem

094 SUKuT.

Allah'ın,
Alayi illiyin'e aday olarak yaratmış olduğu insan,
namzet olduğu yüce makamının farkında olmayınca!

Esfelesafilin'e sukut etmekten kurtulamayıp,
"KEL-ENAMİ BELHUM EDAL" (25/44)
hayvan gibi, gidişat ve davranışça belki daha aşağı olmaya kendilerini mahkûm
etmişlerdir.

Yaratıcısının yaratılmış olduğu maksat doğrultusunda
yaşamayarak, emir ve yasaklarına riayet ve itaat etmeyen insan,

emrine verilip istifadesine sunulmuş olan mahlukata hizmetçi konumuna düşmekten
kurtulamaz.

Necdet Erem

095 EY DÜNYA MİSAFİRLERİ

Havanda su dövmeyi bilmem, yüksekten atmayı sevmem,
ömür dakikalarım sayılı ve çok kıymetlidir, israfına asla razı olamam.

Kâinata boşluk yok ki!
Boş kalayım, boş düşüneyim, boş vereyim.

Boş verenleri yaratanda boş verirse,
işte o zaman her şey boşluğa boşalır.

İsteğimle yaratılmadığıma göre,
keyfime göre yaşamakta hakkım değildir.

Beni yaratanın, beni yaratmasındaki maksat,
benim basit zevklerimle mukayese edilemeyecek kadar önemlidir.

Çünkü bilemediğim, istemediğim
belki hazır olmadığım ve beklemediğim bir zamanda geri çağrılacağım.

Onun için istenilmeyen bir konum ve durumda yakalanmak istemem.

Ey dünya misafirleri
ve ahiret yolcuları bu konuda siz ne düşünüyorsunuz.

Necdet Erem

096 MEHDİ ADAYINA MEKTUP

Değerli Arkadaşlar,
Birçoğunuzun da tanıdığı, bildiği,
Antoloji site ve guruplarında Mehdi olduğunu iddia eden arkadaşına mektubumdur.

Yazı içinde dikkate değer başlıklar olduğundan siz değerli dostlar ile paylaşmayı uygun gördüm.
Saygı ve Sevgilerimle.

Muhterem Mehdi Efendi.
Mehdi olduğunu kuru, kuru iddia etmekten vazgeç.

Mehdinin en önemli vazifesi ve vazifelendirilmesinin sebebi olan,
1- Tevhidin şirke tercih sebebi olan bir ilim ortaya koy.
2- İmanın inkâra üstünlüğünü ispatla.
3- Taklidi imanlara tahkik keyfiyeti kazandır.
4- İslam'ı evrensel boyutu ile insanlığa sun.
5- Dünya halklarını mahkum ve mağduru oldukları AHLAKI SUKUTTAN EHSENİ TAKVİM OLAN AHLAKI SUUDA YÜKSELT.

Yoksa böyle atıp tutmak
BOŞ VE KURU İDDİALARLA MEHDİLİK OLURMU?

Bak değerli kardeşim.
Yazdıklarımı bir kaç defa oku dikkatle incele
ve ona göre MEHDİLİK DAVASINDA VE İDDASINDA BULUN.

Aslında bu yazdıklarımı yapacak olsan;

BEH MEHDİYİM DEMENE GEREK KALMADAN,
ÖNCE MÜSLÜMANLAR, SONRADA BÜTÜN İNSANLAR
SENİN MEHDİYETİNİ KABUL VE İLAN EDER.

SENDE MEHDİ OLDUĞUNU İDDİANDA
İNSANLARA KENDİNİ KABUL ETTİRMEKTE BU KADAR ZORLANMAZSIN.

Değilmi? ?

Necdet Erem

097 GİTMESEDE HOŞUNA

Hayatıma anlam kazandıran birinci dereceli derdim,
göçüp gideceğim ebedi ahiret hayatımı düşünmektir.

İKİNCİ dereceli ilgi alanım,
yaşamak zorunda olduğum dünyada
muhtaç, mahcup, mahrum, mahkum olmamaya gayret etmektir.

Yaşam ihtiyaçlarımin temininde
meşru ve makul sınırlar içinde yaşayıp,
dünyalık işlerimi de ibadete dönüştürmenin yolunu araştırmaktır.

YOLCUNUN KALICI,
ÖLÜMLÜNÜN ölümsüz gibi davranmasını anlamak mümkün değildir.

ÖLÜM HERKESE BİR NEFES KADAR YAKIN.
BİR DE ŞU BEŞERİN GURUR VE KİBİR İÇİNDEKİ DAVRANIŞINA BAKIN.

Sanki eli ayağı, gözü kulağı, çarşıdan satın almış.
Geldiği yere döneceğini unutup nasılda aldanmış.

Göz bebekleri yılanlara yem, kafatası karınca sarayı,
Haberı yok gelecekten, gaflet içinde hala içiyor birayı.

Hayattan beklediğini sorsan, inanılmaz nede çok.
HAYATTA ONU NÉLERİN beklediğinden haberi yok.

Yaşarsa yaşlanacak, buruşuk ten, bükük bir bel,
Yoluna ömür tükettiği canları olmuşlar sanki EL.

Ömür nasıl başladı, nasıl geldi bu oyunun sonu?
Yaşarken düşünmeye değer bulmazdın ya bunu.

İşte sende herkes gibi geldin, mukadder yolun sonuna,
Topu taca atma, sende kabre gireceksin gitmese hoşuna.

Necdet Erem

098 Adalet Mülkün Temelidir

Bir devletin devamı ve milleti ile btnleŖmesinde idaresine ve idarecilerine dŖen en önemli vazife;

Adil ve ahlaklı olup, adaleti ve genel ahlakı hayata hakim kılarak, ülke ve millet güvenliğini korumaktır.

Onun için ahlak rneği adalet kahramanı,Hız. Ömer (Ra.) adalet mülkün temelidir diyerek,
gemiŖ ve geleceği önünde saygı ile eğilmek zorunda bırakmıŖtır.

Necdet Erem

099 SoN DURAK

Değerli Dostlar Lütfen Dikkat.

Hayat belediye otobüsüne benziyor.
Her durak birileri için son durak oluyor.
Unutma bir gün senin de ineceğin SON DURAĞA GELECEK.

O son durağa gelmeden,
ORADA KARŞILAŞACAKLARINA VE SENİ BEKLEYENLERE HAZI OL.

Hayat senin hayallerinden bibaret değil,
senin için takdir edilenlerin yaşandığı bir sahnedir.

Hayattan beklediklerine değil,
seni bekleyenlere hazır ol ki şoklar yaşamayasın.

Necdet Erem

1. Soru: İbadet nefsiime ağır geliyor

Soru:

İbadet hem nefsiime ağır geliyor, hem kabul olmayacağını zannediyorum bu yüzden de gevşeklik geliyor. Ne tavsiye edersiniz?

Cevap:

Bu his sadece sizde değil, inanan ve itaat eden her mümine nefis ve şeytan vasıtası ile musallat olan bir halet-i ruhiyedir.

Korkmaya gerek yok.

Sabır ve azimle yola devam etmek zorundayız.

Madem bizi Allah yaratmış ve yaşatıyor ve "Kullu nefsin zâikatul mevti summe ileynâ turceûn" Her nefis ölümü tadacak ve sonra bize döndürüleceksiniz. Ankebut 29/57 ayetinin ikazı ve her canlının ölümüne şahit olmamız gösteriyor ki bizde bilmediğimiz bir gün öterek O'na döneceğiz.

O zaman "Va'bud rabbeke hattâ ye'tiyekel yakîn" "Ve ölüm gelip çatıncaya dek Rabbine ibâdet et. Hicr 15/99" ayeti gereğince, mülkünde yaşadığımız, sonsuz nimetlerinden istifade ettiğimiz sürece Rabbimizin ibadet emrine itaat etmeliyiz.

İbadet akıl, ilim ve irade sahibi varlıkların Allah tarafından yaratılış nedenidir. Gevşeklik ise şeytanın insanı ibadetten, itaatten ve muhabbetten mahrum bırakma hilesinden başka bir şey değildir.

İbadetin nefse zor ve ağır gelmesi işe!

İbadet, Allah'a iman ve itaat karşılığında vadedilmiş olan nimet ve saadetin büyüklüğünün delili olmamakla beraber, akıl ve iradenin hakkını verme noktasındaki imtihanımızdır.

Allah cc. Bakara (2) suresinin 21. Ayeti kerimesinde "Yâ eyyuhen nâsu'budû rabbekumullezî halakakum vellezîne min kablikum leallekum tettekûn." "Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize ibadet ediniz ki, takvâ sahibi olasınız." Yine Zariyat 51 sure-i celilesinin 56. Ayeti kerimesinde "Ve mâ halaktul cinne vel inse illâ li ya'budûn" "Ben, cinleri ve insanları sadece bana ibadet etsinler diye yarattım." diyen rabbimize karşı emretmiş olduğu ibadetlerimizi yerine getirmeliyiz.

Elbette Allah'ın biz insanları mükemmel yaratmasını kıskanarak isyanda bulunduğu için lanetlenip huzurdan kovulan şeytan, bize olan haset ve husumetinden dolayı, bizi Rabbimizin rızasını kazandıracak olan saadetli ibadet yolundan uzaklaştırmak için elinden gelen her hileye başvuracaktır.

Ya tembellik damarımızı tahrik edip zor gösterecek ya lezzet düşkünlüklerimizle gaflete salacak veya ibadetlerimizin vasıfsızlığı iddiası ile kabul olmayacağı hilesine başvurup umutsuzluğa sevk ederek bizi Allah'a karşı vazifelerimizi yerine getirmekten alıkoymanın yollarını deneyecektir.

Bize düşen vazife şeytanın hilelerine kanmak değil; Allah'ın emrine riayet ve itaat ile muhabbetini kazanmanın yollarını aramaktır.

İbadete karşı nefsin tembellik ile itiraz ve isteksizliğini, Allah'ın bizi yoktan var edip rahmetiyle yaşattığının, bütün nimet ve imkanları emir ve istifademize verdiğinin bilinci ile hareket ederek, Rabbimizin lutuf ve keremlerine karşı en azından teşekkür nevinden

de olsa huzura çıkıp minnet ve muhabbetimizi arz etmenin yolu olduğunu düşünerek, günde beş defa davet edilmiş olduğumuz saadet vesilesi namazlarımızın bize kazandıracığı, kıymet, izzet, huzur ve lezzeti düşünerek eda etmeli ve bu değerleri kazandıracak olan namaz için katlandığımız zahmetin, zahmet değil büyük bir nimet ve rahmet olduğunu düşünerek nefsimizi ibadete ikna ve razı etmeliyiz.

İkinci fitnesi olan ibadetlerimizi vasıfsız veya yetersiz göstererek şevkimizi kırmasına karşılık;

Yapmamız gereken, bildiğimiz kadarı ile kulluk vazifemizi yerine getirmektir.

Kabul edip etmemek Rabbimizin bileceği bir şeydir. Diyerek İLKELDEN MÜKEMMELE kuralını dikkate alarak her gün biraz daha iyiye ve güzele muvaffak olma azmi ile başta, günde beş vakit namaz olmak üzere ibadetlerimize sabırla devam etmektir.

Her şeyin tekâmül kanununa tabi olduğunu unutmadan olgunlaşma sürecimizi hayatımızın sonuna kadar kararlılık ile sürdürmeliyiz.

"İlâ taknetû min rahmetillâh(rahmetillâhi) , innallâhe yagfiruz zunûbe cemîâ, innehu huvel gafûrur rahîm" "Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Şüphesiz Allah, bütün günahları bağışlar. Çünkü O, bağışlayandır, esirgeyendir." Zümer 39/53

Evet Allah'ın rahmetinden, merhametinden ve mağfiretinden umut kesmiyoruz. Kesmeyeceğiz çünkü gidecek başka kapımız, İman edecek başka rabbimiz yok.

Günahlarımızı bağışlasın, kusurlarımızı örtsün. Vasıflı veya vasıfsız tüm ibadetlerimizi dergâh'ı izzetinde kabul buyursun.

Amin birahmetike ya ekremel erkemin veya erhamurrahimin..

Necdet Erem

100 HER ŞEYİ BİLİP GÖRDÜĞÜNÜ ZAN EDENLERİN DİKKATİNE

Herkes,
mesleği doğrultusunda bakar,
İmkan ve ihtiyacı nispetinde görür.

Her şeyi herkes göremez.
BİR AVUÇ TOPRAKTA DA bütün elementler olabilir.
Ama yalın bakanlar sadece TOPRAK GÖRÜR.

Hiç bir söz söylendiğinden ve söyleyenin maksudından ibaret değildir.

Her söz,
okurunun ilimi, kapasitesi, anlayışı, ihtiyacı, yorum yeteneği, zamanının imkan ve idrak sınırları kadar GENİŞLEYEBİLİR veya muhatabın sığılığı kadar daralabilir ve anlamsızlaşa bilir.

Hele bu SÖZ ALEMLERİN RABBİNİN EZELİ VE EBEDİ KELAMI İSE
bu konuda bir değil BİR KAÇ DEFA DÜŞÜNMEK LAZIM DERİM.

MALUMA MUHALİF DÜŞÜNCELERİMİZ,
altından kalkamayacağımız mesuliyetlerin altına girmemize sebep olabilir.

Bence kutsal metinler,
Peygamber irtibatlı sözler,
Nasihat maksatlı kadim menakip ve hikayeler, Vb. leri

Biraz daha insafli,
Biraz daha dikkatli,
Biraz daha iyi niyetli ele alınmalı.

Yoksa art niyet, nefsani mülhazalar ile insan hem mesul olur.
Hem zamanın ve gelecek nesillerin bu değerli kaynaklardan istifadesine gölge düşürür.

Allah'ın kelamı
beşerin zaman, mekan ve ihtiyaçla malul mantık sınırları içine hapsedilemez.

Allah kelamının gerçek mana ve maksudını ancak Allah bilir.
İnsan imkan ve ihtiyacı kadar istifade eder, istifade edemediği şeyi anlamsız sayanlar sadece kendileri kaybetmekle kalmayıp, başkalarının istifade yollarını da zorlaştırmış olurlar.

Necdet Erem

101 HADİS KÜLİYATLARI

Bir Dostun,
Necdet Erem bey bunca hadis kulluliyatı
bir yerde dini zora sokmaktır diyenlere haklısın denilebilir mi?
Sorusuna karşı,

Hayır SALA.
Dini zor sokmak değil,
Bilakis İslam dinin evrenselliğinden kaynaklanan ZENGİNLİĞİDİR.
Elmasta başka değerli taş tanımama cehaletinden kaynaklanan bir iddiadır.

Evet Hadisler içinde mevd-u denilen aslısız sözler olma ihtimali olsa da
bunlar bin yılı aşkın zaman içinde mütehassis muhadisler ve dikkatli hadis tenkitçileri
tarafından ayıklanarak, sahih zayıf vs. gibi sınıflara taksim edilmiştir.

Usul-i diniye dediğimiz temel kurallar (itikat konuları) zaten Kur-anda belirtilmiş ve
belirlenmiştir bu konularda ihtilaf mümkün değildir.

Furu denilen (teferruat Türkçede kullandığımız anlamda değil.) şekil adet, süre ve
zamanları ile ibadetlerde dahil olmak üzere muamelat ilminin alanına girer.
Bu da şekil alanında Sünnet ve tarif alanında ise hadis kriterlerini önümüze çıkarır.

Değerlendirmeye tabi tuttuğumuz sözler sıradan bir insana ait olmadığı gerçeğinden
hareketle o sözleri kendi anlayışımıza mahkum etmek doğru değildir.

Allah cc. nasıl alemlerin rabbi makamında konuşur. Söylediklerinin bir çoğunun niha-i
amaç ve manası düz mantık ve mevcut bilgi potansiyeli ile anlamak mümkün değil ise.

Allah'ın son peygamberi ve sözleri Allah tarafından beşerilikten çıkarılmış olan 53/3
Zatın sözlerinin de düz mantık ve zamanın mevcut bilgi potansiyeli ile anlaşılması
mümkün değildir.

Hadis ve sünnetlerin dini zorlaştırdığı tezini değil,
bilakis dine sonradan giren dünyanın farklı coğrafyalarından, farklı millet, farklı dil ve
farklı geleneklerine sahip insanların kendilerine göre değerler ve pratikler bulup
yaşamalarını sağlayacak kolaylıklar ve Evrensellikler sergilediğini düşünmek ve
anlamak lazım.

Dini özellikle İslam'ı.
Belli bölgelerin, belli milletlerin gelenekleri gibi anlamak, anlatmak ve yaşamak,
İnsanlığı hayata YAŞANMAYA DEĞER KAZANDIRAN İslam'dan mahrum bırakmaktır.

Günümüz Müslüman'ını hadisler karşısında özellikle manevi sorumluluktan kurtaracak,
İslami inancıda, şaibe altında bırakmayacak en isabetli yaklaşım, yorumunu
yapamadığı, manasını anlayamadığı mantıksal çözüm üretmediği hadis olarak rivayet
edilen sözler karşısında kolaycı inkar yolunu değil, bardağın dolu tarafına bakarak
HADİSSE DOGRUDUR deme yolunu seçilmelidir.

Geçen gün bazı akli evvellerin istihza ettikleri garip bir hadis üzerinde müspet yaklaşım
ile düşündüklerim bana istihza edilen hadisin hiçte yabana atılır bir söz olmadığını
TASDİK ETTİRDİ.

Kısaca şöyle;

Bir hadiste Efendimiz kim bir kertenkeleyi bir vuruşta öldürür ise cennete girer... İlahir hadis.

Üzerinde düşündüm.

Kertenkele bizim TV'lerin belgesel programlarında seyrettiğimiz kadar munis ve sevimli bir hayvan olmasa gerek.

Hele bin dört yüz yıl önce arap yarımadasında ilkel şartlarda iskan alanlarını ihlal eden yine sıcak bölgenin belki bir çoğu zehirli kertenkelelerinin, evlere çadırlara kontrolsüz girip çıkmaları karşısında toplumun önderi bölge halkına böyle bir belanın def-i için başka ne söyleyebilirdi ki diye düşündüm.

Sonra aynı günler yılanların Irak'ta sıcaklardan dolayı şehri istila ederek bir çok insanın ölümüne ve bazı ailelerinde şehri terk etmelerine sebebiyet verdiğini görsel veya yazılı basından haber aldım.

Sadekte Ya Resulallah dedim.

Varsın seni anlamaktan aciz nadanlar kendilerini bir şey zan etmenin aldanmışlığı ile hadlerini AŞIP KENDİLERİNİ CEHENNEME MAHKUM ETSİNLER.

Ve konu üzerinde tefekkürümü biraz daha derinleştirdim.

Gördüm ki zaman zaman her ülkede süreklilik avları tanzim edilir.

Dengesiz üreyen domuz, kurt ve benzeri hayvanların öldürülmesi için devlet tarafından bölge halkına silah ve cephane sağlanır. Vurdukları hayvan başına da bazen ödül verilir.

Kertenkele öldürülmesi için cennet müjdesi veren peygamber HADİSİ İLE alay edenlerin içinde düşmüş oldukları büyük sorumluluğu düşününce TÜYLERİM DİKEN DİKEN oldu.

İşte çok tenkide tabi tutulmuş bu hadis denizden bir damla.

Dikkatli olmalı

Peygamber sözünü sadece kendi imkan, ihtiyaç ve mantığımız ile yorumlama hatası içine düşmemeliyiz.

Hem kendimizi büyük sorumluluk altına sokmuş,
hem dinimizin güvenilirliğini tahrip edip şaibe altında bırakmış oluruz.

Gayrı Müslimler insana sormazlarmı?

Sözlerine ve sadık arkadaşlarına güvenmediğiniz peygamberin dinine nasıl güveniyorsunuz ve kabul ediyorsunuz?

İman ettiğiniz Kur-an da

İnkâr ettiğiniz sahabelerin ezber ve rivayetleri kanalı ile kitap haline getirilmedimi?

Sonra Müslümanlar arasına tefrika sokup

Allah ve Peygamber, Kur-an ile hadis rekabet ve muhalefeti varmış gibi bir cepheleşmeye yol açtıklarını da maalesef göremiyorlar.

Bu kardeşlerimiz büyük bir cinayet işliyorlar.
Allah ıslah edip hidayet nasip buyursun.

Necdet Erem

102 HAYAT YOLU BİTİYOR

Ey Nefsim.
Ve benim gibi nadan emare bir nefis taşıyan Dost.

İşte hayat yolu bitiyor,
saadeti ebediyeyi kazanmak için verilmiş olan ömür sermayen tükeniyor.

Sen ise bundan gafilsin.
Hala GÜN GEÇMİYOR ŞİKAYETİ ile
ne istediğini bilmeyen ŞİMARİK BİR ÇOCUK GİBİ
lüzumsuz şeylerin arkasında BEYHUDE KOŞMAYI, KOŞUŞTURMAYI
HAYAT ZAN ETMENİN GAFLETİNDEN YANILGISINDAN KURTULAMIYORSUN.

KURTULMAYADA NİYETLİ GÖRÜNÜMÜYORSUN.

Necdet Erem

103 Halk İçinde Hak ile.

Halk içinde HAK ile olan müstesna kullara ne mutlu.
Hakla olacağım diye halktan soyutlanmak kurtuluş değil,
ancak bencilliktir ki bu da hak katında makbul bir davranış biçimi değildir.

Ferdi ve nefsi kurtuluş mümkün ve makbul olsaydı,
Peygamberler çileli ve zorlu bir hayatı tercih ederlermiydi?

Kurtuluş hep beraber veya ekseriyete yansır ise kurtuluştur.
Onun için hepimiz sorunlardan kurtulmak adına birbirimizden sorumluyuz.

Hiç kimsenin ben kurtuldum başkası ne olur ise olsun bana ne deme lüksü yoktur.
Bizler bir vücudun azaları, bir fabrikanın çarkları bir bütünün parçalar gibiyiz.

Biz insanlar farkında olmasak ta birbirimizle varız ve birbirimiz için yaşarız.
Allah bize birbirimize karşı irşat ve tebliğ vazifelerimizi unutturmasın.

“ İnsanların kurtuluşu için hayatı kendisine cehenneme çevirme diyergamlığı içinde olmayanlar cennet hülyaları ile kendilerini aldatmasınlar.” derim.

Ne mutlu hilkatın sırrını çözen, insanı ruhun metafizik semalarında gezdiren, ebed aleminin sonsuz saadet hazinelerinin ebed televvünlü elmas, inci ve mercanlarını seyrettiren, insanı kemalata ulaştırıp Allah’a kulluğun sonsuz sırrına erdirip, mahlukata sultan makamına oturtan Kur’an mektebinin talihli talebelerine.

İnsan için hayat son ana kadar pişme ve olgunlaşma sürecidir.

Yunus

“Taptuğun tapusunda kul olduk kapusunda,
Yunus miskin çiğ idik piştik elhamdülillah” pişeyim derken yanmamaya dikkat edilmesi gerektiğinin de altını çizmektedir.

Çünkü bu zamanda o ruh yangını söndürecek taptuk tekkesinin kamil müşidini,
Celaledin ummanında fırtına koparıp Mevlana makamına çıkaracak Tebrizli Şemsleri bulmak zor.

Hayatın nedenini, niçinini, sebep ve sonucunu sormadan, sorgulamadan yaşamak gerçek yaşam, en azından ideal bir yaşam tarz ve biçimi değildir.

Beni aşan bana söylettirilmiş bir sözüm var.

“Her şeyin her an, ya takip edilemeyecek kadar süratli,
veya his edilemeyecek kadar ağır aheste değiştiği bir alemde,
HER GÜN YENİDEN DOGMAYANLAR YAŞIYORUM DEMESİNLER.”

Hayatı rutinlikten çıkarıp, her gün lahut aleminin farklı bir buutunda yaşamalı.

Her gün hayata farklı bir pencereden bakıp kudret fırçasının farklı dokunuşlarına şahit olmalı ve hayret ve muhabbetle seyretmeli.

His ve duyguların fizik ötesine yelken açıp mana aleminin sırlarını keşfetmeli.

Huzur, rahat, haz ve lezzetleri gerçek ikliminde gerçek tad ve lezzetinde yakalamalı.

Tabi bu frekansların yakalanması insanın gerçek kimliğini bulması ile mümkün olabilir.

O’da “İnsanın, kainat tablosunda boşluk dolduran değersiz bir motif değil, O muhteşem tabloya anlam ve değer kazandıran temel öge” olduğunun farkına varıp eşya ve

hadiseler karşısında farklı bir tavır sergilemesi ile mümkün olabilir.

Hayatı cismen rahat yaşamakla,
gerçek manada ruhsal mutluluk içinde yaşamak çok farklı şeylerdir.

Mutluluk, zevk ve rahat ile ifade edilebilecek bir kavram değildir.
Hepimiz her insan gibi bu konuda yanılmaktan ve yanlış yapmaktan kurtulamıyoruz.

Rabbim bize ve tüm insanlığa,
yaratılış gayesini idrak ettirip, SONUCU İTİBARIYLA YOK OLMAK İÇİN BİR ÖMÜR
YORULMA gaflet ve cehaletinden kurtarıp varlığa anlam ve değer kazandıran adına
İMAN denen o yüce amaç doğrultusunda yaşama şuur ve basireti ihsan buyursun.

Necdet Erem

104 KABUL EDECEKLERDİ

Ölüm gibi kurtuluş olmayan sondan korkup kaçma yolları aramak değil.
İstisnasız herkesi yakalayacak olan sona hazırlanmak gerek.

İnsanlar ÖLÜMSÜZ GİBİ YAŞARKEN,
herkesi her an tehdit eden ölüm korkusu;
Ölüm sonrası hayata hazır olmamak endişesinden kaynaklanmaktadır.

Ölümlle ruhun beden zindanından kurtulup,
sonsuzluk ve ölümsüzlük standardına kavuşmak olduğu bilinseydi;

ölümden sonraki saadeti kazandıracak olan nefsin hoşuna gitmeyen ruhun gıdası olan
tüm fedakarlıklara seve seve katlanacak, o disiplinleri son nefese kadar HAYATLARININ
GAYESİ VE DEĞİŞMEZ VAZİFESİ OLARAK KABUL EDECEKLERDİ.

Necdet Erem

105 HER ŞEYİN BİR BEDELİ VARYA

Dost, yolunuz üstündeki tuzakları örtüp içine düşmenize yardımcı olan değil.
Tehlikeleri haber verip tedbir almanıza yardımcı olandır.

Evet,
dost acı söyler fakat doğru söyler.

Akıllı kimse, acıda olsa,
doğruyu dikkate alan, zor da olsa,
faydalı olanı tercih edebilen kimsedir.

Kolayın zorluğu,
zorun kolaylığı sonucu itibariyle belli olur.

Bu sırrın hikmetini idrak eden büyüklerimiz,

Rahat zahmette,
Zahmet rahattadır. Demişler.

Rahat ve huzura talip olanlar,
Talip oldukların huzur ve rahatın zorluğuna katlanmaları,
faturasını ödemeye razı olmaları gerekir.

Nede olsa her şeyin bir bedeli var ya.

Necdet Erem

106 YANLIŞ KARAR I

Hastalıklı organlar hayatı kurtarma adına ameliyat ile kesilip alındığı gibi; Yanlış kararlarda vereceği acıya rağmen terk edilmelidir.

“ZARARIN NERESİNDEN DÖNÜLÜR İSE KARDIR” sözü, herkesin kulağına küpe, hayat yolunda en önemli bir prensip olmalıdır.

Değerli dostlar.
Hepimiz zaman zaman büyüğü küçüğü ile yanlış, hatalı, düşünce ve davranışlar içinde olabiliriz.

Kötü olan hatalı olmak değil.
Hatasını görmek istememektir.

Yanlışsız bir yaşam yoktur amma!

Yanlış olan,
Yanlış olduğunu bile bile,
O yanlışını sürdürme inadı içinde olmaktır.

N O T:

Değerli dostlar;
Hata veya yanlışlarımız başkalarına karşı işlenmiş ise mağdur veya muhataptan özür dilenir.
Veya verilen zarar tazmin edilir.

Ya insan dünya ve ahiret hayatını karartan hatalarının farkına varıldığı halde onları terk etmiyor, telafisi için bir gayret göstermiyor ise!
Bu zarara nasıl razı olunur? Nasıl katlanılır?

Ruhun şiddetle istediği ve aradığı sonsuz cennet nimet ve ebedi saadetini kaybettirip, ebedi cehenneme girmeyi kabul ve ona karşı korunma adına ilgisiz kalmak hangi akıl, hangi mantık ile nasıl izah edilir?

Dikkat çekmek istediğimiz hata ve kusurlar hepimizin en başta Rabbimize sonra kendimize karşı işlemiş olduğumuz ve terk etmeye, telafi etmeye de bir türlü yanaşmadığımız hatalarımızdır.

Ki cezasını bir ömür hem kendimiz çeker, hem sevdiğimizimize çektiririz.
Ahirette ise karşılaşacağımız zorlukları ne akıl idrak eder,
Ne de dil ifade etmeye muktedirdir.

Necdet Erem

107 HAYAT MÜCADELEMİDİR Y O K S A I

Hayat mücadeledir diyenler
En aciz mahlûkların en mükemmel en kolay ve en güzel;

En güçlülerin ise;
En zor, şartlarda yaşadıkları gibi,
beslenme adına da gıdaların en kötüsü ile yetinmek zorunda olduğunu acaba görmüyorlar mı? (yavruların sütle beslendiği, canavarların leş yediği gibi.)

Hayat mücadele meydanı değil.
İmkân ve ihtiyaca göre, nimetlerin sevk ve idare edildiği yardımlaşma sahasıdır.

Bitkilerin rızıkları ayaklarına gider.
Hayvanat nasibine ilhamen gönderilir.

Akıl, ilim ve irade sahibi olan insan da ilim ve iradesinin hakkını vermesi ve insanlık onurunu koruması için, kendisi kazanıyormuş gibi bir rol ile ihsan ve ikram olunur.

Yoksa,
ihtiyaçlarımızı dışımızda yaratan biz olmadığımız gibi,
içimizde de enerjiye dönüştürüp hücrelerimize gönderen de biz değiliz.

Makro ve mikro âlemin aktörleri hayatın devamına hizmet için yardımlaşmada yarışır iken;

bu yarış ve yardımlaşmayı savaş ZAN EDEN okumuş gafillere ne demeli.

Hayat mücadele değil.
Hayat yardımlaşmadır.

Haydi dostlar bencilliği bir yana bırakıp, insanı insan yapan en önemli özellik olan, NEFS İÇİN DEĞİL, NESİL İÇİN YAŞAMAYA ne dersiniz.

Herkes kendisinden yardım bekleyen bir muhtaç bulup insani vazifenin ifasının mutluluğunu yaşayabilir.

Bu gün kimseye muhtaç durumda olmayabilirsiniz!
Yarın muhtaç duruma düşmeyeceğinizi kim söyleyebilir.

Veren el alan elden üstündür.(Had.Şer.)
Yedirmenin mutluluk ve lezzeti yemede yoktur.

Yeme doğal bir ihtiyacın giderilmesi ise,
yedirme insani bir olgunluğun gereği ve delilidir.

Verelim, yedirelim.
Barış olsun, kardeşlik hayat bulsun,

Etrafımızda haklarını gasp ettiğimiz, aç ve muhtaçlar buldukça, huzuru, mutluluğu ve barışı rüyamızda görmeyi bile hak edeceğimizi de herkes bilmeli.

YORUM.

Emek ve azim bir mücadeledir.
Bunlar yoksa şayet yerinde sayar durusun.
Hayatta emeksiz yemekte yok.
Varsa emeksiz yemek haramdır.
Ne denir hiç kimse elleri cebinde başarı basamaklarını tırmanmamıştır.
Bu hep bir mücadeleye meşgul olduğu ise dört elle sarılmaktadır ve bu başlı başına bir mücadeledir.

Ve şu yıkılmaya yüz tutan dünyada iyiliği ön plana çıkarma çabası da yine bir mücadeledir.
Mücadele etmezsek artık var güçle, insanlıkta tükenecek.
Nefis karşısında yenik olanların vermiş olduğu mücadele yıkım içindir ve de ne hayret ki basarî gösteriyor.

Hayat mücadele değildir değişinize katılmasam da yazıdaki mesaj güzeldi.

Yüreğinize sağlık
Sonsuz saygıyla

YORUMA CEVAP

Değerli arkadaşım.
Önce ilginizden ve değerli yorumunuzdan dolayı teşekkür ederim.
Mücadele ile çalışmayı bir birine karıştırmamak gerektir.

Elbette Allahın vermiş olduğu dâhili yetenekler ile harici imkânları kullanıp önce kendimize sonra yakınlık derecesine göre çevremize, sonra tüm yaratıklara yardımcı olmak, hatta ekolojik dengedeki yerimizi doldurmaliyiz.

Dikkat ederseniz mücadele verip başarılı olduğunu zan ettiğiniz kimseler bile sadece onlara verilen imkân, iç ve dış yönlendirmeler (ihtiyaç, merak veya yarış.) ile bir şeyler yapmışlardır.
Yardım görmeden herhangi bir şey yapabilen varmıdır?

Kâinatta mücadelenin olduğundan bahsedebilirmiyiz?

Hayatı mücadele imiş gibi gösteren insanın sınır tanımayan ihtiraslarından başka bir şey değildir.

Şimdi hırsı da çalışma azmi ile karıştıracak olur iseniz beni yine yanlış anlayacaksınız.

Hırs çalışma azmi değil,
Hak etmediğini, başkalarını nasıl etkileyeceğini, helal haram, meşru gayrı meşru kriterlerine tabi tutmadan her halükarda sahip olma arzusunun adıdır.

Su ile toprak arasında, yer ile gök arasında, meyve ile insan arasında hava ile ciğerlerimiz (vs.) arasında bir mücadele olduğunu söylemek mümkünmü?

Yazımdaki, alta kopyaladığım paragrafı galiba gözden kaçırmış olmalısınız.

MAKRO VE MİKRO ÂLEMİN AKTÖRLERİ, HAYATIN DEVAMINA HİZMET İÇİN
YARDIMLAŞMADA YARIŞIR İKEN;
BU YARIŞ VE YARDIMLAŞMAYI SAVAŞ ZAN EDEN OKUMUŞ GAFİLLERE NE DEMELİ.

Evet insanların kavga haline getirip mücadele imiş gibi görünmesini sağladıkları ticari hayat bile aslında bir mücadele değil, organize bir yardımlaşma değilmi?

Fırıncı ücret alsın bile rahatını bozup ateşin önünde ekmeği kimin için pişirir? Kasap eti kimin için keser? Terzi kumaşı elbiseye kimin için dönüştürür? . Hayvanlar ölüp kokuşmak için mi semirir? Meyveler çürüyüp kurtlanmak için mi allanıp ballanır.

Bütün bu yek diğeri için ortaya konulan fedakar yardımlaşma yarışına, Materyalist bir mantık ile bakıldığında evet HAYAT MÜCADELEDİR. Yani öyle görünür.

Fakat Kâinatta bir düzenin, bir nizamın ve dünya sahnesinde hayat oyununu sahneleyen tasarımlarını düşünerek mahlûkat arasındaki koşuşmayı sebep ve sonuçları ile incelediğinizde!

Hayatın hiçte zan edildiği gibi mücadele değil de MÜKEMMEL BİR YARDIMLAŞMA OLDUGUNU görmek zor olmasa gerektir.

Necdet Erem

108 MESAJ DOĞRU ALINIRSA. i

Allah verdiği her nimetin şükründen,
ihسان etmiş olduğu her imkâna kanaat
ve kullanımından herkesi sorumlu tutmuştur.

Ahirettede hesabını soracağını
her vesile ile her fırsatta hatırlatmaktadır.

Bizler gros bir markete gidipte, arabasını ihtiyaç ve imkanından fazla doldurup,
kasada ödeme yapacağını unutan KART MAGDURLARINA ne kadar çok benziyoruz.

Dünya gros marketinin hesap kasası olan kabir
ve haşirde hesabını ödeyebileceğimiz limitimiz kadar harcama yapmamız gerekmiyor
mu?

İnsanları dünyada rezil,
ahrette zelil kılan en önemli iki zaafı var.

Bunlardan birisi;
Yaşam ve yaratılış maksadını gerçekleştirebilmesi için istifadesine sunulmuş olan imkân
ve fırsatları değerlendirmede yolunu kesen tembellikten sebebi olan İHMAL.

Diğeri ise;
İhtiyacı kadar kullanmasına müsaade edilmesine rağmen,
eline geçen her şeyi sorumsuz ve sınırsız kullanma hakkına sahip olduğu zannından
kaynaklanan İSRAF.

Öyle inanıyorum ki.
İsrafın zarar ve sorumluluğunun;

sofrada kendi alın teri ve emeğimizin karşılığı olan,
helal yemeğimize yerken bile, irademizi ihlal edip fazla kaçırdığımız bir iki lokmanın
hazımsızlık, şişkinlik, şişmanlık ve benzeri rahatsızlıkları varsa,

en önemli servetimiz olan zaman,
sağlık ve diğer israflarımızın getireceği mesuliyetleri
ve ahirete tehir edilen hesap, ceza ve sorumluluklarını düşünmüyor, düşünmekte
istemiyorum.

Bunlar aklıma geldikçe;
Allah (cc.) Hz.İlerinin neden 'KULU VEŞREBU VELA TUSRİFU İNNEHU LAYUHİBBUL
MUSRİFİN' (yeyiniz içiniz amma israf etmeyiniz. Çünkü Allah israf edenleri sevmez.7/31
A'raf)

Yine Allah'ın Resulü iki dünyanın rehberi Hz. Muhammed (asv) denizde, ırmakta aptes
alırken bile (suyu) İSRAF ETMEYİNİZ demesinin sebeplerini azda olsa anlamaya
başladım.

Demek tasarruf ve denetimimize verilenler deniz gibi olsada
istifade hakkımız gerçek manadaki ihtiyacımız kadardır.

Bir de insana rahatsızlık veren, fazladan yenilmiş her lokmanın,
o lokmaya muhtaç olan insanların hakkını ve muhtaçlıklarını hatırlatma amacı taşımış

olma ihtimalini de göz ardı etmemek adına doğal bir ikaz olduğunu sanıyorum.

Rahatsızlık veren her şeyin önemi nispetinde bir sebebi olduğuna göre!

Aklın gereği,
rahatsız olduktan sonra çözüm aramak değil.

Rahatsız olmadan zarara girmeden
tedbir almak ve zarardan korunmak olsa gerektir.

Yinede Rabbimizin rahmetine, inayetine, mağfiretine ve muavenetine sığınıyor ve güveniyoruz.

Rabbim açlık ve kıtlık ile imtihan etmesin.
Açları açıkları düşünelim ki aç ve açık kalmaya mahkûm edilmeyelim.

Ne de olsa "ELCEZA-U MİNCİNSİL AMEL"
"Her şeyin karşılığı kendi cinsindedir. kuralı var."

Rabbim tehir edip sonradan telafi etmek için zorluk çekenlerden değil,
zamanında tedbir alıp rahat edenlerden eylesin.

Mesajı doğru okuyanlar, mağdur olunmazlar.

Necdet Erem

109 Lütfen Beni İkaz Ediniz.

Futbolcu ile,
Futbol sever aynı manaya gelmediğine göre!

İslam'ı yaşayan ile
sadece Müslüman'ım demekle yetinen bir olurmu?

Hele İslam'a ve Müslüman'a ihanet sayılabilecek,
onu basit menfaatlerine alet edenler ayrı konulmalı.

Hayatım boyunca merak ettiğim
ve bir türlü anlayıp anlamlandıramadığım üç tür insan var.

Birisi:

Allah'a ve Ahirete inanmadığını iddia ettiği halde;
Yaşama fırsatı bulsa da, sonunda sevimsiz bir yaşlılık ve korkunç ölüm olduğunu
görmesine ve bilmesine rağmen;

SONU DEĞİŞMEYECEK VE DEĞİŞTİRİLEMEYECEK
IZDIRAPLI hayatı bin bir zahmetine katlanarak sürdüren ATEİSTLER;

Diğeri;

Allah'a, Peygambere ahirete, cennete, cehenneme inandığı halde,
Allah'ın emrine itaat, Peygamberin sünnetine riayet etmeyen, cennet istemesine
rağmen kazanma adına gayret, cehennemden korktuğunu söylemesine bedel, korunma
adına bir tedbir düşünmeyen samimiyetsiz BENİM gibi sözde Müslüman veya sair
dinlerin mensupları;

Bir diğeri ise;

Her şeyi gören, bilen, her şeyi yaratan ve yaşatan, hücreleri hayatlı kılan, küreleri bir
düzen dahilinde döndüren kendisine hiç bir şeyin gizli kalmadığı, ağır gelmediği bir
Allah'a inandığını söylediği halde; O'nu aldattığını zan ederek dünya ve ahiret saadet
vesilesi olan İslam'ı basit menfaatlerine alet eden KASABA KURNAZLARI, ile AT HIRSIZI
münafıklardır.

Acaba İfrat edip yanılıyormuyum?

Yanılıyor isem LÜTFEN BENİ İKAZ EDİNİZ.

Necdet Erem

110 Farkındamıyız?

Mazi ma-dum, (yok)
müstakbel mevhum. (olmadığı halde var sanılan.)
Gerçek hayatımız ise,
içinde yaşadığımız geçmekte olan şu andır.

İşte gerçek ömrümüz,
işte değerlendirmemiz lazım gelen gerçek hayatımız,
adına ramak denilen bir göz açıp kapamaktan ibaret olan,
bir nefeslik en kısa an..

Neyi niçin harcadığımızın,
neleri ne uğrunda kaybettiğimizin
Acaba FARKINDAMIYIZ?

Necdet Erem

111 H İ Ç Şüpheniz olmasın! !

Sonucu değişmeyecek,
ne zaman, nasıl ve nerede biteceği bilinmeyen,
hiç bir kazancı olmamasına rağmen, kaybı sayılamayacak kadar çok,
zorlu ve meşakkatli bir yolu ağır yüküne rağmen inatla sonuna kadar yürümenin ne anlamı, ne karı var?

Sorumsuzca tüketilen ömürde,
boşa çekilen zahmet ve bunaltıcı meşakkatten başka! ..

Allah'a, ahirete ve maneviyata inanmadan yaşanan hayatın bundan başka izahı var mı?

Evet,
Değerli Dostlar.

Sanıyorum hayata anlam kazandırmanın,
Allah'a, Ahirete ve maneviyata inanmaktan başka bir yolu olmadığı gibi;

Sonunu karlı, sevimli ve saadetli hale getirmenin de
inancının gereklerini yaşamaktan başka bir imkânı olmasa gerek.

Madem akıl tüm insanlığı yakından ilgilendiren bu soruna başka bir çözüm bulamıyor!

O zaman,
Hayata uygun bir sonuç ve yaratılış gayesine yakışan bir çizgi takip edenler için,
yaratıcının vaad etmiş olduğu sadet-i ebediyeyi kazanmaya ne dersiniz.

Hayatı anlamlı yaşamak;
İnsanoğlunun dünyadaki en önemli sorumluluğu ve en karlı ticareti.

Hadi dostlar fani dünyada ebedi cenneti kazanmak için
Kur-an yolu ile Peygamberin arkasından Buyurun Cennete.

Sizin cennet hasreti ile yanıp tutuştunuz gibi, 39/73
Cennet'i de sizin yolunuz gözlüyor halde bulacağınızdan H İ Ç Şüpheniz olmasın.

Necdet Erem

112 Fire.

İçmek ve içerek eğlendiğini zan etmek,
Hayatın ciddiyetinden sıkılıp topu taca atma göz açıklığını?
Zorluklardan kaçma kurmazlığını?
Sorumluluklardan kaytarma yolunu?
Aldatılmışlığa ve terk edilmişliğe karşı bir kahır mı?

Yoksa acıları unutmak için his ve duyguları devre dışı bırakıp, sarhoşluk süresince uyuşturan ve unutturan bir narkozlanmak mı?

Öylede olsa geçen zaman yok gibi.
Gelecek zaman gelmeme ihtimali olmasına rağmen,
çok gibi görünmesinin aldanmışlığını kazanç saymak akıl karımı?

İçki içenlerin içmesi beni fazla ilgilendirmese de,
hayat adına onlara tutunan ve onlardan çok şey bekleyen aile yakınlarını çok ilgilendirdiğini düşünüyorum.

Ama inadın gözü kör,
Zevkin sınırı, adavetin akli yoktur.

İçki içmeyenlere inat biraz daha içsinler.
İsterlerse kadehleri hiç boş kalmasın,
İçkileri hiç bitmesin,
Hiç eksilmesin.

Ne yapalım sevenleri ağlasa da;
Kendi düşen ağlamaz.

En fazla köprü altlarında bir derbeder sayısı daha artar.
İnsanlık bir evladını daha alkole kurban vermiş ne çıkar.

Yolda gelmekte olan sayısızcası varken!
Bir veya bir kaç eksilmiş ne ifade eder.

Zaten her şeyin bir firesi yok mu?

Necdet Erem

113 KİMİ, NİÇİN, NEKADAR

İnsan, sadece akıldan ibaret değil ki,
her şeyi sebep ve sonuçları ile düşünsün.

İnsanda, hükmünü aklın aksine icra eden,
his ve duyguların merkezi olup, ferman dinlemeyen bir kalp var ki!

Gülmekten çok ağlamaya,
sevinmekten çok üzölmeye,
kazanmaktan çok kaybetmeye talip.

Hayatımız boyunca çilesini, derdini, zahmetini, kahrını, nazını, sözünü çektiklerimiz;

Sevdiğimizi zannettiğimiz,
sadece kendisini seven vefasız sevgililer değilmi?

Ben çektığımız bütün çilleri,
yanlış kullandığımız sevgi hissimizden,
sınırsız sevgi ve itimadımızı hak etmeyen vefasız sevgililerimizden çektüğimize
inaniyorum.

Biz insan olarak,
acaba sevmeyi mi bilmiyoruz?

Yoksa,
sevgi hissimizi meşru ve makul sınırlar içinde tutup,
kimi niçin, ne zaman ve ne kadar sevip bağlanmamız gerektiğini bilip
beceremiyoruz?

Necdet Erem

114 Daha Önemli Birşey Olabilirmi?

Ben akli olup ta,
İnanmayan insanın varlığına inanmıyorum.

Çünkü akıl insanın inanma his veya organıdır.
İnanmadığını iddia edenlerin inkarı,
İnanmadıklarından değil,
İnancın insana ön görmüş olduğu onurlu hayatı,
yaşama gücünü kendilerinde bulamadıklarındandır.

Oysa!
İnanç hayata güven,
İbadet anlam kazandırdığı gibi,
İnançsızlık ise hayatı anlamsızlaştırıp, yaşamı değersizleştirir.

Düşününki bir insan ömrü boyunca sıkıntı, hastalık, bela, musibet, ihanet vb. gibi bir sürü olumsuzluklar yaşar.

Eğer uzun bir ömür yaşama şansını yakalamış ise,
Sonuç olarak sevimsiz bir yaşlılık ve korkunç bir ölüm! ..

İnsanlar Hayatın çilesini kadavra olup yok olmak için mi çeker?
Gerçek manada İnanmayan insanlar,
Ya ahmak veya korkaktır.

Yani yaratılmış olan her şey,
Bir yaratıcının varlığını kör gözlere bile gösterdiği halde,
İnanmayanın aklından ancak şüphe edilir.

Veya sonunda hiç olmak için,
Ölümden başka kurtuluş şansı olmayan,
Şu esir kampının sonu SIFIR OLAN dramatik sahnesinde,
Şefilleri oynamaktan kurtulmak için intihar edecek kadar
Cesur olmayan bir sürü sürüngen veya korkak sığınarlardan ne farkları vardır.

İman hayata anlam kazandırıp,
Tüm sıkıntı ve elemelerine rağmen,
Yaşanmaya değer kılmakla kalmayıp!

Haramlar ve insan onuruna yakışmayan davranışların dışında,
Hayat boyunca yapılan tüm işleri de ibadete çevirir.

Akıl ve mantık sahibi her insan için İMAN VE İBADETTEN DAHA ÖNEMLİ BİR ŞEY
OLABİLİRİMİ?

Rahmetli vatan şairimiz Mehmet Akif ERSOY ne güzel ifade etmiş.

“İmandır o cevher ki ilahi ne büyüktür.
İmansız olan paslı yürek sinede yükü.”

Ruhun şad,
Mekânı cennet olsun.

Necdet Erem

115 Mmknm?

Allaha ve ahirete iman olmadan,
Hayatı zorluklarına rağmen yaşamak bir aptallık,

Allaha ve ahirete inandığı halde inancının gereğini yaşamamak ve gerekli dikkati göstermemek ise;

Şeytana aldanmışlık,
nefse yenilmişlik anlamına gelecek olan tembellik ve ten perverlikten başka bir şey değildir.

İnanmayanların zorluklarına rağmen,
sonuçsuz olduğunu bile bile hayatı yaşama inadını,
inandığını söylemesine rağmen;

İnançının gereklerini dikkate almayan,
YERİNE GTİRMEYEN inançlı insanı ANLAMAK MÜMKÜNMÜ?

Necdet Erem

116 Allah'ım! ..

Rahimde,
Hayat verdiğin,

Dünyada,
Nimet sunduğun,

Ukbada,
Saadet vadettiğin,

Rahmet, Merhamet ve Muhabbetine,
Rahmetinin vusatince Şükürler olsun Allah'ım.

Vusat: Genişlik, çokluk, büyüklük.

Necdet Erem

117 UMUDUNUZ OLSUN İ

Af etmenin kazandıracağı izzet,
cezalandırarak elde edilecek olan intikam hissini tatmin duygusu ile mukayese
edilemeyecek kadar değerlidir.

Haklı olmak güzel bir şey.
Hakkından vazgeçip bağışlamak çok daha güzel olsa gerek.

Haklılık hakkında vazgeçmekle korunup devamlı kılınabilir.
Hakkını alanlar, haksızlar ile aynı seviyeye inmekten kurtulamaz.

Hata ve kusurlar, aciz, cahil veya çaresizlerin işi!

Bağışlayıp af etmek,
büyüklerin meziyeti, olgunluk emaresi!

Kötülüğe karşı iyilik ile mukabele edenler
adını tarihe yazdırmayı hak eden, kamil insanlardan başkaları değildir.

İşlerinizde af yolunu tercih ediniz ki;

Af edilmeye muhtaç bir duruma düştüğünüzde,
Allah ve kulları tarafından af edilme umudunuz olsun.

Necdet Erem

118 ay ve Şeker.

Evet,
Hayatı aya ve Őekere benzetenler;

Hayat aya, mr Őekere benzese de,
insana yaşam için verilenlerin sadece çay içinde eriyecek,
ancak çay bitince acı sonu fark edilecek cinsten Şeylerle sınırlı olmadığının farkına
varanlar,

ayı da Őekeri de,
tabağı, çaydanlığı da,
ebedi lemi kazanmanın malzemesi haline getirip,

hayatı sonu sıfır olan dramatik bir sahne olmaktan kurtarıp,
yaratıldıkları ebedi lemin standart geliştirme eğitim alanına çevirebilirler.

Ne mutlu yaratılış gayesinin farkında olup,
ebedi saadeti kazanmak adına verilmiş olan dâhili ve harici emanet ömür sermayelerini,
yaratılış amacı doğrultusunda sarf edip, karşılığında vadedilen ebedi nimetleri kazanma
adına değerlendirenlere.

Necdet Erem

119 Ramak.

İnsan geçmişi bilir,
Anı yaşar, geleceği düşünür.

Sınırsız hafıza,
sonsuz hayal gücüne sahip,

Yine sonsuz arzu,
sınırsız istek sahibi bir ruh için,
RAMAKTAN ibaret olan bu hayat!

Rahim ile kabir arsına sıkıştırılmış olan ömürde,
gerçek arzularına kavuşma imkânı bulabilir mi?

Ebed için yaratılmış olan bir RUH,
fani bir yaşamın belalar ile karışık lezzetleri ile yetinebilir mi?

Necdet Erem

120 Bilen Varsa Söylesin!

Ben biyolog değilim,
canlıların sınıflandırılmasından anlamam.

Kimyacı da değilim,
varlıkları kimyasallarına göre periyodik cetvel sırasına sokamam.

Jeolog veya astronomi uzmanı da değilim,
yerin katmanlarını uzayın galaksi ve nebülözlerini bilemem.

Amma şunu bilir,
şunu söylerim.

Tüm varlıklar yaratılış statüsü açısından üçe ayrılır.
Biricisi varlık âleminin inşasında kullanılan malzemeler,

Diğeri düzenin devamını sağlanmada çalıştırılmak için yaratılıp karın tokluğuna
çalıştırılan işçiler.

Sonuncusu ise! .
Hilkat ağacına meyve niteliği taşıyan,
varlığın var ediliş sebep ve sonucu ile ilgilenen,
yaratılış mana ve maksadına uygun yaratılıp yaşatılanlar.

Dördüncü bir şık var mı veya düşünülebilir mi?

Ben bilemiyorum ve düşünemiyorum.
Bilen veya düşünebilen birisi varsa lütfen söylesin.

Necdet Erem

121 Acaba Yanılıyormuyum?

Evet, Değerli Dostlar.

Galiba biz İnsanlar evlenip çoluk çocuğa karıştıktan sonra,
CENNETİN DEĞERİ her gün biraz daha ucuzlarsa da onu almaya ayıracak NE ZAMAN NE
DE para bulamıyoruz.

Fakat CEHENNEM NE KADAR PAHALI DA OLSA

HERKES VE HEPİMİZ onu almak için maalesef FAZLA MESAİ BİLE YAPIYORUZ! ! !

Ahlak ve AMELLERDEKİ ENFLASYON VE ÖRÖZYONDAN DOLAYI CEHENNEMİN FİAATI
HER GÜN BİRAZDAHA ARTIYOR.

Ve biz insanlar onu kazanabilmek için biraz daha fazla çalışıyor,
Her gün biraz daha değerlerimizden fedakârlık edip uzaklaşıyoruz diye düşünüyorum.

Acaba yanılıyormuyum?

Ne olur birisi bana yanıldığımı söylesin.

Necdet Erem

122 MENFAAT NEDİR? ? NE DEĞİLDİR. i

Değerli Dostlar!

Çıkar (menfaat) gözetmeyen şahıs veya kurum var mıdır sorusuna;

Çıkardan maksat dünyalık (maddi) mal ve makam ise;

çıkarsız hizmet veren şahıs, dernek veya benzeri sosyal kurum ve kuruluş çoktur. (dernek içinde çıkar gözetken zaaf sahibi bazı yönetici veya üyeler istisna edilmek kaydı ile.)

Fakat çıkardan maksat dünya ve ahiret (maddi ve manevi) gibi hayatın her alanını kapsıyor ise;

Aklı olup ta beklentisiz, amaçsız, gayesiz iş yapan bir tek kişi gösterebilirmisiniz?

Biz akıllı insanlar veya kendisini akıllı zan edenler!

Amaçsız ve anlamsız iş yapanlara DELİ;

Menfaatsiz ve beklentisiz iş yaptıklarını ZAN ETTİKLERİMİZE ise çok kaba ve sevimsiz argo ağız ile maalesef ENAYİ diyoruz.

Kimsenin menfaatsiz iş YAPMAYACAĞI

VE YAPAMAYACAGINA dair basit bir örnek verecek olursak;

Başımızı kaşırken veya oturduğumuz yerimizde uyuşan bir tarafımızı rahatlatmak için kıpırdarken bile masumane de olsa; O işi bir çıkar gözeterek yapmışızdır.

Çünkü bizi rahatsız eden bir halden, rahatımızı sağlayacak diğer bir hali tercih etmişiz.

MEYL-İ MENFAAT, HIFZI HAYATI İÇİN İNSANA VERİLMİŞ HAYATIN OLMAZSA OLMAZI NİTELİĞİNDE BİR HİS, BİR DUYGU VEYA İÇGÜDÜDÜR.

Adına ne dersiniz deyiniz, o sizin bileceğiniz bir şey.

Önemli olan menfaatin meşru, makul ve hak edilmiş olmasıdır.

Zaten meşru olmayan menfaat haram; makul olmayanı gasp, hak edilmeyen ise hırsızlıktan başka bir şey değildir.

Sanıyorum bizim öğrendiğimiz ve yanlış isimlendirdiğimiz menfaat kelimesi de bu olmalı.

Değerli dostlar.

İnsanı insan yapan menfaat ve benzeri duygular rast gele yorumlanacak şeyler değildir.

Onları değerlendirirken ÖNECE VERİLİŞ SEBEPLERİNE, SONRADAKİ KULLANIM ALANLARINA BAKMALI ve insan onuruna yakışır AHLAK VE ADALET ÖLÇÜLERİ İÇİNDE DEĞERLENDİRMELİ VE SONUÇLAR ÇIKARMALİYİZ.

Yoksa bu konularda önemli yanlışlardan korunma imkânımız olamayacağı gibi, hem kendimize hem çevremize zarar ve rahatsızlıklar vermekten kurtulamayız.

Bence Menfaat;

MEŞRU VE MAKUL OLAN HAK VE İHTİYACINI TEMİN İÇİN İNSANA VERİMİŞ OLAN insani bir duygunun YANLIŞ ANLAŞILMIŞ VE ADLANDIRILMIŞ İSMİDİR.

Adına FITRAT dediğimiz

çok önemli konulardaki yanlış değerlendirmelerimiz ise;

yaşam sınırlarımızı daraltmaktan başka bir işe yarmaz..

Hayatın temel esasları,
şahsi tarifler ile tahrip edilmemeli.

Necdet Erem

123 GÖZYAŞI. i

Gözyaşı,
Aşk ve sevda fırtınasının gönül denizinde meydana getirdiği dalgalardan şahadet
âlemine sıçrayan inci damlalarının adı olsa gerektir.

Gözyaşı,
Rahmet denizinin bencillik toprağını merhamet ile sulayıp bereketli kıldığı pınardır.

Gözyaşı,
Yanlış, hata ve kusurlarının farkına varan,
onurlu ve akıllı insanların, cezayı büyük güne bırakmama endişesinden kaynaklanan
arınma hadisesinin sonucu olarak günah kirlerinin dünyada temizlenmesi için akıttıkları
Havzı kevser mai zülalidir.

Gözyaşı,
Büyük talep ve beklenti içinde olanların,
hacetlerinin kabulü için ortaya koydukları samimiyet sermayesi, arz mektubunun talebi
red edilmeyen acz ve fakrı ilan eden naz makamında yazılan dilekçenin solmayan ve
silinmeyen mübarek mürekkebidir.

Evet,
Gözyaşı,
Rahmet pınarının aşkı ilan, aczi izhar, hatadan nedamet, acıyı ifade, derde deva, cihan
paha, gönül defterine ruh kalemi ile yazılacak mualla manalarının su damlalarına
dönüşmüş çölleri gülzara, çemenzara çeviren mübarek damlalarıdır.

Necdet Erem

124 DÜNYA MADEM FANİDİR.i

Ey dost!
Sakın kibir ve gurura kapılma.
Ne başın semaya değer, nede ayakların yeri deler.

Sen zevk için atılan iki damla su olan meniden yaratıldığın gibi;

Sonuç itibariyle cenazen kaldırılmaz,
kabre hemen gömülmezse kokuşan laşeden ibaretsin.

Meşru sınırları ihlal ederek haddi aştığın,
insaniyetine ve İslamiyet'ine ihanet ettiğin hayvani hislerinin zevkine kurban ettiğin
ebedi sadetten hiç haberin yok.

Seni merhametine, muhabbetine, muavenetine muhtaç yaratan Allah'a karşı takındığın
saygısızlığın nedir?

Bu saygısızlığını ne ile izah edebilirsin.

Acz, fakr ve cehl ile
çepeçevre sarılmış iken nedir bu gurur?
Nedir bu kibir?

Dön de mebde-i hilkatine bak.
Hoşuna gitmediyse bir de netice-i hayatına,
bir de sana emanet olarak verilmiş olan bu ikisi arasındaki hayatta yaptıklarına.

Allah'tan kork.
Peygamberden utan.
Kur-ana saygılı ol ve sarıl.

Gururu bırak, kibri terk et.
İlme sarıl, cehaletten kurtul.
Aczini bil, sonsuz kudreti bul.
Fakrını gör, ğaniyyi mutlak olan Rahmanurrahimin,
Sonsuz nimet ve servetlerinden istifade etmeye şefaatchi kıl.

İşte zaman gösterdi,
ölenler ölümleri ile şehadet etti ki;
Gelen gider.
Giden gelmez.

Aklı başında olan her kes;
Büyük Üstad Bediüzzanan Said Nursi Hazretlerinin,
Mesnevi Nuriye isimli eserinde söylediği kıyamete kadar
insanlığın kulağına küpe olacak şu veciz satırlarına kulak vermeli ve hissesini almalı.

Dünya madem fanidir!
Hem madem ömür kısadır!
Hem madem gayet luzumlu vazifeler çoktur!
Hem madem hayatı ebediye burada kazanılacaktır!
Hem madem dünya sahipsiz değil!

Hem madem Őu misafirhanei dűnyanın,
gayet HAKİM KERİM bir műdebbiri var!
Hem madem ne iyilik nede fenalık karşılıksız kalmayacak!
Hem madem zararsız yol zararlı yola tercih edilir!
Hem madem dűnyevi dostlar ve rűtbeler kabir kapısına kadardır!

Elbette en bahtiyar o dur ki!
Dűnya için ahiretini unutmasın!
Ahiretini dűnyaya feda etmesin!
Hayatı ebediyesini hayatı dűnyeviye için bozmasın!
Malayani (boŐ, lűzumsuz, faydasız, gereksiz) Őeylerle űmrűnű telef etmesin!
Kendini misafir kabul edip misafirhane sahibinin emirlerine gűre hareket etsin.
SELAMETLE KABİR KAPISINI AÇSIN! !
SAADETİ EBEDİYEYE (CENNETÉ) GİRSİN.

Necdet Erem

125 Sudan Sebepler.

Mahrakatçılık yapan Nazmi Taşkın'a ait odun deposunda çalışan Ferit Şaylan, kestiği odunun üzerinde insana benzer bir silüet görünce şaşırıldı. İlçeye bağlı Yayla köyündeki orman sahasında kesilen kayın ağacının maktaindaki şekli görünce donup kaldığını söyleyen Şaylan, ilk kez böyle bir şey ile karşılaştığını belirtti.

Kayın ağacının dalını keserken gördüğü şekil için 'derviş' görüntüsü yorumunu getiren Ferit Şaylan, bunu çevredekilere gösterdiğini onların da şaşkınlıklarını gizleyemediklerini anlattı. Orman Mühendisi Necdet Baran ise dalın kesici bir aletle yıllar önce zedelenip, enzim salgılamasından dolayı bu şeklin oluşmuş olabileceğini söyledi. (BİR DOST PAYLAŞIMI)

Bu değerli paylaşımınızdan dolayı teşekkür ederim.
Allah sizin gibi gayretli ve değerli dostlardan razı olsun.
Bu örnekte, kör gözlere sokulan;
Kudreti sonsuzun hikmet ve sanat eserlerinden bir pırıltı.

Her yerde ve her şeyde, sonsuz sanat ve kudret eserleri görülen; Allahın hikmetlerinden çarpıcı bir örnek.

Bir zamanlar Rahmetli Barış Manço tarafından buna benzer bir olay gündeme getirilmişti. Okume ağacı hızardan geçince ortasında bariz bir şekilde Besmele-i şerifenin yazılı olduğu görülmüştü.

Gerçi Yaratılmış olan her şey zaten taklidi mümkün olmayan bir sanat eseridir. Yaratıcının tanıtımına yol açan tevhid delilleridir.

Ağacın maktaindan kesilmesinde ortaya çıkan Besmele veya Derviş silüeti; ağacın, odunsu yapısından, yaprak, çiçek, meyve vermesinde tezahür eden akılları hayret ve hayranlık ile yaratıcıyı görmeye davet eden sanattan daha önemli daha çarpıcı değildir.

Ne var ki ALIŞILMIŞ OLANLARIN ANLAŞILMIŞ OLMA YANILGISI cazip görüp şaşkınlığımıza sebebiyet veriyor.

Bütün bunların yanında takdir edilecek olan Mühendisimiz Sn. Necdet BARAN beyin olaya bilimsel bir kulp takışı bizim bağnaz bilim adamlarımız ille de her şeyi bilmek zorunda olduğu anlayışının tipik bir örneğini oluşturmaktadır.

' Dal, kesici bir aletle yıllar önce zedelenip, enzim salgılamasından dolayı bu şekil oluşmuş'

Allah bunu da böyle yaratmış dese Bilime ihanet mi etmiş olur?
Yoksa diplomasını mı elinden alırlar?

Allah ayetinde bu bağnazları tarif ederken ne güzel söylemiş.
Gökten bir mucize göndersek elleri ile dokunsalar, katılmış bulut diyecekler ve yine inkâr edecekler.

Allahın varlığına yarattığı mahlûkat adedince delil var iken!
Allah'ın, Akıl, ilim, irade, imkan verdiği ve bunları doğru kullanma adına teste tabi

tutmuş olduğu insan için inkarını bina edecek akıl dışı sudan sebepler yok değil.

Nede olsa dünya imtihan dünyası.
Kazananlar olduğu gibi kaybedenler de olacak.

Allah akıl, feraset ve merhamet versin.

Necdet Erem

126 EY GÖZ İ

Göz;
Hilkatin güzelliklerini seyretmek için
akıl dünyasından kainat bahçesine açılan esrarlı bir pencere.

Kalp;
Ruh arısının göz penceresinden
hayal kanatları ile uçarak sanat ve marifet çiçekleri üzerinde gezip
toplamış olduğu hakikat polenlerinden imal edilen iman balının yapıldığı bir muhabbet
peteğidir.

Ey göz,
iyi bak ve güzel gör!
Nefsin insan onuruna yakışmayan,
basit ve hayvani hazların esiri olan duyguları doğrultusunda
hareket edip âli his ve duyguları tahrip etmek nerede,

Kudret eserlerinin kâinat sergi salonunda,
ilmi ilahinin kütüphanesinde, seyir ve istifadene sunulmuş olan marifet mesajlarını,
seyrine doyum olmayan
sanat eserlerini seyredip melekleri kıskandıracak bir yükseliş rampası olmak nerede?

Necdet Erem

127 SÜNNETİ SENİYYE İ

Sünneti seniye:
Kullanmak üzere aldığımız
her hangi bir elektronik cihaz ile birlikte verilen kullanma katalogu ne ise;

Yaratıcının yaratmış olduğu
bütün icatların mucidi en mükemmel bir mahlûk olan insan ruh ve bedeninin sağlıklı
mutlu verimli ve ebediyeti kazandıracak bir şekilde kullanım katalogu niteliğindedir.

Nasıl ki,
katalog mucid veya üretici firma tarafından verilir.

Bazı cihazların önem ve hassasiyetine göre,
bir uzamanın nezaretinde kullanım seminerleri düzenlendiği gibi.

Bazen de bir kurum tarafından kurslar sonucu,
sertifikaları, yeterlilik belgesi olan ehliyetler verilir.

İşte insanı yaratan Allah,
ruh ve beden kullanım kılavuzu olarak kitabını,
tanıtım ve tatbiki pratik olarak ta Peygamberin sünneti ve hadisleri ile yaşam semineri
veriyor.

Yaratıcıyı tanıyan ve kabul eden,
Peygamberi bilen, takip ve taklit eden,
İKİ DÜNYANINDA belalarından, elemelerinde kurtulur.

Allah'ın kendisine inanan,
peygamberi kabul eden ve yaşamını onun yaşam çizgisinde sürdüren talihlilerden ve
akılın hakkını verenlerden eylemesi dilek ve temennilerimle.

Necdet Erem

128 EN BÜYÜK SORUN I.

Değerli Dostlar.
Allah'a ve ahirete inanmadan,
yaşanacak bir hayatın dikkate değer bir anlamı olablirimi?

Şu an dünyada yaşayan herkesin,
daha önce gelip geçenlerin öldüğü gibi öleceklerine göre!

Yaşanan hayat, geçmişin elemleri geleceğin endişeleri ile dolu olduğuna göre!

Genç yaşlarda bile mutlu olmayan ve olamayan insanların,
uzun bir ömür yaşasalar bile yaşam içindeki elem, keder, sonsuz emel ve sınır
tanımayan sıkıntılar ile hayatı yaşanamaz hale getirmesine rağmen, yaşlılığın sıkıntı ve
sevimsizliği, sevdiklerinin ihaneti, sanıyorum hayatı sonu sıfır olan dramatik ve
yaşanmaya değmez bir hale getiriyordur.

Anlayamadığım bir şey daha var.
Kendisine bilim adamı yaftası yakıştıran bazı akli evveller.

İnsanlık adına yapılacak bütün hizmet ve buluşlar bitmiş,
Bütün zaman ve imkanlarını, insanlığın yaşam adına tek nedenleri olan umut kaynağı,
AHİRET HAYATINI, mikro ve makro âlemin tehdit ve tehlikeleri karşısında, tek dayanağı
olan ALLAH İNANCINI ortadan kaldırma adına göstermiş oldukları inkar gayretkeşliği ve
amansız mücadelesidir.

Ben şahsen istisnasız bütün insanların kendilerine;
Nereden geldim. Burada neciyim. Beni buraya kim, neden gönderdi.

Ve her gelenin gittiği gibi, bende nereye gideceğim?

Gibi soruları sorup,
bu ve benzeri yaşama anlam kazandıracak sorulara verecekleri makul ve mantıklı
cevaplardan sonra yaşamlarına yeniden bir yön vermelerini tavsiye derim.

Benim hayattan sorguladıklarım bunlar.
Bilmiyorum bu konularda siz ne düşünüyorsunuz?

Dünyada bulunduğunuza, yaşadığınıza ve bu gün olmasa da bir gün öleceğinize göre!

Necdet Erem

129 ÖNEM VE ÖNCELİK İ

Ey Dost!

Her şey gibi ibadet te,
önemine inanıldığı ölçüde yapılabilir.

İnsan için her şeyin değeri ona duymuş olduğu ihtiyaç ile tespit edilir.

Akıllı insan!

İşlerine önemine göre öncelik verendir.

Acaba her an ölüm tehdidi ile yüz yüze olan bir insanın
kabir azığı, ebedi saadeti kazandırıcı ibadetten daha önemli ve öncelikli bir işi
olabilirmi?

Necdet Erem

130 İMMES SİDKU VE İMMESUKUT İ

Ey Dostum!
Merhametli olan merhamet bulur.

Diline sahip olan selâmete erer.
Hayırlı söz konuşan karlı bir ticaret yapar.

Kötü söz konuşan hem günaha girer hem düşman sahibi olur.
Diline hâkim olamayan pişman olur.

Onun için iki cihanın güneşi
" İMMES SİDKU VE İMMES SUKUT" demiş.
(Ya doğru konuş (hakkı söyle) veya sus.)

Necdet Erem

131 YALAN İ

Ey Dost!
Yalandan çok sakın!
Çünkü dilini bozup dinini zarara uğratır.
İtibarını sarsıp insanlar arasında saygınlığını azaltır.

Ahret adına uğrayacağın,
tarif edilemez zararları bir tarafa bıraksak bile;

Yalan ile,
Yalancı bir rahatlık,
Geçici bir kurtuluşa ulaşabilme ihtimaline bedel;

İnsani değerlerini,
Utanma duygularını ve çok düşkün olduğun dostlarını,
Dostlarının sana olan sevgi ve saygılarını kaybedersin.

Yalanın kazandıracağını zan ettiğin
basit şeylere bedel bunca zarar ve sıkıntıya değer mi?

Necdet Erem

132 PİŞMAN OL İ

Ey dost!

Yaptığın bir işin hatalı, yanlış veya zararlı olduğunu fark edince, hemen terk et.

Ona harcadığın zaman,
verdiğin emek, yaptığın masraf için pişmanlık duy.

Gördüğün zarardan ders al.
Bir daha aynı hataya düşmemek için tedbirli ol.
Tekrarından korunmak için azami dikkat göster.

Yaptığın iş Allah'a karşı, hata,
kusur, günah veya isyan ise tövbe ile pişmanlığını bildir.

Ki, istiğfarın ile bağışlanasın.
Sadaka verip muhtaçları sevindir.
Ki, tövbende samimi, af edilmeye layık olduğunu ispatlamış olasın.

Aynı çukura iki defa düşme. (aynı hatayı üst üste yapma)

Ki, cürmün hataen kabul edilsin.
Kasdi suçlu muamelesine tabi tutulmayasın.

Necdet Erem

133 EY GAFİL NEFSİM İ

Ey gafil nefsim
Ve ey değerli Dost.

Toprakta çürüdüğün,
güzel göz bebeklerinin karıncalar tarafından paylaşılıp,
içinde idrak taşımadığın kafatasının da, yılanlara çıyanlara yuva olduğu zaman sen
bakalım kendini ne ile avutacaksın.

Senden ebedi bir hayatı isteyen ruhunu ne zamana kadar afyon vari oyun ve
oyuncaklarla avutup alkol ile uyuşturacaksın.

Baktığın manzaraların renklerini soluk,
resimleri silik görmeye başlayınca;

dizlerin titreyip, belin bükülünce,
okşamaya doyamadığın tenin kurak topraklar gibi çatladığında,

şimdi inanmak istemediğinden,
inanmadığını sandığın ahiretin olmasını okadar çok isteyeceksin ki, tarifini sen bile
yapamayacaksın.

Yol yakınken,
Şu inat ve gafletten vazgeç.

Necdet Erem

134 GIYBET, HIRS, HASET, HASRET İ

Hayat bu,
insan her istediğini elde edemiyor.

Her istediğine kavuşamıyor.
Elde edilemeyen, kavuşulamayan arzular,
insanın içinde hasret ateşine kıvılcım çakıyor,
hasret ateşi büyüyüp hırsın hırçınlığı içinde buluyoruz kendimizi.

İhtiyaç duyup arzu ettiğimiz şey başkalarında varsa,
neden bende yok da Ali'de,Ahmet'te,Mehmet'te vs. de var.

Sorgulaması, bende olmayan başkasında da olmasın isyanından kaynaklanan haset duygusu çepeçevre sarıyor benliğimizi.

Ve arkasından GIYBET - KOĞUCULUK - İFTİRA hayatımızın vazgeçilmezlerinden olup insanlığımızdan utanacak duruma düşmekten kurtulamıyoruz.

Allah bütün insanlığı ve cümlemizi
HIRS hastalığından – HASET belasından - İFTİRA ahlaksızlığından ve GIYBET ateşinden
MUHAFAZA BUYURSUN.

Necdet Erem

135 Ev Hanımlığı mektup

Slm.

Şevgili Arkadaşım.

Öncelikle iyi günler diler 'BENİ ÖYLE BİR YALANA İNANDIR Kİ ÖMRÜMCE SÜRSÜN DOGRULUGU' bu sloganınızın ömrünüzce sürmesini dilerim.

Siz ev hanımı olduğunuzu söylemişsiniz, Ev hanımları işsiz mi?
Ev hanımlarının işi en zor, en kutsal, en takdir edilmesi gereken bir iştir.

İstersen biraz açmaya çalışalım.

Ev Hanımlarının işi!

Aileyi ayakta tutmak,

Eşini ve çocuklarını mutlu etmek,

Onları hayata hazırlamak,

Ailenin ve toplumun akrabalık ve komşuluk ilişkilerini kurmak ve korumak,

Her şeyden önemlisi!

Topluma İnsan gibi İnsan üretmek ve takdim etmek.

Onun için herkes işini bir seviyor ve sevmesi gerekiyor ise,
Ev hanımları işlerini yüz kat daha fazla sevmeli.

Dikkat eder iseniz,

Toplumun dengelerinin bozulmasının en temel sebeplerinden biri;

Ev hanımlığı iş olarak görülmemekle bu önemli işe gereği kadar dikkat edilmeyişi ve sevilerek yapılmayışıdır.

Sevilmeden yapılan işte başarılı olmanın imkânı olmaz.

İşte bu günkü insanıyetini kaybetmiş olan nesiller Ev Hanımlığı işinin (annelik-eşlik) iş olarak görülüp dikkate alınmamasından kaynaklandığını düşünüyorum.

Şevgilerimle.

Necdet Erem

136 GİYSİ VE ÖRTÜ İ

Her çeşidi ile giysi!
Kimsenin muhalefet etmeyeceği ve edemeyeceği;

İnsanı sıradan bir MAHLUK olmaktan çıkarıp
medeni kılan en önemli temel bir özellik,
insanın yaratıldığı ve yaşama merhaba dediğin günle başlayıp,
Ölünce toprağa gömülürken bile çıplak olarak değil de yine bir kefen giydirilmesi

örtü insanı sair yaratıklardan ayıran en önemli fark.
Ve medeni hayatta vazgeçilemez, devredilemez temel bir haktır.

Bunun yanı sıra;

Örtü!
İnansın inanmasın,
her bayanın tarihten gelen en doğal hakkıdır.

Kimisi güzelliğini korur,
kimisi çirkinliğini örter,
kimisinin güzelliğine güzellik katan bir aksesuar,
kimisi için doğal etkenlerin zararlarından korunma aracı,
kimisi için muhtemel tecavüzlere karşı düşünülen bir tedbir,
kimisinin de inancının bir parçası olarak algıladığı ibadettir.

Örtünmek bir hak olduğu gibi
örtünmemek ise sadece bir tercihtir.

Ama örtünürler ama örtünmezler.
Buda muhatabı olan Bayanların bileceği bir iştir.

Bu konu Biz erkekleri
muhatabı olan bayanlar kadar ilgilendirmemesi gerektiğini düşünüyorum.

Bence sorun örtünen bayanlar ile örtünmeyenler arasında değildir.

Örtünün
onu siyaseten,
ticareten istismar eden içimizdeki erkek bozuntusu
HOMONGOLOSLARI bayanlardan daha çok ilgilendiren bir provokasyon aracı olduğunu
düşünüyorum.

Kadını cinsel bir obje kabul edip,
görsel olarak örtülü bayanın zevklerinin tatminine engel olduğuna inanan erkekler
ve bir de kadının fiziği üzerine bina edilmiş;

Kadının yem olarak kullanıldığı,
reklam, fuhuş, uyuşturucu, magazin kültürü vs. den beslenen,
ahlaksız sektörel kurumlar ve onların uzantısı ile cinsel özelliğini kaybetmiş bu işlerin
metaı olmaktan çıkmış patronu ve patron işbirlikçisi konumundaki cinsiyetine ve
hemcinslerine ihanet eden iffet ve ahlak düşmanı zavallılar ile onların oyununa gelmiş
elitit hastalığına tutulmuş modernite düşkünü yine erkekler tarafından örgütlendirilmiş
bayanlar olduğuna inanıyorum.

Bu sanal kavganın
zaman, zaman ülke gündemini oluşturmasında,
ön plana çıkarılıp toplumun gerilmesinde;

Toplumunu, gayrı ahlaki çıkarları istikametinde yönlendiren perde arkası güçlerin piyon ve maşaları konumunda olan ahlak fukarası yeni ifade şekli ile kendilerine toplum mühendisi adı veren bu kirli ticaretten beslenen görsel ve yazılı medyanın leş kargaları ve magazin tüccarlarından başkasının olduğuna inanmıyorum.

Acaba yanılıyormuyum? ..

Necdet Erem

137 BİR SÖYLEŞİ İ

Sevgi özel ve öznel bir duygu,
ama saygı ise toplum hayatı için vazgeçilemez bir ihtiyaç ve genel bir sorumluluktur.

İnsan olarak dikkat etmemiz gereken en önemli konu;

İnsan his ve duygularının tespit, teşhis, verilmiş sebepleri,
kullanım alanları, doğru kullanımının kazanımları ve yanlış kullanımın ferdi ve toplumsal kayıplarının dikkatle incelenmesi olduğunu düşünüyorum.

İnsan her ne kadar cesedi ile görünür ise de,
cesede ve hayata hâkim olan değer ifade eden his ve duyguların kaynağı olan ruh olduğunu düşünüyor ve onun hayatımıza bakan;

adına nefis dediğimiz iman ve isyan - ihanet ve sadakat - sevgi ve nefret gibi tüm his ve duyguların müspet ve menfi seçenek üretim kaynağının ıslah ve terbiyesi;

İnsanı, insanı kâmil konumuna yüceltip onurlu bir makama oturtacağına inanıyorum.

İnsan ruhunun,
materyalist mantığın dar duvarlarının arasından sıyrılıp,
kapitalist sistemin ahlaksızlaştırıcı sorumsuzluğundan kurtulup,

moral değerlerin engin ufuklarında yaratılış gayesine uygun bir yaşam standardını yakalamak sorumluluğunun olduğuna;

bu sorumluluğun hayata hakim kılınması adına düşünen her zihnin önemli sorumluluklarının olduğuna inanıyor ve bu doğrultuda sunumlar yapmaya çalışıyorum.

Paralelimde düşünen değerli insanların varlığını bilmek umut kaynağım olduğu gibi,
o değerli insanları görmek beni mutlu ediyor.

Necdet Erem

138 TERCÜMEİ HALİM İ

Antolojideki yazılarıma ara verdiğimden dolayı, hal, hatır soran Değerli bir dostuma haleti ruhiyem hakkında yazmış olduğum bir yazıdır.

Allah razı olsun.
Şükürler olsun her hangi bir sorun yok.
Galiba Ramazanın verdiği mahmurluk olsa gerek ki bu aralar yazmak içimden gelmiyor.

His, duygu ve düşüncelerimde bazı farklılıklar yaşıyorum.
Dünyayı sevemiyor,
Ahireti anlayamıyorum.

Mevlana Celaleddin Hz. lerinin dediği gibi sanki iki dünyada bende yok oluyor.

Sevmediğimi (dünya ve dünyaya ait şeyleri) yazamıyorum.
Anlayamadığımı (Ahiretin sonsuzluğunu sınırlı düşünce ve hislerimle anlayamadığımdan) anlatamıyorum.

Hayat anlamını kaybediyor.
Anlamsız şeyler üzerinde düşünmek istemiyorum.

Her şey bir sona mahkum,
Son ise idrakin önünde meçhul.

Dünya bir şey ifade etmediği gibi, cennet çekici, cehennem ürkütücü gelmiyor.

Değer ifade eden tek his var içimde!
Rızaya erebilmek.

O Sultan-ı ezel ve ebedin muhabbetine ulaşabilmek.
Bu duygularında beni aşan şeyler olduğunu düşünmek hedefe ulaşma hayalini bırak umutlarımı bile elimden alıyor.

Bunları sizinle paylaşmak ne kadar doğru bunu da bilemiyorum.
Amma bu aralar işte böyle tarifi mümkün olmayan his ve duyguların baskınına uğradım.

İnsanlardan;
inanmayanları, hayatın tehdit ettiği tehlikelere rağmen yaşam adına ortaya koydukları inattan,
İnanları ise, kendilerine vadedilenlere karşı ilgisizlikten,
tehditlerin karşısındaki umursamazlıktan dolayı anlayamıyorum.

Yani Dünya inkarcı için sonu SIFIR olan dramatik bir sahne oyunu.
Mü-min için ise inandığını yaşamadığı, yaşamaya pek yanaşmadığı aldattığını zan ettiği bir aldanma süreci.

Özet olarak.
Allaha ve Ahirete inanmayanların her günü bir diğerinden kötü olarak gelmekte olan sona doğru yürümelerini inatla sürdürmelerini,
İnanların ise (Ben dahil) İNANDIKLARI DOGRULTUDA bir yaşam ortaya koymamalarını anlayamıyorum ve üzülüyorum.

Onun için beni anlamayacak, dinlemeyecek, oysa herkesi çok yakından ilgilendiren bu hakikatlere ilgisiz kalan (ben dahil) insanlara ne yazabileceğim hakkında bir fikrim olmadığından düşüncelerim durulsun diye biraz uzak kalmaya karar verdim.

İyice kopmamak için arada bir eski yazdıklarımın bazı şeyleri paylaşıyorum.

İlgilendiğin için bu rahatsız edici his ve duygularımı size açtım.

Rahatsızlık verici düşüncelerimden dolayı özür dilerim.

Bayramını Tebrik eder sağlık, huzur ve mutluluk dolu nice Bayramlar görmeyizi dilerim.

Necdet Erem

139 Akıl İle Bilindin.

Hocam;

Evet ben Allah'ı ÖNCE inkar ediyorum; SONRA da varlığını kabul ederek O'na diyorum ki, ya bana göster kendini ya da hesap isteme benden; o ki, akılla bilindin, akılla da inkar edilebiliyorsun...

Bu soruyu soran bir dostuma yazdığım cevabi bir yazıdır.

Soru geneli ilgilendirdiğinden dolayı o dostumun adını da saklı tutarak cevabımı tüm dostlarla paylaşma ihtiyacı his ettim.

O dostum bundan alınmasın. Hatalıysam dostumdan da özür dilerim.

Söylediklerinin bir kısmı doğrudur.

Evet, Allah akıl ile bilinir,

Zaten Efali mükellefinin ilk şartı Akıl sonrası imandır.

Allah akli olmayanı İmandan mesul tutmaz.

Allah akıl ile bilinir!

Ama akıl ile inkâr edilemez.

Allah ancak NEFİS ile inkâr edilir.

Dikkat ederseniz sorunuzun cevabı yazınızın içinde HESAP İSTEME BENDEN bu inkar değil ancak İSYANDIR.

Bana kendini göster diye ortaya koyduğun talep ise muhali taleptir.

Ya Allah görünüyor da sen göremiyorsan.

Ki İslam Büyüklerinden bir zat EY ŞİDDETİ ZUHURUNDAN İHTİFA ETMİŞ ZATİ ZÜLCELAL diyor.

Yani her yerde her şeyde okadar çok görünüyorsun ki artık görürlükten görünmez olmuşsun.

Sonra bence gördüklerimiz görülmesi isteneni gösteren delillerdir.

Görmemizin ne kadar sınırlı olduğunu anlatmaya gerek yok sanıyorum.

Detaya inmeyeceğim çünkü bunlar kabak tadı verdi.

Bir ayna yardımcılığı olmadan ensemizi göremeyecek kadar sınırlı bir görüşe sahip olan bizler.

Mikro ve Makro alem adına her şeyi yaratanı görmek isteme talebimiz!

Bence bir sivilcemizin içinde veya çürük dış kovuğumuzda kendi hacimlerine göre bir dünya bulan mikrop veya bakterilerden bir tanesinin bizi, içimiz ve dışımızla görmek isteme talebi ile aynı kategoriden bir istekten başka bir şey değildir.

Onu görmek için sanıyorum GÖZ DEĞİL GÖNÜL LAZIM.

İnsan sadece görme ve dokunma duyusundan ibaret değil ki!

Fiziki âlem bile sadece görülebilme ve tutulabilme ile sınırlandırılmamıştır.

Beş duyu boşuna değil.

Hatta Allahın en mükemmel sanat eseri olan insanın algı ve değerlendirme materyalleri akıl, kalp ve beş duyu ile de sınırlı değildir.

Bu konuyu çok uzatmak istemiyorum.

Ruhun her insanda bulunmasına rağmen müstesna şahsiyetler ve işin hakkını verenlerdeki tezahürüne temas edip kapatacağım.

Bir barometrenin sıfır altı ve üstünü düşünürsek,
sıfır vasat beş duyulu insan.

Sıfır üstü maneviyatta gelişerek aklını midesine, kalbini şehvetine, ruhunu cesedine hakim kılarak fiziği aşmış zaman, mekan ve hacim sınırlarını aşarak harika hallere mazhar olan kamiller.

Sıfırın altına bakacak olsak;

yine işin ilimi yapan veya herhangi şok bir hadise sonucu fizik duvarını aşan Yogacı, Toracı, İllizyonist, Sihirbaz, Falcı, biyoenerjisini kullananlar insanın his ve duygularının nasıl sınır tanımadığını fiziğin, ruh ve yetenekleri karşısında ne kadar dar ve sınırlı olduğunu gösteriyor.

BİRAZ DİKKAT EDERSEK ÇOK ŞEY GÖRECEĞİZ.

İNKÂR KAZANIM DEĞİL KAZANMA KUŞAĞINDA YARATILMIŞ OLAN İNSANIN KAYBETMİŞ OLDUĞU KÖR NOKTADAN BAŞKA BİR ŞEY DEĞİLDİR.

Sevgi ve saygılarımla.

Necdet Erem

140 KURBAN İ

Sevgili Dostlar.
Herkes bilsin ki! ..
Hak sahibine verilmeyen,
fakirin, yetimin, dulun yüzünü güldürmeyen,
kardeşlik bağları kurulmasına vesile kılınmayan,
kin fırtınalarını dindirmeyen, düşmanlık ateşini söndürmeyen,
fitnecilerin oyunlarını bozmayan,

BİR HAFTA VEYA BİR AY BOYUNCA
DOYMAK BİLMEYEN AZGIN NEFİSLERİMİZİ DAHA DA AZGINLAŞTIRACAK,
MANGAL KEBAP YEMEMİZ, ALLAHIN EMRETMİŞ OLDUĞU,
MURADI İLAHİYE MUVAFIK VE MUTABİK OLAN KURBAN DEĞİLDİR.

Bu konuda ben haddimi aşarak,
OLSA OLSA MİLLİ DEĞER İSRAFI
VE HAYVAN KATLIAMINDAN BAŞKA BİR ŞEY OLAMAZ diyorum.

Ben her zaman yaptığım gibi bu yılda Kurbanımın parasını;
Ülke ve dünya boyutunda insanlık ve İslam adına hizmet veren,
samimiyetine güvendiğim kardeşlerime kesme, kestirme ve dağıtma vekâleti ile teslim
ettim.

Gönül rahatlığı ile bir Kurban Bayramı yaşayacağım.
Allah insanlığı, İslam'ın anlamlı ve amaçlı hayat yaşama şuur ve basiretine ulaştırсын.

Dikkat Kurban ibadetinden maksat;
Herhalde eve etlik ve mangal sefası olmasa gerek.

Değerli Müslümanlar,
neyi niçin yaptığımıza,
BİRAZ DAHA DİKKAT.

Allah'ın rızasını kazandıran bir kurbanla
kurbanın tüyleri adedince KURBAN SEVABI KAZANDIRAN
ibadet ile Kurban bayramınızı tebrik ederim.

Sağlık, Huzur Mutluluk dolu nice bayramlara.

Necdet Erem

141 DÖRT HİS İ

Yüce Yaraticımızın hayatı yaşayabilmemiz için içimize koymuş olduğu sayısız his ve duygulardan bence en önemlileri şu dört başlık altında toplanabilir.

Birincisi: KORKU
Veriliş sebebi: Korunmak.

İkincisi: ACI
Veriliş sebebi: Kurtulmak.

Üçüncüsü: SEVGİ
Veriliş sebebi: Talip olmak, istemek.

Dördüncüsü: LEZZET
Veriliş sebebi: Sevgini devam ettirmek.

Evet,
Hayatımıza ve yaşadığımız olaylara baktığımızda;
KORKU'nun tehlikelilerden korunup tedbirler alarak korunmamız adına içimize konulmuş bir alarm sistemi olduğunu görmek zor değil.

Tedbirde ihmal veya yetersizlik sonucu başımıza gelen sıkıntıların vermiş olduğu ACI'nın o beladan bir an evvel kurtuluş refleksi tetikleyen azim kaynağı olduğunu hepimiz biliriz.

(es kaza elimizi yakıcı bir şeye sürdüğümüzde çekme refleksi içimize konulmuş olan ACI duygusunun tahrik ve tazyiki ile dir.)

Yine yaşamın devamı adına ihtiyaçlarımızın temini için, vermemiz gereken zorlu ve yorucu mücadele ihtiyacın devreye soktuğu SEVGİ ile göğüslenebilir.

İhtiyacımızı temin etmiş bulunduğumuz şeyin kıymetini bilme ve ondan ileriye doğru da istifade etme ihtiyacını devreye sokan duygu ise bize yaptırılan işin ücreti niteliğini taşıyan, devam ve tekrarını sağlayan LEZZET duygusundan başka ne olabilir?

Bütün bu his ve duygular hayatın sahibi ve hayat oyununun kurucusu olan Allah tarafından, yaşamın devamı adına yaşayanların içine konulmuş olan dinamiklerdir.

Bu duyular ile bizleri teçhiz edip donatan Rabbimize şükreder, doğru yer ve zamanda doğru amaçlar doğrultusunda kullanmaya muvaffak kılmasını dileriz.

Duyuları yok sayan, insandan sayılırmı?
Rehbersiz zor yollarda, hedefe varılırmı?

Allah boşamı verdi, mükemmel duyguları,
Sen kimlerden öğrendin, içi boş kurguları,

Hissi mantığı veren, dinle senden ne ister,
Dünya bir sınav yeri, hadi kendini göster.

Necdet Erem

142 MUSİBET İ

Musibet!
İhmalin faturası,
İsrafın hediyesi,
Cehaletin belası,
Tembelliğin hatırasıdır.

Her bela ve musibetin altında,
ya ihmal, ya israf, ya cehalet veya tembellik ve ten perverlik yatar.

Faydalı ve değerli olan hiç bir şey kolay elde edilemez.
Faydalı ve değerli olan her şeyin, koruna bilmesi birçok fedakârlık ve gayrete bağlıdır.

Çünkü faydalı ve değerli şeylerin,
Talibi, sahibi ve sahipleneni çoktur.

Bu
İster fert,
İster devlet,
İster global ölçekte olsun.
Değişmez.

Kazanmak!
Gayret, zahmet, dikkat ve fedakarlık istediği gibi;

Kazanılmışı korumanın
kazanmaktan daha az bir fedakarlık ile sağlanabileceğini düşünenlerin yanıldıklarını
fertler hayatlarına milletler tarihlerine bakarak görebilirler....

Necdet Erem

143 KİM NE GÖTÜRDÜ İ

Dünya hayatında her insan için,
Allah'ın rızasını kazanıp cennetine girmekten başka kazanç denilebilecek hiç bir şey yoktur.

Çünkü herkes;
bir ömür boyu kazanacağım diye arkasından koştuğu,
Elde edeceğim diye ömrünü uğruna verdiği,
Her şeyini hiç ummadığı ve hiç istemediği bir zamanda terk edip gitmektedir.

Hayatın gerçeklerini görmek isteyenler,
yaşadıkları hayata biraz daha dikkatli baksınlar.

ACABA KİM NE GÖTÜRDÜ?
KİM NE GÖTÜREBİLECEK DURUMDA!

Götüremediğimiz halde,
Hesabına muhatap olacağımız şeyleri,
Neden bu kadar hasret, haset ve hararetle isteriz.

Ben bu sorunun cevabını bulamadım.
Bilen varsa lütfen beni de bilgilendirsin.

Necdet Erem

144 ZAFER İ

Hiçbir savaşın, ne sebebi, ne de galibi,
o savaşta fiilen çarpışan, ölen öldüren iradesiz emir kulu askerler değildir.

Zafer ile neticelenen her savaşın galibi, sevk ve idare eden mağrur komutanlar;

Fırsatları ganimet bilen karaborsacı tüccarlar
ve savaş uzaktan seyredip ikbal hesabı yapan iki yüzlü sahtekar politikacılarıdır.

Canını ortaya koyan vatan evladı askerler;

Yense!

Bir iki nesil savaşın faturasını ödemek için en az bir asır fakirliğin mağduru.

Yenilse!

Vatan ve istiklalini kaybetmenin mağlubu olmaktan kurtulamaz.

Savaşanlar içinde kimin kimi neden öldürdüğünü, bilen olmadığı gibi! ..

Savaşı kim çıkarır? ..

Kim yapar, kim kazanır? ..

Bu sorunun tatmin edici cevabını da bilen birinin olduğunu pek sanmıyorum.

Necdet Erem

145 DİNDE EVRESELLİK.i

Dinler;

evrensel değerlerin evrenin yaratıcısı Allah (cc) tarafından, seçkin şahsiyetler olan peygamberler aracılığı ile evrenin en değerli varlığı olan insana, iki dünyasını da huzur ve mutluluk içinde yaşamsını temin eden pratik ve teorik ilahi masajlar manzumesidir.

Evrensellikten uzaklaşıp millileştirilip, devlet reislerinin, aşiret ağalarının, dini geçim kaynağı gören istismarcı alimlerin menfur menfaatlerinin teminine hizmet ettirilince, inançlar, savaş ve sömürünün sebebi gibi görünür.

Evrensel boyutu korunduğu müddetçe!

insanlığın barış, huzur ve saadet içinde yaşamasını, maddi ve manevi kalkınmasını sağlamakla beraber, başarı ve mutluluklarına hizmet eder.

Allah'ın (c.c) insanlara vadetmiş olduğu ebedi saadet diyarı olan cennetin numunesinin teminine dünyada zemin hazırlar.

Necdet Erem

146 BANAZ VE İNATCI İ

Eşyaya kıymet kazandıran, görünen fiziğinden öte,
görülmeven ve görölse bile gösterilemeyen manevi yönüdüv.

Ölen her hangi bir yakınlarımızın,
fiziki varlığı olan cesedi, noksansız olarak önümüzde yattığı halde;

Ağlaya sızlaya,
ardından ağıtlar yakarak, götürüp gömmemiz;

Onun içindeki görölmeven ve gösterilemeyen,
özünün gittiğini gösteremez mi?

Gördüğü halde,
göstermediğinden dolayı eşyanın en önemli yönü olan ruh
ve manasını inkâr edenden daha bağınaz, daha inatçı kim olabilir?

Necdet Erem

147 SEVGİ VE SAYGI. I

Bencil bir davranış,
maksadı aşan sert ve sivri bir söz,
bir ömür emek harcayarak kurmuş olduğunuz dostluk binanızı bir anda yerle bir edebilir.

Davranış ve düşüncesinin
muhababında meydana getireceği etkiyi dikkate almadan hareket edenlerin kendilerine ve çevrelerine her an sıkıntı yaşatmaları mümkündür.

Sevgiye fedakârlık,
saygıya hoş görü desek yanlış bir şey söylemiş olmayız.

Herkesi sevmek zorunda olmasakta!
Beraber yaşamak zorunda olduğumuz herkese
saygılı davranmak sosyal hayatın vazgeçilmez bir esasıdır.

Necdet Erem

148 MUHALEFET İ

Doğruyu yanlıştan,
güzeli çirkinden, iyiliği kötölükten,
ahlakı ahlaksızlıklardan gördüğünüz ahlaksızlıktan alacağınız dersle öğrenebilirsiniz.

Bütün değerler varlığını muhaliflerine borçludur.
Onun için müspet muhalefet medeni hayatın itici gücü, insanın doğruyu bulma vesilesidir.

Aklı başında olan insanlar!
Muhalefetten korkup kaçınmamalı, sadece saygılı ve medenice bir muhalefetle yeniliklere zemin hazırlamalı, imkân vermelidirler.

Muhalefet, hissi rekabetle siyaha beyaz deme garabeti değil, muhalifine hatasını gösterip doğru şeyler yapmaya yönlendirmenin adı olsa gerek.

Necdet Erem

149 KADER HAKKINDA İ

Amel beden, kader ruhtur.
Beden görünür, ruh görünmez.
Bilinip his edilse de anlaşılıp ifade edilemez.

Hakikati kader,
kalp ile his, iman ile tasdik edilir.

Amma akıl ile anlaşılıp, dille izah edilemez.

Çünkü,
Topu taça atan laubaliler ile
beğendiği şeyleri sahiplenen mağrur insanların, itirazlarının sonu, sınırı yoktur.

Necdet Erem

150 zEKAT VE SADAKA

Ağacın gelişmesini engelleyen dalların,
budanarak kesilmesi, ağaç için kayıp ve zarar sayılamayacağı gibi!

Verilen zekat ve sadakalar da,
mal ve servette noksanıyet sebebi olmayıp,
gayrı iradi haksız katkılardan arınarak gelişip büyümesine vesile olur..

Necdet Erem

151 NE YAPIYORSUNUZ

Değerli Dostlar,
Akıl mantık, ilim ve irade sahibi olup,
hala yaşamakta olan herkese yaşadığı hayatı sorgulamaları adına,
kendilerine sormaları gerektiğine inandığım birkaç sorum var.

Bu güne kadar, nasıl yaşadınız?
Niçin yaşadınız ve elinizde kazandım diyebileceğiniz ne var?

Takdir edilmiş bakiye kalan ömrünüz varsa!
Bundan sonraki hayatınız için ne düşünüyorsunuz?

Yaşamınız adına elde edebileceğiniz bir şey olduğuna inanıyormusunuz?

Elinize ne geçeceğini bekliyorsunuz?

Hayatın sonu itibariyle ne kazanacağınızı umuyor,
Umdüğünüzü elde etmek için NE YAPIYORSUNUZ?

Bu soruları dikkate alıp üzerinde düşünmeden,
makul ve makbul cevaplar bulmadan yaşamayı
ANLAMLI, AMAÇLI VE YAŞANMAYA DEĞER BULUYORMUSUNUZ?

Necdet Erem

152 PAYLAŞILAMAYACAK ŞEYLER

Değerli şeylerin talibi çoktur.
Kişiyeye özel değeri olan şeyler,
Özelliğine uygun hassasiyet ile korunmalı.

İnsanın genel zaafı dikkate alınarak,
zarar görmemek için, insanı zaafılarıyla yaratanın,
koymuş olduğu korunma ve korunma tedbirlerine riayet edilmelidir.

İlahi tedbirleri dikkate almayanlar,
beşeri zaafı ve gayri ahlaki isteklerinin esiri olmaktan,
çevrelerine zarar vermekten ve zarara uğramaktan kurtulamazlar.

Bir kişiyeye yarayan ve lazım olan,
aynı şeye ihtiyaç duya bilecek her kese de yarayıp lazım olabilir.

Birisi için önemli olan,
bir çok kişi içinde aynı öneme sahip olabilir.

Paylaşılamayacak şeyler, (mal ve namus gibi,)
her istediğini ve ihtiyaç his ettiğini,
kendisine hak gören ölçü tanımazlar ile;

Doymak bilmeyen maymun iştahlılardan gizli ve uzak tutulup hassasiyet ile korunmalı;

İnsan karakterinde akla muhalif zaafı yaratıp,
insanı o zaafı doğru kullanmak ile teste tabi tutan;

Korunma yollarını gösteren yaratıcının, koyduğu kurallara,
dünya sağık ve izzeti, ahiret selamet ve saadeti adına dikkat edilerek riayet edilmelidir.

İhmal ve dikkatsizlik sonucu,
kaybeden insan ve insanlık olacaktır.

Necdet Erem

153 SABIR VE KANAAT

Sabır ve Kanaat!
Musibet ile ilk yüz yüze gelindiğinde;
takınılan tavır, gösterilen metanet, olaya müspet bakış,
makul karşılaiş, itidalli davranışın adıdır.

Sonrası ise sabır değil,
isteyerek veya istemeyerekte olsa,
hale katlanış ve mecburi bir kabullenıştır.

Allah şabretmek zorunda kalacağımız bela ve musibet vermesin.
Verdiğinde ve verdiklerine de SABRI ve KAAT ihsan buyursun.

"Vallâhu yuhıbbüssâbirîn". (3/146 Al'imran)
İnnellahe meessabirin." (2/153 Bakara)

"Allah sabredenleri sever." 3/146
"Allah sabredenler ile beraberdir." 2/153

Bizi Allah'a sevdiren ve
Allah'ı bizimle beraber kılan şabra ve
SABREDİP, her şeyi TEVEKKÜL ile karşılayan,
gelse celalinden cefa, yahut cemalinden vefa,
İkisi de cana safa, kahrın da hoş, lutfun da hoş.

NARINDA HOŞ NURUNDA HOŞ diyen,
Yunus'a ve Yunus gönüllülere selam olsun.

Sabır,
insanın kendisine rağmen,
zarar ve kötülükleri red veya terk adına takındığı karşı tavır.

İyi faydalı ve güzel olmasına rağmen,
zorluklarından dolayı duymuş olduğu isteksizliğe iradi baş kaldırış.

Canını yakan, rahatını bozan olaylar karşısında,
bu da geçer be yahu diyerek sıkıntıyı azaltan akıllı davranıştır.

Necdet Erem

154 NE DÜŞÜNÜRSÜNÜZ z

Allah'a ve Ahirete inanmadan,
mantıklı bir yaşam mümkün mü?
Ateistler Allah'a ve ahirete inanmadıklarını iddia ettiklerine göre! ..

Akıl ve mantıklarının olduğu söylenebilir mi?
Veya akıllarını doğru kullandıkları düşünülebilir mi?

Çünkü sonu yokluk olduğuna inanılan ölümlü bir hayatı,
tüm zorluklarına rağmen sülük gibi sürünerek, kadavra oluncaya kadar devam ettirme
isteği hangi akıl ve mantık ile izah edilebilir?

Ben ateistlerin akli yaratıklar olmalarına rağmen
ya mantıklarının olmadığına veya akıllarını doğru kullanamadıklarına inanıyorum.

Acaba yanılıyor muyum?
Bu konuda Siz ne düşünüyorsunuz?

Necdet Erem

155 HAYAT YOLU

Hayat yolunda,
istikbalin karanlığına ışık tutacak
ve aydınlatacak güvenli, umutlu ve gerçekçi olmanın üç esası.

İnandırıcı olmayan söz
ve gerçekleşmesi imkânsız vaatlere inanıp kanmamak.

Geri dönüşü mümkün olmayan kaçırılmış fırsatlardan ders almakla beraber,
umutsuzluk içine düşüp arkasından yanmamak, yıkılmamak.

Makul ve mantıklı olmayan işlerin peşine düşüp,
hayatını ham hayaller üzerine kurma sevdasına düşmemek.

Özet olarak Ben,
Akıllı olup aldanmamak.
Umutlu olup yıkılmamak.
Olmayacak şeylerin ardında,
ham hayaller ile ömür tüketmemek diyorum.

Bu konuda acaba siz ne düşünüyor ve diyorsunuz?

Necdet Erem

156 EMANET DEĞİLMİ İ

İsraf edilen her değerde,
yakın veya uzak ihtiyaç sahiplerinin hak ve ahi olduğundan,
müsrife ne lezzet, ne huzur, nede saadet sağlama imkânı yoktur.

Huzur ve saadet,
lezzet ve rahat arayanlar,
meşru dairede kalmaya ve israftan uzak bir hayat yaşamaya dikkat etsinler.

Emanette keyfi tasarruf hakkı yoktur.

Hayat ve hayata hizmet eden,
dâhili ve harici tüm imkân ve nimetler,

hayatı verenin geri aldığında,
hesabını soracağı ilahi emanetler değil mi?

Necdet Erem

157 ARDINDAN YETİŞ İ

Sanat;
Allah'ın sonsuz sıfatlarından,
mahlûka yansımış olan varlığın hikmet sebebi.

İlim;
İnsanda tecelli etmiş,
sanat, hikmet ve marifet sınırının çözüm şifresi.

İhtiyaç ve imkân anası,
merak, doymak bilmeyen müşterisi.

Denizler kadar derin,
sonsuz açılan ufuklar kadar geniş.

Ey insan! ..
Hadi bak senindir meydan.
Kıyamete kadar koş ta ardından yetiş.

Necdet Erem

158 ALDATAN TUZAKLAR r

İnsanlara,
Allah'a inanmanın hayata anlam yüklediği;

Ahirete İMANIN zorluklarına rağmen,
yaşanan ömre sonucu itibariyle, yaşanmaya değer
ve amaç kazandırdığı gerçek manası ile anlatılabilseydi!

Dünyada akıl ve mantık sahibi
hiç bir insan İMANSIZ KALMAZDI..

Tabii ki düşünceyi esir alan oyuncaklar, nefsi cezbeden tuzaklar,
aklı aldatan mesnetsiz mazeretler ortadan kaldırıldıktan sonra! ..

Necdet Erem

159 İMAN KÜFÜR r

Her şey değerini ifade ettiği manasından alır.

İman:
Hayata anlam kazandırıp,
Yaşamı yaşanmaya değer kılan MANA.

Küfür:
Hayata ait bütün kazanımları kaybettirip
sonu sıfır olan dramatik bir sahneye çeviren korkunç yalan.

Cennet ve cemelullah-ı kazanmak için
yaratılmış olan insanı yokluk gayyasına mahkûm eden,
kazanma kuşağındaki kaybetme bedbahtlığının adı.

Necdet Erem

160 YOKLUK YOK

Ey kendisini yokluğa hiçliğe mahkûm eden,
yokluğun hiçliğin ve tesadûfün malul ve mağduru!

Sıkıntılarla dolu bir ömrü,
yok olmak için yaşama yorgunluğu akıl karımı?

Hiçbir şey yok olmazken,
sen neden yok olmaya hevesli görünüyorsun?

Var olmak elinde değildi!

Ama sanıyorum,
kendini yokluk gayyasına atıp,
yok etmeni engelleyen bir sebep yok.

Neden kendini yok edercesine,
yok olmak için YORULUYORSUN.
yok olmak için bunca yorgunluğa ne gerek var.

Varlıkların, kendi varlığının ve
varlık alemini var edenin farkına var ki,
yokluktan ve yok olmaktan kurtulasın.

Sen yok olmak için bir ömür yorulsan!
Kendini yok saysan ve yokluğu kurtuluş sansan da,
unutma ki yokluk denen bir şey yok.

Necdet Erem

161 Mümkün Görünmüyor.

'Bir müminin ölmesi kadar
Kolaydı yaşamak
Korkmak aklıma bile gelmezdi' Dilemma/Tahir AKAY.

Bir Mü-minin ölmesi kadar kolaydı yaşamak.
Evet Mü-min Allaha ve ahirete olan iman ve inancı ile ne ölümden korkar, ne yaşamaktan sıkılır.

Ölüm korkusu ile,
hayatın anlamsızlığını,
niçin yaşadıklarını bilmeyen,
kem talih DÜNYA ESİR KAMPININ,
zavallı İNANÇSIZLARINA SORMAK LAZIM.

Hayat,
TOZ PEMBE GÖRÜNSEDE,
Hakikat maalesef ki öyle değildir.

Bir üzüm yedirse,
bin tokat vuran dünyada,
inançsız yaşayanlara nasıl yaşadıkları adına,
HAYRET ETMEKTEN KENDİMİ BİR TÜRLÜ KURTARAMIYORUM.

Hele ÖMRÜNÜN EKONOMİK KISMINI BİTİRİP RİSKLİ ÇAĞINDA,
HERGÜN KAZA, BELA, ÜLSER, KANSER, KRİZ, DEPREŞYON vs. TEHDİDLERİ ALTINDA
AZAP ÇEKEREK çürümeyi yaşam zan eden zavallıları anlamak mümkün değil.

Evet,
iman güven ve mutluluk kaynağı olduğundan,
inanan EYLENCE VE ALKOİL ESİRİ OLMAYA İHTİYAÇ HİS ETMEZ.
ÇÜNKÜ YAŞAM TİCARET, ÖLÜM ÜCRET ALMAK İSE!

Kimden, Niye korksun?
Neden ve niçin sıkılsın?
Hayat her şeye gücü yetenin kontrolünde,
İnananda O kudreti sonsuzun korumasında olduktan sonra.

Kazanmak mutluluk.
Kaybetmek elem ve hüzün olduğuna göre!

İnanmayan ise yaşamak için,
kalp ve kafasındaki ruhsal ebediyet feryadını,
morfinlemekten, uyuşturmaktan his ve duygularını susturmaktan başka yol bulamaz.

Morfinsiz, anestezişiz kalp ve kafa ameliyatı olamıyor ise,
Sonunu unutmadan,
Unutmaya çalışmadan,
İNANÇSIZ BİR HAYATIDA MAALESEF MANTIK İLE YAŞANAMAK MÜMKÜN
GÖRÜNMEYOR.

Necdet Erem

162 DOST

Dert ve kasavet,
ruhu karartan bakış açısını daraltan,
insanı bunaltıp hata yapmasına yol açan duman ve sis gibidir.

Kişinin derdini dinlemek,
dumanla dolmuş odasına temiz hava girmesini sağlayacak bir pencere açmaya benzer.

Dert ile dünyası kararmış,
dostlarınızın dertlerini dinleyerek,
ruh dünyalarına rahatlık verecek hava,
aydınlatici ışık dolacak bir pencere açınız.

ki!
Sizde hayatın çıkmaz sokaklarının
karanlık labirentlerinde kurtuluş için bir yol,

önünüzü aydınlatacak bir ışık aramaya muhtaç olduğunuzda
kurtuluş umudu olacak vefalı dostlarınız olsun.

Dost olmayan,
Dosta muhtaç olduğunda,
Derdini açacak dost bulamaz.

Necdet Erem

163 Aynı Ustanın ESERLERİYİZ! ..

İnsanların kendilerini tanımaları, tanıtılmaları ve toplum içinde davranışlarının kontrol edilebilmesi için bir isimleri vardır.

Bağlı buldukları ailelerini belirleyen, aynı ismi taşıyanlardan adaşlarından ayıran ve karışıklıkları önlemeye yarayan soy isimleri vardır.

Yaşadıkları coğrafi bölgede bulunan bir şehirleri ve bu şehirlerinin de belirleyici bir ismi vardır.

Şehir ve bölgelerinin içinde bulunduğu, coğrafyasının, jeolojisinden ve meteorolojik şartlarından kaynaklanan, tarihsel kaynaklara dayalı kültür ve inançları, politik ve sosyolojik farklılıkları ile idari açıdan bağlı ve sorumlu olduğu bir devletleri vardır.

İşte bu şartlar içinde herkesin bağlı ve bağımlı olduğu tarihin derinliklerinden gelen değerlere MİLLET bu değerleri korumanın adına da MİLLİYET DENİLMİŞTİR.

Karşı devlet, millet ve milliyetçi akımların bölgelerinde kendi değerleri ile yaşamlarını ve varlıklarını tehdit eden istilacı zihniyetlere karşı kurulmuş olan meşru, makul ve mantıklı TOPLU MENFAAT KORUMA TOPLULUGUNUN ADIDIR.

Herkesin ve her şeyin muhakkak bir ismi vardır. İsimler isim olarak kalıp korunduğu müddetçe meşru, makul ve zararsızdır.

İsimler asılın yerine geçip herkesi kendi üst kimliği altında toplamak istendiğinde bu işin adı istila veya asimilasyon olur ki;

Meşruiyetini, makuliyetini kaybedip, iğrenç ve korkunç bir şekil alır.

İşte kulağımıza hoş gelse bile söylendiği zaman itibariyle belki meşru ve makul da sayılabilse bugün itibariyle kullanım süresini çok geçmiş ve dozunun da üstünde kullanılan fevkalade zararlı bir ilaç niteliği taşıyan SLOGANLAR.

Ülke birlik ve beraberliğimizi tehdit etmesine rağmen vatandaşlarımız bilerek veya bilmeyerek kullanarak YANGINA KÖRÜKLE GİDİP SU YERİNE BENZİN DÖKÜYÖRLER.

Bilmeyerek yapmak, gaflet ve cehalet olsa bile, bilerek ve maksatlı yapanlara HAIN demekten kendimi alamıyorum.

Adlar belirti, aileler anlaşma kaynaşma, medeni hayatın ihtiyaçlarını teminde kurulmuş olan kolektif yaşamın kurucu unsurlarıdır.

Devletlerde ailelerin meydana getirmiş olduğu daha büyük bir aileler topluluğudur.

İdareleri DESPOT, DİKTATÖRLERİN ELİNE GEÇİNCE, ülkelerini de dünyayı da yaşanamaz hale getiriyorlar.

Maalesef.

Herkesin bir adı, bir ailesi,
bir milleti ve değerlerini sahiplenip kimseye dayatmadan yaşaması gereken milliyeti vardır.

Bir memleketi ve bir devleti vardır.

Tabii ki bunlar insan ve toprağın dışında hepsi sanal, farazi kurgu kavramlardır.

Bu sanal farazi kurgu kavramlar
kavga ve savaş sebebi haline getirilmemeli.

Her şeyin iyi ve kötü,
yanlış ve doğru kavrama ve kullanma ihtimali gerçeğinden hareketle,

yeni nesil global değerlere sahip çıkarak farklı kültürlere saygılı,
kendi varlık sebebi olan öz değerlerine de sahip çıkarak yaşaması insanlık ailesi için değerlerin korunması adına en mantıklı olandır.

İnsanların adları, aileleri, şehirleri, devletleri, milletleri, milliyetleri, dilleri, dinleri asıl ırk denilen renkleri ayrı olsa da!

İnsan olarak his ve duyguları,
organ ve uzuvları, istek ve ihtiyaçları genelde aynıdır.

Hiç kimse kendisinde bir üstünlük
ve ayrıcalık görme gaflet ve cehaletine düşmesin.

Hepimiz Adem'in evlatlarıyız.

Habil ile Kabil arasındaki üstünlük,
Adem'in evlatları oluşlarında değil,
Adem'in YOLUNDA OLUP OLMAYIŞLARINDA ARANMALIDIR!

Hepimiz aynı fabrikanın malı,
aynı hamurun mamülü, aynı ustanın sanat eserleriyiz.

Necdet Erem

164 ASR SURESİ i

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adı ile.

ASR 103

- 1- Asra yemin olsun ki,
- 2- İnsan mutlaka ziyandadır.
- 3-Ancak iman edenler, salih amel (iyi işler) işleyenler, birbirlerine hakkı tavsiye eden ve sabrı tavsiye edenler bunun dışındadır.

"şüphesiz ki ALLAH doğruyu söylemiştir."

Muhakkak ki! ..
İnsanlardan, insanlığının farkında olmayanlar,
insanlığa karşı sorumluluğunu yerine getirmeyenler.
helak olmayı hak etti.

Dünyada;
izzet, iffet, kıymet ve devletlerini,
ahirette de cennet, rüyet ve saadeti ebediyelerini kaybedip,
şekaveti ebediyeye kendilerini mahkum etti.

Allah'a, ahirete, kitaba,
peygambere iman edenler,

iman etmenin yüklemiş olduğu sorumluluğun farkında olup,
salih amellerde bulunanlar, emrolduklarına itaat ve riayet edenler,

mahlukatla münasebetlerinde,
adil olanlar, ahlaklı davrananlar,
muhabbet ile muamelede bulunanlar,

Hakkı söyleyenler,
Hakka davet edenler,
hayatlarını hak üzere YAŞANLAR,
ve hakkı YAŞATMAYI YAŞAMLARININ GAYESİ HAİLE GETİRENLER,

sabredenler,
sabırlı davrananlar,
sabrı tavsiye edenler,

haksızlığın,
zulmün karşısında
hakkı haykırmada ve hakim kılmada,
son nefeslerine kadar sabredenler,
hakka itaat ve riayette çevrelerine SABRI TAVSİYE EDENLER,

hayatlarını ALLAH'A VE AHİRETE İMAN GİBİ
yüce bir anlam ile anlamlandırıp,

ebedi Cennet ve Rüyet'i Cemalullah'ı kazanmak gibi
hiçbir değer ile mukayese kabul etmeyecek AMACA bağlı yaşayarak,
YAŞANMAYA DEĞER KILANLAR,

kurtuluş müjdesini alan bahtiyarlardır.

Şanı yüce Azim olan Allah doğru söyledi.

El ilmu indellah lay-e lemül ğaybi illallah.

Asr sure-i celilesinin genişletilmiş bir mealı.

NOT:

İman edip Salih amel işlemek,
Hakkı sabır üzere temsil ve tebliğ etmek,
Hakkı temsil ve tebliği vazifesinde sabrı tavsiye etmek,

Asr sure-i celilesinde Allah cc. tarafından
kurtuluş yolu olarak belirlenmiş olduğundan dolayı;

Sahabe efendilerimiz her karşılaşmalarında,
selamdan sonra ve ayrılırken birbirlerine Asr sure-i celilesini okur;

Vazifeleri olan iman, salih amel, hakkı tebliğ
ve bu büyük vazifede sonuna kadar sabırlı olmaları gerektiğinin unutulmasına izin
vermezlerdi.

Asr suresinin önemini anlatan İmam Muhammed İdris EŞŞAFİ-İ Hz.lerinin müstesna
sözleri ile felaket günlerimizin dertli şairi M. Akif ERSOY'UN, söylenebilecek en güzel ve
en veciz sözlerini aşağıya kaydediyor, bu iki mümtaz şahsiyeti rahmet ile yad ediyoruz.

Necdet EREM

"Kur'an-ı Kerimde başka hiç bir sure nâzil olmasaydı, şu pek kısa olan Asr suresi bile,
insanların dünya ve âhiret seâdetlerini te'mine yeterdi. Bu sure, Kur'an-i Kerimin bütün
ilimlerini hâvidir (kucaklıyor) ".

İmam Muhammed İdris EŞŞAFİ-İ Hz.

Halikin na-mütenahi adı var, en başı Hak
Ne büyük şey kul için hakkı tutup kaldırmak.

Hani, Ashab-ı Kiram, ayrılalım, derlerken
Mutlaka "sure-i Vel-Asrı" okurmuş bu neden?

Çünkü meknun o büyük surede esrar-ı felah
Başta iman-ı hakiki geliyor, sonra salah.

Sonra hak, sonra sebat, işte kuzum insanlık
Dördü birleşti mi yoktur sana hüsrân artık.

M. Akif ERSOY

Necdet Erem

165 KAFALARINA SIKTIKLARININ FARKINDALARMI ACABA? İ

İnançsız yaşamayı mantıklı bulan varmı? ..
Allah'a ve ahirete inanmadan mantıklı bir yaşam mümkünmü?

Bazı kimseler Allah'a ve ahirete inanmadıklarını iddia ettiklerine göre,
böyle bir iddianın mantıklı olduğu söylenebilir mi?

Sosyal yaşamlarına baktığımızda,
hiçbir işlerini anlamsız ve amaçsız yapmadıklarını görmememize rağmen! ..

Bu kimseler akıllı, mantıklı, bilgili, tahsilli,
hatta genel olarak elit insanlar oldukları hissini de uyarıyorlar.

Belki birçoğu yaşadıkları toplum içinde saygın şahsiyetler arasında yer alıyor.

Bir iğnenin ustasız olamayacağı,
bir harfin kâtipsiz manasız ve maksatsız yazılamayacağı,
bir köyün muhtarsız, herhangi bir kurumun idarecisiiz olup olamayacağına dair bir soru karşısında;

hiçbir şeyin anlamsız ve amaçsız olamayacağını söyleyip ve filozofane bir çok şeylerde anlatmalarına rağmen.

Sonunda yok olacaklarına inanıp iddia ettikleri
zorlu ve zorunlu bir hayatı tüm sıkıntı ve problemlerine rağmen,

yer kabuğunun bakteriyel bir hareketi konumuna mahkum ederek sülük gibi sürünerek
kadavra oluncaya kadar, sonuna dek sürdürme isteklerini anlamak mümkün olmadığı
gibi akıl ve mantık ile de izahı mümkün görünmüyor..

Dünyayı,
ölümden başka kurtuluş imkanı olmayan
bir esir kampı veya hapishaneye,

İnsanı;
idam hükmü verilmiş,
sadece karın tokluğuna ve üreme işlevinin zevk ve heyecanı karşılığında,
yaşamın devamı, dünyanın imarı gibi zorlu işlerde zorunlu çalıştırılarak,
infaz günü bekletilen bir mahkûm veya esir konumuna mahkum eden ebedi hayatı
inkâr iddiasını makul ve mantıklı bulan varmı?

Bu mantıksız iddianın,
sahibine ve insanlığa kazandıracağı bir şey varmı? ..

Allah var.
Düşünüyor, sorguluyorsunuz.
Demek ki aklınızda var.

Peki bu çok güvendiğiniz aklınızı
çarşıdan pazardan da almadığınıza göre! ..

O akli size bir veren de olmalı değil mi?

Bazılarının akıllarını doğru kullanamadıklarından dolayı,
Akıl veren doğru kullanma yolunu gösteren din de göndermiş.

Din göndermesine rağmen,
hala dinsiz yaşayarak KENDİLERİNİ YOKLUĞA, HIÇLIĞE mahkum edip,
yaşamı zorluklarına rağmen anlamsız, amaçsız ve ücretsiz hale getirmek isteyen
zavallılarda var.

İnkârcılar ayaklarına değil,
Akılsız kafalarına sıktıklarının farkındalarmı acaba?

Necdet Erem

166 AF VE TASARRUF

Gerçek tasarruf,
İmkânı olduğu halde, israf etmemek.

Gerçek fazilet ise,
şahsına karşı suç işlemiş birisini,
cezalandırmaya gücü yettiği halde af edebilmektir.

Yoklukta tasarruf,
tasarruf sayılamayacağı gibi!

Gücünün yetmediğini af ediyormuş gibi davranmakta af değil olsa,
olsa korunma ihtiyacından kaynaklanan acizyet ifadesinden başka bir şey değildir.

Bu da suçlu üzerinde pişmanlık uyandırmayacağı gibi
daha çok azgınlaşmasına yol açar.

Necdet Erem

167 PÜF NOKTASI

Yaptığı hatalı, noksan ve kusurlu işlerin sonunda,
yaşadığı zarardan dolayı pişmanlık duyarak KEŞKE deyip telafi yolları arayanların;

Bir ömür, varlık sebeplerini düşünmeden,
yaratılış maksatlarını dikkate almadan yaşayanların,

ebedi hayat sermayesi ömürlerinin boş geçirilmiş her DAKİKASI için,
pişmanlık duyup çok keşke diyecekleri şüphe götürmez.

Umarım ki keşkelerimizi mazeret kabul edilmeyen hesap gününe bırakanlardan
olmayız.

“şerrun nedameti yevmel kıyame” Hz. Muhammed (Sav.)
Pişmanlığın kötüsü kıyamet gününe bırakıldır.

Aman dikkat! ..

Kabul edilmeyecek gündeki anlamsız pişmanlık,
İTİRAF mahiyeti taşıyacağından,
cezayı büyütmekten başka bir işe yaramayacaktır.

Necdet Erem

168 İNANALIm

Akıl sahibi her İnsan'ın,
her hareketi, birçok anlam taşırken!

Her hareketi ile anlamlı yaşanan hayatı,
anlamsızlığa mahkûm etmek akıl karımı?

Allah'a ve ahirtete inanmadan,
yaşamının bir anlamının olduğu söylenebilir mi?

İnandığı gibi yaşamayı düşünmeyenlerin,
cehennemden kurtulup umdukları cennete girmeleri mümkün mü?

İnanmadan yaşamak
veya yaşamaya çalışmak,
hayatı anlamsızlığa mahkûm etmek değil mi?

Değerli dostlar.
Anlamsızlığa ve anlamsız yaşamaya son verelim.

İnanalım ve hayatımıza anlam kazandıran,
inancımız doğrultusunda yaşayalım.

Ki sadece YOK olmak için
bir ömür boşuna yorulmuş olmayalım.

Necdet Erem

169 EBED FERYADI

İnsanın;
Dünya adına isteklerinin temini,
hislerinin tatmini ve hedeflerinin gerçekleştirilmesi!

Ebede açık ve aşık ruh için gerçek manada mutluluk sebebi olmadığını,
her kavuşmanın sonunda yeni bir hasret, yeni bir istek ufkunun açılması,
insanın gerçek ihtiyacının arkasından koştuğu dünyalıklar ile sınırlı olmadığını
herkese gün gibi aşikâre göstermektedir.

İsteklerini dünya ile sınırlandıranlar,
ruhlarından yükselen ebed feryadını ne zaman duyacaklar!

Necdet Erem

170 KORKUSUNDANMI

Eşyayı adlandıran,
mahlûkatı sınıflandıran,
varlığı değerlendiren,

Bir yönü ile her şeyin,
varlığını ve değerini onun,
bilgi, İlgi, bitmek bilmeyen İhtiyacı ile
sınır tanımayan ihtiras ve merakına borçlu olduğu,
mükemmel muazzam ve eşsiz yaratığın,

Kendisine hayvanat bahçesinde
bir kafes araması!

Tevazusundan mı?
Bulduğu makamın hakkını verememenin,

Veya!
Emanet-i kübraya ihanetinin
KORKUSUNDANMI?

Necdet Erem

171 YOLCULUK NEREYE

Soruyorsun yolculuk nereye,
Herkes geldiği yere dönerken sen nereye gittiğini sanıyorsun.

Herkesin gittiği yerden başka bir yere gitme şansın varmı? .
Evet, gidiş herkesin gittiği yer olan senin geldiğin yere dönüşündür.

Önemli olan oraya nasıl gittiğin, ve ne götürdüğüdür.
Bence nereye gittiğinden çok nasıl gittiğini ve ne götürdüğünü kendine sorsan daha iyi
bir iş yapmış olursun.

Necdet Erem

172 DİN

Din insana kıymet,
hayata yaşanmaya değer anlam,
insan onuruna yakışır düzen ve disiplin kazandırıp,

melekler ile yarıştıran,
insan ve insanlığın önünde ölümsüzlük kapısını açıp,
ölümün öldürüleceği, ruhun ebediyet ülkesine davet edildiği ilahi yolun adı.

İnsan ruhundaki
ebediyet arayışına ilahi muştuyu veren,

Yaratıcının insana sunmuş olduğu
dünya ve ahiret hayatının kurtuluş reçetesinin adı ve değişmeyen adresidir.

Necdet Erem

173 HAYAT

Hayatı anlamlı kılan iman,
kıymet kazandıran ibadet,

yaşam adına güven veren itaat,
renk ve heyecan katan aşk,

lezzet katarak devamını sağlayan muhabbet,
hemsinleri ile ilişkilerine ciddiyet kazandıran, sadakattir.

Görüldüğü gibi hayat,
Et, kan ve kemikten ibaret olmayıp,

Ceset elbisesi içinde arz-ı endam eden,
his ve duyguların yaşanmasının adıdır.

Necdet Erem

174 İNTİKAM KILINCI

İntikam kılıcı,
hırs kalkanını kullanan yenilmekten kurtulamaz.

Zafer,
sevgi süngüsünün ucunda,
saygı tankının kulesinde,
fedakârlı ve hoşgörü atomunun fünyesinde.

En tesirli silah, SABIR.
En büyük servet, SEVGİ.
En güçlü dost sabır silahını kullanacak İRADE,
Sevgi servetini Paylaşacak GÖNÜL ZENGİNLİĞİ'dir.

Necdet Erem

175 VİCDAN

Vicdan! ..

İnsanda ruhun Allah'a açık penceresidir.

Yalan söylemez, zulümden hoşlanmaz, haksızlığa razı olmaz.

Vicdan imandır, ahlaktır, adalettir, muhabbettir.

Özet olarak bütün güzelliklerin memba ve kaynağıdır.

İman eden mü-min;

Halıkı kainatın, boynu tasmalı bendesidir.

Ona kulluktan başka şey bilmez.

Dünyanın tüm serveti, ayakları altına serilse, hakka odaklı gözü, asla başka şey görmez.

Ebed diyarından göçüp gelen ruh.

Ebed, ebed diye inerken;

Fena damgalı hiç bir şeye gerçek manada ilgi gös-termez, iltifat etmez.

Necdet Erem

176 İNNEDDİNE İNDELLAHİL İSLAM

“İneddine indellahilislam.”
Muhakkak ki Allah nezdinde din İslamiyet'tir.
(3/19 Al'imran)

El islamu ye-lu vela yula aleyh. (Ha.ş.)
İslamiyet her zaman âli ve galiptir mağlup olmaz.

Müslümanların İslam'dan uzaklaşmaları sebebi ile
yaşadıkları mağlubiyetler, İslam'a fatura edilemez.

İslami liyakatini kaybeden Müslüman yenilse de
HAKIN SÖNMEYEN HAKİKAT GÜNEŞİ olan İslamiyet her zaman galip ve muzafferdir.

Ey Müslüman!
İzzet, kıymet
ve iffetini korumak istersen;

İslam'a sarıl.
Kur'anla bütünleş ki,

İslam'ın ve Kur'anın izzeti
sana da izzet, azamet ve kıymet kazandırsın.

Necdet Erem

177 ZAMANI GEÇİRMEDEn

Gedaya gedalık,
Sultana sultanlık yakıştır.

Çehalet ve günahlara bulaşmış,
İnsan, korku dolu bir yüz ve umut dolu gözlerle bakıştır.

Maveradan açılır rahmeti sonsuzun,
Mağfiret kapısı, "İNNE RAHMETİ SABKET ALA GADABİ"
hediyesi ile Allah'ın elçisi, günahkarlara elinde kurtuluş müjdesi.

Yakmak için yaratmadım,
der seni, korkma.

Amma sakın ola ki,
Sen kendini kendi elinle yakma,

Yeter ki dön rabbine,
yolun sonu gelmeden,
suçun her ne olsa da kesme sakın umudunu.

Yap tövbeni umutla bekle, belirle hududunu,
Çabuk davran ne olur, zamanı geçirmeden.

Necdet Erem

178 CAN ALAN CAN VERMEDİKÇE

CAN ALAN CAN VERMEDİKÇE ADALET TECELLİ ETMEZ.
HAK YERİNİ BULMAZ. CİNAYETLERİN ADI ARKASI KESİLMEZ.

İnsan Allah c.c. en güzel bir biçimde yarattığı (tin süresi 4) ve yaratılmışların en şerefli olarak tanımlanan bir varlıktır. (İsra süresi 70)

İnsan doğuştan bazı haklar ile donatılmıştır.
Bunlar; en başta hayat hakkı, mülkiyet hakkı, eşitlik ve hürriyet hakkı

İslamiyet insan haklarını ve bilhassa yaşama hakkını kutsal olarak ele almış, bu hakları korumak için bir takım kurallar koymuştur.

Haksız yere insan hayatına kast etmek yani adam öldürmek ve kan dökmek hem dinimiz İslam fıkında dünya ve ahiret cezayı gerektiren KEBİRE (BÜYÜK) günah;

Hem medeni, gayri medeni bütün dünyada ağır cezayı gerektiren büyük bir suçtur.

BİR İNSANI ÖLDÜRMEK, BÜTÜN İNSANLIĞI ÖLDÜRMEK GİBİDİR.

Yüce Rabbimiz kur'anının on yedinci suresi olan Maide suresinin yetmişinci ayeti kerimesinde şöyle buyurmuştur..

"Kim, bir cana kıymayan veya yeryüzünde bozgunculuk çıkarmayan bir nefsi (insanı) öldürürse, bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de bir nefsin (insanın) yaşamasına sebep olursa, bütün insanları yaşatmış gibi olur"

Muhabbetten yaratılmış olan şefkat Peygamberi Hz. Muhammed Mustafa Efendimiz s.a.v.

Birbirlerinden insan öldürerek hasım haline gelmiş insanlar arasındaki KAN DAVALARINI BİLE VEDA HUTBESİNDE kaldırıp hukuk dışı, nefsi müdafaa dışında cana kıymaları,

"Ashabım! "

"Dikkat ediniz, Cahiliyeden kalma bütün adetler kaldırılmıştır. Ayağımın altındadır. Cahiliye devrinde güdülen kan davaları da tamamen kaldırılmıştır.

Kaldırdığım ilk kan davası Abdulmuttalib'in torunu İyas bin Rabia'nın kan davasıdır."

Diyerek bütün insanlığa barış ve kardeşliğin kan akıtmakla değil, akan kanı durdurmak ve kurutmakla temin edilebileceğini bütün dünyayı adalet, fetanet, şefkat ve muhabbetine hayran bırakmıştır.

Başka bir hadisinde "kıyamet gününde insanlar arasında ilk görülecek dava kan davasıdır." buyurmuştur.(Buhari, rikak 48)

Dolayısı ile şahsi intikam ve kan davası gütme de aynı şekilde yasaklamıştır. Kan davası gütme, cahiliye dönemi adeti olarak görülmüştür.

Bütün dinlerin ve hukuk sistemlerinin, özellikle adı silm, yani selamet, esenlik ve adalet kökünden gelen rahmet dini olan İslamiyetin beş ana hedefinden biriside insan hayatını (canı) korumaktır.

Bu, insanın ve insanlığın sorumlu olduğu en önemli görevlerden birisidir.

DİNİMİZ İSLAM BİR İNSANIN HAYATIN BEZDİRİCİ BUNALTICI SIKINTILARINA RAĞMEN, KENDİ CANINA BİLE KIYMASINI KESİNLİKLE VE ŞİDDETLE MEN ETMESİ GÖSTERİYORKİ BİR BAŞKASININ CANINA KIYMAYI HİÇBİR ŞEKİLDE KABUL ETMEZ.

HAKSIZ YERE CANA KIYANLAR CAN VERMEDİKÇE ADALET YERİNİ BULMAZ. CANINA KIYILANLARIN RIZASI OLMADIKÇA DEVLET CANA KIYANI AFLAR İLE ETKİSİZ KALACAK OLAN HAPİS CEZASI İLE TECZİYE EDEMEZ.

CİNAYETLERİN HAYATI TEHDİT EDECEK BÖYÜTLER KAZANMASININ ARKASINDAKİ EN BÜYÜK ETKEN. CEZALARIN CAYDIRICI DEĞİL, HATTA TEŞVİK EDİCİ BİR MAHİYET KAZANMIŞ OLUNMASINDA ARANMALIDIR.

CAN ALANLAR CAN VERSİN Kİ!
CANİLER CAN ALMAYA CESARET KAZANMASIN.

Necdet Erem

2. Sual Sadaka ve Günümüzde Dilencilik

Soru:

Günümüzde dilencilik istismar edilerek bir meslek haline getirilmiş. İşyerlerimize evlerimize gelip sadaka isteyenlere sadaka verelimmi? Hak etmeyenlere verdiğimiz sadakanın bir sevabı varmı?

Cevap:

“Ve en leyse lil insâni illâ mâ seâ. Şüphesiz insana kendi emeğinden başkası yoktur. Necm 53/39” ayetinden anlaşılacağı gibi Rabbimiz tembelliğe, asalakça bir yaşama müsaade edilmemesi adına, insan için elinin emeğinden, yani çalışarak kazandığından başka bir kazanç yolunun olmadığını net bir şekilde ortaya koymuştur.

Fakat her çalışanın meşru ve makul ihtiyaçlarını temin edecek bir gelir elde edemeyişi veya her zaman iş bulup çalışmaya imkanı bulamayışı ihtimalini de gözardı etmeden “Ve emmes sâile fe lâ tenher. Duhâ 93/10 “El açıp isteyen de sakın azarlama.” Diyerek muhtaçların küçük görülmemesini, horlanmamasını ve hakarete uğratılmamasını da emreder.

Dilencilik imkânsızlıklar karşısında kişinin onur ve izzetini ayaklar altına alıp zaruri ihtiyaçlarını giderme adına bir başkasından karşılıksız yardım istemesidir.

Dilencilik gerçek manası ile bir yardımlaşma gibi görünse de, insanlık tarih boyunca dünyanın her yerinde tembel ve ahlak fukaralarının toplumun şefkat ve merhamet duygularını istismar ederek sektörel meslek haline getirdikleri bir ahlaksızlıktır diyebiliriz.

Zamanımızda özellikle İslam dünyasında çokça istismar edilen bir duygu sömürüsü olarak varlığını sürdürmektedir.

Dilencililiğin istismarı ile ortaya çıkmış bulunan gayri ahlaki ve insani yönünü bir tarafa bırakarak bizi ilgilendiren yönü olan sorumuza cevap vermeye çalışalım.

Peygamber Efendimizin imkansızlığı nedeni ile yardım talebinde bulunan bir sahabiye evinin eşyalarından sattırıp bir balta alarak odun kesmesini ve satmasını tavsiye ederek onu dilenmeye değil çalışmaya teşvik ettiğini biliyoruz. Bununla beraber veren elin alan elden üstün olduğunu söyleyerek alan konumda olanları vazgeçirmeyi amaçlarken, üstü örtülü olarak veren el olmayıda tavsiye edip, dilenmeyi caiz kılan sebepleride aşağıdaki şekli ile beyan eder.

- (1) Toprağa yapıştıran fakirliğe uğrayana (son derece fakir düşene) ,
- (2) Altından kalkamayacak derecede borç altına girene,
- (3) Para bulmak için kan parası yüklenen kimseye.
- (4) Çok acı veren müzmin bir hastalığa kapılan kimse ihtiyacı kadar isteyebilir.

Bütün bunları beyan ettikten sonra biz bu gün her işin paraya dayandığı ve para ile çözüldüğü büyük şehir şartlarında kapımıza gelip el açan insana nasıl davranmalıyız.

Evet, kapımıza gelip ihtiyaç arz eden insanların çoğunun gerçek durumunu bilmiyoruz. Dilencililiği meslek edip duygu sömürüsü yapan bir ahlaksız olma ihtimali de olabilir, gerçekten işsiz güçsüz kalmış yardım eli uzatılması gereken bir çaresiz de olabilir.

Bu konuda nefsi bir sorgulama yapmak gerektiğine inanıyorum.

Her Cuma günü hutbenin son bölümünde hatiplerimizden dinlediğimiz "İnallâhe ye'muru bil adli vel ihsâni ve îtâi zîl kurbâ ve yenhâ anil fahşâi vel munkeri vel bagy(bagyi) , yeizukum leallekum tezekkerûn" "Muhakkak ki Allah, adaleti, iyiliği, akrabaya yardım etmeyi emreder, çirkin işleri, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor. Nahl 16/90 ayeti kerimesi ile bizleri adil olmaya, iyilik yapmaya, akrabayı gözetmeye, çirkin iş fenalık ve azgınlığı terk etmeye davet ediyor.

Acaba biz bunları yapıyormuyuz?

Adilmiyiz? Tanıdık veya tanımadık kimselere dostluk veya yardım adına ihsanda bulunuyormuyuz? Akrabalarımızı görüp gözetiyor, ihtiyaçlarını teminde yardım edip başkalarına muhtaç olmalarını engelleme adına duyarlılık gösteriyormuyuz?

Her Cuma meal ve metni ile dinlediğimiz bu emirleri yerine getirdiğimizi söylemek mümkündeğil. Keşke yerine getirebilseydik te bu gün şikâyet etmiş olduğumuz dilencililiği kökünden kurutsaydık.

Evet, akrabayı gözetmiyor, ihsanda bulunmuyor, damaltı fakirini araştırıp bulmuyor ihtiyacını gidermiyor, KAPIMIZA GELEN FAKİRİ DE İSTİSMARCI İLAN EDİP üç beş lirayı da vermiyoruz.

Değerli okurlarım.

Sonuç olarak kapınıza gelen kimsenin söz ve davranışlarına bakınız. Kalben ihtiyaç sahibi olduğuna az da olsa kanaatiniz hasıl olursa, Allah rızası için gönlünüzden kopan bir şeyler vererek EN AZINDAN KENDİNİZİ CİMRİLİK BELASINDAN KURTARMAKLA BERABER DİLENCİLİKLE SİZE RAHATSIZLIK VEREN İNSANLARIN TOPLUM İÇİN DAHA ZARARLI MESLEKLER İLE KARŞINIZ ÇIKMASINA ZEMİN HAIRLAMAYINIZ.

Sadakanın değerini belirleyecek olan DİLENCİNİN LİYAKATİ DEĞİL, VERE ELİN ALLAH'IN RIZASINI GÖZETEN NİYETİNDEKİ SAMİMİYETİDİR.

Necdet Erem

3. Sual Tövbe Nasıl Yapılmalı

Soru:

Tövbe nasıl yapılmalı?

Makbul bir tövbenin şartları nelerdir.

Cevap:

“Yâ eyyuhâllezîne âmenû tûbû ilâllâhi tevbeten nasûhâ”

“Ey iman edenler! Samimi bir tövbe ile Allah'a dönün. Umulur ki Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter. Tahrim 66/8”

Ayeti kerimede görüldüğü gibi kabule layık bir tövbede aranacak ilk şart samimiyettir.

Bütün ibadetlerin makbuliyetinde olduğu gibi, tövbenin de kabulünün olmazsa olmazı kişinin işlemiş olduğu günahın, yapmış olduğu hatanın kime karşı işlenmiş olduğunun farkına varıp, pişmanlığını arz ederek affını talep edip sabır ve umut ile beklemektir.

Tövbenin kabulü için riayet edilmesi gereken şartlar;

İşlemekte olduğu günahı hemen terk etmek.

Pişman olmak. Aynı günahı bir daha işlememek üzere söz vermek ve sözünde durmak. Günah kul hakkı ise zararı mali ise zararı tazmin, manevi ise helalleşmek, gerekir.

“Ettaibu minezenbi kema la zenbe lehu” hadis hükmünce günahından tövbe den kimse hiç günah işlememiş gibidir.

Evet, ğaffar, settar, afuv gibi bağışlayıcı, rahman ve rahim gibi koruyucu sıfatları olan Rabbimiz biz kullarını yakmak için yaratmış olmadığından, günahlarımızdan samimi bir şekilde tövbe ettiğimizde, Efendimizin hadisi şerif ile vermiş olduğu müjde gereğince o günahı hiç işlememiş gibi muamele göreceğiz.

Bu büyük müjde ile de kalmayıp “İllâ men tâbe ve âmene ve amile amelen sâlihan fe ulâike yubeddilullâhu seyyiâtihim hasenâtin, ve kânallâhu gafûran rahîmâ.” "Ancak tevbe ve iman edip iyi davranışta bulunanlar başkadır; Allah onların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah çok bağışlayıcıdır, engin merhamet sahibidir." Furkan 25/70” ayeti kerimesinin hükmünce kulunun günahını af etmekle kalmayıp tövbesinden dolayı işlemiş olduğu günahları hasenata dönüştürmesi O'nun uluhiyeti uzmasına çok yakışır.

Bu muhteşem ve muazzam ayeti kerime insanı haddini aşarak, Ey sultanı ezel ve ebed, rahman ve rahim olan Allah'ım, sana sonsuz hamd ve senalar olsun. Af ve merhametinin enginliği gösterdi ki SULTANA SULTANLIK gedaya da gedalık yaraşır. Biz kusurlu kullara yakışan hatadır, kusurdur, günahdır. Zatı mukaddes ve muallana yakışanda aftır, mağfirettir merhamettir.

Evet, değerli okurlarım.

Ben her konuda çizgi dışı yazıp çizdiğim gibi, yine çizgi dışı sözlerimden birisini daha söylüyorum.

GÜNAH İŞLEMekten KORKMAYINIZ. FAKAT GAFLET İÇİNDE ÖLÜP KABRE TÖVBESİZ GİRMEKTEN ÖDÜNÜZ KOPSUN.

Ecel ömür içinde gizli olduğu için her yaştan, her insan, her an ölüm tehdidi altında yaşadığına göre “accilu bitteveti kabelel mevt” ölüm gelip çatmadan tövbede acele ediniz “isteidde lilmevti kalbe nuzuli el mevt” ölüm gelip çatmadan ölüme hazır olunuz. Benzeri birçok hadislerin ikazlarını dikkate alarak, önce elimizden geldiğince günah

işlememe, sonra da geçmiş günahlarımızdan acilen tövbe edip kurtulma azim ve gayreti içinde olmalıyız.

Şirk ve inkarın dışında hiçbir günah af edilmez değildir. Fakat terk edilmeyen, pişman olunmayan, Allah'a meydan okurcasına isyan niteliği taşıyan her günahta küfre giden çok yol vardır.

Samimi tövbe ile kurtuluş yolları aranmaz, gözyaşları ile yıkanmaz, korku ve mahcubiyetle rahman ve rahim, ğaffar ve settar olan Allah'a iltica edilmezse cehennemden kurtuluş imkanı olmayacaktır.

Rabbimiz günah, hata ve kusurlardan cümlemizi masun ve mahfuz buyursun. Günah ve kusuratomuzı af ve mağfiret buyursun. Bizleri merhametine mazhar kılıp kendisine kul kabul etsin, bu dünya misafirhanesinde numunelerine aşık olduğumuz nimetlerinin asıllarına Firdevs, Adın, Me-va, Naim cennetlerinde mazhar eylesin.

Akıllarımızı iman ve Kur-anın nurları ile münevver, kalplerimizi aşk ve muhabbeti ile manevi lezzetlerin doruğuna ulaştırın.

Amin birahmetike ya ekremel erkemin veya erhamurrahimin.

Necdet Erem

4. Sual: Kefir içmek helal midir.

Soru: Kefir içmek helal midir.

Cevap:

Kefir denen içeceğin helal veya haram olduğunu söylemeden önce kefirin ne olduğu hakkında bilgi vermek gerekir.

Kefir:

Kökünü Kafkas Dağlarında yaşayan topluluklara dayanan ve günümüzde dünyanın pek çok ülkesinde tüketilen kefir, kısaca fermente süttür. (mayalanmış süttür)

Kefir inek, koyun ve keçi sütünden hazırlanabilir. Fermantasyon (mayalama) sürecinden geçtiği için tadı hafif ekşidir. Süttten farkı "iyi" olarak tabir edilen ve sindirime yardımcı olan bakterilerden süte oranla daha zengin olması ve kısa sürede bağırsak hareketi sağlamasıdır. Aynı zamanda, genel sağlığa katkıda bulunduğu bilinen pek çok vitamin ve mineral açısından oldukça zengin bir içecektir.

Kefir mayalanmış, ekşitilmiş bir üründür.

Her ürün mayalanma aşamasında doğal olarak derecesine göre alkol üretir.

Kefirin de mayalama sürelerine bağlı olarak alkol derecesine göre tatlı kefir, orta sert kefir, sert kefir diye adlandırılan üç çeşidi mevcuttur.

Uzmanlarından alınan bilgilere göre mayalama süresi uzadıkça kefirdeki alkol oranı da artmaktadır. Mayalama süresinin 12, 24, 48, 60,72 saat gibi değişik saatlerde gerçekleştiği söylenmektedir.

Belirtilen sürelerde meydana gelen alkol miktarı, geçen zamanla doğru orantılı olarak azalır ve çoğalır.

İmalatın doğasından kaynaklanan alkol tatlı kefirde çok düşük oranlarda olduğu için sarhoşluk vermediği, kaseden bir alkol üretimi yapılmadığı için fıkhîen haram sayılan alkollü gıdalar arasına girmez.

Türkiye'de tatlı kefir üretilmekte olup, tatlı kefir, gıda olarak tükettiğimiz sirke, şıra, turşu, boza, ekmek gibi temel tüketim maddeleri ile portakal, limon, mandalina vs. gibi narenciye türü meyvelerindeki meşru oranlarda bir alkol ihtiva ettiğinden fakihlerimiz tarafından helal hükmü verilmiştir.

Helallik hükme esas teşkil eden değerlendirme, kasti alkol üretimi olmadığı, keyif verici bir içecek olmayışının yanı sıra, sağlık açısından insan vücuduna sağladığı faydaları da göz önünde bulundurulduğunda helallığı hakkında hiçbir şüphe kalmamaktadır.

Helallik nedenlerini tekrar gözden geçirecek olursak;

Kasdi bir alkol üretimi olmayışı, doğal oluşum sonucu meydana gelen alkolün sarhoşluk verecek bir ihtimalinin olmayışı, vücudun bağışıklık sistemini düzenlemesi, özellikle sindirim sisteminde meydana getirdiği etki ile kabızlık ve hazımsızlık gibi mide ve barsak çalışmalarını düzenler. Barsaklardaki zararlı bakterileri dışarı atması ve daha sayılabilecek birçok faydalarından dolayı insan sağlığı açısından önemli bir besin olduğu da işin uzmanları tarafından ifade edilmektedir.

Kefirin kullanımını için helal kabul edilmiş olmakla beraber, "kulû veşrebû ve lâ tusrifû, innehu lâ yuhıbbul musrifin" yiyin için fakat israf etmeyin, çünkü Allah müsrifleri

sevmez. Araf 7/31 Ayetinin ikazını da dikkate alarak bütün helal harcama ve tüketimlerimizde olması gerektiği gibi iktisat kuralını da unutmamalıyız.

Çünkü Allah cc. "yiyin için fakat israf etmeyin" derken israf etmemenin mevhum-i muhalifi yani zıddı tasarruf ediniz kuralı içinde lezzet düşkünlüğü ile sağlığımızı koruma adına tükettiğimiz kefir israf yolu ile zararlı hale getirip hem din hem sağlık açısından sakıncalı ve sabıkalı hale getirmeyelim.

Sağlık açısından önemli faydaları olmakla beraber, yüksek kalori ihtiva ettiği için aşırı kullanımının obeziteye zemin hazırlayacağını da unutmamak gerekir.

Necdet EREM

Necdet Erem

5. Sual Erkeklerin başı açık namaz kılmaları caizmi:

Soru:

Erkeklerin başı açık namaz kılmaları caizmi:

Cevap:

Namazın farzlarından olan "setri avret" yani örtülmesi gereken yerler erkekler için diz ile göbek arası olduğundan baş açıklığı namazı bozan bir hal sayılmaz.

Ancak setri avretle belirlenen diz ile göbek arasının kapalı olması normal şartlarda kılınan bir namaz için esas alınmamalıdır.

Makbul ve sevap derecesi yüksek bir namaz kılmak isteyenler " Ey Ademoğulları! Her mescide (secde gâha, namaz kılınacak yere) güzel elbiselerinizi giyinerek gidin; Araf 7/31 ayetini esas alarak imkanlarının elvediginde temiz elbiseler ve Allah'ın huzuruna çıkma saygı, haşyet ve heyecanı ile kılma çabası içinde olmaları gerekir.

Baş sarık veya takke ile örtmek sünnet olup; (Fetava i kübra c.1, s.169) Dört mezhepte de takke sarığın yerini tutmaz, ama takke başı kapattığı için namazı mekruh olmaktan korur denilmiştir..

İmkanlarımız müsait olduğunda sarık cübbe yani İslami bir kılık kıyafet ve güzel kokular sürünerek İslam'ı kabul ve yaşamamızı emreden Allah'ın huzuruna çıkmamız bizim için en uygun, en istifadeli ve en karlı olandır. "Sarıkla kılınan iki rekât namaz, sarıksız olarak kılınan yetmiş rekâttan daha hayırlıdır."(Taç, 1/169) hadisi şerifi de ideal bir namazın nasıl eda edilmesi gerektiğini göstermektedir.

Madem namazlarımızdan dünyevi hiçbir şeyle mukayese kabul etmeyen önemli beklentilerimiz var. O zaman namazlarımıza önemine uygun dikkat ve hassasiyet göstermemiz gerekir.

İş hayatı ve içinde bulunduğumuz toplumun hakim değerleri her zaman bu hassasiyeti göstermemize müsait değil ise; temiz, adap ve ahlaka uygun, uzuvlarımızı gösterecek kadar dar olmayan elbiselerimizle namazlarımızı gönül rahatlığı ile kılabiliriz.

Baş açıklığı ehli-sünnetin dört mezhebinin içtihadına göre mekruh olmakla beraber, hüküm inkar edilmemek, kasdi terk edilmemek kaydı ile zaman ve mekan şartlarından kaynaklanan zorluk nedeni ile inşallah namazlarımızın makbuliyetinde bir mazur teşkil etmez.

Allah'ın muradı, insanlara zorluk çıkarmak değil, kolaylık göstermektedir (Bakara, 52/185) . ayeti ve " yessiru velatu assiru vebessiru vela tenefferu" "Kolaylaştırınız zorlaştırmayınız, müjdeleyiniz nefret ettirmeyiniz." hadisinden hareketle Türkiye ve benzeri batı kültürünün hakim olduğu ülkelerde, zor imkanlar içinde veya namaza yeni başlamış kimseleri, ileri seviye ve safhalarda ruh olgunluğuna ulaştıracak olan takva yolu ile doruğa yükselten azimet (ciddi takva) yönünü teklif ederek ibadet yapmalarını imkansızlaştırmak yerine, şeraitin ruhsat yani cevaz ve fetva yönlerini öne çıkarıp, ilkelden mükemmele doğru olgunlaştırıp güçlendirerek yol almalarını sağlamak gerektir.

Evet, kimseye namazın ciddiyetine uymayan hallerde namaz kılınız demek dinimize karşı haddi tecavüzdür. Böyle bir cürümden Allah'a sığınırız.

Fakat namaza yeni başlamış, henüz ibadetin (namazın) mahiyet ve önemini kavramamış kardeşlerimiz veya içinde bulunmuş olduğu iş ve çevre şartlarının imkansızlığı nedeniyle, imkanlarının müsaade ettiği şartlara göre ibadetlerini yerine getiren veya getirmeye çalışan kardeşlerimizi tenkit etmek, ibadetleriniz olmadı diyerek ümitsizliğe sevk etmek kimsenin hakkı değildir.

Sonuç olarak, başı açık olarak namaz kılmak mekruh olmakla beraber kılınan namaz sahihtir. Yani makbuldür.

Alimlerimizin başı açık kılınan namaz için, ibadetin sorumluluğundan kurtarıp sevabının noksan veya olmayacağı yönündeki uyarılarına da;

Büyüklerimin affına sığınarak, haddimi aşıp;
Allah cc. kılınan namazın sevap ve derece tespitini, namazı kılan kulunun kıyafetinden çok iman, imkan ve samimiyetine, yani kalıbına değil kalbine bakarak yapar diyorum.

Allah yaptığımız ibadetlerimizi hatası, kusuru, noksanı gediği ile dergah'ı uluhiyetinde kabul eylesin. Günah ve kusuratımızı af ve mağfiret eylesin.

Amin velhemdulillahi rabbil alemin.

Necdet Erem

A Ő k

Gönül ömrün bahçesidir, sevda eken aşk devşirir.
Gönül hakkın aynasıdır, her şey ondan tecellidir.

Aşk denilen kordan ateş, acı verir tamuya eş,
Unutulur, bacı kardeş, lezzeti var cennete eş.

Aşka düşen garip kula, hak mahbuptan medet ola.
Gönül her an hüşyar kala, sapıtmadan başka yola.

Göz gönüle açık yoldur, nefsi sen o yolda öldür.
Aşk derdine çare yoktur, o ateşi dert söndürür.

Aşık olduysan Leyla'ya, artık yüzün dön Mevlaya,
Aşk yolunda kalma yaya, kanma mecazi sevdaya.

Tanının aşkı mahlukta, bildiysen aslı Halık'ta
Takılıp kalma darlıkta, görünen O her varlıkta.

Hakka aşık olan kişi, terk eyle sen masivayı,
Bir kez kalbe dikkatle bak görüver onda Mevlayı.

Necdet Erem

A Ő k.

Düştüm, düştüm dedim ya, işte düştüm ben aşka.
Gördüm ki her şey aŝkmiŝ, benimkiyse bambaşka.

Necdet Erem

Acaba Ne Zaman

Her çeşit uyuşturucudan medet umarak,
hayatın gerçeklerinden kaçanlar,
kendilerine vermiş oldukları zararın büyüklüğü karşısında
ağlamayı beceremez, sevenleri tarafından yardımı değil,
acınmayı bile hak etmezler.

Hayatın en büyük hakikati olan ÖLÜM ve sonrasına gözlerini yumanlar,
YUMDUKLARI GÖZLERİNİ ACABA NE ZAMAN AÇACAKLAR?

Necdet Erem

Acaba Nezaman

Her çeşit uyuşturucudan medet umarak,
hayatın gerçeklerinden kaçanlar,
kendilerine vermiş oldukları zararın büyüklüğü karşısında
ağlamayı beceremez, sevenleri tarafından yardımı değil,
acınmayı bile hak etmezler.

Hayatın en büyük hakikati olan ÖLÜM ve sonrasına gözlerini yumanlar,
YUMDUKLARI GÖZLERİNİ NEZAMAN AÇACAK,

İN KAR İLE ANLAMSIZLAŞTIRDIKLARI HAYATLARININ HAKİKATİNİ, İNSAN OLAMNIN
FARK VE SORUMLULUĞUNU, FİZİĞİN DARDUVARLARI ARASINA SIKIŞTIRIP
BUNALTTIKLARI ÖLÜMSÜZ RUHLARININ EBED ARAYIŞ VE HAYKIRIŞLARINI NEZAMAN
DUYACAKLAR ACABA?

Necdet Erem

Acep! ..

Hiç kimseyi hor görme sen, bil ki aynı hamurdansın.
Gururlanma nadan nefis, unutma ki ÇAMURDANSIN.

Dünya fani, verme gönül, bak gelenler gidiyor hep,
Unutmuşsun sen kendini, nedir bu gaflete sebep.

Necdet Erem

Aczden Muallasın.

Bildim ey canlar canı,
Sen canımdan içresin,
Cümle âlem arar seni,
Kimse bilmez nicesin.

Sen mekândan münezzeh,
Aczden muallâsın.
Kudretin binihaye,
Noksandan müberrasın.

Her kes arıyor seni,
Ey gönüller sultanı,
Baki olan tek sensin
Senden gayrısı fani.

Her şey senin elinde,
Her can senin yanında,
İster isen anında,
Veren sensin alan sen,

Var olan her şey senin,
Mutlaka her şey senden.
Kendini bir şey sanan,
Gafildir ne gelir elden.

Garibe kıl hidayet,
Resulünden şefaât,
Kulum diye nida et.
Cümle âlem içinde.

Sen mekândan münezzeh,
Aczden muallâsın.
Kudretin binihaye,
Noksandan müberrasın.

Necdet Erem

Adı Bediüzzaman.

İlimde emsalsiz, cenkte kahraman.
Haykırdı hakkı, susmadı hiç bir zaman.
Yazdı nurdan külliyat, küfre vermedi aman.
Yirminci yüz yıla bir güneş doğdu, adı BEDİÜZZAMAN.

Gösterdi tevhid nurunu, tüm zerrelere,
İspat etti varlığını, hücre, gezegen ve kürelerde,
Kuran rehberi, Resul önderi, muhabbeti tüm inanan gönüllerde,
İnsanlığa bir mürşidi kâmil gönderildi, adı çarpar imanlı sinelerde.

Hayata bakışı, müspet ve mana dolu,
İnsana gösterdi hakka giden, en doğru yolu,
Birleştirdi sevgide, gençliği bölmüş olan, sağı ve solu.
Sırtında tüm insanlığın yükü, akli marifet kalbi muhabbet dolu.

Vurun söyletmeyin, dedi zalimler,
Yok, edilsin diye verildi, dış dünyadan emirler,
Zindanlar yetmedi, zerk edildi çok şiddetli zehirler,
Milletimin imanını selamette görürsem, yanmaya razıyım diye inler.

Acele ettin üstadım, sen kışta geldin,
Zindanlarda yalnızlıkla, ölüme terk edildin,
Ama şirke, küfre, bir an olsun, asla boyun eğmedin,
Haykırdın Allah Var, her an her zaman,
Bir kahraman doğdu adı Said, Namı BEDİÜZZAMAN.

Necdet Erem

Adın Anılmaz.

Muhabbete muhtaç her zaman ruhum.
Mevsim kış olsada, atmalı tohum,
Hüsnü zanla, yapılmalı her yorum.
Su-i zanla, hak menzile varılmaz.

Kim dönse yüzünü, din-i bakiye,
Kalp mutmain dilde zikr-i hafiye,
Ruh yükselir, olur nefis-i safiye,
Mahbubi hakiki başka türlü anılmaz.

Hak yolda geçmeden candan canandan,
Oku da bir ders al, aktan, karadan,
Rahmet ve nur gelir, sana Huda'dan,
Kılavuzsuz, sır bahrine dalınmaz.

Misafirsin, dünya denen bu handa,
Çağrılırsın, beklenmeyen bir anda,
Bil izzet yok, ne makamda ne şanda,
Şan ve şeref, dünyalıkta aranmaz.

Hakkı hak olarak, bildinse eğer,
Haktan yana olmak, cihana değer,
Hak aşkına, yanmaz ise bu ciğer,
Yok olur gidersin, adın anılmaz.

Necdet Erem

Af eyle Beni..

Dağlar savrulurlar, denizler kaynar,
Açılır defterler, yürekler oynar,
Nedir bunca günah, benim mi bunlar.
Allah'ım, affına, sığınıyorum.

Bu nasıl bir âlem, herkes ayakta,
Bu nasıl bir korku, canlar dudakta,
Bu ne büyük telaş, bu son durakta.
Allah'ım, affına, sığınıyorum.

Hani büyüklerim, hani dostlarım,
Hani anam babam, ya çocuklarım,
Neden şaşkın bakar, dost bildiklerim.
Allah'ım, affına, sığınıyorum.

Derlerdi hesap var, önem vermezdim,
Ahiret dünyadan, zormuş bilmezdim,
İnancım varsa da, keyfim bozmazdım.
Allah'ım, affına sığınıyorum.

Ömrüm nasıl bitti, anlayamadım,
Kabir berzah geçtim, ben adım adım,
Kalmaz bu dünyada, adım ve yâdım.
Allah'ım, affına, sığınıyorum.

Peygamberi duydum, anlayamadım,
Sünnetine uyup, bağlanamadım,
Aşkıyla hıçkırıp, ağlayamadım,
Allah'ım, affına, sığınıyorum.

İşte boynu bükük, pişmanım şimdi,
Anlamadım dostum, düşmanım kimdi,
Liva-ul hamdiyle, O indi şimdi,
Ey Resul Himmetini, dileniyorum,
Ey Nebi şefaatine, güveniyorum.

Necdet Erem

Afet Olur

Bir alet veya aracın kar veya zararı mükemmelliği nispetinde olur.

Özellikle İnternet gibi zaman ve mekan sınırlarını zorlayan evrensel alanda bilgiyi parmağınızın ucu kadar yakınlaştıran, muhatabınızla yanınızdaymış gibi anında iletişim imkanı sağlayan bir imkana ben ALLAH'IN bu asır insanlığına ihsan etmiş olduğu en büyük bir nimeti ve hediyesidir derim.

Elbette böyle büyük bir nimetin yanlış veya hatalı kullanılmasının mükemmelliği oranında BÜYÜK FATURALARIDA OLACAKTIR.

İnşallah tanıma ve tanışma süresinin YÜKSEK RİZK süresini yavaş yavaş geride bırakıp maddi ve manevi hayatımıza sağlayacağı faydalar dönemi başlıyor.

Ama hiç bir şeyde rizk SIFIR olmayacağı gibi;
Bu mükemmel iletişim aracının rizk oran ve alanının her zaman dikkat gerektireceğini de asla unutmamak ve göz ardı etmemek gerektir.

Yoksa büyük bir nimetken, kahredici toplumsal bir afet olur.

Unutulmamalı ki!

Her şeyde olduğu gibi insan his, duygu ve tercihleride,
mıknatıslarda olan EKSİ VE ARTI kutbu gibi, iyi ve kötü olmak üzere iki kutupludur.

Tercih kullanıcının insani, ahlaki ve inanç değerindeki hassasiyetine bakar.

Necdet Erem

Affına Sığınyorum.

Dağlar savrulurlar, denizler kaynar,
Açılır defterler, yürekler oynar,
Nedir bunca günah, benim mi bunlar.
Allah'ım, affına, sığınyorum.

Bu nasıl bir âlem, herkes ayakta,
Bu nasıl bir korku, canlar dudakta,
Bu ne büyük telaş, bu son durakta.
Allah'ım, affına, sığınyorum.

Hani büyüklerim, hani dostlarım,
Hani anam babam, ya çocuklarım,
Neden düşman bakar, dost bildiklerim.
Allah'ım, affına, sığınyorum.

Derlerdi hesap var, önem vermezdim,
Bu işi bu kadar, zormuş bilmezdim,
İmanım varsa da, keyfim bozmazdım.
Allah'ım, affına sığınyorum.

Ömrüm nasıl bitti, anlayamadım,
Kabir berzah geçtim, ben adım adım,
Kalmaz bu dünyada, adım ve yâdim.
Allah'ım, affına, sığınyorum.

Peygamberi duydum, anlayamadım,
Sünnetine uyup, bağlanamadım,
Aşkıyla hıçkırıp, ağlayamadım,
Allah'ım, affına, sığınyorum.

İşte boynu bükük, pişmanım şimdi,
Bilemedim, dostum, düşmanım kimdi,
Şefaât sancağıyla, O indi şimdi,
Ey Resul Himmetini, dileniyorum,
Ey Nebi şefaatine, güveniyorum.

Necdet Erem

Affını Ummaktayım

Ŗikayetim var benim, senden gafil bakıŖtan.
Seni sorup dururum, ilmik ilmik nakıŖtan.
Bir mr ziyan ettim, sanki uykudaymıŖım.
Hazin hayat ykm, yazmak isterim baŖtan.

Gafletimi mazur gr, Ey Yüceler Yücesi.
Yolum çıkmaza girdi, sanki hicran gecesi.
Hafızammı silindi, bir Ŗey bilmiyorum ben.
Dilimde tek name var, o da hasret hecesi.

Kolum kanadık kırık, karanlıklarda kaldım.
ile dolu hayatı, bitmez sanıp aldandım.
Halbuki bir gün imiŖ, ne dn var ne yarın.
Zehirli bir bal imiŖ, ona bandıka yandım.

YaklaŖtım son duraa, kendime atmaktayım,
Andıkça o günleri, hasretle yanmaktayım.
GemiŖe aıt yakmam, bakarım ben yarına.
Artık yüce Rabbimden, affını ummaktayım.

Necdet Erem

Ağa Takıldım.

Hayatın hakkını, veren bahtiyar,
Cennete hiç kimse değil ihtiyar,
Kur'an merhemini aşk yarana sar,
Resule hasretten, derde kapıldım.

Hayat bu dünyada, büyük ticaret,
Sık dişini sende birazcık sabret,
Baksana bu âlem, her şeyde ibret.
Hakikat anlatan, derse katıldım.

Okudum dinledim, aktan karadan,
Her işi hikmetle yapmış yaratan,
İnsan denen mahlûk değil sıradan.
Dünyaya meylettim, pula satıldım.

Yıllar gelip geçti, fark edemedim.
Hayat imtihanmış, ben bilemedim.
Nefse karşı, gelip dur diyemedim.
Şeytana aldanıp, sele kapıldım.

Ders almak isteyen, baksın haline,
Dikkat etsin, gözlerine, diline,
Kurtuluş yok, düştüm nefsin eline,
Gafletten örülmüş, ağa takıldım.

Necdet Erem

Ağla Ey Gözlerim Ağla.

Ağlayan gözlere müjde,
İlahi aşk olsun serde,
Arayıp gezsın her yerde,
Ağla ey gözlerim ağla,

Snmesın kalpte ateşi,
Zikir olsun her dem işi,
Atıver kalpten teşvişi,
Ağla ey gözlerim ağla.

Derdi gamı, Kalpten siler,
Onu anar cümle diller,
Haline yansın gafiller,
Ağla ey gözlerim ağla.

Gönül hasret gözyaşına,
Düşmeden nefsin ağına,
Girmek için aşk bağına,
Ağla ey gözlerim ağla.

Hakka aşık olanlarla,
O yola baş koyanlarla,
Her an dostu soranlarla,
Ağla ey gözlerim ağla.

Fani aşktan gel yüz evir,
Kalpteki putları devir.
Çaylar gibi durma ağla,
Durma ey gözlerim ağla.

Necdet Erem

Ağla Yüreğim.

Ağla yüreğim,
Hāline bak ta.
Neden cümle alem,
Her an ayakta.

Bir gün bitecek,
Bilki bu hasret,
Ne olur ey gönül,
Sen biraz sabret.

Ağla yüreğim,
Geçiyor ömür,
Altundan yürekler,
Bak oldu kömür.

Ağla yüreğim,
Ağla haline,
Bak hayat varıyor,
Son menziline.

Necdet Erem

Ağladım.

Ağladım,
Batmak için doğan güneşe,

Ağladım,
Yaşamak için,
Bin çileye katlanarak,
Toprağı delipte,
Hayata merhaba deme heyecanı,
Yaşarken
solacak olan çiçeğe.

Ağladım.
Denize vuslat heyecanı ile
Coşkun akan,
Dağ tepe demeden aşan,
Kavuşunca yok olan,
Irmağa.

Ağladım,
Terk edileceğini
Bile, bile,
Sevdalara kara sevdalı,
Deli gönlüme.

Ağladım.
Gece gündüz demeden,
Gülmeyi denemeden,
Ağladım.

Bilmem sen,
Ağlamak nedir bildin mi,
Gerçekten ağlayan birini,
Hiç gördün mü,

Şımarıklıktan,
Haykıran çocukların
Acıdan hıçkıran hastaların,
Dertten inleyenlerin,
Ağladığını mı sanıyorsun sen?

Yaşını akıtan göz,
Acıyı his eden beden,
Derdini döken dilin
Ağladığına inanmıyorum.
İnanmıyorum asla ben! .

Ağlayan,
Yüreginin ateşinde yanan,
Yakan ateşi,
Söndürmek için su aramayan.

Beni anladın mı?

Ben,
Sönmeyi düşünmeden,
Söndürülmeyi beklemeden,

Yanınca,
Yangını yaşadıkça,

Ağlamak neymiş,
Anladım.
Ben.

Necdet Erem

Ağlama Duvarı.

Ağlama duvarına ağlayanla
Ağlama duvarına ağlayarak bakan,

Dökülen gözyaşı,
Akan ve akıtılan,
Masumiyet maskesi takılmış,
Kan,

İnsanlar,
Aynı cinsten olmalarına
Rağmen,
Neden bir birlerine
Bakarlar hep şaşı.

Kalplerinde taşıyorlarken,
Her şeyi,
İçine alacak,
Her günahı bağışlayacak,
Her suçu af edecek,
Sonsuz aşkı.

Evet!
Ağlama duvarına ağlayanla
Ağlama duvarına ağlayarak bakan,

Dökülen gözyaşı,
Akan ve akıtılan,
Masumiyet maskesi takılmış,
Kan,

Necdet Erem

Ağlamak! ..

Ağlamak,
İşin aslını bilmek,
Eşya ve hadislerin sırrına ermek,

Ağlamak,
Varlığın ve yaşamın farkına varmak,
Bildiklerimi bilseydiniz,
İkazını Nebinin dilinden duymak.

Hilkatin sırrına erseydiniz,
Ağlanacak halinize hiç gülermiydiniz? .
Sıcak yataklara gömölüp,
gaflet yorganının altına saklanırmıydınız,
Kurtulamayacağınız yok saydığınız korkularınızdan! ..

Yürüdüğünüz hayat yolunun
Köşe başlarında
Sizi bekleyen handikapları,
Gölgelere sinmiş gulyabanileri,
Bilseydiniz.

Hala yürürmüydünüz,
Umut bağladığınız
Meğhul yarınlarınıza! .

Umutla bakabilirmiydiniz,
tehdit ve tehlikelerle dolu istikbalinize?

Bildiğimi bilseydiniz.
Hala sonucunu bilmediğiniz,
Gerçek yüzünü görmediğiniz,
Bir türlü görmek istemediğiniz,
Hayatın,

Sonunu ve sonunda önünüze gelecek
Hesabını! ..

Akıl sonunu görmek,
Mantık müsbet davranmak,

Hazırlık yapılmadan,
Sonuna uğrulanmak.

Ne acı.
Ama gerçek.

Ağlamak, gidene mi?
Gıtme sırasını çaresiz beklemeyemi?
Yoksa aldanarak,
Ağlamaya değmeyen aldatıcı şeylere ağladığımamı?

Necdet Erem

Ağlar Melekler

Zaman bozuk derler buna inanmam.
Kuyruklu bir yalan aldanıp kanmam.

Bozulan sadece, insandır derim.
Bunu bilirim ben bunu söylerim.

Zaman hep aynıdır, hiç değişmedi.
Pür şer olan beşer, bunu görmedi.

Bu gün ne dostluk var, ne hatır saymak.
En büyük meziyet, arkadan vurmak.

Düşmanla dost gıybeti, marifet oldu.
Dostluk, haset kurşunuyla vuruldu.

Bu hale buğz eder, yerler ve gökler.
Sevinir şeytanlar, ağlar melekler.

Necdet Erem

Ağlasa Yüregim.

Feveranım inan, zalim nefsedir.
Ağlasa yüregim, yansa yüregim
Bilirim, tüm çabam, bir bahanedir,
Ağlasa yüregim, yansa yüregim

Allahtan gayrıya maşuk denilmez,
Leyla için, cennetlerden geçilmez,
Soysuza ipekten, kaftan biçilmez,
Ağlasa yüregim, yansa yüregim.

Çektiğim sevdalar, yakar sinemi,
Çaylara çevirdi, derdin didemi.
Şu garip halimi, göremedin mi?
Ağlasa yüregim, yansa yüregim.

Çaresiz bakarım, sağ ve soluma,
Nerde bir dert varsa, çıkar yoluma.
Ayakta duramam, girin koluma.
Ağlasa yüregim, yansa yüregim.
Bilirim çok kalmam artık giderim.

Necdet Erem

Ağlatıyor Bu Hal Beni.

Akıyor gözümde yaşlar,
Ağyardan atılan taşlar,
Allah'a isyanda başlar,
Ağlatıyor, her an beni.

Dağlar taşlar zikrederken,
Kuşlar kalkar iken erken,
Cümle âlem Allah derken,
Ağlatıyor, her an beni.

Derya deniz, dalgaları,
Coşar Allah'a dayanır,
Her şey tevhide boyanır,
Ağlatıyor her an beni.

Her şey onun eseridir,
Varlığı apaçık bellidir,
Onu bilmeyen delidir,
Ağlatıyor bu hal beni.

Gaflet hakka kalın perde,
Gafil olup, düşme derde,
Hele gençlik varsa serde,
Ağlatıyor bu hal beni.

Gelen gider, gör bu hali,
Kullan akli, olma deli,
Görmez misin, akan seli,
Ağlatıyor bu hal beni.

Ak düşecek, saçlarına,
İşi koma, sen yarına,
Suçların kalmaz yanına,
Ağlatıyor bu hal beni.

Beşer azdı, oldu zalim.
Ne olur ki benim halim.
Hakka şahit olmaz dilim,
Ağlatıyor, bu hal beni.

Azrail canın almadan,
Ulu divan kurulmadan,
Af kapısı kapanmadan,
Ağlatır bu, gaflet beni.

Necdet Erem

Ah Efendim

Ah Efendim bir bilsen, Şu garibin halini.
Esir etmiş nefesine, zavallı bedenini.
Sefalet zincirini, takı vermiş boynuna,
Fark edemez an be an, yıkılıp gittiğini.

Ah Efendim bir bilsen, ben ne zor bir haldeyim.
Cehalet denizinde, meÇhule yüzmekteyim.
Gafletimden kayboldu, cennete giden yollar.
Şeytan tuzaklarına, takılıp kalkmaktayım.

Ah Efendim bir bilsen, sana nasıl muhtacım.
Çaresiz dertlerime, aşkındır tek ilacım.
Maveradan uzat ta, nurdan himmet elini,
Miskine de verilsin, cennet giriş beratım.

Ah Efendim bir bilsen, aşkınla yanmaktayım.
Hasretinle hayalin, her yerde görmekteyim.
Artık kalmadı bende, bu hasrete tahammül.
Sana kavuşmak için, emir beklemekteyim.

Ey sevgili Ey Habip, sensin dertlere tabip,
İnan ki çok yalnızım, garibe sen çık sahip,
Senden başka kimseye, içimde yok temayül.
Cihan bir yana dursa, çıkmaz aşkına rakip.

Necdet Erem

Ah Efendim.

Ahhh, Efendim. Ahh Efendim.
Sensizlere Vaah Efendim.
Cehennem yollarında.
Cennete, şehrah efendim.

Ahh Efendim. Ahh Efendim.
Yüzüme bir bak Efendim.

Ah efendim. Ah efendim.
Sevdim seni can Efendim.
Sana hasret şu gönlüme,
Rü-yamda görün Efendim.

Ah efendim. Ah efendim.
Hasretim sana Efendim.

Ah Efendim. Ah Efendim.
Sana muhtacım Efendim.
Gönlüm otağındır senin,
Gel de teşrif et Efendim.

Ah Efendim Ah Efendim.
Canıma cansın Efendim.

Necdet Erem

Ahd-ü Peymanım.

Ey gönlümün afitab-ı, eyle nazar, mecnun-i, biçareye,
Derde derman sende derler, şifa bulmaz yareye,
Bir nazar kıl, kerem eyle, döndürme viraneye,
Uzat elin tut elimden, koma ele, kanma sen teraneye.

Nedir bunca, işev-ü naz, sen misin katli fermanım.
Bir devasız derde düştüm, sendedir cana dermanım.
Tenezzülen, bir nazar kıl, külhan oldum yanmaktayım,
Gözüm görmez, aklım ermez, bilmezem ki nehaldeyim.

Kaldır cemalinden peçe, görünsün, zülf-ü perçemin,
Badı saba, essin bu gün, getirsin, misk-u, reyhanın,
Derd-i nalanıma, şifa, merhamet et, sür merhemin,
Düşmüşüm ışk-ı emraza, istemem derde dermanım.

Bu can olsun rah-i aşkta, bi bedel, yar için feda,
Azat etme, bab-ı ışk-dan, ayrılmaz bu dil-ı geda,
Yar görmezse, görür halim, gizleri nigeşban Huda.
Şikayet eylemem senden, vekilimdir yüce Mevla.

Necdet Erem

Ahir Zeman.

Derd-i maişet, elbette başta gelir.
Farz-ı ayn dır, ahkamı aş-da gelir.
Derd-u ğem-i, cevr-u cefayla eyler zuhur,
Dik-u maişet belası cümleden evvel gelir.

Hüsn-i talih, bulamaz, hüsn-ü cemal olur zeval,
Ar gidüb alemde, zir-ü zeber oldi vasf-u kemal.
Sa-nat piç, edep mahkum, dil oldi mahzun-i lal.
Neylersin ahir zeman, kesretle mevcut bu hal.

Üdebada eser yok hal-i hüs-ni fazl-ı kemalden,
İman zail, din dağidar, esermi var ad-ılden.
Gel üstadım, ğem eyleme, ğeyri insani ahvalden,
Zaman ahir zeman oldu, bu muzlim izmihlalden.

Necdet Erem

Ahirettedir.

Zalim Yahudi'ye eylesin lanet,
Mazlum Filistinli az daha sabret.
Dünya zaten inan, mü-mine gurbet.
Saadet bizlere ahirettedir.

Rabbin çok adı var, biride Sabur.
Mü-mine imtihan, galiba budur.
Musibet insanı, gafletten korur.
Kurtuluş mü-mine ahirettedir.

Azdı yine bilmem, ne fitne düşler,
Ona yakışıyor, tüm kötü işler.
Vampir olmuş, ölü bebeyi dişler,
Adalet mazluma, ahirettedir.

Adalet mahkûmsa, zulüm kol gezer,
Ödlek yiğit olmuş, mazlumu ezer.
Döner arkasından, gözünü süzer.
Mutluluk, garibe, ahirettedir.

Sevinme ey zalim, burnun kırılır,
Yaptıkların bir gün, sana sorulur,
Hakkın kılıcıyla, boynun vurulur,
Zalime adalet, ahirettedir.

Mazlumun ahını, eğlence sayma,
Bu zulmün yanına, kar kalır sanma,
Akan bu kanlara, ekmeğin banma,
Zumlunun, hesabı, ahirettedir.

Allah'ım bu zulmü, durdur ne olur.
Zalim belasın, ne zaman bulur.
Yakmazsan bu zulüm ona kar kalır.
Mazlumun umudu, ahirettedir.

Necdet Erem

Ahvali Beşer.

Yerine göre zırh ve silah,
yerine göre kalem ve kelam,
Yerine göre gönülleri fetheden bir selam.
Bulduğun halin hakkını ver tembellik etme VESSELAM.

Ne emin ol, ne mükedder.
Sen vazifeni yap, gerisini Hazreti Mevla hal eder.

Elbette düşüneceğiz, her an akıbeti hayatı.
Kabir kapanmadı, imtihan bitmedi ki unutalım MEMATI.

Melekü-l mevet amansız takipteyken ardın sıra.
Başını kuma sokup kurtulacağını sananlar var aklın sıra.

Allah beşeri uyandırсын, bu nevm-i gafletten.
Haline bakıpta kurtulmak mümkün değil hayretten.

Yaşadığımız hale şükretmeliyiz yinede,
Olmasakta, olmamız lazım gelen mualla mevkilerde.

Necdet Erem

Ak Saçlar.

Beşer artık uyandı, bu gaflet uykusundan,
Kurtulup cehaletten, döndü inkâr yolundan,
Elinde şeceresi, peygamberler soyundan,
Mülhidin yüreğine, bak nice korku salar.

İnançsızlık beşeri, bunalttı bunca zaman,
Bir nesli yok ettiler, dünya oldu toz duman,
Kura'n nuru parladı, küfre artık yok aman.
Kâbe'denbu doğuşu, görmüyor yarasalar.

Akıl inkârdan bıktı, her şeyin bir aslı var,
Kendini küçük görme, bak kâinat sana dar.
Sen Allah'a yar isen, cümle âlem sana yar.
Bak gelen kalmaz gider, hani beyler pašalar.

İlim inkâra düşman, insan için irfan var,
İğne ustasız olmaz, her nesneyi yapan var.
Bak kâinat bir kitap, elbette bir yazan var.
Manadan mahrum gafil, artık haline ağlar,

Önünü açan kimdir, ilim denen sonsuza,
Küreler dem çekiyor, san-atı kusursuza,
Sendeki aczin ne der, O rahmeti sonsuza,
O rahmete şahittir, bak ta gör dağlar taşlar.

Hayaller dünyasında, gezinme hiç boşuna,
Bak kabre gireceksin, gitmese de hoşuna,
Ömrü nasıl tükettin, gelmişsin kaç yaşına,
Bir şey demezmi sana, başındaki ak saçlar.

Necdet Erem

Akıl!!

AKIL

Aklını Allah vermiş, dünyada rehberindir,
Doğru kullanır isen, kurtuluş sebebindir.

Sırlara şifre kılmış, onu yoktan var eden.
Haber veriyor sana, geçmiş ve gelecekten.

Her şey ona vabeste, hem dünya hem ahiret.
O her şeyden kıymetli, hemde nazik bir alet.

Bilinmez mahiyeti, et midir, kemik midir.
Sinirlerden bir yumak, yoksa bir ilik midir.

Kafatası denilen, karanlık bir yeredir.
Her hikmet ona gelir, O kudrete perdedir.

Yanlış doğrulardan, ayıran bir terazi,
Hikmet olan her işte, mutlaka vardır izi.

Beş duyunun hâkimi, organlara komutan,
İktidarı yetkiyi, vermiş ona yaratan.

Bu mükemmel yetenek, sana haktan hediye,
Mükerrer ihtarı var, yanlış kullanma diye.

Ne yazık ki çoğu kez, hep yanlış kullanırız.
Sonunda zarar görüp, şiddetli sarsılırız.

Tüm kâinat içine, girse de bir yer tutmaz,
O bir mevcudî meçhul, hiç benzeri bulunmaz.

Necdet Erem

AKILLI İNSAN

Akıllı İnsan! .

Önce kendi söz ve davranışlarındaki noksan, hata, kusur ve yanlışları;
Sonra muhalif veya muhatabının söz ve davranışlarında istifade edecek, ders alacak
doğru ve güzel noktaları arayandır.

Birincisinde,

Yanlış, hata ve kusurlarını görme şansı,

Diğerinde ise istifade edecek değerli bilgiler edinir.

Hal böyle iken,

Ya nefsimizi tatmin veya muhalifimizi mahkum etmek için,

Çoğumuz çoğunlukla bu gerçeğe aykırı hareket eder ve hep kaybederiz.

Necdet Erem

Akıllı Seyirci

Resimler ressamalarını tanımasalar
onu tanıttıklarının farkında bile olmasalar!

Akıllı seyirciler, resme bakarken,
ressamı görür takdir ve tebriklerini ressama yaparlar.

Necdet Erem

Aklı kadar İMANDAN

İMANSIZ HAYAT,
SONU SIFIR OLAN DRAMATİK bir sahne oyunudur.

Geçmişini bilip geleceğini düşünen,
her işini anlamlı ve amaçlı yapan bir mahluk,
zorlu ve zorunlu hayatı sadece YOK olmak için yaşayamayacağına göre;

YOK OLMAKTAN KURTULMAK İÇİN ALLAH'A VE AHİRETE İMAN ETMEK HAYATI ANLAMLILIK KILMANIN TEK YOLUDUR.

Bir kimsenin akıl ve iradesi varsa!
Hayatı anlamlı kılmak için Allah'a ve ahirete inanması zorunludur.

İnsan ölümsüz ruhunun sonsuz saadet standardını,
ebedi alemde kazanabilmesi için şekli ne olur ise olsun
İMKANLARI ELVERDİĞİNCE İBADET YAPMASI GEREKMEKTEDİR.

İNSAN AKLI KADAR İMANDAN,
İMKANI KADAR İTAAT VE İBADETEN SORUMLUDUR.

Necdet Erem

Aklım Almazki Benim.

Zaman izafi kavram, dönüyor gece gündüz,
Bu dönüşü anlatmaz, beşer kaynaklı bir söz,
Ebede hasret gönül, alev, alev yanan köz,
Düşünsem de bir ömür, aklım almaz ki benim.

Yerler gökler zikirde, insan neden gaflette,
Yorgan altında yatar, hep nur yağın saatte,
Tembelliğe mahkûmdur, ömür boyu zahmette,
Miskinliğin sırrını, aklım almaz ki benim,

Gururundan geçilmez, sanki dünyaya sultan,
Akletmez ki haşırde, hesap sorar yaratan,
Beden kofça bir kütük, ruhtur ayakta tutan,
Ruh denilen nesneyi, aklım almaz ki benim.

Kâinat sır yumağı, İlmik, ilmik işlenmiş,
Her ilmiğin ucunda, rahmet nuru gizlenmiş,
Sanki gelinlik bir kız, ne de güzel süslenmiş,
Şu debdebedeki sırrı, aklım almaz ki benim.

Dönüp dedim kendime, ne şaşkın bakıyorsın,
Her şey bak senin için, ne diye sakıyorsın,
Seçildin sen âlemden, bak hala yakıyorsın,
Nedir bu korku bende, aklım almaz ki benim.

Necdet Erem

Aklım Nerdesin? ..

Faydasız ilimden, sevgisiz kalpten,
Zan etme ki insan, etten kemikten,
Nedir bu kör gidiş, kurtul gafletten,
Cahille cihat var, bilmem nerdesin? .

Şeytan kesmiş, hakka giden yolları,
Güdükleşmiş, meyve veren dalları,
Gemileri batmış, yol almıyor salları,
Umuda sefer var, dostum nerdesin? .

Yaşarmayan gözden, azgın nefisten,
Ne zaman geçersin, bu pis hevesten,
Bir umudun var mı, en son nefesten,
Hak tövbeye bekler, Mümin nerdesin? .

Dünya bir tarlaysa, söyle ne ektin,
Nediye gözünü hep, harama diktin,
Neden eğri ölçüp, hep noksan biçtin,
Şimdi hesap günü, söyle nerdesin? .

Gaflet içindeysen, halin yamandır.
Neresinden dönsen, zararın kardır.
Zan etme söylenen sözler yalandır,
Emir Hak'tan geldi, Aklım nerdesin? .

Necdet Erem

Aklın Kanat

Kur-andan yayılan nurudur, gösteren küfrün çirkefini,
Sonsuz nurdan mahrum kalan, göremez ki hedefini.

Hayat fırtınalı deniz, bin cenaze her mevcinde,
Beşer saadeti arar, hayat denen seferinde.

Kurtuluş nur-i kur-anın, gösterdiği hedefinde,
Mevla kulluk ister senden, nimetlerin bedelinde.

Sanma ebedi yaşarsın, dünya denen bu mekânda,
Bir zaman beylerde kalmış, senin zan ettiğin handa.

Her varlıkta bin bir hikmet, isteniyor biraz dikkat,
Sebepsiz sanatsız değil, gördüğün bunca mahlûkat.

Gör bu hilkat kitabında, sergilenmiş bunca sanat,
Mevla kur-an ile sunmuş, uçman için aklın kanat.

Necdet Erem

Akseden Ef-al

Hakkın takdiridir cümle icraat.

Beşerin emri hakka muhalefetindedir
müşteki olduğu mazarrat.

Nar da olsa, nur da olsa, maşuktan aşık akseden efal.
Yansa da ateşi aşkla, şikayetle maşuka arz eylemez hal.

Necdet Erem

Aksülamel

Söz den tesir bekliyor iseniz,
muhatabınıza direkte ve dayatma yerine,
Dolaylı anlatma yolunu seçerek ikna etme yolunu tercih ediniz.

Doğrudan nasihat,
muhatabı suçluluk veya cahillik ile
itham anlamına geldiğinden aksülamel ile tepkiden başka bir sonuç vermez.

Kimse suçunu söyleyeni sevmeyeceği gibi,
cahil yerine konulmaktanda asla hoşlanmaz.

Necdet Erem

Aksülamel!

Söylediğiniz söz den tesir bekliyor iseniz,
muhatabınıza doğrudan ve dayatma yerine,
dolaylı anlatma yolunu seçerek ikna etmeyi deneyiniz.

Doğrudan nasihat,
muhatabı suçluluk veya cahillik ile itham anlamına gelebileceğinden,
aksülamel ile tepkiden başka bir sonuç vermez.

Kimse suçunu söyleyeni sevmeyeceği gibi,
cahil yerine konulmaktan da asla hoşlanmaz.

Necdet Erem

Aldandık.

Hilkat bir sır yumağı, çözdde çözebilirsen,
Her şey açık ortada, gör de görebilirsen.
Tüm yollar ona gider, yoluyla yolcusuyla,
Yolculuk zor gelirse, dön ki dönebilirsen,

Çocukluk yıllarımız, fark edilmeden geçti,
Bilinmez ki kim bizi, nasıl ve neden seçti.
Esti kavak yelleri, hep gençlik yıllarında,
Nasıl, nerde geçti, yıllar sanki bir hiçti.

Çoluk çocuk der iken, şaşırдық, sağı solu,
Yokuşu çok, düzü yok, zorluymuş hayat yolu,
Yaş kırkına varınca, sanki her şey hayalmiş,
Ne dün var ne de yarın, hasret ve umut dolu.

Nasıl geçti yıllarım, hiç farkına varmadım,
Vuruldum can evimden, yaramı saramadım,
Dost diye bildiklerim, terk etti birer birer,
Kader deyip çektim ben, kimseye darılmadım.

Yaş kemale erince, bir bir çözülür sırlar,
Kim boyar bilinmezki, nasıl ağarır saçlar.
Yolun sonu geldimi, kimseye kurtuluş yok.
Hangi yöne yürüsen kabre çıkar tüm yollar.

Rahim denen durakta, dokuz ay on gün kaldık,
Hayatı bitmez sandık, ömür boyu aldandık,
Verilmedi bir fırsat, durmaya dinlenmeye,
Sadece ölmek için, çok dertlere katlandık.

Necdet Erem

Alıp Götürür.

Süsüne püsüne, bakıp aldanma,
Aldanıp hasretin, oduna yanma,
Yaptığın ettiğin, kar kalır sanma,
Elinden her şeyi, alıp götürür.

Cilvesi çok, vefası yok dünyanın,
Düşmanıdır, zalim nefsi insanın,
Şeytan ile, aynı yolda olanın,
Bütün amelini, satıp götürür.

Ne gençlikten, vefa olur, ne maldan,
Öyle dert verir ki, bezdirir candan,
Yediğin lokmanı, ahhh ile zardan,,
Söküp kursağından, alıp götürür.

Gafletle cehalet, bağlar yolunu,
Bilemezsin anlamazsın huyunu,
Karaman koyunu, sonra çıkar oyunu,
Tosunu vurarak, yıkar götürür.

Güvenme, gençliğin, zinetlerine,
Kaptırma, kendini, günah seline,
Senide savurup, kafar önüne,
Dalından koparıp, alıp götürür,

Dünyada kalan yok, gelen gidiyor,
Boşuna konuşma, herkes biliyor,
Ama yine, bir bilene, soruyor,
Kitabı elinden, alıp götürür.

Necdet Erem

Alışmak

Alışmak korkuyu giderip dikkati dağıtır.

Dikkatin dağılması,
tedbiri terke sebebiyet verip,
zararın büyümesinden başka bir işe yaramaz.

Bu gün bir çoğumuz, bir çok konuda,
alıştıklarımızı tehlikesiz zannetmenin zararlarını yaşamıyormuyuz.

Necdet Erem

Aliller Gördüm.

Kâinat bir kitap, her harfinde sen,
Zerreler kürreler, eserdir senden,
Sadece bir kulluk istedin benden,
Var olan her şeyde, tek seni gördüm.

Gözümü açıp ta, çevreme baktım,
Aşkına düşerek, gönlümü yaktım,
Kul olup tasmayı, boynuma taktım,
Şehin şah olarak, tek seni gördüm.

Dışında numayan, içimde pinhan,
En büyük sevdalar, sanadır şayan,
Bu öyle bir ateş, yok ki yanmayan,
Sultanlar kapının, kuludur gördüm.

Ey gönlüme sultan, damarımda kan,
Yüreğimde cansın, dizimde derman,
Hasret canım yakar, ver artık ferman,
Kavuşmaya hasret, âşıklar gördüm.

Bakan körler görmez, inkâr ederler,
Cennete sırt dönmüş, nara giderler,
Sen içlerindeyken, halaaa, sorarlar,
Sağlam zan edilen, aliller gördüm.

Necdet Erem

ALLAH'A GİDER

Yollar hep kıvrım, kıvrım, bilinmez nerde biter,
Sayısı sonsuzsa da, her yol Allah'a gider.

Necdet Erem

Allah'a Yürür.

Sığarmı mezara, kalp arşı Rahman,
Kesilse intisap, mahf olur o an.
Şeytan işgal etse, iş olur yaman.
İmanla her gönül, Allah'a yürür.

Zikirle cilalı, bir gönül gerek,
Şeytanın kalbini, Hu-yıla delerek,
Allah'tan gayrıyı fani bilerek,
Tevhid bayrağıyla, Allah'a yürür.

Kalbe ölüm yoktur, inkar olmazsa,
Gönül gülün, cehaletle solmazsa,
Can kadehin günahlarla dolmazsa,
Gönül aşk-u şevkle Allah'a yürür.

Bu yol uzun bir yol, ebede gider,
Yolcu düşer kalkar, yine sabreder.
Gözleri görmezse, gönlü his eder.
Umutlar her nefes, Allah'a yürür.

Bu yol meşakkatli, sabır istiyor.
Bir ömür sevdayı, kalpte besliyor.
Gece gündüz, aşk türküsü söylüyor.
Aşka düşen kullar, Allah'a yürür.

Necdet Erem

ALLAH'I SEN RAZI Et

Aklına danış işini, vicdanından ruhsat al.
Allah'ı sen razı et, bütün varlık sana mal.

Necdet Erem

Allah

Peygamberleri onlara dedi ki:
Gökleri ve yeri yoktan var eden Allah hakkında şüphe olur mu? " (İbrahim Sûresi:
14:10)

Allah vardır ve birdir.
Delili bütün varlıklar, şahidi akıl ve ilim.
Muhatabı akıl ve irade sahibi olan her İNSANDIR.

Hiçbir sanat ve eser ustasız,
hiçbir kurum amirsiz kanunsuz ve kuralsız,
hiçbir mektup ve mesaj, kâtipsiz, manasız, maksatsız, muhatapsız olmaz ve olamaz.

Ölümsüz bir ruh ve sonsuz sevgiye muhtaç bir kalp,
sonsuz saadetsiz ve mutlak bir sevgilisiz kalamayacağı gibi;

Kâinatın sırlarını gözme merak ve ihtiyacına sahip,
akıl, ilim ve irade sahibi insan da rehbersiz, mürşitsiz olamaz.

Allah, zaman ve mekândan münezzehe,
aczden müberra, kusurdan mukaddes, nekaisten muallâ olup;

Var ettiklerini, yaratmış olduğu mahlûkat adedince hikmetler ile donatan her işinde
sonsuz sırlar gizleyen;

İnsanı ulûhiyetinin sırlarını idrake müsait yaratıp,
Zatını görmeye davet eden ezel ve ebedin sultanı zîşanıdır.

Necdet Erem

Allah Aşkı

Yaklaştığım her şeyden, ruhen uzak düşerim.
Aradığım Rabbimmiş, rüyalarım, düşlerim.

Faniler aşklar söndürmez, içimdeki ateşi.
Bu aşk Allah aşkıdır, mahlukata olmaz eşi.

Necdet Erem

Allah Nerde? ..

Yoklukların arasında, ben tek varlık seni buldum.
Fani kadehi boşalttım, bekadan hayat doldurdum.

Baktığım her yerde varsın sen mekândan münezzehsin,
Kâinata sığmam derken, mü-min kulun kalbindesin.
Büyük küçük yoktur sende, sen acizden mukaddessin.

Bütün varlık şahidindir, zikrederler hak diliyle,
Emrine lebbeyk diyorlar, hak marifet lisanıyla.

Gören gözler seni görür, bütün diller seni söyler,
Nefse teslim olan cahil, idraksiz kalır gafiller.
Semada şimşekler çakar, dalgayla coşar sahiller,

Cuş-u huruş ile her şey, yüce adını zikreder,
Varlığına şahit her şey, insana mürşitlik eder.

İlmik, ilmik işlenmiştir, her zerrede bin bir nakış,
Görülen madde olsada, yalnız sanadır her bakış.
Bütün yollar çıkmaz iken, tevhitte vardır tek çıkış,

Terk etmezsen benliği, kalırsın sen ara yerde,
Kalp gözü kör görmeyenler, diyorlar ki Allah nede?

Necdet Erem

ALLAH YAR VE YARDIMCIMIZ OLSUN

Evet, insanın fitratında bencillik var.

Bu his ona zararlılardan korunup ihtiyaçlarını temin ve sahip olduklarını korumak verilmiştir.

Amma insanların birçoğu bu güzel hissi, başkasının zararına da olsa sadece kedilerini düşünecek RABBENA HEP BANA, EGOİST MAKYEVALİST mantığa dönüştürmüşler.

Dikkat edilir ise insanı insan yapan ve sair yaratıklardan ayıran, his ve duyguların kullanımına göre iki yönü var.

Biz buları iyi veya kötü diye adlandırır, duruma göre yargılar sorgular ve sahibi hakkında hükümler veririz.

Aslında his aynı histir.

Ama kullanım şekli değiştiği için çevreye yansımaları da değişir.

Tabi yansımaya göre hükmü de değişir.

Misal cömertlik ile israf, cimrilik ile tutumluluk aynı hislerin farklı kullanımlarıdır.

Tutumluluk ile cömertlik makbul, makbul, övülen ve tavsiye edilen karakterler olmasına rağmen, cimrilik ile israf ise iğrenç hareketler ve davranış bozuklukları olarak kabul edilip, sahipleri sevilmez, tenkit edilir, herkese bu karakterlerden sakınmaları tavsiye ve telkin edilir.

İşte insan olarak en önemli vazifemiz, sahip olduğumuz HİS VE DUYGULARIMIZI VERİLMİŞ OLDUKLARI MÜSPET MANA VE ALANLARDA KULLANMAKTAN ibarettir.

Tabi en çok zorlandığımız konu bütün hislerimizi BEN merkezli kullandıran bizi sevimsiz, çoğu zamanda suçlu duruma düşüren BENCİLLİĞİMİZİ YENEBİLME SORUMLULUGUMUZDUR.

Mükemmel bir insan olup, hem Rabbimizi, hem insanları razı edebilmektir. Ki bu zannedildiği kadar kolay bir iş değildir.

UNUTMAYALIM Kİ DOĞRU KULLANILMAYAN HİÇ BİR ŞEYDEN DOĞRU SONUÇ ALINAMAZ.

Ne diyelim her konuda olduğu gibi bu konuda da Allah yar ve yardımcımız olsun.

Necdet Erem

Allahı'm

Kul olmayı unuttu nefes,
İstedığı, adi ve pes.
Kesiliyor artık nefes.
Gafletten kurtar Allah'ım.

Hataları doğru sandım.
Ben yanlış yollara saptım.
Gaflet ateşine yandım.
Yanmaktan kurtar Allah'ım.

Gözüm gönlüm dünyada hep,
Bu gaflete yoktur sebep.
Kalmadı tükendi edep,
Beni af eyle, Allah'ım.

Sana gider iken yollar,
Meyve veren kuru dallar,
Aklın sınırını zorlar.
Marifeti ver Allah'ım.

Kurtar beni bu gafletten.
Nefsin düştüğü zilletten,
Mahrum etme muhabbetten,
Muhammed için, Allah'ım.

Yarın kimse olmaz çare,
Ciğer oldu pare, pare,
Taa yürektedir, yare,
Dermanımı ver, Allah'ım.

Kurulacak yüce divan,
Haşrolacak pir - u civan,
Beni Muhammede ihvan,
Kullarından kıl Allah'ım.

Necdet Erem

An Bu Andır

Zaman geçecek,
Tutmanın durdurmanın imkanı yok.
GemiŖe yanma, gelecek var diye umutlanma.

An bu andır.
Gerisi sadece yalandır.

Hadi değerlendir bu anı.
Gör evvelki günkü, dünkü hatanı.
Düşün tövbekârları af ederim diyen yüce Yaratanı.

Necdet Erem

Ana Başa Taç imiş.

Dünyayı ak sütünün
ak iklimi ile aydınlatan analar!

Her anınız mutlu,
her gününüz kutlu olsun.

Cennet anahtarı,
ayakları altıda saklı olduğu,
peygamber müjdesiyle serfiraz,
mübarek analar.

Dünya,
sizin Mesih soluklarınızla hayat buldu.

Sizin yed-i beyzanızla şekillendi.
Allah nebileri bile beşere,
sizin şefkat elinizle hediye etti.

O kutlu elleri öpülesi Analar.

Doğarken hayatını,
beslerken rahatını,
bir bedel beklemeden,
seve, seve ortaya koyan,

dudaklarında dua çiçekleri açan,
can yongamız, gönül goncamız,
Analar.

Öperiz ellerinizden,
gönlümüzün ta derinliklerinden.

Güneşin yedi rengi gibi
kuşatsın yedi iklimini dünyanın,
sevginiz, şefkatiniz, merhametiniz
ve sonsuz muhabbetiniz.

Kovsun karanlıkları
geldikleri o uğursuz şeytanlar diyarına.
Ulaştırsın insanlığı umut dolu aydınlık yarınlara.

Zaman zaman unutmuş gibi davransak ta,
inanın sizi hiç unutmadık.

Vallahi unutmadık,
unutamadık ki,
asla.

Tatlı sesinizi,
Ilık nefesinizi!

Şefkat kanatlarınızı hep üstümüzde,

hayır dualarınızı hep arkamızda his ettik.

Sizin öğretilerinizle baktık yarınlara.
Ama bugün bir başka, günah mı çıkarıyoruz ne?

Yeniden hatırladık
gönlümüzün derinliklerindeki
unutulmaya terk etmiş olduğumuz
o kutsal duyguyu, o sonsuz sınırsız sevgiyi.

Kaldırmaya çalışıyoruz,
dünyanın, sizinle aramıza giren
kendisi gibi ruhsuz, soğuk sevgilerini ve vefasız sevgililerini.

Anladık ki,
büyümüş ana baba olmuş,
hatta yaşlanıp dede, nine olmuş olsak ta,

Sizsiz olmuyor,
Anasız gönüller huzur bulmuyor.

Gördük ve eskilerin eskimeyen sözü
"Ana başa taç imiş, her derde ilaç imiş."
Bir evlat Pir olsa da anaya muhtaç imiş."
Gönlümüzün derinliklerinden kaynayıp dudaklarımızda terennüme başlıyor.

Manevi varlığınıza olan muhtaçlık inkisarı içinde
"Ağlarsa anam ağlar, gerisi yalan ağlar."

Deyip,
ağıyardan yüz çevirip,
bu güne kadar sizi ağlattıklarımıza,
İçin için, ağlayarak,

Büyük veli Hacı Ahmet Yesevi gibi
"Tövbe Yarabbi rah-ı hataya gittiğime,
Bilerek ettiğime, bilmeyerek ettiğime."deyip,

Biz vefasız evlatlar olarak
size ettiğimiz eza ve çektirdiğimiz cefadan dolayı,
af edici merhametinizi,
bir daha, bir daha istismar edip,

şu asrın ruhsuz efkarının bize aşılamiş olduğu
nankörlüğünün tekrar edeceğini bile bile,

affımızı önce yüce yaratıcımızdan
sonrada şefkat kahramanı bütün annelerden,
ben ve benim gibi vefasız evlatlar adına diler ve dilenirim.

Necdet Erem

Anabilseydim

Beni sen yarattın, senin kulunum,
San kulluk ile, mutlu olurum.
Bilirim nihayet, bir gün ölürüm.
Ölmeden ölümü, anabilseydim.

Günahım yok mu ki, asla imkansız,
Bir çizgide kalmaz, her şey kararsız,
Gelmesinler kullar sana, imansız,
İmanın kıymetin, bilebilseydim.

Bildim canlı cansız, seni anıyor,
Göz baktığı yerde, seni arıyor,
Gönül alev almış, aşktan yanıyor,
Şu ateşe bir su, dökebilseydim.

Kalpler Allah diyor sen, duymazmısın.
Aşk şerabın içip, sen kanmazmısın,
Taşlar bile yanar, sen yanmazmısın,
Şu benlik kabımı, kırabilseydim.

Her şey teslim olmuş, kudret eline,
Çoşup akıp gider, Tevhid seline,
İman fermanını, nefsin eline,
Selameten bende, verebilseydim.

Akıyor cennete, Kur'andan nehir,
Kurtuluş çok kolay, sanki bir sihir,
Nefis denilen şey, hep hakka sağır,
Kendimi o nehre, atabilseydim.

Gündüzüm atalet, gecemde gaflet,
Bir yanda ünsiyet, bir yanda ülfet,
Umarım tez zaman, biter bu hasret,
Hakka hak yol ile, varabilseydim.

Necdet Erem

Anı Seyyale.

Hayallerin ebedse, ne yazar elem keder,
Her gün, ızdırap olsa, üzölme bir gün biter.

Ömrün sonunda varsa, saadet sarayları,
Hayata anlam katar, Allah'a imanları.

Ahireti inkârla, solacak tüm umutlar,
Yok olma korkusuyla, zorlanır tüm sınırlar.

Zevk ve sefa sarhoşu, ütopya hülyaları,
Kabir de son bulacak, putlaşan dünyaları.

Dünya denen labirent, kafire çıkmaz sokak,
Bunca derde katlanır, sonunda yok olacak.

Bu nasıl bir düşünce, kendi kuyusun kazar,
Baktığını görmez ki, körce sathi bir nazar.

Her anın olsa bayram, eğer dersen ebed yok,
Anlamsız yaşam için, bir an-ı seyyale çok.

An-ı seyyale: Göz açıp kapanıncaya kadar akıp giden anlık kısa zaman.

Necdet Erem

Anlamı Varmı

İnanan insanların hayatı tüm zorluklarına rağmen yaşama nedenleri vardır.

Çünkü bu fani dünya hayatı onlar için ölümsüz ruhlarının, sonsuz ve sınırsız his ve duygularının gerçek standardındaki ebedi ve saadetli hayatı kazanma eğitim ve ticaret alanıdır.

Yüz yaşını aşmış olsalar, yatalak bile olsalar, ölümü isteyemezler.

Çünkü dünyaya gelmek onların iradeleri ile olmadığı için gitmeleri de isteklerine tabi değildir.

Onlar kendilerinin bir yaratıcılarının olduğuna ve yaratılışlarının ise kainata anlam kazandıran önemli nedenleri olduğuna inanırlar.

Varlık alemine anlam ve değer kazandıran hayatları onlar için her şeyden kutsaldır.

Çünkü canlı cansız her şeyin hayata özellikle İNSAN HAYATINA hizmet ettiğine inanıp onu yaratıcılarının belirlemiş olduğu son ana kadar her türlü maddi ve manevi zararlılardan korumayı hayatlarının gayesi kabul ederler.

Bir dakika bile olsa fazla yaşamayı isterler ve derler ki şu yaşayacağım son dakika bile ya bir tövbeye vesile olup bir günahımdan kurtulmamı sağlar.

Veya mazhar olduğum bir nimete şükreder, muhatap olacağım musibete sabreder Rabbimin rızasını kazanır ahirette ebedi hayatımda makamımı yüceltirim der çok kazandıran bir işi yapmanın sevinç ve mutluluğu içinde ömrünün son anına kadar hayata sarılma ve tutunma gücünü inancından alır.

Ahirete iman etmeyen inkarcıların SONUNDA YOK olacaklarına inandıkları ve çok önemli bir şey kazanacaklarmış gibi İNATLA iddia edip ispatlamaya çalıştıkları hayati tehlikelerin tehdidi altında sayısız sıkıntılar içinde yaşamalarının mantıklı bir izahı olabilir mi?

İnanıyorum ki inkar etmekte oldukları ahiret aleminde kendilerini bekleyen İlahi tehdidinin korkusu, içinde yaşamakta oldukları hayat denilen dünya cehenneminde son nefeslerini verinceye kadar sülük gibi sürünerek yaşamayı zorunlu hale getirmiştir.

“LARAHETE FİDDÜNYA” dünyada rahatlık yok denilmiş.

Genelde bütün insanların en rahat ve mutlu anları farklı yerlerde beğendikleri yemeklerden doyunca yemeleri, hasret duydukları sevdikleri ile bir süre beraber olmalarından ibarettir.

Yani ruhlarının gelmiş olup, farkına varmadan aramakta olduğu cennet standardında bir hayattan başka bir şey değildir.

Dünyadaki rahat, haz ve lezzet numune ve reklam nitelikli olduğu için aradıkları haz, huzur ve rahatı temin etme imkanına sahip değildir.

Fazlası sadece rahatsızlık ve sıkıntı verir.

Sevdiğimiz yemekleri çok yediğimizde yaşadığımız hazımsızlıklar, kabızlıklar, en

sevdiklerimiz ile biraz fazla kaldığımızda içine düştüğümüz anlaşmazlıklar ve yaşanan bıkınlıklar ve kavgalar izaha ihtiyaç bırakmayacak kadar hepimizin her zaman yaşadığımız hayatın FARKINA varamadığımız en önemli gerçekleridir.

Aslında hayat hasretini çektiğimiz yarınların dünün mazi çöplüğüne gömdüğümüz hayallerinden başka bir şey değildir.

Hayatın bir tek hakikati var oda yüz yüze gelmekten korktuğumuz ÖLÜM.

Ey her işini sonucu itibari ile anlamlı, amaçlı ve ücretli yapan kendisini akıllı, mantıklı ve ZEKİ sanan insan!

Ahret yoksa SADECE ÖLÜP YOK OLMAK İÇİN bir ömür, anlamsız amaçsız ve ücretsiz sayısız sıkıntı, dert, musibet, hastalık, kaza, bela, sakatlık, hırs, haset, kin, nefret ve ihanetlerle dolu sonu ise SEVİMSİZ bir yaşlılık ve KORKUNÇ ÖLÜM olan hayatı bir bakteri gibi sürünerek yaşamaya değer mi?

Necdet Erem

Anlamalı Değil

İbret al boş sanma, bunca hikmeti,
Gör artık, var eden, yüce kudreti.
Her şeyde göz kırpan, sonsuz rahmeti,
Bu hayat, sorgusuz sualsiz değil.

Zerreden küreye, onun sanatı,
Kainat bir saray, sende beratı,
İman edip, ol halıkın mir-atı, (ayna)
Hiçbir şey, manasız maksatsız değil..

Melekler kıskanır, senin halini,
Duasız bırakma, sakın kalbini,
Gel yalandan koru, masum dilini,
Bu işler, hesapsız kitapsız değil.

Verilmiş emrine, mahlukat cümle,
İnsana ne söyler, kulak ver dinle,
Dost olmak isterler, bil ki seninle,
Bütün bu sevdalar, boşuna değil.

Hayatın hakkını, imanla ver sen,
Sürur ile dolsun, kalbin ve çevren,
Bak nasıl zikreder, koskoca evren,
İmansız bir hayat, anlamalı değil.

Necdet Erem

Anlaşılmaz Şey

Bütün teknolojik icatlar insan beyninin en fazla yüzde onluk kullanım kapasitesinin ürünü olduğuna göre;

Beynin kullanım kapasite yüzdesi artırıldığında, alet ve araçlarla yapılan ve yaptırılan işler alet ve araçsız da yapılabilir.

Ne dersiniz, imkan, ilgi ve bilgilerimizi birazda bizi biz yapan ruhsal yeteneklerimizi geliştirmek için harcasak zarar mı ederiz?

İlkel çağlarda yaşamış insanlar beyin ve ruhlarını, teknolojik imkanlarla tembelleştirmedikleri için ruhsal yetenek açısından kabullenmekte zorlandığımız idrak ve izahından aciz kaldığımız harikalar imza atmışlar.

Bediüzzaman Said NURSİ.

“Hayvaniyetten çık, cismaniyeti bırak, kalb ve ruhun derece-i hayatına gir. Tevehhüm ettiğin geniş dünyadan daha geniş bir daire-i hayat, bir âlem-i nur bulursun.” Diyerek, konuyu en güzel ve en veciz bir şekilde izah etmiştir.

Unutmayalım ki;

İnsan beş duyudan ibaret olmadığı gibi;

Dünyanın fiziki şartları, beş duyuyu tam kapasite kullanmaya müsait değildir.

BEYİN VE RUHSAL YETENEK KAPASİTEMİZİN YÜZDE YÜZÜNÜ NEREDE KULLANACAĞIZ?

KULLANILMAYACAKSA NEDEN VERİLDİ?

VARSA NEREDE KULLANACAGIMIZI DÜŞÜNMEMİZ GEREKMEZMİ?

YOKSA;

SADECE DOĞAL İHTİYAÇLARIMIZIN TEMİNİNE TAHSİS EDEREK

TEMBELLEŞTİRDİĞİMİZ, DEĞERSİZLEŞTİRDİĞİMİZ RUH VE BEYNİMİZİ BÖYLE

ANLAŞILMAZ ŞEYLERLE YORMAYA DEĞMEZMİ?

Necdet Erem

Anlayamadım

Yorulduum hayatın, sarp yollarında,
Tutuklu kalmışım, sert kollarında,
Sanki hep giri var renk tonlarında,
Ne sirmış ne gizmiş anlayamadım.

İçim burkuluyor, bakıp dünlere,
Acıyıp yanarım, geçen günlere,
Hayat akıp gider, benzer sellere.
Zaman engellenmez, anlayamadım.

Baharlar kış olur, sanki bir anda,
Savrulur anılar, her şey bir yanda,
Ne fayda umulur, şöhrette şanda.
Gelip geçiciymiş, anlayamadım.

Bir gün bile denmez, anlık bir rüya,
Her şeyiyle sahte, yalan bir dünya,
Emeller, arzular, mantıksız hülya,
Düşündüm sonunu, anlayamadım.

Yaratan kuralı, koymuş hayata,
Dikkat et bu işler kaldırmaz hata,
Uzun etme sözün, kaçtı bayata,
Diyenler çıkarmış, anlayamadım.

Necdet Erem

Anne

Sıcaklığın,
İçimde bir kor,

Tüm soğuklardan,
Koruyor beni,
Anne.

Sana nasıl hasretim,
Onu, dertli yüreğime sor.
Hasretin hicrana, dönüyor
Anne.

Hayalin gözümde her an tülленir.
Sanırdım bu ateş, bir gün küllenir,
Gün geçer, sevgin, bu gönlümde yücelir,
Dünyayı aşarak, ukbaya,
Anne.

Hasretin küllenir, yüreğimde.
Diye beklerken,
Unutmak bir yana, şu deli gönlüm,
Her geçen gün, daha çok özlüyor,
Anne..

Ben sakallı bebek, saçları dökük,
Hala sığınacak, liman ararım.
Gözlerim ufukta, beklerim senden,
Yavrum diyen, şefkatli sesini,
Anne.

Sevgine ihanet, eden bu asi,
Şimdi anne diye, diye ağlarım.

Dünlere hasret çeken bu garip gönül,
Şefkate hasretle tütüyor,
ANNE.

Necdet EREM

Vefasız evlatlar adına,
Şefkat kahramanı tüm Annelere hediyemdir.

Necdet Erem

Anne II

Anne,
anlaşılamayacak kadar fedakâr.
Kavranamayacak kadar sevgi dolu.

Anne,
hayata farklı bir bakış,
insanlığın dünyaya geliş yolu.

Anne,
dertlere derman,
aşkı sevdası pek yaman.

Anne,
varlığa anlam kazandıran,
yüreginde şefkat ve merhamet barındıran.

Anne,
kalplerde yanan nurlu meşale,
her derdin karşısında sığınılacak müstahkem kale.

Anne,
sevgiye açılan kapı,
her şey yıkılsa da ayakta kalacak tek muhkem yapı.

Anne,
şefkat ve muhabbeti ile
her belaya meydan okuyan,
yenilmek bilmeyen tek kahraman.
Anne.

Necdet Erem

Ansızın Çekip Gitti

Bugünde elden çıkıp, bitmeye meyil etti.
Ne hayallerim vardı, batan gün ile bitti.
Hayat denilen oyun, sadece bir gün imiş.
Veda bile etmeden, ansızın çekip gitti.

Ardından baka kaldım, mazideki günlerin,
Esiri yaşamışım, meğer boş hayallerin,
Hayat denilen uğraş, yalnız bir rüya imiş.
Hasretini hep çektim, yaşadığım dünlerin.

Hayatın başlangıcı, rahim denen girişten,
Ders alan yok sanırım, bu geliş ve gidişten,
Gözlerini kapamış, sonunu görmez imiş.
Dünyaya dalmış akıl, anlamaz ki bu işten.

Ne zaman uyanacak, bu gaflet uykusundan,
Saklanmış çıkmaz nefis, dalalet kuytusundan.
Hep belalar çekse de, sanır dünya hoş imiş.
Tövbe edip ayrılmaz, şeytanın ordusundan.

Necdet Erem

Arama.

Hayat garip bir yarış, sensin senin rakibin,
Ölüm denen derdin var, bulunmaz ki tabibin,
Yediğinden bir başka, inan yoktur nasibin,
Kaderden öteye bir yol, yoktur sakın arama.

Ne gelişin elinde, ne de buradan gidişin,
Nedir bunca şek şüphe, nedir bunca teşvişin.
Anlarsan bu dünyada, senin vardır tek işin,
Sen sonsuz saadetten, başka hayat arama.

Sevdiklerin terk eder, güvendiğın kaybolur,
Arkasından bin elem, gelir hep seni bulur.
Unutma her halinden, dakik hesap sorulur,
Allah'ın rahmetinden, başka liman arama.

Hani gençliğın nerde, güzelliğın kuvvetin,
Halin iyi görünmez, çemberinden feleğın,
Fani dünyadan başka, yok mudur bir dileğın.
Dünya ve dünyalıkta, hiç bir hayır arama.

Geçmişine iyi bak, geleceğı görürsün,
Emanet varlığınla, ne diye övünürsün,
Bu fani hayat için, bitevi sürünürsün,
Aradığın burada yok, sen beyhude arama.

Artık hakkı görmenin, zamanı gelmedi mi?
Dünyaya gelen herkes, sonunda ölmedi mi?
Bu hayat bir yanılığ, bu sana denmedi mi?
Yok ki Kur-andan başka, bir sığınak arama.

Necdet Erem

Aramıza Hoş Geldin

Ey melek yüzlü,
masum bakışlı yoldaş, aramıza hoş geldin.

Hırs ve hasedimizle kirleterek yaşanmaz hale getirdiğimiz dünyamıza sevinç ve mutluluklar getirdin.

Ama biz dünyamızı kirlettiğimiz gibi,
kötü örnek halimizle seninde saflığını bozacak masumiyetini elinden alacağız.

Sana güzel bir örnek olamayacağımız için,
senin de bizden fazla bir farklı olmayacağını biliyoruz.

Büyüdüğünde bu saf ve masum bakışların yerini,
çoğu zaman hırs, kimi zaman, kin ve öfke kıvılcımları, kimi zamanda
aşk, sevgi, muhabbet ve mutluluk ışıltıları alacak.

Masum geldiğimiz dünyadan maalesef kirlenmeden gidemiyoruz.

Aramıza ve arzımıza hoş geldin.
Ama bil ki bu zorlu yolda, yükün alabildiğince ağır, yol arkadaşların ise bencil olacak.

Bu yolun eski bir yolcusu olarak,
Sana şimdiden Allah yar ve yardımcın olsun diyorum.

Necdet Erem

Arınmadan

Cuşa gelsin, yerler gökler.
Mevla'ya olsun, şükürler.
Boşa geçmesin, ömürler,
Çalışmalı hiç durmadan,
Nefse şeytana uymadan.

İmtihan var, yok güvence.
Sonuç nasıl, olur sence.
Ecel bakmaz, pir'e gence,
Gayret gerek, yorulmadan.
Can evinden vurulmadan.

Dünya denen, bu han fani.
Nerde ecdat, ata hani,
Şeytan hak yoluna mani.
Kurtuluş yok yorulmadan,
Günahlardan, arınmadan.

Kalpler coşar, çırpınır his.
Bitsin gönüllerde yeis.
Yollar çamur karanlık sis.
Yol alınmaz yorulmadan,
Yol bulunmaz sorulmadan.

Necdet Erem

Arkadaş seçimi

Tanımak istediğiniz bir kimse hakkında kanat sahibi olmak istiyorsanız! .

Boş zamanlarını geçirmiş olduğu yer ve arkadaş çevresine bakmak yeter.

Eş, arkadaş ve yoldaş seçiminde;

Bana arkadaşını söyle sana kim olduğunu söyleyeyim.

Atasözümüz ile dün ya ve ahret saadet rehberimiz Allah'ın sevgili Peygamberi Hz. Muhammed Sav. in " EL MER-U ME-E MEN EHEBBE" Kişi sevdiği ile beraberdir. Nurlu beyanını dikkate almak gerektiği unutulmamalıdır.

Necdet Erem

Arştan Gelen Davet.

Bakışları bulanık, ruhunda bin hafakan,
Bilmiyor ki mükemmel, yaratmıştır yaratan,
İnsan denen bu mahlûk, değildir ki sıradan,

Arştan gelen bir davet, çağırıyor cennete,
Lebbeyk diye koşuver, bu sonsuz saadete.

Yer gök hepsi emrine, bekler iken amade,
Bunca sırrı hiç bir söz, edemez ki ifade,
Ne yazık ki bu insan, düşünceden azade,

Kalbindeki davete, kulak ver de bir dinle,
Değer kazandı bil ki, tüm kâinat seninle.

Mahlûkatın Rabbine, olmuşsun en sevgili,
Her halinde numayan, apaçık ve besbelli,
Hak katında yokturki, senden daha erdemli.

İrfan ile idrak et, hak söyleyen dilleri,
Takılma engellere, kalma yolundan geri,

Yolunda çok tuzak var, nefis şeytan hilesi,
Kur-ana tutun yürü, boş laf ondan ötesi,
Cennette seni bekler, nimetin şahanesi.

Takva dizginini vur, ağzına azgın nefsin,
Terk edersen takvayı, bilki nefse kölesin.

Kanma fani hislere, zaten ömrün bir nefes,
Hakka davet ediyor, maveradan gelen ses,
Nerde geçen yılların, nedir dünyaya heves.

Gelmeden son saatin, hazır ol sen son ana,
Görürsün gelen gider, yetmezmi delil sana.

Necdet Erem

Arştan Hoş Geldin.

İnsanlık şerefi, buldu seninle,
Hidayete erdi, kutlu elinle,
Saadeti buldu, hak davetinle,
Ey Hakka çağırın, arza Hoş Geldin.

Karanlık dünyaya, hıradan doğdun.
Zulmü cehaleti, nurunla kovdun,
Adli yücelterek, tahtına koydun,
Ey sultanı adil, arza Hoş Geldin.

Babası kızını, kendi gömerken,
Anası ardından, bağrın döverken,
Cahiller zalimler, hakka söverken,
Ey sultanı ervah, arza Hoş Geldin.

Davetine lebbeyk, dedi ins ve cin,
Kahroldu zeminde, düşmanlık ve kin,
Bizlere getirdin, Sen İslam'ı din.
Ey Şahı Risalet, arza Hoş Geldin.

Ebubekir, Ömer, Osman ve Ali,
Lebbek deyip sana, oldular veli,
Adın anıldıkça, coşar bu deli,
Ey gönlüme Sultan, arza Hoş Geldin.

Garibe lutf oldu, eteğin tutmak,
Rüyasında görüp, elini öpmek,
Ravzanın önünde, gözyaşı dökmek,
Ey dertlere derman, arza Hoş Geldin.

İsterim, haşirde, yanında olmak,
Cennette o nurdan, cemalin görmek,
Bu dünyada senin, aşkınla yanmak,
Ey mahbubi huda, arza Hoş Geldin.

Ey Canıma canan, Cana Hoş geldin,
Ey Gönlüme Sultan, Bana Hoş geldin.
Ey Dertlere derman, Sana Hoş Geldin.
Arza Hoş Geldin, Arştan Hoş Geldin.

Necdet Erem

Artık Daralma Dedi.

Geçmiş ile gelecek,
Tülleniyor bir anda.
Ben yaşıyorum sandım,
Bu zaman ve mekânda.

Uyanıverdim bir an,
Daldığım o uykudan,
Baktım gelen gidiyor,
Kimliği sorulmadan.

İki yok arasında,
Bir varı yaşıyorum.
Bilmediğim bir sona,
Durmadan koşuyorum.

Ne arkama bakıyor,
Ne önü görüyorum.
Sanki şartlanmış gibi,
Bir izi sürüyorum.

Kimi batmış izlerin,
Kimi ise uçmakta,
Kur-andaki gizlerin,
Sırrını çözüyorum.

Düşünmekten yorulduum.
Kırdım artık kalemi.
Dertlerin çözümüne,
Çare Allah kelamı.

Kur-andan bir ferahlık,
Ruhumu sarıverdi.
Hak Nebinin müjdesi,
Artık daralma dedi.

Necdet Erem

Artık Durmak Yok Bize.

Şehidim verdi canı, mukaddesat uğrunda,
Arşa çift kanat uçtu, şehit olup sonunda.

Ama gel gör ki bu gün, O şehidin evladı,
Sanki düşman ceddine, anmıyor şanlı adı.

Kahramanlar öldüde, siperden ayrılmadı,
Bu dehşetli savaşın, zaferi yazılamadı.

Gelen Asımın nesli, yollara kurulsun tak,
Şanlı ecdadı gibi, bilmez artık dur durak.

Şimdi artık çalınsın, her yerde fetih marşı,
İmanla coşan kalbin, feryadı sarssın arşı.

Gelin dostlar bir olup, girelim biz kol kola,
Medeniyet yolunda, vermeden hiçbir mola.

Artık durmak yok bize, ne dünya ne ukbada,
Hiçbir maşuk eylemez, gönül reh-i sevdada.

Hamasete vakit yok, gemi lafla yürümez.
Çalış kazan güçlü ol, güçlü yiğit yenilmez.

Yapacak çok işler var, geçmişe takılmadan,
İstikbale yürüyün, bıkmadan usanmadan.

Bölmeden bu vatanın, evladını kamplara,
Birlik bütünlük için, her gün yeni yol ara.

Kardeşlik türküleri, söylemeli hep birden,
Yoksa Çanakkale'ler, yaşanırlar yeniden.

Necdet Erem

Artık Yok Gülüm.

Satır, satır name, name yazsan da,
Huzur bulup, aşk balına bansan da,
Çiçek çiçek, kalp bağımnda açsan da,
Gönlüm kırık, artık hayat zor gülüm.

Hasret bitip, düğün dernek kursakda,
Ten bağından, her muradın alsan da,
Haşre değin, hep yanımda kalsan da
Bitti bu aşk, artık hayrı yok gülüm.

Her yaranın merhemi var, aşkın yok,
Hiç sızlanma, gözyaşına karnım tok,
Bu aşk senin, beğendiğin şekle sok,
Veda ettik, güzel günler yok gülüm,

Bak Mazide, kutsal aşklar yaşanmış,
Koç yiğitler, sevda narıyla yanmış,
Aşk derdine, düşen her kul aldanmış,
Aldanmaya, artık gönlüm, yok gülüm.

Mutlak-ı bulunca, mecazdan geçtim,
Kendime yar diye, Mevla'yı seçtim,
Gördüm ki meğerse sade bir hiçtim,
Bu yolun dönüşü, artık yok gülüm.

Necdet Erem

Arz Edeceğim.

Yaralı günümde, elimden tuttun,
Derdime dermanım, olursun sandım.
Sevgiden, dostluktan, bana söz ettin.
Söylediğin sözde, durursun sandım.

Bir çıkmazda iken, çıktın önüme,
Çare olur sandım, garip halime,
Hediye ettiğin, gonca gülüne,
Artık bakmıyorum, haberin olsun.

O tatlı sözlerin, yalanmış meğer
Pişman olur bana, dönersen eğer,
Gerçi o gün yine, cihana değer,
Sakin gelme senin, olmayacağım.

Habersiz gidene, derler vefasız.
Seven gönül, olamamalı kararsız.
Sanma kurtulursun, bundan zararsız,
Seni yaratana, söyleyeceğim.

Bitsin artık, bu umutsuz bekleyiş,
Sana değil, inan ki bu serzeniş,
Rabbimin Rahmeti, her şeyden geniş,
Bu halimi ona, arz edeceğim.

Necdet Erem

Asıl

Hiçbir numune aslın yeri tutmaz.
Velev ki olsa da aslından mükemmel.

Kendin ol, kendin kal ve kendine gel.
Taklitle aşılamaz, ciddi hiçbir engel.

Taklid kişi için sahte kimliktir.
Kopyacılık, kazançsız sefilliktir.

Bu sahtekarlığın bir daha dönüşü yoktur.
Kendisi olmaktan bıkip, başkası olmaya hevesli zavallılar ne de çoktur.

Necdet Erem

Asımın Nesli.

Bu vatan kutsal, Bu vatan mübarek.
Şehit kanlarıyla sulanmış toprağının,
Fışkırır sathı mücerredinden nimet, rahmet, bereket.

Bu millet mazlum, bu millet masum ve mağdur,
Kazandığını zan ettiği savaştan hissesine düştü
Ağır bir zillet ve yüz yıl süren kendi evladının eliyle esaret.

Din, iman, Bayrak Namus ve Vatan uğrunda
Can verdi bu aziz millet gözünü kırpmadan şehadet yolunda.

Birliği hürriyet, adalet, musavvat yolunda bulanlar,
Bu uğurda verildi kadını, erkeği ile nice ma-sum ve mübarek canlar,

Cephede Allah, Allah diyerek,
Yürürken kâfirin kurşunlarına karşı,
Türk'ü, Kürd'ü, Arab'ı, Acem'i, Boşnağı, Arnavudu.

Bir iman kal-ası olup,
Medeni denilen dünyanın önünde azim ve sabırla durdu.

Gücünü imanından alırken,
Gözünü kırpmadı, Vatan, Millet, Bayrak uğrunda ölürken.

Şanlı Mehmetçiği cepheye sürmek için sırtını sıvazlayan.
Aynı eldi Onu dindarlığından suçlayıp yağlı urganlarda sallayan.

Savaş kazanmak,
Zafer kazanmakla aynı manaya gelmez.

Öyle bir işgal yaşandı ki,
Mümkün değil, anlatmakla tarif edilmez.

Farkına varanlar,
Sallandı idam sehparlarında,
Asi ilan edilip o menhus soykırımın sonunda.

İşte İskilipli Atıf efendiler,
Seyyit Aliler, Şeyh Şehabeddinler,
Saymakla, yazmakla bitmez daha kimler, kimler.

Dün istemezük deyip, sadrazam kellesi alan zihniyet,
Bugün Başvekilleri asıp, millete çektirdi tarifi namümkün zillet.

Vekiller sallanırken yağlı urganda sırttan leş kargaları,
Dragonun vampirlerini utandırdı, kahraman geçinen ittihatçı hortlakları.

Milleti istikbale taşıyacak olan mektepliler, medreseliler.
Ya boğazın sularına, yada Gelibolu dağlarına bayırlarına gömüldüler.

Yirmi milyon kilometre kareyi verip,
Sekiz bin kilometrekareye sıkışmayı zafer sayıp,

Zafer kazandıklarına herkesi inandırdılar.

Elli farklı kavim,
On farklı dinden oluşan büyük bir millet.
Altı yüz yıl kardeşçe yaşadı, düşmedi birbirine çekmedi zillet.

Dindarlık isyan,
Dilini konuşmak ihanet,
Varmıdır insanlık tarihinde böyle alçakça bir cinayet.

Kavminden bahsetmek büyük suç.
İşte beyler alınan yol varılan korkunç sonuç.

Millet mahkûm öz yurdunda,
Parya ilan edilmiş zaferinin sonunda.

Makam mansıp delileri,
her gün yeni bir heves peşinde,
akılları her gün yeni ayrılıkçı kanlı bir oyunda.

Bir gün, muhtıra, bir gün balans ayarı,
Her yirmi senede bir darbe yapmaktır en vazgeçilmez tutkuları.

Osmanlıyı yıkan menhus, müstebit ruh,
Hepsi sanki tornadan çıkmış işgalci, çeteci güruh.

Tehdit görmekte ecdadına saygılı, İnançlı, ahlaklı, nesilleri,
Povakasyonlar ile kavga çıkarıp,
Şeriat hortladı, gericiler geliyor,
Yaygarasıyla darbe yapmak tek bildikleri.

Yalan söyleyen tarih,
Artık leş gibi, leşten de beter kokmakta,

Asımın nesli nesilmiş gerçek.
Kahraman ecdadının hesabını
İşgalci zihniyetten hukuk önünde artık sormakta.

Necdet Erem

Asla Güvenme! ..

Hayat haktan kuşsal emir,
Musibetlerine rağmen yaşanan bir cebir.

İçine konmasaydı aşk ile hasret,
Yaşamak için haktan, olmasaydı emir, sabır ve gayret,

Kim yaşayacaktı şu zorlu oyunu
Bunca zorluklarına rağmen sonuna dek.
Değişmeyen neticesi girilecek karanlık daracık hendek.

Şadakat, ihanet, acı tatlı, huzur ve elem iç içe karışık,
Öyle bir alem ki, içinde her şey sanki birbiriyle barışık.

Ruh hasret ile arzu ederken ebed semalarında pervaz,
Atide seni bekler bilinmedik nice dert, bela ve devasız bin türlü emraz.

İçinde bir dünya var,
Her kesin kendi kurup, yaşayıp yaşattığı,

Dünya aydınlık ve geniş iken,
İdrakin sahibine daraltıp, zifiri kararttığı.

Hayat kuşsal bir oyun, bilen yok manasını,
Lezzetli görünse de çektirir herkese bitmeyen cefasını.

Anlamı imandadır, her şey gibi hayatın.
İman ile son bulur, YOKLUKLA tehditleri korkunç mematın.

Yokluğu yok etmeden,
varlığı bulmak ne mümkün,

İmanlısı da, imansızsı da yaşıyor sonunu düşünmeden,
İster barışık olsun hayat ile isterse barışmamak üzere ebedi küskün.

Varacağın son menzil geldiğin yerdir,
Kaçtığını zan edip koşsan da çatlarcasına bir ömür.
Sonunda yolunu kesecek, vücudunu yutacak olan karanlık KABİRDİR.

Ey zavallı kabrin dışını süslemekle yetinme,
Ne yaparsan yap, sakın kabre İMANSIZ, KUR'ANSIZ girme.

Eller üstünde muzaffer bir komutan gibi gidişlerine özenme,
Bir nefese mukabil gelmeyecek, riya dolu amellerinde asla güvenme.

Necdet Erem

Aslan Şehidim

Kınalı Kuzum, Aslan şehidim.
Yerin cennet olsun, şanlı yiğidim.
Dağları haine zindan eyledin.
Seni pak anlından, öpmek isterim.

Bilirim yolundan değilsin pişman.
Düşmana vurduğun son darbe yaman.
Milletin seninle gurur duyuyor.
Sana selam durur zaman ve mekan.

Atan at üstünde sancak elinde,
Cana minnet dedi Allah yolunda,
Şehadet şerbetin içip gittiler,
Şende gidi verdin onun izinde.

İçimiz yanıyor inan ardından,
Asla dönmeyiz biz senin yolundan.
Düşer kalır isek eğer bırakma bizi,
Uzan cennetlerden tut elimizden.

Ey mübarek şehid sen müjdelisin,
Peygamber yanında en sevgilisin.
Allah diyor bilin şehidler ölmez.
Cenet bahçesinin, andelibisin.

Necdet Erem

Aşık Oldum Deme Gardaş.

Fani aşklardan bıkmadan, âşık oldum deme gardaş.
Şan-u şöhretten geçmeden, âşık oldum deme gardaş.

Yanmaz isen kerem misal, Leyla'dan Mevla'ya visal,
Etmez isen terki diyar, âşık oldum deme gardaş.

Yolun düşmediyse çöle, hasret çekmediysen güle,
Gezmediysen dilden dile, âşık oldum deme gardaş.

Aşk yolu çile doludur, bağı yanıklar yoludur,
Aşk hülyaların sonudur, diyemezsen girme gardaş.

Ey dost aşka düşen kişi, ah-u efgan olur işi,
Bitmez ise dünya işi, âşık oldum deme gardaş.

Benlik mülkünü yıkmadan, canu canandan geçmeden,
Dünya ukba terk etmeden, âşık oldum deme gardaş.

Bil ki bu aşk, zor zanaat, haline eyle kanaat,
Dünya hilatin sıyr at, sonra âşık ol be gardaş.

Âşık olmadıysan hakka, gör aşk ile olmaz şaka,
At faniyi bul sen beka, aşk ne imiş gör be gardaş.

Necdet Erem

Aşk

Aşk denilen bir sır var, üç harfli bir tek hece,
Her gönülde koparır, fırtına gündüz gece.

Varlıklar aleminde, bir mıknatıs misali,
Güneşe rapt eylemiş, dünyayı ve hilali.

Demiri mıknatısa, köle den bir çekim,
Beşeri lügatlarde, göze çarpan tek isim.

Aşk mayası katılmış, varlığın hamuruna,
Ne aşıklar can vermiş bu aşk hissi uğruna.

Tehlikeli bir oyun, bilinsin şakası yok.
Huyu bilinse bile, bu ateşte yanan çok.

Necdet Erem

Aşk Ateştir.

Aşk ateştir.
Yanmayı göze almayan,

Aşk sırdır.
Saklamayı bilmeyen,

Aşk kutsaldır.
Kutsiyetine saygı duymayan,

Aşk tehlikeli bir oydur.
Oynamayı denemesin, bu yola canını koymayan.

Aşk deli bir yürek ister hiç bıkip usanmayan.
Aşktan söz etmesin, tatlı canı AŞK yoluna bibedel adamayan.

Necdet Erem

Aşk Mesajları

Kulak ver neye, bak neler söylemekte.
Ruha maşuk-i mutlaktan aşk mesajları vermekte.

Neçdet EREM
Üstadım Hz. Mevlana Celaleddin'den ilhamla.

Neçdet Erem

Aşk Ne Kiii?

Aşk ne ki?
Yakan ateş,
Acısında zevk olan bela.
Ufukta göz kırpan ulaşılmaz arzu mu?

Aşk varlığın sığ denizindeki,
hayal dalgaları arasında boğulmak mı?

Yoksa sonsuzun,
sonsuzluk sınırının gerçek umutlarında,
sonsuzla kavuşmak mı?

Aşk her sonda doğan bir yeni,
Her yeni ile ölen bir eskimi?

Bilen var mı?
Aşk Ne Kii?

Necdet Erem

AŞK NURu

Barışta hayır vardır, der varlığı yaradan.
Sevgiyle a sineni, kini kaldır aradan.
Kulak ver kutsal emre, dıŐme sen ayrılığa,
Kader nazarıyla bak, yaşanan tım zorluğa.

Hoş geçin, güzel bak ki, dıŐmanlıklar yok olsun.
Hikmetini idrak et, her Şey yerini bulsun.
Nefreti kovmalısın, yaşadığın her yerden.
Allah'ta Resulü'de, bunu istiyor senden.

Kalbe aşk nuru ile huda tecelli etti.
Mahlukatı sevmeyi, kullarına emretti.
Allah için seversen, kimseyi ayırmadan,
Halinden razı olur, yeri göğü yaradan.

Vessulhu hayr. Barış hayırlıdır. 4/128

Necdet Erem

Aşk Pazarı

Yunus ilahi aşka, sembol olmuş kutlu kul,
Kendini aşka salıp, sahte benlikten kurtul,
Gir aşkullah bağına, aşk kemendiyle tutul,
Boynunda zincirinle, satıl aşk pazarında.

Kâinat bir korodur, söyler aşk türküleri,
Nakşetmiş her ilmikte, muhteşem hünerleri,
Her zerre hikmetiyle, büyüler görenleri,
Mahbuplar esir olmuş, marifet pazarında,

Gönül görür, dil susar, söylenecek bir söz yok,
Bu ne muhteşem tablo, kalbi aşkla delen ok,
Herkeseye göz kırptıyor, muhabbeti ne de çok.
Varı yoğu mezatta, satmış aşk pazarında.

Aşıklar sergi açmış, kutsal kalp otağında,
Aşk metai emsalsiz, mahbuplar nazarında,
Makbul olan hat değil, marifet hattatında,
İşe yarar İMAN var, şu dünya pazarında.

Necdet Erem

Aşk Sana Layıktır.

Mevla delil olanın, her işi asan olur,
Hakka aşık olanın, ciğeri pürvan olur.

Terk ede maşivayı, anda bula Mevlayı,
Sıyrılıp ğillu ğışten, bula sonsuz sevdayı.

Halk içinde hak ile, buluşup handan ola,
Aşkın şarabın içip, candan canandan ola.

Her cana vardır aşktan, alır ise bir hisse,
Aşk meta-ı bibedel, almazki gel gör kimse.

Aşkı aşıklarda gör, sakın ha haset etme,
Halleri belli olmaz, haddinden öte gitme.

İnsanda hikmetiyle, Hak tecelli eylemiş,
Cümle mahlukat O'na, onda secde eylemiş.

Arşı ferşe bağlayan, O muhabbet, O aşktır.
Aşık ol sen Mevla'ya, sana O aşk layıktır.

Necdet Erem

Aşk! ..

Aşk nedir?
Kim!
Kime!
Niye?
Nekadar?
Nereye kadar?
Adına aşk denen bağ ile bağlanır! ..

Umulan,
Beklenen,
Özlenen varmı?
İstediginizde istedikleriniz!
Umduklarınız, bekledikleriniz? .

Nedir?
Esaretinde Özgürlük,
İhanetinde sadakat,
acıında lezzet ve saadet,
yokluğunda varlığı his edilip yaşanan,

Fizik aleminde,
metafiziğin hayal dalgaları arasında kaybolunan! ..

Neden? ..
Ne uğruna?
Nedir ele geçen?

Nedir, hissiyat rüzgarıyla
Uğrunda candan geçilen!

Tabi, kocaman bir HİÇ! ..

Hiçin ardından koşmak
Bir ömür niçin?

Değermi?

Hiçlere varlık kazandıran,
Varlık kaynağı ve nedeni bulunmadan! ..

Aşk diye sarılmadan,
Fanide sonsuzluğa kanat açmadan! ..

Aşk!
Madeye ise! .
Şaşı bir bakış! .

Acısında lezzet,
Kahrında huzur aranan,
Kötü bir aldanış! ..

Sevdan ete kemiğe ise!

Heyhat.

Ne kötü aldandın.
Bu kadar basit değil,
Bunun için verilmedi sana,
Her şeye anlam kazandıran,
sırlı emanet olan kıymetli hayat.

Aşk! ..
Varlığı var edende
Sonsuza varma tutukusu,

Aşk! ..
Sevgiyi ve sevgiliyi yaratana
Sevginin hakkını verme adına,
Sevdalanmanın Kutsal muştusu.

Necdet Erem

Aşka Bahane.

Yüreğim yansa da, sana arz etmem,
Aşkından ölsem de, inan gam etmem.
Fıganıma bakma, şikâyet etmem.
Her şey benim için, aşka bahane.

Gezerim aşkınla, deli divane.
Sen istersen sevme, ondan bana ne.
Ben yanıp kül olsam, bundan sana ne.
Sevmek ve sevilme, aşka bahane.

Aşk akla sığmaz, unutma sakın,
Aşık için her şey, her şeye yakın.
Orda dile değil, siz hale bakın.
O gönül için her şey, aşka bahane.

Severek yarattı, sevilsin diye.
Ondan bunca kaçış, anlamam niye,
Aştan başka ne var, kalan geriye,
Bütün cümle âlem, aşka bahane.

Aşkım ilahidir, sakın aldanma,
Beni mahzun görüp, halime yanma.
Sende bu faninin, seyrine kanma.
Her aşk Allah'adır, Maşuk bahane.

Necdet Erem

Aşkı Hakla, İlerim Leylü Nehar.

/Aşkı Hakla, İlerim Leylü Nehar.
Dünü günüm, oldu aşk, derdiyle zar.
Dünyada varımı, acep kar-u zarar.
Aşkı Hakla, inlerim leylü nehar.

Dünya ukba, aynımda oldu heba,
Arşa çıkar, sadrımdan çıkan sada.
Eyledim ben her şeye artık veda,
Aşkı Hakla, inlerim leylü nehar.

Paki cemalin, in-ikas eder her dem,
Aşkı Hakdan, inciler döker didem.
Bıktım artık, ver icazet ben gidem,
Aşkı Hakla, inlerim leylü nehar.

Nurundur, eyleyen cihanı şadan,
O nur içre, olsa da bilemez nadan,
Kıl hidayet, hıfzeyle canım nardan,
Aşkı Hakla, inlerim leylü nehar.

Necdet Erem

Aşkı İstemem.

Aşka davet etme, o bana yasak.
Aşk denilen duygu, insana tuzak.
Mecazi aşklar, Mevla'dan uzak.
Mevla'dan ayıran, aşkı istemem.

Geçiyor ömürler, ah-u vah ile,
Bülbül aşık olmuş, solacak güle,
Maşuktan çekilen, dert gelir dile.
Beni derde salan, aşkı istemem.

Gönlümün kapısı, aşka kapandı.
Sandım ki içimde, bir ateş yandı,
Beni tanımayan, mecnundur sandı.
Beni mecnun eden, aşkı istemem.

Bu aşk ne büyük dert, yakar herkesi.
Aşka düşenlerin, kesilir sesi.
Sade sevmek için, alır nefesi.
Beni benden çalan, aşkı istemem.

Necdet Erem

Aşkı Mutlak

NUR-İ MUKADDES

Gönlüme doğdun, ey nur-i mukaddes,
dilimden eksik olmayan sena'sın.

Garip gönlüm hasretinle yanıp durur.
Bildim sen canlara cansın.

Aşktan mahrum kalan gönül
derbeder haline yansın.

Güneşmişin, güneşe nur veren kaynak mı?
Bilmem ki kaderim senin aşkınla yanmak mı?

Razıyım aşkınla çektiğim cevr-u cefaya.
Şikayet eylemem asla amenna demişim sendeki sonsuz vefaya.

Artık hasretine, dayanmaz oldu yaralı yüreğim.
Garibe var mı aşk-ı mutlakından bir hisse artık bileyim..

Necdet Erem

Aşkıımı Söylerim

Aşk dediğın nedir ey dost,
Geçmek değılmidir candan.

Ben senin aşkıına düştüm.
Vazgeçtim yardan yarandan.

Aşkın gizli her hücremde,
Hem gündüzde hem gecemde.
Dilimdeki her hecemde, Sana aşkıımı söylerim.

Necdet Erem

Aşkın Kemendini, Boynuma Taktın.

Yaralı gönlüme, bir yar aradım.
Güllerin içinden, bir gonca geldi.
Uzatıp elimi, almak istedim.
Aramızda uzun, yollar var dedi.

Kokusun aradım, esen yellerde,
Tüllenen akşamda, sabah seherde,
Arar oldum inan, onu her yerde,
Aşkım döndü, kavuşulmaz hasrete.

Sanırdım tutulmam, aşk derdine ben,
Aklımı başımdan, alıverdin sen,
Avare, avare, ben gezinirken,
Açıldım ummana, hem pupa yelken.

Gülüm sen yoluma, nereden çıktın,
Aşkın ateşiyle, yüreğim yaktın,
Resim bile olsa, bana bir baktın,
Aşkın kemendini, boynuma taktın.

Necdet Erem

Aşksız

Aşksız kalmamalı insan,
Aşk ile yanmalı her yer ve her an,

Hayat nedir ki aşksız yaşanacaksa!
Dünya bağında bugün var yarın solup yok olacaksa.

Necdet Erem

At Kalbinden Nefreti.

Hain devşirme soyu, ciğerimi yakıyor,
Tapınak şovalyesi, yavrumdan can alıyor.
Kurmuşlar bin bir pusu, Mehmedimin yoluna.
Utanmaz ekmek doğrar, Aslanımın kanına.

Bu hain dışta değil, vatanımın içinde,
Rengi hiç belli değil, görünür her biçimde.
Dizgini ele almış, yürür hep önümüzde.
Darbe tezgâhı kurar, millete her seçimde.

Ey Milletim uyanın, yeni değil bu fitne.
Tarihe dikkat edin aldanmayın bu güne,
Geçmiş eskiler, uzanır bu oyunun.
Niyeti hep aynıdır, inanın sırp soyunun.

Genç Osmanı boğan O, Muradı öldüren O,
Kabakçı Mustafa'dan, Celali den miras O.
Kalpler tevhide dönse, nihayet yok olur O.
Amma sonu yakındır, bu kalleşçe oyunun.

Düşmanı silah değil, ilim irfan yenecek,
Yenelim cehaleti, gör ne günler gelecek,
Sarılalım dört elle, Mevla nusret verecek,
Merak etme yakında, solgun yüzler gülecek,

Korkma zafer senindir, yeter ki sabırlı ol.
Sen haklı olmaya bak, zafere gider her yol.
Gelme sakın oyuna, düşünmeye vaktin bol.
At kalbinden nefreti, sevgi ve merhamet dol.

Necdet Erem

ATEŞE SU BİSMİLLAH

Dilimin zikridir O, gönlümün virdidir O,
Allah, Rahman ve Rahim, Mevlamın ünvanı O.
Kainata nur serpen, kudret sahibi Allah.
Kuldan Allah'a varan, yolun adı Bismillah.

Her kapıyı açan O, her dertliye derman O.
Hak rızasına delil, elindeki ferman O.
Zerrenin ve kürenin, tek sahibidir Allah,
O'nu anlatan kelim, dilindeki Bismillah.

Gir o nurlu şehraha, Allah'a giden yoldur,
O sonsuz hak nurunu, durma kalbine doldur.
Kalplerin tek sultanı, tek ve bir olan Allah.
Tembellik etme sakın, her an oku Bismillah.

Toprak, tohum zikreder, nur halkası fertleri,
Hava, su, yer ve gökler, arşa açık elleri.
İman nuruyla geçer, müminler melekleri.
Kulun yükseliş yolu, kutsi kelim Bismillah.

Dilini dur eyleme, Bismillah'ı zikirten,
Zarar ve ziyan vardır besmelesiz fikirden.
Yüzünü neye dönsen, bil ki ordadır Allah.
Senden duymayı ister, her işinde Bismillah.

Her hayrın başıdır bil, kutlu kelim Bismillah.
Onda tecelli etmiş, ÜÇ esmayla Nurullah.
Elin kârda olsa da, kalpte olsun Zikrullah.
Taşları delen kudret, ateşe su Bismillah.

Necdet Erem

Ateşi Suzan.

Çıkar bir bir önüne, hayatın sürprizleri.
Sanırsın ki bunların, belirlidir günleri.
Bazen mutluluk ile bazen de elem dolu,
Sanırken bitmez diye, aniden gelir sonu.

Çoğu zaman seversin, bazen de sevilirsin.
Sevsen de sevilsen de, sonunda üzülürsün.
Aşk ateştir oynanmaz, gönlünü yakı verir.
Bu tehlikeli oyun, her zaman kaybedilir.

Göz görür gönül sever, sanki bir günahı yok.
Kurtulmaya çalışma, sevmek için sebep çok.
Çıkarıp atmak gerek, göğsündeki yüreği,
Aşksız kalan hayatın, kalmaz hiç bir değeri.

Görmez misin ağlıyor, aşka düşen her kişi,
Aşka düşüp yananın, ağlamaktır tek işi.
Kurtulmakta istemez, bu ateşi suzandan,
Yalnız inayet vardır, bu aşkı yaratandan.

Necdet Erem

Avanak

Yükseleceğini mi zannedersin dostlarının omzuna basarak.
Çıktığın yerlerde dost bulamayacağını bilmez misin avanak.

Necdet Erem

Avdet

Yaşam can sağlığı gönül huzuru, iman selameti ile olsun.
Yoksa dünya fazla oyalanmaya değecek bir menzil değil.

AVDET

İrci ila rebbiki radiyyeten merdiyye. Fecr 89/28
Allah'tan davet geldi Ey nefis, nazlanırsın nediye.

Dünya denen bu handa, ne var gönül verecek.
Bilmez misin her can, en son Allah'a dönecek.

Hazer et, pürdikkat bak, sureti haktan görünür batıl.
Öyle bir maske istimal eder ki, akli fikri bırakır atıl.

Kıl nedamet, terk et hali gafleti, revan ol ali maksuda.
Edni olan bu dünyadan, teali eyle, esfelden suuda.

Tejavüz ettik sini vasatı, kaldık diyari ğurbette, mükedder ve mahzun.
Gem eyleme ey gönül, dün öldü yarın doğmadı, ömrün bu andır değildir uzun.

Necdet Erem

AYNI İDEAL

Aynı ideali hayata hakim kılma mücadelesi verenlerden,
başarısız olanlar,

başarılı olanlara duydukları hasetten dolayı
rekabet hissi ile farkına varmadan davalarına ihanet,
dostlarına düşmanlık etmekten kurtulamazlar.

Unutulmamalı ki!
Maddi veya manevi menfaatte rekabet,
dostluğu bozar, kardeşliği düşmanlığa dönüştürür.

Necdet Erem

AYRI KALAN DEĞİLEM.

Allah'tır insanda, aşkı yaratan,
Gönülleri, sevgisiyle, donatan,
Mahluka takılıp, od da yakılan,
Gafletin sarhoşu, deli değilem.

Bahçelerde açan, şu güzel güller,
Dalında ötüşür, şeyda bülbüller,
Kimi gelir şu faniye, kimide gider,
Faniyle aldanıp, kalan değilem.

Dünya hayat buldu, senin sayende,
Ümmetinden oldum, hem de şerefle,
Beni de şefaata, listene ekle,
Hakka davetinden, mahrum değilem.

Sendedir her şeyin, en güzel özü,
Koydun yüreğime, imandan közü,
Sen söyledin inan, en doğru sözü,
Bende senden ayrı, kalan değilem.

Allah'tır insanda, aşkı yaratan,
Gönülleri, sevgisiyle, donatan,
Mahluka takılıp, od da yakılan,
Gafletin sarhoşu, deli değilem.

Bahçelerde açan, şu güzel güller,
Dalında ötüşür, şeyda bülbüller,
Kimi gelir şu faniye, kimide gider,
Faniyle aldanıp, kalan değilem.

Dünya hayat buldu, senin sayende,
Ümmetinden oldum, hem de şerefle,
Beni de şefaata, listene ekle,
Hakka davetinden, mahrum değilem.

Sendedir her şeyin, en güzel özü,
Koydun yüreğime, imandan közü,
Sen söyledin inan, en doğru sözü,
Bende senden ayrı, kalan değilem.

Necdet Erem

Ayrılık Ateşi

Göz pınarlarımdan,
Gönül bahçeme akan,
Hasret damlaları,

Yüreğimi yakan,
Ayrılık ateşini,
Söndüreceğine,

O kahredici ateşe,
Benzin,
Dökercesine,

Alevlerin,
Geleceğimi yutacak,
Bir canavara,
Dönüşmesine yardım ediyor.

Hasret, ölüm,
Hangisi daha zor?
İçimi yakarken bu kor.

Hasret mi,
Ölüm mü,
Hangisi daha zor,

Gel onu hasretini çeken,
Şu yaralı kalbe sor.

Necdet Erem

Ayrılma Ha Diyorum.

Mevsimler farklı farklı, yazı kışı baharı,
Gün yirmidört saatsa, var leyli ve neharı,
İsmi Rahman ve Rahim, unutma var Kahharı.
Sakin nefse aldanma, tedbirli ol diyorum.

Aldanma çevrendeki, gaflete dalanlara,
Hayatı sonsuz sanıp, şeytana kanaanlara,
Haramı bal sanıp ta, ha bire bananlara,
Bu hayat bir imtihan, dikkatli ol diyorum.

Bunca geçmiş nesiller, nerede söyle bana,
Kim burdan ne götürdü, aklın sormazmı sana,
Ne diye saldırırsın, durmadan dört bir yana,
Hiç boşuna yorulma, faydası yok diyorum.

Bütün güzel sözleri, büyükler söylemişler,
Geçen mutlu günleri, gönülden özlemişler,
Hasreti boncuk yapıp, aşk diye işlemişler,
Büyüklerin sözünden, ayrılma ha diyorum.

Srat-ı müstakimdir, yolların en doğrusu,
Haşir günü çalacak, İsrafil SUR borusu,
Cehenneme dökülür, lain şeytan ordusu,
Ey nefis Kur-an safında, yerini al diyorum.

Necdet Erem

Azat Etsen Olmazmı.

Çoktandır hasretim,
Güzel yüzüne,
Bana tebessümle bir an,
Baksan olmaz mı?

Aşkın ateşiyle yanan,
Garip gönlüme,
Vuslat merheminden
Sürsen olmaz mı?

Ben bilirim, sen bir,
Zalim değilsin,
Dilerim önünde,
Başlar eğilsin,
Biraz umut ver de,
Garip sevinsin.
Meltem olup bana,
Essen olmaz mı?

Umutlarım sanki,
Bir bir soluyor,
İçimde bir volkan var,
Durmaz kaynıyor.
Derdimi açtığım,
Dostlar ağlıyor,
Yoruldum, tükendim
Bittim inan ki!
Beni aşktan azat,
Etsen olmaz mı? ? ?

Necdet Erem

azgın İtin Sonu

Azgın itin sonu uyuz demişler,
Ey israil, hazırmısın sonuna?
Katlettiğin canlar arşa gitmişler
Caniliğın kâr kalırmı, yanına?

Ey işgalci çete, kahrolasın sen,
Nerden çıktın insanlığın yoluna.
Bulunur mu, sana insandır diyen,
Fermanın artık taktın boynuna.

Katlettiğin bebelerin ahından,
İnsanlığın yüzüne bakamazsın,
Zulmettiğin mazlumların kahrından,
Dünyada ukbada rahat kalamazsın.

Bir sıçansın, taşa tankla gidersin,
Musibetsin, insanlığın başına,
Hiç sevinme, ettiğini çekersin,
Alçaklığın bir gün gelir karşına.

Çıkar elbet bir kahraman yoluna,
Şorar hesabını, bu masumların.
Tükürür yüzüne hemde soyuna,
Ters döner kurduğun tüm oyunların.

Necdet Erem

Babam.

Evimin direği, başımın tacı,
Sensiz geçen günler, içimde sancı,
Çaresiz derdimin, sensin ilacı.
Gönlümün sultanı, cefakâr Babam.

Ellerini öpmek, can verir bana.
Seni her görüşte güç gelir bana.
Başım daralınca, koşarım sana,
Hayat denizimde limanım Babam.

Yemedin yedirdin, bize malını,
Uğrumuza verdin, tatlı canını,
Biz nasıl öderiz, senin hakkını,
Hakkını helal et, çilekeş babam.

Sevgi tohumları, tarlana ektin,
Bizim için pek çok, çileler çektin,
Eleme kedere, hep göğüs gerdin,
Bizim için yaşadın, bilmedik babam.

Çaremi arkamdan, ağıtlar yakmak,
Kabrime gelip te, taşıma bakmak,
Sonra unutarak, dünyaya dalmak.
Sana yakışırımı, diyordun babam.

Necdet Erem

BAĞIŞLAMAK

Ey vefalı, gerçek dost, açtım elimi sana,
Layık olmasam bile, merhamet eyle bana.

Nefis denilen şaki, kesmiş tüm yollarımı,
Zevk ve tembellik, ile bağlamış kollarımı.

Geçmiş mezarı ekber, gelecekte ümit yok,
Gaflet yolları kesmiş, kaybedenler nede çok.

Gurur kibir, el ele, cehalet veriyor gaz,
Şu cesura cahil bak, ne namaz var ne niyaz.

Sanki cırcır böceği, gece gündüz çalar saz.
Cürmü öyle büyük ki, cehennem cezası az.

Ama Sen affın ile hep umut veriyorsun,
Cennetin kapısını, açmışta gir diyorsun.

Ben ne gafil bir kulum, hep hata ediyorum,
Bu günahkâr halimle, kurtuluş umuyorum.

Ama yok ki sığınak, rahmet kapından başka
Nefsim aldattı beni, sandım ki hayat şaka.

Bu gafil kul hak etmiş, narıcehimde yanmak,
Sana yakışır Rabbim, mücrimi bağışlamak.

Necdet Erem

Bahane

Aşığın kabri, maşuğun nazarı nazenindedir.
Yüreği saz, derdi mızrap, aşıklar sazendedir.

Can pazarında, geçilmezse candan canandan.
Hasret ile yanmazsa can, gönül olurmu handan.

Sır olup sırra kadem basmalı gözlerden nihan,
Gönül semasında tulu edip görünmeli nagihan.

Kabrine seng-i aşkı dikmeli üstüne yazıp bivefa.
Ettiğini çektirmeli zalime, aşk ateşiyle bin cefa.

Aşığın ahı aynıyle çıkar, değil başka.
Bu oyun öyle zor ki, onunla olmaz asla şaka.

Mecnun olup düşmeli çöllere Leyla'yı edip bahane.
Sevdalanmak için Leyl ve neharı yaratan varken,
Etten kemikten yaratılmış Aslıda, Leylada banane.

Necdet Erem

Bakara Suresi 01. Ayet.

1- (Elif, Lâm, Mîm.)

Hurf-u mukatta-a olup gerçek manasını Allah ve Resulü bilir.
Sarf, nehv kurallarına göre Müfessirlerimiz birçok şeyler söylemekle beraber, Manası meçhul olup âlimlerimizin şahside olsa isabetli ve güzel yorumları vardır.
Özellikle Bediüzzaman Said Nursi (Hz.) İşaratu-l İcaz isimli tefsirine müracaat edilmelidir.

Necdet Erem

Bakara Suresi 02. Ayet.

2- İşte o kitap, bunda şüphe yok, müttakiler (kötülükten korunacaklar) için hidayettir.

Kur-an, insanların Allah'a iman edip, emirlerine riayet ederek, nefislerinin ıslah ve terbiyesi adına, dünya ve ahiretlerini kurtarıp, koruyabilmeleri için, gönderilmiş olan şaadet ve mutluluk, izzet ve onur rehberi ve kaynağıdır.

İnananları, inandıkları ve umdukları kurtuluşa kavuşturacağında da bir şüphe yoktur. Çünkü Kur-an'daki bütün emir ve yasaklar, insan onuruna layık ve yüceltici esasları ihtiva etmektedir.

Bunun içindir ki batıldan uzaklaştırıp, hakka kavuşturan bir hidayet kaynağıdır.

Necdet Erem

Bakara Suresi 03. Ayet.

3- Onlar ki gayba iman edip namazı dürüst kılarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan (Allah yolunda) harcarlar.

Yine o muttakiler, (hayatı ciddiye alan, disiplinli bir yaşama talip olan, hayattan yüce ve sonsuz beklentileri olanlar) beşerin Allah'ı görme kapasitelerinin yetersizliğinden dolayı O'nu göremeseler de, yaratılmış olan tüm yaratıkların tek ve bir yaratıcısı olduğunu düşünür ve inanırlar.

Yaratıcının, mahlûkatı yaratmasında çok önemli maksatları olduğu gibi; insan yetenek ve kapasitesinin sınırlı oluşu, imkân ve ihtiyacın her geçen gün yeni şeyleri bilgi ve görüş alanımıza sunması nedeni ile âlemin şuan gördüklerimizden ibaret olmadığı idrak ederler.

Muttakiler, Âlemlerin Rabbi'ne hem imanlarının, hem itimatlarının hem de muhabbetlerinin gereği olan itaatlerini göstermek için emretmiş olduğu ruhun gıdası, kalbin cilası, aklın fezası, insanın alası, nefsin ıslah ve terbiyesi adına namazı dosdoğru, hiç bir itiraza mahal kalmadan, emrolunduğu şekilde kılarlar ve kılmaya çalışırlar.

Kendilerine verildiğine inandıkları rızıklardan hem insanîyetlerinin gereği olarak hem de İslamiyet açısından imtihan sebebi olarak emrolunduklarından dolayı ihtiyaç sahiplerine infak ederler. (muhataplarından hiçbir karşılık beklemeden, onları minnet altında bırakmadan, Allah rızası için verirler.)

VEL İLMÜ İNDELLAH LAYE-LEMUL ĞAYBİ İLLALLAH.

Allah namazı dosdoğru kılan,
Allahın verdiklerini Allah'ın kulları ile Allah rızası için paylaşan kullarından eylesin
AMİN..

Necdet Erem

Bakara Suresi 04. Ayet.

4- Ve onlar ki hem sana indirilene iman ederler, hem senden önce indirilene. Ahirete de bunlar kesinlikle iman ederler.

Ve o muttakiler ki hem sana indirilen Kur-ana, hem senden önce indirilmiş olan İncil, Tevrat, Zebur ve sair suhuflara, insanlık ve insanlıkları adına bu ilahi mesajların muhatapları olan peygamberlerinde bil cümlesine iman ederler.

Gönderenin Allah, gönderilenin kitabullah, muhataplar adına ilk muhatap ve tebliğde vazifeli olan şahsiyetler ise Resulullah olduğuna inanırlar.

Allah'a, peygamberlerine ve göndermiş olduğu kitaplarına inanan mü-minler inançları doğrultusunda emr olunduklarını yapmak, nehy (men edildikleri) olunduklarını terke etmekle sorumlu olduklarından dolayı dini sorumluluklarının yaşam alanı olan dünyadan hesap zamanı olan ahrete gideceklerine de hiç tereddütsüz inanırı ve inandıkları gibi yaşama adına gayret ve fedakarlıklarda bulunurlar.

Çünkü airete iman;

Allah'ın emirlerine uymanın karşılığı olan cennet mükafatına ve vazifelerin terki ile emirlere muhalefetin cezalandırılacağı yer olana ceheennem varlığına ve İNŞANLARIN RUHUNDA HİS ETTİĞİ VE HER ŞEYDEN ÇOK İSTEDİĞİ, FARKINDA OLMADIĞI HALDE ÖMRÜ BOYUNCA ARADIĞI EBEDİ ALEMİN VE EBEDİ HAYATIN VARLIĞINA İNANMAKTIR.

(Vel ilmu indellah la ye-lemul ğaybi ilallah.)

Rabbim Zatına inanılması gerektiği gibi inanan, Peygamberlerine uyulması gerektiği gibi uyan, Kitabını yaşanması gibi yaşayan Salih kullarından eylesin.

Necdet Erem

Bakara Suresi 05. Ayet.

5- Bunlar, işte Rabblerinden bir hidayet üzerindedirler ve bunlar işte felaha erenlerdir. Bunlar öznesi ile işaret olunan, insanlar içinde seçkin bir sınıf oluşturan Allah'a İman, İtaat, Muhabbet ve İtimat vasıfları ortaya konulmuş olan muttakiler; Yaratıcılarının yaratış gayesini idrak edip, O'nun rızasını kazanma amacını yaşam gayeleri gördüklerinden; yaratılış gayeleri doğrultusunda yaşayanlar, hayatlarına anlam kazandırıp, tabiatın, tesadüfün, ve kendi kendine oluşumun anlamsız, amaçsız, kahredici yalnızlığından, kalp ve ruhun hezeyanlarından kurtulup; Allah tarafından ebedi bir saadet âlemini kazanmaları amacı ile yaratılmış olduklarının inanç ve umudu içinde var oluşun ruhlara kazandırmış olduğu sonsuz mutluluk ile hayatı sonu sıfır olan dramatik bir sahne oyunun, zorlu işlerde çalıştırılan bir esir kampı veya idam emrinin verilip infaz gününün beklendiği bir esir kampı olmaktan kurtarıp, saadet saraylarında ebedi yaşanacak alenim kazanılacağı bir ticaretgah ve bir bekleme salonu haline getiren hidayet üzere olup, felaha kurtuluşa erenlerdir.

Vel ilm-u indellah lay-elemul ğaybi illallah.

Necdet Erem

Bakara Suresi 06. Ayet.

6- Şu muhakkak ki inkâr edenleri uyarsan da, uyarmasan da onlar için birdir. Onlar inanmazlar.

Aklın göstermiş olduğu gerçekleri görmeyenler, vicdanın yüklemiş olduğu sorumluluklardan kaçanlar, kalbin hissettirdiği muhabbete eremeyenler; tembelliklerinden veya insan onuruna yakışmayan basit zevk ve gayrı meşru isteklerine esir oldukları için zaaf ve inatları yüzünden uyarısalarda gerçeğe davet edilseler de inanma Şanslarını kaybetmişlerdir.

Necdet Erem

Bakara Suresi 07. Ayet.

7- Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Gözlerinin üzerinde bir de perde vardır. Ve büyük azab onlardır.

Kendilerine sunulan sonsuz nimet ve imkâna mukabil, kötü düşünce ve isyan içeren davranışlarından, inat, inkâr, muhalefet ve düşmanlıklarından dolayı, gözleri gerçeği göremez, kulakları Hakk'a davet edici sözleri duyamaz olduğu, dilleri tepki gösterme çirkinliği içine düştüğü için kalpleri artık Hakk'ı kabul etme yeteneğini kaybetmiştir. Allah, artık onların gözlerini perdelemiş, kalp ve kulaklarını mühürlemiştir.

Kalp ve kulakları hakk'a kapalı olan bir kimsenin hakikati görmesi mümkün değildir. Kalp hidayet nazarıyla gayb âlemini müşahede etmezse gözlerin sebeplerden ibaret olan tabiat perdesini aşip, hakikate ulaşması düşünülemez. İsyân, İnat, düşmanlık ve inkâr duygularıyla Allah'ın mülkünde yaşamış olan bir kimse için elbette işlediği büyük cürmün karşılığı olarak ancak büyük bir azap vardır.

Necdet Erem

Bakara Suresi 08. Ayet.

Bismillahirrahmanirrahim

8- İnsanlardan öyleleri de vardır ki, inanmadıkları halde, 'Allah'a ve ahiret gününe inandık.' derler.

Allah'a ve ahirete inanmanın sorumluluğundan kurtulmak, keyfi arzularını rahatça yaşama isteğinden kaynaklanan inkâr içinde olmaları, inananlarla beraber yaşama ihtiyaç ve zorunlulukları veya basit dünyalık menfaat beklentileri sebebiyle onları aldatmayı amaçlayıp,

inanmamalarına rağmen 'İnandık' diyerek, karşılarındakileri aldattıklarını zannederler. Bu karakter sahipleri "münafık" diye adlandırılır.

Birde Allah'ın emir ve yasaklarını dikkate almadan, dinin gereklerini yaşamadan ve yaşayanlara da her fırsatta düşmanlık etmekten geri durmayan,

aynı zamanda da kendisini Müslüman olduğuna inandırmaya çalışmakla aldatanlar var.

Evet, Allah'ı, Allah'a inanları aldatamayacaklarını his edince, aldanmaya en müsait kendilerini buldukları için olsa gerek ki, kendilerini Allah'a ve ahiret gününe inandıkları yalanı ile aldatırlar.

Yalanın en korkuncu,
İnsanın yaratıcısına ve bizzat kendisine karşı uydurup,
İnandırmaya zorladığı yaladır.

EL İLMU İNDELLAH, LAYE-LEMULĞAYBUİLLALLAH.

Necdet Erem

Bakara Suresi 09. Ayet.

Bismillahirrahmanirrahim

9- Allah'ı ve müminleri aldatmaya çalışırlar.
Hâlbuki sırf kendilerini aldatırlar da farkına varmazlar.

İnanmadığı halde inandığını söyleyen ve inanmış gibi görünenler
veya inandığını zan edenler Allah'ı ve mü-minleri aldatmaya çalışırlar.

Onların inançtan ve inançlı görünmekten beklentileri
sadece geçimlik olduğunu unuttukları dünya adına umdukları basit menfaatlerdir.

Allah'ın her şeyi bildiğinin, gördüğünün, her şeyden haberdar olduğunun farkında
olmadıklarından dolayı,
Allah'ı aldatmış olabileceklerini düşünmenin aldanmışlığı içinde münafık konumuna
düşerek ancak kendilerini aldatmaktan başka bir şey yapmış olamazlar.

EL İLMU İNDELLAH, LAYE-LEMULĞAYBUİLLALLAH

Necdet Erem

Bakara Suresi 10. Ayet.

Bismillahirrahmanirrahim

10- Kalplerinde hastalık vardır. Allah da onların hastalığını arttırmıştır. Yalan söylemelerine karşılık onlara elem verici bir azab vardır.

İnanmamak hele inanmadığı halde inanıyormuş gibi davranmak, kişinin önce kendisine saygısızlık; Sonrada çevresine karşı işlenmiş iğrenç bir suçtur.

Bu nedenle, ruh sağlığı yerinde olan bir kimsenin yapabileceği bir iş olmadığına altı çizilerek, bu davranışın ancak ruhsal bir hastalık oluşuna ve bu hastalığından memnun olup, devamında ısrar edenlerin hastalığının Allah tarafından artırıldığı;

yalan söyleyip,
ikiyüzlü davrandıklarından dolayı
yaptıklarına mukabil elem verici bir azaba çarptırılacakları haber verilerek,
insanlar bu ve benzeri davranış bozukluklarından sakınmaları için uyarılmaktadırlar.

EL İLMU İNDELLAH, LAYE-LEMULĞAYBUİLLALLAH

Necdet Erem

Bakara Suresi 11. Ayet.

Bismillahirrahmanirrahim

11- Hem onlara: 'Yeryüzünde fesat çıkarmayın.' denildiğinde: 'Biz ancak ıslah edicileriz.' derler.

Onlara ikiyüzlü davranarak insanlar arasında bozgunculuk yapmayın. Hastalık niteliği taşıyan kötü karakterinizin insanlar arasında yayılmasına sebebiyet vermeyin. Diye ikaz edilip hakka davet edildiklerinde; Yaptıkları için bozgunculuk değil de insanları kötü davranışlarından kurtarma adına bir ıslah olduğunu, kendilerinin de bir ıslahatçı olduklarını iddia ederek kendilerini savunurlar. Tabii ki bu savunma, her suçlunun itham olunduğu suçundan dolayı baş vurduğu savunma refleksinden başka bir şey değildir.

EL İLMU İNDELLAH, LAYE-LEMULĞAYBUİLLALLAH

Necdet Erem

Bakara Suresi 12.Ayet

Bismillahirrahmanirrahim

12- İyî bilin ki, onlar ortalığı bozanların ta kendileridir, fakat anlamazlar.

11. ayeti kerimede bozgunculuk ile itham olunup suçları kendilerine bildirildikten sonra, haksız ve aldatıcı savunmaları ile masum olmadıklarını iddia etmelerine mukabil, 12. ayeti kerime ile inananlar onların savunmalarına aldanmamaları için ikaz edilmekte olup, onlar suçlarını kabul etmeseler de gerçek manada bozguncu oldukları bildirilmektedir.

EL İLMU İNDELLAH, LAYE-LEMULĞAYBUİLLALLAH

Necdet Erem

Bakara Suresi 14. Ayet

Bismillahirrahmanirrahim

2/14- Onlar iman edenlere rastladıkları zaman: 'İnandık' derler. Fakat şeytanlarıyla yalnız kaldıkları zaman: 'Biz, sizinle beraberiz, biz sadece (onlarla) alay ediyoruz.' derler.

Allaha iman etmemiş olsalar bile;
İnanlara karşı duydukları korkudan emin, beklentilerden de mahrum kalmamak için karşılaştıklarında inandık der ve inananlar gibi davranırlar.

Nefislerinin kahredici kibri!
Şeytanlarının aldatıcı fitnesi;
Her şeye muhtaç olduklarını, her olayın karşısında aciz kaldıklarını unutup;

gaflet ve cehaletleri onları bir mikrobun karşısında bile ne kadar aciz olduklarını göremeyecek duruma düşürmüştür.

İsyan ve inkârları onlara guru ve kibir verdiğinden,
inanıp itaat etmeyi köleliğe eşdeğer alçaltıcı bir davranış olarak değerlendirme kompleksine yakalanmışlar.

İç dünyalarında kendileri ile baş başa kaldıklarında,
onları helak eden gururlarına ve kendileri gibi inanmayan şeytanın vekili bozgunculara rastlar ve onlarla yalnız kaldıklarında!

O zaman gerçek kimliklerini ortaya koyar inanmadıklarını itiraf eder, arkasındanda inanmış gibi görünüp ikiyüzlü davranışlarından duydukları utanç ve suçluluk karşısında da inananlarla sadece alay ettikleri mazeretine sığınarak hem yalancı dostlarını hem isyankâr gururlarını tatmin ederler.

EL İLMU İNDELLAH, LAYE-LEMULĞAYBUİLLALLAH

Necdet Erem

BAKMAZ YAŞLIYA GENÇE İ

Ne kalacak ki geri, bir avuç kara toprak.
Dünyayı baki sanıp, yanılarak sarılsak,
mahşerin dehşetiyle, irkilerek ayılsak.

Mevsim her zaman hazan, yok kimseye güvence,
Azrail can alırken, bakmaz yaşlıya gence.

Dün öldü, sanki yarın, bilinmez ki var mıdır,
Sanır mısın ki burada, sevdiklerin yar mıdır.
Sana Allah'tan başka, bir sığınak var mıdır?

Mevsim her zaman hazan, yok kimseye güvence,
Azrail can alırken, bakmaz yaşlıya gence.

Kabir karanlık gibi, görünse de aldanma,
Sakin günahlarından, orda ateşe yanma.
Katıl iman seline, asla yolundan kalma.

Mevsim her zaman hazan, yok kimseye güvence,
Azrail can alırken, bakmaz yaşlıya gence.

Gelecek yaptıkların, birer, birer önüne,
Şadakatini göster, Bezmi elest sözüne,
Ömür dediğin neki, çok gelmesin gözüne.

Mevsim her zaman hazan, yok kimseye güvence,
Azrail can alırken, bakmaz yaşlıya gence.

Dünya imtihan yeri, kazanan kaybeden var.
Eğer Allah yar ise, inan her şey sana yar.
Allaht'an gafil olan, görür her işten zarar.

Mevsim her zaman hazan, yok kimseye güvence,
Azrail can alırken, bakmaz yaşlıya gence.

Bu garibin halidir, her şeyde ders aramak,
Yaratılmış her şeyle, yaratana bağlanmak.
O'na olan aşkıyla, yüreğini dağlamak,

Mevsim olsa da hazan, varacaktır bahara,
Gece çok kararsa da, çıkacaktır, nehara.

Necdet Erem

Balyoz.

Milleti yabancı gören zihniyet,
İhanet içinde olan tek niyet,
Elinde olunca, güç ve dirayet,
Vuruyor millete okkalı balyoz.

Saltanat sürüyor, halkın malıyla,
Oynuyor her zaman onun canıyla,
Gasp edip aldığı sahte namıyla,
Halkın inancına vuruyor balyoz.

İnanmak ki yasak, türban büyük suç,
Nedendir bilinmez, içindeki hınç,
Bir zaman hak için sallanan kılınc,
Şu anda milletin başında balyoz.

Sakal, çarşaf, oraj, kafes ve balyoz,
Ne kadar da iğrenç, ne kadar da yoz,
Yirmi sekiz şubat, dayanılmaz doz,
Kendisine döndü, son darbe balyoz.

Ama artık geçti, yiyen yutan yok,
Oyuna darbeye, halkın karnı tok,
Tarihte benzeri, bu oyunlar çok,
Geçti artık senin, zamanın balyoz.

Necdet Erem

Barış

Hiçbir zaman umutlanma,
Dönmemek üzere gidenin ardından.

Amma vefasız olup unutma,
Dönmeyecek diye kahrından.

Hayat her gün yeniden doğmaktır,
Kazandır ruhuna her şeye müspet bir bakış,

Yaşamak istersen geçmişe takılıp kalma,
İmzala yenilikler ile geleceğe ait kalıcı bir BARIŞ.

Necdet Erem

Başka Şey Yazmıyor Artık.

Yorgunum gelmeye yoktur takatim.
Çağırma ne olur, gelemem artık.
Bir ömür boyudur, hep düşe kalka,
Çektiğim acılar, son bulsun artık.

Çok umutlar ile bağlandığımız.
Teselli vermiyor, sevdiklerimiz,
Ne kadar kaçsak, belli sonumuz,
Bana kurtuluştan söz etme artık.

Hepimiz aldandık, hiç istisnasız.
Ölenler gittiler, malsız makamsız,
Hepimiz isterken, hayatı sonsuz,
Nasıl aldanmışız, anladım artık.

İçimize koymuş, yaratan, beka.
Artık yüzünü dön İmanla Hakka.
Tehlikeli oyun, ecele şaka,
Azrail mazeret, dinlemez artık.

Sıktım canınızı, bilirim, yine.
Başka söz gelmiyor, benim dilime,
Kalemi alınca, dertli elime,
Hüzünden başka şey, yazmıyor artık.

Necdet Erem

Bataklığı Kurutmalısın:

Hiçbir şeyin ve hiçbir kimsenin yeri boş kalmaz.
Ya da ha iyisi gelip yerini alır veya kötüsü gelip o boşluğu doldurur.

Değerli şeyler semt pazarlarında değil,
Kıymetleri ile mütenasip mağaza vitrinlerinde sergiye çıkar.

Altın yere düşmekle değerinden kaybetmese de,
Sarrafın tezgahında ki kadar itimat telkin etmez.

Sahte şeyler pazara sürülmezse,
Hakikilerin gerçek değeri anlaşılmaz.

Kadirşinas insanlar çoğaldıkça,
Naehiler mallarını pazarlayacak cahil bulamaz.

Sen pazara mal sürerken,
MALDAN ANLAYAN İNSAN YETİŞİRMEYİ DE ASLA İHMAL ETME.
Sahtekârların hareket alanını marifet ehli ile daralt.

Mumları sönsün, çanlarına ot tıkansın,
Çevirmesinler bin bir dolap, yemesinler kötü halt.

SEN ÖNCE BATAKLIĞI KURUTMALISIN,
ONDAN SONRA SİVRİSİNEK AVINA ÇIKMALISIN.

DİKKAT ET EMEĞİN BOŞA GİTMESİN! ..
MASRAFLA, YORGUNLUGUN SANA KAR KALMASIN.

Necdet Erem

Batıyorum.

Beşer garip, vuslat uzak, düşe kalka yürüyoruz.
Helal haram ayırmadan, dağarcığa koyuyoruz.
Gizli kalan hiçbir şey yok, ayan beyan görüyoruz.
Nedir bende hakim gaflet, hiç kafaya takmıyorum.
Zaman geçti, ömrüm bitti, fark etmeden batıyorum.

Hırs kör etmiş güzümüzü, tehlikeyi görmüyoruz.
Neye gönül verip sevsek, bin pişmanlık yaşıyoruz.,
Şeytan kesmiş tüm yolları, zaten bunu biliyoruz.
Yolum sapmış bir çıkmaza, sonu nedir biliyorum.
Zaman geçti, ömrüm bitti, fark etmeden batıyorum.

Her gün ölür yaşitlarım, biliyorum sıra bende.
Gaflet ile geçti ömür, bende bilmem nasıl nerde.
Her gün nice canlar gider, hayat denen azgın selde.
Yollar çetin, yük çok ağır, düşe kalka gidiyorum.
Zaman geçti, ömrüm bitti, fark etmeden batıyorum.

Ne söylersin, avaz avaz, dön geçmişten ders al biraz.
Duymayana top davul az, anlar isen vızıltı saz.
Gireceğin o çukuru, durma hadi bu günden kaz.
Belki bir ders alan olur, bildiğimi yazıyorum.
Zaman geçti, ömrüm bitti, fark etmeden batıyorum.

Yeter artık kır kalemi, bil ki seni duyan olmaz,
Herkes senden iyi bilir, bu dünyaya gelen kalmaz.
Zan etme ki kokan güller, ebedidir, asla solmaz.
Yoruldu ben uğraşmaktan, bir uykuya yatıyorum.
Zaman geçti, ömrüm bitti, fark etmeden batıyorum.

Necdet Erem

Bayram Ederiz.

İman ettik Hakk'a bulduk safayı,
Bizler aşk-u şevkle güler oynarız.
Boyandık nurlara, sildik karayı,
Aşkın şerbetinden, içer doyarız.

Açıldı ard arda, kapılar bize,
Hilkin sınıını bir bir çözeriz.
Yetmez mi Allah'ın kitabı size,
O yolda bir ölüp, binler biteriz.

Hakikat gamzeder, nurlu simalar,
Perdeler ardından, sırlar sezeriz.
Şeytanlar kursada, gizli tuzaklar,
Biz Resul izinden, Hakka gideriz.

Hayat değerlidir, iman olunca,
İmansız kalınca, solar biteriz,
Hakka giden yolu, diken sarınca,
Dikenler üstünde, seker geçeriz.

İman kalbe ışık, nur olup dolsa,
Şavkının nurunda, seyran ederiz.
Dünya daralarak, bir zindan olsa,
Hakka şükrederek, bayram ederiz.

Necdet Erem

Bayram O Bayram OLur.

Ramazana girende,
Ravzada gül derende,
Havz-i Kevser başında,
Ol Resuli görende,

Bayram O Bayram olur,
Muradına erende.

Cemaat saf, saf ola,
Mescit müminle dola,
Gafiller gele yola,
Haktan emir gelende,

Bayram O Bayram olur,
İman, kalbe girende.

Melekler hayran ola,
Cürm-ü günah af ola,
Her günün bayram ola,
Af fermanın gelende,

Bayram O Bayram olur,
Gafil hakka dönende.

Mevla'dan ola ata,
Af ola cürmü hata,
Lezzete lezzet kata,
Şol cennete girende,

Bayram O Bayram olur,
Maksuduna erende.

Rüyete eyle niyet,
Maksat olmasın cennet,
Bitecek sonsuz hasret,
Mevla murat edende,

Bayram O Bayram olur,
Sonsuz hasret bitende.

Necdet EREM

Necdet Erem

Bayram Ola.

Gönüller aşkla coşa,
Hüccac vakfeye koşa,
Gele cuş-u huruşa,
Ümmete bayram ola,

Bağışlana günahlar,
Arşa yüksele ruhlar,
Pırlıl pırlıl, ihramlar,
Cümleye bayram ola.

Kutsal Arafat dağı,
Hacının son durağı,
Şad olsun gönül bağı,
Hacıya bayram ola.

Ey ümmeti Muhammed,
Sende gidersin sabret,
Aç gönlünü dua et,
Sana da bayram ola.

Kes kurbanı aksın kan,
Taa arşa yükselsin can,
Unutulsun nam nişan.
Cennette bayram ola.

Necdet Erem

Bediüzzaman.

Lakabı bed-i, dediği dedik,
Komadı gedik, Bediüzzaman.

Elinde kur-an, okur her zaman,
Kâfire korkudur, Bediüzzaman.

Sözler lem-alar, nurdan damlalar,
Haykırır hakkı, Bediüzzaman.

Düşmanı küfür, dilinde zikir,
Rabb'î bildirir, Bediüzzaman.

Barla çamdağı, oldu Nur bağı,
Ruhlara derman, Bediüzzaman.

Talabe-i Nur, küfre diyor dur,
Mü-mine sürür, Bediüzzaman.

Necdet Erem

BEKa

Korku neyi çözmüş ki, neden ödün kopuyor,
Görmezmisin dünyaya, gelen herkes gidiyor.

Şeytan denen düşmanın, bak gülüyor haline,
Çek tevhid kılıcını, sal inkarın kalbine,

Kurtul cehlin elinden, sarıl ilime irfana.
İlim serveti yeter, dünya ve ukba sana.

Birde haram ve gūnahtan uzak kalırsan eğer.
İşte o zaman hayat, inan her şeye değer.

At içinden pis ye-si, bağlan Rabbe imanla,
Bekaya başka yol yok, ne olur artık bunu anla.

Necdet Erem

Ben Anlayamadım

Her gün biter.
Her gelen gider.
Her doğan ölüp Rabbine döner.

Hiçbir şeye bitmeyecek nazarıyla bakma.
Hiçbir derdi ilanihaye seninle kalacak sanma.

Geçmişine dön de bak.
Ya korkuyla gelmesini istemediğin,
veya mutluluk dolu bitmesini istemediğin.
Şuan sadece bir hatıradan ibaret DÜN OLMUŞ YARINLARIN DEĞİLMİ?

Ey yarını olmayan yarınların karasevdalısı.

Bu günü öyle yaşaki! ..
Bu günden bir şeyleri dün olmaktan kurtarıp,
gerçek ve bitmeyecek YARINLARINA MAL ET.

Dünü olmayacak yarınlar seni beklerken,
sen ebedi saadet vadeden yarınları fani dünyanın DÜN MEZARLIĞINA GÖMÜYORSUN.

Bir de arkasından GÜN GEÇMİYOR DİYE ŞİKAYET EDİYORSUN.

Bu ne haldir?
Ben anlayamadım.
Acaba sen bundan bir şey anlıyormusun?

Necdet Erem

Ben Garip.

Yollarına düştüm, Kara sevdıyla,
Yollar uzun, yollar çetin, ben garip.
Coşkun derelerden, karlı dağlardan,
Yollar yokuş, dere deli, ben garip.

Sordum haberini, göçmen kuşlara,
Kuşlar yorgun, kuşlar aciz, ben garip.
Haşretim arz ettim, yalçın dağlara,
Dağlar dilsiz, dağlar yolsuz, ben garip.

Gezer iken yolum düştü çöllere,
Çöller uçsuz, çöller susuz, ben garip.
Can tenim takıldı, hep dikenlere,
Diken masum, diken suçsuz, ben garip.

Mecnun Leyla'sını ararmış burada,
Mecnun deli, mecnun aşık, ben garip.
Mevla'yı ararken, buldu Leyla'da,
Leyla hayal, Leyla serap, ben garip.

şu gurbetin sonu vuslat olacak.
Gurbet acı, gurbet hasret, ben garip.
Bu hasrete can nasıl dayanacak,
Ben garibim. Gönül dertli, can cahil.

Necdet Erem

Ben Neyim?

Kafamıyım, Taçmıyım?
Zenginmi, muhtaçmıyım?
Halık'a mir-atmıyım?
Ben neyim?

Ağızmıyım, dilmiyim,
Dudakmıyım, dişmiyim,
Acaba bir hiç miyim?
Ben neyim?

Ayakmıyım, elmiyim,
Cesetmiyim, tenmiyim?
Bir çuvalda etmiyim?
Ben neyim?

Akılmıyım Hismiylim,
Temizmiyim, pismiyim?
Aleme reis miyim?
Ben neyim?

Kaştamı, gözdemiylim?
Dildeki, sözdemiylim?
Ateşte, közdemiylim?
Ben Neyim?

Cesetteki, can mıyım?
Yürekteki kan mıyım?
Yoksa bir yalan mıyım?
Ben Neyim?

Neredeyim ben neyim?
Bilinmez ÖZDEMIYİM?

Necdet Erem

Bencillik!

Yaşadığımız hayat ve yaptığımız işler,
sadece şahsımız ile ilgili ve sınırlı olmadığı gibi;

Gelecek zamanında zeminini hazırladığını unutmadan,
her işimize gerekli hassasiyeti göstermek insanlık ailesine karşı olan en önemli
vazifemizdir.

Yansımaları düşünülmemeyen söz ve davranışlar
bencillik ve sorumsuzluk olarak değerlendirilebilir.

İnsan bencil davranacak kadar,
basit ve sorumsuz bir yaratık değildir.

Necdet Erem

Bende Varım.

Dünya fani, ömür kısa, gör artık,
Ten cübbemiz eskidi, yırtık pırtık,
Bu gidişe icazet, vermez mantık,
Kendine gel, gafletten kurtul artık.

Nedir halin, karanlığa batmışsın,
İlah yapıp, para pula tapmışsın,
Haktan ayrı, batıl yola sapmışsın,
Kendine gel son tövbeni yap artık.

Gaflet perde, çekmiş, akıl gözüne,
Aldanmışsın, kör şeytanın sözüne,
Uyan artık, derman gelsin dizine,
Şu savaşta, bende varım de artık.

Kervan göçtü, kaldın artık sen yaya,
Hırs ve haset, kalbini etmiş kaya,
Güneş battı, doymaz mısın uykuya,
Denklerini, yolda bağla, git artık.

Kârdır dönsen, zararın neresinden,
Bak istikbal, umut bekliyor senden,
Yeter artık, kurtul bu çirkin halden,
Dünya duysun, bu yarışta bende varım, de artık.

Necdet Erem

Beni Kölen Say.

Kalbimi elimden, aldığın o gün,
Arkandan koşarım, yetişemem vay.
Günümü gecemi, unuttum artık,
Ayları yılları, benim için say.

Garibi sokakta, bulmuşçasına,
Dertleri üstünden, almışçasına,
Yürekte yaramı, sarmışçasına,
Boynumda pranga, beni kölen say!

İstersen dönüpte, bakma yüzüme,
Sana yakın olmak, yetiyor bana,
Dinleme, hiç bakma, benim sözüme,
Yanında olsam da, beni yoktan say! .,

Bıkarsan çekinme, söyle giderim.
Seni mutlu görmek, yetiyor bana,
Ben aşk ateşiyle, yanar tüterim.
Garibi üzmekten, sende artık cay! ..

Kabarır gönlümde, aşkın dalgası,
Açıldı kapanmaz, sevda yarası
Ömür dediği şey, iki kaşın arası,
Zamanı, saate, aya, yıla, yay.

Necdet Erem

Beni Ötelerde Bekleyenim Ol.

Gönül hep söylüyor, akıl anlamaz,
Sevenin gözünden, yaş eksik olmaz.
Aşkın ateşinde, âşıklar yanmaz,
Gel aşk ateşime, İbrahimim ol.

Gönül deryam, Ummanlarla yarışır.
Sevdalarım, sevdalara karışır.
Dünya dardır, yollarım hep karışır.
Yolumu gösteren, ser rehberim ol.

Düşmüşüm hayatın, meçhul çölüne,
Kapıldım sevdanın, azgın seline.
Nasıl düştüm, bir zalimin eline,
Elimden tutupta, kurtaranım ol.

Dilim sızlansada, gönlüm rızada,
Beden dünyadaysa, ruhum verada,
Sanmayinki aşkım, sade dünyada.
Beni ötelerde, bekleyenim ol.

Necdet Erem

Benide Mümin Kullarından say.

Halime acıyıp, aşk merhemini,
Sürerek yaramı kanatmışsın vay.
Yüreğimden gelen, ecel terini,
Silme sakın onu, her yanıma yay.

Şırlarıma neşter, vururcasına,
İçimde bu aşkı, kararcasına,
Bağrımı bakışın, yararcasına,
Hançer bakışınla, nasıl baktın vay.

Yüreğim daralır, asma yüzünü
Hilal kaş altında, süzme gözünü,
İnandım ben sana, gel tut sözünü.
Terk ettim her şeyi, beni kölen say.

Boynumu bükmüşüm, emrine karşı,
Aşkın velveleye, verir ki, arşı.
Seni sevmek inan, her işin başı.
Mazharısın ismi, şerif olan hay.

Tevhidin nurunda, buldum teselli,
Bütün yollar sana, çıkar besbelli,
İman eden mü-min olmaz kederli,
Beni de O, mü-min kullarından say.

Necdet Erem

Beraat Gecesi

Yine rabbimden geldi, bir kurtuluş müjdesi.
İman eden her kesin vardır bundan hissesi.
Bu gece nur yağacak semadan sağnak sağnak.
Bu rahmet kaynağının, adı berat gecesi.

Açılsın bütün eller, rahmeti sonsuz Rabbe.
İnsin semadan nurlar, iman eden her kalbe.
Bu gece af gecesi, müjde var mücrimlere.
Gaffarizzünub rabden, af çıktı müminlere.

Bu fırsatı kaçıрма, yılda bir defa gelir.
Bir dahaki berata, ne olacak kim bilir.
Ramazana bir ramak zaman kaldı ne mutlu,
Müminler ramazanda, hem mutlu hem umutlu.

Bu gece boş geçmesin, Ey Müslüman kardeşim.
Müslüman kan ağlıyor, çokça dua edelim,
Rabbim merhamet etsin, şu garip halimize.
Kurtulalım gafletten, gelelim kendimize.

Necdet Erem

Beri Gel.

Gönlüme sultansın, canıma cansın,
Bu garip, dünyayı, sensiz neylesin,
Kutlu davetini, yer gök dinlesin.
Beri gel, beri gel, canda cananım.
Sensiz yaşayamam, Yüce sultanım.

Beri gel, beri gel canda cananım.
Derdime dermansın, yüce sultanım.
Gönlüm düştü sana, sana hayranım.
Beri gel, beri gel canda cananım.
Beri gel, beri gel şefaath kanım.

Gerçek âşıkların maşuku sensin,
Mahşer meydanında serin gölgesin.
Kâinata sultan, Hakka kölesin,
Beri gel, beri gel, canda cananım.
Beri gel, hakkımda kutlu fermanım.

İsmin Muhammed'dir dillere destan,
İssız çöller senle oldu gülistan.
Sensiz kalan gönül olur haristan.
Beri gel, beri gel canda cananım.
Beri gel, yoluna fedadır canım.

Necdet Erem

Besbelli.

Tatlı dilde var bal kaymak,
Ne kötü iş, gönül kırmak,
Aşk harcını kalpte karmak,
En tatlı iştir, besbelli.

Yeşert, sevgi çiçeğini,
Esirgeme, emeğini,
Yaratana dileğini,
Açık eyle sen, besbelli,

Koksun saygı, çiçek, çiçek,
Boşa gitmez, hiçbir emek,
Duysun bunu melek, semek,
Dostluk saygıdır, besbelli.

Kini düşmanlığı, yok et,
Sonrada dünyayı seyret,
Ne güzelmiş hayat hayret,
Her şey sevgide, besbelli.

Tutuşalım, hep el ele,
Nefret dönüşmesin sele,
Zararlara, bile, bile
Girmeyelim besbelli.

Necdet Erem

Beş Para Etmez

Gönül çerağın yakan, güneşe minnet etmez,
Derd-i aşka düşenin, ah-u efganı bitmez.
Aşkın hakka değilse, inan beş para etmez.
Mübalağalı sözler, şairlere malzeme,

Fanilerde arama, gönül ebede muştak,
Benliğine kulak ver, o ister aşkı mutlak.
Aşk zan edip kendini, hasret ateşine yak
Unutup gidenlerin, yollarını gözleme.

Fani olan değilmiyor, gönülden sevmeye,
Mabud yerine koyup, önünde eğilmeye,
Kulda vefa arama, gelmiyor güvenmeye.
Terk edip gidenleri, sakın ola özleme.

Hakka dön sen yüzünü, nurlandırısın özünü,
Aklından çıkarma hiç, bezmi elest sözünü,
Hakka müteveccih ol, ayırma sen gözünü,
Kelamın kıymetin bil, zamanı boş söyleme.

Necdet Erem

BIRAKIN

Bir gün daha ederken, solgun camlarda veda,
kulak ver ruhunun, yüreğinden gelen feryada.

Görür gibi ömür akşamının ufkunda son anı,
bir rüyadan ibarettir, uzun zannetme zamanı.

Seyrederken güneşin, camlarda solgun rengini,
hani bir zaman sanırdın, elindedir hayatın dizgini.

Bir drama filminden geriye kalan elem ve hüzün,
kuruyan yapraklar habercisidir, yaklaşan gzn.

Yol bitti galiba artık, son durak oldukça yakın,
Hadi dağılın başımdan, beni halime bırakın.

Necdet Erem

Bırakıyorum

Canıma can katsan, istemem seni.
Çünkü hep horladın, durmadan beni
Kalbime vursan da, aşk hançerini,
Seni vicdanına, bırakıyorum.

Bir zamanlar sana, gönlümü verdim.
Uyur gezer olup hep hayal kurdum.
İlmik ilmik, aşkı, kalbimde ördüm.
Usandım bu aşkı, bırakıyorum.

Vefadan bir eser, yokmu kalbinde,
Gönül çırpınıyor, aşkın elinde.
Her şey otursa da, yerli yerinde
Bende bıktım seni, bırakıyorum.

Yorulduğum faniye, bakıp durmaktan,
Vefasız aşklara, düşüp yanmaktan.
Halden bilmezlere, hal arz etmekten,
Senden gayrısını, bırakıyorum.

Allah'ım affına, sığınıyorum.
Sensiz geçen ömre, dövünüyorum.
Pişmanım gör nasıl, sürünüyorum.
Ne olur elimden tut, kaldır beni.
Kutsal aşk narında, hep yandır beni.

Necdet Erem

Bıaktın Gittin.

Hasretinle yaşıır mı, sordun mu?
Ne haldeyim Şu halimi, gördün mü?
Özlüyorum, sen rüyama girdin mi?
Vefasız, bir veda etmeden gittin.

Sevgimiz, sığmazdı yüreğimize,
Bakarken sevgiyle, bir birimize,
Azrail, eceli getirdi bize,
Hayırsız bir buse, vermeden gittin.

Kan ağlıyor, içim gittin gideli,
Korkarım bu dertten, olurum deli,
Baktığım her yerde, görürüm seni,
Beni kaderime, bıraktın gittin.

Böylemiydi, ayrılığın kanunu,
Beklemezken, gördük yolun sonunu.
Biti verdi, bu mutluluk oyunu,
Sahneyi başıma, yıktın da gittin.

Gitme diye nasıl, yalvardım sana,
Elimde bir Şey yok, diyordun bana,
Senin için çok yalvardım Mevla'ma,
Duamı yarıda, kesip te gittin.

Bu ahım, bir isyan, değildir inan,
Haykıran hasrettir, içimde yanan,
Senden sonra dünya, oldu bir zindan,
Zincire kilidi, vurdun da gittin.

Bilirim bir daha, yoktur dönüşün,
Gözümde gitmiyor, mahzun duruşun.
Arkamdan hüzünle, beni süzüşün,
Kalbime hançeri, soktun da gittin.

Hasretimiz artık, ötede biter,
Yokluğun her an, burnumda tüter,
Yeter ey sevgili, bu hasret yeter,
Beni yerden yere, vurdun da gittin.

Andıkça içimde, bir yer kanıyor,
Hasretin ateşmiş, içim yanıyor,
Bilmeyenler, gelip halim soruyor,
Dünyamı başıma, yıktın da gittin.

Necdet Erem

Bigane Kalma.

Sevgi Allaha has, verilmiş duygu,
Gerisi sadece, sanal bir kurgu,
Yüreğinde tüter, hep burcu burcu,
Sen gönlüne başka sevgi bırakma,

Namaz miracıdır, secde yükseliş,
Mahlûktan Halıka, gidiş ve geliş,
Perdeyi sıyırıp, sırlara varış,
Fani mahbuplarla, gönül aldatma.

Bütün güzellikler, onun eseri,
Maveradan bir ses, diyor gel beri,
Onu zikrediyor, varlıkların dilleri,
Umumi zikirten sen mahrum kalma.

Kur-an okunuyor, kâinat meşid,
Mahlûkat abittir, insan da sacit.
Yolun açık senin, çık sidreye git.
Sakin hak yolundan, geriye kalma.

Sana açık, hak yolunun cümlesi,
Haşir günü, arş-u ala gölgesi,
Cihana hiç, gelmemiştir böylesi,
Muhammed(as) yoluna bigâne kalma.

Necdet Erem

BİHABERLER

Bu günde yaşıyanlar, yarından bi haberler.
Düşünmezler mi acep, bir gün gelir giderler.

Oğlum kızım deyipte, durmadan dert edenler,
Göçüp gitmişler hepsi, sanki hiç gelmemişler.

Necdet Erem

BİLECEKSİN

Allah sana senden yakın,
Ne ararsın behey şaşkın,
Allah nerde, deme sakın,
Dikkat etsen bileceksin.

Gözünü gördüren kimdir?
Yüreği attıran birdir.
Bilen için O zahirdir,
Dikkat etsen bileceksin.

Sor elini tutturan kim?
Şu alemde kimdir hakim?
Hiçbir iş kalmıyor akim.
Dikkat etsen bileceksin.

Akıl denen bir nesne var,
Kullanırsan en güzel yar,
Haddi aşanı, bekler nar.
Dikkat etsen bileceksin.

Hem zerrede, hem kürede,
Dikkat etsen O her yerde,
Hala sorarmısın nerde?
Dikkat etsen bileceksin.

Özlediğin bir putmudur?
Beşer gibi bir kulmudur?
O'nu bulmak çok zormudur?
Dikkat etsen bileceksin.

Haddini bil yanma nara,
Sen O'nu, kalbinde ara,
Girersin sonra zarara,
Dikkat etsen bileceksin.

Bir de inkarcılar vardır.
Onlar için, dünya dardır.
İnkâr zan etmeyin kârdır.

Dünyayı baki sanmayın
Unutmayın ölüm vardır.

Necdet Erem

Bilen Varmıdır

Anlamam dünyanın bu hali nedir,
Hayat bir komedi, her şey hiledir,
Akıl idrak etmez, bir bilmecedir,
Çözüm ne olacak, bilen var mıdır? .

Düşe kalka giden, zorlu bir kervan,
Kimileri uçar, birçoğu yayan,
Kimiler tükenmiş yok dizde derman,
Nedir bu garip sır, bilen var mıdır? .

Kimi güler, kimi ağlar haline,
Kimi kapılmıştır, heves seline,
Kimi nazlanıyor, benzer geline,
Yarın ne olacak bilen var mıdır? .

Fakiri zengini, yaşlısı genci,
Hastası, yorgunu, zayıfı dinci,
Hayat okulunda, birer öğrenci,
Hangi dersi okur, bilen var mıdır? .

Gidene ağlıyor, bak kalan sağlar,
Ardından hasretle, ağıt yakanlar,
Sırasın bekliyor, hastalar sağlar,
Sıra ne zamandır, bilen var mıdır?

Hayat bir bilmece yok ki çözümü,
Yazarım okuyan, yok ki sözümü,
Dönmüşüm rabbime, garip özümü,
Bu hailim ne olur, bilen var mıdır?

Necdet Erem

Bilgi.

Hayat bir mekteptir.
İnsan talebe,

Dersi marifettir,
Amaç nefese galebe,

Her gönül bir ummandır,
Sahili binihaye.

Dost elinden tutmak gerek,
Bilerek isteyerek.
İnsanı mahrum bırakan gurur ve kibre ne gerek.

Tevazu kazanma yolu,
Kibir kayıp sebebi.

Bilgi bir kuyuya benzer,
Bulunmaz yok ki dibi.

El ele geçilir hayat ırmağı karşı sahile.
Dalgalar azgın, su bulanık insan güçsüz olsa bile.

Necdet Erem

Bilimece.

Hayat, garip bilmece,
Aldanıpta çok sanma,
sanki bir gün, bir gece,

Dünü ve yarını yok,
Son anı var sadece.

Dün ve yarın aksetti,
Bir endam aynasında,
İnsan şaşırıp kaldı,
Hapsoldüğü anında.

Necdet Erem

Bilinmez Sır Dedi.

Güneşe sordum seni, aydınlığım O dedi.
Gece de araştırdım, karanlığım da dedi.
Sordum seni aklıma, gelen her bir nesneye,
Körmüsün görmez misin, O her yerde gör dedi.

Küçük büyük demedim, araştırdım her şeyde,
Uzak yakın fark etmez, soruşturdum her yerde,
Sen her yerde varmışsın, meğer gözümde perde,
Dönüp kendimden sordum, O hep seninle dedi.

Nefesimde O varmış, atan damarımda kan,
O'yla yaşarmışım ben, O'ysa yüreğimde can,
Fark edemedim O'nu, kudreti sonsuz Hakan,
Dön de bir bak kalbine, Ben oradayım dedi.

Bu nasıl bir körlükmüş, gözdemi? gönülde mi?
Karanlıklarda kaldım, bu cehalet sözde mi?
Şeytana mı kandım ben, yoksa gaflet öz demi?
Çokta tasalanma kul, dünya bu, geçer dedi.

Bildim Seni Ey Rabbim, Her şeyi yaratansın,
Cümle mahlûkatı Sen, rahmetle donatansın,
Görmese de gafil göz, her yerde numayansın,
Varlık yokluk hep onda, O bilinmez sır dedi,

Necdet Erem

Bilir

Kıyamet yakındır, hüşyar olana,
İnsanlık aldanmış, batıl yalana,
Rastlamak ne mümkün, hakkı sorana,
Hakkı gasp edilen, mazlumlara bilir.

Zaman ahir zaman, her şey alamet,
Hak yerlerde gezer, mazlum melamet,
Zulüm hüküm ferma, mahkum adalet,
Acıyı tasayı, çekenler bilir.

Harkes kanmış, şöhretine şanına,
Zan ederki, yaptığı kâr yanına,
Ekmek doğrar, garibanın kanına,
Ayaklar altında çiğnenen bilir.

Aklı susmuş, gönül ağlar durmadan,
Mal kazanır, tatlı canın yormadan,
Helal haram, nerden gelir sormadan.
Emeği, ekmeği, çalınan bilir.

Bu dünyanın hali, oldu hep böyle,
Farklı bir şey varmı, sorarım söyle
Cehenneme girer, herkes eliyle.
Yandım anam, yandım diyenler bilir.

Necdet Erem

Biliyormusun

BİLİYORMUSUN

Özlem çok garip, tarifsiz duygu,
Gönülden gönüle yapılan vurgu.
Mahiyeti meçhul, sanal bir kurgu,
Özlemi özledim, biliyormusun?

Sevgi bir ihtiyaç, ruhlara gıda,
Hayata heyecan katar dünyada.
Sanırsın kendini, sanki rüyada.
Sevgiyi severim, biliyormusun?

Sevgisiz bir hayat, tatsız bir oyun.
En büyük sevdadır, toprakla suyun,
Arasındaki aşk, bunu da duyun,
Sevdaya sevdam var biliyormusun?

Sema gözü ağlar, aşkı toprakla.
Damla olup iner, bil emri hakla.
Her gönülden mana, arada farkla,
Dökülür dillere, biliyormusun?

Necdet Erem

Bilmem Ne Olur.

Herkes dalmış dünyanın, karanlık işlerine,
Yarı sarhoş gezerler, kanmışlar düşlerine,
Zaman insafsız bir çark bakan yok dişlerine,
Şaşırmış insan oğlu, sonu bilmem ne olur.

Ne gelenden bir ibret, ne gidenden ders alır,
Her gün bin vefat görse, sanır ki baki kalır,
Gaflet sarmış yolları, cehalet esir alır,
Şaşırmış insan oğlu, sonu bilmem ne olur.

Kuran'ı okuyan yok, Peygamberi duyan kim?
Mikroba gücü yetmez, sanır kendini hakim,
Göçenleri görmez mi, kalmış işleri akim,
Şaşırmış insan oğlu, sonu bilmem ne olur.

Nefisin eline vermiş, insanlık dizginini,
Karnı tok gören var mı, fakiri zenginini,
Dıştan mutlu sanırsın, canından bezginini,
Şaşırmış insan oğlu, sonu bilmem ne olur.

İbret alan var mı ki, hak aynasına baksın,
Güneşi kaybedenler, lazer lambalar yaksın,
Unutuldu insanlık, şeytan kınalara yaksın.
Şaşırmış insan oğlu, sonu bilmem ne olur.

Dönüşünü düşünmez, çıkmaz sokağa dalmış,
Her şey onda emanet, sanır ki satın almış,
Fark etmiyor gerçeği, yazık kötü aldanmış
Şaşırmış insan oğlu, sonu bilmem ne olur.

Necdet Erem

Bilmem.

Kimler sağa, kimler sola savrulur,
Ölmem diyen, tazelerde devrilir,
Açık gibi duran, yollar çevrilir,
Aşarım diyenler, varır mı bilmem.

Koşuşur durmadan, sabah ve akşam,
Nedir bu gairp hal, bulup ta sorsam,
Tutup yakasından, şöyle bir sarssam,
Uyanıp kendine, gelir mi bilmem.

Ruhlar gurbettedir, beden sılada,
Bak insan şaşırılmış, kalmış arada,
Gelenler gidiyor, kalmaz burada,
Bu gidiş kolayımı, onuda bilemem.

Herkeste bir telaş, var bir endişe,
Kimi derde düşmüş, kimi teşvişe,
Aklı eren var mı, bu garip işe,
Beni sayma bilen var mıdır bilmem.

Necdet Erem

Bilseydim.

Kimliğimi bilseydim,
Edermiydim böyle tasa,
Huda vekil iken bana,
Ne diye gireydim yasa.

Gaflet sarmış, dört bir yanı,
Ne kendim bildim, ne Anı.

Gelen gider, dönen varmı?
Nedir bu işkayet bilmem,
Bir zerreye dünya darmı?

Günde bir taş düşer, benden,
Fark edemez bunu beden,

Nedir inat, nedir gaflet,
İşte, bir şey gelmez elden.
Uyan artık kendine gel
Düşün ne istenir senden.

Düşe kalka, sarp yokuşta,
Kazanan yok,bu yarışta,

Hakimim zan eder, insan,
Mala, mülke ilk bakışta.

Her gün güneş doğar batar,
Yok olanı vara katar.
Kimi alır, kimi satar,
Ne götürü son varışta.

Toprak denen bir anadan,
Yarattı bizi yaradan,

Dün geldik, yarın gideriz,
Sanki ne geçti aradan.

Oldu zayi emanetler,
Yetmez mi bu ihanetler,
Hesapları sorulmadan.

Huda şahid her halime,
Bilmem ne geçer elime,

Hesap çetin, hakim adil,
Keşke olsaidim nadim,
Bu dünyadan ayrılmadan.

Necdet Erem

Bir Ahhhhh.

Derdi aşkın beni benden,
Alub derde salandır yar.
Sinem içre şifa bulmaz,
Dest-i ğemle bir yaram var.

Yıkıp harap eylediğin,
Kasrı sarayı gönlümün,
Tamirine senden ma-da,
Bu cihanda mimar mı var.

Sam yelleri olub estün,
Selamın benden kestün.
Ne eyledim bana küstün,
Buna meşru sebep mi var.

Ayn-ı ekşim olubdur sel,
Eser serimde kara yel,
Edersin bu ğeribi del,
Bana senin kasdın mı var.

İki dünyama kasd ettin,
Beni yerle yeksan ettin,
Görmezmisin sen mahvettin.
Buna senin hakkın mı var.

Şikayetim yaradana,
Yetti bu dert inan bana,
Bir ahhh eder isem sana.
Kurtulmaya çaren mi var.

Necdet Erem

Bir Baba Yiğit.

Bir bayrak yükseldi, Sivas elinde,
Millete sevdalı, bir baba yiğit.
Kefeni boynunda, ferman elinde,
Ölüme sevdalı, bir baba yiğit.

Yorulmak bilmeyen, durmak bilmeyen,
Hizmete adanmış, bir baba yiğit.
Allaha güvenip, asla sinmeyen,
Hak yoldan dönmeyen, bir baba yiğit.

Sevdası başında, aşkı kalbinde,
Vatana sevdalı bir baba yiğit.
Hasreti gönülde, türküsü dilde,
Davaya adanmış, bir baba yiğit.

Haramiler, hep sürdüler izini,
Tuzaklardan seken, bir baba yiğit.
Kallesçe kırdılar, onun dizini,
Düşmana baş eğmez, bir baba yiğit.

Yerde güç yetmedi, havada vurdu,
Kutsal davasında, o hep dik durdu,
Haine, düşmana, parola sordu,
Sınırı bekleyen, bir baba yiğit.

Muhsin'im, Allahtan bize ihsandın,
Dağları kendine, mekân mı sandın,
Kalles düşmanların, fentine kandın,
Hileyi bilmeyen, bir baba yiğit.

Havada kurdular, pusuyu sana,
Ağlamak düşüyor, artık vatana,
Yazık şu toprakta, şehit yatana,
Vatan için öldün, sen baba yiğit.

Necdet Erem

Bir Baba Yiğit.

Sanki nurlar yağmış, arza semadan,
Korunmuş bir yiğit, kahr-u beladan,
Korku taşımıyor, dünden yarından,
Yolları beklenen, Sevdalı Yiğit.

Geçmişten ders almış, yarını gözler,
Dilinden düşmüyor, Ö kutlu sözler,
Yas günleri bitti, gülüyor yüzler,
Müjdeler getirdi, Sevdalı Yiğit.

Geceyi unutmuş, gündüzü bilmez,
Hedefe varmazsa, yeminli, gülmez,
Düşmanlık nedir ki, asla düşünmez,
Dostluğa tercüman, Sevdalı Yiğit.

Karanlığı kovmak, sanki tek derdi,
Bu uğurda müthiş, bir savaş verdi,
En katı kalplere, yol bulup girdi,
Düşmanlığa düşman, Sevdalı Yiğit.

Düşmanlığa düşman, Bir Baba Yiğit.

Necdet Erem

Bir Dur Demeli.

Kullara kul olmak, artık adetten,
İnsan zan ettiğın, etten kemikten,

Hayatı anlamsız, yok olmak hüküm,
İnsan bu Dünyada, idama mahkum.

Rabbini unutmuş, bir avaredir,
İnkârın sarhoşu, bir divanedir.

Ne izzet tanımış, ne var iffeti,
Sanki bir canavar, yer insan eti.

Kibrinin kurbanı, zavallı mahlûk,
Nefsini put yapmış, ediyor kulluk,

Bu gidiş belikli, sonu pek yaman,
Yollar tuzak dolu, vermiyor aman.

Dilinde nakarat, değil bilimsel,
Ömrü tüketiyor, sanki akan sel.

Nedir bu cehalet, nedir bu gaflet,
Sade YOKLUK için, çekerler zillet.

El ele, bel bele, artık vermeli,
Bu kötü gidişe bir dur demeli.

Necdet Erem

Bir Dünya.

İçimde bir dünya var, bütün dünya içinde,
Ne başı var ne sonu, bilinmez ne biçimde.

Başı ve sonu meçhul, bu hale akıl ermez,
Çıkanlar bu oyundan, bir daha geri dönmez.

İçimdeki dünyamın, sonsuz ufuklarında,
Pervaz edip gezerken, yoruldum en sonunda.

Necdet Erem

Bir G U N! ..

Güvenme kendine, hesap gününde,
Eritip süzgeçten, süzerler bir gün.

Boyuna, posuna bakıp övünme,
Ukbada ölçünü, alırlar bir gün.

Malım var mülküm var, diye sevinme,
İnceden inceye, hesap var bir gün.

Sanma dünya geniş, her an aydınlık,
Karanlık kabire, gömerler bir gün.

Çok çalış dersini, tembellik etme,
Çetin bir suale, tutarlar bir gün.

Dost ile düşmanı, çok iyi belle,
Hatalı seçimden, sorarlar bir gün.

Allah ve Resulle, güçlü bir bağ kur,
Dünyalık bağların, koparlar bir gün.

Dünyada geçici, bir misafirsin sen,
Ayrılık ummadan, çatacak bir gün.

Malım mülküm, diyenleri gördün sen,
Kabirlerde çürüyecek, nazlı ten,
Bu sözleri söyler iken GAFİL ben.
Gafletime pişman olurum bir gün.

Necdet Erem

Bir Gayret Etmezmisin?

Açıp elimi arşa, yalvardım senin için,
Vahdet şarabın içip, geç candan benim için,
Varsın ruhun kaynasın, vuslata ermek için.
Candan içre canan var, sırları bulmak için.

Kâinat gül goncası, sarılı bir birine,
Marifet gözünü aç, dalı verme derine,
Her şey oturuversin, bizzat yerli yerine.
Bak bu hilkat meyvesi, sadece senin için.

Her sayfaya yazılmış, saadetin müjdesi,
Üzerinde okunur, ebediyet bestesi,
Davet ediyor seni, bak ötelere ötesi,
Gaflet perdeni yırtıp, bu hakkı görmeyi için.

Bu diyarı gurbette, hasretini çektiğin,
Sahte olmasın sakın, sevip gönül verdiğin.
Yetmez mi çalılırları, gül diyerek derdiğin,
Gözünü açmazmısın, kendini bulmak için.

Bak umumi davet var, sen de buna dahilsin.
Ne yazık ki sen bundan, görüyorum gafilsin.
Büyük bir imtihandasın ne yazık ki cahilsin.
Bir gayret etmezmisin, cehlîni yenmek için.

Necdet Erem

Bir Gün.

Güvenme kendine, hesap gününde,
Eritip süzgeçten, süzerler bir gün.

Burada gaflete, düşüp övünme,
tede tozunu, alırlar bir gün.

Malım var mülküm var, diye sevinme,
İnceden inceye, hesap var bir gün.

Sanma dünya geniş, her an aydınlık,
Daracık kabire, koyarlar bir gün.

Çok çalış dersini, tembellik etme,
Çetin bir suale, tutarlar bir gün.

Dost ile düşmanı, çok iyi belle,
Hatalı seğıimden, sorarlar bir gün.

Allah ve Resulle, bağı sağlam kur,
Mahlukla iplerin, kopacak bir gün.

Dünyada bir müddet, misafirsin bil,
Ayrılık zamanın, gelecek bir gün.

Malım mülküm diyenleri gördün sen,
Kabirlerde çürüyecek, nazlı ten,
Bu sözleri söyler iken GAFİL ben.
Gafletime pişman olurum bir gün.

Necdet Erem

Bir Harf

Bir harfe bakıversen, sadece harf adına,
Gelmez ki hiç bir mana, okuyanın aklına,
Sorsan ki ne anlatır, yazanın maksadına?
Dile gelir anlatır, hikmetlerden çok mana.

Anlatır Katibinin, zatını, sıfatını,
Sanatına yansıyan, mukaddes maksadını,
Okuyanın kalbine, mühür mü vuruyor ne?
Nakiş nakiş işlenen, o muallâ adını,

Tek bir varlık manasız, var mıdır kainatta,
Her şey hikmet diliyle, insana nasihatta.
Duymayan bu destanı, bilmem sağır mıdır ne?
Şu alem meşidinde, her varlık tesbihatta.

Her akliselim bilir, boş ve manasız değil,
Onlardan çıkan sesi duymak için bir eğil,
Zerreden kürelerden, çıkan bu nağamat ne?
Onlara hükmeden var, asla sahipsiz değil.

İnsan için her şeyden, önemlidir bu konu,
Her atom bir harf olup, anlatıyor bak O'nu.
Şu dünya insan için, bir pazar mıdır, ne?
Şu hayat denen yolun, yokluk olamaz sonu.

Her şeye sonsuz mana, takmış onu yaratan,
Aklı doğru kullanan, ders alır kâinattan,
Yaratılan her nesne, O'na bir davet mi ne?
Yalvarıp kurtuluver, bu koyu cehaletten.

Necdet Erem

Bir Hediyesin.

Bende aşık oldum öyle birine,
Meğer tüm aşıklar onu severmiş.
Canımı adadım kutlu yoluna,
Oda ötelerde yolum gözlermiş.

Karanlık geceme ışığım oldu,
Mutluluğa erdim onun eliyle.
Daralan gönlüme O umut oldu,
Kapılar açıldı onun emriyle.

Her şey ona aşık, ona koşarmış,
Kalpler onla atar, onla coşarmış,
Kutlu davetine muhatap canlar,
Şevkle yüreklerden coşup taşarmış.

Cihana duyurdu kutlu müjdeyi,
Tevhide davetti bir tek dileği.
Cehalet asrına nur olup doğdu,
Aydınlatıverdi, ins-u meleği.

Ey Resul, garibin maşuku sensin,
Mecnunun hayatı sensiz neylesin,
Aşkınla tutuşup, yanan gönlüme,
Rabbimin ihsanı, bir hediyesin.

Necdet Erem

Bir Mecburiyettir.

Allah'a ve ahrete iman,
İnsanlık için bir kayıp veya lüks değil,
Yaşama anlam ve amaç kazandırıp,
yaşanmaya değer kılan bir zaruret ve mecburiyettir.

Necdet Erem

Bir Muharrem.

Adem safiyullahın duasına icabet,
Yunusa balığın, karnından selamet,
İbrahime hediye İsmail, büyük emanet,
Bu nimetler, sende geldi Ey Muharrem.

Yusuf necat buldu, O kör kuyudan,
Eyyuba şifa geldi, yüce Mevladan,
Davudun tövbesi, kabul gördü Hudadan,
Bu nimetler, sende oldu Ey Muharrem.

Nuh'a gemiyi yaptıran, büyük tufan bitti,
Musa geçti denizi, firavun boğulup gitti,
İsa bugün dünyaya geldi ve cennete yetti.
Bu nimetler, sende oldu, Ey Muharrem.

Yakub'un dünyasını karartan, Yusuf hasreti,
Lutf ile vuslatın, mutlu muhabbeti ile bitti.
Mevla insanlığa, nice nimetler hediye etti.
Her beladan felaha erildi sende Muharrem.

Müşrikler kudurdu, Mekke döndü zındana,
Müminlere izin çıktı, Medine'ye hicretten yana.
Allah'ın resulü vefalı dostu ile katıldı bu kervana.
İslam'a takvim başlangıcı oldu, BİR MUHARREM.

BİR MUHARREM Hicri yılbaşının tüm Müslümanlara hayırlı, insanlığa da sulh ve sükun vesilesi olmasını dilerim.

Necdet Erem

Bir Ok

BİR OK

Yaşanan hiç bir günün, belli ki tekrar yok.
Sanki yayından çıkmış hedefe giden bir ok.

Her gün başlı başına bir ömür.
Gafletle geçen günler, dün olup maziye gömülür.,

Necdet EREM

Necdet Erem

Bir Sevgi Bir Sevgili

Sevgi,
Sevgilinin hakkıdır,
Ve sevgiliye verilmelidir,
Sevgili ise,
Sevgiyi ve sevgiliyi,
Yaratandır,

Onu unutturana sevgi,
İsyan ettirene sevgili denilir mi.

Bir sevgi Bir sevgili

Bir sevgi isterim Onu tanıtsın,
Bir sevgili isterim ona götürsün.
Bir ışık ararım, onu göstereceğin,
Bir yol bulursun ki
Onda son bulsun.

Ondan uzak,
Ondan kopuk,
Ne var ise boynu bükük.

Nemelazım,
Abuk, sabuk,
Çarpık, çurpuk,

Etten kemikten bir yapı,
Göz pencere,
Ağız kapı.
Hayret ile bakar ordan,
Ruh denilen bu kiracı.

Akıl gezer,
Yürek atar,
Sanki balı yağa katar.
Bu gün alır, yarın satar,
Kendi malı varmış gibi.

Aldanmadan bu faniye,
Sarıl ve sığın Bakiye,
Tereddüt ederisin ne diye,
Sanki burada kalan mı var.

Necdet Erem

Bir Soruya Şiirsel Bir cevap.

Bir Soruya Şiirsel Bir cevap.

Çok Değerli..... Kardeşim.

Evvelen, şiirime gösteriş olduğunuz ilgiden dolayı teşekkür ederim.
Sorunuza evet diyorum.

Nefis, şeytan, şehvet, sair his ve duygular olmasaydı,
İmtihan olmazdı.

İmtihan olmasaydı, mahlûkat halk olunmazdı.

İmtihanın en önemli yanı Rabbi tanımak,
O'nu tanımak içinin azimli, özverili olmak.

“kuntu kenzen mahfiyyen fe halektul hakle li-ye rifun”
Hilkatin maksadı rabbi tanımak sevmek,
Emrine LEBBEYK deyip, huzura varmak.
Şehvet.

Şehvet bir vazifedir,
Devamı hayat için,
Onu maksadının dışında,
Kullanmak niçin?

Lezzet ücreti,
Şehvetin,
Kullanırken,
Unutmamalı izzeti.

İş olsa da,
Şeklen hayvana benzer,
Hayvaniyetten her an,
Etmeli hazer.

Varmıdır nefse köle olmayan,
Az ya da çok,
Nefis olmadan,
Dünyada yok,
İnsanda yok.

Kuruldu dünya,
Nefsin arzularına uygun,
Beşer şehvet ile,
Gönül evinden vurgun.

Şehvet,
Hissi hayvanının adı,
İmtihan için Mevla,
Hayata vermiş onunla
En güzel tadı.

Şehvet değil,
Cinsellik sade.

Aşırı istek adına
Ne gelirse yade,

Şehvet denir adına,
Haddi aşmanın,
Meşru kalıba sığmayıp,
Sınırları taşmanın.

Haddi vasat ile
İktifa etmeli beşer,
Yoksa ne adalet kalır,
Ne ahlak,
Her umut haybeye gider.

Beşer mahlukatın sultanı,
Nefisse onun zorlu imtihanı,

Olmasaydı nefis,
Olmazdı mafiha
Nefissiz,
Şehvetsiz asla.

Bize düşen onun tanımak,
Şeytanın tuzağına,
Dikkatle takılmamak.

Mahlûkun sebebi hilkati,
Sorulmaz bize,

Onu sorgulamak,
Vazife değildir hiç,
Üstümüze,

Biz kuvvet vermeliyiz,
İslah için,
Cüz-i irademize.

İslah ve terbiye için,
Emanet verilmiş bize,

Onun önünde,
Sakın ha,
Gelmeyelim dize.

Bu imtihan sonunda,
Vuslat var,
Cennete ve
Rü-yet-i Dosta,

Çekmeyelim,
Keder elem.
Her şey O'na giden,

Nurlu bir yol,

Yeter ki sen,
Doğru zamanda,
Doğru yerde,
Doru dostlarla,
Doğru yolda ol.

Nefis O'nu tanımak için
Ona giden,
Götüren
Tek yol,

Görmez misin?
Şehvetin helal sofrasında,
Ne kadar nimetler var,
Hemde,
Bol bol.

Amma istifade,
Haddi vasata,
Ve besete,

Nimetten İstifade,
Sade rızayı İlahiyi
Kazanmaya şayeste.

Meşru sınırlar edilmemeli,
İhlal,

İhlal edenler için,
Cümlemize malumdur.
İçinde bulunduğumuz,
Çiğersiz ahval.

Değerli kardeşim.
Bir teşekkür yazayım dedim,
nazım, nesir, mensur karıştı birbirine,

Ne yapalım serde şairlik var,
cümleler dile düz gelmedi yine.
Kusura bakarsın artık nazar-ı müsamaha ile.

Ne kadar dikkat ettimse de,
Yazı bir türlü,
Düz gelmedi,
Cümleler devrik oldu yine.

Allah yar ve yardımcımız olsun,
Aklın marifet, kalbin muhabbet,
Hanen huzur ve mutlulukla dolsun.

Necdet Erem

Bir Tek Hece mi?

Gözlerim daldı yine sonsuza,
Gönlümde, fırtına kopacak gibi.

Saçlarım dağıldı, esen rüzgârdan,
Bahtıma kara kış, çökecek gibi.

Ruhumu hafakan, basıyor her an,
Sanki bu yüreğim, duracak gibi.

Boğazımda harfler, düğümliyor.
Sırımı içimden, dökecek gibi.

Sanki yaşıyorum, ben bir rüyada,
Korkarım ki uykum, kaçacak gibi.

Ufukta görünen, o güzel hayal,
Serap olup bir an, bitecek gibi.

Anlamak mümkün mü, bu hayat nedir,
Hayal mi? Serap mı? Yoksa rüyamı?

Elemler, kederler, hazlar iç içe,
Yoksa bir tek sözmü, bir tek hecemi?

Kafa dediğin ne? kuru bir kelle,
İstersen her yandan, yokla ve elle,

İçinde bir dünya var, sınır tanımaz,
Ek, biç, kış ve yaz, hayatı belle,

Yürek bir ummandır, okyanus küçük.
Kaybolur içinde, bütün bir alem,
Oraya misafir, ki, O en büyük,
Muhabbet tahtının, Sultanı, Mülük.

Kalmadı yürekte, ne ses ne soluk,
Umutlar takatsiz, anılar silik,

Sahneler tarumar, dekorlar yıkık.
Bu ben miyim? dostlar, söyleyin bana,
Şu solgun, hayattan, kalan tek artık.

Mülük:

Melikin çoğulu. Muhabbet tahtına oturacak olan melikler meliki,
Sultanlar sultanı, Sevgililer sevgilisi. Tek sevgili Olan Allah.

Necdet Erem

Bir Var.

Bir var,
Sonsuz yoktan kuvvetli,

Bir tek doğru,
Bin yalandan kıymetli.

Necdet Erem

Bir Yol Bulunmaz

Hayat bir yarış ki, sensin rakibin,
Ölüm öyle bir dert, yoktur tabibin,
Yazılardan başka, var mı nasibin,
Kaderden öteye, bir yol bulunmaz.

Necdet Erem

Birdaha Doğki

Ey gönüller sultanı sen sefa geldin.
Kutlu olsun insanlığa, dünyayı bir daha teşrif edişin.

Her asrın çorak topraklar gibi çatlayan dudaklarına,
Firdevs cennetinin havz-ı kevserinden bir kadeh muhabbet şerbeti sunduğun gibi,
şu asrın yanmaya yüz tutmuş ciğerlerini serinletmek için
engin şefkat denizinden bir tas ab-ı hayat sun.

Ey "Levlak-e levlak lema halektul eflak"
hitabına mazhar şanlı nebi,
nurunla şadan eyledin cümle âlemi.

İşte yine bir "gece isneyn" gecesinin nurlu iklimine girdik,
kutlu mesajınla kendimize geldik,
yeniden dirildik.

Ensar ve muhacirin âşıkane yolunu gözledikleri gibi,
bu asrın dertli gönüllüleri de "Tale-al bedru aleyna" türküsünü söyleme heyecanı içinde
dünyanın dört bir yanında seniye-i veda tepelerinde yolunu gözlüyorlar.

Yıllardır nar-ı nemrut'tan daha şiddetli,
yirmi birinci yüzyılın küfür ve ilhad ateşinde yanmamak için,
Kur-an'ın nur pınarlarından beslenen,

Senin ifadenle,
asırların arkasından selam gönderdiğin,
Kardeşlerinin,

İstirhamlarımızı kabul buyurur isen, biz evlatlarının,
başlarını okşayıp sırtlarını sıvazlayan için,
Gar-ı hıradan beşerin bahtına doğduğun gibi,
asrımızın küsuf tutmuş semasından,
Bir daha doğ.
Ya Resullallah.

Doğ ki!
İslam burcundan Kur-an güneşi tekrar parlansın.

Doğ ki!
Küfür denizi,
Sava gölü gibi kuruyup yere batsın.

Mecusi'nin ateşinden daha eski ve daha muzır,
zulüm ateşi bir daha yanmamak üzere sönsün.

Bir daha doğ,
Bir daha doğ ki!
Ya Nebiyallah!

Tiranların tahtı sarsılıp kisraların saray sütunları,
müşriklerin putlarıyla beraber yere serilsin.

Bir daha doğ ki!
Ya Habiballah!

İnsanlığın kararan bahtına nur serpmek için,
ellerinde gönül gülzarlarından derilmiş muhabbet gülleriyle
yolunu bekleyen şu asırdaki gözü yaşlı,
gönlü kırık,
boynu bükük,
ümmetlerin de kendilerini ifade edebilme imkânına kavuşsun.

Hasretinle yanıyoruz,
yollarını gözlüyoruz, rüyalarda görüyoruz.

Hıçkırık ve hasret ile ta yürekten söylüyoruz.

“Esselatu vesselamu aleyke ya Resulallah,
Esselatu vesselamu aleyke ya Habiballah,
Esselatu vesselamu aleyke ya Seyyidel evvelin ve ahirin,”

Velhamdulillahi Rabbil alemin.

Necdet EREM

diyerek bu mübarek geceyi kadi-ul hacat ve mucibud-daavat olan Allah (cc.)
hazretlerinden dünyaya sulh ve sükûnet bütün insanlığa Hidayet ve Mağfiret vesilesi
kılmasını diler ve dilenirim.

Âlemlere rahmet olarak yaratılmış olan Hz. Muhammed Efendimin dünyayı teşrif
buyurmasının sene-i devriyesi bütün insanlığa sevgi, kardeşlik, barış, mutluluk, sulh ve
sükûn vesilesi olması dileğiyle İnsanlık adına asırların ötesinden HOŞGELDİN EY
GÖNÜLLER SULTANI diyor Seyyidul Enama Hasret ve muhabbetimi arz ediyorum.

Necdet Erem

Biride Benim.

Vazifeyi terk te, suça davettir,
Kendini günahsız saymak gaflettir,
İnsanlığın hali bu gün cinnettir,
Suçlu tek değil ki BİRİ DE BENİM.

Görüpte görmemek ne büyük gaflet,
Böyle bir toplumu bekler felaket,
Bu gün rezalete, derler nezaket,
Bu işe göz yuman, BİRİ DE BENİM.

Cehalet kol gezer, köşe bucakta,
Bir acı türkü var, buruk dudakta,
Şeytan kol geziyor, işte sokakta,
Sokakta kirlenen, BİRİ DE BENİM.

Emri bil marufla, nehyi münkeri,
Terk eden Müslüman kalıyor geri,
Sarhoş kusmuqları sarmış her yeri,
Bu hissiz zevattan BİRİ DE BENİM.

Bana ne demek ki, büyük meziyet,
İnsanlık çekiyor, bundan eziyet,
İzzet can çekişir, revaçta zillet,
Bu zillete sebep, BİRİ DE BENİM.

Necdet Erem

Bismillah

Bismillah her hayrın başı, hamd ederek bitir işi.
Allah'tan yardım dilerse, Bismillah desin o kişi.

Müslümanın işareti, bil ey nefsim, Bismillah'tır,
Bismillahın zikr ile tüm dertlerden kurtulmaktır.

O kudreti sonsuz rabbe, gönül ile bağlanmaktır,
Zerre ve küreler ile dostane bağlar kurmaktır.

Dünya ıssız çöle benzer, haramiler hep kol gezer.
Güçlü reise bağlanan hiçbir şeyden çekmez keder.

Sonsuz kudret sahibinden, sana ruhsattır Bismillah.
Her an her yerde zikreyle, musibetten bul sen felah.

Ateş, su, toprak ve hava, hepsi emirber bir nefer.
Yüce Allah'ın emrine, bir ağızdan lebbeyk derler.

İşte sana Hak katından, büyük kurtuluşun müjdesi,
Canlı cansız tüm varlıktan, gelir hep Besmele sesi.

Necdet Erem

Bitlis'im

Yıllardır Bitlis'im hasretim sana,
Dünya bir yanadır Bitlis bir yana.
Senden başka vatan inan yok bana.
Bitlis'im, Bitlis'im yeşil Bitlis'im.

Arzum kaldı, bahçen ile bağında,
Semaya ser çeken, Didebanında,
Komusun, çarşının akan çayında,
Bitlis'im, Bitlis'im güzel Bitlis'im.

Her tarafı tarih, kokan bir belde,
Evliyalar aram, etmiş bu yerde,
Havan suyun ilaç olur her derde,
Bitlis'im, Bitlis'im şirin Bitlis'im.

Kalem yazmaz seni, dil anlatamaz,
Dünyada hiçbir yer, dengin olamaz,
Seni gerçek bilen, sensiz kalamaz.
Vefasız Necdet'i af et Bitlis'im.

Necdet Erem

Bitsin Bu Hasret

Bu akşam, senin yanına geldim.
Dönüpte yüzüme, bakmadın niye,
Karşıdan bakarak, ağladım yine,
Sesimi kabrinden, duyarsın diye.

Ne toprakta bir ses, ne senden seda,
Sanki her şey sağır, sanki her kes lal.
Bekledim sabırla, belki dersin kal.
Şaşırıp kalmışım, bu ne zor bir hal.

İçimde hasretin, kabardı yine,
Kavuşmak ne zaman, onu bilseydim?
Arada bulunan, sırlı perdeyi,
Ucundan çekipte, yırtabilseydim.

Sen bana yakınsın, his ediyorum,
Bense sana bilmem, neden uzağım.
Kalmadı kararım, ölümü sağım,
Arkandan oraya, gelebilseydim.

Allah'ım emrine, yok itirazım,
Sana isyan asla, gelmez aklıma
Ben ancak bu zalim, nefsten bizarım.
Kurtar beni ondan, düştüm bahtına.

Gönlüm şükretse de, gözüm dinlemez,
Gözümden akıyor, bu yaşlar neden
Ruhum teslimdedir, aklım bilemez,
Beni alıp gittin, sevgilim benden.

Bilirim ötede, beklersin beni.
Hasretin içimde, her gün artıyor.
Elimde olmadan, özlerim seni,
Yüreğimi bir kor, her an yakıyor.

Ne sesimi duydun, ne sen seslendin,
Ne bir haber verdin, ne bir işaret,
Her gece rüyamda, diyorsun sabret,
Yeter dayanmam, bitsin bu hasret.

Necdet Erem

Bitsin İçindeki Yes.

Gözüm karardı yine,
Gönlüm daraldı yine,
Dönüp baktım maziye,
Sene varmış elliye.

Saçlarım döndü aka,
Yollara baka baka,
Yoruldu düşe kalka,
Döndüm ben bir deliye.

Ömrün vefası yokmuş,
Derdi cefası çokmuş,
Umutla sevdiklerim,
Meğer hepside boşmuş.

Artık daralma yürek,
Üzölmeye ne gerek,
Yalnız sen değilsinki,
Bu dünyadan gidecek.

Gelenler bir bir gitti.
Ömür sermayen bitti.
Ben yığıdim diyenler,
Ecel şerbetin içti.

Yeter artık kes sesin,
Nedir bitmez hevesin,
Mevla'ya duyur sesin,
Bitsin içindeki yes.

Ey deli,
Ey divane,
Ne gezersin bigâne,
Çıkacaksın divana,
Ümudu fanilerden kes.

Necdet Erem

Boş Geçmesin Bu Çağlar.

Yıkıldı yesin bendi, müjdem var müminlere,
Hazan mevsimi bitti, haber sal bülbüllere,
Gönüllerden nur taşı, bakınız mescitlere,
İman nuruyla parlar, secdede eğik başlar.

Kara bağlar cahiller, irfana iltifat var.
Dünya benimdir diyen, gafil derdine ağlar.
Kur-an güneşi doğdu, saklansın yarasalar,
Kâfir inkâr etse de, şahittir dağlar taşlar.

Kâinat vecde gelmiş, zikreder bir ağızdan,
Kulak verde bir dinle, ne ses gelir nabızdan,
Dünyaya bahar geldi, gül kokar bağımızdan,
Çağıl, çağıl çağlıyor, kurudu denen çaylar.

Çöllere su yürürdü, beklenen günler yakın,
Bahar çiçeklerinden, taç örün başa takın,
Devran sana gülüyor, ardına bakma sakın,
Hakkı görmeyen gözler, şimdi haline ağlar.

Bil ki senden beklenen, ahlaktır, adalettir,
Yenmen gereken düşman, gaflettir, cehalettir,
Marifet ve muhabbet, tükenmez bir servettir,
Haydi davran yiğidim, boş geçmesin bu çağlar.

Necdet Erem

Boşu Gider.

Dünya fani, gönül verme,
Sakin sevdasına, girme,
Gel postu, faniye serme,
Buna gelen kalmaz gider.

Hatırla bak, sanki düdü,
Açan gençlik gülün söndü,
Şanu şöhret, yalan üdü,
Umutların, çabuk biter.

Uyan artık dünya yalan,
Kimden ne var geri kalan,
Şimdi sende, var oyalan.
Bu oyundan, çıkan gider.

Artık ders almak zamanı,
Rüzgâra verme, harmanı,
Çok çalış, doldur kovanı,
Yoksa ömrün, boşu gider.

Necdet Erem

Boşunadır Beklemek.

Dünyada şad olmayı, boşunadır beklemek.
Terk edecek şeylere, beyhude verme emek,
Hayat bir gergef misal, işle dur ilmek, ilmek,
Dünyada şad olmayı, boşunadır beklemek.

Hayaller soluyor bak, bir birinin ardından,
Ruhun haber soruyor, ebediyet yurdundan,
Haberin yok gibidir, sanki iman nurundan,
Hayaller soluyor bak, bir birinin ardından.

Hani gençlik yılların, nerede nasıl geçti,
Nasıl olduda böyle, dertler hep seni seçti,
Canlar harman misali, Azrail gelip biçti,
Hani gençlik yılların, nerede nasıl geçti,

Saçlarına bu aklar, ne zaman gelip düştü,
Sen kaçtıkça dertlerden, hep başına üşüştü.
Dünyaya gelen her kul, bu halleri görmüştü,
Saçlarına bu aklar, ne zaman gelip düştü,

Necdet Erem

Böyle Bilinsin

Kuranı rehber edip, aştık tüm engelleri,
O deryadan öğrendik, sırları bilgileri,
Kestik O'na muhalif, olan tüm ilgileri,
Hakka tercüman Kuran, artık böyle bilsin.

Hayat anlam kazandı, kurandan gelen nurla,
Kuransız yaşamak ki, boş bir uğraştır anla,
Haşirde çağrılırsın, Kuran'dan gelen sanla,
Başka bir ad arayan, hüsrana uğrar bilsin.

Geçmiş geleceğe, bağlar nurdan bağlarla,
Ölümlere rahmettir, meşgul olur sağlarla,
Sade bu günle değil, asıl işi çağlarla,
Kuran çağlara ışık, saçar böyle bilinsin.

Yokluğun girdabından, kurtarıyor beşeri,
Şakin ayrılma haktan, haber verir haşiri,
Ölüm bir uykudur bil, göreceksin neşiri.
Her hesap sorulacak, derki artık bilinsin.

Necdet Erem

Bu Aşk Oyunu.

Af olunmaz suça, mahkûm değilsin,
Bırak ta o zalim, sana eğilsin,
Metin ol kimseye, muhtaç değilsin.
Kıymetin bilene, aç sen gönlünü.

Ardından koşulan, kural bu, kaçır,
Başına olmadık, çok bela açar,
Sonunda terk eder, bırakır naçar,
Seni sevene ver, büyük sevgini.

Ağlaman zevk verir, yârin zalimse,
Derdine bir çare, bulamaz kimse,
Hele mağrur, gafil bir de cahilse,
Sakla sakın, ona, deme sözünü.

Kindarsa, kin güder, bil ki her söze,
Yalvarsan, yakarsan, gelsen de dize,
Tarife gerek yok, ne hacet söze,
Sevsende delice, verme sırrını.

Hasedi var ise, inan işin zoor,
Yakar her an seni, sanki olur kor,
İstersen bu derdi, bir bilene sor,
Sormadan oynanmaz, bu aşk oyunu.

Necdet Erem

Bu Dünya

Bu fani dünyanın işleri çok zor,
Bitiren varmı ki, bir bilene sor.
Gönüllerde yanan ateşten bir kor.
Her kesi aldatır, bu yalan dünya.

Hırs haset kör eder mana gözünü,
Nefsin dinlemez ki aklın sözünü,
Neden çevirmezsin Hakka yüzünü,
Sana yar olur mu, bu yalan dünya.

Dünü öldü, yarını belki doğmaz,
Sandıñki ektiğın umutlar solmaz
Sevinme bu dünya sanada kalmaz,
Kime yar oldu ki bu yalan dünya.

Yakınlar yakarlar her gün canını,
Yerle yeksan eder, şöhret şanını,
Arkandan bölerler, bütün malını,
Kime ne verdi ki bu yalan dünya.

Gafletten uyanıp kendine gelsen,
Başına gelecek halleri bilsen,
Resulü dinleyip ölmeden ölsen,
Ölmeden ölene yardır bu dünya.

Necdet Erem

Bu Garip Sana Muhtaç.

Hasretim sanadır dost, yerini kimse tutmaz!
İnsanım diyen varlık, seni bir an unutmaz.

Her yerde his edilen, her şeyde yansıyorsun,
Her zerrede mührün var, her yerde numayansın.

Hasretini çekmekte, canlı cansız ne varsa,
Rahmetin mağfiretin, şu mücrimi de sarsa.

El açsam tutanım yok, senden başka kimim var,
Gönlüm aşkınla çarpar, sana müptelayım yar.

Utancımдан kapını, çalmaya yüzüm yoktur.
Benim ne kıymetim var, senin ki kulun çoktur.

Şu garip miskin kula, maveradan kıl nazar,
Belki kader kalemin, benide mü-min yazar.

İnandım Rabim sana, sen her şeye maliksin,
Eşin benzerin yoktur, mekândan münezzehsin,

Söyleyecek sözüm yok, hak tecelli eylese,
Lebbeyk Allah'ım derim, kelim neyi söylese.

Gözüm görmez gönlüm aç, Ey sevgili yolu aç,
Nicedir hasret çeker, bu garip sana muhtaç.

Necdet Erem

Bu Gönül

Uzakta olanlar, hep yakındadır.
Sevgiler coşkulu, bir akındadır.
Ağaran saçların, kim farkındadır.
Sevgiyi kaybetmiş, ağlar bu gönül.

Hayat bir oyunmuş, sonu drama.
Tuz bastım kanayan, eski yarama.
Bu derdin çaresi, yoktur arama.
Boşuna gözyaşı, döker bu gönül.

Geçen mutlu günler, hatıra kaldı,
Umutlar, gül gibi sararıp soldu.
Sensiz geçen günler, acıyla doldu.
Haline hüsranla, ağlar bu gönül.

Anladım bu hasret, bitmez dünyada.
Allah aşkı vardır, her bir sevdada.
Kavuşmak varsa da, şeb-i yeldada.
O hasret narıyla, yanar bu gönül.

Necdet Erem

Bu Gün Cuma.

Dost bağında güller biter, gl kokusu ömre bedel,
Bu dünya fani bir handır, buna gelen elbet gider.

Bedenin Allah yapısı, gönüldür onun kapısı,
Sevgi ve aşkına bedel, verilir cennet tapusu,

Sev sevgiyi yaratanı, başka değil O'nu tanı,
Muhtaçlara minnet etme, O'dur sana veren canı.

Kalbinde sevda denizi, severken sen sorma niçin,
Neden bencillik edersin, cümle varlık senin için.

Bugün Cuma, farklı bir gün, O aşk ile eyle düğün.
Bak seni Arş'tan seyreder, şol sahibi, yerin göğün.

Hayırlı olsun Cumalar, tebessüm etsin simalar,
Dünya senin, cennet senin, tüm varlık seni selamlar.

Necdet Erem

Bu Hasretim Sanadır.

Bu hasretim sanadır, bir başka sevda haram,
Sana vuslat olmazsa, hep kanayacak yaram.

Her nimet bende borçtur, yok ödemeye derman,
Bu can yolunda kurban, yeter ki çıksın ferman.

Göz görür gönül ister, almak için bir murat,
Ölsem de ben aşkınla, beni silbaştan yarat,

Gerçek hayat aşkınla, yaşayarak ölmekmiş,
Aşk yolunda ölümler, ölümü öldürmekmiş.

Susuzluktan kurudu, gönlümdeki aşk bahçem,
Bir icazet ver nolur, bir kez rüyamda görsem,

Muhtacım varlığına, tüm varlık gibi bende,
Garibede yer yokmu, O merhamet sinende.

Nasip olurmu bilmem, uyanmak bu gafletten,
Yoruldu hayat diye, ben nefse kölelikten.

İsyan değil feryadım, hasretinden ağlarım,
Herkes allar giyinmiş, ben karalar bağlarım.

Rahmetine sığındım, şu günahkâr yüzümle,
Sana sevdam söz değil, bilirsin ki özümle.

Bir ömür bekliyorum, ne zaman çıkar davet,
Mücrim bir kul olsam da, dergâhına kabul et.

Necdet Erem

Bu Nasıl Bir Aldanış.

Dünkü yaşadığım gün, anladım bir rüyaymış,
Bu nasıl bir rüyaki, her gören gerçek sanmış.

Necdet Erem

Bulduysam! ..

Bulmak ister isen, canı,
Ey can, sen rabbini tanı,
Nedir, bu gurur ve kibir,
Dün yok idi, adı sanı.

Kimi okur, kimi yazar,
Kimi gafil, kuyu kazar,
Kimi aşk odunda yanar,
Hiç düşünmez ki son anı.

Hakkın kudretin, görenler,
Şol merhameti, sezenler,
Küçüluben, büzülenler,
Terk edip, canı, cananı.

Hak nurundan hisse alan,
Muhabbet bahrine dalan,
Bilirler ki, dünya yalan,
Terk ederler, namı şanı.

Buldum, can içre ol canı,
Terk ettim nam-u nişanı,
Neylerem, huri ğılmanı,
Bulduysam, gerçek İMANI.

Necdet Erem

Bumu Vatan Borcu.

Camiyi bombala, uçağı düşür,
Bumu vatan borcu, bumu vazife,
Sınır boylarında, evladım üşür,
Bumu vatan borcu, bumu vazife.

Dış tehdit camide namaz kılan mı?
Sınırdaki emrine şeksiz uyan mı?
Milli iradeye, saygı duyan mı?
Bumu vatan borcu, bumu vazife.

Her on yılda nota, vermek mi işin?
Her yirmi senede, göster sen dişin,
Mide bulandırır, çirkin duruşun,
Bumu vatan borcu, bumu vazife.

Özgürlük dokunur, senin midene,
Göz açtırma sakın milli kölene,
Yazık senin kışkırtmanla ölene,
Bumu vatan borcu, bumu vazife.

Dalaş yunanlıya, çıksın bir savaş,
Olmazsa JETİNİ sen düşür yavaş,
Kur çeteni gel de millete satış,
Bumu vatan borcu, bumu vazife.

Devlet sırrı denen, bunca rezalet,
Her tarafı kokuyor, büyük ihanet,
Tarihe hiç mi yok, sende siyanet,
Bumu vatan borcu, bumu vazife.

Bu iktidar hırsın, ne kadar şedit,
Nedir bu hiddetin, nedir bu tehdit.
Yetmez mi boş yere, verilen şehit.
Bumu vatan borcu, bumu vazife.

Artık haberlerden, midem bulandı,
İhanet etmeyen, bilmem kim kaldı,
Tutunacak dallar, ellerde kaldı,
Bumu vatan borcu, bumu vazife.

Satılmışlar listesi, utanç veriyor,
Guantanamo kampı, küçük kalıyor.
Menfur planların, canlar yakıyor,
Bumu vatan borcu, bumu vazife.

Suçluya bakma hiç, ihbarcıyı bul,
Neden bütün millet, olmaz sana kul,
Yavrular yetimdir, genç kadınlar dul,
Bumu vatan borcu, bumu vazife.

Ordumuz diyerek, baş tacı yaptık,
Umudumuz diye, hep ona baktık,

Meğerse çok yanlış, bir yola saptık,
Bumu vatan borcu, bumu vazife.

Şehitler ölmez, vatan bölünmez,
Meğer bir yalanmış, aslı bilinmez,
Menfur emellerin, hiç sonu gelmez,
Bumu vatan borcu, bumu vazife.

Millete ihanet, balyoz ve kafes,
Sakın şu millete, aldırma nefes,
Niyetin kul olsun, emrine herkes,
Bumu vatan borcu, bumu vazife.

Silaha boru der, evraka kağıt,
Bak millet derdinden, yakıyor ağıt,
Ekmeğimizi yiyip, yaşıyorsunuz,
Neden bize tuzak, kuruyorsunuz.

Ayağındaki postal, benim paramla,
Korkma asla işim, olmaz haramla,
Sen benim evladım, canım askerim,
Dön bu hatalardan, ben af ederim.

Yanlış tanımışsın, inan atanı,
Neden öldü öğren, şehit yatanı,
Ne olur elimden, alma vatanı,
Bumu vatan borcu, bumu vazife.

Yazılır suçların bak, çarşaf, çarşaf,
Kaldı mı millete, gizli bir TARAF,
Dosyanla doldu bak, Adliyede Raf.
Bumu vatan borcu, bumu vazife.

Halkı millet yapan dindir, imandır,
Gerisi sadece, ham bir yalandır,
Şehadet din ile, kutsal makamdır,
Gerisi basit bir ölüm, leşten farkı ne?

Kardeş kavgasından, medet umanlar,
Şehidin kanına, ekmek banalar,
Milleti, KÖR, SAGIR, CAHİL sananlar,
Hainden, zalimden, söyle farkı ne.

Değerli Dost Kalem İbrahim GÜNAYDIN Bey'in olaylara tercüman olan usta kaleminden
süzülen hakikate tercüman iki dördüğü dostlarımla paylaşırken, kendisini tebrik ediyor
ve teşekkürlerimi arz ediyorum.

Gerçekleri bir bir dizdin sıraya,
Merhem oldun öfke kokan yaraya,
Ben de yazacaksam bir söz, buraya,
Camiler vatanın tapusu, derim.

Vazife korumak, bombalanmaz hiç,
Dine düşman olan bu sözden hariç,
Önce balyoz, sonra testereyle biç!
Haince kurulan bir pusu, derim.

Ağzınıza sağlık, Necdet bey, bu kadar anlatılır.

Necdet Erem

Bunun Sonu Hoş Değil.

BUNUN SONU HOŞ DEĞİL

Aczini bilen kişi, kudret bahrine dalar,
Tevazu kanadıyla, kendini hakka salar,
Kibrin esiri olan, dünya ve ukba ağlar,
Gurur ateşten gömlek, yanan görücü değil.

Varlığına güvenme, malın değil o senin,
Gücün yetmez dışına, içine girmez elin,
Hayat yükü pek ağır, bir gün kırılır belin,
Dünya dert ile dolu, kimse sefada değil.

Emanettir sendeki, el ayak, göz ve kulak,
Aldanıp sahiplenme, veren geri alacak.
Haşırde çokça dakik, bir hesap sorulacak,
Boşuna medet umma, kimse yardımcı değil.

İnsan nedense gafil, görmüyor geleceği,
Zan ediyor ki her şey, düşünüp bileceği,
Unutmuş hayatından, hesap var vereceği,
Kapkaranlık kabire, güneş doğucu değil.

Şimdi dersinki dostum, neden yazdın bunları,
Bilmezmiyim zan ettin, hakka giden yolları,
Amma uyduş şeytana, unuttum kuralları,
Herkes pekala bilir, bunun sonu hoş değil.

Necdet Erem

Buyrun D U A Y A.

Allah'ım, bedenlerimizi, dermansız dertten, Saadet yuvalarımızı, fitne ve fesattan, kazanç ve maişetimizi, haram ve kesattan, akıl ve gönüllerimizi, isyana sevk eden hasetten, iman ve irademizi, hain şeytana aldanıp nefse esaretten, dillerimizi ve kalemlerimizi batıla taraf olup neşir ve tasvirde, masun ve mahfuz eyle.

Bedenlerimize afiyet, yuvalarımıza saadet, kazançlarımıza bolluk ve bereket, gönlümüze muhabbet, nefislerimize emir ve yasaklarına itaatte ihlâs ve teslimiyet, akıl ve iradelerimize iman-ı kâmil üzere sebat, itaat, istikamet ve kuvvet, gönlümüzü hakka razı, dil ve kalemlerimize hakikati ifade ve neşirde sebat, nuruna muhtaç ve müştak, ruh ve gönüllerimize hidayet nuruyla tevccüh buyur.

"Rabbi euzu bike min hemezatişşeyatin. Ve euzu bike rabbi en yahderun." Ey Rabbim şeytanların vesvese vermelerinden sana sığınırım. Rabbim onların yanımda olmalarından sana sığınırım."(Muminun-97-98)

Amin bihürmeti Taha ve Yasin velhamdulillahi rabbil alemin.

Necdet Erem

Bülbülün Kaderi.

Gülün fitratında olmasaydı yaralamak.
Ne gerek vardı bunca dikene.

Bülbülün kaderinde olmasaydı yara almak,
Dikenli gülden bülbüle ne.

Necdet Erem

Bütün Hata Bizdedir

Yılların bir suçu yok, hata varsa bizdedir.
İnsan gaflet içinde, kemal ise sözdedir.
Çok günahlar işledik, ceza şîşi közdedir.
Yılların hiç suçu yok, bütün hata bizdedir.

Geçmişe küfür niye, yoktur buna hakkımız
Kendine gel ey nefsim, gülsün artık bahtımız.

Ödenemez sanırım, yaşanan hayat hakkı.
Dün ve yarın aynıdır, olan anlayış farkı.
Verildi çokça imkan, tükenmeyen nimetler,
Mil çekilmiş gözlerle, nasıl görsün nankörler.

Mazide ne ararsın, istikbale odaklan,
Günahtan başka ne var, dünden geriye kalan.

Her gün mesajlar gelir, uyarmak için sana,
Gönlünü hiç kaptırma, fani olan bu hana.
Kendini ölümsüzmü, sanıyordun ey gafil.
iraden elindedir, kullan hak yoldan yana.

Dün öldü bugün ise, yarına göçmektedir.
Beşerdeki gafil nefis, dünyayı sevmektedir.

Necdet Erem

Büyük Bela

Büyük gördüğün şeyler, birleşen parçalardır.
Geçit vermeyen kale, harç ile taşlardandır.
Birliğini bozarsan, bil ki sonun hüsrandır.

Değerli hiçbir şeyi, vermiyorlar beleşe,
Devlet başa beklerken, kuzgunlar konar leşe.

Tefrika belasından, az çekmedi bu ümmet,
Ey Halıkı kainat, senden ola bir himmet,
Bir vahdet vermez isen, zayi oluacak millet.

Şehit kanları kokar, her karış bu topraklar.
Bu fitne ateşinde, yanmakta nice canlar.

Korkmak gerek Allah'tan, utanmalı Resulden.
Düşmanlar bayram eder, can yakan bu fitneden.
Milletçe tövbe gerek, büyük bela gelmeden.

Necdet Erem

Büyük Haciz! ..

Dünya fani, insan aciz,
Beden çürük bilmez naçiz,
Hayat sanki, büyük haciz,
Bu haczi, çözmeye geldim.

Necdet Erem

Büyük Hata! ..

Ölüm İman ile olsa, haktan beklenen saadetli son.
İman hâkim olmazsa, hayat kahr ve çileli bir yol.

İnanmadığını söylüyor isen, Allah'a ve ebedi hayata,
Elemle dolu hayatı sonuna yaşamak, en büyük hata.

Necdet Erem

Büyük İşkence! ..

Evet,
vardır, her şeyin,
her işin, her sözün,
her davranışını mantıklı bir manası.

Hele hayat denilen,
her şeyin içinde yaşandığı,
beşerin O muhteşem bulmacası.

her şeye anlam kazandıran,
cansız canlandıran, manalandıran,

Evet sabah doğan güneş,
gecelerimize nur serpen ay.

Anlamsız mı şu sınırsız deniz,
delicesine durmadan akan, nehir ve çay.

Uçan kuş,
açan çiçek, çok manalı.

Sanıyorum her şey manasını,
hayattan ve hayatı kutsayarak yaratandan alıyor olmalı.

Yüzde beliren memnuniyet belirtisi, bir tebessüm,
keder ve sevinçte, gözden akan iki damla yaş,

Her olay hayat sahnesinde açılan sırlı bir perde,
farkına varılmadan yavaş yavaş.

Geçiyor penceresinden,
kimi bakan, kimi sarkan,
yolcular ile dolu bir tren gibi hayat.

Acısı tatlısı ile bütün olaylar.
Binlerce yıllık maziden arta kalan eski ve bayat.

Evet, anlam katmalı, bir amaca dayatılmalı.
Herkesin yaşadığı başı ve sonu karanlık görünen bu hayat.

Yoksa sonu, sevimsiz, yaşlılık,
Meyvesi sadece korkunç ölümse heyhat! .

Korktuğun sonuca koşarken sanki kanatlı,
yaşamak için verdiğin amansız ve anlamsız mücadelenin, neresi tatlı?

İşte hayat!
Rahimle, kabir arası,
son sahnesi ölüm değilmi ki! ..

Yok,
Bulunamadı,

hala bir kurtuluş ümidi belliki..

Mana ve maksadı
Onu yaratana sorulup bilinmedikçe,

Sarhoşçasına yaşanacak
herkesi tehdit eden büyük işkence.

Necdet Erem

Büyük Sorgu.

Ölüm fitratta var, İnanana vermez korku.
Yaşadığım bu hayattan, ötede var büyük sorgu.

Yanıldık hayat adına, bilemedik değerini,
Gaflet batağına düşüp, yapamadık gereğini.

Ne nasihat etti para, ne pişmanlık çeken kullar,
Nefse şeytana aldandık, sarpa sardı bütün yollar.

Anlamadık musibeti, meğer etmiş nasihati,
Hiç başkasında arama, kendinde bul kabahati.

Ne duyduğundan ders aldın, ne gördüğünden bir hisse,
Burada sana yan çıkan çok, ötede bulunmaz kimse,

Nedir bu gafletin senin, çalışmazsın neden dersin,
Her gün cepheden çarpar, ne olduğun bilemezsin.

Her olayda bin bir delil, cehaletin sonu yoktur,
Kendini yalnız zannetme, senin gibi nadan çoktur.

Çek hesaba zalim nefsi, kurulmadan yüce divan,
Görmez misin göçüp gider, kimi sabi, kimi civan.

Hak tecelli eyleyince, cümle işler olur asan,
Riayet et Hak emrine, kalmasın ötede tasan.

Necdet Erem

Büyük Yanılgı

Kalıcı olmadığın yerde, ebedi kalacakmış gibi yaşarsın,
Hesap günü geldiğinde büyük bir yanılgı yaşadığını anlarsın.

Hiçbir şey tek amaçlı değilken.
Neden bütün umutlarını sadece fani dünyaya bağlarsın.

Necdet Erem

Büyük Zaferin

Nedir bunca telaşın, dünyamı daraldı ne.
Neden bunca eziyet, edersin sen kendine.
Cennet yamaçlarında, gezer iken reftare,
Yenildin zalim nefse, ziyandasın ne çare.

Aç gönül pencereni, nurlar tecelli etsin.
Zalim nefis elinden, çektiğin kahır bitsin.
Hilkatine dikkat et, sana çıkar tüm yollar.
Küçük görme kendini, sende gizli tüm sırlar

Muhatab-ı hudasin, sen muhbubu mualla.
Kainata sığmayan, Rab kalbinde mücella.
Varlık ilahî nurundan, var oldu buldu kemal,
İman güneşi batsa, mahlukat bulur zeval.

Her şey sana odaklı, varlığa manasın sen.
Uy Rabbinin emrine, şeytanı, nefsini yen.
Kaybetme umudunu, Affı seven Rabbin var.
Tövbeyi terk etmezsen, mağfireti olur yar.

Varlıklar varlığını, görülmeye burçludur.
Zerreler ve küreler, tevhide mühürlüdür.
Tevhidin nuru parlar, yüreğinde beşerin,
İman ile göçmektir, senin büyük zaferin.

Necdet Erem

Cadı Kazanı!

Hiç Kimsenin,
Kimseyi,
Hor görmeye hakkı yok.

Neden mi?
Çünkü Hilkatte,
Âbesiyyet, kusur yok.

Hiç bir şey,
Tek maksatla,
Sınırlı değil
Gör bak.

Binlerce maksadı var.
İnkâr sade aldanmak.

Bir dildir ki,
Ağzında,
Küçücük et parçası,

Saymakla bitirilmez.
Vazifesi faydası.

Her zerrede gizlidir,
Büyük küçük,
Kainat,

Hangi şeyde,
Görülmez,
O hikmet,
Ve
O sanat.

Nedir bu,
Gaflet hali,
İnsanı ediyor lal.

Bu gafletin sonunda,
Görünen felakettir,
Bu gidiş,
Devam etse,
Çok hüsranlı olur hal.

Kâinat bir kitaptır,
Okuyup anlayan,
Hayat dersi veriyor,
Bakıversen ne yana.

Beden mükemmel,
Cihaz,
Kullanımı karmaşık,

İnsan hayran kalıyor,
Mümkün değil ki ona,
Hemen olmamak âşık.

Yaratan.
Ehliyeti,
Yaratırken veriyor,

Kâinat sofrasını,
Bak önüne seriyor,

Okulu yok,
Bedeni kullanma,
Derslerinin,

İlham ile ders verir,
Yeter ki kulak verin.

Anlayana
Çalıyor,
Şivrisinek sazını,

Anlamayan ne bilsin,
Hilkatteki,
Hikmeti,
Sanır cadı kazanı!

Necdet Erem

Can Anadolun

Nice bir zamandır acı çekersin
Huzura umuda ey Anadolun.
Katil zehri, şerbet diye içersin,
İçin kan ağlıyor, ey Anadolun.

Hasret çekiyorsun, belli halinden,
Feryatlar yükselir, köylerinden ilinden.
Yaralısın bir şey, gelmez elinden.
Ufkunda matem var ey Anadolun.

Yahud ve nasara vermiş el ele,
İçteki hainler, herkes bel bele.
Vatan evlatları, çekiyor çile,
Tükenmez dertlerin ey Anadolun.

Bu nasıl oyundur, kalleşler oynar,
İhanet kazanı, durmadan kaynar,
Şehitler ağlaşır, sağlar dert yanar,
Çekilen acıya, can Anadolun.

Necdet Erem

Can Muhammed. Sav.

Hiradan doğdu, güneşin.
Cihanda yok, tek bir eşin.
Müjde cümleye gelişin.
Ya Muhammed, Can Muhammed.
Derdime derman Muhammed.

Mekke, Medine arası,
Oldu Cennetin sofası.
Alemin tek Mustafası.
Ya Muhammed, Can Muhammed.
Damarımda Kan Muhammed.

Canımın canı, gözümün nuru,
Ya Muhammed, Can Muhammed.
Nurunla cümle alem, buldu huzuru.
Ya Muhammed, Can Muhammed.
İnsanlığa Şan, Mhammed.

Sensiz kalanlara, yazık,
Şefaatin bize, azık.
Sen bir hekim, hemde hazık.
Ya Muhammed, Can Muhammed.
Mücessem nurdan, Muhammed.

Sen Muhammed, Mustafasın.
Cümle dertlere, devasın.
Gönlüm hasretinle yansın.
Ya Muhammed, Can Muhammed.
Senden halk, oldu Muhabbet.

Necdet Erem

Can Pınarım.

Bakıp ta gördüğüm, canımsın benim,
Kölen bile olsam, yanındır yerim.
Sensiz yaşayamam, ölür giderim.
Yaşam pınarımsın her şeyim benim.

İnan ki bu sözler, gelir özümden,
Sanma duygularım, sade sözümden,
Ağladıkça kan yaş, gelir gözümden,
Yaşam pınarımsın, can suyum benim.

Şana odur canı, cananı veren,
İnan ki o dur ancak, halini bilen,
Onunla ağlayıp, onunla gülen,
Onsuz çağlamıyor, pınarım benim.

Ey gönül, mecazi aşka takılma,
Farkına varmadan, od da yakılma,
Esir pazarına düşüp satılma.
Can pınarın, can suyun Allaktır senin.

Necdet Erem

Canımsın Babam.

Evimin direği, başımın tacı,
Sen siz geçen günler, veriyor acı,
Çaresiz derdimin, sensin ilacı.
Gönlümün sultanı, cefakâr Babam.

Elini öpünce, can gelir bana.
Sevgine muhtacım, hem kana kana.
Başım daralınca, koşarım sana,
Hayat denizimde, limanım Babam.

Sevgiler sanadır, hürmetler sana,
Sanki karşımdasın, baksam ne yana.
Sığınmak isterim, sıcak koynuna,
Dar günümün dostu, şefkatli Babam.

Hayatımı bana, öğreten sensin,
Dilerim Rabbimden, hiç dert vermesin.
O güzelim yüzün, her daim gülsün,
Bende senin ile, gülerim Babam.

Seni anlatmaya, takatim yetmez,
Sevgin ve şefkatin, saymakla bitmez,
Akli olan insan, babsın üzmez.
Sen benim her şeyim, canımsın Babam.

Necdet Erem

Cansız At

Gelen gider görmez misin?
Kabrin hazır girmez misin?
Son gömleğin yakasızdır,
Beğenmeyip giyemez misin?

Aldanma yalan dünyaya,
Dalma mantıksız hülyaya,
Hayat uyku yaşam rü-ya
Bu uykudan kalkmaz mısın?

Yıllar geçer fark etmezsin,
doğan ölür sen görmezsin.
Neden kendine gelmezsin?
Ölüm vardır bilmez misin?

Hani ceddin, hani atan,
Gafletindir büyük hatan.
Kabirlerde bunca yatan.
İnsanlığı görmez misin?

Bir gün sende öleceksin,
Tabut denen cansız ata,
İstemedi binceceksin.
Yaşar iken çok korktuğun
Kara yere gireceksin.

Uyan artık kendine gel,
Kapını çalmadan ecel.
Cehenneme akan bu sel.
Seni almaz mı sanırsın?

Necdet Erem

Caydırıcı Ceza

Sevgi kullanıldıkça artan sonsuz bir servet,
sabır ve hoşgörü düşmanlıkları yok eden en etkili bir silah,
bağışlamak ise düşmana verilecek en büyük caydırıcı bir cezadır.

Necdet Erem

Cennet Bağlarına.

Gaflete düşme sakın, nolur uyma nefsine.
Şeytana olma yakın, dikkat et hak emrine.
Bilirsin dünya fani, bak her gelen gidiyor,
Hayvani hazlar için, yazık etme kendine.

Bak İslam hakikati, güneşten daha nurlu,
İman eden insanlar, melekten güzel huylu,
Mü-minlere vadeder, en yüce bir merhale,
Köle Zeyd bin harise, asil hişamdan soylu.

Dünyanın mal, makamı, kabirde bitiyor bak,
Nadan zalim nefsine, tebliğ eyle emr-i hak,
Makam mansıp istersen, sen ebedi âlemde,
Hakka muhalif nefsi, al da yerden yere çak.

Uyma şeytan sözüne, düşme namert ağına,
İman tohumunu serp, sen ömür toprağına,
Tüm hüccac-la tavafta, duy ilahi daveti,
Şükür secdeleriyle, gir cennet bağlarına.

Zeyd Bin Harise

Peygamber efendimizin evlatlığı ve aynı zamanda azatlı kölesi olan şerefli sahabi.

Amr bin Hişam:

Mekke'nin en zengin ve soylu ailelerinden olmasına rağmen iman etmediğinden dolayı cehaletin babası anlamına gelen Ebucehil ismini almış.

Necdet Erem

Cennet Bu Girizgahta.

Aşkımız birdir dostum, koşturalım haşre dek.
Bu yol Allah yoludur, boşa gitmez bir emek.

Dağlar taşlar hep birden, O'na iman ederken,
İman et sende kurtul, şu an değil hiç erken.

Son nefesi ne zaman, veririz hiç bilinmez,
Bir yazı ki ezelden, yazılmıştır silinmez.

Mülk onun, memluk onun, yok şeriki ortağı,
Her yerde hazır nazır, tüm gönüller otağı.

İstersen bak çevrene, var mı ilminden hariç?
Atom ile galaksi, aynıdır varmı ki farkları hiç.

Senin küçük sandığın, farksızdır en büyükten,
O fark senin gözünde, hepsi aynı bir kökten.

Küçük büyük demeden, bak vermişler baş başa,
Öyle bir zikrederler, hep birden gelmiş aşka.

Görmek isterler seni, başlarında ser zakir,
Bütün sırlar sendedir, İman, Akıl ve Fikir.

Gör makamın çık tahta, olmasın büyük hata,
Cehline kurban olma, cennet bu girizgâhta.

Necdet Erem

Cennet I

Cennet!
Hırs ve haset ateşini söndürmüş,
gurur ve kibir zindanından kurtulmuş
birbiri için yaşama hisleri ile hareket eden
fedakar insanların paylaşım sevincini yaşadığı ebedi mutluluk diyarının adıdır.

Necdet Erem

Cennet.

Evet,
Her ruh geldiği,
O saf ve neziĥ diyarın,
Hasretiyle inlemekte,

Aradığı Şeylerin,
Dünyada
Ve devamlı olmadığını,
Ne yazık bilmemekte.

İnsan kalabalıklardan,
Yorulup
Ederken,
Daima Şikâyet,

Maalesef,
Yaşiyor,
Ruhundan,
Yaşamın manasından bihaber,
İçinde olanı,
Dışında aradığına
Hasret.

Hile dünyada,
Şeytanın bir oyunu,
Farkına varmadan,
Getiriyor,
İnsanın ve
İnsanlığın sonunu.

Dünya bir maskeli balo,
Arkasında kan damlayan dişler,
Yok çaresi dünyada,
Böyle yürüyor işler.

Şikâyet ettiğimiz,
Şeyler,
Zaman zaman,
Bizdede hâkim.

Başkasında,
Görünce,
Hele azcık zararı
Dokununca,
Hemen ederiz mahkûm.

Dünya üç gün mü,
Üç saat mi,
Üç dakikamı bilemem,
Dünya kendisi sahte,
Oyununa gelemem.

Cennet ruhların
Yaratıldığı yer,
Orada zaman yok ki,
Sayılı günü olsun.
Aç gönlünü,
Aşka sevgiye,
Güzellikleri,
Kalbine dolsun.

Cennet ruhta yaşanandır,
Görmese de gözler,
Onu ifade etmeye
Kâfi değil ki sözler.

Necdet Erem

Cennetin Yoludur Bu.

Derdiyle tasasıyla,
Aşkıyla sevdasıyla,
Aldatan fenasıyla,
İşte dünya hepsi bu.

Açlığı tokluğuyla,
Yazlığı kışlığıyla,
Gönülde boşluğuyla,
Beğendiğin dünya bu.

Gelen gider ve dönmez,
Kalanlar bunu görmez,
Şırası gelmiş, bilmez,
İşte hayatın sonudur bu.

Gaflete dalıp kalma,
Burda kalırsın sanma,
Sonra ateşe yanma.
Şeytanın oyunu bu.

Hakka bağla belini,
Tut peygamber elini,
Terk etme hak yolunu,
Cennetin yoludur bu.

Necdet Erem

Cennetler Seni Bekler.

Açalım dört kitabı, bakalım satırlara,
Allah'a iman vardır, sahib-i akıllara.
Sonra istenir ahlak, yakışan insanlara,
Arkasından adalet, Hakka inananlara.

Haber verir bilcümle, hilkatın sırlarından,
Dikkat ile bakarsan, müjde var yarınından,
Uyma nefse şeytana, korun zararlarından,
Sabir eyle kullukta, sakın kalma yolundan.

Keşfet sırrı hilkat-i, ilmin var izanın var,
Ağyara bel bağlama, insana tek Allah yar,
Günah yaralarını, istiğfar merhemine sar,
Allah'a kul olduysan, gerisinden yok zarar.

İsa, Musa fark etmez, hepside Salih kullar,
İncil, Tevrat ve Zebur, Kurandan parıldılar.
Akıl sahilsiz umman, gönlüne dünyalar dar,
Cennetler seni bekler, bak öteden davet var.

Nefisler adedince, Allah'a giden yollar,
Burada inkâr etse de, dönecek O'na kullar,
Her can ettiğin bulur, kaydedilmiş hesaplar,
Burada pişman olmayan, sonra haline ağlar.

Necdet Erem

Cinnet

Ne edep kaldı ne haya, nedir bu halimiz bizim.
Müslüman'ız bizler güya, yüreğimiz sızım sızım.
Koyun postunda kurtmuşuz, el de sanır biz dostmuşuz.
İlahi kelim Kur'anı, galiba ters okumuşuz.

Bir siyaset canavarı, katletmek ister İslam'ı.
Basit dünya menfaati, dost etti hain düşmanı.
Halk perişan ve de şaşkın, kardeş kardeşine dargın.
Her on senede bu millet, yer vurgun üstüne vurgun.

Oy kaygusu akli almış, sanki kurt sürüye dalmış.
Düşman ile sarmaş dolaş, kardeşini düşman sanmış.
Yere girsin bu siyaset, her nerde var olsun lanet.
Akli izan elden gitmiş, sanki yaşanıyor cinnet.

Rabbim sonunu hayr etsin, bu musibet artık bitsin.
Ayrılık, fitne ve fücür, geldikleri yere gitsin.
Dua, dua yalvaralım, toplu tövbeye duralım.
Hak kapısını çalalım, üstümüzden kalsın lanet.

Necdet Erem

Cuma.

İnanan gönüllerin,
Nefsi yenen erlerin,
Kendini bilenlerin,
Aşk ile toplandığı,
Mübarek gündür Cuma.

Hak yolunun erleri,
Zikrediyor dilleri,
Açmışlar bak elleri,
Hâli arz günü Cuma.

Her birisi bir melek,
Kalplerde Allah gerek,
O'na şükür ederek,
Secde günüdür Cuma.

Bayramı Müminlerin,
Çırpınan sinelerin,
Şemanın ve yerlerin,
Nurlu günüdür Cuma.

Sathı arz büyük mescit,
Mahlûkat cümle saçıt,
Hayalde KABEYE GİT.
Kâbe de, başka Cuma.

Cumanın ruhuna, manasına, ehemmiyetine uygun bir hassasiyet içinde idraki ile feyz ve bereketinden istifade etmeniz dilek ve temennilerimle,

Cumanızı tebrik eder,
İman selameti, kulluk saadeti, ibadet serveti, dünyada cennet lezzeti ile nice cumalar idrak etmenizi dilerim.

Her gününüz Cuma olsun.
Her anınız nur dolsun.
Sonunuz hayır olsun.

Necdet Erem

ÇAĞA BAŞ OLUNUZ İ

Değerli Müslümanlar,
Futbolcu ile futbol sever aynı manaya gelmediği gibi,
İslamı yaşayan Müslüman'la, Müslümanların yaşadığı bir ülkede, Müslüman anabandan dünyaya geldiği ve Müslüman ismi taşıdığı için kendisini Müslüman zannedenlerin Müslümanlığı İslam esaslarına göre tartışılabilir.

Müslüman'sak artık tartışmaya kapı açmadan Müslüman'ca yaşamaya karar verelim.
Allah'ın emirlerini yerine getirmeye hassasiyetle gayret gösterelim.

İslam Kur-ansız olamayacağı gibi,
Müslüman'da Kur-ansız kalmamalı.

Değerli Dostlar ne yaparsanız yapınız!
İş, davranış ve düşüncelerinizin Müslüman olgunluğuna,
İmanın ve İslam'ın izzetine leke olmamasına dikkat ediniz.

Bakınız İslam düşmanları, İslam'a açıktan saldırıya güçleri yetmeyince,
Müslüman'ın zaafplarının faturasını İslam'a kesiyor.

Değerli Dostlar.
Dünya ticaretinde, siyasetinde, teknik ve sosyal gelişmelerinde yerinizi alıp çağa yön verecek bir kimlik ve kişilik ile ÇAĞA BAŞ OLUNUZ.

Çağa baş olmayanlar kuyruk olmaktan asla kurtulamazlar.

Tarihinize bakınız millet olarak İslam ahlak ve inancına bağlı, saygılı davrandığınız asırlarda, çağa baş olduğunuz dönemlerdeki izzet ve azametinizi, kıymet ve itibarınızı görünüz.

İslam adalet, ahlak ve inancından uzak düştüğünüz zamanlardaki içine düştüğünüz zillet ve esareti dikkate alınız.

Kararınızı ona gör veriniz.

Her alan ve her konuda dışa, düşmana bağlı ve bağımlı yaşamakla;

Emir ve talimat alamayan,
yerine göre emir ve talimat veren bir dinin bir milletin mensubu olmak arasında kararınızı verip Milli iradenizi o istikamette kullanınız.

Necdet Erem

Çanakkale.

Kulak verip dinledim, toprağını taşını,
Her taşının altına, gömmüş şehit başını,
Güllerinin renginde, gördüm şehit kanını,
Destanların diyarı, mübarek ÇANAKKALE.

Top sesleri geliyor, ardından tepelerin,
Melekler gelip öper, anlından O erlerin,
Altı üstünden dolu, bu mübarek yerlerin,
Şehitlerin diyarı, mübarek ÇANAKKALE.

Arapgir, conkbayırı, küçük bir mahşer yeri,
Şehit olan Mehmetler, sanki bedirden biri,
Öldü denmez onlara, bak Allah diyor diri,
Firdevse giden yolda kapıdır ÇANAKKALE.

Kucaklaşmış bağrında, nice vatan evladı,
Öyle bir destansın sen, değiştirdin mutadı,
Kursağında kalmıştır, Bizanslının muradı.
Kardeşliğin destanı, sendedir ÇANAKKALE.

Anlığımızda ak ışık, yüzümüzde nursun sen,
Şehitler tabur tabur, tabyalarda gezerken,
Vurularak anlından, ruhlara arşa çıkarken,
Sensin ŞEHİDE ŞAHİT, mübarek ÇANAKKALE.

Ama bugün üzgünüm, yok ki o ruhtan eser,
Ahlaksızlık kol gezer, vatanımda sera ser,
Hasretin cana yetti, neredesin şanlı nefer,
Yollarını gözlüyor, hasretle ÇANAKKALE.

Necdet Erem

Çıra Gibi Yanarken.

Yanlış yolda,
Doğru adres bulunmaz.

Hatalı düşünceden,
Haklı sonuç alınmaz.

Binler yanlış,
Birleşse de,
Bir doğruyla tartılmaz.

Akıllı geçinen,
İnsanlar için,
Bu aldanış niye?

Fatura,
Başkasına çıkar mı?
Düşünür,
Diye.

Garabet,
O ki,
Ateş düştüğü yeri yakar.

Kendisi
çıra gibi yanarken,
Yangını başka yerlerde arar.

Necdet Erem

ile

Her meyvenin kendine has, hilkatinden kaynaklanan tadı ve kokusu vardır.

Demir tavında dövölüp, meyve olgunlaşınca gerçek tadında yenir.

Bir meyvenin aslı ekşide olsa olgunlaşmadıkça ona ham denir.

Demirde tav ateşle, meyvede tad mevsim ve güneşle, insanda güzel ahlak ve meziyetler, çile, hoşgörü, sevgi, saygı ve fedakârlık ile olgunlaşarak gerçekleşir.

Çilesi olmayanın ancak firesi ve hilesi olur.

Necdet Erem

ile Yolumsun.

Hasretin içimi, yakıyor gülüm.
Sensiz geçen her an, inan ki lm.
Ne çare uzaksın, yetmez ki elim.
Sen benim gönlümün, gonca glsn.

Büyüdükçe büyür, içimde hasret.
Bilmiyorum nasıl, çekilir bu dert.
His ediyorum ki, diyorsun sabret.
Dönüşü olmayan, çile yolumsun.

Ne dersin ayrılık, biter mi bir gün,
Sanki yaşıyorum, dünyada sürgün,
Selamın gelince, bayramdır o gün.
Ben hasret mektubu, sende pulumsun.

Necdet Erem

Çocuk

Bizler,
O'na emanet,
Onun emanetine kim edebilir ki ihanet.

Fısıltıların en güzeli,
İçinden süzülen gelen,
Ritmik, hayat dolu, aşk dolu ve
Alabildiğince düzenli.

Büyüdüğümü,
Büyük düşündüğümü zan ederdim,
Gördüm ki ben kilosuz, boyu bedeni büyükçe küçülen bir çocuk.

Düşünceleri,
Hayalleri alabildiğine uçuk.

Necdet Erem

ÇOCUKLARIMIZ İ

ÇOCUKLARIMIZ

Ahir zamanın alametlerinden sayılan
" köle efendisini doğuracak"

Evet,
Köle efendisini doğuruyor mu desek!
Bilemiyorum.
Bence bu adı kolay konulabilecek bir şey değil.

Çocuklarımız!
Köleliklerinde sultanlık bulduğumuz,
verdikleri acılarda lezzet, hakaretlerinde izzet aradığımız,
yanılma ve kırılma noktalarımız.

Kızarız belli edemeyiz.
Dövünürüz el süremeyiz.
canımız yansa da inleriz ahhh diyemeyiz.

Nedenmiş?
Çünkü Onlar Çocuklarımız.

Bunlar zehirli balımız, tatlı belamız.
Karanlık gecemiz, fırtınalı denizimiz,.

Evet.
Çocuklarımız!

Allah'tan emanet olduklarından ihanet etseler de hiddet gösteremiyor,
hakaret görsek beddua edemiyor, gizlediğimiz ahımız, kurtulmak istemediğimi baş
belamız.

Zaafımızın unutulmayan hatırası,
tatlı günahımızın ödenemeyen faturası onlar.
Çocuklarımız!

Sevinerek dünyaya getirdiğimiz.
Övünerek büyüttüğümüz, gönül verdiğimiz kara sevdamız,
umut bağladığımız sığınağımız.

Mutlu olduğumuz,
dikenin çok hayat goncamız.
Evet Çocuklarımız!

Allah acılarını göstermesin.
Muhtaç edip canımıza kast malımıza musallat ettirmesin.

Canlarına sağlık versin,
arkalarından koşturtmasın.

Muhtaç edip merhametlerini bekletmesin.

Sevensiz bırakıp sevgilerini dilendirtmesin.

Kucağımızdayken sevip sevindiğimiz,
sırtımızdayken yorulup yerinmediğimiz,
başarılarına güvenip, sevinip övündüğümüz,

Maalesef çoğunlukla
VEFASIZLIKLARI ile süründüğümüz.
Can yongalarımız, ömür goncamız,
kendimizi bir türlü sevdiremediğimiz,
Kara sevdamız.

HEPŞİ OLMASADA;
YÜZDE DOKSAN DOKUZ ÇOCUKLARIMIZ.

Necdet Erem

Çok Muhtacım Affına

Elim boş yüzüm kara.
Derdim çok gönlüm yara.
Merhamet ey Allah'ım,
Yanmayayım, ben nara.

Gözüm yaş bağrım yanık,
Afakım hep bulanık.
Işık vermez güneşler,
Dünyam oldu karanlık,

Baktı isem ne yana,
Yol bulamadım sana,
Gecemde ışığımsın,
Ne olur görün bana.

Gönül usanmaz senden,
Yardımanın kesme benden.
Şu günahkâr kulunu,
Unutma cennetinden.

Dertliyim dermanım yok
Mahkûmum fermanım yok.
Çok muhtacım affına
Âmma liyakatim yok.

Necdet Erem

Çok Yaman

Sözünü söylemeden, sonunu düşünürsen,
Kalp kırıp, gönül yıkıp, sonra üzülmezsın sen.

Dikkatli ol dilini, kullanırken her zaman,
Öyle yara açar ki, kapanması çok yaman.

Necdet Erem

Çok Zor.

<embed name='Ozluyorum' src='http://www.turklove.com/flashsiir/xOzluyorum.swf'
loop='false'

Evet, gidişin bütün gidenler gibi!
Ama benim ardından bakışım!
Kaybolduğun ufukta dalışım.
Hasretle bekleyişim.

Bir daha dönmeyeceğini bilebile,
Ölümüne nöbete duruşum.

Hiçte başkaları gibi değil.
Her şeyinle,
Benim olduğumu sandığım gibi,
Her şeyiyle bana özgü.

Evet, bende öyle yaptım sevgili dost.
Bende gönlümü kabristan yaptım.
Şiirlerim orada yatan sevgili,

Senin bir mezar taşın var veya yok,
Var sayıp kendin yazmışsın,
Bu garibin oda yok.

Sıkıldım mı?
Bilmiyorum,
Daraldım mı?
Sanmıyorum.
Ne olur bana değil,
Beni bu hale koyana sor.

Evet, katılıyorum sana,
Dönüşü olmayan yolcuyu,
Beklemek zor,
Özlemek ise,
Çok,
Hem de çok zor.

Necdet Erem

D. 001 BUL ERBABINI DANIŞ

İnsan hayat standardı,
her şeyi beslenme ve üremeden ibaret zan edenlerin
ulaşacağı kadar basit değildir.

Varlığını ve varlık sebebini,
Varlığının sana bakan yönü ile
sebepler ve sonuçlarını hiç sorguladın mı?

Sanıyorum,
Ne varlık nedeninden,
nede seni var edenin maksudundan, bihaber yaşamaktasın.

Tabi ki böyle anlamsız ve amaçsız yaşamaya yaşamak denebilirse! ..

Yapacağın her işi,
daha önce yaşamıştır çok kişi,

Bul da danış bilene,
girmeden ağır risklere.

Çünkü onlar,
kendilerine pahalıya mal olmuş
doğru görüşleri sana bedava verirler.

Bul erbabını danış.
Nedir bu gurur ve aldanış.

Necdet Erem

D1 001 Yazı vermiş Kurana.

Güneş görmedin mi, hiradan doğdu sana.
Yarattığı her şeyi, Allah yazmış Kuran'a.

Necdet Erem

D1 002 Ne mutlu! ..

Ne mutlu dünyanın fani mal ve malzemesi ile
Ahirette ebedi ve saadetli bir hayat kuranlara.

Necdet Erem

D1 003 Fatura.

Nasihat ve musibetlerden gerekli dersi alamayanlar.
Dünya ve ahiret hayatlarında ağır faturalar ödemekten kurtulamazlar.

Necdet Erem

Daha Çok Kanlar Akacak

Elden bir şey gelmeyince,
Ne olacak ağlayınca,
Kalpte iman olmayınca,
Daha çok kanlar akacak.

Filistin içimizde yara,
Bu yarayı Allah sara,
Mücahidler gider da'ra.
Daha çok kanlar akacak.

Yahudi susamış kana,
Saldırıyor yana yana,
Yasını tutmak düşer bana,
Daha çok kanlar akacak.

Şimdi akan ma-sum kanı,
Biliriz ki dünya fani,
Cihat için mü-min canı,
Fedadır, kanlar akacak.

Yanmayan yürek, üzölsün,
Korkan içinde büzülsün,
Mü-nin mü-nafık süzülsün,
Daha çok kanlar akacak.

Elim varmıyor, yazıya,
Kurdu salmışlar kuzuya,
Lanet olsun o taziya.
Daha çok kanlar akacak.

Ey yahudi bul belanı,
Dökme artık masum kanı,
Kallesliktir bunun adı.
Daha çok kanlar akacak.

Şehid kanı derya olur,
Yahudi onda boğulur.
Bir gün Gazzeden doğrulur.
Semalara doğru sancak..

Necdet Erem

Daha Çok Kanlar Akacak ıı

Kan akmazsa açmaz güller,
Şakımaz dertli bülbüller,
Cennetlik olamaz erler.
Daha çok kanlar akacak.

Aksın bu garibin kanı,
Feda olsun fani canı,
Hani Selahaddinim hani.
Daha çok kanlar akacak.

Miskinlik yakışmaz merde,
Gafil olan düşer derde.
Yiğitlik var ise serde.
Daha çok kanlar akacak.

Korkaklık azdırdı onu.
Artık gelecektir sonu.
Bozulacak it oyunu.
Daha çok kanlar akacak.

Vampir oldu hep kan emer,
Sirtına vurulsun semer.
Kalksın makberinden Ömer,
Daha çok kanlar akacak.

Yüreğimden derdim taşar,
Taşan derdim beni boğar,
Sanki İslam yeni doğar.
Daha çok kanlar akacak.

Necdet Erem

Daha Karlımı?

Halimiz hakikate tercümandır,
Görmeyiz.
Neden yaşanır hayat,
Kendisine soran yok,

Ölümün mahkumları,
Ne garip bir haldeyiz!

Akıllı geçinirken,
delice işler yapan
Bir sürü cahilleriz.

Düşündüm var mıdır,
Bugün ben niye varım.
Niçin yaşarım,
Diye soran,
Kendisine.

Acaba çevirip sorsam,
Aklına çok güvenen,
En zeki birisine.

Sonucunu düşünmeden,
Mana ve maksadını bilmeden,
Fayda ve kazancının hesabını yapmadan
Var mıdır Akli olup ta herhangi bir iş yapan?

Hayatı içinde,
bir anlık bile olsa,
mantıksızlığa, anlamsızlığa,
Müsaade etmeyen akli insan,

İnanmadan!
İnandığı gibi yaşamadan,
Yaşanan,

Hayatın ne anlamı var,
Sonu ölüm olduktan sonra,
Sonlu hayatı sonsuz,
Zan edip aldanan.

Evet acıyorum,
İnancı olmayan,
İnancını yaşamayan
İnsana, insanlığa,

İnanmayanın gömüldüğü,
Cehalet girdabı ile
İnandığını dikkate almayanın,
Saplanmış olduğu gaflet bataklığına.

Allah'a ve ahirete inananın dışında,

Sorulsa tüm insanlığa!

Niçin yaşıyorsun?
Süreci elem ve keder,
Yaşarsan uzun,
Sonu sevimsiz yaşlılık,
Neticesi SIFIR olan ölümlü hayatı.

Tüm zorluklarına rağmen,
Yaşamanın,
Varmıdır mantıklı, makul,
Mutluluk vadeden bir tek cevabı?

Nedendir bu şaşkı bakış,
Nasıl izah edilir,
Bu anlamsız aldanış.

Değişmeyecek sondan kaçmak akıl karımı?
Allah'a kulluk, zor mu?
Zahmetlimi?
Yoksa ki,
Zararlı mı?

Sorumsuz ve sonuçsuz yaşadığını zan etmek,
Ot gibi!
Hayvan gibi!
Yaşamak çok karlı mı?

Necdet Erem

Dalgaya Kürek.

Dalgaya Kürek.

Hayat nedir,
Ey dost, gel konuşalım,
Şu büyük soruna,
Çözüm bulalım.

Az bir zevk uğruna,
Verilir start,
Rahim denen yerde,
Başlar bir hayat,

Dokuz ay on günlük,
Zorlu bir süreç,
Ondan haberin yok,
Varsın onu geç,

Sevgi şefkat ile,
Geçer bir süre,
Çocuksun, bakanlar,
Benzetir güle.

Boy uzayıp,
Kilo biraz artınca,
Gördüğün şeylere,
İlgin artınca,

Başlar kıpırtılar,
İçinde bir bir,
Anlamak istersin,
Değişen nedir.

Aklın başka söyler,
Yüreğin başka,
Farkına varmadan,
Düşersin aşka.

Hayat tozpembedir,
Her şey bambaşka,
Dikkat et, arkadaş,
Kaldırmaz şaka..

Gözler kararmıştır,
Gönül his etmez,
İnsan acı çeker,
Akılı fikretmez.

Sanki hayat sade,
Bu dünya için,
Yeyip içip tozmak,
Ve sevmek için,

Oysaki bu hayat,
Sade bir oyun,
Dünyaya gelen her can,
Yolcusudur bu meğhul yolun.

Bunca insanlık,
Diyor dikkat et,
Önün karanlık.

Ne Servet amaçtır,
Ne Şöhret, gaye,
Ne Şehvet verecek,
Sana bir paye.

Sade bunlar,
Basit birer vesile,
Gerçek hayat,
Neden hiç gelmez dile.

Servet miras kalır,
Çoluk çocuğa,

Şöhret çıkıverse,
En son doruğa,
Nihayet dönüşün,
Kara toprağa.

Şehvet:
Ölçsüzlük,
Tüm taleplerde,
Hele bir de gençlik
Varsa ise serde.

Belalar peş peşe,
Girer sıraya.
Hayat gemin artık,
Vurur karaya.

Gözlerinde perde,
İçinde gaflet,
Başına geleni,
Artık sen seyret.

Her şey,
Sıkışır bir aralığa,
Gömülürler bir gün,
Hep karanlığa,
Yaşarsan,
Varırsın İhtiyarlığa.

Öndan da korkuncu,
Ölüm var inan.

Ölümü imanla,
Öldüremezsen,
Yüzünü cennetle
Güldüremezsen,

Yaşamak bilmem ki,
Ne işe yarar.
Her geçen gün inan,
Külliyen zarar.

Hayata bir anlam,
Yüklemek gerek,
Sonra bu yüklere,
Dayanır yürek.

İnanç yoksa dostum,
Dalgaya kürek,
Çekmekle varacak.
Bir menzil yok..

Necdet Erem

Dalımdın Benim.

Hayatıma gayem, sen din inan ki.
Sen gidince dünyam yıkıldı sanki.
Gözümde akan, yaş değil kan ki.
Canıma canmışsın, hayatım benim.

Düşlerimi artık, hayalin süsler,
Sensiz kokmuyor ki, şu güzel güller.
Derdimi dinlesin, şeyda bülbüller.
Derdime dermandın, sultanım benim.

Garip kuşlar gibi, kaldım havada,
İnan ki gönlüm hep, eski yuvada.
Bütün hatıralar, bitmez sevdada.
Unutulmaz aşkım, sevdamsın benim.

Bu dünya kalmıyor, fani olana,
İnsan aldanıyor, yalan dolana,
Gönül verilir mi, çabuk solana,
Hakikat sandığım, yalanım benim.

Sen gittin ardından, bende gelirim,
Sanma ki burada, fazla kalırım,
Biliyorum bir gün, bende ölürüm.
Dayandığım asam, dalımdın benim.
Yaşama umudum, canımdın benim.

Necdet Erem

Damla!

Damlayı hakir görme, içinde bir deniz var
Deniz denilen havuz, O damlaya gelir az.

Damla rahmet müjdesi, Rahmanın hediyesi,
Damla Allah'tan mesaj, inkar da neyin nesi.

Damla deyip geçmeyin, her şey gizli damlada,
Kurak geçince mevsim, cümle canlar dua da.

Her deniz bir damladır, ne olmuş büyük ise?
Damladan ne farkı var, haddini bilir ise.

Damlanın var damlası, ilimler bunu söyler,
Ondaki büyüklüğünü, anlatamaz ki diller.

Rahmetin incileri, Damla, damla yağıyor,
Marifetten mahrumlar, boş gözlerle bakıyor.

Yaratılmadın mı sen, sperm denen damladan?
Sakin günahlardan ki, kurtuluş olsun nardan.

Damla, damla, akıyor, semadan rahmet nehri,
Canlara can taşıyor, kaynayan hayat bahri.

Seyyalin adı damla, uçuşana denir toz.
Hadi gücün var ise, kudret oyununu boz.

Aşk damladır gözünde, yaşları akıtırken,
Sevda umudu sönen, dertliyi ağlatırken.

Her damla bir denizdir, görmek için göz gerek,
Her şey noktada gizli, uzun söze ne gerek.

Damla olmak önemli, sonra deniz olunur.
Aranılan her nesne, bir damlada bulunur.

Necdet Erem

Damlalar 003 Dikkat! ..

İhtiyaçlarını, imkânları ile sınırlandırmayanlar,
izzet ve onurlarını korumakta zorlanırlar.

Herkesin imkânı belli bir noktada sınırlı olsa da,
hiç kimsenin ihtiyacı imkânının dışında hiçbir sınıra tabi değildir.

Çünkü elde olmayan! ..
İstek ve ihtiyaç listesinde vardır.

Zenginlik kasa ve kesede değil,
zenginlik gönülde olup, sahip oldukları ile yetinmenin değerini idrak etmektedir.

Mal sevdası,
makam hırsı deniz suyuna benzer.

Yüreğe serinlik yerine, hararet verip,
ta hırstan, hasetten sahibini öldürünceye dek.

Necdet Erem

Damlalar 113 Ye Memet Ye.

Kırdaki ağaçların yalnızlığında hürriyet!
Ormanların kalabalığında adalet ve kardeşliğin olduğunu zan ederek iddia edenler;

Asırlık çınarların gölgesinde güneşe hasret yaşam mücadelesi veren cılız fidanların feryadını ne zaman duyacak, yalnızlığın hürriyet olmayıp en büyük bir esaret olduğunu ne zaman anlayacaklar?

Evet,
Her şeyin hikmet ile yaratıldığı, bir kanun ve kurala bağlandığı,
tabi tutuldukları imtihan sebebi ile insan his ve duygularına tabi-i sınır konulmadığı şu dünya hayatında;

İnsanlar hürriyeti yalnızlıkta,
kardeşliği his ve duyguların öldürüldüğü doğal kalabalıklar içinde kaybolmakta bulabileceklerini mi zan ediyorlar?

Hayat ütöpik sloganlar ile ifade ve izah edilemeyecek kadar önemli, gerçekler hayal perestlerin kabul edemeyeceği kadar acımasızdır.

Otokontrolü sağlayacak iman ve vicdan müessesesini devre dışı bırakan materyalist mantık, her şeyi menfaat ve maddeden ibaret gören bir zihniyet ile, akli, iradesi, ilmi, hırsı, hasedi, kini, öfkesi ve sınır tanımayan sahiplenme isteği olan!

Ruhunda ebediyet,
arzularında sonsuzluk ve sınırsızlık bulunan,

insan denen yaratığın,
mutlak adalet içinde yaşamasını düşünmek ve beklemek HAM BİR HAYALDEN başka ne olabilir?

Umut fakirin ekmeği
Ye Memet Ye.

Sen umut ekmeğini yiyerek doyduğunu zan ederken,
Laf cambazları, slogan kahramanlar ile umut tüccarları da seni umutların ile beraber yesin.

Çünkü sende onların varlık sebepleri ve tükenmeyen umutlarıdır!

Necdet Erem

Damlalar 118 D o ğ r u l u k.

Her işin başı DOĞRULUKTUR!

Doğruluk, yaptığının, düşündüğünün, doğruluğuna inanmak ve doğru bir niyet ile işe ve söze başlamaktır.

Bina yapılırken, önce sağlam bir temel lazım.

İşlerin temeline doğruluk harcı konulmazsa,
O işten hayır gelmez.

Hayat binasının temeline,
saygı, sevgi, sadakat, itimat demiri sermeli.

Araıları, ciddiyet, samimiyet
ve İhlas harcı ile hiç boşluk bırakmayacak şekilde doldurulmalı.

Azim, gayret, fedakârlık ve umut direkleri ile takviye edilip!
Tevekkül ve teslimiyet ile de desteklendikten sonra, tevekkeltüalellah deyip
hayırlı sonucu Allah'tan dua ile dilemek gelir..

Doğru olmalı,
Doğru yaşamalı,
Doğruluk üzere, doğrularla beraber olmalı.

Ki hayat gemimiz doğru hedeflere varabilsin
Ve doğru sonuçlar alınabilsin.

Unutulmaması gerekir ki!
Çevresindeki insanların doğru olmasını isteyenler!
Önce kendileri bütün söz ve davranışlarında doğru olmalıdırlar.

Necdet Erem

Damlalar 133 Adalet – Zulum.

Adalet!

Hakkın hâkimiyetine zemin ve imkân hazırlamakla,
beraber zalime haddini bildirip,
Mazlumu zulümden kurtarıp emin kılmaktır.

Zulüm!

Hakkı olmadığı halde hak dava edip,
Hak olmayan yollarla,
Mal edinme, makam gasp etmek cana kıymanın adıdır.

Necdet Erem

Damlalar 172 SÖZ EDİLEBİLMİ

Yaptığı İbadet ve hayırlı işlerin çokluğundan dolayı pişmanlık duyup halinden şikayet eden bir insan!

İnsan onuruna yakışmayan haramlarla dolu yaşantısından gerçek manada memnun olan, iftihar eden günahkâr, ahlaksız bir kimsenin olabileceğine inanmıyorum.

Olabileceğine siz inanıyor, veya ihtimal verebiliyor musunuz?

İnsan Akli ve Ruhu, Maddi ve manevi, Zarara razı olmayacak yapıda yaratılmış olduğuna göre! ...

kötü şeylerin, zarar, zahmet ve masraflarına rağmen, ömrünü fani, faydasız ve zararlı şeylerin arkasından koşup;

İnsana izzet ve onur kazandıran, zarar ve ziyandan koruyan hayata anlam kazandıran,

İman, ibadet, ahlak, adalet, sevgi ve muhabbet gibi değerli şeylerden sakınan ve aleyhinde bulunan kimsenin, ruh ve akıl sağlığından söz edilebilir mi?

Necdet Erem

Damlalar 175 kader ve İrade

Hadiseler ve olayların akış seyri takip edildiğinde,
ne kaderin inkârına imkân var,
ne de ihtiyarın (iradenin) olmadığına bir delil.

Her ikisinin de varlığı izah ve ispat edilemese de,
inkâr edilemeyecek bir katiyette ortadadır.

İkisini de kabul eden iki dünyada elemenden kederden kurtulur.

Onun için Efendiler efendisi
"MEN AMENE BİL KADER EMİNE MİNEL KEREDER"
diyerek inananları Allah'a inanmanın, güvenmenin mutluluk iklimine davet etmiştir.

Necdet Erem

Damlalar 177 Adı Varmı?

Kurtuluş imkân ve ihtimali olmayan amansız bir takipten,
Korkulu ve meşakkatli kaçışın anlamı varmı?

Allaha ve Ahirete inanmadan yaşamın başka bir adı olabilirmi?

Necdet Erem

Damlalar 179 Aldanmak!

Aldanmak!

Aldanmak!

Umduğunu bulamamak, bir Şeye değerinden fazla ücret ödemek ise!

His ve duygularımız adına, hangi Şeyde umduğumuzu bulabiliyor,
hangi Şeyden ödediğimizin karşılığını alabiliyoruz?

Sanıyorum, dünya ve dünya ait işlerimizde, farkında olmadan hepimiz her zaman
aldanıyoruz.

Çünkü aradığımız baki Şeyler, fani dünyanın çarŐısında bulunmuyor..

Aldanış sebebimizin, aradığımız Şeyleri bulunmadığı yerde aranmasında aramak lazım.

Necdet Erem

Damlalar 186 Hayat!

Hayat, insana dünyada ahlaklı, adil ve onurlu yaşamak için verilmiş kutsal bir sermayedir.

Ahret, dünya hayatındaki onurlu yaşam adına gösterilen dikkat ve beka adına yapılan tasarruf ve fedakârlık karşılığında vaad edilen İLÂHÎ bir hediyedir.

Ne mutlu, o İlâhi hediyei kazanma gayreti içinde olanlara.

Necdet Erem

Damlalar 191 Yalana İtibar.

Yoka iltifat,
Yalana itibar,

Toplumsal yıkılış ve
Yok oluşun sebebidir.

Necdet Erem

Damlalar 218 Değmez.

Hayat sadece yaşananlardan ibaret ise!
Bunca kahır ve sıkıntısını çökmeye gelmez.

Sonunda ebedi bir alem,
Sonsuz bir hayat,

Ve sevgililer sevgilisine kavuşmak varsa!
Hiç bir sıkıntı dert edilmeye değmez.

Necdet Erem

Damlalar 225 ÇİLE

Çile:

Åyaklarını keskin taşların yarmasını,
ellerini sivri dikenlerin kanatmasını,
yüreğini ihanet ateşinin yakıp kavurmasını göze alamayanların, yiyeceği lokma,
taşıyacağı yük, yürüyeceği yol, yaşayacağı mutluluk değildir.

Çile:

Gönlünde cennet sevdası,
gözünde cehennem korkusu,
taşıyanların adından bahsetmeye haklarının olmadığı,

hayat aşının piştiği harlı ateşin,
kutsal makama götüren yolun olgunlaşma sürecinin adıdır.

Necdet Erem

Damlalar 232 GÖNÜL BAĞLARI

Yere çakılı ve bağlı olan balon yükselmeyeceği gibi!

Dünyanın zehirli bal nitelikli lezzetleri,
sonu gelmeyen arzu ve istekleri,

Şöhret, şehvet ve servet tutkuları
kimseye yar olmaya mal ve makam İPLERİ İLE
DÜNYAYA BAĞLI GÖNÜLLER, ne dünyada mutlu ne ukbada huzurlu olabilirler.

Yerle güçlü bağları olan varlıklar semaya doğru yükselmeyecekleri gibi!
Maddi şeylere bağlı ve bağımlı olanlarda manevi alemin ali makamlarına yükselmezler.

Balon yükselişini yerle olan bağlarını
kesmesine borçlu olduğu gibi!

Sende ruhunun ufkuna manevi yükselişini dünya ve
dünyalıklarla olan gönül bağlarını kesmekle sağlayabilirsin.

Necdet Erem

Damlalar 234 GERÇEK SEVGİLİ

Sevgi,
Sevgilinin hakkıdır
Ve sevgiliye verilmelidir.

Gerçek Sevgili ise,
içimizde sevgiyi dışımızda sevgiliyi yaratan

her şeyden ve herkesten çok sevilmesi gereken
Sevgililer sevgisi olan Allah'tır.

Necdet Erem

Damlalar 241 AŞK

AŞk istikbalin sırlı perdeleri arkasında,
Maşukun yolunu gözlemektedir..

Gönül ırasını hasret ateşi ile yakıp,
AŞk, umut ve azim ile aydınlatanlar!

Sır perdelerini aralayarak,
AŞk-ı hakikiye ulaŐıp,
Maşuk-u mutlaka,
Mutlak mutluluk diyarında perdesiz kavuşacaktır.

Necdet Erem

Damlalar 244 RAMAZAN AYI

Ramazan! ..
Dertlerin unutulurak,
dertlilerin derdine derman arama ayı.

Ramazan! ..
Nefsinin basit zevklerini terk ederek,
meleklerden üstün olduğunun farkına varma zamanı.

Ramazan! ..
Et, kan ve kemikten bir vücuda sahip olsak ta,
sadece et, kan ve kemikten ibaret olmadığımızı anlamanın,
hayatın yüce ve kutsal gayelerini, ete kana kemiğe ve hayvani hislere hizmet ettirmek
değil,

eti kanı kemiği,
gerçek ve ebedi hayatı kazanmada kullanma şuuruna erme ayı.

Oruç! ..
Fiziği arkada bırakıp,
metafiziğin engin ufuklarında,
pervaz ederken melekleri haline HAYRAN bırakmanın ADI.

Necdet Erem

Damlalar 255 DUANIN ÖNEMİ

Dua bir vazife-i hilkat
ve bir sırr-ı ubudiyettir.

İşte, ey âciz insan,
ve ey fakir beşer!

Dua gibi hazine-i rahmetin anahtarı ve tükenmez bir kuvvetin medârı olan bir vesileyi
elden bırakma.

Ona yapış, âlâ-yı illiyyîn-i insaniyete çık,
bir sultan gibi bütün kâinatın dualarını kendi duan içine al,
bir abd-i küllî ve bir vekil-i umumî gibi "iyyake ne-budu ve iyyake nastein" de,
kâinatın güzel bir takvimi ol. Üs.B. S.NURSI.

"Kul ma ye-be-u bikum rebbi levla dua-ukum."
Duanız olmazsa ne ehemmiyetiniz var. 25/77

"Uduni isteciplekum."
Dua ediniz icabet edeyim. 40/60

Eddua-u yerddul keda,
Eddua-u yerddul bela. Hs.
Dua kaza ve yalayı giderir..

Eddua-u silahul mümini ve imadüddini, ve nurussemaavati velerdi. Hs.
Dua müminin silah, dinin direği, yerlerin ve göklerin nurudur.

Allah,
Aklımızı marifetten,
Kalbimizi muhabbetten.
Bedenimizi ubudiyetten.
Hayatımızı hayru hizmetten ve
dilimizi duadan mahrum bırakmasın.

Necdet Erem

Damlalar 256 ÖNEMLİ BİR SORU

Kural dışı düşünce ve davranışlarından dolayı,
Kazanma şansı kaybedilen, bir sınav, bir iş, bir oyun, bir yarış en önemlisi YAŞANILAN
HAYATTA kurallara uygunluk adına herhangi bir değişiklik yapılmadan çok zor şartlarına
rağmen devam etmenin bir anlamı var mıdır?

Not:

Kuraldışı davranan ben veya benim gibi herkes.
Hayata anlam kazandıran, yaratıcının emir ve yasaklarını dikkate almadan yaşamın ağır
mücadelesini verenler acaba neyi kazanmayı amaçlıyorlar?

İman ve ibatesiz bir hayat,
sonu SIFIR OLAN dramatik bir sahne.

Dünya ise insanların karın tokluğuna,
ağır şartlarda çalıştırıldığı bir esir kampı,
veya idam hükmü kesinleşmiş infaz gününün beklendiği
yarı açık bir hapisneden farkı var mı?

Madem gerçekler bu ise!
İnsan neden bu hayatı yaşarken
kazandıracak şartları dikkate almaz?

Necdet Erem

Damlalar 257 AŞK NEDİR

Sevdiğinizi zannettiğiniz kimsenin, tenine (etine) dokunmak arzusu mu?

Ne olduğunu bilemediğiniz, yüz maskesinin arkasında gizlenen, göz penceresinden bakan ruhu ile kalp bahçesinde buluşup kaynaşmak mı?

Galeyandaki bir hissin, tatmini için katlanılan bir fedakârlık mı?

Şiddetle ihtiyaç duyduğunuz doğal bir ihtiyacın tatmini için verilen bir mücadelemi?

Kendinizi esiri his ettiğiniz ruhsal yalnızlıktan kurtulma içgüdüğü ile aranızda elektriğin kıvılcımını çakan fedakâr bir yol arkadaşı arayışımı?

Yoksa sevgisini içinize koyan, sevgililer sevgilisini ararken, yanlış adreste bulunmanın yaşatmış olduğu heyecanın tarif edilemeyen çırpınışı mı?

Sahi uğruna canlar verilip, her şeyin göz ardı edilebildiği;

Mana ve maksadı, amaç ve sonucu sorulmayan, maddi veya manevisi ile herkesin az çok içinde varlığını his ettiği, mahiyeti meçhul, aşk denilen üç harfli sihirli ve sırlı his nedir?

Necdet Erem

Damlalar 265 Hiç Düşündün mü?

Ecel gelip, emanet verilmiş olan, can, mal ve imkanlar geri alınmadan! ..

Emanetleri yanlış kullanma cehaleti, gasp edip sahiplenme gafleti ile emanet sahibine ihanet etme.

Hesabın zorluğunun, çarptırılacağıın cezanın büyüklüğünün yanında, şimdi sadece hasret ve pişmanlığını duyduğun mazide kalan lezzet ve hazların hiçbir önem ve değeri olmayacaktır.

Beklenen sona varıldığında!
Hakkında hüküm verildiğinde!
yaptıklarının karşılığında hak ettiğin ceza kesildiğinde!

Geçmişteki zevkli günler, sahibine sadece acı bir hasret,
telâfisi mümkün olmayan sonsuz pişmanlıklar yaşatır.

Geleceğini tehdit eden, bitince içinde hasret ve pişmanlık bırakan, basit ve basitleştirici
haz ve lezzetler için neleri göz aldığını ve neleri kaybettiğini hiç düşündün mü?

Necdet Erem

Damlalar 283 DELİCE

Delice davranmak, dünya hayatı için makul sayılsa da! ..

Yarın yaratıcının huzuruna gidildiğinde,
bütün hesaplar aklın hakkının verilip veremediğinden olacağı KESİN.

Akıllı olduğu halde, delice davranmayı akıllılık zan edenlerin,
delilik oyunları acaba onlara da dünyadaki sonucu sağlayabilecekmi?

Delice davrananlar, dünyada hemcinslerini aldata bilirler.

Amma akı verenin bu oyuna aldanacağını düşünmek ise
GERÇEK MANADA DELİLİK OLSA GEREK.

Necdet Erem

Damlalar 287 SÖZ

Sözün kıymetli ise! .
Sorulmadan söyleme!

Saygınlığını korumak istersen! .
Dinlenmediğin mecliste konuşma.

Kimseyi kırıcı, özellikle sevdiklerine karşı suçlayıcı, sorgulayıcı ifadeler kullanma.

Söz gümüşse!
Sukutun altın olduğu sözünü asla Unutma.

Her şey gibi sözün de doğruluğu sonucuna göre belirlenir.

Doğru sonuçlar almıyorsan sözü söyleyiş tarzın ile sesinin tonunu bir daha gözden geçir.

Unutma ki sert şeyler kırıcı, sivri şeyler delici, özet olarak üzücü olur.

Üzdüğün kimsenin, seni sevmesini ve dinlemesini bekleyemezsin.

Necdet Erem

Damlalar 291 MAL VE NAMUS

İnsanların en zayıf damarı mülkiyet ve cinsiyettir.
Onun için mal ve namus konusunda dostlarınızla olan samimiyetinizi tehlikeye sokacak şekilde itimat ve ihmalkârlığa düşmeyiniz.

Yoksa can dostlarınızı bir gün, amansız bir rakip veya can düşmanınız olarak bulabilirsiniz.

Haddi aşan itimat, tehlikeye karşı ihmal, faturası ödenemeyecek bir hesabı borç olarak önünüze koyabilir.

Necdet Erem

Damlalar 294 BİRİDE BİZ OLABİLİRİZ

“Şerrun nedameti yevmel kıyame”
Pişmanlığın kötüsü Kıyamet gününe bırakılındır.
Ki artık iş işten geçmiştir.

Kötü son tahakkuk etmiş, değiştirilemeyecek hüküm verilmiş, KALEM KIRILIMIŞTIR.

Allah cümlemizi pişmanlığını haşir gününe bırakma gaflet ve cehaletinden muhafaza buyursun.

Hesaba çekilmeden nefsimizi hesaba çekelim.
HEM DE HEMEN.

Çünkü DÜNYADA ŞU AN, OKADAR ÇOK İNSAN ÖLÜYOR Kİ! ..
Onlardan biri de BİZ OLABİLİRİZ! ..

Necdet Erem

Damlalar 295 ESARET

Masum halklar her zaman esirdir.
Ya kanlarıyla kurdukları kendi devletlerinin müstebit
zalim ve baskıcı idarecilerine karşı.

Veya yurtlarını istila eden,
işgalci güçlerin mağrur devlet ve milletlerine karşı.

Halklar her zaman mahkûmdur.
Hakkı temsil etmeyen kendisini hâkim,
vatanın asli sahibi zan eden, zalim, müstebit
meşru veya gayri meşru organize kurum ve güçlere karşı.

Necdet Erem

Damlalar 298 ALDANMIŞLIK

Dünya;
Kendisine yar olmayanlara aşık,
mal olmayacakların peşinden koşmayı
hayatının gayesi olarak gören aldanmışlar ile dolu bir handan başka bir şey değildir.

Aldanmayana ne mutlu.
Aldatmayanlara selam olsun.

Necdet Erem

Damlalar 305 FITRATA İTAAT

Kalbinde huşunet ve husumet bulunanlar! ..
Köpek balığı ve benzeri mahlukatın yaratılışındaki
sanat, şefkat, merhamet ve hikmetten bihaber olanlar! ..

Onların,
Halıklarına sadakat ve itaatle vazife yapmalarını,
hayatlarının idamesi için vermiş oldukları fitri mücadeleyi,

kendi içlerindeki hırs ve hasetten kaynaklanan,
iradi, kin ve düşmanlık hisleri ile karıştırıp,
hadlerini aşarak yaratılış sebebini sorgularlar.

Halbuki onların hemcinsleri hakkındaki hainane planları,
köpek balığının, aslanın, kaplanın aklının ucundan bile geçmez.

Ruh ve düşüncelerine hakim olan isyan ve inkarı,
Rablerine sadakat, fitratlarına itaat eden mahluklara mal edip,
onları da kendileri gibi canavar zan eden zavallılara YAZIKLAR OLSUN.

Necdet Erem

Damlalar 309 KAINAT KOROSU

Kainat;
Zerresinden, kürresine,
Canlısından, cansızına,
Meleğinden, semeğine,
Makrosundan, mikrosuna
hep bir ağızdan hilkat, sanat ve marifet lisanı ile
Lailaheillallah diyor.

Akıl, ilim ve irade sahiplerini
Hz. Ahmed-i Mahmudu Muhammed'in (As.) rehberliğinde,
Eşhedüenlailaheillallah ve eşhedüenne Muhammederresulallah demeye davet ediyor.

Rabbim kâinat korusunda ser zikir olarak yerini alan,
evveli kelam ve ahirullisan LAİLAHEİLLALLAH MUHAMMEDÜRRESULALLAH demeye
muvaffak kılsın.

Necdet Erem

Damlalar 317 ATEİSTİN FAYDASI

Faydasız bir şey Yaratılmış mı ki?
Ateizm ve ateistler de faydasız olsunlar! ..

Atesit veya dinsizlerin,
sadece, kendilerine faydaları olmaz.

Çünkü yok olmak için yaşayanların zararları,
yaşamı zorluklarına rağmen anlamsız yaşama İNAD zararlıdır.

Yoksa çevrelerine,
bir arı gibi, bir tavuk gibi, bir böcek gibi,
hatta eko sistemde doğal dengenin temininde zehirli bir yılan,
hain bir akrep gibi vazife görebilirler.

En önemli faydaları ise! ..
her şey zıddı ile bilinir felsefi kuralından hareketle! ..

Bir mü-minin mutluluk sebebi,
Allah'a ve Ahirete İMAN etmenin önemini anlama imkanına vesile olmalarıdır.

Necdet Erem

Damlalar 319 ALLERİNE NE GEÇECEK

Dünder yaşayanlar,
yarınları düşünemezler.

Geçmişe takılı yaşayarak,
geleceği düşünmeyenlerin dikkatine.

On dört milyar yıl öncesine takılanların,
on dört dakika sonralarına ilgi duymamaları
anlaşılır bir şey mi?

Oluşum değil,
önemli olan gelişimdir.

Hayatı sonucu itibariyle düşünmeyenler,
hilkatin başını ne diye araştırırlar.

Acaba ellerine ne geçecek? ..

Ölümü öldürmeyenlerin,
hayatın başlangıcında bulacakları bir şey olamaz.

Hayatı ve ölümü yaratıcı bulmadıktan sonra! ..

Necdet Erem

Damlalar 332 YARINSIZLAR

Bitmişken nice dünler,
Beklenirken yarınlar,

Şabaha hasret bekler,
Ölüm mahkumu zavallı yarinsızlar.

Necdet Erem

Damlalar ÇİLE

ÇİLE

Çile, insanın hayat mektebinde görmüş olduğun tahsilin derecesini gösteren karne gibidir.

Rahatlık içinde geçen bir hayat kadife kumaşlara sarılıp kutularda saklanan tohum benzer.

Tohum korunurken hayata merhaba deme heyecanı ile bekleyen sümbül olacak embiryonun öldürüldüğünün farkına varılamaz.

Demiri ateş yaktıka, odunu hızar bıtike, insanı bela setike varlık sebebi olan değer bulur.

Rahata talip, lezzete düşkün insanlar, ruh cevherlerini öldürüp insanın varlığa değer kazandıran mahiyetini yok ettiklerini anlayamayacaklardır.

Necdet Erem

Damlalar NORMO ALEM

Sanata hayran kalan ustayı, sanatkârı görmez.

İnsana hayran olan, onu bu mükemmel halde yaratan Allah'ı bilmez.

Göz, basit, zaman ve mekân ile sınırlı fiziğe ait maddeden ibaret şeyleri görse de, görülenler ile gösterilmek istenen, mana ve maksadı, ancak akıl ve gönül gözü görebilir.

Unutulmamalıdır ki bir parçası olduğumuz şu maddi âlem dahi bizim sınırlı görme yeteneğimiz ile gördüklerimizden ibaret değildir.

Bütün his ve duyularımız normo alemini idrak ile sınırlandırılmış olduğu için ne mikro alemini nede makro alemini çıplak gözümüzle görme imkanımız yoktur.

Sonsuzu yaratanın, sonsuzluk âlemine davet ettiği misafirlerine, gösterecekleri de sonsuz ve sınırsızdır.

Sanatın sanatkarı, mahlukun halıkı tanıtım amaçlı olduğunu unutma! ..

Ey fani dünyada sonsuzluk isteyen ebed yolcusu! .
Seni sonsuzluk âlemine davet eden âlemlerin rabbi olan Allah'ın ibadet adı verdiğimiz davetine İcabet et ki seni tehdit eden yokluktan ve yok olmaktan kurtulasın.

Necdet Erem

Darbe Vururda Vurur.

Hain kardeş değil, kışkırtan zalim.
Kırdırır kardeşi, kardeşe hain.
Açmazsan gözünü ne olur halin,
Yoluna pusuyu kurar da kurar.

Zalimin iktidar hırsı durdukça,
Her zaman DARBE vurur da vurur,
Kardeşi kardeşe vuruşturdukça,
Umutlar her gün kururda kurur.

Acı çekiyoruz, elbet hepimiz,
Mezarda kan terler, bak ecdadımız.
Utançtan kalkmıyor, artık başımız,
Bu günah bir NESİL yeter mi yeter.

Silahlar çıkıyor, bak nerelerden,
Cephede Mehmedim geçerken serden,
Sancak kurtulmazsa satılmış elden,
Daha çok Mehmedim ölür de ölür.

Namertler gezinir, mert meydanında,
İslam suç, iman mahkûm, er ocağında,
Kelamı tevhid yok, bak sancağında,
Müslüman geçinip, atar da atar.

Kirli bir savaştır, yakar canımı,
Dondurur damarda akan kanımı.
Bir yanda Mehmet'tir, bir yanda Memo,
Kardeşine kurşun atar da atar.

Necdet Erem

Davam

Sarsıldı saltanatı, anarşinin terörün,
Daha neler yapacak, hele sabredin görün,
Ne tuzaklar kuracak, sunacak bu pazara,
Daha ne fidanları, sokacaklar mezara.

İşçiyi, talebeyi, kışkırtıp sokaklarda,
Düşürecek ateşe, kurduğu tuzaklarda,
Bu oyun yeni değil, bu filimi çok gördük,
Ama hiç ders almadık, aynı yerden vurulduk.

Özgürlükler hayata, göz kırpmak isteyince,
Tuzaklara takıldı, her darbeye haince,
Yine örmeye başlar, kara çorabı, cadı,
Suyu bulandırmaktır, yoktur başka bir adı.

Eğer millet uyanıp, almazsa tarihinden ders,
Elbette bu ülkede, işler gidecek hep ters.
Sakın medet bekleme, acz ile akan yaştan,
Gelecek istikbali, yazmalısın sil baştan.

Ağlamaya gerek yok, yeter ki aç gözünü,
Yer ve zamana göre, sakınma sen sözünü,
Korkma, oda son bulur yoktur ki zulme devam.
Yeter ki kalp atışın, haykırınsın her an davam.

Necdet Erem

Davanda Haklı İsen

Zalim galip gelse de, mağlup olacak bir gün.
Sen haklı kalmaya bak, hayat zalime sürgün.

Nerde firavun, nemrut, yok olup gitmedi mi?
İbrahim ve Musa'lar, zafere ermedimi?

Tüm zalimler, boğuldu akan mazlum kanında.
Muasır zalimlerde, yok olurlar yakında.

İman, azim, sabırla, dayan Müslüman dayan.
Maveradan seyreder, seni cümle şehidan.

Davan büyüktür elbet, cihadın zor olacak.
Sabır ile dayan sen, zulümler son bulacak.

Mü-minlerin kalbinde, mazlum duasındasın,
Davanda haklı isen, peygamber yolundasın.

Necdet Erem

Değilsinki Sıradan

Aydınlık gönlünle, karanlık dünyadan,
Işık koparmaya çalışıyordun kayadan.
Senin azmini, seyrediyordu yaradan
Yüreğin temizdi, değildin herkes gibi sıradan.

Umut doluydun, aşk doluydun sen farklıydın,
Elin yüzün kapkaraydı, amma yüreğin aydın.
Umut koparıyordun yorgun halinle kayadan.
Sen dillere destan olasıca değildin ki sıradan.

Aşkın, azmin umudun, bil ki takdire şayan,
Sen veda etmeden gidip, gönüllerde yaşayan.
Koskoca bir millet, bu gün can evinden yaralı.
Acıyla boğdun dünyayı, ak gönüllü eli yüzü kömür karalım.

Karanlıkları deldin, anlındaki umudun ışığıyla,
Kazdın kayadan aşkı, sundun sevda kaşığıyla
Sen nur hamalı, umutlarımıza ışık saç veradan.
Ey eli yüzü kömür karalım, değilsin ki sıradan.

Arkandan ağlıyor bir millet, bayraklar yarıya indi.
O kapkara kâbus, baştan başa Anadoluya sindi.
Ey umutları soldurup söndüren, karanlık ocak.
Ver aldığın canları bak yuvalarda kıyamet kopacak.

Rahmet diliyoruz, yüce Mevladan şehitlerimize,
Milletçe sahip çıkarız, boynu bükük yetimlerimize.
Hayat zor mücadele, kurtuluş yok kazadan beladan.
Şehitler cennetle müjdelenmişler, değiller ki sıradan

Necdet EREM

Evet,
Soma'da hakkın rahmetine kavuşup şehadet mertebesi kazanan Kardeşlerimize
Merhameti sonsuz Rabbimizden Rahmet, yaralı olarak kurtulan kardeşlerimize acil
şifalar, kederli ailelerine de sabrı cemil diliyor, Soma şehitlerini rahmetle anıyor ve
MİLLETÇE BAŞIMIZ SAG OLSUN DİYORUM.

Necdet Erem

Denge.

Her Şeyde bir denge var, dengesiz olan bir Şey yok.
Dengesiz hayatlarda, dertler dramlar pek çok.

Necdet Erem

Derd-i Leyla - Aşk-ı Mevla.

Derd-i Leyla,
Aşk-ı mevlaya hamil,
Maalesef, cümlemiz,
Maksadı hilketi,
Muttali değiliz,
Bir sürü cahil.

Evet, mezar-ı müteharrik,
Sürülerce, makbersiz ecsad,
Şeytana olmuş melabe,
İşleri, düşleri,
Sadece fisk-ü,
Fesat.

Evvel ve ahir buseden lebimizde kalan iz,
Derd-i Leyla'dan başka nedir?
Aklımızda, fikrimizde,
Bir bakında!
Ne olur,
Söyleyin siz.

Derd-i Leyla,
Aşk-ı Mevla için,
Verdiyse yaradan,
Ne Leyla çekildi,
Ne benlik çıktı aradan.

Aşk-ı Mevla için ken,
Cümle muhabbet duygusu,
Kimse kurtulamaz oldu,
Mahkum-i derdi Leyladan.

Biter ömür,
Çekilr can.
Vuslat olur canana.
Yoksa işktan,
Bir sermayen,
Yük olur Leyla sana.

Al dersini,
Gafil Necdet,
Mahfi kardeş söyledi,
Bu hak sözü,
Dinle artık,
Hakkın emri böyleydi.

Kimliğine yazdır,
Mü-min
Rütben de Müslim olsun,
Uyan gaflet uykusundan,
Kır cehalet zincirin,
Dü cihan ma-mur olsun.,

Necdet Erem

Derdime Dermanım Ol..

Ma-i tensim havzından, aşk şerab-ın nuş edüp,
Nale-i giryanıma, seni sazende yazdım.
Dıl-i derun kasrımın, sana ait tahtına,
Kalemi kader ile namını sultan yazdım.

Görün ey yar, derdi aşkın hasret narına yandım,
Bu âlem içre ben seni, bir şemsi taban sandım.
Yanar canım, tude tude, ne an ki adın andım.
Nar-i aşkın bana şerbet, zehrine canım bandım.

Nedir bilmem, sevda derdi, hak ile handan oldum.
Bilmezem ki, dünya ukba, bu yola canım koydum.
Bitti derman dizlerimde, bak bitaketem yoruldum.
Merhamet et bir nazar kıl, bak kapında kul oldum.

Ya rab derdi aşkın narında, yanmakta bu garip kul,
Beşer için tek kurtuluş Kur-andır, müstakim yol,
Kayıp oldum, Ey yüce dost, ne olur gel beni bul.
Şebi Yelda, içim yanar, derdime dermanım ol.

Necdet Erem

Destanlar Yazmalısın

Allah yolunda ölen, ölümsüzlüğe erer.
Şehadet şerefiyle, doğru cennete girer.
Ne mutlu o kimseye, Allah yolunda olur.
Din, vatan, namus için, ölüme meydan okur.

Şehit ne mutlu sana, nasip olsun banada.
Cennetle müjdelendin, sen şu fani dünyada.
Nasip olmaz her kula, şehadet mertebesi,
Şehide ölü denmez, Kur'anda var müjdesi.

Özgürlüğün bedeli, şerefle ölmektir.
Cephede bir ölürken, milletçe dirilmektir.
Her şeyin vardır elbet, kıymetince bedeli,
Yeri gelince eğer, korkmadan ödemeli.

Vatan denen toprağı, değersiz mi sanırsın,
Bunca düşmana bedel, sen ilgisiz kalırsın.
Özgürce yaşamanın, hakkını vermelisin.
Yeri geldiği zaman, destanlar yazmalısın.

Barış güvercini ol, sevgi götür her yere,
Mutluluk müjdesi ver, mükedder gönüllere.
Düşmanların önünde, kükreyen bir aslan ol.
Hainler mahremine, girmeye bulmasın yol.

Millet sana minnettar, Ey şerefli şehidim.
Din ve namustur sana, emaneten verdiğim.
İşte canını verdin, vatan millet uğrunda.
Sen yürüdün sidreye, kutsal dava yolunda.

Necdet Erem

Devirdiğin amların.

Zaman bizim, sermayemiz malımız,
Onla vardır, hayatımız canımız,
Bir emanet, vermiş bize Rabbimiz,
Bilir miyiz kıymetini, zamanın.

Varlık varsa, zaman ile mekandır,
Zamansız mekansız, her şey yalandır.
Doğru kullanmazsan, halin yamandır.
Bilir miyiz kıymetini, zamanın.

Gör ki her şey, zaman ile sınırlı,,
Zaman ise, mekan ile bağımlı,
Kullan onu sonuna dek, hayırlı,
Bilir miyiz kıymetini, zamanın.

Geçince ardından, bakar dururuz,
Gitsin diye hem, neler uydururuz,
Kendimizi arkamızdan, vururuz,
Bilir miyiz kıymetini, zamanın.

Geçen zaman gelmiyor ki geriye,
Kimse bilmez, o gidiyor nereye,
Ömrün bitti, gel bakalım beriye,
Bilir miyiz kıymetini, zamanın.

Bilmez isek kıymetini zamanın,
Neye yarar, ardından ağlamanın,
Bak kabirdir, hayata son durağın,
Bilir miyiz kıymetini, zamanın.

Hesabı sorulacak, boş geçen zamanların
Hazırlıklı ol artık, kim bilir belki yarın,
Yaşadığın zamanda, devirdiğin çamların,
Gelin dostlar uyanıp, Kıymetini bilelim
Boş, boş yaşadığımız, kıymetli zamanların.

Necdet Erem

Dil

Dil öyle bir kılıç ki, iki tarafı keskin.
Bir yanı kin saçarken, bir yanı eder teskin.

Hak nebinin dilinden, ıslah emri verilmiş.
Tatlı dil güler yüzle, düşmanlıklar silinmiş.

Necdet Erem

DİL BELASI

Değerli dost.
Sözünü söylerken dikkat et.

Sesinin tonunu,
sözün tarz ve zamanını dikkate almazsan,
maksudundan mahrum kalacağın gibi,
dostlarını da rahatsız ettiğinin farkına varamazsın.
Sevimsiz söz söyleyenin, sevilmesi mümkün değildir.

Sert söz ve yüksek ses,
insana haklılık kazandırmayacağı gibi,
elde etmek istediklerini de kaybetmesine sebep olur.

Bu konuda da en güzel sözü söz sultanlarından Yunus ne güzel söylemiş.

Söz var ki kese savaşı.
Söz var ki kestire başı.
Söz var ki ağulu aşı, (zehirli)
Bal ede yedire bir gün.

Evet değerli dostlar.
Dostlarımızla muhabbetimizin devamı,
tatlı dil, güler yüz, hoş sohbet ve fedakarlık ilkelerine bağlıdır.

Ne olur,
Bize söylendiğinde kırılabileceğimiz sözleri kullanırken,
Dostlarımızı kırabileceğimizi göz ardı etmeyelim.

Sözün yumuşağı ve kısası,
sesin kısığı dost gönlüne huzur verir.

Diyerek bu garibin haddini aşan bir dörtlüğü ile söze son verelim..

Yıkmak kolay yapmak zordur.
Sert sivri söz, yakan kordur.
Ey dost, zalim nefsi durdur.
Gel, dil belasından kurtul.

Necdet Erem

Dile Düşerim Diye

Gönlüm takılı kaldı, saçının tellerine.
Ellerim hasret çeker, kardan ak ellerine.
Seni her gün sorarım, seher meltemlerine.
Belki senden bir haber, bana getirir diye.

Dünleri hasret vurdu, dakikalar ay oldu.
Bu firkat yakar beni, ayrılık yaman oldu.
Biz aşka inanmıştık, bilmem bize ne oldu.
Kimseye sormadım, bana gülerler diye.

Yollarını gözledim, belki gelirsin diye,
Aşk denilen çileyi, çekiverdim sineye.
Dayanamam sanırdım, hasrete bir saniye,
Acısına alıştım, banıp yedim bal diye.

Suçlu kendimi bilir, seni ise aklarım,
Hasret içimi yakar, gizli gizli ağlarım.
Sana olan aşkı senden bile gizlerim,
Belki bir duyan olur, dile düşerim diye.

Necdet Erem

Dilin Vebali

Dilini tutmayanın, derdi tasası bitmez.
Sözü doğru kullanan, kimseden zarar görmez.

Dil kibrit söz ağıysa, çatkımı ateş çıkar.
Dikkat et bu ateşe, bil ki dünyanı yakar.

Doğru kullan dilini, sakın göz ve elini,
Yoksa belalar gelir, büküveriri belini.

Söz deyip geçmeyelim, kılıçtan tehlikeli.
Hak konuşan salih kul, belki olurlar veli.

Din bile dille bulur, kalp evinde kemali.
Bilin ki her uzuvdan çoktur dilin vebali.

Necdet Erem

Din

Din;
Babadan oğula intikal eden bir soy ad;

Kişinin dünyaya gelmiş olduğu ülke
ve içinde yetiştiği milletten almış olduğu milli bir kimlik;

sadece toplum hayatı için tehditleri ortadan kaldırmayı amaçlayan ahlaktan ibaret bir asilimilasyon aracı;

birilerinin uydurduğu toplumları uyutmak için kullanılan AFYON değildir.

DİN;
HAYATIN TÜM ÜNİTELERİNDE, VARLIK GÖSTEREN, HAYATIN OLMAZSA OLMAZI, insanın Yüce yaratıcı olan Allah cc. ve sair varlıklar arasındaki tüm ilişkilere insan onur ve konumuna yakışır düzen verecek disiplinler kaynağı, hayatına anlam kazandırıp, özellikle Allah'a ve ahrete iman esasları ile insana vermiş olduğu ÖLÜMLE YOK olunmayacağı müjdesi ile yaşamı sonu SIFIR olan dramatik bir sahne oyunu;

Dünyayı zorlu işlerde sadece karın tokluğuna bir ömür zorunlu yaşanan ESİR KAMPI olmaktan kurtarıp, yaşanmaya değer kılan KANUN, KURAL VE DEĞERLER HAZİNESİNİN KUTSALLIGINA YARAŞIR GENEL ADIDIR.

Aksini iddia edenler, SADECE YOK OLMAK İÇİN BİR ÖMÜR, DERT, BELA, SIKINTI, HASTALIK VE SAKATLIKLARIN TEHDİDİ ALTINDA SÜLÜK GİBİ SÜRÜNÜLEREK SÜRDÜRÜLEN BAKTERİYEL HAYATIN mantıklı bir izah ve yorumunu yapsınlar.

Yoksa;
Beşerin hayatına anlam ve değer kazandıran,
saadet kaynağına kirli elleri ile zehirli dillerini sokmaktan vazgeçip;

**YOK OLMAK İÇİN YAŞANILAMAYACAĞI MANTIĞININ
AKILLI MODERN VE MEDENİ İNSANA YAKIŞAN GEREĞİNİ YAPSINLAR.**

Unutmasınlar ki;
Resimlerde, videolarda, filmlerde, hatıralarda ve heykellerde yaşamak, insanın ölümsüz ve ölümsüzlük isteyen ruhunun, ebediyet arzusunu tatmin etmeye yetmiyor.

Necdet Erem

Dinsiz Millet Yaşayamaz.

İslamiyetin özellikle ilim, ahlak, adalet ve marifet kaynağı olan Kur-anımızın bizi geri bıraktığını iddia eden eski ezberlerden ders almış fakat bu ezber ve iddiaların zamanının geçtiğini fark etmeyen bir dostumuza yazdığım cevabi bir şiirdir.

Sevgi ve Saygılarımla.

DİNSİZ MİLLET YAŞAYAMAZ.

Sevgili Dostum, cevabını vermiş yıllarca önce Akif Safahatta,
Kur-anı sen fizik, kimya kitabımı zannettin, bu ne büyük hata.

Sen çalıştın uzaya gittin de, Kur-an da gitmeyiniz mi denildi.
Sen hayatın, zamanın hakkını verdin demi düşmanlar seni yendi.

Neden sadece ezberde kaldın Kur-anı, anlaman gerekmez miydi?
Oysa sureler geçmişin misali, geleceğin müjdesiyle hep dolu idi.

Dünya tarlasında yol almana manimidir Kur-an,
Allahtan kork, bırak düşmanlığı bu iddiadan utan.

Batılı inceleyip, Tevratı, İncili, Kur-anı, çıkarken uzaya,
Sense dinine, iffetine, tarihine düşmanlıkla kaldın yaya,

Dürüstlük hazinesi kur-andır, kimse inkar edemez bunu,
Seni dürüstlükten mahrum kılan, kafirin düşmaca oyunu.

Bizi hüsrana mahkum eden, din ve tarih düşmanlığıdır.
Okumadan alim, çalışmadan zengin olmayı isteme ahlaksızlığıdır.

Hadi çalış bir elinde fen, bir enlinde din olsun bakalım,
El ele vereip, cehaleti, fakirliği tefrikayı yurttan kovalım.

Yok öyle ecdada, dine, Kur-ana, haksızca dil uzatmak.
Oyun bilmeyen mağlup takım gibi, topu hep taca atmak.

Bu mazeret değil inan, hiç inandırıcı değil ve olamaz.
Milletler dili, dini ile vardır, onlarsız asla yaşayamaz.

Necdet Erem

Dişler Sırtık

Bu gün de yine geçti,
Sana hasretim.
Ağlamak istedim.
Taa yüreğimden.

Rüyalar,
Hayaller olmazsa artık,
Kavuşmak bir daha,
Olmayacak ki.

Sen gittin burada,
Beni bırakıp,
İçimdeki dertle,
Gözümde yaşla,

Anlamı kalmadı,
Artık hayatın,
Alacağım bulsam,
Ölümü satın.

Gideriz içimizden,
Gelen bir sesin,
Ardından durmadan,
Birçok hevesin.

Kıvrımlar içimde,
Bir yumak oldu,
Acılar ipliğe,
Düğümü vurdu

Kırılısın en ince,
Yerinden artık.
Hayat denen resim,
Her yanı yırtık.

Kupkuru kellede,
Duruyor bak gör,
İnci gibi olan,
Dişler sırtık.

Necdet Erem

Diyecek Kalmamıştır.

Ben var isem Allah var, varlığına delilim,
Bilmeyenlere cahil, görmeyene kör derim.

Her şeyde var kudretin, sayılmayan izleri,
İman etmezse gönül, göremez ki gözleri,

Akıl en büyük mürşit, mantık idrake rehber,
Zerreler ve küreler, Allah'tan verir haber,

Ey mahlûkat sultanı, kaldır da başını bak,
Seni muhatap seçmiş, Ol sultanı kâinat.

Rehber gönderdi sana, nebiler sultanını,
Uyuver sünnetine, mürşit bil Kuran'ını,

Rahim denen menzille, kabir arasındasın,
Biraz dikkatlice bak, cümleden aladasın,

Çık nefsin çemberinden, aşiver tuzakları,
Dünyada imtihan var, ukbada ihsanları.

Artık söze son verdik, anlayan anlamıştır.
Tükendi mürekkeğim, diyecek kalmamıştır.

Necdet Erem

Diyelim Gel İllallah.

Dostlar dostu adına,
Dostluğumuz Yarına,
Orda hak didarına,
Diyelim gel İllallah,

Yücelerin yücesi,
Hep dillerin hecesi,
Bitsin küfrün gecesi,
Diyelim gel İllallah.

Haktan gelen ilhamdır,
Cümle derde dermandır,
Tüm nimetler ondandır,
Diyelim gel İllallah.

Can onun canan onun,
Tenlerdeki can onun,
Ona varacak sonun,
Diyelim gel İllallah.

Sevgi dolsun dünyamız,
Hep O olsun hülyamız,
Ona varsın şadamız,
Diyelim gel İllallah.

O varlığa baş ve son,
Her şeye herkese yön,
Onda yok arka ve ön.
Diyelim gel İllallah.

Sevdi ve sevgi verdi,
Beni seviniz dedi,
Seven kalp Ona erdi,
Diyelim gel İllallah.

Necdet Erem

Doğdum Doğalı.

Sermaye-i ömrü, talan eyledim.
Bitti ömür, ben ne hata eyledim.
Zalim nefsi, gaflet ile besledim.
Gözüme perdeyi, çektim çekeli.

Bilmedim bu yolun, bir sonu varmış.
Gelenler çok kalmaz, göçüp gidermiş.
Azrail ecelin, yayını germiş,
Kaçarım zannettim, doğdum doğalı.

Yıllar geçti, hayat sanki bir rüya.
Yaşıyorum sandım, dünyada güya,
Ne insanlık kaldı, nede bir hayâ,
Zalim nefse tabi, oldum olalı.

Pişmanlık içimde, kaynayan volkan,
Gözümde yaş bitti, akan şimdi kan,
Ne yapalım artık, sen derdine yan,
Nedamet ateşim, yandı yanalı.

Bilmiyorum bende, ne dediğimi,
Kimden neyi, niçin beklediğimi,
Günahımı örtüp, gizlediğimi,
Herkes gibi, bende, bildim bileli

Şus yalancı, bari Allah'tan utan,
İsteyerek gaflet, yolunu tutan.
Tembellik içinde, rahatça yatan.
Şu nadan nefesine, uydun uyalı.

Necdet Erem

Doğru Olan!

Her iddia, samimiyetle inanan sahibince doğrudur.
Amma doğruluğunun kabulünü her kesten beklemek yanlıştır.

Herkesin kendi dünyası ve kendi dünyasının şartlarının fikir sahibini doğruluğuna inandırdığı eylem ve söylemleri vardır.

Doğru olan!
Fikirler muhalifleri ile mukayese edildiğinde,
hata ve yanlışını fark ettiğinde, değiştirebilme olgunluğunu gösterebilmektir.

Necdet Erem

Doğruluk Hazinedir

Doğruluk hazinedir, asla onu kaybetme,
Yalan şeytan hilesi, sakın tenezzül etme.
Arındır zalim nefsi, hayvani arzulardan,
Sevsin seni hem kulu, hem de seni yaratan.

Dünya imtihan yeri, kazanmak kaybetmek var.
Haktan yüz çevirene, koca dünya gelir dar.
Dert ve bela içinde, her gün eder ah-ûzar.
Halinden haberi yok, işi gücü intizar.

Ne gidenden ders alır, ne geleni görüyor,
Yaşadığını sanır, bilmez her an ölüyor.
Sararan yaprak gibi, ten dalında kuruyor.
Zaman sel gibi akar, zanneder ki duruyor.

İşte insan denilen, gafil mahlukun hali.
Nefsine esir olmuş, oysa sultandan ali.
Kainat bir ağaçsa, insan meyve misali.
Farkında değil belli, bulunmaz ki emsali.

Uyanmalı ölüme, benzeyen bu uykudan,
Kuranla davet gelmiş sana yüce Mevladan,
Seçmiş varlık içinden, kulum demiş yaradan.
Seninle boy ölçüşülmez, değilsin ki sıradan.

Necdet Erem

Donatalım Yeniden

Bu hayat son bulurken, yeni bir hayat başlar.
Gidip kabristana bak, yatmakta nice naşlar.
Aslan gibi yiğitler, ceylan gözlü dilberler,
Acı çeken analar, yavrum der feryad eyler.

Nedir bu kin ve kavga, nedir bu hırs ve öfke
Öyle müthiş fitne ki, şeytan geliyor şevke.
Tutulmuş bütün yollar, hortlaklar iş başında,
Kurbanlar taze fidan, birçoğu genç yaşında.

Uğursuz ruhlar saklı, her köşenin ardında,
Cadılar bayram eder, her hilenin sonunda.
Kurtuluş yok beşere, bu hırs, hile ve kinden,
Hayat oyunudur bu, bir şey gelmiyor elden.

Zayıfken öyle munis, sanırsın masum ceylan.
Diş ve tırnak buldu mu, hemen kesilir sırtlan.
Kurbanını seçmeye, en yakınından başlar,
Tek bildiği şiddettir, çatık durur hep kaşlar.

Sevgiden mahrum gönül, sanki kaskatı bir taş.
Ateş saçan gözlerle, çevreye verir telaş.
Ey insanım diyenler, kendimize gelelim.
Şeytanın oyununa, artık bir son verelim.

Dünya güzel ve geniş, bu hırs bu haset niye,
Cennet numun nimetler, Rabbimizden hediye,
Nankörlüğü terk edip, şükredelim gönülden.
Dünyayı kardeşlikle, donatalım yeniden.

Necdet Erem

Dosdoğru.

Dosdoğru ol meclislerden kovsunlar.
Adaleti, zalim nefse tatbik et.
Hakkı haykır, ister ise boğsunlar.
Hain nefisini, önce hakka razı et.

Eline hâkim ol, kıyma sen cana,
Merhametle, yaraları saran ol,
Diline dikkat et, girme bühtana,
İşte sana, mutluluğa giden yol.

Hayat böyle yürür, kanun böyledir,
Görmezmisin, dünyadaki düzeni,
Mahlûkatı, bir birine yedirir,
Düşman bilme, sakın seni üzeni.

Elin yalanıyla, sıkma canını,
Acaba cehennem, boşmu kalacak,
Herkes doğru olsa, düşün halını,
Cennet bunca halkı, nasıl alacak.

Doğruluk çok güzel, doğru hâliyle,
Yeri doğru olsun, zamanı doğru,
Kalbe yara açar, bilmez diliyle,
Doğru söylemeli, hem de dosdoğru.

Necdet Erem

Dost Bildiklerim.

Gönül dosttan yana, gider mi sandın?
Ağyara bel bağlar, dost bildiklerim.
Severek gönlümü, vererek kandım,
Beni sever sandım, dost bildiklerim.

Dosta inanarak, ben nara yandım.
Ateşe kor taşır, dost bildiklerim.
Her şeyimi ona, verdim Aldandım.
Canıma kast etti dost bildiklerim.

Kalbime açtılar, kapanmaz yara,
Bana acı verdi, dost bildiklerim.
Şeyda bülbül gibi, düşmüşüm zara,
Yakıp ta kül etti, dost bildiklerim.

Dost kimmiş, düşman kim hiç bilemedim.
Beni çok şaşırttı, dost bildiklerim.
En acı silleyi, onlardan yedim,
Arkamdan vurdular, dost bildiklerim.

Artık ben dostluğa, eyledim veda,
Unutsunlar beni, dost bildiklerim.
Fani sevgilerden, gelmiyor vefa,
Allaha havale, DOŞT BİLDİKLERİM.

Necdet Erem

Dost Bulamadım

Yıllar yılı hasretinle yaşadım,
Şu dertli gönlüme yar bulamadım.
Kalmadı kararım tükendi sabrım,
Huzura varacak yol bulamadım.

Çağlayarak aktım ben seller gibi,
Dağdan dağa esen, deli yel gibi,
Aşkınla sarardım gonca gül gibi,
Halimi açacak dost bulamadım.

Taştan taşa vurdum, dertli başımı,
Bana zehir ettin, ekmeğimi aşımı,
Yalnızım dünyada, naçar halimi,
Durup dinleyecek eş bulamadım.

Anladım faniden, olmuyor vefa,
Neyana baksam, hep cevrucefa,
Beyhude dünyada aramak safa,
Beladan başka şey, yok bulamadım.

Gariplerin dostu Allah'ım sensin,
Senden gayrısını gönlüm neylesin.
Bir ömür boyunca aradım durdum.
Senden daha yakın, dost bulamadım.

Necdet Erem

DOST DoğRU SÖYLER

İnsan olarak hepimizin ham hayalleri,
hatalı veya yanlış hal ve davranışları vardır.

Dürüst insanlar hayalleri engelleyen perde,
hataları gösteren mercek veya röntgen şua-ı gibidir.

Tabi doğrular doğru bir zaman
ve doğru bir dille ifade edilirse sevimsizlikleri azaltılabilir.

Ama insan olarak en büyük zaafımız,
kimse hata ve kusurunu görmeyi sevmediği gibi,
Onu hatalarının zararlarından korumak isteyen dostunu da, teşekkür etmesi minnet
duyması gerekirken maalesef sevmez.

Dost doğru söyler fakat ACI SÖYLER sözü boşuna söylenmemiştir.

Necdet Erem

Dostlar

Bir günü de iyi kötü bitirdik.
Hangi işi son menzile yetirdik.
Sanıyorum düne rahmet dedirttik.
Yarın için Allah kerimdir dostlar.

Bugününden ders almayan gafile,
Yarınlara bel bağlayan cahile,
Hayat salı bir gün vurur sahile.
Yarını bugünden düşünün dostlar.

Yatağa girince sor sen kendine,
Buradan dönmeden Yüce Rabbine,
Takılıp kalmadan, nefis bendine,
Hesabı dikkatli, yapalım dostlar.

Necdet EREM

Necdet Erem

Dostsuz Kalırsın.

Gerçek dostluk yoktur, unutma bunu,
Her sevginin vardır, illa bir sonu,
Dostluk kutsal duygu, tartışma onu,
Hatasız dost dersen, dostsuz kalırsın.

Her şeyin vardır ki, sahtesi has'ı,
Şevecek bir dost bul, sil kalpten pası,
İnsanlık öldüyse, sana mı yası,
Hatasız dost dersen, dostsuz kalırsın.

Mevcutla yetin ki, çoğu bulasın,
Kanaat eyle ki, mutlu olasın,
Dosta hesap sorma, huzur bulasın,
Hatasız dost dersen, dostsuz kalırsın.

Sana ne içinden, sen yüzüne bak,
Sana ne kalbinden, sen sözüne bak,
Şikâyet eyleme, sen özüne bak,
Hatasız dost dersen, dostsuz kalırsın.

Kimse hamal değil, yükün taşıtma,
Sana kul olmazsa, sakın şaşırtma,
Yükseklerden atıp, haddi aşirtma,
Hatasız dost dersen, dostsuz kalırsın.

Herkes bir âlemdir, kendi içinde,
Herkes dalıp gitmiş, dünya işinde,
Hataların yoktur, sanma seninde,
Hatasız dost dersen, dostsuz kalırsın.

Necdet Erem

Dönemem Artık.

Kapattım her şeye, gönül kapımı,
Çalmayın ne olur, açamam artık.
Helal ettim eşe, dosta hakkımı,
Topladım yükümü kalamam artık.

Elimde ne var ki, geçen yıllardan,
Dönüpte arkama, bakamam artık.
Ömrümü sattığım, can pazarımda,
Ölçüyü tartıyı, bıraktım artık.

Benimdir sanmıştım, gözü kulağı,
Elimden çıkınca, anladım artık.
Farkına varmadan, dili dudağı,
Geldi iadenin, zamanı artık.

Ben diye gezerken, bende yok oldum.
Ben beni aradım, ben, beni, bende.
Dışında ararken, içimde buldum.
Beni can içinde, canı da tende.

Elbet her gelişin var bir gidişi,
Usandım faniden, kalamam artık.
Bakiyi kazanmak, yiğitlik işi,
Bu yalan dünyada, duramam artık.

Bilirim dönüşüm, senden sanadır.
Gözüm hiç bir şeye bakmasın artık.
Anladım şu dünya hepten yalandır.
Başladı seferim, dönemem artık.

Necdet Erem

DURAMADIK

Evet,
hayat hep ileri diyen ilahi gücün önünde
dağ, dere demenden yürünen zorlu ve zorunlu bir yol.

Bu tükenmez vazgeçilmez yürüyüş dünya ile de sınırlı değil.

Dünyaya gelirken de uzun yollar katettik.
Doğarken yorgunluk ve şaşkınlıktan ağladık.

Dünyadan giderken ağlamaya zaman bulamadık.
Ama ardımızda boynu bükük yüreği yaralı bıraktıklarımızı ağlattık.

Yine durmadık.
Duramadık, DURDURULMADIK.
Durağı olmayan bir yolda olduğumuzu da anlayamadık.

Necdet Erem

DÜN GİTTİ

Dün gitti geri gelmez,
Yarına ulaşmak zor,

Hayatın manasını,
Onu yaratana sor.

Necdet Erem

Dün Ve Yarın

Ömrün dün olup elinden çıkmadan,
bu gün yapan gerektiğine inandıklarını yap.

Söyler misin?
Yarın değerlendiririm dediğin nice yarınlar
elinden çıkıp arkasından baka kaldığın dünler olmadımı?

Bugün dünyada her yaşta yüz binlerce insan öleceğine göre!

Bugün, dünya, yaşamakta olan yüz binlerce, yarını olmayan ve olmayacak, yarınların
kara sevdalısı, yarınısızlar ile dolu değil mi?

Dün işini yarın yaparım diye erteleyenlerin niceleri, hasretle bekledikleri yarını
göremeden geldikleri yere döndüler.

Yoksa sen hala, hayatına anlam kazandıracak olan,
Ahirete ait çok önemli vazifelerini yarın yaparım diye öteleyip erteleyenlerden misin?

Necdet Erem

Dünün Nazlı Çocukları

Herkes sadece kendisini ilgilendiren konularda özgürdür.
Cesaret cehalettedir.

Her an ölüm tehlikesinin tehdidi altında yaşamak zorunda olan bir insanın Allah'ı ve ahireti hesaba katmadan sorumsuzca yaşama arzu ve isteğini mantıklı bulan varmı?

Dünün nazlı, sevimli, şımarık çocukları,
Bugünün ahlak tanımayan kural kabul etmeyen serazat gençleri,
Yarının pişmanlık içinde kıvranan sevimsiz yaşlıları,
Öbür günün anılarından bahsedilen ölüleri olacaklar.

İşte herkesin kendisine özel zannettiği hayatın kısa bir özeti.

Çocukluğunda bir koruyucuya,
gençliğinde birçok yardımcılara,
yaşlılığında hatta ölürken bile cenazesini taşıyacak ve gömecek insanlara muhtaç bir varlığın helal dairedeki mahremiyetinin dışında özeli nasıl, ne kadar ve nereye kadar olabilir anlamak mümkün değildir.

Necdet Erem

DÜNYA DAR DEĞİ

Sıkıldınmı dünyadan, sığınacak tek yer var.
Seccadende kıl secde, gör ki dünya değil dar..

Necdet Erem

Dünya Zevki.

Narına sabrederken,
Nuruna şükrederim.

Her şeyi senden bilir,
Her şey senindir derim.

Dilerim senden medet,
Takdir edicim Samet.

Hatayı nefsenden bil,
Olmayasın ser sefil.

Dünya bir uğraklık yer,
Sen gönlünü Hakk'a ver.

Az kalınan bir handır,
Dünyalıklar yalandır.

Sen sıranı beklerken,
Zan etme zaman erken.

Bilmediğin bir anda,
İşin biter bu handa.

Bir anda öleceksin,
Bırakıp gideceksin,

Burada unuttuğun,
Hesabı vereceksin.

Ey nefsim artık uyan
Bu gaflet uykusundan,

Acaba kimse var mı?
Dünya zevkine doyan.

Necdet Erem

Dünyada RAHATLIK YOK

"LARAHETE FİDDÜNYA"
DÜNYADA RAHATLIK YOK

Sonsuzluk standardında yaratılmış ölümsüz bir ruha sahip olan insanın fiziğın zaman, mekan ve hacim ölçü ve kurallarının darlığı içinde rahat etmesini düşünmek mümkün olmadığından olsa gerek ki "larahete fiddünya" (dünyada rahatlık yo!) denilmiş.

İçimize elimizin girmedığı,

Dışımızda cereyan eden hadiselere gücümüzün yetmediğı,

Hiçbir şeye gerçek manda sahip ve hakim olmadığımız,
olayların tasarrufumuza tabi olmadığı bu hayatta;

Her şeyin kuvvet, kudret ve iradesine tabi olduğu Allah'a itimat ve istinat etmeden güven, huzur ve mutluluk içinde yaşamak mümkün değildir.

Necdet Erem

Dünyalık

Ömrünü uzun sanma, bil ki kısa bir andır.
Dün ve yarını sayma, zaten onlar yalandır.

Şu ana çok dikkat et, bütün sermayen anlık.
Ebede namzetsin sen, yaşıyorsun dünyalık.

Necdet Erem

Düş Gibi

Bu ne gaflettir bilmem, kendinden haberin yok.
Nedir bu aç gözlülük, isteklerin ne de çok.

Nice seneler bir, bir, geçtiler rüzgar gibi,
Ömür dediğin ne ki, bir gecelik düşün gibi.

Necdet Erem

Düşmanlıktan Ne Çıkar.

Hani nerde o demler, o devrişler ozanlar,
Sermayesi olmayan, tüccar neyi pazarlar.
Edepten mahrum züppe, babasını azarlar,
Zaman değiştı deme, değişen biz insanlar,

Zamanı durdurmalı, yorulduk versek mola.
Düşmanlıktan ne çıkar, girelim biz kol kola.

Hepimiz hakkın kulu, bulalım doğru yolu,
Dostluğuna sahip çık, çevre düşmanla dolu.
Ayırma Kürt Türk deyip, hepsi Allah'ın kulu,
Bin yıldır kardeşiz biz, aynı ırmağın kolu.

Zamanı durdurmalı, yorulduk versek mola.
Düşmanlıktan ne çıkar, girelim biz kol kola.

Uyanık olmak gerek, pusuya yatmış düşman,
Çalış kalkın hiç durma, nedir geride kalman,
Gaflete dalma sakın, yel gibi geçer zaman,
Vatanına sahip ol, halin olmadan yaman.

Zamanı durdurmalı, yorulduk versek mola.
Düşmanlıktan ne çıkar, girelim biz kol kola.

Tarihini araştıır, gör ne müdhiş dersler var,
Vaktinde davranmazsan, çekeceksin hep zarar,
Sonradan pişman olmak, bilmem ki neye yarar.
Gelme düşman fendine, birlikte eyle karar.

Zamanı durdurmalı, yorulduk versek mola.
Düşmanlıktan ne çıkar, girelim biz kol kola.

Necdet EREM

Değerli Dostlar.

Tam olarak önemini anladığımızı söyleyemeyeceğimiz dostlukların basit düşmanlıklar ile sabote edilip milli hayatımıza verdiği zararlar ile dünya arenasındaki insanlık yarışında geri kalıp cehalet, zaruret (fakirlik) ve ihtilaf hastalıkları ile anarşi ve terör bataklığında debelendiğimizi görmemek için sanıyorum kör olmak lazım.

Türk gençliğinin mana ve muhtevası ile ezberlemesine ruhunda his etmesine inandığım SAFAT'ında;

Bir zamanlar biz de millet, hem nasıl milletmişiz;
Gelmişiz dünyaya millet, milliyet nedir öğretmişiz,

diyen dertli İstiklal şairimiz M.A.Ersoy'un

Girmeden tefrika bir millete düşman giremez,
Toplu attıkça sineler, onu top sindiremez,
Sen! Ben desin efrat, aradan vahdeti kaldır;
Milletler için işte kıyamet o zamandır.

Sözünden hareketle birlik ve beraberliğe her zamankinden daha çok muhtaç olduğumuz bu günlerde, hepimizin tek yürek gibi birlik ve beraberlik ruhunu canlandıracak, düşmanlarımızın menfur emellerini kursaklarında bırakacak bir çizgi takip etmek herkesten önce amatörce de olsa bu ülkenin düşünürleri olan bizlerin her fırsatta ön plana çıkarması lazım gelen en önemli bir vazifesi olduğu inancı ile bütün farklılıkları bir tarafa bırakıp kalemlerimizi inaç, ahlak, adalet birlik ve beraberlik için kullanmamız dilek ve temennilerimle hepinizi yürekten selamlıyorum.
Sevgi ve saygılarımla.

Allah'a emanet olunuz.

Necdet Erem

Düşünce Ve Tecrube

Yükselmek için tırmanılan ilk basamaklar,
hedefe varılan son basamaktan daha önemsiz sayılamaz.

Belki daha da önemlidir.
Yanlış ve yanlış içinde dahi olsa,
hiçbir düşünce ve tecrübe kayıp değildir.

Çünkü yanlış ve yanlışlar olmasaydı, dik-kate alınmasaydı, doğruları bulmakta,
bil-mekte mümkün olamayacaktı.

Necdet Erem

Düşündürücü Değilmi

En basit işlerini bile sonunu ve sonucunu düşünerek yapan insanın, tüm hayatını sonunu ve sonucunu düşünmeden yaşıyor olması düşündürücü değilmi? .

Necdet Erem

Düşünmek Gerek.

Şehit torunları, sana emanet,
Şahip çık onlara, etme ihanet,
Başında dönüyor, nice melanet,
Asımın neslini, yaşatmak gerek.

Çanakkale kutsal ruhta şahlanış,
Şevki Şahadetle, tutuşup yanış,
Bu destana yetmez, kuru bir anış,
Onu tüm dünyaya, tanıtmak gerek

Geçmişle iftihar, gerekmez bize,
Düşmanın önünde, gelmişken dize,
Haşir günü onlar ne derler size,
Her türlü hesaba bir cevap gerek.

Çanakkale sade, bir destan değil,
Görünen manzara, hiç güzel değil,
Bu fütursuz haller, hiç hayır'a değil,
Sorumsuz gidişe, dur demek gerek.

Hamaset hak değil, yoldan çıkana,
Tembel tembel yatıp çalım satana,
Bir nefeste, bin bir yalan atana,
Zorda olsa hakkı, anlatmak gerek.

Şahlan umutlarla, yarınlar senin,
Geçmiş ve gelecek, el ele verin,
Liva-ülhamd altı, haşirde yerin,
Bu günden o günü, düşünmek gerek.

Necdet Erem

Düşünmek İsteyen Varmı Acaba? ?

İnsanmış varlıkta, hilkate sebep,
İnsanda en güzel, meziyet edep,
Neden bu itibar, insandadır hep,
Düşünmek isteyen, varmı acaba?

Yer bakar gök bakar onun gözüne,
Bil cümle mahlukat bende sözüne,
Aşk cevheri konmuş, onun özüne,
Düşünmek isteyen, varmı acaba?

İlahi hitaba, muhatap olmuş,
Herşey insan ile bir değer bulmuş,
İçinden Haliller, Habipler gelmiş,
Düşünmek isteyen, varmı acaba?

Akıl denen, bir anahtar elinde,
Beyan denen bir tılsım var dilinde,
Bak eğilir, her şey onun önünde,
Düşünmek isteyen, varmı acaba?

İçinde bir ruh var, sığmaz cihana,
Dünya ve ahiret, sunulmuş ona.
Uyarak şeytana, gelmiş oyuna,
Düşünmek isteyen, varmı acaba,

Gelen gider, giden gelmez, anlamaz.
Hiçbir halde, bir kararda kalamaz,
Allah O'nsuz, O Allah'sız olamaz,
Düşünmek isteyen, varmı acaba?

Ebed ister, bu fanide yaşarken,
Kalıbına sığmayıp ta, taşarken,
Hiçbir engel tanımayıp aşarken,
Düşünmek isteyen, varmı acaba?

Düşünmek, kolayımı bilmem acaba,
Meylettığın işler, hep kaba saba,
Bir gün çekilecek, ince hesaba,
Düşünmek isteyen, varmı acaba?

Necdet Erem

Düşünmek Lazım.

Evet,
Düşünmek zor olsa da;
YİNE DE DÜŞÜNMEK LAZIM.....
Hem de her şeyden çok....

Çünkü düşüncemizle varız,
düşünebildiğimiz ve düşündüğümüz kadar İNSANIZ....

İşte görüyoruz ki,
akıllı mantıklı geçinsekte,
önce düşüncesiz davranışlarımızın,
sonra neyi nasıl düşüneceğimizi bilmeyişimizin kurbanıyız.

Necdet Erem

Ebedi Cennet

Güzelliğin ve malın, bil ki sana emanet,
Sakın nefse aldanıp, etmeyesin ihanet.
Doğru kullanmaya bak, verilen hislerini,
Ömrünün son durağı, olsun ebedi cennet.

Necdet Erem

Ebedi Sefer

Tembeller laf üretir, ömür tüketir.
Çalışkanlar iş üretir, problem çözer, umut verir.

Hem kendileri hem çevreleri için sevinç, umut ve mutluluk kaynağı olur, güven verir yüzleri güldürürler.

Tembel ve tenperverlerin tenkit ve takdir edilecek eserleri olmaz.

Çalışkanların tecrubelerinden kaynaklanan daha iyiye daha güzele varmak için yapıla-cak işleri hiç bitmez.

Daha iyi iyinin düşmanıdır derler.
Elbette üretken kişi daha iyiyi düşünme, an-lama imkânı kazanır.

Zor bile olsa, daha mükemmele varma ihti-yacını, çalışmaktan zevk alan başarmaya odaklı ruhunun derinliklerinde hisseder.

Çünkü insan hayatı, kültür, medeniyet, tek-noloji ve sosyolojisi ile deneme, yanılma esası üzerine kurulu olup geleceğe gelişerek yürür.

Hayat su gibi akar amma, sonu belli bir he-defe, hayatın hakikatinden bihaber olanlar ne derler acaba bu ebedi sefere.

Necdet Erem

ECELİN KEMENDİ

Ey gafil nefsim söyle, gel biraz da söz dinle,
Gidenler yalnız gider, kimse gelmez seninle.

Ne buldun söyler misin, bu hayat oyununda,
Görmez misin ecelin, kemendi var boynunda.

Necdet Erem

Edep

Edep, İnsanım diyen varlık için,
Hak karşısında haddini bilmektir.
Haddinin bilmeyenlerin varlığı,
İnsanlık için utanç verici zillettir.

Necdet Erem

Efendim...

Varlığa rahmetti, senin doğuşun,
İlahi müjdeyi, insanlığa sunuşun,
Zulmü ürkütüyor, vakur duruşun,
Tut elimden kurtar, nolur Efendim.

Hıradan dünyaya, doğan güneşsin,
Gönüller yolunda, hakta birleşsin,
Seni anan diller, aşkla söyleşsin.
Aşkına pervane, canlar Efendim.

Ravzanı ziyaret, hasrettir bana,
Gönüller doyamaz ki, aşku-u sevdana,
Sensiz dünya bana, döner zindana,
Zincirimi kır da, kurtar Efendim.

Ne mal fayda verdi, ne şöhret, ne şan,
Herkeste emanet, taşınan bir can,
Onu da sonunda, verecek insan,
Haşırde elimden tut, sen Efendim.

Ne mutluluk duydum, ne huzur buldum,
Sana kavuşmayı, hep hayal kurdum,
Bir ömür bu yolda, koştum yoruldu,
Garipte bendendir, desen Efendim.

Hasreti çekmeye, kalmadı derman,
Kavuşmaya çıksın, o kutlu ferman,
Sana hasret yaşar, bu günahkâr can.
Sana vuslat bana, bayram Efendim.

Necdet Erem

Elbet.

Hakikat hayalle, yeşerir büyür,
Önüne her şeyi katar, götürür,
Baksana Azrail, ardınca yürür.
Gören basirettir, göz değil elbet.

Şu fani dünyanın, her şeyi yalan,
Her kes gibi, sende biraz oyalan,
Basit bir hikaye, geriye kalan,
Senin de defterin, dürülür elbet.

Hayat bir imtihan, yoktur ötesi,
Şeytanı azdırmış, olmuş kölesi,
Nefis ile kavga, bitmez çilesi,
Bu savaştan galip, çıkmalı elbet.

Kabir haşır derken, mizan kurulur,
Bütün yaptıkların, bir, bir sorulur,
Hak tecelli eder, kalem kırılır,
Hak ettiğin yere, gidersin elbet.

Hazır olalım dost, büyük hesaba,
Her ne yapsak, yazılıyor kitaba,
Bir gün gireceğiz, kara turaba,
Tahta ata binip, gideriz elbet.

Necdet Erem

Elden Ne Gelir? ..

Bir yolcuyuz bu handa,
Herkes ayrı bir sanda,
Şan-u Şeref ararlar,
Damarda akan kanda.

Asalet, haktan gelir,
Gafiller kandan bilir,
Düşünceler kötüyse,
Söyle, elden ne gelir.

Necdet Erem

Ele Ne.

Hayat öyle bir sahne,
Oyuncuyu ağlatan,
Roller sade bahane,
Vardır onu dağıtan.

Güldük mü, ağladık mı,
Ne zaman ve nerede,
Arananı bulduk mu?
Aradığımız, yerde.

Acılar dosttan gelir,
Yabancıdan kime, ne,
Herkes kendinden bilir,
Gerisi hep, bahane.

Necdet Erem

Elveda

Yine hasret var bu gün, yüreğimiz yanıyor.
Bir yıl çok uzun zaman, içimiz kan ağlıyor.
Elveda demek inana, zor geliyor ümmete.
Nurlu gecelerinle, vesileydin rahmete.

Aydınlandı geceler, sahurda teravihle,
Gönüllere nur saçtı, okunan mukabele,
Artık veda zamanı, müminlerde hüznün var.
Elveda ey Ramazan, elveda ey güzel yar.

Kazananlar kazandı, Allah'ın rızasını,
Saygıda kusur eden, saramaz yarasını.
Müminler razı senden, Ey mübarek Ramazan.
Sensiz geçen ömürde, ancak yaşanır hazan.

Yarın bayram sevinci, seni mahzun etmesin.
Şenle gelen mutluluk, ölünceye bitmesin.
Ümmet senin kârınla, ediyor iken bayram.
Açtığın nurdan şehrah, herkesi eder hayran.

Necdet Erem

Emanet

Güzelliğin emanet, malın sanıp aldanma.
Veriliş sebebi var, unutup hor kullanma.

Bak çevrene aldanmış, nice talihsizler var.
Hiç ummadığın bir an, dünya olur sana dar.

Necdet Erem

Emanet.

Talep etme o verir, yeter ki sen layık ol.
Vicdanın gösteriyor, gidilecek doğru yol.

Kanaat et haline, hakkın değil şikayet,
Sana ait bir şey yok, her şey ondan emanet.

Necdet Erem

Emanet.

Bak dikkat et ölen insana,
Bir gün sende öleceksin,
Bunda bir ders yok mu sana?

Hayat denen emanetin,
Var ağır bir faturası,
Her şeyden zor anla bunu,
Emanetin korunması.

Necdet Erem

Emel.

Hafızadır, hayale,
Yol gösteren alemde.

Hayal şahlanır gider,
Yaşattığı emelde.

Necdet Erem

En Büyük Düşman

Şeytana aldanıpta, haçlılarla iŐtutma.
Geleceğe dalarak, geçmişini unutma.
Sakin sefahet denen, o en büyük düşmandan,
Koru dini namusu, arı pazarda satma.

Necdet Erem

En Büyük Hakaret

Manaları anlaşılmayan,
mesajları alınmayan, üzerinde düşünülmeyen
ve hayata hakim kılınıp yaşanmayan Kur-an,

Kur-an olmaktan çıkıp
bir nazar boncuğu hükmüne mahkum edilmiş demektir.

Buda Allah'ın ezeli ve ebedi kelamına,
yapılabilecek en büyük hakaret ve zulümdür.

Bütün ömürlerini fani dünyanın terk edilecek mal, makam, servet, rahat ve lezzetlerini
elde edebilmek için BEYHUDE tüketenler;

Ölümsüz ruhlarının ebedi istek ve arzularını ne zaman dikkate alacak,
hayata anlam kazandıran bu kalbi ve mantıklı sese ne zaman cevap vereceklerdir?

İnsan düşünmeden edemiyor.

Necdet Erem

En Kestirme Yol

Namazlar rafineri,
vazifesi görmekte.

Gel gör ki beşer kalbi,
gaflet ile kör olup, bihaber görünmekte.

Allah'tan aciz kula açılan bir kapı var,
adına namaz derler, tembellikle kılma dar.

Candan canandan geçip, valsına ermek için
NAMAZ en kestirme yol, durmayın onu seçin.

Ey cennetlik güzel kul,
işte sana kutlu yol sevgiliye erecek,
Kıl NAMAZI kaçırma, bak son anın gelecek.

Al abdesti tastamam, Kur-an önünde imam.
Rabbi razı ettiysen, hiç korkma artık NE GAM.

Necdet Erem

En Yüce Makam.

Kâinatta en yüce, bir makam verilmişken,
Neden aşağılarda, gezinip durursun sen.

Görki cümle mahlûkat, aşkınla pervanedir.
Hilkatin yüce sırrı, bütünüyle sendedir.

Sen ki hilkat şi-rinin, başında taç beyitsin.
Hilkatin sırlarını, çözecek tek şifresin.

Ey insan kendine dön, makamın çok yücedir.
Değerin Hak katında, yücelerden yücedir.

Necdet Erem

Erdemli

Her Şey O'na anlatır, O'nu haykırmaktadır,
Nefsine mağlup olan, ateşe koŐmaktadır.
Hayat denen mevhumu, hiÇ boşuna sarılma,
Yalan bir rüya gibi, seni aldanmaktadır.

İman ilimden öte, kalbe doğan bir nurdur.
İmanı tehdit eden, küfrü, inkârı durdur.
Hakka hizmet yolunda eller neder aldırma
Allah'a teslim ol sen, teslimiyet Őurdur.

Hayat imanla güzel, İslam ile değerli,
İmandan mahrum insan, hem dertli hem kederli,
Kır küfrün kemendini, çıkar boynundan durma
Mümin özgür olmalı, hem güçlü hem erdemli.

Necdet Erem

Eriyip Bitmekteyim.

Uçtuğuma bakma sen,
Yerde sürünmekteyim.
Bir mum gibi an bean,
Eriyip bitmekteyim.

Kolum kanadım kırık,
Düşüpte kalkmaktayım.
İstikbalim karanlık,
Korkuyla bakmaktayım.

Tutunduğum dallara,
Umut bağlamaktayım,
Hasret kaldım allara,
Kara bağlamaktayım.

Tek sermayem ömrümdü,
Pazarda satmaktayım,
Sonum iflas görüdü,
Kadere çatmaktayım.

Gaflet kesti yolumu,
Yürek dağlamaktayım,
Bana kurtuluş yokmu?
Necat aramaktayım.

Necdet Erem

Errahman

Errahman
Haşrolacak bil cümle can.
Okunacak yüce ferman,
Haşir meydanında o an,
Yankılanır dört bir yandan,

Errehman (1)
Allemel Kur-an,(2)
Halekel insan,(3)
Allemehul beyan(4) .

Nimetleri veren Rahman,
Soracak her kese o an
Febi eyyi ala-i rabbikume tukezziban.

Her şeyi O yaratmıştır.
Bir hesaba bağlamıştır.
Ay ve güneş Ona hayran,
Eşşemsu vel kemeru bi husban. (5)

İyi bak gör yıldızları,
Secde eden ağaçları,
Yarattı her şeyi yoktan,
Vennecmu veşşeceru yescudan. (6)

Görmez misin nimetini,
Her işinde hikmetini,
kaydediyor her an!
Febi eyyi ala-i rabbikume tukezziban.

Yükselten kimdir semayı,
Dinle Kur-andan sedayı,
Yokmu sandın düzen koyan.
Gör de bu gafletten uyan,
Vessema-i refeahe vevedeel mizan, (7)

Nimetleri veren Rahman,
Soracak her kese o an
Febi eyyi ala-i rabbikume tukezziban.

Aksatma sen adaleti,
Çekersin sonra zilleti,
Aldatma sakın milleti,
Gizli kalmaz hiç bir hatan,
Ella tetğel fil mizan. (8)

Çok dikkat et kul hakkına,
Kalmaz hiçbir şey yanına,
Kurulacak yüce divan,
Ve ekimul vezne bilkisti, vela tuhsirul mizan. (9)

Döşemiş bak yeryüzünü,

Unutma elest sözünü,
Ayırma haktan gözünü,
Bak her nimet sana ikram,
Vel erde vedeehe lil enam (10)

Cennetinde sonsuz nimet,
Bekliyorlar biraz sabret,
Vardır üzümünden hurmaya,
Ne hacet hiç çeşit sormam.
Fihima fakihetun venneflu zatil ekmam (11)

Nergisinden menekşeye,
Senin için her köşeye,
Seri vermiş her nimeti,
Sümbül, lale, gül ve reyhan.
Velhebbu zul asfi verreyhan. (12)

Nimetleri veren Rahman,
Soracak her kese o an
Febi eyyi ala-i rabbikume tukezziban. (13)

Sure-i Rahman'ın on üç Ayeti kerimesinin mealî şerifi.

- 01 - Rahman
- 02 - Kur-anı öğretti
- 03 - İnsanı yarattı
- 04 - Beyanı öğretti
- 05 - Güneş ve ay bir hesap ile hareket ederler.
- 06 - Yıldızlar ve bitkiler hep secdededirler.
- 07 - Göğü bu âhenkle nizam ile O yükseltti
- 08 - Ve bu mîzânı koydu ki siz de ders alıp ölçü dışına taşmayasınız
- 09 - Öyleyse siz de tartıyı adaletle yapın, sakın teraziyi, dengeyi aksatmayın.
- 10 - Allah yeryüzünü de canlı yaratıklar için alçaltıp döşedi.
- 11 - Orada meyve çeşitleri, salkımlarla dolu hurma ağaçları, saplı ve yapraklı hububat
- 12 - ve hoş kokulu bitkiler vardır.
- 13 - O halde Rabbinizin hangi nimetlerini inkâr edebilirsiniz?

Necdet Erem

ESERİNİN ESİRİ İ

Ne ileri,
Ne geri,
İçi et kan ve kemik,
Dışı incecik deri.

Havası batasıca.
Gör nede çok kibirli.
Tek bir marifeti var.
Eserinin esiri.

Necdet Erem

Ey Ahu Dilber.

Bahar sensiz gelmiş, söyle bana ne.
Bülbül ötmüş, güller açmış şahane.
Senin aşkın, eder beni divane.
Aşkına esirim, ey ahu dilber.

İnanmazdım seni, seveceğime,
Yoluna canımı, vereceğime.
Ölmeden toprağa, gireceğime.
Sen sebep oldun, ey ahu dilber.

Hiçbir şey kalmadı, inan gözümde,
Hala kararlıyım, eski sözümde,
Sevdan sözde değil, o taa özümde,
Beni benden aldın, ey ahu dilber.

Ne güzel yaratmış, seni yaratan,
Çekilin ey dağlar, çıkın aradan,
Kavuşmak isterim, kalu beladan,
Hasretin yakıyor ey ahu dilber.

Necdet Erem

Ey Can.

Sordum düşünceme,
Sordum düşüme,
Nedir bu hayat,
Nedir bu halin.

Gönül bir deniz,
Dibi görülmez.
Hayat uzun bir yol ki,
Sonu bilinmez.

Sanki bir tünelde,
Gidiyor gibi,
Salınır azıcık,
Sağa ve sola,
Uğrasa da yolu,
Her bir durağa,
Varıyor sonunda,
Kara toprağa.

Soruyorum,
Ey Can!
Nerden, nereye?
Dedi.
Hayat denizinden,
Dünya çölünden,
Dönüşüm onadır.
Hasret bahane.

Sermayem, İmanım,
Umut ve Sabrım.
İçimde baş veren,
Her derde çarem.

Nebisiz, Kuransız,
Umuttan yoksun,
Yollarda takılan,
Beşer biçare.
İnsan avare,
Herkes divane.

Necdet Erem

Ey Dost! !

Doğru söze ne denir,
Hakka lebbeyk denilir,
Yerler gökler serilir,
Emr-i hakkın önünde.

Yazılanlar haktandır,
Hak ilmi hudadandır,
Ne gelirse ondandır,
O hep takdir içinde.

Kalp his eder dil dönmez.
Aşkı yürekte dinmez,
Nadanlar bunu bilmez.
Cehli mutlak içinde.

Her şey onun eseri,
Ne ileri ne geri,
Yoktur ölü ve diri,
Can var candan içeri.

Zerreler ve küreler,
Hep Onu zikrederler,
Şak şak oldu sineler,
Aşkullahtan içeri.

Göz o ki Onu göre,
Yol o ki Ona vara,
Ondan gayrı düşenler,
Kala nardan içeri.

Ey dost, sanma bunları,
Söyleyen bu gafildir.
Dilini döndüren var,
Onda dil'dan içeri.

Necdet Erem

Ey Dost.

Ŗu fani dŖnyaya aldanma Ey Dost,
Burada hiç kimse kalıcı değil.

Zevk-u sefasına meyledip dalma,
Her Ŗeyi sahtedir, hakiki değil.

Malı, mŖlkŖ emanettir, herkese,
Maalesef hiç kimse farkında değil.

Gelenler gidiyor, doğan ŖlŖyor,
Mahluk olan bir Ŗey ebedi değil.

Ne geliŖin, belli nede gidiŖin,
Hiç birisi senin, elinde değil.

Onun sanatına, akıllar hayran,
Gaflette olanlar farkında değil.

Bir imtihan yeri, sorular çok zor,
Cennet ve cehennem hesapta değil.

Kabir ağzın amıŖ, bekliyor seni,
Hesap var haŖirde, kabirde değil.

Sorular gelecek, yŖce divandan,
Korkarım cevaplar aklında değil.

Bu garip esiri, olmuŖ, nefsinin,
Kaçıp kurtulmaya, niyetli değil.

Af etmezsen Rabbim gŖnahlarımдан,
Bu aciz yanmaktan kurtulur değil.

Necdet Erem

Ey Gönüm

Tutsak iken gönüm aşkın ağına,
Bana girmek haram, sevda bağına,
Girdim sandım sevilmenin çağına.
Yıkıldı hayalim kül oldu gönüm.

Akarken çaresiz derdime derman,
Attın yüreğime oku pek yamannn.
Nedense geçmek bilmiyor zaman.
Yağmurlara hasret çöl oldu gönüm.

Yollarına baka baka yoruldum.
Aşkın ile yana yana kül oldum.
Her dertliye tutunacak dal oldum.
Yarını sorduğum fal oldu gönüm.

Ey deli divane hepten ağlama.
Bahar seli gibi coşup çağlama.
Şu fani dünyaya gönül bağlama.
Ebedi maşuku ara sen gönüm.

Yunusta fanide aradı Onu.
Sonunda gönüle uğradı yolu,
Allah'a dayanır, her işin sonu,
Bırak cehaleti uyan Ey Gönül.

Necdet Erem

Ey Güzel Gl

Ey gl unutma sensin, çiçeklerden seçilmiş, Kokundan renklerinden aşk kaftanı biçilmiŐ. İlahi aşka düşüp, her Şeyden vazgeçilmiŐ. Güzelliğini inkr, ne mümkün Ey güzel Gl.

Diken kusur değildir, senin güzelliğine, Benzer dalına konan, sevda kelebeğine. Korkma hiç acı veremez, aşıkın yüreğine. Sensin sevda bağının, ieği Ey güzel Gl.

Türlü türlü rengin var, en güzeli beyazın, Glzarda halka kurmuş ediyorsun niyazın. Mecnunun ahındasın, namesindesin sazın, Sevda türkülerine bestesin Ey güzel Gl.

Sen sadece bahçede, aan iek değilsin. Bütün dünya anlasın, ve bunu böyle bilsin. Sen gönüller sultanı, Resln simgesisin, Cennet bile seninle güzeldir Ey güzel Gl.

Necdet Erem

Ey kalbim.

Ey kalbim.
Ey benim karanlık odam.
Sana bir pencere açamıyorum.

Yangın var ruhumun derin yerinde,
Acılar ufkumda sanki dans eder,
Yedi başlı bir dev, korkulu ejder,
İrademe hakim bana hükmeder.

Ben bende mahkûmum,
Ben bende mahpus,
Zincirimi kırıp kaçamıyorum.

Mekân neymiş,
Zaman, gösterin nerde.
Her şey bana bağlı ve bana bende.

Hayatım bir Rü-ya, varlığım hayal.
Var mıyım yok muyum, bilemiyorum.

Çevremde bunca, gelip giden var.
Bu ne sırlı bir hal soramıyorum.
Korkunç bir anafor, çekerken beni,
Meçhulün gizemli, dehlizlerine.

Kur-andan yükselen, o kutsal muştı,
Solun umutlara, hayat sunmuştu.

Necdet Erem

Ey Muharrem.

EY MUHARREM

Adem safiyulllahın duasına icabet,
Yunusa balığın, karnından selamet,
İbrahime hediye İsmail, büyük emanet,
Bu nimetler, sende geldi Muharrem.

Yusuf necat buldu, O kör kuyudan,
Eyyuba şifa geldi, yüce Rahmandan,
Davudun tövbesi, kabul gördü Hudadan,
Bu nimetler, sende oldu Muharrem.

Nuh'a gemiyi yaptıran, büyük tufan bitti,
Musa geçti denizi, firavun boğulup gitti,
İsa bugün dünyaya geldi ve cennete yetti.
Bu nimetler, sende oldu Muharrem.

Yakub'a dünyayı karartan, Yusuf hasreti,
Lutfile vuslatın, mutlu muhabbeti ile bitti
Hüseyinin can yakan o, şanlı şهادeti.
Kara haber, kerbela'da sende MUHARREM.

Necdet EREM

Muharrem ayı İslam dininde olduğu gibi bütün semavi dinlerce kutsal olup kutsiyetine uygun tesid (kutlauanlar) edenler bu kutsal ayın feyz ve bereketinden istifade eder.

Dünyanın bir ticarethane, hayatın bir eğitim, ömrün bir sermaye olduğunun farkında olan her akıl sahibi fırsatları değerlendirerek dünya ticaret hanesinde ömür sermayesi ile Ebedi hayat, Rüyeti Cemalullah izzeti ile cennet serveti kazanma gayreti içinde olmalıdır.

Muharrem ayının insanlık tarihinin medeniyet mimarları olan Peygamberlerin hayatlarındaki önemli olaylara sahne olması, bu ayı ve özellikle ilk on gününü diğer günlerden farklı kılmıştır.

Günümüze kadar ulaşan bilgilere göre;
Allah'ın lutuf ve keremine mazhar olan peygamberlerden Muharrem'in ilk on günü içinde, on ulul-azm peygamberin muhatap olduğu olayların özeti aşağıda naklettiğimiz şekilde tahakkuk ettiği tarihi kaynaklardan elde ettiğimiz bilgilere göre, aşure diye adlandırılan Muharrem'in ilk on günü içinde vuku bulmuştur.

Adem Aleyhisselam'ın duası kabul olmuştur.
Nuh tufanı son bulup gemisi cudi dağında karaya oturmuş.
İbrahim Aleyhisselama İsmail Aleyhisselam gibi teslimiyet örneği bir evlat verilmiş.
Musa Aleyhisselam firavun ordusu tarafından takip edilirken, deniz yarılıp onlara yol olmuş, arkasından gelen firavun ordusu ile beraber gark olmuş.
Davut Aleyhisselamın duası kabul olmuş.
İbni Meta Yunus Aleyhisselam balığın karnından sahili selamete ermiş.
İnsanların en güzeli Yusuf Aleyhisselam kardeşleri tarafından atıldığı kuyudan çıkarılmış.
Yusuf'un hasreti ile ağlamaktan gözleri kör olmuş olan Yakup Aleyhisselamın gözleri

görmeye başlamış. Sabır kahramanı Eyyup Aleyhisselamin çektiği çileler son bulmuştur. Tarih boyunca bu güzel ayda insanlığın bahtına saadet güneşi doğmuş olmasına rağmen.

Yakın tarihimizde Ümmeti Muhammed'in Asv. Cennet gençlerinin efendisi dediği sevgili torunu, Allah'ın galip aslanı Hz. Ali'nin, Resul kızı mü-minlerin annesi kadınlar aleminin sultanı Hz. Fatıma'dan doğma Hz. Hüseyin efendimiz İslam dünyasının kara bir kabusu olan yezit ve taraftarlarınca kербela denilen yerde hunharca katledilmesi sonucu, kıyamete kadar yüreğimizde kanayan bir yara açılmıştır.

Muharrem kazanç ayımız olduğu gibi,
Kербela kabusu ile İslam dünyasında bitmeyen bir hüzün kaynağıdır.

Bu gün Müslümanlar için her gün AŞURA,
her yer KербELA olmasına rağmen Rabbimizden bu kara bulutların üzerimizden dağılması, dünya insanlığına saadet-i dareyn vesilesi olması dileklerle;

Muharrem'in, AŞURANIN kutsiyetine inanan herkesin Muharremini ve AŞURASINI tebrik ederim.

Not:

Dünyanın bir ticarethane, hayatın bir eğitim, ömrün bir sermaye olduğunun farkında olan her akıl sahibi fırsatları değerlendirerek dünya ticaret hanesinde ömür sermayesi ile Ebedi hayat, Rüyeti Cemalullah izzeti ile cennet serveti kazanma gayreti içinde olmalıdır.

Necdet EREM

Necdet Erem

Ey Nebi

Gönüllerden taşan
Yedi kat gökleri aşan
Arzdan arşa yükselen Ezanların vardı.

Zerreye küreye lebbeyk dedirten,
Kalplerin pasını silip vecde getiren.
İnananlarını cennetlere davetin vardı.

Zeydleri, Bilalleri azat edip,
Kıyamete kadar kalplere sevgili kılan,
Şefkatin, merhametin, muhabbetin vardı.

Çaresiz gönüllere,
Acıyla inleyen biçarelere,
Sığınacak liman makbul duaların vardı.
Ya Muhammed, insanlığın sana bitmeyen ihtiyacı vardı.

Karanlık kat kat, sarmıştı dünyayı,
Beşer unutmuştu, yaratanı ve ona duayı,
Sagır olmuştu kulaklar, duyamazdı hiradan yükselen kutlu sadayı.

Adı devri cehaletti, tarife ne hacet.
Zulmet boğacaktı nuru, yetişmeseydi rahmet.
Zaman nurunla nurlanıp bezendi, asrın adı oldu saadet.

Risalet bahçende açtı rengarenk gül, çiçek.
Yanan gönüller, havz-i kevserinden zemzem içecek.
Ya Muhammed, cennetlikler sana uyanlar içinden seçilecek.

Ebubekirlerin, Ömerlerin, Alilerin Osmanların vardı.
Adları cihar-i yar-i güzün, aşkları mümin gönülleri sardı.

Zeydin, Bilalin, Ammarın, Yasirin vardı.
Cihan sana aydınlık, müşriğe, minkire karardı.

Geldin fetihler getirdin,
Küfrü cehaleti, zulmü cihanda bitirdin.
Dostu düşmanı hayran bıraktın, virane gönüllere sevgiyle girdin.

Sen mahbub-i hudasin ey sevgili nebi,
Senin varlığındır, cümle varlığın, varlık sebebi.
Duruşun melek, kelamın hak, edebin kuran edebi.

Sana ümmet olmak beşer için en büyük nimet,
Livaül hamd sancağının altındadır vesile-i selamet.
Biliriz şefaatin olmazsa, ulaşmaz bize yüced mevladan rahmet.

Bu gün her zamandan daha çok muhtacız irşadına.
Terk ettik Kur'anı, sünneti, ahlakı, adaleti dünyalıklar adına.
Ey nebi halimiz mümin hali değil, dilimiz müslümanım desede;
Allah ve ahiret gelmiyor müslümanım diyenlerin bile yadına.

Necdet Erem

Ey Nefis.

Gel ey nefis, vazgeçelim dünyadan,
Kurtulalım, bu kahreden sevdadan,
Sevsin seni, tüm varlığı yaradan,
Her şeyin bir hesabı var unutma.

Gel ey nefis, dalma sakın gaflete,
Kavuşmuşsun, İman denen nimete,
Göster sabır, giriver sen cennete,
Sabredeni Mevla sever unutma.

Gel ey nefis, aç ver sen gözünü,
Unutma ha, bezm-i elest sözünü,
Sakın ola, haktan dönme yüzünü.
Haktan ayrılanlar, yanar unutma.

Bil ki dünya dolup boşalan bir han,
Kalmaz ki geriye ne nam, ne nişan,
Ücretin cennettir, sen biraz dayan.
Hiç bir şey bedelsiz, değil unutma.

Necdet Erem

Ey Ramazan

Geldin iŖte gidiyorsun,
Sen bizi çok zyorsun.
Hasretine dayanamam.
Kendini zletiyorsun.

Dn yolunu gzlyorduk,
Geleceksin biliyorduk,
Yarın ayrılacak gibi,
Boynu bükük duruyorsun.

Ey güzel dost, Ey ramazan.
Senden ayrılık bir hazan.
Gönlümüz senin tahtındır.
Ayrılığın ise Suzan.

Karanlıklara nur oldun.
Gnlmze surur oldun.
Aydınlattın dünyamızı,
Cennete giden yol oldun.

Ey güzel dost ey ramazan,
Senden ayrılık bir hazan,
Gönlümüz senin tahtındır.
zleriz seni her zaman,

Necdet Erem

Ey Ramazan, Şehri Ku'ran,

Dündü geldin gidiyorsun, zaman nasıl geçti bilmem.
Bir dahaki yıl ne olur, belki Ramazanı görmem.
Geliyorsun nurun ile, benziyorsun gonca güle,
Kuran okunur her yerde hafızlar rakip bülbüle.

Sen Ey ayların sultanı, Ey Ramazan, şehri Kur'an,
Şeytanlara büyük korku, mümin kullar sana hayran.

Gönülleri feth eyledin, kovdun sen şeytanı nefisi,
Gaflet içinde yaşarsak, boşa gider ömrün hepsi.
Dün yolunu gözlüyorduk, geldi çattı veda vakti,
Oruç tutan imzaladı, Ol Rahmanla cennet akdi.

Sen Ey ayların sultanı, Ey Ramazan, şehri ğufran,
Şeytanlara büyük korku, mümin kullar sana hayran.

Ne mutlu kadrin bilene, tastamam oruç tutana,
Ne yazık mideye hamal, şehvete köle olana.
Arındırdın günahlardan, korudun sen haramlardan.
Biz senden çokça razıyız, sende razı git dünyadan.

Sen Ey ayların sultanı, Ey Ramazan, Hakka burhan,
Şeytanlara büyük korku, mümin kullar sana hayran.

Necdet Erem

Ey Sevgili Ey Nebi.

Bak sinemde bir ok var, derunumda bir acı.
Senden ayrı bu hayat, her şeyiyle yalancı.
Sensiz geçen günlerin, hasreti ve firkatı,
Senden kopuk her şeye, kıldı beni yabancı.

Hasretim varlığına, ey başlarımızın tacı.
Sensizlik her anımda, kalbime verir sancı.
Tek teslim var bugün, sensiz yaşasam da ben.
Sendedir katlandığım, tüm dertlerin ilacı.

Güllerin efendisi, gönüllerin mahbubu,
Dilinde çiçek açan, maveranın üslubu.
Yeşil kubbe altında ümmetini beklerken,
İlahi aşkla coşan gönüllerin matlubu.

Ey Sevgili, Ey nebi, Ey şefaath Sultanı.
Muhtacız himmetine, ne olur bize acı
Yarın yüce divanda, çekilirken hesaba,
Günahkar halimizle, olma bizden davacı.

Necdet Erem

Ey Sevgili.

Yapraklar sararınca dalda,
Gözler takılıp kalınca yolda,
Korkulan yaşanır sonda,
Ey Sevgili. Ey Sevgili.

Ne zaman yol çekse, gözler,
Ne zaman tükense sözler,
Ne zaman kavrulsa özler.
Özlemede ise gönüller,
Bedenimde can gibi,
Damarımdaki kan gibi,
Hasretin yakar beni.
Ey Sevgili. Ey Sevgili.

Şu halime bakarmısın?
Feryadımı duyarmısın?
Gözyaşımı silermisin?
Şaşırmışım bi kararım,
Garip halim bilirmisin?
Ey Sevgili. Ey Sevgili.

Ey sevgili, aşkım büyük,
Hayat oldu, inan ki yük,
Garip kaldım, boynum bükük,
Ey Sevgili. Ey Sevgili.

Vazifen bize rehperlik.
En büyük korkum sensizlik.

Ötelerde sana varmak,
Varıp ta elinden tutmak,
Muradımdır son nefeste,
Senden uzak şu hayatta,
Kesilmiş bütün yollarım,
Sanki tutsağım kafeste.
Ey Sevgili. Ey Sevgili.

Yanıyorum için için,
Bu hasretim bitmez niçin.
Gönlüm aşkına düşeli.
Yanarım mecnun misali
Ey Sevgili. Ey Sevgili.

Necdet Erem

Ey Sultanı Din.

Beşer yine muhtaç, mesajlarına,
Korkuyla bakıyor, yarınlarına,
Sözlerin çaredir, sorunlarına,
Çareden bihaber, yaşıyor yazık..

Güneşin bu asır, biraz perdeli,
İnsanlık hem hasta, hemde kederli,
Gidişat çok kötü, halinden belli,
Nefis ve şeytana, kanmakta yazık.

Cehalet kol gezer, ilim adına,
Ahiret gelmiyor, beşer yâdına,
Kanmışlar dünyanın acı tadına,
İnkâr ateşine, düşmüşler yazık.

Bu gaflet bir tehdit, bütün âleme,
Gark etmiş cümleyi, sonsuz eleme,
Korkunç bir ateştir düşmüş sineme,
Bu dert yüreğimi, yakıyor yazık.

Ey Resul, Ey Nebi, Ey sultanı din,
Aşkınla devreyler, sema ve zemin,
Dönmeyiz bu yoldan, etmişiz yemin,
Batıl hakka, galip geliyor yazık.

Necdet Erem

Ey Sultanım.

Haşırde mizan, kurulur.
Cümle hesaplar sorulur,
Her sır ortaya dökülür,
Medet eyle Ey Sultanım.

Sırat vardır, önümüzde,
Duramadık, sözümüzde,
Perde vardı, gözümüzde,
Medet eyle, Ey Sultanım.

Altından, uzar alevler,
Akıyor, ateşten seller,
Yanıyor, orda gafiller,
Medet eyle, Ey Sultanım.

Kimine geniş, bir yoldur,
Kimine kötü bir sondur,
Kimine de sorgu yoktur,
Medet eyle, Ey Sultanım.

Günahımı biliyorum,
Rahmetini diliyorum,
Affını dileniyorum,
Affeyle sen, Ey Sultanım.

Necdet Erem

Ey Şanlı Nebi.

Cehalet insanı, boğduğu zaman,
Yetiştin zalime, vermedin aman.
Adın anılıyor, inan her zaman,
Alemlere Rahmet, sevgili Nebi.

İnan ki candan, özledik seni,
Hasretin her an, yakar sinemi.
Hediye bıraktın, bana dinimi,
Minnettarım sana, Ey Şanlı nebi.

Güneşim, ayım, ışığım sensin,
Sensiz bu dünyayı, garip neylesin,
Allah'tan sen bize, bir hediyesin.
Gönlümün sultanı, Ey şanlı nebi.

Şen gideli inan, bozuldu bağlar.
Ümmetin dertlidir, bağrı kan ağlar.
Senden umut bekler, hastalar sağlar.
Tüm dertlere derman, Ey şanlı nebi.

Necdet Erem

Ey Şanlı Resul

Kaleme kelama, sığmaz sultansın,
Bahtiyar gönüller, aşkınla yansın,
Sen ta can evimde canıma cansın.
Gönlümün sultanı, Ey Şanlı Resul.

Hayat mesajınla, anlam kazandı,
Seni duyan, gafletinden uyandı,
Cümle varlık, nurun ile boyandı,
Kurtuluş müjdesi, Ey Şanlı Resul.

Hiradan doğuşun, muhteşem oldu,
Davetin cennete, giden tek yoldu,
Beşer Senden önce, putlara kuldu,
Tüm Putları kırdın, Ey Şanlı Resul.

Aşkınla devreyler, aylar güneşler,
Tesbih eder Seni, cümle melekler,
Boşa gitmez, hak yolunda emekler,
Hak yolun rehberi, Ey Şanlı Resul.

Bu gün yine beşer, müjdene muhtaç,
Sen gönlüme sultan, Sen başıma taç,
Gel tevhid nurundan, bu asra da saç,
İdrak sana muhtaç, Ey Şanlı Resul.

Hortlaklar kol gezer, gölgeliklerde,
Beşer garip kalmış, uçsuz çöllerde,
Hasret ateşin var, tüm gönüllerde,
Gelde hasret bitsin, Ey Şanlı Resul.

İnkâr ilim olmuş, caka satıyor,
İnsanlar aldanmış gerçek sanıyor,
Nurundan mahrumlar, küfre kanıyor,

YOK olmak için mi, hep yoruluyor,
Gel yokluğu yok et, Ey Şanlı Resul.

Necdet Erem

Ey Yar

Aşkındır, serimi sevdalara salan Ey yar.
Aşkın acı merhemini cevr-ü cefa ile kar.
Yaşanamaz aşksız, dünya aşıklarına dar.
Ey maşuk-i mutlak, beni rahmetinle sar.

Bitsin bu hasret, dün-ü günüm oldu zar.
Dayanılmaz bu acıya, dünya artık bana dar.
Senin hasretinde bile inanılmaz lezzet var.
Sen beni yaratansın, sevdam sanadır Ey Yar.

Aşkındır, varlığa anlam kazandıran mana.
Yanarım ömrümde, aşkız geçen zamana.
İmansız insana hayat, benzer sapa samana.
İmanım sevdamdır, ne olur kabul et Ey Yar.

Necdet Erem

Ey Yarr

Aşkındır, serimi sevdaya salan Ey yar.
Aşk merhemini cevr-ü muhabbet ile kar.
Yaşanamaz aşksız, dünya aşıklarına dar.
Ey maşuk-i mutlak, beni rahmetinle sar.

Bitsin bu hasret, dün-ü günüm oldu zar.
Dayanılmaz bu acıya, dünya artık bana dar.
Senin hasretinde bile inanılmaz lezzet var.
Sen beni yaratansın, sevdam sanadır Ey Yar.

Aşkındır, varlığa anlam kazandıran mana.
Yanarım ömrümde, aşkız geçen zamana.
İmansız hayat, benzer yele giden harmana.
İmanım sevdamdır, ne olur kabul et Ey Yar.

Necdet Erem

Ey Zalim.

Yaktın yüreğimi, boydan kınayak.
Bu hazin zaferin, çelengini tak.
İçimde yaktığın, sönmez kora bak.
Eserini gör de, sevin Ey zalim.

Aldatan sen değil, aldanan benim.
Her gün bir ağ örer, bana kaderim.
Çok kalmam dünyada, artık giderim.
Sönmüş ateşimi, yaktın Ey zalim.

Kabuk bağlamıştı, kanayan yaram,
Hayatı sen bana, eyledin haram.
Karıştı yollarım, yol kime soram.
Pusulamı neden, kırdın Ey zalim.

Sana kızsam bile, şikayet etmem,
Bu garip halimi, sana arz etmem.
Derdinden ölsemde, bil minnet etmem,
Aşkımın katili, oldun Ey zalim.

Açtığın yarayı, sarayım deme,
Yıktığın binayı, yapayım deme,
Dönüpte ne olur, pişmanım deme.
Şifasız bir yara, açtın Ey zalim.

Bu benim kaderim, üzülme sakın,
Ferman büyük yerden, emridir hakkın
Sorulmaz sandığın hesap çok yakın,
O gün çok çetindir, inan Ey zalim.

Necdet Erem

Ezberler Bozulmalı.

Oyunu bilmeyenler,
Topu taca atmakta,
Nefsine yenilenler,
Bahane uydurmakta.

Tembellik tenperverlik,
Karakteri bozmakta,
Nefse olan kölelik,
Zevkleri put yapmakta.

Şahlanmalı yiğitler,
Göstermeli kendini,
Olup bir iman seli,
Engelleri aşmalı.

Kırıp nefsin putunu,
Şeytanın kafasında,
Bulmalı hak yolunu,
Gayret edip sonunda.

Ruh rabbe teslim olup,
Kanatlanıp uçmalı
Olmalı Bir inkılâp
Ezberler bozulmalı.

Necdet Erem

faceye CEVAP.

Niçin Yaratıldığımı!
Nasıl yaşamam gerektiğini!

Bu dünyadan hiç beklemediğim bir anda gideceğime göre,
Nasıl ve hangi hal üzere gideceğimi ve NE GÖTÜREBİLECEĞİMİ düşünüyor! .

Dünyada DÜŞÜNMEYE DEĞER BAŞKA BİR ŞEY OLDUĞUNUDA GÖREMİYORUM.

Ya siz HER AN ÖLÜM İHTİMALİ İLE YÜZ YÜZE YAŞAR İKEN,
NE DÜŞÜNÜYORSUNUZ?

Veya benim düşündüklerimden başka
GERÇEK MANADA HİS VE DUYGULARINIZIN SONSUZ İSTEKLERİNE CEVAP VERECEK,
DÜŞÜNMEYE DEĞER DAHA ÖNEMLİ BİR ŞEYLER BULABİLİYORMUSUNUZ

Necdet Erem

Fatiha 1. Ayet.

Bismillahirrahmanirrahim.

1- Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

Bismillahirrahmanirrahim.

VEİN MİN ŞEYİN İLLA YSEBBİHU BİHAMDİHİ. 17/44

Elhamdulillahi rabbil âlemin vel akıbetülilmuttakin
vesselatu vesselamu ala resulina Muhammedin ve ala alihi ve eshabihi ecmein.
Amin.

Ya Mu-in.

Tevil ve tefsire gerek kalmayacak kadar net ve açık olan,
İslam'ın nişanı ve Müslümanların manevi sığınağı;

Esmâ-i ilahiye ve sıfatı sübhaniyyenin bütününü bünyesinde bulunduran,
Allah (cc) lafzı,

yarattıklarını yaşatma sorumluluğunu üstlenme teminatı olduğu
Rahman ismi şerifi ile;

Rahmaniyete karşı itaat sorumluluğunu yerine getirenler ile
sorumluluğunu ihmal ve inkâr edenlere karşı ahirette adaletin tecellisini ilham, ihsas ve
ihtar eden Rahim isminden müteşekkil ismi azam niteliği taşıyan;

Kur-an da müstakilen (27/30) Neml sure-i celilesinin otuzuncu ayeti kerimesinde nazil
olan, Tevbe sure-i celilesinin dışında;

Feyiz ve bereketine binaen tüm surelere anahtar hükmü taşıyan,
sonsuz, ilahi rahmet, bereket nimet, muavenet ve yardımlara açılan rahmet ve
merhamet kapısının tılsımlı bir anahtarı hükmünde olan bir ayet olmakla Kur-anda yüz
on dört defa nazil olmuştur.

Her bir harfi bir âlemin kapısının anahtarı olup,
fayda ve fazileti saymakla,
yazmakla bitirilemeyecek,
iman ve İslam'a nişan olduğu gibi,
bütün mevcudata da vird-izebandır. (Dillerinin zikir)

Subhaneke la ilmelena illema allemtene inneke entel alimul hâkim. 2/32

(EL İLMU İNDELLAH - LA YE-LEMUL ĞAYBİ İLLALLAH)

Necdet Erem

Fatiha 2. Ayet.

Bismillahirrahmanirrahim.
VEİN MİN ŞEYİN İLLA YUSEBBİHU BİHAMDİHİ. 17/44

Elhamdulillahi rabbil âlemin vel akıbetülilmuttakin
vesselatu vesselamu ala resulina Muhammedin ve ala alihi ve eshabihi ecmein.
Amin.
Ya Mu-in.

1/2 Elhamdulillahi Rabbilalemin

2- Hamd o âlemlerin Rabbi Allah'mahsustur.

Hamd, âlemlerin rabbi olan Allah'a mahsustur ifadesinde;

Allah'ın âlemlerin yaratıcısı olduğunun altı çizilmekle,
tevhit tespit edilip, şirk ve inkarın ise imkansız olduğunun mü-min tarafından tasdik
edildiği ortaya konularak;

Kur-anın ilk suresinin ilk ayetinde,
Hamd'in, sınırlı yardımlar gördüğün, basit mahluklara değil de
âlemlerin rabbi makamında olana yapılması gerektiğine dikkat çekilmiştir.

Hamd!

Âlemi yaratmakla kalmayıp, canlı cansız tüm yaratıkların, varlıklarını ve varlıklarının
devamını sağlayacak bir şekilde terbiye eden Allah'a mahsustur.

İnsanın Hamdini âlemlerin rabbi makamında bir rabbe yapması,
yaşamı için yaratılmış olan her şeye muhtaç olduğunun idraki içinde olduğunu
göstermektedir.

Hamdin alemlerin Rabbi olan Allaha mahsus oluşu;
tevhid inancına temel teşkil ettiği için Kur-anda muhtelif surelerde yer almakla beraber;

diğer bir adı da Kur-anın annesi manasına gelen Ümmül Kur-an olan Fatiha-i Şerifede
Besmeleyi müteakiben ilk ayet olması ve her namazda okunması gerektiği,

insanın istifadesine sunulmuş olunan nimetlerin gerçek sahibini unutup gaflet ile saygı
ve muhabbet ifade eden ibadetini yaratıklara yönlendirip ŞİRKE girmesinin önü
kesilmiştir.

Allah'ın âlemlerin rabbi oluşu!

Âlemler hayata hizmet edecek bir şekilde tanzim ve terbiye edilmiş ise;

Hayatın en yüksek mertebesinde bulunan insana ilim, imkan, merak ve ihtiyacının
teşviği ile, tüm aleme yayılmış olan ihtiyaçlarını akıl ve hayalinin yetişebildiği her
yerden temin edebileceğinin mesajı verilerek;

insanı ilim, irade, merak ve sanatsal yetenekleri ile EVRENİ KEŞFE DAVET
ETMEKTEDİR.

Subhaneke la ilmelena illema allemtene inneke entel alimul hâkim. 2/32
(EL İLMU İNDELLAH - LA YE-LEMUL GAYBİ İLLALLAH)

Necdet Erem

Fatiha 3. Ayet

Bismillahirrahmanirrahim.
VEİN MİN ŞEYİN İLLA YUSEBBİHU BİHAMDİHİ. 17/44

Elhamdulillahi rabbil âlemin vel akıbetülilmuttakin
vesselatu vesselamu ala resulina Muhammedin ve ala alihi ve eshabihi ecmein. Amin.
Ya Mu-in.

Errahmanirrahim.

1/3- O Rahmân ve Rahim,

Cümle-i kudsiyyesi yukarıda da izah etmeye çalıştığımız gibi,
Neml sure-i celilesinin otuzuncu ayeti olduğu için "O rahman ve rahimdir" cümlesi
burada tekrar olmayıp, Allah'ın (cc) Rahmaniyyet sıfatı, akıl sahiplerine kâinattaki düzen
ve nizamın yaşama destek ve hizmet esaslı kurulduğunu göstermektedir.

Aklı kendi yaratıcısına ve bu düzenin kurucusuna
minnet, muhabbete ve itaate davet için dikkate sunulmaktadır.

Arkasından gelen,
Rahimiyyet hem nimet veren hem adalet eden manasına gelir.

Burada zikredilmesi ise!
Her hizmet ve nimetin bir ücretini olacağını;

Nimet ve hizmetten istifade edenlerin ücreti dikkate almamalarını yasaklamakla
beraber, minnet ve muhabbetini arz edenlere verilen nimetlerin sonsuz ve sınırsız
yeteneklerle donatılmış olan insan ruhunun standardına uygun, tatmin edecek gerçek
nimetler ile mükâfatlandırılacağını müjdesini veriyor.

Nankörlük edenlerin ise hem nankörlüklerinin cezası,
hem muhabbet ve itaat edenler karşısında adaletin tecellisi adına ahirette nimetlerden
mahrum bırakılacakları gibi,

Nankörlük ve isyanlarının cezası ile karşılaşacaklarının ihtar, ikaz ve tehdidi vardır.

Yani zalim izzetinde, mazlum zilletinde göçüp gidiyor gibi görüldüğüne bakıp
aldanmayınız.

Hesaplar bir muhakeme-i Kübra'ya bırakılıyor.

**UNUTMAYINIZ.
AKLINIZDAN ÇIKARMAYINIZ.
NİMET VE İMKANLARI SAHİPSİZ VE ÜCRETSİZ ZAN ETMEYİNİZ.**

**BU MEMLEKETİN MALİKİ EBEDİSİ, HÂKİMİ EZELİSİ,
MAHLÜKATINA KARŞI MERHEMETLİ OLDUĞU KADAR,
HUKUNUN KORUNMASI ADINA HER HAKKIN HESABINI SORACAK KADAR DA ADİLDİR.**

**O ADALET GAFİLLER TARAFINDAN GÖRÜLÜP HİS EDİLMESE DE
HERKESİN KAFASINA YERLEŞTİRMİŞ OLDUĞU HAFAZA BANTLARINDA HAYATLARININ
HER AN VE SAFHASINI KAYIT ALTINA ALIYOR ÇÜNKÜ KİMSENİN İTİRAZ EDEMEYECEĞİ**

BİR MUHAKEME-İ KÜBRA VAR.

İslam'ın ve tüm dinlerin
Allah'a imandan sonraki en önemli dinamiği olan
AHİRETE iman gereğine dikkat çekip parmak basıyor.

Subhaneke la ilmelenalema allemtene inneke entel alimul hâkim. 2/32
Ve ahiruddavahum enilhamdulillahi rabbil âlemin.

(EL İLMU İNDELLAH - LA YE-LEMUL ĞAYBİ İLLALLAH)

Rabbim fani dünya için ebedi ahret hayatını unutma gafletinden muhafaza buyurup,
kalplerimizi aşk ve muhabbeti ile ihya edip itaat ve ibadette külfet değil;

İzzet, kıymet, servet, saadet, iffet ve itibar olduğunu görme şuur ve basiretine
ulaştırarak,

İhsan makamında ibadet, itaat ve muhabbete muvaffak eylesin. (AMİN)

Necdet Erem

Fatiha 4. Ayet.

Bismillahirrahmanirrahim.
VEİN MİN ŞEYİN İLLA YUSEBBİHU BİHAMDİHİ. 17/44

Elhamdulillahi rabbil âlemin vel akıbetülilmuttakin
vesselatu vesselamu ala resulina Muhammedin ve ala alihi vesahabihi ecmein.
Amin. Ya Mu-in.

Maliki yevmiddin.

1/4- O, din gününün maliki Allah'ın.

Allah'ın din gününün sahibi olduğu hakkında ki yorum veya değerlendirme, meal ve tefsirlerde genel olarak ahiret günü kastedildiği üzerinde durulmuş olmakla beraber, (O üstadlarımın affına sığınarak) ben dünya hayatının da, ahiret hayatının da din günü olduğu kanaatindeyim.

Ancak din gününü iki başlık altında değerlendirmek istiyorum.

Birincisi:

Allah'ın insanlar tarafından yaşanmasını istediği,
dini kuralların yaşandığı, yaşanmakla emrolunduğu dünya hayatı.

Diğeri:

Dünyada dinin yaşanıp yaşanmadığının sorgulanarak sonuca göre muameleye tabi tutulacağı ahiret hayatı.

Nihayetinde ister dinin yaşanma sorumluluk zamanı ve alanı olan dünya hayatı, ister yaşamın muhasebe ve muhakemesinin yapıldığı ahiret hayatı olsun.

İsterse ve varsa başka zamanlar ve günler olsun.

Hepsi de Allahın emir ve iradesine tabi olan ve ona ait olan zaman dilimleridir.

Zamanı yaratan Allah,
tüm zamanların (günlerin) hem sahibi (maliki) hem hâkimidir. (meliki)
Hangisi kast edilmiş olur ise olsun.

Yaratana karşı yaratılmış olmanın mes-uliyet ve sorumluluğunun unutulmaması,
yaratılış maksadının araştırılarak bilinmesi ve yaratılış maksadına uygun bir yaşam
çizgisi olan dini disiplin dâhilinde,

insan onuruna yakışır bir hayat ortaya koymaya gayret gösterilmesi gerektiğinin mesajı
verilmektedir.

Herkes hesabını verebileceği bir hayat yaşamalı
veya yaşama azim ve gayreti içinde olmalıdır.

Hayatının hesabını vereceğine inananlar,
hesabını veremeyeceği düşünce ve davranışlardan uzak duranlar,
çevrelerini rahatsız etmeyecekleri gibi,

**KENDİLERİDE RAHATSIZ OLMAYACAK
VE RAHATSIZ EDİLMEYECEKLERDİR.**

Allah cümlemizi
MALİKİ YEVMİDDİN ayeti kerimesinin idraki içinde yaşamaya muvaffak kılsın.

Nasıl yaşarsanız öyle ölürsünüz!
Nasıl ölür iseniz öyle dirilir ve haşr olunursunuz. (hesaba çekilirsiniz.)

Subhaneke la ilmelena illema allemtene inneke entel alimul hâkim. 2/32
(EL İLMU İNDELLAH - LA YE-LEMUL GAYBİ İLLALLAH)

Necdet Erem

Fatiha 5. Ayet.

İyyake na-budu ve iyyake nestain

5- Ancak sana ederiz kulluğu, ibadeti ve ancak senden dileriz yardımı, inayeti. (Ya Rab!) .

Fakihlerimizin namazda manasının idrak edilerek okunması gerektiği üzerinde durdukları bir ayeti kerime olan, Fatiha-i şerifenin bu beşinci ayeti, bütün ayetlerde olduğu gibi Tevhit, Risalet, Ubudiyet, Haşir ve Adalet esaslarını çok net bir şekilde ortaya konulduğu bir kuran incisi, bir hikmet kaynağı ve bir hakikat denizidir.

Evet, bu ayette Allah'ın en mükemmel yaratıp ikramlarına mazhar kıldığı, yaratılmışların en şereflişi,

Kendisine verilmiş olan imkânların sınırsızlığı ile yeryüzünde yaratıcının halifesi, yaratılışındaki üstünlüklerden dolayı,

Allah tarafından dikkate alınmaya değer bir muhatab-ı ilahi konumunda olan insana, Allah karşısındaki takınılması lazım gelen tavır bizzat Allah tarafından bildirilmiş bir arziye niteliği taşımaktadır.

Ancak sana ederiz kulluğu, ibadeti

Tüm varlıkları yaratıp,
Bir birine yardımcı kılan,
İnsanı ise Allah'ın yarattıklarından en güzel bir şekilde istifade edecek ve yine Allah'ın yarattıklarını ilim ve yetenekleri ile takliden yapma imkânları ile donatıldığından, kulluk görevinin sadece Allah'a yapılabileceğinin idrak ve ilanıdır.

Evet, kulluk sadece her şeyi yaratan,
Her şeyi yaşatan,
Nimetleri ile donatan,
İnsanı akıl ve irade ile kendisine muhatap kabul eden
âlemlerin Rabbi Rahman ve Rahim olan Allah'a mahsustur.

Ondan başka Ma-bud yoktur.

Ancak senden dileriz yardımı, inayeti.

Evet, yaşamın devamı adına
mikro âlemden makro âleme kadar,
yaşama hizmet eden her şeye muhtaç olanlar.

Özellikle insan!
İhtiyaçlarının temini,
Korkularından ve korktuklarında emin olabilmesi için,

Her şeyi bilen,
Her şeyi gören,
Her şeye gücü yeten,
Zaman ve mekândan münezze bir kudreti binihaye ye dayanması, güvenmesi lazım gelmektedir.

İşte tüm bu sıfatların sahibi olan sadece ve sadece TEK VE BİR olan Allah (cc) Hazretleridir.

İnsana bu idrak ile,
O rahmet-i bi nihayenin kapsını yardım dilenecek TEK makamın sahibi olduğunu, yine Onun huzurunda ona söylemekle, mükellef olduğunu bildirmektedir.

Ayetin iki ifadesini yan yana okuduğumuzda,
Ey Yüceler Yücesi, Yaratıcı!
Muhabbet ve itaatin ifadesi olan ibadet sadece sana yapılır.
Çünkü senden başka ibadete layık mabud yoktur.

Güç ve kuvvetin, imkân ve iradenin tek sahibi sensin.
Her şeyin anahtarı senin yanında, her şeyin dizgini senin elinde olduğundan dolayı yardım ve inayet'te ancak ve ancak senden dilenilir.

MUHTAÇLARA İBADET EDİLEMEYECEĞİ GİBİ YARDIMA MUHTAÇLARDAN DA YARDIM DİLENMEZ.

(EL İLMU İNDELLAH - LA YE-LEMUL ĞAYBİ İLLALLAH)

Necdet Erem

Fatiha 6. Ayet..

İhdinessiratel mustakim.

6- Hidayet eyle, bizi doğru yola ilet,

Beşinci ayette Allah'tan yardım ve inayet dilerken,

Altıncı ayette ise;

Ölümsüz bir ruh taşımasına rağmen,

Ölümlü bir hayatta her şeyden çok ebedi saadete muhtaç olan insan için,

Allah'tan istenmeye değer önemli şeylerin talep edilmesi gerektiğinin altı çizilerek,

NAMAZ GİBİ ilahi münacat ve müracaat makamı olan ali bir platformda;

Beşeri gaflet, cehalet, dünyevi ihtiyaçların sevk ve tazyiki ile basit, geçici ve hayati önem taşımayan, hayatın mutlak hakikati ve ne zaman geleceği belli olmayan ölüm ile terk edip gideceğimiz,

haşirde hesabına muhatap olacağımız,

dünya hayatının geçici ve aldatıcı rahat, lezzet, mal, servet, şan ve şöhret düşkünlüğü gibi mesuliyeti ağır,

gaflet perdelerini kalınlaştırıp hayatın hakikatini görmeye engel teşkil edecek şeyleri değil;

Dünya ve ahiret saadet ve selameti sağlayacak olan,

doğruluk ve faydasının tartışılmamasına rağmen zaaflarımızdan dolayı tercihte zorlandığımız,

hayata anlam kazandırıp, yaşamı yaşanmaya değer kılan,

hidayet ve doğru yolu dileme adına Allah'tan yardım istemeye yönlendirilmekteyiz.

O doğru yol ise;

Kendisine nimet verilen,

dünyada itibara, ahirette saadete erdirilmiş olan,

Nebilerin, salihlerin, şehitlerin, siddıkların, mutluluğa erdirilenlerin,

Allah'ın kalplerini nurlandırdığı muhterem ve müstesna şahsiyetlerin yoluna irşad edilip iletilmemizi talep etme adına bilgilendirilmekteyiz.

(EL İLMU İNDELLAH - LA YE-LEMUL ĞAYBİ İLLALLAH)

Rabbim cümlemizi sıratı mustakime hidayet eylesin. (Amin.)

Necdet Erem

Fatiha 7. Ayet..

Fatiha 7. Ayet..

7- O kendilerine nimet verdiğin mutlu kimselerin yoluna; o gazaba uğramışların ve o sapmışların yoluna değil.

Hidayet ve doğru yola iletilme talebine paralel olarak, insan onuruna yakışmayan düşünce ve davranışları ile rahmet ve merhametten mahrum kalarak dünya ve ahrette hüsrana uğrayan verilmiş olan nimetlere gerekli ihtiramı göstermeyip vadedilmiş olan ebedi saadeti kaybetmekle kalmayıp Allah muhafaza buyursun ebedi bir azaba çarptırılarak hüsrana uğrayanların yolundan kuru, diye insan için en önemli talepler yüce makamda ali bir muamele olan namazda dünya ve ahretin Sultanı zışanı olan Allah (cc) hazretlerinden talep ediliyor.

(EL İLMU İNDELLAH - LA YE-LEMUL ĞAYBİ İLLALLAH)

Rabbim Fatia-i şerifede talep ettiğimiz sırat-i mustakime hidayet eyleyip gazaba uğramakatan, dalalete düşmekten muhafaza buyusun.
Rahrmete, merhamete, muavenete ve nimete erdirdiği kulları ile haşr-u neşreylesin.
Amin

Necdet Erem

Fatihayla Anın Beni.

Aşk denilen, gizli ağa,
Tutulup düştüm tuzağa,
Gidemedim ben uzağa,
Nolur dostlar çözün beni.

Kapandı bütün yollarım,
Çaresizim, ben ağlarım,
Bozuldu ömür bağlarım.
Gariplerden yazın beni.

Meğer hayat bir yalanmış,
Hani kimler, murat almış,
Kimin ahı, kimde kalmış,
Bin bir dertle, karın beni.

Rabbimden dilerim aman
Kul zulmeder, çoğu zaman,
Asıldı boynuma ferman,
Karar çıktı, asın beni.

Ey rahmeti sonsuz, yüce,
Ne gündüz dersin ne gece,
Ben ki, karmaşık bilmece,
Hadi gelin, çözün beni.

Yüzüm kara, niyetim ak,
Okurum ben yaprak yaprak,
Gireceğim, kara toprak,
Ak kefeneye, sarın beni,

Acizim ben günahım çok,
Affa layık, bir yanımda yok,
Bırakın, bu kil-u kali,
Hadi artık gömün beni.
Fatihayla anın beni,

Necdet Erem

Fermanın Varmı?

Sıza sıza göl olmuşsun, gönlümde.
Beni benden aldın, haberin varmı?
Yarın varacağım, mahşer yerinde.
Arşının altında, bana yer varmı?

Aşkın beni, benden alır, götürür.
Seni bunca sevmek, garibe armı?
Bu dert bana, senden gelip bitirir.
Senden başka, sevilecek yar varmı?

Bir ömürdür bekliyorum, gel desen.
Arştan arza, kulum diye seslensen,
Aşk balınla, can kuşumu beslesen,
Aşktan başka, sana giden yol varmı?

Şu fanide kalakaldım, ne diye,
Terhisime, daha zaman çok varmı?
Sana bu can, benden olsun hediye,
Canımı vermeye, fermanın varmı?

Seni sevdim, birde seni seveni,
Seni sevenlere, davetin varmı?
Allah deyip, hak yolunda öleni,
Cehennemini, ateşleri yakarmı?

Necdet Erem

Feryat Eylerim.

Beden yere serilecek,
Teneşirde yıkanacak,
Dostlar uzaktan bakacak,
Onun için Ah eylerim.

Götürüp te gömecekler,
Toprak ile örtecekler,
Bana talkın verecekler,
Onun için Ah eylerim.

Gelecekler münker nekir,
Elim yüzüm pasak ve kir,
Dilde olmaz ise zikir,
Onun için Ah eylerim.

Soracaklar, ince ince,
Dünyada yaşadın nice,
Tüm gizliler görününce,
Onun için Ah eylerim.

Kalpte olmaz ise iman,
O an olur halim yaman,
Eyvah boşa gitti zaman,
Onun için Ah eylerim.

Salih amel sorulacak,
Orda hesap görülecek,
Hak ve batıl seçilecek,
Onun için Ah eylerim.

Kabirde günahlar bir kor,
Berzah alemi de çok zor,
Sen nefesine hesabı sor,
Onun için Ah eylerim.

Yüce divan kurulunca,
Hak önüne durulunca,
Yaptıklarım sorulunca,
Onun için Ah eylerim.

Amellerim açılacak,
Orta yere serilecek,
Allah ve Resul görecek,
Onun için Ah eylerim.

Konuşan dilim susacak,
Terim bedenim boğacak,
Uzuvlarım, konuşacak,
Onun için Ah eylerim.

Af eylemez ise Allah,
Biterim ozaman Billah,

Şfaat Ya Resulallah,
Diyerek feryad eylerim.

Necdet Erem

Fethi Mekke

İslamın şahlanışı, küfrün son buluşu,
Ferthi Mekke ile mü-minlerin huruşu.

Müminler felah buldu, mekkenin fethi ile,
Küfrün beli kırıldı, katli ebu cehiller ile.

Küfrün inadına gel, gönül mekkesini sen,
Fethet lain şeytandan, nefsi İHLAS ile yen.

Unutma her asırda ebucehil kol gezer,
Mümin iman nuruyla küfrün fendini sezer.

Her gün fethi Mekkeyi sen nefsinde yaşa ki
Mekke fatihleriyle, haşrolursun sen bil ki.

Ey mü-min unutma ki, gönül HAKKIN KÂBE'Sİ,
Yık nefsin putlarını, ARINSIN AŞK KIBLESİ.

Bil kıyamete değin, mü-mine yoktu bir zillet,
Sen azimli ol yeter, Mevlam lutfeder nusret.

Necdet EREM

Mekke'nin fethi Mekke odaklı mü-minlere hayırlı olsun.

Müminleri gönlünü NAMAZLA kutsal Kâbede birleştiği gibi;
Akıllarını da sevgi, kardeşlik ve muhabbet ikliminde buluşturup birleştiresin..

Necdet Erem

Fetih

İlk zafer Bedir.
Mekke, ilk fethi mübin.
Sen hakka tam güven, yardımı seninledir.

Tarih tekerrürse göster kendini,
Ders aldıysan yaşadığın bu zillet nedir?

Davran kır zincirini, bak dünya senden
Akılların iknası ile gönüllerin fethini beklemektedir.

Düşmanın nefsidir, asla unutma,
Nefis cihadını, hiçbir cenge denk tutma.

Terk eyle benliği, yen tefrikayı.
O zaman fethedersin, önce nefsini, sonra dünyayı.

Meylettiğin dünyayı sen ne sanırsın?
Herkes gibi sende gaflet içinde yanılıp,
ömrünü uzun dünyayı senin zannedip aldanırsın.

Necdet Erem

Fıtratı Karalıyor.

Manevra meydanında, koç yiğitler denenir,
İman eden mü-minler, cennetle müjdelendir,
Her kul acz ve fakriyle, O sultana güvenir.
Hadım-ul kur'an kullar, şeytanı paralıyor.

Her taraftan kesmiştir, zalim nefis yolları,
Sarıl kuran nuruna, davran siva kolları,
Meydan dar-ul imtihan, sorulmuş soruları,
Nefse uyan tembeller, buram buram terliyor.

Çalışan kazanıyor, cennette çok makamlar,
Şeytana kanaanlara, çok şirindir günahlar,
Allah mut-i kulları, rahmetiyle kucaklar,
İmandan mahrum olan, her şeyi kirletiyor.

Maksatsız değil hayat, her anı mesaj dolu,
Her mesaj hakka giden, nurlu hidayet yolu,
Kırıver tüm putları, ol sen Rahmanın kulu,
Çekilen her bir zikir, şeytanı yaralıyor.

Ey mü-mini münevver, sarıl hablul metine,
Yırt gaflet perdesini, düşme nefis zilletine,
Veren alan Allah'tır, girme el minnetine,
Allah'tan bihaber kul, fıtratı karalıyor.

Necdet Erem

Fitne

"İnnemel mû'minûne ihvetun,
fe aslihû beyne ehaveykum
vettekûllâhe leallekum turhamûn" 49/10

"Müminler ancak kardeşirler.
Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin
(Kardeş kavgasında taraf olup kavgayı büyötmeyin)
ve Allah'tan korkun ki esirgenesiniz."

Fitne dahili,
kavga kardeşler arasında cereyan ediyorsa!

Taraftarlar tatmin olmak, varlığını his ettirmek zaafına düşmeden,
fanatik taraftarlık hissine yenilmeden, o menhus ateşe benzin dökmemek,

Kardeşlik bağlarını tahrip etmeden,
sonucu sabır, sükunet ve umutla bekleyip,
hayır ile bitmesi için, sinelerini çatlatırcasına çok dua edip,

o korkunç yangını göz yaşları ile söndürmeye çalışmaları gerektir.

Necdet Erem

G ü l ü m.

Gülmeyi unuttum, gittin gideli.
İçimi hasretin, yakıyor gülüm.
Acıyla yaşamak, aşkın bedeli,
Ölümü beklerim, gelmiyor gülüm.

Hala evimizden, kokun geliyor,
İzlerin inan ki, silinmez gülüm.
Hatıralar bir, bir seni izliyor.
Her şey senden, haber soruyor gülüm.

Her akşam bulurum, diye, koşarım.
Sokakları hızla, geçerim gülüm.
Yokluğun düşünüp, ağlar coşarım.
Sensiz olmayacak, anladım gülüm.

Yazdığın mesajlar, hala duruyor.
Her gün okuyorum, onları gülüm.
Okuyup, okuyup, hayal kurarım.
Sanki döneceksin, geriye gülüm.

Hüzünlü akşamlar, kaderim oldu.
Sensiz bir mutluluk, istemem gülüm.
Umarım garibin, çilesi doldu,
Kavuşmanın vakti, geliyor gülüm.

Necdet Erem

G.S 01 Ahlakın Güzelse

Patates satanla, elmas satan bir olurmu?
Mali değerli olan, satışta yorulurmu?

Malın kaliteli, işin doğru, ahlakın güzelse;

Reklamla müşteri aramana gerek yok.
Kalite ve dürüstlük aşığı tahmin edemeyeceğın kadar çok.

Necdet Erem

Gafil Olmak İstemezsen.

Sormasınlar nedir halin,
Susmasın hak diyen dilin,
Kesme muhtaçlardan elini.
Unutulmak istemezsen.

Nankör olma, sakın hakka,
Gizli kalmaz, hiçbir nokta,
Bu hayatı, tek solukta,
Yok etmeyi, istemezsen.

Her mevcudun, var değeri,
Hayat yürür, hep iler,
Görölmüş mü, kalan geri,
Geri kalmak istemezsen.

Sana hedef, yücelmektir,
Maksud vuslata, ermektir,
Firdevs cennete girmektir,
Mahrum kalmak istemezsen.

Çalış kazan, Hak rızasın,
Kemal ehlinden, olasın,
Şeytanı kalpten, kovasın,
Nara yanmak, istemezsen.

Perdeyi sıyrır, gözünden,
Cehalet gitsin, özünden,
Fitne çıkmasın, sözünden,
Fasık olmak, istemezsen.

Hayatın sonu, boş değil,
Yaptıkların hiç hoş değil,
Var rüku-a, hakka eğil,
Gafil olmak istemezsen.

Necdet Erem

Gafletten Uyan.

Seher vakti, eser badı tecelli,
Uyan deli gönül, gafletten uyan.
Cümle varlık, sana verir sana teselli,
Uyan deli gönül, gafletten uyan.

Bak bülbüller sazda, güller niyazda,
Uyan deli gönlüm, gafletten uyan.
Görmez misin, cümle varlık ayakta,
Uyan deli gönlüm, gafletten uyan.

Tüm nimetler sana, gözünü süzer,
Uyan deli gönlüm, gafletten uyan.
Haktan hediyeler, önüne serer,
Uyan deli gönlüm, gafletten uyan.

İkramlar sanadır, ihsanlar san,
Uyan deli gönül, gafletten uyan.
Artık yönün olsun, Allahtan yana,
Uyan deli gönlüm, gafletten uyan.

Yakışır mı gaflet, insan olana?
Uyan deli gönlüm, gafletten uyan.
Müslüman'ım deyip çalım satana,
Uyan deli gönlüm, gafletten uyan.

Sabah oldu, uykulardan uyandın,
Nefse uyup gaflet, bahrine daldın,
Her gün gibi, kör şeytana aldandın.
Uyan deli gönlüm, gafletten uyan.

Necdet Erem

Gardaş.

Dünya denilen bir han,
Onda konaklar bu can,
Kabul olursa duan,
Mekanın cennet gardaş.

Aldanma zinetine,
Düşersin zilletine,
Yanarsın fitnesine,
Dikkatli ol ha gardaş.

Baş düşmanındır şeytan,
Uzak duruver ondan,
Çıkarır seni yoldan,
Uyanık ol ey gardaş.

Nefis onun kardaşı,
Hemide çeri başı,
Baktırır seni şaşı,
Düşmeyesin ha gardaş.

Ölüm hayata mana,
Gelir bana ve sana,
Hayat ile yan yana,
Durur her zaman gardaş.

Beden çürür ruh baki,
Azrail olur saki,
Elinde can kadehi,
Gel nuş edelim gardaş,

Ölüm yare vuslattır.
Yaşadığın hasrettir,
İnanana nimettir.
İmanlı ölüm gardaş.

Necdet Erem

Garibe Bir Nazar Kılsan Olmazmı.

Asırlar sonrası duydum, sesini.
Alıverdın benden, tüm benliğimi.
Aşk ateşiyile yanan, şu yüregimi,
Kıpına köle olarak, alsan olmaz mı.

Hasretindir inan, kalbimi yakan,
Bir ben değilim senin, yoluna bakan,
Şu delinin gönlü, aşka kanmaz mı.
Beni sevdiğini bana, desen olmaz mı.

Benim aşkım sana, Allah içindir.
Beni de ümmetine, alsan olmaz mı,
Hasretinle akan, gözyaşlarımı,
Rüyama galipte, silsen olmaz mı.

İsmim deli derler, kendim divane.
Sensiz bu dünyadan, söyle bana ne.
Aşkından mahrum, gönül virane.
Garibe bir nazar, kılsan olmaz mı.

Necdet Erem

Garibe Bir Yer Ver.

Yoluna ölmeyi,
Yanında dirilmeyi,
İsterim,
İsterim.
Sevgili peygamberim.
Çok,
Çok isterim.

Gönlümün bağında,
Ektiğim güller,
Sana sunacağım,
Günleri bekler,

Ey sevgili Resul,
Yüce peygamber,
Livanın altında,
Garibe,
Bir yer ver.
Garibe bir yer ver.

Necdet Erem

Garip Gönlüm.

Aşkım sanadır inan, kimse tutmaz yerini,
Kalbim kabul etmedi, Senden başka birini.

Her yerde senin adın, her şeyde senin yadın,
Kalpleri coşturuyor, rahman ve rahim adın.

Zerrelerde sen varsın, kürelerde numayan,
Kalpleri mekân tutup, kâinata sığmayan.

Kuruyan gönül bağım, yeşerdi aşkın ile,
Kalam senin aşkınla, coşup geliyor dile.

Merhametin ne çok ki, tecellisi her yerde,
Aşıkların kapında, derman bekliyor derde.

Neye baksam taşıyor, senden sonsuz tecelli,
Her şeyde senin izin, her şey senin besbelli.

Her an benimle olsan, yine hasretim sana,
Çağırı ver yanına, yeter bu devlet bana.

Aklımda fırtınalar, hasret yumağı gönlüm,
Sana vasıl olmaya, tek yol var o da lm.

Korkuyorum, günahkâr ellerimi açmaya,
Mağfireden denizine, tövbe ile dalmaya.

Sen rahmanrrahimim, benim güzel rabbimsin,
Aşkından başka bir şey, garip gönlüm neylesin.

Necdet Erem

Garip Halim.

Açıp ta gözümü, bakamaz oldum.
O güzel yüzünü, göremez oldum.
Verdiğim sözümü, tutamaz oldum.
Ey dost söyle nedir, bu garip halim.

Ben beni nedense, tanımaz oldum,
Zalim bir hainin, bendesi oldum,
Yıllarca, ardından, koşup yoruldum.
Ey dost söyle nedir, bu garip halim.

Hak ile batılı, seçemez oldum.
Başıma geleni, bilemez oldum.
Gidipte hailini, soramaz oldum.
Ey dost söyle nedir, bu garip halim.

Dünya fani imiş, çok geç anladım.
Şu naçar halimi, görüp ağladım.
Bütün umudumu, ona bağladım.
Ey dost söyle nedir, bu garip halim.

Güneş battı, karanlığı bastırdı.
Deli gönlüm, yolarını şaşırdı,
Sevda bana, kaf dağını aşırdı,
Ey dost söyle nedir, bu garip halim.

Hazan esti, gönül bağım bozuldu,
Şır bildiğim, bütün gizler çözüldü.
Ömrüm bitti, katar yola düzüldü.
Ey dost söyle nedir, bu garip halim.

Artık takatim yok, benim sevmeye,
Gönlü vefasız bir, yare vermeye,
Kurumuş güllerden, demet dermeye,
Ey dost söyle nedir, bu garip halim.

Necdet Erem

Geceye Őir

Mazi denen âleme, bu gnde yolladık.
Yarına hayallerle, ne umutlar bağladık.

Bu gece çok kimseye, son gece olabilir.
Sabahı görmeden, ömür son bulabilir.

Unutmadan tbveyi, rabbe teveccüh eyle.
Başka söze hacet yok, çokça istiğfar eyle.

Yatağına girerken, ek euzu besmele,
KrŐeytanın ağzına, vur Şiddetli bir sille.

Necdet Erem

Geceye Şiir I

Gece hayır olsun, gönlünüz huzur dolsun.
Ömür kısa bir andır, her kes haberdar olsun.

Dünya bir hana benzer, insan ise bir seyyah.
Kalp öyle bir ayna ki, ya beyazdır ya siyah.

Ey dost aldanma sakın, değil kimse kalıcı,
Bir gün seni de bulur, AZRAİLİN KILICI.

Ölmediysen tövbeye, bir şansın var bil hala.
İmandan mahrum isen, bence haine ağla.

Necdet Erem

Gel

Karanlıklar son bulacak,
Umudun aydınlık ikliminde,

Güneş nikabını kaldırıp,
rahmet ışıkları ile raks edecek,
Işığa hasret bekleyen dertli gönüllerin mutlu seherinde.

Bir gün varlığın özüne varacak,
Mecnun misal ağlayıp gezerken sonsuz çöllerde.

İşte o gün, her şeye bedel,
Gel ey canlarda, candan sevgili.
Artık bekletme aşıklarını ne olur çabuk gel.
Ödetme kara sevdalılarına candan bezdiren bedel.

Kaldır nikabını cemali bakinden,
Kurtulsun aşıklar yürekler yakan nar-ı hasretinden.

Necdet Erem

Gel Bir Tövbe Edelim.

Ölüm gelip çatmadan,
Kabre girip yatmadan,
Sorgu sual olmadan,
Gel bir tövbe edelim.

Günahları sayarak,
Durmadan ağlayarak,
Yürekten haykırarak,
Gel bir tövbe edelim.

Fani dünyadan geçip,
Vahdet şarabın içip,
Akı karadan seçip,
Gel bir tövbe edelim.

Kuranda var her mana,
İslam yetmez mi sana,
Kanmayalım şeytana,
Gel bir tövbe edelim.

Tutuyorken el ayak,
Söyler iken dil dudak,
Kabir olmadan yatak.
Gel bir tövbe edelim.

Kandili kıl vesile,
Geçmez ötede hile,
Balkımaz ele dile,
Gel bir tövbe edelim.

Umalım Hidayeti,
Bulalım Şefaati,
Ey Muhammed ümmeti,
Gel bir tövbe edelim.

Necdet Erem

Gelirsin Diye

Gurbetten sılaya dönersin diye,
Yollar taş döşendi, gelmedin niye,
Gönlümde umutlar, goncaya durdu.
Gelirde seversin, koklarsın diye..

Takvimler eridi, bir hayal gibi,
Rüyalar karardı, kâbuslar gibi,
Dizlerim tutmuyor, sakatlar gibi,
Bekledim elimden, tutarsın diye.

Feryadım, figanım, yükselir arşa,
Kaderde yazılan, gelirmiş başa,
Sevda gelir ise, bakmaz ki yaşa,
Zamana direndim, gelirsin diye.

Gözümde akacak, kalmadı yaşım,
Bağrıma basacak, soğuk bir taşım,
Uğruna fedadır, şu dertli başım,
Sunmuşum yoluna, alırsın diye.

Görün ey sevgili, sabrım kalmadı,
Seni çok özledim, vuslat olmadı,
Nedir bu inadın, kinin sönmedi,
Bana zulmetmeyi, istersin niye?

Affet isyanımı, bağışla beni,
Her şeye sahipsin, bilirim seni,
Bu kalbim senindir, gel al yerini,
Kimseyi almadım, gelirsin diye.

Necdet Erem

Geliş ve Gidiş

Yokluk yok ki bu yolda, hayat geliş ve gidiş,
Ölüm denilen gerçek, bil ki yuvaya dönüş.
Her safhası bir başka, bilen geliyor aşka.
Hayat ciddi bir süreç, kabul etmezki şaka.

Bak dünyanın haline, uyurgezer insanlar,
Gaflet içinde yaşar, cahiller ve nadanlar.
Çılgın akan sel gibi, hadiseler dengesiz.
Zavallı beşere bak, bu akıştan habersiz.

Durmadan gün sayıyor, dün öldü yarını yok.
Cahil insan balmumu, istediğin şekle sok.
Binmiş hayal salına, meçhule çeker kürek,
Bu anlamsız haline, dayanamaz ki yürek.

Rahim ile mezarın, arasına sıkışmış,
Akla mantığa küsmüş, nefsi ile barışmış.
Azrail ardın kollar, O hayal dünyasında.
Sırça sarayda yaşar, maşuğuna sarılmış.

İşte hayat denilen, garip ve zorlu bir yol.
Hatalar ve günahlar işleniyor hemde bol.
Ecel kapıya gelmiş, beyimin haberi yok,
Mevhum gelecek için umutları nede çok.

Necdet Erem

Gemileri Yak

Güneş göğe yükselsin,
Varsın körler görmesin,
Sen haklı olmaya bak,
Kiskananlar bilmesin.

Kervan yürür durmadan,
Bir şeye takılmadan,
Seni seçmiş yüce Hak,
Sana bile sormadan.

Dünya seni bekliyor,
Yollarını gözlüyor,
Tacını başına tak,
Herkes seni özlüyor,

Küfür dize gelecek,
Dünya âlem görecek,
Sen hedefine bak,
Mevsim yaza dönecek.

Baykuşlar yarasalar,
Gözleri kamaşanlar,
Olsunlar senden uzak,
Pusuda saklananlar.

Adın dillere destan,
Hedefi koydu atan,
Yollara kuruldu tak,
Çalış senindir vatan.

Senin mefkûren yüce,
Dilinde var tek hece,
Artık gemileri yak,
Bitti uğursuz gece.

Necdet Erem

Gerçek İnsanlık! ..

İffet ile arı, pazarda sattı,
İnsan kimliğini, kaldırıp attı,
Haset ile yattı, hırs ile kalktı,
Hayvanı ürkütür, bu gün insanlık.

Metalik robottan, hali farksızdır,
Yüzü kızarmayan, alçak arsızdır,
Şaşırılmış yolunu, pek kararsızdır,
Tanınmaz haldedir, bugün insanlık.

İnançsız yaşıyor, bilmem ne diye,
Bu inkar, Nemruttan, kalma hediye,
Ruhunu öldürmüş, ödüyor fidye,
Anlamsız yaşıyor, bu gün insanlık.

Ota çöpe aşık, rabbini bilmez.
Sanatı alkışlar, USTAYI görmez,
Bin defa söyleyen, bir kez dinlemez.
Aklını kaybetmiş, bugün insanlık.

Anlamsız yaşayana, diyorlar deli,
İnançsız bir hayat ANLAMSIZ BELLİ.
Bilmem ki kafire, ne ad vermeli?
Türünü kaybetmiş, bu gün insanlık.

İzimler yolunda, kurulmuş tuzak,
Ölümü görüyor, kendinden uzak,
Gözleri kör olmuş, görmez ne yazsak,
İhanet içinde, bu gün insanlık.

Hayat nedir desen, bilmeyen ahmak,
Bütün derdi, sade yeyip çoğalmak,
Bilmez ki hayatın, sonu bunamak,
Sonundan habersiz, bu gün insanlık.

Ölüm haktır der de, bir tedbir almaz,
Bilir ki dünyada, hiç kimse kalmaz,
Hakka aşık ruhlar, burada durulmaz,
Ruhundan bihaber, bu gün insanlık.

İnançlı insanlar, varlığa Sultan,
Her şeyi emrine, vermiş yaratan.
İmanla fark eder, batılı haktan,
Cennete yol arar gerçek İNSANLIK.

Necdet Erem

Geri Gelmez.

Hayat sırtta ağır yük, ölüm vermez endişe,
Hikmetini bilenler, bilmem ne der bu işe.
Akıl erdiren var mı, bu geliş ve gidişe,
Gelenler az kalıyor, gidenler geri gelmez.

Gaflet keser yolları, cehalet veriyor gaz,
Aklımıza gelmiyor, ne namaz nede niyaz,
Şımarık çocuk gibi, durmadan ederiz naz,
Cıvıl cıvıl gezerken, yaşlanmak akla gelmez.

Zan ederiz bu dünya, bizim için kurulmuş,
Bak kâinat ırmağı, akıp, akıp durulmuş,
Bilmez misin her işte ince hesap sorulmuş,
Çalışıp cevap vermek nefsin işine gelmez.

Bu hal böyle giderse, iyi görünmez sonu,
Kulak ardı eyleme, ihmal etme sen bunu,
Herşey açık ortada, yokki meçhul bir konu,
İşin aslını bilmek, gafil işine gelmez.

Gelmeden yolun sonu, hazır ol sen sonuna,
Zevki sefayı terk et, gitmese de hoşuna,
Hak bildiğin işi yap, yok hiç bir şey boşuna,
Unutma geçen günler, bir daha geri gelmez.

Necdet Erem

Geri Kalma.

Sana ihsan aklını, sakın yanlış kullanma!
Her yolu doğru sanıp, sakın yolcusu olma.

Sen cennet yolcususun, şu diyarı dünyada.
Allah'ın daveti var, gafletle geri kalma.

Necdet Erem

Gerisi Yalan

Her mevsim bahar, geliyorsa da,
Yoksunki yanımda bana ne ondan.
Çevremdeki her şey neşelense de,
Yerini dolduran, olmuyor ondan.

Senin aşkın çok derinlerde inan.
Yokluğundur bil ki içimde yanan.

Sevdana düşmekmiş günahım benim,
Hakkımda fermanım ölüm olsa da,
Sevdamdan haberin olmazsa senin.
O zaman dünyadan göçüp giderim.

Senin aşkın çok derinlerde inan.
Yokluğundur bilki içimde yanan.

Yollar uzasa da hasret azalmaz.
Sanma bu sevdayı tarihler yazmaz.
Seven dertli gönül ateşte yanmaz,
Aşkımız mahşere kalacak inan.

Aşkın ateşidir içimde yanan,
Bu dünyada aşk var gerisi yalan.

Necdet Erem

Gıybet.

Kardeşinin ardından, sakın ha etme gıybet,
Hased seni yaksa da, ne olur biraz sabret.

Necdet Erem

Gıybet. Şiir.

İnsanlığın illeti,
Yer bitirir milleti,

Kalbinde varsa iman,
Gıybet'e verme aman.

İster misin arkandan,
Sana sövsün saysınlar,

Sevmediğin şeyleri,
Arkandan söylesinler.

Sen istemezsen sana,
Yapılsın bir kötülük,

Sende sakın ne olur,
Kardeşinin ardından,

Çekiştirme ha sakın,
Ölme şeytana yakın.

Allah men etmiş onu,
Peygamber yasaklamış,

Sadece İbnî şeytan,
Bu işi alkışlamış.

Dişlemek ister misin,
Sen ölmüş kardeşini,

Bu kadar çirkin işin,
Gördün mü hiç eşini.

Hucurat suresinin,
On ikinci ayeti,

İster isen açta bak.
Tarif etmiş gıybeti.

Gıybet - Haset - Hırs - Hasret

Hayat bu insan her istediğini elde edemiyor.
Her istediğine kavuşamıyor.

Elde edilemeyen, kavuşulamayan arzular, insanın içinde hasret ateşine kıvılcım çakıyor,
hasret ateşini büyütüp hırsın hırçınlığı içinde buluyoruz kendimizi.

Başkalarında varsa arzu ettiğimiz şey, neden bende yok da başkasında var.
Sorgulaması, bende olmayan başkasında da olmasın isyanından kaynaklanan haset
duygusu çepeçevre sarıyor benliğimizi ve arkasından GIYBET - YALAN- İFTİRA ve ZAN
hayatımızın vazgeçilmezlerinden olup insanlığımızdan utanacak duruma düşmekten
kurtulamıyoruz.

Allah cümlemizi HIRS hastalığından - HASET belasından - İFTİRA ahlaksızlığından - YALAN alçaklığından- ZAN zaafından ve GIYBET ateşinden MUHAFAZA BUYURSUN.

Necdet Erem

Gök Güzeli Güneş.

Kalp penceresini,
umut ve hoş görü güneşine kapatan kişinin dünyasına.
Kainatı aydınlatan gök güzeli güneş ışık veremez..

Necdet Erem

Gönlüm Kabir Oldu

Bahçemde açılan, gonca gülümdün,
Umardım sende, benle ölürdün.
Maalesef sen beni, vurup ta gittin.
Attığın kurşunu, saklayacağım.

Maral gibi seker iken, kayadan,
Ne güzel yaratmış, seni yaradan.
Sakındırsın Rabbim, her bir beladan,
Bastığın yerlere, gül ekeceğim.

Baktığım her yerde, inan sen varsın,
Bilirim bana değil, kendine yarsın.
Beni de bu kara, topraklar sarsın,
İnan ki ardından, bakmayacağım.

Suç benimdir inan, kimsenin değil,
Ey gafil yüzün dön, Allaha eğil.
Senin aradığın, sevgi bu değil.
Fani sevgileri, takmayacağım.

Gönlüm kabir oldu, fani aşkıma,
İçimi yakıyor, döndüm şaşkına,
Yetiş imdadıma, Allah aşkına.
Yoksa ben bu dertle, çıldıracağım.

Bu yolun sonuna, fazla kalmadı,
Bu yola girenler, huzur bulmadı,
Seven sevdiğini, burada almadı,
Bende ötelerde, kavuşacağım.

Necdet Erem

Gönlümün sultanı uğurlar olsun.

Gönlümün Sultanı, Uğurlar olsun.
Yattığın Kabrin de, nurlarla dolsun.

Birlikte yaşadık nice bir zaman.
Kader dedik ecel vermedi aman.

Yalnız bırakarak gittin sen beni,
Haşırde söylerim sana sevgimi.

Hasretin içimde, olsa da bir kor.
Şu garip halimi bir de bana sor.

Demek Rabbim bize ayrılık yazmış,
Her aşkın sonunda bir hasret varmış.

Gözüm ağlasa da, Gönlüm rızada,
Ellerim senin için her an duada.

Gönlümün sultanı uğurlar olsun.
Yerin cennet, kabrin nurlarla dolsun.

Aşkım sanadır. Ey Rab, Maşuk bahane.
Senden gafil, Senden öksüz gönül virane.

Necdet Erem

Gönül

Yücelere çıkıp seyran edersin..
Kendini ne sandın biçare GÖNÜL.
Ecel yokmuş gibi gezip tozarsın,
Kendini ne sandın, divane GÖNÜL.

Dün yok oldu, yarın, var mı düşünme,
Bu dünya sana yurt, olur mu GÖNÜL.
Gaflet gömleğine, sakın bürünme,
Hayat bir nefestir, aldanma GÖNÜL.

Gelenler gitti bak, sıra bizlerde,
Azrail sırayı, şaşırmas GÖNÜL.
Bak takat kalmadı artık dizlerde,
Bu halde burada kalınmaz GÖNÜL.

Madem gideceksin sen bu dünyadan,
Gideceğin yeri bir düşün GÖNÜL.
Af ve inayeti, iste Mevla'dan,
Merhamete kavuş kurtul be GÖNÜL.

Dinle Yaratanın kudsi sözünü,
Emrine kendini, salıver GÖNÜL.
Kâbe'nin tozuna sür sen yüzünü,
Cennetin müjdesi var onda GÖNÜL.

Necdet Erem

Gönül Mabedin

Evrim mi diyordunuz?
İşte size özlediğiniz muhteşem evrim.

İnsanlıktan bıkip maymunluğa geçiş sürecinde
bittimi beklediğiniz milyarlarca yıllık nöbetin.

Devrim mi diyordunuz?
İşte size en büyük devrim.

Yık içindeki tüm putları.
Şirkten putperestlikten kurtul.

İnsan isen terk et nefsi, dön rabbine,
Kabe'nin kutsallığına dönüşsün gönül mabedin.

Necdet Erem

Gönül.

Başından geçerken, bunca musibet,
Neden niçin deyip, etmedin hayret.
Görmez misin seni, bekliyor gurbet.
Hasrete bir tedbiri aldın mı gönül.

Acizsin belanın, derdin önünde,
Göster de göreyim, ne var elinde.
Akıp gidiyorsun, zaman selinde.
Tutunacak bir dal, var mıdır gönül.

Nedir bu gafletin, utanmaz mısın,
Bunca nasihatten, anlamaz mısın,
Hala haramlardan, usanmaz mısın.
Verecek cevabın, var mıdır gönül.

Kendine gel gönül, fanidir dünya.
Gafil olma hayat, kısa bir rüya,
Kurma sen burada, kalıcı hülya.
Hesabı vermeye hazır ol gönül.

Sen gibi niceler, gelipte göçtü.
Kalanlar gidene, gözyaşı döktü,
Hayaller birbiri, ardınca çöktü.
Hayale kendini, kaptırma gönül.

Dünyadan ukbaya, döneriz bir gün,
Mizanın önünde, dururuz üzgün,
Rabbimiz olmasın, bizlerden küskün,
Allahtan umudu kesme sen gönül.

Necdet Erem

Gönüller Fatihine

GÖNÜLLER FATİHİNE

Çarkını kırmak gerek, ahlaksızın zalimin,
Haktan ayrılma sakın, sabreyle zafer senin,
İnsanlığa halaskar, yazılmıştır kaderin,

Sen ki, bütün âlemin, düşlediği tahttasın,
Beklenen son fetihi, kazanacak yaştasın.

Küfre son verilecek, tılsımlı kılınc sende,
Sen ki nefesine değil, olmuşsun hakka bende,
Mazlumlar ağlıyor bak, dünyanın her yerinde,

Sen ki, bin bir umutla, beklenen ufuktasın,
Akan mazlum kanına, dur diyecek yaştasın.

At üstüne serpilene, şu ölü toprağını,
Yırt şeytanın başına, ördüğü şer ağını.
Boş bırakma atanın, yadigâr otağını,

Sen ki, yetimin dulun, dudağında bestesin,
Mazlumları zulümden, kurtaracak yaştasın.

Güven yüce rabbine, sarıl ilme irfana,
Atanı coşturan ruh, yakışır inan sana,
Kilitlen hedefine, bakma başka bir yana,

Sen ki, karanlıkları, kovacak meşalesin,
İnsanlığa hak yolu, gösterecek yaştasın.

Gönlünde tükenmesin, mukaddes sevdaların,
Mahşerde yol gözlüyor, o kahraman ecdadın,
Öyle bir destan yaz ki, tarihe geçsin adın.

Gönül gülzarlarından, derilmiş bir destesin,
Mazlumların gözünden, akan kanlı yaştasın

Zaman eskise bile, eskimez hak davalar,
Ahlaksız, hain zalim, hileye umut bağlar,
Hoş geldin diyor sana, cümle ölümler sağlar,

Sen ki, Kuran elinde, hakkı haykırmaktasın,
Dünyaya insanlığı, ders verecek yaştasın.

Necdet EREM.

Not:

Şiirime ilham kaynağı olan "Fetih Marşı" şiirinin yazarı usta şair A.Nihat ASYA'yı rahmetle anıyor, şiirimi dünya insanlığının yolunu gözlediği gönül fatihlerine ithaf ediyorum.
Saygılarımla.

Necdet Erem

GÖNÜLLER SUYA MUHTAÇ

Güneşi çölde seyredeceksin,
Nuru bütün haşmet ve azametiyle göreceksin.

Gönüller suya muhtaç.
Gönlünü çöle inen sonsuzluk nuruna aç.

Necdet Erem

Göremiyorum.

Bir hayat bırakıp, mazi yurduna,
Bak bugün ellerim, boş gidiyorum,
Ömrümü tükettim, bir hiç uğruna,
Kalmak için hala, direniyorum.

Bilmedim, günlerim, nerede geçti,
Düne gömülenler, sanki bir hiçti,
Beşer bir mahsuldü, Azrail biçti,
Sıra bana gelmiş, göremiyorum.

Fayda umar iken, yarandan dosttan,
Gafil yaşamışım, ben son duraktan,
Kurtulmak isterken, o gerçek sondan,
Hep sona koşmuşum, bilemiyorum.

Ne hayaller kurdum, ne umutlandım,
Herkes gibi bende, aldanıp kandım,
Sonunda gafletin, narında yandım,
Gönül feryadımı, duyamıyorum.

Anladım yok imiş, dünyadan vefa,
Çektirir herkese, bin türlü cefa,
Şeytan günahlarda, gösterir sefa,
Bildim ki gerçeği, göremiyorum.

Necdet Erem

GÖRMÜYÖRLAR İ

Her sabah bir başlangıç, hayat denen bu yola,
Çok yorulmuş olsan da, elde değil ki mola.
Hakka has kulluk düşer, akli olan her kula,
Gafletle kör olmuşlar, sonunu görmüyorlar.

Herkese hayır dolu, bir sabah dilerken ben,
Rabbe kulluk edelim, zaman değildir erken.
Dünler hep gelip geçti, yarınlar dün olurken,
Yarısız yaşar insan, bu hali görmüyorlar.

Hak hediye eyledi, biz kullara yeni gün,
Çalışıp kazanalım, bu gün de olmadan dün.
İman olmazsa hayat, sürgün üstüne sürgün,
Kabre girecek herkes, bu hali görmüyorlar.

Hayır, bereket versin, cümleye yüce Mevlam,
Yolundan gider isen, olmaz senin için gam.
Dünya öyle bir han ki, yoktur üzerinde dam.
Gökler direksiz durur, bakıp ta görmüyorlar.

Bugün yerin üstünde, gezinirken biperva,
Haktan gafil yaşamak, değildir sana reva,
Pazarda ne verirler, söylermisin bedava,
Hakka ücret kulluktur, düşünüp bilmiyorlar.

Geçen uzun yılların, geçtiğini sezemez,
Saçlarına ak düşmüş, ne yazıkki göremez,
Hayat yolu çok kısa, ne gün biter bilemez,
Son tacı kabir taşı, olacak görmüyorlar.

Necdet Erem

GÖRSÜN HERKES RENGİNİ İ

Asırlar var insanlık, çıkmaz sokağa sapmış,
Her şeyi para sanıp, put yapıp ona tapmış.
Doymayan hırs uğruna, kanlar sel olup akmış.
Göster dostum kendini, yık şu küfür bendini.

Bozuldu insanlığı, yücelten tüm değerler,
Bu oyunu kim yazdı, kan renginde sahneler,
Vampir kana doymuyor, tükenmiyor hileler,
Çık meydana yigidim, boz zalimin fendini.

Medeniyet denilen, alçak, canavar, katil,
Ahlak, adalet suçlu, mektepliler ser sefil,
Bulunurmu bilemem, bu zulme kimdir kefil,
Kalk ayağa kahraman, göster artık kendini.

Ahlar yükseldi arşa, neredeyse artık gel,
Sürüm sürüm insanlık, sert esiyor kara yel,
Bütün dallar kırıldı, can yoldaşlar oldu el,
Sür atını meydana, herkes görsün cengini.

Yürek dayanmaz artık, çıkta meydana görün,
Hakka hizmet zamanı, ete kemiğe bürün,
Tek umudu sen kaldın, bunca kölenin hürün,
Aynayı tut âleme, görsün her kes rengini.

Necdet Erem

Göz

Göz dediğın gönül için görmeli.
Gönül penceresinden bakmayan göze ne demeli.

Öyle göz sair mahlukatta da var.
Örnek mi istersin hemde en güzeline sahip olan sıpalar, ceylanlar,

Niçin bakar,
baktığı şeylerden ne anlarlar?
Mana ancak marifet ehli insanın kalbinde sonsuz nur olur parlalar.

Necdet Erem

GÖZ YAŞI i

Üşüşmesin başıma, çaylaklar, akbabalar,
Alın hep sizin olsun, mallar mülkler arsalar,
Ağlamasın ardımdan, ne oğullar ne kızlar,
Kesin artık dökmeyin, timsah gibi gözyaşı.

Çıkarın yüzünüzden, o sahte maskeleri,
Arkadan sırtırken, kan emici dişleri,
Haram, hile, hurdadır, övdükleri işleri,
Sanki melek sanırsın, dökerlerken gözyaşı.

Bırakın rol yapmayı, bilirim dost yok bana,
Sülük gibi yapışıp, emerler kana kana,
Hele bir de elleri, yapışırsa yakana,
Kimse merhamet etmez, boşa gider gözyaşı.

Ey dostum, kara toprak, bağrını garibe aç,
Artık özledim seni, ne olur sorma yaş kaç,
Nazarlar kurşun gibi, sözler ki yağlı kırbaç,
Hiç bir işe yaramaz, dökmesinler gözyaşı.

Ey can dostum Azrail, neredesin, geç kaldın,
Şu vefasız dünyayı, seviyorum mu sandın,
Beni neden unuttun, her gün nice can yaktın,
Merak etme üzülp, dökmem ki ben gözyaşı.

Necdet Erem

Göz.

Gül odur ki!
Gönül dalında açsın,

Gönül odur ki!
Gözü dost yoluna baksın.

Göz odur ki!
Baktığı şeyde, manayı görsün.

Mana odur ki!
Anlayanı, hakka götürsün.

Necdet Erem

Gözleri Mazide.

Gözleri mazinin karanlıklarında umut ışığı arayanlar,
İstikbalin kurtuluş sabahına uyanmayı hak edemezler.

Geçmiş ve geleceği nuru ile aydınlatan ilahi meşaleye gözlerini yumanlar,
İstikbalin karanlık ve karmaşık labirentinde kaybolmaktan kurtulamazlar.

Necdet Erem

Gözlerin.

Hayat sevda seli, elem rüzgarı,
Dünya bir bahçedir, insan da arı,
Beraber çalışıp, yaparlar balı.
Hakikat balına petek gözlerin.

Bir karanlık gece, arkası cennet,
Bakan âşıklara, diyorlar sabret,
Sanki küskün gibi sevdaya hasret,
Gönülleri yakan, güzel gözlerin.

Aşka susamıştır, belli halinden,
Maşukunu arar, ta ezelinden,
Hasret his edilir, derinliğinden,
Dibi görünmeyen, dalgın gözlerin.

Yorgun bir hali var, bakışlarında,
Bahar seli, coşkun akışlarında,
Yaratanın ender, nakışlarında,
Aşkını arayan, garip gözlerin.

Bir gün kapanacak, oda dünyaya,
Dalmasın gafletle, sonsuz hülyaya,
Vakfede açılsın, kutlu duaya,
Dünyada cenneti görsün gözlerin.

Necdet Erem

Gözü Dışarıda

İnsan çoğunlukla,
elindeki nimetin, evindeki saadetin değerini bilmeme nankörlüğünün cezası olarak
kendisini huzursuzluğa mahkum ettiğinin farkına varamıyor.

Evet,
gözü dışarıda, uzakta olanlar,
evlerindeki saadeti, yakınlarındaki nimeti fark etmeleri imkansız olur.
Sahip olduğu sonsuz nimetlere şükretmeyenler,
hayatları boyunca şikayet etmekten kurtulamazlar.

Necdet Erem

GÖZÜM YOK BENİM İ

Ne söylenir, ey yarenler bu söze,
Resul kucak açmış, görünki size,
Mevla'm vadeylemiş cenneti bize.
Artık cehennemden, korkum yok benim.

İsterse olmasın, üç arşınlık bez,
Orda para etmez, burada geçen söz.
Cennete bakacak, bir çift nurlu göz.
Başka da bir şeyim, olmasın benim.

Hesaplar görülür, orda pek ince,
Burda yaptıkların, kalmaz gizlice,
Mağfireti Rahman, bana erince,
Tartıdan, ölçüden, korkum yok benim.

Dostları burada, ben kor giderim,
Bu aşkla mezara, korkmam girerim.
Ey Azrail sanma, senden sinerim,
Zaten bu dünyada, gözüm yok benim.

Galiba cehlimden, gelir cesaret,
Çok meraklı isen, azıcık sabret.
Rabbimden gelmezse, bana mağfiret.
Nardan kurtulmaya, yolum yok benim.

Necdet Erem

Gurbet Kuşları

Dünyanın hali bu, gelen gidecek,
Biçilen ömür var, elbet bitecek.
Takdirde ne varsa, insan görecek.
Korkuyla titreyen, yürekler yıkık.

Daha dün çocuktuk, bugün bir yaşlı,
Asık bir surat var, hem çatık kaşlı,
Sesler titrek çıkar, korku bakışlı,
Bakışlar yol gözler, umutlar yıkık.

Her şey yıkılıyor, kimse fark etmez,
Gelenler zan eder, bir daha gitmez,
Her zerrede bin mesaj var fark etmez,
Kafalar karışık, düşünce yıkık.

Hayal mi, insanı aldatan yalan,
Göçenin ardından varmı ki kalan,
Gerçeğe göz yumup, gaflete dalan,
Umutlar, hayaller, ne varsa yıkık.

Her gün düşer iken, ömrün taşları,
Gönül döker iken, hasret yaşları,
İnsan bu dünyanın, gurbet kuşları,

Uçamaz sılaya, kanadı kırık,
Dönemez vatana, aşıyan yıkı.

Necdet Erem

Gurur

Dünya iki kapılı bir han.□
İster kul ol ister kamuya sultan.□
Sana da bir gün, hesap soracaktır yeri göğü yaratan.

Gurura kapılma. □
Kibrine esir olma.

Hak karşısında bil aczini,□
İslah et hakka baş kaldıran zalim nefsin.

Allah adil-i mutlaktır.□
Kahhar isminin tecellisi ile
□sana da mutlaka bildirir bir gün unuttuğun haddini.

Necdet Erem

Gül Ne Kokar? ..

Gül muhabbet kokar,
Muhabbetse Muhammed.

Gül!
Ana kokar,
Bacı kokar,
Yar kokar.

Gül!
Sevda kokar,
Aşk kokar.

Şaire ilham,
Hastaya ilaç,
Garibe,
Sıla!
Fakire,
Ekmek kokar, aş kokar.

Şehidin göğsünde,
Ezan kokar, bayrak, vatan
İstiklal ve hürriyet kokar,

Gülün güzelliği ne yaprağının renginde,
Ne kokusunun mükemmelliğindedir.

Gül güzeli
ve güzelliği temsilen,

Rengi de kokusu da,
Gören his eden gönülde,
İhtiyaç duyulan her yerdedir.

Onun adı gül,
Mekanı gönül,
Makamı cennet,
Kokusu Muhammed Kokar. (Sav.)

Necdet Erem

Gülen Pek Çokk!

GÜLEN PEK ÇOKK!

Dünya bir imtihan yeri, herkes mesul amelinden,
Yük ağır beşer yaralı, yok çare ne gelir elinden,
Fani mal mülk, hain yar, yaralar kalbi ta derinden,
İman et, itimat et, Allaha dayan, gerisi sadece yalan.

Dün masum çocuk, bu gün yiğit, pir-i fanisin sen yarın,
Bunca zaman emek verdin, say bakalım nedir kârın,
Ne ağlarsın sen boşuna, senin hatan bunca zarın,
Bırak ah-ı etme sitem, bulunmaz hiç halaskarın.

Düşünmedin hiç bugünü, işte geçti bunca ömrün.
Aldın sattın, Ektin biçtin, hani hasat, nerde ürün.
Madem ders almadın burada, ötelerde hadi sürün.
Amelin yok, taatin yok, bari tövben ile görün.

Dünyada sefa, dosta vefa yok, boş lafa karınlar tok.
Hakikat bu, aldanmadan, al da istediğin kalıba sok.
Herkes bilir, herkes söyler, nafiye ders alanda yok.
Yeter artık, kes sesini, gaflet ile gülen pek çokkk.

Necdet Erem

Gülistan Eder.

Güzellik insana, has bir meziyet,
Kötülükse baştan, sona eziyet,
Verilir sevabın, sen bir niyet et,
Güler yüz düşmanı bile dost eder.

Allah için yapıp, unutsan eğer,
En hayırlı iş, bu imiş meğer
Bir iyilik bazen, her şeye değer,
Sabır çileleri, mutluluk eder.

Yardım eden odur, sana yaptırır,
Ben yaptım diyeni, yoldan saptırır,
Benlik ameline, riya kattırır.
Bir riya bin hayrı, bazen yok eder.

Her insan, her zaman, birine muhtaç,
Hayır ve iyilik, cennetten bir taç,
Sen güneş gibi ol, çevrene nur saç,
Nurlar karanlığı, bir gün def eder.

Hayırlı işlerde, bir sınır yoktur,
O sana verirse, ihsanı çoktur,
İzzetli insanın, gözü hep toktur,
Bilinmez lutfunu, ne zaman eder,

Bugün varlıklıysan, yarın bilinmez,
Kaderde ne vardır, önden sezilmez,
Kaza yaşanmadan, bela görünmez,
Sadaka belayı, kuldan ref-eder,

İyiliği yapsak, atsak denize,
Akasından bakmak, yakışmaz bize,
Daha ne diyeyim Ey Dostlar size,
Sevgi gönülleri, gülistan eder.

Necdet Erem

Güller Sultanı.

Nereden güzel, bir rayiha esse,
O koku sendendir, Güller sultanı.
Hangi gül dalında, bir bülbül ötse,
O name sendendir, Güller sultanı.

Gelince dünyaya, doğdu güneşin,
Bilirim sen teksin, bulunmaz eşin,
Ebubekir, Ömer, Ali sırdaşın.
Kokuna hasretiz, Güller Sultanı.

Sensiz bu dünyanın, kalmadı tadı.
Sana varmak, âşıkların muradı,
Cennette bulurlar, sana vuslatı,
Firdevs bahçesinin, Güller Sultanı.

Allah'ın Habibi, Gönüller dostu,
Sen nutka gelirken, Bülbüller sustu,
Cennete davetin, beşere muştı,
Cennet müjdecisi, Güller Sultanı.

Bu aşğın yine, bilmez ne desin,
Cihani kuşattı, Hira'dan sesin.
Sen cümle aleme, bir hediyesin,
Gönlüm sana hasta, Güller Sultanı.

Necdet Erem

GÜNEŞİN NE GÜNAHI VAR

Biz gaflet yorganının karanlığında saklanıyor,
Bencilliğimizle sevgiden mahrum bıraktığımız yüreğimiz buz tutuyor ise;

Bütün dünyayı ışığı ile aydınlatan,
ısı ile bahar mutluluğu yaşatan güneşin ne günahı var?

Necdet Erem

Güven

Ey yapraklarım döküldü
goncam soldu diye üzülen güzel Gül!

Üzülme solan ve dökülenler,
gelecek daha güzellerin yolunu açacağını unutma.

Zaten kaybettiğini zan ettiğin
goncada yaprakta sana emanet değilmiydi.

Daha güzellerini verecektir.
Sana onları önceden veren.

YETER Kİ SEN ONA GÜVEN.

Necdet Erem

Güzel Olacak

Kin kalplere hakim, mahkum muhabbet.
Biter mi bu zulüm, inmezse rahmet.
Boş durma gayret et, sonuca sabret.
Gayret et yarınlar, güzel olacak.

Semadan iner mi, melek ordusu?
İnanan güçlüdür, yoktur korkusu.
Bu zulüm düşmanın, hayal kurgusu.
Dayan mü-min zafer senin olacak.

Dünya neler gördü, nelere gebe,
Sanki masum çocuk, oynar körebe.
Dullar boynu bükük, elinde bebe.
Bu zulme dur dense, güzel olacak.

Suçumuz imansa, şeref duyarız.
Allah'ın emrine, her an uyarız.
Bir gün gelir bizde hesap sorarız.
Zulüm bitip dünya, güzel olacak.

Hayat denilen şey, sanki sürgündür.
Yollar iniş çıkış, bazen düzgündür.
Hakkı gasp edenler alçak yüzsüzdür.
Sen Allah'a güven, güzel olacak.

Şikâyet yakışmaz, iman ehline,
Gayret etki şartlar dönsün lehine,
Sonucu terk etme, kör talihine,
Azimle şahlan gör, güzel olacak.

Necdet Erem

Güzel Söz

Her şey senin için.
Nimette, rahmette, zahmette.
Dost ta, düşmanda, hep sana ait şeyler.

Ne var ki her şeyin sendeki etkisi.
Senin onları anlayıp vereceğin tepkiye bağlı.

Hiçbir şey zarar değil,
Varsa sende gülen bir yüz,

Her şeyi kucaklayan hoş görü,
Düşmanı dost edip, zehri baldan tatlı hale getiren bir kaç güzel söz.

Necdet Erem

Güzelim Cennet

İşte yeni bir günü, sana verdi yaratan,
Yerleri ve gökleri, senin için donatan.

Şükrünü edaya bak, sakın düşme gaflete,
Yoksa girmek ne mümkün, o güzelim cennete.

Necdet Erem

h.d 001 HIÇ DÜŞÜNDÜNÜZMÜ

Hiç düşündünüz mü?

Bütün varlıkların bir çakmak taşından çıkan kıvılcım gibi, yüce yaratıcının ol emriyle start alarak bir anda ortaya çıktığını!

Hiç düşündünüz mü?

Yirmi birinci yüzyıl bilgi, birikim ve teknolojik imkânlarıyla daha yeni, yeni anlama imkânı sağladığı, big bang teorisinin bin dört yüz yıl önce "Ratkan fefetekna huma" (enbiya 21/30) ayeti ile İslam dininin kutsal kitabı olan kur-an'da yer aldığını!

Üstünde yaşamakta olduğunuz, her şeyiyle çok mükemmel olarak tanzim edilerek, atmosfer dediğiniz bir fanus içinde istifadenize sunulmuş olan dünyanın güneşten kopma bir ateş parçası olduğunu?

Merkezinde adına magma denilen cehennemın fokur, fokur kaynamakta olmasına rağmen, soğumuş kabuğu üzerinde nasıl güven ve emniyet içinde yaşadığınızı!

Bir ömür, içinde misafir edildiğiniz dünyanın durmadan dönmesine rağmen, başınız dönmesin, mideniz bulanmasın diye dönüşünü sizden gizlediğini!

Hiç düşündünüz mü?

Çevrenizde her gün gördüğünüz tüm canlıların, cansız diye nitelediğiniz kapkara ve kupkuru bir topraktan nasıl yaratıldığını!

Yiyerek yaşamınızı devam ettirdiğiniz nimetlerin lezzetlerini, size tebessüm ederek bakan rengârenk çiçeklerin, çeşit, çeşit mis gibi kokularını, karpuzun, kavunun, portakalın, sair meyve ve sebzelerin kabuklarının kaliteli birer ambalaj görevi gördüğünü; bu meyvelerin tatlarının ve kokularının korunması için özellikle bu ambalajlar içinde sizin için paketlenmişlerini!

Hiç düşündünüz mü?

Sizin dertlerinizi paylaşmak istiyormuşçasına çevrenizde uçuşan, cıvıl, cıvıl kuşların, başınızın üstünde kanat çırpın rengârenk kelebeklerin heyecanını!

Beslenmeniz için arının içtiği sudan tatlı balı, akrep ve yılanın aynı sudan öldürücü zehri nasıl ürettiğini!

Hiç düşündünüz mü?

Semadaki yağmur denizinin başınızdan aşağıya sel olup akmayıp, yağmuru yaratanın size olan sevgi, şefkat ve merhametinden dolayı damlalara bölünerek rahmete dönüştürdüğünü!

Mikro âlemden, makro âleme, yani atomlardan galaksilere varıncaya kadar, canlı cansız her şeyin sizin ilgi ve bilgi alanınıza sunulması, sizden onlarla ilgilenmenizin, yaratılış sebeplerini ve varlık nedenlerini incelemenizin istenmiş olabileceğini!

Hiç düşündünüz mü?

Gece yarısı uyurken, ansızın meydana gelebilecek bir depremin, bulunduğunuz şehri, evinizi, arabanızı, işyerinizi yerle bir edebileceğini, dünyada sahip olduğunuz her şeyi birkaç saniye içinde kaybedebileceğinizi!

Hiç düşündünüz mü?

Zengin yatıp sabahleyin Kızılay yardım çadırında çorba kuyruğuna girebileceğinizi, belki birkaç yakınınızı kaybetmiş olmanıza rağmen, yıkılan evinizin enkazı arasında can vermediğinize, her şeye rağmen hala yaşamakta olduğunuza sevinebileceğinizi!

Hiç düşündünüz mü?

Hayatınızın büyük bir hızla gelip geçtiğini, bir gün güçten düşerek yaşlanacağınızı, güzelliğinizi, sağlığınızı, gücünüzü hiç farkına bile varmadan yavaş, yavaş kaybedeceğinizi ve kaybetmekte olduğunuzu!

Hiç beklemediğiniz bir anda kendinizi Allah'ın görevlendirdiği ölüm meleğinin karşısında bulup, bu dünyadan ayrılma zamanının geldiğini bildireceği anı!

Hiç düşündünüz mü?

Peki, insanların kısa sürede terk edecekleri bir dünyaya neden bu kadar çok bağlandıklarını!

Ve asıl yapmaları gerekenin, ebedi hayatta iyi bir yaşam standardı kazanabilmek için çaba gösterilmesi gerektiğini!

EDİSONUN GECELERİMİZE NUR SERPEN AMPULU KEŞFETMESİNE RAĞMEN, ÖLÜP HERKES GİBİ KABRİN KARANLIK DUVARLARI ARASINA TERKEDİLMİŞ HALİYLE SİZDEN AYDINLIK DUASI BEKLEDİĞİNİ.

HIÇ DÜŞÜNDÜNÜZMÜ?

İnsan, Allah'ın düşünme yeteneğine sahip olarak yaratmış olduğu bildiğimiz tek varlıktır.

Ne var ki, insanların çoğunluğu bu çok önemli ve sair yaratıklar ile arasında statü farkı oluşturan yeteneği verilmiş gayesine uygun işlerde gerektiği gibi kullanmazlar.

Hatta her insan için, yaşamın olmazsa olmazı olduğuna inandığım!

Yaratılış ve sebebini, yaşam ve sonucunu, hemen hemen hiç düşünmediklerini söyleyebileceğimiz insanların sayısı korkunç boyutlara ulaşmış bulunmaktadır.

Yaratılış gayesini bilmeyenlerin, nasıl yaşamaları gerektiği hakkında isabetli bir nedenleri olabilir mi?

Oysa her insan, kendi iradesine tabi olmayan bir düşünme yetenek ve kapasitesine sahiptir.

İnsan bu kapasiteyi kullanmaya başladığında, o güne kadar fark edemediği gerçekler kendisi için açığa çıkmaya başlar.

Eşya ve hadiseler, görünen maddi yönlerinden ziyade gözle görülemeyip, akıl ile anlaşılan kalp ile his olunan, manevi birer mesaj niteliği taşıdığı gerçeğiyle yüz yüze gelir.

Bu düşüncede derinleştikçe, düşünme alanı genişler, kapasitesi gelişir.

Bütün eşya ve hadiseler arasındaki sebep sonuç ilişkilerini inceleme ve irdeleme merakı doymak bilmeyen bir arzu, bitmek bilmeyen bir lezzet atmosferine dönüşür.

Başboşluktan, kıymetsizlikten, tesadüf oyuncaklığından kurtulup, kâinatın yaratılış sebebi sayılacak kadar önemli bir konuma yükselir.

Düşünen insan olmadan kâinatın olamayacağı, olsa bile bir mana ifade edemeyeceği gerçeğine çok basit sorgulamalar neticesinde ulaşılabilir.

İnsanın boyunu aşacak gibi büyük görünen bu iddia, zannedildiği kadar korkunç, korkulduğu kadar karmaşık değildir.

Yeter ki çevremize bırakılmış olan trafik levhaları niteliği taşıyan uyarıcıları, gereken dikkat ve hassasiyetle okuyup anlamaya çalışalım.

İşaretler bizi çağırdığımız yere götürecektir.

Yani herhangi bir resmin, ressamın kalem veya fırçasından çıkarak sergi salonunda yer alması, resimde ortaya konulmaya çalışılan zarafet ve güzelliklerin tali maksatları olmakla beraber, en öncelikli ve önemli amacı, ressamın kimlik ve kişilik yeteneklerini gösterme arzusundan kaynaklandığı hükmüne varmak, dahi olmayı gerektirmeyecek kadar basit olsa bile düşünmeyi gerektirecek bir iştir.

Yeter ki insan düşünmesinin ve kafasını yormasının gerektiğinin farkına varsın.

Bu makalenin amacı, düşüncede önem ve öncelikli meselelerin tespitinde, düşünülecek konu ve kavramların seçiminde yardımcı olmaktan ibarettir.

Çünkü düşünmeyen insan gerçeklerden tamamen uzak kalacak, tabi-i ihtiyaçların tetiklediği iç güdüsel yönelişleri düşünce zan edip, yanılgılar ve yanlışlıklar içinde gerçek amacından uzak bir hayat sürecektir.

Bunun sonucunda da dünyanın yaratılış amacını, yeryüzünde bulunuş sebebini anlayamadan değerli ömrünü tüketecektir.

Akıl ve mantık sahibi biz insanların, amaçsız, gayesiz ve maddi veya manevi ücretsiz hiç bir iş yapmadığımız gerçeğinden hareket edersek!

Bizi akıllı ve mantıklı yaratan Allah'ın da, hiç bir şeyi amaçsız, gayesiz ve hedefsiz yaratmış olduğu düşünülemez.

Madem her şeyi bir amaç istikametinde yaratmıştır, o zaman bizim için en önemli olan vazife, yaratılış gayemizi tespit ederek o gayeye uygun olarak yaşamaya gayret göstermek olmalıdır.

Bu gerçek Kuran'da şöyle bildirilir:

Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet etsinler diye yarattım. (Zariyat 51/56) Ey insanlar sizi ve sizden öncekileri yaratan rabbinize ibadet ediniz. (Bakara 2/21)

Benzeri ayetlerden insanların ve cinlerin (akıl ilim ve irade sahibi olup kazanma ve kaybetme yeteneğine sahip yaratıkların.) yani düşünen akıl ilim ve irade sahibi yaratıkların Allah tarafından ibadet için yaratılmış oldukları anlaşılmaktadır.

Elbette ki yaratılışın biri yaratana, diğeri de yaratılana bakan iki yönü bulunmalıdır.

Yaratıcı kendisine bakan yönünü genelleme içinde, kendi varlığının bilinmesi, mülkünün olmayan ortaklara farazi bile olsa taksim edilmemesini, ona karşı muhabbetin ve itaatin sembolü olan ibadetin yapılması isteği ile birlikte, yaratmış olduğu mahlûkatının yaşam ihtiyaç ve imkânlarını temin etmek olarak belirleyip bildirmiştir.

Dolayısıyla her insanın başta kendisinin, daha sonra evrende gördüğü her şeyin ve yaşamı boyunca karşılaştığı ve karşılaşacağı her olayın yaratılış amacını düşünmesi gerekmektedir.

Fransız filozof Rene Descartes "DÜŞÜNÜYORUM ÖYLE İSE VARIM." diyerek düşünmenin insan hayatındaki hayati önemin altını çizmiştir.

Bu iddiaya muhalefet olsun diye düşünmüyorsam yok mu olurum?
Diyen bazı akli evvellere bizde; düşünerek varlıkların ve varlığının farkına varmayanların, varlığı ile yokluğu arasında bir fark yoktur desek acaba hakaret mi etmiş oluruz?

DÜŞÜNMEK!

Varlıkların, kendi varlığının, varlıkları var edenin varlığını fark edip, kendisine karşı, yaratılmışlara karşı, yaratıcıya karşı sorumluluğunu hissetme yeteneğinin adı olsa gerektir.

Hayata anlam, eşya ve hadiselerle kıymet kazandıran bu önemli yeteneği, verilmiş gayesi istikametinde kullanmayan bir insan gerçekleri ancak öldükten sonra düşüncesizce yaşamış bir hayatın hesabını, her şeyi düşünce mutfağına malzeme olarak yaratan Allah'ın huzurunda verirken anlar!

Ama artık çok geç kalınmıştır.
O günkü pişmanlık sahibine bir fayda sağlamayacaktır.

O gün, cehennem de getirilmiştir. İnsan o gün düşünüp hatırlar, ancak (bu) hatırlamadan ona ne fayda? der ki: "Keşke hayatım için, (önceden bir şeyler) takdim edebilseydim." (Fecr Suresi, 23-24)

Dünya ticarethanesine ömür sermayesi, ibadet emeği ile ebedi saadet kazanmak üzere gönderilmiş olabileceğinizi HİÇ DÜŞÜNDÜNMÜZÜ?

Necdet Erem

h.d 002 ALLAH SEVGİSİ

Onlar ki; bollukta ve darlıkta infak ederler,
öfkelerini yenerler, insanların kusurlarını bağışlarlar.
Allah, ihsan edenleri sever.3/134 (Al-i İmran)

Bütün dinler;

İnsanların düşünce ve davranışlarını insan onuruna yakışır bir çizgiye ulaştırıp,
fitratlarına kodlanmış olan behimi his (hayvani güdüler) ve mütecaviz duyguların ıslahı
adına tek ve bir olan Yüce Yaratıcı Allah (cc.) tarafından vazedilmiş emir ve tavsiyeleri
içeren ilahi talimatlar manzumesidir.

İslamiyet'te bu tanıma tabi olmakla beraber;

dünya ve ahiret karşılaştırma ve dengelemesinde dünyayı cennete, insanı da meleğe
dönüştürerek, meleklerin makam ve mekânı, insanın vatani aslisi olan cennete
ulaştıracak son ilahi ferman olan Kur-an pratiğinin adıdır.

Günümüz dünyasında teknolojinin insanlara sağladığı rahat ve nimetlerle, insanların
vadedilmiş olan sonsuz haz ve mutluluklara ulaşması beklenirken, görebildiğimiz kadarı
ile varlık içinde darlık, sıkıntı ve stres içinde bun alıyor ve kaoslar ile depresyonlara
sürükleniyoruz.

Mallarımız ve imkânlarımız artıp hayat standardımız yükseldikçe;

hırsmız ve hasedimizde çoğalıp ne yapacağımızı şaşırıyor,
ne yetinmeyi biliyor, ne de paylaşmayı beceremiyoruz.

Doymazlık ve bencillik, her şeye sahip olma isteğimiz,
dünyada sınırlı ve kısacık bir ömrümüzün olduğunu hatırlamamıza imkân vermiyor.

Doymazlık Arapça tabiri ile HELMİN MEZİD sınırlarını zorluyor. (daha yokmu?)
Mal, makam düşkünlüğümüz zevk ve lezzet tiryakiliğimiz şiddetlendikçe nefsimizin
isteklerine makul ölçülerde sınırlar koyacağımıza;

ateşi benzin ile söndürmeye, susuzluğumuzu deniz suyu ile teskin etmekten farkı
olmayan yeni lezzet ve zevklerin peşine düşüyoruz.

Bütün insanlığı pençesinde kıvrandıran, hırsın doymazlığından, hasedin kıskançlığından
ve adavet anaforundan kurtulmanın çarelerini, başından sonuna kadar sosyal ve ruhsal
bütün problemlerin çözüm yollarını gösterip kurtuluş müjdesi sunan Kur-an denizinden
yazımıza serlevha yaptığımız deryalar vusatinde (genişliğinde) bir damlaya müracaat
ederek hayatı yaşanmaz hale getiren dünyayı daraltan sıkıntılarımıza çözüm aradık.

Gördük ki;

İnsanı yaratıp yaşatan, görüp gözeten,
her halinden haberdar olan Allah, (cc) bizleri unutmamış.
Bizi bencilliğimiz, hırsmız, hasedimiz ile baş başa bırakmamış.

Haşet ateşini İNFAK ve İHSAN suyu ile söndürmemizi, hırs belasından KANAAT kalesine
sığınmamızı, adavet fırtınasından AF ve MAGFİRET limanına çıkmamızı emir ve tavsiye
buyuruyor.

“ Onlar ki; bollukta ve darlıkta infak ederler, öfkelerini yenerler, insanların kusurlarını
bağışlarlar. Allah, ihsan edenleri sever.(3/134 Al-i İmran.) ” mana ve meali ile bizlere

Allah tarafından sevilmenin ölçüleri ile yollarını gösterip;

insanlığın dünya yaşamı süresince;

Ahlâk ve adaletin temin ve tesisinde değişmeyecek, değiştirilemeyecek en etkin kuralları aksini düşünmeye imkân vermeyecek bir netlikte ortaya koyuyor.

Bir insanın Allah tarafından sevilmesi ise hakkında HÜSN-Ü KABUL vazedilmesi manasına geldiğinden,

Allah'ı sevmek ve Allah tarafından sevilme; muhatabını her şey ve herkese sevgili olma ve sevimli görünme sonucuna götürür.

Allah tarafından sevilmenin yolu ise Allah'ın kulları ile iyi geçinmek, onları sevmek ve sevindirmek ile elde edilebilir.

Bu ayeti kerimenin denizinden yansıyan peygamber sözlerine dikkat edelim.

Allahın kulları ile iyi geçininiz.

Yarım hurma ile de olsa cehennemden korununuz.

Mümin, insanların elinden ve dilinden emin olduğu kimsedir.

Aklı doğru kullanmanın başı Allah'a imandan sonra insanları sevmektir.

Rehber sözleri ile herkesi birbiri ile güzel ve dostane ilişkilere, insanlara hiçbir şekilde maddi veya manevi zarar vermemek için azami dikkate, kendisi fakir ve muhtaç bile olsa, kendisinden daha fakirini bulup ihtiyacını gidermeye teşvik ve emir buyurup bir vücudun azaları diye tanımladığı hayatı düşmanlıklara zemin hazırlayacak kopmalardan, çatlaklardan ve kırılmalardan korumaya çalışıyor.

Evet,

Rahmet ve merhameti sonsuz bir Rabbimiz,

Şefkat ve şefaati günahkârları bile korumasına alan bir Peygamberimiz,

Geçmiş ve geleceği içinde bulunduran her zamanın ihtiyacına göre ufuk açan, yol gösteren,

his ve duyguları müspet istikametlere yönlendiren, ruhsal ihtiyaçlarımıza reçeteler sunup önümüze seren, dünya selametinin ahiret saadetinin şaşmaz PUSULASI

KUR-AN'ımız var.

Evet, Allah'ı hakkiyle bildiyseniz, Peygamberi risalet makamında tanısaydınız, Kur'anın nurlu yoluna girdiyseniz. İnsanların hayrı için insanlar içinden seçilenlerden olurdunuz.

(3/110)

Necdet Erem

h.d 004 ÖZGÜRLÜK

İnsan, hırsının hasedinin,
devletler, gurur kibir ve istilacı karakterinin esiri olmaktan kurtulmadıkça;

Yine insan ben deyip gurur denen sanal kimliği ile yaratıcısına rakibane meydan okuduğu, o benlik ile kendisini hemcinslerinden üstün gördüğü, üstünlüğünü sağlama ve ıspatlama zaafının esiri olduğu;

Benim deyip misafir ve emanetçi bulunduğu mülkü gasıbane işgal ettiği ve onu sahiplenip, diğer emanetçiler ile kavgasını sürdürdüğü müddetçe hiç kimse hiçbir zaman özgür olamayacak.

Özgürlük;
Sözlüklerde, güzel bir tarif,

Dillerde,
özlem dolu mutluluk veren bir söz,

Gönüllerde,
uzakta olsa ulaşılabilceği düşünölen bir hasret,

Şiirlere,
ruhtan taşıp gelen fiziği aşkın bir his,
bir kara sevda olarak kıyamete kadar yaşayacaktır.

Özgürlüğü isteyen, özgürlüğü katledenden başkası değil ise,
O zaman özgürlük adına kim kimden ne istiyor.

İnsan zaaflarından özgür olmadıkça,
insanlık özgürlüğü tadabileceğini mi sanıyor?

Heyhat!

Amma yine de umutsuzluğun inadına,
ham bir hayal bile olsa Ö Z G Ü R L Ü K diyoruz.

Özgürlük türküsü söyleyen özgürlük sevdalılarına,
özgürlüğün sınırsız ve sorumsuz bir yaşam tarzı olmadığını,

başkalarının özgürlüklerine saygı disiplininin adı olduğunu hatırlatmadan edemiyor,

işin edebiyatı ile sözde özgürlük için değil,
özde özgürlük için, herkesi özgürlüğe ve özgürlüklere saygılı olmaya davet ediyoruz.

Özgür bir dünya için;
Hırsından, hasedinden, bencilliğinden, kin ve düşmanlığından özgür insanlar olmadıkça,
özgür olunamayacağını altını çizmeden de geçemiyoruz.

Özgürlük BEN ve BENİM demekten vazgeçip,
BİZ ve BİZİM demeyi öğrenmenin tadına doyumlayan,
değeri takdir edilemeyen büyük mükafatıdır.

Necdet Erem

h.d 005 SEVGİ ÜZERİNE

Bütün insanlar her türlü sevgi ve saygının en güzeline layıktır.
Bütün problem içimizdeki peşin fikir ve su-i zan ile bir birimizi mahkûm etme duygusundan kaynaklanmaktadır.

İnsan olarak hayatı beraber yaşar, zorluklarını beraber aşarız.
Musibetleri birlikte göğüsler üstesinden gelir, nimet ve mutlulukları beraber yaşar bir birimizin mutluluğu ile mutluluğumuza anlam kazandırırız.

Fakat bazen farkında olmadan hırslımız, hasedimiz, öfkemiz, af buyurun bencilliğimiz;

hayata bakış açımızı daraltır, müspet düşüncelerimize baskın çıkarak,
hiç elimizde olmadan, düşüncelerimizi çevremizi rahatsız edecek, kardeşlerimizi incitecek yakınlarımıza zarar verecek bir mecraya akıtı verir.

O zaman da kendimizi sanki düşmanlar içinde hakları elinden alınmış, hakarete uğramış savunma vaziyeti almak zorunda kalmış;
hatta karşı saldırı yapmaya mecbur his ederiz.

Velev ki bu saydıklarımız gerçekleşmiş olsa bile!

Sanıyorum akıllı selim sahibi bir insana düşen vazife ve yakışan meziyet, mantıklı ve makul olan, barış, sevgi, hoş görü veya en azından sebepleri inceleyerek sonuçları değerlendirme basiretini gösterecek sabır ve sağduyulu davranmak olsa gerektir.

Maalesef çoğunlukla sabırlı davranamadığımız gibi,
Sağduyulu hareket etme yolunu da seçemiyoruz.

Aceleci davranıyor,
Önyargılarımızla peşin hüküm verip yargısız infazlar yapıyoruz.

Ve sonuçlar ortada.

Oysa son pişmanlık;
fayda vermiyor, zararı telafi etmiyor, kaybedilen hayatları, kırılan kalpleri, üzülen insanları, yıkılan yuvaları, kapanan kapıları, sönen ocakları, yaşamış oldukları zarardan, toplum hayatındaki sert kırılmalardan kurtarmaya yetmiyor.

Özür dilemenin verilmiş olan zararı telafi ve tazmin etmeye kafi gelmediği gibi.

İnsanlık inananı, inanmayanı ile;
Sevgili Peygamberimizin şu sözüne kulak verecek olsa;
sanıyorum zarardan ve zararlılardan korunmakla beraber, insan ve insanlık adına çok şey kazanacaktır.

İnanlar, dünya ve ahiret cennet saadetine,
İNANMADIGINI ZAN EDELER de en azından dünya huzur ve mutluluğuna kavuşmuş olacaklar.

İnnel mutehabbine fillahi tahte zillil arş.
(Allah için bir birini sevenler arşın gölgesinde gölgelenirler.)

Arşın huzur ve saadet gölgesini sadece haşir gününe tahsis etmeyelim.

Arşın gölgesinin esenliğine, barış ve kardeşliğine, ahiretten daha çok dünya hayatımızda muhtacız.

Aslında arşın gölgesini burada aramayanlar o saadete burada kavuşamayanlar sanıyorum ahiretde o imtiyazdan istifade edemeyeceklerdir.

Bu dünyada da;

Bela ve musibetler karşısındaki acziyetin, elem ve kederinden, hırs ve hasedin yakıcı ateşinden, kin ve düşmanlığın ruhsal sendolmlarından kurtuluş umudunun, Arşın gölgesi olan sevgi, hoşgörü, sağduyu ve kardeşlik iklimine sığınmaktan başka bir yolunun olmadığına inanıyor ve iddia ediyorum.

Huzurlu ve mutlu bir yaşam için;

Tek çare, bizi arzda, arşın saadet ve mutluluk gölgelerine ulaştırabileceğinin müjdesi olan, sevgi sığınağına davet eden Allahın sevgili kulu Hz. Muhammet Mustafa (asv) nın çağrısına uyarak bir birimizi karşılıksız sevme yolunu seçelim.

DÜNYA VE AHİRET MUTLULUĞUNA ULAŞMANIN TEK YOLU OLAN, SEVGİ VE KARDEŞLİK ÜZERİNDE KALPLERİMİZİN BİRLEŞTİRMESİNİ RABBİMİZDEN DİLER VE DİLENİRİM.

Sevgilerimle.

Necdet Erem

h.d 006 SAKIN UNUTMA

Ey Dost,
Sakin unutma ki! ..

Dünya hayatı,
fani ve kısa ömür sermayesi ile
ebedi cennet ve rüyet denilen sonsuz saadet
servetinin kazanılacağı bir ticaret hanedir.

Sakin Ha! ..
Bu değerli sermayeni,
aldatıcı şeytanın lezzet tuzağı,
nefis aptalının hırs, haset ve kaprisi ile
fani, değersiz mal ve makam kumarında KAYBETME.

Herkes bilmeli ki!
YOK olmak için bu zorlu ve zorunlu hayat yaşanamaz.

O zaman hayatı zorluklarına değecek bir ticarete,
ruhun mahiyetine uygun ebedi bir hayata dönüştürmeli.

ÖLÜMSÜZ GİBİ yaşamak,
ölümden kurtulmak için çare olmadığı gibi,

ecele hazırlıksız yakalanmaktan başka ne işe yarayacaktır?

Necdet Erem

h.d 007 GÜL DEVRİ

Bizler bir şahsı manevinin azalarıyız.

Birbirimizle varız, kalemlerimiz mutluluk müjdeleri verip, gönüllerimiz herkesi içine alabilecek bir sevgi ummanına dönüştüğü gün, insanlık Allah'ın vadetmiş olduğu mutluluk iklimine kavuşacak.

Zaman gül devri olunca, bağların bahçelerin yanı sıra bataklıklar da gül bitirmeye başlar.

Bu asrın husumet hastalıklarını tedavi edecek, Mevlana muhabbeti, Yunus aşkı, Gazali dirayeti, Rabbani marifeti, Kadiri feraseti, Nakşi muhabbeti, Rufa-i kerameti, Şazeli kalp ve kafa terbiyecilerini yetiştirecek.

Tarihimizi süsleyen gönül sultanlarının iz düşümleri, aynıları olmasa da gayrıları da olmayacak.

İnsanı kâmil adına layık gönül erleri ve erenleri yetiştircek, yetişmeye başladı.

İnançsız bir hayatın umutsuzluğu ile ruh hastası haline gelmiş insanlığı, sahili selamete çıkaracak olan Nuh'un gemisi niteliğindeki Hz. Muhammed Mustafa'nın (Sav) kutsi mutluluk gemisinde hademe olanlara müjdeler olsun.

Bu asrın çorak topraklarını gözyaşları ile sulayıp, gönül bahçelerinde gül-i Muhammedi (avs.) yetiştirmeyi hayatının gayesi haline getiren, mana ikliminin fedakar kahramanları, insanlığın derdini dert edinen, yaşatmak için yaşamayı unutan, asrın sahabi ruhlu fedakarlarının dünyayı gülistana çevirme mefkuresi etrafında birleşerek, insanlığın kurtuluş mesajı olan İslam'ı, evrensel boyutunda insanlığa sunma gayret ve fedakarlıklarını, gelecek nesiller minnet ve muhabbetle anacak ve alkışlayacaktır.

Necdet Erem

h.d 008 DUADAN ŞİFA

Bugün bir kardeşinizin ihtiyaç ve talebi olan dua yardımına, yarın bizim de muhtaç olmayacağımızı hatta farkında olmadığımız halde şuan bile, çok muhtaç olmadığımızı kim söyleyebilir?

Sahip olduğumuz maddi manevi her imkân ile muhtaçlara el uzatalım ki, muhtaç duruma düştüğümüzde yardımımıza koşacak ali himmet dostlarımız olsun.

Evet,
Değerli Dostlar, hayat fiziği ve metafiziği ile bir bütündür.

Hastalıklarımızın tıbbi tedavilerinin yanı sıra, moral desteği ve manevi şifa kaynağı olan dini teselli ve telkinler göz ardı edilmemeli.

Hastalanan, et, kan ve kemikten oluşan organlarımız olsa da, acıyı çeken bizi biz yapan metafiziğimiz olan ruhumuz, his ve duygularımız olduğu asla unutulmamalı.

Fiziğin yanı sıra metafiziği görmez ve hesaba katmazsak, varlık tablosuna anlam kazandıran gerçek yönünü göz ardı etmiş olacağımızı unutmayalım.

İnsan sadece et, kan ve kemikten ibaret olmadığı gibi mahlûkatta, gördüğümüz element ve minerallerden ibaret değildir.

Göz maddi bir organ olsa da, görmek manevi bir fonksiyondur.

Bakmak ile görme arasındaki farkı görmek, bakılan şeylerden daha önemli olsa gerek.

Dua ile ilaç, tedbir ile tevekkül, kanaat ile işin hakkını verip çalışmak, kaderin kabulü ile iradenin hakkını verme sorumluluğu, bakmak ile görmek arasındaki madde ve mananın izdivaç bütünlüğün bir benzeri değilmi?

Necdet Erem

h.d 009 KİM BİLİR

Ey dost,
Nefsine yenilip, şeytana uyup,
içinde bulunduğun şartlardan dolayı,
İşlediğin hata ve günah seni yese düşürmesin.

Hata veya günah işlediğinde,
hemen tövbe et ve yüreğine huzur verecek iyi bir sadaka ver.

Zararın neresinden dönülürse kar olduğuna göre,
günahı neresinde terk eder,

pişman olup samimi bir tövbe ile Rabbine yönelir, elini ve gönlünü açar,
halini O sultanı zışana arz edersen, af olunma şansının yüksek olduğunu unutma.

Tövbendeki samimiyetin,
günahının sana sevap olarak dönmesini de sağlayacaktır.

Kim bilir!

Unutma bu müjdeyi,
Allah ve Resulü veriyor.

“İlla men tabe ve amene ve amile amelen salihen,
feulaike yubeddilullah seyyiatihim hasene vekanellahu ğafuren rehima. 25/70”

Ancak tövbe ve iman edip,
iyi davranışlarda bulunanlar başka;
Allah onların kötülüklerini iyiliklere çevirir.
Allah çok bağışlayıcıdır, engin merhamet sahibidir. (25/70 Furkan)

Ettaibu minezzenbi kema la zenbe lehu.

Günahından pişman olup terk eden onu işlememiş gibidir. Ha.ş.

Ey rahmet ve mağfiret sahibi,
bağışlayıcı ve bağışlamayı çok seven rabbim.

Rahmetine sığınyor,
merhametini diliyor ve dileniyor,
nefsimin ve şeytanın şerrinden sana sığınyorum.

Beni ve benim gibi günaha doymayan, tövbesinde sadakat gösteremeyen,
Aciz, gafil ve cahil kullarını meccanen af et.

Amin.

Necdet Erem

h.d 010 MUHASEBE İNSANI

Muhasebe insanı 'Men arefe nefsehü faked arefe rebbehu' nefsinı tanıyan Rabbi bilir hükmü ile hareket edendir.

Şu muhteşem kâinat içinde nazdar bir çocuk, mükerrem bir misafir ve mesul bir me-mur olduğunu bilendir.

Mahlûkatı emrine; imkân ve nimeti istifadesine sunan Rabbini tanıyandır.

Ve bütün bu nimet, imkân ve iltifata karşılık, onu aciz bir hayvan iken nazdar bir misafir, kudretli bir hâkim ve sultanı kâinat makamına oturtan ezel ve ebed sultanına karşı hayret, minnet ve muhabbetle ibadet ihtiyacını yüreğinde his edip duyandır.

Her an kendinse, neciyim, nereden geliyorum, beni dünyaya kim gönderdi, verdiği imkân ve nimetlere karşılık benden ne ister ve sonuç olarak her gelenin gittiği gibi nereye gidiyorum sorularını kendisine sorandır.

Her gün;

Bu gün Allah için ne yaptın veya yapmakla emrolunduğun halde hangi vazifelerini yapmadın diye nefsinı hesaba çekendir.

"ve halikinnase bi hulukin hasen" emrine riayet ederek, yaratılanı yaratandan ötürü sevip, kul hakkına riayette hassasiyetle, canlı cansız, tüm mahlûkat ile iyi geçinendir.

Evet, dünyada her şeyin bir sahibinin, her işin bir hesabının olduğunu görerek, yaşayarak bilmenize rağmen!

Emanetinize verilen nimetlerin, sahibi tarafından geri alacağını, bir gün yaptıklarınızın hesabının sorulacağını HİÇ DÜŞÜNDÜNÜZMÜ?

Necdet Erem

h.d 011 YA S İ Z

Allah insanlara akli düşünmeleri için vermiş.
Fakat günümüzde düşünceyi engelleyen veya basit şeylere indirgeyen
o kadar çok tuzak nitelikli engeller ve meşguliyetler var ki;

Sanki insanlar DÜŞÜNÇESİZLEŞTİRİLMİŞ veya
CİDDİ KONULAR ÜZERİNDE DÜŞÜNMEKTEN KORKAR HALE GETİRİLMİŞLER.

Bence insan ile sair yaratıklar arasındaki en önemli fark,
amaçlı yaşaması, yaşadığı ve yaptığı her şeyin sonunu düşünmesidir.

Onun için ben sonunu düşünmeyenin sonundan
ve çevreye yaşattığı ve yaşatacağı sorunlardan fevkalade korkarım.

Maalesef günümüz insanının SONUNU DÜŞÜNMEME SORUNU VAR.

Sanıyorum sonuna hazır olmadığından dolayı,
SONUNU DÜŞÜNMEKTEN VE DÜŞÜNDÜREN OLAYLARDAN ÖDÜ KOPUYOR.

Sanki kurtulacak veya bir şeyler kazanacakmış gibi,
Allah'ı ve ahreti inkar yolunu KURTULUŞ SANIYOR ve seçiyor.

Hâlbuki inkar ile başta insaniyeti olmak üzere,
hayatının anlamını ve beraberinde hayattan vadedilen
her şeyini kaybettiğinin de maalesef farkında değil.

Sonunu düşünmek;
biyolojik yaşamın devamı için yaratılmış mahlûklar ile
yaratılış maksadının farkında olanlar arasındaki en önemli fark olsa gerek.

Ben böyle düşünüyorum.
Ya S İ Z? ..

Necdet Erem

h.d 012 KEVSER

Bahçede biten güller dikenlerine rağmen;
Sevenlerinin göstereceği ilgi, bakım ve görünüm nispetinde,
mis kokulu, gönül aydınlatan güzel görünümlü ve uzun ömürlü olacakları gibi!

Gönül bağında biten muhabbet gülleri de bütün menfi şartlara, sert rüzgârlara rağmen,
gösterilecek ilgi, alaka, sevgi, saygı, sadakat;

Uzun ömürlü olmaları adınada katlanılacak fedakârlık, hoş görü ve sabır nispetinde,
dünya adına huzur ve mutluluk rayiha-i tayyibesi yayacağı gibi;

Ahret adına da, tadına doyum olmayan şarab-ı Kevser lezzetinde olur.

Sabır ile koruk helva olur sözünden hareketle,
sabır, sevgi ve hoşgörü atmosferinde en güzel bir yaratılış ile yaratılıp
kâinatta sultan tahtına oturtulan insan, MAHLUKAT ÜSTÜNDE BİR MAKAMA NASIL
NAMZET OLUR?

Oturup düşünölmeli.

İnsanı kesim hayvanı gibi, et, kan ve kemiğine göre değil;
İnsan'ı insan yapan, ruh, his ve duygularına göre değerlendirmek lazım.

Yüce yaratıcıda, kullarını buna göre değerlendirecek ya.

Necdet Erem

h.d 013 D Ü N

Dün!
Kullanılamaz hale getirip,
Mazi mezarına gömdüğümüz,
Heyecanla beklenen umut dolu yarınlarımız değilmiydi?

Yarınlarımızı yok olmayacağına inandığımız,
ebedileşmiş dünler dönüşürmek daha mantıklı değilmi? .

Hafızamız geçmiş bilgiler ile ezeli,
akıl ve hayalimiz, gelecek sevdası ile ebedi iken.

Ne diye bir birini tüketen dünlerle üzülür,
yarınları Kerem'in Aslısını, Mecnun'un Leyla'sını beklediği bir AŞKA bekleriz.

Sonsuz ve sınırsız arzuları olanın,
üflenmeden sönen, doymadan tükenen,
gelmeden giden şeylerin arkasına takılması,
fanileri baki arzularına GAYE-İ HAYAL yapması ne garip.

Evet,
Dün öldü, yarın var mı,
malına, gençliğine güvenme,
ölenler sadece, fakir ve yalnız İHTİYARMI?

Necdet Erem

h.d 014 LEZZET VE RAHAT

Lezzet ve rahat dūřkūnlūđū,
gelecek adına zahmet ve zilletten başka bir Şey değildir.

Hayata ve çevrene dikkatle baksan,
değerli Şeylerin ya az bulunan veya zor kazanılanlar olduğunu gōreceksin.

Lezzet ve rahat dūřkūnlūđū,
insan ve insanlığın geleceği adına,
zillet, mahkūmiyet, mađlubiyet ve mahrumiyetten bařka bir sonuç vadetmez.

Değerli Şeyler,
az bulunanlar veya zor kazanılanlar olduğu gibi!

İnsanlık tarihine adını yazdırmış olan takdire Şayan Şahsiyetlerin,
maddi mal ve varlıklarından ziyade, manevi ve moral değerlere sahip olanlar olduğunu
gōreceksin.

Lezzet dūřkūnū, rahatlık tiryakisi, akıl mahrumu, irade malulū,
tembel ve tenperverlerin kazandıkları bir Şey olmadığı gibi,

İnsanlıđa kōtū bir örnek oluřturmaktan bařka
kazandıracakları bir değer de yoktur.

emeklerinin karřılıđı olmayan yemeđin meřruiyetini dūřünenler,
insanlık ailesinin ürettiklerini tūketirken,
insanlığa karşı vazife ve sorumluluklarını unutmamalı.

Necdet Erem

h.d 015 HEY HAAAT

Ey nadan nefsim.
Ve Ey benim gibi asi bir nefis taşıyan Dost.

Başını döndüren,
Bakışını bulandıran,
Gerçek geleceğini unutturan,
Bu bencilliğin, bu gururun sebebi nedir?

Çevrende gördüğün
sakat ve muhtaç insanlar isteyerek mi bu haldeler?

Sağlıklı gördüğün insanların,
bir gün başını kaşıyamayacak kadar aciz!

Çokluğundan dolayı
mal ve servetlerinin hesabını bilemeyen zenginlerin günün birinde,
sadaka dilenecek kadar fakir, yardıma muhtaç bir duruma düşmeyeceklerini kim
taahhüt edebilir.

Neyine güveniyorsun?
Sahip olduğunu zan ettiğin mal ve canının,
büyük sorumluluğu olan bir emanet olduğunu unuttun mu?

Hayatını elde etmek için bir fiat ödemediğin gibi,
bedenini kullanma ve koruma adına bir güç ve imkâna sahip olduğunu mu sanıyorsun?

İşgal orduları gibi, her an vücuduna giren mikroplar,
insanların yüz binlerini bir anda yutan deprem ve tusunamiler,

Sana, içine elinin girmeyeceğini! .
dışında cereyan eden olaylar gücünün yetmeyeceğini ihtar etmiyormu?

Kendini kendine malik ve sahipmi zan ediyorsun?
Hey haaat! ..

Bu ne büyük hata.
Bu ne korkunç aldanış.

Necdet Erem

h.d 016 SANAT VE SANATKAR

Sanat eserleri,
lisanları olmadığından,
sanatkârlarını dîl ile ilan ve ifade edemeseler de! ..

Üzerlerinde yansıyan sanat ile
sanatkarlarının varlığına şehadet ederler..

Sanat varsa!
Sanatkârın varlığı hakkında şüpheye mahal yoktur.

Akıl, ilim ve irade ile teçhiz edilmiş bir sanat eserinin,
sanatkârını inkâr arzusu, varlık amacına hizmet etmedeki isteksizlik ve tembelliğinden
kaynaklanan isyan, itiraz ve hezeyandan başka bir şey değildir.

Bu da ancak akıl ve iradesi ile,
iman ve inkâr, itaat ve isyan, muhabbet ve adavet ile imtihan için yaratılıp donatılmış
olan insana has, özel bir konum ve durumdur.

Akıl, ilim ve iradesi olamayan sanat eserleri,
hal dilleri ile sanatkârlarını tasdik ve ilan ederlerken;

Allah'ın yarattıklarını takliden yapabilme imkanına sahip yaratılmış ve donatılmış;

sanat icra etme yeteneği verilen,
sanatı ve sanatkârı en üst düzeyde idrak imkânına sahip insanların bir kısmının;

yaratıcılarına karşı varlık nedenleri olan vazifelerinin eda ve icrasındaki tembellik,

yaşamlarını yaşanmaya değer kılan anlam ve amacı,
inkâr yolunu tercih etmelerine sebep olmaktadır.

Ebedi saadeti, cennet ve Rüyeti Cemalullah'ı kazanmaya odaklı yaratılmış olduğu his ve
duygularını, basit ve basitleştirici, fani şeyler uğrunda yok edip kazanma kuşağında
kaybetmişlerdir.

Ey cehli ilim zan eden zavallı! ..

Kainat kitabında sergilenen sanat eserlerini seyrettiğin beden binandaki ruh penceren
olan gözün sanatsız mı ki,

gördüğün bunca sanat harikalarını tesadüfe havale etme cehaletini ilim diye okuyor ve
okutmaya çalışıyorsun.

Hemcinsin olarak ben,
senin bu anlamsız iddiadan utanıyorum.
Sen ne zaman utanıp bu saçmalıklardan vazgeçeceksin?

Necdet Erem

h.d 017 AÇIK EL

Açık el boş kalmaz, sıkı ele mal giremez.
Sıkı kapatılan elde ise, mevcut olan mal bile duramaz, çıkıp gider.

Veren el alan elden üstündür diyen,
alemlere Rahmet Hz. Muhammed Mustafa (Sav.)
insan ruhunu tehdit eden cimrilik illetine dikkatimizi çekerek,
cömertliğe teşvik ve davet etmektedir.

Cömerdi Allah ve Resulü sevdiği içindir ki, istisnasız herkes sever.

Allah ve âlemlere rahmet olarak gönderilmiş olan
Resulü ve sevgiden hissesi olan her gönül tarafından sevilmeye talip iseniz?
Cömert olunuz.

Allah'ın size verdiğiinden Allah için veriniz ki
Allah'ta size umduğunuzdan fazlasını ve daha hayırlısını versin.

İşte senin cömertliğini
sana verdikleri ile imtihan eden Allah'ın kur'andaki mesajı.

"Sevdiğiniz şeylerden Allah yolunda harcamadıkça iyiliğe asla erişemezsiniz.
Her ne harcarsanız Allah onu bilir. 3/90 Al-i İmran"

Ve yine seni ihsanda, ikramda yardımda kendisi ile yarışa davet eden fermanı.
"Allah sana nasıl ihsân ettiyse sen de ihsân et ve yeryüzünde bozgunculuk etmeye
kalkışma; şüphe yok ki Allah, bozguncuları sevmez. 28/77 Kasas"

Huzurlu ve varlıklı olmak istiyorsanız!
Allah'ın kulları ile iyi geçinmenin yollarını arayınız.

Allah'ın kullarına Allah'ın size cömert ve merhametli davrandığı gibi cömert ve
bağışlayıcı davranınız.

Fitnenin her çeşidinden uzak durunuz.

Ektiğiniz tohumların başağa durabilmesi,
onlardan beklenen bereketli mahsulün alınabilmesi
göstereceğiniz gayret, katlanacağınız zahmet ve masrafla doğru orantılı olduğu gibi!

Yaşamakta olduğunuz hayatta, hasretini çektiğiniz, huzur ve mutluluğa,

gönül bahçenize ektiğiniz dostluk incilerine,
sağlayacağınız saygı pırıltıları, hayat kazandıracak sevgi ruhu,
ölümsüzleştirecek olan af ve muhabbet iksirleri ile ulaşabileceğinizi,
HIÇ DÜŞÜNDÜNÜZMÜ?

Necdet Erem

h.d 018 KART LİMİTİ

Sakin elde ettiğin maddi ve manevi başarıları şahsi güç, bilgi ve marifetinin eseri olduğunu düşünerek benlik duygusuna kapılma!

Sahip olduğun tüm nimet ve imkanlar gibi bunlarda, Allah'ın şükür isteyen lütuf ve keremlerinin sonucudur.

Benlik duygusu insanı!
Fahir, gurur, kibir, ucup gibi azdırıcı ruhsal hastalık ve ahlaki erozyonlara maruz bırakır.

YARATAN'ın rahmet nazarından uzaklaştırıp, insanlar nezdinde de sevimsizleştirir.

Sakin sözünü dinletme ve kabul ettirme sevdasına düşme!

Kalbinin derinliklerindeki şefkat, merhamet ve muhabbet definelerine in.
Aklını ilim, marifet ve hikmet denizlerinde yüzdür.

Gönül bahçene muhabbet gülleri dik.
Hafıza hazinene hakikat inci ve mercanları doldur.

İyi yerde tezgah aç.
Uygun zamanları gözet.
Kime ne satabileceğine doğru karar ver.
Yoksa o emsalsiz mallara alıcı bulamaz zarar eder, zarar ettirirsin.

Söz,
gözün gördükleri, kulağın duydukları,
kalbin his ettikleri, aklın düşündüklerinin tercümanıdır.

Kişinin kimlik ve kişiliği dilinin altında, sözünün manasında gizlidir.

Dikkat et her muhatap senin kimlik boyunu ölçen bir mezura,
kişilik ağırlığını tartan bir terazidir.

Değerini kaybettirecek, gayri ahlaki ve ihtiyaç duyulmayan sözden,
şüphe uyandıran, çevrene rahatsızlık veren davranışlardan sakın.

Dünya bir ticaret hane!
Ömür herkes için ebedi hayatı kazanma aracı değerli bir sermayedir.

Nefis ve şeytan her insan için ahiret yolunda tuzak kuran açık bir düşman.

Kaybetmek kolay, kazanmak zor,
Kaybettiğini geriye almak ise daha da zordur.

Rafların doluluğuna, malların güzelliğine, ihtiyacının çokluğuna,
almanı engelleyecek kimsenin bulunmadığına aldanıp, kart limitini aşma.

Kasadan geçiremeyeceğin malları arabana doldurma.
İnsanın başına ne gelir ise ölçü bilmeyen dilinin gevezeliği ile doymayan gözünün harisliğinden gelir.

Aman haa!

Halk ve Hak katında mahcup, mahkum ve mağdur duruma düşmemek için,
gönlünüze, elinize, dilinize, belinize dikkat etmeniz gerektiğini HIÇ DÜŞÜNDÜNÜZMÜ?

Necdet Erem

h.d 019 MÜJDELER OLSUN

Tohum toprağa ekildiğinde,
zahiren çürüyor gibi görünse de,

Yok olmaktan kurtulup yeni bir hayat ve
büyük ölçüde çoğalıp bereketlenerek artma imkânı bulduğu gibi.

İnsan, ömür dakika, saat, ay ve yıllarına,
iman, ibadet, itaat ve muhabbet misyonu kazandırarak
ölüp kabre girenince;

Fani ömür dakikaları bitki tohumları gibi,
ahiret toprağında ebed başakları verip insan ruhundaki sonsuz yaşam,
sınırsız huzur ve mutluluk standardına kavuşacaktır.

Geçmiş ve geleceği olmayan bir nefeslik kısa, sıkıntılı,
kaza, bela, hastalık ve musibetler ile dolu dünya hayatı,
ebedi alemde, sonsuz saadet kaynağı olma imkanını kazanacaktır.

Yokluğun yok edici yalanlarından kurtulup,
ruhundaki ebed, ebed feryadını duyup dinleyenlere müjdelersun.

Necdet Erem

h.d 020 BENLİK KAVGASI

İnsana medeniyet kurduran da,
bir birine düşman edip savaştıran da!

İnsanın varlık sebebi olan benlik kavgası ile
varlığını sürdürme vesilesi olan sahiplenme duygusu değilmi? ..

İslah edilmeyen benlik,
bencillik, gurur ve kibir! ..

Hakka razı olmayan sahiplenme duygusu,
zulüm, tecavüz, gasp, kavga ve savaşların kaynağı olur.

Gerçek manada kendi bedenlerine bile sahip olmayanların,
malikiyet dava edip mal kavgası vermelerini anlamak mümkün değildir.

Dün senin olmayan,
yarında sana kalmayacak olan,
mesuliyetli mal, mülk için bitmeyen bu kavga niye? ..

Bırakıp gideceklerinizi değil,
götürebileceklerinizi kazanmanız gerektiğini
HIÇ DÜŞÜNDÜNÜZMÜ

Necdet Erem

h.d 021 NE ACUBELER VAR

İnsanın, şeklen insan olamadığını!

Çevremizin insan görünümlü kalabalıklar tarafından kuşatmış olmasına rağmen;

düşünce ve davranışlarındaki tutarsızlıklar ile hayvanları bile öğrendiren, mahiyeti meçhul mahlûkların varlığı, tereddüde mahal bırakmayan bir gerçek olarak her akli selim tarafından görülmektedir.

Maalesef insan toplulukları içinde,
şekline bakıp aldanarak kendisini insan zanneden ne gulyabaniler,
ne hortlaklar, ne ACUBE-İ HİLKATLER, VAR.

İnsan olmak ve insan kalabilmek,
kişinin iradesinin dışında insan görünüşünde yaratılmış olması ile değil;

insan karakterinin olmazsa olmazı olan,
insan gibi düşünmek, insana yakışır onurlu, adil ve ahlaklı bir hayatı,
istek ve iradesi ile yaşayıp yaşatması ile mümkün olabilir.

Dikkat edilir ise,
dünyayı yaşanmaz hale getirenler,
hayvan dediğimiz masum mahlûklar olmayıp;

İnsanîyetini kaybetmiş, kendisini bir şey zanneden,
gözü dönmüş canavar ruhlu, zalim, gaddar güzel gördüğü her şeyi
kendilerine hak ve mal zanneden zorba ve bencil zavallılar olduğunu HİÇ
DÜŞÜNDÜNÜZMÜ?

Necdet Erem

h.d 022 YAKINLIK

Gerçek yakınlık,
fiziken aynı mekânları paylaşmak,
birbiri ile el ele tutuşup, diz dize oturmakta değildir.

Yakınlık,
bedenler farklı memleketler değil,
farklı dünyalarda bile olsa, dostuna yakın olduğunu
veya dostunun yakınında bulunduğunu düşünmek ve
o yakınlığı içinde his ederek yaşamaktır.

Gerçek sevenler ve sevilenler,
zamana ve mekâna meydan okuyanlardır.

Zaten sevgi zamanla sınırlı,
mekâna bağımlı olmayan bir duygunun adı değilmi?

O kutsal ve ulvi hissi,
zaman ve mekân içine hapsedip
bir faniye feda edenler gerçekten sevdiklerini mi zan ediyorlar?

Çevrelerinde sevgi duygusunu yanlış kullandığından dolayı
acı çeken bunca insanın varlığından ders almayanlara ne demeli?

Necdet Erem

h.d 023 KAHRAMANLIK

İçindeki benliği,
nefis denen zalim düşmanı,
takva silahı ile yenemeyen kimsenin;

Güreş alanlarında rakiplerini,
savaş meydanlarında düşmanlarını,
ormanlar kıralı aslanları yenmesi kahramanlık değildir.

Kahramanlık!
içinde kabaran öfkeyi, tahrik eden hırsı,
saldırgan hale getiren hasedi, yok etmeyi emreden hissi intikamı yenmekle,
nefsini ıslah edip anlını secdeye koyarak melekleri haline hayran bırakmaktır.

“Pehlivan meydanda hasmını yenen değil öfkelenildiği zaman öfkesini yenendir.”

Hadisi şerifinin hakikati anlaşılması olsaydı,
insanlık âlemi kıyamete kadar kavga ve savaş ile dünyayı yaşanmaz hale getirmezdi.

Karnı tok, üstü pek, hayat konforunda hiçbir noksan bulunmayan,
hümanist geçinip barış türküleri söyleyenlerle, silah sanayinde sınır tanımadığı halde,
TİMSAHIN GÖZYAŞLARINDAN farksız söz ve söylemleri ile insan hakları
savunuculuğunda havarilik vazifesi üstlenenlerin dikkatine! ..

Kahramanlığın zayıf milletleri cehalet ve fakirliğe mahkum edip,
halklarını birbirine düşürerek SİLAH SATMAKLA;

hainlerin oyununa alet olup,
kardeş kanını dökmekle kazanılamayacağını HİÇ DÜŞÜNDÜNÜZMÜ?

Necdet Erem

h.d 024 HİÇ OLUR

Söz doğru olmazsa,
yüz samimiyet gösteremez,
şahsiyetsiz kişiler, maskesiz gezemezler.

Bir maskenin kullanım süresi,
bir başka maskeye ihtiyaç duyuluncaya kadardır.

Emin bir yüzü olmayanların,
görüştüğü insan adedince maske kullanması kaçınılmazdır.
Çünkü öyleleri gerçek yüzlerine bakmaktan kendileri bile tiksiniirler.

Kendisi olamayanlar,
BAŞKASIDA OLAMAZLAR.

Başkası olmaya çalışanların
ÖZ kimlik ve kişiliklerini de kaybedip,
taklitçi bir maymun veya HİÇ OLACAKLARINI
HİÇ DÜŞÜNDÜNÜZMÜ?

Necdet Erem

h.d 025 GÖLGE ETME

Fakire yardım,
Eğitime katkı ve benzeri iyilikler;

Hac, Namaz, Zekat gibi İbadettir tezi ile
Allah'a ibadeti insana iyiliğe indirgeyen zihniyetin bu ve benzeri istikametteki iddiaları
sureti haktan görünerek kamuflej edilmiş İslam düşmanlığından başka bir şey değildir.

Elbette fakir doyurmak, yetimi giydirmek, eğitime katkı sağlamak,
insanlık adına yapılan her hayırlı iş ve iyilikler çok önemlidir.

İnanan insanlar insanlık adına tüm sorumluluklarını dini mesuliyetlerinin içinde görüyor
ve yerine getirmeye azami gayret gösteriyorlar.

Bu değerli hizmeti ve bitmeyen gayreti,
ölkemizdeki eğitim gönüllülerinin yapmış oldukları takdire şayan çalışmalarda
çok net bir şekilde zaten görüyoruz.

Dünyanın en ücra köşelerine kadar (yamyam kabileleri dâhil olmak üzere) ulaştırılmış,
insanlığın barış umudu haline gelmiş bulunan Türk okulları ve oralarda verilen
mükemmel eğitimin dünya insanlığına parmak ısırtması ve kazanmış olduğu takdir ve
itibar, Allah'ın rızasını kazanma aşkından başka, hangi dünyevi menfaat beklentisi ile
izah edilebilir?

Amma inançlı insanları ibadetten uzaklaştırmak isteyen zihniyet,
cihan çapında yürütölen bu faaliyeti ya görmezden geliyor.

Veya kendi iç dünyasında ürettiği
bin bir vehim ve yalan ile karalayıp mahkum etmeye çalışıyor.

O eğitim yuvalarının vücut bulmasında emeği geçen insanlar;

Haclarını yapıyor, namazlarını kılıyor, zekâtlarını veriyor, oruçlarını da aksatmadan
tutuyorlar.

İbadetlerini muntazaman yerine getirmeleri onlara insani vazifelerini unutturmuyor.

Bilakis insanlığa karşı sorumluluklarının bilincine varıp,
İnsana hizmeti Allah'a itaat, muhabbet ve ibadet hassasiyeti ile ele alarak,
hizmette sınır tanımayan bir şuur kazanmalarını sağlıyor.

İnsana ve insanlığa hizmeti dini bir vazife ve hassasiyet olarak ele alıp,
komşusu açken tok geceleme korkusunu hayatlarının her safhasında,
kalplerinin derinliklerinde hissedip, insanlığa sahip çıkmanın sorumluluğunu hayatlarının
gayesi haline getiriyor.

Bu soruyu soran dostlar neden, insanlığın yararına, ahlakın yücelmesi, adaletin temin
ve tesisi, barış ve kardeşliğin kuvvet bulması adına;

İçki sofralarındaki Viskilerinden,
Virjinya tütününden yapılmış pahalı puro ve sigaralarından,
Fransız malı şampanya ve makyaj malzemesi, Avrupa'dan ithal edilen köpek mamaları,
Hava-i, Duba-i, gezileri, Montekarlo ve benzeri merkezlerdeki kumar hobilerinden, lüks

katlarından, fiyatı milyon dolarlar ile ifade edilen pahalı yatlarından ve otolarından ödün vermiyorlar?

Bunu onlara sormalı.

Yeri gelmişken;
Geçen gün bir dost sohbetinde;
Bir arkadaş aynı itirazda bulunarak umreye giden bir dostundan şikâyetle;

Umre parasını neden fakirlerin ihtiyacını gidermede kullanmıyor diye serzenişte bulundu.

Fakat maalesef bu arkadaş her akşam çilingir sofrasını kuran ve her gün en azından ON TL. sigaraya verip dumanına bakan ve sigarasının dumanı ile hem doğayı kirleten hem de çevresindeki insanları pasif içici konumuna mahkûm edip, kanser riski ile yüz yüze bırakan birisi.

Bu arkadaşın bir yıllık içki, sigara ve meze paralarını toplasak, sanıyorum birkaç umre parasından fazla bir meblağ oluşturur.

İşte kim kimi ne ile itham ediyor.

Evet, çalışmak ibadettir.
Hayru hasenatta ibadettir.

AMMA ÖNCE ALLAH'A KULLUĞUN TESCİLİ MANASINA GELEN FARZLARIN EDASI HIÇ BİR ŞEY İLE MUKAYESE EDİLEMEZ.

Farzlarını eda eden bir müminin tüm hayırlı işleri helal davranışları ibadettir. (uykusu ve helal sınırları dahilinde kalmak kaydı ile zevk ve eğlencesi dâhil olmak üzere.)

Allah'a iman noktasında tereddüdü, ibadetlerde ihmal, inkâr veya itirazı olan insanın ise hiç bir iyiliği ibadet sayılamaz.

Sıradan bir iyilikten öteye gidemez.
ZATEN MANEVİYATA İNANMAYANIN İBADETE İHTİYACI OLMAZ Kİ!

Maksat insana ve insanlığa iyilik ise;
Bunu hayvanlar, bitkiler hatta bakteriler bile en ileri seviyede yapıyorlar.

Gurur, kibir ve beklentiler içinde borç verir gibi yaptıkları iyilik ile iyilik yaptığı insanı kendisine köle zanneden mağrur insan müsveddesinin yanında;

Yememiz için semiren kuzular,
bir gram bâl için, bin çiçeği gezen arının iyiliği nasıl görmezden gelinebilir.

Bu ve benzeri iddialarda bulunanlar,
sorumluluklarını terk etmiş oldukları topluma karşı,
vazifelerini yerine getirip onların paşa keyiflerinin bozulmamasını sağlayacak APTALLAR SÜRÜSÜ ARAYAN, KENDİSİNİ UYANIK SAYAN ALDANMIŞ ASALAKLARDAN BAŞKALARI DEĞİLDİR.

Amma kusura bakmasınlar.

Allah'a ve ahirete inanan,
Allah'ın rızasını kazanmayı hayatının gayesi haline getiren Müslümanlar,
onların ne kölesi, nede sefih hayatlarını rahat yaşamaları için kullanabilecekleri cahil
hamalları değildir.

Kim nereye, niçin, ne zaman
nasıl yardım yapacağını artık çok iyi biliyor.

Onların nasihatlerine kimsenin ihtiyacı yok.
Değerli fikirlerini kendilerine saklasınlar.

Doğru bilip başkasına tavsiye ettikleri
önemli vazifeleri önce kendileri hayatlarına hâkim kılsınlar.

Onlara söylenecek herkesin bildiği Romen Diyojenin, Büyük İskender'e söylemiş olduğu
tarihi söz var. "GÖLGE ETME BAŞKA İHSAN İSTEMEM."

Evet, GÖLGE ETMESİNLER BAŞKA İHSAN İSTEMİYORUZ.

İbadet yapamamaları bizi pek ilgilendirmez.
Amma İbadet adına abidlerin ne yapacakları hakkında AHKÂM KESMESİNLER.

Buna hakları yoktur.

Necdet Erem

h.d 026 SOFRA

Maksadını net olarak ortaya koy ki,
herkes rahatlık ile anlasın ve istifade etsin.

Avam zahirinden,
havas gaibinden hissesini alsın.

Her şeyin bir alıcısı bulunur.
Sen sofranı çeşidi bol açarsan,
herkes ihtiyacına göre beğendiğinden yer.
Kimse aç ve mahrum kalmaz ve kalkmaz.

Kendi zevk ve ihtiyacına göre kuracağın sofradan, istifade eden az olur.

Unutmayalım ki hayat, yaratılmışların,
hayatlarını yaşamın devamı adına birbirine sunmuş olduğu
ilahi semavi bir SOFRADIR.

Avam: Halk
Havas: Kültürlü elit insanlar.
Gaip : Gizli görünmeyen.

Necdet Erem

h.d 027 ACABA

İnsan yaratılmış olan her şeye değer kazandırıp, kıymetini takdir ettiği halde, değerinin farkında olmadığı bir şey varsa, oda galiba kendi yaratılışındaki mükemmelliktir.

Her şey insanla var.
Ve insan için var edilmiş dersek,
acaba hata edip haddimizi mi aşmış oluruz?

Bence insansız bir kâinat düşünmek için,
yine hayal, hafıza, ilim, irade ve marifet sahibi insan
veya insan yeteneklerine sahip bir yaratığa ihtiyaç olacak.

Kâinatın yaratılmasına amaç,
anlaşılmasına sebep olacak insan,
bütün varlıklardan üstün veya kâinata denk sayılmaz mı?

Sözler isimli muazzam eserinin yirmi üçüncü söz bölümünde,
"lekad haleknel insane fi ehzeni takvim. 95/4 Tin"
"Biz insanı en güzel biçimde yarattık." ayeti kerimesinin tefsirini yaparken;

İnsana kâinatın misali musağğarı,
Eşreful mahlukat, Halife-i ruyi zenim, Muhatab-ı ilahi diyen
Üstadım Bediüzzaman Hz.leri, ayetten almış olduğu ilham ile

insan adına layık,
insanın ve İnsanlığının farkında olan
insan-ı kamil için yapılabilecek en güzel tarifi yapmıştır.

Misali musağğar: Küçültülmüş örnek.
Eşreful mahlukat: Yaratılmışların en şerefli.
Halife-i ruyi zenim: Yeryüzünün halifesi, arzda tasarruf sahibi.
Muhatab-ı ilahi: Allahın mahlukat içinde muhatap kabul ettiği
mükemmel mahluk.

Necdet Erem

h.d 028 ÖZLENEN

Sesin tonu, sözün tarzı,
kişinin kimlik ve karakterinin aynasıdır.

İnsan ağzını açınca,
sanki yüzündeki maskesini çıkarmış gibi olur.

İçinde savaş sürdüren kimsenin
ağzından, sevgi dolu sözlerin çıkması mümkün olmadığı gibi,

her şeyin güzel tarafını görmeyi kendisine yaşam tarzı olarak kabul edenlerin
ağızlarından,
kalplerindeki gül bahçesinden, muhatabını mest eden mis kokular yayılır.

İç dünyasında his ve duyguları ile barışı sağlayamamış,
eşya ve hadiselerin dili ile verilen mesajları çözememiş kimselerin,

bencil duygularını teskin için,
çevrelerindeki insanlara kabadayılık ederek, üstünlüklerini kabul ettirme gayretleri,
acizliklerini ve zayıflıklarını gizlemeye çalışma çabasından başka bir şey değildir.

İnsan çevresine korku salan değil,
gittiği yerde sevilen, ayrıldığında ÖZLENENDİR.

Necdet Erem

h.d 029 İNATMI

Her Şey dış görünüşü itibariyle,
hemcinslerine benzer gibi görünse de,

Her Şeyde kudretinin sonsuzluğunu,
sanatının inceliklerini ilminin her Şeyi kuŐattıĐını gösteren Allah,
hiÇ bir Şeyin bir diğerinin kopyası olmasına müsaade etmemiŐtir.

Âdem (as) dan kıyamete kadar,
gelmiş ve gelecek, hiÇ bir insanın,
ses, koku ve hücrelerine varıncaya kadar,
hiÇ bir Őeylerinin bir diğerinin aynısı olmadığını,

Asrımızın materyalist mantığın tehdidi altında olasına rağmen,
teknolojik gelişmeler ve bulgular inkâr edilemeyecek netlikte ortaya koymuştur.

Amma gel gör ki kre renk,
sağıra sesi anlatmak ne mümkün!

İnkâr mantıklı bir davranış ve ilim olmayıp,
Allah'ın sanat, marifet ve sonsuz kudretinin karşısında,
acizliklerini fark etmelerine rağmen kabullenemeyenlerin,
kibirlerinden kaynaklanan bir İNAT olabileceğini
HIÇ DÜŞÜNDÜNÜZMÜ?

Necdet Erem

h.d 030 AKIL

Akıl!
His ve duyguların,
kontrol ve değerlendirme merkezi.

Bilgi birikim bankası.
Bilgilerden ihtiyaca göre,
düşünce ve davranış üretim atölyesi.

Geçmişin kaydedildiği arşiv,
gelecek adına hayal üreten kaynak.
Her şeyi inceleyip değerlendirme yeteneği.

Amma!

Her şeyden çok bilinmeye tanınmaya muhtaç
ve doğru kullanılması gereken bir mevcud-i meçhul.

Necdet Erem

h.d 031 ÜZÜLECEK İSENİZ

Dert!

İnsanı gafletten uyaran İlah'î bir ikaz.
Yanlışlarınızdan duyduğunuz pişmanlıklar.
Hala insani değerlerinizi kaybetmediğinizin belirtisidir.

Acı veren dertlerden şikâyet etmeyiniz.
Yaşadığınız pişmanlıklardan dolayı da üzülmeyiniz.

Şikâyet edecek iseniz! .
Sizi gaflete salıp, yaratıcınızı unutturan,
yaratılış gayenizden uzaklaştırıp yaşamınızı anlamsızlaştıran,

her halükarda gideceğiniz ahiretinizi unutturup,
ebedi saadetinizi kaybetmenize sebep olacak olan,

yalancı mutluluklardan,
geçici zevklerden ve yeteneklerinizi körelten, rahat düşkünlüğünüzden,
insanlık onurunuzla kara bir leke olabilecek haram iş ve ilişkilerinizden **ŞİKAYET EDİNİZ.**

Üzülmeniz gereken şeyin,
zararını yaşayıp sonradan pişmanlığını his ettiğiniz halde,
tekrar, tekrar aynı hataları yapma, basiretsizliğiniz olduğunu
HİÇ DÜŞÜNDÜNÜZMÜ? .

Necdet Erem

h.d 032 ANLAMSIZ ALDANIŞ

Kazanmaya, başarmaya
odaklı olarak yaratılmış olan insan,

Sadece dünya mal, makam, servet ve şöhretlerini
kazanma adına bütün ömrünü sarf ederse!

ölüp kabre girdikten sonra,
acaba neyi kazanabilmiş olacak.

İmansız ve ibadetsiz bir hayatta,

Allah ile arası,
ahiret adına herhangi bir çabası olmayanların,

Hayatlarını uğruna israf ettikleri mücadelenin sonunda
sorumluluk ve cezaya çarptırılacakları mesuliyetten başka ne kazanabilecekleri
düşünülebilir?

Dünyaya gelirken getirmedikleri şeyleri götürebileceği yanılgısı içinde,
tek sermayeleri olan değerli ömürlerini, bırakıp gidecekleri şeyler uğruna sarf edenlerin,
bu anlamsız aldanişlarından dolayı acınmayı bile hak etmediklerini HİÇ
DÜŞÜNDÜNÜZMÜ?

Necdet Erem

h.d 033 NİCELİK VE NİTELİK

NİCELİK – NİTELİK

Nicelik mi önemli, nitelik mi sorusu üzerine bir tartışmada düşüncemi bildiren bir yazıdır.

Kestirme cevap olarak, nicelikte önemlidir nitelikte diyebiliriz. Ve demeliyiz.

Gerçi dünyada her zaman, Rahmetli Nasrettin Hoca'nın YE KÜRKÜM YE fıkrası yaşanmaktadır.

Fıkradan söz etmişken, bilmeyenlerinde olabileceğini de dikkate alarak özetlemeye çalışalım.

Merhum Nasrettin hocamız her zaman olduğu gibi güldürürken düşündüren, düşündürürken hayatın gerçeklerine ışık tutan nükteden saygıdeğer tarihi bir şahsiyettir.

Bir gün tarladan evine dönerken yol üstünde bir evde düğün şenliklerinin yapıldığını görmüş. Biraz dinlenmek birazda oradaki ikramlardan karnını doyurmak, kuruyan dudaklarını düğün şerbeti ile ıslatmak için düğün evine girmek istemiş. Tabi hocayı tarla kıyafetleri ile görenler içeri almak istememişler. Bu da saygın bir kişilik sahibi olan Hocanın zoruna gitmiş kendisini tanıtmadan düğün evini terk etmiş.

Eve varıp kadılık elbiselerini giyinip, kürkünü almış ve kavuğunu da takıp düğün evinin yolunu tutmuş.

Eve daha yaklaşmadan görenler hocaya iltifatlar, saygı gösterileri başlamış. Nihayet düğün evine gitmiş kendisine gösterilen sofranın en başköşesine kurulmuş. Önüne yemeklerin en güzeli sözlerin en saygılısı söylenmeye başlamış.

Tabi hocanın maksadı onların gösterdiği saygı veya ikram ettikleri yemeklerden istifade değil tarihin kulağına küpe olacak bir ders vermektir.

Herkes sofraya oturduktan sonra Merhum kürkünün eteğini eline alıp yemeğin içi sokup arkasında da YE KÜRKÜM YE deyince sofradaki insanlar hayret ve merakla Hocam ne yapıyorsunuz demekten kendilerini alamadılar.

Hocada beyler bu ilgi ve iltifat bana değil kürke olduğu için kürkün hakkını veriyorum. Biraz önce tarladan gelirken biraz dinleneyim diye içeriye girmek istedim maalesef yüzümüze bakan olmadı. Kürkü giyinip geldiğimde ise gösterilen bu ilgi ve iltifatın bana olmadığını düşündüm ve yemeği kürke yediriyorum, der.

Evet, ANLAYANA SİVRİSİNEK SAZ.

ANLAMAYAN DAVULZURNA AZ deyip fıkradan almamız gereken gerçek hayat dersimize dönelim.

Elbette insanlar kılık kıyafetlerine gör karşılanır, ilim ve irfanına göre uğurlanırlar.

İşin doğal ve doğru olanı da budur.

Fakat kurumsallaşarak gelişen ve gelişmekte olan dünyada, bilgi kadar belge de önemlidir.

Bilgisini belgeleyemeyenler, işin ancak hamalı olurlar.

Basit bir örnek veryim.

Siz teknik resim ve tarsım adına çok mükemmel mimari bilgi ve beceriye sahip olsanız, çizdiğiniz çok mükemmel bir projeyi hayata geçirebilmek için, mimari bir yetenek ve mesleki bir başarısı olmasada diploması olan herhangi bir mimarın onayından geçirmek zorunda olduğunuzu unutmayınız..

Mesleki ilgi, bilgi ve yetenek NİTELİKTİR.
Amma Diploma ve diplomanın verdiği yetki ise NİCELİKTİR.

Daha çarpıcı bir örnek daha vereyim.

Siz Dünya Ralli şampiyonu olsanız, ehliyetiniz yoksa trafikte seyrederken trafik polisi çevirdiğinde, Ralli şampiyonu olmanız ceza almanızı engelleyemez.

Sürücülükteki üstün bilgi, beceri ve başarınızı belgelemedikten sonra siz şoför sayılmazsınız.

Usta şoförlük NİTELİK İSE onu belgeleyen ehliyet NİCELİKTİR.

Bir örnek daha.

Çok sevdiğiniz ilim ve irfanına çok değer verdiğiniz kâmil bir insan mesleğinde mahir değil ise;

İşinizi onamı, yoksa aynı mesleği icra eden, mesleğinde mahir, ama insanîyetinde sakat birisine mi yaptırırınız?

Kişilik NİTELİK, meslek ise NİCELİKTİR.

Tabi dostluklarda ahlak ve insanlık yönünden nitelik her zaman önde gelir.

AMMA NE OLUR NİTELİKLİ İNSANLAR, İCELİK TE KAZANSINLAR. Meziyetiniz ile beraber mesleğiniz de olsun.

Meslek ve marifetiniz ne olur ise olun ama! Ona geçerlilik ve değer kazandıran belgenizde olsun.

Özelde, pratikte bilgi önemli olsada;
Resmiyette belge çok daha önemlidir.

Değerli dostlar hayat hamasetle yürümez.
Gerçekçi olmak ve hayatın gerçeklerini görmek ve göz ardı etmemek lazım.

Vatan Millet Sakarya diyenler; kaçırdıkları fırsatların, zayi ettikleri imkânların arkasından hasret ve pişmanlık ile bakar ya; Hayatta önümüze çıkan makul fırsatları, meşru sınırlar içinde değerlendirelim.

Kaçan fırsatın arkasından pişmanlıktan başka bir kazanç yoktur.

Sonuç olarak nitelik çok önemli olmakla beraber nicelikte ondan hiçte geri değildir.
İkisi bir bütünün birbirinden ayrılmaz parçalarıdır.

27/11/2010

Necdet Erem

h.d 034 KEŞKE

Yaptığı hatalı, noksan ve kusurlu işlerin sonunda,
yaşadığı zarardan dolayı pişmanlık duyarak telafi yollarını aramayanların;

Bir ömür, varlık sebeplerini düşünmeden,
yaratılış maksatlarını dikkate almadan yaşayanların,

ebedi hayat sermayesi ömürlerinin boş geçirilmiş her DAKİKASI için,
pişmanlık duyup acı ve üzüntü ile çok KEŞKE diyecekleri şüphe götürmez bir gerçektir.

Umarım ki keşkelermizi,
mazeret kabul edilmeyen hesap gününe bırakanlardan olmayız.

"şerrun nedameti yevmel kıyame" Hz. Muhammed (Sav.)
Pişmanlığın kötüsü kıyamet gününe bırakıldır. der

Aman dikkat! ..

Kabul edilmeyecek gündeki anlamsız pişmanlıklar, İTİRAF mahiyeti taşıyacağından,
cezaı büyötmekten başka bir işe yaramayacağını HİÇ DÜŞÜNDÜNÜZMÜ?

"Accilu bittevbeti kablel mevt" ne zaman geleceği belli olmayan ölüm gelmeden
tövbede acele ediniz, ikazına kulak verip;

Hafıza bantlarına kaydedilmiş olan hayat filminin utanç vesilesi ve cezayı gerektiren
sahnelerini TÖVBE MAKASI İLE temizleyerek haşir gününde Allah cc. huzurunda sürurla
seyreden talihli kullardan olmamız dileklerimizle.

Necdet Erem

h.d 035 YOL ONUN VARLIK ONUN

Alın teri; Kazanca meşruiyet ve bereket kazandıran, nimete lezzet veren, kalbe huzur dolduran en büyük mutluluk kaynağıdır.

Hak edilmeyen kazanç, gayri meşru ilişkiye, Alın teri olamayan nimet, minnet ve hisset ile sıcak ve tuzsuz yemeğe, helal kazanç yolunda düşünmeyen kafa, yorulmayan beden, ürettiği stres ve depresyon ile çevresine mikrop yayarak rahatsızlık veren bataklığa benzer.

Haksız kazanç, gasp edilmiş alın terleri, ahı alınan mazlumların gözyaşı ile biriktirilen MAL, layık olunmadan rüşvet veya torpil ile işgal edilen MAKAM etrafına pis ve iğrenç kokular yayan çöplükten başka bir şey değildir.

Helal ve insana yakışır ahlaki alanlardan çok, hayvani hazların doymak bilmeyen ihtirasları ile gurur ve kibrin yakıcı ateşine odun taşımaktan başka bir işe yaramaz.

AH ALAN ABAD OLAMAZ.

Efendimiz, doymak bilmeyen nefisten, yaşarmayan gözden, faydasız ilimden, titremeyen kalpten, Allah'a sığınırım. diyerek bizlere nelere dikkat etmemiz gerektiğini bildiriyor.

Ve bu yol göstericiliğin karşısında Sadakte Ya Resulallah deyip, (doğru söyledin) Sultanuşşuara Necip Fazıl KISAKÜREK'İN Sakarya Türküsü isimli şiirindeki taç beyitte dediği gibi;

**YOL ONUN VARLIK ONUN GERİŞİ HEP ANGARYA,
YÜZ ÜSTÜ ÇOK SÜRÜNDÜN AYAGA KALK SAKARYA.**

Diyor, ayağa düşmekten kurtulup, ayağa kalkacağımız günlerin özlemi ile yaşıyoruz.

Necdet Erem

h.d 036 ZAMANA YAZIK OLMUŞTUR

İman ve İbadetten mahrum bir hayatın,
ruhaniyetinde maneviyat, kemalat ve fazilet,
maddiyatında ise huzur, lezzet ve kıymet olamaz.

İnsan ruhu dünyaya ait olmadığından,
aradığı ve hasretini çektiğı şeyler dünyada yoktur.

Huzur, mutluluk ve saadeti,
iman, ibadet ve itaatten kaynaklanan zevk-i ruhaninin dışında arayanlar,
kısa bir zamanda aldandıklarını anlarlar.

Amma,
imansız, ibadetsiz gaflet ve
isyan içinde geçen zamana yazık olmuştur.

Ölürken zengin veya büyük makamların sahibi olsalarda.
Ömürlerini uğruna harcadıkları mal ve makamlarının verilecek hesabından başka
beraberlerinde hiçbir şey götüremeyeceklerini HİÇ DÜŐÜNDÜNMÜŐ?

Necdet Erem

h.d 037 TÖVBE NEDİR

Değerli Dost,
Tövbe nedir sorusuna,
dini açıdan bakıldığında!

Her hangi sebeplerden dolayı,
Yüce yaratıcının emirlerine muhalif davranışlar içinde bulunan kimsenin,
o davranış ve tercihleri tek etmesi karşılığında adaleti mutlakin tecelli edeceği din
gününde (Ahirette) verileceğine inanılan İlahi cezadan kurtuluş yolunu aramanın
adıdır.

Dünyevi açıdan bakıldığında ise;
Mal, makam ve itibarımızı tehdit edip
insanı sevenlerinin nazarında küçük düşürücü davranışlara
son verme adına yapılan bir öz eleştiri, kayıpları geriye kazanmanın mücadelesidir.

Dini açıdan tövbenin kabulü için uyulması gereken şartlara bakalım.

- 1- Günahı terk etmek.
- 2- Yaptığına pişman olmak.
- 3- Bir daha yapmama adına bir irade ortaya koymak.
- 4- İşlenen günahıta kul hakkı var ise helallik istemek,
maddi bir zarar söz konusu olduğunda zararı tazmin etmek..

Hal böyle iken,
bizleri Allah nezdinde suçlu ve cezalı duruma düşüren günahlarımızı çoğunlukla terk
etmiyor, işlediğimiz suçtan pişmanlık duymuyor, terk etme noktasında da her hangi bir
gayret sarf etmiyor ve işin garip tarafı ise Allah'ın bizi affedip bağışlamasını da umuyor
ve bekliyoruz.

Hak sahiplerini ise
onlara karşı işlenmiş suçtan haberdar olmadıklarından dolayı
hiç hesaba katmıyor ve dikkate değer bulmuyoruz.

Şimdi dünya iş ve ticareti adına tövbelerimizi nasılda kusursuz bir şekilde yerine
getiriyoruz ona bakalım.

Bir ticarete teşebbüs ettiğimizde,
iş sarpa sarıp zarara gitmeye başladığında! ..

Zararın neresinden dönülürse kârdır diyerek;
Hemen o işi feshedip terk ediyoruz.

Sonrada öz eleştiri ile
Yahu başka iş mi yoktu?
Nereden bu işe bulaştım diye için, için pişmanlık yaşıyoruz.

Ve bir daha böyle yaramaz iş mi,
asla deyip kararlılığımızı ortaya koyuyoruz.

Evet,
Allah'a, Ahirete,
mizana, hesaba, cennet ve cehenneme,

inanıp İman ettiğini söyleyen değerli Dostlar! ..

Fani ve geçici bir dünya ticareti için;
Fıkıhtaki adı ile tabir caiz ise Nasuh tövbesi yaparken! ..

Ahret adına, ahlak ve adalet adına, insanîyet ve İslamiyet adına,
bizi Allah huzurunda küçük düşüren sevimsiz bir konuma mahkûm eden,
sonuç itibariyle cehenneme mahkûm edebilecek olan günahlarımızdan tövbedeki
isteksizliğimiz, samimiyetsizliğimiz, bizleri günahlarımızın af edilmesi sonucuna
götürebilirmi?

Değerli dostlar!
Bize, hiç günah işlemeyin denmiyor.
Yaratılışımız itibariyle zaten bu mümkün değildir.

Ama mümkün olduğu kadar,
bilerek veya bilmeyerek az ve zorunlu olmadıkça günah işlememeye,
harama girmemeye azami dikkat gösterdikten sonra;

Farkına varınca
hemen tövbenin şartlarına riayet ile
istiğfar dileyerek bağışlanmayı talep edelim.

Bu konuda yine âlemlere rahmet olarak gönderilmiş olan Efendiler Efendisi Hz.
Muhammed Mustafa Sav. "VE ETB-İ SEYYİATİL HAŞENE" her günahın arkasından bir
tövbe, her hatanın ardından bir özür, her zararın peşinden bir iyilik yapınız diyerek,
kurtuluş yolunun kapısını işaret etmiyor mu?

Allah'ın bunca ikaz ve uyarılarına,
haramın bunca zarar ve kötülüklerine rağmen,
Zümer suresinin 53. ayetinde "Ey kendilerinin aleyhine aşırı giden kullarım! Allah'ın
rahmetinden ümidinizi keşmeyin. Şüphesiz Allah, bütün günahları affeder."
denildiğini HİÇ DÜŞÜNDÜNÜZMÜ?

Necdet Erem

h.d 038 DÜN VE BUGÜN

Dün ile bugün arasında doğru mukayese kuramayan bir kimsenin, yarın için söyleyebileceği inandırıcı ve güvenilir bir söz olabilir mi?

Değerli Dostlar,
dünü dikkate almayı ihmal etmeyelim.
Bu günü gerçeklerine uygun yaşamaya gayret gösterelim.

Ki!
Yarın üzücü sürprizler ile
dramatik şoklar yaşamak zorunda kalmayalım.

Bu gün dünden, yarın bugünden, bağımsız olmadığı gibi,
dünya ahiretin tarlası olup, ahiret hayatı ile dünya yaşamı da
birbirinden bağımsız olmayıp birbirinin devamıdır.

Dünya hayatı son bulup,
haşirde hafıza kasetlerimize kendi amellerimiz olarak kaydettiğimiz yaşantımızın
hesabını verirken pişmanlık yaşamamanın kimseye bir faydası olacağını sanmıyorum.

Efendimiz her konuda olduğu gibi,
bu konuda da "şerrun nedameti yevmel kıyame" diyerek,
kıyamet günü yaşanılacak pişmanlığın itiraf sayılacağından,
şerli ve kötü bir pişmanlık olduğunun altını çiziyor.

Hesabına hazır olamayanın muhasebesi zor olur.
Sonunu düşünmeden yaşayanın sonundan korkulur.

Necdet Erem

h.d 039 ÇOK ÖNEMLİDİR

İnsanlara, insan olarak yaratıldıklarından dolayı,
insanca yaşamaları gerektiğinin farkında olmalarının önemini anlatacak;

Allah'ın kitabından,
Peygamberin sünnetinden,
Felsefe, Sosyoloji ve Mantık gibi bilimlerin,
tespit ettiğı güzel ahlak ve adalet kurallarından,
fazilet dersleri verecek kurumlara şiddetle ihtiyaç vardır.

Bunların statüleri,
adları, sanları, şekil ve şemalleri çokta önemli değildir.

Ve olmamalıdır.

Konu insan ve insan ilişkileri olunca,
insanı zararlılardan koruyup, faydalı hale getirecek her söz ve söylem çok önemlidir.

Necdet Erem

h.d 040 BÜYÜK İŞLER

Bencillik,
hırs ve hasetten uzak,

sevgi ve hoşgörünün hâkim olduğu,
insana en çok yakışan, fedakârlık his ve duyguları ile dolu,
sevgilerin sel olup, kin ve nefreti boğduğu bir dünyayı, önce içimizde kurmalı,
sonra çevremizde aramalıyız.

Böyle bir dünyanın kurulabilmesi,
Yunus gibi, Elif okuduk ötürü, Pazar eyledik götürü,
Yaratılanı severiz yaratandan ötürü, deyip!

Sadece insanlarla iyi geçinmekle yetinmeyip,
tüm mahlûkat ile müspet münasebetler kurup,
kurulmasında öncülük etmekle mümkün olabilir.

Büyük işleri,
mütevazı görünüşlü,
şan ve şöhret hissinden uzak,
özverinin önem ve lezzetini bilenlerle,

nesli için yaşamayı,
nefsani arzular uğruna çürümeye tercih eden,
fedakâr ruh ve yüksek mefkûre sahipleri başarır.

Necdet Erem

h.d 041 BİR DÜNYA İSTİYORUM

Nefisleri yenilmiş, şeytanları kovulmuş,
Kurtla kuzu barışık, bir dünya istiyorum.
Hırsı hasedi ölü, süsü gülle bülbülü,
Her kesin özlediği, bir dünya istiyorum.

İnsanların sevgiyle, gülüşüp koklaştığı,
Allah'ın nimetini, kardeşçe paylaştığı.
Kini nefreti kovup, yürekten kaynaştığı,
Aşk ve muhabbet dolu, bir dünya istiyorum.

Kırlarında meleşen, oğlağıyla kuzusu,
Dallarında şakıyan, bülbül ile kumrusu,
İnsanları melekten, daha güzel huylusu,
Sevgilerle dopdolu, bir dünya istiyorum.

Canlı cansız demeden, sarmaş dolaş olalım.
Hep ele ele vererek, düşmanlığı kovalım.
Kini nefreti atıp, dostluğa yol bulalım.
Barış gülleri açan, bir dünya istiyorum.

İstediğim dünyada, olmasın düşmanlıklar.
Şeytanın inadına, hayat bulsun dostluklar..
Bütün hasretler bitsin, kavuşsun sevdalılar.
Huzur gülleri açan, bir dünya istiyorum.

Şeytana aldanmamış, meleği kıskanmamış,
Rabbe iman itaat, şuruyla donanmış,
Ahlakı aliyenin boyasıyla, boyanmış.
İnsanlarla dopdolu, bir dünya istiyorum.

İçinde ins-u melek, aşk ile konuştuğu,
Sevginin mutluluğun, ırmak olup coştığı,
Tüm putların kırılıp, çöplüğe savrulduğu,
Firdevs gülleri kokan, bir dünya istiyorum.

Sevmenin sevilmenin, manasını öğrenmiş,
Aşkı hakiki ile, akli kalbi bezenmiş,
Gerçek sevgiyi bulup, semalara yükselmiş,
Mü-minleri çok olan, bir dünya istiyorum.

Necdet Erem

h.d 042 HAKKI TESLİM

İnsanın üzerinde var olup yaşadığı dünyası,
evrene nispetle sonsuz ve sınırsız bir çölde, küçük bir kum tanesi kadar yer kaplamıyor
olabilir.

Amma görüyoruz ki,
O SONSUZ, SINIRSIZ SANDIĞIMIZ EVREN,
fiziği itibariyle varlığından bahsetmenin gülünç olduğu insanın,
hayal ve hafıza dünyasında bir kum tanesi kadar yer işgal etmiyor.

Ne kadar manidar.
Değilmi?

İnsan Allah'ın sanatlarını öğrettiği,
Sıfat-ı Süphaniyesi ile donattığı,
kâinata sığmam amma mümin kulunun kalbine sığarım, dediği mahluk-i asil.

Böylesine asil bir mahlûkun,
kainata denk olduğunu iddia edenler,
acaba hadlerin aşip insanı fazlamı büyütüyorlar?

Yoksa insan hilkatinin hikmetindeki büyüklüğü görüp bir hakkımı teslim ediyorlar?

Necdet Erem

h.d 043 GEÇLİK

Gençlik çağı,
din ve dünya işlerinde başarılı olacağın ve olman gereken,
ideallerini hayata hâkim kılman adına müsait olduğun, ömrün güçlü ve heyecanlı
zamanıdır.

Kazanacağın şeyin kıymeti,
kazanma adına kullanacağın güç ve sarf ettiğin emek nispetinde olup;
engellerin, rakiplerin ve düşmanların da o denli zorlu ve çetin olacaktır.

Onları yenmek için rakip ve düşmanlarını doğru tanıman,
Akıllı, zeka, güç ve imkânlarını yerli yerince kullanman gerekmez mi?

Dost ve düşmanını tanımayan ihanete,
güç ve imkânını doğru kullanmayan mağlubiyete uğramaktan kurtulamaz.

Ölüm veya her hangi bir sebep ile terk veya kaybedeceğini bilmene rağmen,
hayali ile yaşadığın dünya mal ve makamını, yaşadığın süre içinde kazanma imkânının
olabilir.

Amma Allah'ın rızasını kaybetmiş bir şekilde ölürsen! ..

Ömrün boyunca önemini idrakten uzak yaşadığın
bu büyük kaybın telafisi için cehennemde çok yanman gerekebilir.

Cehennemde yanmayı dil ile ifade etmek kolay olsa da.

Hakikat-i hal hiçte hafife alınacak gibi değildir.
Yanmayanlar yanmanın ne olduğunu nerden bilecekler?

Cehennemde dehşetini azda olsa anlamak istersen,
parmağını yanan bir mumun titreyen zayıf alevine,
yanık et kokusu duyuncaya kadar tutarak dene.

Seni yoktan var eden,
rahmet, merhamet, inayet ve nimetleri ile dünya misafirhanesinde ağırlayan,
Rabbinin emir ve yasaklarını hafife almanın karşılığında tehdit edildiğin cehennem
azabının şakaya gelmeyecek ciddiyetini azda olsa anlayacaksın.

Dün öldü.
Yarın var mı?
Gençliğine güvenme, her ÖLEN ihtiyar mı?

Şu yazıyı okumakta olduğun an içinde,
dünyada HER YAŞTAN ama her yaştan,
yüz binlerce insan ecel şerbetini içmekte olup;

sende hiç ummadığın, hiç beklemediğin, bitirmen gereken önemli işlerinin,
gerçekleştirmek istediğini birçok emellerinin olmasına rağmen hayat mumun Azrail
tarafından üflenerek söndürülecek.

Farkına varmadan hafıza bantlarına kaydetmiş olduğun

tarihçe-i hayatının hesabını vermek üzere adil olan Allah'ın huzuruna çıkarılacaksın.

Hesaba çekilmeden
nefsini hesaba çekmen gerektiğini HİÇ DÜŞÜNDÜNMÜ?

Necdet Erem

h.d 045 HIÇ DÜŞÜNDÜNMÜ

Ey Nadan Nefsim! ..
Gösteriş ve riyadan sakın.

Her şeyi veren Allah'tır.
İşlerini onun rızasını gözeterek yap.
Onun rızasının dışında hayır beklenecek hiçbir şey yoktur.

Başkalarında görüp hasretle sahip olmak istediğin mal ve makamı,
onlara veren, her şeyin gerçek sahibi olan Allah'tır.

Eğer isteğinde samimi isen!
Acz ve fakrını şefaatchi yaparak,
bütün samimiyetinle mülkün sahibine müracaat et.

Şunu asla unutma,
nimet ve yardım insana,
liyakat ve samimiyet nispetinde gelir.

İsteklerinde samimi bulmadığın kimselerin taleplerine sen bile sıcak bakmazken,
Allah'ın, senin samimiyetsiz, riya ve gösteriş dolu taleplerini kabulünü nasıl beklersin?

Başkalarının gözüne girmek sana bir şey kazandırmaz.
İnsanlara iyi davran, dostça geçin, yardım et, fedakârlıkta bulun.

Beklentiler içine girmen amellerini iptal edecek riyadan gösteriştten başka bir şey
değildir.

Allah'ı unutup,
basit beklentiler için,
aciz kulların gözüne girip,
kendini onlara beğendirmeye çabalama.

Bu davranışının
sana bir şey kazandırmayacağı gibi,
başına neler açabileceğini hiç düşündün mü?

Sana takdir edilmiş olan dünyalıkları elde etme noktasında başarılı olabilirsin. Helal
yollardan kazanıp hayırlı hizmette kullanmadığın malları, bırakıp giderken hesabının
sorulacağını düşünmüyormusun?

Evet,
hak etmeden kazandığın malların,
gasp ettiğin makamların, dünyada kalsa bile
hesaplarının sorulacağını aklından hiç çıkarma.

Gözü doymaz mirasçılara bırakacağın mal, mülk için,
bunca hırs bunca telaş niye?

Dünyanın bütün zenginlikleri,
sana değer kazandıran şahsiyet ve haysiyetinden değerli değildir.

Sen kişilik değerlerini ne karşılığında,

kimin için ve hangi yolda heba ediyorsun?
Hiç düşündünmü?

Necdet Erem

h.d 048 GENÇLERE.

Değerli Genç Kardeşlerim!

Eğlenerek yaşamak isterken,
hayatımıza anlam kazandırmayı da unutmayalım.

Çünkü zamanın, anı, günü uzun,
heyecan veya korku ile beklenen yarınları,
uzak gibi görünse de,

Dün diye adlandırdığımız bir ömrün,
nerede ve nasıl geçtiğini anlamak mümkün değildir.

Bugünün geçmişe hasret ve hüznle bakan yaşlıları,
dünün hayati tozpembe görüp hafife alan gençleri değimliydi?

Sizlerde bugün tasasız,
vur patlasın çal oynasın keyfe keder serazat yaşamak isteyen, ömrünün baharında
gençler olabilirsiniz.

Ama yarın,
saçlarınızın ne zaman ağardığını,
dişlerinizin nasıl dökülüp protezin ağızlarına girdiğini, dizlerinizin kireçlenip, yıpranıp
tutmaz hale geldiğini,
fark edemeyen yaşlılar kervanına katılmış olabileceğinizi sakın unutmayınız.

Tabii ki yaşlanacak kadar yaşama şansınız olursa!

Bu günün genç olup,
hep genç kalacaklarını zan edenler,
yaşama şansları olursa, yarın denecek kadar kısa bir zamanda yaşlanıp haline acınan
ihtiyarlar kervanına katılacaklarını unutmamalıdır.

Sevgili gençler!
Hayatınızı anlamsız eğlenceler ile israf ederek,
sonuna MANASI OLMAYAN BİR SIFIR KOYACAĞINIZA!

İman ile anlamlandırıp,
İbadet ile ziynetlendirerek;

GEÇMİŞİNİZİ VE GELECEĞİNİZİ,
DÜNYANIZI VE AHİRETİNİZİ AYDINLATACAK NURLU BİR NOKTA KOYSANIZ, sanıyorum
kazanan siz olur gençliğinize ebediyet kazandırmış olursunuz.

Dünyanın kaybolan yalancı nimetlerine ağlayan yaşlıları olmaya bedel, gideceği
cennetin ebedi gençlerinden olmanın tatlı hasreti ile yaşamaya ve yaşlanmaya ne
dersiniz?

Necdet Erem

h.d 049 NE ZAMANA KADAR

Ey Ruhu ebediyete ayna! ..
Kalbi, sevgiyi ve sevgilileri yaratana müştak! ..

His ve duyguları,
sonsuz ve sınırsızlığa açık ve aşık İNSAN! ..

Sonsuza kavuşman,
Ebediyeti kazanman için,

Sonsuz his ve duygular ile donatılarak
EMANETEN senin tasarrufuna verilmiş olan beden evini,
her şeyini varlığına borçlu olduğun değerli ÖMÜR SERMAYENİ,
ne zamana kadar basit, fani, bırakıp gideceğin, değersiz şeyler uğruna feda,
vefasız mecazi mahbupların arkasından koşarak İSRAF EDİP TÜKETECEKSİN? ..
SÖYLERMİSİN NE ZAMANA KADAR? ..

Necdet Erem

h.d 050 AKLIN HAKKI

Saçcı solcu demem.
Aklın hakkını verenin hayranıyım.

Hayat,
düşüncenin hakkını verenlere
hizmet için kurulmuş bir müessesedir.

Düşünmeyen
veya düşünemeyenlerse,
düşünenlerin düşünce atölyesinin işlenmeyi bekleyen malzemeleridir.

İdealist insanları severim.
Düşmanımdır basit beklenti esiri olan sempatizanlar.

Fikirlerinin arkasında inancının doğruluğuna inandığı sürece duran yiğitlere aşığım.

Düşüncelerinin yanlış ve tutarsız olduğunu bilmelerine rağmen,
inadından vazgeçemeyenler ise insanlık adına bir kanser virüsünden farksız,

toplumları tehdit eden KOLERA ve CÜZZAM mikrobundan daha tehlikeli ve zararlı
mahluklardır.

Necdet Erem

h.d 051 GEÇEN ZAMAN

Evet,
Geçen zaman dilimlerinin,
dünya ticaret hanesindeki tek sermayemiz olan ömrümüzü çaldığının,

ben diye sahiplendiğimiz bedenimizden
bir şeyler koparıp götürdüğünün farkında olmasak ta,

maalesef her geçen gün,
beden binasından düşen bir tuğla,
blok takviminden kopan bir sayfa olmasına rağmen;

Ruh, her gün biraz daha olgun,
biraz daha huzurlu, mutlu ve umutlu,
varacağı saadet diyarına emin adımlarla yürürken;

Yeter ki biz, onu geldiği vatani aslisine dönerken,
değerlerinden soyutlamış bir halde emanete ihanet etmenin suçluluğu içinde
başını eğdirecek korku ve utanca mahkum etmeyelim.

Necdet Erem

h.d 052 HER ŞEYİN KARŞILIĞI

Allah (cc) Hz.lerinin her asırda,
her zamanda insanlığa Şükrünün eda edilmesi amacına yönelik,
ihсан ve ikram buyurmuş olduğu sonsuz nimetleri olduğu gibi!

Bu asırda teknolojinin harikası diyebileceğimiz bilgisayar,
internet nimet ve imkânlarının Şükrünü eda, sorumluluğunu ifa adına,
dünyevi teknik ve ticari iŐlerimizin yanı sıra, O'nun ismi Şerifini tüm dünyaya
anlayacakları dilden ilan etmek gibi önemli bir amaç uğrunda kullanama sorumluluğu
yüklemiştir.

"ELCEZA-Ü MİNCİNSİL AMEL"

her Şeyin karşılığı kendi cinsindedir, hükmünden hareketle,
bu mükemmel iletişim aracını, istinasız her insanın hayatına anlam kazandıracak olan,
Allah'a ve ahirete iman, irşat ve tebliğinde kullanmak bu büyük nimetin
sorumluluğundan kurtulma vesilesi olacaktır.

HiÇbir Şey sıfır riskli olmadığı gibi,
yeni icat edilmiş olan her Şeyin risk oranı yüksek,
tahribatı ise gelişmişlik ve sirayet alanının genişliği nispetinde büyük olur.

İnternet ülkemizde hayırlı işlerde kullanılsa da,
bugüne kadar birçok insanımızın ondan fevkalade zarar gördüğü bir gerçektir.

Henüz tanıma ve onunla tanışma aşamasında olduğumuzdan dolayı yüksek risk
sınırlarındayız.

İnternet geçen beş, on yıl öncesinin yaklaşık % 95 oranında olan risk sınırını geride
bırakmış olup, yavaş yavaş oyun, eğlence, gayri ahlaki iş ve ilişki aracı olmaktan
çıkarak hayatın vazgeçilmez, yeri doldurulamaz yaşam malzemelerinden biri olma
yoluna girmiş bulunmaktadır.

Kültürel, teknik ve ticari alandaki kullanım amacına paralel,
Allah'ın onu insanlara ihсан amacına hizmet etme aşamasına doğru güçlü ve emin
adımlarla yol alıyor.

Öyle de olsa hiçbir Şey,
yok olmadıkça, hiçbir zaman sıfır riskli değildir.

Önemli olan iyi niyet ve
doğru amaç doğrultusunda kullanmaktır.

İnşallah kullanıcılar Şu medeniyet harikasından insanlığını saadet-i ebediyesini kurtarma
yolunda faydalanırlar.

Onu ahlaki tehdit ve tahrip unsuru değil, tahkim aracı olarak kullanırlar.

Hava deyip değer vermediğimiz,
hayati ihtiyacımızın teneffüsten başka,
sesi, görüntüyü, kokuyu, ısıyı, iŐiĐi ve daha bilemediğimiz
istikbalde insanların bulup bileceği, nice hizmetlerinin olduğunu görecek.

Belki birileri havayı ilah kabul edip,

Allah'ı inkârlarına alet etme cehaletine düşelerde!

Gerçek akıl sahipleri havaya bunca özellikleri verip istifadelerine sunan Allah'ın sonsuz nimetleri karşısında HAYRET VE MUHABBET SECDELERİ EDECEKLERDİR.

Bilgi sayar ve İnternet,
bunun bu asırdaki önemli delillerinden biri olsa gerek.

Birçoklarını Cehenneme hortumlayan bir anafor iken,
birilerini de Cennete yükselten asansör veya uçuran bir Burak olur.

Evet, bütün icatlar gibi bilgisayar ve internet akılın gözüne Allah'ı gösteriyor ise!
Mesajı alan akıl sahibinin de Allah'ı anlatması bu nimetin ÜCRETİ ÖLÜR.

Nede olsa
Her şeyin karşılığı kendi cinsindedir.

Necdet Erem

h.d 053 HAYAT

İnanç fitri bir ihtiyaç olduğu gibi
hayata anlam kazandıran akli ve insani boyuttur.

Akıl ile varlık ve olaylar arasında kurulan münasebet, inkârı imkânsız kılar.

İnkâr;

İnancın insanı ıslah ve terbiye eden sorumluluklarından kaçmak ve kurtulmak isteyen,
rahat düşkün, lezzet tiryakisi, zayıf iradeli insanların, ilahî iradeye isyan sonucu
saklandıkları karanlık kör nokta, içine düştükleri ruhsal panikten kurtuluş umdukları
liman ve sarıldıkları çabuk kırılacak kuru bir daldan başka bir şey değildir.

İnanmadığını zan edip,
inkâr üzerine bir hayat felsefesi kurmak isteyenler;

hayatı anlamsızlaştırmakla hayat güvencesini
ve mutluluk kaynağını kaybettiklerinin farkında değildirler.

İnanmayan, inanmadığını iddia edip, inançlara savaş açmış bulunan, kendisini akıllı,
elit ve ilerici olarak adlandıran insanların sonucu itibarıyla kazanacağı bir şey yoksa!

Hayatı tüm zorluklarına rağmen nasıl ve neden yaşıyorsunuz
sorusuna karşı verebilecekleri mantıklı veya mantıksız bir tek cevapları da yoktur.

Hayat, Allah'a ve ahirete iman ile
ebedileştirilmez ve anlam kazandırılmaz,
sonsuz saadet kazandıran bir ticarete dönüştürülmez ve öyle olduğu düşünülmez ise!

Esaret ve işkenceden, idam hükmü verilip,
infaz gününün beklendiği zorlu bir mahkûmiyetten,
sonu sıfır olan dramatik bir film sahnesinden başka, mantıklı bir adı ve izahı olabilir mi?

Necdet Erem

h.d 054 MENFİ MUHALEFET

Evet,
"ettahribü eshel"
Tahrip, yıkım kolaydır.

Menfi muhalefet hissi,
sorumluluk yüklediğinden nefse hoş gelir.

Bütün kültür ve medeniyetler,
nitelikli insanların yüz yıllar boyu vermiş oldukları emek,
geçmiş oldukları zahmet ve azimli mücadele sonucu ortaya çıkmış olmakla;

Laftan başka bir şey üretmeyen sorumsuz muhaliflerin laf ebeliği, haset davranışları,
hırs körlükleri ile tahrip edilip, tarih mezarlığının tozlu arşiv raflarında yok olmaya terk edilmiştir.

Bir binayı
yaramaz bir çocuk, veya sorumsuz bir insan
az bir masrafla bir veya bir kaç günde yakar veya yıkabilir.

Amma o binayı
yüzlerce sanat ehli sorumlu insan,
aylarca mesai, demetlerle para harcayarak
ancak vücuda getirebilirler.

Menfi muhalefet
sorumluluk taşımadığından dolayı
kaybedeceği bir şeyi yoktur.

Bekara karı boşamak KOLAY olduğundan,
olmadıkları ve olamayacakları yapar veya yapacağını vadeder.

Yapılmış ve yapılmakta olan müspet çalışmaları ya yok sayar,
veya yok etmek için olanca gücü ile yok etmeye, yok göstermeye çalışır.

Muhalefet,
iktidarlara doğruyu gösterme kurumu iken,
doğruluğa muhalefet eden menfi muhalefetten ne beklenebilir.

Ülke ve milletimizin,
muasır medeniyet seviyesinin altında kalıp,
milletler arenasındaki medeniyet yarışında yaşamış olduğu mağlubiyet,

yüzyıllık iktidar ve muhalefet arasındaki hasede dayalı kısır çekişmenin
bencillik faturasından başka bir şey olmadığını HIÇ DÜŞÜNDÜNÜZMÜ?

Necdet Erem

h.d 055 HAYATİ KONU

Ey akli kara odaklı yaratılmış İnsan! ..

Çıplak gelip,
yine çıplak gideceğin
şu dünyada neyin ticaretini yapıp,
neyi kazanıp neleri kaybedebileceğini hiç düşündünmü?

Doymayan hırsın,
söz dinlemeyen hasedinle,
başına gelmeyen dert belâ kalmadı.

Hislerine aldanarak! ..
ARKANDAN NE BIRAKTI diyenler hesabına ömrünü tüketirken;

Birazda kabrin öbür tarafında,
ne getirdi diye bekleyenleri hesaba katarak,
bırakıp gidilecek şeyler kazanmaya çalışırken,
kazandıklarına götürülebiyecek bir mahiyet kazandırmayı unutmayı;

iki dünya ticaretini birlikte yapsan,
daha karlı bir iş yapmış olmazmısın?

Uğruna yaşayıp bir ömür yorulduğun mallarını,
bırakıp gidenlerden değil alıp götürenlerden olmanın bir yolu olmalı.

Ne dersin! ..
Bu konu biraz daha dikkatli düşünmeye
iş bilenlerden sorup öğrenmeye değmezmi?

Necdet Erem

h.d 056 ZAAF VE TEHLİKELER

İnsana sıkıntı veren olaylar yakından incelendiğinde!

Ya nimet ve imkânları İSRAF etmenin ezası!

Veya zamanında yapılmayan vazifelerin İHMALİNİN ağırlaşmış olan cezasından başka bir şey olmadığı görülecektir.

Öyle ise!

Ne nimet ve imkânları ihtiyaç sahiplerinin hakkını tecavüz ve ihlal,
ne kıymetlerini hiçe indirecek sorumsuzca israf nede vakti gelen vazifeleri tembellik ve tenperverlik ile tehir ve ihmal yoluna gitmemeliyiz.

İhtiyaç kadar tasarruf,
nimetin değerini takdir ve zararsız istifade imkânı verdiği gibi,

Vazifeleri vakti vaktine yapmak;
dünya ve ahiret adına tehdit eden tehlikelerden korunmanın
en isabetli ve belki de tek kurtuluş yoludur.

Sevgi,
iyiye, güzele talip,

Lezzet,
 faydalı şeye devam,

Korku,
zararlılara karşı tedbir,

Acı,
hata ve yanlışlardan kurtulmak için verilmiş olan duygunun adıdır.

His ve duygularını doğru kullanmada hassasiyet gösterenlerin zaafının esiri olmaktan
kurtulup,
tehlikeli ve zararlı sonuçlarına katlanmaktan kurtulacaklarını HİÇ DÜŞÜNDÜNÜZMÜ? .

Necdet Erem

h.d 057 EN BÜYÜK YALAN

İnsan kendisini ne kadar aldatırsa,
faturası o kadar büyük, acısı da bir o kadar yakıcı olur.

En büyük yalan,
insanın kendisine karşı uydurduğu
ve kendisini inanmaya zorladığı yalandır.

Maalesef insanların çoğu
kendisini çok ciddi bir yalana inandırmaya zorluyor.

İnanmak istemeyen akıl ve vicdanını ise
zevk ve sefa rüşvetleri ile susturmaya çalışıyor.

Gerçekle yüz yüze gelindiğinde
yaşayacağı pişmanlık dünyevi tahminlerin çok üstünde olacaktır.

Necdet Erem

h.d 058 UYAN

Maalesef insanlık sarhoşçasına;
Niçin yaratıldığının ve nasıl yaşadığının farkında değil.

Hayatı sebep ve sonuçları ile sorgulayan yok! ...
Değerini bilen ve değerine uygun yaşayanlar ise yok denecek kadar az.

İşin garibi de şu ki,
hor ve hakir yaşayanlar tarafından da horlanıyorlar.

Değersiz ve boş şeyler için en değerli SERVET olan ömürler,
geçici, zararlı bir çoğu da kıymetsiz ve manasız şeyler uğruna, hovardaca israf ediliyor!
...

Dünya yolculuğu bitip,
kabir denen son durağa varıldığında,
kazanç zan edilenlerin kayıp, kâr zan edilenlerin,
zarar olduğunu görmenin HÜSRANI İLE MÜFLİS YAHUDİ TÜCCAR GİBİ
ACI BİR PİŞMANLIK içinde dizler dövülecek ama nafiye.

Ey İnsan!
Aklını Başına Al.
Ölüm sekaratı SENİ UYANDIRMADAN EVVEL UYAN.

Necdet Erem

h.d 059 KORKU YOK BİLKİ

Nedir bu kainat, ben varım neden?
Nasıl yaratılmış, mükemmel beden?
Tüm bunlara bedel, istenen benden! ..
Tevhidi ilandan, başka yok BİLKİ.

Her nesnede sonsuz, sanat gizleyen,
Yüce Arş'tan, seni her an izleyen,
Tüm dünyayı, senin için süsleyen,
Seni kendisine, kul seçmiş BİLKİ.

Ruhuna derc etmiş, ebed arzusu,
Diline söyletir, hasret türküsü,
İnanan emindir, yoktur kaygusu,
İnandım diyene, elem yok BİLKİ.

Kalbini karartıp, taşta çevirme,
Ölçüyü kaçırıp, çamlar devirme,
Hak yolu bırakıp, harama girme,
Batıla gidene, felah yok BİLKİ.

Dünya baki sanıp gaflete dalma,
Zulmedip mazlumun, ahı'nı alma,
Mahlukat niyazda sen geri kalma,
Kalanlar yollarda kaybolur BİLKİ.

Rabbi Vahid bilip, tasdik edene,
Hak Resul yolunu, tutup gidene,
Ondan başka ilah yoktur diyene.
Dünyada ukbada, korku yok BİLKİ.

Necdet Erem

h.d 060 MEZARDA DEĞİL

İstek ve taleplerimizdeki sınırsızlık;
elde ettiklerimiz ile tatmin olamayıp yetinmeyişimiz,

Ruhlarımızın yaratılmış olduğu ebedi cennet standardının
dünyadaki arayışlarının doğal bir sonucu olduğunu göstermiyormu?

Ruhlar bu âlemin malı olmadığından,
aradıklarını burada kazanma sorumlulukları olsa da,
maalesef bulma imkânları yoktur.

Bu da gösteriyor ki!
Dünya ebedi nimet numunelerinin sergilendiği bir teşhir salonu,
asıllarının tanıtımı amacı ile gösterilen bir reklam filminden başka bir şey değildir.

Önemli olan bunu ölmeden önce anlamış olabilmek.

Yoksa asıllarının amellere göre verileceği
ebedi aleme eli boş dönmüş halimiz ile anlamanın, CAN YAKICI, KAHREDİCİ
FAYDASIZ BİR PİŞMANLIKTAN BAŞKA kazandıracağı bir şey olabilir mi.

Cennet ticareti dünya pazarında yapılır,
ömrünü tüketip girmiş olduğun dar ve karanlık MEZARDA DEĞİL.

Necdet Erem

h.d 061 İNANAN VARMI

Fezaları fethetmek, Atomu parçalamak,
Arzın derinliklerindeki gizli hazineleri çıkarıp
sadece dünyevi haz ve lezzetlerin tatmini adına istifade etmek,

Hücrenin genetik kodları ile oynamak,
insanın doymak bilmeyen arzularını geçici olarak tatmin ile
kendisine rakip olarak gördüğü hemcinslerine karşı
sanal bir galibiyet sağlama hırs ve inadını
okşamaktan başka bir işe yaramıyor.

İnsanoğlu dünyada Allah'ın vermiş olduğu,
yetenekleri, nimetleri, imkânları sonuna kadar kullansın! ..

Amma bütün bunların verilmiş sebebi olan,
Allah'ın RIZASI, RUHUNUN ŞİDDETLE İHTİYAÇ DUYDUĞU VE
ARADIGI AHİRET SAADETİNİ KAZANMAYI da aklından bir an olsun çıkarmasın.

Fani dünyanın çekici lezzeti,
aldatıcı şöhreti, alçaltıcı şehveti, yalancı serveti,
bugüne kadar kimseye bir şey kazandırmadı.

Bugünden sonrada kazandıracağına inanan varmı?

Necdet Erem

h.d 062 TARİHİ YAZITLAR

Bu gün söyleniş sebebini bilmediğimizden dolayı anlamakta zorlandığımız,

günü itibarı ile çok isabetli,
doğru mana ve mesajlar içeren sözler,

günün imkânlarının kazandırmış olduğu mantıki değere göre güncellenmezse,
gülünç veya hurafe duruma düşmekten kurtulamazlar.

Çünkü her asrın imkânlarının oluşturduğu mantık ile olaylara farklı bir bakış açısı vardır.

Her asrın, her yörenin ve her milletin kendine has değerleri olduğu gibi
düşüncesine özellik kazandıran özel sebepleri ve materyalleri de vardır.

Tarihi yazıtlar,
özellikle kutsal metinlerin,

zaman, mekân, mütekellim, muhatap, makam, maksat ve imkân esasları dikkate
alınmadan
yüzeysel bir bakışla gerçek maksatlarının anlaşılması mümkün olamaz.

Anlamadığını yanlış,
görmediğini yok sayanlar!

Tarihe hakaret,
insanlığa ihanet ettikleri gibi
kendilerini de geçmişten geleceğe ulaştıracak
tarihi bağlardan ve değerlerden mahrum bırakmaktan başka bir şey yapmıyorlardır.

Banazlık ve yobazlık,
muhalifine tahammülsüzlük ve
her şeyi malumatına münhasır görme hastalığının adı olsa gerek.

Necdet Erem

h.d 063 NE GARİP

Evet,
İnsanlar ölmek için doğar! ..

Yaşamak için umutsuz ve amansız bir mücadele içinde
hastalık, kaza, bela ve musibetler ile boğuşarak,

kendisi için yaşam adına takdir edilmiş,
sonu belirsiz süre içinde, hiç ummadığı bir anda
elinden çıkacağını bilmesine rağmen emaneti sonuna kadar koruma mücadelesi verir.

Amma insanların birçoğu hayatın bir sınav,
dünya nimet ve imkânlarının mesuliyetli bir emanet olduğunun farkına varmadan,

vereni hesaba katmadan,
veriliş gayesini hiç mi hiç düşünmeden yaşar.

Ne garip.

Not:
Bu gün eşimin rahatsızlığı nedeni ile hastaneye gittim.
Çocuğu, genci, yaşlısı, kadını, erkeği ile insanların, ölümü unutmuş,

ölümden kurtuluş umudu olmayan yaşam adına,
nasıl amansız bir mücadele verdiklerine şahit olunca!

Ben dahil,
acaba biz insanlar hiç ölmeyeceğimize mi inanıyoruz
diye düşünmekten kendimi alamadım.

Evet, hayat kutsal bir emanettir.
Korunmalı.

Amma veriliş maksadının farkında olup,
veriliş amacı doğrultusunda yaşandıktan sonra.

Hayatı verene ihanet ve isyan içinde uzun bir hayatın,
sahibine çektireceği sıkıntılardan başka kazandırabileceği bir şey olabilir mi?

Yoksa her hastalıktan kurtuluşun,
arkasından gelecek yenilerinin acı ve ızdırabına peşinen razı olmak ve
davetiye çıkarmaktan başka bir adı, mana ve maksadı varmı?

Necdet Erem

h.d 064 GORİL İŞTAHLI

Düşünce! ..
Hayata anlam kazandıran en önemli insani vasıf.

Her akıl ve mantık sahibi tarafından düşünülmesi gereken,
hayatın sonucu, yaşamın anlamı ve amacı gibi hayati alanlardan uzaklaştırılıp,
birileri veya bazı odaklar tarafından,
sadece yaşanan doğal pratiklere indirgenerek kasıtlı bir şekilde katlediliyor.

Düşünceler yaşamın neden ve nasılı üzerinde değil,
basit ve basitleştirici doğal fonksiyonları üzerinde yoğunlaştırılıyor.

Oysaki onlar,
özel olarak düşünülme de
zaten öteden beri yaşamın pratiği içinde
içgüdüsel refleksler halinde yaşanarak varlıklarını sürdürüyorlar.

Önemli olan yaşamın devamı adına,
beslenme, barınma ve üreme gibi hayatın içinde yaşanan doğal fonksiyonlar değil;

Hayatın, varlık nedeni olan,
YAŞAMI YAŞANMAYA DEĞER KILAN,
anlam, amaç, sebep ve sonucunu düşünmek,

İnsanlık için hayatı zorluklarına rağmen,
sadece ölmek için yaşanan bir dayatma olmaktan çıkaran
hayati öneme sahip değil mi?

Ki! ..
İnsanlar içinde,
varlık nedeni gibi gerçek düşünceye odaklı
düşünen ve yaşayan kimseler yok diyemesekte;

maalesef yok denecek bir azınlık konumuna mahkûm edilmiş olup;

Emperyalist güçlerin dünya imparatorluğu ütopyasını tehdit unsuru görüldüklerinden
dolayı, gerçekleri düşünenler ve düşünmeye davet edenler,

CÜZZAMLI ilan edilip tecrit ediliyor,
horlanıp hakir görülüyor ve suçlu ilan edilip yaşamları süresince takibe alınıyorlar.

İnsanlar günü birlik düşünceden değil,
hayatın sebep ve sonucunu, anlam ve amacını düşünmekten uzaklaştırılarak,

gerçek manada insan olma özelliklerini kaybettirilip,
sadece tüketim aracı bir makine haline getirilmek mi isteniyor?

Her şeyi kuvvet ve servetten ibaret zan eden zihniyetin
ekonomi çarkını döndürmek, hâkimiyetini devam ettirmek için insana ihanet edilip,
insanlık feda ediliyor.

Maalesef insanım diyen,

İNSANA BENZER, amma insanlığını kaybetmiş,
insanlık düşmanı GORİL iştahlı mahîûklar tarafından.

Necdet Erem

h.d 065 DELİL SAYILMAZMI

Ey aklına çok güvenen
ve akıllı olduğunu iddia eden zalim nefsim
Ve Ey benim gibi nefsiemmare tarafından dünyalık arzular anaforunun gaflet
batalığına çekilen dostlar!

Akıllı kimse,
tehlike ihbarının doğruluğunu araştırmadan tedbirini alandır.

Haberi verenin yalancı olması bile
güvensizlik ile tedbirsiz davranmaya sebep olamaz.

İnsanlığa doğruluk dersi veren EN DOĞRU zatın,
insanlık için vermiş olduğu en önemli habere ilgi duymayan,

başına gelebilecek olan en büyük tehlikeye karışı
tedbir almayı düşünmeyenlerin akıllı davrandığı söylenebilir mi?

Basit menfaatlerinin temininde göstermiş olduğun telaş
ve tercihlerindeki hassasiyetin, akılsız olmadığının delil olsa bile;

Her akıl sahibi için hayatiyet arz eden,
doğruluğunda hiç bir şüphe ve tereddüt bulunmayan,
önemi hiç bir şeyle mukayese kabul etmeyen;

Hayatı yaşamaya anlam kazandıran,
Allah ve ebedi hayata ait haberler karşısındaki ilgisizliğin, YA CEHALETİNİN,
YA GAFLETİNİN veya ciddi bir yanılğı içinde olduğunun delili sayılmaz mı?

Nedir bu halin?
Kendini aldatmaktan vazgeçip,
sahte ile hakiki, fani ile baki arasındaki farkı ne zaman göreceksin?
doğru tercihini ne zaman yapacaksın?

Söyelmisin?

Necdet Erem

h.d 066 İKNA

Ey nefsim ve nefisinin isteklerine uyan Dost! ..

Aklen ikna, kalben tatmin olmadığın düşüncelerini
danışma maksadının dışında iddia şeklinde ortaya atma! .

İlimsiz ve ehliyetsiz kimselerin ciddi konularda iddiacı davranmasından daha tehlikeli bir
şey yoktur.

Doğruluğu tespit ve tasdik edilmeyen sözlerin, cahilleri saptırıp, âlimleri kendine
düşman etmene sebep olur.

Her söz sahibine göre değer ifade eder.

Aklen marifet, kalben muhabbet, ahlaken itimat ehli olmadan, değerli şeylerden dem
vurmak, değerleri erozyona uğratmaktan başka bir işe yaramaz.

İnsan cesetten ibaret olmadığı gibi, ilimde sadece sözden ibaret değildir.

Alimlerin sözlerini ezberlemekle alim olduklarını zan edenler, sadece kitap hamallığı
yaptıklarını, acaba ne zaman fark edecekler!

Allah'ın (cc.) Ezeli ve ebedi fermanı olan Kur'anı kerimin (62/5 Cuma) ayetinde
"KEMESİLİL HİMAR" kitap taşıyan eşek tarifi ile dikkatlere sunulmuş olup,

Âlemlere rahmet olarak gönderilmiş olan ilimin şehri, Hz. Muhammet Mustafa (sav.)
Efendimizde, "İlmini hayatına hâkim kılıp yaşamayan" âlim değildir derken,

Sahip olduğunuz halde, yaşayarak hayatınıza aksettirmedığınız ilminizin sizden davacı
olabileceğini HİÇ DÜŞÜNDÜNÜZMÜ?

Necdet Erem

h.d 067 ASLOLAN

Ey gafil nefsim,
ve nefsinin gaflet tuzağına takılan dost!

Hayatta önemsemen gereken,
dünya adına izzetini korumana yardımcı olacak
meşru, makul ve makbul şeyler olmakla beraber,

Aslolan!
Seni yaratan Rabbinin rızasını kazandıracak
cennet ve cemalullah meyvesi verecek adına salihat denilen,

Allah'a, itaat, ibadet ve muhabbet olan sonsuz hayatı kazandıracak ahiret ticaretidir.

Zaten dünyaya rıza makamına ermek,
cennet ve Rüyeti Cemalullahı kazanmak için gönderilmiş değilmisin?

Gelirken bir şey getirmediğin dünyadan,
Ahiret ticareti adına kazandıklarından başka
götürebileceğin bir şey olduğunu mu sanıyorsun?

Seni yanıltıp bu yanlışlığı yaptıran nedir?

Her gün ve her yaşta,
senin gibi ölümü kendisine yakıştırmayan,
yüz binlerce insanın hiç ummadıkları, beklemedikleri
ve hazır olmadıkları bir anda göçüp gittiklerinde mi görmüyorsun?

Heyhat nedir bu gaflet.

Necdet Erem

h.d 068 ACI BİR ALDANIŞ

Ey Doğt.

Gördüğüm kadarıyla kendinde bir noksanlık,
bir pişmanlık his ediyor ve bundan da rahatsızlık duyuyorsun.

Ne mutlu eksiğini bilip ikmal etmek isteyen ile
hatasını görüp düzeltme ihtiyacı his eden talihlilere.

Unutma ki!

Allah sevdiği kuluna noksanını görme,
hatasını his etme imkân ve basireti ihsan eder.

Sıkıntı ve musibet ikazları ile
gaflet uykusuna dalmasına müsaade etmez.

Nimet zan ettiğimiz,
arkasından koşarak hayatımızın gayesi haline getirdiğimiz,

başkalarındaki varlıklarına haset ile tahammül edemediğimiz, nice şeyler var ki,

insan için nimet gibi görünmelerine rağmen,
gerçek manada musibet ve bir afet olduğunu unutmayalım.

Allah'tan uzaklaştırıp, ahireti unutturan,
hangi şeyin hakkımızda hayırlı olduğunu söyleyebiliriz?

Baki arzuları olan her insanın,
fani şeyler ile ömrünü tüketmesi,
büyük bir kayıp, acı bir aldaniş olmaktan öteye gidebilirmi?

Necdet Erem

h.d 069 YÜZ, SÖZ VE ÖZ

Dost edinirken,
memleketine, milliyetine,
rengine biçimine, soyuna, boyuna değil!
Azmine, amacına, ahlakına, yaşantısına bakmalı.

Görünüşü ile insanı güzelliğine hayran bırakan niceleri vardır ki
ağzını açınca etrafındakiler kaçacak delik arar.

İlk bakışta yüz görülse de,
devamlı görüşülecek olan söz ve içindeki özdür.

Dostunu seçerken,
yüzünden ziyade, özüne ve sözüne dikkat et.

Yüz yakınlaşmaya,
söz tanışıp kaynaşmaya,
öz beraber ağlayıp, beraber gülmeye,
gönül birliği içinde aynı yolda olmaya ve ölmeye yarar.

Necdet Erem

h.d 070 RAHAT EDESİN

Ey Değerli Dost! .

Sana gerçek manada faydası olmayan ve sadece mesuliyet yükleyecek şeyler hakkında konuşma ve arkalarından koşuşturma.

Dünya ve ahirette sana fayda verecek şeylere bak ve onlarla ilgilen.

Boş işlerle uğraşmaktan vazgeç.

Değerli ömür sermayeni değersiz şeylerin arkasında koşarak tüketme.

Ömür basit ve değersiz şeylere sarf edilecek kadar ucuz değildir.

Kalbini dünyaya bağlılık ve bağımlılık hastalığından koru.

Dünyanın fani olduğunu unutur, ona bağlanır ve bağımlısı olursan!

Hiç ummadığın ve beklemediğin bir an ve zamanda, dünyada misafirliğinin bittiğini;

Geldiğin yere dönme zamanının geldiğini yaşayarak anladığında, ahirete götürülürken hem ayrılığın acısı hem aldanmışlığın hüsranı yaralı kalbini çok incitecektir.

Dünyada rahat ve hoş bir hayat arama!

Çünkü dünya rahat yeri değil,

gerçek rahatı kazanmak için azda olsa rahatsızlığa katlanma yeridir.

Dış görünüşleri itibariyle hallerine haset ettiğin insanların iç dünyalarında cadı kazanlarının kaynadığını görseydin!

Belki şikayet ettiğin şu haline bin defa şükür edecektin.

Dünyada İman edip Salih amel işleyen;

Kanaat ve sabır sahibi insanlardan başka haline gıpta edilecek hiç kimse yoktur.

Dünyada akıl sahibi olduğu halde

derdi olmayan bir tek kimse görmez ve gösteremezsiniz.

Şükret ki lezzet alsın.

Kanaat et ki saadet bulasın.

Sabret ki rahata eresin.

Necdet Erem

h.d 071 NASIL KURTULACAKSIN

Elini yüzünü suyla, sabunla yıkayıp, temizlemede gösterdiğin dikkat ve hassasiyete rağmen! ..

Ruhunu kirleten, dünyanı daraltan, ufkunu karartan günah kirlerinden pişmanlık suyu, tövbe sabunu olan gözyaşı dökmeden kurtulabileceğini mi sanıyorsun?

Göz pınarları, Allah'a muhabbet fırtınaları, mehafet selleri, nedamet tusunamileri ile coşmuyor; Cennete giden yolunu kesen günah barikatlarını silip süpürmüyor ise! ..

Seni cehennem girdabına çeken dalalet hortumlarından nasıl kurtulacaksın?

Necdet Erem

h.d 072 GERÇEK DÜŞMAN

Belli şartlarda düşmanla barış hayır olsada.
Nefis ile barış, insan için dünya ve ahiret adına
sadece hüsrandır.

Çünkü o hakka razı olmaz,
sen ise hakkın emrine itaat ile mükellefsin! .

O helal dairesindeki zevk ve lezzet ile yetinmez,
sen ise dünya izzeti, ahiret saadeti adına helal dairede yaşamak zorundasın.

Tehdit edildiklerin başına gelmeden,
vaat edilen nimet ve saadeti kaybetmeden,

Sinsi bir düşman olan nefsin ile müsalaha değil,
son nefese kadar mücadeleden vazgeçmemelisin.

İşte dünya ve ahiret adına yanılmayan ve hiç yanıltılmayan,
insanlığın tek rehberi, mürşidi, mürebbisi, Hz. Muhammed Mustafa Sav.
"ELMÜCAHİDU MENCAHEDE NEFSEHU" Mücahit nefis ile mücahede edendir.

Diyerek sana,
seni dünyada zarar ve sefalete,
ahirette azap ve rahmetten mahrumiyete mahkum etmek isteyen
gerçek düşmanın olan, helal ile yetinmeyip haram bataklığına çeken,
nefsini hedef göstererek, insanı kâmil adına layık bir insan olmanın yolunu gösteriyor.

Müsalaha: Sulh, Barış. Mürebbi: Terbiyeci
Mücahit: Kutsal savaşçı. Mücahede: Kutsal savaş (uğraş)
Mütecaviz: Tecavüz eden

Necdet Erem

h.d 073 GARİP DEĞİLMİ

İnsana Allah tarafından verilmiş olan,
yetenek ve imkânlar ile milyarlarca yıllık çalışma ve bilgi birikimi sonucu;

Günümüz itibariyle varılmış olunan son noktada,
teknoloji harikalarının, bir sivrisinek ile mukayese edilemeyecek kadar basit kaldığını,

insanın ilim, sanat ve teknolojisinin,
Allah'ın sanat, ilim ve kudreti ile mukayese kabul etmeyecek kadar basit kaldığını
görmek isteyen gözlere göstermeye yetecek sayısız delillerden sadece bir tanesidir.

Allah'ın yoktan var ettiği,
var ederken milyarlarca yılların emek ve bilgi birikimi fabrikalara,
eğitilmiş usta elemanlara, son teknik fabrikasyon malzemelere ihtiyaç his etmemesi,

yarattığı mahlûkun, yaşam şartları adına,
kimsenin ders, eğitim ve yardımına muhtaç olmaması,

Allah'ın sanat ve kudretinin,
kötü bir taklitçisi olan insanın sanat ve imkanları ile
mukayese kabul etmeyeceğini görmemek için galiba kör olmak bile yetmez.

Nefes alıp vermelerini bile
Allah'ın yardımına borçlu olanlar,
bir şey yaparken bütün şart ve imkânları hazır buldukları halde,

şımarıp YARATTIM derken
nasıl bir yalan uydurduklarının farkında değiller mi?

Kendilerinden, insanlıktan utanmıyorlarsa,
mikroptan, karıncadan, sivrisinekten demi utanmıyorlar.

Batalıkta yaratılan bir sivrisineğin özgür ve fonksiyonel hareketleri ile kıyamete kadar
geliştirilecek uzay sanayinin teneke kutusu icatları ve burnu havada kendisini ilah zan
eden MAGRUR PROFLARI ile nasıl alay ettiğini görmemek akıl ile izah edilebilir mi?

Bir bal arısının,
Standart üstü kimyagerlerimizi,
laboratuarları ve asistanları ile beraber,
tembel, yetersiz ve cahil bulacağından talebeliğine kabul edeceğini sanmıyorum.

Yaratılmışların yaratıcılık dava etmesi sizce de garip değil mi?

Necdet Erem

h.d 074 EN AĞIR HÜKMÜ

Veren el alan elden üstündür. (Ha.ş.)
Vermenin izzeti, yedirmenin lezzeti, almada ve yemede yoktur.

Sakin tembelliğini yoksulluğuna,
fakirliğini cimriliğine bahane edip kılıf uydurma.

Herkes kendisinden daha yoksul ve muhtaç birini bulup,
o kardeşine yardım ihsan ve ikramda buluna bilir.

Zaten Allah mümin kullarını tarif ederken;
"ellezine yunfikune fisserrai vedderai vel kazimine minel ğayz."(3/134 Al'imran)
"Onlar, bollukta ve darlıkta Allah için harcarlar, öfkelerini yutarlar,"
diyerek müminlerin vermek için ille de zengin olmalarının gerekmediğinin altını çizer.

Çünkü herkesin yakın çevresinde elinden tutması gereken
kendisinden daha muhtaçlar ve elinde avucunda verebileceği fazlalık bir şeyleri vardır.

İhsanın makbulü, kendisi ihtiyaç sahibi olmasına rağmen,
kendisinden daha muhtaç olanı bulup yardım eli uzatmaktır.

Yarım hurma ile de olsa,
seni yakmak için bekleyen cehennemden korunmaya çalış. (Ha.ş.)

Gaflet içinde tükettiğin hayatta,
seni kurtaracak bir eserin ve emeğin yoksa! ..

Her şeyi senin için yaratmış olan Allah'ın huzuruna,
hangi yüzle, hangi salih amelin ile çıkacaksın?

Cahillik ve cimrilik etme! ..

Unutma ki,
bir gün sende etrafında iyilik yapacak,
cömert insan arama çaresizliği içinde kıvranabilirsin.

Çevresindeki muhtaçlara ilgisiz kalanlar,
dünya sıkıntılarını giderecek cömert bir el ile
dünyada Rahmaniyeti ile muamele eden Allah'ı,
ahirette Rahimiyeti ile değil ADALETİ ile karşılarında bulacaklardır.

Ki bu da
RAHMAN VE RAHİM OLAN Allah'ın (cc.)
kulları hakkında ki en ağır hükmüdür.

Necdet Erem

h.d 075 NE ZAMAN ANLAŞILACAK

Kâinatı algılayan,
eşyayı tanıyan ve tanımlayan insan olduğuna göre;

Her yer ve her şey insanın,
ilgi ve ihtiyacına göre değer ifade eder.

İnsanın bilmediği şey yok sayılacağı gibi;
İhtiyacına hitap etmeyenler ise ilgilenmediği için değersiz sayılırlar.

Demek ki her şey
anlam ve değerini insanın ilgi ve ihtiyacına borçludur.

O zaman kâinata kıymet kazandıran insan,
kâinattan daha kıymetli olmaz mı?

İnsanın bu tartışılmaz önemi
ona basit bir hayvan nazarıyla bakan,
ve hayvan olduğunu ispatlamaya çalışanlar tarafından ne zaman anlaşılacak?

Necdet Erem

h.d 076 BENCİLLİK

Kollektif hayatın üniteleri,
varlıklarını kendilerine duyulan ilgi,
devam ve gelişimlerini uyardıkları ihtiyaç ve merak ile temin edebilirler.

Bu, ticarete ideal bir yol olmakla beraber,
kollektivizmden ibaret olan hayatın her safhasında kendisini his ettirir.

Adını koyamadığımızdan dolayı
parçası olduğumuz hayatın en büyük gerçeğini farkına varmadan yaşarız.

Kollektif hayatın varlığına ihtiyaç duyulan bir üyesi olduğumuzu unutmayalım.

Yaşadığımız hayat ve yaptığımız işler,
şahsımız ile sınırlı olmadığı gibi;

Gelecek nesillerin yaşayacağı zamanın,
zemininin hazırlayıcısı olduğumuzu unutmadan,

özel işlerimizde göstermek zorunda olduğumuz hassasiyeti,
çevresel ve sosyal alanda da göstermek insanlık ailesine karşı olan insani vazifemizdir.

Yansımaları düşünülmemeyen davranışlar
ancak bencillik ve sorumsuzluk ile tarif edilebilir.

İnsan bencil davranacak kadar, basit,
sorumsuz ve yalın ilişkileri olan bir yaratık değildir.

Necdet Erem

h.d 077 ÖZ GÜVEN

Başarısızlığın sebebi!
Örneklerin iyi araştırılmaması,
şartların yeterli ölçüde temin edilememesi ile irtibatlı olduğu gibi;

Temelde özgüvenin olmayışında aranmalıdır.

Kendine güvenen kişi,
içindeki sonsuz kudret kaynağını harekete geçirmiş olur ki,
o gücün önünde teslimi silah etmeyecek zorluk yoktur.

Çok hoşlandığım,
doğruluğuna adım inandığım ANONİM bir söz var.
Nereye gideceğini bilip gitmeye karar veren kişiye dağlar eğilip yol verir.

Bende, yapacağı işi bilip,
yapabileceğine inanan ve yapmaya karar veren kimse için,
yapılamayacak iş, yenilmeyecek zorluk, varılamayacak hedef yoktur derim.

Unutmayınız ki,
İnandığınız kadar varsınız,
Güvendiğiniz kadar başarılı olacaksınız.

Gördüğünüz her şey Allah'ın yarattığı ve insanların yaptıkları ise,
Sizi de Allah yaratmış ve bütün insanlarla aynı donanım ile donatmış ise;

İnsan,
ilim, sanat ve emeğinin eseri olan her şeyi
sizde yapabileceğinizi HİÇ DÜŞÜNDÜNÜZMÜ?

Necdet Erem

h.d 078 DERYADAN BİR DAMLA

"İnsan namazı kılar,
Namazda insanı, İNSAN kılar." denilmiş. (Anonim.)

Namazın hakikat ve hikmetini
ifade etmek üzere söylenmiş en güzel sözlerden biri.

Namaz dinin direği olup, (Ha.ş.)
Allah ile kul arasındaki en kutsal münasebet.

Muhatabını mahlûkatın fiziksel basitliklerden kurtarıp,
O'na takdir edilmiş olan, mahlûkat üzerindeki makama yönelik ve yükselişin adı.

Arz'dan Arş'a fırlatma rampası.

Ömür sermayesinin sarf edilmesi gereken en değerli ticaret alanı! ..

Fani âlemden bekaya açılan en kestirme ve sağlam NURLU YOL GÜZERGÂHI! ..

Âşık ile maşukun,
iletişime geçtiği KİŞİYE ÖZEL randevu.

İnsanın iman ile mazhar olduğu nimetlere
ebediyet kazandıran şükrünün fiili edası.

Kişinin Rabbini bildiğini,
tüm mahlûkata ilan edişini,
Rabbine arz ettiği manevi makamıdır.

Ki.
İnsan mana ve maksadına uygun
ihسان kapılarını aralayan bir namazı kılmaya muvaffak olduğunda;

O namaz,
insanı eşref-ül mahlûkat, halife-i ruyi zemin,
mahbup ve muhatabı ilahi makamına yükseltip,
"LAKED HALEKNEL İNSANE Fİ EHSENİ TAKVİM 95/4 Tin"
"İnsanı ne güzel bir surette yarattım" iltifatına mazhar kılar."

O namazla insan,
insanı kâmil adına layık,
kâinata anlam ve değer kazandıran,
hilkat ağacının en değerli ve tatlı meyvesi,
YARATILIŞ MANA VE MAKSADINA LAYIK KAMİL BİR İNSAN OLUR.

Evet,
"İnsan namazı kılsa! ..
Namazda İnsanı insan kılar." (laedri.)

" Akıl isen kıl Namazı,
Çün saadet tacıdır.
Şöyle bil ki sen namazı,
Mü-minin miracıdır." (laedri.)

Namaz,
Dertli gönüllere rahmet diyarından sunulan huzur,

Namaz,
ruhu boğan karanlıkları kovmak için,
Semadan inen ilahi NUR.

İnsanı insan, kâinata sultan kılan,
insanı Halık'ı kâinata muhatap mevkie ulaştıran,
miraç tacı giydirecek namaz adına deryadan bir damla.

Necdet Erem

h.d 080 BİLEMİYORUM

Evet,
Ben, haddimin fevkinde;
Biyologların, Kimyagerlerin, Fizikçilerin,
Filozofların, Sosyologların Vs. bilim adamlarının aksine;

Canlı cansız tüm yaratıkların varlık sebepleri açısından
sadece üç ana guruba ayrılacaklarına İNANİYOR, DÜŞÜNÜYOR VE İDDİA ediyorum!

..

Birincisi:

Varlık sarayının inşasında kullanılan materyaller, malzemeler. (cansızlar.)

İkincisi:

İnşa işinde çalıştırılan ne yaptığından habersiz bakteriyel bir hayat yaşayan ameleler işçiler.
(nebatat, hayvanat, Allah'a ve ahirete inanmadığını zan eden, evrilmiş hayvan olduğuna inanan ve iddia eden insanlar.)

Üçüncüsü:

Alem sarayının inşasına neden olan,
yüksek donanımlı, fizik ötesi standartlara sahip ve talip,

Ruh, his ve duygularının
fizik ötesi standardında yaşatılmaya hazırlık eğitimi verilen,

akıl, ilim ve iradesini
hayatın anlam ve amacını anlamakta kullanan,
varlık aleminin var edilmesine neden teşkil eden talihli varlıklar.

Varlığını, varlık âlemini var edene borçlu olduğuna inanan,
hiçbir şeyin anlamsız, amaçsız, sebep ve sonuçsuz olmadığını düşünerek, yaşamını

Allah'a ve ahirete inanarak anlamlı ve amaçlı hale getiren İMANLI insanlar.

Bir dördüncüsünün varlığını da düşünemiyorum.
Düşünen var mı onu da bilemiyorum.

Allah'a ve ahirete inanmadan;
Sonu SIFIR olan dramatik bir oyundan farkı olmayan yaşamı anlamlı bulan,

Allah'a ve ahirete inandığı halde;
İnancının vadettiği sonsuz hayat ve ebedi saadeti,
inancı doğrultusunda yaşamadan kazanabileceğine inanan var mı?

Necdet Erem

h.d 081 İFLAHINI KESER

Tedbir takdiri bozmaz,
ancak insan akıl ve iradesinin hakkını vermekten sorumlu olduğu için,
aklının erdiği gücünün yettiğince doğru bildiği her şeyi yapmak zorundadır.

Başarılar el patlayıncaya dek alkışlanarak sahibi şımartılmamalı.
Fiyaskolarında faturasını kadere kesip süttten çıkmış ak kaşık rolü oynayarak top taca atılmamalıdır.

İnsan mülkü İlahide aciz ve fakir bir kuldur.
Emrolunduğu gibi örnek bir hayat yaşarsa hem rahat eder,
hem de vadedilen ebedi saadet mükâfatını almaya hak kazanır.

Asiler kimse tarafından sevilmediği gibi! ..
Allah tarafından ise hiç sevilmezler.

Her şey ve her insan çirmi kadar yer kaplar,
Cürmü kadar CEZA GÖRÜR.

İnsanın cirmi yok denecek kadar küçükse de,
Cürmü varlık âlemini yutacak kadar büyük ve geniştir.

Ey cirmi küçük,
cürmü büyük olan gafil İNSAN! ..

Zatına karşı sü-i edepte bulunduğun O Zat.
Fe-alün lima yurid 11/107 - Vehüve ala kullışeyin kadir 67/1-
İnne betşe rebbike leşedit'tir 85/12. (Hud - Mülk - Buruc.)

İstedini yapan, gücü her şeye ve herkese yeten,
muhakkak ki yakalaması ÇOK ŞİDDETLİ VE ÇETİN OLANDIR.

Bir kere yakaladımı insanın iflahını keser.

Kendine gel.
Kiminle muhatap olduğunu anla,
dalalet sarhoşluğundan ayıl.
Gaflet uykusundan uyan.

Necdet Erem

h.d 082 ÖLÜMÜ BEKLEMEKMİ

Hayatın sonunu düşünmek için ölümü beklemek gerekmez.
AKILLI DAVRANIP HER AN HAZIRLIKLI YAŞAMAK YETER.

Değerli dostlar.
Dinsiz hayat anlamsız bir aldanıştan başka nedir ki?
Hayat din ile yaşanmaya değer ve anlam kazanır.

Yoksa dünya zindan,
İnsan da idam hükmü verilmiş,
infaz gününü bekleyen zavallı çaresiz bir mahkûm olur.

Her şeyi sonucu ile değerlendiren insan,
nedense hayatın sonucunu düşünmeyi akıl etmez.

Ama sanıyorum akıl etmediğinden değil.
Güzel bir sona hazırlığı olmadığından olsa gerek.

Veya
İşine gelmediğinden.
Sonunu düşünmeyi istemez.

Galiba sonunu hatırlatan dostlarını da kendisine düşman görüp hiç mi hiç sevmez.
Allah ve ahiretten söz edeni elinden gelse bir kaşık suda boğar.

Değerli dostlar.
Hayat sonucu itibariyle kadavra olmak ise;
sülük gibi sürünerek yaşamamanın ne anlamı var?

Hayat kimseye yarın için
hastalık, kaza, bela, ihanet sevimsiz bir yaşlılık ve
korkunç bir ÖLÜMDEN BAŞKA BİR ŞEY VADETMİYOR.

Bütün bunları yaşamak için bu KÖR İNADA NE GEREK VAR.

İlle de yüz yıla yakın bir zaman dilimini
bakteri gibi anlamsız ve amaçsız yaşamak mı gerek?

Ben Allah'a ve ahirete inanmadığımı iddia eden insanları anlamakta zorlanıyorum.

İmansız yaşamamanın insana ve insanlığa
ne kazandırabileceğini aklı eren herkese sordum.
Fakat makul ve mantıklı kabul edilebilir bir cevap veren çıkmadı.

Bakalım bu konuda siz ne düşünüyorsunuz!

Kurtuluş!
İnanıp kurtulmak mı?
Yoksa ölümden beter olan ölümü beklemek mi?

Necdet Erem

h.d 083 SONSUZLUK YOLU

Hayatın zorluklarına,
sonunun acı ve sevimsiz kaçmakla kurtuluş imkanı olmayan ÖLÜM olmasına rağmen;
İnsanları ölümcül dert ve belalar karşısında yaşamı yaşama tercihe zorlayan sebep,
ne ölüm korkusu,
nede hayatın vazgeçilemez cazibesi değildir.

Hayat,
özellikle insan hayatı;

varlık alemine anlam kazandırdığı için,
Yüce Yaratıcı tarafından kutsanıp koruma altına alınmış olup,

bütün olaylar HAYATIN varlığı ve devamı amacı etrafında örgülenmiş olduğundan;

elem, keder, dert ve belalar ile dolu,
sonunun korkunç bir drama olmasına rağmen;

insanın kara sevdası, çekmekten çekinmediği zorlu çilesi,
şikayet edemediği bitmeyen derdi, banmaktan bıkmadığı ZEHİRLİ BALIDIR.

Ruhsal denge bozukluğu veya cinnet halinin dışında
kimseye hayata müdahale hak ve imkanı da verilmemiştir.

İnsan ruhunun ölümsüzlüğü,
hislerinin sonsuzluğu, arzularının sınırsızlığı
insan hayatının ölüm ile son bulmayacağıının en büyük delilidir.

Ölümün mutlak bir son olmadığı,
her gün seve, seve, zevkle yaşadığımız,
herkese yaşatılarak anlatılan UYKU GERÇEĞİDİR.

Ölüm,
ölümsüz bir ruh için son değil.

İnsanın dünyada kullanamadığı yeteneklerindeki sınırsızlıkla,
ruhundaki sonsuzluğa varış yolu olduğunu HİÇ DŞÜNDÜNÜZMÜ?

Necdet Erem

h.d 084 NEDEN

DİKKAT! ..
Sen, bu gün ÖLEBİLİRSİN! ..

Ne o,
Şaşırdın mı? ..

Neden? ..
Nasıl olsa bir gün ölmeyecekmisin? ..

Dostların ve aile yakınların tarafından,
öldüğün gün, BU GÜN diye adlandırılmayacak mı? ..

Evet "Kullu nefsin zaikatül mevt Summe ileyna turceun."
"Her can ölümü tadacaktır. Sonra bize döndürüleceksiniz." (29/57 Ankebut)

Misafir olduklarını unutanlar,
ev sahibi gibi hareket etme gafletinden kurtulamıyorlar.

Hâlbuki her gün,
yüz binlerce hemcinsleri geldiği yere uğurlanmasına RAĞMEN! ..

Ummadıkları bir anda,
sıranın kendilerine gelebileceğini hiç mi hiç düşünmüyor, düşünemiyorlar.

Bu aymazlık, bu vurdumduymazlık ve isteksizlik,
ECELE HAZIRLIKSIZ YAKALANMAKTAN BAŞKA NE İŞE YARAR?

"Mutu Kable nete mutu! .."
"Ölmeden evvel ölünüz" ki ölümü ÖLDÜRESİNİZ.

Dikkat et! ..
Bu günü Boş GEÇİRME.
Boş şeylerle uğraşıp, boşuna yaşamış olma.

ÖMÜRÜN İSRAF EDİLECEK KADAR DEĞERSİZ,
tükenmeyeceğini zan ettiğin gibi UZUN VE EBEDİ DEĞİLDİR.

Ancak ebedi saadeti kazanman için verilmiş bir sermaye,
kullanım alanları, süre ve sınırları belirlenmiş çok değerli bir emanettir.

Her şey ONUN İLE DEĞER VE ANLAM KAZANIYORKEN!

Onu değersiz sanmak, anlamsız ve
kıymetsiz şeyler uğrunda sarf etmek NEDEN?

Necdet Erem

h.d 085 CASUS ÇİP

Ey benim gibi,
günahları yanılarak işlediğini söyleyen dostlar! ..

Dikkat! ..

Yanılma bahanesine sığınmak,
ötede acaba ne kadar mazeret sayılacak?

Sonra yanıldığını söyleyen bir kimse,
bu mazereti beyanında acaba ne kadar samimidir?

Yoksa yanılmış gibi görünme kurnazlığı ile
HESAP SORUCUYU yanıtabilirim umudu ile
Farkında olmadan kendisini bir dahamı yanıltıyor.

Bakalım kendisini yanılttığı gibi,
yanılması mümkün olmayan,

her şeyi gören,
her şeyi hakkıyla bilen,
mülk sahibini yanıltabilecek mi.?

Ama, O! ..
Asla Yanılmaz.
Ve yanıltılamaz.

Yanıltılamayacağı muhakkak.

Çünkü mülk sahibi kitap ve elçileri ile
her alanda ikaz ve irşat ettiği gibi.

Bu konuda da!
Nebisinin dilinden,

“ŞERRUN NEDAMETİ YEVMEL KIYAME” Ha.ş.
pişmanlığın kötüsü kıyamet gününde hesap sorulurken duyulan pişmanlıktır diyor.

Akıl, ilim ve irade verdiği herkesin beyin labirentleri içine
TARİHÇEYİ hayatlarının EN İNCE VE EN GİZLİ SIRLARINA VARINCAYA KADAR
KAYDEDEN BİR ÇASUS ÇİP olan hafızayı yerleştirenden HİÇ BİR ŞEYİN
GİZLENEMEYECEĞİNİ HİÇ DÜŞÜNDÜNÜZMÜ?

Necdet Erem

h.d 086 BİLİMSEL TEORİ

Bilimsel bir teori,
bilim alanının dışına çıkarılıp,
sosyal ayrışmalara malzeme olarak kullanılıyor ise! ..

O teori bilimselliğini kaybetmiş,
ucuz ve tehlikeli siyasi bir malzeme haline gelmiş demektir.

Ne ispatının, ne de çürütülmesinin,
insanlığa kazandıracığı bir şey olamaz.

Kitleler arasında
kin ve husumete sebebiyet veriyor ise! ..

Sömürgeci zihniyetin,
emperyalist güçlerin elinde,
toplumları düşman kamplara dönüştürmede kullanılan,
ANARŞİ VE TERROR MALZEMESİ, BUBİ TUZAGI NİTELİKLİ,
MİSKET VE FOSFOR BOMBASINDAN BAŞKA BİR ADI OLAMAZ.

Böyle fitne ve fesat kokan teorilerin
bilimsel çevreler tarafından ortaya atıldığına bile şüphe ile bakmak getirir.

Darvin'in evrim teorisi gibi.

Tartışılması ise oyuna gelip,
fitne ateşine ODUN TAŞIMAKTAN BAŞKA BİR İŞE YARAMAYACAKTIR.

Kim, Kime, neyi, niçin
ve ne adına ispatlamaya çalışıyor?

Bu uğurda kimler nelerini kaybederken?
Kimlere neler kazandıracığını iyi düşünmeli! ..

Necdet Erem

h.d 087 DÜNYANIN RENGİ

Evet,
Herkes, olduğu gibi değil de! ..

Tanınmak ve görülmek istediği gibi
görünmeye ve olmaya gayret gösterebilir.

İnanıyorum ki o zaman dünya daha güvenli,
daha güzel ve daha yaşanabilir bir hal alacaktır.

Çünkü
En güvenilir insanlarda dâhil olmak üzere,
zaman, zaman herkesin içinde,

sadist, bencil, çirkin ve mütecaviz duygular baş gösterebilir.

Zaten insan olarak dünyadaki varlık sebebimiz,
içimizdeki mütecaviz, bencil his ve duyguların ıslah ve terbiyesi değil mi?

Gayretler sarf ederek mükemmel olmak mümkün olsa bile,
mükemmelliğin her an ve her zaman korunabilmesi imkânsız gibidir.

Değerli şeyler kolay mı kazanılır?
Kazanımı zor olan şeyin korunması da
bir o kadar belki daha fazla emek ve gayret sarf etmeyi gerektirmez mi?

**HİÇ KİMSE,
ÇİRKİN GÖRÜNMEK, ZALİM, KÖTÜ VE AHLAKSIZ
TANINMAK VE ANILMAK İSTEMEYECEĞİNE GÖRE!**

Herkes görülmek, tanınmak ve anılmak istediği gibi olmaya çalışır ve gayret gösterir
ise,
taklidi karakteri zamanla gerçek karakter halini kazanıp sahibini mükemmelleştirir.

Taklidi kimliğini hayatına hâkim kılanların çoğunlukta olduğu bir dünyada,
dünyanın rengi, hayatın şekli daha bir başka, daha bir güzel olur.

Ahlakı en güzeli taklit ve takibe ne dersiniz.

Necdet Erem

h.d 088 YECÜC VE MECÜÇ

Teknolojinin hızla gelişmesi, insanlığı heyecanlandırıyor.
Elimize tutuşturduğu oyuncaklarla oynamak hoşumuza gidiyor.
Onu geliştirme yarışı ve bu yarışı takip başımızı döndürüyor.

Bir çoğumuz için bağımlılık yaptığından dolayı
korkulu rüyamız olan uyuşturucudan da öte bağımlısı olduğumuz inkâr edilemez.

Hayatımıza kolaylıklar kazandırmasına rağmen,
yaşamın mutluluk oyununa nalsı etki ettiğini düşünemiyoruz.

Teknoloji ile bilginin izdivacından doğan
robotlar da şu an insana bağlı ve bağımlı gelişmekte olsalar da!

Sanıyorum yakın bir gelecekte,
Yapay bir zekâ ile his ve duyguları olan,
kendisini düşünen ve üreten versiyonları dünyaya merhaba dediğinde,

eseri ile övünen insanın,
eserinin esiri olmaktan kurtuluş yollarını aramaktan daha önemli bir işi olmayacaktır.

Mekanik ve metalik bir vücut,
elektronikten de öte sınırsız iletişim imkânı,
sınırsız bilgiye, zaman kayıpsız ulaşabilen bir yapay zeka ve hafıza,
yüksek teknolojinin sağladığı insana göre sınırsız ve bağımsız güç. Vs.

Kendisini dünyanın hâkimi gören insan!
Yakın bir gelecekte kendi eseri olan böyle bir düşman ile yüz yüze gelebileceğini acaba
düşünüyor mu?

Teknoloji insan hayatına ne getirdi?
Ne götürdü?

Bundan sonra ne getirebilir?
Neler götürebilir?

Kutsal metinlerde dünya ve insanlık için son tehdit olarak haber verilen, Yecüc ve
mecüc, başta BAĞIMSIZ HAREKET EDEN YAPAY ZEKALI ROBOTLAR OLMAK ÜZERE
teknoloji ve insan için tehdit unsuru olan araç ve gereçleri olamaz mı?

Necdet Erem

h.d 089 MAHBUP VE MUHATAP

Ey İnsan!
sana verilmiş olan,
akıl, zeka, hafıza, hayal,
sair his ve duygularınla iki dünyaya da bedelsin.

Çünkü iki dünyada senin için yaratılmış,
senin varlığın ile bir anlam ve değer ifade etmektedir.

Maalesef her şey değerini sana borçlu olmasına rağmen
sen kendi değerinden bihaber görünmekteisin.

Kendine gel.
Mahlûkat ile ilişkilerine dikkat et.

Kâinat aynasına iyi bak! ..
Orada Malik ve San-i olarak Allah'ı,
Mahbup ve muhatap olarak kendini göreceksin.

Necdet Erem

h.d 090 EN ÜST KİMLİK.

Herkesin bir adı, bir ailesi vardır.
Ailesi olmayan kimse olamayacağına göre.

Büyük bir aile olan
milleti ve milliyeti olmayan da yoktur.

(Amma milliyetçilik yapmamak, millet ve milliyetinden dolayı bir üstünlük iddia etmemek kaydı ile.)

Adı, adresi, ailesi, milleti ve
milliyeti olmayan insan olamayacağına göre,
IRKI OLMAYAN insan da yoktur ve olamaz.

BİRİLERİ KABUL ETMESE veya inkarına çalışsada!

Bütün bunlar vardır.
Amma IRKLARIN DA ÜSTÜNDE
herkesin kabul edeceği daha genel bir adımız var.

O DA İ N S A N.

Aslında İNSAN OLMAK VE İNSANLIĞININ FARKINA VARMAK,
insana ve insanlığa yakışır saygılı, düşünce ve davranış içinde yaşamak her şeyin
üstünde olmalı.

Çünkü bütün alt kimlikler,
ÜST KİMLİĞİMİZ OLAN İNSAN
VE İNSANLIK KİMLİĞİMİZDE CEM OLMUŞTUR.

Bilemem bu konuda farklı düşünmenin insana ve insanlığa bir faydası varmı?

Necdet Erem

h.d 091 STANDART FARKI.

STANDART FARKI

İnsanın hiç bir şeyle yetinmeyişi;
Hiç bir şeyle tam manası ile mutlu olmayışı;
ve yine hiç bir şeyi devamlı olarak beğenmeyişi;

Fiziksel olarak dünyada yaşayacağı bir şekilde yaratılmış olmasına rağmen, ruh, his ve yetenekleri açısından dünyaya ait olmadığını gün gibi açık bir şekilde göstermektedir.

Bu konu, dünyada insandan önce yaratılmış, insandan daha fazla yeteneklerle donatılmış olan varlıklar ile mukayese edildiğinde kolayca anlaşılabilir.

Hayata ve hayat şartlarına, insandan daha kolay ve daha kısa zamanda intibak sağlayan, insanla basit bazı şekil farklarının dışında aynı organ ve uzuvları taşımalarına rağmen;

herhangi bir kültür geliştirememiş, medeniyet kuramamış olan hayvanlar ile insanlar mukayese edildiğinde, iddia ispata ihtiyaç bırakmayacak NETLİKTE görülebilir.

Bu mukayesede, canlı hayatının devamı ve korunması adına, temel ve ortak ihtiyaçların amaç benzerliği ile temin ve kullanımındaki farklarını bilim adamlarının şüpheci ve karmaşık TEZ VE İDDİALARINA müracaat etmeden, kendi yaşamımız ve yakın çevremizdeki yaşananlar üzerindeki gözlem ile görme şansını elde edebiliriz.

Tüm canlıların ortak temel özellikleri olan, üreme, beslenme ve barınma işlevleri arasındaki farkı göstermek için, insan ile hayvan arasındaki temin ve tatbik tarzlarını dikkatlerinize arz etmek istiyorum.

Canlılar, yaşamak için beslenmek (yemek) zorundadır.

Dünya standardında yaratılmış olup, daha üst bir hayat standardına hazırlık aşaması olmayan hayvanlar;

beslenme işini hiç dert edinmemiş, türüne göre kendisine ihtiyaç olarak ilham olunan yiyeceğinin ne temininde bir gayret ve çabası, ne de istifade adına yiyeceklerini tüketirken damak zevkine göre herhangi bir işlem ve müdahalesi olduğu söylenemez.

Fakat bir de insana bakalım! ..

Yiyeceklerimizin genelini doğal ortamda bulduğumuz halinde bırakmamış, onları kendimize göre ıslah edip adına ziraat ve hayvancılık dediğimiz bir bilim dalı ve hayatımıza amaç teşkil edecek uğraş haline getirmişiz.

Bununla da kalmayıp, yaratılış itibarıyla en mükemmel olan mahsulleri üretim alanlarından temin ettiğimiz hali ile tüketmeyi, onları bin bir zahmet ve gayretle bir mutfak kültürü oluşturup, kimini soymuş, kimini doğramış, kimini pişirmiş, kimini haşlamış, kimini kızartmış öyle beslenme alanına sunmuşuz.

Bununla da yetinmemiş, masa demişiz, sandalye demişiz, tabak demişiz, tencere, kaşık, çatal, bıçak demişiz, tuz, biber, sos demişiz.

Sonuç olarak sadece karnımız doyurmuş, yemek yemiştir.
Yani sadece beslenmiştir.

Sair canlıların hiç dert etmediği, sıkıntı çekmediği, kültür geliştirip, medeniyet kurmadığı bir alandaki bu tatminsizliğimiz ile bunca gelişmişliği yetersiz bulup arayışlar içinde oluşumuzun sebebini, yazımızın başındaki iddiamız olan FARKINDA ÖLMADİGİMİZ, STANDARD farkımızı arama ve ona uygun bir ortam hazırlama gayretinde aramak gerektiğine inanıyorum.

Bu da gösteriyor ki, İnsan, dünyada yaratılmış olup, yaşatılıyor olsa bile, dünya onun için yaratılmış olduğu cennet hayatının standardını kazanabilme adına gelişimini tamamladığı bir eğitim ve sınav alanından başka bir yer değildir.

İkinci ve basit bir örneği daha dikkatinize sunmak istiyorum.

Aslında bunlar bilinmeyen şeyler olmadığı gibi, hepimizin her gün yaşamamıza rağmen sadece dikkat etmediğimizden dolayı gözümüzden kaçan, insanın YARATILMIŞ OLDUGU STANDART FARKI ve insani hayatın yaratılmış olduğu günden itibaren yaşadığı gerçekler ve pratiklerdir.

Barınma ihtiyacımız olan konut meselesini sair canlılarla mukayese edelim.

Onlar doğal ortamlarında adına in, kovuk, oyuk, dal veya yuva dediğimiz; sade, masrafsız, zahmetsiz ve rahat ortamlarında bizden daha güvenli bir şekilde istirahatlarını gerçekleştirmelerine rağmen; biz insanlar ben deyip kimlik edinmiş, benim deyip mülkiyet davası ile dünyayı parsellere bölmüş, ev demiş bir mimari kültür, karyola ve mobilya demiş, marangozluk ve sair yan kollarını meslek olarak geliştirmişiz.

Yatak, yorgan, yastık, çarşaf, nevresim vs. demişiz, rahatımızı bozup, uykumuzu kaçırıp, çoğunlukla rüyalarımızı kâbusa çevirmiş, nihayetinde gecenin karanlığından korunmuş ve doğal bir ihtiyacın temini adına dinlenmek için SADECE UYUMUŞUZ.

Üremeye gelince;
Fazla detay ve tafsilata gerek yok.
Bazılarının hoşuna gitmese de! ..

İNSAN ONURUNA yakışır aile hayatının öneminden kaynaklanan kutsallaşmış bir namus anlayışı içindeki düzenli ve disiplinli cinsel hayat ile hayvanların doğal sınırlamalar içindeki tabii hallerini mukayeseye gerek yok.

Bu ihtiyacın farkını görmek isteyenler, doğal hayata veya sokak hayvanlarının mevsimler ile sınırlı, sadece ÜREME amaçlı gayri akli ve iradi onursuz cinsel hayatlarına bakarak mukayeselerini yaptıklarında, insanın bu konudaki standart farkını da göreceklerini sanıyorum.

Materyalist mantık ile bakıldığında; verilen bu ZORLU VE ZORUNLU hayat mücadelesi sonucu itibarıyla sadece ölüp YOK olacağını UNUTMANIN aldanmışlığı mı?

Yoksa! ..

Düşünen, anlayan ve yorumlayan aklın, YARATILMIŞLAR İLE YAŞANANLAR arasındaki kurmuş olduğu, sebep sonuç ilişkisi içinde, insan ruhunun sonsuz istek ve ihtiyaçlarının, sınırsız yetenekler ile yönlendirmesinden kaynaklanan, Allah'a ve ahiret gününe inanan,

inançlı insanların iddia ettikleri insanın YARATILMIŞ OLDUĞU GERÇEK HAYAT

STANDARDINI özlem ile arama, gelişme ve geliştirme gayreti mi?

Ne dersiniz?

Standartları, insani ruh onur ve olgunluğuna uygun ebedi bir hayat yok ise, sadece YOK olmak için kahir ekseriyetini hayattan bezdiren, BİLMEKİ BU DÜNYAYA BEN NİYE GELDİM türkülerini söylettiren; meyhane bataklığının uyutucu, uyuşturucu ve onursuzlaştırıcı atmosferinde veya sınır tanımayan teknolojinin ruha pompaladığı tüketim çılgınlığının oyalayıcı ve unutturucu akımı içinde hayatın SEVİMSİZ SONUNU sülük gibi sürünerek beklemek için bunca emek, bunca zahmet, bunca eziyet ve ZİLLETE değer mi?

Necdet Erem

h.d 092 İYİ İNSAN

İyi bir insan görebilmek için,
önce iyi ve örnek bir insan olmak gerek.

İyi olmayanlar,
iyiyi ve iyiliği nasıl görsün, Nasıl anlasın?

Değerleri zulüm üzerine bina edilmiş canavarlar.
Kuzuyu munis ve masum bir mahlûk değil leziz bir yem olarak gördüğü gibi,

Her şeyi kendisine hak gören
bencil insan müsveddeleri de ahlaklı ve adil insanları korkak,

yaşatmak için
yaşamayı unutmuş örnek şahsiyetleri ise aptal zan ederler.

Çevresinde iyi insan görmeye hasret kaldığından şikâyetçi olanlar,
neden iyi insan göremediklerinin cevabını, kendilerinin ne kadar insan olduklarını
sorguladıklarında öğrenebilirler.

Necdet Erem

h.d 093 GELECEKTE GİZLİDİR

Oku dedim kendime, Şu kudret kitabını.
Cahil kalma hayatın, sorarlar hesabını,

İlim denen meŐgale, sade yazılan değil,
Şu kudret kitabına, biraz dikkatle eğil.

Gör zerreler küreler, nasıl da HU der döner.
Vermiş cümle baş başa, Yüce Mevlayı över.

Kâinat sayfasında, bak san-i neler yazmış,
Onun sonsuz ilminde, hangi Şey noksan kalmış.

Nakiş nakiş işlemiş, hem arzı hem semayı,
Her Şey senin içindir, ihmal etme duayı,

Şu atom denen varlık, kâinatla aynıdır,
Rabimin büyük sırrı, küçüklerde gizlidir.

Bir galaksi bir atom, geldiğinde yan yana,
Bizi yaratan birdir, demiyorlar mı sana,

Bak ortada çekirdek, etrafında peykleri,
Hiç biri çizgisinden, gitmez ileri geri.

Her Şeyde aŐikârdır, Ol kadirin hatemi,
İlim O'nun sıfatı, tüm sanatlar eylemi.

Kitaplarda yazılan, keŐfedilen sırrıdır.
Daha ne sırları var, gelecekte gizlidir.

Necdet Erem

h.d 094 İŞLEMEDİĞİ GÜNAHLAR

Ey Dost!
Kendi yükü dururken,
başkasının yükünü bedava taşıyanlara şaşarım! ..

GİYBET, HAKARET, YALAN, İFTİRA
HİKMET VE SEBEBİ BİLİNMEYEN DAVRANIŞLARI TENKİT, Vs.

Kişinin kendi günahlarını unutma gafleti ile hakkına tecavüz etmiş olduğu dost ve yakınlarının, kişi veya kişilerin günahlarını alma aldanmışlığından başka ne ile izah edilebilir?

Yüce Allah,
Ey iman edenler!
Zannın birçoğundan kaçının.
Çünkü zannın bir kısmı günahdır.
Birbirinizin kusurunu araştırmayın.
Biriniz diğerini arkasından çekiştirmesin.
Biriniz, ölmüş kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı?
İşte bundan tiksindiniz.
O halde Allah'tan korkun.
Şüphesiz Allah, tevbeyi çok kabul edendir.
Çok merhamet edendir.HUCURAT 49/12

Ayetindeki zaafılarımızı önümüze koyup sakınmamız gerektiğini ikaz ve ihtar etmiyormu?

Şahsen hikmet ve sebebini bilmediğim söz ve davranışları tenkit ve gıybet edip gereksiz sorumluluklar almaktansa!
Gözümle görüp şahit olduğum günah, hata ve kusurları bile hüsnü zan ile tevil etmeyi tercih ederim.

Hüsnü zanda yanılmak bile sevaptır.
Su-izanda isabetli düşünülmüş olursa bile fayda yoktur.

Çünkü zaten Allah biliyor ve görüyor.
Zanda yanılmak ise korkunç bir mesuliyettir.

Bana ne başkasının günahından,
Allah her şeyi gören ve bilen değilmi?

Bana benim günahlarım az mı geliyor ki hiç tanımadığım kimseleri düşmanlarının veya hasetçi rakiplerinin yalan yanlış iftira ve dedikoduları yüzünden mahkûm edeyim.

Allah'tan korkarım.
Hesap gününün dehşetinden TİTRERİM.

Başkalarının günahı yüzünden CEHENNEME NEDEN GİREYİM.
Benim günahlarım bana fazlası ile yeterde artarken.

Herkes Allah'tan korksun.
Ey inananlar,
Allah'tan korkun ve kişi, yarın için ne yapıp gönderdiğine baksın.

Allah'tan korkun; çünkü Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. Haşir 59/18

Ayetinin ikazı bize ne anlatmak istediği üzerinde bir daha düşünölsün.

Yarın haşir gününde kendi günahlarından çok,
giybet, yalan, iftira ve suizandan kaynaklanan GÜNAHLARIN HESABINA hazır olsun.

Necdet Erem

h.d 095 SAYGI VE SEVGİ

Toplum hayatında saygı,
Şahsınıza karşı işlenmiş hata veya kusurları af etmekle,
sevgi de işlemiş olduğunuz bir kusurun farkına varıp af dilemekle elde edilebilir.

Başkalarının hata ve kusurlu davranışlarını af etmeyi bilelim ki,
zaman, zaman hatalı ve kusurlu davranışlarımızı hoş görü ve müsamaha ile
karşılacak bir toplum atmosfer içinde mutlu ve huzurlu yaşama imkânımız olsun.

Yanlış anlaşılmasın;
Af ve merhamet, hoşgörü ve özveri,
hata ve kusurlarımızın artmasına zemin hazırlamak değil!

Basit meselelerden kaynaklanan düşmanlık ve intikam duygularının
gelişip yayılmasına, büyüyerek toplumu tehdit etmesine fırsat verilmemesi adına
olmalıdır.

Bütün yangınlar,
ateşin kaynağı olan bir kıvılcımdan çıkar.

Bir kıvılcım,
bir damla su ile söndürülebilirken;

Zamanında müdahale edilip söndürülmeyen yangın,
yanacak ve yakacak bir şey bırakmayıncaya kadar asla sönmez.

Af ve merhamet, özveri ve hoşgörü!
Sevgi ve kardeşlik tohumlarının yeşerip,
boy atacağı bir zeminin hazırlanması için ekilen barış tohumlarıdır.

Yukarıda da belirttiğim gibi,
fedakârlık edeceğimiz haklar kendimize ait,
af edeceğimiz hata ve kusurlarda şahsımıza karşı işlenmiş olması kaydıyla.

Yoksa "El malından cömertlik,"le
kamu mal ve hakkından olan cömertlikler,
meşru ve makul olmayıp, milletlerin ve devletlerin sonunu getiren SOSYAL BİR KANSER
halini alır.

Necdet Erem

h.d 096 SEVMEMZLİK EDEBİLİRMİYİZ

En hayati ihtiyacımız olan HAVANIN temininde bedel,
kullanimında zahmet vermeyen, bir nefeste hayatimizi iki sefer borçlu olduğumuz,
içimizde sevgiyi,
dışımızda aşık olduğumuz sevgilileri yaratan SEVGİLİLER SEVGİLİSİ Allah'ı,
rahman ve rahim uluhiyet sıfatlarına uygun olmasa da nasıl sevmemezlik edebiliriz?

Kudret elinde atom ile galaksinin,
hücre ile mütakâmil organizmanın farkı olmayan,

"kun feyekun" emrine malik
"vehuve ala kulli şeyin kadir" kudretine sahip,
"inne beşte rabbike leşedit" yakalaması şiddetli olan,
sultan-ı ezel ve ebede karşı cehaletimizden başka hangi gücümüz ile düşmanlık
güdebiliriz?

Diye, bir daha YENİDEN DÜŞÜNMEK GEREKMEZMİ?

Vehuve ala kulli şeyin kadir: Allah'ın gücü her şeye yeter. 67/1 Mülk
kun feyekun: O bir şeyi murat etimi sadece OL der. 36/82 Yasin
inne beşte rabbike leşedit: muhakkak ki onun yakalaması çok çetindir. 85/12 Buruç

Necdet Erem

h.d 097 ALİ DİVAN

Gönül bahçesine gül tohumu ekenlerin,
akıl tezgâhından muhabbet kokuları yayılıp,
vicdan mektebinden çevreye hak ve adalet dağılır.

Muhabbet ve adaletten mahrum mahlûklara,
alçakların karakteri olan zulüm, hile, şek ve şüphe yakışır.

Zayıfın hakkına,
arkası güçlü olsa da, yüreği zayıflar el uzatır.

Aslanlar ve aslan yürekliler,
başkalarının artığına tenezzül etmezler.

Başkasının kabından yemeye alışık satılmış ruhlar,
namusu ile kazanıp, şerefi ile yemeyi bilmeyen, beceremeyen zavallılardır.

Bir şeyin gerçeğine talip olanlar, sahtesine tenezzül etmezler.

Marifet ehli,
hakiki ile sahteyi bir birinden tefrik edendir.

Herkes malına makamına göre itibar ve muamele görür,
malı sahte, makamı gasp olanların, adalet divanında vaziyeti ne olur.

Gönlünü dünyaya kaptırıp, ahireti unutanlar ile
önüne gelene aşık olup, Allah'tan yüz çevirenlerin hali,
ALİ DİVANDA GÖRÜLMEMEYE DEĞER.

Necdet Erem

h.d 098 İYİNİN DÜŞMANI

İş yapan hata ve yanlışta yapar.
Önemli olan gönlünün ilhamlarını paylaşmandır.

Hata yapa, yapa hatasız yapmayı ve yaşamayı,
isabetli, anlaşılır ve kabul edilir tarzda düşünmeyi ve ifade etmeyi öğreneceğiz.

Öğrenmenin sonu,
sanatta ilerlemenin de sınırı yoktur.

İnsanlık olarak,
sahili olmayan bir okyanusta kulaç atmaktayız.

Attığımız her kulaç,
bizi biraz daha ileriye taşımakla kalmayıp,
gelecek adına kollarımıza kuvvet kazandıracaktır.

Daha iyi iyinin düşmanıdır.
hedef her gün biraz daha iyiye varmak olmalıdır.

Tecrübe ile iyi niyet
azim, sabır ve özveriyle birleşti mi,
aşılmayacak engel, çözülmeyecek sorun varılmayacak hedef yoktur..

Seni sıfat-ı süphaniyesine ayna,
Esma-i hüsnasına mazhar kılan Rabbin;

Sana aklının erdiğini yapabilecek,
içinde bulunduğun sıkıntıları aşabilecek,
hayaline giren, merakını mucip hedeflere varabilecek imkan ve yetenekler vermiştir.

Yeter ki sen nelere sahip olduğunu bil,
sahip olduğun yetenek ve imkânları doğru kullanma iyi niyetine sahip ol.

Necdet Erem

h.d 099 KORKU

Ey dost! ..
kimden korkup,
kimden korkmamamız gerektiğine
dikkat etmek gerekmezmi? ..

Görüyorum ki,
öylelerinden korkarsın ki,
sana acımaz ve merhamet etmezler.

Kendilerini senden üstün ve güçlü görmeleri onlara zevk verir.
Korkunla onların zalim his ve duygularını okşamanın ne anlamı var?

Zalim canavardan merhamet dilenmek,
onun iştahını açıp yaptığı işin zevkini tattırmaktan başka ne işe yarar?

Öyle birinden kork ki! ..
korkuyu yaratıp yüreklere koyan,

Öyle birinden şefkat ve merhamet um ki,
canlı cansız bütün mahlukattaki şefkat ve merhamet,
O'nun şefkat ve merhamet denizinden yansıyan bir lem-a, taşan bir damla olsun.

O şefkat denizi,
O merhamet hazinesi,
şefkat ve merhameti binihaye olan
Rahmanirrahim, ezel ve ebed sultanı Allah'tır.

O'na sığın,
O'na dayan,
Ve O'na güven.

Başka söze gerek yok Vesselam.

Necdet Erem

h.d 100 POPÜLER ATEİST

Dikkate Değer Bir Taraf Olabilirmi?

"Anlayamadığım şey neden dünyanın bir hiçlikten var olduğu fikrinin güzelliğini göremiyorsunuz. Bu zerafet dolu, nefes kesici ve güzel bir şey, neden böyle bir şeyi tanrı gibi karmakarışık bir şeyle alt üst ediyorsunuz? "

Popüler ATEİST Richard Dawkins'in sorusuna cevaben! ..

Zerresinden kürresine sonsuz sanat,
marifet, mana ve maksat ile yaratılmış bulunan,
Bu zerafet dolu, nefes kesici ve güzel şeyleri;

HİÇLİĞİN anaforundan,
YOKLUGUN girdabından,
tesadüfün yönü belli olmayan dalgalarından kurtarmak için
TANRININ GÜVENLİ LİMANINA İMAN ÇIPASI İLE DEMİRLİYORUZ.

Bunu anlamak içinde ünlü bir biyolog olmak yetmediğini,
eşya ve hadiselere sanat yönünden çok, hikmet yönünden baktıran İMANLI bir mü-min
olmak gerektiğine inanıyoruz.

Seyredilen mükemmel bir tabloda takdir edilecek olan,
resmin yapımında kullanılan boya, fırça gibi malzemeler değil,
O malzemeye güzel şekli verip anlam ve değer kazandıran RESSAM olmalıdır.

Tablo karşısında büyülenip,
ressamı unutanların nasıl bir gaflet içinde olduklarını anlatmaya gerek varmı?

İşte kâinat tablosunun baş döndüren,
nefes kesen güzelliği karşısında Allah'ı inkar eden ateist düşüncede dikkate değer bir
taraf olabilirmi?

Necdet Erem

h.d 101 YALANCI

Muhtemel bir tehlikeyi yalancılığı ile tanınmış birisi bile haber verdiğinde, haberi verenin yalancı oluşu, seni tedbir almaktan alı koymasın.

Tedbir alırken yorulmanın riski,
acaba diye endişe içinde bekleme korkusu,
tedbirsiz yakalanmanın tehlikesi ile mukayese kabul edermi?

Haberi veren yalancı da olsa,
doğru olma ihtimalini göz ardı etme!

Tedbire riayette,
nefsin hoşuna gitmeyen zahmet olsa da,

tedbirsiz yakalanma sonucunda,
tehlikenin derecesine göre büyük zararlar vardır.

Tedbir alırken tercihini,
zahmet ile zarar arasında yaptığını unutma.

Necdet Erem

h.d 102 ÖZGÜR DÜŞÜNCE

İnsanlık için mutluluk kaynağını arayan fikri çalışmalar,
Yaşamın zorluklarını yenerek yaşama kolaylıklar sağlama adına gelişen teknik buluşlar
ebede âşik ruhlarımızın sonsuzluk âlemine açılan ilham ve ihsan kapılarıdır.

Bedensel yetenekler ile ruhsal hissiyatımızın,
mantık denizindeki düşünce rüzgârlarının hareketlerine sağlayacağımız özgürlükle,
doğru orantılı olarak gelişebileceğini unutmayalım.

İnanç özgürlüğü:

Allah'ın kullarına sorumluluk yükleme adına vermiş olduğu;
Akıl, İlim ve İrade sonucu yapacakları kişisel tercihlere gösterilen saygı
ve verilen değer adı olsa gerek.

Banazlık:

Kendisi gibi düşünmeyene hakaret,
farklı tercihleri, tehdit ve tahkir, (aşağılama)
savunma ve saldırıya tahrik, teşvik ve mecbur bırakma
hoşgörüsüzlüğünden ibaret bir davranış bozukluğu ve düşünce darlığından başka bir
şey değildir.

Yetenekler aşkın sonuçlar doğurabilmesi için,
müdahalesiz ortamla, teşvik edici iltifatlar ister.

Bilgiler özgür düşünce ortamında özgün sonuçlara ulaşabilir.

Özgürlük:

Başit ve bağımlılardan,
bağımsız yaşamının adı olsa ne güzel sonuçlar doğurur.

Necdet Erem

h.d 103 İNSANİ SORUMLULUK

Ey Dost ve
Ey dünya yolculuğumdaki yol arkadaşım.

Allah ve ahirete inanmayıp
YOK OLACAGINA inanıyor isen! ..

Ölümden kurtulamayacağına göre,
hayatı kaza, bela, hastalık vs. bütün zorluklarına rağmen,
olmayan umut, anlamsız bir inatla, neden ve nasıl yaşıyorsun? ..

Allah ve ahirete inana bir mü-min isen! ..
Allah'ın rızasını kazanıp ebedi cennetine gitmek,

Veya en azından inkârcılar ve emirlere muhalefet edenler için yaratılmış olan
azap ve ceza yeri cehennemden kurtulmak için nasıl bir tedbir düşünüyorsun?

İnandığı gibi yaşama azim ve gayreti içinde olanlardanmısın?

Yoksa yaşadığı gaflet, fışk ve sefahetin sarhoşluğu ile
kendisini YAŞADIĞI GİBİ İNAMAYA ZORLAYANLARDANMI?

Allah bütün günahları af eder. (39/53 Zumer)

Amenna, terk edilen, pişman olunan ve
bir daha yapmama azim ve gayreti içinde olunan günahları af eder.

Yoksa Allah'a meydan okurcasına
me'n edilmiş, yasaklanmış, yapanların tehdit edilmiş olduğu,
insan onuruna, Müslüman izzetine yakışmayan işeri yapmakta ısrar edenlerin,

ŞEYTANIN AF OLUNACAĞINA DAİR ALDATTIĞI KİMSELERDENMİSİN? (31/33 Lokman)

Tabi bu soruların cevabını bana değil,
sadece kendine, aklına, mantığına ve vicdanına vermelisin.

Bu yazı kimseyi sorgulamak için değil,
herkese dostça bir hatırlatma maksadı ile kaleme alınmıştır.

Kimsenin kimseyi yargılamaya ve sorgulama hakkına sahip olmadığı bir dünyada
yaşıyoruz.

Amma! ..
Hayati konuları hatırlatmak,
her insan için İNSANİ bir sorumluluktur.

Necdet Erem

h.d 104 SAĞLIK VE SERVET

Her şeyden çok değer verdiğimiz,
hayatın olmazsa olmazı sandığımız sağlığımız,
elde etmek için her şeyimizi ortaya koyduğumuz servetimiz;

Doğru ve yerli yerince kullanılmazsa!
en büyük felaket ve bela kaynağımız değilmi?

Doğru kullanılmayan sağlık,
kaza, bela, kavga ve musibetlere,

Yerinde sarf edilmeyen servet,
haram ve zulümlere zemin hazırlamazmı?

İnsanları nemrutlaştıran,
doğru yolda kullanılmayan servet ve sağlık değilmi?

Cehenneme girme sebebi olan haramlar,

doğru kullanılmayan sağlık,
emanet olduğu unutulmuş servetin vermiş olduğu gaflet sarhoşluğundan
kaynaklanmıyormu?

Doğru ve yerli yerince kullanılmayan,
en değerli ve en mükemmel nimetlerin istismarı,
en büyük zarar ve en korkunç tehlikelerin kaynağı olur.

Necdet Erem

h.d 105 İNSANI SEVMEK

İnsanı sevmek ayrıdır.
İnsana ve insanlığa saygı duymak ayrıdır.

Zaaflarına mağlup olup insanı insanlıktan uzaklaştırıp,
hem kendilerine hem yakın ve uzak çevrelerine zararlı fiillerinden nefret etmek,
onlardan sakınmak, hem kendimizi hem çevremizi zarardan ve zararlılardan koruma
adına tedbirler almakta ayrıdır.

Her hangi bir kötülüğün tahakkukunda birinci derecede suçlular,
o fiili işleyen şahıslar olduğu gibi;

işlenmesine sebep olan, yardım eden, müsamaha gösteren, zemin hazırlayan,
tahrik ve teşvik eden vs. konumlarında bir sürü ikinci dereceden suçlular vardır.

Suçlular işlemiş oldukları suçun sebep ve sonuçlarına göre,
fert veya toplumdaki tahribatına, vermiş oldukları zarar ve ziyanın derecesine göre;

Ya af edilip pişmanlıkları,
ya cezalandırılıp ıslah ve terbiyeleri,
en önemlisi, suça meyilli olan zayıf iradeliler için tehdit oluşturup,
caydırıcı yönüne dikkat çekilerek ferdin toplum içindeki davranışların kontrolünün
otomatige bağlanması amaçlanır.

Suç ve cezanın,
hak ve adalet ölçüleri içinde işlerliğini koruması;

Yaratıcı tarafından imtihan sebebi olan his ve duygularına,
istek ve arzularına doğal bir sınır konmamış bulunan medeni ve sosyal mahlûk olan
insan hayatının olmazsa olmazıdır.

Suçlunun vermiş olduğu zarar ve mağduriyet karşısında
göreceği cezanın adaletin tecellisi adına geleceğimize güven ile bakmanın huzurunu
yaşatırken;

Bir insanın zaaflarına mağlup olması sonucu,
insana ve insanlığa yakışmayan davranışından dolayı da
hemcinsimiz ve gelecek olan neslimiz adına endişe duyup üzölmeliyiz.

Unutmamamız gereken en önemli bir konu daha,
suçlu bugün bir başkası ise yarın bizim de olmayacağımızı kim teahhüt edebilir?

Rabbim zaaflarımızın galebesinden,
şeytanın bitmek bilmeyen şer ve hilesinden,
her an tehdidi altında olduğumuz zalim nefsimizin aldatmasından,

Allah'a sığınmalı.
Zarara uğradığımızda,
**ADALETİN YERİNİ BULMASI İÇİN,
SUÇLUNUN CEZALANDIRILMASI ADIAN YARDIMCI OLMAYA ÇALIŞSAKTA,**

Hemcinslerimize karşı
merhamet duygularımızı da kaybetmemeye dikkat etmeliyiz.

Necdet Erem

h.d 106 NE DERSİNİZ

Kendinizi ve
yaşam şartlarınızı siz yaratmadığınıza göre!
Yaşamınızda keyfilik hakkınız olabilir mi?

İçinize eliniz girmiyor,
dışınızda cereyan eden hadiselere de gücünüz yetmiyor ise,
gerçek manada hayatınıza hâkim olduğunuzu söyleyebilirmisiniz?

Hava gibi temel ve hayati ihtiyacınızın temininde bir ücret,
kullanımında bir zahmet çekmiyor iseniz!

Hayatınıza hâkimiyet noktasında bir iddianız olabilir mi?

Ne dersiniz?

Hala sizi yoktan yaratıp yaşatan,
nimetleri ile perverde eden,

Rahman ve Rahim olan,
müşfik ve merhametli Rabbinize karşı,
itaatsizliği ve isyanı bir hak olarak görebiliyormusunuz?

Necdet Erem

h.d 107 HÜSRAN OLUR

Allah hiçbir şeyi tek maksatlı yaratmadığı için! ..

Size verip istifadenize sunmuş olduğu,
sonsuz nimet ve imkânları, sadece dünya amaçlı kullanarak israf,

yaratılış maksadının dışına çıkarak keyfi,
inatla aksi istikamette istismar ederek, isyan ve ihanet etmeyiniz.

Kimi hafife aldığınız ile
kime karşı isyan içinde olduğunuzu
ve nasıl bir emanete ihanet ettiğinizi bir daha yeniden düşünmeniz gerekmez mi?

Vazife ve sorumluluklarını,
cehalet ile ihmal, gaflet ile tehir,
dalalet ile inkâr ve siyan edenlerin hali
dünya tarifleri ile anlatılacak gibi değildir.

Ruhlarının,
ebediyet ve sonsuzluk istediğinin farkında olmayanlar,
ruhlarını sınır tanımayan his ve duygular ile donatıp istifadelerine sunan,

ezel ve ebed sultanının,
kutsal emanetine ihanetlerinin cezasının da
sonsuz olabileceğini elbette düşünemezler.

Cezanın büyüklüğünü dikkate almamak veya inkâr etmek,
cezadan muafiyet sebebi olmayacağı gibi, hafifleştirici bir sebepte sayılamaz.

Hilkat sebeplerini dikkate almayanların sonun hüsrana olacağını HİÇ DÜŞÜNDÜNÜZMÜ?

Necdet Erem

h.d 108 NEYE BORÇLUSUN

Ey Dost.
Varlık âlemine anlam kazandıran insandır.
Bu iddiamı yadırgıyor isen, çevrene şöyle bir bak.

Her şeyi isimlendiren, şekillendiren
ve ihtiyacına göre değerlendiren İNSAN değilmi?

Yine her şey varlığını insanın bilgisine,
değerini de İhtiyaç, merak ve ilgisine borçlu değilmi?

Bilgi alanımıza girmeyenler yok sayılacağı gibi,
ihtiyaç ve ilgi duymadıklarımız ise ne kıymet ifade eder?

Mecazen İNSAN kâinatın düşünen aklı,
yaşayan ruhu ve seven kalbidir diye bir benzetme yapsak,
acaba yanlış mı olur?

Varlığa ve yaşama anlam kazandıran,
insanın yaşam ve konumunu sorgulamadan yaşaması,

sonunu ve sonucunu düşünmeden
kendisi için yapılıp yaratılmış olan kainat sarayında kullanılan
değersiz bir malzeme veya basit bir işçi konumuna kendisini mahkum etmesi ne garip.

Ey İnsan aklına sormazmısın,
her şey varlık ve değerini sana borçlu iken;
sen her şeye anlam ve değer kazandıran kıymetini kime ve neye borçlusun?

Oysa insan!
Kâinat tablosunda boşluk dolduran,
değersiz bir motif değil.

O, tabloya,
anlam ve değer kazandıran TEMEL ÖĞEDİR.

NEDEN İMAN isimli kitabımdan.
Sayfa 85 te.

Ey insan sen ki,
ebede namzet, yaratılmış sultansın.
Sonucu YOKLUK olan, bir hayat yere batsın.

Ölümü öldüren nur, İMAN canlara cansın.
Varsın bazı gafiller, küfrün odunda yansın.

Necdet Erem

h.d 109 MÜMKÜN OLABİLRİMİ

Ölümün mahkumu olan,
İmanın ve ibadetin, muhtacı ve mecburudur.

İnsanlığa İman ve İbadetin insan hayatına kazandırdığı değer,
gerçek manası ile izah edilip ikna edilerek ihtiyaç derecesi his ettirilmeli.

İhtiyaç his edilmeyen hiçbir şeyin gerçek değeri bilinemez.

İnsanlar ihtiyaçlarının önemine göre,
onu elde edebilmek için masraf ve fedakârlıklarda bulunurlar.

İman ve ibadet,
ruh, kalp, his ve duyguların hayati gıdasıdır.

Bu hayati gıdanın yerine maalesef,
yalancı ve yabancı şeyler sunulduğundan dolaydır ki;

Dünya insanlığının büyük çoğunluğu
stres, bunalım ve benzeri depresif hastalıkların pençesinde kıvrınmaktadır.

Ruhsal hastalıkların tek reçetesi var.
İmanın hayata yüklediği anlam, sağladığı güven ve emniyet,
ibadetin kazandıracığı amaç ile istikbal e umut ile bakmaktır.

İstikbal adına güven ve mutluluk vadeden umuda sahip olmayanların,
YOKOLMAK için yaşamakta oldukları hayatta huzurlu olmayacaklarını HİÇ
DÜŞÜNDÜNÜZMÜ? .

Necdet Erem

h.d 110 BİR ANLAMI OLSUN

Bütün davaların temeli,
hayatı anlamlı ve amaçlı yaşama davası olsa gerek.

Hayat anlamsız ve amaçsız yaşanıp,
yaşayanı yokluğa mahkûm edecekse
hayat içinde yaşananların ne anlamı olabilir.

Her şeyi sebep sonuç ilişkisi içinde anlamlı ve amaçlı yaşayan insan,

Hayatının sonunu düşünmeden,
hayatın içindeki tali meseleleri hayatına gaye edinse,
kendisini aldatmış olmaz mı?

Hangi amaç uğrunda mücadele verir iseniz veriniz,
ebediyet isteyen ruhunuzu sonuç itibariyle YOKLUĞA mahkûm ediyor ise o davanın
anlamı yoktur.

Çünkü YOK OLACAK davalar,
uğrunda YOK OLMAK ÇİN YAŞANMAZ.

Önce varlığı ve ebedi varlığa varmayı dava edinmeli ki
HAYATIN BİR ANLAMI OLSUN.

Necdet Erem

h.d 111 MUKAYESE

MUKAYESE

Bir damlada göremediğimiz bir deniz gizli olduğu gibi,
koca dünyamızda, parçası olduğu büyüklüğünü kavrayamadığımız bu âlem, denize nispet edilse;

O denizde bir damla veya
sınırları tespit edilemeyen bir çölde
küçük bir kum taneciği kadar bile değildir.

Her şeye mukayese edildiği nesneye göre,
büyük - küçük, zor - kolay, ağır - hafif, güzel veya çirkin denilebilir.

Mukayesesi mümkün olmayanın mahiyeti bilinemez.

Çünkü akıl sınırlıdır, sınırsız kavrayamaz.
Kavrayamadığını anlayamaz, anlayamadığını anlatamaz.

Ancak sınırsız diye mahiyeti meçhul bir tarif yapar.

İnkârcılar inanmadıklarını değil,
kavrayamadıklarını, anlayamadıklarını, anlatamadıklarını inkâr ediyorlardır.

Oysa anlayanı ve anlaşılana yaratan,
yaratmış olduğu akıl, his ve duygu sınırları içine kendisini sıkıştırıp mahkûm edermi?

İnsan için en şerefli vazife!
Kadınlar âleminin sultanı Rabia-i Adviye gibi,

Ey tüm varlıkların,
varlığını akıl sahiplerine tanıtmak için yaratıldığı,
bilinmesi, tanınması, izzeti ile sayılması, nimeti ile sevilmesi,
azameti ile korkulması, tehdidinden korunulması gereken vacibül vucut,

"SENİ ANLAYAMAMAK ANLAMAKTIR" manasına gelen
"MA AREFNAKE HAKKE MARİFETİKE YA MARUF" diyerek,
Azameti kibriyasının karşısında saygı ve muhabbet ile eğilmektir.

Necdet Erem

h.d 112 MUTLULUK

Mutlu olmak biraz zor olsa da,
mutlu etmek çok kolay.

Bir çift tatlı söz,
içten gelen bir tebessüm, dünyalara değer.

Bunlar çok kıymetli şeyler olmasına rağmen,
zor ve pahalı şeyler olmasa gerek.

İnsan hayatının tek sermayesi,
gönül bahçesinin rayi-ha-i tayyibesi,
hilkatin en büyük gayesi, ömrü beşerin, cennet semeresidir.

Galiba mutlu etmeyenler, mutlu etmeyi istemeyenler,
mutlu olmayı hak etmediğindendir ki, mutlu değiller ve olamıyorlar.

Mutlu olabilmek için,
önce çevremizdeki insanlara yaşattığımız mutluluk sevinç kıvılcımının ışıltısını onların göz bebeklerinde görmemiz ve his etmemiz lazım.

O kıvılcım,
kalbimizin muhabbet ocağındaki
aşk ağusunu tutuşturup, mutluluk aşının pişmesini sağlar.

En derin bir sevgi ile
En Büyük Sevgilide buluşmak üzere.

Rayi-ha-i Tayyibe: Temiz ve güzel koku.

Hilkat: Yaratılış.

Ömrü beşer: İnsan hayatı.

Semere: Meyve, bir şeyden beklenen sonuç.

Ağu: Zehir. Kibrit yakmada kullanılan zehirli madde.

Necdet Erem

h.d 113 BUDA GEÇER BE YAHU

Hayata ve olaylara olumsuz bakan dertlerinin çokluğundan bezip şikayet eden ve dünyaya geldiğine pişmanlık duyan, ben dâhil herkese sesleniyorum.

Sizi hayattan bezdiren kaç tane dert sayabilirsiniz? .
Ve yine hayatınızı kararttığını sandığınız derdin devamlı olma ihtimali var mıdır?
(tabi siz onunla yaşamaya karar vermediyseniz)
Allahın yaşam adına verdiği nimetleri ise saymakla bitirebilirmiyiz?

Neden " BUDA GEÇER BE YAHU" deyip de geçmesini beklemiyor ve gitmesine yardımcı olmuyoruz?

Sevgili Dostlar! .
İnsan, Hayvan, Bitki,
hatta cansızların bile bize karşı tepkileri, mukabeleleri,
bizim onlara olan etkimize göre şekillenir.

Bakın taşın canı yok.
Zaten cansızlar âleminden olduklarını söyleriz.
Ona sert davranıp yumruk vurup tekmelediğimizde,
elimizi acıtacak, belki ayağımızı kıracak kadar sert olduğunu görürüz.

Fakat güzel bir his, tatlı bir duygu ile
ne güzel bir taş diye okşayacak olduğumuzda,
o katı taşı kadife kadar yumuşak, sevgili, sevimli, bir dost kadar munis ve yakın buluruz.

İşte bir taşın bile
bize karşı davranışımızdan dolayı
müspet veya menfi bir mukabelesi olabiliyor ise.

Derdin yüzüne gülelim.
Oda gülsün etsin tebeddül. (değişsin.)

Şunu da unutamayalım ki.
Her kesin, bir içinde yaşadığı umumi dünyası
ve bir de içinde yaşattığı hususi (özel bir dünyası) vardır.

İnsanlar her ne kadar içinde yaşadıkları umumi dünyanın içinde olduklarını zan etseler de, HERKES KENDİ İÇİNDE KURDUĞU YAŞATTIĞI HUSUSİ DÜNYASININ İÇİNDE YAŞAR.

Mutlu ve huzurlu olabilmek için,
iç dünyamızı aydınlık, geniş ve ferah tutmaktan başka yapacak bir şey yoktur.

İnanıyorum ki bu da elimizdedir.
Bakın Allah Kur-anı kerimde bizlere Kısa-i Yunusu anlatır.

O bir Peygamber mucizesidir.
[[Denize atılmış, balık yutmuş,
sonradan da onu sahili selamete çıkarmış ve bırakmış.]]

Bizler peygamber olmadığımıza göre

Kıssa-i Yunusun Kur-anda bizlere anlatılmasının sebe-i hikmeti ne olabilir diye düşündüğümüzde,

Sayırsız sebep ve hikmetleri olsa da,
bence içinde yaşadığımız geniş ve aydınlık dünyamızın iç âlemimizde ki hafakanlarla, balığın karnından daha dar, daha karanlık, kalabalıklar içinde kendimizi, Yunus (as) 'mın balığın karnındaki durumundan daha yalnız his ettiğimiz anlarımız olabileceğinden;

Ümitsizliğe düşmeden,
Allah'ın yardımının Yunus (as) mın imdadına ulaştığı gibi,
ona güvendiğimiz nispette bize de ulaşacağını,

içinde bulunduğumuz sıkıntılardan kurtarıp
mutluluk, huzur ve selamet sahiline çıkaracağını müjde ve teminatını vermektedir.

Yalnız Yunus (as.) mın münacatı olan
"LAİLÂHE İLLE ENTE SUBHANEKE İNNİ KUNTU MİNEZZALİMİNİ (21/87 Enbiya) "
samimiyet ile söyleyebilir, onun "VENEHNU EKREBU İLEYHİ MİN HABLİL VERİD. (50/16 Kaf) sırrı ile bize bizden daha yakın olduğuna inanarak.

Beşeriyetinizden kaynaklanan gaflet ve cehaletinizle onu unutsanız bile,
O'nun Uluhiyet-i Uzması ile sizi hiçbir zaman asla unutmayacağını, terk etmeyeceğini bilmenize bağlı olsa gerek.

Sıkıldığınızda, daraldığınızda,
"BUDA GEÇER BE YAHU" deyip.
"LAİLÂHE İLLE ENTE SUBHANEKE İNNİ KUNTU MİNEZZALİMİN "
Münacatına inanarak sığınıp sarıldığınızda;

büyük ve bitmez zan ettiğiniz dert ve sıkıntılarınızın,
düşündüğünüz kadar büyük olmadığını görebileceğinizi HİÇ DÜŞÜNDÜNÜZMÜ?

Necdet Erem

h.d 114 FARKINDA OLMAK.

DÜNYA GÜZEL OLSAYDI
DOĞERKEN AĞLAMAZDIM.

Olaylar irademizin dışında geliyor.
Biz irademiz dahilinde olanları doğru değerlendirmekten sorumluyuz.

Uyku ölümü unutmamak.
Ölümün son olmadığını anlamak
Hazırlıklı yaşadığında ise korkmamak için hayatın içine katılmış.

Önemli olan olayları doğru okumak.
Varlığın neden ve niçinlerini anlamaya çalışmak.

Akıl yaşamaktan öte,
Yaşamı sorgulamak için yaratılmıştır.

Akıl ile beynin farkını görmek.
Bu farka sahip olmanın farkında olup,
farklı davranmak ve farklı yaşamak gereğine inanmak.

İşte insan.
ve insanı hayvandan ayıran fark.
Farklılığının farkında olup farklı davranmak.

Necdet Erem

h.d 115 YADI CEMİL

Karanlık ne kadar şiddetlenir ise,
yıldızlar kendileri adına o kadar canlı ve parlak
çevreleri adına ise o kadar faydalı ve yol gösterici bir nitelik kazanırlar.

Daha uzaklardan fark edilir,
aydınlatma adına daha çok iş görebilirler.

Ahlaksızlık ne kadar azgınlaşır,
ne kadar seviyesizleşerek tehdit etse,
kararlı, duyarlı, insani değerlerinin farkında olan insanları
o kadar güçlü ve azimli hale getirir.

Büyük insanlar;
Fiziki açıdan insan görüntüsüne sahip sıradan yatıklar değil,
insanlık adına büyük işleri başaranlardır.

Geçmiş ile gelecek nesiller arasında,
ahlak, adalet ve muhabbet köprülerini kuran
medeniyet mimarları olup insanlığın kurtuluşu yolunda ömür tüketip,
mum olup yananlardır.

Büyük işler;
Teknolojik gelişmelere imza atmak değil.
Alevleri afaki saran nefsanî ateş içinde yanmadan yaşayabilmek
ve arkadan gelenlerin yolunu açmak, nefsinin unutup nesli için yaşamak,
yaşatma azim ve heyecanı ile yaşamayı unutmaktır.

Yani şehvet, şöhret ve servet harami duygularının,
canavarları ürküten cinayetleri, hayvanları tiksindiren davranışları,
doymak bilmeyen gasıbane, harisane istekleri ile kemale giden yolları kestiği,
ahlak ve adaleti tehdit ettiği bir zamanda;

HAYATI, MİDE HAMALLIĞI,
UÇKUR KÖLELİĞİ MAL VE SERVET BEKÇİLİĞİNDEN İBARET görmeyip,
onlara, hayır diyebilmek ve ihtiyaçları meşru sınırlar içinde tutabilmektir..

Ben bugünün iman etmiş,
Allah'a vermiş olduğu sözün farkında ve arkasında olan gençleri
İbrahim (as.) 'a benzetiyor, rahmetli cennet mekan Ali Ulvi Kurucu'nun dediği gibi
"Finnari layehterik" ateştedirler ama yanmıyorlar, Allah'ın izni ile yanmayacaklarda
diyorum.

Yanmayı bırakın,
dünya insanlığının geleceğini yok etmek içinin teşekkür etmiş olan
ondokuz, yirmi ve yirmibirinci yüzyıl Nemrutlarının, Firavunlarının yakmış olduğu
imansızlık
ve ahlaksızlık ateşini söndürmeye çalışmalarını, azimli ve kararlı duruşlarıyla küfrün
ödünü kopardıklarına inanıyorum.

Yalnız safları sıklaştırmak
ve muhabbet fedaisi olmak, birbirlerine sımsıkı sarılmak,
nefis, şeytan ve şeytana yakayı kaptırmış, asker olmuş zavallıların tuzaklarından

kurtulmak
bu şerefli mücadeleyi kazanabilmenin tek yoludur diyorum.

İbrahim'i ruha sahip gençlerden, gelecek nesillerin beklediği;

Bu asil davada,
azim ve kararlılık ile birlik ve beraberliklerini bozmadan;

bir birlerine dayanarak, sımsıkı sarılarak, Allah'a güvenerek yürümeleri ile
hayatlarına anlam kazandırarak,

dünya misafirhanesinde aldanmayan ve aldatmayan kamil mürşitlerin rehberliğinde,
cennet ve Cemalullah ticaretini yaparak,
insanlığa bir yad-ı cemil bırakıp bu fani dünyadan ebed alemine insan-ı kamil adına
yakışır bir şekilde vatanı aslilerine dönmeleridir.

Necdet Erem

h.d 116 İNSAN KALBİ

İnsanlar hakkındaki,
düşünce ve kanaatlerimiz duruma göre şekillense de!

Hiç kimseyi gelecek adına tahminlerimiz ile mahkûm etmek doğru olmadığı gibi,
böyle bir yargısız infaza hiç kimsenin hakkı yoktur.

Kara bulutlar arasından güneşin gülümsemesi,
mümkün, muhtemel, hatta mukadder olduğu gibi,

çöplüklerde de gönüllere güzellik müjdeleyen,
gül yetişmesi her zaman mümkündür.

Yeter ki siz,
şartlı bakmadan,
peşin hükümlü olmadan,
ayırım yapmadan, yorulup bıkmadan,

çevrenize gül fidesi ekmeye,
gül tohumu serpmeye devam ediniz.

Mevsim bahara dönüp,
şartlar müsait olunca, tohum ektiğiniz topraklar gül bitiren gülzara dönüşecektir.

Tüm mahlûkattan süzülerek kudret elinde şekillenip,
Mahbub-i hakikiye makam olma yeteneğine sahip olan
insan kalbi kara topraktan daha katı ve kabiliyetsiz değildir.

Kara toprak mis gibi kokan rengârenk güller verirde! ..

Allah'ın zatına, muhabbetine marifetine,
sıfat ve sanatına arş olma yeteneğinde yaratılmış,

sonsuz sevgiler ile donatılmış olan insan kalbi,
gül güzelliğini gölgede bırakacak güzelliklerin kaynağı olamaz mı?

Necdet Erem

h.d 117 YENİ BAŞTAN

Külfet, ücret dengesinden ve gerekliliğinden hareketle;
Her kes yaptığı işin karşılığını, verdiği malın ücretini ister!

Misal olarak,
yediğimiz bir elma veya bir dilim portakalın elimize geçinceye kadar,
yetiştirildiği topraktan, soframızda önümüze koyan ele hatta çiğneyen dişe,
hazım eden mide ve barsağa varıncaya kadar;

her şey ve herkes yaptığı işe mukabil bir karşılık bekliyor ve istiyor.

Manav,
halden tezgâha getirme hizmetine karşılık,

Kabzımal,(komisyoncu)
tarladan hale taşıma hizmetine bedel ücret,

Çiftçi,
tarlayı sürme, suyunu,
gübresini verme, bakım ve budamasını yapma bedelini!

Ağaçlar bile
akıl ve iradeleri olmamasına rağmen,
dibine su, toprağına gübre ve çapa isteyerek,
emeklerinin karşılığını almadan vermiyor olmalarına rağmen!

Biraz düşündüğümüzde,
istifademize sunulmuş olan bunca harika nimetlerin
imal ve icadında gerçek manada kimsenin bir müdahalesinin olmadığını görüyoruz.

Peki,
ihtiyaç duyduğumuz nimetleri
bizim ihtiyacımızı bilen, istifademize sunan, kim olabilir?

Verdiklerine karşılık bizden ne ister?
Hiç düşündük mü?

Biz bu paha biçilmez hediyelere karşılık,
her kesin ve her şeyin, HER ŞEYİNİ kendisine muhtaç olduğu halde;

Kendisi hiç bir şeye muhtaç olmayan,
bu ikram sahibine onu memnun edip, ikramlarının devamını sağlayacak ne yapabiliriz?

Değerli dostlar!
Hediyeleri ile bize kendisini tanıttırmak isteyen
bu sevgililer sevgilisini tanıma adına bir merak, bir gayret gerekmez mi?

O'nu Tanısaydık!
O'nun sevgisini kazanmak için.
O'nun bizden istediklerini araştırarak,
onu hoşnut edebilme ve hediyelerinin gerçeklerine,
ruhumuzun en şiddetli hasreti olan ebedi âlemde kavuşma yollarını araştırmak
hayatımızın en önemli gayesi olmaz mıydı?

Ebediyet arzusu ile yanıp tutuşan bir ruh için,
ahiretsiz bir hayatın sonu sıfır olan dramatik bir sahne oyunundan başka bir adı
olabilirmi?

Bu gecenin yarını olmaması mümkün olmadığı gibi,
ölüm gecesinden sonra da ahiret sabahının olmaması mümkün değildir.

Evet,
Her şeyi bir daha,
Bir daha yeni baştan,
Düşünmeye ne dersiniz.

Necdet Erem

h.d 118 HALA ERKENMİ? ..

Geliş ve gidişi elimizde olmayan dünyada,
İbadet ve tövbeyi tehir için, az da olsa zaman takdir etmek,
insanı tövbesiz bırakmasın mı? .

Şeytan her zaman,
İnsanı tövbe ve ibadetten alı koymak için,
meşgul edecek bir değil, bir çok iş ve sebep önüne çıkarır,
ve bunların hepsinin de çok önemli olduğuna insanı İKNA EDER.

Dünyanın fani,
ömrün bir an kadar kısa,
ölümün bir nefes kadar yakın olduğunu unutturur.

Dünyanın ebedi,
ömrün uzun ve sonsuz,
ölümün ise ÇOOOOK uzak,
olduğunu insanın kulağına fısıldayıp telkin eder.

Ebedi saadeti kazanmak için verilmiş olan değerli ömür servetini,
bırakıp gideceği fani şeylerin arkasından koşuşturmakla TÜKETTİRİR..

İnsan hiç ummadığı bir anda,
buradan gidebileceğini düşünemediğinden,
Allah'a ve ahirete İMAN etmiş olmasına rağmen,
gideceği yere GÖTÜRMESİ GEREKENLERİ düşünmeye fırsat bile bulamaz.

Bu yazdıklarımı okurlarımdan benden daha iyi bildiklerine inanıyorum.

Amma,
Şeytanın çeşitli hileleri,
nefsin aldanması ve aldatması,
insanın ihmalleri, yanılması ve unutkanlığı,
İnsana bildiğini inandığını yaşamaya imkan vermiyor.

Dünyada,
HER AN VE HER YAŞTAN
yüz binlerce insan ölüp gitmektedir.
(yeni doğan bebeler de dahil olmak üzere)

Bu gün veya,
Hiç ummadığımız bir gün,
BU ÖLEN İNSANLARDAN BİRİDE BİZ OLACAĞIZ! ...

Tövbeyi TERK VEYA TEHİR EDERSEK.
SON ANDA ÇOK İSTESEK BİLE FIRSAT BULAMAYABİRİZ.

İnsan nasıl yaşarsa öyle ölür,
Nasıl ölür ise o hal üzere diriltilip hesaba çekilir.
(Hz. Muhammed Sav.)

Ömrümüz zan ettiğimiz kadar uzun,
Dünya işleri önemseydiğimiz kadar değerli,

Ölüm DÜŞÜNDÜĞÜMÜZ KADAR UZAK DEĞİLDİR! ,.

Ne dersiniz.

Yaşımız genç,

Önemli işlerimiz çok olduğundan,

Tövbe ve ibadet için zaman hala erken mi?

Necdet Erem

h.d 119 HAZIRMISINIZ.

Düşünerek,
varlıkların, varlığı edenin
ve varlıklar içindeki müstesna kendi varlığının,
farkında olmayanların, varlıkları ile yoklukları arasında bir fark varmı?

“ Düşünüyorum öyleyse varım” diyen,
Fransız filozof Rene Descartes bunu kastetmiş ise çok doğru söylemiştir.

Evet,
Sevgili Dostlar!
Düşünelim, Yaratıcımızı.

Düşünelim.
Yaratılışımızı,
ve yaratılış sebebimizi,

Düşünelim.
Nereden geldiğimizi, burada ne işimizin olduğunu,
niçin gönderildiğimizi ve nereye sevk olunup gittiğimizi.

Düşünelim!
Gücümüzün sınırlılığına rağmen,
sınırsız imkânlara sahip oluşumuzu,

Düşünelim!
Yaşam adına yaratılmış olan her şeye muhtaç iken,
hiç bir şeye sahip olmadığımız halde her şeyden istifade imkânına sahip oluşumuzu.

Düşünelim!
Bir mikroba bile yenik düşecek kadar çaresiz,
makro âlemden gelebilecek tüm tehlikeler karşısında,
savunmasız bir halde olmamıza rağmen, her şeyin bize boyun eğişini.

Evet,
Kendimize ve olaylara soralım.

Ben KİMİM?
NEREDEN GELİYORUM?
BURADA NECİYİM, KİM TARAFINDAN GÖNDERİLDİM?

BENİ BURAYA GÖNDEREN BENDEN NE İSTENİYOR?
VE NEREYE GÖNDERLİYORUM VEYA GİDİYORUM?

Sanıyorum bu müşkil ve müdhiş suallere Kur-andan alacağımız makul ve mukni (ikna edici) cevaplar HAYATIMIZA ANLAM KAZANDIRARAK, bizi tabiat ve tesadüfün oyuncağı olmaktan kurtarıp, her insana kâinata denk bir kıymet kazandıracaktır.

Herkesi hayatın gerçeklerini bir daha farklı bir açıdan düşünmeye davet ediyorum.

Hayatınıza yeni bir bakış açısı kazandırmanız gerektiğini HİÇ DÜŞÜNDÜNÜZMÜ?

Necdet Erem

h.d 120 HADİ NE DURUYORSUN

Ey cahil nefsim.
Ve Ey Değerli Dost! ..

Sevinç ve umut,
değersiz şeyler karşısında başının dönmesi;

Korku ve endişe,
senin gibi acizlere kul olasin diye verilmemiştir.

Kimi seveceğin ile
kimden korkman gerektiği hakkında dikkatli ol.

Sevgiyi ve sevgilileri yaratana ihanet edip,
sevgine layık olmayanların arkasından ahh edip ağlama.

Korkuyu yaratanı unutup,
korkakların önünde kendinden geçip titreme.

Geldiğin yere döneceğin günü sakın unutma! ..
seni gönderenin maksadını aklından bir an olsun asla çıkarma.

Her şeyin güçlü bir sahibi,
her işin çetin bir hesabı vardır.

Hayatının hesabının sorulacağını,
hafızanda neden kaydedildiğini düşünerek anla.

Hesabı sorulmayacak şey
en ince teferruatına kadar ne diye kaydedilsin ki! ..

Hesaba çekilmeden nefsini hesaba çekmeyenlerin pişmanlığı tahmin edemeyecekleri
kadar korkunç olacaktır.

Buradaki hata ve günahların hesabından kurtuluşun tek yolu var.

O da Tevvaburrahim olan Allah'a mahcubiyetle açılmış bir kalple yapılacak tövbedir.

İstek ve İradenle gelmediğin bu dünyadan,
ne zaman gideceğin belli olmadığına göre! ..

Hadi ne duruyorsun.

Azrail can kapını çalmadan,
her günahı bağışlarım diyen Rabbine,
umut ve pişmanlık içinde ellerinle beraber, yaralı gönlünü aç.

Gözyaşlarını da,
samimiyetinin delili olarak yanına bırak.

Hadi yarın deme.
İşini yarına bırakanların,
yarını görmeden GİTTİĞİNE ŞAHİT OLMADINMI? ..

Yarın değil bir dakika sonrası bile OKGE OLABLİR.

Necdet Erem

H.d 034 ALIN TERİ

Alın teri;

Kazanca meşruiyet ve bereket kazandıran, nimete lezzet veren, kalbe huzur dolduran en büyük mutluluk kaynağıdır.

Hak edilmeyen kazanç, gayri meşru ilişkiye; alın teri olmayan nimet, minnet ve hisset ile sıcak ve tuzsuz yemeğe; helal iş ve meşru kazanç yolunda düşünmeyen kafa yorulmayan beden, ürettiği stres ve depresyon ile çevresine mikrop yayarak rahatsızlık veren bataklığa benzer.

Haksız kazanç gasp, edilmiş alın terleri; ahı alınan mazlumların gözyaşı ile biriktirilen MAL, etrafına haset, kin ve nefret koku ve korkuları yayan çöplükten başka bir şey değildir.

Helal ve ahlaki yollardan kazanılmayan mal ve servet, ne sahibine nede çevresine huzur verecek hayırlı işlerde kullanılmaktan ziyade, hayvani hazların doymak bilmeyen ihtirasları ile gurur ve kibrin yakıcı ateşine odun taşımaktan başka bir işe yaramaz.

Necdet Erem

h.d 121 Alışmak mı Anlamak mı

ALŞIMAK MI - ANLAMAK MI?

Alışmak ile anlamak aynı şeymidir?
Alıştıklarımızı acaba gerçekten anlamış mıyız?

Misal;
Şuan parmaklarımız klavyede gezinirken,
ekrana çıkan yazıları,
bu yazıların dünyaya yayılışını,
anlamış mıyız yoksa alışmış mıyız?

Önümüzdeki bir notbuk ile
dünyanın tüm kütüphanelerine
bir parmak dokunuşu kadar yakın oluşumuza,
anlamış mıyız, alışmış mıyız?

Artık fiziğe meydan okuyan teknoloji,
üç boyutun içine hapsolünamayacak kadar özgür,
zaman ve mekânı sınır kabul etmeyecek kadar cüretkâr;

Elinizdeki aypot ve benzeri cihazlar aracılığı ile
dünyanın en ücra köşesinde bulunan bir dostunuz ile görüşürken,
elini uzatıp sizi tutacak veya ekrandan çıkıp odanıza gelecek kadar kontrolsüz.

Bütün bu ve benzeri imkânların nasıl oluştuğunu,
mucitleri de dahil olmak üzere nasıl gerçekleştiğini anlayan varmı?

Hava;
Nedir ki, sınır tanımayan bu teknoloji
onun vasıtası ile istifademize sunulmuş!

Her hangi bir sözün önemsizliğini ifade ederken,
kullandığımız "havadan sudan" sözünü hatırladıkça!

Her alanda hayati önem taşıyan,
Havayı Suyu yaratıp, sınırsız yetenekler ile donatarak,
emrimize verip istifademize sunana karşı gösterdiğimiz saygısızlıktan,
İnsan olarak, insanlık adına utanıyorum.

Amma göre gör kanıksadığımızdan ALIŞMIŞIZ.
BU ALIŞKANLIĞIMIZI ANLAMA ZANNI İLE ALDANMIŞIZ.

Hepimiz düşünürüz!
Nasıl?

Hepimiz konuşuruz!
Niçin?

Ses dediğimiz mevcud-i meçhul nedir?
Ses telleri denen şeyler nasıl bir şeydir?
Her şahsa göre ÖZEL KARAKTERİSTİK akordunu kim yapar?

Görme nedir?
Gözün kara suyundan,
kafanın karanlık kutusunda ışık, renk ve şekiller nasıl belirlenir?

Çoğunlukla hepimiz gördüğümüzden dolayı göz nasıl bir şey!
Görme nasıl gerçekleşir? Biz görmek için sadece bakmanın dışında ne yaparız?

Anlamış mıyız?
Bu soruları kendimize sormayacak kadar ALIŞMIŞ MIYIZ?

Mahlûkat adedince misaller çoğaltılabilir.
Ben sadece alışmış olduğumu düşünüyorum.
Ya siz?

Necdet Erem

h.d 46 SABIR VE KANAAT

Sabır ve Kanaat!

Musibet ile ilk yüz yüze gelindiğinde takınılan tavır,
gösterilen metanet, olaya müspet bakış, makul karşılıyış,
itidalli davranış, insan onuruna yakışır bir duruştur.

Sonrası ise Sabır değil,
isteyerek veya istemeyerekte olsa,
hale katlanış ve mecburi bir kabullenıştır.

Allah şabretmek zorunda kalacağımız bela ve musibet vermesin.
Verdiğinde ve verdiklerine de SABRI ve KANAAT ihsan buyursun.

“Vallâhu yuhibbüssâbirîn”. (3/146 Al'imran)
İnnellahe meessabirin.” 2/153 Bakara

“Allah sabredenleri sever.” 3/146
“Allah sabredenler ile beraberdir.” 2/153

Bizi Allah'a sevdiren,
ve Allah'ı bizimle beraber kılan sabra ve
SABREDİP, her şeyi TEVEKKÜL ile karşılayan,

Gelse celalinden cefa, yahut cemalinden vefa,
İkisi de cana safa, kahrın da hoş, lutfun da hoş.

NARINDA HOŞ NURUNDA HOŞ diyen,
Yunus'a ve Yunus gönüllülere selam olsun.

Necdet Erem

HABERİM OLMAZ

Aklıdan çıkarsan, huzur mu kalır.
Zikrinden mahruma, olmaz ki sükûn.
Çok nimet verse de, lezzeti alır.
Âhirette gelir, önüne yekûn.

İzzetini koru, devam cezbeye,
Hayatla ölümün, farkı var mı ki.
Salih amelleri, doldur heybeye,
Ondan daha iyi, servet var mı ki.

Damarımda kanım, donup kalsa da,
Dert etmem inan ki, umurum olmaz.
Ruhum bedenimden, çıkıp gitse de,
Fedadır yoluna, haberim olmaz.

Bir an gaflet gelse, kesilir nefes,
Sensiz bir hayatı, düşünemem ki.
İçimi kaplıyor, bin türlü esef,
Gaflet gömleğine, bürünemem ki.

Gönlümdeki sevgi, evreni boğar,
Kürrede zerrede, gezinir durur,
Resulün burcundan Kur-anın doğar.
Bütün kalpler, onun aşkıyla vurur.

Allah'ım mahrum, eyleme aşktan,
Tecellin olmazsa, yok olurum ben,
Huzuruna varan, doğru yolundan,
Mahrum etme nolur, bu kulunu sen.

Necdet Erem

Haddini Bilmek Nedir

Haddini bilmek nedir, diye sorsa yarenler,
Ehlullahın yolunda, olmak gerektir derim.

Bu dünya neden döner, sual etse yarenler,
Aşkın şarabın içmiş, sarhoş olmuştur derim.

Yağmurlar neden yağar, sual etse yarenler,
Aşkla yanan toprağı, söndürmek için derim.

Nehirler neden coşar, sual etse yarenler,
Ummana hasretinden, durmadan koşar derim.

Mecnun denen aşık kim, sual etse yarenler,
Mevlayı Leyla sanan, bağı yanık kul derim.

Hakikat neden gizli, sual etse yarenler,
Hakikat gizli değil, gafiller görmez derim.

Hakka giden yol nerde, sual etse yarenler,
Her yol Allah'a gider, cahiller bilmez derim.

Hayat denen bu oyun, nedir dese yarenler,
Seyrettiğın bir film, baş rolünde sen derim.

Herşeyde sonsuz hikmet, gizlemiş yüce mevla,
Bakar iken görmezsen, bu hal aptallık derim.

Necdet Erem

Hain Yıllar.

Yıllar yalan yıllar.
Hani nerdeler.

Şanki akşam oldu,
İndi perdeler.

Her tarafı sardı,
Koyu gölgeler.

Yıllar hain yıllar.
Hani!
Hani nerdeler.

Necdet Erem

HAK GÖREN NAZARLARDA

Uzun sözün kıyası, hak olanlar söylenmiş,
Tevhide giden her yol, usul usul izlenmiş,
İnanan inanmayan, bu dünyada gözlenmiş,
Allah'a gider her yol, yazılı satırlarda.

Hakikat deryasından, süzölmüş nur katresi,
Şönmeyen bir güneştir, görölmemiş böylesi,
İnkârla susar mı hiç, hakikatin gür sesi,
Kaybolmaz tevhit yolu, saklıdır hatırlarda.

İnsanlığın bahtına, doğan büyük güneşler,
Hak hakikat adına, tevhit nakışın işler.
İstikbal umut dolu, hayra yorulsun düşler.
Müjde verilmiş sana, İlahi Fermanlarda.

Gelenler gittiler gör, sıra şimdi bizdedir,
Rızaya varan tek yol, sünneti Resuldedir.
Allah'ı gökte sanma, O sultan her yerededir.
Görölür ayan beyan, Hak gören nazarlarda.

Necdet Erem

Hak Yol Bulan Oldumu?

İster Türk ol, ister Kürt ol ne yazar,
İnsan olmak, hepimize yetmez mi?
İnsanlıktan çıkmış, azdıkça azar,
Arap olmuş, acem olmuş, ne yazar.

Herkesin Allah'a bir can borcu var.
Biri bine, bedel demek doğrumu?
Hırs yüzünden budünya insana dar.
Bu dünyada kimse ebet durdumu?

Gaflet örtmüş hakka giden yolları,
Anlatsan da, anlayan yok bunları.
Korkarım ki hüsrân olur sonları,
Esen hazan, gönülleri vurdumu?

Her milletin içinde var illeti,
Üstün kılmaz et, kan hiçbir milleti,
Kana kanan, çeker türlü zilleti,
Kanım hastır, diyen üstün odlumu.

Üstünlüğü, hakka riayette bil,
Gerisi batıldır, gel batılı kalpten sil.
Anlaşılsın yeter, kutsanmasın hiçbir dil.
Bundan başka, hak yol bulan odlumu?

Necdet Erem

HAKILYSAN KORKACAK BİR ŞEY YOKTUR.

Haklı olduğun sürece,
Ne denizin hiddeti havanın Şiddeti,
ne dűŐmanın husumeti seni korkutmasın.

Çünkü seni ismi rahmanisi ile arzi ve semavi belalardan, adil ismi ile dűŐmanlardan koruyacak, dűŐmanını da kahir ismi ile cezalandırarak MUİN UDDUFA adili mutlak bir RABBİN VAR.

Korku duyuyor isen
Bu dűŐmanının büyüklüğünden deđil.
Davanda haklı olup olmadığındaki endiŐenden olduğunu unutma.

Karanlık gecede fırtınalı denizde, balığın karnında,
Yunus'u koruyan Allah'ın seni unuttuğunu mu zannediyorsun.

Necdet Erem

Hakka Tercüman

Her bakanın görmediği muhakkak,
Hakkı yazmaya, hakikati göstermeye yok asla dur durak.

Bugün bulmasa bile yazdıklarını anlayacak bir muhatap,
Yorulma, vazgeçme vazifendir, düşme ye-se sakın kalma bitap.

Çıkar bir gün mahir bir mücevher furuşan,
Şen değilsin, okuyan, sen değilsin yazan ve hakka tercüman konuşan.

Seninle bir hediye gönderdiyse Ol Muin,
Seçildiğın için, vazifene çok dikkat et ve sevin.

Yazdırdıysa kaleme, kalbe gönderdiği kelamı,
Sen hakka tercüman olmaya bak, terk eyle YE-Sİ, ALAMI.

Necdet Erem

HAKKA YALVAR I

Hepimiz alim, cahil, müridi ve mürşidi ile istisnasız herkesin, İmtihan sırrından kaynaklanan, hata yapma, batıla sapma ihtimali vardır.

Farkına varmadan sıratı müstakimden ayrılıp batılı hak zan etme tehlikesi vardır.

Onun için en haklı ve en isabetli bir iş yaptığımızı zannettiğimiz zamanlar bile "Allahümme erinel hakka hakkın verzuknâ ittibâ'ahu ve erinel bâtıla bâtılan verzuknâ ictinâbehu" (1) diye dua dua yana yakıla yalvarmalı.

Her namazımızda "ihdinessiratel mustekim" (2) ayeti kerimesini sadece okumakla yetinmeyip ona sığınmaya emrolunuşumuzun hikmet ve hakikati üzerinde biraz daha dikkat ve hassasiyetle düşünmemli ve " Rabbena la tuziğ kulubena bade iz hedaytena ve heblena min ledünke rahmeh. İnneke entel vehhab." (3) diye Rabbimizden iman üzre sabit Kadem olmayı, hata, günah ve yanlışlarımızdan dolayı bağışlanmamızı dilemeliyiz.

Muhalifimizi haksız ve hatalı görsek bile, kendimizinde hatalı ve haksız olma ihtimalini göz ardı etmemeliyiz.

Her Yol hak görünse de, batıl ihtimali var.
Hak yolda kalmak için, daima hakka yalvar.

Necdet EREM

(1) Allah'ım; bana hakkı hak olarak göster. Haktan ayırma ve hakka sınıksı yapışmayı, Bâtılıda bâtil olarak göster ve ondan sakınıp kaçınmayı nasip eyle.

(2) Allah'ım bizleri sratil mustekime hidayet eyle 1/6 Fatıha-i şerife.

(3) Rabbimiz hidayete erdikten sonra kalplerimizi batıla meylettirme. Şüphesiz sen ziyadesiyle bağışlayansın. (Âl-i İmran 3/8,9

Necdet Erem

Hakkı Hakça Bilen Bir Kul Olmadım.

Herkes sever, zan ediyor Allah'ı,
Fark edemez, nefsi olmuş ilahı,
Gafletteyiz hepimizde, vallahi,
Hakkı hakça seven, bir kul görmedim.

Konuşunca sanırsın ki, bir melek,
İçine bakınca, hamca bir kelek,
Durmadan istiyor, hiç bitmez dilek.
Hakkı hakça seven, bir kul görmedim.

Kimi huri ister, kimimiz Cennet,,
Sermayede yok ki, ne farz ne sünnet,
Bu ne koyu gaflet, bu ne cehalet.
Hakkı hakça seven, bir kul görmedim.

Açınca ağzını, susar bülbüller,
Her sözünden kokar, mis gibi güller,
Ama kalbine bak, tozuyor küller,
Hakkı hakça seven, bir kul görmedim.

Gönlüm kapkaranlık, gözüm perdeli,,
Ne derim bilemem, oldum bir deli,
Yaptığım her amel, bence şüpheli,
Hakkı hakça bilen, bir kul olmadım.

Necdet Erem

Hakkın Rahmeti

Allah'ın Resulü, ümmetine şöyle der.
"Men amene bil kader, emine minel keder."(*)

Madem mülk Allah'ındır.
Tüm varlık O'nun mülkü, her hadise Ondandır.

Rahat-ı kalp istersen,
Narında nurunda hoş, inanarak söyleyen.

Seni yoktan var edip, yaratan O'değilmi?
Hücreleri besleyip, yaşatan O' değilmi?

İtirazların neden, şikâyetin kimdendir?
Allah'a iman senden, şükür istemektedir.

Kurtul şirk tuzağından, terk eyle şikâyeti,
Sarı versin her yandan, seni hakkın rahmeti.

Hayat bir imtihandır, kazanan kaybeden var.
Takdire razı ol ki, Mevla olsun sana yar.

Necdet Erem

Halimi BİR Gör.

Derdimi damıtıp, şu yüreğimde,
Kadehe koyup ta, sunacağım gör.
Sana olan bitmez, büyük hasreti,
Postaya verip te, göndereceğim gör.

Geçmişe dönmenin, imkanı var mı?
Orada tüm hisler, ah ile zar mı?
Kalbine bir bak ki, bana yer var mı?
Kalbini eline al da, aç bir gör.

Yaşanabilir mi, bu hayat baştan,
Tekrar yenilir mi, bu acı aştan,
Maksat anlaşılır, tek bir bakıştan,
Gözümün içine bak ta, onu gör.

Arzular çırpınır, umut yelinde,
Hayat akıp gider, ömür selinde,
Hayallerim kaldı, senin elinde,
Yüzünü dönüp te, halimi bir gör.

.

Necdet Erem

Hallar Perişan.

Görmedin halimi, bakmadın bana,
Ben nasıl aşkıımı, söylerim sana.
İster inan, ister, inanma buna,
Görünen odur ki, halim perişan.

İnsan bu yanılır, uzakta arar,
Yaktığı ateşte, hep kendi yanar,
Yarayı o açar, başkası sarar.
Derdim çaresizdir, hekim perişan.

Gitmedik ki, ikimizde bir yere,
İnat aramızda, aşılmaz dere,
Sana ilan ettim, belki kırk kere,
Arzuhal tükendi, Hâkim perişan.

Bilirim inadın, aşkından aşkın,
Seveni tasmalı, bir köle sandın,
Yaktığın ateşte, sen kendin yandın,
Bak geriye kalan, küller perişan.

Dilinden yel alsın, bu nasıl bir söz,
İçime koyduğun, sönmeyen bir köz,
Boynuma taktığın, kemendini çöz,
Çöz ki yoksa olur, hallar perişan.

Necdet Erem

HANGİ GELECEĞİMİZ

Evet.
Hayat geçmişin bilgi birikimi,
geleceğin umut ve hayallerinden ibarettir.

Gerçek gelecek ise,
Kabir kapısından geçip varacağımız ebedi hayatımız olsa gerek.

Yoksa geçince yok olan gerçek gelecek olabilir mi?

Evet.
Hepimiz geleceğimizi düşünür ve geleceğimiz için yaşarız.
Ama hangi geleceğimiz için?

Necdet Erem

Hangi Tür

Jeolog, biyolog vs. yer ve anatomi bilim adamlarını bilemem ama düz mantık düşünen bir vatandaş olarak canlısı, cansız, büyüğü, küçüğü, akıllısı, akılsızı ile bence bütün yaratıklar üçe guruba ayrılmalıdır.

Biri;

Varlık âleminin yaratılmasına sebep teşkil eden ve yaratılış amacı doğrultusunda yaşatılan varlıklar.

Diğer ikisi;

Yaşam ve yaşam ortamlarının varlık ve devamı adına yaratılmış olan, varlık binasının inşasında kullanılan malzemeler ile sadece karın tokluğuna çalıştırılan amele ve işçiler.

Acaba kendimize hiç sorduk mu, biz bu üç sınıf varlıkların hangisindeniz?

Niçin yaratılmışız, nasıl ve neden yaşıyor ve yaşatılıyor?

Sonucu itibari ile hayatımızın kıymete değer bir anlamı yoksa bir ömür sıkıntılar içinde sülük gibi sürünmenin ne anlamı var.

Necdet Erem

HARAm

Haram denen illeten, korur isen nefsinin,
Belalara muhatap, bulmazsın sen kendini.

Necdet Erem

Hasret

Hasret her gönülde kanayan yara,
Her gün biraz daha, derine iner.

Bir ömür istersen hep çare ara,
Sanki senden kaçıp kuytuya siner.

Necdet Erem

Hasret Ateşi

Gönül sahilisiz umman, ondan sırlar sezeriz.
Esmâ bahçelerinden, aşk gülleri dereriz.
Hak zatına arşı kıldı, tecelli etti cemal.
Aşk iksiri karıldı, muhabbet buldu kemal.

Aşkî mutlakla geçti, kendinden arzu sema,
Esmâ-i Hüsnâ ile cümle alem müsemma.
Sevdandır mahkum eden, şeyda bülbülü güle,
Muhabbetle raks edip, mahlukat geldi dile.

İnsan denen mahluku, seçti canlı cansızdan,
Kalp peteğine koydu, sonsuz aşkın balından.
Bir ateş sardı kalbi, hep yanar sönmek bilmez,
Derya deniz birleşse, hasret ateşi sönmez.

Varlığını bildirdi, akıl denen mürşitle,
Zerrden ve küreden, tevhid şiiri dinle.
Canlı cansız o aşkla, kendinden geçmiş döner.
Aşk ile yanan gönül, hangi su ile söner.

Bu dünya bir gurbettir, arif olanlar analar.
Sevdaya düşen gönül, gece gündüz hep ağlar.
Vuslat dünyada yoktur, aramak beyhudedir.
Dön biraz gönlüne bak, aradığın sendedir.

Necdet Erem

Hasret ATEŞİ

Huzur bulmak istersen her haline Őukreyle.
Zenginlik yetinmektir, Şikâyeti terk eyle.

Var olanla mutlu ol, hasedin faydası yok.
Çevrene göz ativer, her canlının karnı tok.

Haset olmayan için yas bağlayıp ağlamak,
Elindeki nimetin, kıymetini bilmemek.

Hangi mantığa sığar, olmayanı dert etmek,
Olmayanın derdiyle, var olanı yok bilmek.

İnsanlığın zaafıdır, yakmak haset ateşi,
Çelmeyi takmak ister, önde ise kardeşi.

Necdet Erem

Hasret.

Yalnızlık, sevgiliden ayrılık değil,
Ruhtaki sevgiye olan hasret,
Sözler, yaranmak için ortaya konulan,
riya dolu hamaset.

Hasret, sevgi ve muhabbet,
Fiziğin aklın değil, kalbin hasleti,
Manaya körlük ise,
İnsanı insanlıktan uzaklaştıran,
devasız illeti.

Gönül inkisarda ise, gözler süzgün,
Bakışlar, dipsiz ve derin,

Her yer, karanlık,
her şey yakar,
Yoktur dünyada bir tek yer,
Ne aydınlık ne serin.

Necdet Erem

Hasretim Sana Bitlis.

Bitlis denen bir il var, dağların arasında,
Hasret gülleri kokar, bahçesinde bağında.
Gurbet şarkısı vardır, garipler dudağında.
Ayrılık yakar beni, Bitlis'e hasretim var.

Çocukluk yıllarımın, tadı damağımdadır,
Çaylarının gür sesi, her an kulağımdadır.
Adını zikrederim, her nefes yadımdadır.
Ayrılık yakar beni, Bitlis'e hasretim var.

Tarihe dur da bak der, orta yerde kalesi,
Utandırır bu asrı, Gökmeydan medresesi,
Dağlarından koşuşan, yedi hasret deresi,
Ayrılık yakar beni, Bitlis'e hasretim var.

Anam atam sendedir, yatar kabristanında.
Onlar kabirde değil, cennet gülistanında,
Bizse gurbet ellerde, hasret haristanında,
Ayrılık yakar beni, Bitlis'e hasretim var.

Sözle hasret bitmiyor, yara derine inmiş,
Zan etme ki, yürekte sızlayan acı dinmiş,
Kader elden ne gelir, gurbet takdir edilmiş.
Ayrılık yakar beni, Bitlis'e hasretim var.

Alimlerin dünyaya, insanlık dersi verir,
Okuyan gönüllerde, aşk gülleri devşirir,
Marifet, muhabbetle, tüm putları devirir,
Sevgili memleketim, hasretim sana BİTLİS.

Necdet Erem

Hatırat.

Anılar,
kadife mahfazalarda
saklanacak kadar,
Esrarlı,

Ve bir ömür açıp,
Seyredilecek kadar değerli.

Hayat,
yüzleşince,
taş kadar sert,
taş gibi ruhsuz ve soğuk.

Ağlamak,
geçmiş için ise,
anlamsız! ..

Gelecek içinse,
büsbütün manasız! ..

Herkesin hatıra kutusu,
ya annesinin geceliğinden,
çaldığı,

Ya babasının pijamasından
ödünç aldığı,

İşte hayat,
işte hatıralar ve
hayattan hatırlananlar.

Sahi hayat ne,
nedir hatırat.

Necdet Erem

Hayat 01

Hayat!
Bir meçhul,
Başı, bilinmez,
Sonu görülmez.
Bin bir sıkıntı,
Yok ki hiç rahat.

Ne gelen bilir,
Ne giden sorar,
Nereden geldim,
Nere giderim.

Üstünde yürünen,
Görünmez bir hat.

Olaylar peş peşe,
Kurulu saat,
sırrı bilinmez,
Sonu sorulmaz,
Nedir bu hayat.

Kimi uçar,
Kanat açmış,
Göklere,

Kimi yüzer balık gibi,
Bak, nehirlerle,
Denizlere, göllere.

Kimi dağda,
Kurmuş, yaşam için,
Çadırı,

Kimi çölde,
Kum içinde,
Arar durur azığı.

Bilen yok,
Soran çok,
Cevap yok,
Yok, yok, yok.

Kimi aç.
Kimi tok.
İsyan yok,
Halinden memnun,
Maalesef galiba oda yok.

Bir malum,
Bin meçhul,
Bütün sorular,
Bir tek O'na yol,

Kutsi bir yolcu ki,
Adı insan, Rütbesi iman,
Makamı, Sultan,

Saltanat içinde,
O da, O'na kul.

Eller açık,
Başlar secdede,
Gönül bir umman,
Hesap çok yaman.

Elinde Kur-an,
Durmuş ki zaman.

Dünya bir harman,
Mahsulü, saman.

Mahşer denildi,
Sallandı her yan.
Oldu toz duman.

Başladı hesap,
Açıldı kitap, bu ne hal Yarap.

Her şey bir serap.

İşte o sultan,
Elinde ferman,
Bakışı yaman,
Daveti aşmış,
Zaman ve mekân.

Yüce saltanat,
Sonsuz, merhamet,
Yarap yardım et,
Kalmadı derman.

Bakiver arşa, açık ellere.
Merhamet ediyor, biçarelere.

Mahrum eyleme,
Ne olur beni,
Göster Cemalini,
Özledim seni.

Hayattan maksat,
Sana kul olmak,

Yoksa ot gibi,
Sarıp solmak.

İçinde sonsuzluk.
Gönlünde darlık,
Bu sonsuz alemde,
Varken yok olmak.

Necdet Erem

Hayat 02

Hayat,
Bir yalan,
Bir aldanış mı?

Ömür ne?
Zaman,
Varmı öyle bir şey?

Yıllar, aylar,
Günler ne?
Gece, Gündüz,
Saat ne?

Kim böldü,
Kimler parçaladı,
Her parçasını,
Atmışa.

Zaman!
Bir meçhul ile,
Bir mevhum arısı.

Doğum nedir,
Ölüm ne?

Rahim nasıl bir yer?
Kabir nereye kapı.
İkisi arasında yaşananlar,
Yaşayanlar, yaşlananlar,
Ne.

Sorular meçhul,
Meçhuller sorun.
Hayat meçhuller sarmalında
Mahkum.

Sırrı anlaşılmiş,
Sihri bozulmuş ne var?
Hangi denklem,
D e n k.

Bilinmeyenler,
Bilgisizliğe tutsak.
Cehalet kol gezer,
Her beyinde ayrı renk.

İnsan!
Alışılmışı,
Anlaşılmiş zan etmenin,
Aldanmışlığında.

Nasıl duyar,

Nasıl düşünür,
Nasıl anlarız,
Hiç bir şeyi anlayamadığımızı,
Ve anlayamayışımızı,
Bir anlayabilsek.

Sonuçlar!
Sebeplerden azade,
Ve çook u z a k.

Sebepler!
Gaflete açılan kapı.
İsyana giden karanlıklı yol.
İnkarın,
Üzerine bina edildiği basit bahane.

Sebepler!
İnsanın.
Sonsuzluk yolunda
İçine düştüğü,
Düşürüldüğü,
Dipsiz T U Z A K.

Sırlar!
İç içe,
Her şeyde,
Her yerde,
Perde, perde.

Perdeler!
Kimine kalın,
Kopkoyu, karanlık.

Perdeler!
Kimine kardan a k,
Zardan ince.

Yol biter,
Perde iner,
Sır çözülür,

Hayat bitip,
Ruh göçüp,
İnsan Rabbe d ö n ü n c e.

Necdet Erem

Hayat 1

Hayat geliř gidiřler, beřer bilmem ne dūřler,
Dūnya geęici bir han, bořuna tūm teřviřler.

Dōneceksin unutma, geldięin yere bir gūn.
Rabbe ihanet etme sonra yařarsın sūrgūn.

Cennet ile cehennem, beşer için son durak.
Hiç meraka gerek yok, ikisi de dolacak.

İkisinden birine, gideceksin unutma.
Cennet seni beklerken, sen narı mekan tutma.

Necdet Erem

Hayat Nedir!

Nedir Hayat.

Hayat neydi ki,
Her yerde rastlanan,
Amaç neydi,
Yaşamdan beklenen.

Çölde, denizde vardı,
Tropikal ormanda.
Hem de çok nümeyan.

Belki uzayda da
Bir şekilde,
Henüz sırrı,
Anlaşılmayan.

Ama her yerde,
Ölüm tarafından
Amansız,
kovalanan.

Yaşam,
Bir nimetmiydi,
Sahiplenen.

yoksa bir cezamıydı,
son nefese kadar
korunmak zorunda bırakılan.

Herkes yaşamak ister,
Sonu sevimsiz bir yaşlılık,
Korkunç bire ölüm ise,
Bilemem neden!

Beyaz bir çuval,
Karanlık bir yer,
Dar bir çukur,
Ve yalnız kalınan.

Yoksa,
Şu canı bir veren!

Yok ise şu fizikten öte,
Hayattan beklenen,

Son duraktan,
Sonsuza
Açılan,

Nedir hayat,
Nedir yaşanan,

Uğruna,
her an,
tarifsiz dertlere katlanılan.

Bence insan ömrü,
Biri kulağına,
Diğeri ardından okunan,
Sadece iki ezan

Necdet Erem

Hayat ve Esaret.

Hayatı,
Esaret gören dosta,
Ederim bir nasihat.

Yokluğa,
hiçliğe,
esir etmezsen,
Benliğini,

Esaret değil.
Asla,
Hayat.

Neden esarete,
Rıza vermeli?

Hayat kim,
Ve nedir ki,

Yaşamı zindana çeviren,
Yanlış düşüncendir.
Şüphesiz bil ki.

Müsaade etmezsen
Nasıl esir alır,
Her şeye hükmettiğini,
Sandığın,

akıl ve çok güvendiğin,
Benliğini?

Sen azat etmezsen,
Neden azat esin,
Azat kabul etmez,
Çilekeş,
Sadık bendesini?

Saçına düşen aklar,
Özgürlüğün yakın olduğunun
Hüzünlü müjdesi,

Satırlara yansıyan ahlal.
Esarete,
Yokluğa,
Hiçliğe,
mahkum ettiğiniz,

Özgürlük aşığı,
Sonsuza hasret,
Ruhun acıyla inleyen sesi.

Necdet Erem

Hayat.

Hayat bir ucu mazi mezarında kaybolan.
Bir ucu müstakbel bataklığı mevhumuna dalan,

Varlığı ise,
Durdurulmaya kimsenin gücünün yetmediği,
Göz açıp kapayacak kadar kısacık bir an.

Geçmiş hasret dolu bir rüyan.
Yaşadığın an, muhatap olduklarından imtihan,

Gelecek beklenen,
Sonu görülmeyen,
Hayal denilen hissi yanılman.

İman ve ahiret ile anlam kazanan.
Faturasını ahiret saadetine talip olmadan ödemem;
Korkunç bir iflas,
Büyük bir ziyan.

Her şeyin onunla var olduğunu zan ettiğin
hayat, koskoca bir yalan.

Ve sonunda herkes pişman.

İşte hayat.
Ve hayattan anlaşılan.

Necdet Erem

Hayatı Değersizmi Buluyorlar

Yerin üstünde olduğunuz sürece, yaşamın değerini bilip bu fırsatı değerlendiriniz.

Cennet ve Cemalullahı kazanmanız için emaneten zimmetinize verilmiş olan değerli ömür sermayenizin hepsini, bırakıp gideceğiniz fani dünyanın sonucu itibariyle toprak olacak değersiz mal, aldatıcı makamlarını elde etme hırsı uğruna İSRAF etmeyiniz.

Gücünüzün yettiği kadar hatta gücünüzü birazda zorlayarak hayırlı işler peşinde olunuz.

Önünüze gelen hayırlı işleri fırsat, bu fırsatlarıda ganimet bilip değerlendiriniz.

Kazanma arzusu ile kaybetme korkusu, kar ve zarar hissini neden sadece insanlarda oluşunun hikmetini bir daha düşününüz.

Dünyalık adına kazandığınızı zannettiklerinizi bırakıp gidecek iseniz! .. Ahiret ticareti olmazsa doymak bilmeyen kazanma hırsınızı hangi mantık ile izah edilebilirsiniz?

Yaşamakta olduğumuz hayatın her sahne ve safhasının ahiret adına bir karşılığının olduğunu göremiyorsak;

Hayatı değerine uygun değerlendirebileceğimizi düşünemiyorum.

Her işlerinde emek ücret dengesi arayanların, bütün zorluklarına karşı hayatlarının sonucu itibari ile nasıl bir karşılığının olacağına inanıyorlar?

Ve bu dengeyi hangi dünyalık kazançları ile temin edeceklerini düşünüyorlar?

Yoksa hayatı sonunu düşünmeye değmeyecek kadar değersiz mi buluyorlar.

Necdet Erem

Hayatımız Hariç

Hayat,
dar açıdan bakanalar için trajedi,
geniş açıdan bakanlar için isterse komedi olsun.

**SONU DÜŞÜNÜLMEDEN YAŞANIYORSA;
ANLAMSIZ BİR ALDANIŞTAN BAŞKA BİR ŞEY DEĞİLDİR.**

Önemli olan geçici olarak arada yaşananlar değil.
Sonucu itibarıyla varılacak olan hedef ve elde edilecek olan bedeldir.

En basit işlerimizi bile sonucuna göre düşünerek, yapar ve yaşarız ama HAYATIMIZ
HARİÇ! ..

Necdet Erem

Hayatın Hakikati

İskender-i Zülkarneyne atfedilen bir menkıbe var.

Orduları ile doğu seferine giderken,
Uzun ve zorlu seferin yorgunluğu savaşların acımasızlığı askerlerin canını burnuna
getirmiş olduğu bir hengamda;

Karanlıklı bir gecede bir vadiye gelirler.
Asker dinlenmek istemesine rağmen;
komutandan emir gelir bu gece burada kalınmayacak ve sabaha kadar hiç durulmadan
yol alınacaktır.

Gece zifir karanlık olmasına rağmen her askere vadi boyunca eline gelen, ayağına
takılan her şeyi yarın lazım olabilir ihtimali ile toplamaları, almaları emredilir.

Emri alan askerlerden bir kısmı,
Sultanımızın bir bildiği vardır, Biz askeriz ve vazifemiz verilen emre uymaktır deyip,
sırtlarındaki yüklerine ve yorgunluklarına rağmen, karanlıkta ellerine geçen, ayaklarına
takılan şeyleri alıp zorluklarına aldırmandan yollarına devam ederler.

Bir kısmı da,
Zaten yükümüz ağır biz de yorgunuz,
ne olduğunu bilmediğimiz şeyleri ne diye alalım düşüncesinde olmalarına rağmen,
yarın emre itaatsizlik cezası çekmemek için göstermelikte olsa birkaç parça alıp
yollarına devam ederler.

Bir kısmı ise,
Yorgunluğumuz ve sırtımızdaki yükler kafi değerli ki,
neden görmediğimiz ve bilmediğimiz şeyleri alıp boşuna hamallık edeceğiz,
ya zararlı şeyler veya zehirli yılanlar olsa deyip ellerine değeni itip ayaklarına
takılanların üstünden korku ile atlayarak yollarına devam ederler.

Gece boyunca yol alan ordu sabaha doğru vadiden çıkar,

güneşin ilk ışıkları etrafı aydınlatmaya başladığında
vadiden geçerken toplamaları emredilmiş olan şeylerin
çok değerli elmas, mücevher ve benzeri şeyler olduğunu görürler.

Bu manzara karşısında askerlik sorumluluğu ile hareket ederek
ellerine geleni toplayanlar, komutana itimat ve emre itaatlerinden dolayı
memnun ve mesrur olmalarına rağmen keşke daha fazla toplasaydık üzüntüsü içinde!

İsteyerek olmasada sadece emre itaatsizlik etmemiş olmak için göstermelik birkaç
parça alanlar;
bu değerli mallardan az toplamış olmanın üzüntüsü ile hem komutana itimatsızlıkları
hem tembelliklerinin cezası yüzünden uğradıkları zararın üzüntüsü içinde!

Nefsine yenilerek, tembellik ve asi ruhlarının esiri olup emre itaat etmeyenler ise
suçluluklarından kaynaklanan korku ve utanç, itaatkar arkadaşlarının az bir zahmetle
elde ettikleri değerli servetleri kaybetme mahrumiyetinin verdiği elem ve keder ile bin
pişman olurlar.

Değerli Dostlar.

Bu bir hikaye ve menkıbe,
gerçeklik derecesi nedir en azından ben bilmiyorum.

Amma yaşadığımız hayat ve sonrası adına,
alınacak çok önemli dersler olduğunu düşünüyorum.

Peygamberlerin komutasında,
gaflet, cehalet ve dalalet karanlığının görme mesafesini sifıra düşürdüğü dünya denen
vadiden,
Ahiret sabahına, sonsuz saadet saraylarına doğru yol alıyoruz.

Sırtımızdaki ağırlıklar
FANİ dünya hayatında lazım olan beslenme, üreme ve barınma ihtiyaçlarının ücreti
lezzet olarak verilmiş olan, seferi bir askerin sırt çantası niteliğindeki dünyalık iş ve
meşguliyetlerdir.

Almakla emrolduğumuz halde,
Bir kısmımızın iman itimat ve itaat adına,
Bir kısmımızın göstermelik olarak almış gibi davranarak gözaçık davrandığını zan
etmesine,

Bir kısmımızda itiraz ve inkar ile red ettiği, dünya gecesinin haşır sabahında
hepimize pişmanlık yaşatacak olan cennet servet ve sermayesi olan İMAN, İTİMAT,
İTAAT, İBADET, hayr-u hasenat, ve benzeri her türlü salihattir.

İşte bir kısım insanlar.

Allah ve resulü, ne emretti ise alelayn-i ve alerre-s (baş göz üstüne) deyip
dünyalık iş ve yaşantılarının yanı sıra eda-i feraiz – terki kebair kuralları içinde bir
mü-mine yakışır hayat yaşar ve umduğunu bulur.

Bir kısmı inandığı halde inancını yaşamak nefesine zor geldiğinden dolayı vazifelerini terk
veya ihmal ettiğinden dolayı hem kaybettiği cennet, hem gireceği cehennem korkusu
ile ızdırap çeker.

Bir kısımda inkarı kurtuluş zan edip verilmiş olan sonsuz nimet ve sınırsız imkana
rağmen nankörlük ederek içinde bulunmuş olduğu isyanın büyük cezalarına çarptırılma
korkusunun verdiği acı ve pişmanlığın dehşeti içinde CEHENNEM AZBINDA ruhunun
ebediyeti ile kala kalır.

Evet Değerli Dostlar.

Zulkarneyn menkıbesinin hakikatini
Alemlere Rahmet olarak gönderilen Hz. Muhammed Mustafa Sav. efendimiz
"ŞERRUN NEDAMETİ YEVMEL KIYAME" diyerek,

pişmanlığın kötüsünün artık telafisi mümkün olmayan haşır gününde his edilen
pişmanlık olduğuna dikkatimiz çekmektedir.

Yarın faydası olmayacak bir pişmanlık duymamak için
Pişman olmayacak işler yapmaya ne dersiniz.

Necdet Erem

Hazırlanmalı

Her eren kendine, olsa bir mehdi.
İslam'a hizmette, eylese cehdi.
Önünde duramaz inan çin Seddi.
Mehdi için zemin hazırlanmalı.

Beklemek yakışmaz, gayret ehline.
Sende katılıver, hizmet seline.
Hakkın hatırıçün, zulmün beline,
Vurmak için, cenge hazırlanmalı.

Zuhuru yakınsa, sana ne ondan,
Uyanacakmısın, gaflet uykundan,
Her şeyi basite, alan huyundan,
İnsanlık kurtulmaya, hazırlanmalı.

Şimşekler çakarken, kulak tıkayan,
Gündüzün güneşe, gözün kapayan,
Hakikat ehlinden, özün saklayan.
Cehennem narına, hazırlanmalı.

Korkarım ki geldi, geçti görmedik,
Eteğinden tutup, himmet almadık.
Gaflet ile, davetine uymadık.
Beşer kıyamete, hazırlanmalı.

Necdet Erem

Hazi Kevser.

Evet derdi yaratan,
Ve veren!
Bin derde değil,
Tüm dertlere devadır.

Dertililere deva,
Hasta gönüllere şifa,
İman-ül mü-minin,
Niyaz-ül müslimin, revadır.

Elini menba-ı musibet,
Vesile-i müşkilat, müskirattan,
Ruhunu isyan-u fücurattan,
irak eyle!
Yoksa başına gelen her bela, seza.
Her musibet bilki ameli cezadır.

Evet Muhabbetten,
Hasıl-i Muhammed (sav.) nuru,
Cümle zulmeti def eden,
Saadet-i cennet,
Şems-i hidayet-i
Ziyadır.

Dost,
Gönlünün bir kanadı,
Muhabbet, diğeri marifet olsun.

Nur-i Muhammedi,
Ravzadan, kalbine davet eyle.
Makamın ali, mekanın Sidre,
belki daha da veradır.

Bir elinde,
Mekke'i mükerrermeden
ma-i zezem.

Bir elinde,
Cinan-i firdevsten
Şeraben tehhura,
Kadeh-i havz-i Kevserdir.

Necdet Erem

HEM ANLAMSIZ HEM İMKANSIZ

Teknik, insan hayatını kolaylaştırmak.
Tıp, sağlıklı yaşam yollarını keşfetmek.
Ahlak, toplum hayatında adil ve huzurlu bir yaşam sistemi geliştirmek;

Din tüm ilim ve bilimlerin nüvelerini içinde bulundurmakla beraber, özellikle insan hayatını yer kabuğunun biyolojik bir fonksiyonu olmaktan çıkarıp, sadece yok olmak için yaşanan zorlu ve zorunlu bir yorgunluk olmaktan çıkarıp;

Her işi sonucu itibariyle düşünüp değerlendiren insanlar için dünyayı idam emrinin verilip, infaz gününün beklendiği çileli bir esir kampı olmaktan kurtarıp, hayatı anlamlı ve amaçlı kılmak için yüce yaratıcı tarafından insanın doğasına konulmuş temel bir ihtiyaçtır.

Her işini sonucu itibariyle anlamlı ve amaçlı yapan akıl sahibi bir varlığın dinsiz olması, özellikle ahirete inanmadan yaşaması imknsizdir.

**AKIL VE MANTIK SAHİPLERİ İÇİN İMANSIZ YAŞAMAK
HEM ANLAMSIZ HEM İMKANSIZ OLMASINA RAĞMEN
MAALESEF Kİ BU İMKANSIZLIĞI BAŐARAN SÜRÜLER VAR.**

Necdet Erem

Hepimiz.

Haber verildi bize, geldi Muhbiri sadık,
Davet etti cennete, dinlemedik duymadık,
Uyduk o zalim nefse, kör şeytana aldandık,
Her şey ortadayken, sanki körüz bazımız.

Akıllı geçinsekte, tasdik etmez halimiz,
Hiç birimiz bilemez, nasıl atar kalbimiz.
Ham hayalle bekleriz, biter diye derdimiz,
Gaflet yolları kesmiş, avareyiz çoğumuz.

Dünya aldatan bir han, ecel atlı biz yayan,
Hedefe çok kalmadı, dayan dizlerim dayan,
Boşuna heveslenme, yok ki dünyaya doyan,
Bir serabın peşinden, koşuyoruz çoğumuz.

Yollar hep iniş çıkış, kime bahar kime kış,
Hayat büyük karmaşa, nedir bu itiş kakış,
Gelenler kalmaz gider, engellenmez bu akış.
Şaşkın, şaşkın bakarız, bu akışa hepimiz.

Nefis öyle bir his ki, ıslahı oldukça zor,
Bu işin aslı nedir, bir hikmet ehline sor,
Yakar durur içini, sanki sönmeyen bir kor,
İstikbali görmeyiz, sanki körüz hepimiz.

Artık açmalı gözü, dinlemeli hak sözü,
Kuran'a sarılarak, beşer bulmalı özü,
Kurtulalım gafletten, söndürelim bu közü,
Hakka halis kullukta, yarışalım hepimiz.

Dünya denilen mekan, iki kapılı bir han,
Allahtan emanettir, hayat denen tatlı can,
Uymazsan hak nebiye, artık sen derdine yan,
Şefaate muhtacız, hiç şüphesiz hepimiz.

Kabir denilen çukur, dar gibi görünsede,
Üstü kapandığında, karanlığı bassada,
Dostlar çekip gidince, yalnız kalınsada,
.....Kadın erkek demeden,/...
.....Güzel çirkin demeden,/...
.....Zengin fakir demeden,/...
Küçük büyük demeden, YATACAĞIZ HEPİMİZ.

Necdet Erem

Hepsi Bu

Derdiyle tasasıyla,
Aşkıyla sevdasıyla,
Aldatan fenasıyla,
İşte dünya hepsi bu.

Bilmem kim ne anlamış.
Gördüm herkes aldanmış.
Hasret narına yanmış.
İşte dünya hepsi bu.

Yemek içmek davası,
Bir de mal mülk kavgası.
Yürekte boş sevdası,
İşte dünya hepsi bu.

Nedir bu yanılığımız,
İnler gönül sazımız.
Unutkanız bazımız,
İşte dünya hepsi bu.

Ömrümüz son bulurken,
Zan ederiz çok erken,
Daha biz dün çocukken.
İşte dünya hepsi bu.

Çiçek açan tüm güller,
Soldular birer birer.
Lal oldu dudu diller.
İşte dünya hepsi bu.

Eser kahir bir rüzgar,
Savrulur tüm yapraklar,
Hazana teslim bağlar,
İşte dünya hepsi bu.

Uyanalım uykudan,
Ecel gelip çatmadan,
Ne istiyor yaradan,
Düşünelim hepsi bu.

Necdet Erem

Her Derde Devaa! !

Sevgi her derde deva, sevmek ise bedeva,
Düşmanlık kahr mînnet, onlardan gelir bela.
Allah var etti bizi, Adem ile Havvadan,
Sevgi en büyük servet, vaz geçme asla ondan.

Evet, dostlar gelin biz, hep beraber olalım,
Aşk iksirin içerek, gönüllere dolalım.
Şu üç günlük dünyada, kanmayalım şeytana,
Sevgi sermayemizle, aşk cenneti kuralım.

Millet kim, milliyet ne, nedir ki bu tefrika,
kirli şeytan oyunu, oynana bu entrika.
Kan herkeste kırmızı, fark sadece kimyasal,
Gelen herkes gidiyor, söyle dünya kime mal.

Üstünlük ahlak ile, kimin kimden farkı var,
Sen sevmeyi bilersen, düşman bile sana yar.
Kanma Kürt, Türk diyene, gelme oyuna sakın,
Akıllı davranırsak, sahnenin sonu yakın.

Sanki sadece Türk Kürt, yaşıyor bu dünyada,
Bak herkes dost geçinir, biz ne diye kavgada.
Yaşamak herkese hak, yaratandan hediye,
Yetmez mi dünya bize, bu kavga da ne diye.

Hadi canlar bir olup, girelim biz kol kola,
Cahil düşmanlar bile, belki gelirler yola.
Açalım sinemizi, dosta da düşmana da,
Arşa yükseli versin, aşk ile çıkan sada.

Necdet Erem

HER MUSİBET CEZA DEĞİLDİR

Nefsini isyan ettirip,
rahatını bozan, canını sıkan her şeyi ceza sanma.
Her nimetin büyüklüğü nispetinde bir külfeti vardır.

Demir ocaklarda kızartılıp,
örlerde dövülmeseydi paslanmaktan kurtulabilirmiydi?

Odun, testere ile kesilip biçilip, çivi ile delinip, zımpara ile silinmeseydi yanmaktan başka bir işe yararmıydı?

Unutma ki Efendimiz
"Eşeddünnase belaün el enbiyai, summel mesali fil emsal.
İnsanlara gelen belanın şiddetlisi önce peygamberlere, sonra onlara yakınlık derecesine göre emsallerine gelir." demiştede;

Sen kendini peygamberlere yakın salihlerden sanıp fahir ve ucbe girme.
Hata ve günahlarından tecziye edilen recul-i facir bilerek, tövbe ve istiğfara sımsıkı sarıl.

Kurtuluşun yolu "BEYNEL HAVFİ VERRECA" korku ile umut arasında yaşamaya bağlıdır.

Necdet Erem

Her Şey Durur Yerinde

Bir pazarmıŐ Őu dŕnya, herkes telaŐ ićinde,
Kimse bir Şey gŕtŕmez, her Şey durur yerinde.

Necdet Erem

Her Şey Zikir ederken.

Her Şey zikir ederken, tek ve bir olan Rabbi,
Sende katil koroya, mahrum bırakma kalbi.

Gaflete dalma sakın, dűŐme nefsin peŐine,
Sonra piŐman olursun, dűnyaya geliŐine.

Necdet Erem

Herşey Bende Gizli.

Evet,
Her şey bende gizli.
Ruhumun yüceldiği kadar değerli.

Nefsimin basitliği kadar pes,
Arzuları kadar abes....

.....
.....
.....

Necdet Erem

Hesabı Sorulmaz mı?

Kalem tutan ellere, kelepçe vurulursa! .
Tetik çeken ellere, zemin hazırlanmaz mı?

Heyecanla çırpınan, kalpte iman olmazsa,
Muhabbetin yerini, düşmanlıklar almaz mı?

Medeniyet kalemle, kılıç üzre kurulur,
Sade kılıç kullanan, hasmına zulmetmez mi?

Güç Aklın emrindeyse, insanlar adil olur,
Her hakkı güçte gören, insanlıktan çıkmaz mı?

İnsan baksın içinde, yükselen Hak sesine,
Hakka boyun eğmeyen, batıl yola sapmaz mı?

Emanete riayet, insana yakışandır,
İhanet dene kişi, hainden sayılmaz mı?

Her şeyi sana veren, Âlemlerin sultanı,
Onun sonsuz lutfuna, bin şükür gerekmez mi?

Ol kadir-i külli şey, kaleme emretti yaz.
Hikmeti sonsuz rabbin, kudreti görülmez mi?

Sana rehber verilen, aklını doğru kullan,
Yarın mahşer gününde, hesabı sorulmaz mı?

Necdet Erem

Hesabı Veren Yok

Fitne kol geziyor, her yanı sarmış,
Hain bir kıvılcımla, ormanı yakmış.
Ne yazık kardeşi, kardeşe katmış.
Oyunu yazanı, soran eden yok.

Her zaman bu çorap, örüldü bize,
Görmeden oyunu, vurduk biz bize.
Kafirin önünde, gelmeden dize,
Uykudan uyanıp, hali gören yok.

Kim kimle dalaşır, kim hasım kime?
Uyan bu gafletten, uğrama zulme.
Barış kardeşinle, oyuna gelme,
Kardeşten gayrı, bilki fayda yok.

Dön de geçmişine, bak neler olmuş.
Her zaman yoluna, tuzak kurulmuş.
Kardeş, kardeş kurşunuyla vurulmuş.
Ne yazık bakıp ta, bir ders alan yok.

Bu ateşe körük, çeken çok olur,
Bir gün gelir azgın, sular durulur.
Ama millet, can evinden vurulur.
Herkes haklı, bu hesabı veren yok.

Necdet Erem

Hesap Günü

Ya nefsini yenersin,
Ya nefse yenilirsin.
Nefse yenilmek neymiş,
Hesap günü bilirsin.

Necdet Erem

Hesap Seni Bulmadan.

Varis olmak ister isen, enbiyaya veliye,
Tembel, tembel, oturup, beklemekte nediye.
İşte ilme hazine, Kur-ân sana hediye,
Uyan artık uykudan, Ölüm sana gelmeden.

Safını dikkatli seç, yanlış yerde durma ha,
İlimden başka yoktur, Firdevs cennete paha,
Dünya imtihan yeri, çalışman için saha,
Uyan gafletten uyan, sıra sana gelmeden.

Bak çalışan kazanır, Dünyayı, ahreti,
İster isen yaşamak dü cihan saadeti,
Çalış yorul sil teri, at üstünden gafleti,
Kurtul cehlin elinden, ecel sana gelmeden.

Din cehaleti kovdu, taa Kaf dağın ardına,
Koma gelsin atalet, otağına yurduna,
Akıllı, uyanık ol, fırsat verme soyguna,
Gözünü kırpma sakın, vurgun sana gelmeden.

Hayat çalışana hak, tembeller sürünür bak,
İmanı, Adaleti, ahlakı, Fazileti, Taçette başına tak.
Azm et ilim yolunda, gayrıyı tutma bırak,
Tembellere kesilen, hesap seni bulmadan.

Necdet Erem

Hesap V A R.

Ey güzel dost, bil ki, duraklar fazla,
Kabirden sonrakiler, gelmiyor akla,
İnanan düşünür, sonsuz bir hazla,
Şu yalan dünyaya, kabir son durak.

Kabirden öteye, vardı bir berzah,
Kimseler anlamaz, istiyor izah,
Bazı nadanların, konusu mizah,
Şu yalan dünyaya, kabir son durak.

Başlıyor yolculuk vera-ul vera,
Bekliyor ki seni, Süreyya, sera,
Önce hesap var, çok çetin zira,
Şu yalan dünyaya, kabir son durak.

Hafıza bantların dolu hatırat,
Önüne gelecek, incecik sırat,
Zan etme akıyor altıdan FIRAT.
Şu yalan dünyaya, kabir son durak.

Tarat hafızandan, virüsleri sil,
Çalmadan dünyadan çıkış için zil.
Dikkat et gözüne çekilmesin mil.
Şu yalan dünyaya, kabir son durak.

Fazla söylemenin yoktur faydası,
Dünya ahiretin, zaten tarlası,
Herkesin başında nefis belası,
Unutmayın Dostlar HESAP VAR HESAP.

Necdet Erem

Hey HAAT! ..

Hayat bir mektep, dersi yaşamak.
Ölüm var iken, nemümkün kalmak.

Nedir bu tembellik, kime bu inat,
Hizmete dılbeste, dururken sana,
Büyük ve küçük, cümle kainat.

Oku dersini, öğren ilmini,
Teslim ol Rabbe, şeytana inat.

Girip damlaya, binip dalgaya, gitme gayyaya,
Durdun namaza, önünde cennet, SECCADEN SIRAT.

Terk etsen dinini, yaşanmaz hayat.
Allah'tan uzaksan, çok yazık HEY HAT.

Necdet Erem

Hey Hat. I

Hüzün veren her nida, sevdalının feryadı,
Aşk acısı sevdanın, değişmeyen mutadı.
Aşk, biter maşuk gider, kalır dillerde yâdı.
Veda vakitsiz gelir, biter hayatın tadı.

Güneş aşk penceresinden, aşk ile kırparken göz,
Aşıklara kar etmez, nasihatten hiç bir söz,
İçinde yanmaktadır, sönmeden yakan bir köz,
Varsa bir marifetin, bu düğümü gel de çöz.

Can içre yanar canlar, yükselir arşa feryat,
Neylesin masum gönül, böyle yürüyor hayat.
Aşık aşkla yanarken, maşuk gururla hoyrat,
Ne seven aldı murat, ne de sevilen hey hat.

Aşk bilinmez bilmece, çözmedi tarih onu,
Hayat devam ettikçe, gelmez oyunun sonu,
Her gönülde aşk vardır, artık bilelim bunu,
Allah aşkı dışında, sevda şeytan oyunu.

Necdet Erem

Hiç Ateş Yokmuş.

Sırlar sırrı insandadır, tanınmaz,
Sırsız kalan insan diye sayılmaz,
Şöhret hissi, zehir karılmış bir bal,
Tadin alan, tesirinden kurtulmaz.

Tüm mahlukat, gizli insan içinde,
O insan ki her gün farklı biçimde,
Arz-u sema, insan için var olmuş,
Cehaletten zorluk çeker seçimde.

Küre zerre, ona bakıp kırpar göz,
Bu makamı anlatamaz hiçbir söz,
Cehaletin kemendiyle bent olmuş,
Bilemez ki, mahlukatta O'dur öz.

Kıymet onda değer onda söz onda,
Baş aktördür, varlık denen oyunda,
Sarhoş olup, kalp gözünü kör etmiş,
Nefsi engel, Hakka giden yolunda.

Unutma bu dünya kalmaz kimseye,
Mal mülk kalır, kabul olmaz hediye,
Kimseye sormadan, alınmış can,
Bu uzun hayaller, bilmem ne diye.

İnan umut yoktur, dünden yarından,
Sakin cehennemim, şedit narından,
Cehennemde derler hiç ateş yokmuş,
Kul azap çekermiş, günahlarından.

Necdet Erem

Hiç Bir Kalbi Kırma

Yaratıldın, bir damladan,
Arza gelmişsin, veradan,
Mal Allah'ın, mülk Allah'ın.
Her şeyi Ol dur, yaradan.

Hırsa hasede, kapılma.
Hakka aşık kalbi kırma.

Göz verilmiş, hakkı göre,
Dil verilmiş, hak söyleye,
Ey dost, haktan olma irak
Yoksa tamu, olur uğrak.

Sakın yanlış, yerde durma.
Hakkı seven, kalbi kırma.

Hak yarattı, sevdi seni,
Tebliğ etti, sana dini,
Nefse uyup, yoldan sapma.
Allah birdir, puta tapma.

Kalp pusula, yanlış yapma.
İnanmış bir, kalbi kırma.

İman denen, nur kaynağı,
Takvadır, onun kaymağı,
Hilkatin, deryası sevgi,
Gülzar-ı cennet, aşk bağı.

Aşk yolunda, cimri olma.
Seven hiç bir, kalbi kırma.

Ömür denen, bir rüyadır.
Zannetmekî dünya yarıdır.
Gelen kalmaz, giden dönmez.
Dünya yol üstü, bir handır.

Gel nefsim dünyaya dalma.
Seven hiç bir, kalbi kırma.

.....Necdet EREM

Necdet Erem

Hiç Bir Şey Son Değildir

Dünya döndüğü, SEN DE SON NEFESİNİ VERMEDİĞİN sürece, unutma ki hiç bir şey son değildir.

Her şeyi sil baştan yaşamak mümkün olmasa da, zararın neresinden dönülür ise kâr olduğu asla unutulmamalıdır.

Kendişine acımayana acınmaz.

KENDİ DÜŞEN AGLAMAZ veciz ifadeleri dikkate alınacak olursa, hayat yolunda yaşanma ihtimali olan risklerin ne kadar dikkat gerektirdiği daha iyi anlaşılır.

Değerli dostlar hayat bu her şey bizim için.
Düşmeyen kalkmayan bir tek Allah var.

Düşmemek için azami dikkat;

Dikkat ve tedbirlerimize rağmen düşecek olsak, kalkmak ve kurtulmak için gayret göstermeliyiz.

Yanlış ve yaygın bir kabul olan "düşenin dostu olmaz" bencil mantığı yalanlamak ve düştüğümüzde yalnız kalmamak için; düşenlere dostluk eli uzatalım ki, hasbelkader düştüğümüz zaman kalkmamıza yardımcı olacak vefalı dostlarımız olsun.

Necdet Erem

Hiç Biri Masum Değil

İnsanın çilesi dünyada bitmiyor,
insanın insana ettiğini canavarlar etmiyor.

Ne yük yorar insanı, ne de dertler öldürür.
İnsandır kaynağı, hem derdin hem neş-enin,
Çatal bir dil yakarken, tatlı bir söz güldürür.

Güzel yaratılarak, mükemmel donatılmış.
Ne yapacağı bilinmez, güvenilmez bir mahluk,
Masum melek gibiyken, bakarsın şeytanlaşmış.

Şeytan bile ürküyor, insanın bu halinden.
Zayıfken mazlum masum, boynu bükük ve garip,
Sakınmak gerek onun, elinden ve dilinden.

Hiç biri masum değil, insan denen bu mahluk.
Yolunu kaybetmesin, nemrutlaşır bir anda
İsyan edip Rabbine etmez Allah'a kulluk.

Necdet Erem

Hiç Kurtuluş Yok.

Belki benim Nisan'ım, belkide Eylülümsün,
Gönül bağında açan, gülümsün sümbülümsün,

Gülünce güller açar, dertli gönüller coşar,
Kumrular aşka gelir, bülbüller güle koşar.

Bazen çakar şimşeğin, karanlıkta rengarenk.
Bazen ayaza çeker, Şubat soğuşuna denk.

Hayat iki parçadır, bir ben biri de sensin,
Gerisini hiç takma, sevmeyeni sil gitsin.

Zurnada peşrev olmaz, ne çıkarsa bahtına,
Sen mutlu olmaya bak, kurul gönül tahtına.

Gün bir gündüz bir gece, kitaplar hece hece,
Her şeyin bir sonu var, çok sevinmek delice.

Bu hayat yollarının, düzü yok, yokuşu çok.
Sonu hüznünlü olur bundan hiç kurtuluş yok.

Necdet Erem

Hiç Umutlanma.

Yollar yenilense, taşlar döşense,
İnan ki aramam hiç, umutlanma.
Şehir değil belki, vatan süslense,
Şilindin artık sen, hiç umutlanma.

Takvimler yeniden, blok assa da,
Dostlar rüyaları, hayra yorsa da,
İçimde ilhamlar, coşup taşsa da,
Unuttum seni ben, hiç umutlanma.

Feryadından dağlar, figan etse de,
Ahından, bir ömür dertle bitse de,
Bütün yollar sade, sana gitse de,
Artık dönmem sana, hiç umutlanma.

Derelerden akan, sel kanım olsa,
Bütün dertler gelip, tek beni bulsa,
Güneşin ateşi, içimde yansa,
Senden medet ummam, hiç umutlanma.

Görürüm tüm cihan, kalmıştır ona,
Bende başım koydum, kutlu yoluna,
Varacağım bir gün yolun, sonuna,
Sensiz gideceğim, hiç umutlanma.

Ey garip kul, bu aşk senin neyine,
Davul bile vurur, dengi dengine,
Sende boyan şol Resulün rengine,
Başka bir yol bilmem, sen umutlanma.

Necdet Erem

HİDAYET MÜJDESİ

İstemiyorum sizden, şatafatlı bir mezar,
Daracık bir yer olsun, fazlası neye yarar.

Çelenkler sizin olsun, göndermeyin ne olur,
Bana faydası olmaz, sizden hesap sorulur.

İstemem kurulmasın, evimde bir taziye,
Arkamdan hep gülenler, şimdi ağlar nediye.

Bıkmıştım ki ben zaten, şu yalancı dünyadan,
İki yüz çok az kalır, binbir suratlılardan.

Bırakın artık beni, burda işim kalmadı,
Son kurtuluş müjdesi, neden hala gelmedi.

Şimdi dar kapıdayım, bir emir bekliyorum,
Ö emri getirecek, dost yolu gözlüyorum.

Ey Azrail, güzel dost, nerede kaldın böyle,
Hidayete erdiğim, müjdeyi bana söyle.

Necdet Erem

Hidayet Sendedir Anlayamadım.

Sana gider iken, yollar aheste,
Sıkışıp kalmışım, sanki kafeste,
Senin aşkın ile, yer gök dilbeste,
Ben senin aşkına, düş olamadım.

Faniden yüzümü, dönemedim ben,
Tevhidin sırrına, eremedim ben,
Şu gafile bile, kulum dedin sen,
Ben sana kulluğu, beceremedim.

Yarın huzuruna, nasıl çıkarım,
Bunca hesapları, nasıl öderim,
Başka bir kapı yok, kime giderim,
Kör oldum, sonumu ben göremedim.

Yazılı kitapta, anlattı kulun,
Kazandı emrine, eğenler boyun,
Cennete çıkıyor, Kur-anda yolun,
Çağrına gönülden, ben gelemedim.

Sığınağım sensin, recam sanadır,
Kıl hidayet, gafletimden uyandır,
Bir hayat ver, şu meyyiti canlandır,
Hidayet sendendir, anlayamadım.

Necdet Erem

Hisse Alınacaklar Var.

Müsebbip olmazsa sebep yetersiz,
Her soru içinde, bin bir cevap var.
İstersen her şeyi, bir birine kar,
Her soru içinde, bin bir cevap var.

Öğrenmenin yaşı, başı olamaz,
Akıl dipsiz kuyu, asla dolamaz.
Semada yıldızlar onsuz duramaz.
Sorulara cevap bir tek Allah var.

Büyük patlamalar, sebepsiz olmaz.
İlme tabi olan, takdirsiz kalmaz.
Fiziken hiç bir şey boşlukta durmaz,
Güneşi semada, tutan bir el var.

Bilgi sende gizli, detay çevrende,
Bütün gizler inan, saklıdır sende,
Arama bulunmaz, onlar ezberde,
Sorunun içinde, doğru cevap var,

İnsandır varlığa, mührünü basan,
Hakkın huzurunda, apışıp susan,
Sade dünyamıydı, dert ile tasan,
Hayatın sonunda, olacaklar var.

İnsana verilmiş, her türlü bilgi,
İnsandan beklenen, varlığa ilgi,
Bak alem önünde bir büyük sergi,
Bu sergiden, hisse alacaklar var.

Necdet Erem

Hizmete Gideceğim.

İnancını kaybedene, üzülrüm ağlarım.
O dert ile ırmak olur, dere olur, çağlarım.
Bağlansa da, hakka giden, yollarım,
Engelleri aşıp, aşıp, hizmete gideceğim.

Her dertlinin derdi, bana dert olur,
Hayat anlamını, ancak hizmetle bulur.
Hakkın yüce adı, lisanımda virt olur,
Virdim çeke çeke, hizmete gideceğim.

Engel olsa bana, dağ ile taşlar,
Yolumu kesseler, bacı kardaşlar,
Kahır ile baksa, düşman bakışlar,
Hiç perva etmeden, hizmete gideceğim.

Sağdan soldan, edilse de isyanlar,
Kin duysa da bilmeyen, bu insanlar,
Hak yolunda, feda olsun ki canlar,
Rabbe söz vermişim, hizmete gideceğim.

Hizmet benim, hayatımdır canımdır,
Damarımda akıp gezen, kanımdır.
Bu yol benim şerefimdir, şanımdır,
Hakka lebbeyk dedim, hizmete gideceğim.

Allahın emrine, boynumu eğdim,
Kur-ana hizmeti, candan çok sevdim.
Canımı malımı, bu yola verdim.
Her şeyden vazgeçip, hizmete gideceğim.

Zalim nefis bağlansa da, hakka giden yolları,
Yemin ettik, dönmeyiz biz, sıvamışız kolları,
Ağlıyorken şu ülkenin, yetimleri dulları,
Gözyaşını silmek için, hizmete gideceğim.

Necdet Erem

Hu Deyişimde

Gözümü açınca, seni görürüm,
Cemalin tül lenir, ufuklarımda,
İstersen uğruna, canım veririm,
Nurunu aleme, saçışlarında,

Seni sayıklarım, hücrelerimde,
Sabahlara değin, gecelerimde,
Adın saklı benim, hecelerimde,
Aşkım taşar inan, bakışlarımda,

Kalbim sen olmazsan, bilirim atmaz,
Sevda nın yerini, hiç bir aşk tutmaz,
Dünyayı verseler, bir pula değmez,
Seccademde yaşlar, akıtışında,

Aşk şarabın içip, kendimden geçtim,
Tek maşuk olarak, ben seni seçtim.
Zehri kadeh kadeh, mey diye içtim,
Kullukla nimete, kavuştuğumda.

Ben sana kul oldum, sense sultanım,
Yoluna fedadır, kıymetsiz canım,
Ferman ver ölürüm, Ulu hakanım,
Unuttum ben beni, Hu deyişimde,

Necdet Erem

Hu Diyelim Dostlar.

Bismillah diyerek girelim söze,
Zahiri terk edip, geçelim öze,
Hakka âşık, kullar ile diz dize,
Hu diyelim dostlar, hu diyelim hu.

Rahmanın zikrine devam edelim,
Rahim sıfatından medet umalım,
Muhammed resule ümmet olalım,
Hu diyelim dostlar, hu diyelim hu.

Gönüllerde iman, dillerde Kur-an,
Hakkı zikredelim, ne olur, her an,
Ecel gelebilir, her an her zaman,
Hu diyelim dostlar, hu diyelim hu.

Geçmesin ömrümüz, gaflet yolunda,
Ölüm var muhakkak, yolun sonunda,
İman şehbal açmış, Kur-an burcunda,
Hu diyelim dostlar, hu diyelim hu.

Sarmasın gönlünü, fani hülyalar,
Dünya muhabbeti, kalbi yaralar,
Ak kefene bir gün, seni sararlar,
Hu diyelim dostlar, hu diyelim hu.

Umudumuz Allah, Yolumuz Kur-an,
Zalim nefse, vermeyelim biz eman,
Haşirde hesaplar, bil ki çok yaman,
Hu diyelim dostlar, hu diyelim hu.

Necdet Erem

Hür Adam.

Vicdanlar hür değilse, hürriyet ne bilinmez.
Hürriyet uğrunda, maldan candan geçilmez.
Esaret sinsi illet, kolayca fark edilmez,
Ekmeksiz yaşarım, hürriyetsiz yaşayamam,
Diyen hür Adam.

Savaşlar bitti sürgün bitmedi,
Çebbarların gücü ona yetmedi,
İdam sehpaları kuruldu bir bir,
Hak bildiği yoldan asla dönmedi.

Çorbanın suyuna ekmeğin bandı,
Pirinç tanesini kendi yemedi,
Cumhuriyetçi deyip,
Karıncayla paylaştı,
Hürriyet destanı,
Yazdı hür Adam.

Zulüm hâkimdi,
Hürriyet mahkûm,
Bir millet esirdi, memleket mahpes,
Korku kol geziyor, sinmişti herkes.

Hak adına ne bir ses vardı,
Nede rahat bir nefes.

Barla dağlarından,
Bir ses yükseldi,
Öyle gür bir ses ki,
Yerler, gökler
O ses ile inledi.

Zulme baş kaldırdı, garip bir alim,
Yaşlıydı, yorgundu
Ama düşünceleri,
Zinde ve salim.

Necdet Erem

HÜSEYİNİZ HEPİMİZ İ

Bu anlamsız kavganın var mıdır bir mantığı?
Kardeşin kardeşini, hırs yüzünden sattığı.

Mü-min mü-mine kinli, düşman bayram ediyor.
Bir asırdır kurulan, hayaller son buluyor.

Şeytan sırça sarayda, keyfine keyif katar.
Mü-min kin girdabına gör ki günbe gün batar.

İçimize od düştü, ümmet başsız kan ağlar,
Bu halden azap çeker, hem ölüler hem sağlar.

Ey Erhamurrahimim, kurtar bizi bu halden,
Bütün yollar tükendi, bir şey gelmiyor elden.

Her gün bize AŞURA, Hüseyin'iz hepimiz.
Bu fitne büyüdükçe, doğrulmaz hiç belimiz.

Rabbim ehli imanın arasındaki, ihtilaf, iftirak, kin, adavet ve husumeti; İttifak, ittihad,
tesanüd, muhabbet ve uhuvete tebdil eylesin.

Ülema-i İslamı ictihadatında, feraset ve basiretle isabete,
Ümera-i ümmeti icraatında ahlak, adalet, merhamet, muhabbet ve şecaate muvaffak
eylesin. AMİN

Necdet Erem

Hüsrân Var.

Allah'tan müşteki sefil, görün ki ne kadar cahil.
Verilmiş sonsuz nimete, nankörlük ediyor gafil.

Mal da onun can da onun bak nihayet ölüm sonun,
Uyan gaflet uykusundan, bitmeden oynanan oyun.

Şükür eyle nimetine, dikkatle bak hikmetine,
Sakin aldanma şeytana, düşme nefsin zilletine,

Mülk onundur sen memlûkü, göster rabbe sadakati.
Yarın hesap günü gelir, hor kullanma emaneti.

Gelen kalmaz görmez misin, sen sonunu bilmez misin?
Nedir bu gurur ve kibrin, sanıyorsun ki ölmezsin?

Aldanma yalan dünyaya, kulluk eyle doya, doya,
Haşir günü bakılmaz ki, ne milliyet ne de soya.

Her gün vaki bulur davet, bir gün sıran gelir elbet,
Sakin nefsin tuzağından, salih amel üzre sabret.

Hakka kulluk yap dünyada, bu dünya imtihan yeri.
Buradan suçlu gidersen, salmazlar bir daha geri.

Cennette cehennemde burada, sonucu görülür orda.
Yok olmak için yaşarsan, bil ki hüsrân var sonunda.

Necdet Erem

Hüzzam Makamı!

Evet bazen hali tasvire dil kifayet etmiyor.
Amma!
Edebi bırakıp, batılı tasvirimi gerek.

Her zirvaya cevap versen,
Ne zaman yeter,
Ne mürekkep,
Ne kağıt.

Mağlup dövüşe doymazmış.
Üretir bir sürü mazeret
Sonunda yakar
Hüzzam makamından bir ağıt.

Necdet Erem

Islah Et.

Her haline tercüman, ağızındaki küçük et.
Göster yiğitliğini, onu biraz ıslah et.

Necdet Erem

İ n s a n ! ! ! ...

İnsanız,
Kendimize zarar vermekten zevk alan.

Bile bile lades deyip,
Tüm dertlere katlanan.

Sevdaya,
İnat bataklığında,
Hayat arayan.

Sevene ve sevgiye,
İhanet eden,
Sevmeyenin ardından koşup,
Yalvarmaktan
Yorulmayan,

Nefretinde şeytan,
Sevdiğinde ilah,
İlan edip tapınan.

Aşkı,
Vuslatta değil
Hasretin acısında bulan.
Ve yaşayan.

Evet İnsanız.
Acınası, zavallı,

Güçlü olduğunda,
Zalim,
İnatçı,
İsyanı büyük olan.

İnsanız,
Akıl ve gönül kanatlı.

Hasrette aşk,
Acıda lezzet,
İhanette sadakat arayan,

Evet,
Girift bir bulmaca olan,
Kıyamete kadar,
Çözümü aranan.

Her kilidi çözen,
Çözülmesi
Beklenen,

İnsan.

Necdet Erem

İçim doldu hayranlık.

Ömrüme bir baktım ki,
İki ucu karanlık,

Öteden bir ses geldi,
Korkma sonun aydınlık.

O sesin sahibine,
İçim doldu hayranlık.

Necdet Erem

İHTİRAS

Özellikle ruesa, hukema ve ulema olmak üzere,
bütün insanlar ister dünya ister ahiret adına ihtirastan uzak durmalıdır.

Ruesa muhteris olunca, ikbal adına şahsi ve keyfi icraatlarla zulme, ulema ve hukema ise hatalı nefsanî ve arızî içtihatlarla ihtilaf ve tefrikaya sebebiyet verir.

Fertler arasındaki kavgalar,
aşiret ve cemaatler arasındaki kısır çekişmeler,
devlet ve milletler arasındaki savaşların ana sebebi göz ardı edilen, sınır tanımayan
sahip olma, hakim olma ve yönetme isteğinden kaynaklanan beşerin ihtiras
zaafımızdan başka bir şey değildir.

Beşerin başındaki belaların kaynağı incelediğinde,
İHTİRASIN ne anlama geldiği daha kolay anlaşılır.

Necdet Erem

İkna Olmaz.

Rahmete sırt dönerek, gaflet narına yanan,
Nefis ile şeytanın, yalanlarına kanan,
Akıbeti görmeyip, gaflet yoluna dalan,
İnanmış olsa bile gerçek mümin olamaz.

Akliselim gerçeği, sonunu düşünmektir,
Çeset libasın giyip, dünyada görünmektir.
İmansız bir yaşam ki, anlamsız sürünmektir.
Sonunu düşünmeyen, doğru yolu bulamaz.

Acırım akılı olup, anlamsız yaşayana,
Şu hayatın yükünü, bibedel taşıyana,
Haşri inkâr ederken, uykudan uyanana,
İspat için bin delil, göstersen ikna olmaz.

Uykuki ölüme denk, her gece uyur bilmez.
Yatak kabir misali, yatar endişe etmez,
Yorganı toprak gibi, örter üstünden itmez.
Zan eder ki ölünce, tekrar yaratılamaz.

Ruhundaki bekadan, biheber yaşayanlar,
Özlediği cenneti, dünyada arayanlar,
Hasretin ateşine, fark etmeden yananlar,
Ne dünya ne ukbada, asla huzur bulamaz.

Necdet Erem

İlanı Aşk Etmek Var.

Perdeleri sıyırıp,
Hakikati görmek var.
Marifet merhemini,
Yaralara sürmek var.

Hakka tercüman olup,
Kainat kitabından,
Aşkın bahrine dalıp,
İlan-ı aşk etmek var.

Gül için bülbül olup,
Sabah akşam dem çeken,
Halil İbrahim olup,
Kor ateşe dalmak var.

Terk ederek benliği,
Tevazu kılıcıyla,
Şandan şöhretten geçip,
Gönüllere girmek var,

Hak yoluna baş koyup,
Terk-i Masiva edip,,
Zülcelale bağlanıp,
Kör şeytanı yenmek var.

Necdet Erem

İLHAM OLSUN ARTIK HER GİZ İ

Ben diyen hüsranda kaldı,
Allah bile diyorken biz.

Biz,
Hakka götüren yol,
sonsuz açık nurlu bir iz.

Sakın gurur belasından,
dur divana, eyle niyaz,
boynunu bük, eę belini, hakkın huzurunda kır diz.

Açılsın sırlı kapılar,
her şey olsun sana ayan,
sırrını sakla kamudan, ilham olsun artık her giz.

Necdet Erem

İLİM

Hepimizin bir birimizden öğreneceği,
istifade edeceği ve bildiğini paylaşacağı o kadar çok şey var ki.

Hiç birimiz tek başımıza bir şey değiliz.
Bir birimizle değer kazanır, bir birimizle değerli bildiğimiz şeyleri paylaşıyoruz.

Efendimizin ilimin önemi ve öğrenme yollarını gösteren çok hadisi şerifleri olmakla
beraber şu birkaç tanesini çok dikkat çekici buluyor ve siz değerli dostlarım ile
paylaşmak istiyorum.

"TALEBUL İLMİ FARİDETÜN KULLİ MÜSLİMİN"
İlim talep ve tahsil etmek her Müslüman FARZDIR.
(kadın erkek, milliyet ve memleket, yaş ve konum fark etmeksizin.)

EL İMANU ÜRYANUN VE LİBASUHUTTAKVA,VE ZİNETUHUL HAYA-U VE SEMERATUHUL
İLM.
İman çıplaktır, (korumasızdır) libası (elbisesi, koruması) tavka,
süsü zineti haya, semeresi, meyvesi ilimdir.

LİKULLİ ŞEY-İN TARİKUN VE TARİKUL CENNETİ EL İLM.
Her şeyin bir yolu vardır. Cennetin yolu ise ilimdir.

Bir insanın okumakla tüm ilimlere vakıf olma imkanı olamaz.

EL İLMU HEZAINU MEFATİHUHA ESSULA.
İlim bir hazinedir, anahtarı ise sualdir, diyerek,
İlimde de kolektif bir şuur oluşturularak, bilgi bankası şeklinde çalıştırılmasının altı
giziliyor.

Ulaşamadığınız ilme soruşturarak kavuşabilirsiniz.

Her şeyi bilecek hiç kimse olmadığı gibi,
Hiç bir şey bilmeyen de hiç bir kimse yoktur.

Hiç ummadığınız kimselerden,
Alim zan ettiğiniz kimselerde bulunmayan marifet mesajları alabilirsiniz.

Şöyle derler.
" HARABAT EHLİNİ HÖR GÖRME ZAKİR,
DEFİNELERE MALİK VİRANELER VAR."

Soran maksuduna ulaşır.
Sora, sora Bağdat bulunur.

"UĞDU ALİMEN, EV MUTEALLİMEN, EV MUSTEMİEN, EV MUHİBBEN VELTEKUNİL
HAMSE. İLETTEHLUKETİ."

Ya alim olunuz.
Ya talebe olunuz.
Ya dinleyici olunuz.
Ya ilmi ve alimi seven ve destekleyen olunuz.

Sakin haaa!
Beşinci olmayınız helak olursunuz.

Vasıfsız odun yanmaktan başka bir işe yaramadığı gibi;
Hadiste beyan edilen DÖRT vasıftan mahrum kişide vasıfsız bir insan olduğundan
Allah'ın merhametine mazhar olamazsa cehennemde yanmaktan kurtulamaz.

Allah beşinci olmaktan muhafaza buyursun.

“LİKULLİŞEYİN TARİKUN VE TARİKUL CENNETİ EL İLM.”

Her şeye ulaşmanın bir yolu vardır.

Cennetin yolu ve cennete ulaştıracak yol da amel edilecek faydalı İLİMDİR.

Rabbim doymak bilmeyen nefitsen,
Faydasız ilimden, yaşarmayan gözden muhafaza buyursun.

Necdet Erem

İlk Göz Ağrım.

Küçüktün büyüdün,
Dertlere büründün.
Sakin doğmamış olsaydım deme,
Kederimden ölürüm.
Dayanamam akan,
Bir damla gözyaşına,
Bazen kızsam da sana,

Bedenimde Canım,
Damarımda kanımsın,
Şen benim ilk sevdam,
İnan ilk göz ağrısın.

Ne desem boş,
Biliyorum.
Şimdi anlamazsın,
Anlayamazsın beni.
Anne olunca
Yavruna sarılınca,
Anlarsın belki o zaman.

Hatasız kul olmaz yavrucuğum.
Ne olur hatalarımla sev beni.

Seviyorum inan,
İkinizi de,
Hem de çok.

Çok, Çok seviyorum.
İnan pişman değilim
İyiki doğurmuşum,
ben sizi ve seni..

Gel arkadaş olalım,
Derdi, kederi, sevince,
Karıp ta paylaşalım.

Bir sıkıntın mı var,
Olacak elbet.
Dünya,
Dikensiz gül bahçesi değil ki,
Elinde kanar,
Yüreğinde yanar.
Elin oğlu değil mi,
Ömre zarar.

Ama yavrum.
Senin yararı ancak,
Senin dertlerini,
Senin yaşındayken,
Yaşamış olan,
Anan sarar.

Ne olur saklama benden,
Getir bana anlaşalım,

Ananım,
İstersen paylaşalım,
İstersen ağlaşalım,

.

Benimde başımda esti,
Bu kavak yelleri.
Bende yaşadım,
Gençleri bunaltan.
Bu tatlı hayalleri.

Bilirim kalbinde esen,
Sert rüzgârları.
Çakan şimşekleri,
Şeni benden uzaklara sürükleyen,
O azgın selleri.

Bende yaşadım.
Şimdi yaşadığıma pişman olduğum.
Sonradan acısını içimde yaşadığım,
Ve hala yaşattığım.
Unutmadığım.
Unutamadığım.
Ruhumda isyan,
Gözüm yaş dolu
O acı günleri.

Necdet Erem

İlla Billah.

Öyle tılsım ki dualar,
Açınca ellerini,
Gönül pınarlarına,
Veradan yağar nurlar.

Yollar açılır,
Ta sidreye dek,
Secdede yer gök,
Semek ve melek.

Dökülür ruhun dudağından,
Hasret dolu bir ahhh.

Semaya,
Yükselirken,
Gönül dilinde şekillenir,
Olur Allahhhhh.

Her şey dize gelir,
Söylür hep bir ağızdan,
LA HAVLE VELA KUVVETE İLLA BİLLAH.

Necdet Erem

İman Eden Müminlere.

Hadis Ayet, ilim işi, ne anlasın, cahil kişi,
Allah, kitap bilmeyenin, midesidir bir tek işi.

Güneş doğar kainata, açar çiçek kokar güller,
YOK olmak için yaşarken ne bilsin bunu gafiller.

Atıldığı bir damlada, hapsolunup kalan cahil,
Ne akıl ne mantık bilir, sonunu düşünmez gafil.

Rahatsız olur kurandan, hadisten alamaz nadan,
Sanki kurtulacak nardan, bilmem ne umar inkardan.

Anlaşılmaz bu halleri, hüsrân görünür sonları,
Ehli himmet biri çıksın, tutup kurtarsın bunları,

Göz yummakla gece olmaz, güneş balçıkla sıvanmaz,
Elbet herkes müşrik olup, cehennem de baki kalmaz.

Yokluk perdesini yırtan, bir müjde gerek beşere,
Kuran cennet vaat ediyor, iman eden müminlere.

Necdet Erem

İman!!

Yaratılmak bir nimetse, ancak imana vabeste,
İman olmazsa beşerde, kalbi her daim yeiste,

İmandır hayata, kazandıran, yaşama değeri,
İmansız hayat ancak, isyan ve cehalet eseri.

Var edip varlığından, eylemeseydi haberdar,
İmansız kalan insana, koca dünya geliyor dar.

Şükür onun rahmetine, inayet ve vusatine,
Merhamet eyledi Mevla iman eden mü-minine.

Maksad marifet ehline, eylemek değil ki eza,
Haddimiz asla olmaz, hiç kimseye kesmek ceza.

Efkârı şuarayı hakikat cenubuna, eylemek davet,
Aşk meşk, yar yaran deyu, gönlü basmasın kasavet.

Bu darı müsabakada, kazanmak için cenneti,
Mazahrafata sarf etmeyelim, ebedi serveti.

Bir hiyabandır ki dünya, arşa varır nihayeti,
Nutfe ile düşer yola, dar bir kabir bidayeti.

Necdet Erem

İmanla Coşan Kalpler.

Harç bitmedi unutma, nefes alıp verdikçe,
Amele paydos değil, Şu imtihan sürdükçe,
Dünü unutma sakın, karamsar olma sen hiç,
Güne sıfırdan başla, umarım kalmazsın geç.

Güne yeni bir bakış, yeni bir pencere aç.
Zamanı düşünme hiç, sorma artık saat kaç.
Geçmişe ağlamanın, zamanı değil bil ki,
Kulunu seven Allah, seni af eder belki.

Giden gitti dönmüyor, bak sevdiklerin geri,
Görmez misin her canlı, yürürler hep ileri,
Umutlu ol yarından, güneş sana da güler,
Açarken bunca güller, öter iken bülbüller.

Yaşadığın müddetçe, yapacağın işler çok,
İşlerini doğru yap, sakın sanma hesap yok.
İki kapılı bir han, gör gelen herkes gider,
Diline çok dikkat et, herkes dilinden çeker.

Şu aydınlık dünyadan, göçmeden karanlığa,
Dikkat et her adıma, batmadan bataklığa,
Zevk ve safa zarardır, sana ve insanlığa,
Bitecektir bu devran, güvenme sen varlığa.

Gencim güzelim deme, öldü nice güzeller,
Onlardan arta kalan, kabirde iskeletler,
Tevbesiz giden kullar, haşır yerinde terler,
Allah nezdinde makbul, imanla coşan kalpler,

Necdet Erem

İNAN ÇOK YAKIN ECEL

Hırsı hasedi olan, hiç hatasız olurmu?
Hatasız dost arayan, acaba dost bulurmu?

İnsan denen bu mahlûk, ebede olmuş talip,
His ve duygularına, gelemes asla galip.

Bir mülkiyet davası, her şey benim olsun der,
Bırakıp gideceği, şeylerle eder keder.

Sanki görmez ölenler, bir şey götürmez buradan,
Ne kadar anlatsan da, vazgeçmez bu huyundan.

Düşmüş benlik derdine, hiç kimseyi beğenmez,
Bu gururun sebebi, nerden gelir bilinmez.

Bir gün toprak olacak, çok sevdiği bedeni,
Sonunu düşünmüyor, gaflet olmuş nedeni,

Ben farkına varmadan, bir bir kayıt edilir,
İşlediğim günahlar, hep önüme serilir.

Gelmeden yolun sonu, ey nefsim kendine gel.
Bak ömrün tükeniyor, inan çok yakın ecel.

Necdet Erem

İnan Senindir Artık

Hainler çoğaldılar,
Topluma dağıldılar,
İç içe karıldılar,
Fark etmekte zor artık

Ne bilirler çalışma,
Ne dostluğa alışma,
Artık O'na, karışma,
Engellemek zor artık,

Kendini bir şey sanır,
Ne büyük, küçük tanır
Hep, batıla inanır,
Hakka dönemez artık.

Ne alan var satasın,
Bir yerde yok atasın,
Onun için, hatasın,
Önü alınmaz artık.

Öğrenmiş, iki kelam,
Gerisi, sade yalan,
Ondan geriye kalan,
Bir pula değmez artık.

İşgal etmiş her yeri,
Bir ileri, iki geri,
Bilmez hiçbir değeri,
Haddini aşmış artık.

Başa geçmiş oturmuş,
Hayal dünyası kurmuş,
Gör ne rüyalar görmüş,
Uykudan kalkmaz artık.

O uyurken, sen uyan,
Gel asaletine dayan,
Kalma yollarda yayan,
Zamanı geldi artık.

İlim irfan yolunda,
Fen ve sanat kolunda,
Başarılar sonunda,
İnan senindir artık.

Necdet Erem

İnkarcı! ..

Kılı senmi yarattın,
Senmi büyütüyorsun,
Olması lazım gelen boya,

Kaşa dur, kirpiğe kal,
Uzayıverse ne olur ki sakal,

Sen misin semadan indiren yağmuru,
Sen misin bitiren topraktan,
Çıkan buğdayı,
Yoğursan da undan hamuru.

Sen misin hazmettiren,
Yediğin lokmayı,
İçtiğin suyu,

Sen misin boşlukta döndüren dünyayı,
Sen misin isyan edip,
Unutan duayı,

Sen misin gündüz hayata can katan,
Sen misin canlılar için,
Gece uykuyu yaratan.

Yemek içmek için
Söyle elinde ne var?

Bu hayati iş için,
Yaptığın sadece bir yutkunmak.

Bilmem nedir bu gaflet ve cehalet,
Kendini ilah sanıp,
Allah ile dalaşmak.

Yarın ölmek için sıra bekleyen,
Garip,

Kendi bedenine bile,
Değilken gerçek manada sahip,

Bir mikroba,
Yenik düşerken,
Sanırsın kendini,
Sanki ölümsüz muharip.

Sormaz mısın,
Kendine hiç,
Bakmak nedir,
Görmek ne!

Düşünmek nasıl olur?
Düşünce denen müthiş meçhul ne?

Kimdir göz pencerenden bakan,
Bedenindeki kiracı.

Bunlara bir cevap mı buldun,
Seni Sen mi yarattın da!
Olu verdin İNKARCI.

Necdet Erem

İnkârın Cılkı Çıktı.

Ey inkârcı unutma, illaki ÖLECEKSİN.
İnkâr ettiğin Rabbin, önüne gideceksin.
Bilmem ki bu halinle ne cevap vereceksin,
İnkârın imkânı yok, gözünle göreceksin.

Silsende yorumları, daha yazacağım çok,
Sen istediğin kadar, zırvala, de Allah yok,
Senin bile her zerren, Allah'a şahit iken,
Güllerde bile vardır, bir çok zehirli diken.

Önce kendinden başla, bu varlığı inkâra,
Aç gözünü bakıver, yakma kendini nara,
Bîtmeden bu imtihan, dersine iyi çalış,
Allah'ın mülkündesin, kulluğa artık alış.

Akıl Allah'tan nimet, gel etme sen ihanet,
İnkârın mesnedi yok, sadece bir cehalet,
Her şey işaret edip, gösterirken Tek Rabbi,
İnkâr stres pompalar, küffar olur asabi.

Yazılan bu dizeler, İnkârcıya cevaptır,
İnkârın cılkı çıktı, artık bunlar ayıptır,
Ne kazandı inkârda, en ileri gidenler,
Çürüyüp toprak oldu, ötede sürünürler.

Necdet Erem

İnsan Diyorlar Hayret

Ezberlesem ciltlerle, yazılmış lugatları,
Tarifte zorlanırım, bu menhus suratları.
Nefesleri kan kokar, gözlerinde kin nefret.
Böyle canavarlara, insan diyorlar hayret.

Her yolu mübah sayar, hırsı olmuş ilahı,
Aldığı her nefeste, binlerce, ma'sum ahı.
Zannediyor kendince, aldatacak Allah'ı.
Mümin kullar inanmış, bu çirkin işe hayret.

Allah ile aldatmak, olmuş büyük marifet.
Akıl esir, vicdan felç, sözler ekiyor nefret.
Mümin, mümini kırar, can dayanırsa sabret.
Herkes haktan yanaymış, bu nasıl haktır hayret.

İklim kurak olunca, Allah'a el açarız.
Topluca yardım diler, birçoğumuz ağlarız.
Musibetler sel olmuş, karaları bağlarız.
Hala nedamet duyup, pişman olan yok hayret.

Artık yorgun bitab-ım, bu anlamsız kavgadan.
Gücüm takatim bitti, tek duam var Huda'dan.
Kurtar ümmeti Ya Rab, cehennemi bu nardan.
Kurtuluş duasına, ÂMİN diyen yok hayret.

Necdet Erem

İnsan Ediyor Hayret

Vücudumda hücreler, her nefes İlla Hu der.
Zikrullahın şevkiyle, gönülüm huzura erer.

Hayat dediğimiz şey, bir oyundan ibaret,
İmansız yaşayana, insan ediyor hayret.

Necdet Erem

İnsan İçin.

Geeriz biz, yardan serden,
Hak kelamı, dūşmez dilden,
Geri kalmaz, gelen elden,
İman, İslam, İnsan için.

Söz vermişiz biz haşre dek,
Yoktur kalpte, başka dilek,
Değer ona, canlar versek,
İman, İslam, İnsan için.

Allah'tır yoktan, yaratan,
Seni mükemmel donatan,
Şakin aldatmasın şeytan,
İman, İslam, İnsan için.

Yoktur beşere, kurtuluş,
İmandadır, tek varoluş,
İnkârcı, cehlinle vuruş,
İman, İslam, İnsan için.

Bu sözümü, âlem duysun,
Artık gafletten, kurtulsun,
Sonsuz saadeti, bulsun,
İlim ile, irfan ile, İslam ile.

Necdet Erem

İnsan İşidir.

Bu aleme gelip, azıcık kalmak,
Hasret ateşine, tutuşup yanmak,
Kendini burada, ebedi sanmak,
Sanırım aldanan, İnsan işidir.

Her şeyi emrine, amade sanmak,
Halini unutup, gaflete dalmak,
Hırs ile uyuyup, hasetle kalkmak,
Kibrine yenilmiş, İnsan işidir.

Unutmuş aczini, görmez fakrını,
Yüklenmiş sırtına, dünya kahrını,
Göremez hayvandan İnsan farkını,
İnkâr batağında, İnsan işidir.

Arasa ruhunda, vardır cevherler,
Semada melekler, onu överler,
Hak aşkıyla, kora dönen sineler,
Aşka düşüp yanmak, İnsan işidir.

İyilik, kötülük, onda karışık,
Şeytanına yenik, nefisle barışık,
Gelmezse Mevladan O'na bir ışık
Karanlıkta kalmak, İnsan işidir.

Küreler, zerreler, onunla vardır,
Sıkılınca ruhu, dünyalar dardır,
Haddini aşarsa, durağı nardır.
Tamuya girmekte, İnsan işidir.

Cennet var olalı, yolunu gözler,
Ondan sadır olur, en güzel sözler,
Ötede gülecek, imanlı yüzler,
Kararıp kalmakta, İnsan işidir.

Necdet Erem

İnsan Ol.

Şu unutulmamalı,
İnsan yaratılmışların en mükemmeli,
Bu önce insan tarafından, çok iyi bilinmeli.

Meleklerin bile ona verilen nimet,
Bahşedilen izzet, tanınan fırsat,
Karşısında kıskançlıklarını gizleyemediği,
Ayet ile besbelli.

Tüm gizlerin sırrı onda gizli.
Kainat insan odaklı, nimette, musibette,
Sadece insan kaynaklı.

Akıl, ruh ve hayal,
Ne sınır tanır ne kural.
Yaratana kul, yaratılmışlara muktedir kral.

Onun için, ne aslan ol, ne masum ceylan.
Nede uçmak için semada pervaz eden, kartal.

Ne melek ol, ne huri,
Sende gizli her şeyin, gerçek değeri.

Olabilir isen eğer, Yaratılmış olduğun,
makamı koruyup kalabilir isen meğer,
Bu senin için, her şeyden üstün her şeye değer.

Mademki insan yaratılmışsın, insan ol.
İnsan kal, insan gibi öl, budur en büyük şansın.
Bil ki sana yakışan yoktur, insanca yaşayıp insanca ölmekten başka.

Necdet Erem

İnsan! ..

İnsan!
Varlığa anlam kazandıran tek yüce,
Ten cübbesi içinde, ölüme mahkûm bir cüce.

İnsan!
Olsa da ruhuyla denizler kadar derin.
Hayaliyle semalar kadar özgür ve engin,
İnkâr, isyan etse de, esiridir İlahi kaderin.

İnsan!
Başı sonu bilinmez,
sanki korkunç bir meçhul,
Bazen bir sultan, çoğu zaman nefse kul.

İnsan!
Her dilde ki söz.
Her nesneye bakan göz,
Varlığa hayat katan kutlu ve sırlı bir öz.

İnsan!
Her gizi çözen,
her sırrı bilen bilge.

İnsan!
Ruhunda tüm kâinat, yazılı kutlu hece,
Sırların odağında çözümsüz tek bilmece.

Necdet Erem

İNSANIN HASI İ

Karanlık gecelerin, sabahı beklenirken,
Hıradan doğan güneş, semada yükselirken,
Dünyadaki tüm putlar, yerlere serilirken
Coştu rahmet deryası, doğdu insanın hası.

Kız evladı gömerken, kumlara öz babalar,
Arşa çıkan feryatlar, yürekleri paralar,
İnsanlık yasa girmiş, bağlamıştı karalar,
Yırtıldı menhus perde, bitti ananın yası.

Yıkıldı gümbür gümbür, zulmün saltanatları,
Kur'an güneşi doğdu, güldü masum bahtları,
Çölden bir öksüz çıktı, güldürdü mazlumları,
Şildi kalpleri saran, tarihten gelen pası.

Dünyanın dört yanında, tükenmişti adalet,
Zulme son vermek için, gönderildi Muhammed,(sav.)
Müjde veriyor Allah, insanlık biraz sabret,
Ünvanlar son buluyor, bitti zulmun sultanı.

Canlı cansız tüm varlık, yolunu gözlüyordu,
Hakka Dilbeste kullar, seni çok özlüyordu,
Hasret çeken mü-minler, türkünü söylüyordu,
Rüyalarımıza bir görün, gelsin vuslat sırası.

Necdet Erem

İnsanın Kötüsü

İnsanın kötüsü,
hak etmediği mal ve servete,
layık olmadığı mevki ve makama,
HAK OLMAYAN yollardan varmak isteyendir.

Necdet Erem

İnsanın Kulağına.

Ey kardeşim!
Bak bize,
Büyüklerden nasihat.

Gördüğümüz şeylerden ibaret değil,
Hayat.

Kendini bir asker bil,
veyahut,
bir talebe,

Bak bir kışlada gibi,
Cümle mahluk el ele.

Hepside senin için,
Azim gayret içinde,
İlm-ü marifet ile,
Yürürler istikbale.

Her şeyde muhteşem bir intizamın,
Görünüyor izleri,

Kainat kitap gibi, okumaya bekliyor,
Satırlarda gizleri,

Ne atom, basit bir şey,
ne hücreler maksatsız,
Şu hilkat manzumesi sanırmısın anlamsız!

Her kilit bir anahtara, bekler açılmak için,
Bütün sırlar gizlidir, düşünmezmisin niçin?

Anahtarı olmayan,
Kilidi açmak çok zor,
İster isen bu hali dön de bir aklına sor.

Kainatın tılsımı.
Gizlidir Besmelede.
Nimetlerin lezzeti, şükür ve hamdelede..

Bak tohumlar nasılda,
Besmeleyi çekerler.
Koca ağacı alır omuzlar da giderler,

Sordun mu şu nazenin güzelim çimenlere,
Yanmadan yaz boyunca,
Ateş saçan güneşe,
Hep tebessüm ederler.

Bastığın kara toprak,
Bir fabrika misali, çalışır harıl harıl,
Muhtaç olduğun her şey,

vaktinde gönderilir.

Başını kaldır da bak, gök güzeli güneşe,
Sana tebessüm eder, Gönlüne verir neş-e.

Ne dondurur ne yakar, her mevsim ayrı bahar,
Marifet ve sanatın, muhabbet bahçesinden,
Rahmetin güllerinden, boynuna çelenk takar.

Göz penceresinden ruhun,
Uçup arı misali,
Rahmet çiçeklerinden,
Toplayıp polenleri,
İman balını yapıp, Rabbine sunmak için,
Arz-u sema demeyip, bir rüzgar gibi akar.

Besmele katalizör. mahlukat arasında,
Zerreler ve küreler, boyun büküp ram olur,
Yüce ferman altında.

Bazı ruhlar kör bakar, eşyayı şaşşı görür,
Sanatları görse de,
Sanatkarı unuttur.
Kendi kendine oldu,
diye yalan uydurur,

Sorsan ki şu gözleri, sen mi taktın yüzüne,
Basit bir et parçası, şu ufacık dilinki,
Bin bir marifet ile, kim tercüman eyledi,
Akıl ve kalp denilen, marifet denizinden taşıp gelen sözüne.

Hava deyip basite aldığı nimetini,
Elinden alınmadan bilmezsin kıymetini,

Hayatını borçlu olsan da sen havaya,
İman etmezsen eğer,
Çektiğin sıkıntılar, kalır sana cabaya.

En değerli şey hava, her nefeste sen Ona,
İki kez can borçlusun.

Nefesi aldın desek,
Veremezsen ölürsün.

Bu değerli nimeti verir iken,
Sana Mevla,

Ne temininde ücret,
Ne kullanımında zahmet,
İstemiyor bak asla,

Gök yüzünde bir deniz, homurdanıp dururken,

Bak damla damla iner,
Gökten yerin bağına,

Hikmetsiz hiçbir şey yok,
Her şey lisanı halle anlatıyor hilkatın sırlarını,
Halığın muhatâbı akıl mantık sahibi,
İnsanın KULAGINA.

Necdet Erem

İnsanız!

Evet,
İnsanız,
Kendimize zarar vermekten zevk alanız.
Hatayı görsek bile,
korkmadan lades diyeniz.

Sevdamızı inat ile karıştıran,
Sevdaya ihanet eden,
Sevmeyene tapanırız.

Evet İnsanız.
Acınası, zavallı,
Kendisini güçlü his ettiğinde,
İnatlı, isyanlı.

Evet insanız,
Akıl ve gönül kanatlı.

Hasrette aşk,
Acıda lezzet,
İhanette sadakat ararız.

Evet,
Maalesef,
Girift bir bulmaca olan,
Kıyamete kadar,
Çözümü aranan.

İnsanız,
İnsanlarız,
İnsancıklarız biz.

Necdet Erem

İnsanlık

Gıybet, dedikodu yaygın her yerde
Sevgiyle araya çekmişiz kapkara bir perde.

Mahkumu olmuşuz bu kötü illetin.
Kurtuluşu olurmu acaba bu illetten ümmetin.

Herkesin gıyabında yaparız dedikodu.
Yalanla iftirayla bu millet can evinden vuruldu.

Sevgi ve hoş görü devayken her derde,
Hırs, haset vermiş el ele insanlık sürünür yerlerde.

Necdet Erem

İnsanlık Balosu.

Gözünü açıp baktın, kâinat tablosuna,
Sende davet edildin, insanlık balosuna.

Her şey sende gizlidir, her şey sana vabeste,
Tüm kâinat şiiri, sende edilmiş beste.

Necdet Erem

İnsanlık Kaybediyor

Şehirler ve şehir hayatı insanlara edep erkan incelik öğretsede!
Fark ettirmeden insanı bencilleştirip, insani duygulardan uzaklaştırıyor.

Şehirlerde insan kazanıyormuş gibi görünsde;
Galiba insanlık en değerli şeylerini kaybediyor.

Necdet Erem

İnsanlık! ..

İffet ile arı, pazarda sattı,
İnsan kimliğini, kaldırıp attı,
Haset ile yattı, hırs ile kalktı,
Hayvanı ürkütür, bu gün insanlık.

Parayı put yapmış, önünde tapar,
Hiç doğru sözü yok hep yalan atar,
Bir menfaat için, kendini satar,
Hiç güven vermiyor, bu gün insanlık.

İçinde bir kor var, yakar durmadan,
Benim deyip alır, sahip sormadan,
Kazanmak istiyor, canı yormadan,
Hakka saygısızdır, bu gün insanlık.

Bakınır çevreye, aç bir kurt gibi,
Haram bir kuyudur, görünmez dibi,
İşitmez ne diyor, Hakkın Habibi,
Hakka sağır olmuş, bu gün insanlık.

Aldatmış kendini, değil farkında,
Çok çetin hesap var, bilmez yakında,
Bin bir tilki gezer, küçük aklında,
Avareye dönmüş, bu gün insanlık.

Ne ahiret bilir, ne de dünyayı,
Terk etmiş zikiri, bilmez duayı,
Aldattım zan eder, Yüce Mevlayı,
Zıvanadan çıkmış, bu gün insanlık.

Aklını başına, alır mı bilmem?
Şu perişan hale nasıl üzülmem?
Gaflet kör eylemiş, zan eder ölmem,
Zaten ruhen ölmüş, bu gün insanlık.

Dünya bir labirent, yollar karışık,
Merhamet et Yarap, göster bir ışık,
Korku bilmiyorlar, kahra alışık,
Nereye gidiyor, bugün İNSANLIK?

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 001 Niyet hakkında

NİYET

Niyetini sağlam tut, Allah ona bakacak,
Amel niyete göre, bir karşılık bulacak.

Sakin riya, sumadan, kibre hiç yakın olma.
Dikkat et hesap günü, sonra eli boş kalma.

Rızadan daha büyük, olamaz hiçbir nimet,
Musibet bile verse, hem kanaat hem sabret.

Bil ki imtihan yeri, dünya denen bu menzil,
Sakin tembellik etme, Azrail çalmadan zil.

İhlas ile devam et, hak yolunda kulluğa.
Niyetin saffetiyile, er cümle mutluluğa.

İnnemel a-malu binniyet veinma likullimriin maneva../..

“Ameller niyetlere göredir. Herkese niyet ettiği şey vardır.

Kaynak: Buhari, Kitab’u Bedu’l Vahyi, s. 65, h. 1/1; Müslim, Kitabü’l İmara, c. 7, s. 61, h. 155; Ebu Davud Kitabü’t Talak, c. 2, s. 945, h. 2201. Tirmizî, Kitabü Fazaili’l Cihad, c. 3, s. 577, h. 1647.

İnsan şu dünyaya ebedi ve saadetli hayatını kazanmak için gönderilmiş olup; onu kazanabilmesi için zorlu testlere tabi tutularak, büyük imtihanlardan geçirilmektedir.

Yüce Rabbimiz hesap günü yaptıklarımızdan çok, yaptırıcı nitelik taşıyan niyetlerimizdeki samimiyetimize bakarak, hakkımızdaki değerlendirmesini yapacak hakkımızdaki hükmünü verecektir.

Allah’ın rızası gözetilerek, halis niyet ve samimiyet ile yapılmış olan dünyevi ve uhrevi iş ve ibadetlerimizin şekil ve kalitesine bakılmayacağı gibi;

Art niyet, gösteriş ve ihanet amaçlı yapılmış iş veya ibadetlerin, görünür güzelliğinin veya mükemmelliğinin de bir önemi yoktur.

Allah nezdinde niyetlerimizin güzelliği ve samimiyetimiz, yaptığımız işlerin şekil ve sonucundan daha değerlidir.

Kurtuluşumuzu amellerimizin darlığında değil,
Niyetlerimizin, samimiyet sonsuz ve sınırsızlığında aramak gerektir.

Allah’ın sonsuz nimet, merhamet, muavenet ve muhabbetine karşı, vasıfsız ve sınırlı amellerimizin imkansızlığı ile değil, sınırları ortadan kaldıran niyetimizdeki samimiyet ile mukabele etmeliyiz.

Bir nefeste Allah’a iki kere can borçlu olan bir kimsenin,
ameli karşılığında bir beklentiye girmesinin mantıklı bir tarafı olabilir mi?

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 002 Hırsın Zararı.

HIRS

Ey âdemoğlu işit, gitmese de hoşuna,
İçindeki hırs ile, dalma dünya malına.

Dikkat et yanmayasın, hırs ve haset narına.
Kanaatle tüm yollar, çıkar cennet bağına.

Bir boşluk var içinde, dolmasına imkân yok.
Bir avuç toprak gerek, başkasıyla olmaz tok.

Artık tövbe zamanı, Allah'a sığınmak var.
Bu hırs ile hem dünya, hem ahiret olur dar.

Af müjdesi var sana, hem kitap hem sünnete,
Artık kusur etmezsin, yüce Rabbe hürmette.

"Ievkane ibni adem, ve edyanimin mali, ebteğa ileyhima salisen, vela yeu cevfe ibni ademe illetturabu ve yetuballahu ala men tabe."

"Ademoğlu için iki vadi dolusu mal olsaydı, mutlaka bir üçüncüyüde isterdi.
Ademoğlunun iç boşluğunu ancak toprak doldurur. Allah tevbe edenleri affeder."

Kaynak: Buhari, Rikak 10; Müslim, Rikak 116, (1048): Tirmizi, Zühd 27, (2338)

Hırs;

Azim, gayret ve kararlılık gibi insan ve insanlık için çok önemli olan, kimseye muhtaç olmamakla çevresine de faydalı olabilmek için meşru ve makul yollardan çalışma ve kazanma duyguları ile karıştırılmamalı.

Hırs;

Kişinin hak etmediği, arzu ve isteklerine, layık olmadığı mevki ve makamlara, liyakat, helal, haram, hak ve adalet ölçülerini dikkate almadan, sadece kendi menfaatini düşünerek, sonuçlarının çevresine yansıma şeklini dikkate almadan, her ne pahasına olursa olsun, arzusuna kavuşma isteğinden kaynaklanan "Rabbena hep bana" bencilliğinin adıdır.

Haksız rekabetten kaynaklanan acelecilik, dikkatsizlik ve sevimsizliğe sebep olduğu için maksada varmanın en büyük engelidir.

Allah hırs belasından, haset ateşinden muhafaza buyurup;
İşlerimizde kanaat, itidal, azim, sabır meşru ve makuliyet ölçülerine riayet şuur ve idraki nasip buyursun.

Amin.

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 003 HAYIRDA DEVAM

DAMLAYA DAMLAYA GÖL OLUR

Sen Kulluğa devam et, kanaat ve ihlasla,
İstikrarsız işlerin, faydası olamaz fazla.

Makbul olan, işinde, sabır, sebat, karardır,
Devam etmeyen işte, söyle ne hayır vardır.

Damlalar birleşince, koca bir deniz olur.
Devamlı olsun amel, belki hedefi bulur.

İman, azim, olursa, işlerimizde, hâkim.
İnan ki kalmayacak, hiç bir işimiz akim. (sonuçsuz.)

“EHABBUL AMALİ EDVAMUHA VEİNNE AKAL.”

“Allah nezdinde ibadetlerin sevimsisi azda olsa devamlı olandır.”

Kaynak: Buhârî, İman 32; Müslim, Müsafirîn 215-218, Münafıkın, 78)

Dünyevi işlerimizde başarının istikrar ile elde edildiği gerçeğinin, dini yaşamda da rızaya nail olma vesilesi olduğunu efendimiz ümmetine tavsiyeyiyor.

Sorumlu bir insan karakteri elde edip, dünya ve ahiret saadetine kavuşabilmek için Allah cc. tarafından emrolunmuş bulunduğumuz kulluk vazifelerimizin edasında az da olsa devamlı olanın Allah’a daha sevimli geldiği espirisi ile ruhun gıdası, nefsin tezkiyesi, ahlakın korunması, adaletin temin ve tesisine hizmet eden ibadet disiplinine riayet adına düzenli ve devamlı olmasının önemini en veciz ifadesi ile anlatarak, dini hayatı yaşanamayacak bir ağırlık ile tanınmayacak bir şekilde terke meydan vermeden mutedil bir çizgide hayata hakim kılmanın yolunu gösteriyor.

Bu hadisi şeriften ilham alınarak söylenmiş olama ihtimali olan ata sözümüzde de “Damlaya damlaya göl olur” DENMİYORMU?

Tabi Allah’ın kitabını ve Resulün söz ve sünnetlerini sadece dini yaşamımıza değil;

Bu müstesna zamanlar üstü değerlerin dünyevi yaşamımıza bakan sosyal yönleri, yol gösteren rehberlikleri de dikkate alınmalı ki iki dünyanın saadetine vadeden İslam dininin güzellikleri yaşanıp yaşatılabilsin.

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 004 ALLAH KORKUSU

Aklın başı o dur ki, Allah'ı, mabud bilir,
Aşkullah hürmetiyle, velilerden bilinir.

Haramlardan korunmak, havfullah ile mümkün.
Uyma zalim nefesine, olma sen hakka küskün.

Allah'tan korkmayandan, elbette ki korkulur,
Çünkü o yoldan çıkmış, cehenneme götürür.

Şöyle bir bak çevrene, melek gibi mü-minler,
Şeytanla yarış eder, imansız anarşistler.

Bil ki her hayırlı iş, Allah korkusuyladır.
Allah'tan uzak kalpler, şeytanla yarıştadır.

Kul ki Allah'tan korkmaz, ondan hiç hayır gelmez,
Her zaman zarar verir, o hayır nedir bilinmez.

Re-sul hikmeti mehafetullah.

Hikmetin başı Allah Korkusudur. İhya C.4 S. 298

İnsanın son ve sınır tanımayan his ve duygularının, bencil düşüncelerinin, hırs ve hasedinin, doğru kullanılması adına müracaat edilmesi gereken tek oto kontrol mekanizması Allah korkusudur.

Hareketli her aracın kontrollü kullanılabilmesi için sağlam ve güvenli bir fren sistemine ihtiyaç olduğu gibi;

İnsan hareketlerinin kontrolü ve faydalı hale getirilmesi için, his ve duygular arasında Allah korkusu ile anlam kazanmış, adına vicdan ve ahlak dediğimiz moral değerlere zaruret derecesinde ihtiyaç vardır.

Kitap ve sünneti kendilerine rehber tayin etmiş olan atalarımız tarihin kulağına küpe olmuş olan hasis meali de diyebileceğimiz " KORK ONDAN Kİ KORKMAZ ALLAH'TAN" sözleri ile insanlığa en büyük tehlike kaynağını işaret etmiş ve korunma yolunu göstermişlerdir.

Evet, Allah'tan korkalım ki çevremizdeki insanlar için korku kaynağı olmayalım.

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 005 HAYA

Hayâ imanın süsü, haram insana pusu.
İmanla his edilir, cennetin mis kokusu.

Hayvan denen mahlûktan, insanı ayırandır
İzzet ile itibar, insanda hayâdandır.

Ey güzel din kardeşim, imanını, güçlendir,
Kurtuluşun tek yolu, kâmil iman iledir.

Güzelleşsin ahlakın, hayâ denen his ile
Her sır ilham olunur, hayâ nasipli dile.

İman hayâsız olmaz, hayâ mü-minin süsü.
Hayâsız insanların, yoktur iffet örtüsü.

EL HAYÂ-U MİNEL İMAN

Hayâ imandandır..

Buhari, İman 16; Müslim, İman 57-59

Bir hadisi şeriflerinde Efendimiz;
Allahu Teâlâ, Âdem aleyhisselâm'ı yarattığı vakit Cebrâil aleyhisselâmla ona üç hediye gönderdi.

Bular insanı sair mahlukattan üstün kılıp aynı zamanda Allah'a muhatap olmasını sağlayan temel özelliklerin başında gelen İlim, hayâ ve akıl üçlüsü idi.

Cebraîl Ona dedi ki: «Ya Âdem! .. Bunlardan dilediğini seçebilirsin.
Ama ben senin yerinde olsam akılı seçerim! ..» Âdem aleyhisselâmda cebrailin bu ikazını dikkate alarak akılı seçti.

Cibrîl aleyhisselâm ilme ve hayaya makamlarına dönmelerini emretti.
İlim ile haya Cebraîl As. dediler ki: "-Biz, âlem-i ervâhta (ruhlar âleminde) hep beraber idik. Burada da birbirimizden ayrılamayız. Ruhlar cesetlere girdikten sonra da aynı şekildedir. Ve akıl nerede olursa, biz ona tâbî oluruz.

Cibrîl aleyhisselâm da öyle ise yerlerinize yerleşin! .." diye emredince akıl dimağda, ilim kalpbe, hayâ da göze yerleşti." diye buyurur.

Bu hadisi şeriften alacağımız ders izaha ihtiyaç bırakmayacak bir netlikte aklın, ilmin ve hayanı önemini ortaya koyup göstermektedir.

Allah bütün insanları özellikle müslümanları akıllı, ilimli ve hayâlî olmaya,
HAYA ile akıl ve ilimi doğru ve insan onurunu koruyacak bir şekilde kullanmaya muvaffak eylesin.

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 006 KAFİRE CENNET

KAFİRE CENNET

Rabbim sana vadetmiş, nice sonsuz nimetler.
Dünyada bulunmayan, sınırsız saadetler.

Mü-min fani dünyada, saraylarda yaşasa,
Bir kıymeti var mıdır, bir gün yok olacaksa.

Onun için Peygamber, dünyaya demiş siccin,
Şu yalancı dünyaya, insan aldanır niçin

Bu dünya Kafir için, dolu olsa bin dertle
Şükretmeli bu hale, cehenneme nispetle,

(EDDÜNYA SİCCİNÜL MÜ-MİNİ VE CENNETÜL KAFİR.)

Dünya Mümine cehennem, kâfire cennet gibidir. (ahiretteki konumlarına göre.)
(Sahih-i Müslim, Kitabu'z-Zühd 1, Sünen-i Tirmizi, Kitâbu'z-Zühd 16.)

Sakin dünyanın basit geçici ve aldatıcı güzelliklerine kanmayınız, takılıp kalmayınız.

Sizi dünyada arayıp ta bulamadığınız ve bulma imkanınızın olmadığı ruhunuzun yaratılmış olduğu sonsuz nimet ve saadet diyarı olan ebedi cennet bekliyor.

O cennet ki Ehlullahın tarifi ile

“ DÜNYNİN BİN SENE MES-UDANE HAYATI

BİR SAATİNE DENK GELMEYEN CENNET VE CENNETİN DAHİ BİN SENE MESUDANE
HAYATI BİR SAATİNE DENK GELMEYEN RÜ-YETİ CEMALULLAH” bekliyor.

Cennetin sonsuz güzelliklerin ve sınırsız saadetlerin yanında yüz tokat vurmaktan bir üzüm yedirmeyen, çokluğunda zahmet, yokluğunda hasret yaşatan şu dünya cennet ile mukayese edildiğinde elbette CEHENNEMDEN FARKSIZ kalır.

Kâfir için ise iş tam aksinedir.

Öyle bir ateşten sakının ki yakıtı taşlar ve insanlardır 2/24 denilen ve ölümün olmadığı elem azap olduğu, sonsuz bir cehennem hayatının yanında dünyanın tüm ızdırapları elbette cennet kadar rahat ve güzel görünür.

İşte efendimiz bize sözü edilen insan ruhunun yeteneklerine uygun sonsuz ve sınırsız cennet lezzet ve saadetlerini kazanma adına sonu pişmanlıklar ile dolu dünya hayatının geçici güzelliklerine aldanıp gönül kaptırmamamız;

cehennemün dünya sıkıntıları ile mukayese imkanı olmayan azap, elem ve sıkıntıları dikkate alarak ondan ciddi manada sakınmamız için ikaz ve irşatları ile kıyamete kadar gelecek bütün insanları anlamlı ve amaçlı yaşamaya gafletten uyanıp ebedi azaptan kurtulmaya davet için hakikat bahrinden bir inciye insanlığın nazarına sunmuştur.

Allah cc. cümlemizi Kur-anı anlamaya, Resulünün kıyamete kadar dünya ve ahiret yolculuğumuzda önümüzü aydınlatan hayat bahş sözlerini dinlemeye, dikkate alıp yaşamaya muvaffak kılsın.

Son nefese kadar hidayet üzere yaşayıp Resulünün şefaatine nail eylesin.

AMİN

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 007 Takva Hakkında

TAKVA

Allah bakmaz, kimsenin,
Soyuna ve boyuna,
Kıymet bulmak istersen,
Gir sen takva yoluna.

İnsana yakışandır,
Nefsini ıslah etmek,
Nefsi ıslah etmekse,
Şüphesiz takvayladır.

Takva, Allahtan korkmak.
Takva haddini bilmek,
Takvasız olan amel,
Ha o, boş bir emektir.

(İNNE EKREMEKUM İNDALLÂHİ ETKÂKUM,)
(Şübhesiz ki sizin Allah nezdinde en şerefliiniz takvaca en ileride olanınızdır. 49/13)

(EKREMUNNASE İNDELLAHE ETKAHUM.)
(Allah nezdinde insanların hayırlısı takvası çok olandır.)
(Buhârî, Enbiyâ, 8, 14, 19; Müslim, Fedâil, 168)

Takva
Allah'a karşı sorumluluğunun idraki içinde,
yaratılmışlara karşı saygılı ve sorumluluklarının farkında olup,
haramları terk edip Allah'ın sınırlarına riayet ile mülkün sahibini bilip mülkünde
emanetçi, misafir ve mesul bir memur olduğunun farkında olmak
ve İnsan onuruna yakışan hayat standardı olan İslami duyarlılığını korumaktır.

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 008 DİL BELASI

Çoğunlukla Hatalar,
Çıkıyor dilimizden,
Başımızdan, belalar,
Gitmiyor, sözümüzden.

Dil belası, geliyor,
Belaların, başında,
Ondan, sakınmalısın,
İnan ki her, yaşında.

Savaşı kestiren o,
İnsanı astıran o,
Sen onu yok sanırsın,
Seni yönlendiren, o.

Gelin sahip olalım,
Dil denilen o ete,
Selametle, kurtulup,
Girelim biz cennete.

(EKSERUL HATAYA BENİ ADEMİ MİN LİSANİHİ.)
(İnsan oğlunun hatalarının çoğu lisanındandır.)
Ve Bütün şerlerden, Hasseten dilimizin belasından muhafaza buyursun.

Sevgili Yunusumuz çağlar ötesinden!

Söz var ki kese savaşı.
Söz var ki kestire başı.
Söz var ki ağulu aşı,
Bal ede yedire bir gün.

Diyerek sözün önemine dikkatimizi çekmiştir.
Allah makamını ali mekanını cennet eylesin.

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 009 İlmin Önemi

HADİSLERDEN SEÇMELER.

Öyle bir kıymetli ki,
Alimlerin Kalemî.
Kaleminden akan nur,
Aydınlatır Alemî.

Şehitlerin kanıyla,
Peygamber denk tutuyor,
Çünkü bütün zamanlar,
İlimle nurlanıyor.

Cehalete yer verme,
Sakın ola kardeşim.
Alimleri çok sever.
Allah ve Peygamberim.

(YUZENU MİDADUL ULEMA-İ Bİ DİMAUŞŞÜHEDA.)
(Alimlerin kaleminden akan mürekkep şehitlerin kanı ile muvazene edilir.(O kıymette olur.))

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 047 NİYET VE İBADET

NİYET VE İBADET

Dünya fırsatlar yeri, kaçırma sen treni,
Ayırma büyük küçük, yap elinden geleni,

Hangi amel değerli, nereden bileceksin,
Sanki ücretlerini, kendin mi vereceksin.

Sen yeter ki araya, katma zalim nefsini,
Sonunu Allah bilir, düşünme gerisini,

Günahların ne kadar, hiç kafana taktın mı?
Karanlık kabir için, bir meşale yaktın mı?

Sevabın küçüğü yok, sen neden beğenmezsin,
Büyük sandıklarınla mı, cennete gireceksin?

Bak ikaz eder seni, bu yanlış yoldan Nebi,
Bir köpeğe su vermek, olur necat sebebi,

Bir yetimin başını, okşa sakın yüksünme,
Bundan da ne çıkacak diye yanlış düşünme.

Allah ameli değil, gözler halis niyeti,
Karşılıksız veriyor, görmez misin cenneti.

VELA TAHKİRENNE MİN KUULİ ŞEYİN MARUFA.
(Hayır ve hasenat hiçbir şeyi küçük görmeyiniz.)

NİYYETÜL MÜ-MİNİ HAYRUN MİN AMELİHİ.
(Mü-minin niyeti amelinden daha hayırlıdır.)

Evet değerli Dostlar.

Cennet ve Cemallulah, nimet ve sonsuz saadetini kazanmak için test edilmek üzere gönderilmiş olduğumuz şu imtihan salonunda, kurtuluş vesilesi olma ihtimali olan hiçbir hayırlı işi küçük görerek terk ve ihmal etme şans ve lüksüne sahip değiliz.

Bu sonsuz nimetler deryasında imanımız zayıf,
amelimiz kusurlu, şükürümüz samimiyetsiz ve bütün bunlara rağmen şeytanın aldatmaları, nefsimizin zorlamaları ile işlediğimiz günahlar bilerek veya bilmeyerek girdiğimiz haramlar ise sayılamayacak kadar çok.

Kabir karanlık, dar
ve insan yapayalnız.

Hesap çok çetin.

Kurtuluş her fırsatı değerlendirip, hayır hanemize her düşünce ve davranışı ibadet kalitesi kazandırarak yazdırmanın bir yolunu bulmak! ..

İşte o yol.

Allahın emirlerine uymak.
Peygamberin sünnetini takip etmek.
Haram ve yasakları terk edip;

Canlı cansız her şey ile iyi ilişkiler kurmaya çalışmak.
Yani Allahın razı olabileceği ihtimali olan her fırsatı değerlendirmek.

Allah bu büyük ve zorlu mücadelede yar ve yardımcımız olup,
önümüze çıkan fırsatları lehimize kullanma imkan ve idraki ihsan etsin.

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 10 İlmin önemi Hak

Cennetin yolu ilim.

Her yere vardır bir yol.
Yeter ki azimli ol.
Dünyada özlenen şey,
Orada olur bol bol.

En güzeli yolların,
Sıva sende kolların,
Allah davet ediyor,
Âlim olan kulları

Cennetin yolu ilim.
Ne durursun ol âlim.
İlk basmak ilk adım,
O da ahlakla hilm.

(LİKULLİ ŞEY-İN TARİKUN VE TARİKUL CENNETİ EL İLM.)
(Her şeyin bir yolu vardır. Cennetin yolu da ilimdir.)

İlim insana ayrıcalık kazandırıp kâmil insan olmasına yardımcı olan, akli yeteneklerini kullanarak, medeniyet kurmasını sağlayan, Allahın İnsanda tecelli eden en önemli sıfatlarından biri olup, beş duyu vasıtası ile beyne gelen uyarı ve materyallerin imkân, ihtiyaç ve istek doğrultusunda şekillendirilerek yaşam adına değerlendirilmiş, tecrübelerle tespit edilerek sınıflandırılmış gelecek nesillere geliştirilerek aktarılma sorumluluğu olan tüm insanlığın ortak sermaye birikimidir.

Onun için Efendimiz " İLİM MÜSLÜMANIN YİTİĞİDİR NEREDE BULURSA ALIR " demiş.
İlim evrensel bir değer olduğundan Dili, Dini, Milliyeti ve memleketi yoktur.

İLME ADRES SORULMAZ. Kıymetini bilip insanlık adına onu geliştirenin öz be öz malıdır.

Necdet Erem

İrfan denizinden Bir Damla 11 Salih Amal Hak.

Hadislerden seçmeler.

Çalış kazan dünyada,
Cennetin nimetini,
Yatarak mı kazandın,
Dünyanın servetini?

Ahret dünya misal,
Tarlana ne ekersen,
Hiç şüphesiz olmasın ki,
Orada biçeceksin.

Allah hep ikaz eder,
Kanma sakın nefesine,
Ne malın, ne gücün var,
Güvenme hiç kendine,

Bak gelenler gidiyor,
İki kapılı bir han,
Dalma sakın gaflete,
Gel bu uykudan uyan.

Durma çalış, hem dünya,
Hem de, ahiret için.
Her şeyi çift yaratmış,
Bunu düşünmen için.

Peygamberim diyor ki,
Dünyada yapmayanlar,
İbadet-ü taati,
Ahiret te görmezler,
Onlar asla cenneti.

(LA ECRE LİMEN LA HASENETE LEHU)

Dünyada hayru hasenatı olmayanın, Ahirette ecrü mensubatı olmaz..
(Dünyada iman ve ibadeti, ahlak ve adaleti olmayanın ahirette rahmetten hissesi bulunmaz.)

Âlemlerin Rabbi Allah (cc.) 'VE EN LEYSE LİL İNSAİ İLLA MA SE-A' 53/39
Muhakkak insana çalıştığından başka bir şey yoktur.
Derken, dünya ve ahireti kazanmanın gayret, fedakârlık ve çalışma ile elde edilebileceğini İnsanın dikkatine sunmuştur.

Başta bu ayeti kerime olmak üzere çalışmanın insanlığın onuru olduğuna dikkat çeken ayeti kerimeler olduğu gibi birçok hadisi şerifte göstermek mümkündür.

İşte başka dinlerin mensuplarının veya dinsizlerin çalışmama, tembellik gibi mazeretleri olsa da!
İlk emri O K U olan, dünya ve ahiret adına çalışmaya, başarmaya ve kazanmaya davet

eden, çalışmayı insani ve İslami bir sorumluluk olarak emreden İslam dininin mensupları olan Müslümanların tembellik gibi bir lüksü asla olamaz. Ve olmamalı.

Allah üzerimize serpilmiş ve ruhlarımızı girdabına çeken tembellik ve tenpervelik hastalığından kurtarıp, Müslümanları ÇAĞDAŞLIKTAN DA ÖTE tarihimizde olduğu gibi ÇAGA BAŞ OLMA şuur ve basiretine kavuştursun.

Fezayı başkaları işgal edeceğine, biz keşfedelim, biz fethedelim. Oradan insanlığın başına ateş yağdırılmasına engel olup insanlığın dünya ve ahiret saadetine hizmet edilecek istasyonlar tesis edelim.

Atomu biz parçalayarak Allah'ın orada gizlemiş olduğu yüksek enerjiyi İnsanlığın hizmetine sunalım ki!
İnançsızların doymak bilmeyen hırs, sönmek bilmeyen kinlerine alet edilerek Bomba olup İnsanlığın başına yağmasın.

Şunu bilelim ki Müslüman'ın dünyalık ilmi de onu cennete götürecektir olan ahiret sermayesi olacaktır.
YETERKİ Allah'a kul insanlık adına da ADİL VE AHLAKLI OLUNSUN.

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 12 Kolaylaştırma

HADİSLERDEN SEÇMELER.

İslam da kolaylık var,
Müjde var, mutluluk var
Peygamber öyle diyor.
Ayetler, hadisler var.

İşte onlardan biri,
İşleri kolay kılın,
Sakın zorlaştırmayın,
Müjdeleyin Ümmeti.

Allahın kullarına,
Uzatın yardım eli,
Yardım ile oluyor,
Basit insanlar veli.

Zorlaştırmak, zarardır,
Kolay kılın işleri,
Hem sevin, hem sevinin,
Allah sevsin sizleri.

Kimseyi korkutmadan,
Kendin kork, korkacaksan,
Mehafetullahı sen,
Kalbine koyacaksan.

Gelin Yunus olalım.
İşi kolay kılalım,
Sevelim sevilelim.
Zorlukta hayır olmaz.

YESSİRÜ VELATU ASSİRÜ VEBEŞŞİRÜ VELA TENEFFERU.
(Kolaylaştırın zorlaştırmayın Müjdeleyin nefret ettirmeyin.)

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir damla 13 Dünya Sevgisi

Değerli Arkadaşlar insanı Fıkh'en Allah'a, Hukuken İnsanlara ve Devlete karşı insani değerlere sahip kılan ve insani muameleye tabi tutulmasını sağlayan ÜÇ esas var ki bunlara Efal-i mükellefin denilir.
Bunların başında A K I L gelir.

Akıl;

İnsanı insan kılan,
İnsanı sair mahlûkatın üstünde bir makama mazhar edip,
Allah ile muhatap kılıp kâinat sultanlığı makamına oturtan,
Geçmiş hafıza bantlarına kaydedip, geleceği o atölyeden ürettiği hayal sermayesi ile kuran,
Cismen bir hiç konumundayken koca dünyayı ruhuna hareket alanı olarak küçük gören,
Arzu ettiği tüm güzellikleri elde etikten sonra oyuncağında aradığı zevki bulamayan bir çocuk gibi bırakıp yenisini arayan özelliklerin ve yeteneklerin kaynağı.

Akıl;

Dünyayı, ya cennet saraylarına girme, heyecanının yaşandığı bekleme salonu veya cehennem çukurlarına atılmak için pişmanlıkların yaşandığı, yaşatıldığı bir nezaret haneye çeviren,
Ya ayrılmak zorunda olduğu sevgililerinden ayrılma saatini beklemenin korkusu veya ayrıldıklarının ardından ağıtlar yakma hasret ateşini körükleyen hüzün rüzgârlarının estiği bir yamaç.

Akıl;

Kar ile zararı,
Baki ile faniyi,
İyi ile kötüyü,
Hak ile batılı,
Hayır, ile şerri,
Güzel ile çirkini,
Ayırt etme yeteneği,

Değerli dostlar!

Bu kadar uzun bir girişten sonra;
Baki hayatımızı zindan edecek, ebedi saadetimizi elimizden alacak, insani değerlerimizi erozyona uğratacak, bizi Allah nezdinde suçlu, insanlar arasında da sevimsiz, seviyesiz, değersiz konuma düşürecek olan dünyanın gayri ahlaki ve gayri meşru lezzet ve muhabbetinden uzak durmaya teşvik eden İnsanlığın dünya ve ahiretinin halaskarı Hz. Muhammed (asv.) 'mın cihan paşa sözünü ilhamı ile yazmış olduğum şiirimi siz çok değerli dostlarımdan dikkatine arz ediyorum. SAGLIK, MUTLULUK, DOLU BİR GÜN dilek ve temennilerimi de arz ediyorum.
Allaha emanet olunuz.
Çok değerli arkadaşlarım.

İrfan Denizinden Bir damla 13 Dünya Sevgisi

HADİSLERDEN SEÇMELER.

Dünya imtihan yeri,
Sakın dalma gaflete.
Kaptırırsan kalbini,

Gidersin dalalete.

Unutturur her şeyi,
İnan dünya sevgisi.
İmanı kalpten siler,
Hüsran olur gerisi.

Bivefayı sevende,
Söyle akıl var mıdır,
Göster bakayım bana,
O kimseye yarmıdır.

Onun için Peygamber,
Hatanın başı demiş.
Bizleri bu gafletten,
Uyandırmak istemiş.

HUBBUDDÜNYA RE-SU KULLİ HATİE.
(Dünya muhabbeti bütün hataların başıdır.)

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 14 Haramları terketmenin ibadet Ol

HADİSLERDEN SEÇMELER.

Haramdan korunmaktır.
Tüm ibadetlerin başı.
Takva bir sığınaktır,
Nefse şeytana karşı.

Sabrın başı odur ki,
Günahlardan sakınmak.
Cennete giden yoldan,
Engelleri kaldırmak.

Peygamberim diyor ki,
Abid olmak istersen,
Gir takva yoluna ki,
Haramdan kurtulasın.

(İTTEKUL MEHARİME LEKE TEKUN ABDEN NAS.)

Haramlardan sakının ki insanların en abidi olasınız.

Haramlar bir yönü ile insan sağlık ve ahlakını tehdit eden mikrop,
Bir yönü ile insani onur ve itibarını rencide eden bir virüs,
Diğer bir yönü ile de ahiret saadetini tahrip eden müthiş bir düşmandır.

İsteyen en basit, hatta haram bile sayılmayacak ve kullanım yaşı neredeyse yedi sekiz yaşlara inen sigaraya bakıp diğer haramları ona göre mukayese edebilir.

İnsanın sağlığını tehdit eder mi?
Ekonomik gücünü yıpratır mı?
Çevresini rahatsız eder mi?
Rahatsız olan insanların nazarında sevimsiz konuma düşürür mü?
Allahın vermiş olduğu bedeni tahrip etmekten dolayı,
Ağır bir cezayı gerektirir mi?
Malını faydasız hatta zararlı bir şeye harcamakla israf yolu ile harama girer mi?

İşte değerli dostla çok masum gibi görünen en basit bir haramın bunca zararı varken daha büyüklerini varın siz düşünün.

Ve Allahın bize emanet verdiği canı, içinde yaşadığımız düzeni bizim istismar ve zaaflarımızdan koruma adına haram kıldığı zararlılardan sakıyalım.
Ki ne dünyada nede ahirette zor durumlara düşmeyelim.

Allah cümlemizi akıl ve vicdanın gösterdiği doğruları hayata tatbik etme noktasında iradesini doğru kullanmaya muvaffak kılsın.

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 15 Kanaat Hak

(15)

HADİSLERDEN SEÇMELER.

Kanaat hazinedir.
İnan ki onda her şey var.
Kanaatin olmazsa,
Olanlar neye yarar.

Rızadadır, zenginlik.
Yetmez diyen gafildir.
Allahın takdirinden,
Şikâyet cahilliktir.

Allah vermiş herkese,
Kanaat denen servet.
Anlayan kullar için.
Mutluluk ve saadet.

VE ERDE BİMA KASEMELLAHU LEKE TEKUN EĞNENNAS
(Allahın taksimine razı ol ki insanların en zengini olasın.)

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 16 Komşuya iyilik

HADİSLERDEN SEÇMELER.

Komşudur, komşusunun,
Her derdine koşacak.
Komşuyu incitenler,
Cehennemde yanacak.

Önce iman sonra din.
Sonra komşuluk gelir.
Komşuya iyilikle,
Cennetlere girilir.

Çok mühim komşu hakkı,
Ödur İslam ahlakı.
Mü-minim diyorsan sen,
Komşuna et ihsanı.

VE EHSİN İLA CARİKE LEKE TEKUN MÜ-MİNEN.
(Komşuna ihsanda bulun ki Mü-min olasın.)

Cebrail bana komşu hakkının öneminden okadar çok bahsetti ki Allah'ın komşuyu komşuya varis kılacağını zan ettim.

Maalesef içinde yaşadığımız zaman ve büyük şehir hayatı akrabalık ve komşuluk ilişkilerini öyle erozyona uğrattı ve öyle sıfırladı ki bırakın kapı komşunuzu düşünüp onunla gönül bağı kurmayı, evinizde aynı divanda oturup TV'ye odaklanmış eşiniz veya çocuğunuz ile farklı dünyalarda yaşıyorsunuz.

Teknoloji dünya rahatı adına çok şey sunmakla beraber insanlık adına bir şey bırakmadı desek mübalağa etmiş sayılmayız sanıyorum.

Bütün bu olumsuzluklara rağmen azim ve umutla kaybettiklerimizi kazanma adına gönül birliğine ne dersiniz.

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir damla 17 Cennetin Anahtarı

Cennetin Anahtarı

HADİSLERDEN SEÇMELER

Analar başlara taç.
Şefkati derde ilaç.
Anasız kalan yavru,
İnan her şeye muhtaç.

Hem dünya, hem ahirette,
Anayla selamette.
Anaya hörmət eden,
Dü cihan saadette.

Ayağı altındadır,
Cennetin anahtarı.
Allah, peygamber diyor.
Üzmeyin Anaları.
Ezmeyin Anaları.

VELA TEKULLEHUMA UFFFİN.(17/23 Ayetikerime.)
(Onlara üffffff bile demeyiniz.)
İFTEHUL CENNETİ TAHTA AKDAMUL ÜMMEHAT(Had.Şer.)
(Cennetin anahtarı anaların ayakları altındadır.)

Dünyada varlık sebebimiz olan Analarımız, ahirettede sebebi SAADETİMİZ olduğu unutulmamalı. Onlardan layık oldukları saygı ve sevgi esirgenmemeli. Onların o hayat bahş şefkat ve merhametlerinin dünyada karşılığı bulunmasa da, en azından o hassas ve narin kalpleri kırılmamalı, bizi dünyaya getirdiklerine pişman edilmemeli.

Tüm analara saygılarımı arz ederken, BAŞTA Ben olmak üzere vefasız evlatları da her konuda olduğu gibi bu konuda da, Allah'ın emrine riayete, Peygamberin sünnet ve tavsiyelerine hassasiyetle riayete davet ediyorum.

Hem madem dünya fanidir,
Hem madem ömür kısadır,
Hem madem sadece dünya hayatı için yaratılmamışız,
Hem madem gayet lüzumlu vazifeler çoktur.
Hem madem Hayatı ebediye bu hayatı faniyede kazanılacaktır.
Hem madem ne iyilik mükafatsız, ne kötülük cezasız kalmayacaktır.
Bahtiyar odur ki Saadeti ebediyesini keyf-i hayvani, rahat-ı dünyevi için bozmasın.
Terk edip gideceği için ebedi kalacağı mekanı cehennem etmesin.

Hem madem Cennetin anahtarı anaların ayağı altındadır. O ayağı öpmeli tozunu toprağını sürme diye göze sürmeli.

Tüm analara benim gibi vefasız evlatlar adına saygılar.

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 18 İnsanlar hakkında iyilik istemek

İnsanın özelliği,
Nesli için yaşamak,
Terk edip bencilliği,
Cömertliğe kavuşmak.

Nefsin için istersin,
Güzel bildiklerini.
Herkes içinde iste,
Göster müminliğini.

Cömert Allaha yakın,
Cimri Cennetten uzak.
Dikkat et ey Müslüman,
Bencillik sana tuzak.

VE AHİBBE LİNNASİ MA TUHİBBU LİNEFSİKE TEKUN MUSLİME.
(Nefsin için istediklerini, insanlar içinde isteki Müslüman olasin)

İslamiyet insani ilişkilere o kadar çok önem vermiş ki!
Kendin için istemiş olduğun,
İyi güzel ve faydalı bildiğin şeyleri beraber yaşamakta olduğun insanlar için istemeyi,
Müslümanlığa denk tutmuş.

Mü-mine bencilliği yasaklayarak toplumsal huzur ve dengeli bir hayatın nefis için
yaşayarak hayvanlaşmakta değil,

Mevcut ve gelecek nesiller için yaşamı tercih edip mükemmelleşmenin adresini
göstermiştir.

Hasret ateşini körükleyip, haset denizinde boğulan bencillerin dikkatine!

Paylaşılmayan güzellikler, güzelliğini kaybedip, hasedin ateşi ile sosyal hayatı içinde
yaşanılması mümkün olmayan bir orman yangına dönüştürmekten başka bir şeye
yaramadığını tarih binlerce delili ile ortaya koymakla kalmayıp insanlığın geleceğini de
tehdit ettiğini hiçbir akli selim inkar edemez..

Canın, malın hesabı sorulacak bir emanet olduğu düşünce hassasiyetinden uzak
olanların, başkaları için yaşama erdemini anlaması mümkün olmadığı gibi; bir damla
menfaati için bir denizi kurutmaktan kaçınması da düşünülemez ve beklenemez.

Ben merkezli yaşayanların biz düşüncesinden uzak bencil yaşam felsefelerini anlamak
için çok zeki olmaya gerek yoktur.

(Hasret kelimesini burada dostların ayrığından duyulan ızdırap manasına değil, mal ve
makam adına elde edemediği ve elinde bulunulmayan, sahip bulunanlara ise haset
sebebi olan aşırı istek. Talep hissinin sahibini ve yakınlarını şiddetle rahatsız eden yanlış
ve hatalı kullanım şekli.)

Necdet Erem

İrfan Denizinden bir damla 19 Güzel Ahlakı Hak

HADİSLERDEN SEÇMELER.

Peygamber numunedir,
Her şeyiyle aleme.
Takip edersen onu,
Düşmezsın hiç eleme.

İman, ibadet, ahlak,
İnsana vazifedir.
Hayvanatta neden yok,
Allahtan hediye dir.

Habibullah diyor ki,
Taç diye başına tak,
Hak benimle gönderdi,
Beşere güzel ahlak.

'İNNEMA BUISTÜ Lİ ÜTEMMİME MEKARİMEL AHLÂK'
(Ben insanlığa güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim.)

İnsana güzel ahlaktan daha çok yakışacak ve insanlar arasında sevgi ve kardeşliğin gelişmesini sağlayacak başka bir şey yoktur.

Güzel ahlak ise asgari, kimseye zararı dokunmamak, azamisi ise, kendisine zarar verene, kötülük yapana bile, iyilik yaparak onu yaptığı kötülükten pişman ederek vazgeçirmektir.

İyiliğe iyilik her kişinin, kötülüğe iyilik ER kişinin karıdır.
Kötülüğe kötülük ile muamele kötülük yapan kişiye bir daha kötülük yapma hakkı vermekten ve kötülüğü kan davasına döndürmekten başka bir şey değildir.
Af etmek ise suçluya pişmanlık fırsatı tanımanın adı olsa gerek.

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 20 Tebessümüm sadaka ol

HADİSLERDEN SEÇMELER

Tebessüm bir sadakadır,
Aradan kini kaldırır.
Çatık kaş asık surat,
Şanmaki İslamdandır.

Umut dağıt çevrene,
Neşe gelsin çehrene.
Düşmanlıktan uzak ol,
Dostluğa bul, bahane.

Peygamber diyor ki bak,
Gamı kederi bırak.
Sen mü-min kardeşine,
Gül gibi tebessümle bak.

TEBESSUMUKE VECHİ EHİKE SADAKATUN.
(Mü-min kardeşine tebessüm etmek sadakadır.)

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 21 Allah'ın bize yakınlığı Hak

HADİSLERDEN SEÇMELER.

Kaçmayın hiç, siz ondan,
Saklı yer yok, ilminden.
Farkında olmasak ta,
O bize, bizden yakın.

Münezzehtir, mekândan,
Münezzehtir, zamandan.
Şahdamarından yakın,
Gafil olma sen ondan.

Her sesi duyan, odur,
Her yeri gören, odur,
Her şeyi bilen, odur.
Farkında ol sen, onun.
Günahlardan, uzak dur.

(VEHUVE ME-EKUM, EYNEMA KUNTUM.)
(Nerede olur iseniz olun O sizin yanınızdadır.)

Necdet Erem

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 22 Allah için birbirini sevmek

HADİSLERDEN SEÇMELER.

Allah için Sevenler,
Görmeyecek elemeler,
O haşir meydanında,
Kaynar iken beyinler,

Arşın altında olur,
Mü-mine gölgelikler.

Sev mü-mini korkmadan,
Lezzetine doymadan,
Kardeşindir o senin,
Cennette berabersin.

Peygamber seni bekler,
Yanında sahabeler,

Sev mü-mi kardeşini,
Şahit olsun melekler.
Haşirde yerin olsun,
Arş altı, gölgelikler.

Sevmeyi bilenlere,
Verilecek firdevsler

(İNNEL MUTEHABBİNE FİLLAHİ TEHTE ZİLLİL ARŞ.)
(Allah için birbirini sevenler(hiç bir gölgeğin bulunmadığı haşir gününde) Arşın
altında gölgelenirler.)

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 23 Namazın Önemi

HADİSLERDEN BİR DEMET.

Dinin direği namaz,
Kulluk namazsız olmaz.
Namaz, cana su misal.
Su olmazsa, gül açmaz.

Namaz, dertlere derman,
Haktan, kuluna ferman,
Namazı terk edenin,
İnan ki hali yaman.

Ey dost, benden demesi,
Namaz, cennet meyvesi.
Başka şeye benzemez,
Dost yüzünü görmesi.

(ESSELATU İMADÜDDİN)
(Namaz dinin direğidir.)

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 24 Zekat hak

Hadislerden Seçmeler.

İslam Köprüsü zekât,
Vermesi çok, zor fakat.
Mala karışan kiri,
Ayırıp hayrına kat.

Ver sen Allahın sana,
Vermiş olduğu maldan,
Uzaklaşıp gitsinler,
Kaza ve bela candan.

Caiz midir sen tokken,
Kardeşin aç sürünsün,
Bu yokluk belasını,
Bir gün sende görürsün.

Sana veren Allah'tır,
Sahip olduğun malı,
Fazlasını ver dosta,
Olma malın hamalı.

Zekât Allaha kulluk,
Sadaka, sigortadır.
Ver de kurtul, beladan,
Onda mutluluk vardır.

(EZZEKATU KANTERETÜL İSLAM.)
(Zekat İslam'ın Köprüsüdür.)

Zekat:

Sosyal hayatta dostluk ve kardeşlik bağlarının kurulup, toplumsal barışın temin ve tesisin adıdır.

İnsani değerlerin güçlenerek toplumda sevgi ve saygı esasları üzerine dengeli bir yaşamı silah zoru ile değil, gönül rızası ile teminin temelidir.

İnsanı uçkuruna köle, midesine hamal olmaktan kurtarıp, kainatın sultanlığına giden ve götürülen ilahi bir yoldur.

Her canlının kendisine verilenden vereceği ve vermesi gereken bir zekatı vardır.
Kiminin candan kiminin Maldan, kiminin Canandan.

Sevdiğinizize sevdanızı ıspatlama adına;
En sevdiklerinizden geçmedikçe ve seve seve vermedikçe sevdiğinizizi söylemenize KİM İNANIR! ! .

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 25 Dost seçimi Hak

EL MER-U ME-A MEN EHEBBE.

Sevdiğini iyi seç,
Sende ona benzersin.
Kötülerle olursan,
Cezasını çekersin.

Herkes kendine benzer,
Bir arkadaş buluyor,
Sevdiği dosta göre,
Muamele görüyor.

Öyle bir dost edin ki,
Seni mahcup etmesin,
Allahın huzurunda,
Başını eğdirmesin.

(EL MER-U ME-E MEN EHEBBE.)
(Kişi sevdiği ile beraberdir.(Haşr olunur.))

Necdet Erem

İrfan denizinden Bir Damla 26 İlim tahsili Hak

HADİSLERDEN SEÇMELER

İlim tahsil etmektir,
İnsanın meziyyeti.
İlim ile kurulmuş,
Dünya medeniyeti.

O zaman ne durusun,
Duymazmısın Kur-anı
İşlamda önde gelen,
Öğrenme farziyeti.

Cehaletten uzak dur.
Gayret ile çalış sen.
El uzayı fetheder,
Tembelce uyurken sen.

(TALEBUL İLMİ FARİZETUN ALA KULLİ MUSLİMİN.)
İlim talep ve tahsil etmek, bütün müslümanların üzerine farzdır.

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir damla 27 Yumuşak huylu olmak

HADİSLERDEN SEÇMELER.

Yumuşak huylu, ol ki,
Kurtulasın, beladan.
Muhabbet ile, dol ki,
Sevsin seni, yaradan.

Diyor ki, Peygamberim.
Halim huylu, olursan,
Ben müjdeni, veririm,
Hiddetten uzak, dursan.

Bırak, kibri, gururu.
Tevazu ile, yaşa.
İnan bela, geliyor,
Asabiyetten başa.

“El helimu seyyidu fiddünya, ve seyyidu fil ahireti.”

Halim olanlar(yumuşak huylu olanlar) Dünya ve ahirette efendi olurlar (saygı ve
hürmet görürler.)

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 28 Tevekkül.Hak

HADİSLERDEN SEÇMELER

Allah senin kölen mi?
Bu nasıl bir tevekkül,
Al tedbiri sen önce,
Sonra ol mütevekkil.

Her şeyi bir kurala,
Bağlamıştır yaratan.
Tembellik kulağıyla,
Aldatır seni şeytan.

Sarıl azmin gücüne,
Gayret et, çalış kazan,
Uyma nefsin sözüne,
Odur her işi bozan.

Peygamber davet eder,
Seni tedbir almaya.
Milletler yarışında,
Ön sırada, olmaya.

(KAYYİD VETEVEKKEL)
(Önce bağla sonar tevekkül et.)

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 29 Merhametli olmamız hak

HADİSLERDEN SEÇMELER.

Rahmanur Rahimden sen.
Diler isen Merhamet.
Sende muhtaç kullara.
Eyleyiver inayet.

Görmez misin,
Her şeyde vardır,
Nice inayet.
Nimetin içindedir,
Hayata muavenet (yardım)

Uzat yardım elini,
Karşılık beklemeden.
Bir gün sende beklersin,
Yardımlı istemeden,

Başa kakmayın sakın,
Uzattığınız eli,
Uzak değil ki bizden,
Bela, musibet yeli.

Bugün sende yok ise,
Yarında olmaz sanma,
Sakın pıntılık edip,
Yardımdan mahrum kalma.

(MENLA YERHEM LA YURHAM)
(Merhamet etmeyene merhamet olunmaz.)

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 30 Allah hakkında düşüncemiz Hak

HADİSLERDEN SEÇMELER

Nasıl bilersen onu,
Sana öyle bakaçak.
Hakkında umduğunla,
Muamele edecek.

Rahmetiyle tanı sen,
Merhamete eresin,
Hesaba çekilirken,
Mağfireti göresin.

Unutma esmasını
Bil cümlesi güzeldir.
Her şeyi gören odur,
Ve her şeyi bilendir.

Biz dileriz hep ondan,
Lufiyle cennetini,
Cennetinden de öte,
Ru-yeti cemalini.

Ne kötü bir düşünce,
Allah için su-i zan.
İnan ki kaybedersin,
Ondan umut kesince.

(KALELLAHU TEALA ENE ZENNİ ABDİ Bİ.)

(Allah (c.c) Kulum beni nasıl bilir ise ona öyle muamele ederim.(diye buyurur.)

Sevgili Kardeşlerim,
Allah hakkında ki zanlarımız,
yani Zat-i Zul Celal hakkındaki kanaatlerimiz,
rehavete istismara kapı açmamak kaydı ile hep Merhametli,
Af edici Bağışlayıcı olduğu doğrultusunda olsun.

Çünkü onun af ve mağfiretine çok muhtacız.

Bize Adaleti ile değil Merhameti ile nazar kılması dilek ve temennilerimle hepinizi
Rahmeti, Mağfireti, Merhameti, İkram ve İhsanı sonsuz olan Allaha emanet ediyorum.

Sevgi ve saygılarımla.

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 31 Soru sorma Hak

HADİSLERDEN SEÇMELER.

Sonsuz hazine ilim.
Sualdir anahtarı.
Allahın ilk verdiği,
Oku emridir bilin.

Sorudur ilim denen,
Hazineye anahtar.
Yalnız sen samimi ol.
Sorman için tek ihtar.

İmtihan için olmaz,
Belden aşağı vurmak.
Kasıtlı soru sormak.
İnsanlığa yakışmaz.

Merakını, ehlini, bulur isen,
Hemen sor,
Konu seni aşarsa,
Haddini bil ve dur.

(EL İLMU HEZÂİNU MEFATİHUHA ESSUAL.)
(İlim bir hazinedir anahtarı ise sualdir.)

(EL İLMU HEZÂİNU MEFATİHUHA ESSUAL.)
(İlim bir hazinedir anahtarı ise sualdir.)

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 32 Hakkın galip olacağı Hak

HADİSLERDEN SEÇMELER.

Galiptir Hak, her zaman.
Şüphesiz olmasın bundan.
Sen mağlup oluyorsun,
Hakka ters düştüğünden.

Zulüm ile ne mümkün,
Payidar olamazsın.
Çevrene zulm etmekle,
Ayakta kalamazsın.

Allah adili mutlak,
Senden ister adalet.
Zalimin sonu inan.
Muhakkak ki felaket.

(EL HAKKU YE-LU VELA YU-LA ALEYH)
(Hak daima alidir mağlup olmaz.)

Allah,
Hak ve hakikatten,
İlim tahsilinden ve taliminden
Takva sahibi olmaktan
Mahrum etmesin

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 33 Lailaheillallah

HADİSLERDEN SEÇMELER.

Anahtarı Cennetin.
Yoludur saadetin.
Lailaheillallahtır,
İmana Şehadetim.

Kalbinden diline ver,
Telkinini imanın,
Lailaheillallah'tır,
Tek yolu kurtulmanın.

Daim onu zikreyle,
Kalbinle huzur eyle,
Bak kainattan dinle,
Her söz Lailaheillaallahtır.

(İFTEHUL CENNETİ LAİLAHE İLLALLAH)

(Cennetin Anahtarı Lailaheİllallahtır.)

Allah Bizlere evvel ve ahir kelimeler olarak kelime-i tevhidi nasip kılsın.

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 34 Kanaat hak

HADİSLERDEN SEÇMELER.

Kanaat, hazinedir.
Hem de hiç, tükenmeyen.
Mü-mine hediyedir.
İmanın Nimetinden.

Bulmak isen bereket,
Haline kanaat et.
Kanaatsiz kimsede,
Olamaz hiç sükunet.

Tembellik sanma onu,
Çalış kazan oyunu.
Şabır ile kanaat,
Başarının, tek yolu.

(EL KANAATU KENZULLAYEFNA.)
Kanaat Tükenmez bir hazinedir.)
Allah bizlere Cennetleri kazandıracak kanaat servetini nasip etsin.

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 35 Ameli salih hak

HADİSLERDEN SEÇMELER.

Dünyada sevabı olmayanın ahirette bir beklentisi olamaz.

Dünyada ekmeyen kul.
Ukbada ne biçecek.
Hayru hasenat yoksa,
Orada ahh edecek.

Atalar der unutma,
Ne eker sen aşına,
Sakın şüphən olmasın.
O gelir kaşığına.

Ey dost ömür tarlanı,
Sen iyi ek, iyi biç,
Ahiret hüllesini,
İman kumaşından biç.

(LA ECRE LİMEN LA HASENETE LEHU.)
(Dünyada sevabı olmayanın ahirette bir beklentisi olamaz.)

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 36 Allah içinin ağlamanın önemi

HADİSLERDEN SEÇMELER.

Cehennemi söndürür,
Aşkla dökülen yaşlar.
Allah nezdinde yüce.
Secdeye giden başlar.

Bir kimse ağlar ise,
Allah korkusu ile,
Görmeyecek cehennem.
Bundan düşmesin ye-se.

Bilseydin azameti,
His etseydin kudret,
Yaratanın heybeti,
Getirir seni vecde.

(LAYELİCUN NARU EHEDUN BEKA MİN HAŞİYETİLLAH)
Allah korkusu ile ağlayan bir kimse cehenneme girmez.

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 37 Cuma

KAÇIRMA BU DEVRANI.

Cuma günlere sultan.
Onda okunur Kur-an.
Allahın davetine,
Engel olmasın şeytan.

Kır nefsin zincirini,
Göster artık kendini,
Kurtuluver gafletten,
Kır günah kemendini.

Bugün huzurda herkes,
Gel faniden umut kes,
Aç gönlünü bakiye,
Bitsin şeytanda nefes.

Mü-minlerin bayramı,
Gönlüm Cuma hayranı,
Hadi sende mescide,
Kaçırma bu devranı.

Yevmel Cumuati idül mü-minin.
Cuma günü Mü-minlerin bayramıdır.

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 38 Nefis ile Cihad

HADİSLERDEN BİR DEMET

Mücahidi zan etme, sadece savaşıdır.
Mücahidin büyüğü, nefsiyle vuruşanıdır.
Marifet insanları, öldürmekte değildir.
Saadete erenler, nefsi ıslah edendir.

İşte sana Nebi'den, en güzel yola davet,
Şu nefsin ıslahında, sonuna kadar sabret.
Diler isen kendine, dü cihanda saadet,
Haramlardan uzak ol, et helalle kanaat.

Al mücahit payeni, nefsin ile cihatta,
Başında bitsin bela, olası hep rahatta.
Bu gün senin başında, bir bela iken nefsin,
Yarın burakın olsun, şol incecik sıratıta.

Elmücahidu me cahede nefsehu.
Mücahit nefsi ile cihad edendir.

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 39 Taklitçilik.

Hadislerden Seçmeler.

Örnek göndermiş Allah,
Peygamberini sana.
Tanı ve çok sen Onu.
Çalış ta benze ona.

Peygamber numunedir,
Cennete gideceğe,
Onu takip ederek,
Yürü sen geleceğe.

Dünyada bir izzettir,
Peygambere benzemek,
Kabirden ötedeysel,
En büyük bir servettir.

Herkes kendine yakın,
Bulduğuna benziyor,
Şünnetten nasipsizler,
Ötede çok inliyor.

MEN TEŞEBBEHE Bİ KAVMİHİ VEHUVE MİNHUM.

Hangi kavme benzer iseniz ondan olursunuz. (severek ve isteyerek.)

Necdet EREM

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 40 Sünneri seniyye.

Her işin bir yolu var,
Her şeyin bir maksadı.
Allah'a inanmaktır.
İnsan olmanın adı.

Peygamberi tanımak,
Onu rehber seçerek,
Sünnetine sımsıkı,
Dört el ile sarılmak.

Kurtuluşun tek yolu,
Sünnettedir iyi bil,
Sünnete ters düşenler,
Oluyor nefesine kul.

Sünneti seniyyedir,
Dinde meşru olan yol,
Sünnete ters düşersen,
Her belaya hazır ol.

Peygamber müjde vermiş,
Sünnete uyan kişi,
Yüz şehit sevabını,
Kazandıran bu işi.

Kitap sünnet emanet,
Peygamberden mü-mine,
Müslüman olan kişi,
Sarılsın sünnetine

**"MEN TEMESSEKE Bİ SÜNNETİ, İNDE FESDİ ÜMMETİ,
FELEHU ECRUN MİETUN ŞEHİD."**

(Bida ve delaletlerin istila ettiği zamanlarda Sünneti seniyyeye sımsıkı sarılanlar, Yüz şehit sevabı kazana bilir.)

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 41 Sebep Olma Kötüye.

İrfan denizinden Bir Damla (11)

HADİSLERDEN SEÇMELER.

Herkese yaptığının,
Hesabı sorulacak.
Sanma ki yaptıkların,
Yanına kar kalacak.

İyiliklerin haşırde,
Güldürürken yüzünü,
Azdırır günahların,
Cehennemün közünü.

Günahların sanma ki,
Yaptığınla sınırlı.
Sebep oldukların var,
Unutmuşsun bes belli.

Hayat bir şirket gibi,
Çalışır görmezimsin?
Beklenmeyen hesaptan,
Sakınıp korkmazımsın?

İyi kötü ameller, açılıp saçılacak,
Yaptıkların yanına, vesile eklenecek.
Onun için vesile, ol hayırlı işlere,
Yarın yüce divanda, yüzün bakmasın yere.

"1-ESSEBEBU KEL FAİL.
2-DELİLÜ HAYRI KE FAİLÜHA"

(1- Sebep olan fiili işleyen gibidir.)
(2- Hayırlı bir işe vesile olan onu işlemiş gibidir.)

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 42 (İMAN ÇIPLAKTIR.)

HADİSLERDEN BİR DEMET

Nefsini et terbiye,
Haya haktan hediye,
Çıkma sakın çizgiden,
Dönemezsin geriye.

İmanın süsü, Haya
Alma onu askıya.
Hesap sorulur senden,
Gelmez bu iş şakaya.

İmanın elbisesi,
Kesilir nefsin sesi,
Vazgeçme sen takvadan,
Demeden neyin nesi.

Semeresi ilimdir,
Yolu akliselimdir.
Vazgeçmezsen davandan,
Dünya, Ukba senindir.

EL İMANU ÜRYANUN VE LİBASUHUTTAK VA,VE ZİNETHUL HAYA-U VE SEMERATUHUL İLM. Hz. Muhammed. (sav.)
İman çıplaktır. Elbisesi takva, zineti haya, meyvesi ise ilimdir.

Elbisesi TAKVADIR. (Allahın emirlerine riayet Eda-i feraiz, terki kebair. Haramlardan sakınıp emirlere riayet.)
Zineti, süsü güzelliği, kalitesi HAYA'dır. (Allahtan ve Allahın kullarından utanmak. İnsanın onuruna İslam'ın izzetine yakışmayan işlerden sakınma ve onları işlemekten utanmak.)
Meyvesi ve kazandırdığı ise İLİM'dir.

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 43 Allahın Af Ediciliği Hak.

HADİSLERDEN BİR DEMET

Ey dostlar gelin bakın, Kulak verin bu söze,
Bundan daha hayırlı, Müjde olamaz size.

Beni nasıl bilersen, Sen öyle bulacaksın,
Affıma nail olup, Cennette konacaksın.

Merhametim geçmiştir, gazabımı bilirsin,
Sen Salih bir kul isen, ne diye üzülürsün.

İmandan kalma mahrum, gerisine üzülme,
Benim rahmet kapıma, sakın umutsuz gelme.

Af ederim korkma sen, işlenen her günahı,
Yeter ki sen nadim ol, bulacaksın felahı.

Hakkımda düşündüğün, her şeyi bulacaksın,
Dünyada verdiğimden, çok şeyler göreceksin.

En büyük vadem sana, affım, merhametimdir.
Bana güvenen kula, en büyük nimetimdir.

(KALELLAHU TEALA ENE ZENİ ABDİ Bİ.)

Ben kulumun zannı üzreyeim.
Hakkımda ne düşünürse ona öyle muamele ederim.
Diye buyurur. Allah (cc.)
(Hadis bilma-na)

Değerli dostlar.
Kalallahu Teala ene zeni abdi bi.

Kudis hadisi şerifinin, bizim için en büyük bir kurtuluş vesilesi olduğunu idrak edebilmemiz için Efendimiz haşir meydanından bir manzaraya dikkatlerimizi çeker.

Haşir meydanında benim gibi bir mücrimin hesabı görülür günahları sevaplarından çok olduğu tespit edilir, hak tecelli eder, hakkında cehennemlik hükmü verilerek; cehenneme atılması istikametinde emir verilir.
O mücrim cehenneme doğru götürülürken, dönüp dönüp zaman ve mekandan münezze ve mualla olan Allah'ın kuluna tecelli etmiş olduğu Arş-ı Azam istikametine mahcubiyet, hayret ve umut içinde bakar.

Her şeyin zahir ve batınını bilen, Alam-ul ğuyup olan Allah; kulunun maksat ve beklentisini bilmesine rağmen, olayı biz dünya misafirlerinin dikkatine sunmak için vazifelilere;
Sorun bakalım kulumuz hükmümüze razı değimli?
Hakkındaki hükmümüzü adil bulmadımı?
Neden itiraz edercesine dönüp dönüp arkasına bakar?
Hakkımı zayi oldu, yoksa bir alacağımı kaldı?

O mücrime bu sual tevdi edilince;
Hâşâ! !
Allahın hükmüne ve adaletine bir itirazım yok.
Asla olamaz.

O adili mutlaktır.
Onun adaletinden asla şüphe olmaz.
Benim arkama dönüp bakışımın sebebi ise Peygamber dilinden, "Allah'ın 'Ben kulumun zannı üzereyim, kulum benim hakkımda nasıl düşünür ise onun ile öyle muamele ederim'" dediğini duymuştum.
VE BEN ONU MERHAMETLİ DEĞİL, MERHAMETLİLERİN EN MERHAMETLİSİ OLARAK BİLİYORDUM VE HALA DA ÖYLE BİLİYORUM. BENİM HAKKIMDA MEHAMETİNİN TECELLİ EDECEĞİ ANI BEKLİYORUM DER.

Bu ifade üzerine Allah (cc.) evet ben kulumun zannı üzereyim beni nasıl bilir ise ona öyle muamele ederim.

Kulumu af ettim.
Onu cehennemden azat edip cennetimi ona ihsan ettim.
Der.

Evet, sevgili dostlar.
Siz sizin hakkınızda samimiyetle iyi düşünceleri olan bir dostunuzu hakkınızda yanıltırmısınız?
Sizin hakkınızdaki hüsnü zanları yalan çıkarıp tekzip edermisiniz?
Sanmıyorum! !

Hatta büyüklüğünüzü, Âlicenaplığınızı ispatlamak için sanıyorum beklenenden daha fazlasını ortaya koyarsınız. (İSTİSMAR OLMAMAK KAYDI – SAMİMİ OLMAK ŞATRI İLE)

Evet, Değerli Dostlar.
Rahmeti gadabını geçtiğini söyleyen ERHAMÜRRAHİMİN OLAN RABBİMİZİN RAHMETİNE, MAGFİRETİNE GÜVENELİM.
Hakkımızda tecelli etmesi için de Onun af ve mağfiretine güvenelim ve hakkımızda tecellisi için hata ve kusuramızın af edilmesini sağlayan tövbe ve istiğfarda gecikmeyelim.

Camilerimizin duvarını süsleyen en yaygın bir hadîş şerife kulak verelim.
"ACCLU BİSSELATİ KABLEL FEVT VE ACCİLU BİT TÖBETİ KABLEL MEVT" Namaza acele edin zaman geçmeden – tövbeye acele dedin ÖLÜM GELMEDEN.

Necdet Erem

İrfan denizinden Bir damla 44 Cuma günü

DUANIZI BEKLERİM
Bugün günlerden cuma,
Sakın gaflete dalma,
Koşuver bir mescide,
Rahmetten mahrum kalma.

Saflarda dizi dizi,
Mevlam gözetir bizi.
Gönülden dinliyoruz,
Okunan Allah sözü.

Cuman mübarek olsun
Kalplere iman dolsun.
Kuranın ikliminde,
Mü-minler kardeş olsun

Hutbe okusun hatip.
Mü-min cennete talip.
Korkma zalim şeytandan.
Allah herşeye galip.

Ey sevgili dostlarım.
Cumanızı kutlarım.
İd-il mü-minindir bu,
Duanızı beklerim.

Necdet Erem

İrfan Denizinden Bir Damla 45 Sebep Olma.

HADİSLERDEN BİR DEMET.

Kurtuluşu istersen, sebep ara kendine,
Boş işle uğraşma sen, hizmet eyle dinine.

İnsanlığa faydalı, gördüğün her bir işi,
Yapı ver ihmal etme, sen ol gayretli kişi.

Sonucu başkasını, sevindirsin üzülme,
Sorumlu bir insan ol, boş işle ilgilenme.

Uy sen Allah emrine, sakın çıkma çizgiden,
Bak peygamber sözüne, fayda yoktur gayrıdan.

Her hayrın sonucunda, vardır nice mutluluk,
Hayat ciddi bir sahne, kabul etmez sululuk.

En büyük kazanç bil ki, ayırmadan kimseyi,
Muhtaca yardım edip, mazlumunu da sevmeyi,

DELİLÜ HAYRİ KEFAİLİHİ.
ESSEBEBHU KEL FAİL.

(Delil olan, sebep olan fiili işleyen gibidir.)

İnsan nefsi için değil nesli için yaşayan bir varlık olup, yaşamış olduğu çevre şartlarını da günü birlik değil, gelecek adına değerlendirmesi gerektiğinden dolayı, yapacağı işlerin sonucunu sadece kendi çıkarları ile sınırlayamaz.

İnsanın doğal zafı olan bencilliğinden kaynaklanan;
Ben eksenli yaşamaktan kurtulabilmesi, başkalarına veya başka şeylere faydalı davranışının kazandırdığı kadar, kendisinin de kazanacağına ön plana çıkarılması, onu şahsından çok başkaları ve çevresi için yaşamaya teşvik eder.

İşte yukarıda şiirselleştirdiğimiz hadisi şerif,
Biz Müslümanların,
Yaşamak için yaşatmayı,
Daha çok kazanabilmek için kazandırmayı, yaşam gayemiz haline getirme ideali ile yaşamamız gereğinin altını çizmektedir.

Nitekim insanlık için yaşayanları insanlık unutmamış.
İnsanlığa kazandırdıkları değerler nispetinde onları gönüllerine sultan kılıp, isimlerini de insanlık tarihine silinmeyen harfler ile kaydetmişlerdir.

Ne mutlu YAŞATMA AŞK VE ŞEVKİ İLE YAŞAMAYI UNUTANLARA.

Necdet Erem

İrfan denizinden Bir damla 46 İHTİLAFA.

HADİSLERDEN SEÇMELER.

Dünya kalmaz halinde, her şey her an değişir.
Bu hali gören insan, değişirken gelişir.

Gelişmede tek esas, fikirde farklılıklar,
Fikirde monotonlar, aynı yerde sayıklar.

İslam monoton değil, gelişmeyi alkışlar,
İslamdan mahrum kalan, nefret dolu bakışlar.

İhtilafta rahmet var, yeter ki müspet olsun,
Gelişsin medeniyet, insanlık huzur bulsun.

Peygamberim bildirir, ihtilafta rahmet var,
Yapıcı muhalefet, yurttan cehli kovalar.

Aman dikkat etmeli, şeytanın oyununa,
Menfi muhalefeti, teşvik eder boyuna.

Gelişmek için elbet, lazımdır muhalefet,
Kardeşliğe sahip çık, sonu olmasın nefret.

Hak hakikat, kur'anda ve Resul sözündedir,
Kur'an'ı rehber alan, muhakkak cennettedir.

İhtilafi ümmeti rahmeti.
İhtilafi Eshabi rahmatı. (Hadisi Şerif.)

Ümmetimin ihtilafı rahmettir.
Ashabının ihtilafı rahmettir.

İhtilaf müsbet ve yapıcı olunca insanlığın gelişmesinin zeminini hazırlayıp, insanlığa hizmette yarış vesilesi olur. İhtilaf menfi olunca hırs haset ve düşmanlık aynı zamanda tüm kavga ve savaşların sebebi menfi muhalefetten başka bir şey değildir. Allah Ümmeti Muhammedi kendi içinde menfi muhalefetin yok edici afetinden muhafaza buyurup, gelişmede yarışma niteliği sayılan müspet ve yapıcı muhalefet ile insanlığa önder ve örnek olacak gelişmelerde öncü eylesin.

Necdet Erem

İSLAM ALEMİ İÇİN HİLAFET ZARURETTİR

Başsız bedenın büyüklüğünün sahibine zarar ve külfetten başka bir faydası olmadığı gibi;

İslam âleminin sayısal çokluğu dünya nüfusunun dörtte birine tekabül etmesine, yer altı, yer üstü imkân ve kaynakları bakımından dünya ekonomisine önemli etki ve katkılarının bulunmasına rağmen;

Sosyal ve siyasal alanda bir varlık gösterememeleri;
Dünyanın farklı yer ve bölgelerinde Müslüman kimliklerinden dolayı uğramış oldukları zulüm, baskı ve işkenceler karşısında can, mal ve haklarını koruyamamaları;

Düşmanlarının karşısında mağdur, mağlup ve mazlum bir konuma mahkûm olmaları, dünya sosyal ve siyasal yapılanmasında söz sahibi olamamaları, dinlerini yaşamada iç ve dış baskılar karşısında kimliklerini koruyamamaları, kişilik haklarına sahip çıkamamalarının nedenlerinin sadece dış güçlerin baskı ve müdahalelerine havale edilmesi, sıkıntının gerçek kaynağının bilinmemesinden kaynaklanmaktadır.

Yetim çocuk dövmeye,
Alçak eşek binmeye gelir.
Atasözünden hareketle olaya baktığımızda;

Din, inanç, ibadet ahlak vs. moral ve manevi değerlerinin bir olmasına rağmen, en azından din ve dini kaynaklı sorunlarını çözüme kavuşturacak birlik ve beraberliği sağlayacak İslam milletlerinden oluşmuş etkin ve yetkili uzman bir heyet, başında seçilmiş, seçkin bir şahsiyetin tek merkezden idare edilmemesinin sıkıntısı olayların ardındaki tek gerçek etkidir.

Evet,
İslam âleminin farklı milletlerden oluşup farklı devletler halinde varlıklarını sürdürmesi bu birliğe olan ihtiyaçlarının zaruretinin ortadan kaldırmayacağı gibi, yokluğunun sebep olduğu sıkıntıların hissedilip öneminin daha fazla anlaşılmasını sağlaması gerekir.

İslam âleminin bin dörtyüz yıllık tarihi boyunca yaşanmış ve hala yaşamakta olduğu acı tecrübeler, inancı bir olan devlet ve milletlerin en azından dini kimlik ve kişiliklerinden kaynaklanan iç ve dış zorluk ve baskılar karşısında iş, söz ve güç birliği sergileyebilmeleri ancak ve ancak adına hilafet dediğimiz dini otoriteyi temsil edecek kurumun tekrar ihdas edilerek hayata kazandırılması ile mümkün olabilir.

Bu güne kadar İslam âlemine bilerek veya bilmeyerek verilmiş olan en büyük zarar ve vurulmuş olan en büyük darbe bir buçuk milyar insanı başsız bırakan hilafetin ilgası ihanetidir.

Unutulmamalıdır ki;
Hilafet İslam alemi için bir lüks değil.
İslami varlıklarını koruyabilmeleri için bir zarurettir.

Necdet Erem

İsraf-ı Kalam

Ne her şeyi bilen,
ne de hiçbir şey bilmeyen hiçbir kimse yoktur.

Bilgiler özel olduğu için,
hiç kimsenin bilgisi bir diğerinin aynısı değildir.

Bilgi beşerin kolektif hafıza arşividir.
Geçmişten beslenip geleceği aydınlatır.
Unutulmamalıdır ki!
Çok şey bildiği düşünülen insanlar,
hiçbir şey bilmediği zannedilen kimselerin bildiklerini bilmeyebilirler.

Pazıl bütün parçaları ile bir bütün oluşturur.

Hiçbir kimsenin horlanıp hakir görülmemesi gerektiği gibi;
Kimsenin de gururlanarak kendisini insan üstü görmeye hakkı yoktur.

Yine unutulmamalıyız ki!
Hepimiz aynı tarlanın çamuru,
Aynı teknenin hamurundan yaratılmışız.

Aynı yerden,
Aynı maksatla geldik,
Aynı yere geri dönüyoruz.

Önemli olan gönderilmiş olduğumuz amaç doğrultusunda yaşamak ve yüzakı ile geldiğimiz yere öne bilmek değil mi?

Bence gerisi israf-ı kalam olan laf-ü güzaftır.

Necdet Erem

İSTEDİĞİN ŞEKEL SOK

Her söze inanma.
Olmayacak vade kanma.
Kaybettiğın şeylerin ardından ah edip yanma.

Hayat bu düzü az, yokuşu çok.
Tek sahnelik bir oyun, istediğın şekle sok.

Necdet Erem

İstiyor Sabır.

Hayat bir okul, dersi muhabbet,
Güller ve bülbüller onda bir satır,

En kutsal değerdir, gönül ve hatır.
Onu kazanmak ta, istiyor sabır.

Necdet Erem

İsyanda vardır darlık.

Hasretin acısında, vuslatın umudu var,
Dünya hasret diyarı, iki sevgiliye dar,
Seven gönül acıyla, hep ediyor iken zar,
Bu dünyada ne yaran, nede hakkı yar var.

Yar ol yaratan Rabbe, sonunda yok pişmanlık,
Uy emrine bul huzur, görme gönülde darlık,
Nazar et bak çevrene, zikreder cümle varlık,
Kulluktan geri kalma, isyanda vardır darlık.

Sevdiğin fani dünya, göster hani kime yar,
Bak onu sevenlere, görmüşler bunca zarar,
Sende zarar görürsün, pişmanlık neye yarar,
Unutma her nimette, sorulacak hesap var.

Akıl en büyük nimet, yaratanı onla bul,
Her şeyde ona delil, her nesnede ona yol,
Kabir ahiret için, beklenen esrarlı hol,
O dehlize girmeden, Kur-an nurlarıyla dol.

Hesaba çekilmeden, nefsinin çek hesaba,
Tüm yapıp ettiklerin, işleniyor kitaba,
Emin misin sen yarın çıkacaksın sabaha,
Beklemeden sabahı, koşuver sen felaha,

Necdet Erem

İşte Aşk

Evet, sensiz kalmak,
Sensiz olmak demek değil,
Bilakis, seni kalbinde bulmak,
Ruhunda duymak,
Hayalinde her an seninle olmaktır.

Hasrettir,
Sevgiye aşk adını kazandıran,
Yüreği ateşiyle yandıran,
Mecnun değil, Leyla için, çölleri aşan,
Ferhat değil, Şirin için, dağları delen,

Mecnun'un içindeki aşk,
Ferhat'ın kalbindeki hasret ateşidir.
Tarihleri zamanları aşan,

Dilerde destan olup,
Dolaşan.

Elbette aşktır,
Almadan vermenin adı.
Onsuz var mıdır, bu hayatın tadı.

Yokluğunda varlığı his edilenlerdir.
Hayata anlam kazandıran,
varlığı yokluk ateşinde yandıran.

Zamanı sayanlar,
Vefasız,
Şikâyet edenler,
Hayırsız,
Çağırınlar,
Sabırsız,
Aşkın uğruna ölümler,
Ölüme aldırmayan.

Hasretin firkatini,
Kavuşmanın lezzetine tercih eden.
Bulmak için arayan değil.
Aradığını her an kalbinde,
his edip duyan.

İşte aşk,
Hayta anlam kazandıran,
Yanarken yakan, yakarken yaşatan.

Ölümü öldüren, acıya güldüren,
Ateşi söndüren, dünyayı döndüren,
İksir,

Üç harfli SİHİR.

Necdet Erem

İşte Boynum İşte İp.

Takılı kaldı gönlüm, zülfünün tellerine,
Ellerim hasret çeker, kardan ak ellerine,
Seni sorup dururum, şu sabah yellerine,
Belki senden bir haber, bana getirir diye.

Ayrılalı günlerim, nasıl geçer bilemem,
Hasret içimi yakar, hep ağlarım gülemem,
Ölmek elde değil ki, istesem de ölemem.
Aşka eyledim veda, artık yakmasın diye.

Bu kışta geçti sensiz, içimde büyür hasret,
Şu ayrılık ateşi, arkadan vurur, namert,
Hasreti bilmeyenler, diyorlar ne var sabret,
Gözyaşımı saklarım, eller görmesin diye.

Sevgi suç, sabıka aşk, beni aşk ateşine yak,
Fermanım yazılıyor, verilecek hükme bak.
Razıyım her cezaya, sen suçlamayı bırak.
İnan bir tek korkum var, bana küsersin diye.

Gömdüm seni gönlüme, orada saklamaya,
Hasretini duydukça, açıp ta koklamaya,
Aşktan özür dileyip, kendimi aklamaya,
Aşktan bir af kanunu, bana da çıkar diye

İşte boynum işte ip, durmayın ası verin,
Bundan kötü olamaz, gideceğim o yerin,
Bakın musalla burda, beni üstüne serin,
Siz endişe etmeyin, bu garip korkar diye.

Necdet Erem

İŞTE GELDI RAMAZAN

Başı rahmet, ortası mağfiret,
sonu cehennemden kurtuluş ile
müminlerin müjdelenmiş olduğu on bir ayın sultanı
ramazan-ı şerife ulaştıran Allah'a rahmet ve mağfiretinin sonsuzluğunca hamd olsun.

Cümlemizi onu hakkı ile idrak edip,
feyiz ve bereketinden istifade ederek,
Allah'ın rahmetine, günahlarımızın mağfiretine ve
cehennemden kurtuluşumuza vesile olacak,
salih ameller ile geçirmeye muvaffak eylesin.

Değerli dostlar,
Ramazanı şerifin, tüm dünyaya sulh ve sükun,
memleketimize ve milletimize barış, kardeşlik, hayır ve bereket getirmesi dilek ve
temennilerimle,

Hepinizin Ramazan'ı şeriflerinizi tebrik eder,
iki dünya saadetine vesile olacak daha nice ramazanlara,
sağlık, huzur, saadet ve mutluluk ile girmenizi ve geçirmenizi dilerim.

Allah günahlarımızı af ve mağfiret edip,
ibadet-u taatlerimizi nezdi uluhiyetinde ibadeti kamile nevinden kabul buyursun.

Hakkımızda baisi rahmet, sebebi mağfiret olsun.

%&%&%&% İşte Geldi Ramazan. &%&%&%&

Allah ayıdır Recep, Peygamberindir Şaban.
Rahmet ve bereketle, geliverdir Ramazan.
Regaib ve mirac'ın, kandiliyle nurlandık.
Sahili selamete, Şabanla umutlandık.

Şaban geldi şerefle, getirdi bereketi.
Günahlardan kurtuluş, müjdesi beraati.
Kura-n ayı Ramazan, her yerde mukabele,
Okunan şu hatimler, dinlenir meleklerle.

Hiradan yükselen ses, cennette yankılanır.
Kelime-i tevhidler, salavatla süslenir.
Sahur kutsal bir ahit, iftar mü-mine bayram.
Teravihte saflara, Melekler bile hayran.

Bin aya bedel Kadir, Allah'tan hediyedir.
Ramazan hörmetine, rahmete vesiledir.
Gelin dostlar atalım, gafleti bir kenara.
Recep, Şaban geçse de, işte geldi Ramazan.

Necdet Erem

İşte Hayat.

Dünya bir film seti, yaşananlar nümayan.
Bu sahnede rol alan, gülenden çok ağlayan.

Hayatın sarp yolunda, insan yorgun ve bitap,
Yaşananlar hayaldir, görülenler bir serap.

İki kapısı var ki, bir birinden karanlık,
Mazi kabire benzer, atide yok aydınlık.

Kimse bilmez rolünün, mahiyeti ne imiş,
Nereden geliş sormaz, ne için gönderilmiş.

Her günde yeni bir rol, bir birine bezeyen,
Ardı arkası gelmez, bir birini izleyen.

Meçhuller kol geziyor, filmin her sahnesinde,
Kayan yıldızlar gibi, kalmaz durmaz yerinde.

Bilen yok bu sahneye, nereden geldiğini,
Vakit bulup soramaz, nereye gittiğini.

Daldan düşen bir yaprak, deli rüzgâr önünde,
Yapayalnız kalmıştır, kendine geldiğinde.

Hayat denen meçhulün, başı ve sonu buymuş,
Ona gönül verenler, gör nasıl pişman olmuş.

Gelenler kalamıyor, gidenler geri dönemez.
İnsan gaflet içinde, zanneder kendi ölmez.

Necdet Erem

İt Oyunu.

Sürü şaşırmiş yolu, başında satılmışlar.
İnsanlar red etsede, bu sele kapılmışlar.

Yolları tutmuş zalim, kimseye vermez aman,
Korkarım bu gidişin, sonu olur pek yaman.

Bütün milletler kardeş, herkes Allah'ın kulu,
Şeytan bölüp ayırmış, hakka giden bu yolu.

Başka bir çaremiz yok, sabırlı olmalıyız,
Kardeşlik bağlarını, yeniden kurmalıyız.

Şeytani melanet ruh, kurmuş her yerde pusu,
Kardeşlik güçlenecek, budur bir tek korkusu.

Dağa çıkarmış hain, fakir cahil gençleri,
Satın almış bilinmez, içimizden kimleri.

Vuran kim vurduran kim, var mıdır bunu bilen.
Ortada tek gerçek var, yanlış bu yol gidilen.

Amma sonu yakındır, artık bu it soyunun,
İnşallah son perdesi, olur kalles oyunun.

Sabır, azim, feraset, sadakatle birleşti.
Düşmanın menhus yüzü, fotoğrafta netleşti.

Şehirlerde kardeşlik, dağ başında savaş var,
Kallesler kaçamazlar, dünya artık oldu dar.

Necdet Erem

İtirazın Dinlenmez.

Sana demiştim bir gün, yapacağım bunları,
Beni hiç dinlemedin, oynadın oyunları,
Görmek istemedin ki, kırdığım boyunları,
Şimdi işim senledir, itirazın dinlenmez.

Kar yağdırdım başına, saçını boyatırdın,
Dişlerini kırınca, sen protez taktırdın,
Ne zaman uyanacak, diye yola baktırdın,
Şimdi işim senledir, itirazın dinlenmez.

Gençliğin gafletiyle, ağır uykuya daldın,
Bu gaflet rüyasından, bir lahza uyanmadın,
Hayat tatlı bir uyku, bu devran kalır sandın
Şimdi işim senledir, itirazın dinlenmez.

Bir zamanlar bebektin, afacan çocuk oldun,
Kabına sığmaz gençken, adam olup duruldun,
Hayat akıp giderken, gör ne hayaller kurdun,
Şimdi işim senledir, itirazın dinlenmez.

Görmedin hiç çevrende, tuş ettiğim canları,
Nice baba yiğitler, bilinmez hiç sanları,
Uyan gaflet rüyandan, artık gör sen bunları,
Şimdi işim senledir, itirazın dinlenmez.

Herkes bilir ki dünya, iki kapılı handır,
Zararda olan kişi, dünyaya aldanandır,
Hiç kimse kanmaz sana, artık kendini kandır.
Şimdi işim senledir, itirazın dinlenmez.

Şu dünyada verildi, yaşam için beş duyu,
Emanete ihanet, ettin bir ömür boyu,
İşte kabir karşında, dibi görünmez kuyu,
Şimdi işim senledir, itirazın dinlenmez.

Şikâyet etme benden, çok sevdiğin dünyanı,
Bana gelen her cana, hizmet veren bir hanım,
Damarında kan benim, yüreğindeki canım,
Duymadın hiç sesimi, itirazın dinlenmez.

Nur serpebilmek için, o karanlık kalbine,
Eriyip biti verdim, hiç gelmedi gözüne,
Ne yazık ki hiçbir mum, ışık vermez dibine,
Karanlığa mahkûmsun, itirazın dinlenmez.

Necdet Erem

İtirazın Dinlenmez.

Sana demiştim bir gün, yapacağım bunları,
Beni hiç dinlemedin, oynadın oyunları,
Görmek istemedin ki, kırdığım boyunları,
Şimdi işim senledir, itirazın dinlenmez.

Kar yağdırdım başına, saçını boyatırdın,
Dişlerini kırınca, sen protez taktırdın,
Ne zaman uyanacak, diye yola baktırdın,
Şimdi işim senledir, itirazın dinlenmez.

Gençliğin gafletiyle, ağır uykuya daldın,
Bu gaflet rüyasından, bir lahza uyanmadın,
Hayat tatlı bir uyku, bu devran kalır sandın
Şimdi işim senledir, itirazın dinlenmez.

Bir zamanlar bebektin, afacan çocuk oldun,
Kabına sığmaz gençken, adam olup duruldun,
Hayat akıp giderken, gör ne hayaller kurdun,
Şimdi işim senledir, itirazın dinlenmez.

Görmedin hiç çevrende, tuş ettiğim canları,
Nice baba yiğitler, bilinmez hiç sanları,
Uyan gaflet uykundan, gör artık oyunları,
Şimdi işim senledir, itirazın dinlenmez.

Herkes bilir ki dünya, iki kapılı handır,
Zararda olan kişi, bu zevke aldanandır,
Kimse kanmıyor sana, bari kendini kandır.
Şimdi işim senledir, itirazın dinlenmez.

Şu dünyada verildi, yaşam için beş duyu,
Emanete ihanet, ettin bir ömür boyu,
İşte kabir karşında, dibi görünmez kuyu,
Şimdi işim senledir, itirazın dinlenmez.

Şikâyet etme benden, çok sevdiğin dünyanı,
Bana gelen her cana, hizmet veren bir hanım,
Damarındaki kan ben, kalbinde heyecanı,
Duymadın hiç sesimi, itirazın dinlenmez.

Nur serpebilmek için, o karanlık kalbine,
Eriyip biti verdim, sen gelmedin kendine,
Ne yazık ki hiçbir mum, ışık vermez dibine,
Karanlığa mahkûmsun, itirazın dinlenmez.

Necdet Erem

İyi ve İyilerden Ol

Kötü ve kötüler olmasa!
İyilik ve iyiler nasıl belli olacak?

Kainatta karışık yaratılmış olan zıtlardan
sen kötünün ve kötülüğün tanınmasını sağlayan iyi ve iyilerden ol.

Necdet Erem

İzim Hayranı.

Unutmuş ölümü, girmiş çıkmaza,
Hayatı hayaldir, varlığı kaza.
Yaşamı sanırsın, sanki bir ceza.
Bilmez niçin yaşar, izim hayranı.

Aczinin fakrının, değil farkında,
Takılıp kalmıştır, şeytan çarkında.
Görececek halini, hem de yakında.
Akıl körü olmuş, izim hayranı.

Sanıyor ki her, şey onun elinde,
Nefret ve şikâyet var her halinde,
Yakalım yıkalım, sözü dilinde,
Teröre malzeme, izim hayranı.

Ne imanı bilir, ne de din tanır,
Mükemmel kâinat, tesadüf sanır,
Zan eder dünyada, ebedi kalır.
YOKLUGUN mahkûmu, izim hayranı.

Fark etmez nizamı, bilmez kuralı,
Her an acı çeker, sanki yaralı,
YOK olmaya aday, bahtı karalı,
HIÇLİĞİN kurbanı, izim hayranı.

İnkârın sebebi, hesaptan kaçmak,
Her gün biraz daha çamura batmak,
Bir nefeslik canla, havalar atmak,
Unutma hesap var, izim hayranı.

Necdet Erem

Kabem.

O evlerin anası,
peygamberler duası.
İnsanlığın mahlası.
Canım kabem can kabem.

Nazargah'ı ilahi,
Mü-minin secde gah-i,
Onda buldum felahı,
Canım kabem can kabem,

Dünyanın her yerinden,
Gelen mü-minlerinden,
Coşan gönüllerinden,
Derdime derman kabem.

Rabbim nasip eylesin,
Her dil onu söylesin,
Yerler gökler inlesin,
LEBBEYK sesinden Kabem.

Damlaların sızıntı, sızıntıların, ark, arkların çay çayların ırmak olup aktığı Gönüllerin birleşip İMAN, İTAAT, MUHABBET VE SADAKAK denizi oluşturduğu KABEDE buluşmak, LEBBEYK ALLAHUMME LEBBEYK nidaları ile kendinden geçmek dilek ve temennilerimle. Saygı ve Sevgilerimle.

Necdet Erem

KABUL EDEBİLİRSEK

Muhataplarımız kimlik ve kişiliğimizi gösteren ruh aynamızdır. Kendimizin bile tanıyamadığımız gerçek karakterimizi muhataplarımızın mukabele aynalarında görebiliriz.

Kendimizi beğenecek ve savunacak bir fitratta yaratılmış olduğumuz için, her hatamıza bir bahane, her kusurumuza bir özür, her günahımıza bir fetva bulup, her zaman yaptığımız gibi kendimizi kandırarak aklayıp paklayabiliriz.

Fakat davranışlarımızdan zarar görüp rahatsız olan veya fayda görüp memnun olan muhataplarımızın tepkileri gerçek kimliğimizi görmemize yardımcı olurlar.

Tabi muhatabımızı mahkum etmeyip gerçeği kabul edebilirsek.

Necdet Erem

Kader

İnsanlar olaylar karşısında tedbirler alarak
TAHMİNİ KADERLERİNİN TEHDİDİNDEN kurtulmaya çalışırlarken;

Haklarında takdir edilmiş
GERÇEK KADERLERİNİN ARKASINDAN
KOŞTURULDUKLARINI ne zaman anlayacaklar?

Necdet Erem

Kader! ..

Kader, görünen her yerde,
İrade nedir ki, olsun kadere perde,

İdrak edemese de gafiller,
Hadisat lisanı herkese O'nu söyler.

O hem maliktir, hem de melik, mülkünde,
Ortak ve şerike yer vermez, asla hükmünde.

İlimi her şeyi ihata eder,
Kudreti binihayesi, zerreye, küreye yeter.

O ezel ve ebedin tek hakimidir,
Her hadise hükmüne tabi olması Uluhiyetinin şe-nidir.

Gafil ve güçsüz ise halık,
Nasıl olacak tüm mahlukata bir ve tek İlahlık?

Kader var edenin, varlık delilidir,
Kaderi inkar, küfrün en zahir sebebidir.

Takdir edip teslim olan, ol yed-i kudrete,
İmanı kemal bulup, erer dü cihanda ilahî saadete.

Necdet Erem

Kadınlar Günü!

Geri kalmış ve az gelişmiş ülke insanların ORTAK DERDİ.
Cahillik, fakirlik, ihtilaf,
Kadını ve erkeği ile tüm insanlığın kederi.

Kadın ve erkek diye insanı ayırmak,
İnsan ve insanlığa ihanet,

Amazon tarihi yazarak insanlık ailesini,
Bir birine karşı düşman gösteren zihniyete lanet.

Hiç kimse ve hiç bir şey birbirinin eşiti değil.
Anlamsız eşitlik iddiası,
Bu mücadelenin, tek sebebidir bil!

Eşlik ise,
Hayatı hayat yapan en önemli değer.

Farklı cinse, eşitlikte
Adalet mi var? !

Ya artmak,
Ya muhalifi eksiltmek kavgası ile dünya,
Kadına da, erkeğe de oluyor dar.

Eşlikte ise bir biri için hayata beraber tutunmak,
Azmi ve mutluluğu var.

Sonra varlık,
Zenginlik her zaman mutluluk mu?
Yok'u yok, yaşayan kasırlarda,
Sanki huzursuzluk yok mu?

Haline kanaat etmeyen,
Cennette bile olsa ona dar.

Bence huzur ve mutluluk,
Önce kendinle sonra,
Hayat ve olaylar ile barışık yaşamakta var.

Dünya bu,
Varmıdır halinden her zaman olan memnun?

Kimi hasta, kimi, dertli,
Hayat sahnesinde,
Sonunda herkes MAHZUN.

Yaşama anlam kazandıran değerler yok sayılınca,
Dünya zindan, insan mahkûm,
Sonunda sadece ölüm olunca!

Mutluluk malda makamda değil.
Allah'a iman,

Ahiretten yoksa umut,

İster kadın ol, ister erkek.
Hayatta mutlu olmayı artık unut.

Oysa ticaret ve para,
Her güne bir ad verip,
Sokuyorlar bütçeleri dara.

Tüketim toplumu bu,
İsraf teşvik edilmeli sonuna kadar.

Mezarım havadar yerden olsun,
Diye düşünenler bile var.

Kazanmak zormuş,
Hayat pahalıymış,
Düşünen yoksa bunu.

Bu gidiş iyi değil.
Hayır görünmez sonu!

Öperiz elbette Annelerimizin elinden,
Hayır duaları eksik olmasın asla mübarek dillerinden.

Hayat kadını ile erkeği ile var.
Yüce Allah'tan sonra Kadındır insana YAR.

Kadın ile Erkeği bir birinden Ayrı düşünenler için,
Acaba hayatın ne anlamı var?

Necdet Erem

Kadir Gecesi Toplu DUA.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdü lillahi rabbil alemin. Vel akibetü lil müttakin. Vela udvane illa alez zalimin. Vessalatu vessalamu ala resûlina muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ecmein.

Ey istediğine istediğini veren
ve istediğinden istediğini alma kudretine sahip olan KADİRÜ KULLİŞEY,

Ey dualara icabet eden,
"VENEHNU AKREBU İLEYHİ MİN HABLİL VERİD" KAF 50/16
bize şahdamarımızdan daha yakın olduğunu bildiren,
esirgeyen, bağışlayan, lütfeden RAHMAN VE RAHİM ALLAH'ım.

Biz ancak sana kulluk eder
ve ancak senden yardım dileriz.

Ancak senin uluhiyetinin hakkı için emirlerine uyar, yasaklarından sakınırsın.
Kur-anında bin aydan hayırlıdır diye müjdelediğin LEYLE-İ KADR-İ MUBAREKE olan bu
gece, huzuruna geldik, boynumuzu büktük, rahmetine ellerimizi açtık:

Ey RAHMAN VE RAHİM,
SETTAR VE GAFFAR olan RABBİMİZ,
kendimizi senin sonsuz inayetine, merhametine muavenetine, rahmetine, lutuf ve
keremine bıraktık.

Senin yardımını diliyor ve dileniyoruz.
Biliyoruz yüzümüz yok, günahımız çok,
lutuf ve keremine layık değiliz, belki hakkımız değil,
ancak inanıyor ve ikrar ediyoruz ki:

Senden başka tutunacak dalımız, Senden başka çalacak kapımız,
Senden başka sığınacak velimiz, tutunacak dalımız yok.

Sen kimsesizler kimsesi,
darda kalanların yardımcısı,

Sen af ve mağfireti sonsuz,
rahmet ve keremi sınırsız olan ĞAYİ ALAL İTLAKSIN.
Maksudumuz Sen, Matlubumuz Sen, Mahbubumuz Sensin.
Bütün istediğimiz Senin bizden razı olman ve bizi kulluğuna kabul etmendir.

EY KUN FEYEKUN EMRİNE MALİK,
VEHUVE ALA KULLİ ŞEYİN KADİR sırrının sahibi Rabbimiz.

"UDÛNİ İSTECİP LEKUM " dua ediniz icabet edeyim diye Kur-anında beyan
buyurmuşsun,

Bizim şu acizane, garibane, amiyane amma halisane ve samimane, duamıza icabet
eyle,

En güzel isimlerin olan ESMA-İ HÜSNAN ile bize tecelli ve muamele eyle.
Bizi, hakk'ı bilen, hakk'a tabi olan ve hakk'ı yaşayarak, tebliğ ve temsil eden

kullarından eyle.

Bizi, batılı batıl bilip, batıldan sakınan,
her emrine LEBBEY diyerek riayet edip rızanı kazanan, rahmet'i rahman'a kavuşan,
cennetine giren, cehenneminden azad olup kurtulan kullarından eyle.

Yalvarıyoruz,
bizi, rü'yeti cemaline erme şerfi ile şerefyab olan taihli kaullarının zümresine dahil eyle.

ALLAHIM,
Sana, Resulunun, Hz. Muhammed Mustafa'Sav. min mü-minlerin annesi Hz. Aişe validemize talim buyurduğu
"ALLAHUMME İNNEKE AFÜVVUN KERİMUN TUHİBBUL AFVE FE-FU ENNA" duası ile müracaat ve müracaat ediyor,
"Allah'ım af edici ve affı sevdiğinin müjdesine inanarak ve güvenerek, bizi ve bütün inanları affeylemeni diliyoruz."

Büyük veli Ahmet YESEVİ Hz. lerinin dediği gibi "
TÖVBE YARABBI RAH-I HATAYA GİTTİĞİME BİLEREK GİTTİĞİME, BİLMEYEREK GİTTİĞİME" deyip, bilerek veya bilmeyerek, isteyerek veya istemeyerek işlemiş olduğumuz bütün hata, kusur ve günahlarımızın affını umuyor ve diliyoruz.

Çünkü Sen kudsi hadiste
"KALELLAHU TAALA ENE ZANNİ ABDİ Bİ"
diyerek kulunun zannı üzere olduğunu ve hakkındaki zanna göre muamele edeceğini Resulünün cihan paha sözleri ile müjdelemişsin.

Bize rahmetinle, merhametinle muamele eyle.
Bize kereminle, ihsanıyla, fazlınla ikram eyle.

Bizi bağışla bize merhamet eyle.
Tövbelerimizi dergâh'ı izzetinde kabul eyleyip MECCANEN AF VE MAĞFİRET EYLE..

ALLAHIM,
Varlığa anlam ve kıymet kazandıran,
nuzuli ile gecemizi şereflendiren Kur-anı kerim hürmetine,
O'nun bereketiyle bizi affeyle.

Bizi, Kur-anı kerimi okuyan, anlayan, yaşayan talihli kullarından eyle.
Kur-anı kerimi dünyada arkadaş, kabirde yoldaş, ahirette şefaatci eyle.
Bizi, Kur-anı kerimin kerametiyle mükerrem eyle.

YA İLAHİ VE YA RABBİ.
Bize, İman ile, İslam ile, Kur'an ile yaşamayı,
son nefeste Kelime'i şahadetle, buyurun HEP BERABER "EŞHEDÜ ENLA İLAHE İLLALLAH VE EŞHEDÜ ENNE MUHAMMEDEN ABDUHU VE RÉSULUHU diyerek çene kapamayı nasip ve müyesser eyle.

ALLAHIM,
Yaptığımız bütün ibadat-ü taatlerimizi,
hayr-u hasenatlarımızı dergah-ı izzetinde makbul eyle.

Bizi birbirine karşı hakkı söyleyen,
hakta sabreden ve sabrı tavsiye edenlerden,
esmanı zikreden, nimetlerine şükreden, musibetine sabredip

"GELSE CELALİNDEN CEFA,
YAHUT KEMANLİNDEN VEFA
İKİSİDE CANA SEFA

NARINDA HOŞ. NURUNDA HOŞ.
KAHRINDA HÖŞ LUTFUNDA HÖŞ"

diyen,
İmana Kur-ana, İslam'a hizmeti CANA MİNNET BİLEN talihli, razı olduğun "KUNTUM
HAYRE ÜMMETİN UHRİCET LİNNASİ TEMURUNE BİL MARUFİ VE TENHEVNE ANİL
MUNKER"

ayetinde vasıfları ile işaret buyurduğun sevgili ve seçkin, mübarek ve mümtaz
kullarından eyle YA RABBİ.

ALLAHIM,
Bizi, şeytanın tuzaklarından,
nefsimizin haddi aşkın istek ve arzularından muhafaza eyle.

İyilik yaptığında sevinen,
kötülük işlediğinde pişman olup af dileyen,
nimetlerin karşısında şükredip nankör davranmayan,
hamdi bol, sabrı kavi, hidayete erdirdiğin, rızanı her şeyin üstünde tutan, MUVAHHİD,
MUTTAKİ, MÜCAHİD, MUTMAİN, MÜSTESNA, MÜJDELİ kullarından eyle.

ALLAHIM,
Bizi, kamil iman, salih amel, hayırlı ve huzurlu bir ömür ile umduklarımıza nail,
korktuklarımızdan emin eyle.

Af ve mağfiret ayı olan ramazan ve BİN AYDAN DAHA HAYIRLI OLAN bu müstesna gece
hürmetine, fermanında beyan buyurduğun

"TENEZZELÜL MELAİKETİHİ VERRUH"
gecemizi tebrik, tebşir ve teşrife gelen, çevremizi kuşatıp, aramızda dolaşan,
kimilerimizin başını okşayan, kimilerimizin sırtını sıvazlayan meleklerin ve ervah-ı
neyyire ve tayyibe sahibi,

başta Eşreful mahlukat, Fahri kâinat Hz. Muhammed Mustafa Sav. muhabbetine
ayılarımızı ört kusurlarımızı bağışla.

Günahlarımızı af ve mağfiret eyle.
Ümmeti Muhammed hakkında, Milletimiz ve memleketimiz, aile efradımız hakkında
hayırları feht, şerleri def eyleyip akıbetimizi hayr eyle.

İLAHİ, İZZET VE AZAMETİN HÖRMETİ,
Kur-anının kudsiyeti, Habibi edibinin muhabbeti
ve şu bin aydan daha hayırlı olduğunu müjde vermiş olduğun mübarek KADİR gecesinin
bereketine,

İslam'a zafer ihsan eyle, Müslümanları aziz eyle,
Müslümanlar arasındaki fitne ve ihtilafları ref ve def eyle,
mü-minleri nefis ve şeytanın şer ve hilesinden masun ve mahfuz eyle.

Filistin, Mısır, Suriye, Somali, Afganistan, Fas, Marimar, Açe, Arakan vs. İslam
ölkelerinde devam eden işgal ve zulümlere, kardeş kavgası ve muhalefetlere son
verecek güç, kuvvet, hakta ittifak ve sebat, feraset ve basireti ihsan eyle.

Bilcümle bilad'ı müslimini her türlü arızı ve afaki kaza, bela, fitne ve afetlerden
muhafaza eyle.

Ölkemizi ve milletimizi
görölür görölmez kaza ve beladan,
anarşi ve terörden, dahili ve harici düşmanların şer ve fitnelerinden masun ve mahfuz
eyle.

Milletimizin arasında birlik ve beraberlik,
sevgi ve kardeşlik his ve duygularını güçlendirip kuvvetlendir.

ALLAH'IM.
Akıl ve kalbimizi birbirimizi,
sevgi, şefkat, muhabbet ve merhamet,
hata ve kusurları af etme gönül zenginliği,
kardeşlik muhabbet ve uhuvvet duyguları ile donat.

YARABBİ VE YARABBUS SEMAVATİ VEL ERD.
Bizleri imanı kamile, ameli salihe ve ihlası etemme muvaffak eyle.

Bizleri KENDİNE KUL, HABİBİNE ÜMMET, KUR-ANINA TALEBELİĞE kabul eyle.
Emanetini kabz etmek zamanına kadar bizleri emanetinde emin kıl.

Kabre iman ile girmeye muvaffak eyle.
Evlatlarımızı salih eyle. Hanelerimize huzur ve saadet,
bedenlerimize sağlık ve selamet, kazançlarımıza bolluk ve bereket, işlerimize hayır ve
muvaffakiyet ihsan buyur.

Dertlilere lutfunla deva,
hastalara hayırlı şifa, borçlulara kolaylıkla eda imkanı ihsan eyle.

Dualarımızı Mekke'de, Medine'de, Safa'da Merve'de,
Arafat vakfesinde yapılan RED edilmeyen müstecap dualar cümlesine dahil eyleyip
dergahı izzetinde kabule karin eyle.

REBBENA LATUZİĞ KULUBENA BADE İZ HEDEYTENA VEHEBLENA MİN LEDUNKE
RAHMETEN İNNEKE ENTEL VEHHAP.
REBBENA ATİNA FİDDÜNYA HESENETEN VEFİL AHİRETİ HESENETEN VEKİNA AZABEN
NAR.
REBİCİ ALNİ MUKİMESELATİ VEMİN ZURRİYETİ REBBENA VETEKEBBEL DUA.
REBBENAGFİRLİ VALİ VALİDEYYE VELİL MÜMİNUNE YEYME YEKUMUL HİSAB.

Esselatu vesselamu aleyke ya Resulallah,

Esselatu vesselamu aleyke ya Habiballah,
Esselatu vesselamu aleyke ya Nebiyullah,
Esselatu vesselamu aleyke ya seyidel evvelin vel ahirin.
VELHAMDU LİLLAHİ RABBİL ALEMİN.

Hayırların fethi, şerlerin def-i, Ümmeti muhammedin dünya ve ahiret selamet ve saadeti, dualarımızın makbuliyeti gecemizin bereketi ve hasetsen ALLAH RIZASI İÇİN ELFATIHA.

Necdet Erem

Kahraman Babam.

Yemedin yedirdin, bize malını,
Uğrumuza verdin, tatlı canını,
Biz nasıl öderiz, senin hakkını,
Hakkını helal et, çilekeş babam.

Sevgi tohumları, tarlana ektin,
Bizim için ne çok, çileler çektin,
Dertlere, yokluğa, göğsünü gerdin,
Bizim için yaşadın, bilmedik babam.

Annemle verdiniz omuz omuza,
Ekmeği bandınız, suya ve tuza,
Hasret yaşadınız, kiviye muza,
Bilemedik seni, Kahraman Babam.

Ellerin nasırlı, gözün buğulu,
Yediğin ekmeğin, aşın ağulu,
Arkandan bıraktın, Salih oğlu,
Kabrinde Rahat ol, Rahmetli Babam.

Necdet Erem

Kalbimden Söktüm

Dünya imtihandır, sorularım çok.
İmkanlar müsait, mazeretim yok.
Durma çalış diyor, bana yaradan,
Nefsini kurtar sen, ötede nardan.

Hayat dediğin ne, sanki bir rüya,
Aldanıp seyrine, dalma hülyaya.
Doymazlık içimde, sanki bir yara,
Korkarım sonumu, çevirsin nara.

İyilik, kötülük, gizli içimde,
Yanılıyorum hep, doğru seçimde.
Yollar çok karışık, labirent misal,
Sonu ölüm hayat, sanki bir masal.

Kahramanı benim, bu hikayenin,
Razısıyım haktan, gelen çilenin.
Ellerimi açtım, boynumu büktüm.
Gururu kibiri, kalbimden söktüm.

Necdet Erem

Kalem Tutan Eller.

Kalem tutan ellere,
Kelepçe reva görülür ise! .

Tetik çeken ellere,
Davetiye çıkarılmış olmaz mı?

Tetiği çeken cahil,
Çektiren azmettirici hain,
Sonuç kahır buna zulüm denmez mi?

Asayiş mi kalır,
Kalem mahkum olduğu yerde?

Zulüm deva görülür,
Mazluma musallat olan derde.

Anarşi alır başını,
Terörle yürürü hedefe emin.

Zalime dur demezen,
Mazlumu, mağduru korumazsan,

Şüphesiz olmasın yarın,
Karaya oturacak denizleri aşan gemin.

Necdet Erem

Kalem.

Bütün dertlerimi, yazıver kalem.
Bir umut ver bana, azcık gülem.
Akan gözyaşımı, seninle silem.
Halimi kâğıda, döküver, kalem.

Derdi sen yazarsın, aşkı söylersin,
Kimseler bilmez ki, böyle neylersin.
Bütün dertlileri, teskin, eylersin,
Aşıktan maşuğa, selam yaz kalem.

Geçmiş sende bulur, geleceğe yol,
Gelecek seninle, güne sallar kol.
Gönül dertlerine, sen tercüman ol.
Her derde bir çare, bulu ver kalem.

Marifet sendedir, sanat sendedir,
İlim senle olur, irfan sendedir,
Tembellik, cehalet oda bendedir.
Elimde meşalem, oluver kalem.

Âlim senle buldu, ilm-u irfanı,
Allah senle yazdı, yüce fermanı,
Tarihe kaydettin, nice devranı,
Yaz sonsuza kadar, durma be kalem.

Necdet Erem

Kalır Yadım

Hayallerle süsledim, karanlık geleceği,
Aklıma hiç gelmezdi, bu günün biteceği.
Sanki bir rüya imiş, mazideki yıllarım.
Düşündükçe halimi hem güler hem ağlarım.

Bu gün de gelip gitti, yarın gelirmi bilmem,
Hayat hayale benzer, zannederim ki ölmem.
Sevdiklerim terk eder, vedalaşmadan beni,
Dünden fark sız günleri zannederim ki yeni.

Hayat azgın sel gibi, her şeyi yıkıp geçer,
Genç ihtiyar demeden, günü geleni seçer.
Bunca zorluğa rağmen, yaşamak çok mu güzel,
Dünya yaşlı bir çınar, insan onda bir gazel.

Ne zaman uyanırım, bu gaflet uykusundan,
Bir çıkış yolu varmı, cehalet kuytusundan.
Azrail ardım sıra, takipte adım adım.
Bilirim öleceğim, sadece kalır yadım.

Necdet Erem

Kalmasın Hiç Bir Gedik

Kalplerin çarpıntısı, Senin aşkından ise,
Sevdailerin için, hiç sebep yok yeise.

Denizler dalgalanır, aşkınla coşup taşar.
Ebede muştak gönül, Senin aşkınla yaşar.

Araya girmek ister, put misal sevgililer.
Gönül aldanır bazen, fani sevdayla inler.

Yaşadığım dünyada, vesileler hep sana,
Gel gör ki zalim nefis, putperestlikten yana.

Gördüğünü beğenir, beğendiğine tapar.
Hak sandığı işlerle, batıl yollara sapar.

Bedenin binasından, hergün düşen bir taşır,
Seni gaflete salan, şeytana kanan baştır.

İhlal etme sen sakın, ilahi hudutları.
Kır kalbine elinle, diktiğin pis putları.

Bitipte hayat yolun, son viraja gelmeden.
Ordusuyla kör şeytan, saldırıya geçmeden.

Kalbinin burçlarına, tevhid sancağını dik.
Onar tüm delikleri, kalmasın hiçbir gedik.

Necdet Erem

Kalmasın Kir

Ey Rahmanın hediyesi, rahmet ve ğufran sofrası,
Aydınlattın ufkumuzu, Ramazan cennet sofası.
Açıldı firdevs bağına, oruçtutan mü-minlere,
Ucu taa sidreye varan, kullara Kur'an kapısı.

Yine geldi veda vakti, içimizde hasretin var,
Kazandırdın müminlere, bir gecenle bin aylık kâr.
Ne mutluyduk biz seninle, nefse vurulmuştu zincir.
Senin o nur ırmağında, yıkananda kalır mı kir.

Şeytan yasa girdi bu ay, çünkü adın Ramazandı,
Müminler orucu tutup, takva nuruyla boyandı.
Mescitler dolupta taşı, çocukla yaşlıyla gençle,
Melek mümin sarmaş dolaş, teravihte vesilenle

Bu yüreğim dayanırmı, hasretine bir yıl daha,
Ecel Haktan gizli emir, varır mı insan sabaha,
Kutlu pazardın Ramazan, kazandırdı sen rızayı,
Sendeki hakıyla nurlanan, ötede görür Mevlayı.

Bayram Rabden bir hediye, oruç tutan müminlere,
Gezer cennet bahçesinde, oruçlu mümin reftare,
Sendeki iki sevinç var der, Resulullah müjdesinde,
Birini iftarlarda gördük, büyüğü mahşer gününde.

Ey Allah'ım nasip eyle, insanlığa akıl fikir,
Gaflet perdesini kaldır, diller seni etsin zikir.
Ramazan nurlu rafine, temizlesin tüm ruhları.
İman nuruyla bezensin, kalp ve ruhta kalmasın kir.

Necdet Erem

Kalmaz Gider.

Havayı geren kasvet, üzüme bir gün biter.
Hakka tahakkum eden, zalimler kalmaz gider.

Necdet Erem

Kalp Aynası.

Dost istersen kendine, yetmezmisin sen sana.
Gerçek bir dost oldunmu, bakıver kalp aynana.

Necdet Erem

Kanaat

Mürşidini iyi seç, yoksa halin haraptır,
Muhali talep etmek, sadece bir seraptır.

Hakka kıl itaati, girme batıl yollara,
Takdire kanaat et, muhtaç olma kullara.

Necdet Erem

Kanaat Tacı.

Aksın gözyaşlarım, can pınarımdan,
Umudum kalmadı, dünden, yarından,

Gurbet zor bir dertmiş, gariplik acı,
Hak dosta vuslattır, hasret ilacı,

Yolcular hep yorgun, yükler çok ağır,
Kimseler duymaz ki, istersen bağır.

Bu ne müthiş bir yol, görünmez sonu,
Her kes kaybediyor, bu zor oyunu.

İman, salih amel, ahlak adalet,
Bunlarsız ne yapsan, hepsi felaket.

Aciz, garip İnsan, her şeye muhtaç,
Ne zenginler toktur, ne fakirler aç.

İsterim mevlamdan, kanaat tacı,
Etmesin dünyada, kulun muhtacı,

Necdet Erem

Kanadı Kırık

Gönül garip bülbül, kanadı kırık.
Çaresiz, tükenmiş, hali perişan,

Dilindeki türkü, hüzün hıçkırık.
Geçmişten kalmamış ne nam ne nişan.

Necdet Erem

KANuN

Kanun dediğin ne ki!
Sanki bir örümcek ağıdır,
Ancak güçsüz sinekleri yakalar.
Deler geçer tanımaz onu güçlü sarıca arılar.

Hükmetmek için adilane,
Menfaate mahkum akli terk edip,
Hak adına olmalı deli ve divane.

Delirmedikçe zulme karşı çıkmanın imkanı yok.
Zulme rıza göstermek için alçak nefsin bahanesi çok.

Zor değil, Pehlivanları meydanlarda yenmek.
Zulme baş kaldırıp, zalim nefsi mağlup etmek için,
Adil bir vicdanla muhabbet dolu bir yürek gerek.

Necdet Erem

Karalar Bağlasın.

Hüccac ile, vakfeye gel,
Cemeratta ol coşkun sel,
Mazlumine sen cömert el,
Varsın körşeytan çatlasın.

Safa durun, dizi, dizi,
Hasretinle, yakma bizi,
Terk etmeyin, nurlu izi,
Varsın münafık patlasın.

Birleşip bir beden olun,
Haktan ayrılmasın yolun,
Bağlanmasın, elin kolun,
Varsın fasıklar ağlasın.

Dünya size bir mescittir,
Cennet için sarp geçittir,
Firdevste, Kevser içittir,
Varsın yürekler çağlasın.

Haşir meydanında, canlar,
Her can, öz haline ağlar,
Sürünür beyler, paşalar,
Varsın, karalar bağlasın.

Necdet Erem

KARANLIğI KOVALIM (Berat Kandili.)

Müjdeler olsun size,
Ey bahtiyar Mü-minler.
İşte yaklaştı bize,
Rabbimizden nimetler,

Recep geldi ve geçti,
Regaip ve miraçla,
Bakın şabanda geldi,
Elindeki beratla.

Beraatin beratı,
Kurtuluşun müjdesi,
Artık duyulur oldu,
Ramazanın hoş sesi.

Hadi artık hepimiz,
Dileyelim Allahtan,
Af olsun günahımız,
Kurtulalım azaptan.

Şaban beraatıyla,
Ölsün cümleye Kutlu,
Beraat müjdesini,
Alanlara ne mutlu.

Gecelerde kandili,
Hep beraber yakalım,
Karanlığı Kalplerden,
Ve dünyadan kovalım.

Necdet Erem

Kararınca.

Ŗiir dert ile başlar,
Aşık yüregün dağlar.
Dostça atılan taşlar,
Olsa ki kararınca.

İhlâs işin özüdür,
Ŗiir ruhun sözüdür,
Aşk gönülün közüdür,
Yaksın ki kararınca.

Her gönüle bir sevda,
Etmeden ömre veda,
Lutfetsin Yüce Mevla,
Dünyada kararınca.

Dile geleni deme,
Ele geleni yeme,
Sakın aç gözlük etme,
O verir kararınca

Bak bir gün gideceksin,
Çok hesap vereceksin,
Azaplar çekeceksin,
Adalet kararınca.

Necdet Erem

Karnımız Tok.

Sütten çıkmış ak kaşık yok,
Günahların gör ki ne çok.

Bizler gafil insanlarız
Maalesef ki Hak sözlere,
Çoğu zaman karnımız tok.

Necdet Erem

KARŞILIK BULUR ELBET

Doğruluk hazinedir, asla onu kaybetme,
Yalan şeytan hilesi, sakın tenezzül etme.
Arındır zalim nefsi, hayvani arzulardan,
Sevsin seni hem kulu, hem de seni yaratan.

Taviz verme aldatan, şeytana tabi nefse,
Tüm varlık Allah'ındır, kimseye düşmez hisse.
Zerreler ve küreler, bu deme yazar beste.
Kainat güle benzer, kudret elinde deste.

Gayret et bu dünyadan iman ile göçmeye.
Haşırde hesap çetin, vakit yok dinlenmeye
Söylemeye ne hacet, her doğan ölür elbet.
Ama ölümsüz ruhun, istiyor senden ebet.

Bir gözün değerini, hiçbir bedel ödemez.
Allah vermezse eğer, kimse isyan edemez.
Dünyadan giden insan, artık geri gelemez.
İmanla giden kula, vadetmiş Allah cennet.

Bu gafletten kurtulup, Kur'ana sarılalım.
Kör şeytana sırt dönüp, nefis ile darılalım.
Kalbi hedefe koyup, aşk okuyla vuralım.
Aşk Allah'tan hediye, karşılık bulur elbet.

Necdet Erem

Kasaplık Dana

Dünya denen bu eve, yakışan ad vermeli.
Ya dehşetli bir zindan, ya da ticaret yeri
Başka yakışan varmı, bilmem ki ne demeli.
Çok güzel görünsede, aldanıp sevmemeli.

Giriş kapısı rahim, çıkışa kabir denmiş.
Bu hana gelen her can, istemese de ölmüş.

Ya yokluğa inanıp, kahrolup gideceksin.
Ya cennet hayaliyle bu handa kalacaksın.
Üçüncü bir şansın yok, avunma hiç boşuna.
Sen de bir gün ölürsün, gitmese de hoşuna.

Çocukluk sevdaları, sanki tatlı bir rüya.
Hayat denen bu film, yaşamak için hülya.

Boşuna değil dostum, bunca iltifat sana,
Her şeyin hesabı var, gelme sakın oyuna.
Şöyle bir çevrene bak, her şey nasıl düzenli.
Bunca tehlide rağmen, iman ile güvenli.

Gençlik hayal iklimi, arzu istek dorukta.
Nasıl geçer bilinmez, biter tek bir solukta.

Uyanmak lazım gerek, aldatıcı uykudan.
Çıkmaya çalışmalı, bu karanlık kuyudan.
Güler yüzle tatlı dil, tükenmeyen servettir,
Akıllı insan için, en büyük bir devlettir.

Yaşlılık kara basan, soldurur umutları,
Hangi cepeden baksan, kabre çıkar yolları.

Allah'a, ahirete, varan tek yoludur iman.
İmanının güçlendir, henüz geçmeden zaman.
Karanlık dar kabrinde, kalınca tek başına.
Mirası bölmek için, can dostlar iş başına.

İman olmazsa eğer, dünya döner zindana,
İnsan denen mahluksa, sanki kasaplık dana,

Necdet Erem

Katlime Ferman Yazdım.

Ma-i tensim havzından, aşk şerab-ın nuşedüp,
Nale-i giryanıma, seni sazende yazdım.
Dıl-i derun kasrımın, sana ait tahtına,
Kalemi kader ile namını sultan yazdım.

Nedir ey mah, nedir bu cevr-u cefa,
Nedir kahrın, yokmudur sende vefa,
Zannedersin cefa san verecek sefa,
Zulmünden bıkip, adını cebbar yazdım.

Dünyayı mülk sanma sakın, dar-ı emanettesin,
Fanide beka arama, mahkum-i fenadasın.
Temlik etme, bu faniden bekaya avdettensin.
Hüşyar ol ki, bu alemde, sanını sekban yazdım.

Dıl-i derunumda yaram, kanıyor senden eser,
Atiyi hayalimden bana, derd-i sam yelin eser.
Beri gel ey mest-i nazım, vuslatın acım keser.
Ettiğin işev-i nazı, katlime ferman yazdım.

Necdet Erem

Katline Verir Hüküm..

İnsan dediğin sanma yalnız etten kemikten,
İnsan ona derler ki, kurtulmuştur benlikten.

Adın sanın var mı ki, gerçekten bir önemi?
Sonunda can vererek, her doğan ölmedimi?

Milletini gayrıdan, üstün zan eden bedbaht,
Rahim denen kapıdan, gelen bunca mahlukat,

Kabir denen tünelden, döner geldiği yere,
Bahtiyar ona derler, cennette güller dere.

Yaratandan bihaber, yaşıyor her gün keder,
Zan ediyor bu devran, sonsuza kadar sürer.

Farklı olsa ne yazar, Millet, milliyet, lisan,
Akrep gibi bir mahluk Ona denir mi insan?

Kesmiş şeytan hak üzere gidecek tüm yolları,
Allah'a sırt dönmüşler, olup şeytan kulları.

YOK olacağım ben der, sanki bir kazancı var,
Bilmezki bu inkar fikri, cümle varlığa zarar.

Yok olmanın manası, anlamsız amaçsızlık,
Akıllı insan için, inkar bir talihsizlik.

Dünya bir hapisane, insan içinde mahkum,
Ben yok olacağım der, katline verir hüküm.

Necdet Erem

KAYDEDİLİR KİTABA

Mutluluk imandadır, gerisi koca yalan,
Dünya aşkı değimli, kulu hüsrana salan.

Gönül çalabın tahtı, Çalap gönüle baktı,
İki cihan bedbahtı, bir gönül yıktı isen,

Üstadım Yunus demiş, insanlığa öğretmiş,
Hilkatine ihanet, meğer gönül yıkmakmış.

Bak çevrene, al hisse, tüm kâinat niyazda,
Dertli bülbülleri bak, seher vakti avazda,

Güller kokar iken mis, hilkatleri ne temiz,
Her şeyde vardır görsen, Allah'a ait bin iz.

Gösteriyor görecek, göz sahibine neler,
Gençlere ibret olsun, beli bükük neneler.

Ölümsüz sanma sakın, kimseyi şu dünyada,
Allah'ı unutanlar, her biri, bir sevdada.

Bak Azrail gezinir, her canlının ardından,
Kimse emin olmasın, yaşam için yarından,

Hesaba çekilmeden, çek nefsinin hesaba,
Unutma yaptıkların, kaydedilir kitaba.

Necdet Erem

Kendi Yerine.

Karanlık ışığa, gebe olunca,
Boğarmış her şeyi, gölgelerine.
Güneşi doğurup, sancı bitince,
Çekilip gidermiş, kendi yerine.

Necdet Erem

Kendisini Arayan Adam.

İnsanı düşünüyorum,
İnsanları ve davranışlarını gözlüyorum.

His ve duygularımı keşfetmeye,
Sevginin adını koymaya, sınırlarını çizmeye çalışıyorum.

Korkunun mahiyetini,
ve sebep ve sonuçlarını irdeliyorum.

Yalnızlık denizini aşma ve geçme mücadelesi veriyorum.
Amma kulaçlarım küçük, kollarım takatsiz kalıyor.

Kaybolmaya çalışıyorum kalabalıklar arasında.
Oysa kimden, gizlendiğimi veya neyi gizlenmek istediğimi bilmeden.

Bazen deniz sahilinde semaya dalıp kaybolup gidiyorum.
Düşünce gemimin bilinmeyen rotasında.

Dalgalarla dertleşmek,
martılarla konuşmak geliyor içimden.
Hâlbuki etrafımı çevreleyen onca insan varken.

Nedense dillerini bilmediklerim ilgimi çekiyor.
Galiba bilmediğim ve bulamaya çalıştığım sırları,
bana söyleme ihtimalleri olduğunu sandığımdan.

Sevgiyi arıyorum.
Sevgiliyi düşünüyorum.

Sevgi ne.
Sevgili kim.
Onuda bilmiyorum.

Yanımda düşünüyorum tüm sevdiğimi sandıklarımı.
Avunmak için yetmiyor, teselli vermiyorlar bir türlü.

Çağırıyorum beni sevdiklerini,
hatta benim için ölebileceklerini bile söyleyenleri de,
birer, birer.

Hiç birisi birkaç dakikadan fazla duramıyor,
daralan dünyanın kararan ufuklarında.

Ve geldikleri gibi bir anda yok oluveriyorlar,
hasretin yalnızlığın acısını içimde bırakarak.
Küçülüyorlar uzaklaşan ve kaybolan bir noktada.

Ben yine yalnız,
yine kimsesiz.
ve yine üzgün,

Ayaklarımın altında yer,

üstümde gök dediğim bir dam.
Ve ben içinde kopan fırtınaların karanlıklarında kendisini arayan adam.

Necdet Erem

Kepaze

Yalancılar artınca, dürüstlük dillere ezber oldu.
Dürüst insan mumla aranırken, her yan kepezelerle doldu.

Necdet Erem

Kerbela.

Yezit ölmedi ey dost, yezitler kol geziyor,
Mü-mini müslümanı canından bezdiriyor.
İşte Afgan dağları, patlayan bombalarla,
Tarihi kerbelaya, bin rahmet okutuyor.

Irak farklını sanki, Necef'ten Kerbela'dan,
Yezidin neyi fazla, çağdaş nemrut Saddamdan.
Şam'ın ufku kapanmış, kapkara bulutlarla,
Suriye kahr çeker, Eset denen Şeddat'tan.

Libya ne hale geldi, Kaddafi despotuyla,
Zulüm bitti sanmayın, kan akıyor ki hala,
Arşa yükseliyor bak, Tahriden çıkan nara,
Mübarek düştü diye, sanma işler pek ala.

Flitsin yarasına, bu gidişle çözüm yok,
İşte İslam dünyası, istediğin şekle sok.
Kerbela bir değil ki, her yer olmuş kerbela.
Yezidin katlettiği, Hüseyinler nede çok.

Hüseyin bir ölse de, her gün binler doğuyor,
Yezitleri döktüğü, kutsal kanda boğuyor.
Kerbela şehitleri, müjdeler olsun size,
Mü-min kalpleri bugün, sizin için atıyor.

Dünyanın dört bir yanı, mü-minlere kerbela,
Ey Allah'ım yardım et, nasıl biter bu bela?
Zillet altında bugün, tüm ümmeti Muhammed,
Zikrimiz oldu bugün, bizim LAHEVLE VELA.

Ey mü-min gözünü aç, bitsin çektiğin zillet,
Tembel, tembel yatarsan, ne din kalır ne devlet.
Şahlan düştüğün yerden, bitsin bu müzmin illet,
Bütün günler AŞURA, artık her yer kerbela,
Her diyarda kan barut, perişan mazlum ümmet.

Günlerin AŞURA, Dünyanın Kerbela olmaktan kurtulması.
Dünyada özellikle İslam coğrafyasında kanın, kinin, gözyaşının ve kardeş kanı
akmasının son bulması dilek ve temennilerimle.

Muharrem'in kutsiyetine AŞURANIN bereketine inanan herkesin Muharremini ve
AŞURASINI TEBRİK EDER, sağlık, huzur, mutluluk birlik ve beraberlik içinde nice
Muharremler, nice AŞURALAR görüp geçirmesini dilerim.

Selam ve dua ile.

Necdet Erem

Keskin Sirke

Keskin sirke küpüne zarar.
Sivri dil, kalp kırmaktan başka ne işe yarar.

Yıkmak kolay, yiğitsen yap bir eser.
Kin ve nefret kusana, dostta düşmanda küser.

Necdet Erem

Kesseler Bile!

İzin ver sevdiğim, senin olayım,
Nefes olup, yüreğine dolayım,
Kabul et, kapına kölen olayım,
Koluma kelepçe, takılsa bile!

Dilimden eksilmez, o güzel adın,
Asla silinmiyor, aklımdan yadın,
Seni düşündüğüm, her an ağladım,
Bana bakıp eller, gülseler bile!

Gözlerimde güzel, hayalin olsun,
Bakışının şavkı, kalbime dolsun,
Aşkından gül benzim, sararıp solsun,
Sana Vuslat bana, son olsa bile!

Her varlığa bir son, koymuş yaradan,
Sana olan sevdam, değil sıradan,
Belki gülüyorsun, bana oradan,
Aşkına bir kıymet, vermesen bile!

Dağlar baş kaldırıp, kesse yolumu,
Aşarım bilirsin, benim huyumu,
İşte idam ipim, alın boynumu,
Geleceğim saña assalar bile!
LİME LİME EDİP KESSELER BİLE!

Necdet Erem

Kevser

İnne e-eteyna kelkevser, (1)
Kevserin meltemi Firdevsten eser.
Dünyanın ukbanın, Sultanısın sen,
Sana hasret hayat ölümden beter.

Allah kuluna müjdeler,
Faselli lirabbike venher,(2)
Kıl namazı, kes kurbanı,
Çatlasınlar divaneler.

Sana ebter diyen, gafil,
Allaha isyanda, kafir.
Kıyamete kadar zahir,
İnne şanieke huvel ebter.(3)

- 1- Muhakkak biz sana Kevser'i verdik.
- 2- Öyleyse Rabb'in için namaz kıl ve kurban kes.
- 3- Muhakkak ki sonu kesik olan, sana buğzedendir.

Necdet Erem

Kılsak Karar

Aşıklara, selam olsun,
Yürekler aşk ile dolsun.
Arayıp özünde bulsun,
Onsuz hayat neye yarar.

Aşk ile seni yaratmış,
Cümle hikmetle donatmış,
Cevherinden sana katmış,
Başkasında, vardır zarar.

Selam olsun cümle dostu,
Gönül aşksız, ise hasta.
Aşk ölürse, âlem yasta.
Gerçek aşkta kılsak karar.

Necdet Erem

KIRILSIN ARTIK KALEM İ

Unutma ki bu dünya yalnız geçici bir han.
Her gelen aldanıyor, birazda sen oyalan.
İster isen ebedi, sonsuz mutlu bir hayat.
Ölümden beter olan gaflet uykundan uyan.

Uğraşama başkasıyla, dururken zalim nefsin.
Hiç bir kimseye değil, sen nefsine kefilisin.
Nefsini yenmek için, nerede azmin heyhat.
Kendini bir şey sanan, nefse uyan zelilsin.

Rüzgar poyraza döndü, her şeyi deviriyor,
Önüne katı vermiş, girdaba götürüyor.
Şikayet etme sakın, senindir tüm kabahat.
Uyanda kendine gel, son şansın tükeniyor.

İthamlar nefsimedir, alınmasın hiç kimse.
Kahraman ona derler, zalim nefsi yenerse.
İnsanlığı yok eder, tembellik, lezzet, rahat
Helal, haram demeden, ele geleni yerse.

Ateş bacayı sardı, hakimdir kahr zulüm.
Azrail kol geziyor, her köşede bin ölüm.
Bu nasıl bir musibet, arşa yükselir elem.
Tükendi tahammüllüm, kırılısın artık kalem.

Necdet Erem

Kırmadan Kalbimi Usandır Beni.

Nerden çıktın karşıma,
Delirttin beni.
Alı verdin elimden,
Tüm benliğimi.

Kölemi arardın,
Bilmem kendine,
Aşkın kemendiyle,
Bağladın beni.

Ne olur azat et,
Zalim aşkımdan.
Hançere benzeyen,
O bakışından.

Keman kaşlarından,
O mah yüzünden,
Kırmadan kalbimi,
Usandır beni.

Necdet Erem

Kime Kaldı Bu Dünya.

At içinden hevesi,
Sil kalpten kiri pası,
Cennette var müjdesi.
Kime kaldı bu dünya.

Gittiler hep gelenler,
Yoluna can verenler,
Ceylan gözlü güzeller,
Kime kaldı bu dünya.

Rahim kapısı giriş,
Kabir den olur gidiş,
Boşunadır her bir iş.
Kime kaldı bu dünya.

Bak nerde geçen günler,
Soluyor açan güller,
Seni uyarır diller.
Kime kaldı bu dünya.

Aldanma sefasına.
Düşersin cefasına.
Uğrarsın belasına.
Kime kaldı bu dünya.

İyisi kötüsüyle,
Şeytanı meleğiyle,
Her nefis ameliyle.
Kime kaldı bu dünya.

Ey dostum, aç güzünü.
Boşa etme sözünü,
Haramdan al özünü.
Kime kaldı bu dünya.

Allahın emri olur,
Her kes ettiğin bulur.
Doğan her canlı ÖLÜR.
KİME KALDI BU DÜNYA.

Necdet Erem

Kime Nekadar

Evet, aşk denen duygu, gerçek adresini arayan yolunu kaybetmiş garip bir seyyah gibidir.

Gerçek manası ile dünyaya ait olmadığı için, dünyalıklar ile tatmin olma imkânı yoktur. Her yolun, aradığı adrese çıkacağı yanılgısı ile önüne gelene sarılıp hasretini dindirmeyi dener.

Oysa sonlu ve sınırlı olan, sonsuz ve sınırsız temsil değil, taklit bile edemez.

Evet, aşk sonsuz ve sınırsız, dünya adına anlamsız ve mantıksız, başı bilinmeden, sonu düşünülmeden esiri olunup takip edilen acımasız bir tutku.

Bütün insanlar et, kan ve kemikten ibaret iken, yine bütün insanlar öncelikle sadece kendilerini sevme zaafı içinde iken! ..

Farkında olmasalar da sadece kendilerine, kendi rahat, lezzet ve menfaatlerine âşık olabilecekleri halde, kime, niçin, nasıl âşık olabileceğinizi hiç düşündünüz mü?

İçimizdeki sevgiyi, dışımızdaki bütün sevgilileri yaratan, sevgililer sevgilisi dururken! ..

Necdet Erem

KLAVYE TUŐu

İnsanlık kayboldu beton yığınları arasında.
Ahlak can çekiyor korku saçan klavye tuşlarında.

Her şey sanal denen yalandan ibaret,
Beşerin umut vaat etmeyen istikbalini hayal et ve seyret.

Necdet Erem

Kolay Değil Bu Yol Bilki

İrfan denen saadete, bir yol gerek varmak için,
Şeriat zorlu bir kapı, zalim nefse verir biçim.

Sonra tarikat berzahı, gerek geçmek can ve maldan,
Marifet makamı emreder, sıyrılmayı masivadan.

Hakikate yetmez aklım, yollarına feda canım,
Bir gün dünyadan giderim, unutulur adım sanım.

Ey dost yoksa savm-u salat, imkan varsa hacc-ü zakat
İbadetsiz din mi olur? Var diyenin fikri sakat.

Tasavvuf ehlini takip, kalbe veriri büyük kuvvet,
Farzı sünneti red eden, dinden ne bekliyor hayret.

Her mevsimin meyvesi var, tadını iklimden alır,
Büyüklerle boy ölçüşen, takılıp yollarda kalır.

Evradu ezkar ezvaktır, kırk kapıdan belki ilki,
Çok zahmet ve emek ister, kolay değil bu yol bilki.

Necdet Erem

Kolayı Seçmek

Neden insanlar sıkıldıklarında yer değiştirmek isterler?
Gidecekleri yerin kaçıp kurtulmak istedikleri yerden daha iyi olacağını düşünüyorlar?

Dünyalarını zindan eden ruhsal bunalımları,
kalbi sıkıntıları beraberlerinde gidecekleri her yere götürdükten sonra! .

Acaba insanlar yer ve eşya değiştirmekle,
kendilerinden kaçabileceklerini, içlerine sıkıntı veren problemlerini çözmeden rahat edebileceklerini düşünüyor?

Düşüncelerini değiştirmeden yer ve eşya değiştirmekle huzur bulabileceklerini
düşünenler, yanıldıklarını fark ettiklerinde kayıplarının büyüklüğünü görmenin şaşkınlık
ve pişmanlığını yaşamaktan kurtulamayacaklarıdır.

Hepimiz bilmeliyiz ki, kolayı seçmek zorluğu yenmeye yetmez.

Necdet Erem

Kolaymı? ..

Yaşamak kolaymı, dünya hanında,
Ana baba yoktur, artık yanında,
Sende gideceksin bir gün sonunda,
Dünyaya doymadan gitmek kolaymı? ..

Ey nefsim unutma, bu dünya fani.
Veren geri alır, sevdiğin canı,
Haddini bil, sonra Allah'ı tanı,
Gafil olanların, hali kolaymı? ..

Bakmazsın haline, bilmezsin yolu,
Her neye bakarsan, bin hikmet dolu,
Gel terk eyle şirki, ol hakkın kulu,
Tevhide muhalif, hayat kolaymı? ..

Bildirir alimler, hakkın emrini,
Salmışsın şeytana, neden kendini,
Gayret et yıkıver, nefsin bendini,
Bedelsiz cennete, girmek kolaymı? ..

Uymazsın Nebiye, gelmezsin yola,
Bir gün bu hayattan, verirsin mola,
Varacaksın kabir, denilen sona,
Hesap kitap vardır, işin kolaymı? ..

Hakkı dinlemezsin, emre uymazsın,
Dünyanın malına, doyup kanmazsın,
Şanırsın ki cehennemde yanmazsın,
İncecik sırattan, geçmek kolaymı? ..

Unutma ki bütün, bunlar olacak,
O güzel gözüne, toprak dolacak,
Münker nekir gelip hesap soracak,
Hayat hesabını, vermek kolaymı? ..

Necdet Erem

Korkarım ki Erirsin.

Tembellik sana hakkı,
neden hep gerinirsin.

Çalışıp çabalasan,
korkarım ki erirsin.

Necdet Erem

KORKU VE PANİK

Aşırı korku ve panik!
Ya itikatsızlıktan veya itimatsızlıktan kaynaklanır.

“İtekneta minrahmetillah” (Zümer 39/53) ayetine muhaliftir.
Şirk ve küfürden farksız bir emraz-i ruhiye ve kalbiyedir.

O varken,
Tek ve birken,
Mülkünde şeriki yokken,
Her şeyi bilir ve görürken,
Her şeye gücü yetip herkese hak ettiğini
vereceğim derken, eleme ne gerek, kedere ne hacet.

Artık kederi at, dertten kurtul benlik putunu yık.
Rahmet ve merhameti sonsuz Rabbine edeple secde et.

Necdet Erem

Korku ve Sevgi.

Allah sevgisi ile korkusu denk olmalı,
Allah'a saygı seni, haramdan korumalı.
Gaflet basmasın sakın, af olurum diyerek,
Yoksa cennete nasıl, girersin sevinerek.

Şeytan aldatır bizi, Allah af eder diye,
Helal haram demeden, her geleni ye diye,
Unutma ki hesap var, şu hayatın sonunda,
Kurtuluş ister isen, ol peygamber yolunda.

Af ederim dese de, korkalım azabından,
Korku kurtarıcıdır, cehennem narından,
Sevgi, saygı olsa da, Korkusuzluk gaflettir,
Allahtan korkusuzluk, en büyük cehalettir.

O kudreti sonsuzu, anlamak ve bilmek zor,
Hayatın manasını, kutsal kitabından sor.
Söyleyecek bak gör ki, her marifetin başı,
Allahın korkusundan, aksın gözünün yaşı.

Rabbimizden korkarak, korunalım haramdan,
Şeytana aldanarak, çıkmayalım hak yoldan.
Sevgiyle dolsun kalpler, aşkla çarpsın gönüller,
Allah aşkıyla açsın, gönül bağında güller.

Necdet Erem

Korkulmazmı

Cennet seni beklerken neden kaçarsın ondan.
Nefse esir olanın, korkulmaz mı sonundan.

Necdet Erem

Korkunç Son

Ölüm korkunç değil ki, o'na hazır olursan.
Yaşam kolayımı sandın, imandan mahrum kalsan.

Hasret çeker gönül bak, kalem tercüman ona.
Dertleri biter sandın, yine geldin oyuna.

Necdet Erem

Kovma Beni

Varlığa mebde Sensin, emri haktan tecelli,
Halıkın mahbususun, yüce sultan Efendim.

Yevm-i elest bezminde, cümlelerin secdegâhı,
Ademde mütecelli, Senin nurun Efendim.

Aşkınla devran eder, ay-u, güneş, ruh felek,
Cümle canan gönlünde, maşuk Sensin Efendim.

Zaman mekan halk oldu, Sen var edildin diye,
Her şey sana muhtaçtır, varlığını Efendim.

Kemberbeste-i alem, hakka huzur eylemiş,
Senin münacatınla, rabbe niyaz Efendim.

Levlake levlak deyip, sebep Seni yaratmış,
Meleği ve semegi, hilkat için Efendim.

Şecere-i hilkatın, Sensin tatlı meyvesi,
Cümle diller lezzeti, Sende bulur Efendim.

Ahlakın en güzeli, beşere örnek Sende,
Ahlakından mahrumlar, hüsrandır Efendim.

Karanlık çağda beşer, bocalarken Sen geldin,
Aydınlattın dünyayı, Kur-an ile Efendim.

Cehalet asrı Senle, Asr-ı, saadet oldu,
Zalimler dize geldi, hükmün ile Efendim.

Sultanlara taç oldu, sakalından düşen tüy,
Seninle şeref buldu, aciz beşer Efendim.

Aşıkların döktürdü, ardından gazel naat,
Marifet sahibine, ilham oldun Efendim.

Rüyalarda rü-yete, hasret çeker ümmetin,
Rü-yete mazhar olan, talihlidir Efendim.

Sen ki saadet şemsi, gurup etme ne olur,
Sensiz yetim sayılır, bütün beşer Efendim.

Her dertlinin umudu, yarın mahşer gününde,
Sancağının altında, yer bulmaktır Efendim.

Sen ki beşere müjde getirdin, Hakka iman,
İmandan mahrum kalan, dağidardır Efendim.

Madum ile mevhumu, verildi mevcut nuru,
Yeis, vehim yok oldu, müjden ile Efendim.

Zalimler hakka döndü, terk ettiler zulümü,

İrşadınla dü cihan, şadan oldu Efendim.

Her asır muhtaç sana, her an sana muhtacız,
Asrımıza kıl nazar, kurtar bizi efendim.

Dün yolunda can veren, o talihli ashabdan,
Nöbetini devralmış, bugün garip ümmetin.

Bağrımız yanar durur, bu asrın fitnesinden,
Tevhid merheminden sür, yaramıza Efendim.

Biçareyim elimden, gelmiyor sana varmak,
Aşkın ile yanarak, ölmek bile Efendim.

Yolunun dertlileri, ilimle kıldı kıyam,
Küfrün kalelerini, fethediyor Efendim.

Sayen zahir görünür, her müminin üstünde,
Aşkın nefreti boğdu, umman olup Efendim.

Beşer nurunla buldu, nefis ve şeytandan felah,
Sen tuttun elimizden, insan olduk Efendim.

Ne olur Ey Sultanım, bu garibe kıl nazar,
Muhabbetin olmazsa, bil ölürüm efendim.

Haşir günü yüreğim, günah ile yanarken,
Havz-ı Kevser abından, bana da ver Efendim.

Bilirim yüzüm yoktur, sana ağıuş açmaya,
Sen Rahmetellilalemin, Muhammedsin Efendim.

Şefaatin günahkar, ümmetine tahsisli,
Boynum bükük beklerim, günahkarım Efendim.

Artık kalmadı derman, ne dilimde ne dizde,
Kapının kıtmiriyim, KÖVMA BENİ EFENDİM.

Necdet Erem

Kör Bir Beşerim.

Anladım ki dünyada, yaş kaç olsa da boştur,
Her gün dert ile dolsa, yine yaşamak hoştur,
Umutların peşinden, taaa kabre kadar koştur,
Elden ne gelir dostum, ben gafil bir beşerim.

Saçlarım ağarsa da, gözlerim görse de az,
Dizlerim sızlayarak, her azam çalsa da saz,
Hala aklım dünyada, zor gelir namaz, niyaz,
İradem yetmez nefse, ben müflis bir beşerim.

Dün çocuktum sormadım, geçmişî geleceği,
Gençliği bitmez sandım, göremedim gerçeği,
Bilmeden soldurmuşum, ömür denen çiçeği,
Çevremden ders almadım, ben cahil bir beşerim.

Her gün bir dostum gider, yalnız bırakıp beni,
Sıramı gelmez sandım, hala ruhum yepyeni,
Herkes gibi aldandım, çok pişmanım neylerim,
Sonunu göremeyen, bende kör bir beşerim.

Necdet Erem

Kullü Nefsin Zaikatul Mevt,

Bir güneş daha uful etti,
Bir ışık daha söndü,
Her gün sönen,
Binlercesi,
Yüz binlercesi,
Gibi.

Bir yolun sonuna daha gelindi,
Yolcularının yorgun,
Yolcularının bezgin,
Ve bitkin olduğu,
Gibi,

Başı bilinmeyen,
Sonu görünmeyen,
Yolların anası,
Yolcuların,
Kara sevdası.,
Karanlık bir kuyu,
Görünmez dibi.

Bir yel değirmeni,
Ki,
Öğütür,
Önüne geleni,
Geri vermez,
Asla,
Gideni.

Çarkları,
Zaman,
Dişleri,
Dişlileri,
Çok yaman,

Her kes,
Her şey,
Sıra beklemekte,
Her anında,
Her safhasında,
Acıyla inlemekte.

Canlısı cansız,
Hepsi,
Ecelle mahkûm,
Verilmiş ezelden,
Ebedi hüküm.

Kul-i ruh,
Min emri rabbai,
İnne lillah ve inne ileyhi raciun,
Son fermanı,

Boynumuz kıldan ince,
Hükm-ü kader,
Kılıçtan keskince.

Yok, tebdile, tağyire,
Kimsede mecal,
O!
Kullü nefsin zaikatul mevt,
Deyince.

Necdet Erem

Kum Tanesi

İnsan mikro âlemi tanımaya çalıştı.
Cansızlarda atom, canlılarda hücreye dayandı.

Makro âleme yöneldi;
Büyük zan ettiği güneşin bile,
yanında çöldeki kum tanesi veya okyanusta damla kadar küçük kaldığı büyük kitleler ve kürelerle tanıştı.

Oysa bütün bunların onun hafızasında çöle nispetle bir kum tanesi kadar bile yer tutamadığının farkında değil.

Necdet Erem

Kur-andadır.

Gözlerini yumanlar, zanneder ki gecedir.
Kitaplar cilt ciltse, hepsi hece hecedir.
Bilinsin ki bu hayat, zorlu bir bilmedir.
Bu müşkül bilmedenin, çözümü Kur-an'dadır.

Her nesnede binbir sır, göz kırpar işve ile
İnsan dalmış gaflete, bilmez kendini bile,
Bildiği bir tek yol var, nesline eder hile,
Nefsin hilelerinden, kurtuluş Kur-an'dadır.

Yerler gökler beraber, ederken Rabbe secde,
Hani ey gafil insan, hakka kulluğun nerde,
Sarhoş gibi gezersin, dünya denen bu yerde,
Şeytanın hilesinden, kurtuluş Kur-an'dadır.

Görmez misin doğan gün, akşamla ölmektedir,
Zeval bulan batışı, çok şey söylemektedir.
Azrail tüm hismiyle, üstüne gelmektedir.
Her beladan kurtuluş, tek yolu Kur-an'dadır.

Meçhullerden sarılı, hayat denen bu yumak,
İnsanlık sayılır mı, bu sırlara göz yummak.
Hayat dediğin bumu, ömür boyu yorulmak.
Bu hayatın anlamı, bilinsin Kur-an'dadır.

İşte her gelen gider, dünya denen bu handan,
Bir yandan boşalsa da, doluyor öte yandan,
Haberin yok gibidir, sırlar dolu Kur-an'dan.
Ebedi saadetin, müjdesi Kur-andadır.

Ƙurtulmak mı istersin, stresten bunalımdan,
Önce sakıniver sen, hoş gelen haramlardan.
Mutluluk sırrını sor, nurlu beyan Kur-an'dan.
Beşeri mutlu eden, her müjde Kur-an'dadır.

Necdet Erem

Kurban.

Karabet, kurban demek,
İslam, istiyor emek,
İbrahim lebbeyk dedi,
İsmail, masum melek.

Sadakat ve itaat,
İnsan için saltanat,
Şeytan sürülmüş idi,
İşlemişti kabahat.

Kardeşlik bağlarıyla,
Muhabbet ağlarıyla,
Geliyor bayram şimdi,
Koçtan kurbanlarıyla.

Kutlu olsun dünyaya,
İnsanlık işte bu ya,
Rahmet dünyaya indi,
Zalimler kaldı yaya.

Bak Mü-minler el ele,
Muhabbet döndü sele,
Kin ve nefret silindi,
Düşmanlık gitti yele.

Kurbanımız koç olsun,
Ülkem mutluluk dolsun.
Kurban bayramı şimdi.
Ayrılıklar yok olsun.

Necdet Erem

Kurtuluş değil.

Gözler fark etmezler, aşkı sevdayı,
Bırak sürüp gitme, kuru davayı,
İslah eyle kurtul, nefsi hevayı,
Nefse köle olan, kurtulmuş değil.

Çöller vaha olur, mecnun gözünde,
Yiğit ona derler, durur sözünde,
Mertlik dilde değil, olsun özünde,
Nefsini yenmeyen, kurtulmuş değil.

Nedir bu gafletin, nedir bu hırsın,
Cehalete dalıp, hep aldanırsın,
Gördüğün her şeyi, senin sanırsın
Mala mülke tapmak, kurtuluş değil.

Bir gün gelir senin, sahan okunur,
O ilâhi sada, dost yüreğe dokunur,
Bin acıyla can, bedenden çekilir,
Malım mülküm diyen, kurtulmuş değil.

Buradan göçerken, ne götüreceksin,
Yaptığın işlerden, hep sorulacaksın,
En fazla bir kaç yıl, anılacaksın,
Ukbayı unutmak, kurtuluş değil.

Necdet Erem

Kurtuluş İstersen.

Yollar çok karmaşık, yolcular garip,
Zan etme ki oldun, bir şeye sahip,

Bak her gelen gider, sen kalırmısın?
Dünyadan acaba, kâın alırmısın?

Ne sandın hadisat, başı boşmudur?
Yaşadığın hayata, yok oluşmudur.

Ruhun dudağında, ebed türküsü,
Dünyalık zan etme yoktur ülküsü.

Sen anlamasan, da o ebet diyor,
Hakkı hatırlatan, sohbet istiyor.

Kapatma kulağı, hak davetine,
Gececek bir şey yok, inan eline.

Bak her şey kapılmış, zaman seline.
Kurtuluş istersen, kanma nefsine.

Necdet Erem

KUTLU YOL İ

Çaresizim deme.
Çaresiz bırakan, kadiyel hacat, mucibudaavat,
kadirelkeyyum vahidi ehede acz teskeresi ile müracaat edip;

Yunus Aleyhisselam gibi
"lailahe ille ente subhaneke inni kuntu minezzalimin"
münacatıyla mahlukattan yüz çevirip müsebbibül esbaba tam bir itimat ile müracaat et.

Fırtınalı denizi, azgın dalgaları, karanlık geceyi,
balığı, hatta balığın mide kaslarını bile Yunus Aleyhisselama hizmetçi kıldığı gibi şikayet
ettiğin şartları lehine çevirip sana hizmetçi kılsın.

Seni çaresiz bırakan sıkıntılar bitip;
Gönül rahatlığı vesilesi olup seni sahili selamete çıkarsın.

ÇARELER BİTİP, YOLLAR TÜKENDİĞİNDE,
YOLLARI VE YOLCULARI YARATANA YALVAR Kİ;

ÇARESİZ DERTLER MÜRŞİD OLSUN.
ÇIKMAZ SANDIĞIN YOLLAR KUTLU YOL OLUP O'NA GÖTÜRSÜN.

Necdet Erem

Kutsal Ev.

Her kesin bir anası, vardır bu bir kuraldır.
Mekke'de kutsal Kabe, tüm evlere anadır.

Adı Beytullah olup, nurdan sütun göklere,
Sade mü-mine değil, secdegah meleklerle,

Melekler yere inip, kabeyi tavaf eder,
İman-ı kamil kullar, metafta pervaz eyler.

Necdet Erem

Küskün Gibisin.

Tutuldum saçından örülmüş ağa.
Kesildi tüm yollar, sola ve sağa.
Şaşırdım bir türlü varmaz durağa.
Rotamı kaybettim. Umman gibisin.

Perişan halimi gören ağlıyor.
Aşkın ateş oldu, içim dağlıyor.
Hasret ateş imiş, her an yakıyor.
Beynimi kemiren, buhran gibisin.

Bak seni elimden, aldı yaradan.
Çıkıyor şu kabir, artık aradan.
Şeslen ne olursun bana oradan.
Sanki sende bana, küskün gibisin.

Tut elimi artık, sensiz olmuyor.
Uzadı geceler, güneş doğmuyor.
Teselliler bana, umut vermiyor,
İçimde sönmeyen, külhan gibisin.

Beklerim haşre dek, yolunu artık.
Göz yaşım ederim, ekmeğe katık.
Dalgalar kabardı, yelkenim batık.
Mecnunu öldüren, Leyla gibisin.

Necdet Erem

Küskünüm.

Küsmek çare değil, Ey güzel dostum,
Hiç kimseye deme ben sana küstüm.
Söylenen kem söze, baktım ve sustum.
Sevmeyi unutan, kalbe küskünüm.

Unutma bu hayat, kısacık bir yol,
İncecik bir menfez, uzunca bir hol.
Bırak düşmanlığı, sen sevgiyle dol,
Sevgiye darılan, kula küskünüm.

Uçuşur kelebek, gezinir böcek,
Kime kalmış dünya, gelen gidecek.
Aşka susayanlar, bir gün gülecek,
Aşksız geçen tatsız, güne küskünüm.

Bülbül hasretinden, güle dem çeker,
Seven gönül, sevgiliden gam çeker,
Aşıka hasretlik, ölümden beter,
Aşka küsen, aşıklara küskünüm.

Aşk varlığın ruhu, incinmesin ha!
Aşk çorak gönülde, ilahi vaha,
Sev sonuna kadar, aşksız kalma ha!
Aşksız geçen, her anıma küskünüm.

Mecazi aşkı geç, mutlak aşkı bul,
Seni yaratana, ol sevgiyle kul,
Yaradan adına, gel sen aşkla dol,
Allah'a gitmeyen, yola küskünüm.

Necdet Erem

Lailahe İllallah I

Zerreler ve kurreler,
Hep dağlar ve dereler,
Birlikte zikrederler.
Lailaheillallah.

Pası siler gönülden,
Onsuz ne gelir elden,
Eksik olmasın dilden,
Lailaheillallah.

O, yolun başı sonu,
Durmadan öku onu.
Unutma sakın şunu,
Lailaheillallah.

O, sözlerin sultanı,
Yüce mevlamın şanı,
Sen yalnız onu tanı.
Lailaheillallah.

Dertilere derman o.
Gönüllere ferman o,
Cümle söze sultan o
Lailaheillallah.

Güneşe nur verendir,
Dünyayı döndürendir.
Kuldan rabbe gidendir.
Lailahe illallah.

Dilim onu söylesin,
Cümle alem dinlesin,
Yerler gökler inlesin.
Lailaheillallah.

O imanın özüdür,
Gönüllerin gözüdür.
Ehli iman sözüdür.
Lailaheillallah.

Ey Allahım ben sana,
Aşıkım yana yana,
Son sözde söylet bana
Lailaheillallah.

Necdet Erem

Lailaheillallah. (II)

Her işin başı sonu,
Sakın unutma onu,
Allah'ın nurlu yolu,
Lailaheillallah.

Aklın ile fikreyle,
Dilin ile zikreyle,
Ta yüreğinden söyle,
Lailaheillallah.

Her yerde var izleri,
Nurlandırır gözleri,
Kurtarandır bizleri.
Lailaheillallah.

Karanlığa nur odur.
Kalbe huzur doldurur.
Cennete giden yoldur.
Lailaheillallah.

Tekrar eyle durmadan,
Ölüm gelip çatmadan,
Hesaplar sorulmadan,
Sen de Lailaheillallah.

Lahavlevela kuvvete illabillah.

Necdet Erem

Ma'un Sure-i Celilesi.

107-MA'UN:

Rahman ve rahim olan Allah'ın adıyla.

- 1- Dini yalanlayanı gördün mü?
- 2- İşte o, öksüzü iter, kakar.
- 3- Yoksulu doyurmaya önayak olmaz.
- 4- Vay haline o namaz kılanların ki,
- 5- Kıldıkları namazın değerine aldırış etmezler.
- 6- Gösteriş yaparlar onlar,
- 7-Ve yardımlığı sakınırlar (zekatı vermezler) .

Azim olan şanı yüce Allah doğru söyledi.

Bismillahirrahmanirrahim.
Elhamdulillah rabbil âlemin vel akıbetülilmuttakin
vesselatu vesselamu ala resulina Muhammedin ve ala alihi ve eshabihi ecmein.
Amin Ya Mu-in.

Din insanlar arasında ahlak, adalet, sevgi, kardeşlik, yardımlaşma gibi insani değerlerin hayata hâkim kılınmasını emreden;
Ahiret inancı ile hayata anlam kazandırıp,
tüm sıkıntı ve zorluklarına rağmen yaşamı yaşanmaya değer kılan ilahi sistemin adıdır.

Allah'a ve ahirete inanlar;
Yaratıp yaşatan, sayısız nimetler ile donatan Allah'ı razı etmek,
Ruhlarında yaratılmış olan ebedi hayat isteğinin tahakkuk edeceği ahiret hayatında Allah'ın vaad ettiği cenneti kazanmak, cehennemden korunabilmek için özverili olmaları gerekmektedir.

İşte bu sure-i celilede Dini yalanlayanı gördün mü?
Sualinin arkasından insani vasıf ve niteliklerini kaybetmiş,
onu bağrına basıp bünyesinde besleyip büyüten insanlık ailesine karşı vazifelerinden bihaber,
gaflet içinde, mal, makam, servet ve sağlığın vermiş olduğu şımarıklık ile kendisini ihtiyaçsız zan edip, ihtiyaç sahiplerini unutmuş.

İnkâr içinde olduğundan,
Allah'a karşı mesuliyetinin de farkında değil.

Özellikle öksüzü sahipsiz zan edip itip kakar.
Kendisinin de bir gün muhtaç duruma düşebileceğini aklına getirmeyip,
yoksulun en temel ihtiyacı olan beslenmesine bile yardımcı olmadığı gibi başkalarının da bu insani vazifeyi yapmasına fırsat vermez ve yardımcı olmaz.

Dini yalanlayan bu bencillerin yanı sıra,
bir de dine inanıp namazını dahi kılan bazıları vardır ki;

Kıldıkları namazın değer ve önemini farkında değildirler.
Ya tabii bir ihtiyaç,

Veya geleneksel bir vazife imiş gibi namazlarını kırlarlar.
Bir angarya imiş gibi aradan çıkarmaya çalışrlar.

Kıldıkları namazın onlar için ne ifade ettiğinin farkında değildirler.
Hayatlarına anlam kazandıran en değerli dünya ve ahiret sermayeleri,
İzzet, kıymet, lezzet, servet, huzur ve saadet vesilesi olduğunu düşünemezler.

Hatta birileri görsün diye, riya ve gösteriş sebebi yapıp, dünya ve ahiret saadet vesilesi,
cennet ve cemalullah'ı kazandıracak ibadetlerini günah kaynağı haline getiriler.

Veya Allah'ın insanlar arasında muhabbet ve adalet kaynağı olsun diye emretmiş
olduğu zekât, sadaka ve benzeri mali yardımları sakınır,

insan onuruna yakışmayan bir bencillik içinde sadece nefsi için yaşayan hayvanlar gibi
bir hayat sürüp sonradan da işledikleri suçların cezasını görmek üzere Rablerinin
huzuruna çıkarlar.

“EL-İLMU İNDELLAH LAYE-LEMUL ĞAYBİ İLLALLAH.”

Allah dını yalanlama cür-et ve cehaletinden,
inandığı dinin değerini anlayamama gafletinden yerine getirmeme tembellik ve
tenperverliğinden muhafaza buyursun.

İnanan, inandığı gibi yaşayan
insan-ı kâmil adına layık kullarından kılması dilek ve temennilerimle.

Necdet Erem

Mahkum Kalma.

Zalim, nefis değil, zulmeden benim.
Emmareye mahkum olma, kardeşim.
Mutmainne bak söylüyor, seninim,
Emmarede mahkum kalma, kardeşim.

Levvame mülhime, karşıdan bakar,
Emmareye mahkum olma, kardeşim.
Safiye raziye, bak nurlar saçar,
Emmarede mahkum kalma, kardeşim.

Nefis sana bir, imtihan aracı,
Emmareye mahkum olma, kardeşim.
Gelmiş konmuş, şu bedene kiracı,
Emmarede mahkum kalma, kardeşim.

Melek sana hayran, bakar bilmezsin,
Emmareye mahkum olma, kardeşim.
Cümle sana aşık, neden görmezsin,
Emmarede mahkum kalma, kardeşim.

Nefis olmasaydı, sen olurmuydun?
Emmareye mahkum olma, kardeşim.
Makam-ı sidrede yer bulurmuydun?
Emmarede mahkum kalma, kardeşim.

Nefis dediğimiz, yağız bir attır,
Takva yularını, boynuna taktır,
Gör ki kara benlik, aklardan aktır.
Emmareye mahkum olma, kardeşim.

Emmarede mahkum kalma, kardeşim.

Necdet Erem

Mahrum Bırakma

Renkler siliniyor, gözümde bir, bir.
Anlamadım, bendeki garip hal nedir.
Ufuklar daraldı, dünyam karanlık.
Düşüncem karıştı, fikrim bulanık.

Arandım bir ışık sağ ve solumdan.
Takılıp kalmasam bende yolumdan.
Giden gitti, gelen geçti, garibi,
Ayuçlarım doldu göz yaşlarımdan.

Dostlara yalvardım bir el uzatın,
Düşmüşüm ne olur beni kaldırın.
Halime bakıp ta kızmayın bana,
İçimdeki hissi gelin öldürün.

Seçemiyorum artık, sağ ve solumu,
Kaybettim yürürken doğru yolumu.
Nefsim gayyalara sürükleniyor.
Rehberim dese de gel bana doğru.

Rabbim diliyorum kurtuluşumu.
Ne olur sen göster bana yolumu.
Nebinin izinden Kur-an nurundan,
Mahrum bırakma garip kulunu.

Necdet Erem

Mahşer Yerinde.

Mübarek kapasa da, yardım kapısın,
Kral sarayında, taklasın atsin,
Korkaklar gafletle, uykuya dalsın,
Hesabı sorulur, mahşer gününde.

Ölenler ölmüyor, eyleme merak,
Korkağa şehadet, her şeyden irak,
Sefih yardım etmez, sen onu bırak.
Hesabı sorulur, mahşer gününde.

Bugün gazze yanar, yarın kahire,
Malım mülküm deyip, düşme fahire,
Şehid ölmez inan, bakma zahire,
Hesabı verilir, mahşer gününde.

Hamas düşman değil, uyan Müslüman,
Şamın halî olmadan, gazzeden yaman,
Bağdat yıkılırken, gülünler pişman,
Hesabı sorulur, mahşer gününde.

Bu dünya herkese, bir Pazar yeri,
Kazanmak için bak, dökmeli teri,
İmansız yüzünde, sahtiyan deri,
Hesabı sorulur, mahşer gününde.

Necdet Erem

MANA VE MAKSAT

Muhakkak ki kalp denen şey kastan bir kan pompası, beyin ise bir ilik topağı olmadığı gibi, insan da sadece ET KAN VE KEMİKTEN ibaret değildir.

İstisnasız her şeyin bir maddi ve bir de manevi yönü vardır. Unutulmamalıdır ki her madde yaratılış maksadına hizmet eden sayısız mana, maksat ve mesajlar ile doludur.

Tabi akli bir ilik topağından, kalbi bir kas yumrusundan, vücudu et, kan ve kemik yığınınından ibaret olmayan, yaratılış mana ve maksadından haberdar olup, yaratılış mana maksadı doğrultusunda yaşayanlar için.

Necdet Erem

Marifet Nurları.

Sanatta sanatkâr var,
Görecek gözün varsa!

Sonsuz hikmeti görür,
Aklın, İdrakin yarsa!

Tüm sırlar sende gizli,
Sen bela mimarının,
Seçtiği sırlı arsa!

Farkına var sendeki,
Marifet nurlarının,
Süzülüp kainattan
Akıp kalbinde dolsa.

Canlı cansız, tüm varlık,
Her şeyi sana borçlu,
Seninle Allah ile
Güçlü bir bağın varsa! .

Necdet Erem

Maşallah Barekallah.

Allah diyen şirin diller,
Kalem tutan güzel eller,
Çarpsın aşk ile gönüller,
Allah, Allah, ilallah.

Açılsın umutla eller,
Duaya başlasın diller,
Hakka Dilbeste gönüller,
Zikretsin aşk ile Allah.

İman eden mü-minler,
Bahçedeki gonca güller,
Öten Şeyda bülbüller,
Beraber desinler Allah.

Küre zerre, beraber,
Verirler ondan haber,
İnananlar zikreder,
Her nefeste illallah.

Ne mutlu inana,
Aşkla şevkle yanana,
Hak yolunda olana,
Maşallah barekallah.

Necdet Erem

Mecnun Desinler.

Karalar bağladım, düşeli aşka,
Bilmedim aşk ile olmazmış şaka,
Farkına varmadan basmışım faka,
Tuzağı bilmezler, kördür desinler.

Eşya ve hadisat, aşkla el ele,
Sanmayın ki aşık çekiyor çile,
Çile nedir varın sorun bülbüle,
Açmaz ki ağzını dilsiz desinler.

Su toprağa aşık, toprak ta suya,
İnsanlık muhtaçtır güzel muştuya,
İşte meydan, çekilme sen kuytuya,
Yiğitler yiğidi, Haydar desinler.

Yiğit ol yıkıver, benlik bendini,
Hadi meydan senin göster kendini,
Her an hesaba kat kalleş fendini,
Meydanlar fatihi, Battal desinler.

Leyla'yı ararken Mevla'yı buldum.
Onu Leyla sandım, sevdim avundum.
İlahi aşk ile, yandım kavruıldum.
Bilmeyenler varsın Mecnun desinler.

Necdet Erem

Medet İlahi,

Çaresizim, zalim nefsin elinden,
Cehaletten hak yolunu bulamaz,
Sırtıma yüklenen, bunca elemden,
Yorgun düşmüş ne yaptığın bilemez.

Dünü öldü, yarın var mı sormuyor,
Kabre giren, bunca canı göremez.
Elemler kederler, rahat vermiyor,
Kahır çeker, kendisine gelemez.

Nice canlar, kara toprağa girdi,
Kimse burada, muradına eremez,
Azrail gül misal ne canlar derdi,
Takip eder, kimse onu sezemez.

Gelen gider giden gelmez bir handır,
Bu gün varız, son saatin bilemez,
Aşk kaşığı, hasret balına bandır.
Bu dünyada, aşksız gönül gülemez.

Ey nefsim, faniden yüzünü çevir,
Bu gafletten, sana fayda gelemez.
Şu garip, halini bilmeyen nadan,
Her yaptığı, kaydedilmiş bilemez.

Bu nasıl bir sınav, herkes içinde,
Mahalli maksuda, kimse eremez,
Medet Yüce Rabbim. Medet İlahi,
Rahmetin olmazsa bu kul gülemez.

Necdet Erem

Medet Ya Resulallah.

Gönüllerin sultanı, dertlilerin dermanı,
Son mesajın sahibi, bildir bize fermanı,
Dünya bir ekin yeri, haşir onun harmanı,
Muhtacız himmetine, medet Ya Resulallah.

Kalplerimiz çırpınır, aşkının rüzgarında,
Hasret türküleri var, ruhun dudaklarında,
Aşıklar yolun gözler, gurbet ufuklarında,
Bu hasrete bir son ver, medet Ya Resulallah.

Canlarımız dudakta, kurudu gönül bağı,
Artık cünuna vardık, tükendi gönül yağı,
Aşkınla yananlarla, coşar Arafat dağı,
Yanan bu gönüllere, medet Ya Resulallah.

Kabe'de hak dostları, aşk-ı Hakla coşuyor,
Ravzana yüz sürenler, nurlara gark oluyor,
Canana hasret canlar, Mekke'de buluşuyor,
Rüyamıza teşrif et, medet Ya Resulallah.

Çalksın artık, bu hasret, perdeleri aradan,
Öz nurundan var etmiş seni yüce yaradan,
Ümmetine bir görün, yine kutlu Hıradan,
Hasretimizi dindir, medet Ya Resulallah.

HAYATA anlam katan, imanı sende bulduk,
Kutlu mesajın ile YOK olmaktan kurtulduk.
Düştük gaflet içine, can evinden vurulduk.
Gel de tut elimizden, medet Ya Resulallah.

Necdet Erem

MEHDIYET

Bu zat, yeryüzünü, eskiden cevr ve zulümle dolu olmasının aksine, adalet ve hakkaniyetle doldurur." İbni Mes'ud Tirmizi, Fiten 52, (2231, 2232)

Mehdi:

Beşeri medeniyetin nimet ve imkanlar açısından en zengin ve en rahat bir döneme gelmesine rağmen;

İnançsızlık ve inançsızlıktan kaynaklanan ahlaksızlık yüzünden, huzur ve mutluluğu kaybettiği,

dini literatürde adına ahir zaman denilen zaman diliminde hidayet vesilesi, insanlar arasında hak, adalet, ahlak, muhabbet, şefkat ve merhamet bağlarını kuracak dünyayı savaşlardan arındıracak insanlığa saadet ve mutluluk dolu bir zaman diliminin yaşanmasına vesile olacak manevi yetki ve yetenekler ile donatılarak gönderilmiş, Allah'ın salih kullarından bir kul.

Ahir zamanın fen ve teknolojisinin sağlamış olduğu maddi, manevi ulaşım ve iletişim imkanlarını kullanarak, dinler arasında ortak noktaları tespit edip, dindarlığı husumet, kin ve kavga sebebi olmaktan çıkaracak.

Milletler arasında eğitim ve kültürel faaliyetler ile ortak noktalar oluşturup; halklar arasında savaşı gerektirecek önemli, ciddi hayati bir husumet olmadığını gösterip;

devlet idarecileri arasındaki kin ve düşmanlık sebebi olan anlamsız rekabet savaşlarını ortadan kaldırmak veya asgariye indirmekle vazifelendirilmiş olup, kendisine has statükonun esiri olmayan, gelenek ve göreneklerden bağımsız, klasik düşünce ve anlayışın dışında hareket eden, evrensel mesajlar ile bütün insanlığı kapsayan ve kucaklayan;

HAYATI BARIŞ VE KARDEŞLİK İÇİNDE ANLAMLI VE AMAÇLI YAŞAMAYA DAVET EDEN,

kavgacı klasik çizgi dışı düşünen, İslami temel kaynakların dışına çıkmadan özgür ve özgün tez ve teoriler ortaya koyan;

beşerin ortak karakterinden hareket ederek ALLAH'A KULLUK, MAHLUKATA SULTANLIK PAYDASINDA birleştirici ve buluşturucu esaslar ortaya koyan;

İnsanlığın artık ortak değerlerde buluşması zamanının geldiğini, şartların oluştuğunun altını çizen, ilimi ve iradesi, fazilet ve kemalatı,

riyaset ve dirayeti ile dünya düşünürlerinin de dikkatlerini üzerinde toplayan;

Geçmiş kültür ve medeniyetleri iyi bilen, içinde yaşanmakta olunan zamanı iyi ve kötü şartları ile gören ve tanıyan, geleceği ilim, basiret, feraset ve marifet ile okuyabilen, hakka dilbeste hakikate aşına nezih hayatı ile manevi yetenek ve yetkilerle donatılmış Allah'ın kullarından bir KUL.

BEKLENEN, EVRENSEL KİMLİĞE SAHİP VE İNSANLIĞA EVRENSEL KİMLİKTE BULUŞMA VE KAYNAŞMA GEREĞİNİ İKNA EDİCİ MESAJLAR İLE ANLATACAK ORTAK MANEVİ DEĞERLERİ TEMSİL EDECEK BU ZATIN GELMESİ, ARTIK GLOBALLEŞEN DÜNYANIN, OLGUNLAŞAN SOSYAL VE KÜLTÜREL GELİŞMELERİN KAÇINILMAZ BİR SONUCUDUR.

Olaylar, insanlığı bu mutlu sona doğru sürüklüyor.

Köleleştirici, sömürgeci, çatışmacı ve çatıştırmacı hakim global otoritelerin anlamsız direnişleri ile zaruret arz eden bu sürecin yok edilmesi veya durdurulması imkansız olup, ancak bir süre daha insanlık zararına geciktirilebilir.

Şunu da söylemeden geçemeyeceğim.

Bu güne kadar tembellerin sığınma limanı olan Mehdiyet düşüncesi, bundan sora anlamsız, haksız miskinleştiren bir beklenti olmaktan çıkıp,

HAYATIN SONUCU İTİBARIYLA ANLAMLI VE AMAÇLI YAŞANMASINA İNANAN HER İNSANIN KENDİSİNİN BİR MEHDİ MES'ULİYETİ İÇİNDE OLDUĞUNUN ŞUUR VE BİLİNCİ İLE beklenen O zatı mitolojik bir kurtarıcı değil, KURTULMAYI HAK ETMİŞ İNSANLIGI ŞEKİLLENDİRİCİ BİR GÖNÜL MİMARİ, GLOBAL ÖLÇEKTE MAHİR BİR TOPLUM MÜHENDİSİ OLARAK GÖRMELİ VE BEKLEMELİDİR.

EL İLMU İNDELLAH.
LAYE-LEMUL GAYBİ İLALLAH.

Necdet Erem

Mehmet Akif ERSOY! ..

Yurdumu sarmıştı düşman, dört bir yandan,
Saldırdı yedi iklimi, deniz hava ve karadan,

Hastalığı belliydi, bu yorgun bitap milletin,
Yeisti adı ruhunu esir alan, uğrusuz illetin.

Bir basu badelmeyt lazımdı, umutsuz ruha,
Bekliyordu davran diye, haykıran bir sayha.

Gezdin vatanın adım adım, her köşesini,
Dinledin mazluminin, arşa çıkan nalesini,

Haykırdın yeter, ağlamak değil son çare,
İzzet ve şerefle, gireceksen gir kara yere.

Hürriyetsiz esir yaşamamanın, ne kıymeti var,
Hadi davran, kurtulmak için hala umut var.

Meyyite hayat bahşeder gibi, Mevlam rahmeti ile
Ruhlara çuşuhuruş veren, sözler getirdi sende dile,

Kardeşlik bağlarını bağladın kopmayan iman ipiyle,
Ayrılığa fırsat vermedin, Safahatta aruzun saf diliyle.

Tefrika girmende bir millete düşman giremez dedin,
Ayrılığı öldürüp, kardeşliğe yeniden kuvvet verdin,

Bugün seni anmalı anlamalı, destanını yazdığın Asımın nesli,
Seciyeler taşıyor şanlı ecdadından bu nesil her halinden belli,

Vatanın dertli günlerinin dertli şairi, ruhun şad olsun,
Yoldaşın Kur'an, makamın cennet, kabrin nur dolsun.

Sana dar gelmeyecek makberi, kazdı gönlünde bu millet,
Selam Rahmetli Akif'im, kırılınsın zincirler bitsin artık zillet.

Necdet EREM

Vatan ve milletimizin dertli günlerinin dertli Vatan şairi,
Merhum, mağfur muhterem Mehmet Akif ERSOY'U vefatının 77. yıl dönümünde
rahmetle anıyor,

istiklal mücadelemizde yorgun ve umutsuz bir haleti ruh içinde olan vatan evladına
hitaben coşkulu vazu nasihatleri,

heyecan veren şiirleri ile istiklal ve hürriyetimizin kazanılması,
bağımsız devletimizin kurulmasında göstermiş olduğu asil mücadelesinden dolayı
minnet ve muhabbetlerimi arz ediyor,

bu arada hasretini çektiği ASIMIN NESLİNİN
bayrağı devraldığını görmenin mutluluğunu yaşıyorum.

Ruhun şad olsun Üstadım.

Asımın nesi diyordun ya,
Nesilmiş gerçek.

İşte çiğnetmedi namusunu,
Çiğnetmeyecek.

Rabbim rahmeti ile şad,
Mekanını cennet makamını ali eylesin.

Necdet EREM

Necdet Erem

MEKKENİN FETHİ

Mekke nazarı huda, Mekke kabeye mekan.
Mekke Resul-i zişana vatan, lutfuhudadan.

Mekke çile dolu, sabır yurdu,
Ali fetihle putları yıkıp şirki kalbinden vurdu.

Mekke ademle açtı gönlünü rabbe ubudiyete,
Beşer mekkeden doğan güneşle erdi ebedi saadete.

Bir fetih lazımdı Mekke için,
Ama önce ondan ayrılıp çekilmeliydi hasret.

Medineden şahlanmak için,
Lazımdı resule ve ashabına dillere destan bir hicret.

Kurulmalıydı İslam'ın ilk site devleti,
Verilmeliydi, bedirde, Uhud'da, Hendekte ilk imtihan,
Bu zaferlerle dize gelmeliydi tevhid sancağının önünde cihan.

Yükselmeliydi LAİLAHEİLALLAH sancağı Medine burcundan,
Beşer uyandırılmıydı daldığı ölümcül gaflet uykusundan.

Artık şirke verilmeliydi hak ettiği ders.
Gösterilmeliydi insanlığa dünya zindanından cennete giden adres.

Yıkılmıydı şeytanın yuvalandığı virane.
Mekkeyi fethetmek için Halid bin velid olmuştu deli divane.

Aşk ile coşmuştu Ebu Bekir, Ömer, Osman, Ali ve tüm eshabıgüzin.
Karşıda müşrikler, umutsuz, üzgün ve bu günün münkirlerinden de bezgin.

Evet şirk, cehalet, inkar ve inat,
Ta Habil ile Kabilden beri devam eden kin ve nefret,
O günde hakkı boğmak için her zamankinden daha azgındı adavet.

Bir son verilmeliydiartık şeytanın inkar saltanatına.
Hayata anlam kazandıran İMAN hakim olmalıydı akıllı insanların hayatına.

Yüründü tevhid yurdunu işgal etmiş olan küffar üstüne her koldan.
Zafer müjdesi gelmişti artık dönüş yoktu bu kutsal yoldan.

Şükürler olsun alemlerin rabbi olan Allah'a.
Fethi mübini ihsan eyledi ümmeti Resulullah'a.

Ey ümmet uyan da kendine gel her yer senin için Mekkedir Medinedir.
At üstündeki ölü toprağını çık meydana, sor kendine yaşadığın bu zillet nedir?

Her yer Allah'ın mülkü senede iman etmiş bir kul isen.
Unutma tevhidin nuruyla dünyayı aydınlatmandır beklenen senden.

Mekke fetholdü, daha ne Mekkeler var senden fetih bekleyen.
Beşerin akıl ve gönlüdür bugün müşriklerin esareti altında inleyen.

Necdet Erem

Melektir

Kalp kırma ne olursun, kırılmış olsanda sen,
Düşmanlık gördüğünü, af edip nefsi yen.

Düşmanlığa düşmanlık, nefsi tatmin etmektir.
Af yolunu seçenler, sanki birer melektir.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 001 ÖLÜMSÜZ GİBİ

Ölümsüz gibi yaşamak,
insanı ölümsüzleştirmedigine göre!

Her gün her an, yeni doğan bebeler dahil, her yaştan,
ölümlere şahit olan insanın, ÖLÜMSÜZ GİBİ yaşaması korkunç bir yanılığ değilmi?

Fani dünyada, geçmişin YOK,
geleceğin MEVHUM VE MEÇHUL olduğu bir hayatta,

insanların çoğunluğunun ÖLÜMSÜZ GİBİ yaşama yanılığını,

Ölümsüz bir ruh taşımalarında aramak lazım geldiğine inanıyorum.
("KULİ RUH MİNEMRİ RABBİ" Deki ruh Allah'tan bir emirdir. 17/85 İsra)

Bir rüyaya benzeyen dünya hayatında,
insanlara ölümsüzlük özelliğine sahip bir ruh verilmesi,

Yaratıcının bekası ile
ebedi bir alemin varlığını düşündürme mesajını taşıırken;

Maalesef, istisnasız hepimiz için
dünyada ebedi kalacakmışız yanılığ ile
ahireti ve ahirete ait vazifelerimizi unutma vesilesi olmuştur.

Ne garip, değilmi?

Necdet Erem

Meltem esintisi 002 SENİ ANLAYAMAMAK

Her işini anlamlı, amaçlı, maddi veya manevi bir ücret karşılığında yaptığından dolayı AKILLI dediğimiz insanların çoğunluğunun, hayatlarını sonucu itibari ile ANLAMLI, AMAÇLI ve zahmetine değecek bir ücret karşılığında yaşadıklarını gönül rahatlığı ile SÖYLEYEBİLİRMİYİZ?

Görünen o ki,
ya YOK olacaklarına inanıyor
veya YOK olacaklarmış gibi sorumsuzca yaşıyorlar.

Ne garip! ..

İnsan her şeyi anlama kapasitesinde yaratılmış olsa da,
galiba yüceler yücesi yaratıcısını ve AHSEN-İ TAKVİM suretinde yaratılmış olan kendisini YOLUN SONUNA VARMADAN, ASLA anlayamayacak ve tanıyamayacak.

Evsaf ve efaalin sığırmaz akla,
seni anlayamamak ANLAMAKTIR Allah'ım.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 003 SEN NESİN

Ey Dost! ..
Sonuç itibariyle SEN, muhakkak öleceksin.

Genç isen! ..
Güvenme gaflete düşme, sakın ola ki ahireti, hesabı, sıratı, cennet ve cehennemi unutma! ..

Azrail can alırken, eline verilen listedeki isimlerin yaş hanesine bakmaz.

Bu gün ölenlerin istatistiği yapılacak olsa,
her an, her yaştan ölen insanlar olduğu gibi;

sanıyorum, çoğunluğunu gençlerin ve daha gençliğini bile göremeyen dünyayı tanımaya, hayatla tanışmaya fırsat bulmayan çocukların oluşturduğuna şahit olacaksın.

Dikkat et! ..
Hayattan beklediğin, uzun yaşama şansını yakalarsan, verdiğin mücadele sonunda, yaşlanmak hastalıklar ile boğuşarak acılar içinde sürünerek ölmek mi?

Hayır ASLA!
Böyle bir son için ne yaşamaya nede yaşlanmaya değmez.

Öyle ise! ..
Allah'ı bil,
Kur-anı dinle,
Rehberin olan Resule benze.

Ki.
Yaşamın yaşanmaya değer bir anlam kazansın.

Ahirete hazırlıklı yaşa.
Ömür sermayen kumarda kaybedilen değersiz pula dönüşmesin.

Yok olmaktan kurtulmanın yolu! ..
Varlığa ve varlıkta sonsuzluğa inanarak, yokluğu yok etmekle mümkün olabilir.

Yok olmayı KURTULUŞ GÖRENLERİN, YOK OLMAMAK İÇİN, HAYATI ZORLUKLARINA RAĞMEN, SONUNA KADAR YAŞAMAK İÇİN VERDİKLERİ AŞANSIZ, ANLAMSIZ VE AMAÇSIZ YAŞAM MÜCADELESİNİ ANLAMAK MÜMKÜN DEĞİLDİR.

Sen yaşamını anlamsız, amaçsız olmaktan çıkar.
AMANSIZ mücadelenin sahte kahramanı olmayı HAYAL ETME! ..

Donkişotluk yaparak, yel değirmenleri ile savaşın sonu, acı bir mağlubiyet ile akıl sahipleri nazarında MASKARALIKTIR.

Ölümden sonrası yoksa! ..
Şuanı bile yaşamının hiçbir anlamı yoktur.

Ahret ve hesap varsa! ..
Yaşam anlamlı, hayat amaçlı,
son nefes bile değerlendirmeye değer,

kurtuluş vesilesi olacak büyük bir ticarettir.

İşte sana bir ticaret ki! ..
Fani hayata bedel EBEDİ BİR CENNET.

Öyle bir meşguliyet ki! ..
Kazancın, dünyada ahlak, adalet, itibar, sağlık, saygı ve muhabbet. Vs.

Ahirette! ..
İdraklerin üstünde RUHUN FİZİK VE KİMYA ÖTESİ STANDARDINDA ebedi cennet,
verasında Mahbub-i hakikinın muhabbet denizinde, cenneti bile gölgede bırakacak olan
Rü-yet.

Tercih senin.
İstedğini tercih et.

Ama yanılmamaya dikkat.

Unutma;
her şey senin için! ..

Kendine sor;
Sen nesen, niçin ve kimin için!

Necdet Erem

Meltem Esintisi 004 Her Şeyin Bir Bedeli.

İnsanlar, öldükten sonra cenazelerine katılan insan sayısının çokluğu, arkandan çalınan alkışları duymak isteyecek kadar bile olsa beklenti içinde iseler! ..

Neden ruhlarındaki gerçek ebedi hayatı kazanma adına bir gayret göstermezler? Nev-in sürekliliği ferde süreklilik kazandırmayacağı gibi, nev-in de sonun geleceğini düşünce yeteneğini kaybetmeyenlere bir ihtardır.

Birey mühim değil diyenler! ..
Ölüp gittikten sonra toplumun ne önem var?
Toplum adına katlanılan fedakârlıklar ne ifade eder?

Birisi açken başkalarının karınlarının tok olması
Aç olan ferdin midesindeki sancuları kesmeye yetiyormu?

Laf ebeliği bırakılmalı! ..
Toplum ve insanlık için yaşamak insanlığın zihnini karıştırmak,
yaratılış gayesinden uzaklaştırmak değerlerine ihanet etmelerini sağlamak demek değil.

İnsanlık için yaşadığını ZAN EDENLER dışarıya çık çöpte attıkları ekme kırıntıları ile hayat idame etmeye çalışan HEM CİNSLERİNE,
Evlerinde pahalı ithal mamalar ile besledikleri köpek kadar kıymet vermedikleri insanları görmeli! ...
İnsanlığından utanmalı değil mi? ..

İnsanlık adına insanlık suçu işleyenlerin,
toplum için yaşadıkları iddiası ise züğürt tesellisi olan LAF EBELİĞİNDEN BAŞKA BİR ŞEY DEĞİLDİR.

İnkâr ile ruhunu yokluğa mahkûm etmiş zavallıların ebediyet aradığı şöhret bataklığıdır.

Mutluluk insani,
haz hayvani bir histir.

Yüce yaratıcı yaptırdığı işlerin devamını temin adına,
Yarattığı mahlûkata, vermiş olduğu teşvik primidir.

Çalıştığımız işlerde almış olduğumuz maaş ve primler gibi! ..

Bunları bir birine karıştırmamak lazım.
Mutluluk manevidir.
O da her şeye madde nazarı ile baklanların anlayacağı bir şey değildir.

Her şeyin bir bedeli vardır.

Bir bardak suyun bedelini ödemedi içemeyenler.
Tükettikleri bunca nimetleri karşılıksız mı zan ediyorlar?

Yoksa borçlarının ödenemeyecek kadar çoğaldığının endişesi ile İNKAR YOLUNU MU SEÇİYORLAR?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 005 İLİM

Hepimizin bir birimizden öğreneceği,
istifade edeceği ve bildiğini paylaşacağı o kadar çok şey var ki.

Hiç birimiz tek başımıza bir şey değiliz.
Birbirimizle değer kazanır, birbirimizle değerli bildiğimiz şeyleri paylaşıyoruz.

Efendimizin ilimin önemi ve öğrenme yollarını gösteren çok hadisi şerifleri olmakla
beraber şu birkaç tanesini çok dikkat çekici buluyorum.

"TALEBUL İLMİ FARİDETÜN ALA KULLİ MÜSLİMİN"
İlim talep ve tahsil etmek her Müslüman üzerine FARZDIR.
(kadın erkek, milliyet ve memleket, yaş ve konum fark etmeksizin.)

El imanu üryanun ve libasuhuttakva ve zinetuhul haya-u ve semeratuhul İlm.
İman çıplaktır, (korumasızdır) libası (elbisesi, koruması) tavka, süsü, ziyneti haya,
semeresi, (meyvesi) ilimdir.

Likulli şey-in tarikun ve tarikul cenneti el ilm.
Her şeyin bir yolu vardır, cennetin yolu ise ilimdir.

Hiç kimsenin okumakla tüm ilimlere vakıf olma imkanı yoktur ve olamaz.

İlimde kolektif bir şuur oluşturularak bilgi bankası şeklinde çalıştırılmasının altı çiziliyor.

EL İLMU HEZAINÜ MEFATİHUHA ESSUL.
İlim bir hazinedir, anahtarı sual sormaktır, mesajı ile ulaşamadığınız ilme soruşturarak
kavuşabilirsiniz diye yol gösteriyor.

Her şeyi bilen hiç kimse olmadığı gibi, hiçbir şey bilmeyen hiç bir kimse de yoktur.

Hiç ummadığınız kimselerden, alim zan ettiğiniz kimselerde bulunmayan marifet
mesajları alabilirsiniz.

Şöyle derler.
" HARABAT EHLİNİ HÖR GÖRME ZAKİR,
DEFİNELERE MALİK VİRANELER VAR."

Soran maksuduna ulaşır.
Sora, sora Bağdat bulunur.
Soran dağları aşmış, sormayan düz yolda şaşmış, gibi.

"UĞDU ALİMEN, EV MUTEALLİMEN, EV MUSTEMİEN, EV MUHİBBEN VELTEKUNİL
HAMSE İLETTEHLUKETİ."

Ya alim olunuz.
Ya talebe olunuz.
Ya dinleyici olunuz.
Ya ilmi ve alimi seven ve destekleyen olunuz.

Sakın haaa!
Beşinci olmayınız helak olursunuz.

Vasıfsız odun yanmaktan başka bir işe yaramadığı gibi;
Hadiste beyan edilen DÖRT vasıftan mahrum kişide vasıfsız bir insan olduğundan ancak cehennemde yanmaya yarar.

Allah beşinci olmaktan muhafaza buyursun.

“LİKULLİŞEYİN TARİKUN VE TARİKUL CENNETİ EL İLM.”

Her şeye ulaşmanın bir yolu vardır.

Cennetin yolu ve cennete ulaştıracak yol da İLİMDİR.

Rabbim doymak bilmeyen neftsen,
faydasız ilimden, yaşarmayan gözden muhafaza buyursun.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 006 SEVGİNİN DESTANI

Hayatı şekillendirip anlam kazandıran,
kişiyi toplum hayatında zararsız ve problemsiz hale getiren,
üç temel unsur, aş, iş, eş.

Aşta hayatiyet, İşte maişet ve meşguliyet.
Eşte huzur, saadet, sorumluluk ve mesuliyet vardır.

Aşsız, işsiz ve eşsiz insanların içinde yaşadıkları topluma zarar vermekten kendilerini korumaları imkansız gibidir.

İşimizi sevmeli ve sahiplenmeli ve hakkını vermeliyiz.
Çünkü ömrümüz boyunca ihtiyaçlarımızın temini ve toplum içindeki saygınlığımız
işimize, işimizdeki başarımıza ve sadakatimize bağlıdır.

Eşimizi sevmeli ve saygı duymalıyız.
Hayatımıza zevk, renk ve anlam kazandıran,
zorluklarını yenmede en yakın ve yardımcımız,
can yoldaşımız olup insanlık ailesinin geleceğine güzel nesiller kazandırma adına
sadakat sözü verip bağlanmışız.

Gönül huzurumuz, aile mutluluğumuz,
bu sevgi ve saygı temelleri üzerine kurulmuş bulunan yuvanın hassasiyetle korunup
devam ettirilmesi ile mümkün olabilir.

Aşımızı, arkadaşımızı sevmeliyiz.
Çünkü onlara muhtacız, hayat aşsız, eşsiz, işsiz ve arkadaşsız yaşanamaz.

Bu değerlerden hareketle,

Yunus EMRE gibi
"Sevelim sevilelim dünya kimseye kalmaz." deyip,

düşmanlıkları geldikleri şeytanların husumet ülkesine kovup,
misafir olarak bulunduğumuz şu dünya hayatında birbirimiz ile imtihan olduğumuzu
unutmadan SEVGİNİN DESTANINI YAZALIM.

Ne dersiniz?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 007 TARİKATLARIN MİSYONU.

Geçmiş asırlarda (Orta çağ.) ulaşım ve iletişim araçlarının günümüz hız ve imkânlarına sahip olunmadığı;

Hayat standartlarının ve gelir düzeyinin çok aşağılarda olmasına rağmen insanların mutlu, kanaatkâr ve itaatkâr olmasını, o günün sivil toplum örgütü olan tarikatların, fertleri dört alanda iyi motive ettiğine dayandığını düşünüyorum.

1- Allah (C.C) ile kul ilişkisinin, İman ve ibadetle (takva çizgisinde) düzenlenmesi.

2- İnsanı nefsinin kötülüklerden korunma ve kollama adına, akli ve iradenin tasavvufi prensipler ile ıslah ve terbiye edilmesi.

3- Ferdin cemiyet içindeki hak ve sorumluluklarının idraki adına, adli değerlerin ön plana çıkarılıp, ahiret inancı ve muhasebe duygusunun geliştirilmesi ile toplumsal değerlerin korunması.

4- Fertlerin, devlet ile olan münasebetini, Adil devlete itaatin dini bir platforma taşınmasıyla temin edilmesi.

Kendisi ve olaylar ile barışık, dışa karşı dinamik, imkanlarıyla yetinen, Üst yapıya karşıda mut-i (itaatkâr) ve saygılı bir toplum oluşturulmuştur.

Günümüz insanı, akıl ile irade, Allah ile kul, toplum ile fert, devlet ile millet arasındaki münasebetleri, dünya ve ahiret, ruh ve beden, platformunda, motive edecek aksiyoner bir kurumdan mahrum olması sebebiyledir ki;

İmkân ve nimetlerin çok üst seviyelerde seyretmesine rağmen, maalesef gerçek manada mutluluğu yakalayamamış.

Toplumsal ve ferdi barışı temin edemediği gibi, iradesizlikten kaynaklanan itaatsizlik ve kanaatsizlik ile de huzuru bulamamıştır.

Delilim;

İnanan insanların olaylar karşısındaki dik duruşu ile hayata bakış açısı;

İnançsız veya inancı zayıf toplumların basit zevkler ve değersiz şeyler peşinde koşmaları;

sıkıştıklarında ise teselliye his ve duygularını iptal eden alkol ve benzeri uyuşturucuya teslim oluşlarıdır.

Tabi bunlar araştırama ve gözlemlerime dayanan, bana ait şahsi görüş ve tespitlerimdir.

Kabul etmemek, noksan veya yanlış olduğunu düşünmek, hata veya günah değildir.

İnsanlığa dünya cenneti vaat eden, özellikle inanç temelinden yoksun dünya görüşlerinin, insana hayatın ebediyet kapısını kapattığı gibi;

Dünya hayatını da, sonunun yokluk olduğu iddiası ile anlamsızlaştırdığını

hakim oldukları toplumlarında alkol bağımlılığı ile artan intihar olaylarının gösterdiği artışa bakmaları yeterli bir deli olsa gerek.

Tabi gören göz, düşünen akıl ve mantık, hemcinslerine vermiş olduğu zararın büyüklüğünün farkına varacak bir VİCDAN sahibi olmak şartıyla.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 008 İNSANI YÜCELTMEK.

Felsefe ve paralelinde hareket eden sosyoloji ile ilgilenen ilimlerin gayesi;

insanı yaratılmış olduğu varlık alemine anlam ve değer kazandıran "leked haleknel insane fi ehzeni takvim" Tin 95/4 ayeti ile en güzel ve mükemmel bir yaratılış ile yaratıldığına işaret edilen yüce değerlere yükseltmek ve yüceltmek ise!

Muhatabının Allah, makamının cennet, hayattan beklentisinin ebedi saadet olduğunu anlatıp ispatlamaya çalışsınlar.

Sadece fiziğini dikkate alarak, onu et, kan ve kemikten ibaret basit bir yaratık kabul edip, konuşan, hayvan, düşünen hayvan vs. gibi insanın varlık sebebi ve yaratılış standardı ile örtüşmeyen tarifler ile tanıtmaya ve tanımlamaya çalışmak;

maalesef, insana da insanlığa da yapılabilecek EN BÜYÜK HAKARET VE İHANETTEN başka bir şey olmamakla beraber;

insanın sahip olduğu tüm değerlerin kaybına hizmet etmekten başka hiç bir amaca hizmet etmeyecektir.

Not.

Değerli Okurlarım.

Bu yazımın muhatabı, insandaki ulvi değerleri hiçe indirip onu;

Fiziğini oluşturan et, kan ve kemikten ibaret sayan, düşünen hayvan, konuşan hayvan, ekonomik hayvan, politik hayvan gibi olmayan hayvan türleri ile tanımlamaya çalışan Materyalist Felsefe ve ateist görüş paralelinde teoriler üretip yaşamın anlam ve değerini iptal edip insanı YOKLUGA mahkûm eden maddeci bilim dallarının aldatıcı ve alçaltıcı iddia ve politikalarıdır.

Yoksa insanlar içinde insana yakışmayan davranışları bulunan insanlar bu makalenin muhatabım değildir.

Çünkü imtihana, teste tabi tutulan hiç bir insan, hatasız, kusursuz günahsız değildir ve olamaz.

Amacımız üyesi bulunduğumuz nevimizi aşağılamak değil.

Bilakis mensubu olduğumuz insanlık ailesinin önemini anlaşılması adına;

İnsan nevini alçaltanların buna haklarının olmadığını ihtar ile yanlış, aldatıcı ve alçaltıcı düşünce ve davranışlarından vazgeçmeleri adına bir uyarı, bir çağrı ve bir davettir.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 013 ÖLMEDEN EVVEL

En basit Şeylere zaman ayırıp, dostluklarımıza sadakat adına, fedakarlıklara katlanan bizler;

Maalesef en ciddi ve hayati meselemiz olan, hilkat sebebimizi ve saadeti ebediyemizi düşünmeye zaman ayırmıyor veya ayıramıyoruz.

Kalbimizde sevgi ve dostluk duygusunu yaratan, dostlar dostu Allah'ı (cc) razı etme noktasında hiçbir fedakârlığı göze almaya niyetli görünmüyoruz! ..

Bakalım, hayat emaneti ile istifademize verilip, emrimize amade kılınan dünya nimetlerini, basit, geçici nefsanî menfaatler uğrunda tüketirken, Şükrünü eda etmeyi aklımıza bile getirmeme nankörlüğümüzün, yaratılış maksadımızla bağdaŐmayan, gayri ciddi davranışlarımızın, serazat yaşam istegimizin mesuliyeti;

Maksadı aşan büyük sözlerimizin yüklediği sorumluluğun hesabını nasıl vereceğiz.

Dünya denizinin gaflet anaforunda kabrin dar ve karanlık dehlizine çekilirken,

ruhumuzun hasretini çektiği sonsuzluk diyarından gelen müjdeli haberlere ne zamana kadar ilgisiz kalacağız?

Ölmeden evvel ölen, hesaba çekilmeden, nefsini hesaba çekenlere ne mutlu.

Mutu Kalbe ente mutu.
(ölmeden önce ölünüz) (ki ölümü öldüresiniz.)

Necdet Erem

Meltem Esintisi 015 NASIL SEVSİN?

İnanan insanların, kendilerinin inançsız olduklarını zan eden zavallılar tarafından haksızca eleştirilip, seviyesizce saldırılara maruz kalmasının sebebi!

İnananların, inanmayanlara herhangi bir müdahale veya baskısından kaynaklanmıyor.

Tembelliğin vermiş olduğu rahat düşkünlüğü ve lezzet tiryakiliğinden kaynaklanan helal ve haram duyarsızlığı, ibadet vazifesini terk etmiş olmanın nefislerinde uyandırmış olduğu, isyan ve inattan kaynaklanan, inkâr ve adavetlerinin muhatabı, inanan ve inandığını yaşayan insanları düşman görmekten başka ne olabilir ki? .

Elbette inanan ve inandığını yaşayan, halinde melek asaleti, simasında secde nuru, davranışında ahlak abidesi, adalet örneği müminleri görüp, kendi hallerine bakıp, korkunç sonlarını da düşündükçe çıldıracaklar.

Bu çılgınlık sebebi ile inanan ve itaat eden müminleri hedef görmelerinden daha tabii ne olabilir.

Şeytanlar melekleri nasıl kıskanmasın?

Vazifesini terk eden tembeller çalışkan insanları nasıl sevsin?

Suç işlemeyi karakter haline getirenler, adil insanların ve güvenlik görevlilerinin varlığına nasıl katlansın?

Cehennemi inkâr edip yanmaktan kurtulma hayli ile yaşayanlar, müminlerin, cenneti kazandıracak iman, ibadet, muhabbet ve itaatlerine nasıl tahammül edebilsinler?

İnançsız veya inancına samimiyetsiz insanların, inanan ve inancını dikkat ve hassasiyet ile yaşama gayreti içinde olan insanlara olan düşmanlıklarından daha tabii ne olabilir ki?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 018 KADER VE CÜZİ İRADE!

Hayvanlarda içgüdü,
İnsanlarda irade vardır.

Amma, cüz-i olduğundandır ki
olaylara karşı tüm tedbirleri almalarına rağmen,
istemedikleri sonuçlara katlanmak zorunda kalıyorlar.

Tedbirler insanın iradesini;
istenmeden katlanmak zorunda kalınan sonuçlar ise;

her şeyi gören, her şeyi bilen
ve her şeye gücü yetip sözü geçen, bir takdir edicinin varlığını;

Ve adına KADER denilen,
var ettikleri hakkındaki takdirlerini,
inkar edilemez bir katiyette gün gibi aşikâre göstermiyor mu?

Kader yoksa!
Hassasiyet ve dikkatle aldığımız tedbirlere rağmen,
başımıza gelen kaza, bela zarar, ziyan ve musibetler nedir?

İrade yoksa!
İstedığımızı yapmadaki keyfiliğimiz nasıl ve ne ile izah edilebilir.

Ben yaptım,
ben ettim diyen,
kendini beğenmiş,
kaderi inkâr eden mütekebbirler ile

mesuliyetten kaçmak için iradesini görmezden gelerek,
göz açıklık edip topu taca atan, samimiyetsiz laubalilerin dikkatine!

Necdet Erem

Meltem Esintisi 019 İNSAN HAYATI

İnsan ruhunun,
materyalist mantığın dar duvarlarının arasından sıyrılıp,
kapitalist sistemin ahlaksızlaştırıcı sorumsuzluğundan kurtulup,

moral değerlerin engin ufuklarında yaratılış gayesine uygun,
insan onuruna yakışır bir yaşam standardını yakalamak sorumluluğunun olduğunu!

Bu sorumluluğun hayata hâkim kılınması,
hayata anlam kazandırılması, insanlık adına düşünen
her akıl sahibinin en önemli sorumluluğu arasında yer alması gerekmez mi?

Günümüz insanlığının en büyük sorunu;
kim tarafından, niçin yaratıldıkları hakkında bir fikir sahibi olmadıkları içindir ki! ..

Ruhsal bir başıboşluk içinde,
en değerli sermayeleri olan ömürlerini
yok etmek için her gün yeni bir hevesin,
yeni bir heyecanın peşinden koşmayı marifet zan ediyorlar.

İnsan hayatı,
ne beslenme ve üreme için sarf edilecek kadar değersiz,
ne de rahim ile kabir arasına sıkıştırılacak kadar basit ve yeteneksiz değildir.

Değerli Dostlar.
Ebedi cennet ve sonsuz saadet kaynağı
Cemalullah'ı kazanmak üzere verilmiş olan ömür sermayesini,
basit, değersiz, kıymetsiz ve kıymetsizleştiren şeylerin ardından koşarak israf
etmeyelim.

Ruh ebed kaynaklı olup,
ebediyet kaynağı Allah'a yürürken,
dünyalık emanetlerde takılıp kalarak,
hayatın sonunu hüsrana dönüştürmeyelim.

Ne dersiniz?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 020 DÜNYA İŞLERİ

Evet,
dünya işleri bitmiyor.
Ta ki dünyanın bizimle olan işi bitinceye kadar.

Dün çalışıp çabalayanlar işlerini bitiremediler.
Bu gün, kendilerini bitirdiklerinin farkında olmadan mücadele verenlerde bitiremeyecekler.

Yarın bitireceğim umudu ile sarılmak için sabırsızlıkla sırada bekleyenlerde!

Dünyaya her gelen,
kendisini bekleyen bir ömür dolusu iş bulacak.

Neye uğradığını anlamadan,
O işlere sarılacak ve saldıracak.

İş onu çepeçevre sarıp sarmalayacak.
Kendisi ile olan bağlarını kesecek.
Her an ve zamanını dolduracak.

Hiç bir şeyi göremeyecek,
hiç bir şeyin farkına varmasına fırsat vermeyecek bir yoğunlukta kuşatacak.

İşin biri bitmeden,
arkasından çok daha önemli gibi görünen
bir kaç tanesinin onu beklediğini görecek.

Ta ki;
Hiç ummadığı bir anda,
kabrin çukurunda hayatın gaflet uykusundan uyanıp kendisine gelinceye dek.

Bilemiyorum değerli dostlar;
işlerini başkalarına havale eden bir tufeyli olmadan, (aşalak, parazit)
tembelliğe ve tenperverliğe kapı açmadan, SADECE DÜNYA EKSENLİ bitmeyecek işler
için, insanın kendisini ve ebedi hayatını bitirmesinin bir anlamı varmı?

Not:
Dünya eksenli işler:
sadece nefsin insan onuruna yakışmayan arzuların tatmini,
helal haram ölçülerini dikkate almadan, bencil duygularla hırs ve hasedin teskin ve
tatmini adına yapılan işlerdir.

Yoksa;
İnsani izzet, kıymet ve iffetini koruma,
insana, insanlığa ve insanlığın geleceği için nesle sahip çıkma
ve yolunu açma adına yapılan yatırım, fedakârlık ve hizmetler,

dünyada ve dünyalık gibi görünseler de!

Dünyada faydası görülecek,
ebedi alemde mükâfatı verilecek,

Adil, ahlaklı,
Allah'a ve insanlığa karşı
sorumluluk duyguları içinde yapılan TÜM İŞLER
AHİRET EKSENLİ işler cmlerindendir.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 022 FARKINDA DEĞİLLERMİ

Özelliklerini bilmediğimiz bir cihazı kullanabilmek için! .
Tanıtıcı bir kataloğa ihtiyaç olduğu gibi;

Cihazın gelişmişlik önem ve karmaşıklığına göre, belli seviyelerde seminerlere de ihtiyaç olduğu günümüzde çokça rastladığımız hatta yaşadığımız olaylardandır.

Kullanmakta olduğumuz her hangi bir cihazın ekonomik, verimli, uzun ömürlü ve rantabl kullanımı, o cihazın üretici fabrika veya firması tarafından hazırlanmış olan tanıtım katalogunun ciddi bir şekilde incelemesi veya uzaman bir eğiticiden alacağımız kullanım semineri ile mümkün olduğuna göre!

Bütün cihazları icat eden ve kâinatın en mükemmel, mükemmelliği nispetinde en karmaşık cihazları (his ve duygular) ile donatılmış olan İNSAN'ı tarif eden katalog ve görevli uzman bir tanıtıcıya ihtiyaç yokmu?

Bilinmeyen hedefe varılma imkânı olmadığı gibi, tanınmayan bir cihazında doğru kullanılma şansı imkânsız denecek kadar uzak bir ihtimalden başka bir şey değildir.

Günümüz insanının da kendisini tanıyamadığı, tanıma ihtiyacı his etmediği, tanıtım katalogunu dikkate almadığı gibi, tanımasını zorunlu kılan olumsuzlukları da dikkate almış olduğunu söylemek mümkün değildir.

Yaratılış gayesini dikkate almayanların nasıl yaşayacakları hakkında müspet bir söz söyleme şansları olabilir mi?

İşte günümüz insanının handikabı!
Ciddi konular üzerinde yoğunlaşmamak.

En basit davranışlarının bile sonucunu düşünüp, ciddi bir şekilde değerlendirirken; hayatı sonuna ve sonucuna göre değerlendirmeye tabi tutmaması, hayat hakkında dikkate alınabilecek hiçbir bilgisinin olmadığı gerçeğini ortaya koymaktadır.

Evet,
Yaratıcıyı, yaratılış nedenini,
yaratıcının yaşam adına koyduğu kuralları
ve gönderdiği rehberleri gerektiği gibi dikkate almayanlar;
hayattan beklenen gerçek hedefe varma şansını acaba elde edebilecekler mi?

En sap dağlar, en zor yollar, en çetin mücadeleler mutlu ve kârlı bir sonuca varmak için aşılır, yürünür ve verilirken; Hayat denen zorlu ve zorunlu yolun mutlu, karlı bir son ve sonca varmasını düşünmeden yürüyenler doğalarına muhalefet ettiklerinin farkında değiller mi?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 023 ZEHİRLİ BAL.

Fiziki haz ve lezzetler, zamanla tatmin yetenek ve yeterliliğini kaybedince, insanı meşru ve ahlaki daire ve değerlerin dışına iter.

Gayri meşru dairedeki bir lezzetin, çoğunlukla binler elemi ve ızdırabı vardır.

Herhangi bir davranış ve lezzet, sonucu itibariyle pişmanlık his ettiriyor ise!

His edilen O pişmanlık, vicdan tarafından meşru dairenin dışına çıkıldığı sinyalinden başka bir şey değildir.

Meşru sınırları zorlayanların, mutlu olması veya kazançlı çıkması mümkün mü?

Allah, emir ve yasaklarına riayet etmeyenlere, mal, makam, şöhret ve servet gibi dünyalıklar verse de, şükrünü eda etmediklerinden, huzur ve mutluluk vermesi düşünülemez.

İç dünyalarında yaşamış oldukları fırtınaları görme imkânımız olsaydı, kazanmış olduklarını zan ettikleri, basit, boş onursuz ve onursuzlaştıran şeylere bedel, kaybettiklerinin ne kadar değerli ve önemli olduğunu anlar, nefsimizin aldanarak haset ettiği hallerine sadece acır, aynı konuma mahkûm olmadığımızı binlerce şükrederdik.

Allah'ın emirlerine muhalefet, dünyada elem ve keder, ahirette ise şiddetli azaba sebeptir.

Ondan olsa gerek ki, büyüklerimiz, haramları ZEHİRLİ BAL diye adlandırmıştır.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 025 BEKLEME SALONU

Her kes kendi içinde kurmuş olduğu cennetinde veya Allah muhafaza cehenneminde yaşar.

Biz İnşallah MEN AMENE BİL KADER EMİNE MİNEL KEDER hükmüne inanan insanlar olarak kadere iman edip kederden emin olanlardanız.

Her şeyin dizgini O'nun elinde,
Her şeyin anahtarı O'nun yanındayken!

Biz,
O'nu biliyor,
O'na güveniyor ve
O'na sığınıyor iken ne gam.

Şu sıkıntılı hayatın sonunda sonsuz bir saadet bizi bekledikten sonra,
Küre-i arz bomba olup patlasa korkumu verir, elem mi verir? .

Allah'a ve ahirete inanmamakla!
Hayatı sonu sıfır olan dramatik bir sahne oyunu gibi görenler,
dünyayı ölümün kurtuluşolduğu bir esir kampına çevirenler düşünsün.

Biz Allah'a ve Ahirete inanıyoruz.
Ölüm son değil, yokluk değil, hiçlik değil,
saadeti ebediyeye ve sevgililer sevgilisine kavuşma vesilesidir.

Dünya esir kampı değil!
Hasretini çektiğimiz sonsuz saadeti kazanma eğitim alanı,
tüm sıkıntılar, bela ve musibetler ise yetenek geliştiren alıştıırma, antreman ve testlerdir.

Hayata ve sonrasına bakış açımız,
başkalarına esaret azabı yaşatan hayatı,
yokluk ile tehdit eden ölümü, hiçlik diyarına açılan bir ağız gibi görünen kabri;

Cennet ve cemelullahı kazandıran bir ticaret hane,
vazife ve sorumluluktan terhis, vadedilmiş olan cennete girmek
ve sonsuz saadete ermek için huzur ve mutluluk veren bekleme salonu haline getirir.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 026 İLAHİ KUDRET.

İnsanoğlu,
zerre, molekül, hücre, atom diyerek,
maddenin başlangıç ve son sınırına vardım diye sevinirken! ..

Atomik yapı ve genetik kodlar karşısında,
çok farklı bir âlem ile yüz yüze gelmenin şokunu yaşamaktadır.

Oysaki ne büyüklükte son,
ne de küçüklükte sınır yok gibidir.

Büyükük ve küçüklük,
muhalifi veya benzeri ile mukayese edilebilen şeyler için geçerli olan, fiziki bir kuraldır.

Kâinatın yaratıcısı,
zamandan, mekândan ve acizden münezzehe olduğu içindir ki!

Onun ilim, irade ve kudretinin yanında,
büyükük, küçüklük, ağırlık, hafiflik, zorluk, kolaylık diye bir şey bahis mevzuu değildir
ve olamaz.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 027 DÜŞÜNEMEZLER.

Herkes hilkatindeki mükemmelliğe bakarak,
nasıl var olduğu ile hayatı tüm sıkıntılarına, zorluklarına rağmen,
neden ve nasıl yaşadığı ve yaşaması gerektiği üzerinde düşünse!

Sanıyorum hayata daha farklı bir pencereden bakacak.

Gerçek manada mutlu olacak.
Daha anlamlı ve amaçlı bir hayat yaşamanın yollarını arayacaktır.

Hayatı anlamlı kılmanın tek yolu!
İnsanın zaman, zaman gaflet perdelerini aralayıp kendisine aşağıdaki soruları sorması
ve bu sorulara makul ve mantıklı cevaplar bulabilmesine bağlı olduğunu düşünüyorum.

Bu dünyaya nereden geldim?
Neciyim, kim tarafından gönderildim?
Benden ne isteniyor, nereye, nasıl, gidiyor ve gittiğim yere neler götürüyorum?

Niçin yaratıldığını düşünmeyenlerin, nasıl yaşayacaklarını varın siz düşünün.

Tabi hayatı sadece oyun ve eğlenceden ibaret zan edenlerin, sonunda kendilerini neyin
beklediğini düşünmemeleri ve düşünmek istememeleri doğal bir reflekstir.

Düşüncesiz davranan mahlûklar gibi yaşamaları,
kazançlı gibi görünmelerine rağmen, onları bekleyen acı sonu
daha da acılaştırıp durumlarını daha da zorlaştıracığını da düşünemezler.

Sonunu düşünüp, buradaki son ve
sonraki sonsuza gerekli hazırlık içinde olan talihliler bu sözlerin muhatabı değildir.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 031 MUHALEFET.

Düşüncelerin doğruluğu,
muhalifleri ile mukayese edilerek tespit edilebilir.

Muhalifi olmayan düşüncenin
doğruluğundan emin olmak mümkün değildir.

Fikirler çatışsın.
Çatışsın ki hakikat incileri çevreye saçılsın.

Amma fikir sahipleri dövüşmesinler.
Çevreyi, hırs, haset, kan ve kin ile kirletmesinler.

Dünyayı yaşanamaz hale getirmesinler.
Güneş olup doğsunlar, ama ateş olup yakmasınlar.

Saygı bütün problemleri çözer.
Yanlışlar ise saygı atmosferi içinde,
doğru yolu bulma şansını kazanacağı gibi,
aranan doğrulara da rehberlik eder.

Kırıcı olmadan muhalefet etmek,
insana ve insanlığa en büyük bir hizmettir.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 037 MÜRŞİD VE MÜFETTİŞ

Düşünce ve davranışlarımızda, hakkın göstergesi, adaletin temsilcisi, ahlakın koruyucusu olan vicdanımızın sesine kulak verelim

MÜRŞİD VE MÜFETTİŞ

Akıl mürşittir.
Vicdan müfettiş.

Mürşit yanılıp yanılmaz.
Vazifesi alternatif ve seçenek üretmektir.

Amma müfettiş yanılmaz ve yanılmaz.
Vazifesi yapılacak işlerin doğruluğunu belirleme adına teftiştir.

Ö menfaate değil adalete odaklıdır.
Öyleyse akıl mürşidinin, gelişmeye odaklı irşat ve tavsiyelerini, vicdan müfettişinin tasvip ve onayından sonra iradenin eliyle icra edelim.

İrademizin, imtihan vesilemiz olan nefsimizin, rahat, rehavet ve lezzet düşkünlüğünden kaynaklanan meşruiyet sınırı tanımayan, zaafının esiri olmasına müsaade etmeyelim.

Düşünce ve davranışlarımızda, hakkın göstergesi, adaletin temsilcisi, ahlakın koruyucusu olan vicdanımızın sesine kulak verelim.

Vicdanımızın sesine kulak verelim ki!
Ne kendimize, nede insanlık ailesine ağır faturalar ödetmeyelim.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 038 AF EDELİM Kİ

Allah'ın kullarını af edelim ki, af edilmeye en muhtaç olduğumuz hesap gününde,
Âlemlerin Rabbi Allah tarafından af dilemeye yüzümüz, af edilme umudumuz olsun.

AF EDELİM Kİ

Haklı olmak güzel olsa da;
Haklılığını devam ettirebilmek daha da güzeldir.

Hakkını alan, haksızla müsavi olur.

Hakkını bağışlayan, hakkından vazgeçmiş olsa bile,
haklılığını devam ettirdiğinden dolayı üstünlüğünü devam ettiriyor demektir.

Bağışlama yolunu tercih eden kimse, suçluyu af ettiğinden dolayı, pişman olmasını
sağlarsa topluma güzel bir insan kazandırmış olur.

Sanıyorum bu hepsinden de güzeldir.

Unutmayalım af edebileceğimiz suçlular olabileceği gibi,
af edilmeyi bekleyen bir suçlu konumuna düşebileceğimiz de uzak bir ihtimal değildir.

Allah'ın kullarını af edelim ki, af edilmeye en muhtaç olduğumuz hesap gününde,
Âlemlerin Rabbi Allah tarafından af dilemeye yüzümüz, af edilme umudumuz olsun.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 039 FETEBAREKELLAHU AHSENULHALİKİN.

Tüm teknik ve sosyal gelişmeler,
ilmi ilahinin varlık sahnesinin zaman sergisinde,
imkân ve ihtiyaç nispetindeki teşhirinden başka bir şey değildir.

Etik değerler,
tüm toplumlarda GENEL AHLAK KURALLARI adı altında
peygamberlerin beş ortak özelliklerinin detay kazandırılmış şekli iken!

Adına icat ve keşif denilen fenni gelişmeler;
kader kitabının hilkatinde va-z edilen kudret tecellileri olup,

imkân ve ihtiyaç nispetinde
farklı zaman dilimlerinde ihsan ve ihsas edilen,
kâinatta mütecelli, insan beyin arşiv labirentlerinde gizli bulunan,
ilim, sanat ve marifeti ilahi tecellilerinin sır perdesini delerek hayata uç veren
görüntüleri değilmi?

Newton yer çekimini,
Arşimet suyun kaldırma kuralını bulmadan da
yer çekiyor, su ve hava kaldırıyor, ateş yakıyordu.

Ve insan bu kanunları bilmese de
bu tekvini kurallara uygun yaşıyor ve onlardan istifade ediyordu.

İnsanın imkânı gelişip, ihtiyacı arttıkça!

Kâinat sahnesinde sergilenen kudretin kanunlarının farklı ve yeni yeni tecellilerini
temaşa ediyor iken, beyin arşivine kaydedilmiş bulunan "ALLEMELADEME Bİ ESMA-İ
KULLİHA Bakara 2/31" fermani subhanisinin sırları bir bir şahadet âleminde arz-ı
endam ediyor;

Hilkat-i kâinat manzarasını oluşturan PAZIL oyunundaki parçaların şekildeki yerlerine
bir bir oturmasının baş döndürücü güzelliği karşısında ehli marifet ve muhabbet,

**MAŞALLAH, BAREKALLAH, "FETEBAREKELLAHU EHSENUL HALİKİN. Mü-min 23/14"
DEYİP, HAYRET VE MUHABBET SECDELERİ EDERKEN!**

Bazıları da olmayan bir şeyi yoktan var etmiş olmanın zan ve yanılgısı içinde
inkârın cehaleti, cehilliğin cesareti ile benlik ve gurur gayyalarının uçurumlarında
yardan yara sarhoş ve divanecesine uçuşuyordu.

Allah insanı ihsanı İlahiyi gasp edip,
enaniyetinin mağlubu, şeytanın maskarası,
eserinin esiri olmaktan masun ve mahfuz buyursun.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 042 BARIŞ VE SEVGİ

İnsan hayatının en büyük handikabı, vazifede ihmal, imkânları kullanırken israf, düşüncede, düşüncesizcesine muhalifini red ve inkâr etmektir.

İhmal ve israf, yaygınlaştığı yerlerde, emeği ve enerjiyi tüketip bitirdiği gibi, işler biriktiğinden dolayı zorlaşır, maliyetler artar.

Aceleciliği tahrik ettiğinden dolayı, emeği vasıfsız ve kalitesiz hale getirmekle beraber, ihmal ile kaybedilmiş olan zamanın telafisi için acelecilik ile kazalara zemin hazırlar.

Tüm işlerin zorluğu, tembellikten kaynaklanan ihmal, terk veya tehir edilerek büyütülmesine sebebiyet vermek olduğu gibi;

Fakirliğin ve yoksulluğun sebebi de kaynakların gereksiz ve sorumsuzca tüketilmesinden başka bir şey değildir.

Gönül huzuru ve sosyal barışı tehdit eden, farklılıklara tahammülsüzlükten kaynaklanan saygısızlık ve inkârdır.

Toplum hayatında düşünce ve inanca saygı, düşünceyi ifade ve inancı yaşama özgürlüğü doğruların bulunmasına, güzelliklerin keşfedilerek yaşama mutluluğuna açılan bir barış ve sevgi kapısıdır.

En büyük tehlike!

Tembelliği istirahat, israfı hak, fikir ve yaşam özgürlüğünü sınırsız zan edip, başkalarını yok saymak ve yok etme sevdasına girmektir.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 043 S O R U

Bazı insanlar, yaşamlarının sonucu itibariyle yok olacaklarını düşünüyor iseler!

Hayatın tüm zorluklarını şikâyetlerine rağmen, sevimsiz ve korkunç sonuna kadar neden yaşarlar?

Felsefelerine ters düşmesine rağmen, ille de yaşayacağız diyorlarsa! ..

Yok olmayacaklarına, ebedi bir hayatın varlığına, zorunlu yaşatıldıkları zorlu hayatın, sonucu itibariye yaşanmaya değer bir karşılığının olduğuna neden inanmak istemezler?

İnançları ile yaşamları arasındaki bu korkunç ve anlamsız tezadı anlayan varmı? ..

Ben anlayamıyorum.
Anlayan varsa Allah rızası için bana da anlatsın.

İnsanlar, inanmıyorlarsa, hayatı zorluklarına rağmen! ..
Niçin ve nasıl YAŞIYORLAR? ..

Yaşamayı seviyor, ölüp yok olmayıda istemiyorlarsa, (haşa) pembe bir yala bile olsa
**NEDEN EBEDİ BİR HAYATIN VARLIĞINA İNANMIYOR VE KENDİLERİNİ
İNANDIRMIYORLAR?**

Diye kendime sormadan edemiyorum. Ben bu soruma merakımı giderecek makul ve mantıklı bir cevap bulamadım.

Bu konuda siz ne düşünüyorsunuz?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 044 İHMAL VE İSRAF

Allah cc. israf etmeyiniz diye savurganlıktan men etmekle beraber, israf edeni sevmeyeceğini gösteren İlahi tavrını açıkça ortaya koymuştur.

İHMAL VE İSRAF

İnsanlık âleminin fark edilemeyen iki korkunç virüsü, ihmal ve israf.

Küçük ihmaller birikerek musibetlerin davetçisi olur.

İsraf yeme içme gibi basit ve masum görülebilecek alanlarda başlasa bile, kısa bir zamanda kanserli bir hücre gibi hayatın bütün ünitelerini hâkimiyeti altına alır.

Toplumlarda yaygınlaşana vazifede ihmal, nimet ve imkanda israf, dengeleri bozduğundan, sosyal, siyasal, iktisadi ve ahlaki değerleri erozyona uğratar.

Ailelerin, milletlerin, devletlerin hüsranlı sonunu hazırlar.

Onun için Allah (c.c) Kur'an da;

Yeyiniz içiniz, israf etmeyiniz diye israftan men etmekle beraber, israf edeni sevmeyeceğini gösteren İlahi tavrını açıkça ortaya koymuştur.

"KULU VEŞREBU VELA TUSRİFU İNNEHU LA YUHİBBUL MUSRİFİN" A'raf 7/31

Necdet Erem

Meltem Esintisi 049 AKLIM ALMIYOR

Allah'ın Resulü Hz. Muhammed Mustafa Sav. Buyurur.

"VELEV TE-LEMUNE MA E-LEMU LADEHİKTUM KALİLEN VELA BEKEYTUM KESİRA."

Bildiklerimi bilseydiniz az güler çok ağlardınız.
Sıcak döşekleri nefsinize haram eder, dağlara kaçırdınız.

İnsan olmanın size yüklediği mesuliyeti idrak edebilseydiniz,
yaşamın zorlukları ve sonunda sizi bekleyenleri düşünebilseydiniz,
bu gün gaflet içinde sorumsuzca küçük dilinizi göstererek, güldüklerinize belki fasılasız
ağlayacaktınız.

Maalesef,
niçin yaratıldığımızı düşünmediğimiz için
nasıl yaşayacağımız adına tutarlı, ikna edici ve inandırıcı bir fikir sahibi değiliz.

En basit davranışlarımızın bile bir anlam ve amacı olmasına rağmen;
gerçek manada bütün hayatımıza sonucu itibariyle bir anlam yüklemiyor,
zahmet ve meşakkatine degecek bir amaca yönlendirmiyoruz.

Buna cehalet denebilir mi? .
Zan etmiyorum.

Çünkü,
başımıza gelecekleri
her gün başkalarının yaşadığını görüyor veya duyuyoruz.

Korktuğumuz, kaçtığımız sonun,
hiç ummadığımız bir yer, beklemediğimiz bir an ve zamanda
gelip çatacağını, yakamızdan yakalayacağını tahmin edebiliyoruz.

AMMA tedbir almıyor,
hilkatin sır ve sebebine CAHİL KALMAYI KURTULUŞ ZAN ETMENİN ALDANMIŞLIĞINDAN
BİR TÜRLÜ kurtulamıyoruz.

Allah'a ve ahirete inanmadan
bu hayat tüm zorluklarına rağmen nasıl ve NEDEN yaşanır?

Allah'a ve ahirete inanıldığı halde,
emrolunduğu şekilde yaşamaya yanaşmama gafleti nasıl izah edilebilir?

Akıl, fikir, mantık, ilim, irade, kültür ve medeniyet sahibi bir varlığın,
bir ömür BAKTERİ GİBİ YAŞAMASINI VE YAŞAMAYA RAZI OLMASINI aklım almıyor.
Mantiğıma bir türlü kabul ettiremiyorum.

İnsanlık olayın büyüklüğünün farkında mı değil?
Yoksa ben mi evhamlanıp işi olduğundan büyük görüyorum?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 051 HEYHAT

Ey Dost!
Hayattan önemsemen gereken,
dünya adına izzetini korumana yardımcı olacak,
meşru, makul şeyler olmakla beraber,

Aslolan!
Seni yaratan Rabbinin rızasını kazandıracak salihat,
cennet ve cemalullah meyvesi verecek itaat, ibadet ve Allah'a muhabbet olan sonsuz
hayatı kazandıracak ahiret ticaretleridir.

Zaten dünyaya, rıza makamına ermek,
cennet ve Rüyeti Cemalullah kazanmak için gönderilmiş değimlisin?

Gelirken bir şey getirmedeğin dünyadan,
ahiret ticareti adına kazandıklarından başka
götürebileceğin bir şey olduğunu mu sanıyorsun?

Eğer bir şey götürbileceğini düşünüyor isen;

Heyhat.
Bu ne büyük yanılğı.

Gidenlerin sarıldıkları kefenlerini,
Ben diye sahiplendikleri bedenlerinin et ve kemiklerini bile
kabrin kapısında bıraktıklarını görmedinmi, duymadınmı?

Hesabı görülmek üzere!
Hafıza bantlarına, yaşayarak kaydetmiş olduğun
hayat hikayenden başka ne götürbileceğini düşünüyorsun?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 052 KENDİMİZDEN GEÇERKEN

HER GÜNÜN BİR ÖNÇEKİ YILA GÖRE, YILBAŞI OLDUĞUNU UNUTUP, GLOBAL VAMPİR TÜKETİM EKONOMİSİ ÇILGINLIĞININ FİTİLİNİ ATEŞLEYEN YILBAŞI YORTULARINDA KENDİMİZDEN GEÇERKEN.

KENDİMİZDEN GEÇERKEN

İnsan, ebed âleminde yaratılıp, o âlemin standartlarına göre donatılmış olup, donanımlarını tanıma, doğru kullanma ve yeteneklerini geliştirmesi için, ruh cevherine, test amaçlı madde denilen malzemelerden inşa edilmiş vücut gömleği giydirilmiştir.

Geldiği mana âleminin karakteristik özellikleri, yaşadığı dünya hayatının her safhasında kendisini belli etmesine rağmen, sadece genel yaşamın ve özel yaşamının devamı adına his ettirilmiş olan haz ve lezzet, tatminsizliğinden duyduğu elem ve endişe;

sonlu ve sınırlı hayatın ihtiyaçlarının temini ve devamını sağlama içgüdüğü ile hareket etmeyi hayatının TEK gayesi haline getirme gafletinden bir türlü kurtulamamaktadır. Geldiği âlemi his etmesine rağmen hatırlamaz. Gidenleri görüp kendisinin de hiç ummadığı bir zamanda gideceğini bilmesine rağmen; yaşam şartlarına ve hayat arkadaşlarına alıştığından dolayı gitmek istemez ve bir gün gideceğini akınla bile getirmek istemez.

Kalma isteği, mukadder yolculuğu engellemeye yeter mi?

Elde etmek istediği dünyalıklar, ölümlerle terk edip giderken bir değer ifade eder mi? Ne dersiniz, her şeyi yeniden düşünmek, hayata farklı bir pencereden bakmak gerekmez mi? Hele başlarken daha dün gibi gelişini kutladığımız, geçen yeni yılları geride bırakıp yenisinin bitmeyeceğinin aldanmışlığı içinde, aynı umutlar ile doğum günlerimizi ve yılbaşılarımızı kutlarken.

HER GÜNÜN BİR ÖNÇEKİ YILA GÖRE, YILBAŞI OLDUĞUNU UNUTUP, GLOBAL VAMPİR TÜKETİM EKONOMİSİ ÇILGINLIĞININ FİTİLİNİ ATEŞLEYEN YILBAŞI YORTULARINDA KENDİMİZDEN GEÇERKEN.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 056 BİR HARF

Her harf!
Manayı ismi ile
yalnız kendisini tarif eder ve tanıtırken!

Manayı harfiyle ise,
ona yüklenen manaları ifade eder derecede kapasite kazanır.

Yazım aletlerinden tutun,
yazılım şartlarına kadar her olaydan izler taşıdığı gibi,
yazan şahsın bütün karakteristik özelliklerini de taşır.

İşte adına kriminoloji denilen bir ilim ve tekniğin ortaya çıkmasına yol açıp,
adli ve polisiye vakalarda sonuca ulaşma adına başvurulmuş önemli bir teknik
oluşturmuştur.

Demek oluyor ki!
Münevver bir akıl, dikkatli bir göz,
kâinat kitabında kudret kaleminden çıkmış birer harf niteliği taşıyan her şey üzerinde
kâinatın yaratıcısının bütün esma ve sıfatlarını okuyarak onun sonsuz kudretine şahit
olur.

Ve o kudreti sonsuzun sanat ve marifetine âşık olup,
O'nu O'nun zatına ve sıfatlarına layık bir muhabbet ile sever.

Vermiş olduğu nimetlerinin büyüklüğü,
azametinin sonsuzluğu nispetinde itaat ile kendisini de ona sevdirmenin yollarını arar.

Bir harfin katipsiz,
anlamsız ve amaçsız yazılamayacağını,
basit bir duvarın veya bir barakanın bile ustasız yapılamayacağını,
idrak edip iddia eden her akıl sahibine de;

her atomunda bir galaksi kadar sanat ve marifet bulunan,
kainat kitabının katipsiz ve tavanının güneş, ay ve yıldızlar ile süslendirilmiş olduğu
muhteşem dünya misafirhanesinin sanisiz olamayacağını,

sağır kulaklara duyuracak, kör gözlere gösterecek,
paslı vicdanlara his ettirecek bülemlend avaz bir sada ile haykırır.

Ne mutlu dakik bir göz, münevver bir akıl, hüşyar bir vicdan,
marifet ve muhabbet dolu bir kalbe sahip olanlara.

Necdet Erem

Meltem esintisi 057 İNSAN

İnsan! ..
Varlığa anlam kazandıran,
Her şeyin varlığını bilgisine,
Kıymetini ise ilgi ve ihtiyacına borçlu olduğu,
Kâinat sırlarının çözüm bekleyen çözümsüz ŞİFRESİ.

Akıl! ..
Kâinat yolcusunun,
yaşadığı âlemi tanıma,
yaşamın mana ve maksadını anlama,
içindeki sonsuzluk arzusu, sınırsızlık duygusunu tatmin,
ebediyet iksirini teşhiste sırlı yolların meraklı, doyumsuz ve DİKKATSİZ REHBERİ.

İman! ..
Ruhun ebediyet arayışına cevap.
Yaşamı yaşanmaya değer kılan mana ve maksat hazinesi.
Yalnızlık korkularına, yok olma tehdidine karşı yegâne GÜVEN KAYNAĞI.
Yokluktan yakayı kurtarmanın TEK KURTULUŞ YOLU.

İbadet! ..
Yaşam mücadelesinde elde edileceği beklenen,
hayattan daha değerli ebedi hayat sermayesinin değer kazanacağı GERÇEK TİCARET.

Vicdan! ..
Hak ile batılın,
güzel ile çirkinin,
değerlendirme MERKEZİ.

Allah'a açık,
hakka bakan,
bakılan RUH PENCERESİ.

İdare! ..
Vicdanın,
doğru tespitlerini
nefsinin hoşuna gitmese de,
tatbikatı zor olsa da, tercih edip,
hayta uygulama YETENEGİ.

İşte insan,
işte insanı insan yapan,
başka mahlûklarda bulunmayan,
insana has mümtaz ve müstesna MEZİYETLER DİZİSİ.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 058 EDEP YA HU

Büyüklerin büyüklüğü,
küçüklerini sevip gözetmeleri,
düşmanca davranışlarını bile af etmeleri ile belli olur.

Küçüklerin küçüklüğü basit işler ile uğraşp,
büyüklerine karşı saygısız, seviyesiz ve terbiyesizce davranmalarının ardı sıra;

küçüklüklerini gizleyip, büyük görünmek, gayri tabi-i ve gayri ahlaki yollardan büyümek
ve büyükmek için, büyüklerine, seviyesizce saldırmalarıdır.

Büyükler büyüklüklerini koruma sorumluluğundan dolayı küçükleri küçültücü
davranışlarından dolayı cezalandırmak yerine onları içinde buldukları yanlış
davranıştan vazgeçirme adına büyüklüklerine yakışan telkin ve tavsiyelerde bulunurlar.

Hakaretlerine bile nazarı müsamaha ile bakıp af yolunu tercih ederler.

Küçükler ise normal yoldan büyüemeyeceklerine inandıkları için büyümeyi
büyüklerine sataşarak adlarının büyükler ile beraber zikredilmesini sağlamaya çalışırlar.

Fakat sonuç onların istendiği şekilde değil,
düşündüklerinin aksine tecelli ve tahakkuk eder.

Af, hoş görü ve müsamaha
büyüklerin büyüklüklerini tescil edip, herkese gösterdiği gibi;

Küçüklerin azgınlık ve saldırganlıkları da
itibar kaybı ile kamu vicdanındaki mahkûmiyet kararlarını tasdik eder.

İslam büyüklerinin dillere destan olmuş büyüklük meziyetleri,
küçüklerin hırs ve hasetlerinden kaynaklanan düşmanlık ile büyüklere sataşarak ve
saldırarak içine düşmüş oldukları vahim durum, insana haddini bilmesi adına çok güzel
bir örnektir.

Ve haddini aşanlara EDEP YA HU diyor.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 059 SENİ SENİ

Evet,
Gayesini bilmediğimiz hedefini tayin edemediğimiz,
Veriliş sebebinden bihaber yaşadığımız;

Arzu istek ve arayışlarımızın muhatabı ve hedefi,
sadece içimize, sonsuzluk arzusunu koyan,
SONSUZU bulmak olduğundan dolaydır ki
hiç bir şeye razı olmaz, hiç bir şeyle doymaz,
ne aradığımızı bilmemenin gafleti içinde, sahte sevgililer basit hedefler, geçici bikarar
lezzetler tayin eder
ve arkalarından bir ömür koşar dururuz.

Aradığımızı sandıklarımızı buluncada, aldanmışlığın kızgınlığı ile bırakıp kaçmak isteriz.

Çünkü aradığımızın, bulduğumuz olmadığını, aklen anlayamasak ta, kalben his ederiz.

Maddeden yaratılmış olmamıza rağmen, içimizdeki ve her şeyin özündeki can nitelikli
manaya âşık olmuşuz.

Madde bizi, maddi âlemde rahat ettirme gayesi ile yaratılmış ve emrimize verilip
istifademize sunulmuş olsa bile, manevi değerlerden mahrum ise, mutluluk vermesi
asla mümkün değildir.

Onun için kalbinde aşk bulunan herkes adına, ünü çağları aşan büyük İslam
mütefekkeri, Yunus EMRE
Cennet cennet dedikleri,
Bir kaç köşkle, Üç beş huri,
İsteyene ve sen onu,
Bana seni gerek seni.

Demiş, inlemiş.

Şüpheniz olmasın ki!
Kalbinin sesini dinlemeye vakit ayırabilen herkes Yunus gibi, ruhunun derinliklerinden
SENİ, SENİ feryadını duyacaktır.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 060 HAYATIN HAKİKATİ

Dünya ne kadar güzel ve çekici görünse de!
Sonu olduğundan ve dünyadan gidişlerin ise her halükarda elem verici olaylar ile cereyan etmesi, hayatı son sahnesi drama olan bir oyun olmaktan öteye götürmüyor.

Gençlik coşkusu,
gelecek adına umut ve beklentilerimiz,
sonumuzu uzak, belki de hiç gelmeyecek gibi gösterse de;

Maalesef KULLU ATİN KARİB (bütün gelecekler yakındır.) gerçeği bizi gelmeyeceğini sandığımız gerçeğe hiç ummadığımız bir anda yüz yüze getiriyor.

Ya kendi hayatımızın sonu veya
sevdiklerimizin hasret veren ayrılığı neşemizi kaçırıyor, moralimizi bozuyor.

Sevgi ile sarıldığımız,
güven ile bağlandığımız dünyamızın,
içimizdeki sonsuz duygularımıza hitap edecek kadar güzel
ve gerçek olmadığını bize yaşatarak yanıldığımızı gösteriyor.

Pişman olmamak, üzülmemek,
hüsrana uğramamak ve her şeyden önemlisi aldanmamak için!

Hayatı yaratan ve yaşama sevincini içimize koyan,
sonsuz duygular, sınırsız arzular ile bizi sonsuz bir hayat standardı ile teçhiz eden
yaratıcımızın;

Yaşam adına yaşamamızı istemiş olduğu kuralları dikkate alarak hayata anlam
kazandırıp sonunu sıfır olan dramatik sahne olmaktan kurtarıp, ruhun ebedi arzularının
tatmin olacağı saadet saraylarını kazanacağımız bir ticaret alanına dönüştürmeliyiz.

Geleceği bilen,
göreceğine hazır olan,
hüsrana uğramaz, şok yaşamaz.

Kaidesinden hareketle,
Alemlere Rahmet olarak gönderilmiş olan Hazreti Muhammed Mustafa (sav)
efendimizin cihan paha her sözü gibi "İSTEİDDE LİL MEVTİ KABLE NUZULİ ELMEVT"
"Ölüm gelip çatmadan ölüme hazır olunuz." sözüne kulak verip geleceğimizi düşünerek
gereği gibi yaşamalıyız.

Allah aldatici şeytanın şerrinden,
mütecaviz nefsin sınır tanımayan haddi aşkın arzularından,
içimizdeki haz ve lezzetlerin heveskâr itmesinden, nefis ve şeytana yakasını kaptırıp
kazanma kuşağında kaybeden hemcinslerimizin içine düştükleri çukura çekmelerinden
muhafaza buyursun.

Son pişmanlık fayda vermez.
Pişman olmamak için pişman olunacak işlerden uzak durmaya dikkat edilmeli.

Yanlışlarımız varsa ki vardır.
Ve olacaktır.

Pişmanlığımızı
pişmanlığın fayda etmeyeceği ahirete bırakmayalım.

Çünkü yine Efendiler efendisinin her konuda ikaz ve irşat ettiği gibi
“ ŞERRUN NEDAMETİ YEVMELKİYAME ” sözü ile pişmanlığın kötüsü (faydası olmayanı
hatta itiraf bile sayılabilecek olanı) imtihanın bittiği hesabın görüldüğü gündür. der.

Hayatın hakikatini gören
ve ona göre yaşayan tövbede geç kalmayan
kamil müminlerden olmamız dilek ve temennilerimle.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 063 NE MUTLU! ..

İnsan medeni bir mahluk olduğundan dolayı, hiçbir düşünce ve davranışı sadece kendisi ile sınırlı değildir.

NE MUTLU

“EDDİNÜ, NASİHA” (H. şerif)
Evet din nasihattir. Çünkü Din hayattır.
Hayatı yaşayanlar tarafından, doğru yaşanmalıdır.

İnsan medeni bir mahluk olduğundan dolayı, hiçbir düşünce ve davranışı sadece kendisi ile sınırlı değildir.

Etkileşimin müsbet olması adına doğruların paylaşılması,
zararların ve zararlıların engellenmesi, İslami olduğu kadar aynı zamanda insani bir
vazifedir.

Dinin temelini iman, hayatın manasını ibadet, huzur ve sağlığın devamını ahlak,
ömrünü adalet temin ve tesis ettiği gibi; Bütün bu ana dinamiklerin hayata geçirilmesi
ancak, yerine göre irşad ve tebliğ, yerine göre emribilmaruf ve nehyianilmünker isim ve
hükümlerini alsa da; Temelde imana, ibadete, hakka, hakikate, doğruya, ahlaka,
adalete, muhabbete itidal ile davetin adı “NASİHATTİR.”

Efendimiz “EDDİNÜ NASİHA” derken;

Yine Nübüvvetin Fetaneti, Risaletin Fesahet ve Belağatı ile
hayatın tüm dinamiklerini iki kelimedede cem edip, kıyamete kadar CEVAMIÜL KELİM
yönünü ile tüm akıl ve feraset sahiplerini kendisine hayran bırakıp; SADAKTE VEBİL
HAKKI NATEKTE DEDİRTİP; Nasip sahiplerine EŞHEDÜENLAİLAHEİLLALLAH VE EŞHEDÜ
ENNE MUHAMMEDEN RESULULLAH’ saadet-i dareyn (iki dünya saadeti) kapısını ardına
kadar açmıştır.

Ne mutlu bu kutlu davete icabet edene.
Ne mutlu hayatına kutlu bir hedef tayin edip, dünya ve ahiret saadet ve selametini
kazananlara.

Huzur ve mutluluk odur ki iki dünyalık ola! ..

Necdet Erem

Meltem Esintisi 065 PARMAK ISIRTTIRAN.

Hepimizin;
Sanat, sanat için ilkesinden çok,
sanat toplum içindir ilkesini ön plana çıkarmamız gerektiğine inanıyorum.

Şahsım için büyük bir iddia olmasına rağmen;
Yazarlar, şairler ve tüm kültür hizmetlilerinin öncelikli hedefi
toplumları şekillendirme sanatı olan toplum mühendisliği olmalarıdır.

Toplumlar entelektüellerin çalışma laboratuvarları veya entelektüeller,
sosyal hayat atölyesinin ihtiyaca göre imal edilmiş değerli mamul ve mahsulleridirler.

Kültür hizmeti verenler!
Tiraj ve reyting kaygısı ile
yüksek tansiyon ve gerilime sebebiyet verecek felaket tellallığı değil!

Toplumunu oluşturan
farklı din, dil ve farklı milliyetler arasında;

sevgi saygı, ahlak ve adaleti ön plana çıkarıp
aktif hale getirerek birlikte yaşama kültürüne hizmet etmelidirler.

Vazifeleri ise!
Umut ve azim motivasyonu ile
huzur ve mutluluk muştularının yanı sıra;

Ahlak, adalet ve muhabbet duygularının
kişisel hayata hâkimiyetinin tesisine çalışarak,
sosyal hayatta yaygınlaşmasını sağlamak olmalıdır.

**İÇİNDE YAŞADIKLARI TOPLUMUN;
DÜŞÜNEN AKLI, SEVEN KALBI, SEVGİ, KARDEŞLİK
VE BARIŞ TÜRKÜLERİ SÖYLEYEN DİLİ OLMALARI GEREKTİĞİNE İNANIYORUM.**

Onun için geçmiş asıllar ile
gelecek nesiler arasında yıkılmaz bir köprünün
FEDAKAR EMEKÇİLERİ olduklarını bir an bile akıllarından çıkarmamaları gerektiğini
düşünüyorum.

Milletleri millet yapıp
geleceğe taşıyan bu kültür köprüsünün bence iki ayağı vardır.

Birisi din, diğeri ise dildir.
Bu dinamikleri korumak ise sorumluluk sahibi tüm düşünürlerin vazgeçilmez,
terk edilmez varlık sebebi sayılabilecek en önemli vazifesidir.

**KÜLTÜR HAVARİSİ,
TOPLUMUNU AYDINLATMA ADINA MUM OLUP YANARAK,
YOKOLMA PAHASINA, HİZMET VERMİŞ OLDUĞU MİLLETİNİN GÖNLÜNDE HAK ETTİĞİ
TAHTINI KURMALIDIR.**

Tarih nefsi için yaşayanları yokluğa mahkûm etmekle beraber;

Nesli için maddi ve manevi fedakârlık gösteren kahramanlara zaman ve mekânları aşan bir gönül sultanlığı sunmuştur.

İşte yaşadığı dönem itibariyle işgalci zalimler ve miras yedi hainler tarafından bir eşkıya gibi takip edilip, cani gibi hapishanelerde zehir verilerek öldürülmek istenmesine rağmen;

İnsanlığa parmak ısırtan fedakârlık örneği göstermiş bir kahramanın masumiyeti adına paslı vicdanları uyaracak, insanlık adına vermiş olduğu hizmetini kör gözlere bile gösterebilecek zamanları aşkın değerli sözünü;

kendisini toplumuna ve insanlığa karşı vazifeli gören tüm düşünürlerin dikkatine arz ediyor;

Bu büyük kahramanlara karşı minnet borçlarını ödemek adına,
O fedakar, örnek insanları tanıma ve tanıma adına zaman ayırmaya davet ediyorum.

GÖZÜMDE NE CENNET SEVDASI VAR, NE CEHENNEM KORKUSU.
KUR-ANIMIZ YERYÜZÜNDE CEMAATSİZ KALIRSA CENNETİ DAHİ İSTEMEM.
ORASI DA BANA ZİNDAN OLUR.

MİLLETİMİN İMANINI SELAMETTE GÖRSEM,
CEHENNEMİN ALEVLERİ İÇİNDE YANMAYA RAZIYIM,
BEDENİM YANARKEN GÖNLÜM GÜL GÜLİSTAN OLUR.

Ruhun şad olsun büyük Üstadım.
Uğruna canını verdiği büyük davanın karşısında saygı ile eğiliyorum.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 066 GERÇEK BİR DERS

“Vela tahkirenne min kulli şeyin marufa”
Marufa ait (iyiliğe, hayra, hasenata) hiç bir şeyi küçük görmeyiniz göz ardı etmeyiniz.

Allah değerlendirmeyi sizin hesap ve rakamlarınızla değil,
kendi merhamet ve cömertliği ile beraber ihlas ve samimiyetinize bakarak yapar.

Allah nezdinde yaptığınız işin büyüklüğü ve makbuliyeti,
sizin amelinize biçtiğiniz değerın büyüklüğü ile değil,

muhababında meydana getirdiği etki,
imkânlarınızın ne kadar hakkını verdiğinize
ve yapışınızdaki samimiyetiniz ile orantılı olacaktır.

Yüz milyarımdan bir milyar veren,
acaba on lirasından bir lira veren kadar rızaya kazanabilirmi?

Hele birde reklam mahiyeti taşıyor ise! ..
İnsan malının tamamını verse acaba karşılığında umduğu karşılığı bulabilirmi?

İnsanların riyakârane iltifatlarından başka.

Rabbim verdiği nimet ve imkânların şükrünü edaya,
hakkını verip verilen amaç doğrultusunda kullanmaya,
hak sahibini unutmadan hakkını HAK üzere vermeye muvaffak eylesin.

İnsandan başka hiçbir mahlûk kâr ve zarar,
kazanma, kaybetme his ve duyguları ile donatılıp techiz edilmemiştir! ..

Sebebi Allah'ın rızasını,
cennet ve cemalini müşahede imkânını elde edebilmek için olsa gerek.

Yoksa kimsenin bir şey getirmediği dünyadan,
görünürde benim diye sahiplendiği hiç bir şeyi de götürememektedir.

Kazanılacak kaybedilecek bir şeyin olmadığı bir âlemde;

Hiçbir şey ile doymayan, yetinmeyen
bu kazanma ve sahiplenme HIRSİ ACABA NEDEN? ..

İşte Karun,
İşte KOÇ,
İşte Rahmetli SABANCI;
Hani ne var geriye kalan?

İşte Japonya,
İşte İzmit, işte Erzincan.
Şimdilik son afet olan VAN.

Varmı hayatın hakikatini görüp
GERÇEKLERİNDEN GERÇEK BİR DERS ALAN?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 071 GEÇMİŞE SAYGI

Geçmişte yazılmış tarihi eserler,
toplumu ıslah ve terbiye adına söylenmiş değerli sözler;

zaman, mekan, muhatap, yazılış veya söylenişini gerekli kılan sebepler dikkate alınmadan insafsızca, saygısızca, kasıtlı cahilane bir davranış ile tenkit ve düşmanca red edilmemelidir.

Ama her duyduğumuza inanmak zorunda olmadığımız gibi
her okuduğumuzu olduğu gibi kabul etmek zorunda da değiliz.

Değerli okurlarım şunu söylemekte fayda görüyorum.

Bu gün söyleniş sebebini bilmediğimizden dolayı anlamakta zorlandığımız;

günü itibarı ile çok yerinde, doğru mana ve mesajlar içeren sözler günün imkânlarının kazandırmış olduğu mantıki değerlere göre güncellenmezse, gülünç duruma düşmekten kurtulamaz.

Çünkü her asrın imkânlarının oluşturduğu mantıki bir değer ve olaylara bakış açısı vardır.

Her asrın, her yörenin ve her milletin kendine has değerleri olduğu gibi düşüncesine özellik kazandıran özel sebep ve materyalleri de vardır.

Aynı şartlar yaşanıp,
aynı duygular his edilmedikten sonra
aynı şeyleri düşünmek veya aynı sözleri konuşmak mümkün değildir.

Şunu da takdir edersiniz ki
beyin bir atölyeye bir mutfak veya bir fabrikaya benzer.

Gelen hammadde,
içinde bulunan ustanın mahareti,
teknik araç ve gerecin sağladığı imkana göre üretim yapılır.

Binlerce yıl öncesine ait sözleri rehabilite veya güncelleme yapıp uyum sağlamadan, günün mantığı ile değerlendirmek hiç bir zaman doğru bir sonuca götürme şansına sahip değildir.

Geçmiş beğenmemek yanlış veya hatalı kabul edip,
sebepler ve sonuçlarını dikkate almadan mahkûm etmek,
doğru bir davranış biçimi olmamakla beraber, geleceğe ait çok şeyleri kaybetmeye sebeptir.

Beğensekte, beğenmesekte,
bugün yaşananlar dünün devamından başka bir şey değildir.

Dünü yok saymak değil, dünden devraldıklarımızı yarının anlayışına azami istifade edilebilir şekilde sunabilmenin yollarını aramalı ve sorumluluğunu yaşamalıyız.

Dünler bize, günün şart ve imkânları ile geliştirerek yarınlara intikal ettirmemiz için bırakılmış, insanlık âleminin en önemli emanetidir.

Onu şahsi, hissi, şartlı bilgilerimizle sınırlamadan,
düşünce ve anlayışımıza uymadığından dolayı düşmanca davranışlardan korumak
zorundayız.

Kendimizi her şeyi anlayacak,
her problemi çözecek bir dahi zan etme yanılgısından uzak kalmaya çalışmakla
beraber;

her bilgiyi de kendi ilgi ve bilgi alanımızın dar sınırları içine mahkum etmemeliyiz.

Geçmiş olmayanın geleceği olamaz.

Bugünümüzü bazılarımızın beğenmeyip tukaka ettikleri, dünlerimize borçlu olduğumuz
unutulmamalı.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 073 SEVGİ

İçindeki sevgiyi dışındaki sevgilileri yaratana ihanet eder bir şekilde kullanır ise, en büyük acıyı sevgiden, en büyük ihaneti ise sevgiye layık olmayan sahte sevgililerden görür.

SEVGİ

Sevgi;

Hayatın tadı, yaşamının adı, hayatı yaşanmaya değer kılan lezzeti, hazzı ve heyecanı.

Yanlış kullanıldığında, hayatı yaşanmaz hale getiren, muhatabını acı ile ağlatan, inim inim inleyen veya kurtuluşu intiharda aratacak kadar büyük bir elem ve acı kaynağı.

İnsan neyi, kimi, ne zaman, ne kadar seveceğini bilmez!

İçindeki sevgiyi dışındaki sevgilileri yaratana ihanet eder bir şekilde kullanır ise, en büyük acıyı sevgiden, en büyük ihaneti ise sevgiye layık olmayan sahte sevgililerden görür.

Sevgisine karşılık bulamayanların intiharları, sevgilisinin ihanetine uğrayanların cinayetleri, tarihin her döneminde istisnasız her toplumda sıkça yaşanan olayların başında gelir.

Dikkatli bir araştırma sonucu tüm sıkıntıların, insanın kalbindeki sonsuz sevginin gerçek muhatabını bulamayışının kalpte açmış olduğu hasret yarasının vermiş olduğu acıdan başka bir şey olmadığı rahatlıkla görülebilir.

Sevgili Okurlarım, sevgiyi ve sevgiliyi, sevmeyi ve sevmeyi, yeni baştan düşünmeye, her şeye yeni ve farklı bir açıdan bakmaya, hayatı farklı yorumlayıp farklı değerlerle yaşamaya ne dersiniz.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 074 MİSAFİR VE MİSAFİRHANE

Değerli Dostlar.
Dünya bir misafirhanedir.

Ömür uzun gibi görünse de,
insan tadına doyum olmayan bu misafirhanede az bir zaman kalacaktır.

Vazifelerinin farkında olmasa da,
önemini idrak etmese de kâinatın yaratılışına sebep olacak kadar önemli vazifeleri vardır.

Kısa bir ömürde sonsuz bir hayatı netice verecek malzemeleri temin etmekle mükelleftir.

En önemli ve en değerli işler takdim edilecektir.

Maalesef çoğunluk itibariyle,
fani olduğuna inandığımızı zan ettiğimiz şu dünyaya
ebedi kalacağımız bir mekân ve meskenmiş gibi sarılıyor;

yaratılış sebebimiz olan vazifeleri izzet ve onurumuzu;
dünyanın kazanma imkan ve ihtimali olmayan değersiz işleri adına ihmal ve terk ediyoruz.

Görüldüğü kadarı ile Allah'a iman ve itaatte zafiyetimiz;
Ahiret adına vaat edilmiş olan saadet-i ebediyeyi kazanma adına sorumlu tutulduğumuz ibadet, güzel ahlak ve münasebetlerimizde hakim olması lazım gelen adil davranmaktaki isteksizliğimiz, bizi bu değerli nimetlerden mahrum bırakma ihtimalini güçlendiriyor.

Kimsenin gelirken bir şey getirmediği;
giderken de götürmediği ve götüremeyeceği
şu misafir hanede TANITIM AMAÇLI TADİMLİK olarak gösterime sunulmuş olan numune nimetleri gerçek zan edip aldanmayalım.

Hayatımıza anlam kazandıracak olan şu soruları kendimize her zaman sorup makul, mukni ve makbul cevaplarını bulmaya çalışalım.

Bu dünyaya nereden geldik?
Kim tarafından gönderildik?
Gönderiliş amacımız nedir?
Dönüşümüz nereye ve kimedir?

Şuna kesinlikle inanıyorum;
İmal amacı bilinmeyen herhangi bir alet
veya aracın doğru kullanılması nasıl ki çok uzak tesadüfi bir ihtimal ise!

Niçin yaratıldığını bilmeyen bir insanın
yaşam adına doğru bir çizgi yakalaması,
mutlu olması, huzurlu yaşaması da çok uzak bir ihtimal olsa gerektir.

Yaşamı geçici ve aldatıcı,
önemli işlerden uzaklaştırıcı,

nefsimizin rahat ve lezzeti adına değerlendirmeye çalıştığımız kadar;

Hayatı ve hayatın devamını sağlayan
tüm nimet ve imkanları bize bahşedenin
yaratma amacını da hesaba katarak yaşamaya çalışmamız gerekmezmi?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 075 TERK VEYA TEHİR

Üstad Bediüzzaman Said NURSİ Hz.leri
"Mazi ma-dum, müstakbel mevhum" der.

Mevcut olan gerçek hayatımız, içinde yaşadığımız geçmekte olan andır.

İşte gerçek ömrümüz, işte değerlendirmemiz lazım gelen hayat o ramaktan ibarettir.

Ne yazık ki insan gaflet, cehalet ve tembellik ile iki yok arasında asıl var olanı
göremiyor göz ardı edip, onu da yokluğa mahkûm ediyor.

Geçmiş ve gelecek karşılıklı konulmuş, bir biri içinde akseden boy aynaları gibidir.

Bir biri içinde aksedince, zaman ve mekân sonsuz ve sınırsız gibi görünür.
Yani zan edilir.

Geçmişin bilgileri, geleceği hayalleri içinde yansıyınca, içinde yaşamakta olduğumuz anı
unutuyor, kendimizi ölümsüz zan etmenin gafleti içinde, dünyayı ahirete tercih
cehaletinde, rahat düşkünlüğünün tembelliği ile vazifelerimizi bilmemize rağmen ya
TERK VEYA TEHİR ediyoruz.

Allah bizlere doğru ile yanlışı, hak ile batılı, değerli ile değersiz,
BAKİ İLE FANİYİ bir birinden ayırma basireti ihsan buyursun.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 076 ÇOK ZOR

Evet biz! ..
Kalbi Allah'a iman coşkusu,
Peygamberi takip ve taklit tutkusu,
Allah'ın en mükemmel ve en müzeyyen bir suret
ve sirette yaratmış olduğu insan sevgisi ile dopdolu;

Yine Allah'ın emrine muhalefet,
Sevgili Peygamberin sünnetini terk,
ahlak ve adalete ihanet ederim korkusu ile
yaşamış insanlardan olma ve bu duygular ile mücehhez bir nesil yetiştirme adına
uykuları kaçan;

Yaşatmak için yaşamayı unutan,
yedirmenin lezzetinin yemekte olmadığını anlayan,
giydirmenin mutluluğunun giymekle elde edilemeyeceğini yaşayan,
insanların en hayırlısının insanlara en faydalı olanıdır peygamber sözünü hayatına
yaşam maksadı yapan;

Gözümde ne Cennet sevdası var ne Cehennem korkusu.
Kur'anımız yeryüzünde cemaatsiz kalırsa Cenneti de istemem.
Orası da bana zindan olur. Milletimin îmanını selâmette görürsem,
Cehennem alevleri içinde yanmağa razıyım, vücudum yanarken, gönlüm gül-gülistan
olur.

Diyen ve o yolda can vermeyi cana minnet bilen talihlilere GIPTAKARANE BAKAN onlar
gibi olmasa da onlar gibi olmanın HASRET VE HAYALİ İLE yaşayan biri olmadığımız
sürece;

İçimizdeki kara ve karanlık düşünceleri yok etmeye muvaffak olamasakta!

Dünyayı karanlıklardan kurtarmak için GÜNEŞ ışığını nefesine haram eden insanlık delisi
ISMARLAMA İNSANLARIN arkasında yer almaya bakmalıyız.

Yoksa işimiz zor.
HEMDE ÇOK ZOR.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 078 DÜŞÜNCE

Kasıtlı olmadıktan sonra yanlış düşünce yoktur.
Yanlış düşündüren sebepler veya yanlış değerlendirmeler vardır.

DÜŞÜNCE

Elbette gördüğümüz yanlışları düzeltmek insan olarak sorumluluklarımız arasında yer alır.

Tabi sebep ve sonuç ilişkisi içinde değerlendirmek şartı ile.
Bence kasıt olmadıktan sonra insanlar çoğunluk ile doğru düşünür.

Veya doğru düşündüğünü düşünür.

Sebepleri ortaya konulmayan düşünce ve davranışların uzaktan gören veya dinleyen tarafından doğru algılanması çok uzak bir ihtimaldir.

Çünkü tüm düşünce ve davranışlar, kişilerin geçmiş hatıraları, gelecek hayalleri ve içinde yaşadıkları anın imkanları, özel sebep ve etkileri doğrultusunda şekillenir.

Düşüncelerimizi anlatırken sebeplerini de ortaya koysak sanıyorum daha makul karşılanır, daha faydalı olabiliriz.

Birde okuduğumuz her hangi bir metni değerlendirirken sonuna kadar okumadan;

hatta biraz da üzerinde müspet bir bakış açısı oluşturmadan hakkında bir hüküm vermesek kazanan biz oluruz.

Kasıtlı olmadıktan sonra yanlış düşünce yoktur.
Yanlış düşündüren sebepler veya yanlış değerlendirmeler vardır.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 080 GENÇKEN

Ey Dost.
Dünya ve dünyalığı,
Ahiret ve ahiretliği kazanmanın yeri dünya olsada!

Hayatın en verimli, bereketli
ve ne değerli zamanı ilk baharı niteliği taşıyan gençlik yıllarıdır.

Tarlalar ilk baharda sürülür, çapalanır, tohum atılır.
Günün gelişmeleri sabahın seher vaktinde tayin ve tespit edilir.
Tahsil, meslek ve sair kazanımlar ömrün ilk baharı olan gençlik yıllarında elde edilir.

Madem hayat
ve hayata renk katan güzellikler gençlik yıllarında elde ediliyor!

Madem Allah gençliği gelişme çağı olarak
istikbalin kazanılması için ömrün tarlası hükmünde yaratmıştır!

Öyleyse!
Hayata anlam kazandıran,
yaşamı yaşanmaya değer kılan,
istisnasız akıl ve idrak sahibi her insan için
değer ve kıymeti dünyalık hiç bir şey ile mukayese kabul etmeyen,

ruhen muhtaç ve muştak olduğumuz,
ebedi hayatımızın, saadet sermayesi de elbette gençlik yıllarımızda kazanılmalı.

Akıl ebedi kazandıracak değerli bilgiler ile donatılmalı.
Gönül gerçek sevgi ile doldurulup sevgililer sevgilisi ile buluşturulmalı.

Davranışlar ahlakla,
istekler adaletle,
bedenler ibadetle,
akıllar marifetle ve gönüller ise
sonsuz muhabbetle doldurulup donatılmalı ki;

Geldiğimiz ebed alemine dönüşümüzde,
emanete ihanet endeler arasına yer almayalım.

Vatanı aslimizde yabancılık çekmeyelim.
Yabancı sayılmayalım.

Unutmayalım ki
MADDİ VE MANEVİ HER ŞEY
GENÇLİKTE ELDE EDİLİR VE GENÇKEN GÜZELDİR.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 081 MADDE VE MANA

Marifet maddede olsaydı,
cismi büyük olanların cirmi de büyük olurdu!

Hâlbuki maddenin münasebeti,
temas edebildiği ve ulaşabildiği alan ile sınırlı olmakla beraber,
maddeyi ve maddenin, katı sıvı ve gaz hallerini aşanlar için sirayet alanına sınır tayin edilemiyor.

Toprak ile su, hava ile enerji, ruh ile beden
mukayese edildiğinde hakikat bütün çıplaklığı ile görülebilir.

Akıl denilen yetenek
beyinde yeri tespit edilemeyecek kadar küçük olmasına rağmen!

Kâinat içine girse
sahrada bir kum taneciğinin kapladığı kadar yer kaplamıyor.

Göz maddi açıdan bir toz zerreciğini kabul etmezken,
mana açısından dünya içine girse almakta zorlanmadığı gibi,
herhangi bir rahatsızlıkta duymuyor.

Maddeyi her şey zan edenler
kalplerinin vüsatını, aklılarının ihatasını,
gözlerinin genişliğini, ruhlarının sınırsızlığını düşünmüyorlar mı?

Anlaşılan O ki
madde kesafet kazandıkça mana azalır, yok oluyor.

Mana gelişip güçlendikçe
maddenin sınırları yok olup,
ruh yaratıldığı özelliğe uygun bir özgürlük kazanıyor.

Madde ve mana ayrımının farkında olan
son devrin büyük İslam Alimi Üstad Bediüzzaman Hz.leri,
Asrın insanına hitaben!

"Hayvaniyetten çık!
Cismaniyeti bırak!
Kalp ve ruhun derece-i hayatına gir.

Tevehhüm ettiğin geniş dünyadan
daha geniş bir daire-i hayat, bir âlem-i nur bulursun." der.

Madenin dar duvarları arasında sıkışmadan
mananın engin ufuklarında pervaz eden mana erlerine selam olsun.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 083 HIRS VE HASET.

Hırs öyle bir beladır ki!
Dünyayı yutsa doymaz.

Haset öyle bir hastalık ki!
Kıskandığına günahını bile vermeye razı olmaz.

Adavet (düşmanlık) öyle bir afettir ki!
Meleği bile düşman gösterecek bahaneler bulur.

Ey Dost
Hırsına esir olmayıp;
Hakkın olmayana el uzatma,
layık olmadığın makamlara göz dikme.

Hasedine kul olmaktan kurtul.

Mutlu olmak istersen paylaşmayı bil,
Sende olmayıp başkasında olan iyi bir şeyin
bir gün sana da faydası olabileceğini anlamaya çalış.

Adavet ile dünyanı daraltma,
varlıkları ile dünyanı güzelleştiren dostlarını düşman görme.

Dünya,
içindekiler ile hepimize verilmiş bir emanet,
hepimize yetecek kadar nimetler ile donatılmış ilahi bir sofradır.

Sabret maksuduna eresin,
Şükret nimetlerin lezzetine varasın,
Kanaat et hazinelerin en zenginine sahip olasın.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 084 ACZİ BEŞER

Evet,
İnsanın en büyük handikabı
ACZ VE FAKRININ FARKINDA OLMAYIŞIDIR.

Kendimizi güçlü ve kuvvetli zan etsek de;
ne mikro âleme ve oradan gelen tehlikelere,
nede makro âlem ve tehditlerine karşı herhangi bir gücümüz
ve alabileceğimiz inandırıcı bir tedbirimiz maalesef ki yok.

Çünkü içimize elimiz girmez.
Teneffüs, beslenme ve diğer yollarla hücumlarına maruz kaldığımız mikrop ordularının
vücudumuza girmesine dur diyebilecek bir imkâna sahip olmadığımız gibi organlarımızı
kendilerine vatan tutmuş olanlarına da engel olamıyor onları oradan söküp atamıyoruz.

Makro âlemde ise;
ne güneşte beliren lekeleri silmeye ve nede güneşten gelen zararlı ışınları filtre eden
ozon tabakasındaki delikleri dikemeye gücümüz yetmediği gibi;

Fay kırılmalarını engelleyip,
Tsunami'leri durdurmaya, hortumların zararından kurtulmaya,
ne de benzeri tabii afet ve felaketlerin tehditlerini ortadan kaldırmaya yetecek imkan ve
gücümüz yok.

Sanıyorum akıllı insan,
başına gelenlerden ders alıp,
gelecekler adına akıl, ilim ve iradesinin hakkını verip,
imkan dahilindeki tüm tedbirleri aldıktan sonra;

acz ve fakrını şefaatchi yapıp
kudreti binihaye olan, Kun feyekun (1) emrine malik,
vehuve ala kulli (2) şeyin kadir hükmüne saip olan Allah (cc) hazretlerine sığınmalı,
dayanmalı ve GÜVENMELİ.

Acz-i beşer ve fakrı insaniyi en mükemmel temsil ve ifade etmiş olan Büyük Üstad
Bediüzzaman Hz.lerinin dediği gibi.

Fâniyim, fâni olanı istemem.
Âcizim, âciz olanı istemem.
Ruhumu Rahmân'a teslim eyledim; gayr istemem.

İsterim, fakat bir yâr-ı bâki isterim.
Zerreğim, fakat bir şems-i sermed isterim.
Hiç ender hiçim, fakat bu mevcudatı umumen isterim.

Demeli
olayların karşısında meyusiyete fırsat ve pirim vermemeli.

Hücrelerimi yaratan, yaşatan, koruyan ve kollayan Allah cc. beni unuttur mu?
Diye kendisine sormalı ve aldığı müspet cevap ile mutlu ve huzurlu olmanın yolunu
bulmalı.

1- Yasin 36/82
2- Mülk 67/1

Necdet Erem

Meltem Esintisi 086 RAZI EDER.

Ayakkabısının olmadığına üzülürken,
Ayağı olmayan birisini görünce sevinen kimse!

Buna rağmen,
O'na ayağı verene teşekkür etmeyi akıl etmiyorsa! ..

Ne önemi var.
Ayağının varlığının farkında olusunun?

Nasıl olsa o ayak onu veren tarafından
nerede ve nasıl kullandığının hesabını sormak üzere bir gün geri alınmayacak mı?

Dünya hayatında geçici kullanımının sağladığı rahatlık,
ebedi hayatta sorulacak hesabının ödeteceği azabı karşılamaya yetmeyecektir.

Allah'ın verildiği emanetleri amaç doğrultusunda kullanmayanların dikkatine! .

Bazılarında noksan gibi görülen şeyler,
var olduğu halde varlığının farkında olunmayan nimetlerin hatırlatılması içindir.

Noksan verilmiş olan ise! .
Haline şükredip şikayet ve isyan etmeyecekse! ..

Noksanlığını çektiği nimetin
hem hesabından kurtulmuş olmanın rahatlığı,
hem de adaletin tecellisi adına bedel olarak ahirette verilecek olanları gördüğünde
yokluğunu ve hasretini çekmiş olduğu o nimetin olmadığına binlerce şükredecektir.

Her şeyin bir karşılığı var.
Allah minnet alan değil,
Nimet verendir.

Rıza göstereni,
Ziyadesi ile razı eder.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 087 ONU BULMAK, ONU BİLMEK

İnsan yaşamı uzun görünse de
maalesef nasıl yaşandığının, nasıl bittiğinin farkına varılamayacak kadar kısa!

Geçmiş;
seyredilmiş zor hatırlana bir filim,
yaşanmış yorgunluğu his edilen korkulu bir rüya
bir daha yaşanma imkanının olmadığı hasreti ile acı çekilen bir hayal.

Gelecek;
korkularla dolu bir tünel,
kâğıt fenerlerle süslenmiş bir labirent.

An ise;
Yarına anlatılacak basit bir masal.

His ve duyguları ile sonsuza yelken açmış bir ruh için her şeyden önemli olan;
Onu ebediyetin sahili selametine çıkaracak sonsuz saadet müjdesi olsa gerektir.

Bu müjdeyi sana kazandırabilecek tek yol ise
seni ve her şeyi senin için yaratan Allah'ı bilmek. (İman-ı Billah)

O'nu yarattıklarının mükemmelliğinden
sanatı, kudreti, nimeti ve sair sıfatları ile tanımak. (Marifetullah)

Sana karşı olan ilgisini
şefkat, merhamet, nimet, yardım
ve sair münasebetlerinden dolayı hakkiyle sevmek olabilir. (Muhabbetullah)

Yoksa fani dünyanın aldatıcı,
şanı, şöhreti – malı, serveti – zevk-ü sefası değildir.

Rabbim hakkı gören bir göz,
hakikate aşına bir gönül versin ki!

Ruhlarımız,
Münacat-ı Rahman, Kıraat-ı Kuran
ve Sohbet-i İhvandan lezzet alsın.

Cennete ve Cemalullah'a mazhar olabilmek için
onu sevenler ile beraber olmanın önemini idrak ettirsin.

Hakkı bulmak, Rabbi bilmek, Allah'ı sevmek ne güzel.

Necdet Erem

Meltem esintisi 088 BİR DAHA

Hayatımızın gayesi ve yaşam amacımız;
Sadece yemek, içmek ve şu geçici üç günlük dünyada (imkansız olsa da) biraz daha rahat yaşamak gibi basit ve doğal ihtiyaçlarımızın temini, sınır tanımayan arzularımızın tatmininden ibaret olmasın.

Bunların hiç birisi yaratılışımız için amaç değil,
yaşamın devamı ve Yüce Yaraticının Rızasını (C.C.) kazanmak için birer araçtır.

Ana hedefimiz,
bizim için en değerli ve en gerekli olana ulaşmak olmalı.
İşlerimize önemine göre öncelik vermeli değimliyiz?

İnsan için en değerli ve en önemli olan şey ise;
YARATAN'ın rızasıdır ve onu kazanmak olmalıdır.

Biz öncelikle onu aramalıyız.

Her şeyin bir bedeli olur.
Dünyaya bedel AHİRET!

Yaşamını sürdürmen ve sonsuz bir âlemde sınırsız nimetlere ulaşabilmen için
bedel olarak YARATAN'ın RIZASINI kazanmak gerekmezmi?

Dünyayı ve fani muhabbetini kalbimizden atarsak,
yerini Allah'a saygı ve muhabbet alır.

Yaşadığımız günü ömrümüzün son günü bilmeli,
işlerimizi ona göre ayarlamalıyız.

Herkesin doğum tarihi bilinmekle beraber;
hiç kimsenin hatta ölümcül hastaların bile ölüm tarihi belli değildir.

Çevremize biraz dikkat ettiğimizde,
her yaşta göçenleri göreceğ ve nice umulmadık,
beklenmedik ölümlere şahit olacağız.

Biz ise ne zaman öleceğimizi bilmiyoruz ve bilemeyiz..
İstikametli yaşamak ölümü hatırdan çıkarmamakla;

Sadece şan ve şöhrete sahip olmak,
mal, mülk gibi şeyleri biriktirmeyi hayatın gayesi haline getirmemek ile mümkün
olabilir.

Dünyayı terk derken!
Onu kesben (çalışmayı kazanmayı terk) değil kalben terk etmeliyiz.

Yani helal kazanç, hayırlı servet,
ahlaklı yaşam ve adil davranış bakımından değil,

Ebedi dünyada kalacakmış gibi
dünya rahat, lezzet ve servetlerini artırabilmek için
her şeyi meşru ve mubah gören saldırgan bir anlayıştan uzak kalmalıyız.

Âhirette seni kurtaracak bir eserin olmadığı takdirde,
fâni dünyada bıraktığın eserlere de kıymet verme.. B.S.N.
Sözünü aklımızdan hiç çıkarmamalıyız,

Değerli Dostlar.
Dünyayı, hayatımızı ve hayata bakış açımızı
BİR DAHA GÖZDEN GEÇİRMEYE NE DERSİNİZ?

Necdet Erem

Meltem esintisi 089 NE OLUR.

Dost acı söyler fakat doğru söyler.

En değerli varlığımız ve her şeyi onda ve onunla kazandığımız ömrümüzü İSRAF EDİP YARIN İFLAS EDENLER İLE BERABER hesaba çekilmemek için, şu hali perişanımıza bir çeki düzen vermeliyiz.

Geliniz insan onuruna yakışmayan lezzetleri,
helal bile olsa aşırı istekleri, bir yana atıp YARATANIMIZA yönelelim.

Bu yolda yanlış, hata ve tembelliklerimizden dolayı biraz olsun pişmanlık duyalım.

Ne olur sanki biraz zahmet çeksek?
Ona vardktan sonra çekilen bütün sıkıntılar unutulur.

İçimize ve dışımıza hükmeden nefsimizi HAK yoluna davet edelim.

Yaratılış gayemizi düşünüp o doğrultuda yaşamaya gayret gösterelim.

Bu konuda örnek olarak gönderilmiş olan Elçiyi (Sav.) dikkate alalım.

İçimizdeki sevgiyi,
dışımızdaki sevgilileri yaratan
sevgililer sevgilisine giden yolun rehberinin izlerini sürelim.

Rabbimizin huzuruna döndüğümüzde EMRE İTAATSİZLİK VE EMANETE İHANET suçundan yargılanmayalım.

N E O L U R ?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 090 ÖNCE SEN YAŞA.

ÖNCE SEN YAŞA.

Ey alimlik iddiasında bulunan kişi, nedir bu halin?

Kalbin nasıldır?
Günahlar karşısında ne his ediyorsun?

Yüce ALLAH'ın (c.c) azameti karşısında gözlerin yaşarıp kalbin titriyor mu?

Hani muhabbet ve mehafet emaresi olan ağlama?

Nedir bu gururun?
Başın niye dağlar gibi dik?
Bakışın neden kaya gibi sert?
Sözlerin neden ok gibi sivri ve bıçak gibi keskin?

Başkalarının yazmış olduğu birkaç kitabı okumakla her şeyi öğrendiğini mi zan ettin?

Allah'ın ilmi sonsuz, mülkü uçsuz bucaksız, sanatı akıl almazdır.

Görerek, duyarak, kullanarak alıştıklarını anladığınızı düşünüyorsunuz!

Ey her şeyi bildiğini zannetme gafletine düşen mütekebbir zat!

Şu sırlar yumağı kâinatta neyi ne kadar bildiğini zan ediyorsun?

Bilgilerinin sana büyük sorumluluk yükleyen bir emanet olduğunun farkında mısın?

Emanete riayet adına ne yapıyorsun?

Seni her şeyden çok sevdiğini, her şeyi senin emir ve istifadene vermekle gösteren
O sevgililer sevgilisine karşı içindeki muhabbetin derecesi nedir?

O muhabbete gölge düşürme korkusu yüreğini sızlatmıyor mu?

Halin emaneti gasp edenlerin gaflet işaretlerini taşıyor!

İlim önce yaşanmak, sonrada ihtiyaç sahibine intikal ettirilmesi lazım gelen
sorumluluğu büyük bir emanet değil mi?

Başkalarına anlattıklarını neden nefsinde tatbik etmiyorsun?
Yoksa sen anlattıklarından sorumlu değilmisin?

Nefsinle yüzleşmeye hazırmısın?
Onunla yaka paça olmayı göze alabilecek kadar güç ve cesaretin varmı?

Onu HAK'a davette samimi ve sabırlı mısın?
Sende bunların hiçbirinden bir eser görünmüyor.

Bütün derdin şehvet, şöhret ve servet, yemek, içmek ve eğlenmek.
İhtiyaçlarını temin ve arzularını tatminden ibaret.

Nefsini islah ve insanları irşat için, uhdene emaneten verilmiş olan ilmi bile dünyada mal ve makam temini adına istismar, gururunu tatmin için israf ediyorsun.

“ VELA TEŞTERU BİAYATİ SEMENEN KALİLA 2/41 (Bakara) ”
Allahın ayetlerini(değersiz dünyalıklar karşılığında) ucuza satmayınız tehdidini duymamış gibi davranıyorsun.

Aklını başına al.
Bu gafletten kurtul.

Arzu ettiğin dünya nimetlerden senin için takdir edilmiş bir kısmet bir nasip varsa hiç şüphesiz o gelir seni bulur.

Nihayetinde gelip seni bulacak olan nasibin için üzülme kalbini ferah tut.

Bekleme yükünden kurtulursun.
Hırsın ağırlığı seni yormaz.

Eğer bu şekilde davranmazsan, bütün bu mücadele sonucunda eline ne geçeceğini umuyorsun?

Sanıyorum dünya adına sadece bir yorgunluk, ahiret adına büyük bir pişmanlık ve ağır bir hesap...

Yüce Resul yaşarmayan gözden, titremeyen kalpten, faydasız ilim ve doymak bilmeyen nefisten Allah'a sığınmıyor mu?

Sığınmamızı tavsiye etmiyor mu?

Hadi bildiklerini ÖNCE SEN YAŞA.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 091 ÜÇ AYLIK BİR ÖMÜR

Üç aylık ömrümün kaldığını bilebilseydim;
dügün bayram ederdim.

Çünkü üç ayda şu fani ve aldatıcı dünyanın
kıymetsiz, lüzumsuz, adına zevk dedikleri, organları bile vücudumuzun alt taraflarında
bulunan, hayvani his ve duyguların tatmininden ibaret olan basit ve seviyesiz işlerinden
kendimi kurtarıp,

ruhumdaki ebedi arzuların, sonsuz duyguların, sınırsız isteklerin verileceğinin
vadedildiği cenneti kazanma adına, tanınmış bir fırsatı en kısa dilimlerine varıncaya
kadar sonuna kadar değerlendirir,

bana bu fırsatı tanıyan Yaratıcımın rızasını kazanmaktan başka hiç bir şey
düşünmezdim.

Niçin yaratıldığımın idraki içinde nasıl yaşamam gerekiyor ise öyle yaşardım.

Gerçi ömrümün uzun gibi görünmesinin bir yanılgıdan başka bir şey olmadığını bilmeme
rağmen!

Hayalin hakikate karışmasıyla,
ölmüş olan dün, doğmamış olan yarın ile karışıp,
ben dâhil insanların çoğunu, doğmayabilecek olan yarın ve yarınlar aldatıp, hayatın âli
gayelerine yakışmayacak ve terk edeceğimiz şeylerin arkasına takıp gerçek vazife
alanlarımızdan uzaklaştırıyor.

Ama iki meçhul arasında bir mevcudu yaşamamanın aldanmışlığından kurtulamıyoruz.

Emellerin sonsuzluğu, ruhun sınırsızlığı
bir ramaktan ibaret olan hayatı, zamanın kanatlarını açarak sonsuz gibi gösteriyor.

Ebediyet adına değerlendirilmez ise!
Yıllarca yaşamamıza rağmen bir şey anlamadığımız hayatın son üç ayından ne
anlaşılabilir ki?

Evet, üç aylık ömrüm kalsaydı veya kaldığını bilseydim.

Gerçekten uzun yıllar içinde gaflet ve cehalet ile
ihmal etmiş olduğum vazifelerimi ikmal, hata ve kusurlarımı samimi tövbeler ile tamir
eder;

insan onuruna yakışan
UNUTULMAYACAK VE UTANILMAYACAK bir hayat yaşardım.

Ey gafil nefsim gaflet uykusundan uyan.
Sonsuz zan edip aldandığın ve güvendiğin ham hayallerle süsleyip âşık olduğun
ömrünün;

üç aylık değil,
üç günlük değil,
belki üç dakika bile kalmamış olma ihtimalini unutma.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 092 ÜÇ SUAL

Ey Dost!
Bana sorular yöneltiyorsun ama
hiç bir zaman cevaplarımı duymaya çalışmıyorsun.

Söyler misin?
Doğru nedir?
Tek midir?
Bu noktada en son sözü söyleyecek olan kimdir?

Her şeyin ve her işin sırrı çözülebilirimi?
Çözülebilmüş olan herhangi bir sır ve her sırrı çözebilmiş olan herhangi bir kimse var mı?

Çözdüklerimizi zan ettiklerimizin arkasında çözüm bekleyen yüzlercesi ile yüzleşmiyormuyuz?

Gördüklerimize alışır;
Alışıklarımızı anlamış olduğumuzu zan ederiz.
Acaba alışmak ile anlamak aynı şey mi?

Ben sen değil;
acaba hiç bir kimse
alışmaktan öte herhangi bir şeyi anlayabilmiş
ve gerçek manada sırrını çözmüşmü?

Çözülebilir mi?
ALİŞMAYI ANLAMIŞLIK YANILGISININ DIŞINDA.

Misal:
Herkes düşünür.
Herkes düşünmeye alışmıştır.

Amma düşüncenin ne olduğu
ve insanın nasıl düşündüğü hakkında bir fikri olan var mı?

Beyni olduğu halde
hafıza ve hayalden mahrum mahlûkların neden düşünemediğini!

İnsana kâinat içindeki önemli bir konumunu kazandırmasına rağmen bütün sıkıntılarının kaynağının düşünce yeteneği olduğunu düşünen var mı?

Yine herkes görür ve konuşur.
Görmenin ne olduğu ve nasıl gerçekleştiği;

Konuşmanın
ne olduğu ve nasıl oluştuğu hakkında
inandırıcı ve ikna edici bir şey söyleyebilecek bir kimse var mı?

Sakın ne olduğu hakkında gerçek bir bilgimiz olmadığı halde bunca farklı seslerin boğazımızdaki ses telleri dediğimiz şeylerin, sesin gerçek sebebi ve sahibi olduğunu;

Görmenin gerçek aktörü,
ruh dünyamızın kâinata açılan bir penceresi olan
karanlık kutu içindeki siyah bir sıvıdan müteşekkil olduğunu söylemeyin.

Bu mükemmel filler için
o fiillerden daha mükemmel
ve o fiili gerçekleştirmeye kadir bir fail bulunmalı değilmi?

Soruyorsun;
Doğru nedir?
Gerçekten doğrunun ne olduğu ve kime göre doğru olduğu tartışma kabul etmeyecek
kadar aşikâr bir sorudur.

Hele doğrunun tek olup olmadığının sorulup sorgulanması ise çok manidar bir konudur.

Dünyada düşünen varlıklar adedince
doğrular olduğunu düşünüyorum.

Ta ki!
Düşünen kimsenin,
kişisel düşüncesinin noksan,
hatalı veya yanlış olduğunu anlayıncaya kadar.

Bunlar hepsi lokal, bireysel konular.
Amma bazı doğrular var ki.
Doğruluğunu herkese tasdik ettirir.

Bazı sorular var ki
kendisini her akıl sahibine sordurur.

Şimdi ben herkesi ilgilendiren
ÜÇ soruyu gündeme taşıyor ve soruyorum.

Sorularıma, makul, ikna edici
insan ruhuna umut verici, tutarlı cevaplar bekliyorum.

Nereden geliyoruz?
Burada neyiz ve nereye gidiyoruz?

Sanıyorum HİÇ İSTİSNASIZ
HERKES BU ÜÇ SORUNUN muhatabı olup,
müspet makul ve mukni cevap bulmak zorundadır.

Bu sorulara makul,
mantıklı ve ikna edici cevaplar bulmadan!

İnsana dünya denilen esir kampında,
idam hükmü verilmiş, son nefese kadar zorlu işlerde
karın tokluğuna zorunlu çalıştırılan esir demekten başka bir isim bulunabilirmi?

Müsbet = Olumlu.
Makul = Kabul edilebilir.

Mukni = İkna edici.
Manidar = Manalı
Kadir = Gücü ve kudreti yeten.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 093 ALLAHIN KULLARI İLE İYİ GEÇİN.

İnsanlığın hidayet rehberi,
Nebiler Sultanı insanlığı sahili selamete çıkararak ölümsüz sözlerin sahibi;

Hız. Muhammed Mustafa (Sav.) den bir hadis ve düşündürdükleri.

"İTTEKULLAHE HEYSU MA KUNT
VE ETB-İ SEYYİATİL HESEN VE
HALİKİNNASE Bİ HULUKİN HASEN"

Nerede olur iseniz olunuz,
Allah'ın nazarı müşahedesinin altında olduğunuzu unutmayınız.
Ve o huzurda olmanın hassasiyeti içinde yaratılış gayenize uygun davranarak,
Allah'a karşı su-i edepte bulunmaktan sakınınız.

Siz O'nu görmesiniz de O sizi görüyor ya.
Siz O'nu bilmeseniz de O her şeyi biliyor ya.

Siz beşeri gaflet ile kendinizi O'ndan uzak zan etseniz de!
O " VENEHNU EKREBU İLEYHİ MİN HEBLİL VERİD"
sırrınca "Biz ona şah damarından daha yakınız" diyor ya. (50/16 Kaf)

Nefsi arzular başınızı döndürüp,
şeytanın yolunuz üstüne kurmuş olduğu tuzaklara takıldığınızda!

Hemen tövbe ile O'na yönelin,
yaptığınız hata veya günah karşılığında bir iyilik ile mukabele ediniz.

Bencillikten uzak,
sevgi, hoşgörü ve fedakârlık üzerine bir dünya kurunuz.

Böyle bir dünyanın kurulabilmesi içinde;

Yunus gibi,
"Elif okuduk ötürü, Pazar eyledik götürü,
Yaratılanı severiz, yaratandan ötürü." deyip!

İnsanlarla iyi geçinmekle yetinmeyip,
tüm mahlûkat ile müspet münasebetler kurun ve kurulmasına öncülük ediniz.

Allah cümlemizi Resulünü
ve tebliğ buyurmuş olduğu cihan paha mesajlarını
hakkıyla anlamaya ve hükmünce amel etmeye muvaffak kılsın.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 094 GAFİL KİMDİR

Gafil yalnız siz değilsiniz.

Gafil,
ikaz edilmesine rağmen
başına gelebilecek tehlikeleri dikkate almayan,

yanlışlıklarını fark etmesine rağmen, terk etmeyen,
tehlikeyi görmesine karşı tedbir almayı düşünmeyen
veya düşünemeyen ben dahil herkeştir.

Herkes ve hepimiz,
zaman, zaman gaflete düşebiliriz.

Önemli olan gaflete düştüğünün farkına varıp,
gafletten kurtulma yollarını arayarak, çaba gösterilmesidir.

Allah insanı melek olarak yaratmamış.
Meleklerden üstün olabilecek yetenekler ile donatmıştır.

İnkâr, isyan ve ihanetten sakınlım.
Çünkü emanetçinin, emanet üzerinde keyfi tasarruf hakkı yoktur.

Sahip olduğumuzu zan ettiğimiz canımız ve bedenimiz dâhil
her şey değerlendirilmek üzere insana emanet verilmiş sermayedir.

Bunun farkında olduğumuz sürece inşallah hüsrana uğramayız.

Af dilemek ne güzel.
Allah, pişman olunup terk edilen
ve af dilenen her günahı af ederim diyor.
"lateknetu min rehmetillah innelleh yeğfiruzzunube cemiala."(39/53 Zumer.)

Hatta samimi pişmanlıklar,
işlenmiş günahları sevaba bile dönüştürebilir.
"yubeddilulahi seyyiatihim hesen" (25/70 Furkan)

Bence insanın,
gururun gaflet deryasında boğacak
riya, ucup ve suma kokan ibadetlerindense;

Gözyaşlarını ceyhun edecek,
Allah'ın rahmet ve merhametini coşturacak
terk edilip pişman olunmuş azabından kurtulma mücadelesi verilen
hata ve günahları olsun.

İnsanların birçoğu,
korku ve utancı ile içi burkularak ağladığı günahları sebebi ile cennete gireceklerdir.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 097 ACABA NEDEN

Her işinizi,
her düşünce ve davranışınızı
bir anlam ve amaç doğrultusuna yaparken!

İyisi ile kötüsü ile
her şeyi içinde yaşadığınız hayatı
hangi amaçla yaşadığınızı hiç düşündünüz mü?

Düşünmediyseniz!
Ben niçin yaşıyorum?
Bu hayatın sonunda elime ne geçecek?

Elime geçeceğini umduğum değerler,
hayatın zorluklarını çekmeme değer mi?

Uğruna yaşadıklarım için ben ne ifade ediyorum?
Sevdiklerim tarafından gerçekten seviliyormuyum?
Yoksa ihtiyaç duyulduğum için istismarmı ediliyorum?

Uğruna feda ettiğim ebedi nimetlere bedel,
kazanmak istediğim dünyalıklar ne ifade ediyor?

Yoksa kendimi mi aldatıyorum?

Yaşamı sonucu itibarıyla sorgulamamak,
sıkıntılarınızdan kurtulmanıza yetiyormu?

Düşünmekten korkmanız sonucu değiştiriyormu?

Yaşamı her halükarda,
zahmet ve zorluklarına rağmen seviyor,
koruma adına KUTSUYOR ve yaşamak istiyor isek!

Neden ona değerine uygun bir amaç ve anlam yüklemiyor,
yüklenmiş olan amaca ulaştıracak telkin ve tavsiyeleri dikkate almaya yanaşmıyoruz?

Her işimizi ehline sorar,
yanlış ve hatalarımızı telkin
ve tavsiyelere göre düzeltmeye çalışır iken!

Hayatımıza anlam kazandıracak,
geçmişin elemleri, geleceğin endişelerinden,
tehdit eden yokluğun girdabından kurtaracak,
sıkıntı ve musibetleri sermayeye dönüştürecek,
hayatı yaşanmaya değercek bir olgunlaşma süreci,

insan his ve duyguları, akıl ve mantığı, ilim ve iradesi, hayal ve hafızası, izzet ve onuruna uygun standart kazanma test ve eğitimi haline getirecek, ebedi saadet müjdesine karşı NEDEN KİMİMİZ KÖR, KİMİMİZ SAGIR, KİMİMİZ VURDUMDUYMAZ OLMUŞUZ?

Her gelen gider,

her kazanıldığı zan edilen bırakılır,
her sevgili terk eder veya terk edilirken.

Hayatın hakikatine karşı neden bu kadar,
HAKİKATTEN UZAK YAŞARIZ?

ACABA NEDEN?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 100 BİLEN VARMI

Ey Dost!
İnsan olduğuna inanıyor
ve insana yakışır davranışlar sergilemek istiyor isen;

Seni yaratan Allah'a imandan sonra,
yaratılmana sebep olan anne ve babana saygılı ol.

Gücü kuvveti,
eşi, işi, evladı, dostu bulunca!

Seni aciz, zayıf ve yardıma muhtaç,
çaresiz bir halde iken, şefkat ve merhamet kanatları altına alıp,

yemeyip yediren, giymeyip giydiren,
her ihtiyacını büyük bir istek ile yerine getiren
ve getirmeyi hayatının gayesi bilen anne ve babanın rızasını tahsil et.

Bil ki onların meşru rızası,
seni yaratanın da rızasını kazanmana vesiledir.

Kazanma kuşağında kaybedenlerden,
servetini sermayesini kızarak yakanlardan,
aldanarak saçıp savuranlardan, kötüye kullananlardan olma.

Kazanmak kolayken zor,
kaybetmek zor iken kolay görünsede!

Cehenneme gitmek,
zor, zahmetli ve pahalı iken!

Cennete gitmek,
ucuz, hatta bedava değilmi?

Zahmetsiz, rahat ve rahmet vesilesi,
her şeyi ile sayılamayacak kadar faydaları olmasına rağmen,

Acaba neden,
tercihlerimizi çoğunlukla
cehennemden yana kullanırız?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 102 NAHOŞ

Ey Dost!
Hayata ve olaylara karamsar bakıp,
kalbini taşınamayacak dertler ile mahkûm etme.

Başkalarında gördüğün her şeye talip olma.
İmkânın ile yetin.
İhtiyacın kadarını harca!
Zamanını iyi değerlendir,

Çünkü hayat ahiret için olduğu kadar;
Bu dünya içinde bir ticaret yeri, bir eğitim alanı,
bir öğrenim merkezi ve bir SINAV SALONUDUR.

Ölünceye kadar, kazanma, ölünceye kadar, öğrenme,
ölünceye kadar olgunlaşma süreci içinde olduğunu unutma.

İnsanların elinde olana tamah etmekten sakın.
Tamah hasettir.

Haset ise dostlukları öldüren,
düşmanlıkları sahibini boğacak hale getiren ruhsal bir hastalıktır.

Kazaya rıza göster.
Allahu telânın sana tekdir etmiş olduğu
maddi ve manevi lütuflarına kanaat et.

Verdiği rızka razı ol.
Her haline kanaat et ki kazanan sen olasın.

Mutluluğu malın servetin çokluğunda,
lezzeti nimetin çeşitliliğinde arama.

Aradıkların, farkında olmasanda,
gönlünün derinliğinde ve zenginliğindedir..

Dünyanın mahiyetini,
hayatın hikmetini idrak eden tasavvuf büyüklerimizden
Taptuk Baba dergâhının beyan sultanı devrişanından Yunus EMERE.

Gelse celalinden cefa
Yahut kemalinden vefa,
İkisi de cana sefa,

Narında hoşşş. Nurunda hoşş.
Lutfunda hoşşş, Kahrında hoşşş,

Demiş, her şeyin hoş tarafına bakıp, hayatı hoş yaşamılar.

Hoş olmayan tek şey,
Her şeyi güzel yaratan,
Güzeller güzeli Rabbimizin
lutuf ve keremlerinden şikâyet NAHOŞ.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 103 SİL BAŞTAN.

Hayat rahim ile kabir arasında uzun bir yol gibi görünse de varlığının farkına varamadığın bir an-ı seyyale yani ramak denilen bir nefeslik andan ibarettir.

SİL BAŞTAN

Sevgili Okurum!
Hayatını helâl yollardan kazan.

Boğazından haram lokma geçmesine izin verme ki!
Elin, ayağın, gözün, kulağın, aklın, yüreğin sana ve seni yaratan Rabbine ihanet etmesin.

Baş kaldırıp asi olmasın.

Kötü arkadaş edinme ki, bela ve musibetler, suç ve ithamlar arkandan koşuşturmasın.

Kötü alışkanlıkların esiri olma ki, sağlığın, servetin, iffetin ve itibarın seni terk etmesin.

İşlerini ehil ve güvenilir insanlara sor ki, yanlışlardan ve hatalardan korunasın.

Hayat rahim ile kabir arasında uzun bir yol gibi görünse de varlığının farkına varamadığın bir an-ı seyyale yani ramak denilen bir nefeslik andan ibarettir.

İşlerini bilenlere danışanlar ile çevresinde yaşananlardan ders alanlar, yaşayacakları olaylar için aynı fatura ödemek zorunda kalmazlar.

Neden ödenmiş faturaları tekrar tekrar ödemeye talipsin.

Yaşananlardan ders almayanlar her şeyi sil baştan yaşamak zorunda kalır.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 105 KANAAT

Arkadaş!

Dünya malından ihtiyacın kadar harca.
İsrafa girip iflasına davetiye çıkarma.

Kazancının fazlasını âhiret hayatın için hayırlı işlere sarf et.

Ki ahirette seni kurtaracak salih bir amelin,
dünyada da ikram ve ihsanından dolayı senden memnun ve seven dostların olsun.

Kanaat et.
Çünkü Âlemlerin Efendisi Asv.
EL KANAATÜ KENZÜLLAYEFNA kanaat tükenmez bir hazinedir.
Diyor.

Sakin kanaati tembellik ile karıştırarak fakirliğe talip olma.

Fakirlik akla, ahlaka, dine
ve bütün değerlere zarar veren bir zillet sebebidir.

Seni sıkıntıya sokacak ve başkalarına yük olacak duruma düşürecek olan tembelliğe
talip olma ve asla müsaade etme.

Allah akı-fikri, eli-ayağı, gözü-kulağı
ve tüm yetenekleri önce dünyayı sonrada ahreti kazanmak için vermiştir.

Dünyasını kurtaramayanın
ahiretini kurtarma şansıda zora girmiş demektir.

Dikkat edersen!
Allah'a isyan edenlerin çoğu;

tembellik, ahlaksızlık, suiistimal ve beceriksizliklerinden dolayı,
istedikleri halde elde edemedikleri veya ellerindekini koruyamayıp kaybettikleri
konumlarından dolayı Allah'ı sorumlu tutanlardır.

Bu konuyu aşağıdaki satırları ile istiklal şairimiz rahmetli M. Akif ERSOY ne güzel dile
getirmiş.

Şeriat çalış dedikçe çalışmadın durdun.
Onun adına birçok hurafe uydurdun.
Bir de tevekkülü sokuşturup araya,
Zavallı dini çevirdin onunla maskaraya.

Ruhun şad olsun büyük insan.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 108 İNSANA EN ÇOK LAZIM OLAN

Değerli Dost!

İnsan için hayatta en önemli şeylerin neler olduğunu sorarsan!

Bence;

İlk olarak her şeyden önemli,

hayata anlam kazandıran,

tek ve bir olan, her şeyi yaratan, gören gözeten,

her şeyi bilen, yarattıklarını koruyan, kollayan ve onlar için ruhlarındaki ebedi yaşam arzusunu tatmin edecek bu dünyadan daha güzel ve daimi bir saadet vadeden Allah'a samimiyetle inanıp, tam manası ile güvenmektir.

İkinci sırada değerli olanı sorarsan!

Tek ve bir olan Allahın senin dünya ve ahretini, saadete dönüştürecek, izzet, kıymet ve nimet vesilesi olan Allah'ın razı olduğu hak bir dine sahip olmaktır.

Üçüncü derecede önemli olanı sorarsan!

İnsanlar karşısında muhtaç duruma düşmeden,

dünyevi ihtiyaçlarını minnetsiz olarak temin edebileceği helal kazanç sağlayan bir iş bir uğraş veya meslek sahibi olmaktır.

Dördüncü olarak insana yakışan fazilet kaynağından haber vereyim!

İnsanı hayvani hislerinin mahkûmu olmaktan kurtarıp,

melekleri kıskandıracak makamlara yücelten Edep (haya) tir.

(edep nurlu bir taçtır lütfü Huda'dan, giy o tacı kurtul cümle beladan.)

Beşinci meziyete nedir dersin!

İnsanların kalbinde sana sarsılmaz bir taht,

Mevlanın yanında peygamberlere yakın bir makam kazandıran,

Âlemlere rahmet olarak gönderilmiş olan Hz. Muhammed'in (asv.) ben ancak güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim dediği, güzel ahlak ve cennete yaklaştıran cehennemden uzaklaştıran cömertliktir.

Daha da sorarsan ben derim ki!

En güzel bir hilkatte yaratılmış olan İnsan'a bütün güzellikler yaraşır.

Ben bu kadarını saydım siz isterseniz dana nicelerini bulabilirsiniz.

Amma şunu rahatlık ile söyleyebilirim ki!

Bu saydıklarımına muvaffak olan bahtiyar insan,

Halkın azizi, Hakkı'nın sevgilisi, cennete layık mü-min ve muttaki kulları arasında yerini alıp,

insi ve cinni şeytanların şer ve fitnelerinden korunup, bela ve musibetlerden emin olur.

Allah cümlemizi bu özellik ve güzelliklere sahip kullarından eylesin.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 109 İLİM MECLİSLERİ

Ey Arkadaş!

Âlim, abid ve ahlaklı insanların meclislerini araştır, bul.
İşten artan zamanlarını ilim meclislerinde değerlendir.
Marifet ehlini bulup muhabbetle sarıl ki sende fazilet bulasın.

Muhabbete ehli olasın.
Günahlarında kurtulmaya vesile kılasın.

Suyun toprağa hayat kaynağı olduğu gibi,
ilim ve marifet sahibi insanlarda insanlık ailesi için adalet saadet muhabbet kaynağıdır.

Efendiler Efendisi Hz. Muhammed (Asv.) "ELMER-U ME-A MEN EHEBBE" kişi sevdiği ile beraberdir, (haşr olunur) diyerek kurtuluşun elde edilebileceği en doğru ve en kestirme yolu işaret etmektedir.

Ey Dost!

Güneşin karanlıkları aydınlatıp buzları erittiği gibi;
İlim, marifet ve muhabbet ehli olanlarda, gönül kasavetinden,
akıl gabavetinden, cehlin karanlığından, zumlun zindanından insanlığı kurtaran kandiller gibidir.

Geleceğinizi karanlık, korkulu labirentlere çevirmeden,
kendinize güvenilir yol arkadaşı ile yol azığı tedarik ediniz.

Çünkü yol uzun, yük ağır, insan acz ve fakr, cehl ve inat ile yaralı olup,
hayat yolunda akıllı ve güçlü dostlara muhtaçtır.

İlim meclislerine Allah hikmet ve marifet nurları ile tecelli ettiğiinden,
ilim meclislerine devam eden mü-minlerin kalplerini de o nurlar ile aydınlatır.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 111 YANILGI

Ey Değerli Dost.

Dünya,
karşı sahili ukba olan bir deniz.

Hayat,
o denizin azgın dalgaları arasında
yüzdürülmeye çalışılan bir gemi gibidir.

İnsanların çoğu,
yaşama ebedi hayat adına anlam yüklediğinden,
rotasız bir gemide yol alan kimsenin, korku ve endişesi içinde
hayat denizinin azgın dalgaları arasında bir sağa, bir sola savrulup durmakta;

Garip olan şey;
içinde buldukları vahim durumun dehşetinden kurtuluşu yolunu,
gerçek vaziyetlerini görmemek ve düşünmemekte olduğunu zan etme gafletidir.

Hayat gemilerine,
iman pusulası takmayan,
peygamber kılavuzu tayin etmeyen,
Kur-an haritasını bulundurmayan,
takva yelkeni açmayan, ibadet azığı depolamayanlar,

Bu denizin azgın dalgaları arasında
sahili selamete çıkılabileceğini düşünüyor iseler;
Faturası çok ağır olan bir yanılgi içinde olduklarını unutmasınlar.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 112 UNUTMA.

Ey Dost!

Hayat nimet fırsatları ve musibet sürprizleri ile doludur.

Değerlendirenler için fırsatlar ganimet,
musibetler ise gelecek adına ders alınması gereken sermayedir.

Sağlık ve boş zaman ile
fırsat ganimetlerini değerlendirip kalıcı olmalarını sağla.

Bunu yapabilmen için
sağlık ve boş zamanın farkına varıp,
bu iki büyük nimetin değerini bilip, gereğince değerlendirmen gerektir.

Fırsatın getirdiği ganimetler,
musibetlere karşı hazırlıksız yakalanma gafletine sebep olmasın.

Musibetleri de canını yaktığından, bütün, bütün zarar sayma.
Onları da sabır ve metanet ile karşılayıp feraset ile uğurlayabilirsen,
geleceğin adına önünü aydınlatan bir meşale, bir dersi ibret ve kazanım sermayesi olur.

Vaktini değerli şeylere tahsis et.

Hayatın devamı adına sarf etmek zorunda olduğun dünya işlerinin dışında kalan
zamanını, ebedi hayatını kazanma ve kazandırma adına ilim, ibadet, hizmet ve zikir ile
değerlendir.

İlim, fazilet.

İbadet, ticaret.

Hizmet, kolektif şuur ile kazancı şirketleştirip katılım oranında büyütme.

Zikir ise gafletin kovulması, kalbin iman nuru ile cilalanması, insanın şeytan tuzağından
kurtulma yoludur.

Zikir,

sadece Allah'ın belirli esmasının belli adet ve zamanlarda tekrar ve terdadından ibaret
olmayıp;

Hangi amel olursa olsun,

Allah'ın emirleri istikametinde ise o zikre dahil olduğu gibi,
harama girmemek kaydı ile farz ibadetlerini yerine getiren bir Müslüman'ın dünyevi iş,
alışveriş, yorgunluktan kurtulma adına dinlenme, meşru dairede gezi, oyun, zevk ve
eğlencesi bile zikir ve ibadet sayılır.

Şunu unutma ki

Allah seni yakmak için yaratmamış.

Eğer dünyada bile yanıyor isen,
bil ki seni yakan ateşin fitilini sen tutuşturmuş
farkında olmadan o ateşe sen yakıt taşıyorsun UNUTMA.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 113 NE MUTLU

Değerli Dostlar.
Günümüzde gözlük denilen aleti
tanımayan, bilmeyen, görmeyen varmı?

Sanıyorum dünya ile ilişiği olmayan ilkel kabilelerde yaşayanlar dışında bu cihazla
tanışmayan kimse yoktur.

Mahiyeti ise sadece iki cam ve basit bir çerçeve!
Gözlükçüyü ve gözlüğün icadına kadar geçen süreç içindeki emeği geçen sayılamayacak
kadar ilim sanat ve marifet sahibi insanı yok sayarak;

Gözlüğü tabiat yaptı veya gözlük kendiliğinden oldu veya plastik malzeme ile cam
anlaşarak bir araya gelip gözlük oluşturdular;

diyecek kadar akli melekelerini kaybetmiş bir insanın günümüzün medeni dünyasında
olabileceğine ihtimal vermek mümkün mü?

İlim irade ve sanat sahibi
insan faktörü dikkate alınmaksızın,
tabiatın, tesadüfün, gözlüğün oluştuğu malzeme ve materyallerin o iki cam ve bir
çerçeveden oluşan gözlüğü, hastaların göz kusurunu, kullanım zevklerini de dikkate
alarak, her hastaya gözünün hastalık tür ve görme kusursuna ve de zevkine uygun bir
gözlüğü yapması mümkün mü?

İnkârını akla rağmen inatla iddia etmeyecek olanların bu sorulara verecekleri cevaplar,
çok ta zor olmasa gerek.

Ancak!
İnadı aklını, düşmanlığı mantığını yok etmemiş olanların dışında,
hiçbir kimsenin bu ve benzeri materyalist mantık iddialarını kabul etmesi mümkün mü?

Bu "mümkün mü? "
ve benzeri sorulara verilebilecek tek ve en mantıklı cevap,
hayır demekle yetinmeyip ASLA demek gerektir.

Peki,
iki cam ve bir çerçeveden ibaret olan gözlüğü,
tabiat, tesadüf ve yapımında kullanılan malzemeler yapamazken!

Kendi kendine olma ihtimalini de kabul etme imkânsızlığına rağmen!

Yirminci ve yirmi birinci yüz yılın bilgi birikimi ve teknolojik imkânları ile hala tamamen
tanınamayan gözlerimizi kim yarattı?

Yapacağı iş için en uygun bir konumda
kafatasındaki çukurlarına kim yerleştirdi?

Benzeri sorulara,
gözü çukuruna yerleştiren Allah'ın,
insan akliseliminin ve Peygamberlerin verdiği
makul, mukni, mantıklı ve mutluluk veren cevaplar duru iken!

Anatomi ve teoloji ile alakası bulunmayan
ihtilalci marksı, lenini, maoyu okumaya gerek var mı?

NE MUTLU,
YARATANI YARATTIKLARINDA gören göze sahip olanlara.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 114 İMAN

İmanın, tamamen,
akıl ve iradeye bağılı olmadığı,

İnananların çok zeki,
her şeyin yaratıcıyı tanımasına, göstermesine,
inancın hayata anlam kazandırıp, yaşamı yaşanmaya değer kılmasına rağmen;

İnkârcıların bu kadar zahir
ve gerekli bir hakikati görmeyecek kadar kör,
anlayamayacak kadar akılsız veya aptal olmadıklarından anlaşılmaktadır.

Evet, iman,
tamamen akıl ve idrak işi değil.

İman ancak,
Allah'ın dilediği kuluna ihsanı olup,
o ihsanı görüp muhabbet ile bağlanmadan ibaret olan gönlün işidir.

Allah insan-ı kâmil adına layık,
bütün güzel insanlara iman ihsan etsin.

İman ihsan etmiş olduğu kullarına,
imanın kıymetini idrak ettirip, lezzet ve saadetini tattırsın.

Müminlere bu sonsuz saadet hazinesinin
kıymetini bilip koruma şuur, gayret ve basireti versin.

İşte imanı gördüğüm kadarı ile
şair ve âlim kimliğine yakışır bir şekilde,

“İmandır ilahi o cevher ki ne büyüktür.
İmansız kalan paslı yürek sinede yüküdür.”

diyen dertli günlerimizin, dertli vatan ve istiklal şairimiz,
Rahmetli Mehmet AKİF ERSOY en güzel şekli ile ifade etmiştir.

Ruhu şad makamı ali,
Mekânı FİRDEVS olsun.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 115 MUM OLMAK.

Adalet ve ahlakın olmadığı ülkede,
zülüm, çirkinlik ve çirkeflığın her çeşidi hakim olup,
gasplar hak olur, ahlaksızlıklar izzet bulur, ihanetler iltifat görür.

Bir toplumun temel dinamikleri sarsılmış,
insan üretimi ahlaki açıdan defolu bir hal almış ise!

Adalet dağıtmaya kitaplardaki hükümler,
ahlaklı insan yetiştirmek için mekteplerde öğretilen mesleki dersler kafi gelmez.

Önce insan adına layık,
gerçek manada insan olduğuna inanan,
ve insani değerler ile mücehhez insan yetiştirmeli.

Yoksa,
Ne Adliye,
Ne Maliye,
Ne Mülkiye,
Ne Harbiye,
Ne de diğer kurumlar işlemez
ve işe yaramaz hatta zararlı bir hal alır..

Bünye hastalıklı olduktan sonra,
hastalıklı bünyenin işleyişinde SIHHAT ARANMAZ.

Bunları yazarken,
maksadım felaket tellallığı yapmak değil.

KARANLIĞA KÜFRETMEKLE güneş doğmaz.
Gece bitip aydınlık gelmez bilirim.

Karanlıktan kurtulmanın yolu.
Ya mum bulup yakmak veya mum olup yanmaktan geçer.

Bir mumla da dünya aydınlanmaz.
Amma mumlar birleşip güneş olunca,
Karanlık, karanlık ruhlu avenelerini toplayıp izbelere çekilirler.

İnsanlığı içinde bulunduğu karanlıktan kurtarmak için!

Mum olmaya,
Mum bulmaya,
Mumları birleştirip,
Güneş olup doğmaya varmısınız?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 116 MEHDİ VE MÜCEDDİD.

Değerli Dostlar.

Bence Mehdi ve Müceddid beklemenin ve aramanın bir manası yok.

Her insan Hz. Adem'in (as.) evladı,
her Müslüman Hz. Muhammed Mustafa'nın (Asv.) ümmeti olması hasebi ile
irşad ve tebliğde, hakkı kabul ve tavsiye, münkeri red ve nehy'i ile vazifelidir.

Birilerinin bazı İslam büyüklerine mehdi demesi,
gerçekten Mehdi ise, O zata yeni bir makam kazandırmayacağı gibi,
red ve inkar etmesi de, makamından azl edilmeye yetmez.

Biz Müslümanlar olarak,
vazifemiz insanları hakka davet adına hizmettir.

Bu kutsal vazifemizi unutup,
büyüklerimize makam takdir etmek
veya makamlarını muhalefet vesilesi yapmamız doğru bir iş ve davranış değildir.

Sıradan Müslümanlar olarak,
büyüklerimizi tartacak teraziye sahip olduğumuz kanaatinde de değilim.

Kur'anımızın aşırımıza ve belki gelecek asırlara bakan tefsiri olan Risale-i Nurları ve
benzeri diğer İslami eserleri çok okumalı, iyi anlamalı, terkip ve takdim usulüne uygun
bir şekilde kavlılleyyin ve itidal-i dem içinde muhtaç mü-minlere de anlaşılır ve kabul
edilir bir üslup ile anlatmalı.

**BUNU YAPARKEN,
AMACI ARACA FEDA TEMEMEYE DİKKAT ETMELİ.**

Üstad Bediüzzaman Said Nursi Hz.lerinin
Lemaattaki önemli ikazını dikkate alarak "Kuran AY-İNE İSTER VEKİL İSTEMEZ" sözünü
unutmamalı.

Yani Risale-i Nurlar ve sair eserler,
Allah'ı (cc.) tanıtmalı, Kur-anı anlatmalı,
Resulullahı vazife-i Risaleti açısından nazara vermeli.

Yoksa haddinden fazla muhabbet,
muhabbet olmaktan çıkıp helaket ve felaket sebebi olur.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 117 AYDIN OMAK

Aydın olmak:

KARANLIĞA KÜFRETMEK DEĞİL,
KARANLIKTAN KURTULMA ADINA BİR MUM YAKMAK
VEYA KARANLIĞA KARŞI MUM OLUP YANMA AZİM, KARARLILIK VE FEDAKÂRLIĞINI
GÖSTERME CESARETİNE SAHİP OLMAKTIR.

Aydın olmak;

AYDIN GÜNLERİN GELMESİ ADINA
BİR IŞIK KAYNAĞI OLUP ÇEVRESİNE IŞIK SAÇARAK,
KENDİSİ ERİRKEN YENİ MUMLARIN İMALİNE ZEMİN HAZIRLAYIP KATKIDA
BULUNMAKTIR.

Aydın olmak:

BİLMEYEREK TE OLSA!
KARANLIĞI GÜÇLERİN OYUNCAĞI OLUŞUP
KARANLIĞIN DEVAMINA KATKI SAĞLAMAK DEĞİL,

KARANLIK GÜÇLERİN OYUNUNU BOZUP
AYDINLIK YARINLARIN MİMARİ OLMAK DEMEKTİR.

Aydın olmak:

HAYATA ANLAM KAZANDIRIP,
ONU YAŞANMAYA DEĞER KILMAK,

İNSANI YOKLUĞUN PENÇESİNDEN,
TESADÜFÜN OYUNÇAKLIĞINDAN,
TABİATIN BATAKLIĞINDA BAĞTAN KURTARMA ADINA
KÂİNAT KİTABINDAN EBEDİ ÂLEME DAVETİYE NİTELİĞİ TAŞIYAN HAKİKAT
MESAJLARINI ALMAK VE İNSANLIK İLE PAYLAŞMAKTIR.

Aydın olmak:

Anarşi ve terör ile
Milletlerin huzur ve rahatını tehdit ederek
kanlı darbelerine meşruiyet zemin hazırlamak değil.

Gönülleri fethedip,
kıyamete kadar sürecek İNKLAPLARA
GÜNEŞ GİBİ AYDINLIK İMZASI ATMAKTIR.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 118 DOSTLUK

Bağnazlığın kimseye kazandıracağı bir şey yoktur.

Aynı coğrafyada yaşayarak,
aynı kaderi paylaşan kardeş milletlerden!

Biri diğerinin,
milliyetini, memleketini, dilini, dinini,
kültürünü gelenek ve göreneklerini inkâr etmesi kazanç değil! ..

Büyük bir kayıp ile
işgalci bir ruh hastalığının dışa yansımasıdır.

Asimile yolu ile yok etmesi,
tarihin af etmeyeceği soykırıma denk bük bir cinayettir.

Ki,
işgalciler,
işgal ettikleri yerlerin sahipleri veya yüz göbek sonrada olsa,
soylarından gelen torunları tarafından, gasp edilen haklarını geri alınıp işgalcilere,
işgalin veya ASİMİLASYONUN (Yok etmenin veya Yok saymanın.) doğru bir iş
olmadığını anlayacakları dilden anlatılırlar.

İnşallah biz de içinde bulunduğumuz gaflet ve içattan vazgeçer,
önce öz geçmişimiz olan CİHAN İMPARATORLUGU Osmanlıdan özür diler,

sonrada onun yokluğu ile yok olmaya mahkûm ettiğimiz,
imparatorluk bakiyesi emanet kardeş milletlerin haklarına gereken saygı, dikkat ve
hassasiyeti gösterme olgunluğuna ulaşır,

bizi biz yapan değerlerden ÖCÜ GÖRMÜŞ GİBİ KORKMAKTAN KURTULUR,
RUHUMUZU ESİR ALMIŞ OLAN KORKU İMPARATORLUGUNU YIKARIZ.

Korkunun kazandıracağı bir şey yoktur.
Çanakkale'de vatan savunmasında omuz omuza çarpışıp,
biri diğeri için ölmeyi şeref saymış kardeş milletleri kimsenin bölmeye veya asimile edip
kimlik ve kişilik haklarından mahrum bırakmaya hakkı yoktur.

Düşmanlık etmek kolay olsa da,
bunca dahili satılmış veya aldanmışlar
ve harici düşmanlara mukabil dostluk kurmak fevkalade zor bir iştir!

Düşmanlara ve düşmanlıklar rağmen,
kurulmuş olan tarihi dostlukları korumak, çok daha zordur.

Ama hayat dostlarla güzel, dostluklarla değerlidir.

Hele bu dostluklar milletler seviyesinde
ve ebedi hayatta da devam edecek bir kutsiyet kazanmış ise!

Necdet Erem

Meltem Esintisi 119 FATİH GÖNÜLLER

Gemileri dağlardan aşırın, karalardan yürüten yürek,
Allah aşkına, Resul sevdasına kilitlenmiş bir sevda ummanıydı.

Sahili görünmeyen denizlere
o gönül ummanın yanında göl bile denemezdi.

Âlemlerin Rabbine kul olan kâinata sultan olur.

İnsanları büyütüp,
tarihe isimlerini silinmez harflerle yazdıran özellik;

Mal sevdaları,
makam hırsları,
şehvet azgınlıkları,
cüsselerinin büyüklükleri
midelerinin genişliği değil;

İnançlarının saffeti
mefkûrelerinin yüceliği,
azim ve kararlılıklarının sınır tanımayışıdır.

Sultan Mehmed'i, Fatih yapan,
çağ açıp, çağ kapama büyüklüğüne ulaştıran,
peygamber müjdesine mazhar olma aşkı,
İstanbul önünde azim ve kararlılığını belirten
YA BEN BİZANSI ALIRIM YA BİZANS BENİ engel tanımayan ruh galeyanıdır.

Hak ve adaletin,
sevgi ve hoş görünün fethine hasret çeken dünya insanlığı,
gönülleri Sevgi ve Hoş görüleri ile fethedecek Fatih yürekli muhabbet fedailerinin
yolunu beklesinler.

Nasıl olsa gece bitecek.
Hasretle beklenen saadet güneşi doğup,
yolunu gözleyenleri mutluluk sabahına kavuşturacaktır.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 123 TEMİZLİK

Kirlenmek,
temiz şeyler için bahis mevzu-udur.

Evet, temiz şeyler kirlenir.
Amma kirlenmek bir suç değil.
Kirleri temizlemek adına bir vazifedir.

Temiz kalmak ve temizliğini koruyabilmek,
temizlik yapma yolundaki ortaya koyacağın cesaret ve fedakârlığa bağlıdır.

Suda temizdir,
ama kirleri temizleme adına kirlenmeyi göze alır.

Onun bu fedakârlığı olmasaydı,
temizlik denen şeyden söz edilebilirmiydi?

Temiz ruhlu,
aydın gönüllü insanlar,

kirlenmiş ruhları temizleme,
kararmış gönülleri aydınlatma adına kirlenmekten,
karanlığı kovma adına azim ve cesaretle zulmet deryalarına dalmaktan korkmayınız.

Haşta ruhlara şifa,
ışığa hasret gönüllere güneş olup doğmak,

insanlığı içinde bulunduğu karanlık dünyadan,
nefsin bencillik kokan bataklığından kurtarmak için
her fedakârlığa katlanmaya, her bedeli ödemeye değer.

Temiz bir fitrata sahip olanlar,
bin defa kirlenseler, her defasında vicdan rafinerinde,
rafine olup eskisinden daha ak, daha pak olarak, kirlenmiş ruhları temizleme, kararmış
gönülleri aydınlatma, paslı vicdanları parlatma vazifesine yorulmadan, usanmada
koşarlar.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 125 KORKUYOR.

Sevgiyi yaratana vefasızlık ettiğinden, kendisi gibi bir bencile gönül verip karşılığını bulamayacağı endişesi ile sevgiden mahrum yaşamaya razı olup sevmekten korkuyor.

KORKUYOR

İnsan, niçin yaratıldığını düşünmediğinden, nasıl yaşayacağını bilemediği için, yaşamaktan korkuyor.

Nereden geldiğin hatırlamadığı için, nereye gideceğinin endişesini taşıyor. Ve ölmekten korkuyor.

Yaratıcısının istediği gibi yaşamadığından ve yaşam raporlarının hafıza bantlarında utanç verici kayıtlarından utandığı için, haşirden ve hesaptan korkuyor.

Sevgiyi yaratana vefasızlık ettiğinden, kendisi gibi bir bencile gönül verip karşılığını bulamayacağı endişesi ile sevgiden mahrum yaşamaya razı olup sevmekten korkuyor.

İnsan sadakat ve sevgi için yaratılmış olmasına rağmen, içindeki sevgiyi dışındaki sevdiklerini yaratan sevgililer sevgilisinin sevgisine karşı İHANETİNDEN KORKUYOR.

Amma terk edilmeyen günahın affa, pişmanlık duyulmayan korkunun ecele faydası yoktur.

Ektiğini biçecek.
Ettiğinin karşılığını görecek.

O unutmak istese bile, ona unutturmayan, Allah hiçbir şeyi unutmayacak verdiği her imkan ve nimetin hesabını en ince teferruatına varıncaya kadar soracak.

Verdiği sonsuz nimetlerin ücretini, mutlak adaletinin tecellisi olarak noksansız ödettirecek.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 126 DUANIN GÜCÜ.

Değerli Dostlar!
Dua en büyük bir terapi,
her derde deva olabilecek en isabetli bir tedavidir.

İnsan aciz, garip, kimsesiz ve çaresiz kaldığında,
veya kendisini öyle bir haleti ruhiye içinde hissettiğinde!

Rabbine müracaat edip,
kalbini ve ellerini açtığında,

Bilir ki!
Onu gören, bilen, gözeten, sesini duyan, çağrısına cevap veren, düşmanlarından koruyan ve ihtiyaçlarını vermeye gücü yeten, sevdiği ve tarafından sevildiği sonsuz bir kudret ve merhamet sahibi olan Rabbi Rahimi var.

O zaman dertler biter.
Sıkıntılar dağılıp gider.
Problemler birer, birer çözülür.

Ruh ferah feza lahut ikliminden,
huzur ve güven esintileri ile yeniden can bulur.
Damarlara kan yürür.

Tüm sıkıntı stres ve depresyonların sebebini,
insanın olaylar karşısında kendisini zayıf ve çaresiz görmesi ile
koscoca dünyada, kalabalıklar içinde, güçsüz, kimsesiz ve yalnız his etmesinde
aranmak lazım.

İşte dua bu kaosu insanın kalbinden kovar.

Kabustan kurtarıp,
yerine huzur, güven ve mutluluk doldurur.

Allah duasız bırakmasın,
dualarımızı kabul buyursun.

Not.:
Tohumlar çekirdekler dua ederler!
Allah'ım bize yardım et.

Üstümüzü örten toprağı,
yolumuzu kesen taşı delelim.

Akıllara durgunluk veren güzel sanatlarını,
her yerde mütecelli ismi şerifini gözlere gösterelim.

Allah cc.dualarını kabul eder.
Yumuşak ve nazik Köklerin güçlerinin çok üstünde olan
o sert taş ve toprağı delip geçmelerine müsaade eder.

İnce, nazik ve nazenin otlar ve yapraklar dua ederler.

Allah'ım bize serinlik ve selametlik ver.

Her şeyi yakan, kavuran güneş bizi yakmasın.
Allah cc. dualarını kabul eder.

Denizleri buharlaştıran.
Temmuzun Ağustosun güneşi,
incecik çimenlerin kılına bile dokunmaz.

Duanın Gücü.
Allah'ın gücüdür.

O sonsuz güç ve kudret sahibine,
gönül bağı kurup, kudretinden istifade eden
talihli, bahtiyar, kâmil insanlara ne mutlu.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 128 DAHA MANTIKLI DEĞİLMİ?

Evet,
Değerli Dostlar.

Her nimetin bir ücreti olduğu gibi,
belli bir maksat için verilmiş olan her duygunun da
kazandıran maksadı ile kaybettiren istismar sebebi vardır.

Dünya imtihan dünyası!
İnsan zorlu bir sınavdan geçiriliyor.

Eline ve emrine verilmiş olan
nimet ve imkânları verenin istediği
ve yaratmış olduğu amaç doğrultusunda mı kullanıyor?

Yoksa rüşvetçi bir memur
veya demir baş devlet malını zimmetine geçiren hırsız bir görevli gibi çalışıyor mu?

Hayat serüvenimiz adına HAFIZA denilen mikro çip
veya flaş bellek ile haşırde açılmak üzere kayıtları yapılıyor.

Herkes teknolojidenden ders alarak hesap gününe hazırlansın.
Kayıt varsa hiçbir şeyin kayıp olmadığını ve olamayacağını herkes anlansın.

Kimsenin amelini inkâr ve itiraz edemeyeceği güne dikkat kesilmesi lazım.

Burada ne bıraktı diye arkamızdan malımızın hesabını yapan gayrı memnun
mirasçılarımızı değil;

**YARIN ÖTEYE GEÇTİĞİMİZDE
NE GETİRDİN DİYE YOLUMUZU GÖZLEYENLERİ MEMNUN EDECEK** şeylere biraz daha
dikkat edelim.

Ki Efendiler efendisinin
"ŞERRUN NEDAMETİ YEVMEL KIYAME"
pişmanlığın kötüsü kıyamet günüdür. İkazına muhatap olmayalım.

Haşırde hesaba çekilmeden,
Dünyada nefsimizi hesaba çekmemiz daha mantıklı değil mi?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 129 HAYALLERİN HÜSRANI

Evet,
hepimiz dünya hanında misafir,
ahiret yolunda yolcuyuz!

Fakat,
dünyada mal sahibi,
ve ebedi kalıcı gibi davranıyoruz.

Her an emri hak,
hakkımızda tecelli edip,
terhisimiz tahakkuk edebileceği halde;

Sonsuz emeller ile
kendimizi fani dünyanın aldatıcı meşguliyetlerine kaptırmış,
onun sarhoşluğu içinde, geldiğimiz yere döneceğimizden bihaber yaşıyoruz.

Tabi bunları derken çalışmayalım,
kazanmayalım dünyaya sırt dönelim demek istemiyoruz.

Çalışalım kazanalım.
Hem de herkesten çok.

İbadetlerimiz ile günahlardan korunup,
sorumluluğumuzu yerine getirdikten sonra,
helal kazançlarımız, dünyalık mal ve servetimiz ile hayırlı hizmetlerde bulunarak,
ahiret sermayemizi çoğaltıp, Rüyet-i Cemalullaha mazhariyet ile, cennette makamımızı
yüceltelim.

“VELEV TELEMUNE MA A-LEMU
LA DEHİKTUM KELİLEN VELA BEKEYTUM KESİRA (H.Ş.) ”
Bildiklerimi bilseydiniz!
Az güler çok ağladınız.
Sıcak yatakları nefsinize haram eder, dağlara kaçardınız.

Evet,
Ne Allah cc. Hz. lerinin azametini!
Ne kabrin darlığı, karanlığı ve yalnızlığını!
Ne cehennemın tehdidat ve şiddetini bilmiyoruz.
Ne cennetin lezzet ve saadetinin dünya ile mukayese kabul etmeyecek değer ve
lezzetini!

Anlamıyoruz,
anlatılmasına rağmen,
maalesef anlamak ta istemiyoruz.

Rabbim bizlere merhameti ile muamele buyursun.

Tedbir almadığı tehditte kurtulmayı düşünenler,
maalesef hayallerinin hüsrânını yaşamaktan kurtulamaz.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 130 VE EN LEYSE LİL İNSAİ İLLA MA SEA

Âlemlerin Rabbi Allah (cc.)

'VE EN LEYSE LİL İNSAİ İLLA MA SE-A 53/39 Necm''

Muhakkak insana çalıştığından başka bir şey yoktur.
derken, dünya ve ahireti kazanmanın gayret, fedakârlık
ve çalışma ile elde edilebileceğine insanın dikkatini çekmiştir.

Başta bu ayeti kerime olmak üzere,
çalışmanın insanlığın onuru olduğuna dikkat çeken ayeti kerimeler olduğu gibi
birçok hadisi şeriflerde de göstermek mümkündür.

İşte başka dinlerin mensuplarının veya dinsizlerin
çalışmama, tembellik etme gibi mazeretleri olsa da!

İlk emri O K U olan,
dünya ve ahiret adına çalışmaya başarmaya ve kazanmaya davet eden,
çalışmayı insani ve İslami bir sorumluluk olarak emreden İslam dinin mensupları olan
Müslümanların tembellik gibi bir lüksü asla olamaz.

Allah; üzerimize serpilmiş ölü toprağından, ruhlarımızı girdabına çeken tembellik ve
tenpervelik bataklığından kurtarıp, Müslümanları ÇAGDAŞLIKTAN DA ÖTE tarihimizde
olduğu gibi ÇAGA BAŞ OLMA şuur ve basiretine kavuştursun.

Fezayı başkaları işgal edeceğine, biz keşfedelim, biz fethedelim.

Oradan insanlığın başına ateş yağdırılmasına, fitne ateşinin körüklenerek cadı kazanının
kaynatılmasına engel olup insanlığın dünya ve aihret saadetine hizmet edilecek
istasyonlar tesis edelim.

Atomu biz parçalayarak
Allah'ın orada gizlemiş olduğu yüksek enerjiyi insanlığın hizmetine biz sunalım ki!

İnançsızların doymayan hırsları,
sönme bilmeyen kinlerine alet edilerek bomba olup İnsanlığın başına yağmasın.

Şunu bilelim ki
Müslüman'ın dünyalık ilmi de
onu cennete götürecektir olan ahiret sermayesi olacaktır.

YETERKİ Allah'a kul
insanlık adına da ADİL VE AHLAKLI OLUNSUN.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 131 ALIŞMIŞLIK.

Alışmak ile anlamak aynı şeymidir?
Aldığımızı acaba gerçekten anlamış mıyız?

Misal;
Şuan parmaklarımız klavyede gezinirken,
ekrana çıkan resim ve yazıları, bu resim ve yazıların dünyaya yayılışının nasıl gerçekleştiğini acaba anlamış mıyız yoksa görerek alışmış mıyız?

Önümüzdeki bir notbuk ile
dünyanın tüm kütüphanelerine
bir parmak dokunuşu kadar yakın oluşumuzu,
anlamış mıyız, yoksa alışmış mıyız?

Artık fiziğe meydan okuyan teknoloji,
üç boyutun içine hapsolünemeyecek kadar özgür,
zaman ve mekânı sınır kabul etmeyecek kadar cüretkâr.

Neredeyse, msn ve benzeri hizmetler aracılığı ile
dünyanın en uçra köşesinde bulunan bir dostunuz ile görüşürken,
elini uzatıp sizi tutacak veya ekrandan çıkıp odanıza gelecek kadar kontrolsüz.

Bütün bu ve benzeri imkânların nasıl oluştuğunu,
mucitleri de dahil olmak üzere nasıl gerçekleştiğini anlayan varmı?

Akıl, fikir, ilim ve iradeden mahrum
sel gibi akıcı ve istilacı olan HAVA nedir ki!

Bütün bu sınır tanımayan teknoloji
onun vasıta ve vesilesi ile istifademize sunulmuş!

Herhangi bir sözün önemsizliğini ifade ederken,
sorumusca kullandığımız HAVADAN SUDAN sözünü hatırladıkça!

Her alanda hayati önem taşıyan,
havayı suyu yaratıp, sınırsız yetenekler ile donatarak,
emrimize verip istifademize sunana karşı gösterdiğimiz saygısızlıktan İNSAN OLARAK,
İNSANLIK ADINA UTANIYORUM.

Amma göre göre kanıksadığımızdan ALIŞMIŞSIZ.
BU ALIŞKANLIĞIMIZI ANLAMA ZANNI İLE ALDANMIŞSIZ.

Hepimiz düşünürüz!
Nasıl?

Hepimiz konuşuruz!
Niçin?

Ses dediğimiz mevcut-i meçhul nedir?
Ses telleri denen şeyler nasıl bir şeydir?
Her şahsa göre ÖZEL KARAKTERİSTİK ses akordunu kim yapar?

Görme nedir?

Gözün kara suyundan,
kafanın karanlık kutusunda ışık, renk ve şekiller nasıl belirlenir?

Çoğunlukla hepimiz gördüğümüzden dolayı göz nasıl bir şey!
Görme nasıl gerçekleşir?
Biz görmek için sadece bakmanın dışında ne yaparız?

Anlamışmıyız?
Bu soruları kendimize soramayacak kadar ALIŞMIŞMIYIZ?

Mahlûkat adedince misaller çoğaltılabilir.
Ben sadece alışmış olduğumu düşünüyorum.
Ya siz?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 132 ÇOK DÜŞÜNMEK LAZIM! !

Düşünmek lazım!
Amma doğru düşünmek,
Neyi ne zaman düşünmek,

Neyin ne zaman, ne kadar, niçin düşünülmesi gerektiği bilinmeden düşünülen şeyler insana dertten başka bir şey kazandırmadığı gibi umutsuzluğa düşürmekten başka neye yarar ki!

İnsan olarak doğru düşünmeyi becerebilseydik,
hayatı kendimize zindan edermiydik?

Doğru düşünebilseydik!
Kâinattaki bunca sanat, hikmet, kudret eserlerini tabiat denilen ne olduğu belirsiz şuursuz, ilimsiz, sel gibi akan anasırı erba-a denilen hava, su, toprak, ışık(ısı) denilen dört maddeye havale edebilirmiydik?

Düşünebilseydik
hem de insanlığı düşündüğü zan eden DÜŞÜNÜRLERİMİZ doğru düşünene bilseydi!

Bunca zorluklarına katlandığımız hayatımızı sonunu dramatik bir sıfır olan H İ Ç L İ K L E sonuçlandırma çabası içinde olabiliyorlardı?

Hayata anlam kazandıran ve yaşamı, yaşanmaya değer kılan cennet ve ebediyet müjdelerine bu kadar ilgisiz!
Bunca kin ile düşmanlık edebiliyorlardı?

Evet, düşünmek lazım!
Zaten aklın en belirgin özelliği ve verilmiş maksadı düşünmek değilmi?

Evet, değerli dostlar ben de;
Ünlü düşünür DESCARTESİN "Düşünüyorum ise varım sözüne". sonuna kadar katılıyorum.

Çünkü içinde ölümsüzlük arzu ve isteği olan;
Hiç bir şeyle tatmin ve mutlu olmayan,
Akıl, İdrak, İrade ve İlim, sahibi olup,
Hafıza ile geçmişe, Hayal ile geleceğe bakan bir ruh sahibi için sonuç olarak YOK OLACAGINA İNANMAK ZORUNDA KALMAKTAN DAHA DEHŞET VERİCİ BİR AZAP olabiliirmi diye soruyor,
Ve düşünmek lazım diyorum.

Hayatı ve sonucunu
Düşünmek Lazım!
Hem de her şeyden çok DÜŞÜNMEK LAZIM.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 133 AKLIN NURU.

AKLIN NURU FÜNUNU MEDENİYE,
KALBİN ZİYASI ULUMU DİNİYEDİR. (Üs.B.S.Nursi.)

Kalpler ulumu diniyenin ziyasından ve muhabbetinden mahrum kaldığındandır ki, haset ateşine yanmaktadır.

Akıllar teknolojik buluşların şımarıklığı ile firavunluk iddiasının bencilliği ile etrafa ZULUM VE ZULMAT saçıyor.

İnsanlar bir uyarıcı olmadan,
huzurun imanda ve İslam'da olduğunu anlayabilseydi,

Ne gerek vardı bunca Peygambere,
Kitaba, Evliya, Esfiya, Urefa, Ulema, Muhakkikin ve Müctehidine.

İstisnasız her peygamber,
insanları, muhabbet, adalet ve güzel ahlak ekseninde birleşmeye ve bu değerleri
hayata hâkim kılma adına,
hayatı yaratan tarafından vazifelendirilmiş müstesna şahsiyetler değilmi?

Her ümmet Peygamberinin davasının dava vekilidir.

İnsanlık içindeki ahlaki kokuşma ve bozulma,
ümmet olduğunu iddia edenlerin mü-minlik vazifelerini terk edip, vasıflarını
kaybetmelerinden kaynaklanmıyormu?

O zaman tüm insanlar hep beraber,
her vesile ile ortak değerlerimiz olan;

Hayata anlam yükleyen iman, değerli kılan ibadet, onurlu standarda ulaştıran ahlak,
bencillikleri dizginleyen adaleti hayata hâkim kılma adına, vazifelerimizi bir birimize
hatırlatıp,

İnsan onuruna yakışır bir hayat yaşayabilmek için,
kaybettiğimiz o değerli vasfımızı tekrar elde etmeye ne dersiniz?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 134 SİZ NE DÜŞÜNÜYORSUNUZ

Nihayetinde ölümüyle hayatı son bulacak olan insan,
Allah'a ve ahirete inanarak hayatına ebediyet kazandırmıyor ise;

fani dünyanın sultanı da olsa,
ne kıymeti, ne ehemmiyeti var.

Allah'a ve ahirete inandığı halde,
Allah'a karşı kulluk görevlerinden bihaber yaşıyor,
Ahiret adına bir endişe duymuyor ise!

Hatta inancına kara bir leke olacak davranışlar ile
kötü bir örnek oluşturuyor ise, bu kimse hakkında ne dersiniz?

Şimdi diyeceksiniz ki,
Allah Gafururrahimdir.

Elbette Allah af edicidir.
Evet, Allah bağışlayıcıdır.
Elhamdulillah bundan zerre kadar şüphemiz yok.

Amma din düşmanları bu kötü örnekleri
İslam'ı karalamada, hiçte af edici değiller.

Bir kişinin beşeriyetinden kaynaklanan zaaflarını,
insanlığın tek kurtuluş limanı olan İSLAMİYET'İ karalamada insafsızca kullanıyorlar.

En azından çamur at tutmazsa izi kalır diyorlar.
Akla hayale gelmeyen çamurlar atıyor, suçlar isnat edip, iftiralar ediyorlar.

Evet,
Allah terk edilen, pişman olunan,
telafisi için yol aranan her günahı, ama her günahı AF EDER. (39/53 ZUMER)

İslam düşmanlarına İslam'ı af etmeyecekleri malzeme sağlayan,
başta ben ve benim gibi mücrimleri af edeceğini sanmıyorum.

Çok değerli Mü-min kardeşlerim;
Müslümanlar olarak aklımızı başımıza alalım.

İslam'a yakışmayan!
İslam'ı küçük düşüren!
Hatta batıl gibi gösterecek,
İslam dışı hurafe davranışlarımız hakkında,
Allah rızası ve Allah'ın dininin ilası için,
biraz daha hassas ve dikkatli davranmamız gerekmez mi?

Bağışlanma adına bir gayreti olmayanlar,
suçlarından pişmanlık duymayanlar, tövbe etmeye ihtiyaç his etmeyenler,

hangi yüzle Allah Gafururrahimdir diyebiliyorlar?
Çok merak ediyorum.

Değerli dostlar bu konularda ben böyle düşünüyorum.
Acaba haddimi aşp ifrat mı ediyorum?

Peki,
Ya siz nasıl ve ne düşünüyorsunuz?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 136 S U Ç ve H A T A.

Hata!
Hatanın Sebebi;
İnsanın zaaf ve ihmalleri olmakla beraber,
içinde bulunduğu ruhsal ve fiziksel şartlardır.

Af ediciliğimiz hata ve yanlışlıklara
pirim verip onları olağanlaştırmak için değil.

Kişiyi hatasını görme şansı verip,
af edildiğini fark ettirmekle;

İmkânlar nispetinde bir daha af edilecek duruma düşmemesini sağlamak amacına
yönelik olmalıdır.

Hata, kaza, isimlerin manalarından da anlaşılacağı üzere,
elde olmayan sebeplerden ortaya çıkmış bir sonuçlardır.

Dikkat ederseniz kazanın cezası olmaz.

Ceza;
Kasıt ve ihmal sonucu meydana gelen zararların maddi veya manevi tazmini, suçluyu
işlemiş olduğu suçtan dolayı pişman,

kötüden örnek alabilecek suça eğilimli olanlarada caydırma amaçlı tehdit ve ihtardan
başka bir şey değildir.

Her hatamız cezalandırılıysaydı,
sanıyorum yaşamak fevkalade zorlaşacaktı.

Hayat;
Rahim ile kabir arasında kurulmuş bir eğitim ve öğretim alanı;
Başarı ve başarısızlık hayat okunda geçen günlerdeki almış olduğumuz öğretimin test
sonuçlarıdır.

Ölünceye kadar öğrenmeye mecbur ve muhtaç olan bizler,
her şeyi deneme yanılma metodu ile öğrenir, geliştirir geleceğe takdim ederiz.

Daha iyi, iyinin düşmanı olduğuna göre;
Hiç bir şeyin varacağı nihai bir son yoktur.

Hayat yokuşunda yukarıya doğru atılan her adım,
daha çok şeyi görme, daha çok şeyle ilgilenme, daha çok şeyden sorumlu olmak
manası taşır.

Bu uzun yolda,
Bu ağır ve değerli yükü,
Bu büyük sorumluluk gerektiren önemli vazifeyi yaparken birbirimizi hırs, haset ve
kaptislerimizle cezalandırmak değil;

Geleceğe daha güvenli bakabilmek için,
bir birimizin yardımına muhtaç olduğumuzu bir an bile aklımızdan çıkarmamalıyız.

Yalnız yaşayamayacağımıza göre;
Hayat yolundaki yardımcılarımızı cezalandırmak değil, başarılarından dolayı takdir,
başarısızlıklarında ise af ve başarabilecekleri adına moral desteği ile başarılı olmalarına
yardımcı olmalıyız.

**İNSANİ DEĞER VE ONURUNU KAYBETMEYENLER İÇİN EN BÜYÜK CEZA AF EDİLMEKTİR
Kİ SUÇLU VEYA HATALI KİŞİYİ İNTİKAM İLE TATMİN ŞANSINDAN MAHRUM BIRAKIR.**

Hatasız dost arayan dostsuz kalır, kaidesinden hareketle;
hatasını af ettikleriniz samimi dostunuz olur diyebiliriz.

HAYAT DOSTLAR İLE GÜZELDİR.

Dostlarınız ile dostça yaşamamanın ve dostça geçinmenin yollarını arayınız.

Dostluğa giden yollar, biraz zor ve meşakkatli olsa da,
katlanmaya değer tatlı meyveler, değerli hediyeler ile dolu olduğu unutulmamalıdır.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 137 MAL SAHİBİ

Ruhun ebedi arzuları, sınırsız istekleri,
İman ve ibadet ile gerçek hedefine yönlendirilmediği takdirde!

Dünyalık fani,
kararsız ve kıymetsiz,
dün başkalarını aldatmışken,
bugünde muhataplarını oyalayan,

mal ve makamlar
kazanıp elde etme umudu,
elde edilenleri koruyabilme gayreti,
yeni şeylere sahip olma heyecanı ile sınırlı kalır.

Hâlbuki umut, gayret ve heyecan doğru kullanıldığında,
dünya mal, makam, huzur ve mutluluk ile beraber ebedi hayat ve sonsuz saadeti de
kazandırabilir.

Zaten insana sonsuz iştak,
sınırsız arzuların VERİLİŞ SEBEBİ DE BU DEĞİLMİ?

Dünü ve yarını olmayan bir hayatta!
kısa bir zamanda terk edilip gidilecek yaşam için,
bu sonsuzluk, sınırsızlık his ve duyguları,
biraz fazla, gereksiz ve pahalı değilmi?

Sözü Taptuk dergahının dervişi gönül sultanlarımızdan Yunus'umuzun bir dörtlüğü ile
bitireyim.

Mal sahibi mülk sahibi,
Hani bunun ilk sahibi,
Malda yalan, mülkte yalan,
Var birazda sen oyalan.

Allah verdiği emanetlerin farkında olan
ve sorumluluğunu yerine getiren kullarından eylesin.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 138 MAZLUM

Zulme rıza, zulüm,
Küfre rıza küfürdür.

Hiç bir adım
bir sonra atılması düşünülen adımdan bağımsız değildir.

Hiç bir olay da sebep ve sonuçları düşünülmeden,
hesabı kitabı yapılmadan hayata geçirilmez.

Amma şu var ki
çoğunlukla ' çok bilen çok yanılır ' herkesin bir hesabı var!

Kâinatı yaratıp,
her şeyi bir nizama bağlayan Allah'ında bir hesabı vardır.

Sanıyorum sonuç itibariyle tahakkuk edecek olan da O'nun şaşmayan hesabı olacaktır.

Diğeri ise,
kendisini çokbilmiş,
rakipsiz zan edenlerin,
pervasız davrananların davranışları da,
o gerçek hesabın hayata geçirilmesinin safhalarını oluşturacaktır.

Büyük olayların önü sıkıntılı ve zorlu görülse de, faturası ağır olsa da,
inşallah insanlık yararına sonucu tahminlerin üstünde güzellikler doğuracaktır.

KIŞ NE KADAR ŞİDDETLİ OLSA,
BAHAR OKADAR GÜZEL, YAZDA O DENLİ BEREKETLİ OLUR.

Şu da unutulmamalı.
AZGIN İTİN SONU UYUZ OLUR "
" ZULMİLE ABAT OLAN AKİBET BERBAT OLUR."

Tabi bunları yazarken bizlerde sadece lafla avunup,
peynir gemisi yürütmeye çalışma gafleti içinde olmamalı zalime dur demenin İZZET,
LEZZET ve ŞEREFİNE, faturası ne olur ise olsun talip olmalıyız.

Kazanılan zaferlerin şan ve şerefi,
o yolda can vermeyi cana minnet bilen kahramanlarıdır.

Şan şöhret ve ikbal hesapları ile
arkadan destan yazan laf cambazları
ve o kahramanların kanları üzerinde mercimek kaynatan miras yedilerin değildir.

Adil-i Mutlak'ın zalim hakkında verdiği adalet hükmünün
kader defterine yazılmasında mürekkep olmak adına üzerimize düşen vazifeyi yerine
getirmeliyiz.

HAÇ EDENLER VARSA,
DÜNYAYA GÜNEŞ DOĞAR, YAĞMUR YAĞAR.

MAZLUM,

ZULME MARUZ KALANDIR.
ASLA RAZI OLAN VE RIZA GÖSTEREN DEĞİLDİR.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 139 ÖLÜMSÜZ YER VARMIDIR

İnsanoğlu Ay'a, Mars'a, Venüs'e vs. gezegenlere gitse de;
Biyolojik yaşam şartlarına uygun dünya gibi bir gezegen henüz ufukta görünmüyor.

Fakat geçenlerde teknoloji haberlerinde,
kendisini onaran robot icat edildi diye bir haber okudum.

Kendisini düşünen,
hırsı, hasedi, sahip olama duyguları,
hâkim olma arzuları olan ve benzerlerini de üreten bir robot geliştirilirse! ..

İşte o zaman insanın sonu geldi demektir.
Artık marsa bile gitse kurtuluş ancak tatlı bir hayal olacaktır.

Çünkü,
şu an bilgi açısından tüm dünya insanlığı,
kütüphaneleri ile beraber bilgi birikimi açısından
ancak internet imkânına sahip bir bilgisayar edebilir.

Bilgiye ulaşım ve kullanım açısından ise google tarayıcısı etmez.

Bu imkân,
mekanik ve madeni bir vücut ile birleşti mi!

Bir robot düşününüz ki,
insan his ve duygularına,
estetik ve elastığıne sahip,
internet hafızası ile donanımlı,
bilgiye kendi beyninde zaman kaybı olmadan ulaşım,
yaşamını sağlayacak enerjisini iç devrelerinden temin eden,
kendi türünü geliştirerek üreten, yaşamı jeolojik, biyolojik, meteorolojik olaylardan
insan anatomisi kadar etkilenmeyen!

Artık bu varlık insan denen mahlûka hizmet edermi?
Geleceğini tehdit eden mucidine (yaratıcısına) yaşama hakkı tanırmı?

Allah insanı kendi sıfatları ile donatıp,
esması (sanatları) ile teçhiz ederek, sınırsız yetenekler verip,
yaşamı ölüm ile sınırlı, acz ve fakr ile bağımlı kılarak itaatini istemesine rağmen,
HER İNSANIN İÇİNDE NEMRUDANE BİR İLAHLIK DUYGUSU VAR.

Her fırsatta Allah'a isyan etmekten geri durmuyor.

İnsanoğlunun uzaya açılma sevdasının arkasında,
hempinslerine üstünlük ve hâkimiyet sağlamakla beraber,

Aklınca Allah'ın mülkünün dışına çıkıp;
ölümün olmadığı bir yaşam alanı bularak,
kulluk sorumluluklarında kurtuluş arayışından başka bir şey yoktur.

Amma bu arayış ham bir hayalden başka bir şey değil,
çünkü her yer Allah'ın mülkü, her şey O'nun hem mülkü hem memlûküdür.

“Kullunefsin zaikatul mevt 29/57 Ankebut” diyen Allah, (cc)
canlı cansız tüm mahlûkatı ölümle mahkûm etmiştir.

Bunu en güzel bir şekilde Yunus Emre SORDUM SARIÇİÇEĞE isimli şiirinde dile getirir.

“Sordum sarıççeğe,
Sizde ölüm varmıdır?
Çiçek eydür derviş baba,
Ölümsüz yer varmıdır? ”

İnsanoğlu hırs, haset, gadab Vs. gibi, sınır tanımayan kahredici rekabet duygularının
tatmini adına, bindiği dalı kestiğinin farkında değil.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 140 PEYGAMBER VE PEYGAMBERLİK

Peygamber; hayata anlam kazandırıp, yaşamı yaşanmaya değer kılan, Allah ile kul, baki ile fani, cennet ile cehennem, hayvaniyet ile insaniyet gibi zıtlıklar arasındaki farkı insana ve insanlığa gösterip;

Doğruların tercihinde, önder, örnek, mürebbi ve muallim olarak gönderilmiş olup, doğal bir his olan din ihtiyacına;
TEVHİD, RİSALET, UBUDİYET, HAŞİR VE ADALET aşısı yaparak, hayatın saadeti ebediye meyvesi vermesini sağlayan insanlık bahçesinin nurani bahçivanıdır.

AŞI YAPILMAYAN MEYVE TATLI VE DEĞERLİ OLAMAYACAĞI GİBİ!

Peygamberin yetki ve kontrolünde tevhit aşısı yapılmayan AKIL, putperest veya tabiatperest olmaktan kurtulamaz.

Yine Peygamberin sanat, marifet ve feraset mektebinde Risalet aşısı yapılmayan irade hakkı batıla, izzeti zillette tercih edemez.

Yine Peygamberin mektebi âlisinden adap dersi almayan nefis, hayvani his ve duyguların ONURSUZ davranış ve tercihlerinden kurtulamaz.

Yine Peygamberin saadeti ebediye müjdesinden haşir ve adalet mesajını almayan bedbaht yaşamında adil ve ahlaklı olamaz.

Tüm insanlık için bunca önemli vazifeler ile vazifeli bir şahıs ve müessesenin önemi üzerinde tereddüt edenler Müslüman değil İNSAN OLMAYI BİLE HAK ETMİYORLARDIR.

Ki Peygamber ve Peygamberliği kabul etmeyenler, zaten tüm ısrarlara rağmen kendilerini kime ve nereye isnat ettikleri ortadadır.

Ne de olsa herkes ceddinin izzet ve şerefini TAŞIR.

Onu korumayanlar,
koruma gayreti içinde olmayanlar;
O şeref ve izzetten mahrum kalmaya mahkumdur.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 141 NE OLUR

DEĞERLİ DOŞTLAR,
HIÇ MÜBALAĞA ETMİYORUM.
KAÇ YIL OLUR İSE OLSUN BİR ÖMÜR BİR NAMAZ ETMEZ.

Ne edasında kazandıracağı nimet ve lezzet,
ne de TERKİNDEN DOLAYI ÇARPTIRILACAGI CEZANIN, AZABIN büyüklüğü karşısında.

BİR DEĞİL BELKİ BİN ÖMÜR BİR NAMAZ ETMEZ.
DİKKAT EDİN ÖMÜR KABRE DOĞRU GİDİYOR, HAYAT BİTİYOR.

AMMA NAMAZ;
SONSUZLUK DİYARINDAN,
SİZİ MAHKUM OLDUGUNUZ HÜSRANLI SONDAN KURTARMAK ÜZERE
SİZE VE DÜNYANIZA DOĞRU GELİYOR.

Ne olur NAMAZSSIZ KALMAYIN,
SECDESİZ OLMAYIN, KUR-ANSİZ KABRE GİRMEYİN.

NE OLUR.

Nazar et çevrene, cümle mahlûkat,
Hakka secdededir, yerle gök, kat, kat,
Her yol hakka gitse, yine de dikkat,
Hak yolun yolcusu, SECDESİZ OLMAZ.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 142 HIRS VE HASET.

Hayat bu,
Herkes aynı imkânlar sunulmuyor.

Aynı nimetler verilmiyor.
Herkes aynı şeyle imtihan olunmuyor.

Her tohum ona rahat bir hayat sunacak,
mümbit bereketli bir toprağa düşmediği gibi;

Hiç bir kimse de imkânlarına imrendiği insanların hayat şartlarına sahip bir ortamda
hayata merhaba diyemiyor.

Hiç bir insan arzu ettiği şart, imkân
ve yerlerde dünyaya gelme şansına sahip olmadığı gibi;

Geleceği adına da sağlık, huzur ve mutluluk adına fazla bir şey yapma imkan ve
iradesine sahip görünmüyor.

Keşke haline imrenip gıpta ile haset ettiğimiz insanların iç dünyalarında yaşadıkları
gerçek ruh hallerini görebilseydik!

İnanıyorum ki bu gün şikâyet ettiğimiz halimize belki de binlerce defa şükreder,
derdimizi sever dostça geçinmenin yollarını araştırır sıkıntılarımızı ruhsal azaptan
bedensel acıya dönüştürüp asgariye indirebilirdik.

İşin özü! ..
Hilkatte cebir var! ..
Kimse milletini, memleketini ailesini seçme şansına sahip değildir.

Anlatmak istediğim şu ki! ! ..
Huzur ve mutluluğu malda, mülkte arayan mutlu olamaz.

Huzur ve mutluluk uzaklarda değil,
bizzat içimizde, elimizde ve dilimizdedir.

Hiç bir şey ilânihaye devamlı olmadığı gibi,
huzur ve mutluluk hissede devamlı olmamakla beraber;

sadece olaylara doğru bakmanın,
doğru düşünmenin ve doğru değerlendirmenin mükâfatından başka bir şey değildir.

Elem ve sıkıntılar ise,
sahip olduğu nimet ve imkânları yok sayıp görmezden gelerek,
hak etmediği veya imkânlar açısından verilmesine müsait olmadığı şeyleri hırs ile
isteme nankörlüğünün cezası olsa gerek.

Herkes iyi ve güzel olduğuna inandığı her şeyi ister.

Zaten insan olarak hiç bir şeyle yetinmeyen,
faydalı ve güzel zan ettiği her şeyi isteme ve sahiplenmeye müsait bir yaratılışımız var.

Şu dünyada hiç bir şeyinin olmadığını zan edip acıdığımız,

kimselerin bile ŞÜKREDECEK O KADAR ÇOK ŞEYİ VARDIR Kİ! ..

Ancak elimizde olmayan şeylerin hasreti,
sahip olduğumuz nimet ve imkânların görülmesine, bilinmesine, anlaşılmasına huzur ve mutluluk adına istifade edilmesine engel teşkil ediyor.

Kör kütük, hiç bir yetenek ve imkânı olmayan bir insan düşünelim.

Hayatta ise!
Yaşıyor ve yaşadığının farkında ise!

Ve iman edip haline şükretmenin karşılığında,
ebedi hayatta cennete gitme şans ve imkanına sahip ise!

Makro alemden, mikro aleme, bütün varlıkların,
hayatının devamı adına ona hizmette yarıştığını düşünebilecek olsaydı;

bunca sonsuz nimet ve imkan karşısında,
kol ve bacağına, göz veya kulağının olmamasını şikâyet sebebi saymayacaktı.

İnanmalıyız ki yokluğu ile hepimizi üzüp mutluluğumuzu gölgeleyen şeyler,
varlığının farkında olmadığımız büyük nimetlerin yanında, yokluğuna üzölmeye
değmeyecek ehemmiyetsiz ve değersiz şeyler olduğunu fark ettiğimiz gün,
hayatımızdan lezzet alıp mutlu olma imkânına kavuşuruz.

En fakir veya imkânları sınırlı olanlarımızın hasretini çektiği,
yaşam adına olmazsa olmaz diye değerlendirdiği şeyler üzerinde biraz dikkatle
düşünölecek olsa;

dert edildiği kadar değerli,
hayatı yaşanamaz hale getirecek öneme sahip şeyler olmadıkları rahatlıkla görölebilir.

Fakat bizler beşeriyetimizden kaynaklanan, zaaflarımızın esiri, hırs ve hasedimizin
kölesi, intikam duygularımızın mahkûmuyuz.

Hayata, gerçekleri görmede başarılı olmuş büyüklerimizimizin gözü ile baktığımızda!

Onların bize göre, sıkıntılı gördüğümüz,
hatta yaşanamaz diye değerlendirdiğimiz şartlar altında,
ne mutlu hayatlar, ne huzurlu anlar yaşadıklarını göreceğiz.

İşte o büyüklerden bir büyüğün,
büyük bir sözü ki ben bu sözü ve telkin ettiği manayı,
kendime hayat felsefesi olarak benimsemiş olup tüm dostlarıma da tavsiye ederim.

"Celâliyle zâhir olsa, bu da geçer be yâ hu.
Cemâliyle âyan olsa, BU DA GEÇER DE YA HU..."

Yine bir büyüğümüzün hakikat dolu şu sözünüde yazmadan geçemeyeceğim;
" Helal dairesi geniştir, keyfe kâfi gelir, harama girmeye hiç lüzum yoktur."

Verilmiş olan nimetler,

la had, la has'tir.(haddi hesabı yoktur.)
Şekvaya hakkımız yoktur.

Nimet;
elinde bulunan nimetlerin farkında olup,
şükrünü ederek lezzetini, mutluluğunu yaşamaktır.

Nankörlük;
kâinatın yaşamının devamı adına
hizmette yarışmasına rağmen basit şeylerin arkasına takılıp
olmayan şeylerden dolayı kendisini şikâyet zindanına hapsedmektir.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 146 KURTULMAK DURURKEN

"SELAM, BEN YAŞARKEN BİR ŞEYİ KAYBETTİM VE ÇILDIRMAKTAN KORKUYORUM
ÇILDIRIP DELİRMEKTENSE YÜZ AKIYLA KARA TOPRAĞA UZANMAK İSTİYORUM
YORULDUM VE ÇEKEMİYORUM ARTIK YAŞAMAKTAN KORKUYORUM."

Yukarıdaki satırları yazan ve aynı haleti ruhiye içinde yaşayan birçok kardeşimize de belki yaşam umudu olacağına inandığım mektubumu ilgi duyan dostlarım ile paylaşmak istedim.

Faydası ve faydalı olması dilek ve temennilerimle.

Değerli Dostum.

Seni çıldırtan sebepten kurtulmadan kara toprağa girdiğinde kurtulacağınımı zan ediyorsun?

Size dünyayı dar eden, yaşamaktan bezdiren, hata, kusur, günah, yanlış, her ne ise, sıkıntı veren sebepten, burada dünyada pişmanlık duymadan, özrünü dilemeden bağışlanmayı hak etmeden, vicdanımızı temizlemeden gitmek hesabın daha zor bir mahkemeye bırakılması anlamına gelir ki, orada pişmanlık ta yok ki kurtuluş umudu olsun.

Tövbe kabul değil.

Mağfiretin mümkünü yok.

O zaman yapacağımız tek şey var.

Burada,

şu geniş ve aydınlık olan dünyada,

elimizden geldiğince ruhen ve vicdanen arınmanın yollarını aramak.

Bol bol tövbe edip bağışlanmamızı dilemektir.

Hatalarımızın tekrarına imkân vermemektir.

Sonra bu durumda olan sadece siz misiniz?

Hayır asla !

Zamanımız zor bir zaman,

İman zail, İslam zayıf, ibadet vasıfsız,

ahlak yaralı, adalet alil, insan çaresiz.

Böyle zaman ve mekânlarda

insanlar iman ve ahlaklarını kolay koruyamazlar.

Onun için

Efendimiz sahabelerine hitaben!

"Siz Allah'ın emirlerinden dokuzunu yerine getirip birini terk ederseniz, cehennemlik olursunuz.

Öyle bir zaman gelecek ki ümmetinden Allah'ın emirlerinin dokuzunu terk edip birini yerine getirenler cennetlik olurlar."

İşte sanıyorum bizler,

Efendimizin dikkat çekmiş olduğu zamanı yaşıyoruz.

Yapacağımız tek şey var.

O da Allah'ın rahmetine güvenmek.
Mağfiretine sığınmak olmalı.

Bir de bizi rahatsız eden şey her ne ise!
Ondan fevkalade pişmanlık duyarak Allah'ın hakkımızda af ve mağfiretini dilemek,
umut ile beklemek olmalıdır.

Kutsi bir hadisi şerifte Allah;
"KALELLAHU TEALA ENE ZENNI ABDİ Bİ" der.
Ben kulumun zannı üzereyim.
Kulum Benim hakkımda nasıl düşünür ise onun ile öyle muamele ederim.
Diyerek, bizi Zat-ı Ulûhiyet hakkında müspet düşünmeye davet ediyor.

Değerli Dost!
Ölüm çare değil.
Olsa, olsa çaresizliktir ki.

Oda Allah'a olan güvenin kaybolmasından başka bir şey değildir.

Allah'a güvensizlik ise! !
İnsanı çaresizliğe mahkûm eden en büyük hatadan,
en zararlı kusurdan,
en dehşetli günahdan,
en telafisiz yanlıştan daha büyük bir günah,
daha büyük bir kusur, daha büyük bir zarar sebebidir.

Değerli Dostum.
Ve saygı değer okurlarım!

İnanın ki yüreğimizi yakan, umutlarımız kıran,
dünyamızı daraltıp ahretimizi cehenneme çevireceğini sandığımız günahlarımız,
samimi tövbelerimiz ile cennete gitme sebepimiz olabilir.

İnsanı gurur ve kibre sevk edecek samimiyetten uzak
RİYA KÖKAN ibadetlerimiz olacağına, göz pınarlarımızdan nedamet yaşları akıttıracak;

değil günahlarımızı temizlemesi,
belki cehennemın ateşini bile söndürme kuvvet ve kıymetine sahip
pişmanlık, tövbe ve istiğfar yaşları döktürecek GÜNAHLARIMIZ olsun.

Değerli Dostlar!
Dikkat! ! !

Tövbe edip kurtulmak duru iken!
Umutsuzluk içinde günahların en büyüğünü düşünmek niye! ! !

Allah Yar ve yardımcımız olsun.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 147 ALLAH'I SEVMEK

"Sanıyorum Allah'ı sevenler
Allah tarafından ne kadar çok sevildiklerinin farkında olanlardır."

NİMETİN UMUMİLİĞİ

Bir nimetin zahmetsiz elde edilmesi ile herkese verilmiş olması; o nimeti kıymetsiz kılmaz.

ZATEN YARATAN, İNSAN GİBİ İNSAN OLANLARI, BU UMUMİ NİMET VE İMKÂNLAR
KARŞISINDAKİ TAKDİR, TEŞEKKÜR, İMAN, İBADET VE MUHABBET İLE İMTİHAN
ETMİYORMU?

Hava,
Çok önemli ve hayati kıymet taşımaya rağmen,
ne temininde bir ücret ödememiş olmamız,

ne de kullanımında bir emek verip bir zahmet çekmeyişimiz,
HAVAYI DEĞERSİZ KILABİLİRMİ?

Göz,
çok değerli bir organ olmasına rağmen;
Yılanda, sinekte, piredede belki mikroptaki bile var olması,
gözün kıymetsiz olduğunu düşündürmeye sebep olabilir mi?

Bu iki misalden hareket ile Allah'ın vermiş olduğu tüm nimet ve imkânları kıyas edip,
Allah'ın vermiş olduğu bu nimet ve imkânların farkında olduğumuzun farkını
ispatlamamız gerekmez mi?

İşte bu farkı fark etmek; iman,
şükrünün gerekliliğini yerine getirmek ibadet,
minnet duymak ise Allah'a muhabbeti gerektirir.

Allah umumi vermiş olduğu nimetlerin
hususiyetini görüp görmeyeceğimizi test ediyor.

İşte insanın imtihanı bu olsa gerek.

Allah'ı sevmek ve Allah'tan korkmak;
Kâinatı tasarrufunda tutan kudretini görmek,
sanatının güzelliği ile vermiş olduğu nimetlerin önemini anlamakla mümkün olabilir.

Nimetin önemi ise;
ona olan ihtiyacımızın farkında olmak,
ihtiyacımızın şiddetine rağmen teminindeki imkansızlığımızı gerçek manada his etmek
ile olabilir.

Nimetin mükemmelliği,
ücretsiz ve zahmetsiz ihsanı,
O'nun bize olan sevgisinin delili,
Bizim farkında olmamız ise O'nu sevmemizin sebebidir.

Kalbinde Allah sevgisini tam his edemeyenler;

Zahmetsiz ve ücretsiz verdiği nimetlerin kendileri için hayati önem taşıdığını hiç düşündülermi?

Sanıyorum Allah'ı sevenler

Allah tarafından ne kadar çok sevildiklerinin farkında olanlardır.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 148 MARİFET UFKU

Varlığın hilkat sebebi,
var edeni bilmek ve bildiğini bildirmektir.

İnsanın dışındaki mahlûkat,
kendilerinde tecelli eden sanat ve hikmet dili ile
Halik'ı arz ve semavatın varlık ve birliğini akıl sahiplerine ilan ile üzerlerinde nakşolunan
tevhit delillerini görmeye anlamaya, Yüce Yaratıcıya karşı vazife-i hilkatlerini idrake
davet ederler.

Akıl, ilim, irade ve kelim yeteneği verilen insan ise
kâinat kitabını, akıl gözü ile okuyup, ilim sıfatı ile idrak ederek;

irade yeteneği ile emre itaat edip, dilde kelim çiçekleri açarak,
tevhid neşidelerini iman ettiği Rabbine arz etme saadetine erdikten sonra,

Hilkatlerinin gayesinden bihaber hemcinslerine anlatmak,
onları da saadet ehli olmaya davet ile vazifelidir.

Rabbim hilkatın gayesi olan;

İmanı billah'a erdirip,
aklımızı marifetullah ile nurlandırarak,
kalbimizi muhabbetullah'ın aşk, şevk ve heyecanı ile ihya eyleyip,
hilkat gayesinin zevkine ermeye muvaffak kılsın.

Hilkatın gayesinden uzak yaşayanların akıl gözünü marifet ufkuna,
Halikına karşı ilgisiz kalanlarında kalp kapılarını muhabbet deryasına açsın.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 149 FİRAVUNANE GAFLET

Zaman zaman olayların kendini bir şey zanneden mütekebbirlere ne kadar güçsüz olduklarını göstermesine rağmen;

hafıza-i beşer nisyan ile malul olduğundandır ki,
çabucak unutuyorlar.

Aczini unutmakla, fakrını inkâr etmek, firavun ve nemrutların karakteridir.

Allah birini suda boğdu, diğerini de sivrisineğe geberttirdi.

Tarih boyunca da emsellerini benzer vakıalar ile yerle yeksan etti.

Hâlbuki onlar kendilerini insanların ilahı ilan etmişlerdi.

Bu gün Allah'ı unutanların, her şeye güçlerinin yettiğini,
bir sorumluluk eseri, tasarruflarına emanet olarak verilmiş olan nimetleri, malları,
makamları kendi eserleri ve marifetleri zannedenlerin düşünce itibariyle onlardan çok
fazla bir farklarının olduğunu sanmıyorum.

Makro aleme güçleri yetmeyen, mikro alemde sözleri geçmeyen, kendi içlerine ise elleri
gitmeyen, zavallıların içinde buldukları, Firavun'ane, Nemrudane gafleti anlamak
mümkün mü?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 150 BELA VE MUSİBET

Hayat, insan için olgunlaşma süreci olduğu gibi, dünyada;
İnsanın sabır, metanet, iman ve ibadet ile test edildiği bir imtihan salonundan başka bir yer değildir.

..... BELA VE MUSİBET

Dünya bir olgunlaşma yeri olduğu için, insanın özünde bulunan onur ve izzetine yakışmayan yoz duyguların, dert ocağında, bela ateşi ile eritilip, musibet örsünde dövülerek cennete layık cevherin ortaya çıkarıldığı bir atölyeden başka bir yer değildir.

Dert ve sıkıntılara isyan edenler ve dertlerin sadece iyi insanlara geldiği iddiasında bulunanlar ise kendilerini tezkiye etme gaflet, cehalet ve riyakârlığı içinde bulunan isyancılardan başkaları değildir.

Dünyada yaşayıp ta başına bela gelmeyen, akli olup ta derdi olmayan bir tek kişi göstermek mümkün mü?

Hayat, insan için olgunlaşma süreci olduğu gibi, dünyada;
İnsanın sabır, metanet, iman ve ibadet ile test edildiği bir imtihan salonundan başka bir yer değildir.

İmtihanının gereği olarak hiçi kimse bela ve musibetlerden muaf tutulmamıştır.

Önemli olan bela ve musibetler ile verilemek istenen yaratılış gayesine ait ilahi mesajın alınmasıdır.

Kazananlar,

Gelse celalinden cefa,
Yahut cemalinden vefa,
İkisi de cana sefa,
Narında hoş, nurunda hoş.
Kahrında hoş, lutfunda hoş. Diyen,
sıkıntılara sabır, musibetler şükür etmesini bilenlerdir.

Allah cümlemizi sabreden, şükreden ve kazanan kullarından eylesin.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 154 KART MAĞDURLARI

Dünya, nimetler itibariye bir gros markete benziyor.
Herkes belli limitlerde kartlar verilmiş.
Cahiller, kartlarını limitsiz zan etmenin gafleti, inançsızlar ise, istifade ettikleri nimetlerin herhangi bir bedel ve sorumluluğunun olmadığı yanılığının iddiası içindeler.

..... KART MAĞDURLARI

Akıl ve Vicdan dinlenmeyen şeyleri söylemekten yoruldu ve sustu.

Artık yaptıklarının sonucuna katlanmanın zamanı geliyor.

Nimetten istifade zamanı bitiyor.
Kasadan geçerken faturayı ödemeye hazırlan.

Dünya hayatı, ebedi saadetin reklam filmi, istifade ettiğin nimetler ise tadımlık numunelerden başka bir şey değildir.

Nimet, servet ve lezzetlerin insan ruhunu tatminindeki yetersizliği bunu herkese yaşatarak anlatmaya çalışıyor.

Dünya, nimetler itibariye bir gros markete benziyor.
Herkes belli limitlerde kartlar verilmiş.

Cahiller, kartlarını limitsiz zan etmenin gafleti, inançsızlar ise, istifade ettikleri nimetlerin herhangi bir bedel ve sorumluluğunun olmadığı yanılığının iddiası içindeler.

Ay sonu hesap kesim tarihinde ödeneceğini düşünmeyen veya bedelsiz zan edip arabalarını limitlerinden ve ödeme güçlerinin üstünde doldurup KART BASIP GEÇİYORLAR!

Halimizin, haline ağlayan KART MAĞDURLARININ DÜŞTÜĞÜ DURUMDAN ÇOK FARKLI OLABİLECEĞİNE İNANAN VARMI?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 155 BAHANELER

Kendi adıma söyleyecek olursam.

Ben bahanelerimden tatmin olmuş değilim ki, yeri göğü benim için yaratıp istifademe sunanın, her şeyi gizlisi ve aşikâriyle bilen ve gören Allah'ta tatmin olsun ve dikkate alsın.

.....BAHANELER

Muhabbetini his ettirmek üzere vermiş olduğu SONSUZ NİMETLERİNE BEDEL, içinden gele gele bir şükür bile edemeyen NADANLARIN NARDAN BAŞKA GİDECEKLERİ YER Mİ VAR?

İşin garibi şu ki, kendimizi yakmak için yaktığımız O ateşi söndürmek için bir damla su aramaya, bir avuç toprak atmaya bile niyetli görünmüyoruz.

Bahaneler, bahaneler, bahaneler.

Bakalım bahanelerimiz, ötede ne kadar dikkate alınacaklar.

Bu gayrı samimi halimizle bahanelerimiz bizi tatmin etmişmi ki, hesap gününde kurtarıcı bir makbuliyetleri olsun?

Kendi adıma söyleyecek olursam.

Ben bahanelerimden tatmin olmuş değilim ki, yeri göğü benim için yaratıp istifademe sunanın, her şeyi gizlisi ve aşikâriyle bilen ve gören Allah'ta tatmin olsun ve dikkate alsın.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 156 SORUNLARI ÇÖZÜLEMEZ

Değerli Dostlar, bilim adamları evrenin, biyologlar ve doktorlar, insanın ve canlı organizmaların, niçin yaratıldığını göz ardı etmeden;

Sorunlarımızı çözmek, yaşamı kolaylaştırmak, hastalık ve arızalarımızı, tamir ve tedavi ve taklitlerini yapmak için varlıkları nasıl yaratılmışlar diye incelesin, araştırsınlar.

Allah bu konuda onlara feraset, marifet, imkân ve idrak ihsan etsin.

Başarıları insanlığın sağlık ve saadetine hizmet edecektir.

Başta Felsefe ve mantıkçılar olmak üzere; Tüm bilim dalları ve bütün insanlık camiası, hayatın anlamlı yaşanabilmesi için, yaratılışın nasılından çok, neden ve niçinini araştırmak zorunda oldukları da asla unutmamalıdır.

Niçin yaratıldığının mana ve maksadını bilmemenin gaflet ve cehaleti içinde olan bir kimseyi; uzayın fethedilmesi, yerin derinliklerindeki madenlerin çıkarılıp insanlığın istifadesine sunulması, atomun parçalanması veya hücre çekirdeği içindeki kromozomların keşfedip genetik kodlarının çözülmesi; İnsanı ölüm gerçeğinin dışına çıkarıp yokluğun pençesinden kurtarmaya yeterli gelmeyecektir.

Ecelin mahkûmu olan insanların sevdiklerine veda etmeye bile vakit bulamadan her gün ve her an yüzbinlercesinin göçüp gitmeleri;

Her insana bir gün sonunun gelebileceği gerçeğini ihtar edip, ruhundaki ebediyet arzusuna uygun tedbirler düşünmesinin gereğini anlatmaktadır.

Zaman zaman dünyanın insana dar gelmesinin sırrı, dünyanın daralması veya insanın fiziken dünyaya sığmayacak kadar büyümesi gibi hayal bile edilemeyecek bir mantıksızlıkta değil;

İnsanın yaratılmış olduğu hayat standardında aramak lazım geldiğine inanıyor, fitratındaki standart farkına uygun, fizikten bağımsız ruhuna, zaman, mekân, hacim, sınır ve ölçüleri dışında bir cevap aramalıdır.

Unutulmasın ki; dünyaya sığmayan bir ruhun anatomik ihtiyaçları dünyadan temin edilse bile, sorunları dünyalıklar ile çözülemez.

Çünkü ruhsal sorunlar dünyalık yani maddi olmaktan çok ruhsal yani manevi tatminsizlikten kaynaklanmaktadır.

Çözümdeki çaresizlik, içinde yaşanan maddi dünyanın dışında, manevi bir alemin varlığının anlaşılabilmesi veya anlaşılacak istenmemesinden kaynaklanmaktadır.

Standardı bilinmeyen bir varlığın sorunları çözülemez.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 157 HALİMİZ

Biz yüce olanı terk edip, basit olana gereğinden fazla önem verip talip olunca, meleklerden üstünlüğümüzü kaybetmekle kalmadık, şeytanları halimizden ürkütür bir konuma kendimizi mahkum ettik.

..... HALİMİZ

MELEKLERİ KISKANDIRACAK HALİMİZ YOKSA BU BİZİM KUSURUMUZ.

YARATILIŞIMIZDA MELEKLERİ KISKANDIRACAK MÜKEMMELİYETİMİZ VAR. Bu inkâr edilemez.

Unutulmamalı ki yaratılmış olduğumuz standardın hakkını vermeye gayret edip, yaratıldığımız maksat doğrultusunda yaşarsak melekleri kiskandırmak ÇOKTA ZOR DEĞİL.

Biz niçin yaratıldığımızı hiç sorgulamadık ki.
Nasıl yaşayacağımız hakkında bir fikrimiz olsun.

Yaratılış maksadımız yüce, yaşam ihtiyaçlarımız ise hayatımızın hayvani yönüne hitap ettiğinden basittir.

Biz yüce olanı terk edip, basit olana gereğinden fazla önem verip talip olunca, meleklerden üstünlüğümüzü kaybetmekle kalmadık, şeytanları halimizden ürkütür bir konuma kendimizi mahkum ettik.

İşte Ayat-ı Kur-an'îye, "LAKED HALAKNEL İNSANE Fİ EHSENİ TAKVİM. SUMME REDEDNAHU ESFELE SAFİLİN. 95/4-5Tin"

En güzel, en mükemmel bir yaratılış üzerine yaratılmış olan insan, sonradan aşağıların aşağısına kendisini mahkûm etti. (Ayet bilmana.)

Necdet Erem

Meltem Esintisi 158 EY DOST!

Ey nefsim!
Ve Ey Değerli Dost!

Göründüğü kadar, ahret hayatını dikkate almazsın.

Her gün dost ve düşman, birçok insanın ölüp, dost ve sevenleri tarafından gömüldüğünü görmene, hatta bazılarının cenazelerine bizzat katılmana rağmen, neden hiç ummadığın, beklemediğin bir anda seninde ölüp, hayatının hesabını vermek üzere, seni ve sana lazım olan tüm ihtiyaçlarını yaratıp, emir ve istifadene sunan Rabbinin huzuruna döneceğini düşünmezsin?

Evet, herkes gibi sende yakında öleceksin!

Yapmakla emrolunmana rağmen yapmadıkların ve yasaklandığın halde yaptıklarına çok, ama çok pişman olacaksın.

Dilini güzel sözlere alıştırdın.
Değerli şeyler konuştun ama sadece sözle yetindiğin için aldandın.

Kalbin başkalarına söylediğin sözlerin manasına hasret kaldı.
Artık hiç bir şeyden, hiçbir dilden anlamaz halde.

Heyhat.
Kullanılmayan ilacın tavsiye edeni hastalığından kurtardığı hiç görülmüş mü?

Bu halinle seni bekleyen sondan kurtulabileceğini mi umuyorsun?
Güzel yaşamayanın güzel konuşmasından, mesuliyetten başka ne fayda beklenebilir.

Hastasın!
Başkalarına tavsiye ettiğin ilacı önce kendin kullan ki!

Şifa bulup, hastalara şifa dağıtmada yardımcı olabilesin.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 163 CAN DÜŞMANI

Kadın ile erkek eko sistemde birbirinin bütünleyici eşimi?
Yoksa eşitlik dengesi, aleyhine bozulmasın diye mücadele verdiği EŞTİMİ?

..... CAN DÜŞMANI

Eşitlik MÜCADELESİ Mİ? Eşlik Düşüncesi mi?

Eşit olduğuna inananlar, beraber kalabildikleri sürece, eşitliği koruma adına, ya kendi seviyelerini yükseltmek;

Veya eşlerinin seviyelerini alçaltarak eşitlik dengesini koruma mücadelesi vermek zorunda kalacaklardır.

Ki eşitlik, aleyhlerine bozulmasın.

Eş olduklarına inananlar, ölünceye kadar, yekdiğerinin noksanını ikmal etme özverisi ve heyecanı içinde olup, kendileri için değil, eşleri için yaşama sarılanlardır.

Eşler arasında ki eşliği değil de, eşitliği savunarak, sevgi dolu sıcak aile yuvasını, birbirinin can düşmanı gladyatörlerin yaşam mücadelesi verdiği arenaya çevirerek, daha nikah salonunda ayağına bas tezahüratı yapanların ve bu konuda kendilerini etkili ve yetkili gören düşünürlerin dikkatine arz olunur.

Kadın ile erkek eko sistemde birbirinin bütünleyici eşimi?
Yoksa eşitlik dengesi, aleyhine bozulmasın diye mücadele verdiği EŞTİMİ?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 165 BENDEN HATIRLATMASI.

Ey Dost Dikkat et.

Sen, taş – toprak, ot – ağaç, çerçöp, hava – su, hele hele herhangi bir hayvan H İ İ Ç değilsin.

Sen kâinatın misal-i musağğarı, mahlûkatın müşerrefi, yeryüzünün halifesi, Halık-ı raz ve semavat-ın mahlûkat içinde seçilmiş mahbup ve muhatabısın.

Sakin ola ki!

Tembellik kulağı ile şeytandan aldığın dersle,
lezzet düşkünlüğü, servet aç gözlülüğü, şehvet sarhoşluğu ile helale razı olmayıp,
haramdan istifade için makamını inkâr edip, hayvani bir hayata tenezzül etme.

İnkâr etmiş olduğun makamın cezası,
kaybetmiş olduğun nimetlerin hüsrانından daha az olmayacaktır.

Değersiz şeyler uğruna bu iki büyük cezayı birden kaldırabilirsen oda senin bileceğin bir şey.

Benden hatırlatması.

Misal-i musağğar: Küçük bir numune.

Mahlukat: Yataık.

Müşerref: Şerefli.

Halık-ı arz ve semavat: Yer ve göğü yaratan. (Allah cc.)

Mahbup: Sevgili.

Muhatap: Konuşmaya değer görülen.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 167 Bir Tartışma.

Forum Mavi salonda Bir Tartışma.

Necdet EREM (06.07.2010 11:10)

Sonucu değişmeyecek, ne zaman nerede biteceği bilinmeyen, hiç bir kazancı olmamasına rağmen, kaybı sayılamayacak kadar çok, zorlu ve meşakkatli bir yolu ağır ve yorucu yüküne rağmen inatla sonuna kadar yürümenin ne anlamı, ne karı var? Sorumsuzca tüketilen ömürde, boşa çekilen zahmet ve bunaltıcı meşakkatten başka..

Allah'a, ahirete ve maneviyata inanmadan yaşanan hayatın bundan başka izahı var mı?

Evet, Değerli Dostlar,
Sanıyorum hayata anlam kazandırmanın, Allah'a, Ahirete ve maneviyata inanmaktan başka bir yolu olmadığı gibi,
Sonunu karlı, sevimli ve saadetli hale getirmenin de inancının gereklerini yaşamaktan başka bir imkânı olmasa gerek.

Madem akıl bu soruna başka bir çözüm bulamıyor!

O zaman, hayata uygun bir sonuç ve yaratılış gayesine yakışan bir çizgi takip edenler için, yaratıcının vaad etmiş olduğu sadet-i ebediyeyi kazanmaya ne dersiniz.

Hayatı anlamlı yaşamak;
İnsanoğlunun dünyadaki en önemli sorumluluğu ve en karlı ticareti.

Hadi dostlar fani dünyada ebedi cenneti kazanmak için Kur-an yolu ile Peygamberin arkasından Buyurun Cennete.
Sizin cennet hasreti ile yanıp tutuştuğunuz gibi Cenneti'de sizin yolunuz gözlüyor halde bulacağınızdan H İ Ç Şüphemiz olmasın.

Nedim Kartal (06.07.2010 16:34)

'sayin',EREM;
Siz de...allahi ispatlayin,.Ya da çalisin uyutmaya henüz.Lâf ettigimiz olmaz,soz ederiz...Meselâ...gosterin kendisini,nerdeymis,ne yapar,erkek mi,disi mi., Boyu post'unu,kili'sunu,memleketini falan filan...

Necdet EREM (07.07.2010 00:22)

Benim Allah hakkında bir şüphe ve tereddüdüm yok.
Köre renk, sağıra sesi tarif etmeyi düşünecek kadar aptal olmadığım gibi, Kıt anlayışlı insanlarla da israf edecek değersiz zamanım yok.
Fakat sana şunu sormadan da edemeyeceğim.

Allah'a, ahirete ve maneviyata inanmadan şu çileli sonu sıfır olan hayatı HANGİ AKIL İLE, HANGİ İNANÇ İLE, HANGİ İNAT İLE YAŞIYORSUNUZ ANLAMAK MÜMKÜN DEĞİL.

Her günü elem, sonu ise sevimsiz bir ihtiyarlık ve korkunç bir yok oluşun sıkıntılı

sonunu sabır ile beklemeniz, İdam emri verilmiş infaz gününü bekleyen bir idam mahkûmunun yaşam adına aldanmışlığından başka ne ile izah edilebilir.

İnanmayanların intihar etmeyişlerini anlamak mümkün değil.
İnanç olmadan Hayat hiç kimseye mutlu bir yarın huzurlu bir son vadetmiyor Kİ.

Sonra sen aklını hafızanı, hayalini, düşünceni, tabi varsa ruhunu, idrakini görüyormusun?
Gösterebilirmisin?
Boyunu enini, kilosunu tespit ettinmi?

Sen seni, sen yapan değerleri göremez, bilemez, test edemezken seni yaratanı test etmeye kalkıyorsun.
İnsanı hayvandan ayıran özellikleri, test edilemeyen metafizik yönü değilmi?

Seninki, seni oluşturan hücrelerinin seni anlamasını görmesini beklemek ve istemekten farksız bir istek.

Dışinin çürük kovuğunda veya bir sivilcenin içinde milyonarcası doğup büyüyen, üreyip ölen, mikro organizmaların seni tanıma isteğinden farksız olan istek, ancak senin gibi süper zeki olmayı gerektirecek bir taleptir.

Bir şey daha söyleyeyim.
Allah'ı inkar etmek sana ne kazandıracak?
İnsanlığa ne kazandıracak?

Sen inkar ettiğini zan et;
Amma ben inanıyorum ki dara girdiğinde zora düştüğünde BENDEN DAHA ÇOK ALLAH DİYORSUN.
Allah'ı inananlara karşı inkar etsen bile, gel içindeki his ve duyguları inkar edip kendine karşı YALANCI DURUMA DÜŞME.

Şaka bir yana Akli olan için İnkârın imkanı yoktur.

Her şey Onu anlatan bir dil,
Onu Gösteren bir delil iken;
Akli kör,
vicdanı sağır,
sorumluluktan korkan,
vazifeden kaçan tembellerden başka kimse Allah'ı inkar etme ihtiyacı his etmez.
O bataklığa düşenlerde
Ya alkole sığınır, veya eğlencenin girdabında korkunç sonunu düşünmeyi tehir edip İPTAL-İ HİS YOLUNU SEÇER.
Amma ne yapar isen yap dönüşün yine onadır.

Nasıl döneceğine karar verecek olan sensin.

Nedim Kartal (07.07.2010 01:59)

Cebrail geldi mi.?

Aklımla,onurumla,kolelige,kulluga karsi onurlu ilmi,bilgili medeni cesaretimle...sizden once put yapanlara da dedem inanmazdi.dedelerin bekçiligini yaparken.Fakaaat..Muhammet mustafa dedigin yikti..en iyi'si çaput bagla ağaçlara,camii serif imamına da muska yap...

Necdet EREM (07.07.2010 08:27)

Sanki çalışıp kazanarak bakkaldan aldığını zan ettiğin O çok güvendiğin aklının kullanımını, Allah sana bıraksaydı sanıyorum bunları da düşünemeyecektin.

Kullanımını sana bırakmadığı için hala düşünebiliyorsun. Amma ne düşüneceğine karışmadığı için maalesef mantıklı, ONURLU düşünemiyor ve saçmalayıp duruyorsun.

Denizler salya ile mülevves olmayacağı için dil uzattığın insanlığı en sevilenine söylediğin seviyesiz ve alçakça sözlerini sana bırakıyor, o çatal dilinin cezasını da inanmadığını zan ettiğin, korkundan inkâra kalkıştığın Allaha havale ediyorum.

Necdet EREM (07.07.2010 08:46)

Gül, dikensiz, et, kemiksiz olmayacağı gibi, İnsanlıkta Aptal cahilsiz, İnatçı kâfirsiz kalmayacak. Senin inkâr ve cehaletine üzülmemle beraber yerinde olmadığım için Allaha nekadar şükretsem azdır, diye seviniyorum.

Her şey zıddı ile bilinir, Aptal cahiller ile, inatçı kafirler olmasaydı, İmanın önemi, İnanmanın güzelliği insan için vazgeçilmezliği anlaşılabilirmiydi.

Burada Sultanüşşuara Rahmetli Necip Fazıl KISAKÜREĞ'İN şu beyti ne kadar yerli yerine oturuyor.

Ey Düşmanım sen benim ifadem ve hızımsın,
Gündüz geceye muhtaç bana da sen lazımsın.

İnatçı kâfirler olmasaydı samimi ve sadık müminler nasıl olacaktı, olsa bile değerleri nasıl anlaşılacaktı.

Şükürler olsun karanlığı yaratana ki,
Güneşin aydınlığını anlama imkânı verdi.

Şükürler olsun çirkinliği yaratana ki,
Güzelliğin huzur ve mutluluğunu yaşama imkânı ihsan etti.

Şükürler olsun Ebu cehilleri, Nemrutları, Firavunları, Şeddatları yaratana ki,
Hz. Muhammedlerin, Hz. Musaların, Hz. İsaların, Ebubekir, Ömer, Osman ve Alilerin Mükemmeliyetini öğrenme şerefini lutfetti.

Elbette bir filmin baş aktörü ve iyi rol oyuncularını olduğu gibi, Dünyada hayat filminin de

Ayhan IŞIK'ları olduğu gibi Erol TAŞ'ları, Huseyin BARADAN'ları da elbette olacak.

Herkes KABİLİYETİNE GÖRE ROLE TALİP OLDUĞU İÇİN.
Kimsenin Rolünden Şikâyet etmeye hakkı yoktur.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 169 Ne D Ü Ş Ü N Ü R S Ü N Ü Z?

Hayat ve hayata ait olan her şey,
Hayatı yaratan tarafından, hayatı yaşayana
kullanım sınır ve standartları belirlenerek verilmiş bir emanettir.

Emaneti yanlış kullananı;
Emanet sahibi yanlış kullandığı ile imtihan eder.

Her şey hayata hizmet ettiğine göre,
Hangi şeyin hayattan daha kıymetli olduğunu söyleyebiliriz.

Hayata renk ve güzellik kazandırıp,
Yaşanmaya değer kılan,

Sevgi!
Sevgiyi ve sevgilileri yaratandan başka kime sarf edilebilir.

Sevgililer sevgilisinden başka,
Hangi sevgili ebedi sevilmeyi hak eder?
Hangi sevgi ebediyen devam eder?

Sonsuza açılan sevda kapısı,
Sevgililer sevgilisinden başka kimi,
Sonsuz sevdalar âlemine kabul eder.

Sevgi,
Sevgiyi ve sevgiliyi yaratanı aramak, anlamak, bulmak,
aşkını, muhabbetini ona arz edip,

ebediyete kavuşmak için verilmiş sonsuz bir haz kaynağı olan mesuliyetli bir EMANET
değildir? .

Doğru kullanmanın kazandırdığı sonsuz nimet kadar olmasa da,
sonsuz sevgiyi hak etmeyen mecazi sevgiliye sarf etmek veya basit şeyler için
sorumsuzca tüketmek,

Sevgiye sınır koymadan
yaratıp kendisini sevdirmek için veren gerçek sevgiliye
İHANET SAYILMAZMI? .

Siz!
Sevginize,
Sevdanıza,
Sadakatinize ihanet eden sevgiliniz hakkında ne düşünürsünüz?

Mecazi sevgililerden çektiğimiz cefa, gördüğümüz eza! ..
Aşk-ı hakiki ile Mahbub-i ezeliye ihanetin dünyevi cezası olmasın mı?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 170 KURTULUŞ OLUR

Sonucu itibariyle ödettiği kadar kazandırmayan iş kârlı sayılarak, sürdürülebilir mi?

Dünya ahiretin tarlası değilse, sonucu itibariyle yaşam içindeki çekilen zorluk ve zahmetine değecek cennet ve Cemalullah yoksa kazandım diye sevinebileceğimiz bir karşılık veya ücreti olduğunu söylemek mümkün mü?

Yaşlanmayı durdurmadan, fakirliği ve ihtiyaçları bitirmeden, hastalıkları ve huzursuzluk veren ruhu suşturmadan, her şeyden önemlisi, herkesi tehdit eden ÖLÜMÜ ÖLDÜRMEYEN,

Ölümden sonraki hayata ve orada vadedilenlere inanmak, yaşamı yaşanmaya değer kılabacak en ciddi bir iddia, insanlık için vazgeçilmez umut ve mutluluk kaynağı bir beklenti olmalıdır.

Yoksa...Ölüm kurtuluş olur.
Tabi bunlar materyalist mantığın iddiaları için söylenmiştir.

Büyük Üstad Hz. Bediüzzaman ne güzel tarif etmiş.

Sizlere müjde!
Mevt idam değil,
hiçlik değil, fena değil,
inkıraz değil, sönmek değil,
firak-ı ebedî değil, adem değil,
tesadüf değil, fâilsiz bir inidam değil.

Belki bir Fâil-i Hakîm-i Rahîm tarafından bir terhistir,
bir tebdil-i mekândır.

Saadet-i Ebediye tarafına,
vatan-ı aslîlerine bir sevkıyattır.

Yüzde doksan dokuz ahababın mecmaı olan
âlem-i berzaha bir visal kapısıdır.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 171 ÖLÇÜ

Değerli dostlar.

İnsanın tam manası ile bir başkasını tanımmasının imkânı olmadığı gibi, İnsan çoğu zaman kendisini bile gerçek manada tanıyamadığına şahit oluyor.

Çünkü insan hale göre hareket eden bir varlık olduğundan, farklılık gösteren eşya ve hadiseler muhatabında farklı etkiler yapar.

Farklı tepki vermeye,
farklı düşünmeye ve farklı davranmaya sevk eder.

Bence her insan doğal olarak,
iyi olmak, güzel görünmek, saygın tanınmak ister.

Buna rağmen hiçbir insan her zaman kötü olmadığı gibi,
hiçbir insan da her halükarda itimat edilecek kadar iyi ve güvenilir değildir.

Daha sıcak ve samimi ilişkiler kurma adına,
kendimize yaklaşmasına, özelimize girmesine müsaade edip imkân vermiş olduğumuz,
dost ve yakınlarımızla ummadığımız zamanda, beklemediğimiz şoklar
yaşayabileceğimizi, hayatımızı karartabilecek vurgunlar yiyebileceğimizi asla göz ardı
etmememiz gerekir.

Her konuda olduğu gibi,
dostluk ve düşmanlık duygularının da
makul ve mantıklı sınırını hayat okulunun Baş Öğretmeni Hz. Muhammed (Sav.) işaret
etmiştir.

“ DOSTLARINIZ İLE HER ŞEYİNİZİ PAYLAŞMAYINIZ.
BİR GÜN DOSTLUGUNUZ BOZULUP DÜŞMAN OLABİLECEĞİNİZ GİBİ,
DÜŞMANLARINIZLA DA HUSUMETİ HADDİNDEN FAZLA BÜYÜTMİYİNİZ BİR GÜN DOST
OLABİLİRSİNİZ.”

Zarar görmemek, şoklar yaşamamak için,
dostluk ve düşmanlık gibi bütün duygu, düşünce ve davranışlarımızda ölçülü olmak
zorundayız.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 172 SORUM VE SORUNLARIM

Hayatın sadece biyolojik bir hareketten ibaret olduğuna inananlara hayatın hakikat ve hikmeti adına söylenecek bir söz var mı?

Hayatın bunca zorluklarına niçin katlandıkları sorulduğunda verebilecekleri ikna edici bir cevapları var mı?

Bu sorular kişisel değildir.
Muhatabım Allah'ı ve ahreti inkâr için amansız bir mücadele veren;

Hayatı anlamsızlaştıran
ÖZELLİKLE MATERYALİST felsefe ve temsilcileridir.

Ve ekliyorum.
Allah'ı ve ahreti inkâr İnsana ve insanlığa ne kazandıracak?

Doğan her canlı ölecekse!
Canlılar için idam emri verilip,
İnfaz gününü bekleyen mahkûm tarifinden başka bir tanım yapılabilir mi?

Özellikle insanlar için dünya;

karın tokluğuna
zor işlerde çalıştırıldıkları
bir esir kampından başka bir şeye benzetilebilir mi?

Bir de sonu SIFIR OLAN
dramatik bir sahneden başka bir izah yapmanın imkânı var mı?

Ben bu konularda çok ciddiyim.
Ve çok düşünüyorum.

Maalesef sorularıma felsefe cephesinden
makul ve mantıklı bir cevap alabilmiş değilim.

Gerçekten inanmayan bir insanın hayatı bunca zorluklarına ve sonuçsuzluğuna rağmen
hangi gerekçe ile yaşadığını anlayamıyorum.

Hangi sebep bunca derdi çekmeye,
yaşlanıp işe yaramaz ve sevimsiz hale gelinceye kadar
bu oyunu oynamaya değer.

ŞÜLÜK GİBİ SÜRÜNÜNCEYE KADAR YAŞAMAK SEVİMLİMİDİR.
Ölümden kurtuluş yoksa kaçmak niye ve nereye kadar? ..

Ha
Dünyaya isteğim ile gelmedim mazeretine sığınanlara ise;

Evet, isteğiniz ile gelmediniz.
Amma sanıyorum kalmanız için sizi tutan,
kaçıp kurtulmanızı engelleyen hiç bir şey ve hiç bir haklı nedeniniz yoktur ve olamaz.

Evet, gelmek kimsenin iradesi ile değil.

Ama gitmek isteyen kimseye,
korkularının dışında hiçbir gücün engel olma şansı ve imkanı yoktur.

Tabii bütün bunları Allah'a, Ahirete ve
özellikle insanı insan yapan manevi dinamiklere sahip olmayanlar ve inanmadığını ZAN
EDİP iddia edenler için söylüyorum.

İnananlar için yaşam tüm zorluklarına rağmen yaşanmaya değer, büyük kârların
yapıldığı bir ticarethane, his ve duygulardaki hayvaniliğinin ıslah ve terbiyesi için bir
eğitim alanıdır.

Allah'a ve ahirete imanın hayatı tüm zorluklarına rağmen
meşru, makul ve mantıklı kılan bir kaç nedenini aşağıya sıralamak istiyorum.

Yaratıcıya karşı yaratılmış olmanın
saygı ve sevgi sorumluluğunun sonsuz haz ve mutluluğu.

İnsanı, insan yapan
manevi duyguların ıslah, terbiye ve tatmini.

Fani dünyada
ruhunun aradığı ebedi saadeti kazanma azmi.

Hayatı tehdit eden
tüm olaylar karşısında sığınılacak güvenli bir liman.

Yapmış olduğu
insancıl davranışların karşılıksız kalmayacağı müjdesi. (Vb.)

Fani olan her sıkıntıya göğüs germeyi meşru ve mantıklı kıldığı gibi,
hayatı da yaşanmaya değer bir ticarete, ebedi ve onurlu bir standart kazanma
eğitimine dönüştürür.

Ne var ki;
Yaratıcı hayat oyununu kurmuş.

Oyuncuları atamış.
Kazanma ve kaybetme kurallarını belirlemiş.

Oyunun zorluklarına rağmen,
istisnasız her oyuncunun içine oyunu sonuna kadar oynama
azim, aşk, inat, ihtiyaç ve heyecanını kodlamış.

İnanan da inanmayan da bu kurala uymak zorundadır.
Bu mücadele hayat oyununa start verildiği ilk günden beri devam ede gelmiştir.

Kıyamet denilen oyun bitiş düdüğü çalınca kadarda devam edecektir.

Bundan hiç şüphem olmadığı gibi,
kimsenin de en ufak bir şüphesinin olduğunu sanmıyorum.

Bunu en veciz şekilde
Mehmet Akif Ersoy aŖađıya kaydettiğim iki beyit ile ifade etmiŖtir.

“Her devresi bir devr-i azâb olsa hayâtın,
Râzisi değildir yine bir türlü memâtın! (ölümün)

Ömür olsa da binlerce tekâlif ile meŖhûn, (emirler ile dolu)
İnsan yaşamaktan yine memnun, yine memnun! ”

Sorularım ve sorunlarım.
İŖte benim düşüncelerim.

Kendimce bulmuş olduğum çözüm ve vermiş olduğum cevaplarım.
YanlıŖ düşünüyor isem lütfen beni uyarınız.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 173 DÜŞÜNCENİN DEĞERİ

Söz ve davranışlar,
nezih ve kutsallığı nispetinde,
sahibine değer kazandırıp yüceltir.

Düşünmek elimizde olmayabilir.
Amma ne düşüneceğimiz, tercihimize bırakılmış olup;

İman, ahlak ve insanlık kalitemizin,
TESBİT ve TESTİNDE önemli bir ölçü niteliği taşımaktadır.

İnsanın varlığı fark etme,
başkalarından olan farkını fark ettirme vesilesi olan,
düşünmekten korkmadan düşünölmeli.

Fakat!
Düşüncelerimizi,
bizi biz yapan değerleri dikkate alacak şekilde
kontrol altına alacak ve kontrolümüzde tutabilecek isek.

Yoksa!
adresi belli olmayan,
kimliksiz, kişiliksiz kalitesiz ve kontrolsüz,
uyarıcılarının istilasına terk dilmiş düşüncenin
insanın ve insanlığın maddi ve manevi felaketinin sebebi olduğu
ve olacağı asal unutulmamalıdır.

Düşüncelerini kontrol edemeyenlerin
söz ve davranışlarını kontrol edebileceğinden
söz etmek mümkün olamaz.

Evet,
insanlık değer ve kalitemizin düşüncelerimiz
ve düşüncelerimizin davranışlarımıza yansıdığı kadar olduğunu unutmayalım.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 174 Tarihe N O T Düşmek.

Evet,
toplumların yaşamakta oldukları drama dönüşmüş hayatın sebebi,
kişilerin hayat hakkındaki bilgisizlikleri, ciddi konular karşısındaki ilgisizliklerinden başka
şeyle izah edilemez.

İnsan için düşünen mahlûk (hayvan) deniliyor ise,
düşüncenin hakkını vermesi olaylar arasındaki sebep ve sonuç ilişkisini yakalaması,
yaşama makul ve mantıklı bir anlam yüklemesi gerekirdi.

Maalesef ki günümüzün insanı bırakın geleceğini,
ciddi konularda sanıyorum günü birlik bile düşünme zahmetine katlanamayacak kadar
düşünce tembeli veya fakiri konumuna mahkûm edilmiş.

Kendisini kaptırmış olduğu veya birilerinin dünya hâkimiyet tutkusu,
doymak bilmeyen ticaret hırsı veya siyasi ahlaksızlığına alet edilmek için zevk tiryakiliği
ile rahat tembelliği bataklığına çekilmiş veya itilmiş olması hasebi ile içinde bulunduğu
elim durumu,

ancak yolun sonuna geldiğinde fark edecek düşüncelerini değersiz şeylere yönlendiren
gaflet uykusundan uyanacak.

Amma!

Sanıyorum bu uyanış ona acı bir pişmanlık ve kaybettiklerine üzmekten başka bir
fayda veremeyeceği gibi,

kayıplarının telafisine de bir katkı sağlamayacaktır.

İşte geleceği gören ve düşünen insanların bir kere değil bin kere düşünmesi ve yakınlık
kurabildikleri herkesi hayatın mana ve maksadını düşünme adına anlayacakları dilden
uyarması lazım değil mi?

O zaman düşünmek gibi çok değerli bir yeteneğin hakkını verip,
insan onuruna yakışır ve insanlığın geleceğine ışık tutacak değerli ve ciddi konular
üzerinde düşünmeye kendimizden başlayarak toplumumuza örnek olmamız
gerekmez mi?

Çok ve kalabalık olmak değil.
Haklı olmak ve hakkı temsil etmek önemli değildir.

Önemli olan değersiz çoklular içinde değil,
tarihin hazmedemediği değerli azınlıklar arasında mümtaz ve saygın bir yar
alabilmektir.

Yönlendirilen kalabalık sürüler içinde değil,
Kalabalıkları yönlendirenler içinde olmaya ne dersiniz?

Ben evet diyeceğinizden emin olduğum için!

Haydi dostlar,
Nefsimiz için değil neslimiz için yaşamaya.

Haydi Dostlar!

Basit, şahsi, günü birlik değersiz,
saman alevi nitelikli dedikoduları, magazin muhabbetleri terk edip;

Ciddi, önemli, tüm insanlığı ve insanlığın gerçek geleceğini ilgilendiren konular üzerinde
tarihe not düşülecek düşünceler geliştirerek adınızı tarihe yazdırmaya ne dersiniz.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 175 DİN, MEDENİYET VE MİLLİYET

Milliyetin, din ve medeniyetten önemli olamayacağı gibi, dinsiz, kültür ve medeniyetsiz bir milletin ve milliyetçiliği de saçma bir ütopya ve saf zihinleri karıştırmaktan başka bir şey olmadığı artık anlaşılmalıdır.

İltifata değer meziyeti önce insan, sonra kâmil insanîyetin adı olan İslam olmakta, sonra İnsanîyet ve İslamiyet'ini dünyanın farklı coğrafyalarında yaratılmış, dilleri farklı bölgesel faktörlerden kaynaklanan, farklı yaşam tarz ve standartları olan insanlar ile yaşama yarışındaki guruplaşmanın adı olan milliyetinde görmek gerekmektedir.

Din ve medeniyetin, memleketi dünya, muhatabı bütün insanlıktır. Hiç bir milletin din ve medeniyet dışında diğer bir millettten üstünlüğü, fazilet ve takdire şayan meziyeti yoktur.

Din ve medeniyet milletlere muhtaç değil. Amma her millet değer kazanma adına dine, insanca yaşayabilmek için kültür ve medeniyete muhtaçtır.

Çünkü dinsiz ve medeniyetsiz milletler ya zalim canavar veya vasıfsız hayvanlar olmaktan kurtulamazlar.

Din hayatı yaşanmaya değer kılan anlam, medeniyet, insanı hayvanlardan ayıran, toplu yaşamın vazgeçilmez temel kuralıdır.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 176 TEKNİK GELİŞMELER

İnsan akıllı yaratılmış olduğundan, amaçlı yaşamalıdır.
Gayesiz yaşam insani denilemeyecek kadar basit ve pespayedir.

Amaçlı yaşayabilmek ve hayata anlam kazandırmak ancak ve ancak ruhun ebediyet arzusuna tatmin edici bir cevap bulmakla mümkün olabilir.

Oda Allah'a ve ahirete inanmak ve Allah'ın vadetmiş olduğu ebedi saadeti kazanmaya kilitlenmek ile mümkün olabilir.

Allah ve ahirete inanmadan yaşanan bir hayatın anlam ve kazancı olmadığı gibi ibadetsiz bir yaşama da meyvesiz bir ağaç gözüyle bakıla bilir.

Oysa insan bütün yaratılmışlardan üstün ve farklı bir hayat standardında yaratılmış olduğundan dolayı;

dünyadaki hiç bir zevk, hiç bir lezzet onun zevk ve arzularını tatmin edemeyeceği gibi hiç bir makamda onun için son olmayacaktır.

O,
yaratılmışların seçilmiş, yeryüzünün yetkilisi,
yaratıcının mahbup ve muhatabı olma özelliklerine sahiptir.

Bu özelliklere sahip olan birinin elbette kendisine yakışır vazife ve sorumlulukları olmalıdır.

İşte o sorumluluk,
kâinatın yaratılış sebebi olan iman.

O vazife ise,
cenneti kazandıracak samimiyet,
muhabbet ve teslimiyetin ifadesi olan ibadetten başka bir şey olamaz.

Dünyanın imarına ait olan fen ve teknik vazifeler basit ve lüzumsuz görülmemekle beraber;

insanın ebediyet arzularını karşılamada etkisiz ve yetersiz olduğundan dolayı, hayatı sadece onlara indirgemek aldanmışlık ve zarardan başka bir şey değildir.

İman etmeden,
ahirete ait bir hedef ortaya koymadan,
yapılacak icat ve buluşlar, sahibine bir şey kazandıramaz.

Ancak,
insanların yaşam düzeyini yükseltmek,
Allah'ın insana vermiş olduğu yeteneklerin gelişmesine zemin hazırlamak, ahirette vaat etmiş olduğu nimetlerin benzerlerini fizik âleminde sergileyerek, inananların cenneti kazanma arzusunun gelişmesine hizmet edebilir.

Makinelere bağımlı yaşamakta
rahat, huzur ve mutluluk olamayacağı gibi,
gürültülerinin verdiği sıkıntı ile beraber eserinin esiri olan makineleşmiş ruhların ACI feryadı vardır.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 177 BİZ İNSANLAR

Mikro ve makro âlem içindeki küçüklüğümüz, yalnızlığımız, güçsüzlüğümüz ve sınırsız muhtaçlığımız karşısında his etmiş olduğumuz hüznün, elem ve çaresizliğimizi, hangi fenni buluşlarımız, hangi teknolojik gelişmelerimiz, hangi felsefî teori ve iddialarımız, hangi aldatıcı oyun ve eğlencelerimiz ile yok edebiliriz.

BİZ İNSANLAR

Hepimiz olmasak ta, biz insanlar çoğunlukla, hayatı cehalet, tembellik ve ten perverlik ile rahat düşkünlüğü, lezzet tiryakiliği, adrenalin yükselten heyecandan ibaret görüp, cehalet içinde günahların vermiş olduğu gaflet sarhoşluğu ile hayattan lezzet aldığımızı ve mutlu olduğumuzu zan eden aldanmışlar değilmiyiz?

Mikro ve makro âlem içindeki küçüklüğümüz, yalnızlığımız, güçsüzlüğümüz ve sınırsız muhtaçlığımız karşısında his etmiş olduğumuz hüznün, elem ve çaresizliğimizi, hangi fenni buluşlarımız, hangi teknolojik gelişmelerimiz, hangi felsefî teori ve iddialarımız, hangi aldatıcı oyun ve eğlencelerimiz ile yok edebiliriz.

Yaratıcımızı bulmadan, O'na kulluk şuur ve sorumluluğu ile yaratılış gayemizin idraki içinde, hayatımızı sonu cennet olan karlı bir ticarete dönüştürmeden!

Büyükliğini aklımızın almadığı dünyamız, ŞİMDİLİK bulduğumuz gök cisimleri yanında çöldeki kum tanesi, okyanuslardaki damla kadar bile değilken,

Ve Biz, hayatı yaşayabilmek için mikro ve makro tüm yaratılmışlara muhtaç iken!

Necdet Erem

Meltem Esintisi 179 EN ETKİLİ KURUM

Din ve sair düşüncelerin tümü,
insanların özeli gibi görülse veya öyle ifade edilmeye çalışılsa da,
insan medeni bir varlık olduğundan düşünceleri davranışlarına yansır.

Zaten davranışa yansımayan düşünce ve fikir,
düşünmeden sayılamaz ona ancak ham hayal denir.

İşte bu bağlamda,
fikir ve düşüncelerin temelde toplum hayatına nasıl yansıdığına bakmalı
ve düşünceler yansımalarına göre değerlendirmelidir.

Bu yansımalar
ferdin özelinden başlayıp,
ta dünya sosyolojisine varıncaya kadar
insana ve insanlığa sağladıkları ile değerlendirmeye tabi tutulmalıdır.

Din ve felsefe dâhil olmak üzere,
tüm sosyal kurumlara ve sosyolojik öğretilerin;

İnansın,
kendisi ile yakın çevresi olan ailesi ile
aile dışı dost ve arkadaşları ve ilişki içinde bulunduğu iş dünyası ile
hayvan, bitki hatta cansızlar ile olan ilişkilerindeki davranış biçimlerinin,

egosundan kaynaklanan sadizmden uzaklaştırılarak, ıslah ve terbiye edilmesi ile insanı
sair yaratıklardan farklı kılan hislerini meşru bir alanda tatmin edip mutluluğunun
temini amaçladığı inkâr edilemez bir gerçektir.

İşte insanı ıslah ve terbiye etmeyi amaçlamış kurumlar içinde,
insanın sınır tanımayan istek ve arzularını, hırs ve hasedini, kin ve öfkesini, sahip olma
arzularını, sevgi ve korku duygularını iradesi ile ıslah eden veya etmeye razı kılan
kurumlar içinde en etkin ve en isabetli kurumun DİN olduğu inkâr edilemez.

İnsandaki hırsı azdırıp, hasedi coşturan,
öfkeyi kudurtup, intikam duygusunu tahrik ve teşvik eden,
doymak bilmeyen arzuları tatmin için başkasının malını gasp etmeyi meşru bir hedef
olarak gösteren,

yaşatmadan çok yaşamayı amaçlayan düşünce ve temsilcilerinin insanlığa
kazandıracığı müspet bir şey olduğu söylenebilir mi?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 180 MENFAAT

Değerli Dostlar,
Bazılarının dini değerleri menfaatine alet ettiğini görüyor bundan rahatsızlık duyuyor iseniz!

Bu konudaki düşüncenizin doğru kararınızın isabetli olabilmesi için önce insan dene yaratığı his ve duyguları ile tanımak gerek.

Değerli dostlar,
İnsan denilince biraz durup,
çokça düşünmek lazım diyorum.

İnsanın çıkarlarına alet etmediği
ve etmeyeceği hiç bir değer varmı acaba?

Bir açıklama ve arkasından birkaç soru!

Menfaat dediğimiz duygunun aslı nedir?
adına menfaat dediğimiz ve öğrendiğimiz davranış bozukluğu nedir?

Bence menfaat davranışları doğuran amacın adıdır.

Yani akli ve ihtiyacı olupta anlamsız, amaçsız, maddi veya manevi beklentisiz herhangi bir iş yapan varlık var mı? (ot gibi inançsız yaşamın dışında.)

Veya siz anlamsız,
amaçsız bir iş yapa bilir misiniz?

Anlamsız iş yapanlara veya yaptığı işin anlamını anlayamadıklarımıza çokta iyi bir gözle baktığımız söylenemez sanıyorum.

Menfaat meşru ve makul olursa,
hayatın devam ve gelişimini sağlayan motor konumunda hareket kaynağı itici bir güç olur.

Meşru ve makul olmayan menfaat ise yerine ve konumuna göre gasp, istismar, tecavüz, hırsızlık ve işgal hareketinden başka bir şey değildir.

Onun için iğrenç bir davranış biçimidir.
Bu izahtan sonra.

İnsanların menfaatlerine alet ettikleri sadece din mi?
Menfaate alet edildi diye din veya samimi dindar suçlumu?
Ahlakı erozyona uğramış insanların dindar görünmeleri bizim dine bakış açımızı menfi yönde etkilemelimi?

Bütün bunların ötesinde,
dinsiz kalmak hayata anlamını kaybettirmekten başka bize ve insanlığa ne kazandırabilir?

Sanıyorum, bize düşen vazife,
biz dâhil, hiç bir insanın melek olmadığını idraki içinde,

herkesin zaman zaman en kutsal değerleri bile şahsi ihtirasları doğrultusunda istismar edebileceklerini göz ardı etmeden,

kötü örneklerden etkilenmeyerek
bizim için ve tüm insanlık için hayata anlam kazandıran dinimize küsmek değil;

Dinimizi kötü emellerine alet edenlere bile
yanlışlarını görebilmelerini sağlayacak doğru örnekler olmak ve oluşturmak olmalıdır.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 181 BAĞIMSIZ VE TARAFSIZ

Kurumlar hassasiyetine binaen, istismar edilme tehlikesine karşı BAĞIMSIZ hale getirilebilir.

Sınırsız yetkiler ile donatılıp koruma altına alınabilir.

Fakat bu sonsuz yetkiler ile donattığınız kurumların başına tarafsız ve tarafı olsa bile tarafsızlığını, kişisel menfaati, mensup olduğu ideal ve ideolojisi doğrultusunda istismar etmeyecek gerçekten tarafsız davranabilecek insanlar bulmak mümkün mü?

Yani insan tarafsız olabilir mi?

İnsanın tarafsız olması ve tarafsızlığını her zaman koruması doğasıyla bağdaşır mı?

O zaman tarafsız olamayacak ve olamayacak birkaç kişinin idaresine ülke ve millet kaderine hükmedecek bağımsızlaştırılmış kurum veya kuruluşları vermek ülke ve millet adına doğru sonuçlar verebilir mi?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 183 RAHAT ZAHMETTE

Lezzet ve rahat d¼şk¼nl¼ę¼, insanın geleceği adına zahmet, zillet ve mesuliyetten başka bir Şey değildir.

Hayata ve çevrene dikkatlice baksan, değerli Şeyler, ya az bulananlar veya zor kazanılanlardır.

Çalışanların, üretenlerin, insanlık ailesine yaşam borcunu ödeyenlerin, izzet, itibar, sağlık, mutlulukları, yaşadıkları güven ve çevrelerinden gördükleri saygı;

Rahat zahmette, zahmet rahattadır.
Sözünün önemini gözler önüne sermeye yetiyor.

İnsan nesil için yaşayan bir mahlûk olduğundandır ki değerini ve huzurunu çevresine sağladığı katkıdan alır.

Tüm ruhsal sıkıntılarının arkasındaki gerçek neden, kişinin kendisini doğal yaşam işleyişin dışında görme hata ve hastalığıdır.

Bu da, kendisi adına gayesiz, çevresi adına faydasız yaratılış adana manasız konuma düşünmekten başka bir sonuca hizmet etmez.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 184 HAFIZA VE HAYAL

Değerli Dostlar.
İnsan his ve duyguları ile insandır.

Yine insan his ve duygularını kontrol altına alıp insan onuruna yakışır bir olgunlukta kullanabildiği kadar insani değerlere sahiptir.

Takdir edersiniz ki,
herhangi bir şeyin yapılış veya yaratılış amacı bilinmeden
onu doğru kullanmak çok zayıf ve çok uzak bir ihtimaldir.

İnsan kültür ve medeniyeti varlığını ve gelişmesini,
geçmiş bilgilerin kaydedilip korunduğu hafıza, geleceğin kurulmasında en büyük etken
olan hayal yeteneklerinin varlığına veya verilmesine borçludur.

Doğru ve yerinde kullanılmayan her şey gibi hayal ve hafızada,
doğru kullanıldığı kadar huzur ve mutluluk kaynağı olduğu gibi,
yanlış, kasıtlı ve hatalı kullanıldığı takdirde tehlikeli, zararlı olmaktan ve zarar
vermekten başka bir şeye yaramayacaktır.

Bir şeyin kâr veya zararı,
kalite ve mükemmelliği ile paralel artar veya azalır.

Hafıza ve hayal gibi, tüm his ve duyguları,
geçmiş ve geleceği ile tüm hayatı kontrolü altına alan
ve kontrol altına alınamayan duygular veya yetenekler ıslah ve terbiye edilebildiği
oranda insana ve insanlığa fayda sağlayacaktır.

Onları bencilliğin kahredici baskısından,
hayvani hislerin ihtirasından koruyalım ve arındıralım.

Geçmiş tahrip,
geleceği tehdit eden tehlikeli bir unsur olmaktan kurtarmak için de,
hafızayı nezih bilgiler ile teçhiz edelim ki,

hayalimizin geleceğimiz adına N E Z İ H talepleri ve beklentileri olsun.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 185 ASLA UNUTMA

Hayat dibi ve sahili bulunmayan bir denize benzer.
Ömür denilen kıyısında gezinenleri derinliklerine red edilemeyecek rahat ve lezzet cazibeleri ile davet etmekte ve çekmektedir.

Derin nefese, güçlü kollara,
iyi bir yüzme tekniğine sahip olmayanlar,
kıyıda ayrıldıklarında azgın dalgalar arasında
can vermekten kurtulamazlar.

Çoklarının hayat denizde boğulma aşamasına gelmiş olması;

fani ve faydasız olduğunu bilmelerine rağmen,
çekiciliği karşısında akıl ve iradelerini doğru kullanma yeteneğini kaybettiren bir sarhoşluk içinde olduklarını gösteriyor.

Hali âlem buna şahittir.

Bu denizde selamet ile seyahat edebilmenin tek yolu!
İman gemisine binmek, tevekkül yeleğini giymek, ibadet kamarasında,
takva sözleşmesini okumak, anlamak, itaat edip imzalamakla;

taahhüdüne son nefesine kadar sadakat ile riayet etmek ten geçer.

Allah'a imanın, itaatin, ibadetin, muhabbetin, mehafetin ve teslimiyetin varsa umulur ki o denizin azgın dalgaları arasında acı bir şekilde boğulmaktan kurtulursun.

Yinede tamamen kurtulacağını sanma.
Güven gururun kaynağı, korku tedbirin temelidir,

Mü-min her zaman
korku ile umut arasında olmalıdır.

Efendim bu konuda da,
"BEYNEL HAVFİ VERRECA" korku ile umut arasında ol der.

Umutsuz olma, korkusuz kalma.
Gaflete dalma, kendini nefsin istekleri karşısında salma.

Sen cennet için,
cennet de senin için yaratıldı, bunu da asla unutma.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 186 TESLİM OL

Değerli Dost!
Dünya malına, servetine,
şöhretine, şehvetine, lezzetine,
meşru ve makul, ihtiyaç nisbetinde talip ol ve al.

Meşru sınırlar içinde kalarak kazanmaya çalış.
Fazlasını insan onuruna yakışacak tevazu ve olgunluk içinde ihtiyaç sahibi ile paylaş.

Senin bir gün bir başkasına muhtaç olabileceğini asla unutma.

Test olunmak için gönderilmiş olduğun dünyada yaşamak;

Vadedilen saadet-i ebediyeyi kazanmak için,
donatılmış olduğun, dâhili his ve duygularını ıslah ve terbiye et.

Harici imkân ve nimetleri,
doğru ve yerli yerince kullan.

Her şeyde aşırılıklardan sakın.

Haset etme.
Hırs ateşine odun taşıma.

O ateşi söndürecek su
dünyanın, malı, makamı, şehveti, şöhreti,
emanet verilmiş olan serveti değildir.

Çünkü hiçbir şey bir değerinin aynısı olmadığı gibi;
Hiçbir kimsede, bir değerinin sahip olduğu her şeye sahip ve malik değildir.

Herkes aynı dünya içinde yaşıyor gibi görünse de,
ancak herkes içinde kurduğu hususi dünyasının içinde yaşamaktadır.

Herkes temel içi güdü ve ihtiyaçlarda aynı görünse de;
farklı bir fitratta yaratıldığı gibi, farklı şeyler verilip,

verilenler karşısındaki takındığı iman ve inkâr, isyan ve itaat,
müspet ve menfi tavır, muhabbet ve adavet ile imtihan olunuyor.

Hayatı yaşamadaki yardımcılarının,
devamındaki ihtiyaçların temin ve istihdamına gücün yetmez.

İçine elinin girmedığı,
dışında cereyan eden hadiselerede
gücünün yetmediğini sakın görmezden gelme!

Sen ihtiyaçlarını teminde muktedir olmadığın gibi,
seni oluşturan hücre ve azalarının idare ve kontrolünde de
gerçek manada hâkim ve söz sahibi değilsin.

Rahat etmek,
huzurlu yaşamak,

ebedi bir saadet kazanmak istersen!

Seni senin adına idare eden KÜLLİ İRADEYE TESLİM OL.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 187 KORKUNÇ FARK

Allaha ve ahirete inanma mesuliyetinden kaçmakla kurtulacağını düşünen bir insan;

Acaba hayatı zorluklarına rağmen yaşanmaya değer kılan makul nedeni kaybettiğinin farkındamıdır?

Maddi veya manevi, ücretsiz ve anlamsız bir zahmete katlanmanın, eziyeti çekmenin, zorluklara göğüs germenin makul ve mantıklı bir açıklaması olabilir mi?

Sanıyorum bu sorulara her akliselimin vereceği tek bir cevap olabilir, O cevabında HAYIR olacaktır inaniyorum.

İnançsız bir hayatın yukarıdaki sorulardan farkı varmı?

Sonu yokluk (sıfır) olduktan sonra!

Hiç kimseye mutluluk ve rahat vadetmeyen bu hayatı yaşamının makul ve mantıklı bir nedeni olabilir mi?

Maddi veya manevi bir kurtuluş veya her hangi bir kazanç beklentisi olmadan;

Hangi akıl, hangi mantık onlarca yıl sürecek olan bir esarete azat kabul etmez köleliğe EVET DEYİP RAZI OLABİLİR?

Oysa!

Ehli iman bir mü-min; İmanının taahhüdü, ibadet ve muhabbetinin beklentisi ile hayatı son anına kadar cennet ve Cemalullah'ı kazandıracak hayır ve hasenat servetini artırarak dolu dolu yaşayıp, büyük kâr vadeden süresini uzatma, kesintiye uğratmamak adına, her türlü hastalık, kaza, bela ve zararlılardan koruma azim ve gayreti içinde olmalıdır.

İşte imanın, hayatın zorluklarına, renk ve lezzet katan, zevk ve değer kazandıran, yaşamı yaşanacak güzellikler ile süsleyen müjdeli vaatleri ile inkârın hayatı anlamsızlaştıran, korkunç ve ürkütücü bir kâbus haline getiren, insan ruh, akıl ve mantığı ile hiçte uyum içinde olmayan egoistleştirici evrim geçirmiş maymun dayatma tez ve teorileri ARASINDAKİ KORKUNÇ FARK!

Necdet Erem

Meltem Esintisi 188 AKSİNİ DÜŞÜNEN VARSA

İnanç fitri (doğal) bir ihtiyaç olduğu gibi hayata anlam kazandıran insani boyuttur.

Akıl ile varlık ve olaylar arasında kurulan münasebet, inkârı imkânsız kılar.

İnkâr;

İnancın insanı ıslah ve terbiye eden sorumluluklarından kaçmak ve kurtulmak isteyen, rahat düşkünü, lezzet tiryakisi, zayıf iradeli insanların, ilahî iradeye isyan sonucu içine düştükleri ruhsal panik.

Suçlarının cezasından korku ile saklandıkları karanlık kör nokta.

Kurtulacakları zannı ile sığındıkları mevhum bir liman.

Canlarını kurtarma adına sarıldıkları serap ufkunda görünen kuru bir dal parçasından başka bir şey değildir.

İnanmadığını zan edip inkâr üzerine bir hayat felsefesi kurmak isteyenler, hayatı anlamsızlaştırmakla hayat güvencelerini ve mutluluk kaynaklarını kaybettiklerini ne zaman fark edecekler?

Allaha ve Ahrete inanmayanlar,
inanmadıklarını iddia edip, inançlara savaş açmış bulunanlar,
kendisini akıllı, elit ve ilerici olarak adlandıranlar;

sonucu itibariyle kazanacakları bir şey yoksa
hayatı tüm zorluklarına rağmen nasıl ve neden yaşadıkları sorusu karşısında kendilerini
ve muhataplarını ikna edecek mantıklı bir tek cevapları var mıdır?

Hayat,
Allah'a ve Ahirete iman ile
dünya adına güven içinde huzur ve mutluluk kaynağı,

Ahiret adına ise
ebedi ve sonsuz saadet kazandıran ticarete dönüştürülmez ise!

Esaret ve işkenceden başka NEDİR Kİ?

Aksini düşünen varsa buyursun ispat etsin.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 189 GÖNÜL İŞİ

Ben insanların neden inanmadıklarını sorar, sorgularım.

Çünkü inanç aklın gereği,
insan ruhunun ihmale gelmez en temel ihtiyacı,
yaşama anlam kazandıran nedeni, huzur, mutluluk, sevgi, kardeşlik ve hayatı disiplin altına alan, ahlaklı ve adil yaşama refleksini geliştiren vazgeçilmez öğretti kaynağı olduğundan.

İnsanların inançsızlıkları kendi özelleri olmayıp,
içinde yaşadıkları toplumun her ferdini düşünce, davranış ve hayata bakış açısından dolaylı veya dolaysız etkilediğine inanırım.

Fakat kimin neye, neden inandığını pek sorgulamam.

Beni etkilemeye kalkışmadıkça,
inandığı değerleri baskı unsuru haline getirmedikçe,
tavsiye dışında inanca müdahaleye kimsenin hakkı olduğuna da inanmam.

Çünkü kişinin neye,
nasıl inandığı daha çok kendisini ilgilendirir.

Her dinin temelinde bir Peygamberin tebliğ etmiş olduğu,
Tevhid, Risalet, Ubudiyet, Haşir ve adalet harcı olduğunu düşünür,

Anlamasamda!
bozulmuş şekli ile kabul etmesem de!

İnancıma kimsenin müdahale etmesine müsamaha gösteremeyeceğim gibi;
benim gibi inanmayanlara da saygı duymam gerektiğini bilir ve inanırım.

Bozulmuş hali ile dahi,
dinsiz yaşamaktan daha iyi olduğuna inanırım.

Herkesin his ve duygularını kontrol altına alıp zaaflarından kurtulacağı;

hayatın mide ve uçkura hizmet gibi yaşamsal olsa bile, basit ihtiyaç ve biyolojik fonksiyonlarından başka, değerine uygun, dünyada fakat dünyadan öte maksatlarının olduğu mesajını veren bir inanca sahip olmasını isterim.

Çünkü İNANCI akıl gerekli kılmasına rağmen!
Aklın idrakinden aciz kaldığı,
mana âleminin malı olduğundan dolayı
kontrol edebildiği üç halli ve üç boyutlu, madde gibi algılanma imkânından mahrumdur.

İzahından aciz kalındığı için,
maksadı yerine getirilir, mahiyeti sorulmaz ve sorgulanmaz.

Mana;
maddenin zaman ve mekan sınırları içine hapsedilemez.

Hindular ineğe tapınır,

ineğe tapınmanın akli bir izahı,
mantıklı bir cevabı olabilirmi?
İneğe tapıyorlar diye Hindulara akılsız denilebilirmi?

İneğe tapınmanın mantıklı bir iş olmadığını rahatlık ile söylememize rağmen, Hinduların akılsız olduklarını düşünemeyişimiz,

Akıl terazisinin ruhun ihtiyaç ve refleksi olan dini değerleri tartmaya yetmeyeceği gerçeğini anlamak için yeterli delil değilmi?

Din ve İnancı akli bulmayarak,
her şeyi akıl ile izah edip, her sorunu akıl ile çözebileceğine inananların,
ruh ve gönül dünyalarında hangi sorunu materyalist mantık ile çözebileceklerine inandıklarını çok merak ediyorum.

Bence!
İnançlar akıl işi değil, gönül işidir.

Gönlün hangi işine akıl yol bulup anlayabilmişki?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 190 YOK SAYILMA

İnsanın dışında,
tüm yaratıklar tabiat tablosunda tamamlayıcı bir figür olmaları hasebiyle tabii davranır,
doğal yaşarlar.

İnsanda fiziki açıdan, tabiatın bir parçası olmakla beraber,
ruhsal yetenek üstünlüğü ile tabiatüstü bir varlık olduğundan,
tabiata anlam kazandıran temel unsur olup, ihtiyaç ve içgüdülere tabi olmasına
rağmen,

hiçbir iş ve ihtiyacının temininde doğal davranmayıp,
ruhsal yapısındaki standart farkını tüm düşünce ve davranışları ile gözler önüne serer.

Benlik taşımasına rağmen,
nefsi için değil nesli için yaşar.

İhtiyaçlarını tabii ortamlardan temin etmesine rağmen, (mecburi haller dışında) hava
dışındaki hiçbir ihtiyacını tabii ortamdan temin ettiği hali ile tüketmez.

İsteyenler canlılarda ferdi hayatının devamı adına, beslenme,
nevin bekası adına, üreme, hayata tutunma adına, barınma ihtiyaçlarının temin şekline
bakabilirler.

Evet.
Beslenme!
Üreme!
Barınma!

Canlı hayatının olmazsa olmazı olan ortak üç temel işleve;

Dünya da yaşamak için yaratılmış olanlar ile
DÜNYADA YAŞATILMASINA RAGMEN, DÜNYADAN DAHA MÜKEMMEL BİR HAYATI
KAZANMA TESTİNE TABİ TUTULAN İNSAN ile sair canlılar arasındaki farkı görmeye
çalışalım ve görmek istemeyenlere de görebilmeleri için kısa bir mukayese imkânı
sunalım.

İnsandan önce yaratılmış olmalarına rağmen, yaratıldıkları günden beri,
hala önlerine geleni buldukları hali ile tüketen sayısız canlı türleri ile

en son var edilmiş olup,
yaratıldığı günden varlığını devam ettireceği son güne kadar,
beslenme kaynaklarından temin ettiği ihtiyaç maddelerini bulunduğu şekli ile tüketmeyi
kabullenmeyip akıl almaz bir mutfak kültürü geliştiren tek tür olan insan.

Mevsimlik takvimlere bağımlı,
hiçbir ahlaki değer tanımayan, bilmeyen içgüdüsel ihtiyaç temini sonucu doğal ortamda
tabii halde üreme ile

insani onur ve değerlerin korunarak uğruna canlar verilebilen,
ömür boyu bağlılıklar ve tarih boyunca dillere destan olan nezih aşkların yaşanmasını
sağlayan hissi ilgi ve cinsel ilişki sonucu çoğalma;

Bulduğu kovukta, girdiği oyukta, konduğu tünekte barınanlar ile

dur durak bilmeyen mimari ve yan dalları ile sınır tanımaz bir kültür oluşmasına yol açan barınma ihtiyacı;

Aynı amaca hizmet ediyor denilebilir mi?

Biyolojik açıdan bir birinden şekil dışında önemli bir farkları olmayan canlıların, farklı fonksiyonları aralarındaki standart farkını gözler önüne sermiyormu?

Hele kendisine bilim adamı süsü verdiği halde bizzat kendilerinin de yaşamakta oldukları bu standart farklarını YOK SAYARAK;

insanın evrim geçirmiş bir havan olduğunu iddia etmekle yetinmeyip;

İnsanlığa değer kazandıracak veya katkı sağlayacakmış gibi ispatlama mücadelesi verenler;

YOK SAYILMAYI HAK ETMİYORLARMİ?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 191 ANLAYABİLİYORMUSUNUZ.

Değerli dostlar,
Benim sorun haline getirdiğim bir sorum var.

Ben;
Hayati önemine inandığı bir vazifesini sadece tembellik sebebi ile terk veya tehir den kişiyi anlamakta zorlanıyorum! ..

Şiddetli ihtiyacı olduğu halde çok kazandıracağına kesinlikle inandığı ve iddia ettiği bir ticareti istirahatım bozulacak diye yapmayan veya yapmak istemeyen kimseye akıl erdiremiyorum! ..

Ölümcül bir hastalığı olduğu halde,
hastalığına kesin şifa olacağına inandığı ve güvendiği ilacını tadından hoşlanmadığı için kullanmaktan imtina eden hastayı hazmedemiyorum! ..

İdam hükmü verilmiş bir mahkumun beraatını sağlayıp beraberinde itibar kazandıracağına inandığı müracaatı yapmamsı muammasını bir türlü çözemiyorum! ..

Evet,
Değerli Dostlar.

Bir insan Allah'a inanır, vadine güvenir,
Kur'anı tasdik eder, Peygamberi aşk derecesinde sevdiğini söyler.

Yine O kimse!
Öleceğini bilir, dirileceğine inanır,
ahretteki kazanç ve kaybının, mükafat ve cezasının yaşadığı süre içinde, iman ettiği Allah'a, tasdik ettiği Kur'an'a, kabul ettiği peygambere, itaat, sadakat ve muhabbetinin delili olan ahlak, ibadet, adalet olduğuna inanır ve her fırsatta ifade eder! ..

Fakat gel gör ki.

Bu vatandaş,
Ne Allah'a itaat,
Ne Kur'ana riayet,
Ne peygamberi, peygamber makamına çıkararak söz ve davranışına itibar eder.

Ben böyle bir kimseyi anlayamıyorum.
Bilemiyorum acaba Siz anlayabiliyormusunuz?

İfrat mı ediyorum?
Yanlış mı düşünüyorum?
Yoksa o değerli insanlar mı hatalı davranıyorlar.

Allah aşkına,
anlayan varsa banada anlatsın.

Yanlışım varsa!
Beni bu yanlış düşüncemden ve verdiği sıkıntıdan kurtarsın! ..

Necdet Erem

Meltem Esintisi 192 SAYGILI OLMAK.

Değerli Dostlar.

Hepimizi, hatta tüm insanlığı çok yakından ilgilendirdiğine inandığım bir konuyu dikkatinize arz etmek istiyorum.

Yazılarımda haddimi aştığımın farkında olmama rağmen;
Tüm insanları ve İnsanlığı ilgilendiren, hilkat ve gayeleri,
insan sorun ve sorumlulukları, hayat ve amaçları ekseninde olduğunu beni takip eden dostlar bilirler.

Çünkü hayata anlam yüklemeyen,
sonucunu " hitamuhu misk 83/26" onun sonu miktir.
Ayeti kerimesine dayamadan;

His ve duyguları, akıl, mantık, yetenek, imkanları,
sonsuz ihtiyaç ve sınırsız arzuları, hafıza ve hayal gibi bilgi bankası ile
fikir üretim merkezi olan, mükemmelden öte harika, MUHTEŞEM bir yaratığın;

OT GİBİ ÇIKIP, BİTMEŞİNİ,
HAYVAN GİBİ GELİP GİTMESİNİ düşünmek,
bana HİÇTE MAKUL VE MANTIKLI GELMİYOR.

Sadece ibadet sorumluluğundan,
düzenli bir yaşam disiplininin kurtulma adına,
basit iddia ve varsayımların arkasına takılarak mükemmelliğini göz ardı etmek veya
gizlemek adına inkâr yoluna sapmak ise bir kurtuluş değil.

Olsa, olsa faturası çok ağır,
bedeli çok büyük bir aldanmışlıktan başka bir şey değildir.

Aldatma tüm ahlaki değerleri ayakaltına almak olduğu gibi;
aldanmak ise aldandığı konunun önemine göre kaybetme hüsrânının adıdır.

Değerli dostlar.

Ne aldatmanın çirkinliğini,
nede aldanmanın kayıp ve hüsrânını yaşamamak adına;

Aldatmamak için AHLAKLI,
aldanmamak için de AKLLİ olmakla beraber;

Aldatmayan,
Aldatmayı insanlığa ve insanlığına İHANET sayan insanların sosyal hayatta hâkim renk
oluşturabilmesi için ALLAH'A VE AHİRETE İNANAN;

Düşünce ve davranışlarını kontrol altında tutabilen BİR NESİL YETİŞTİRMEK İÇİN azmi,
gayreti ve alabildiğine fedakârlığı içinde olmamız gerektiğine inanıyorum.

İnsan onuruna yakışır bir hayat;

İnsani değerleri olan ve
insanı insan yapan değerlere saygılı toplumlar içinde yaşanabilir.

İnsanca yaşayabilmek için,

insana, insani değerlere saygılı olmak yeterli değilmi?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 193 İNSAF VE MERHAMET

Evet,
Değerli Dostlar.
Dünyada güzel imkânlarla itibarlı bir yaşam,
ahirette de Cennet ve Rüyeti Cemalullah istemeyen bir kimse olabilir mi?

Samimi olmayan talepler karşılık bulabilir mi?

Dünyalık adına, talebinde laftan öte gitmeyen gayri samimi isteklerin kabul görmesi ne kadar makul ve mantıklı ise;

ahiret adına dini hassasiyeti ve endişesi olmayan bir kimsenin,
cennet beklentisi veya cehennem azabından emin olması da ancak o kadar mantıklı bir bekleyiş, haklı bir talep olabilir.

Allah'ın kullarını yakmak için yaratmadığı şefkat ve inayetinden belli.

Cennet için paha değil de,
bahaneyeye baktığı ise af ve merhametinin sonsuzluğunda aşikâr görünmekte.

Verileni almak için elini dahi uzatma zahmetine katlanmak istemeyenler;

ACABA İSTEKLERİNDE NE KADAR SAMİMİ OLABİLİRLER? ..

Her nimetin bir ücreti ve her imkânın bir bedeli vardır.
Nimeti meşru kılan onun lezzetinden önce faturasının ödenmesidir.

Hatta nimetin lezzeti onu elde etmek için gösterilen gayret,
ödenen ücret ile doğru orantılı olsa gerek.

Allah dünya rahat ve lezzetine,
ahiret saadet ve nimetine vesile olacak tüm yol ve imkânları önümüze sermiş.

Biz kullarını
bizim için yaratmış ve donatmış olduğu cennetine davet ediyorken;

Onu kazanmak adına hiçbir zahmet ve fedakârlığa katlanmayı göze almayanlar nasıl beklenti içinde olabilirler.

Allah (cc) dünyada meyveleri dalların ucuna takıp,
sunum yaptırdığı ağaçları, allı ballı meyveleri yememiz için bir tablacı gibi kullanarak,
hadi buyrun alın diye davet etmesine rağmen;

tenbellik ve tenperverlik ile nazlanmak,
istifade etmemek ne ile izah edilebilir.

Paşa keyfimiz bozulmasın diye
ağzımıza sokup boğazımızdan aşağı indirecek değil ya.

Allah akıl ve basiret,
İnsaf ve merhamet versin.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 194 KEDİ İLE FARE.

Hayat!
Her akıl sahibinin üzerinde durup
dikkatle düşünmesi gereken en önemli konu.

Allah'a ve Ahirete inananların bu konuda
makul, mantıklı ve mutluluk veren cevapları var.

Onlar hayata yetenek geliştirme eğitimi ve ruhlarında gizli olduğuna inandıkları cennet
standardını kazanmalarının test edildiği bir imtihan yeri olarak bakarlar.

Maalesef inanmayanlar için bunu söylemek mümkün değil.
Zaten bu soruya verecek makul, mantıklı ve mutluluk mesajı içeren bir cevapları
olmadığındandır ki!

Ellerinden geldiğince bu ve benzeri soruların düşünüldüğü, konuşulduğu ortamlardan
uzak durmaya hatta kaçmaya çalışıyorlar.

Yaşamı sorgulamadan, sonunu düşünmeden, hayatın bunca sıkıntılarına rağmen,
özellikle uzun yaşama şansı yakalayabilenler için,

sonu sevimsiz yaşlılık ile korkunç bir ölümün pençesinde kıvrandıklarının farkında
olmadan! ..

Kedinin yeme zevkini arttırmak için
tatmin olma adına sağa sola kaçmasına müsaade ettiği fare misali,

Yaşamın zorlukları arasındaki azıcık mutluluk balı ile sarhoş!
Acı ve korkunç sonlarına doğru umutsuzca sürüklenerek giderken,
gözlerini kapamayı, içinde buldukları gerçek durumlarını düşünmemeyi kurtuluş zan
etmenin aldanmışlığı içindeler.

İşte hayat ve bir üçüncüsü olmayan iki bakış açısı.
Acaba hangisi daha güzel manalı ve mantıklı?

Ama herkes inandığını ve istediğini seçer.

Nede olsa hayat ta kendilerinin,
sonucu itibarıyla yaşanacak olan hüsranda.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 195 SIFIR RİSK VARMI

Birçoğumuzun şikayet edip suçladığımız teknoloji zan ettiğimiz kadar suçlumu?

Bence değil.
Hatta hiç değil.

Çünkü onu, icat eden de biz insanlarız,
geliştiren de, faydalı veya zararlı kullanan da biz değilmiyiz?

Her şeyin tanınma aşamasında ödenmesi gereken önemli faturası olduğu gibi;

hayatımıza kolaylık sağlayan teknik buluşlarında ilk aşamasında hatalı kullanmadan kaynaklanan zararları vardır ve olacaktır.

Ancak bu zararı ilânihaye devam ettirmek aklın hakkını veren ve vermesi gereken insan için doğru değildir.

Dünyada yaşadığımız süre içinde insan yaratılışından kaynaklanan yetenek, merak, ihtiyaç ve isteklerin tatmin ve temini adına, hayata hizmet amaçlı keşif ve icatlar ve bunların semeresi olan alet ve edevattan kurtuluşu kaçmakta değil;

doğru kullanmakla faydalanmanın yollarını bularak istifade imkanlarının artırılması sağlamak değilmi?

Yalnız ne var ki;
İnsanoğlu ESERİNİN ESİRİ olmaktan bir türlü kurtulamıyor.
Kendisi için kuyu kazmaktan vazgeçemiyor.

İşte Bilgisayar ve internet teknolojisi!
İnsanoğluna Allah'ın en büyük hediyesi,
asrın ve asırların en büyük bir mucizesi olma önem ve kıymetine sahip olmasına rağmen;

maalesef özellikle net ve çet alanında birçok yuvaların yıkılması ve insan ahlakının şiddetli bir erozyona maruz kalmasına sebep olmuştur.

Sanıyorum pc artık insanlar tarafından tanınmış olup;

eskisi kadar mikrop saçmıyor,
yuvalar yıkmıyor, insanı ve insanlığı tehdit eden bir bataklık görüntüsünden yavaş yavaş kurtuluyor.

O bir eğlence aleti olmaktan çıkıp
hayatı kolaylaştıran bir hizmet aracı olma noktasındaki yerini almaya başladı.

Amma hiç bir şey hiçbir zaman sıfır riskli olamayacağı gibi,
hiç bir şey hiçbir zamanda tam masum olamaz.

Masum kalamaz.
Kullanıcısı masum ve iyi niyetli olmadıkça.

Her şeyin Kullanıldığı amaç doğrultusunda bir mahiyet kazandığı değişmeyen insan ve insanlık gerçeğidir.

Geleceğimizin teminatı olan çocuklarımızı ve gençlerimizi ondan uzak tutup mahrum bırakmak yerine;

Kontrollü bir şekilde asrın mucizesi diyebileceğimiz bu nimetten istifadelerini sağlamalıyız.

Gençliğini yaşadığı güne değil, geleceğe hazırlayarak yetiştiren milletlerin dünya sahnesinde nerelere geldiğini görmek için teleskop veya mikroskoba ihtiyaç yoktur.

Korumacılığı anlamsız yasadışıya dönüştürmenin faturası önce korunmak istenen kişiye sonra ailesine, sonra milletine sonrada tüm insanlık ailesine kesilir.

Yerinde ve amacına uygun kullanılan hiçbir şey zararlı olmadığı gibi,

Yerinde ve amacına uygun kullanılmayan hiçbir şeyin zarar vermesi de engellenemez.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 196 BASİRET SAHİBİ

İnsanın dünyada bulunuş sebebi iman, ahlak ve adalet noktasındaki göstereceği insan onuruna uygun olgunluk değilmi?

Elbette her alanda kaybedenler olduğu gibi, hayata anlam kazandırıp yaşanmaya değer hale getiren iman, ahlak ve adalet noktasında da insanlıktan uzaklaşmış kem talihliler haddi tecavüz eden zavallılar bulunacaktır.

İyilerin iyi olabilmeleri, iyi kalabilmeleri ve iyiliklerinin anlaşılabilmesi; düşünce ve davranış bozukluğu içinde kendilerine ve çevrelerine zarar verdiklerinden dolayı kötü bilinenlerin varlığı ile belli olacağı gibi,

iyilere iyi vasıflar kazandıran,
kötülere karşı ilgisiz kalmamaları,
onlarında iyi ve onurlu birer insan olabilmeleri adına,
üzerlerine düşen tüm vazifeleri zorluklarına bakmadan fedakârlık göstererek bıkmadan yorulmadan yerine getirmelerine bağlı değilmi?

Hiçbir şey hikmetsiz ve kıymetsiz olmadığı gibi, hiçbir şey de asla sebepsiz, anlamsız ve amaçsız değildir.

Basiret sahibi eşya ve hadisler arkasındaki gerçek maksadı, hakikati hilkati görerek, sahip olduğu nimetlerin şükrünü eda eden bahtiyarlardır.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 197 Hayat niçin yaşanır.

Bize cenneti tarif eden büyüklerimiz, dünyanın BİN SENE MESUDANE HAYATI bir saatine mukabil gelmeyen elem ve ölümün olmadığı, hasret ve hasedin bulunmadığı, zaman ve mekânı sınır tanımayan, akıl, kalp ve ruhun yeteneklerinin tam kapasite aktif olabileceği vadedilen sonsuzluk standardımıza kavuştuğumuz sınırsız bir yaşam müjdesini veriyorlar.

Böyle bir cenneti, içinde yaşamakta olduğun ve çok sevdiğini zannettiğin, bir üzüm yedirse bin tokat vuran dünya ile mukayese edebilirsen et.

Hal böyle iken!

İnsanlardan inançlı olanlar, ölüm sonucu kavuşacaklarına inandıkları bu sonsuz saadet yurduna gitmeye bir türlü razı olmayışları aşağıda izah edilecek olan sebepler ile anlaşılabilir olsa da!

İnanmayanların, dünya hayatının çoğu kez insanı canından bezdiren, yaşamı yaşanmaz hale getiren sıkıntılara rağmen KAÇMAKLA KURTULAMAYACAKLARI KORKUNÇ SONLARINA VARIŞLARINI UZATMALARININ manasını makul ve mantıklı hiçbir sebep ile izah etmek mümkün görünmüyor.

İnançlı insanların ahirete olan inancındaki zafiyet, kendilerine vadedilmiş bulunan cenneti ve cennetin bir birinden güzel mertebelerini kazanmadaki istek ve ihtirasları, cenneti kazandıracak amellerine olan güvensizlikleri ile azabı dünyanın hiç bir acı, elem ve sıkıntısı ile tarif edilemeyecek olan cehennemden kurtulma umudu vadetmeyen hata ve günahlarının korku ve endişesinden başka bir şey olmasa gerektir.

Bütün bunlara rağmen, göz ardı edildiğine inandığım, asıl sebep ise Allah'ın varlık aleminin devam sebebi olarak yaratmış olduğu hayatı, tüm zorluklarına rağmen, hayvanı, otu, ağacı, insanı, inananı, inanmayanı ile herkese, her şeyden daha tatlı bir nimet, tüm sıkıntılara rağmen korunması gereken bir emanet şeklinde his ettirmesinde aramak lazım geldiğine inanıyorum.

Yoksa bunca dert ve sıkıntıya, zorlu mücadeleye rağmen, Allah'ın doğal emrine itaat hissini yanı sıra, Allah'a ve ahirete iman gibi ciddi bir sebep olmaksızın katlanmak mümkün olamaz.

Hiçbir akli ve mantıki sebep bu bitmeyen cezayı çekmeye özellikle akıl, fikir ve mantık sahibi hiçbir insanı razı kılamaz.

İnançsız insanlar için; ne kadar yaşasan hayatın sonu ölüm olduktan sonra KAÇMAKLA KURTULAMAYACAĞIN BİR SON İÇİN BUNCA CEFAYA, BUNCA ELEME NASIL VE NİÇİN KATLANILIR.

Anlamak mümkün değil!

Dünyayı ve hayatı çok sevseler,
Ve çok yaşasalar, ne olacak?
Ellerine ne geçecek?

Sonuç itibarıyla sevimsiz bir yaşlılık,
çok korktukları ve hep kaçtıkları ölüm değil mi?

Allaha ve ahirete iman olmadıktan sonra
yaşam ızdırap, dünya ise bir zindandan başka nedirki?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 199 SAMİMİYET

Samimiyet ile çalınan kapılar açılır,
isteklere cevap verilir.

Meşru ve makul istekler,
sabır ve samimiyet ile gerçekleşme şansı kazanır.

Şamimiyetin gücü liyakatta ve marifette yoktur.
İsteklerinizde samimi olunuz.

Samimiyet ve sabrınızı ıspatlayınız ki
Mabudunuz, sizi maksudunuza muvaffak kılsın.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 201 A M İ N..

Saygı değer Arkadaşlar.
Hepimizin içinde sonsuz hayat,
Sınırsız nimet lezzet, saadet ve rahat arzusu var.

Fani dünyada, bela, musibet, hastalık,
yokluklar ile dolu şu iki nefesten ibaret olan kısacık ömürde
bunlar nasıl kazanılır?

Kazanılsa bile devamlılığı nasıl sağlanır?

Ruhumuzun bu doğal istekleri elde edilmeyecek ise;
İçimizdeki varlık sebebi neyin nesi?

Evet,
Allah vermeyi istemeseydi, istemeyi vermezdi.
Zaten olmayan şeyler ne his edilebilir, nede istenebilirler.

Bütün çaba, niyet, dilek ve taleplerimiz
ruhlarımızın yaratılmış olduğu Cennet standardının dünyadaki arayışından ibaret
değilmi?

Ama maalesef.
O aradıklarımız dünyada yok.

Dünya hayatı vadedilmiş olan gerçek nimetlerin numunelerin sergilendiği bir teşhir
salonu ve asılların tanıtımı amacı ile gösterilen bir reklam filminden ibaret değilmi?

İşin aslını bilen ve haber veren büyüklerimizden
Üstad Bediüzzaman Hz.leri

'Ey bizi nimetleriyle perverde eden sultanımız!
Bize gösterdiğin numunelerin ve gölgelerin asıllarını,
menbalarını göster.

Ve bizi makarr-ı saltanatına celb et.
Bizi bu çöllerde mahvettirme.

Bizi huzuruna al.
Bize merhamet et.

Burada bize tattırdığın leziz nimetlerini orada yedir.
Bizi zeval ve teb'üd ile tazib etme.

Sana müştak ve müteşekkir şu muti raiyetini başıboş bırakıp idam etme' diyerek,
hepimiz adına O Rahman ve Rahim olan Rabbimizin dergah-i rahmetini acz ve fakr ile
çalmıyormu?

Bizlerde iki cihan güneşi
Peygamberimizin sav. ve diğer Üstadlarımızın arkasında durup,
Arşı Alaya el kaldırıp, dualarına iştirak edip can-ı gönülden Amin Allah'ümme amin ver
biz dahi istiyoruz diyoruz.

Allah rızasına erip,
Rüyet-i Cemali pakisini müşahede ile
Cennetine dâhil eyleyeceği kullarının zümresinden eylesin.

A M İ N.
Ya Mu-in

Necdet Erem

Meltem Esintisi 202 HAYATIN ANLAMI

İlim ve tefekkür ile yakın hâsıl etmeyen iman dini inançtan ziyade bölgesel töre veya milli bir gelenek olmaktan öteye gidemez.

Gerçek iman!

Alla (cc) Hz.lerinin varlık ve birliğini, Sıfat-ı subhaniye ve esma-i hüsnası ile kâinat kitabında müşahede ederek;

Zaman ve mekândan münezze, acz ve nakaisten mualla ve müberra olduğunu "VEHUVE ALA KULLİ ŞEYİN KADİR" ve "VENEHNU AKREBU İLEY MİN HEBLİL VERİD" KAF 50/16 ayetlerinin delaletiyle;

Allah'ın kudretinde küre ile zerrenin farkının olmadığı, her şeye yakınlık noktasında şahdamarından daha yakın olduğunu bilip his etmenin adıdır.

Bu imanın adı marifetullah, hissiyatı muhabbetullah, makamı cennet, vuslatı Rü-yeti Cemalullahtır.

Şu asla unutulmamalıdır.

"Hilkatin en yüksek gayesi ve fitratın en yüce neticesi, iman-ı billâhtır.

İnsaniyetin en âli mertebesi ve beşeriyetin en büyük makamı, iman-ı billâh içindeki marifetullahtır.

Cin ve insanın en parlak saadeti ve en tatlı nimeti, o marifetullah içindeki muhabbetullahtır.

Ruh-u beşer için en halis sürur ve kalbi insan için en safi sevinç, o muhabbetullah içindeki lezzet-i ruhaniyedir." R.Nur.

Hayat anlamını Allah'a imanda, değerini hayatı anlamlı kılan ahiret sermayesi olan ibadette bulur.

İmansız ve ibadetsiz hayatın, işkence ve esaretten başka anlamı ve adı olamaz.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 203 NE ACI BİR SON

Evet, İnsan nasıl bakarsa öyle görür. Neyi dinlerse onu konuşur. Görüp duydukları doğrultuda düşünür.

Nasıl yaşarsa öyle ölür, nasıl ölür ise öyle haşrolunur, gördüğü, duyduğu, düşündüğü ve yaptığı şeylerden hesaba çekilir.

Allah'ı düşünenler, peygamberi sevenler, Kur'anı yaşayanlar elbette, Kur'an Havz-ı kevserinde nefis ve enaniyetlerini eritip, İnsan-ı kamil olma imkanına ereceklerdir.

Nefislerinin gayrı insani arzularının bataklığında ömür tüketenler, midelerinin hamalı, şehvetlerinin kölesi, hırslarının mağlubu, hasetlerinin mağduru, kin ve öfkelerinin esiri Geleceğin tehdit ve olmaktan kurtulamayacaklardır.

tehlike dolu karanlık labirentlerinde nereye gittiğini ne yapacağını bilmemenin şaşkınlığı içinde, sevmedikleri yaşlılık ile korktukları ölümün arkasından koşarak ömürlerini tüketecek;

Dünyaya geldiklerine bin pişman, inanmamaya kendilerini mecbur zan ettikleri gidecekleri yerdeki görecekları ceza hissini korku ve endişesi içinde değersiz ve bunalımlı rollerini sonuna kadar devam ettireceklerdir.

Sonsuz istekleri, sınırsız arzu ve beklentileri olan, ruhları ölümsüz olduğundan, ölümü asla kabul edemeyen;

Yaratılmışların en mükemmeli ve en şerefli, yeryüzünün halifesi, yaratıcının değer vererek muhatap kabul ettiği insan için hayat bumu? Bu amansız mücadele bunun için mi?

Heyhat ne sevimsiz bir hal.
Ne acı bir son! ..

Necdet Erem

Meltem Esintisi 204 KATLANMAYA DEYMEZ Mİ

İSLAM gömleğimiz yırtık,
İMAN elbisemiz eski, kirli ve lekeli!

Aklımız marifetten,
gönlümüz muhabbetten mahrum.

Kalbimiz keder ve istikbal adına endişe ile dolu.

Müslüman olmamamıza rağmen gönlümüz İSLAMİYET'e açık değil.
İç alemimiz harap, dışımız dünya adına mamur,
hafıza bantlarımız işlemiş olduğumuz günah lekeleri ile dolu.

Sevdiğimiz ve arzuladığımız yalnızca dünya lezzet ve rahatı,
şanı şöhreti ve nefsimizin bitmek tükenmek bilmeyen insanlık onurumuza, mü-minlik
izzetimize yakışmayan arzu ve istekleri.

Kabir kapısı açık ve ahiret bize doğru gelmekte.
Aklımızı başımıza toplamamız gerek!

Sadece dünyalık peşinde koşmanın zararını anlamayı,
ahirete bırakmasak daha iyi olmaz mı?

Ahret sermayesi biriktirmeyi asla ihmal etmemeliyiz.
Hatta acele, hem de çok acele etmeliyiz.

Çünkü irade ve isteğimiz ile gelmediğimiz bu dünya misafirhanesinden,
yine irade ve isteğimiz dışında hiç beklemediğimiz bir anda gitme ihtimalimiz var.

Yarın diye beklediğimiz halde,
bu gün, bir ömür harcanmış DÜNLERİMİZ VAR! ..

Biliyoruz ki!
Sabırlı kulların bu dünyada çektiği cefa,
Yüce Allah'ın (C.C) yanında karşılıksız kalmayacaktır.

Biz daima ahiret yurdu ve ebedi saadet adına sabır yolunu tutmalıyız.
Karşılığında dünya ve ahiret saadetine nail oluruz. İNŞALLAH.

Tarihlere adlarının kahraman diye yazdırmasını hak etmiş kimseler,
şöhretlerini büyük tehlikeler karşısında göstermiş oldukları anlık cesaret ve kararlılıkları
sonucu kazanmışlardır.

Sonsuz saadete ermek,
Allah'ın lütuf ve keremine kavuşmak,
kısacık dünya hayatında bazı sıkıntılara katlanmaya deymez mi?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 205 YA MUHAVVİLEL EHVAL

Değerli Dostlar.

Bize Lazım olan,
Yüce Yaratanı sevmek,
Ondan başkasından korkmamaktır.

Bütün işlerimizde onun rızasını gözetmek,
Onun rızasını kazanmak ise, kalp ile olur,
dilin kuru kalabalığına getirip lafa boğmakla olmaz.

Yoksa!
Hesap gününde değerlendirmeye tabi tunlunca utanırız.

İnsanlar arasında söylediğimiz sözleri yalnız kaldığımızda düşünüyormuyuz?
Aynı his ve duyguları kendi benliğimiz ile baş başa kaldığımızda da taşıyormuyuz?

İşte bunları yapabiliyorsak ne mutlu bize!

Takdirine ihtiyaç his ettiklerimiz ile TEVHİD?
Yalnız kaldığımız da ise ŞİRK!

Bu hal nasıl tarif edilebilir?
Bu davranış ikiyüzlülük alametideğilmi?

Münafıklık olmasa da,
ona yaklaştıran bir amel,
götüren tehlikeli bir yoldur.

Acınacak haldeyiz.
Sözlerimiz, adalet ve ahlaktan yana.
Kalbimiz ise hırs ve haset bataklığında.

Dilimizden şükür düşmüyor.
Ama görünen o ki kalbimiz daima itiraz halinde.

Bu halimizden kurtulmak içi ancak;
"ya muhevvel ehval havil halena ila ehseni hal"

Ey mahlukatı halden hale eviren çeviren Allah'ım.
Şu kötü halimi senin nezdinde makbul güzel bir hale tahvil ve tebdil eyle.
Diye dua, dua yalvarmamız gerekmezmi?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 206 MİSALİ MUSAĞĞAR

Nasıl ki insan şu âlem-i kebirin bir misal-i musağğarıdır.
Fâtiha-i Şerife şu Kur'ân-ı Azîmüşşânın bir timsal-i münevveridir.

Namaz dahi, bütün ibâdâtın envainı şamil bir fihriste-i nuraniyedir ve bütün esnâf-ı mahlûkatın elvân-ı ibadetlerine işaret eden bir harita-i kudsiyedir.

Risale-i Nur Külliyatı
Dokuzuncu Söz.
Üs.Be.Said NURSİ

Bu veciz ifadeler içinde,
Kainatın yaratılmasına gaye-i maksat olan her şeye değer kazandıran insan kainatın misal-i musağğarı benzetmesi ile sanki kainat küçülüp insan veya insan büyüyüp kainat olmuş gibi insanın mahiyeti hakikisine güzel bir teşbih yapılarak insanın önemi yine insanın dikkatine sunulmuştur.

Evet,
insanın maddi varlığına incelendiğinde,
kâinatı oluşturan tüm kimyasallar altın oranda kullanılmış olup;

Ruhi yapısına dikkat edildiğinde ise
tüm canlıların karakteristik özelliklerinin numunelerine rastlamak mümkündür.

Tabir caiz ise,
insan kâinatı doğuran bir çekirdek olduğu gibi;
kainat ağacının da en değerli ve ebedi bir alemin vücuduna sebep olabilecek olan en olgun, en tatlı, en değerli meyvesidir.

Fâtiha-i şerifeye baktığımızda,
Ümmül kuran namı ile Kur'anın annesi
ve fihristesi olduğundan bütün kuranı temsil edecek bir timsali münevverdir.

Namaz ise
bir Müslüman'ın mesul olduğu
oruç, hac, zekat, kelime-i şahadet namaz
içinde birleşmiş sanki hep beraber namaz olmuşlar.

Kıyamı, ruku-u, kavamesi, istirahat celsesi ve sücudu
hal ve şekilleri ile de canlı cansız tüm mahlukatın Yüce Yaraticının huzur-i kibriyasındaki fitri ibadetlerinin şekillerini sembolize ettiğinden; mahlukat sınıflarının ibadet şekillerini ihtiva eder.

İşte edasında tembellik ve tenperverlik ederek isteksiz davrandığımız namaz;

İnsan için bir vazife ve borç değil,
öneminin farkında olan bir mü-min için
kıymet, servet, saadet, lezzet, muhabbet vesilesi olan bir İLTİFATTAT-I SÜPHANİYE,
BİR İHSANAT-İ RABBANİYE, BİR İKRAMAT-I İLAHİYYEDİR.

Namazda mahlûkatın temsilcisi İnsan!
Kur-anın annesi ve fihristesi Fatiha!

Bütün ibadetlerin sandukçası namaz!

Âlemlerin Rabbi Allah'ın huzurunda
arz-ı endamla kemerbeste-i ubudiyette.
MİSALİ MUSAGGAR

Nasıl ki insan şu âlem-i kebirin bir misal-i musağğarıdır.
Fâtiha-i Şerife şu Kur'ân-ı Azîmüşşânın bir timsal-i münevveridir.

Namaz dahi, bütün ibâdâtın envainı şamil bir fihriste-i nuraniyedir ve bütün esnâf-ı
mahlûkatın elvân-ı ibadetlerine işaret eden bir harita-i kudsiyedir.

Risale-i Nur Külliyatı
Dokuzuncu Söz.
Üs.Be.Said NURSİ

Bu veciz ifadeler içinde,
Kainatın yaratılmasına gaye-i maksat olan her şeye değer kazandıran insan kainatın
misal-i musağğarı benzetmesi ile sanki kainat küçülüp insan veya insan büyüyüp kainat
olmuş gibi insanın mahiyeti hakikisine güzel bir teşbih yapılarak insanın önemi yine
insanın dikkatine sunulmuştur.

Evet,
insanın maddi varlığına incelendiğinde,
kâinatı oluşturan tüm kimyasallar altın oranda kullanılmış olup;

Ruhi yapısına dikkat edildiğinde ise
tüm canlıların karakteristik özelliklerinin numunelerine rastlamak mümkündür.

Tabir caiz ise,
insan kâinatı doğuran bir çekirdek olduğu gibi;
kainat ağacının da en değerli ve ebedi bir âlemin vücuduna sebep olabilecek olan en
olgun, en tatlı, en değerli meyvesidir.

Fâtiha-i şerifeye baktığımızda,
Ümmül kuran namı ile Kur'anın annesi
ve fihristesi olduğundan bütün kuranı temsil edecek bir timsali münevverdir.

Namaz ise
bir Müslüman'ın mesul olduğu
oruç, hac, zekat, kelime-i şahadet namaz
içinde birleşmiş sanki hep beraber namaz olmuşlar.

Kıyamı, ruku-u, kavamesi, istirahat celsesi ve sücudu
hal ve şekilleri ile de canlı cansız tüm mahlukatın Yüce Yaraticının huzur-i kibriyasındaki
fitri ibadetlerinin şekillerini sembolize ettiğinden; mahlukat sınıflarının ibadet şekillerini
ihtiva eder.

İşte edasında tembellik ve tenperverlik ederek isteksiz davrandığımız namaz;

İnsan için bir vazife ve borç değil,

öneminin farkında olan bir mü-min için
kıymet, servet, saadet, lezzet, muhabbet vesilesi olan bir İLTİFATTAT-I SÜPHANİYE,
BİR İHSANAT-İ RABBANİYE, BİR İKRAMAT-I İLAHİYYEDİR.

Namazda mahlûkatın temsilcisi İnsan!
Kur-anın annesi ve fihristesi Fatiha!
Bütün ibadetlerin sandukçası namaz!

Âlemlerin Rabbi Allah'ın huzurunda
arz-ı endamla kemerbeste-i ubudiyette.

Ne güzel bir kompozisyon değilmi?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 207 EN KESTİRME YOL

Değerli Dostlar,
Yaşam amacımız,
Sadece yemek, içmek
ve arzularımızın tatmini olmamalı.

Bütün biyolojik fonksiyonlar,
Yüce ALLAH'ın insanı yatarmış olduğu amaca ulaşmayı mümkün kılan araçlardır.

İnsan gibi kâinatın varlık sebebi sayılacak
mükemmellikteki bir varlığın yaratılış amacı değildir.

Hedefimiz,
varlık âleminde bizim için en değerli
ve en önemli olana ulaşmak olmalıdır.

İstisnasız her insan için en değerli ve en önemli şey;

Hayata anlama kazandıran
ve yaşamı zorluklarına rağmen yaşanmaya değer kılan,
Allah'a iman, ahirete iman, Allah'ın rızasını kazanmak ve kazandıracak şeyleri hayatın
gayesi haline getirmek olmalıdır.

Her şeyin bir bedeli vardır.
Yokluk âleminde varlık âlemine çıkma ihsanına bedel,
yoktan var edene İMAN.

Dünya nimetlerinden sınırsız istifademizin bedeli ise ibadet.

İman, ibadet, adalet, marifet ve muhabbetin karşılığı ise
faniye bedel ebediyet ve ruhun standardına uygun sonsuz ve sınırsız saadet yeri olan
cennettir.

Mahlukata muhabbetimizi mecaz seviyesinde tutar,
ilişkimizi ahiret ticareti niyeti ile yapsak,
kalbimizde muhabbeti HAK hâkim olur.

Yaşadığımız her günü,
ömrümüzün son günü bilmeli,
işlerimizi ona göre ayarlamalıyız.

Yoksa yıllar beklenenden çabuk geçer,
son anımız hiç farkına varmadan gelip çatıverir.

Her anımızın son anımız olabileceği ihtimali ile yaşamak,
dünya ve ahiret adına kurtuluşa giden en kestirme yoldur.

Saadet yolcusu için bu his ve duygu ile yaşamak kurtuluş için yeter.

Gaflet ve cehalet bütün bela ve sıkıntıların kaynağıdır.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 210 RAHATSIZ EDİLMEZSİN

Ey Dost! ..

Her insana ve her şeye,
hak ettiği değeri vermeyi ihmal etme.

İzzet sahibi insanları ağırla.
İlim sahiplerine saygılı ol.

Yaşlıları hoş tut.
Gençlere destek ver iltifat et.
Bir ferdi olduğun halktan uzaklaşma.
Önemsiz yanlış ve hatalarından dolayı muhalefet etme.

Hiç bir kimseyi özellikle itibar sahiplerini horlama, hakir görme.
Hiçbir kimseyi asla küçümseme.

İnsanları küçümseyerek,
büyüyeceğini zan eden mütekebbirlerin düştüğü hataya düşme.

Mürüvvetini, iyiliğini herkese göster.
Herkesi muteber kabul et, sev, say ve güven.

Fakat sırrını kimseye açma.
Sana zarar verebilecekleri teslimiyet içine girme.

Şahsi menfaat karşısında ki zaaf,
rahat ve lezzet düşkünlüğünü denemediğin kimselerin
özeline girmelerine müsaade etme.

Hasis ve bayağı kişileri dost edinme.
görünüşü ile insanları tiksindiren, insanlık nezdinde mahkûm edilmiş şeylerden ve
yerlerden uzak dur.

Terk edemeyeceğin şeylere asla kendini alıştıрма.
Köleliğin EN KÖTÜSÜ NEFİS VE ŞAYTANA İRADE TESLİMİYETİDİR.

Mal ve makam sahibi de olsalar,
sefih, ahlak fukaralarına yüz verip şımartma.

İçin yansa da, yüzün gülsün.
Herkesin senin derdin ile dertlenme zorunluluğu yoktur.

Gelecek adına sabırlı,
Dert ve belalar karşısında tahammüllü ol.

Zararına bile olsa,
güzel ahlak ve doğruluktan asla ayrılma.

Daima içini ferah tut.
Üstüne başına, kılık kıyafetine dikkat et.
Tarihin her döneminde YE KÜRKÜM hissi hâkimdir.

İnsanı kılık kıyafetine göre karşılar,
ilim, irfan, maharet, marifet ve İNSANLIĞINA göre ağırlar ve UĞURLARLAR.

Kimsenin ne gözünü rahatsız etmeye,
ne gönlü kırmaya kimsenin hakkı yoktur.

Seni rahatsız eden söz ve davranışlar,
başkalarının da rahatsız edebileceğini aklından çıkarma.

Rahatsızlık vermezsen! ..
Rahatsız edilmezsin.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 211 AĞLANACAĞSA

Ağlanacaksa burada ağlanmalı! ..

Âdemoğlunun en çok sevdiği dört şey,
rızasına bakılmadan yağmalanır gibi elinden alınır.

Azrail,
hiç beklemediği bir anda canını alır.

İsteidde lil mevti kalbe nuzuli el mevt.
Ölüm gelip çatmadan ölüme hazır olunuz.

Vârisler,
uğruna ömrünü sarf ettiği malına konar paylaşır.

Bırakıp gideceğin değil,
alıp götüreceğin şeylere dikkat et.

Yetbeul meyyite selasetun,
maluhu evladuhu ve ameluhu,
yerc-i senani ve yebka vahid.

Ölüyü üç şey takip eder,
malından gelen itibarı, evlad-u iyal, akraba ve taallukat,
amelleri.

İkisi döner,
meyyit hesabını vermek üzere amelleri ile baş başa kalır.

Kurtlar haşeratlar,
toz kondurmaya kıyamadığı cesedini yer bitirir.

Davacılar ve alacaklılar,
hesap gününde bel bağladığı amelini,
alacaklarına mahsuben alır..

Kişinin amelleri alacaklıların karşılığını ödemeye kâfi gelmezse,
alacaklıların günahları da ona yüklenir, o zaman o kimseye müflis denir.

Rabbim ehli imanı muhafaza buyursun.
Pişmanlık ve hesaplaşmasını,
pişmanlığın para etmeyeceği o güne bırakmasını.

“ ŞERRUN NEDAMETİ YEVMEL KIYAME”
Pişmanlığınızı faydası olmayacak haşir ününe bırakmayıp,
“hesaba çekilmeden nefsinizi hesaba çekiniz.”

Ağlanacaksa burada ağlanmalı,
ötede kimsenin gözyaşına bakılmaz,
kendisini acınacak hale düşürenin haline acınmaz..

Necdet Erem

Meltem Esintisi 212 İNSANLIĞIN GÜNDEMİ

İnsan EKO SİSTEMİN DENGE UNSURU bir nevi bakteri,
YAŞADIGI DÜNYAYI TAHRİP EDEN HABİS bir hücre veya yok olacağı ızdıraplı hayatı
sonuna kadar yaşama inadı içindeki BİR APTALMI? ..

..... İNSANLIĞIN GÜNDEMİ

Sonucu itibariyle yaşamının, yaşanmaya değer bir anlamı olmayanların, yaşam içindeki
düşünce ve davranışlarının bir DEĞERİ OLABİLİRİMİ?

Allah'a ve ahirete inanmadan, YOK OLMAK İÇİN BİR ÖMÜR YORULANLARA SORMAK
LAZIM.

Hayatı tüm zorlukları, hele sonuna doğru yaşlılıktan kaynaklanan ağırlaşan yaşam
şartlarına İNATLAMI yoksa kimsenin bilmediği bir UMUTLAMI tahammül edip
yaşamlarını sürdürüyorlar.

Bence bu konu BÜTÜN İNSANLIĞIN İLK GÜNDEMİNİ OLUŞTURMASI, sorulması ve
sorgulanması gereken en HAYATİ bir meseledir.

İnsan EKO SİSTEMİN DENGE UNSURU bir nevi bakteri,
YAŞADIGI DÜNYAYI TAHRİP EDEN HABİS bir hücre veya yok olacağı ızdıraplı hayatı
sonuna kadar yaşama inadı içindeki BİR APTALMI? ..

Yoksa bütün varlıkların varlığını bilgisine, değerini ihtiyaç ve ilgisine borçlu olduğu
varlığa anlam kazandıran, fani hayatın sonunda, ruhundaki ebedi saadet arzularına
kavuşacak olan SEÇKİN BİR VARLIK, yaratılmışlar içinde en mükemmel ve en şerefli,
yaratıcının diyalog kurduğu MAHLUKİ ASİL Mİ? .

Ne dersiniz, bu konu, hayatın adını koyma adına, her konudan daha ÖNEMLİ DEĞİLMİ?
..

İnsanı et, kan ve kemikten ibaret gören, mana ve maneviyattan mahrum materyalist
mantık ve ekonominin basit, değersiz aracı, teknoloji çarkının çalışmasını sağlayan YAĞ
konumuna mahkum eden kapitalist zihniyetleri din haline getiren zavallıların dikkatine!
..

Necdet Erem

Meltem Esintisi 214 TEBLİĞ

Bir kimsenin imanına vesile olmak 'SAHRALAR DOLUSU KIRMIZI KOYUNDAN' diğer bir hadisi şerifte ' GÜNEŞİN ÜZERİNE DOĞUP BATTIĞI HER ŞEYDEN DAHA HAYIRLI' olduğunun müjdesine nail olmaya hem şiddetli ihtiyacımız hem de kuvvetli umuduz var.

.....TEBLİĞ

Elbet, Cennet'te dolacak.
Cehennem'de! ..

Hidayet, hadi olan Allah'a aittir.

Allah Resulü İslam'ın hakikatleri karşısında, cehalet, gaflet ve inattan başka dayanağı olmayan inkarın ve inkarcıların varlığına üzülrken;

Allah, (cc) onlar arkalarını dönüp giderken sen mi döndüreceksin diye sorar.

Ve "FEİNNEMA ALEYKEL BELAĞ 3/20" ey resulüm sana düşen şey ancak tebliğ etmektir. İman ihsanı ilahidir.

Biz de vazifemizin beyan olduğu şuur ve bilinci ile tebliğimizi yapacak, Rabbimizden de hidayet ihsan etmesi adına dua dua yalvaracağız.

Çünkü bir kimsenin imanına vesile olmak 'SAHRALAR DOLUSU KIRMIZI KOYUNDAN' diğer bir hadisi şerifte ' GÜNEŞİN ÜZERİNE DOĞUP BATTIĞI HER ŞEYDEN DAHA HAYIRLI' olduğunun müjdesine nail olmaya hem şiddetli ihtiyacımız hem de kuvvetli umuduz var.

Bir de kendilerini rahat his edip küfürlerini pervasız bir şekilde icra edip, çevreye imansızlık adına zehir saçmalarına engel olmak.

Bilsinler ki!

Modası geçmiş bu yalanı, onların ağızına tıkayacak Müslümanlar her zaman ve her yerde mevcuttur.

Kendilerini dinsiz yaşamının bedbahtlığına mahkûm etmiş olsalar bile, başkalarının imanına zarar vermelerine fırsat ve imkân verilmeyecektir.

Tebliğ itidal ile muhatabın mantığına göre olmalı.

Terkip ve takdim, yani bilgileri birleştirip güncellenmesi, onlardan ihtiyaca uygun yeni tezler ortaya konulması, irşat ve tebliğde riayet edilmesi gereken en önemli bir prensip olmalıdır.

Anlaşılamayan sözü söylemenin, kabul edilmeyecek teklifi yapmanın bir manası olmayacağı gibi, insanların inkârlarını artırmaktan başka ne işe yarar.

Müminin vazifesi, Müslümana yakışmayan düşünce ve davranışlar ile Allah'ın kullarının İslam'a düşman olup cehennemlik olmalarına sebep olmak değildir.

Bilakis, iman, ibadet, adalet ve güzel ahlak adına örnek teşkil ederek cennete talip olmalarına vesile olmaya çalışmaktır.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 215 KORKUNÇ YANILGI

Mikro organizmalara, bakterilere bile
hayat hediye eden, şefkat ve rahmet ve merhamet ilahı!

İstisnasız her insana,
tüm kainatı hediye etmiş olmasına rağmen,
şükredip mün-imi memnun edip nimeti bakileştirmek dururken! ..

Bunca nimetler karşısında
bazılarının nankör davranışlar içine girmesi,

kâinatı anlama ve algılama yeteneği ile donatılmış insana hiç mi hiç yakışmamaktadır.

Maalesef nankörleri
mutlu ve memnun etmek mümkün değildir.

Çünkü onlar mutlu olmayı istemiyor,
hak etmiyorlar, bilmiyor ve beceremiyorlardır.

Mutlu olmak isteyenler için,
maddenin atomları, canlıların hücreleri,
uzayın yıldızları adedince mutluluk sebebi vardır.

Acaba,
inkar ve isyan ile nimeti verene karşı
minnet borcundan kurtulacaklarını mı zan ediyorlar?

Nankörleri,
isyancı ve inkarcıları
kendileri bile sevmemelerine rağmen! ..

Heyhat.
Ne büyük bir gaflet,
Ne korkunç bir yanılğı! ..

Necdet Erem

Meltem Esintisi 216 GENÇLİK ÇAĞI

Değerli kardeşlerim.
İbadetin en güzel ve en verimli çağı gençlik çağıdır.

Her iş, her meslek,
gençlik çağında öğrenildiği gibi!
Ruh, kalp ve nefis Allah'a muhabbete ve itaate,
beden de ibadetle, ahlak, adalete ve riyazata alıştıırılmalıdır.

Sakın gencim,
yaşım ilerlediğinde vazifelerimi yaparım demeyiniz.

Sadece yaşlıların değil,
her gün, her yaşta insanların öldüğüne,
hatta doğum anında bile ölenlere şahit olmuyormuyuz?

Sana yaşlanacağına dair bir söz mü verildi?

Sonra gençliğin kuvvetli çağında yerine getirmediğin vazifelerinin,
yaşlılığın zayıf, sabırsız, hastalıklı zamanında yapabileceğini inaniyorsun?

Bu geçersiz mazeret ile kendini mi yoksa,
haşa Allah'ımı kandırabileceğini zan ediyorsun.

Halbuki bu tutarsız mazeret ile
seni aldatanın melun şeytan olduğunuda biliyorsun.

His ve duygularına dikkat et.
Kendini bile kandırıp ikna etmiş değilsin.

Vicdanından gelen sesi,
eğlenceler ile susturmak,
vazifenin önemini anlatmak isteyen aklını ise
fisk ve sefahat ile unutturmak mücadelesi veriyorsun.

Beyhude kendini yorma!
Sonun yakındır.
Dünya hayatı bir oyun ve eğlenceden ibarettir.

Oyun hiç farkına varmadan biter.
Emre itaatsizlik ile önemli vazifeleri terk etmiş olmanın,
ağır mesuliyeti içinde kendini yaratanın huzurunda vermiş olduğu nimet ve imkanın
hesabını sorulduğu YÜCE DİVANDA BULURSUN.

Çok pişman olursun.

Heyhat! ..
O günün pişmanlığı ne kötüdür.

Ne kalacak ki geri, bir avuç kara toprak.
Dünyayı baki sanıp, yanılarak sarılsak,
Mahşerin dehşetiyle, irkilerek ayılsak.

Mevsim her zaman hazan, yok kimseye güvence,
Azrail can alırken, bakmaz yaşlıya gence.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 217 Buda Geçer.

Evet,
İnsan olarak,
Acziyetimizden dolayı,
en ufak bir sıkıntı karşısında şikâyet, itiraz ve isyan derecesinde tepki veriyor;

Allah'ın yaratıcımız olması hasebi ile üzerimizde tasarruf hakkının olduğunu unutuyoruz.

Olayları sebep ve sonuçları ile değerlendirme olgunluğumuz maalesef yok.!

Musibet dediğimiz şeylerin birçoğunun kendi ihmal, israf ve istismarlarımızın sonucu olduğunu da görmek hata ve yanlışlarımızdan dönmek gibi bir basirete de maalesef sahip değiliz.

Bütün bunlar bir yana kazaya rızanın,
Allah'ın hoşnutluğunu kazandıracak, günahlarımıza kefaret olup,
Ahiret saadeti adına kazanç ve kurtuluş kapısı olduğunu da düşünemiyoruz,

Şikâyetlerimiz ve olayı sıcak tutmak gibi hatalı davranışlarımızla,
musibetin üzerimizdeki etkisini, daha fazla his ettirecek bir yola girdiğimizi fark edemiyoruz.

Halbuki;
Musibet ve benzeri zorlukların,
Yüce Yaratıcımızın, girmiş olduğumuz yanlış ve zararlı yollardan dönmemizi saylayan,
engeller veya ikazları olduğunu düşünebilsek;

Bilerek veya bilmeyerek, isteyerek veya istemeyerek, işlemiş olduğumuz günahların
içimizde meydana getirmiş olduğu pişmanlıklarından kaynaklanan kurtuluş yolu,
dünyadaki tecziyesi olan kefaret-i zünub olduğunu anlayabilsek;

Dünyanın nefsanî çekim alanından kurtaran ve ahiret adına yükseliş yolunu açan
vesileler olduğunu idrak edebilsek;

Musibetten şikâyet etmek bir yana,
sanıyorum yanılmayan ve yanıltmayan, şaşırmayan, şaşırtmayan,
Firavun ve firavun karakter ve düşüncesine sahip olan insanlara bile,
Allah dedirten en büyük doğal mürşit olan musibete hoş geldin sefalar getirdin
diyeceğimizi sanıyorum.

Ağırlaşıp çekilmesi zor bir hal aldığı anda ise,
Kâdiyel hacat, mucibüddaavat, dâfiül beliyyat olan rabbimize tahakkümane değil,
tazarru ve niyaz ile dua edip yalvarmalı.

Gerekli tedbirleri aldıktan sonra;
Sabır ile BUDA GEÇER BE YAHU diyerek,
barışık yaşama yolunu tercih edip ağırlığından kurtulma adına en isabetli yolunu
seçmeliyiz.

Hayat iç âleminde huzura kavuşmuş,
Dış dünyasında şahıs ve olaylar ile barışık yaşamayı becermiş akıllı insanlara mutluluk
sunar.

Karamsar ruh haleti içinde kendisine küs,
Olay ve hadisler ile kavgalı geçimsiz insanlara ise hep karanlık,
dar müsaadesiz ve müsamahasız görünür.

Evet konuyu, asrın beyin yapıcısı Üstad B.Said Nursi'nin.
Felsefe, psikoloji ve pedagoji açısından terapi niteliği taşıyan asırları aşmaya namzet
sözü ile bitirmenin işabetli olacağı düşüncesi ile " GÜZEL BAKAN GÜZEL GÖRÜR, GÜZEL
GÖREN GÜZEL DÜŞÜNÜR, GÜZEL DÜŞÜNEN HAYATINDAN LEZZET ALIR " diyerek
kavgacı karakteri terk etmenin faydalı olacağına inanıyorum.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 218 Sen Benim İçime Bak!

En basit şeylerin dahi temizlenmesi için bir yol ve yöntem var.
Kirli olan şeylerin temizlenmesi için muhakkak ki bir şeyler yapılmalı.

Kâinata ve hilkate anlam kazandıran!
Her şeyin kendisi ile anlam kazandığı, isimlendiği şekillendiği, insan!

Fikren ve ahlaken kirlendiği zaman dünyayı hırs, haset ve hâkimiyet duygularının galeyanı ve millileşen öfkesi ile kirletme alanlarını denizleri ve uzayı da içine alacak sınırlara ulaştıran!

Dış görünüşü ile genelde temiz ortamlarda yaşayan, temiz giyinen, temiz görünen ve görünmeye çalışan İnsanın,

Gerçek kirlilik ve kirliliği aslen içinde iç âleminde iken,
Bir kısmının ahlaksızlığı ve mütecaviz fiilleri ile çevreyi kirlettiği,
Bir kısmının da hayatı anlamsızlaştıran inkâr ile insana ve insanlığa ihanet ederek
EBEDİ YAŞAM ALANI OLAN AHİRETİ kirletecek cüret içinde olduğu halde İÇİM TEMİZ,
SEN BENİM İÇİME BAK DEMESİ NE GARİP.

İÇİNE BAKTIM.
İSKELETİ ET KAN VE KEMİK.
ESAS İÇİ İSE MİDE VA BARSAKLARI.

ONDALARDA DA NER OLDUĞU MALUM.

ÇİRKİNŞEYLERİ TARİF ANCAK MİDELERİ BULANDIRI.

İnsana yakışmayan düşünce ve davranışlarda bulunup içim temiz diyenlerin dikkatine.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 219 Millet, Milliyet ve Mükemmeliyet.

Başta insan olmak üzere,
tüm yaratıklar ile uyum içinde,
saygı esasları dâhilinde yaşamanın adı olan Güzel Ahlaktır.

Yoksa her insan dünya coğrafyasının herhangi bir yerinde tertemiz duygular,
mükemmel yetenekler ile donanımlı bir şekilde hayata merhaba der.

Her insan ister istemez,
dünyaya içinde gelmiş olduğu milletin dilini anadil olarak öğrenir ve kullanır.

Dolayısıyla İnsanı millet yapıp,
milliyet kimliği kazandıran, moral değerler olmaksızın,
ne milletin, ne milliyetin ne milli dil olarak tanımlanan anadilin, NEDE İSTİSNASIZ
HERKESTE KIRMIZI RENGE SAHİP OLAN HAYATI SIVI OLAN KANIN, insanı
mükemmelleştirmede önemli bir etken olduğu söylenemez.

Türklük bir moral değer olarak algılanıyor ise!
Türk olmak için Türkiye de doğmuş olmakla,
Türk dilini konuşmanın kâfi olmadığına idraki içinde,
Türk'ü Türk yapan, insan ortak paydasının dışındaki
sair milletlerle olan manevi moral değer farkını dikkate almadan,

Hamasi söylemler
siyasi nutuklar ile kafatasçılık yapmak
Türk'e de Türkçülüğe de ihanetten başka bir şey değildir.

İnsanın değerini;
yaşadığı ülkenin yeryüzündeki coğrafi konumu, kullanmış olduğu dil ve renk ve ana
kimyasalları herkeste aynı olan kanda değil,
yaratılış maksadının farkında olmak ile yaratılmışlarla olan adalet, saygı, sevgi ve
hoşgörü temelinde aramak lazım geldiğine inanıyorum.

Allah,
Türkçülük, Kürtçülük, Arapçılık, Acemcilik Vs. gibi milli bağnazlıklardan çok
GERÇEK MANADA İNSANİ DEĞERLERİN FARKINDA OLMA VE O DEĞERLERİ HAYATA
HAKİM KILMA ŞUUR VE BASİRETİ VERSİN.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 220 PEYGAMBERİM DİYORKİ

Peygamberim Diyor ki!

Sana vermeyene ver,
Sana zulmedene iyilik et,
Sana gelmeyene git,
Seni cezalandıranı af et,

Boş kaldığında hilkatî kâinat ile hikmetî mahlûkatı düşün.
Konuştuğunda ilim, hikmet ve hayatın hakikatiyle konuş.

Komşun aç iken tok geceleme.
Hak yeme, yalan konuşma, insanlar ve tüm mahlukat ile iyi geçin,

Bir hata yaptığında pişman ol.
Arkasından hemen telafi edici bir iyilik yap.

Birisine bir zarar verdi isen,
Farkına vardın mı! ..
O nu o zarardan kurtar veya gönlünü alacak seni helal ettirecek bir iyilik ile mukabele et.

Bir delikte iki defa ısırılma.
Aynı hatayı iki kere yapma.

Kimseye teslim olacak kadar güvenme.
Kimseyi ölümüne hasım görüp düşman ilan etme.
Biri ile bir gün düşman, diğeri ile bir gün dost olabilirsin.

Hayat yaşadığın gün ve olaylar ile sınırlı değildir.
Kendini günün dar sınırları ve şartları arasına hapsedme.

Bir günün bir gününe benzemesin.
Dünya ve dünyalık adına her gün bir adım ileri,
ahiret yani his ve duygularını tanıma ve doğru kullanmada,
sebebi hilkatini idrak edip gereğince yaşamada, bir basamak yüksel.
Yerinde saymak bile kar değildir.

Yoksa ömrünü boş yere tüketip,
boşuna yaşayıp zarar edersin,

**ÖMÜR SERMAYESİ BEKASIZ FANI ŞEYLER, SADECE DÜNYA İLE SINIRLI İŞLERDE
TÜKETECEK KADAR UCUZ VE DEĞERSİZ DEĞİLDİR.**

İster dünyalık, ister ahretlik her şeyini,
Onunla kazandığın ömrünün SONUNDA NE KAZANACAĞINI İYİ DÜŞÜN!

Haktan ayrılma, haksızdan yana olma.
Zulme rıza gösterme zalime taraf olma,

Veren el ol.
Cimrilikten uzaklaşıp cömert ol ki!
Cimri Allah'ta uzak, cennetten uzaktır.

Cömert Allah'a ve cennete yakındır.

Fertler arasındaki bütün kavgalar;
Devletler arasındaki bütün savaşlar!
İnsanın doymak bilmeyen GASP nitelikli kendisine ait olmayan şeyi sahiplenmesinden kaynaklanır.

Adalet mülkün temelidir diyen Hz. Ömer ra.
Bütün insanlığın dikkatini bu hakikate çekmek istemiştir.

İnsan odur ki Nesli için yaşar.
Hayvan odur ki NEFSİ İÇİN OTLAĞINDA BİR ÖMÜR SADECE ÜREMEK VE BESLEMKE İÇİN YAŞAR.

Onun için tüm yaratıklar gerçek manada İKİ SİNİFTİR.

Birisi YAŞAMIN DEVAMI İÇİN YARATILANLAR.
İkincisi YARTILMIŞ OLDUĞU GAYEYE ULAŞMAK İÇİN YAŞATILANLAR.

Nesiller kendileri için yaşamış gerçek manada insan olanları ASLA UNUTMAZLAR.

Bugün minnet duyup saygı ile andığımız müstesna şahsiyetler,
kendileri için yaşamış olsalardı, hatırlayıp ananları, tanıyanları kalmamış olacaktı.

Bekaya inanıp beka yolunda fani hayatlarını feda edenler,
insanlığın hafızasında bile bekaya mazhar olmuşlardır.

İnsan ruhundaki aşk-ı bekayı gerçek manada his edenler.

"FANİYİM FANİ OLANI İSTEMEM...
ACİZİM ACİZ OLANI İSTEMEM....
RUHUMU RAHMANA TESLİM EYLEDİM GAYR İSTEMEM...
İSTERİM FAKAT BİR YARİ BAKİ İSTERİM...
ZERREYİM FAKAT BİR ŞEMSİ SERMET İSTERİM...
HIÇ ENDER HIÇİM FAKAT BU MEVCUDATI UMUMEN İSTERİM" deyip,
Hayatın hakikatinden haberdar olup,

MADDEM BİR DEFA DOĞDUM VE BİR DEFA ÖLECEĞİM
O DA NEDEN ALLAH İÇİN VE ALLAH YOLUNDA OLMASIN, deyip,
Allahın emaneten verdiği canı ve malı,
Allah yolunda kullanma bahtiyarlığına ermişlerdir.

Ey dünya yolcusu!
Hayatın ağır yüklerini omzuna alma.
O yük ağırdır, kaldıramazsın.

İdaresi pahlıdır, masrafını karşılayamazsın.
Bir gözün, bir kalbin, bir aklın ücretini ödemeyi düşünsen kainatı versen ödeyemesin.

Bunlar sorumluluğu olan değerli emanetlerdir.
Buluntu veya çalıntı değildir.

Bir nefeslik havayı bedava kullanımına aldanıp kıymetsiz zannetme.
Onun ne teminine sermayen, ne de kullanımına, ilim, iraden ve iktidarın kâfi gelmez.

Bunların en basitine sahip olmak ve istifade edebilmek,
gerçek manada kâinata sahip ve malik olmadan olmaz.

Transatlantik bir gemiye bindiği halde kendi kuvvetine güvenip yükünü sırtında taşıyan
akılsız adama benzeme.

Hücrelerini yaratıp yaşatan, seni de bir spermden yaratıp yaşatandır.

Damarlarında kanı gezdiren, ağzında dilini döndüren, beyninde düşünceni şekillendiren,
hafızanda tarihçe-i, hayatını ve hayat mektebinde görmüş olduğun fiili ve şifahi ders ve
bilgileri kaydeden, ihtiyaç anında da sana hatırlatan ve kullandırandır.

Ey insan!

Sen ala küllihal Ö L E C E K S İ N ! ! ! ...

Ahirette seni kurtaracak (hayat ve hayatı yaşamada kullandığın emanetlerin hakkını
vermezsen.) BİR AMELİN BİR SERMEYEN OLMAZSA.

ŞU FANİ DÜNYADA BIRAKIP GİDECEĞİN MAL, MAKAM, ŞAN VE ŞÖHRETE GÜVENME.

ONLAR TARİHTEKİ TALİPLİLERİNE, SEVDALILARINA, DÜNYADA ELEM AHİRETTE AĞIR
BİR SORUMLULUKTAN BAŞKA BİR ŞEY KAZANDIRMADI.

SANA NE KAZANDIRACAĞINI UMUYOR VE NE BEKLİYORSUN?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 221 KOMUTA MERKEZİ

İnsanların kendilerine Allah tarafından emaneten verilen,
Ne olduğunu tam olarak bilmedikleri! ..
Nasıl kullanıldığını çözemedikleri! ..

Güven kaynakları,
Akıl, hafıza ve hayalin
veriliş sebebi hakkında düşünmek istemedikleri garip değilmi?

Sadece kısacık geçici bir hayat için
bunca donanım rahatsızlık ve zarar verecek kadar fazla değilmi?

Ne dersiniz!
Çektiğimiz tüm sıkıntılar,
geçmişin elem ve geleceğin endişe kaynağı olan
yanlış yönlendirdiğimiz aklımız yüzünden değilmi?

Aklı olupta derdi olmayan!
Aklı olmadığı halde dertli olan
bir insan veya bir canlı gösterebilirmisiniz?

Demek ki akıl sadece dert ve endişe üretmek için verilmiş değil!
Fani hayatta ebedi saadeti kazandıracak yeteneklerin, bilgilerin ve hareketlerin idare ve komuta merkezidir.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 223 İYİ YOK OLMALAR

Herkes akli kadar düşünür,
ahlak ve terbiyesi kadarda konuşur.

Ağlanacak haline gülenlere bilemem ne denir?

SONU SIFIR OLAN HAYATIN DRAMATİK SAHNESİNDE HANGİ İNAT HANGİ AMAÇ İLE
HIÇ BİR ÜCRET ALMADAN DUBLÖRLÜK YAPILIR?

DÜNYA ESİR KAMPINDAN
ÖLÜMDEN BAŞKA KURTULUŞ YOLU YOKKEN
BU HAYATIN ÇİLESİ HANGİ ÜMUT, HANGİ BEKLENTİ İLE ÇEKİLİR?

İnkâr insana ve insanlığa ne kazandırır?

Her insan yakın bir gelecekte beyaz bir çuvalda karanlık ve dar bir çukura
konulup mutlak bir yalnızlığa terk edilerek gömülür.

KULLU ATIN KARİB. (bütün gelecekle yakındır.)
Kuralından hareketle!

Hiç beklemediğiniz
ve hiç ummadığınız bir anda,
dünya misafirhanesindeki rezervasyonunuz bitip,
artık geldiğiniz yere dönmenin zamanının geldiği gerçeği ile yüz yüze gelecek,

yaşarken uzun zan ettiğiniz zamanı
sanki hiç yaşamamış olduğunuz hissi içinde korku ile irkileceksiniz.

İŞTE O ZAMAN İNANCIN HAYAT İÇİN,
HAYATTAN DAHA ÖNEMLİ OLDUĞU GERÇEĞİ
İNANÇSIZ YÜZÜNÜZDE BİR KIRBAÇ GİBİ ŞAKLAYACAK.

İnanmak
hiçbir kimseye hiç bir şey kaybettirmemekle beraber
inkar herkesin her şeyini başta yaşam nedeni olmak üzere,
anlam ve umudunu yok eder.

Gerçi Allah'a ve ahirete inanmadığını iddia edip propagandaları ile başkalarının da
inançlarını hedef alan insanlar;

akıl ve mantık ile izahı mümkün olmayan
anlamsız hayatlarının bunca sıkıntı ve elemelerine rağmen hiç olacağız.

Yok olacağız anlaşılmaz
ve kabul edilemez iddiaları ile
hiçlik adına yaşam mücadelelerini inatla sürdürüyorlar.

Yok olacaklarını iddia etmelerine rağmen,
sonunda yok olmak için BİR ÖMÜR YORULMAYI tercih ediyor
ve gerçekten de zihnen bedenen tarifisi mümkün olmayan bir yorgunluğa katlanıyorlar..

Onlara yok olmak için bunca yorgunluğa ne gerek var denilse bile! .

Onlar inanmamanın özgürlük olduğunu düşünerek ölümün tehdidi yokluğun korkusu, hiçliğin girdabında ya her gün ölüyor veya alkol bataklığında, eğlence girdabında geleceği unutmamanın gafletine dalıyor gerçekten yavaş yavaş yok oluyorlar.

Basit bir örnek.
İnançsız bir arkadaşımız,
Allah göstermesin diyelim ki kalp krizi geçirdi.
Hadi atlattı NE OLACAK.

O arkadaşına sorarım kriz çok mu güzel?
Kriz tehdidi altında yaşamak çok mu zevkli?

Hiç veya yok olacaksın
daha kaç defa kriz geçirmeyi bekliyorsun.
Verecek bir cevabı varmı?

Galiba diyecek ben kriz tiryakisi oldum.
Krizsiz yaşayamıyorum.
Kriz tehdidi altında yaşamak bana zevk veriyor.

Ne bileyim Arkadaşlar.
İman akıl işi değil gönül işi ve ihsanı ilahi.

İnanmayanlara deli demenin de imkânı yok.
İnanmadan yaşamın zorluklarına İNATLA katlanmanında mantıklı bir izahı yok.

Herkes nasıl bilir ise öyle inansın öyle yaşasın ne diyelim.
İYİ YOK OLMALAR.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 224 PROBLEM KAYNAĞI OLMA

İnsanlar ile problemsiz ve insanlığa faydalı bir yaşam için;

Problem üretmeyen bir fert,
problemsiz bir insan topluluğu oluşturmak için;

Güler yüzlü, tatlı dilli, doğru sözlü olmakla,
kusurları örtücü, hataları bağışlayıcı olunmalı.

Büyüklerine saygılı,
küçüklerine şefkatli ve yumuşak davranılmalı.

Ruhun yardım severlik yeteneği geliştirilerek,
iyiliklerin yaşanıp toplum hayatına hâkim kılınmasında,
kötülüklerden sakınılıp, yaygınlaşmasını engellemede hassasiyet gösterilmeli.

Hepimiz bu dünyada,
adına ömür dediğimiz,
uzun olduğunu ZAN ETTİĞİMİZ,

Geçmişin madum, (ölmüş)
geleceğin mevhum (olmadığı halde var sayılan.) olduğu düşünülürse;

bir andan ibaret olan kısa süreli misafir olduğumuzu unutmayıp,
misafirhane sakinlerine karşı misafirperver davranılmalı.

Geliş tarihi kayıtlı,
gidiş saati her an olabilecek
hayat sahnesindeki hak ve sorumlulukları adına,
gecesi ile gündüzü ile hayatın muhasebe ve muhakemesine odaklı yaşanmalı.

Sanat izleri görülen her şeyin bir sanatkârın eseri olduğunu,
her şeyin ve her işin varlığı itibari ile sayılamayacak sebep ve sonuçlarının bulunduğunu
görmeye çalışıp aklın hakkı verilmeli.

Hayat sadece şahsi zevk, lezzet
ve çıkarlara tahsis edip bencillik edilmemeli.

Yaşamın devamı adına
TÜM YARATIKLARIN YARDIMINA İHTİYAÇ OLDUĞU ASLA UNUTMAMALI.

Kâinattaki mükemmel koordinasyon idrak edilerek;
Tek Koordinatör olan Allah'a, saygı, minnet ve muhabbetinin
onun belirlemiş olduğu disiplinler doğrultusunda hassasiyet ile yerine getirilmeli.

Bütün bunlar yapılırken de
bilgili, azimli, sabırlı ve umutlu olunmalı.

Kâinatta uyum var problem yok!

Sen kendine düşman,
Kâinatta problem kaynağı olma.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 225 REVAMI

Ey Dost!

Sana faydası olmadığı gibi,
zarar verecek işlerin peşinden beyhude konuşmayı bırak.

Akıl, hilkatın sırlarını çözmek,
zekâ ve mantık, faydalı ile zararlıyı bir birinden ayırmak,
irade, doğru tercihlerde bulunmak,
hafıza, ders almak üzere tecrübî bilgileri arşivlemek,
hayal, geçmişin arşivindeki bilgi birikiminden ihtiyaca göre üretim yapmak için verilmiş
yetenekler değilmi?

Hayatı sadece dünyadan ibaret görüp!
Ruhun şiddetle aramakta ve istemekte olduğu ebedi saadeti dikkate almamak!
Akıl ve mantık ile izah edilebilir mi?

Tercihlerini doğru ve akıllı bir şekilde yapmaya bak.
Hiç ummadığın bir anda dünyadaki yaşam süren tükenebilir.

Geçici olarak kısa bir zaman için bulundurulduğun yerden,
ebedi kalacağın yere, götürebileceğin şeylere talip olup ol.

Fanileri de ebedileştirmenin yolunu bulmaya çalış.

Fanileri ebedileştirmenin yolu var mı?
Elbette vardır.

İnsanın içinde EBED DUYGUSU OLURDA!
Ebedi âlem olmaz mı?

Ebedi âlem olurda
onu kazanmanın bir yolu bulunmaz mı?

Maya, malzemeyi kendi cinsine dönüştürür kuralından hareketle,

Nasıl ki bir kazan süte birkaç kaşık yoğurt çalıp mayaladığımızda akıcı sütümüzün
kalıplaşıp yoğurt olduğu gibi!

Dünyalık fani ömür,
ahiret malzemesi olan İMAN ve İBADET ile mayalandığında
haram iş ve ilişkilerin dışındaki bütün ömür AHİRET SERMAYESİ OLAN İBADETE
DÖNÜŞÜR.

Eğer hayata talip,
yaşamı seviyor ve sonsuz bir hayat istiyorsak!

Sıkıntılı, dünü ve yarını
bir hayalden ibaret olan şu dünya hayatına değil,

ebedi olan ahiret hayatına talip olup,
dünya hayatını da onu kazandıran bir sermaye niteliğinde kullanmalıyız.

YOKSA

DÖNÜŞÜ OLMAYAN KAYBETTİKLERİMİZİN HASRET ACISI
CEZA OLARAK YETERDE ARTAR.

ZEVAL-İ LEZZE ELEMDİR.

Yaşadığımız hayata dikkat ettiğimizde göreceğimiz en büyük gerçek;

Değerli şeylerin ZOR KAZANILANLAR İLE
AZ BULUNANLAR OLDUĞU GERÇEGİDİR.

NEDEN HAYATA ANLAM KAZANDIRAN
EN DEĞERLİ ŞEYLERİ KELEPİR ELDE ETMEYE ÇALIŞIRSIN?

BU REVAMI?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 226 ÇÖZÜM ZAMANI

Hayata artık farklı bir pencereden bakmak gerekiyor.
Bilinmeli ki umutsuzluk karamsarlık ve ağıt yakmak derde deva değil.

Çözümü zorlaştırmak veya imkansızlaştırmaktan başka bir işe yaramaz.
şimdi ÇÖZÜM ZAMANI!

Niçin yaratıldığını bilmeyen elbette nasıl yaşayacağını da bilemez.
Önemli vazifeler dururken oyun ve eğlenceden başka bir şey düşünemez.
Çevresinde beli bükülmüş, hayat yükünü taşımakta zorlanan yaşlılar ile beyaz bir çuval içinde, karanlık ve dar bir çukurda yalnızlığa terk edilenleri de göremez.

Görse de sıranın hiç ummadığı bir zamanda kendisine gelebileceğini idrak edemez.

Biz kendi kendimizi yapmadığımıza veya
yaratmadığımıza göre keyfimizce yaşamaya hakkımız yoktur ve olamaz.

**YARATILIşINA ANLAM KAZANDIRAN DEĞERLERE İHANET ETMENİN VİCDANI
SORUMLULUĞU BAZILARINI İNSAN OLDUGUNDAN UTANDIRIYOR OLMALI Kİ!**

insani mesuliyetlerden kurtulmanın yolunu insan olmadıklarına inanmakta görüyorlar.

İsrarla insanın evrim geçirmiş bir hayvan olduğunu iddia edip ispatlama mücadelesi
vermektedirler.

Hayat kelimesinin içi önemine uygun,
anlam ifade edecek şeyler ile doldurulmazsa!

**SONU SIFIR OLAN DRAMATİK BİR SAHNE OYUNU veya
DÜNYA BAşTA İNSAN OLMAK şARTIYLA TÜM CANLILARIN KARIN TOĞLUĞUNA AĞIR
İşLERDE ÇALIşTIRILDIĞI BİR ESİR KAMPINDAN BAşKA BİR YER DEĞİLDİR..**

Hayata artık farklı bir pencereden bakmak gerekiyor.
Karamsarlık ve ağıt derde deva değil.

Çözümü zorlaştırmak veya
imkansızlaştırmaktan başka bir işe yaramaz.

Zaman yorum yapmak, ağıt yakmak,
kurnazlık edip topu taca atmak zamanı değil.

Zaman artık ÇÖZÜM ZAMANI!

Necdet Erem

Meltem Esintisi 227 ÖNEMİNİ İDRAK

Allah yaşadığı hayatın önemini idrak edenlerden eylesin.
Yoksa hayat beyhude geçip gidiyor.

Anlamsız ve amaçsız.

Bugün bir vesile ile hastanedeydim.
Muayene için gelmiş yaşlı hastaları gördüm.
Hayatın hakikati bütün çıplaklığı ile gözümün önünde bir daha arzı endam etti.

Nedir hayat denen bu işkence?
Niçin insanlar çileli hayatlarının uzaması için hastane koridorlarına dökülmüş?
Nihayetinde korktukları ve kaçtıkları sona yakalanmayacaklarını?
Diye düşünmeden edemedim.

Ayakta duramayacak duruma gelmiş insanların sürünmelerini yaşam zannedişlerini düşündüm.

Hele gördüğüm kadarı ile dışa yansıyan hallerinden Allah ve Ahiret ile yolları hiç kesişmemiş görüntüleri beni dehşete düşürdü. (yine de gaybı Allah bilir.)

Evet inanan insanların yaşam nedeni var.
Veleve ki sürünseler bile.

Son nefesine kadar, hayatı bahşedene karşı kulluk şuuru ile ya bir günahından kurtulmanın mücadelesi, veya rızayı kazanarak, varlığın özüne bir adım daha yakınlaşmanın aşk ve heyecanı.

İmansız ve ameli salihinden mahrum bir şekilde, yaşadığını zannedenlerin cehennemi bir halet içinde, cehenneme sel gibi akışını akıl ile izah, mantık ile kavramak mümkün değil.

Allah, TÜM İNSANLARA YAŞADIKLARI HAYATIN sonunu düşünecek akıl ve şuur, görececek basiret versin.

Diye dua etmekten kendimi alamadım.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 228 YA SİZ

Yaşamın dünü ve yarını olmayan bir ramaktan ibaret olduğunu, benim işe hayattan beklentilerimin sonsuz ve sınırsız olduğunu bu tezaadın bir çaresinin olduğunu, Ve olması gerektiğini düşünüyorum.

Ya Siz! ..

Olmayan bir şeyin ihtiyaç olarak his edilemeyeceğine inanıyorum. Ya Siz! ..

Dünyanın, beni bekleyen, ruhumun hayat standardına uygun bir hayata hazırlık yeri olduğunu düşünüyorum.

Ya Siz! ..

Ruhumun şiddetle istediği ebedi bir hayat yoksa dünya hayatının bir esaret, bir işkence ve idam gününün beklendiği hapisane olduğuna inanıyorum. Ya Siz! ..

Evet, Allah'ın vadettiği, Peygamberlerin müjdesini verdiği, ebedi hayat sonsuz saadet ve cennet varsa ve ben de oraya girme ve gitme imkânına sahip isem! ..

O saadetli hayatı, bu dünyada yaşayacağım zorluklar, adil davranış ve ahlaklı bir yaşam ile iman ve ibadetler karşılığında kazanacak isem, her eza ve cefaya degeceğine inanıyorum.

Ya Siz! ..

Öyle bir hayatı kazanmak için her fedakarlığa değer.
Bu uğurda ödenecek her ücret ucuz sayılır diyorum.

Ya Siz! ..

İstisnasız bütün ruhların, hasretle aradığı, şiddetle istediği,
O ebed diyarı yoksa! ..

Dünyanın hiç bir lezzeti, hiç bir serveti, hiç bir saadeti, ruhumun şiddetle arzu ettiği, her an ve her yerde aradığı, ebediyet ihtiyaç ve hasret acısını dindirmeye kâfi gelmez.

Ebede namzet ve talip bir ruhun, fani olan hiç bir şeyle tatmin olamayacağı ve fani olan hiç bir şeye gönül bağlayamayacağını düşünüyor, hayatın hakikatini gören büyük zatların, "Faniyim fani olanı istemem. Acizim aciz olanı istemem. Ruhumu rahmana teslim eyledim gayr istemem. İsterim fakat bir yâri baki isterim. Zerreyim amma bir şems-i sermet isterim. Hiç ender hiçim amma şu mevcudatı umumen isterim."

Hayatın hakikati, ruhun yetenek ve gerçek arzusunu, bütün çıplaklığı ile ortaya koyan nadide sözlerinin ardından, ben, ebede müştak ve muhtaç, bütün ruhların bu mısralarda gizli olan manaya kara sevdalı bir aşık olduklarını düşünüyorum.

Yasız! ..

Necdet Erem

Meltem Esintisi 229 İFLAS EDENLERDEN

Cennete talip iseniz!

Dünyanın fani olduğunun farkında olup, yaratanın vadine güvenerek onu dikkate alan hikmet ehli insanlar ile dost olunuz.

..... İFLAS EDENLERDEN

Efendiler Efendisi Peygamberimiz (Sav.) "EL MER-U MEA MEN EHEBBE" kişi sevdiği ile beraberdir der.

Atalarımız bu ve benzeri değerli sözlerin ışığında,
"bana arkadaşını söyle sana kim olduğunu söyleyeyim"
diyerek kıyamete kadar gelecek nesillere seçimlerinde dikkatli olmalarının önemini anlatmaya çalışmışlardır.

Hikmet ehlinden, hakikat dersi alanlara ne mutlu! ..

Değerli dostlar.

Yalnız hayat yaşanamayacağına göre, dost seçiminde çok dikkatli olmak lazım.

İyi olmak, iyi tanınmak, sağlıklı ve itibarlı bir hayat yaşamak istiyorsanız! ..

Her zaman müspet alanda kendinizden bir adım önde olanlar ile beraber olmaya çalışınız.

İlme talip iseniz!
Alimlerle.

Ahlaka talipseniz!
Edep ehli ile.

Mala talip iseniz!
Mal mülk sahipleri ile.

Paraya talip iseniz!
Onu tanıyan, kontrol eden, ticaret ehli ile.

Cennete talip iseniz!
Dünyanın fani olduğunun farkında olup, yaratanın vadine güvenerek onu dikkate alan hikmet ehli insanlar ile dost olunuz.

Kendisine, yatıcısına ve yaratılışına ihanet etmiş olanlardan alınacak hiç bir örnek, öğrenilecek dikkate değer hiçbir ilim ve marifet yoktur.

Ancak sefi hallerinin onları düşürmüş olduğu sefaletе düşmemek adına, hayat pratiğinin alınacak çok önemli dersleri vardır.

Ne mutlu hayat mektebinde hikmet ehlinden hakikat dersini alıp, nefis ve şeytanın vereceği dini ve dünyevi zarar ve ziyanlarından kurtulup iflas bayrağını çekmeyenlere.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 230 NEDEN

Niçin yaratıldığınızı hiç merak ettinizmi?

Merak etmediyseniz
nasıl yaşayacağınız hakkında ne diyebilir
nasıl bir yol izleyebilirsiniz? ...

Yaşamı sadece yemek içmek,
üremek ve eğlenmekten ibaret mi zan ediyorsunuz?

Öyleyse bunca zahmetlerine rağmen
sonuna kadar göğüs germeyi anlamlı buluyormusunuz?

İnsan ve varlık hakkında kimseye söz hakkı vermeyen
Felsefe bu konuda iç açıcı, mutluluk veren bir teze ve iddiaya sahipmidir?

Şüphe üzerine kurgular üretenler,
ölümün tehdidi altındaki insanı ömrün sonuna kadar yaşamaya,
sonunu düşündürmemekle mi aldatıp ikna edecekler? ..

Bu güne kadar etmeye çalıştıkları gibi! ..

Bu insanlık adına bir hizmet mi?
Yoksa insan nesline tarifi mümkün olmayan büyük bir ihanet ve cinayetmidir?

İnsanı, yaratılış amacını,
yaşam standartlarını, mutluluk esaslarını, huzur yollarını,
Onu yaratan ve yaşatan Allah'tan başak kimsenin bilemeyeceğine göre! ..

İnsanlar neden yaratılış amaç ve yaratılış amacına yakışan bir yaşam tarzını,
onu yaratanın göndermiş olduğu katalog mahiyetli Kutsal kitabından;

Pratiğini de onu bütün detayları ile yaşayan
ve yaşanması adına seminer veren Peygamberinden sormazda! ..

Hayatın amaç ve anlamından habersiz
her gün ölüp, her gün dirilmesine rağmen;

kendisini ölümsüz zan etmenin gafleti içindeki zavallıların anlamsız iddialarının
arkasından giderek, hayat adına tek sermayeleri olan ÖMÜRLERİNİ YOK olma iddiası
adına heba ederler! ..

Neden? ..

Necdet Erem

Meltem Esintisi 231 SORULAR, SORULAR VE SORULAR

Ben çok şey düşünmüyorum.

Amma her şeyden önemli olduğuna inandığım bir şeyi düşünüyorum ve düşündüğüm şeyi yaşamaya çalışıyorum.

Kendime soruyorum ve herkesin de kendisine de sormasının gerektiğine inanıyorum.

Acaba bu gecenin sabahına kavuşabilecek miyim?

Dün sabahlayıp geceleymeyen belki milyona yakın insan ÖLDÜ! ..

Bu gece de kim bilir yüz binlerce insan sabahlayamayacak.

Ve biz de bir gün veya bir gece hiç ummadığımız, hiç beklemediğimiz ve bizi bekleyen çok önemsedığımız işlerimiz olduğu halde göçüp gideceğiz.

Yaşımız ne olur ise olsun daha ne kadar yaşamayı planlıyor, ne kadar yaşayabileceğimizi düşünüyoruz?

Gelişimiz elimizde olmayan dünyadan gidişimiz elimizde gibi görünse de galiba elimizde değil.

Giderken ne götüreceğiz?

Bunca mücadele verip kazandığımızı zannettiğimiz malı, mülkü, gönül verip bağlandığımız evladüyalı nasıl bırakıp gideceğiz?

Yaşamak güzelmi?

Hayat yaşamaya değer mi?

Dertler belalar, elemeler kederler, hastalıklar ölmeden bitermi?

Ölmek için doğduk, yaşamak için ÖLÜMÜNE mücadele veriyoruz.

Hayata bir ANLAM VE AMAÇ yüklemeyen! ..

Ne yazık.

Allah'a ve Ahirete inanmıyorsak, hangi umut, hangi amaç veya hangi inatla ve NEDEN YAŞIYORUZ?

Nihayetinde ölecek isek! ..

Hayatın derdine, belasına, elem ve kederine, sonu itibarıyla sevimsiz bir yaşlılık ile korkulu rüyamız olan amansız korkunç ölüme rağmen! ..

İnanıyorsak, inandığımız amaçlarımıza kavuşmak için ne yapıyoruz?

İnanığımız değerleri ne kadar dikkate alıyor ve ne kadar önemsiyoruz?

Yoksa inandık diyerek kendimizi kandırıp, inancımıza ve varlık nedenimize ihanet mi ediyoruz?

İnanığımızı zannettiğimiz İLAHİMİZ'I aldatabileceğimizi mi zannediyoruz?

Hayatımız her safhası ile hafıza bantlarımızda kayıt altına alınıyorken! ..

Evet,
Ben sadece kim tarafından niçin yaratıldığımı düşünüyorum ve yaratılış gayem doğrultusunda yaşamaya çalışıyorum.

Kendisine saygısı olan ve hayatı anlamlı bulan, amaçlı bütün insanlarında öncelikli düşüncesinin bu olması gerektiğine inanıyorum.

Ya SİZ?

Necdet Erem

Meltem Esintisi 232 EY DOST.

İçinde yaşadığın toplumun moral değerlerine saygılı ol.
Adet, gelenek ve görenekleri yaşamına ve mantığına uymasa da, takipçilerine karşı,
sert ve kırıcı muhalefet etme. Dini inançlarına, ahlak anlayışına, insanlık onuruna ters
düşecek, küçük düşürücü çirkin davranışlardan sakın.

..... EY DOST

Ey nefsim ve Dost! ..
Dünya adına meşru fayda ile ahiret adına hayır, sağlayacak fırsatları kaçıрма.

Elinde bulunan, istifade ettiğin nimet ve imkanlara sahip çık.

Sahip olduğun, imkan ve nimetlerden muhtaç insanları da istifade ettir.

Kimseye de elindeki imkan ve nimetlerden seni mahrum bırakacakları fırsatı verme.

Sahip olduğun değerlerini ve değer verdiklerini iyi koru! .

İyi ve güzel olana herkes sahip olamasa da, istisnasız herkes talip olup sahip olmak
ister.

Bu isteğe ulaşmada herkes meşru yolun meşakkatine katlanamaz.

Faturasını ödemeye imkan, sabır ve sermayeleri yetmeyebilir.

Değerlerini korumazsan, değer verdiklerinle düşman olmaktan kurtulamazsın! ..

İşlerine ÖNEMİNE göre ÖNCELİK TANI.

Acil işlerinde dikkati elden bırakma. Yaptığın işe odaklan.

Bir koltuğa iki karpuzun sığmayacağı atasözünü sakın unutma.

İçinde yaşadığın toplumun moral değerlerine saygılı ol.

Adet, gelenek ve görenekleri yaşamına ve mantığına uymasa da, takipçilerine karşı,
sert ve kırıcı muhalefet etme.

Dini inançlarına, ahlak anlayışına, insanlık onuruna ters düşecek, küçük düşürücü çirkin
davranışlardan sakın.

Çirkin davranışları tabiatları haline getirmiş kimselerden uzak dur.

İnsanlar sahip oldukları maddi veya manevi değerlere göre dost edinir, dostlarına göre
de değer görürler.

Yapacağın işleri, sebep sonuç ilişkileri içinde yap.

Sonu düşünülmeden yapılan işle, varacağı hedef bilinmeden gidilen yoldan hayır
gelmez.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 233 KADIN VE ERKEK

Allah'ın kadınlara erkeklere nazaran fazladan vermiş olduğu, iffet, sevgi, sadakat, şefkat ve merhamet, duyguları, onları, CENNETİN ANAHTARINI ayakları altına konacak konuma yüceltmiştir.

..... KADIN VE ERKEK

Ey Kardeş! ..

Aileye huzur ve mutluluk, yetiştirdiği evlatları ile topluma düzen veren! ..

Eli öpülesi, ana, fedakar bacı, göz ve gönül şenliği, sadakat timsali, fedakarlık abidesi, eş, KADINDIR.

Allah'ın kadınlara erkeklere nazaran fazladan vermiş olduğu, iffet, sevgi, sadakat, şefkat ve merhamet, duyguları, onları, CENNETİN ANAHTARINI ayakları altına konacak konuma yüceltmiştir.

Onlar! ..

Bereketli ve feyizlidirler.

Çocuk doğurur, ahlaklı büyütürler.

Sadıktırlar.

Sevgi verir, güven beklerler.

Şefkatlidirler.

İyilik yapmayı sevdiklerinden, yakınları arasında itibar görürler.

İffetlidirler.

İzzetlerini, zinetlerini ayaklar altında çiğnetmez, aile sırlarını sadakat ile korur, ulu orta ele açmazlar.

Cömert, vazifeşinas ve eli açıktırlar, eşlerini, evlatlarını, misafirlerini doyurmadan, açlıklarını his etmezler.

Mutedildirler.

Pire için yorgan yakmaz, şirretlik yapmaz, yüksek sesle konuşmayı, bağırıp çağırmayı, Kadınlık asaletine yakıştırmazlar.

Evleri tertemiz, çocukları çiçek gibi, görünüşleri göz alıcı, sözleri iç açıcı, gönül okşayıcı, hayırları ve hayırlılıkları devamlıdır.

Böyle bir Kadın ile yaşama bahtiyarlığına mazhar olmuş olan erkek ise, o nispette yumuşak huylu, babacan tavırlı, cömert, merhametli ve güven kaynağı, her şeyden önce kutsallarına sadık, sevenlerine saygılı namus timsali, edep ve terbiye abidesidir kahraman bir BABADIR.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 234 NEYE BENZER Kİ

Hayalde mevcudun mevhum, mevhumun mevcut olduğu unutuluyor.

Önemli olan gelecek ve geleceğe yönelik düşünmek ve yaşamak değilmi? ...

Zaten insanın medeni bir hayat kurma ve yaşamasının temelinde, aklın tüm yeteneklerine yol gösteren geçmişin bilgi birikim bankası olan hafıza ile geleceğin üretim merkezi hayal yeteneği değilmi? ..

Evet insanı kainatta üstün ve hakim konuma getiren özellik, geleceğini düşünerek yaşama içgüdüsünden başka bir şey değildir.

Gerçek gelecek;

Bir ceninin için, iradesinin dışında bile olsa! .

Rahim içi rutin gelişmelerden ibaret olmayıp, varlığının gayesi olan dünya hayatına hazırlanma gayreti olduğu gibi;

Dünyaya gelmiş olan her insanında geleceği artık kabir kapısından sonraki vadedilen ve müjdesi verilen ebedi hayata hazırlanma ve onu kazanma düşünce ve endişesi olmalıdır.

Yoksa ne kadar kalacağın belli olmayan ölümlü dünyada, yaşayacağım diye bir ömür boyu katlanılan zahmetlerin, verilen mücadelelerin ve çekilen çilelerin bir anlamı kalmaz.

İnsan ne toprağa bağlı hareketsiz bir bitki, ne de hafıza ve hayalden mahrum idealsiz bir hayvan değildir.

Zorlu ve zorunlu hayatını hayvani veya nebati sonuçlara razı olarak yaşayamaz..

Nitekim dünya hayatımızda tabii ihtiyaçlarımızın temininde istifade ettiğimiz hiç bir şeyin doğal hali ile yetinmeyip, son ve sınır tanımayan kültür ve medeniyet kurduğumuz gibi, Allah ve ahiret eksenine odaklanmayan bir hayat;

Karın tokluğuna ağır ve zorlu işlerde emeklisiz ve emekli ikramiyesi olmadığı halde ölünceye kadar çalışılan ve çalıştırılan bir ESİR KAMPI VEYA YARI AÇIK CEZA EVİNDEN BAŞKA NEYE BENZER Kİ? ..

Necdet Erem

Meltem Esintisi 237 SEN Kİ

“Re-sulakli be-de imanı billah ve tuhebbeul insan”

“Aklın başı Allah’a imandan sonra, İNSANLARI SEVMEKTİR” diyerek insan ve insan sevgisine Allah’ın Resulünün verdiği önem ortadadır.

Tabi günümüzün insanı Allah’a imanın önemini anlamış olsaydı; İnsanı sevmenin insanca yaşamının da önemini kavramış olacaktı.

Ama maalesef.

En basit işlerini bile anlamlı ve amaçlı yapan; Anlamsız ve amaçsız iş yapanları DELİ diye isimlendiren İNSALARIN KAHİR EKSERİTEİ maalesef tüm hayatlarını ANLAMSIZ VE AMAÇSIZ YAŞADIKLARININ FARKINDA DEĞİLLER.

Allah’a ve ahirete inanmadan sadece dünya için, dünya kadar dert çeken, bir ömür boyu sürüm sürüm sürünen, İNSANIN AKLININ VARLIĞINA İNSAN İNANAMIYOR! ..

İşte Allah’a ve ahirete imanın; HAYATI YAŞANMAYA DEĞER ANLAM VE AMACA KAVUŞTURDUGUNDAN DOLAYI, HAYATTAN DAHA ÖNEMLİ OLDUGUNU İNSANLAR NEZAMAN ANLAYACAKLAR?

ALLAH’IN RIZASINI İMANLA, CENNET VE RÜYETİ CEMALULLAHI İBADET VE MUHABBETLE KAZANMA NOKTASINDA biraz fedakarlığa katlanmak gerektiğini ne zaman düşünecekler?

Hey hat, her şeyi bildiğini, her işini akılla, mantıklı yaptığını iddia eden İNSAN! ..

Sonunda ellerine hiçbir şeyin geçmeyeceği şeylerin peşinden kabre kadar UMUTSUZ VE AMAÇSIZ KOŞMAKTA! ..

Allah İNSANA selim bir akıl, gerçeği ve geleceği gören gösteren bir mantık, haktan ayrılmayan ve ayırmayan bir vicdan ve hakkı seçmekte zorlanmayan bir irade vesin.

Ey İnsan dikkat et! ..

Ömrün boyunca yaşam adına vereceğin, zorlu ve zorunlu mücadele karşılığında alacağını umduğun ve beklediğin, sevdiklerin tarafından yok olmak üzere terk edildiğin kabirde haşerata yem olmak mı?

Sen ki! ..

Varlığa anlam kazandıran değerdin.

Kendine bu korkunç anlamsız sonumu tercih ettin?

Heyhat! ..

Ne acı bir aldanış.

Ne korkunç bir son.

Necdet Erem

Meltem Esintisi 240 FREN BAKIMI VE KASKO

Arabalarının kaskosuna ve servis bakımlarına ihtimam gösterenler, açaba ruhlarının bineği olan beden arabalarının nefis FREN BAKIMI ile hayat KASKO SİGORTALARINA aynı dikkat ve hassasiyeti gösteriyorlarmı?

FREN BAKIMI VE KASKO

Amentu Billahi, vebilyevmil ahir.

Her şeyi yaratıp, tüm canlıları yaşatan, her şeyi gören, her şeyi bilen, her şeye gücü yeten tek ve bir olan Allah'a iman!

Bedeni ölümlü ve fizik kuralları ile sınırlı olmasına rağmen;
bütün varlık âlemini içine alan arz ve feza sınırları, hareket alanı olarak kendisine dar gelen, ebed mayalı ve markalı bir ruha sahip olan insana, ahiret inancı, idam olunmak üzere sehpaye çıkmış bir mahkûma, sonsuz, saadetli bir hayat müjdesinden farksızdır.

Eksiruzikrahadimüllezat. (H. Şeif.)
İsteiddelilmevtı kalbe nuzulielmevt. (H. Şerif.)

Lezzetleri tahrip edip açılaştırın ÖLÜMÜ ÇOK ZİKREİNİZ.
SİZİ İSTEMEKTE OLAN ÖLÜM gelip çatmadan ona karşı hazır olunuz.

Ölüm! ..

Dünyada istikametli yaşamının, adil davranmanın, ahlak-ı Aliye-i Muhammediyenin muallimi, insan denen müteceviz his ve duygular ile donatılmış bulunan mahlûkun en güçlü terbiyecisi.

Ölümü unutan, Allah'ı ve kendisini insan kılan değerleri unutmaktan, şeytana maskara olmaktan kurtulamaz.

Rabbim göz açıp kapayıncaya kadar bile olsun bizi nefsimizle baş başa bırakmayıp, zatını ve ona götüren yol ve vesile olan ölümü unutturmasın.

Ölüm tehdidi, ses hızından daha sürat ile hareket eden insan düşünce ve hissiyatının, rahim ile kabir arası hayat yolundaki tehlikeli seyrinde güvenliğini sağlayacak ABS FREN;

Allah ve ahiret inancı ise;
Varlığa anlam kazandıran en değerli varlık olan insanın,
hayat sermayesinin dünya çöllerinde nefis eşkiyasının gaspından, şeytan hırsızının yağmasından kurtaran en yüksek dereceden kaskosu ve sigortasıdır.

Frenez seyrederlerin yaşadıkları ölümcül kazalar ile sigortasını yapmayanların uğradığı AHİRET İFLASLARI özellikle asrımızda hesap edilemeyecek kadar çoktur.

Arabalarının kaskosuna ve servis bakımlarına ihtimam gösterenler, açaba ruhlarının bineği olan beden arabalarının nefis FREN BAKIMI ile hayat KASKO SİGORTALARINA aynı dikkat ve hassasiyeti gösteriyorlarmı?

Necdet Erem

Merak Etme.

Ödak,
Älem çemberine,
Zikir cümle dillerine,
Medine'nin güllerine,

Selam olsun,
Ol sultanın,
Arşâ açık ellerine.

Söz kalpteysel,
Mana naçar,
Cennet kapısını açar,
Miskin insan derde düçar,

Bir tek söz var, aleme denk,
Tüm varlığa oldur mihenk.

O öyle bir söz ki, Vallah,
o sözü çok sever Allah.

Nedir diye merak etme.
Bil ki LAİLÂHEİLLALLAH.

Necdet Erem

Mevlana

Açtın hakka elini,
Döndün pervane gibi,
Aşk söylettin dilini,
Kerem ve Mecnun gibi.

Gönülleri fethettin,
Nefretleri sed ettin
Ey üstadım Mevlana,
Gönülleri şad ettin,

Şemse verdin elini,
Yürüdün haktan yana,
Çözdün gönül dilini,
Ey hazreti Mevlana.

Aşk kelamı dinledin,
NEY oluban inledin.
Haktan gayrı bir şey yok.
Her an bunu söyledin.

Asırlar gelip geçse,
Ehli hak dile gelse,
Aşkın şerabın içse.
Elinden ya Mevlana.

Necdet Erem

Mevlana.

MEVLANA

Şeb-i Arsu münasebeti ile aşk denizinin yol gösteren nurlu feneri, hayat çöllerinin kurtuluşa götüreren usta rehberi, gönül deryasının kudurmuş dalgalarını teskin eden dalgakıranı Allah'ın sevgili Kulu, Resulün hayırlı ümmeti, ümmetin aşk-i hakiki yolunda mutemedi Hz. Mevlana Celaleddin-i Rumi üstadıma şiirimi atfederken zaman sanalını aradan kaldırıp saygı ve hürmetle arz ederim.

MEVLANA

Rahle-i Risaletten, dersini almış,
Muhabbet bahrine, aşk ile dalmış,
Zamanlar eskimiş, aşk taze kalmış,
Aşka mihman olmuş, pir-i Mevlana.

Tebrizin güneşi, Konya'ya gelmiş,
Celaleddin Şemsle, Mevlana olmuş,
İlim arar iken, aşk neymiş bilmiş,
Zamanları aşmış, geçmiş Mevlana.

Dinli dinsiz, herkes aşka pervane,
Aşksız kalan gönül, sanki virane,
Aşk sebebi hilkat, hepsi bahane,
Aşk bahrinde liman, Yüce Mevlana.

Aşk birlik demektir, mayası vahdet,
İkiliği terk et, tevhitte sabret,
Aşktan mahrum isen, nefsine kahret,
Rabbi aşk bağında, bulmuş Mevlana.

Ermek ister isen, aşk kutsalına,
Eneyi terket gir, vuslat bağına,
Dikkat et takılma, şeytan ağına,
Hidayet yolunda, mumdur Mevlana.

Mevlana'ya rehber, aşk-i Muhammed.
Muhammed yolunda, etmeli gayret,
Sen Şemsi risaleti aynadan seyret,
Muhammed-i nura, ma-kes Mevlana.

Necdet Erem

Mirac-ı Güzin

Gecemize teşrif et, Ey Resuli Kibriya.
Aşkınla sevdalılar, yolunu bekliyorya
Arştan arza avdet ettiğin gibi dön gel.
Aşıkların gözyaşı, akıp oluşturdu sel.

Ümmetin yese düştü, Ey seyidi mürselin,
Mirac-ı güzininle, önünü kes bu selin.
Kat-ı muallâdan sen, getirdin bize haber,
Allah'a iman eden, her belaya sabreder.

Kutlu olsun ey ümmet, size mirac-ı Güzin,
Dışına çıkmayın hiç, cennete giden izin.
Yerinde olmak ister, melekler bile sizin.
Kutlu olsun ey ümmet, sana mirac-ı Güzin,

Necdet Erem

Mirac

Miraç Başımıza taç,
Etme Allahım Muhtaç.
Mü-min günahlardan kaç,
Allaha elleri aç.

Mirac Peygamber yolu,
Sana hediye dolu.
Bırak sen sağı solu.
Gel gönlü Allaha Aç.

Sidreye gel çikalım.
Saadete erelim.
Mü-min ol mabudu bul.
Seccadeni durma aç.

Kör şeytandan uzak dur.
Kurtuluşa tek yoldur.
Gönüle iman doldur,
Kalbini Allaha aç.

Nimete olmaz doyum.
Ademden gelir soyum.
Bükeriz hakka boyun.
Gözlerini Hakka aç.

İmanın bil kıymetin,
Vaad etmiştir cennetin.
Sekizinden hangisin,
Kapısını ister aç.

Necdet Erem

MİRAÇ GECESİ HÜRMETİNE

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdü lillahi rabbil alemin. Vel akibetü lil müttakin. Vela udvane illa alez zalimin. Vessalatu vesselamu ala resüline muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ecmein.

Ey istediğine istediğini veren
ve istediğinden istediğini alma kudretine sahip olan KADİRÜ KULLİŞEY,

Ey dualara icabet eden,
"VENEHNU AKREBU İLEYHİ MİN HABLİL VERİD" KAF 50/16
bize şahdamarımızdan daha yakın olduğunu bildiren,
esirgeyen, bağışlayan, lütfeden RAHMAN VE RAHİM ALLAH'ım.

Biz ancak sana kulluk eder
ve ancak senden yardım dileriz.

Ancak senin uluhiyetinin hakkı için emirlerine uyar, yasaklarından sakınırsın.
Kitab-ı keriminin İsrâ suresinin ilk ayetinde "Kulu Muhammed'i geceleyin, Mescid-i
Haram'dan kendisine bazı âyetlerimizi göstermek için, etrafını mübarek kıldığımız
Mescid-i Aksâ'ya götüren Allah, her türlü noksan sıfatlardan münezzehtir. Şüphesiz ki
her şeyi hakkıyla işiten, hakkıyla gören O'dur. İsrâ 17/1". Şüphesiz ki her şeyi hakkıyla
işiten, hakkıyla gören olduğunu söylüyorsun.

Huzuruna geldik, boynumuzu büktük.
Rahmetine dertli gönüllerimizle kirli ellerimizi açtık.

Ey RAHMAN VE RAHİM, SETTAR VE ĞAFFAR olan RABBİMİZ,
kendimizi senin sonsuz inayetine, merhametine muavenetine, rahmetine, lutuf ve
keremine, af ve merhametine bıraktık.

Senin yardımını diliyor ve dileniyoruz.
Biliyoruz yüzümüz yok, günahımız çok.
Lutuf ve keremine layık değiliz, belki hakkımız değil,
ancak inanıyor ve ikrar ediyoruz ki:

Senden başka tutunacak dalımız, Senden başka çalacak kapımız,
Senden başka sığınacak velimiz, koruyacak hamimiz yok.

Sen kimsesizler kimsesi, darda kalanların yardımcısı;

Sen af ve mağfireti sonsuz, rahmet ve keremi sınırsız olan ĞANİYYİ ALEL İTLAKSIN.
Maksudumuz Sen, Matlubumuz Sen, Mahbubumuz Sensin.

Bütün istediğimiz Senin bizden razı olman ve bizi kulluğuna kabul etmendir.

EY KUN FEYEKUN EMRİNE MALİK, VEHUVE ALA KULLİ ŞEYİN KADİR sırrının sahibi
Rabbimiz.

"UDÛNİ İSTECİP LEKUM " dua ediniz icabet edeyim diye Kur-anında beyan
buyurmuşsun,

Bizim şu acizane, garibane, amiyane, amma halisane ve samimane, duamıza icabet

eyle.

En güzel isimlerin olan ESMA-İ HÜSNAN ile bize tecelli ve muamele eyle.

Bizi, hakk'ı bilen, hakk'a tabi olan ve hakk'ı yaşayarak, tebliğ ve temsil eden kullarından eyle.

Bizi, batılı batıl bilip, batıldan sakınan, her emrine LEBBEY diyerek riayet edip helal dairesinden rızanı kazanan, rahmet'i rahman'a kavuşan, cennetine giren, cehenneminden azad olup kurtulan kullarından eyle.

Ey lutuf ve keremi sonsuz, ihsan ve ikramı sınırsız, af ve mağfireti nihayetsiz olan Rabbimiz sana yalvarıyoruz.

Bizi, rü'yeti cemaline erme şerefi ile şerefyab olan talihli kullarının zümresine dahil eyle.

ALLAHIM,
Sana, Resulün, Hz. Muhammed Mustafa'Sav. min mü-minlerin annesi Hz. Aişe validemize talim buyurduğu;

"ALLAHUMME İNNEKE AFUVVUN KERİMUN TUHİBBUL AFVE FE-FU ENNA" duası ile münacaat ve müracaat ediyor;

Allah'ım af edici olup affı sevdiğinin müjdesine inanarak ve güvenerek, bizi ve bütün inanları affeylemeni diliyor ve dileniyoruz.

Salih kullarından, rızana mazhar olduğuna inandığımız Ahmet YEŞEVİ Hz. lerinin dediği gibi " TÖVBE YARABBİ RAH-I HATAYA GİTTİĞİME BİLEREK GİTTİĞİME, BİLMEYEREK GİTTİĞİME" deyip, bilerek veya bilmeyerek, isteyerek veya istemeyerek işlemiş olduğumuz bütün hata, kusur ve günahlarımızın affını umuyor diliyor ve diliyoruz.

Çünkü Sen kudsi hadiste, "KALELLAHU TAALA ENE ZANNİ ABDİ Bİ" diyerek kulunun zannı üzere olduğunu ve zat-ı zülcelalin hakkındaki zanna göre muamele edeceğini Resulünün cihan paha sözleri ile müjdelemişsin.

Bize rahmetinle, merhametinle muamele eyle.
Bize kereminle, ihsanıyla, fazlınla ikram eyle.

Bizi bağışla bize merhamet eyle.
Tövbelerimizi dergâh'ı izzetinde kabul eyleyip MECCANEN AF VE MAĞFİRET EYLE..

ALLAHIM.
Varlığa anlam ve kıymet kazandıran, kat-ı muallana kabul buyurduğun "vema erselnake ille rahmetellil alemin" "Seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik. 21/107" diye tavsif buyurduğun habibi edibinin muhabbetine, Kur'anı azmışşanının kudsiyetine, İzzet ve azametinin hürmetine biz gafil, cahil ve günahkâr kullarını merhameten af ve mağfiret eyle.

Bizi, Kur-anı kerimi okuyan, anlayan, yaşayan talihli kullarından eyle.

Kur-anı kerimi dünyada arkadaş, kabirde yoldaş, ahirette şefaatci eyle.

Bizi, Kur-anı kerimin kerametiyle mükerrerem kıl.

YA İLAHİ VE YA RABBİ.

Bize, İman ile İslam ile Kur'an ile yaşamayı, son nefeste Kelime'î şahadetle, buyurun
HEP BERABER "EŞHEDÜ ENLA İLAHE İLLALLAH VE EŞHEDÜ ENNE MUHAMMEDEN
ABDUHU VE RESÜLUHU diyerek çene kapamayı nasip ve müyesser eyle.

ALLAHIM.

Yaptığımız bütün ibadat-ü taatlerimizi,
hayr-u hasenatlarımızı dergah-ı izzetinde makbul eyle.

Bizi birbirine karşı hakkı söyleyen,
hakta sabreden ve sabrı tavsiye edenlerden,
esmanı zikreden, nimetlerine şükreden, musibetine sabredip;

"GELSE CELALİNDEN CEFA,
YAHUT KEMANLİNDEN VEFA
İKİSİDE CANA SEFA

NARINDA HOŞ. NURUNDA HOŞ.

KAHRINDA HOŞ LUTFUNDA HOŞ" diyen, imana Kur-ana, İslam'a hizmeti CANA MİNNET
BİLEN talihli, razı olduğun "KUNTUM HAYRE ÜMMETİN UHRİCET LİNNASİ TEMURUNE
BİL MARUFİ VE TENHEVNE ANİL MUNKER" "Siz, insanlar için çıkarılmış en hayırlı
ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten men eder ve Allah'a iman edersiniz. (İla ahiri
ayeh) 3/110" ayetinde vasıfları ile işaret buyurduğun sevgili ve seçkin, mübarek ve
mümtaz kullarından eyle YA RABBİ.

ALLAHIM.

Bizi, şeytanın tuzaklarından,
nefsimizin haddi aşkın istek ve arzularından muhafaza eyle.

İyilik yaptığında sevinen,
kötülük işlediğinde pişman olup af dileyen,
nimetlerin karşısında şükredip nankör davranmayan,
hamdi bol, sabrı kavi, hidayete erdirdiğin, rızanı her şeyin üstünde tutan, MUVAHHİD,
MUTTAKİ, MÜCAHİD, MUTMAİN, MÜSTESNA, MÜJDELİ kullarından eyle.

ALLAHIM.

Bizi, kamil iman, salih amel, hayırlı ve huzurlu bir ömür ile umduklarımıza nail,
korktuklarımızdan emin eyle.

Af ve mağfiret ayıları olan şuhuri selase dediğimiz ÜÇ AYLARDAN zatına mahsus kıldığı
receb-i şerifin yirmi yedinci gecesinde, eşreful mahlukat halife-i ruyi zemin ve zatına
muhatap seçtiğin insanlar arasından beşeri temsilen huzuruna kabul buyurduğun ve
varlığı ile hayatımıza anlam kazandırdığın mana aleminin sır perdelerini araladığın
LEYLE-İ MİRAC hürmetine, gecemizi tebrik, tebşir ve teşrife gelen, çevremizi kuşatıp,
aramızda dolaşan, kimilerimizin başını okşayan, kimilerimizin sırtını sıvazlayan
meleklerin ve ervah-ı neyyir-i tayyibe sahibi,

başta Eşreful mahlukat, Fahri kaınat Hz. Muhammed Mustafa Sav. muhabbetine
ayıklarımızı ört kusurlarımızı bağışla.

Günahlarımızı af ve mağfiret eyle.

Ümmeti Muhammed hakkında, Milletimiz ve memleketimiz, aile efradımız hakkında hayırları feht, şerleri def eyleyip akıbetimizi hayr eyle.

İLAHİ, İZZET VE AZAMETİN HÖRMETİ, Zat-i zülcelalinin izzeti, Kur-anı mucizül beyanın kudsiyeti, Habibi edibinin muhabbeti ve beşere lutfettiğin MİRAC gecesinde bereketine,

İslam'a zafer ihsan eyle, Müslümanları aziz eyle.

Müslümanlar arasındaki fitne ve ihtilafları ref ve def eyle.

Mü-minleri nefis ve şeytanın şer ve hilesinden masun ve mahfuz eyle.

Filistin, Mısır, Irak, Suriye, Somali, Afganistan, Fas, Myanmar, Açe, Arakan, Doğu Türkistan vs. İslam ülkelerinde devam eden işgal ve zulümlere, kardeş kavgası ve muhalefetlere son verecek güç, kuvvet, hakta ittifak ve sebat, feraset ve basireti ihsan eyle.

Bilcümle bilad'ı müslimini her türlü arızı ve afaki kaza, bela, fitne ve afetlerden muhafaza eyle.

Ülkemizi ve milletimizi görülür görülmez kaza ve beladan, anarşi ve terörden, dahili ve harici düşmanların şer ve fitnelerinden masun ve mahfuz eyle.

Milletimizin arasında birlik ve beraberlik, sevgi ve kardeşlik his ve duygularını güçlendirip kuvvetlendir.

Yarabbi ülkemizi fitne ateşinde yakmak isteyen dahili ve harici düşmanlarımıza fırsat ve imkan verme. İçine çekilmek istediğimiz anarşi ve terör belasından millet ve memleketimizi muhafaza buyur.

Vatanımız bölmeyi, halkımızı birbirine düşman etmeyi amaçlayan DIŞ GÜÇLERİN MAŞASI VE TAŞERONU OLAN EŞKİYAYA KARŞI cansiperane mücadele veren emniyet ve asayiş kuvvetlerimizi ASKERİ, POLİSİ, SİVİLİ İLE HAIN TUZAKLARDAN MUHAFAZA, MÜCADELELERİNDE MUVAFFAK, NETİCE OLARAK MUZAFFER EYLE.

Yarabbi ricali devlet ve ulema-i dinimizi ictihad ve icraatlerinde isbatli eyle.

Gurur ve kibirden kaynaklanan İhtilaf ve iftiraktan muhafaza buyur. Adil ve ahlaklı davranmaya muvaffak eyle. Onları feraset, basiret, merhamet ve muhabbet ile muameleye muvaffak eyle..

Ümera, ulema, hukema ve ruesamızın arasına ittifak, ittihad, tesanüd, muhabbet, uhuvvet ihsan eyleyip, bizi onların ihtilaflarının İFTİRAK ATEŞİNDE YAKMA.

Bir asra yakın bir zamandır bu şeytan oyununa kurban vermiş olduğumuz binlerce vatan evlatlarımızın cümlesini ŞHADET ŞEREFİ İLE TEŞRİF, CENNET VE RÜYETİ CEMALULLAH MAKAMI İLE TALTİF EYLE.

Geride bırakmış oldukları kederli ailelerine sabrı cemil ecri kesir ihsan eyle.

ALLAH'IM.

Akıl ve kalbimizi yekdiğerimize karşı;

sevgi, şefkat, muhabbet ve merhamet,
hata ve kusurları af etme gönül zenginliği,
kardeşlik muhabbet ve uhuvvet duyguları ile donat.

YARABBİ VE YARABBUS SEMAVATİ VEL ERD.
Bizleri imanı kamile, ameli salihe ve ihlası etemme muvaffak eyle.

Bizleri KENDİNE KUL, HABİBİNE ÜMMET, KUR'ANINA TALEBELİĞE layık ve kabul eyle.

Emanetini kabzetme zamanına kadar bizleri emanetinde emin kıl.

Kabre iman ile girmeye muvaffak eyle. Evlatlarımızı salihlerden eyle.
Hanelerimize huzur ve saadet, bedenlerimize sağlık ve selamet, kazançlarımıza bolluk
ve bereket, işlerimize hayır ve muvaffakiyetler ihsan buyur.

Dertlilere lutfunla deva, hastalara hayırlı şifa, borçlulara kolaylıkla eda imkanı ihsan
eyle.

Dualarımızı Mekke'de, Medine'de, Safa'da Merve'de, Arafat vakfesinde yapılan RED
edilmeyen müstecap dualar cümlesine dahil eyleyip dergahı izzetinde kabule karin eyle.

REBBENA LATUZİĞ KULUBENA BADE İZ HEDEYTENA VEHEBLENA MİN LEDUNKE
RAHMETEN İNNEKE ENTEL VEHHAP. REBBENA ATİNA FİDDÜNYA HESENETEN VEFİL
AHİRETİ HESENETEN VEKİNA AZABEN NAR. REBİÇALNİ MUKİMESSELATİ VEMİN
ZURRİYETİ REBBENA VETEKEBBEL DUA. REBBENAGFİRLİ VALİ VALİDEYYE VELİL
MÜMİNUNE YEVME YEKUMUL HİSAB.

Esselatu vesselamu aleyke ya Resulallah,
Esselatu vesselamu aleyke ya Habiballah,
Esselatu vesselamu aleyke ya Nebiyullah,
Esselatu vesselamu aleyke ya seyidel evvelin vel ahirin.
VELHAMDU LİLLAHİ RABBİL ALEMİN.

Hayırların fethi, şerlerin def-i, Ümmeti Muhammed'in dünya ve ahiret selamet ve
saadeti, dualarımızın makbuliyeti gecemizin bereketi ve hasetsen ALLAH RIZASI İÇİN
ELFATIHA.

Necdet Erem

Mis Kokulu Gül

Unutmayınız ki!
Sevgi bir seviye işidir.

Sevdiğiniz kadar sevilir,
Sevindirmediğiniz kadar sevinirsiniz.

Sevmek ve sevinmek isteyenler,
hırs, haset ve tüm bencillik duygularını,

İçlerindeki muhabbet havuzunda eritip
Sevgi, saygı, hoşgörü ve paylaşma duygularına dönüştürmeli.

Sana verilmiş olan his ve duygular,
dikenini ile güzelim gülü koruyan goncaya benzer.

Gülü seven dikenine katlanır.
Tabi gönül bahçende kokusunu çevresine his ettiren
mis kokulu gülün varsa;

Necdet Erem

Mualla Mevkiler.

Yerine göre zırh ve silah,
yerine göre kalem ve kelam,
Yerine göre gönülleri fetheden bir selam.
Bulduğun halin hakkını ver tembellik etme VESSELAM.

Ne emin ol ne mükedder.
Sen vazifeni yap, gerisini Mevla hal eder.

Elbette düşünmeliyiz her an akıbeti hayatı,
kabr kapanmadı, imtihan bitmedi ki unutulım MEMATI.

Melekü-l mevet amansız takipteyken ardımız sıra,
başını kuma sokup kurtulacağını sananlar var aklın sıra.

Allah beşeri uyandırсын, bu nevm-i gafletten.
Bu kör gidişi görüp te kendini almak mümkün değil hayretten.

Hailimize şükretmeliyiz yinede,
Olamasak ta, olmamız lazım gelen vaat edilen mualla mevkilerde.

Necdet Erem

Muamma.

Muamma.

Ağladım,
Yine seni andım,
İçin, için ağladım.

Kara bastı,
Karaları bağladım.
Ağladım.

Yanasıca yüreğimi,
Dağladım.

Dargınım.
Ele güne,
Bana sana,
Dargınım.

Vurgunum,
Vurgun yedim,
Bu dünyadan sürgünüm.

Etrafına altın sırması,
Işıklar saçan güneşe dargınım,
Her şeyi, herkesi, aydınlatırken,
Cömertçe,

Bilmem neden bana,
Böyle davranır cimrice.

Neden içime bir hüzme olsun,
Aydınlık vermez,

Neden,
Her şeyi şefkatle okşarken,
Benim masumane akan,
Gönül göz yaşarlımı silmez,
Neden!

Dünyaya dargınım,
Genişliği ile kucaklarken,
Her şeyi,

Bana neden çok gördü,
Gönül verdiğim sevgiliyi.
Neden!

Kadere küskünüm desem,
Günah,
Ama,
Mümkün mü onunla,

Dövüşmeden,
Barışık yaşamak.

Acizlik bağıladı,
Güçlü sandığım,
Elimi kolumu,
Çaresizlik çevirdi,
Çare sandığım tüm,
Yolumu.

Hayat nedir,
Ölüm niçin,
Ölümsüzlük ne!

Değer mi?
Bir an önce,
Şimdi,
Ve az sonra,
Üç anlık dünya için
Teşvişe.

Boyun bükük,
Kanat kırık,
Yok takatim,
Yol uzak,

Yol ki,
Her anında,
Her yerinde,
Tuzak üstüne tuzak,

Azığım yok,
Bineğim yok,
Düşman zorlu,
Yük ağır,
Ve çok kutsal,

Çıkmazlardan çıkış yolu,
Birledir,
Biri bul kal,
Bire dayan,
Bire sarıl,
Birle ol.

Şu faniden,
Çek elini,
Birde öl,

Necdet Erem

Muhabbet Denizi

Şimşekler,
Bir birini kovalıyor,
Karanlıkları kovmak istercesine,
Yırtıyor, göklerin güneşi esir alan,
Kara koyu perdesi, rahmet yüklü bulutları.

Çakarken,
Şırakkkkkkkkkk,
Diye çıkardığı sesin ardından,
Gözleri perdeleyen ihanet perdelerini,
Yırtar, yırtar hayatın kıvrımları arsındaki esrarı,
Göstermeye çalışır, aşkına ihanet edelerin kör gözüne.

Göklerde şakırtı,
Yerde, yağmur damlarından
Gönüllerde tomurcuk verecek olan,
Sevda tohumlarına hayat verecek şıpırtı.

Yolarını bekleyen,
Yaratıklar adedince karasevdalı,
Çatlayan dudaklar ile yoluna yakılan,
Yüreği yanık karasevdalıların aşk türküleri,

Rahmet,
Merhametle ile el ele,
Koşuyor, muhtaçlarının ardından,
Emir aldıkları merhametliler merhametlisinden.

Çalıyor,
Her kapalı kapıyı,
Yokluyor, yıkık her yapıyı,
Muhtaç her gönüle o muhabbet denizinden
Hasret damırlı döküyor, ötelere muhabbet denizinden.

Necdet Erem

Muhabbet.

Muhabbetten yaratılmış mahlukat,
Mahbuplardan, bekleniyor sadakat,
Muhabbettir, Hakka vasıl tarikat,
Muhabbette standart, yok bilirim.

Bir vücudun, azasıdır müminler,
Bir can yansa, bil cümlesi iniler,
Yunus ol ki, gelsin gökten siniler,
Muhabbete, hiç engel yok bilirim.

Mahlukatla, kur muhabbet bağı,
Sakinmadan, ser sevdanın ağı,
Hesap etme, bir sineğin yağı,
Muhabbette, art niyet yok bilirim.

Muhabbettir, mahlukatın mayası,
Aşktan gelir, müminlerin hayası,
Saklı kalmaz, zalim hain foyası,
Muhabbette, ihanet yok bilirim.

Necdet Erem

Muhelif Bir Ses

Yine bir yaprak düştü, ömür denen takvimden,
Gelin tövbe edelim, dar mezara girmeden.
Yarın diye özlerken, işte artık dün oldu.
Dünler ile bu günler, yarınlara yol oldu.

Umut ile beklenen, her yarın dün oluyor.
Bir gül goncası gibi, akşam olup soluyor.
Hayat denen oyunda, gece perdeler iner.
İnsanoğlu bilemez, ne gün rabbine döner.

Hızır olmalı her an, ecel gelmeden cana.
Ölümün koşaradım, geliyor senden yana.
Düşünmek lazım gerek bu hayatın sonunu,
Allah yalnız bırakmaz, iman eden kulunu.

Kur'anı dinleyelim, yaşayalım her nefes,
Allah emir verirken, çıkmaz muhalif bir ses.
Mümin denilen kişi, lebbeyk deyip bağlanır.
Hakka dilbeste gönül, aşk oduyla dağlanır.

Necdet Erem

Muhammed Arza Geldi.

Mimsiz temel üstüne, kurulmuş medeniyet,
İnsanlığa kast etmiş, taht kurmuş edeniyet.

Gözlerini kapatmış, ne dünü ne yarını var,
Evladını yen vampir, dünyayı sanıyor yar.

İnsanlığa müjde var, saadet diyarından,
Ölüm öldürülmüştür, ilan eder Hıradan.

Ehramlar tepe takla, putlar ki yerde yatar.
Kafir hiddete gelmiş, tozu dumana katar.

İlim hikmet elinde, cehle meydan okuyor,
Bu küfrün bataklığı, ne de çirkin kokuyor.

Kâbe'den yükselen Nur, karanlıkları kovdu,
Nemrutlar, Firavunlar, can evinden vuruldu.

Kıyamet kopsa bile, cehle yok artık zafer,
Kemalat hayat buldu, payidar ve muzaffer,

Dü cihan mamur oldu, doğdu sultanı ervah.
Küfrün tahtı yıkıldı, mazlumlar buldu penah.

Yerler gökler secdede, beklerdi binlerce yıl,
Muhammet arza geldi, putperestlik sen yıkıl.

Necdet Erem

Muhammedim.

Hasretinle yanarım, kıl maveradan nazar,
Rahmetellilalemin, adın Kur-an'da yazar,
Sünnetin hakikati, küfrün fendini bozar,
Karanlığa ışıksın, Güneşim Muhammedim.

Dünya ukba aşkınla, dönüp ederken pervaz,
Mü-min senin dersinle, Allah'a eder niyaz,
Açtığın nurdan şehrah, âleme veriyor haz,
Aşkınla pür sevdayım, Sevgili Muhammedim.

Senden sonra bu dünya, artık yaşanmaz oldu,
Sevginin kardeşliğin, yeri kin nefret doldurdu.
Mütebessim yüzleri, düşmanlıklar soldurdu,
Bırakma bizi nolur, Umudum Muhammedim.

Cebeli nurda müştak, âşıklar yolun gözler,
Ne olur gel Sultanım, dermansız kaldı dizler,
Hakka giden her yoldan, sana çıkıyor izler,
İzlerinden ayrılmam, Rehberim Muhammedim.

Yine bir kutlu doğum, ufkumuza serpti nur,
Âlem aşkınla coştı, bilcümle buldu huzur.
Küfür zeval buluyor, gel asra mührünü vur,
Ey Risalet tahtının, Sultanı Muhammedim.

Necdet Erem

Muhtacım.

Muhtacım.

Sensiz olmasam da, bir gün bitecek,
Sensiz geçen anda, sabra muhtacım.
Elimden çıksa da, tüm hatıralar,
Sensiz kalan günde, sana muhtacım.

İçimdeki hasreti, hiç atamadım,
Dönüpte gayrıya, bir bakamadım,
Gördüm ki ölsen de, unutamadım.
Yine her zamanki gibi, sana muhtacım.

Artık kavuşmamız, öteye kaldı,
Sen gidince, gönlüm hasrete yandı,
Boş gönüle artık, baykuş dadandı,
Seni görmek için, rüyalara muhtacım.

Necdet Erem

Muhtaç Etme Allah'ım.

Ne dilde ne ırktadır, insan için fazilet,
İmandan nasipsize, ancak yakışır zillet.
Allah'a kulluktur, saadet denen nimet.
İman ile göçmeyi, nasip eyle Allah'ım.

Hayat dediğin ne ki, yaşadığın son nefes,
Zevkine doymadığın, pişman eden bir heves,
Düşenin dostu yoktur, gayriden umudu kes,
Aciz kullarına sen, muhtaç etme Allah'ım.

Ruhlarımıza ebet, diyarından davet var,
Gör ki koskoca dünya, hayaline gelir dar.
Ömür kısa, işler çok, yoktur burada karar,
Gönlümüzü gafletten, uzak eyle Allah'ım.

Gönüller gül bahçesi, diller onun bülbülü,
Zakir gönlünde açar, Firdevs bağının gülü,
Aşk-ı Hudadan mahrum, yaşayan bil ki ölü,
Kalbimizde aşkını, noksan etme Allah'ım.

Nur serpilir cihana, iman denen kaynaktan,
Rabbim sen koru bizi, zalim nefse uymaktan,
Ölmek çok daha güzel, gaflette yaşamaktan,
Son nefeste imandan, ayırma sen Allah'ım.

Necdet Erem

MUSA DİNİNDE

Azgın itin sonu uyuz demişler,
Ey israil, hazırmısın sonuna?
Katlettiğin canlar arşa gitmişler
Caniliğın kar kalır mı yanına?

Ey işgalci çete, kahrolasın sen,
Nerden çıktın insanlığın yoluna.
Bulunurmu san, insandır diyen,
Ölüm fermanı, taktın boynuna.

Her kul kaderini kendisi yazar.
Fermanını alıp takar boynuna.
Eceli gelen it, kudurur azar.
Gireceği kabri, eliyle kazar.

Nice mazlumların ahı var sende.
Bu canilik, gidiyor mu hoşuna.
Olmuşsun alçak şeytana bende,
Canavarlık varmı Musa dininde.

Necdet Erem

Mübtela.

Müjdeler olsun tüm insanlığa,
Zaman dayandı artık beklenen altın çağa.

Simyacı paslı demiri altın edecek iksiri buldu.
Ruhları yoran dünya denizinin azgın dalgaları duruldu.

Güneş doğuyor batıdan, müjdeler olsun bitti gece,
Dudaklarda saadet türküleri, her dilden hece, hece.

Yıkıldı nemrutun, firavunun, şeddadin diktiği dar ağacı,
Nice asırlardır özlemle beklenen bu günler için çekildi sancı.

Bir yiğit küller arasından kalktı dirildi.
Aşkla koştu, durmadan koştu, bir yay gibi gerildi.

Milliyet memleket gözetmedi, hizmet ederken insanlığa,
Verdi kutlu müjdeyi, korkmayın bitti karanlık çıkıyoruz artık aydınlığa.

Etrafında toplandı kutsiler ordusu saf, saf,
Kilitlenip hedefine, durmadan çalışır etmezler boş bir tek laf.

Elinden tutmak için arar bir düşkünü,
Yasa girer, kara bağlar, görürse dargın ve bir küskünü.

Adı muhabbet fedaisi, yok husumete ayıracak zamanı,
Ona böyle emretmiş, Allah'ı, Peygamberi, Kur'anı ve İMANI.

Ölmek var dönmek yok, ölümsüzlüğü kazanma yolundan,
Emin adımlarla yürür, imana, İslam'a HZİMET büyük olsa da boyundan.

Ta bezmi eleste demiş, bir kere kalubela,
Aşk şarabın içip, olmuş sonsuz ilahi aşka mübtela.

Necdet Erem

Mürşidi Beklemekte.

Karanlık dağılıyor,
Yakındır artık sabah.
Sabahı bekleyenler,
Sizlere vardır felah.

Zulmet, zulüm el ele.
Geçti nasıl, bunca yıl.
İnsanı insan yapan,
Değerler gitti sele.

Yeniden kuracaksın,
Özlediğin dünyayı,
Ortaya koyacaksın,
Gönlündeki sevdayı.

Yoruldu yollarını,
Bekleyen sevdalılar.
Baksana birkaç yüzyıl,
Hasretle seni bekler.

Şarkı, garbı dünyanın,
Bekler iken yolunu,
Sende biraz gayret et.
Bozu ver bu oyunu.

Yaş tükendi gözlerde,
Bak artık akıyor kan.
Yolun sonu göründü,
Sende uykundan uyan.

Güneş doğdu, kalk artık.
Ufukta yükselmekte,
Gaflette olan beşer,
Kendisine gelmekte.

Ne çare bu uyanış,
Varmak için maksada.
Cenneti'de unutmuş,
Mürşidi beklemekte.

Necdet Erem

Mürşitsiz Olmaz

Yollar bir değil ki, meçhul ve sonsuz,
Zorlu ve zorunlu, insan umutsuz.
Emir haktan gelmiş geri kalınmaz.
Bu yollar unutma, mürşitsiz olmaz.

Derdini bilene, bulunur derman,
Hayat denen oyun bilki çok yaman,
Tabibini bulan, çaresiz kalmaz.
Bu yol çok çetindir, mürşitsiz olmaz.

Her geleni mürşit, sanıp sarılma,
Hatalar senindir, sakın darılma.
Bu yol engebeli, düşmeyen kalmaz.
Kalkmak ister isen, mürşitsiz olmaz.

Kanarsan nefesine, düşersin dara,
Ruhunda açılır, dermansız yara.
Allahtan gafilsen çare bulunmaz.
Unutma hak yolu, mürşitsiz olmaz.

Kur'ansız olmaz, Nebisiz olmaz.

Necdet Erem

Nadim Olan Ol.

Hayat bir süreçtir, her anı farklı,
Her etap, bir biri, içinde saklı,
Farklı düşünceler, hepside haklı.
Başı meçhul, sonu mevhum yol.

Ölüm yok oluyor, ölünce meğer,
Hayat onla varıp, sonsuza değer,
Hakikat yüzünü, görürsen eğer,
Faniden bakiye, yüzün dönen ol.

Burada başlamaz, ki burada bitsin,
Ruhun ebed ister, ömür ne yetsin.
Bırak sen her şeyi, yoluna gitsin,
Hakikat balıyla, dolan petek ol.

Şikayet hak değil, haddin bilene,
Bak neler verilmiş, senin eline,
Sonra herkes güler, garip haline,
Hatasını görüp, nadim olan ol.

Necdet Erem

Namaz

Namaz, başların tacı, tüm dertlerin ilacı.
Namazsız kalan mümin, çeker tarifsiz acı.

Miracıdır müminin, arzdan arşa yükseliş,
Fani dünyaya bedel, firdevslere yöneliş.

Mevla sermaye verdi, her gün yirmi dört saat.
Yirmi üçü dünyana, birini Allah'a sat.

Kurtar nefsin şeytanın, elinden iradeni.
Onlar aldatıp durur, isyankâr eder seni.

İtaatin tek yolu, rabbe lebbeyk demektir.
Gönlünden fanileri, iman ile silmektir.

Gafletten kurtuluşun, bir tek yolu namazdır,
Namazsız geçen ömrün, sonu ah ile zardır.

Ne olur Ey kardeşim, kanma tembel nefsine,
Namazda bir zorluk yok, yazık etme kendine.

Gözümün nuru dedi, namaza sultanı Rusul.
Namazı huşuyla kıl, bütün dertlerden kurtul.

Necdet Erem

Namaz.

amaz bir rafineri, temizliyor kirleri,
tedede cennet bekler, inanan müminleri.

Ukbaya giden yollar, benzemez ki dünyaya,
Namazı terk edenler, sıratıda kalır yaya.

lk menzili kabirdir, hem karanlık hem çok dar,
Namazsız giden kula, hesapsız zorluklar var.

Kıl namazı, ey insan, ne zorluk var ne zarar,
Namazdan mahrum ruha, inan dünyada gelir dar.

Necdet Erem

Namazda.

Bak kainat uyanık, Yüce Rabbe niyazda,
Yerde gökte ne varsa, hep beraber namazda.

Ey beşer nedir halin, ne diye gaflettesin,
Mahlukat zikrederken, sen hangi sevdadasın.

Necdet Erem

Namu Nişan.

Hayat dediğin ne ki, gördüğün basit bir düş,
Rahimden başlayarak, kabre kadar yürüyüş.
Düşe kalka bin zahmet, yokuşları nede sarp,
Kurtulan yok elinden, her canı eder harap.

Bir ömür düşe kalka, hayat yolunda koş, dur.
İmansız bir hayatta, yaşanan her şey boştur.
Kulak ver kalbindeki, sonsuzluk feryadına,
Uyduñ nefse şeytana, Allah gelmez yâdına.

Çocuklar gibi kandın, zevk denen tuzaklara,
Her hasret yüreğinde, açtı kapanmaz yara.
Şöyle bir bak maziye, sanki büyükçe mezar,
Ömrünü bir bir yuttu, yok edip, azar, azar.

Unutma bütün ruhlar, ten kafesinde kuştur,
Terk eyle masivayı, maverada buluştur.
Satırlar sır deryası, okyanuslar bir damla,
Olmasın senin işin, sakın nam-u nişanla.

Artık aç kalp gözünü, sırrını gör hayatın,
Esiridir tüm canlar, tehdit eden mematın.
Gafletten uyan artık, dön seni yaratana,
Belki merhamet eder, bunca cürmü hatana.

Necdet Erem

Nasıl Geleyim.

Başkası girmesin, asla kalbime,
Sar tüm benliğimi, bensiz kalayım.
Tükendi sözlerim, bitti kelime,
Sil defterden beni, sensiz kalayım.

Sanki bir ahtapot, zalim kolları,
Hasreti kesmiştir, bütün yolları,
Anlatmak doğrumu, bilmem bunları,
Lal olsun dillerim, dilsiz kalayım.

Bahar çiçeklerim, hüzün kokuyor,
Umutlarım her gün, bir bir ölüyor.
Dostlarım ağlarken, düşman gülüyor,
Bilemem bu halimle, nasıl güleyim.

Geçmişe bakarak, yaşarır gözüm,
Şu deli gönlüme, geçmiyor sözüm.
Yok, kalmadı sana, bakacak yüzüm.
Özler misin beni, nasıl bileyim.

Hayatı tükettim, gaflet içinde,
Nasıl yaşamışım, hangi biçimde,
Yanlış tercih yaptım, en son seçimde,
Huzuruna bilmem, nasıl geleyim.

Divanına hangi, yüzle durayım.

Necdet Erem

Nasıl Sabreder

Sıkıldım hayatın zorluklarından.
Yaşamak bumudur bilemiyorum.
Gözlerim umutsuz bir arayışta,
Aradığım şeyi bulamıyorum.

Manasız geliyor, geliş gidişler.
Ömür bir uzun yol, iniş çıkışlar.
Herkes kendi için, yaşar, anladım,
Değmezmiş gayrıya bu ağlayışlar.

Sevgi dedikleri, kuru bir yalan,
Acıdan başka, yok geriye kalan.
Aşkı Leyla değil, garip mecnunu.
Çöllerin sıcacık, bağrına salan.

Ellerim gevşedi artık hayata,
Tutunmak istemem, elden çıkana.
İçimde kabaran, bir garip duygu,
Bak aldanma diyor, sen bu yalana.

Lafta çok kalaymış, mevlayı bulmak,
Bulup ta, hakiki aşkıyla yanmak,
Kurtulup masiva tuzaklarından,
Aşkı hakikinin bahrine dalmak.

Nadiren bulunur gerçek aşıklar.
Herkes kendisini Yunusu zan eder,
Taptuğun narında yanmayan nadan,
Mevla ateşine nasıl sabreder.

Necdet Erem

Nasıl Unuturlar

Dünya hayatı bir yol,
İnsanda bu yolda bir yolcudur.
Yolcu varacağı yere göre yol alırsa zarar etmez.
Vardığı yerde iltifata mazhar olup mükafat görür.
Yolun hakkını vermez asilik ederse yolun sonu hüsrana olur.

Gittiği her yerden geri dönenler.
Geldikleri yere döneceklerini NASIL UNUTURLAR?

Necdet Erem

Nazarı Gaflet

Aşk, aine-i maşukta, mecazen eylerse tecelli,
Gönül, mahbub-i ezelide karar kılar besbelli.
Her asıl numunelerle nikaplı nazarı gafletten.
İlimle yırtıp hicabı, kurtulmalı cehaletten.

Necdet Erem

Ne Arar.

Gurur, kibir, azamet,
İlah olana yarar.

Aciz olan bir kulda,
Bu sıfatlar ne arar.

Necdet Erem

Ne Diye.

Sevene cefayı, reva görene,
Muhabbet sunana, eza edene,
Ardına bakmadan, geçip gidene,
Bunca fedakarlık, bilmem ne diye.

Her şeyi hak edene, verelim derim.
Bende bu dünyadan, bir gün giderim.
Açılır haşır günü, amel defterim,
Hesabı zor olan, sevgi ne diye.

Gözündeki damla, oluyor deniz,
Sarıp soluyor, gül rengi beniz,
Değmez bu acıya, bir gün bezeriz.
Bitecek sevgiden, feryat ne diye.

Bul gerçek maşuku, ver sen sevgini,
Değiştiriversin, hayatının rengini,
Kaç haramdan, ol ahiret zengini,
Ateşe sokacak, sevda ne diye.

Necdet Erem

Ne Faydası Var

Mum sönüp karanlığa gömüldükten sonra,
karanlığa karşı vermiş olduğu kahredici mücadelenin ne önemi var?

Aydınlığını, sonsuza kadar devam ettirecek bir filme kaydetmediyse!

İnsan hayatı mumdan farklını sanki?

Fani dakikalar, iman ve ibadet ile
beka tarlasında sümbüllenip,

saadeti ebediye mahsulünü vermezse,
yok olmaktan kurtulabilir mi?

Sen kendini yokluğa mahkûm ettikten sonra,
geride bırakacağın malın mülkün şan ve şöhretin
NE MANASI, NE FAYDASI VAR?

Necdet Erem

Ne Gam.

Yeniden doğmak için
Giriyorsan toprağa,
Ne gam.

Sonsuza yelken açıyorsan
O an.

Kıskanıyorum seni ta yürekten
İnan.

Baharda dallardan,
Göz kırptığın zaman.

Bende istiyorum en az senin kadar,
Sonsuzluğu.

Sevmiyorum ruhumu boğan
Bu yalnızlığı.

Hasretim bitecekmi,
Bilmiyorum.

Maalesef yarınımı
Göremiyorum.

Şen.
Önümde ışığım ol.
Elimde asam.

Hayatta kalabilmek için,
Sana yaşlansam.

Necdet Erem

Ne Güzel! ! !

İnsan için en önemli şey!
Farkında olabilmek hayatın,
Ve anlayabilmek yaşamı.

Kim olduğunu.
Nerden geldiğini,
Nereye gitmekte olduğunu,

Kim tarafından,
Ve niçin gönderildiğini,

Neden yaşadığını,
Nasıl yaşaması lazım geldiğini.
Anlamalı, araştırmalı.

Maksadı bilinmeyen bir şeyin,
Ne manası bilinir,
Nede maksadına uygun bir münasebeti.

Her şeyden önce,
Bir anlam kazandırmalı,
Şu yaşam denilen,
Zorlu mücadeleye,

Hayat bir yük,
Dünya bir zindan,
İnsanlar bir esir olmamalı,
İdam emri verilmiş,
Ve infaz gününü bekleyen.

Konuşmalı sözünü sakınmadan,
Amma sakınmalı,
Nereye gittiği bilinmeyen
Sözü söylemekten.

Söz var ki kese savaşı,
Söz var ki kestire başı,
Söz var ki ağulu aşı,
Bal ede yedire bir gün.

Diyen yunus bilinmeli,
Diğer söz sultanları ile birlikte,
Bakmalı onlara ders almalı hayat adına.

Evet, Tanıyabilmek kendisini,
Onu insan eden değerleri,

Ve Özünü,
sözünü bilmek
Eline diline ve beline sahip olabilmek.

Kısacası insan adına yakışır,

İnsan olabilmek...
Ne güzel

Necdet Erem

Ne Hayır Gelir

Evet,
Ben her manası ile
haktan ve hakikatten yanayım.

Akıl, marifete ehil olup,
hakka hizmet ettiği sürece,
yaratılış gayesine uygun bir akıldır.

Hakkı anlamayan, anlamak istemeyen ve muhalefet eden, hakka sağır, hakikate kr
akıldan sahibine ve içinde yaşamış olduğu insanlık ailesine zarardan, fitneden başka ne
hayır gelir?

Necdet Erem

Ne Kadar Küçük Kalıyor

İnsan yaratıldığı günden beri, üzerinde yaşadığı dünyayı hatta imkânların el verdiği ölçüde dünyanın içinde bulunduğu uzayı tanımaya ve tanımlamaya çalışıyor.

Amma maalesef bütün bunlara rağmen;
eşyayı isimlendiren, maddeyi şekillendiren, varlığı değerlendiren kendisini önem ve büyüklüğü nispetinde tanımayı ve tanımlamayı düşündüğü söylenebilir mi?

Hayret;
Kainat hilkatinin büyüklüğünün farkında olan İmanlı insanın yanında ne kadar küçük kalıyor değil mi?

Necdet Erem

Ne Mutlu

Kişi rüyadan uyandığında,
yaşadıklarını gerçek zan ettiği kadar acı duyar.

İnsan hayat rüyasını gerçek zan ederek yaşıyor.
Ölüm ile uyandığında, ruhunda her zaman his ettiği halde;
inanmak ve hazırlanmak istemediği, yaşamın gerçek yüzü olan ebedi alem ile
karşılaştığında yaşayacağı şaşkınlık görölmeye değer.

Ne mutlu kalbinin, ruhunun sesi ile ilahi ikazları dikkate alıp, bulunduğu fani hayatta
gideceği ebedi ve gerçek hayatın gerektirdiği gibi yaşayanlara.

Necdet Erem

Ne Olur

Düşmana yakışır, kalleslik zulüm.
Yiğide yakışmaz, gaflette ölüm.
Fitneye aldanma, ne olur gülüm.
Düşmanı haline, güldürme nolur.

Çalış geç herkesi, arkada kalma,
Cehlinle düşmanı, hevese salma.
Uyanık ol sakın, nefesine kanma,
Dostları arkandan, ağlatma nolur.

Karanlığa küfür, kazanç değil bil,
Ağlamak sızlamak, marifet değil,
Zalime baş kaldır, sen hakka eğil.
Mazlumu sahipsiz, koma ne olur.

Baş olmayan kuyruk, olur sürünür,
Cihadın ardından, cennet görünür,
Koyunun postuna, kurtlar bürünür,
Maskeli düşmana, kanma ne olur.

Dikkat et çevrene, herkes yarışta,
Yalan sözlere bak, her kes barışta,
Kansız toprak yok ki, hiçbir karışta,
Düşmanlara fırsat verme ne olur.

Necdet Erem

Ne olur kuru nardan.

Suç benim, Suçlu benim.
Taş kesilmiş bedenim.
Şaşırdım ne yapayım,
Çaresiz kalan benim.

Bir labirent, bedenim,
Ruhum içinde tutsak
Açık gibi dursa da,
Çıkışları hep yasak.

İşte hayat denilen,
Azgın dalgalı deniz,
Ağlayarak gelmiştik,
Ağlatarak gideriz.

İki ucu karanlık,
Dar bir koridordayız,
Rahimden geldiysek de,
Kabirden de gideriz.

Ey Sulatanı Kainat,
Kapına geldim bu gün.
Yaşadığım bu hayat,
Sürgün üstüne sürgün.

Diliyorum affını,
Yaptığım günahlardan.
Ey Rahmanir Rahimimim.
Ne olur kuru nardan.

Necdet Erem

Ne Olur.

Her Şey hayat ile kazanır değer,
Doğru kullanmazsan, seni terk eder,
Ummadiğın anda, bırakır gider,
Hayatı anlamlı, yaşa ne olur.

O haktan emanet, ihanet etme,
Gafillere kanıp, sakın zayetme,
Korumak zor bir iş, ileri gitme,
Hayatı anlamlı, yaşa ne olur.

Basit Şeyler için, eyleme keder,
Elem denilen Şey, onu katleder,
Farkına varmazsın, elinden gider,
Hayatı anlamlı, yaşa ne olur.

Genliğin hevesi, aldatmasın haa,
Dünyaya bir defa, geliyoruz yaa,
Ciddi ol bu hayat, kaldırmaz Şaka,
Hayatı anlamlı, yaşa ne olur.

Dünü yok, yarını var mı bilinmez,
Nasıl gelir, nasıl gider, sezilmez,
Neremizde gizli, asla görölmez.
Hayatı anlamlı, yaşa ne olur.

Necdet Erem

Ne Zaman Güler.

Kapıldım, nefsimin, çılgın seline,
Vefasız dünyanın, azgın yeline,
Bakıver beşerin, garip haline,
Bilmez nerden gelir, nereye gider.

Hayat bir gurbettir, yok ki sılası,
Her gönülde sızlar, sevda yarası,
Yiğide ar değil, bahtın karası,
Bilinmez yüzüne, ne zaman güler.

Dert, elem, hayatın biberi tuzu,
Tecelli edecek, yazılmış yazı,
Sabret biter bir gün, kalbinde sızı,
Gelen nasıl olsa, sonunda gider.

Çok hikmetler vardır, inan her şeyde,
Ona deliller var, dağda, denizde
İman parıldıyor, mü-min gözlerde,
Çekilen çileler, çok sürmez biter.

Gam etme bu dünya, değmez teşvişe,
Huda nigebandır, bil ki, her işe,
Güç yetmez, karışma sen bu gidişe,
Her şey Ondan gelmiş, ve Ona döner.

Necdet Erem

Nede Çok.

Dünya iki kapılı bir han, üstünde yok tavanı,
Dünü yok yarını yok, yutmuş her kes yalanı.

Gelenler bir bir gider, sonunu düşünen yok,
Herkeste bin bir telaş, aldananlar ne de çok.

Necdet Erem

Neden E V E T?

MUKADDESAT-I MİLLET İÇİN CAN VERMEYİ CANA MİNNET BİLEN ECDADININ mukaddesatına ihanet edip mukaddesatı İHANET İLAN EDEN zihniyeti ve temsilcilerini sandığa gömmek ve haddini bildirmek için avazım çıktığı kadar E V E T.

Neden E V E T? ? ?

Unutmamalı millet, yapılan ihaneti,
Yüz yıllardır çekeriz, darbelerden zilleti.

Entrika hile ile, bu halk gelmişti dize,
İşte nihayet geldi, tarihi fırsat bize,

Çöreklenmiş çeteler, devletin tepesine,
Lanet diyelim artık, darbelerin hepsine,

Kafes, balyoz, sarıkız, oraj ile testere,
Bunca silah söyleyin neden gömüldü yere.

Her on yıla bir nota, yirmi dedimi darbe,
Şu millet her darbeye, bir nesli gömdü yere.

Bu alçakça gidişe, Artık yeter demeli,
Millete ihanetin, cezasını vermeli.

Evladımı öldürtür, Aktütün, Dağlıcada,
Heronlar haber verir, teröristler pusuda,

Anarşi olsun deyu, alınmaz hiçbir tedbir,
Sokaklara dökülüp, şehitler ölmez denir.

Hak ettiği dersini, hanine vermek için,
Hayır diyen gafile, bir kalem geçin deyin.

Bırakalım mavalı, yazmakla bitmez bu dert,
Sandıkta hep beraber, artık diyelim E V E T.

Evet.

Bende bir 12 Eylül mağduru olarak, anti demokratik uygulamaları, darbe anayasalarını, vesayetçi zihniyeti, her on yılda bir muhtırayı, her yirmi yılda bir rutin hale gelmiş olan darbeleri, ana kuzularını dağın kurduna servis yapan hainleri, milletin alın teri ile alınmış silahları millete karşı kullanmak için toprağa gömen zalimleri, çeteleri ve çeteleşmeleri, Çanakkale geçilmez diyen ruha ihanet edenleri, hukuktaki çifte standartları, elitlerin saltanatını, şişman kedilerin hakimiyetini, bürokrat diktatoryasını, Truva atı boyalı basının profakatif kışkırtmalarını, ahbap çavuş ilişkilerini, halkı cahil görüp aşağılayan zihniyeti, bidon kafalı, göbeğini kaşıyan adam benzetmeleri yapan zihniyeti, MUKADDESAT-I MİLLET İÇİN CAN VERMEYİ CANA MİNNET BİLEN ECDADININ mukaddesatına ihanet edip mukaddesatı İHANET İLAN EDEN zihniyeti ve temsilcilerini sandığa gömmek ve haddini bildirmek için avazım çıktığı kadar E V E T.
Hem de sonu kadar.

Necdet Erem

Neden Saydın Sen Yerinde.

Geri kalmışlığımızı dindarlığımıza ve kur-an kültürümüze bağlayan akli evvel bir arkadaşa yazdığım cevabi 2. şiirimdir.

NEDEN SAYDIN SEN YERİNDE

Geri kaldığımız zamana, ne olur biraz iyi bak.
Geri kalmışlığı Kur-ana, fatura etmek değil hak.

Kur-an elimiz de iken, biz herkesten, önde idik.
Aldılar elimizden Onu, ozaman bizler yenildik.

Osmanlı geridemiydi, Muasırı milletlerden,
Sen geri kaldı isen, hesap sorulmaz mı senden.

Akdenize gölüm diyen, kıtadan kıtaya giden,
Viyanadan Hindistana, Yemende Moskova diye.

Verdik Kurtuluş savaşı, kurtardık kutsal vatani,
Fakat terk ettik Kur-anı, bizi beraber tutanı,

Osmanlı bir devlet idi, yok idi öyle bir millet.
Tefrika fikri getirdi, bizlere ilaçsız bir illrt.

Türkü, kürdü, acemiyle, Boşnak, Pomak, Çerkeziyle,
İnananlar kardeş idi, Kur-anın Hak kelamiyle.

Çıktık kur-anın dışına, düştük düşmanın ağına,
Milleti bölüverdiler, fikrin bir sağ bir soluna.

Bitti kardeşlik bu yurttta, ilim irfan mahkum rafta.
Dinsiz hayat hayvanatta, bak millet yatalak hasta.

Yıkılmıştı Japon, Alman, olmuşlardı yerle yeksan.
Bak şimdi Japon ve Alman, vermiyor kimseye aman.

Teknik fenni gelişmeler, hepsi bu yüz yıl içinde.
Elinde Kur-an mı vardı, neden saydın sen yerinde.

Kur-anı terk edeli millet, içinde başladı illet.
Düştü tembellik ağına, başladı milli sefalet.

İlme düşman dinsizliktir, dinsizlik bir rezilliktir.
Kur-an Allah kelimidir, Ona uymak, Onu sevmek insan için Azizliktir.

Necdet Erem

Nedir Bu Halim

Hayat bir hayalmiş, çok geç anladım.
Çaresiz halime, bakıp ağladım.
Artık umudumu, Hakka bağladım.
Bilemedim dostlar, nedir bu halim.

Hazan esti, umut bağım bozuldu.
Gönül kuşum, can evinden vuruldu.
Hükmüm için, yüce divan kuruldu.
Bilemedim dostlar, nedir bu halim.

Bilinmezler artık, bir bir çözüldü.
Vakit çattı, yolcu yola düzüldü.
Sevenlerim, bu halime üzüldü.
Bilemedim dostlar nedir bu halim.

Bir yapıydım, her gün bir taş yıkıldım.
Bıktım artık, ben dünyadan sıkıldım.
Kör şeytanın, tuzağına takıldım.
Bilemedim dostlar nedir bu halim.

Necdet Erem

Nedir Ey Yar.

Yakar canım, od-i aşkın, bikarar eyler beni.
Lisanımda ah-u efgan, inletir her dem beni.
Nedir ey yar, nedir bu naz, nedir ettiği sitem.
Aldın aklım, saldın derde, derbeder ettin beni.

Perişanım cihan içre, dünya gurbettir bana,
Yandı canım, soldu benzim, elverir derdin bana.
İçim hicran, didem giryan, bilmezem ne edeyim,
Neye baksam, nere gitsem, yol çıkar senden yana,

Dünya gurbet, garip kaldım, hasretin yakar beni.
Her gün derdim tazelenir, hicranım boğar beni,
Yeter ey yar, yeter artık, vazgeç cev-r-u cefadan.
Ruz-i mahşerde hesaba, çekmeden Allah seni.

Yanar canım, kanar yaram, kimse bilmez halimi,
Arz edemem acizana(*) , gizlerim ben halimi,
Tükendim bak, takatsizim, çekmeye dermanım yok,
Duy sen artık, arşa çıkan nalan-u feryadımı.

Nedir zumlun, nedir ey yar, bu zulümde hazmı var,
Bilmez misin cev-r-u cefa, eder kalbim tar-umar,
Ben hakkımı helal ettim, sanma ki yoktur hesap,
Her mazlumun hakkın sorar, bir Adili Mutlak var.

(*) aciz kimseler

Necdet Erem

Nedir Hayat.

Hayat neydi ki,
Her yerde rastlanan,
Amaç neydi,
Şu yaşamdan beklenen.

Dağda, denizde,
İçinde dışında,
Dünyanın her yerinde,
Numayan.

Belki uzayda da
Bir şekilde,
Henüz sırrı,
Anlaşılmayan.

Ama her yerde,
Ölüm tarafından
Amansız, kovalanan.

Yaşam,
Bir nimet miydi,
Sahiplenilen.

Yoksa bir cezamıydı,
son nefese kadar özenle
korunmak zorunda kalınan.

Herkes yaşamak ister,
Sonu sevimsiz bir yaşlılık,
Korkunç bir ölüm ise,
Bilemem neden!

Beyaz bir çuval,
Karanlık bir çukur,
Dar bir oda, ve yalnızlığa terk edilen,

Yoksa!
Şu canı bir veren!

Yok ise!
Şu fizikten öte,
Hayattan bir beklenen,

Son duraktan,
Sonsuza
Açılan,

Nedir hayat?
Nedir yaşanan?

Uğruna her an,
tarifsiz dertlere katlanılan.

Bence inşan ömrü,
Biri kulağına,
Diğeri musallada beklerken,
Ardından okunan,

İki ezan arasında,
Sadece var olduğu sanılan.

Necdet Erem

Nedir Zaman.

Her Şeyi o sanıp, ona bağlandık,
Uçup gittiğinde, nasıl aldandık,
Bir anda bitince, aşışıp kaldık,
Bir varmış, bir yokmuş, zaman dediğin.

Umutlar bağlandı, hayali tele,
Ömürler akıp ta, gidiyor sele,
Sanki biri bize, ediyor hile,
Yoluna tuzakmış, zaman dediğin.

Başı sonu nerde, kimse bilemez,
Bir gidişı var ki, asla sezilmez,
Gitti mi bir kere, geri gelemes,
Nedir bu bilinmez, zaman dediğin.

Ol demiş yaradan, o oluvermiş,
Gelip te mekanla el ele vermiş,
Geçmiş ve gelecek onda erimiş,
Nedir bilen var mı, zaman dediğin.

Ol deyince Halık, var oldu cihan,
Yoktur asla ondan, başka yaratan.
Onu unutmandır, en büyük hatan,
O'na varmak yolu, zaman dediğin.

Alemi var etti, zaman içinde,
Her Şeyi yarattı, güzel biçimde,
İmtihan sonunda, sende seçil de,
Seçilme süreci, zaman dediğin.

Necdet Erem

Nefsin Elinden.

Zalim nefis, kalbe atmış tohumu,
Sezemedim, bu karanlık oyunu,
Hayvanlardan almış meğer huyunu,
Nedir çektiklerim, nefsin elinden?

Şeytanla bir olup, tuzaklar kurdu,
Kallesçe davranıp, arkamdan vurdu,
Usandırdı candan, bir ömür yordu
Nedir çektiklerim, nefsin elinden?

Dünyaya aldandı, zevke doymadı,
Ölen dostlardan da, ibret almadı,
Bulup bir hak dostu, halin sormadı,
Nedir çektiklerim, nefsin elinden?

Dünyayı zapt etse, gözü doymuyor,
Cehennemi bilir, amma korkmuyor,
Her nedense doğru yolu bulmuyor,
Nedir çektiklerim, nefsin elinden?

Bilmezsin dostun kim, düşmanın kimdir,
Dünyanı dar eden, hasettir kindir,
Yenersen sen nefsi, zafer senindir,
Nedir çektiklerin, nefsin elinden?

Necdet Erem

Nefsine Yenilirsin.

Kendini bir Şey sanıp, ne diye 6v6n6rs6n,
Hayvani zevkler işin, nefesine yenilirsin.

Bumudur insanlıktan, anladıŐın tek mana,
B6yle davranır isen, yazık olmaz mı sana.

Necdet Erem

Negüzeldir Allah'ım 4

Ne güzeldir Allah'ım, Sana kul olabilmek.
Müminlik şuuruyla, sözünde durabilmek.
Sarılarak Kura-ana, kurtulup dalaletten,
Saadet sahiline, selamet varabilmek.

Ne saadet Allah'ım, her yerde seni bilmek.
Rahmetine kavuşup, lutfuna erebilmek.
Marifet nazarıyla, yırtıp gaflet perdesin,
Sana mahub olmanın, adayı olabilmek.

Ne mutluluk Allah'ım, irfan bağına girmek,
Derip iman gülleri, dostlara verebilmek.
Salih ameller ile kanatlanıp dünyadan,
Bu faniden geçerek, huzura dönebilmek.

Necdet Erem

Negüzeldir Allahım

Ne güzeldir Allah'ım, Rızana erebilmek,
Kulluğun şerefini, kalbinde duyabilmek.
Vahdet şarabın içip, terk edip masivayı,
Aşkınla sarhoş olup, ummana dalabilmek

Ne izzettir Allah'ım, emrine uyabilmek
Zaaflardan vazgeçip, nefsini yenebilmek,
Kurtulup tuzaklardan yüz çevirip faniden,
Saadet ülkesinde, bekaya erebilmek.

Ne ihsandır Allah'ım, kelimelerin duyabilmek
Senden gelen çağrıya, koşarak uyabilmek.
Girip irfan başına, toplayıp çiçeklerden,
Marifet peteğine, balını koyabilmek.

Ne lutuftur Allah'ım, Nebini bulabilmek.
Ona biat ederek, elinden tutabilmek
Emrine lebbeyk deyip koşarak davetine
Arkasında yer alıp, sözünde durabilmek.

Ne servettir Allah'ım, iman, ilim, fazilet,
Sermayesi kazanıp, bularak tam hidayet,
Yer alarak salihler, kurtuluş kervanında,
Sıradan selametle, Cennete girebilmek.

Necdet Erem

Negüzeldir Allahım 2

Ne güzeldir Allah'ım, beytine gidebilmek,
Sıyrılıp mansıplardan, ihrama girebilmek

İnsanlığın İslam'la, tanıştığı yerlerin
Yüz sürüp toprağına, rızana erebilmek.

Resulün Ravzasında, dökerek gözyaşları,
Nurlu şefaatine, yol bulup varabilmek.

Arafat meydanında, tüm hücacla beraber
Ümmetin duasına, iştirak edebilmek.

Çıkıp Mina dağına, şeytanı taşıyarak,
Nefis ile şeytanın, başını yarabilmek.

Sefa ile Merve'de, koşuşurken beraber,
Allah'ın Resulünü, yanında bulabilmek.

Hücac ile beraber, döner iken Metafta
Kabeyi güneş gibi, merkeze koyabilmek

Ne güzeldir Allah'ım, rızana erebilmek,
Hidayet davetine, icabet edebilmek.

Necdet Erem

Negüzeldir Allahım 3

Ne güzeldir Allah'ım, Kendini bulabilmek,
Bu hilkat ağacına, bir meyve olabilmek.

Men arefe nefsehu, dersini okuyarak,
Fekad erefe rebbehu, ufkuna erebilmek.

Muhammed, aşk nurundan, halk olunan,
Muhabbet denizine, yelkenler açabilmek.

Sıyrılarak fenadan, ibadet ikliminde.
İftitah tekbiriyle, divana durabilmek.

Fiziği aşmak için, meleklerle yarışta.
Nimetlere sırt dönüp, orucu tutabilmek.

Hırsını hasedini, iterek bir tarafa.
Kazandığı malından, zekatı verebilmek.

Uzak yollar kat edip, çekerek bin zahmeti.
Davete lebbeyk deyip, haccını yapabilmek.

Hepsinden de alası, ve de en mukaddesi.
Her yer ve her zamanda, fanilere sırt dönüp.
Aşk ile yüce Rabbi, gönülde zikredebilmek...

Necdet Erem

NEKADAR FARKINDA

Evet dünyada yaşamak, sonucu itibariyle ebedi bir saadet kazandırma anlam ve amacını taşıyor ise; çok güzel, çok değerli olup, çekilen tüm zorluklarına rağmen, son nefese kadar yaşanmaya değer.

Tabi maneviyatın inları ile bakteriyel bir fonksiyon indirgenmemiş ise.
Yaratılışının farkında olanlar için, hayattan daha değerli bir şey yoktur ve olamaz.

Canlı cansız her şey hayata hizmet eder.

Özellikle insan hayatına! ..
Çünkü her şey varlığını insanın bilgisine, değerini de ilgi ve ihtiyacına borçludur.

Her şey insan odaklıdır.
İnsan tabir caiz ise kainatın atan kalbi, maddi manevi, her şeyi isimlendiren idrak eden aklıdır.

Faydalılık esası insanı da kapsamakla beraber bütün varlıklar için geçerlidir.

Çünkü her şey yaratanın rahmet ve inayetinin eseridir.

O abes iş yapmamakla, mülkünde israfada yer vermemiştir.

Yalnız insan hayatı sadece faydalılık esası üzerine bina edilecek olsa,
bir bal arısı, bir inek, bir tavuk, bir ipek böceği kadar FAYDALI olduğu söylenemez.

Bilgi bankası olan hafızası, üretim merkezi olan hayal dünyası,

Sonsuz arzuları, sınırsız istekleri, his ve duyguları, sebep sonuç esası üzerine kodlanmış fitratı;

Ona sadece yaşamın devamı adına yaratılmış eko sistemin besin zincirinde bir halka olmadığını görme şansı veriyor.

İnsan,
Kainat tablosunda boşluk dolduran değersiz bir motif değil.

O muhteşem tabloya anlam ve değer kazandıran, temel öğedir.

Ben de İnsanım diyenlerin değerine, makam ve konumuna göre davranması da insanlığının ve insani değerlerinin ne kadar farkında olduğunun bir göstergesi olsa gerek..

Necdet Erem

Nekadar Kalacaksın? .

Kalp aynası parlansın,
Nurlansın, cümle alem,
Nefsini azdırma ki,
Hayat dolmasın elem.

Geliş kapın kapalı,
Gidişi çalacaksın,
Bilinmez ki burada,
Ne kadar kalacaksın.

Necdet Erem

Nerde?

Ey talihli ağaç,
Dalların nerde?
Neden dert çekersin,
Neden dertlisin,
Şeni tarihlere yazan,
Üstadım nerde?

Ufku gözler durur,
Kurumuş dalın,
Ormandan bitaraf,
Dururusun yalın.
Hangi ummanlarda
Yüzüyor salın,
Mahzun görünürsün,
Kaptanın nerde?

Ova, deniz ve gök,
Müthiş manzaran,
Dökülmüş yaprağın,
Buna nazaran,
Derdin bir değil ki,
Belki hazeran,
Yıllardır beklersin
Tabibin nerde.

Barla karyesinin,
Çam dağlarında,
Ucra bir mekânın,
Sarp yamacında,
Ziyaretçin senin,
Asrın gülleri,
Yorgunlar,
Susuzlar,
Demlerin nerde?

Yalçın kayalarda,
Beklersin nöbet,
Kavuşursun bir gün,
Biter bu hasret,
Allah ihsan etti,
Davaya nusret,
Artık bahar geldi,
Alların nerde?

Necdet Erem

Nevruz.

Nevruzda hayat bulsun,
Sevgiler kardeşlikler,
Gelin hep bir olalım,
Yok olsun kalleşlikler.

Nevruz sade dallarda,
Çiçek açıp kalmasın,
Gül açsın gönüllerde,
Genç goncalar solmasın.

Dağlar taşlar el ele,
Verip ederken bayram,
Allah'ın hikmetine,
Akıllar olur hayran.

Yeni gün yeni hayat,
Açsın gönlünde güller,
Güle aşık bülbüller,
Susmasın etsin feryat.

Doğada sarmaş dolaş,
Yaşıyor cümle mahluk,
İnsan da nedir bilmem,
Bu kıskançlık bu telaş.

Hava su toprak güneş,
Gülerek açmış kucak,
Hadi çalış gayret et,
Kalmasın sönük ocak.

Aşk açsın çiçeğini,
Her yüzde her gönülde,
Yok olsun düşmanlıklar,
Beşerin yüreğinde.

Her nevrüzde yazılsın,
Kardeşlik şiirleri,
Girelim biz kol kola,
Yok edelim kinleri.

Necdet Erem

Ney Gibi

Geçmişin elem dolu,
gelecek bela ve musibetlere gebe,

Hayat yükün çok ağır,
farkında olmasan da şikayet ettiği zorluklar,
Sadece dünya içinse unutma senin için yoktur galebe.

Bizzat yaşadığın halde farkına varmadığın,
hayat yükünün sadece küçük bir kısmıdır şikayet edip sızlandığın.

Bu yük yalnız taşınmaz,
kendine güçlü bir yardımcı çağır.

Unutma yardım umduğun herkesin senin gibi,
taşımak zorunda olduğu yük belki seninkinde de ağır,

Sesini duyuramazsın,
umut bağladığın kulaklar sağır,

Bunu bebek his etmiş ki,
daha dünyaya gelirken haline ağlar.

Yorgun yolcular, hüznle ney gibi inlemekte,
Hasret ve hicran türküleri, dillerde söylenmekte.

Necdet Erem

Ney İmler

Eşekler kendini insan sanıca,
Anırıp dururmuş canı yanınca.

Ney yaratandan haber veren bir kamlş.
Kamlşı hak zan eden, inkar bataklığına saplanıp kalmış.

Bezm-i meyde varsa şerabi tahur.
Nuş edilen ab-ı hayat, kadehler lü-lü ve fağfur.

Nameler aşıkın derunundan gelen inilti,
Taşır ruh sadefinden iz ve belirti.

Kelbin eceli bev ile tecelli eder seng-i mabede,
Gafiller herzegah olunca ta-neder ehli marifete.

Necdet Erem

Neye Yarar Bu İzimler? ..

İman yoksa, amel yoksa,
Ecel yakın, ölüm haksı,
Dönüp bir geriye baksa,
Neye yarar, bu izimler?

İnsan aciz, bela çokken,
Dertler çokça deva yokken,
Yaşamak her şeyden zorken,
Neye yarar, bu izimler?

Sosyalizmi, komünizmi,
Umut sananlar, izimi,
Bu safsatalar bizim mi?
Neye yarar, bu izimler?

Bir birinden, farkı varmı?
İmansızlık, sanki karmı?
Ahlak ve fazilet, ar mı?
Neye yarar, bu izimler?

Kemalizmi, lelinizmi,
Materyalist, maoizmi,
Kan emici, şövenizmi,
Neye yarar, bu izimler?

Herkes kabre girer bir gün,
Sanırsın ki, birer sürgün,
Haşr olurlar, üzgün, üzgün,
Neye yarar, bu izimler?

Birileri, bayrak sallar,
Birileri, düdük çalar,
Kardeşi kardeşe salar,
Neye yarar, bu izimler?

Gelen gider, giden gelmez,
Münker, Nekir izim bilmez,
Kimseye, bir fayda vermez,
Neye yarar, bu izimler?

Yalan yanlış, hırs ve haset,
Biraz dur da, hele sabret,
Hepsine de, olsun lanet,
Neye yarar, bu izimler?

Allah'ı kitabı, bilmez,
Kendisini, sanır ölmez,
Ruhlar esir yüzler gülmez,
Neye yarar, bu izimler?

Temelinde, anarşi var,
Bak ettiler dünyayı dar,

Tek umut terörden umar,
Neye yarar, bu izimler?

Necdet Erem

Neyine Güvenirsin?

Neyine güvenirsin, nedir bu kibir gurur,
Her kes ruhunda gizli, olan manayı okur.
Kimse inanmaz sana, boşuna hiç yorulma,
Hak etmediğin tahta, kurulup ta oturma.

Öz benliğin bir tezgâh, karakterin malzeme,
Çirkinler güzel olmaz, zahmet edip bezeme.
Nedir bu hırs ve haset, nedir bu kin adavet,
Takdire tevekkül kıl, nerde tövbe nedamet.

Laftan başka bir eser, görünmez bu halinle,
Hesapta laf dinlenmez, hükümler amelinle.
Umutların ham hayal, gerçeklerden kaçarsın,
Bak ki yakın çevrene, pis korkular saçarsın.

Güvenme şu dünyanın, aldatıcı zevkine,
Kamaşmasın gözlerin, solacak renklerine
Nemrutlar, firavunlar, kara leke tarihte,
Fazilet hak yolunda, sadakat ve mertlikte.

Yaşadığın hayata, ibretle baksan artık,
Ten libasın iyice, oysa RUH cübben yırtık.
Bir gün ayrılık vakti, gelecek şu dünyadan,
Her halinden soracak, yeri göğü yaradan.

Necdet Erem

Nezaket ve Nezahet! ..

Tarihe düşülen notlar,
Olsaydı keşke, edeplice! ..

Harfler hep masum,
Kalem mahcubun elinde olunca!

Yıldızda dökülür,
Güneşlerde yerlere serilir,
Nezaket ve nezahetinden boylu boyunca.

Necdet Erem

Niyet

Müminlerin niyeti,
Hayırlı amelinden,
imkanı olmasa da,
Umut var emelinden.

Allah halis niyeti,
Bil her şeyden çok sever.
Peygamber hadisinde,
Halis mümini över.

Mümin için payedir,
Niyetinde sadakat,
Yüceltir, cennetlerde,
Makamını kat be kat.

NİYYETÜL MÜ-MİNİ HAYRUN MİN AMELİHİ.
Tirmizî, zühd, 17

Müminin niyeti amelinden daha hayırlıdır.

Necdet Erem

Nura Gark Ol.

Son pişmanlık fayda vermez,
Hele bunu bilse herkes.
İki dünyada da gülmez.
Pişmanlığı sona kalan,

Sevap burada, günah burada,
Beden eskir, olur hurda,
Yem olacak, kuşa kurda,
Yaşadığın sanki yalan.

Aczu fakrın, büker belin,
Hakka vermez isen elin,
Bir düşün ki nolur halin,
Varmı burda bir şey bulan?

Hayat ince uzun bir yol,
Yaşananlar sadece rol,
İman edip nura gark ol,
Bu var ancak sana kalan.

Necdet Erem

Nurla Dolsun.

Oğlum kızım diyerek, yılların geçip gitti,
Onları büyütürken, ömür sermayen bitti.

Sadece bysnler, diye ektiysen ile,
Bir hayalin uğruna, geçti ömrün nafile.

Vermediysen edebi, kendisi bulsun diye,
Onu kendin edersin, kr Şeytan'a hediye.

Harcına katmadıysan, ahlak ile adalet,
Ondan tek Şey beklenir, insanlığa ihanet.

Kalbine koymadıysan, Yüce Allah aşkını,
Gremezsın sen onun, bir düşmandan farkını.

Allahtan emanettir, hem oğlun hem de kızın,
Sadakat gstermezsen, sonra çıkar avazın.

Peygamberi rnek al, Kur'an rehberin olsun,
Nesline sahip ık ki, istikbal nurla dolsun.

Necdet Erem

Nuru Tevhid.

Kolay mı zan ettin, savaş şeytanla,
Oku da, hilkatın sırrını anla,
Kâinat anlatır, sırrı tevhidi,
Bakıver eşyaya, nur-u imanla.

Her zerrede, vardır onun sikkesi,
Her sada da, vardır vahdet namesi.
Her şey anlatsa da, nur-u tevhidi,
Akla verilmiştir, İman payesi,

Yıldırımlar çakar, her yer Nur dolar,
Kâfirin gönlünde, umutlar solar,
Kalbine dolduran, nur-u tevhidi,
İlahi aşk ile, sel olur coşar.

Hilkatın sırrıdır, Allaha iman,
İmansız insanın, hali pek yaman.
Yok, saysak bir anlık, nur-u tevhidi,
Bil cümle mahlûkat, sanki bir duman.

Tüm bunlara sebep, Nur-i Ahmed'dir,
Allah'ım, onurla bizi sevindir.
Hilkatın sebebi, nur-u tevhidi,
Akılla okuyup, Kalple görendir.

Tevhidin sırrına, erene selam,
Üstüne söylenmez, ne harf. ne kelam.
İmanın esası, nuru tevhidi,
Söyleyerek gitsem, buradan vesselam.

Necdet Erem

O'nu Anan Dillere.

Allah her şeyin özü, onla kesmeli sözü,
İlahi aşk odu-dur, yakar canlarda közü.

İbadet sade O'na, Mabudiyyet hakkıdır,
Kulluğun sırrıdır bu, derununda saklıdır.

Ahsen-i takvim üzre, halk eyledi âdemi,
Âdemde saklı kıldı, bütün cümle âlemi.

İlimler sıfatından, numayan bir lem-a dır.
İnsanın icatları, sonsuz ikramındandır.

Ne mutlu O'na açık, ayna olan kalplere,
Melekler hayran kalır, O'nu anan dillere.

Kıymet ona yakınlık, lezzet O'na vuslatta,
İnsani değer olmaz, ondan gafil bedbahtta.

Garip hasta kalplere, sürer tevhit merhemi,
İmandan mahrum kulda olmaz onun dirhemi.

Selam ilham pınarı, olup coşan kalplere,
Cennet müjde edilmiş, inanan müminlere.

Necdet Erem

O'nun Yolundan.

Baki güneş doğmuş, Hıra dağından,
Cihan aydınlanmış, onun nurundan,
Saadete erer, iki cihanda,
Severek gidenler O'nun yolundan.

Getirdi Kur-an'ı bize hediye,
Ondan mahrum kalmak, bilmem nediye,
Hak peygamber, hak yol, işte budiye,
Sakin ayrılma ha O'nun yolundan.

Dilinde tevhid var, elinde Kur-an,
Bütün sırlar oldu, ayan ve beyan,
Bak ömrün bitiyor, gafletten uyan,
Kurtulur gidenler O'nun yolundan.

Cennete çağıran, hakikat sesi,
Canlara can katar, ılık nefesi,
Terk et esareti, kır şu kafesi,
Sakin geri kalma, O'nun yolundan.

Adı Muhammet'dir, makamı Mahmut,
İlk nurdan yarattı, onu ol Ma-but.
Onun sevgisine, olmaz ki hudut,
Giden hakka gider O'nun yolundan.

Örneksin aleme, unutma bunu,
Göster insanlığa, en doğru yolu,
Cehlin tembelliğın, yoktur ki sonu,
Allah ayırmasın O'nun yolundan.

Necdet Erem

Okkalı Yalan.

Şairler hakkı bilmeyenleri sorguluyor
amma manaya kör olandan çok şeyler arzuluyor.

Hakkı görmek için yeterli değil yüze çakılmış bir çift göz,
zulüm dünyanın ortak derdi
İfade etmeye yetmez sanat için yazılmış birkaç uyaklı uyduruk söz.

Bakmak görmek mi demek?
Oysa bakar gibi görünür herkes,
mesele bakmak değil,
Önemli olan,
Neye, niçin baktığını bilmek.

Acı, tatlı nedir?
Hayat aşında tuz biber,
Dünya iki kapılı bir han,
Kimi gelir kimi gider,

İnsan!
melekten üstün,
Yine İnsan!
Zalim ve merhametsiz şeytandan.
Hele soyutlanmışa
Bir insan dinden, imadan ve vicdandan.

Yaratan herkese vermiş,
Şefkat, merhamet dolu bir yürek,

Aç gözlü insan,
Nankör,
Merhameti damla, damla,
Hırsı hasedi kürek, kürek.

Düşmeyen bilmez,
Kalkan unuttur.
Hayat korkunç bir imtihan,
Zor sorular sorulur.

Ahlak, adalet,
Şairlere ediplere malzeme.
Sömürü talan,
Sahtekar insanın dilinde,
Cafcaflı, okkalı yalan.

Ama olsun,
sanırım hala bulunur,
az da olsa rikkatli bir kalp taşıyan
Kendi derdini unutup,
Garibin, dulun, yetimin derdiyle gerçekten ağlayan.

Necdet Erem

OLMAZ İ

Hayat çarkı döner, zengin fakirle,
Elden ne gelir ki, ey dostum söyle,
Kudret bu düzeni, kurmuştur böyle,
Düzene itiraz, bilirim olmaz.

Gönül isterdi ki, olmasın fakir,
Her şey olsa elde, kim eder şükür.
Herkes zengin olsun, yanlış bu fikir,
Fakirsiz zenginsiz, bir hayat olmaz.

Asalet dünyalık, varlıkta değil,
Fakirlik dünyaca, darlıkta değil,
Gönül zenginliği, mal mülkte değil,
İnsanlık parayla, pul ile olmaz.

Gelenler gidiyor, durmaz bir sefer,
Mahlukat ordudur, beşer bir nefer.
Hayat bir savaştır, imanda zafer.
İmansız, ahlaksız, bir zafer olmaz.

Dikkat et düşmanın, gizli içinde,
Allah zikri olsun, daim dilinde.
Tövbeden başka silah yoktur elinde
Gaflette gidersen, kurtuluş olmaz.

Bilsen de bunları, oku zarar yok.
Haşırde, hesapta, yaşamazsın çok.
Çevrene bir göz at, gör gafil ne çok.
Hafızan var ise, hesapsız olmaz.

Necdet Erem

Olmaz mı?

Geldik Yolun sonuna,
Ne gerek var oyuna,
Varır huylu huyuna,
Veda etsek olmaz mı?

Biz yakışanı yapsak.
Başlara çelenk taksak,
Dünyadan öte baksak.
Islah olsak olmaz mı?

Atıp fani şeyleri,
Bulup baki yerleri
Bir ileri bir geri,
Sayı versek olmaz mı?

Defterleri dürerek,
Ayağı sürüyerek,
Putları devirerek,
Gidi versek olmaz mı?

Kovalım şeytani gel,
Essin üstümüzden yel,
Gözlerden günaha sel,
Akıtalım olmaz mı?

Düşmeden bu tuzağa,
Gitmeyelim uzağa,
Meyvesi haram bağa,
Uğramasak olmaz mı?

Gönül yayından oklar,
Atar gönlünü yoklar,
Garip gizlice ağlar,
Hıçkırmasak olmaz mı?

Bu işlerin sonu yok,
Kimi açtır, kimi tok,
Günahlarda vardır şok,
Şaşırmamak olmaz mı?

Dünya imtihan yeri,
Açı versek gözleri,
Karartmadan yüzleri,
Bakı versek olmaz mı?

Bilmem artık ne desek,
Kaderden sille yesek,
Çekip buradan gitsek,
Aldanmasak olmaz mı?

Yollara düşü versek,
Sırları çözü versek,

Bakmadan görü versek,
Hakka varsak olmaz mı?

Artık burada dursak,
Son menzile ulaşsak,
Sevdadan uzak olsak,
Kavuşmasak olmaz mı?

Söz bitmez dilimizden,
Arzular gönlümüzden,
Yaş akar gözümüzden.
Göstermesek olmaz mı?

Korkalım yarından biz,
Açılacak cümle giz,
Hesabı vereceğiz.
Hazır olsak olmaz mı?

Necdet Erem

Olmuyor.

Hayat azgın deniz, bedenin sandal,
Akıl idrak edemez, bu ne garip hal.
Sevdiğin her lezzet, zehirleyen bal.
Yemesen olmuyor, yesen olmuyor.

Umutlar hedefi, uzaktan seçer,
İnsan gaflet ile kendinden geçer,
Zehirli bal sanıp, zevk ile içer.
İçmesen olmuyor, içsen olmuyor.

Gördüğün her nesne, ateşten bir ok,
Batılı hak sanan, gafil nede çok,
Hayat üç gün imiş, aldanmayan yok,
Bilmesen olmuyor, bilsen olmuyor.

Her gün bir dost veda, edip gidiyor,
Bilirim benim de, sıram geliyor,
Bu dünya bir han ki, gelen kalmıyor.
Gitmesen olmuyor, gitsen olmuyor.

Beden ve canımız, bizde emanet,
Nemrutlaşmış nefis, eder ihanet,
Bu ihanet değil, gerçek cinayet.
Ağlasan olmuyor, gülsen olmuyor.

Bir ömür tükettim, sanki dün gibi,
Hayat kör bir kuyu, görünmez dibi,
Ne sandın bu mülkün yokmu sahibi?
Sormasan olmuyor, sorsan olmuyor.

Necdet Erem

Olur Mu?

Kainat konuşur, hikmet diliyle.
İlimsiz bu dili, çözmek olur mu?
Cennet vaat edilmiş, Allah sözüyle,
Ona güvenmemek, uygun olur mu?

Allah için amel, eden kulların,
Sevgilisi olur, tüm meleklerin.
Sultanı sayılır, yer ve göklerin..
Hakkın divanından, kaçmak olur mu?

İman akıl için, verilmiş ödül.
Muhabbete açık, bir ayna gönül,
Allah emri ile ötüşür bülbül,
Marifet ehline, gaflet olur mu?

İbadet yolların, başı olsa da,
Mescitler abidle, dolup taşsa da,
Zerreden küreye, onu ansa da,
Muhabbet olmadan, varış olur mu,

Mantık kapını, sen marifete,
Gönlünü ayna et hak muhabbete,
Sakin fırsat verme, kin ve nefrete,
Adavet ölmeden, dostluk olur mu?

En büyük düşmanın, unutma nefsin,
Cihad-ı ekberde, bil ki nefersin,
Lain şeytan senden, umudu kessin,
Nefsini yenmeden, cihat olur mu?

Kullukta yorulup, yolda kalma ha,
Kur-an da servettir, sana Fatiha,
Dünya sana işte, zira-i saha,
Ekipte biçmeden, gitmek olur mu?

Mecazi aşklar, inan tez biter.
Ardından dumanı, kokusu tüter,
Kendine gel artık, bu gaflet yeter,
Gaflet uykusunda, kalmak olur mu,

Gör mülkün sahibi, her şeye hakim,
Emri olmaz ise, sonuçlar akim.
Lebbeyk diyor işit, yer ve gök daim,
Bu sesi duymadan, kulluk olur mu?

Her anda o senin, yanında düşün,
Cehalet ve gaflet, olmasın işin,
Bu hayat hakkında, düşün ve taşın,
Düşünmeden yola, gitmek olur mu?

Seçilmişliğini, fark etmez misin,
Sana iltifatı, hiç görmez misin,

Hakkında çağrı var, sen duymaz mısın,
Çağrıyı cevapsız, koymak olur mu?

Bu gidenler sana, fikir vermez mi,
Korktuğun acı son seni, bulmaz mı,
Yaptığın ettiğin, hiç sorulmaz mı
Kaydeden hesabı, sormaz olur mu?

Delil mi istersin, bak işte Kur-an.
Vahyetti Rsule, o'nu yaratan,
Sakın ola onsuz, gitme buradan
Kuransız gidene, rahmet olur mu?

Yazmakla bitmiyor, ilm-u marifet,
Allah'tan durmadan, dile hidayet,
Nebiden yetişsin, sana şefaet,
Hidayet olmazsa, kul cennetlik olur mu?

Necdet Erem

ONURLU BİR HAYAT

"EŞEDDÜN NASE BELAEN EL ENBİYAU SUMMEL EMSALİ FİL EMSAL. " İnsanlar içinde belanın şiddetlisi Peygamberlere sonra da onlara yakınlık derecesine göre müminlere gelir.

LA RAHETE FİDDÜNYA.

Dünyada rahatlık yok denilmiş.

Tam bir rahat için geçmişin elemelerinden,
geleceğin endişelerinden azade bir hayat yaşamak lazım.

Buna da maalesef hafıza ve hayalimiz müsaait değil ve müsaade etmezler.

Serazat elemsiz ve kedersiz bir yaşam,
ancak ÇOCUK VEYA HAYVAN OLMAKLA MÜMKÜN OLABİLİR.

Allah gaflete salan rahatı bize yaşatmasın.

Çile insanı olgunlaştırır.

Güneşin meyveyi tatlandırıp ballandırdığı gibi.

Gaflet ve tembellikten kaynaklanan zevk ve rahat düşkünlüğü ise bedenimize nispetle kanser virüsü neyse iman ve ahlaki hayatımız için ondan daha tehlikelidir.

Rabbimiz cümlemizi, nefsinin arzularına göre değil;

İmanının ve insanîyetinin gerektirdiği onurlu bir hayat yaşamaya muvaffak kılsın.

Necdet Erem

Orda Neyleriz.

Hayaline dalma, mutlu günlerin,
Sana emanettir, dilde sözlerin,
Bak öteye, olsun gözlerin açık,
Ak alınla, bu dünyadan öyle çık.

Varlık ötededir, yalan burası,
Dünya ahiretin, amel tarlası,
İman servetini, koru ihlasla,
Sakin köle olma, basit bir kula.

Bu sevda unutma, burada bitmez,
Aştan gönül yanar, dumanı tütmez,
İlahi aşkların, sonu hayr olur.
Ona aşık olan, cennette bulur.

Allahım aşkından, eyleme mahrum,
Yoksa ben huzuru, nasıl dururum.
Hidayet, şefaath, kıl bana yoldaş,
Cümle mü-minlerle, olayım kardaş.

Peygamber eteğin, tutmayan bilmez
Aşk ile yanmayan, murada ermez.
Geldik bakın dostlar, kalmaz gideriz.
İmansız kalırsak, orda neyleriz.

Necdet Erem

Orman yangını

Bir mum bin mumu bile tutuştursa,
işığından hiçbir şey kaybetmeyeceği gibi,
huzuru boğan karanlığı yok etme adına gũç kazanmış olur.

Hak üzere olan birlikten kuvvet ve adalet doğar.

Haksızlık üzerine birlik,
Ancak zulüm kıvılcımlarını orman yangınlarına dönüştürür.

Necdet Erem

Ortak Bulunmaz.

Gönül bağın, güller ile Gülşense?
Şeyda bülbül, kovsan bile ayrılmaz.
İman kal-an, tefekkürle güçlense,
Hain şeytan bomba vursa sarsılmaz.

Çemanzar ol, koyun kuzun meleşsin,
Çorak toprak, çatlamaktan kurtulmaz.
Aşıyan ol, kumru, bülbül söyleşsin,
Aşksız gönül, bencillikten uslanmaz.

Aç gönlünü, cümle gelip eğlensin,
Banaz cahil, horlanmaktan utanmaz.
Ol civanmert, halin hakla bezensin,
Namertlere, sinek bile yaslanmaz.

Senden kalan, hoş bir seda der Baki.(*)
Tek gidersin, sana yoldaş bulunmaz.
Hesap çok çetindir, kurtuluş yok ki,
Hiç aranma, şerre ortak bulunmaz.

(*)

Baki:

Baki kalan bu kubbede bir hoş seda imiş mısrası ile meşhur,
Divan edebiyatının usta şairlerinden.

Necdet Erem

Ot Gibi Şuursuz

Ot gibi Şuursuz,
hayvan gibi sorumsuz,
biyolojik bir hareketi hayat zan edenlere,

insani hayatın,
hikmet, hakikat, sebep, sonuç, yaratılış ve yaratıcıya karşı sorumluluklarından söz
etmenin bir manası olabilir mi?

Niçin yaratıldığını dŐşünemeyenler,
nasıl yaşayacakları hakkında isabetli bir karar verme imkânına sahip olamazlar.

Her Şey O'nu anlatan bir dil,
gösteren yanıltmaz bir delil iken.

Bakıp ta görmeyen, gördüklerindeki mana ve mesajı alamayan ve anlayamayanlara
bilmem ki ne denir? ..

Necdet Erem

Oyalanma

Dünyalık tüm işlerin, sonu zaten hüsrandır.
Gaflet bahrine dalan, bu dünyaya kanandır.
Hayatın sonu ölüm, gerisi hep yalandır.
Zevkler yalan olsa da, hesabı yoktur sanma.

Dün öldü yarın meçhul, olma zalim nefse kul.
Her şeyde bin bir sır var, düşünde şifreyi bul.
Simu zer zannetiğin, servet değil silik pul.
Kendini aldatarak, hayal narına yanma.

Korkunç bir yalan imiş, yaşadığım seneler.
Ceylan gözlü civandı, bu ak saçlı neneler.
Sanki ölümü bekler, beli bükük dedeler.
Ben genç kalırım diye, boşuna umutlanma.

Emanet bedenini, kendi malın mı sandın.
Ustaya mı yaptırdın, pazarcıdan mı aldın.
Yaratan rabbe inat, ne diye hor kullandın.
Artık dönüş yakındır, gafletle oyalanma.

Bir ihtimal daha var, kullanırsan aklını.
Tövbe suyuyla söndür, isyanın yangınını.
Aç gönlünü rabbine, kaybetme son hakkını.
Yoluna pusu kuran, kör şeytana aldanma.

Necdet Erem

Oyun Olmaz Ki.

Ayrılık ateŖi, hakikaten zor,
Ey sevgili gel sen, onu bana sor.
Nasıl yanıyorum, aşkınla bir gör.
Bu aşk ateŖidir, sönme bilmez ki.

Karartır ufkuna, doğan güneŖi,
Aşk derdinin yoktur, inan ki eŖi.
Ne on beŖi dinler, ne elli beŖi.
Bu aşk ateŖidir, zaman bilmez ki.

Aşık ayırmaz, çirkin ile güzeli,
Sanki sevivermiş, onu ezeli,
Seven olur sarı, yaprak gazeli,
Bu aşk ateŖidir, bilen olmaz ki.

Yakar yüreğini, ara vermeden.
Atar ateŖine, sana sormadan,
İradeni alır, fark ettirmeden.
Bu aşk ateŖidir, gören olmaz ki.

İfadesi zordur, gelmez ki dile,
Seven gönül için, hayat bir çile,
Kurtuluşun yoktur, her yanı hile.
Bu aşk ateŖidir. Oyun olmaz ki.

Necdet Erem

Oyunu Bozalım Usta.

İstikbal senindir, üzülme sakın,
Özlediğin günler, inan çok yakın,
Unutma bizlere, vadi var Hakkın,

Bu karanlık günler, biter be USTA.
Keder dolu günler, gider be USTA.

Ülkemin toprağı, menekşe kokar,
Şehitler cennetten, yoluna bakar,
Zaman denilen şey, su gibi akar,

Şu zaman selini, durdur be USTA.
Kuduran fitneyi, sindir be USTA.

Haklıysan davanda, gerisi yalan,
Varmıdır dünyada, ebedi kalan,
Dünya hasret yeri yok murat alan,

Çekilen cefalar, yetsin be USTA.
Vuslata cennette, erelim USTA.

Karamsar tablolar, umut kırıyor,
Vakit akşam artık güneş batıyor,
Galiba son sözü, kader söylüyor,

Hadi bir mum bulup yakalım USTA.
Yoksa biz mum olup, yanalım USTA.

Her gecenin sonu, ille sabahtır,
Çalışkan kimseye başarı haktır,
Azim ve cesaret, küheylan attır,

Mahmuzla ikbale, gidelim USTA.
Durmadan hedefe koşalım USTA.

İnsanlık uyandı, küfre geçit yok,
Anlamsız hayata diyor karnım tok,
Vicdana vurulmuş, paslı kilit çok,

Kilidi çözmeye, şifre bul USTA.
Çare tükendiyse, kiralım USTA.

Milletler yücelir, ilim irfanla,
Zorluklar yenilir, sağlam imanla,
Bizim işimiz yok, namla nişanla,

Allah'a kul isek, yeter be USTA.
Bu hayat bir hayal, biter be USTA.

Her şey kurusa da, umut yeşersin,
Yürekler korkuya, düşüp sinmesin,
Hain düşman, mahremime girmesin,

Milletçe el ele, verelim USTA.
Ŗu kanlı oyunu, bozalım USTA.

Necdet Erem

ö.g. 023 KÂR ZARAR

Hiç bir şey herkese ne kâr,
ne de zarar değildir.

Ölen birisinin yüreği yanık yakınları,
gözyaşları içinde ağlayıp ağıtlar yakarken!

Cenaze malzemesi satıcıları ile
kabir kazıcıları ellerini ovuşturup kazanacakları paranın hesabını yapmakla meşgul
olurlar.

Birilerinin ağlayışı, birilerini güldürürken,
birilerinin elemi, başkalarının sevinç vesilesi olur.

Göğün ağlaması, bazılarının rahat ve programlarını bozmasına bedel, yağmura hasret
bekleyen nice canlara hayat kaynağı olup bayram yaşattığı gibi.

Necdet Erem

ö.g. 041 SEVMEMEZLİK EDEBİLİRİZ

En hayati ihtiyacımız olan HAVANIN temininde bedel, kullanımında zahmet vermeyen, bir nefeste hayatımızı iki sefer borçlu olduğumuz,

içimizde sevgiyi, dışımızda aşık olduğumuz sevgilileri yaratan, SEVGİLİLER SEVGİLİSİ Rahman ve Rahim olan Allah'ı, uluhiyetine uygun olmasa da nasıl sevmemezlik edebiliriz?

Kudret elinde atom ile galaksinin, hücre ile müttekâmil organizmanın farkı olmayan,

"vehuve ala kulli şeyin kadir" kudretine sahip, "kun feyekun" emrine malik "inne beşte rabbike leşedit" yakalaması şiddetli olan sultan-ı ezel ve ebede karşı cehaletimizden başka hangi gücümüz ile düşmanlık güdebiliriz?

Diye, bir daha YENİDEN DÜŞÜNMEK GEREKMEZMİ?

Necdet Erem

ö.g. 049 EMANET VE İHANET

Akıl, göz, sair his ve organlar,
kâinata sergilenen sanatı Rabbaniyeyi temaşa,
emri İlahiyi bildiren, Kitabullah'ı okumak öğrenmek ve
sünneti Resulü takliden yaşayıp cenneti kazanmak için verilmiş çok değerli
emanetlerdir.

Emanete riayetin mükâfatı,
ihanetin ise derecesi nispetinde büyük cezasının olduğu,
insani ilişkilerimizde bile kendisini bütün çıplaklığı ile gözler önüne sererken,

Allah'ın vermiş olduğu,
başta hayat ve hayata hizmet eden her şeyi,
haraç almış gibi sorumsuzca kullanmamız,
şiddetli bir cezayı hak ettiğimiz göstermez mi?

İhanetini terk edip,
pişman olmayan kimsenin,
bağışlanmayı beklemesi ne kadar mantıklı olabilir?

Allah emanetlerin farkında olup,
veriliş amacı doğrultusunda kullanma,

emirlerine riayet edip,
yasaklarından sakınma şuur ve basireti ihsan buyursun.

Necdet Erem

ö.g. 078 LÜZUMU VARMI

Vücut Anatominizi oluşturan,
yüz trilyon hücreden herhangi bir hücrelerinin;

Hasta dişinizin çürük kovuğunda,
cildinizdeki bir sivilce veya yarda yaşayan milyarlarca mikrop veya bakteriden,

Haddini aşan bir hücrenin,
cüretkâr bir bakteri veya ukala bir mikrobun,

o vücudun veya o dişin sahibi olan,
sizin mahiyetiniz hakkınızdaki yetersiz bilgisinden öteye gitmeyecek olan;

her gün yeni bulgular ile değişen ve değişime mahkum olan noksan ve yanlış bilgileri
ile;

Bütün kâinatı yoktan var eden,
her şeye gücü yeten, her şeyi gören ve bilen, her an, her yerde ve her şeyde, sanat,
ilim, kudret ve sair esma ve sıfatları ile kendisini akıl gözüne gösteren,

kalp otağında muhabbet duygusunu yaratmakla zatını sevdiren,
Âlemlerin Rabbi Allah'ın varlık veya yokluğu hakkında fikir yürütmesinin,
vücudunuzu oluşturan herhangi bir hücrenin, sizin varlığınız hakkındaki haddini aşan
fikir beyanından mantıkça bir farkı olabilir mi?

Görmediğime inanmam diyen
haddini bilmez zavallıların ne kadar aciz, zayıf cahil ve
cüretkar olduklarını söylemeye lüzum var mı?

Necdet Erem

ö.g. 111 GÖZ

GÖZ

Göz,
dışa bakan yönü ile
dünyanın güzelliklerine,

İçe bakan yönü ile ise,
kalbin derinliklerinde iman balının imal edildiği,
marifet nakışlarının nesc edilip sergilendiği mutluluk diyarına açılan bir penceredir.

O'nu Sani-i basirinin yaratmış olduğu amaç doğrultusunda kullanan sahibine,
baktığı her şeyin üstünde nakşedilmiş tevhid sikkeleri ile muhabbet tebessümlerini
gösterir.

Necdet Erem

ö.g. 117 KALP

İnsanda ve insanlıkta,
İslah edilmesi gereken ilk şey, insan kalbidir. (gönlü)

İslah edilmiş bir gönüle sahip bedende,
ne akıl, ne göz, ne dil, ne el, ne de ayak,
insana ve insanı yaratana isyan etmeyeceği gibi;

İnsanı insanlar içinde
küçük düşürücü davranışlara da tenezzül etmez.

Onun için
Rahmetelill âlemin Hz. Muhammed Mustafa Sav. Efendimiz,
kalbini ıslah edenlerin cennete gireceğini müjdelerim der. (hadis bilmana.)

Necdet Erem

ö.g. 140 YENİDEN DÜŞÜNMEK GEREKMEZMİ

Seni yoktan var edip yaratan,
kâinatı müstemilatı ile emrine veren,
sonsuz nimetleri ile seni sevdiğini gösteren,
Rabbine karşı elinden geldiği kadar şükür ve ibadet yapmaya çalış.

İbadet yap ki,
önce itiraz etmekten,
sonra düşmanlık etmekten,
sonrada İNKÂR BATAKLIGINA DÜŞÜP BAŞTA KENDİNE,
SONRADA SENİ YOKTAN VAR EDEN RABBİNE İHANET ETMEKTEN KURTULASIN.

Pirenin ısırmasından kaçarken,
kendini kobraların koynunda bulmayasın! ..

Rabbim cümlemizi,
aklının, mantığının, vicdanının,
ilim ve iradesinin hakkını vermeye muvaffak eylesin.

İbadetteki tembellik ile
kendisini inkâr ve isyan bataklığında,
yokluğa ve yok olmaya mahkûm edenler güruhuna dahil etmesin.

Nankörlüğünden ŞÜKRÜ,
tembelliği yüzünden İBADETİ,
gurur ve kibrinden kurtuluş umudu TÖVBİYİ,
günahlarının cezası yüzünden cehennemi inkâr için,
DÜNYAYI KENDİSİNE CEHENNEME ÇEVİRENLERE YAZIKLAR OLSUN.

Not:

En hayati ihtiyacımız olan HAVANIN temininde bedel,
kullanımında zahmet vermeyen, bir nefeste hayatımızı iki sefer borçlu olduğumuz
Allah'ı, nasıl sevmemezlik edebiliriz?

Hangi gücümüz ile ona düşmanlık güdebiliriz?
Diye, bir daha YENİDEN DÜŞÜNMEK GEREKMEZMİ?

Necdet Erem

ö.g. 144 İSTENİRMİYDİ

Anılarda yaşamak! ..
Resimlerde yaşatılmaya razı olmak! ..

Ebede müştak ve muhtaç bir ruhun,
sonsuz yaşam isteğini TATMİN EDERMİ? ..

Ebedi bir âlem,
sonsuz bir hayat olmasaydı! ..

Resimlerde yaşamak ve yaşatılmak istenirmiydi? ..

Necdet Erem

ö.g. 154 TAB VE TABİİ

Benzemek,
aynı olmak anlamına gelmez.

Dış görünüşler basit,
bakışlar sathi olduğundan,

gördüklerinin arasında fitratlarından kaynaklanan,
bazı ortak özellikler varsa da bu benzerlikler seni,
benzettiklerinin, bir birinin kopyası olduğu yanılgısına düşürmesin.

Aynı gibi görünenlerin bile,
akıl almaz sayısız farklılıkları vardır.

Çünkü yaratan,
her şeye bizzat münasebetini
düşünen akıllara his ettirmek için,

her şeye ayrı bir suret,
ayırıcı bir hususiyet vermiştir.

Aynı uzuvları taşıyan,
aynı ana babadan doğan kardeşlerin bile,
ses tonu, ten kokusu, göz irisleri, el damar haritalarına varıncaya kadar,
hiç bir şeyleri bir birine benzemezken,

Ne yazık ki
beşer içinde kendisini bilim adamı zan eden
bir takım zavallılar,

bu ilim ve sanat harikalarını
bizzat görmelerine, tespit etmelerine rağmen,

Cümle varlığa tab ve tabi-i deme
İNAT, gaflet ve cehaletinden kurtulamıyorlar.

Bu korkunç cehalet,
akıllı insanı İNADINDAN KÖRLEŞMİŞ nev-i adına utandırıyor.

Her atomunda bir kâinat kadar sanat ve hikmet bulunan varlık âlemini,
tesadüf ve tabiata verenler ile fiziki görünüş ve anatomik yapı açısından bir birimize çok
benzesek bile,

sanıyorum ayını tür ve aynı cinsten değiliz.

Necdet Erem

ö.g. 158 CAYDIRICI CEZA

“Kulu veşrebu, vela tusrifu innehu la yuhibbul müsrifin. 7/31”
“iyiniz, içiniz, fakat israf etmeyiniz, çünkü Allah israf edenleri sevmez.”

Lezzetine aldanarak farkına varmadan kaçırmış olduğumuz bir kaç fazla lokmanın vermiş olduğu şişkinlik ve hazımsızlık, israfa girdiğimizi ikaz eden ilahi bir mesaj;

Çok yeme alışkanlığımızdan kaynaklanan, alıpta bir türlü atamadığımız kilolar, şeker, kollesterol, yüksek tansiyon ve benzeri hastalıklar ayetteki mesajı dikkate almadığımızı ihtar eden caydırıcı cezalar olamaz mı?

Haddi aşan davranışımızdan dolayı, helal yediklerimizin bile, Allahın sevmedikleri sınıfa girmesine sebep olması karşılığında, insanı pişman eden bir faturası varsa!

Gazabı ile tehdit ettiği daha önemli konudaki ilahi emir ve yasakları dikkate alamaynızın uğrayacağı cezanın şiddetini düşünemiyor ve düşünmekte istemiyorum.

Bunca nimetler ihsan eden Allah'ın, kulunun laubaliliği karşısında ne şakası nede hafife alınmaya asla tahammül ve müsaadesi yoktur!

Ne dersiniz!
Biraz daha dikkatli omamız gerekmez mi?

Necdet Erem

ö.g. 164 FARK

Yaratıkları bir birinden farklı kılan,
Yaratıcının yaratış maksadına hizmet noktasındaki irade ve tasarrufudur.

İnsanların bir birinden farkı ise,
Yaratılmışlardan almış oldukları ders sonucunda,
Yaratıcıya karşı takındıkları tavırdan dolayı görecekları karşılıktır.

Yoksa tüm insanlar et, kan ve kemikten ibaret iken.
Neden hiç bir kimsenin,
hiç bir şeyi,
bir diğerine benzemez?

Velev ki aynı babanın sülbü,
aynı annenin rahminden dünyaya gelmiş olsalar bile!

Devletler bile vatandaşlarını nüfus idarelerince kayıt edip,
Her vatandaşa tanıtıcı kimlik bilgilerini gösteren bir hüviyet cüzdanı vermiştir.

**MAĻIN KAYDI AYRI,
MÜKELLEĻİN KADI AYRIDIR.**

İşte bu örnek,
Allah nezdinde İnsan ile sair yaratıkların farkını görmek için yeterli bir delil değilmi?

Necdet Erem

ö.g. 170 MÜNACAT

Allah'ım!

Azgın nefsimin, aldatıcı şeytanın, aldanmış ve aldatmayı kendisine vazife gibi kabullenmiş hemcinslerimin,

Gafleti lezzet, zilleti izzet zan eden, hissiyatımın,

Aldanmasından, aldatmasından, yanıltmasından, yanılmasından ve lanetlenmiş şeytanın şerrinden, affına, merhametine ve mağfiretine sığınıyorum.

Beni ve benim gibi affa çok muhtaç kullarını af ve mağfiret eyle.

Allah'ım önümüzü aç, yolumuzu aydınlat.

Karanlıklar içinde kaldık, bize hakkı ve haklıyı tespit ve teşhiste yardım eyle.

İrademizi, gaybı bilmeyen gördüğü ve duyduğu ile hük-medden aklımızın, halis ile haini ayırt edemeden beğendiğine muhabbet eden gönlümüzün tercihlerine bırakma.

Bize doğruyu ilham eyle.

Sıratımustakime hidayet eyle.

İzzet ve azamet hakki,

Kur'anı mucizul beyanının kudsiyeti,

Habibi edibin Hz. Muhammed Mustafa muhabbeti ve şu Cuma gününün bereketine bilmeyerek işlediğimiz günah, hata ve kusurlardan, yanlış tercihlerimizden bizleri masun ve mahfuz eyle.

Amin.

Necdet Erem

ÖCE KENDİLERİ OLSUNLAR

Bahar mevsimlerinde çaylar taşar etraflarına rahatsızlık verirler.
Havalar ısınıp yağmurlar kesilince yataklarına çekilip usul usul yollarına devam ederler.

Hayat ta mevsimlerden oluşan bir yıla benzer.
Gençlik bahara, olgunluk yazıya, elliden yukarısı güz ve kışa benzer.

Her mevsimin kendine has özellik ve güzelliği olduğu gibi her yaşında evresine göre yakışanı vardır.

Çocuklarımızın yaşlarının gereği olan his ve duygularının işlevleri ile tanışma, olaylarla, çevre ile görüşme ve kaynaşma hallerinden kaynaklanan iniş ve çıkışları hoş karşılayıp sunacağımız örnek davranışlarımız ile onların bu günlerine müdahale değil YARINLARINA YATIRM YAPALIM.

Hayat yaşanarak öğrenilen bir meslektir ki bütün meslekler ve bilgiler onun içinde edinilir.

Terbiye etmek ile uzaktan kumandalı robotlaştırmamanın farkını görmek gerek.

Evlatlarımız bize benzemeli ama,
müsaade edelim de önce KENDİLERİ OLSUNLAR.

Necdet Erem

Öğretmenim.

Öğretmenler günü vesilesi ile evlatlarımızı gönül rahatlığı ile teslim etmiş olduğumuz saygı değer sevgili öğretmenlerimize atfolunur.

Azim ve gayretli çalışmalarınızda,
aslı şefkat, merhamet ve muhabbet olan
kutsal mesleğinizde başarılarınızın devamını diler;

HER GÜNÜN SİZİN GÜNÜNÜZ OLMASI DİLEKLERİMLE SAYGILARIMI SUNARIM.

ÖĞRETMENİM

Fedakârlık tahtının, sultanısın şahısın,
İstikbal diyarının, sen nurani rah-ı sını,
İnsanlık beden ise, sen de onun canısın,
Yozlukları yok eden, sevgili öğretmenim.

Sen batmayan bir güneş, karanlıkları kovan,
Zulmü ve ahlaksızlığı, irfan gücüyle boğan,
Güneş ile beraber, her gün yeniden doğan,
Gönüllere aşk salan, kaynaksın öğretmenim.

Anamdan atamdan çok, üzerimde hakkın var,
Senin olduğun yerler, zulme, cehle gelir dar,
İlim ile insanlar, olurlar Mevlaya yar.
Hakka giden yolların rehberi öğretmenim.

Her kes ilmin irfanın, dersini alır senden,
İnsanı arındırır, hem nefretten hem kinden,
Bu mukaddes savaşta, geçivermişsin serden,
Kalbe doğan güneşsin, fedakâr öğretmenim.

Necdet Erem

Ölçü

İlgi alanlarınız genişledikçe,
kendiniz ve yakın çevrenizle olan ilginizin azalacağını;

Sebebi olmadığınız ve çözümüne katkı sağlama imkanınız olmayan harici sorunlardan gereğinden fazla sorumluluk duydukça, kendi sorunlarınızdan uzaklaşarak onları çözümsüzlüğe mahkum edeceğinizi unutmayınız.

Samimiyet gösterip sevgi ile bağlandığınız insanların hayatınıza müdahale hakkını kendilerinde gördüğünü göreceksiniz.

"Hayrul umuri evsatuha"

"İşlerin hayırlısı VASAT olandır." diyen insanlığın gerçek mürebbisi ve muallimi, her alanda ölçülü olmanın ve ölçülü davranmanın önemine dikkat çekmiştir.

Ne dersiniz! ..

İş ve ilişkimizde yeterince ölçülümüyüz?
Yoksa ölçsüzlüklerimizin kurbanımıyız?

Necdet Erem

Ölüme İnat

Yoksun ya...
Yokluğun yüreğime dert.
İçimde hasret,
Olur.

Sensizim ya...
Her yer gurbet,
Dostlar yad.
Duygular feryat,
Olur.

Sen gündüzlerimin güneşi,
Gecelerimin,
Mehparesi,

Deli yüreğimin,
Hasret türküsünün,
Yanık sesi,

Yoksun ya...

Dünya varmış,
Ay varmış,
Güneş varmış,
Bana ne.

Her şey seninle var,
Her şey kokunla güzel,
Her şey seninle,
Manalı.

Bu gönlüm,
Sensizliğin hasretiyle,
Bin yerinden, yaralı.

Gittin ardına bakmadan,
Bir haber bırakmadan,
Hiç düşündün mü,?
Nasıl yaşarım,
Ardından.

Sen yokken..
Ben yaşıyor muyum,?
Yaşarmıyım,
Sandın!
Heyhat.

Ama bak,
Hala ayaktayım,
Hala hayattayım,
Her şeye rağmen,
ÖLÜME inat.

Necdet Erem

ÖLÜMSÜZ GİBİ İ

Fani dünyana bedel, Yaratan vadediyor,
Sakınarak isyandan, cennetime gir diyor.

Nefse karşı ver cihad, boz şeytanın fendini,
Cehline mağlup olma, mahvedersin kendini.

Gaflet çekmiş gözlere, cehalet perdesini,
Görmeye niyetin yok, dünyadan ötesini.

Her gelen geri döner, gelmiş olduğu yere,
Uzun sandığı ömür, son bulur birden bire.

Her gün birçok ölüme bizzat şahit olurken,
ÖLÜMSÜZ GİBİ yaşar, ölenleri gömerken.

Aldanıvermiş ruhun, ölümsüzlük haline,
Kendini baki sanır, bakmadan cesedine.

Bu gafletin sonunda çok büyük bir hüsrana var,
Dünyayı geniş sanma, bak ruhuna gelir dar.

Dram yaşıyor insan, imansızlık yüzünden,
YOK olmak için yaşar, haberi yok halinden.

Necdet Erem

Ölürüm GÜLÜM.

Hasretin içimde, bir ateş gibi,
Her gün biraz daha, büyüyor GÜLÜM.

Bırakıp gittiğin, o günden beri,
Gözlerim hep seni, arıyor GÜLÜM.

Evin her yerinde, hatıran yaşar,
Her yerde her yerde, izin var GÜLÜM.

Saksıya diktiğin, açan güllerde,
Senin silinmeyen, kokun var GÜLÜM.

Bu bayram kaç, geçti yine sensizim.
Sensiz geçen bayram, bana yas GÜLÜM:

Aşkı bilmeyenler, unut diyorlar,
Unutmak o kadar, kolay mı GÜLÜM.

Akan gözyaşıma, el bakar güler,
Gözlerim sözümü, tutmuyor GÜLÜM.

Gündüz hayalimde, gece düşümde,
Her yerde her anda, sen varsın GÜLÜM.

Senle doğmamıştım, senle ölmedim.
Sensiz geçen her gün, ölürüm GÜLÜM.

Hayal benim için, artık saadet,
Sensizlik ölümden, zor imiş GÜLÜM.

Sen artık dönmezsin, gittiğin yerden,
Üzülme ben sana, gelirim GÜLÜM.

Sana kavuşmanın, bir tek yolu var.
O yol ölüm ise, Ölürüm GÜLÜM.

Necdet Erem

Ömür

Ayları yıllara, bağladım bir, bir,
Bu yolun sonunda, görünür kabir,
Bir bilen varmı ki, bu hayat nedir?
Gelene gidene, sordum bir ömür.

Gecesi gündüzü, gelir peş peşe,
Akli eren var mı, bu garip işe,
Engel olunmuyor, buradan gidişe,
Direndim kalmaya ben de bir ömür.

Daha dün gibidir, geçmiş yıllarım,
Kapandı çıkmaza, girdi yollarım.
Hani hep benimle, olan dostlarım.
Meğirse yalanmış, yaşanan ömür.

Elinde senet yok, yarınlar için,
Hiçler iç içedir, içinde hiçin,
Gelin bu hiçlerden, birini seçin,
Yok yere tükendi, bitti bir ömür.

Sözler kar etmiyor, deli gönlüme,
Bilirim çare yok, burada ölüme,
Bir gün kara toprak, dolar gözüme,
Uzun değil imiş, anladım ömür.

Artık ayrılığın, zamanı geldi,
Yaşadığım hayat, azgın bir seldi,
Ecel denen nesne, sanki bir yeldi,
Esti deli poyraz, tükendi ömür.

Necdet Erem

Önden Giden Atlılar

Önden gidenler gitti, yolları açık olsun,
İşimiz çok zorlaştı, Mevla bizi korusun.

Dün yok idi, ne malın ne makamın kavgası.
Ne cambazlar doğurdu, yalan dünya sevdası.

İnsan imtihanıdır, dünle bugün bir değil.
Bu günün hadimleri, aynı kıvamda değil.

Yaşıyorsan dünyada, nefis şeytan seni kollar,
Sakin gaflete dalma, çok riskli bu gün yollar.

Cife dünya sırtır, maske takmış yüzüne,
Menfaatler putlaşmış, güven yok dost sözüne.

Önden giden atlılar, müjdeler olsun size,
Bugün işler çok çetin, Mevladan medet bize.

Saffı evvel civanmert, önden giden atlılar,
Dünyaya meyletmedi, O nurdan kanatlılar.

Cife: Hadiste Efendimizin dünyayı benzettiği Leş.

Necdet Erem

Öyle Gel.

Her taşın altına, bir baş gömmüştük,
Bizde kutlu yola, canlar vermiştik,
Sevinip o günü bayram etmiştik,
Sensiz bayram olmaz, koşa koşa gel.

Dağında taşında, yazılı adın,
Gezdiğim her yerde, adını andım.
Şehadet beratın, Kurandan aldın.
Şu kara toprağı, yara yara gel.

Bombalar patlasa, gülleler yağsa,
Önünde ordular, ufka dayansa,
Yüreğinden akan, kanlar, sel olsa,
Kandan deryaları, yüze yüze gel.

Kızılca kıyamet, korkma bitecek,
Batıl hak önünde, dize gelecek,
Sancağın burçlardan, ufku süzecek,
Bayrağı burçlara, dikte öyle gel.

Bilirim ötede, haber beklersin,
Gözlerin yollarda, hasret çekersin.
Kutsal emanetten, hesap sorarsın,
Mazeretim yoktur, af et öyle gel.

Bu asır yozlaştı, yolunu gözler,
Hasretin narıyla, kor oldu özler.
Çıksınlar aradan dağlar denizler.
Tevhid sancağını alda öyle gel.

Necdet Erem

Öyle Gel.

Kul isen Allah'a, benliği bırak,
Gururu, kibiri, at da öyle gel.
Sakın ha ölümü, görme sen ırak,
Hesabı kitabı, yap ta öyle gel.

Gönlünde olmasın dünya sevdası,
Malı mülkü ordan, sil de öyle gel.
Gör vardır her şeyin, elbet pahası
Verecek hesap var, bil de öyle gel.

Karartma gönlünü, fani aşklarla,
Kalbinde putları, kırdı öyle gel.
Nefis avlamış bak seni, tuzakla,
İmanla, takvayla, çözdü öyle gel.

Bir ömre sığmayan, ham hayalleri,
Gönlünden çıkarıp, at da öyle gel.
Bak seni bekliyor, cennet gülleri,
Haramı, günahı, terk et öyle gel.

Pişman ol burada, yaptıklarına,
Bir Nasuh tövbesi, yap ta öyle gel.
Arka dön, bilmeden taptıklarına,
İbrahim ol, putları kır da öyle gel.

Kalbini kur-anın, nuruyla doldur,
Elinde hidayet, beratıyla gel,
Şehadet cennete kestirme yoldur,
Nefisle cihadı kazan, öyle gel.

Necdet Erem

Öyle Git.

İmtihan salonu, Şu koca dŕnya,
İlmik, ilmik hayat, sanki bir oya,
Dikkat et dokunma sabuna suya,
Kudret kitabını, oku öyle git.

İğneden ipliğe, senin emrinde,
Zerreden küreye, yerli yerinde,
Nice hikmetler var, her ilmiğinde,
Hilkatin sırrını, çöзде öyle git.

Çevrene bir bak, ne durumdasın,
Mananın maddede, zuhurundasın,
Unutma Mevla'nın, huzurundasın,
Kulluğun hakkını, ver de öyle git.

Hayat denizinin, ömŕ salında,
Bin bir tehlikeyle, her dalgasında.
Unutma ölŕm var, yolun sonunda.
Dosdoğru rotayı, bulda öyle gel.

Akıl sana ihsan, Peygamber rehber,
Kur-an sana indi, cennet müjdeler,
Ne garip ki, insan bundan bihaber,
Varlığın hakkını, ver de öyle git.

Gönŕl gözünü aç, aklınla yürŕ,
Oluŕturma sende, cahil bir sürŕ,
Çalmadan ötede, İsrafil SURU,
Hesabı tuttur da, bağla öyle git.

Necdet Erem

Özgürlük Fedaileri

Keşke! ..
Başta halkımız olmak üzere,
bütün insanlar sağduyu ile hareket edebilseydi.

Düşüncelerini demokratik bir şekil ifade edip,
saygı kuralları içinde muhaliflerini de dinleme erdemi gösterebilseydi.

Özgürlüğün keyfi ve ferdi taleplerden ibaret, kuralsız yaşam, sınırsız keyif ve rahat hakkı olmadığını anlamış olsalardı.

Özgürlük isteyenlerin dünyada, ülkelerde, şehirlerinde, mahallelerinde, sokaklarında iş yerlerinde hatta evlerinde bile SADECE KENDİLERİNİN YAŞAMAKTA OLMADIGINI düşünebilmiş olsalardı,

YAŞAMIŞ OLDUKLARI ORTAMLARI KULLANMAKTA
ONLAR KADAR HAK SAHİBİ İNSANLARIN VAR OLDUĞUNUDA BİLİP HİS ETSELERDİ.

K E Ş K E! ..

Amma özgürlük fedaileri,
MAALESEF ÖZGÜRLÜKLERİ KATLETTİKLERİNİN FARKINDA DEĞİLLER.

Necdet Erem

Özgürlük.

Özgürlüğü isteriz,
Bilmeyiz neyin nesi,

Gümbürtüyü duyarız,
Uzaktan hoş geliyor,
Çalan davulun sesi.

Bencillik sarmış bizi,
Sanki sade biz varız.

Şu dünya sahnesinde,
Yanılır zan ederiz,
Her şey bize amade,

Emrimde yer ile gök,
Emrimi dinler felek

İster yıkılsın dünya,
Ne çıkar, ben sağım ya,

Bana ne başkasından,
İster ölsün kahrından.

Toz kondurmam şanıma,
Esirgemem lafımı,
Ne gelirse aklıma,

Her şey bana hak helal,
Her şey bana hizmette,

Özgür olmalıyım ben,
Paylaşmam kimseyle,
İster zulümle öl sen.

Olmaz olsun böylesi,
Özgürlük neyin nesi.

Edep diye bir şey var,
Bu mudur anlayışın,
Seni her yerden kovar.

Müşterek his özgürlük,
Bencillikse kölelik.

Herkes özgür değilse,
Sende özgür değilsin,
Buda böyle blinsin.

Bu halinle sadece,
Nefsinin kölesisin.

Necdet Erem

Özlem Ülkesi.

Hepimiz ararken,
huzur dolu sıcacık bir yuva,
Yorulup dalarız derin uykuya,

Beklerken şefkatle açık bir kucak,
Bakarız olmuşuz elem tüten bir ocak.

Anam,
babam derken,
Zaman çok erken,

Aynadaki yaşlıya bu ben miyim diye
şaşkın, şaşkın bakarken,

Hala aramaktayken şefkat muhabbet,
Sanırız bu hayat bitmeyecek sürecektir ebet,

Bugün hasret ise,
Üzülme vuslat var yarın,
Yeter ki o vuslata siz hazırlanın.

Zaman izafi bir şey,
Bilen varmı nerede başı ve sonu,

Söyleyin çözen var mı,
Sonu korkunç görünen bu gizemli oyunu,

Evet,
Çocuklar için baba gövde,
Ana sığınılacak gölge gibi görünse de,

Bütün umutlar bitmeyen, tükenmeyen,
Varlığa anlam kazandıran İMAN denilen nurlu, güvenli bölgede.

Her şeyi şefkat ve merhamet kanatları altına alacak,
Ruhlar özlemini çektiği sonsuzluk ülkesine elbet bir gün varacak.

Necdet Erem

Özlem.

Özlemi anlatacak, dil değil, dertli gönül,
Hasret ile hu çeker, güllere müştak bülbül.
Âşık olunacak şey, ne güldür nede sümbül.
Allaha götüreceğ, aşk yolunda koşuşmalı.

Aşk denilen nedir ki, var mıdır bir izahı,
Âdemi cennetinden, çıkararak ilk günahı,
Sarf et Allah yoluna, buluver sen Felahı,
Sevdalılar bir olup, Firdevs'te buluşmalı.

Kıymet özlemdemidir, özlenen şeydemidir,
Özlediğin şeye bak, özlemler gözdemidir,
Aşk dediğin o coşku, öz demi, sözdemidir,
Gerçek aşkı bulupta, huzura kavuşmalı,

Bu özlem nedir ki dost, her şeye galip gelir,
Her kime sorarsan sor, onu bir başka bilir,
Hasret öyle bir his ki, maşuk yolunda ölür,
Aşkın balından banıp, sarhoş olup coşmalı.

Özlemlerle ayaktadır, gör ki cümle kâinat,
Her zerrede gizlidir, O en büyük hakikat,
Aşk ile yaratılmış, var olan tüm mahlûkat,
Aşk bezmine katılıp, Allaha ulaşmalı,

Dost kapusuna varup, eşiğine yüz sürüp,
Terk edip masivayı, aşk deryasına dalıp,
Hu deyip, vecd içinde, geçerek benliğinden,
Mevlana dergâhında, bir semazen olmalı.

Necdet Erem

Özlemekte.

ÇOK ÖZLEMEKTE

Güneş doğuyor artık, saklansın yarasalar,
Hak ve adalet galip, bak zalimler yastalar.
Gözleri yolda bekler, tüm garipler hastalar,

Yürü mazlumlar senin, yolunu gözlemekte!
Geç kalma çabuk gel ki yürekler özlemekte.

Yüz yıllar oldu zulüm, payitahtta kurulmuş,
Alçaktan arka gören, soysuz itler kudurmuş,
Tarihe destan yazan, O necip ruh yorulmuş,

Tüm duvarları yık gel yolların gözlenmekte,
Geç kalma artık dön ki, yürekler özlemekte.

Canavarlar cahiller, bak vermişler el ele,
Ahlak adalet hepsi, kapılmış korkunç sele,
Bülbüller hasret çeker, baharda açan güle,

Güzel adın güllere, renk ve koku vermekte,
Bağıyla, bağbanıyla, hep seni özlemekte.

Yeter artık ne olur, gel de bu hasret bitsin,
Çek ilmin kılıcını, cehalet korkup gitsin,
Birkaç asır çekilen, bu kâbus artık yetsin,

Bahar geldi bülbüller, güller bayram etmekte,
Hasret dolu gönüller, hep seni özlemekte.

Kendin gelmesen bile, gönder bir vekilini,
Tutu versin insanlık, rahmet sunan elini,
Kuran nuru sel olup, yıksın küfrün bendini,

Hak davayı kaldırıp, göklere yükseltmekte,
Bu hasret cana yetti, artık çok özlemekte.

Necdet Erem

Özlersin.

Kalbini unutmuşsun,
Kalıbını süslersin.
Kendinden haberin yok,
El alemi, gözlersin,

Bumudur anladığın,
Hayat denen oyundan,
Terk ettiğin şeyleri,
Durup durup özlersin.

Necdet Erem

Özlüyorum Seni Ya Muhammed. Sav.

Uzak olsa da zatına, bu fani bedenim.
Her an seninledir inan, şu yaralı yüreğim.
Kutlu davanın uğruna, ben canımı vereyim.
Özlüyorum, özlüyorum Seni, Ya Muhammed. (Sav.)

Ne günler hasretini dindirdi, ne de aylar,
Aradan geçse de, akıl almaz uzun asırlar,
Bu garip ümmetin, O güzel adını sayıklar,
Özlüyorum, özlüyorum Seni, Ya Resulallah.

Cennet-i Bakide, yer yok mu bana,
Hasretinle kül oldum, ben yana yana.
Yakın olmak isterim, cennet Ravzana,
Özlüyorum, özlüyorum Seni, Ya Habiballah.

Dayanamam artık, ben bu hasrete,
Koşarım daim, İmana Kur-ana hizmete,
Yakınında olmazsam, girmek istemem cennete,
Özlüyorum, çok özlüyorum Seni, Ya Nebiyullah.

Hasretin canıma yetti, yakar bitirir beni,
Teselli bulurum, düşümde görürsem seni,
Dünyada ukbada, ararım o kutlu, nurlu izini,
Özlüyorum, Seni çok özlüyorum Ya Eminivahyillah.

Şu garibede, ne olur bir nazar eyle,
Mücrimsemde ümmetliğe, sen kabul eyle,
Cürmü günahım çok olsada, bendendir söyle,
Diliyorum, istiyorum Senden, Ya Resulallah..

Necdet Erem

Özüm Var.

İman nedir, vicdan nedir bilmeyen,
Her aklına, gelen sözü söyleyen.
Bu faniden, zevk-u sefa bekleyen.
_____Gafillere söylenecek sözüm var.
_____Hak yolunda, verilecek özüm var,

Cehaletten, bilmez dünü yarını,
Ucuz satmış, namus ile arını,
Cehennemde, arttırıyor narını,
_____Zalimlerle bölünecek kozum var.
_____Hak yolunda, verilecek özüm var,

Vatan millet, değerini bilemez,
Yoldan sapmış, hedefini göremez,
Ruhu ölmüş, muradına eremez,
_____Usul erkân bilmeyene sözüm var,
_____Hak yolunda, verilecek özüm var,

Dul ve yetim, haklarını gözetmez,
Hakka düşman, ondan asla söz etmez,
Aç gözlüdür, hırsı hasedi bitmez,
_____Tamahkâra, ukalaya sözüm var.
_____Hak yolunda, verilecek özüm var,

Çulda, pulda, asalet, var sanıyor,
Makam mevki, ateşiyle yanıyor,
Her güleni, dost sanıp aldaniyor,
_____Vicdansıza söylenecek sözüm var,
_____Hak yolunda, verilecek özüm var,

Nedir bunca telaş, nedir bu gaflet,
Hani din, diyanet, nedir bu zillet,
Nemrutları geçti, kalbinde nefret,
_____Din diyanet, red edene, sözüm var,
_____Hak yoluna, verilecek özüm var.

Necdet Erem

Pakradüni Ne Demek

Pakradüni Ne Demek

PAKRADÜNİ NE DEMEK

(Bizim dönme dediğimiz, Hıristiyanlık veya Yahudilikten dönme Ermenilermiş.)

Evet, kripto Yahudileri ve benzeri birçok ihanet şebekelerini okumuş ve duymuştum. Oysa bunca zamandır Pakranudileri bu gün bir kardeşimizin yazmış olduğu makaleden ilk defa duyuyorum.

Amma ülkemizde din ve devletimiz üzerinde etkili ve yetkili odakların olduğu can damarlarımıza sirayet ettikleri ve bizdenmiş gibi hatta bizim için kurtarıcı rol ve konumlarda önümüze çıktıkları da tarih boyunca yaşanan acı bir gerçektir.

Bu acı gerçek sadece bizimle de sınırlı olmayıp, dünyadaki bütün az gelişmiş, gelişmekte olan ve geri kalmış milletlerin mahkum edildikleri ortak kaderleri olduğuna inanıyorum.

Bu habis örgütlerin varlıkları ve icraatları hakkındaki iddialar sağlam delillere dayanmalı, güvenilir kaynak ve aşınmamış isimler tarafından gündeme getirilerek, ütöpik ambalajlarda hikaye vari sunumlarla ciddiyetine zarar verilmemelidir.

İçimizdeki UR'A neşteri vuracak kimse veya kurumların da habis UR'UN azıp vücudun tamamını ciddi bir şekilde tehdit edebileceği, ahtapotun bir iki kolunun kesilmesi sevincinin gafleti ile diğer kolları ile tahminlerin üstünde can acısı ve havli ile daha büyük ve daha ciddi tehdit oluşturacağı da unutmamalıdır.

Aysberg gibi düşmanını su üstünde görünen kısmından ibaret zannedip mücadele başlatanlar gerçek güç ve imkânları ile karşılaştıklarında geri dönüşü olmayan bir yola girdiklerini fark etmeleri karşısında hezimete uğrayıp mevcut durumlarını bile koruyamayarak millet ve memleketlerine ödecekleri ağır faturalarlar ile hakkını savundukları haklarının nazarında suçlu ilan edilebileceklerini de unutmamalıdır. Eşek arılarının yuvasına çomak sokmadan önce olabilecekler çok iyi hesap edilmelidir.

Sağlam ve etkili stratejisi olmayanlar küresel hasımlar ile dalaşarak devletlerini de milletlerini de şikâyet etmiş oldukları eski günlerini arayacak elim durumlara mahkum edilebileceklerini de hesaba katmalıdırlar.

Devlet adamlığı kabadayılık kabul etmez.

Herkes emanet almış olduğu makam ve imkânın büyüklüğü derecesinde dikkat etmeli ve sorumlu davranmalıdır.

Devlet ve toplumlari yöneten ve yönlendirenlerin hissi davranma lüksü yoktur ve olamaz.

Bir yumurta yapacağım diye yaygara koparıp tilkileri başına toplayan tavuk durumuna düşülmemelidir.

Şekavete öldürücü darbe vuracak güç ve imkana sahip olmadan fincancının katılarını ürkütmemenin zarardan başka kimseye bir fayda sağlayacağını düşünmek sadece donkişotça davranma içgüdüsünün eseridir.

Doğruları bilmek doğru sonuç almaya yetmez.

Doğru sonuç alabilmek için doğru zaman, doğru taktik ve doğru müdahale gerekir.

Fevri davranışlar nefsi tatminlere hitap edip kulağa hoş gelseler de, Milletçe tarihimiz boyunca her zaman büyük tehditler altında olduğumuzu, üzerimizden bölgesel ve küresel oyunlar oynandığını ve oynanmak istendiğini de asla unutmamalıyız.

Fevri ve ferdi ıkışlar, kazan kaldırmalar, tehdidi altında bulunduğumuz muhtemel tehlikeler için etkisiz kalacağından dolayı fevkaledede ürkütücüdür.

Oyun bozalım derken oyuna geliyoruz gibi geliyor bana.

Korkunun ecele faydası yok.

Tedbir layıkı haddi aşarsa korkaklığa yol açar ki, bu da insanı sahip olduğu potansiyelini kullanmaktan mahrum bırakır.

Dini ve milli varlığımızı tehdit eden bu küresel tehdit ve tehlikelere karşı ne yapalım dersiniz?

Maalesef bu ciddi konuda bende herkes gibi ciddi manada bir şey bilmiyor, en azından bir şey bilmediğimi biliyor ve söylüyorum.

Hiç bir kurum ve kimseyi sulamıyor, düşmanlık hislerinin tabanda kırılma ve çatlaklara sebebiyet vermemesi adına her zaman olduğu gibi yine itidal, sabır, sknet birlik ve beraberliğimizi koruma adına, hoşgörü ve dua diyorum.

Unutmayalım ki insanların din değiştirme ve eski dinlerinden başka bir dine dönme hatta dinsiz yaşamaya bile hakları vardır.

Her Hıristiyan, Yahudi ve sair din mensuplarının İslam'a dönmek ve Müslüman olmak en temel haklarıdır.

Amma hiçbir Müslüman'ın ihaneti sabit olmayan hiçbir dönmeyi itham ile töhmet altında bırakmaya hakkı yoktur.

İslamiyet en son ve en genc din olduğu için, hepimizin soyu geriye doğru araştırıldığında birkaç göbek temizdeki atalarımızın arzi veya semavi farklı bir dine mensup olduğunu göreceğimiz gerçeğini de göz ardı etmemeliyiz.

Evet dinimiz, milletimiz ve memleketimiz adına dikkatli ve hassas olmalıyız ama zulme sebebiyet verecek şüphecilik hastalığına yakalanmadan.

Allah sonumuzu hayreylesin. Amin.

Necdet Erem

Para Pul

Söylermisin uykunun ölümden farkı nedir.
Dur rabbin divanına, yorgun ruhu dinlendir.

Dün için istiğfar et, umutla bak yarına.
Dünya ticaret yeri, çok dikkat et kârına.

Ummadığın bir anda, bitti verir yolculuk,
Kabir de sorulacak, rabbe yaptığın kulluk.

Hayat dediğin ne ki, ya bir hayal ya rüya,
Ömür denilen süreç, benzer dipsiz kuyuya.

Gaflet içinde insan, yaşar sanki ölümsüz,
Her sahne tehdit dolu, ama insan kaygusuz.

Bak sözü çok uzattın, kısa kes ey gafil kul.
Kabirde geçmez olur, güvendiğin para pul.

Necdet Erem

Parlayan Bir Güneş Ol.

Herkes ister dünyada cennetini yaşamak..
Nasip değil herkese onu burada bulmak,
Bu dünya imtihandır, her zaman sıkıntı var.
En büyük vazifedir, zalim nefisle savaşmak.

Gönül istiyor elbet, her mevsim bahar olsun.
Karanlıklar kovulup, yerine nurlar dolsun.
Amma imtihan sırrı, kazanıp kaybetmektir.
İmtihani her zaman, kaybeden olacaktır.

Çalış sende cenneti, hak et kazanmaya bak.
Yoksa cezayı verir, sana da Cenab-ı Hak.
İmanın yoldaşın olsun, Peygamber rehber sana.
Gerisini boş ver sen, kanma hiç ona buna.

Ruhunda ebed aşkı, coşarken hep an be an,
İbadetler sermayen, dilinde olsun duan.
Sakin haktan ayrılan, yolara girmeyesin,
Parlayan bir güneş ol, dikkat et sönmeyesin.

Necdet Erem

Paylaş Ki!

Paylaş bağı yıkmaya kalksa da nadan,
Nimetleri paylaşmak için vermiş yaradan.

Atalarımız dememiş mi, sen iyilik yap
at denize bilmesede akılsız balık.

Senin neyi niçin yaptığını görüyor ya,
her şeyi bilen, her kesi hesaba çekecek olan
İlmi, kudreti, merhameti sonsuz Halık.

Akil'e, Âşık'a, yakışan değil darılmak, kızmak ve sitem,
Af, merhamet olmasaydı, hayat olurdu baştan sona,
Kavga, cidal, husumet, hırs, haset, yas ve matem.

Güzellikleri paylaş ki
hamdan, hainden farkın olsun,
Paylaş ki dünya huzur ve mutluluk dolsun.

Sen güneş olmaya talip ol.
Varsın karanlık seni boğmaya etsin niyet.

Unutma sana yakışandır,
İsmi Rahmandan tecelli eden Rahimiyet.

Misli ile mukabele adil olsa da değil makbul.
Farkını göster, ol yaratana layık kamil bir kul.

Necdet Erem

PAYLAŞMA ŞUURU

Hayatın devam ve lezzeti için, kainatta cebri, fitri (doğal) olarak taavvun (yardımlaşmak) ve bir birinin ihtiyacına cevap vermek var.

Fakat bu hissi muavenetin bir cebri (doğal olanı) bir de iradisi (isteğe bağlı olanı) var.

Akıl ve irade, nefis yani EGO verilmemiş mahlukata, bir nebze insan da dahil olmak üzere hayatın devamı adına cebri olarak yardımlaşma hissi verilmiştir.

İnsana imtihan vesilesi olarak akıl, irade, nefis ve istikbal endişesi verildiği için, Allah'a inansa da, kainattaki bu yardımlaşma organizasyonunu yaşayarak fark etse de; tam bir teslimiyet içinde bir ŞART-I ADİDEN ibaret olan cüz-i iradesini terk edip tam manası ile itimad ve itaat edemiyor.

Adaletle, kanaatle, muhabbet ve merhametle imtihan olunduğu için, istikbal endişesi ile bencil davranıyor.

Hak etmediğine el uzatıyor.
Hırs ve haset saiki ile başkasının hukukuna tecavüz ediyor.

Onun için Allah cc. Kur'anında insanları infaka, ihsana, ahlaka, adalete ve yardımlaşmaya hatta adına İSAR denilen kendisi ihtiyaç içinde olmasına rağmen, kendisinden daha muhtacını bulup ihtiyacını gidermeye davet edip, emrediyor.

Dünyeyi bir çok fayda ve lezzetlerini tattırıp yaşatmasına rağmen; karşılığında da cennet ve cemelullah vadediyor.

Hal böyle iken beşer zaaflarının ve korkularının esiri olup zulmediyor.
Bir birinin hakkını gasp, hukukunu ihlal ediyor.

Çünkü hakka riayet, hukuka saygı ile imtihanadadır.

Öyle bir imtihan ki kaybedeni kazananından çok.

İşte merhamet, muhabbet, şefkat ve muavenet sıfatlarının tecellisi kainatta GAYRI İRADİ muaveneti gözler önüne serse de;

Akıl ve irade sahibi şefkat, muhabbet, merhamet ve muavenet his ve duyguları ile donatılmış olan insanda bunlar kısmen ve zaman zaman görülebilir.

Tam manası ile her zaman tahakkuk ve tecellisini görmek mümkün değildir.

Çünkü insanlığın imtihanının en zorlu etabı başkaları için yaşama sorumluluğunu hayatının gayesi haline getirme öz veri ve fedakarlığını hayatına hakim kılma olgunluğudur.

Başkaları için yaşayalım ki! .

Her şeyi bizim yaşamamızın devamı için yaratana ve yaşatılanlara karşı teşekkür borcumuzu eda edip huzur ve mutluluğuna erebilelim.

Hayat paylaşma şuuruna erip,
mutluluğunu yaşayanlar için güzel ve anlamlıdır.

Necdet Erem

Pek Uzak

Şahinim yaralı yolu pek uzak.
Yorgun ve takatsiz kanat gırpıyor.

O yol ki hem zorlu hem dolu tuzak.
Bilmeden sonuna doğru uçuyor.

Necdet Erem

Perişan Hal.

Maziye acube, gözüyle baktık,
Acuze şemtaya, abayı yaktık,
İffeti hayâyı, savurduk yele,
O şanlı tarihi, çöplüğe attık.

Taklit belasına, düştük düşeli,
Sürükler götürü, çirkefin seli,
Kurtuluş adına yok ki bir gayret,
Manzara ortada, işte besbelli.

Medeniyet deyip, modaya kandık,
Kurtuluş umarken, ateşe yandık,
Eriyip yok oldu, bütün bir mazi,
Düşmanı insana dost olur sandık.

Batıyı taklitle, batağa battık,
Malı ithal edip, gölgeye yattık.
Kaybettik, irfana götüreren yolu.
Cehalet denilen, belaya çattık.

Mirasyedi, satıp iflas edince,
Düşmanlar arkadan bakıp gülünce,
Ruhunda pişmanlık, ateşi yanar,
şu garip perişan, hali görünce.

Necdet Erem

PEYGAMBER DEDI

Zindanlar saraydır, Yusuf isen sen,
Korku tesir etmez, tam haklı isen.

Cennet ucuz değil, vardır bedeli.
Hak rızası için, candan geçmeli.

Sakin su-izandan, yalan gıybetten,
Uzak dur, kullara gadr-u şiddetten.

İnsanı mahf eder, servet sevdası,
Husumet sebebi, makam kavgası.

Bil ki yenmen gerek, hırsı hasedi.
Af eden, af olur, Peygamber dedi.

Necdet Erem

PEYGAMBERİN ÖNÜNDe

Kılavuzsuz kaldıysan, sen hayat çöllerinde,
Başını kaldırda gör, Peygamberin önünde.

Necdet Erem

Pişman Olmayasın

Kim tarlasına ne ekerse aynı cinsten mahsul alır.
Sen ömür tarlana ne ektiğine dikkat et ki hasat günü pişman olmayasın.

Necdet Erem

Pişmanlık

Pişmanlık Allah'ın insanın içinde yaktığı bir nur,
tövbe ve istiğfar ise kurtuluş için tek umuttur.

Necdet Erem

Pür Sevda

Kalu bela dediler, rabbe secde ettiler,
Ocak olup tüttüler, son maksuda yettiler.
İman beratın alıp, Firdevslere gittiler.

-Elestü birabbikum? -Beli Ya Rabbi beli!
-Aşkullah'ın lezzeti, Neim cennetten ala.

Ukbada beli dedik, ta yürekten inledik,
Okundu hatmi kelam, huşu ile dinledik.
Emri duyunca haktan, ona secde eyledik.

-Elestü birabbikum? -Beli Ya Rahman beli!
-Kendine gel ey gafil, -Bak okunacak sala.

Halık murad eyleyip, cümleyi var eyledi,
O maşukun aşkından, yerler gökler inledi,
Vahdetinin sırrını, kul kalbine söyledi.

-Elestü birabbikum? -Beli Ya Rahim beli!
-Emrine canım kurban, ben aşkına müptela.

Livasın arza dikti, feryadı arşa gitti,
Ol Hazreti Muhammed, iki cihana yetti,
İman etmeyen nadan, iki dünyada bitti.

-Elestü birabbikum? -Beli Ya Halık beli!
-Şefaatsiz bırakma, - Kıl Aşkınla müptela.

Hayata anlam katan, o bezmi elesttedir,
Bak kainat ayakta mü-mine dil bestedir,
Bütün hak ve hakikat, Arşa çıkan sestedir.

-Elestü birabbikum? -Beli Ya Ğaffar beli!
-Affına çok muhtaçtır, ben, günaha pür sevda.

Değerli Dost Bedri Tahir Adaklı beye saygılar sunar şiirim için yazmış olduğu değerli yorum ve dörtlüğü sayfamda dostlarımla paylaşarak kendilerine kalbi saygı ve teşekkürlerimi arz ederim.

Hayata anlam katan, o bezmi elest tedir,
Bak kainat ayakta mü-mine dil bestedir,
Bütün hak ve hakikat, Arşa çıkan sestedir.

Mükemmel,
ancak böyle olur..
TEBRİKLER EFM.
Selam ederim..

Bedri Tahir Adaklı

Kaf ile Nun arası, emrine mûti âlem,
Kâinat oluveirir, yok olur o an zûlem,
İnkârla tahkir eden, netice elim elem,

.....Elestü bi Rabbiküm? Beli Ya Gafur beli,
.....Tekzibinden kıl beri, Belâ lutfûna belâ,

*****Bedri Tahir Adaklı

Necdet Erem

Püryan Olayım.

Sıyrılıub nam-u nişandan, urbasız üryan olayım.
Seyrine dalub cemalin, vechine hayran olayım.
Yak nar-ı aşkınla ey yar, eylemezem asla sitem,
Derdi aşkın ateşiyle, yanarak püryan olayım.

Kalbime bir nazar eyle, vechine kurban olayım,
Kulum de de, bu faniye, kullukla sultan olayım.
Terhisime ver icazet, bitsin aşkına bu hasret,
Mülki fenadan ebede, vaslına revan olayım.

Seni anlatır cümle dil, yolunda dildar olayım.
Asarı bimisline bakub, seyriyle semest olayım.
Habibine, olam ümmet, ola şefaati himmet,
Cemalin garibe lutfet, lutfuna hayran olayım.

Canlar içre sen cansın, aşkınla lerzan olayım.
Lutfu necatına erub, zevk ile hayran olayım.
Terk edeyim mafihayı, bulayım âli sevdayı,
Katre olub aşk bahrında, eriyip fena bulayım

Necdet Erem

Rabbim

Utandım yaşamaktan, liyakatsiz halimle,
Kuyumu kazımışım, fark etmeden elimle.
Ateşe körük çektim, zehir saçan dilimle.
Affa liyakatim yok, bilirim yüce Rabbim.

Hakkım olmasa bile mağfiret diliyorum.
Aldığım her nefesle, ölüp diriliyorum.
Doğduğum andan beri, sonuma yürüyorum.
Ne olur bu garibede kulum deyiver Rabbim.

Kalbimi teskin eyle, nuruyla sonsuz aşkın.
Kaldım dünya çölünde, avare garip şaşkın.
Yüreğim çırpınıyor, duygularım çok taşkın
Gönlüme rahmetinle, tecelli eyle Rabbim.

Necdet Erem

Rabbine Dön

İnsan bir mikrobun karşısında aciz,
bir nefeslik havaya muhtaç, ölüme mahkum iken;

hala kendisini ölümsüz,
bütün zorlukları yenebilecek kadar güçlü,
dünya ve içindekilere de sahip zannetmenin cehaletinden kurtulamıyor.

Bu nasıl bir yanılğı,
Bu nasıl bir aldanış?

Ey insan,
Ve Ey nadan nefsim halini gör.
Gafletten uyan ve Rabbine dön.

Necdet Erem

RAMAZAN

Dost bağında güller biter, gl kokusu ömre bedel,
Bak işte geldi Ramazan, sende artık dn hakka gel.

Sahur, iftar, hoş saatler, m-minle dolar mescitler.
Hayır ve hakkı söylesin, konuşan bil cümle diller.

Bilinsin ki mülk Allah'ın, kimse gaflette kalmasın,
Dünya fani gelen gider, mal makam kulun sanmasın.

Rahmet ayı ramazana, sağlık ile varan kişi,
Kendine gel artık terk et, haram olan cümle işi.

Terk edersen zaafлары, kurtulursun her beladan,
Hakka hadım olan kulu, müjdeliyor bak Yaradan.

Recep şaban, gelip geçti, Ramazana vardın şükür.
Namaz, Oruç, güzel ahlak, Kur-an olsun dilde zikir.

Ramazan büyük bir fırsat, bilki çok zorludur sırat,
Farzları tam eda eyle, her işin olsun hasenat.

Bu yıl işte sana fırsat, gelecek yıl belli olmaz.
Unutma ki gelen gider, bu dünya kimseye kalmaz.

Tebrik ederim gönülden, başka şey gelmez elimden,
Her can unutmasın derim, kurtuluş yok ki ölümden.

Necdet Erem

Ramazan (2)

Arştan arza, hediyesin Ramazan,
Kararan ufkuma, doğ güneş gibi,
Ruhumu sarmadan, bin bir hafakan.
Yarama merhemi, sür Ya Ramazan!

Kalpler senin ile, erer rikkate,
Vuslat ile, son verelim firkate,
Her güzellik, sende gelir dikkate,
Gönlümün gözünü, aç Ya Ramazan! ..

Aç kalıp anladım, halini açın,
Yetim gezer iken, ayağı yalın,
Esiri olmuşken, nefsi nadanın,
Esaret zincirimi kır Ya Ramazan! ..

Kuran sende indi, cümleye rahmet,
İman ile insan, buldu hidayet,
Bin aydan hayırlı, bir gece, hayret!
İçinde Kadirin, var Ya Ramazan!

Şeytanlar zincire, vurulur sende,
İnanan gönüller, aşkına bende.
Gaflet çeker, mü-min, gözüne perde.
Perdeyi gözlerden yırt Ya Ramazan!

Fakire müjdesin, mazluma kanat.
Sofrada nimetsin, mabette salat,
Abitten, mabuda yükselen feryat,
Arşın kapısını, çal Ya Ramazan!

Zekatın fitrenin, ne olduğunu,
Nimetin rahmetin, sonsuzluğunu,
İbadetle hakka, kul olduğumu,
Oruçla anladım, ben Ey Ramazan!

Ey sevgili dost, ilham sendendir,
Hata kusur varsa, o da bendendir,
Muhabbet, meveddet, hepsi Ondandır,
Unutma bizleri sen, Ey Ramazan!

Necdet Erem

Ramazan. (1)

Recep, Şaban, derken geldi Ramazan.
Sefa geldin, Ey ayların sultanı.
Şu zalim nefsim, verme sen aman.
Sefa geldin, Ey gönlümün sultanı.

Sürgülendi, cehennemın kapısı.
Senin için, Ey mübarek Ramazan.
Gönderildi cennetlerin tapusu.
Senin ile, Ey mübarek Ramazan.

Zincire vuruldu, o zalim şeytan.
Hürmetine, Ey mübarek Ramazan.
Kurtuluyor, şevkle orucu tutan.
Cennete davetiye, şehri ramazan.

Başın rahmet, sonun bana kurtuluş.
Sen bereket iklimisin, Ramazan.
Sofraların, bereketle buluşur.
Fukaraya, sen bayramsın Ramazan.

Taş kalplere, senin ile su yürür.
Rahmet sende, sele döner Ramazan.
Çöl gönüller, çemen zara dönüşür.
Hırs ateşi, senle söner Ramazan.

Kardeşlik hisleri, sarar her yeri.
Düşmanlıklar, sende ölür Ramazan.
Mescitler sanırsın, bir bayram yeri,
Sevgiler coşuyor sende Ramazan.

Necdet Erem

Ramazanım.

Geldin yine ramazanım,
Feda olsun sana canım.
Hoş geldin yüce sultanım,
Ramazanım, Ramazanım.

Kokun her yerden duyulur,
Kadrin her kesçe bilinir,
Kalplerin pası silinir.
Ramazanım, Ramazanım.

Kur-an sende indi bize,
Zalim nefis geldi dize,
Müjde olsun hepimize,
Ramazanım, Ramazanım.

Sahur, iftar teravihler,
Dolar taşar hep mescitler,
Hayra varır cümle işler,
Ramazanım, Ramazanım.

Sen ayların sultanısın,
Dertlilerin dermanısın,
Gönüllerin çerağısın.
Ramazanım, Ramazanım.

Necdet Erem

Reh-i Sevda

Açıldı arşın kapısı, kullarından Muhammed'e,
Ayan oldu cümle esrar, ol habibi can Ahmede.

Hediye edildi mirac her namazda mü-minlere.
Şükür olsun Ey Yüce Rab, Kur'an gönderdin bizlere.

Kutlu olsun miracınız, Ey Muhammed ümmetleri.
Bu gün Rabbin af günüdür, kabul eder tövbeleri.

Hadi dostlar el açalım, Yüce Hakkın divanında,
Sonsuz hazza varacağız, Rabbimizin didarında.

Mirac ruhun yükselişi, taaa sidretül müntehasa,
Bu gece VUSLAT gecesi, girelim reh-i sevdaya.

Necdet Erem

Resule Gitsem.

Habibim deyince, Allah kuluna,
Cümle canlar, hayran onun yoluna
Gelmeden dünyada, yolun sonuna,
Aşarak dağ bayır, Resule gitsem.

Bu aşka meftundur, bil cümle âlem,
Ondan uzak kalmak, en büyük elem.
Bütün masivayı, gönlümden silsem,
Dünyadan sıyrılıp, Resul'e gitsem.

Emanet bıraktı, İslam'ı bize,
Sakin ha düşmeyin, birbirinize,
Girerek cennete, giden o ize,
Ağlaya, ağlaya, Resule gitsem.

Sırtımda günahım, sanki koca dağ,
Lâin şeytan kurmuş, yollarıma ağ,
Ölmezde bu sene, kalır isem sağ,
Bir yolunu bulup, Resule gitsem..

Medine Münevver, aydınlık şehir,
İnsanlık kudurmuş, kusuyor zehir.
Kıyamet yakındır, edilmez tehir,
Ecelim gelmeden, Resule gitsem.

Hasretim büyüktür, yeşil kubbeye,
Ordan nurlar çıkar, Arşa, Sidreye,
Uğrayıp Mekke'de kutlu KABEYE,
Tavafımı yapıp, Resule gitsem.

Necdet Erem

Rıza Ve Huzur

Huzur, rızada, lezzet, şükürde, zenginlik Allah'ın kuluna verdiklerine kanaat edip razı olup yetinmektedir.

Kaderine razı olmayanlar, Allah'ın verdikleri ile yetinmeyenler ve haline şükretmeyenlerin, mutlu olmalarına, huzur bulmalarına, imkân yoktur.

Fani âlemde baki meyveler arayan kimseler, aradıkları şeylerin hasret acısından başka bir şey bulamayıp, bir ömür çabalamalarına rağmen, elleri boş kalmaya mahkûm olurlar.

Aranan şey kaybolduğu yerde aranırsa bulunma şans ve imkanı olabilir.

İç dünyasında kaybettiği huzur ve mutluluğu, sevgi ve barışı dışarıda arayanların huzur adına bulabilecekleri bir şey olabilir mi?

Necdet Erem

RUHSATI KURAN OLUR

Aşka ihanet eden, onu ucuza satar,
O sonsuz saadeti, götürüp çöpe atar.

Düşer nefsin peşine, şehvete yenilerek,
Cehennemi hazırlar, kendisine bilerek.

Aşk ilahi bir duygu, şehvete onda yer yok,
Haz ve lezzet ararsan, onlar için sebep çok.

Dilin Leyla der iken, kalbin Mevla demeli,
Lamahbube zikriyle, putları devirmeli,

Yunus ol, aşk yolunda, bul feyzli bir kapı.
Taptuk'un himmetiyle, ol ebedi bir yapı.

Aşık ona derler ki, terk ede can, cananı,
Aşk yoluna harcaya, malı mülkü samanı.

Ey bekayı arayan, o mal bu pazarda yok,
Meal tefsir istemez, anladığın şekle sok.

Aşktan esrük olan kul, gezmek istemez ayık,
Dünya tahtın yıkmayan, olmaz Mevla'ya aşık.

Gönlü aşka düşürüp, aşk şarabın nuş eden,
Leyla'dır gönlün çalıp, seni terk edip giden.

Uyan artık uykudan, bitsin bu kara sevdan,
Kurtul zalim nefisten ve aldatan şeytandan.

Bekayı bulan dostlar, fenadan azad olur.
Aşk Kevser şarabına, ruhsatı Kuran olur.

Necdet Erem

Rüya:

hayat filminde her keş figüran,
Yorucu, zorlu ama değil durağan.

Gelecek göz kırpmakta güzel günler var diye,
Aldanma içindeki kanayan yaralar ondan hediye,

senaryo güzel günler, tatlı sözler üzerine kurulmuş olsa da,
geçmişe baktığında acılar, hasretler, pişmanlıklar değilmi ortada?

Hayat bir filim.
Bileti çok pahalı,
şeyircisi de oyuncusu da,
İstisnasız hepsi yorgun ve yaralı.

Gelenler gidiyor bak,
Değil ki hiç kimse buralı.

Geçmiş gerçek değil,
Gelecek ise ham bir hayalden ibaret,
Sırrı çözülür yakında hele biraz daha sabret.

Umutsa gerçekleşmeyecek hayallerle avunmak.
Öyle bir rüya ki istemiyor hiç kimse bu rüyadan uyanmak.

Necdet Erem

S e n

SEN

Sen,
fani dünyada,
gerçek standardını arayan adam.

Sen,
maddenin dar kalıbına sığmayan kahraman.

Gitmen bir şeyi değiştirmeyecek belki,
kalman, varlık adına çok şeyi ifade edecek bilki.

Hayatın, anlamını idrak edecek maneviyat ehline ihtiyacı var.
Bak her şeye var olma imkânını senin bilgin ve idrakin sağlar.

Sensin cümle varlığı yaratılmasına anlam ve amaç,
canlı cansız tüm varlığın sırları sende gizli.

Bulamayacak kör felsefe,
FİZİK âlemini etse de hallaç.

Varlığının farkında olan talihliler için son yoktur.
Varlığından bihaber, yaşayan şuursuz zavallılar sayılamayacak kadar çoktur.

Necdet Erem

Sabır Ey Filistin, sabır.

Mazlumun kanı akacak,
O kan zalimi boğacak.
Yahudi sonun gelecek.
Sabır Ey Filistin, sabır.

Varsın aksın, temiz kanın,
Zafer sana, dünden yakın,
Sen Hakka isyandan sakın,
Sabır Ey Filistin, sabır.

Bütün dünya, zulme sussun,
Akan kanlar, ırmak olsun,
Müjde sana, hakka kulsun,
Sabır Ey Filistin, sabır.

Nasıl olsa, ölüm haktır,
Her nefs onu, tadacaktır,
Ne yaptıysa, görecektir,
Sabır Ey Filistin, sabır.

Rıza gösterenler, Zulme,
Çare var ise, ölüme,
Korkak neyine övüne,
Sabır Ey Filistin, sabır.

Elimden gelmiyor, ölmek,
Cihad meydanında, sönmek,
Şehadet gömleğın giymek,
Nasip değil her yığıde,
Selam olsun Filistine,

Necdet Erem

Sabret Ey Filistinlim,.

Karanlık koyulaştı, sabah artık yakındır.
Yatan bahtını sende, gayret ette uyandır.
Ciğer suz bu acı hal, yarınlara destandır.
Sabret ey Filistinlim, sabret zafer senindir.

Zulüm kalmaz kimseye, tarihe bakmazmısın?
Haklılık çelengini, başına takmazmısın?
Allah cennet vadetmiş, yoksa inanmazmısın?
Sabret ey Filistinlim, sabret zafer senindir.

Bu gün yoksa yarına, gelecektir fatihler.
Topraktan fıskıracak, O pak ruhlu şehitler.
Sen zulmen ölsen bugün, doğar Selahaddinler.
Sabret ey Filistinlim, sabret zafer senindir.

Zulüm arşa dayansa, Hak intikam alacak.
Yahudi zan etmesin, zulmü ona kalacak,
Arkasına saklansa, TAŞ ONU HAYKIRACAK.
Sabret ey Filistinlim, sabret zafer senindir.

Kıskanacak tüm beşer, cennete girişini,
Maverada meleği, aşır ta geçişini,
Korkaklar görmeyecek, firdevs-in eşiğini,
Sabret ey Filistinlim, sabret zafer senindir.

Zaman gösterdik bak, Cennet hiç ucuz değil.
Zalim içinse Cehim, asla lüzumsuz değil,
Gazadan kaçmak için, gidilen yol, yol değil,
Sabret ey Filistinlim, sabret zafer senindir.

Ekilmeden biçilen, tarla var mıdır göster.
Bugün Allah yolunda, dökülen kan ile ter,
Yarın sana sunulur, şerbeti havz-ı kevser.
Sabret ey Filistinlim, sabret zafer senindir.

Necdet Erem

Sabreyle Gönül, Sabreyle.

Dünya fani, Ömür kısa,
Giden için, batma yasa,
Yazılanlar gelir başa,
Sabreyle gönül, sabreyle.

Dün öldü bak, yarın var mı?
Nedir derdin, dünya dar mı?
Ölümden kurtulan var mı?
Şükreyle gönül, şükreyle.

Bak her yerde, onun adı,
Tüm dillerde onun yadı,
Söze şerbet katar, tadı,
Zikreyle gönül, Zikreyle.

Adı her yerde yazılı,
Mü-min kalbinde kazılı,
İman ipine dizili.
Fikreyle gönül fikreyle.

Nimetleri nihayetsiz,
Bak ihsan eder bedelsiz,
Gafiller bundan habersiz,
Hamd eyle gönül hamd eyle.

Necdet Erem

Sadakat ve Dostluk

Sadakatler menfaat değilde dostluğa odaklı olsaydı!
Hiębir dostluk bittięinde kin, nefret ve dūşmanlıęa dönüşmezdi.

Dostluklarınızı sonsuz kadar devam edecek umudu ile kurunuz,
amma hiç ummadığınız bir anda bitebileceği ihtimalinide göz ardı etmeyiniz.

Bitmeyecek zannedilen dostluklar,
menfaat duvarına toslayınca bitmeyecek hüsrana sebebiyet verebilir.

Necdet Erem

Saksıda Çiçek.

Saksılarda çiçek yetiştirirken,
Baharın gelmesini çabuklaştıracak gayret içinde olunuz.

Yoksa bulanık suda balık avlamaya alışmış GULYABANİLER,
Saksıda bin emek ile yetiştirmiş olduğunuz nazenin güllerinizi bir gırpıda yok ediverir.

Dünya bir bahçe,
Ömür bir mevsim,
Maziye dön de bak, flu bir resim.
İnsan nedir ki, kısa bir zaman, anılan isim.

Necdet Erem

SAL BENİ

Hasret kaldım, vatanıma sılama,
Tut elimden, şu gurbetten al beni,
Merhem sürüp kapanmayan yarama,
Sargı olup, her yanımdan sar beni.

Hayat bir labirent, yoktur çıkışı,
Bir meçhulden, bir çeçhule akışı,
Hasret hicran, yürekleri yakışı,
Perişanım, gel bu halden al beni.

Gurbetmidir, sılamıdır bilinmez.
Gönderildin, elde değil dönülmez.
Hep ah-u vah, doyasıya gülünmez.
Yalnız kaldım, arayipta bul beni.

Çaresizim, dört bir yandan sarıldım.
Harç yapıp, taş toprağa karıldım.
Dilim, dilim, bin parçaya ayrıldım.
Tutkal olup, bir arada tut beni.

Umut bitti, yüküm ağır, ben yorgun.
Ömür geçti, belim bükük ten solgun.
Bahar geçti, coşan sellerim durgun.
Yık bendimi, bu zindandan sal beni.

Necdet Erem

Sana Muhtaç.

Hilkatin toprağından, kokan rayihai muhabbet,
Gülzarlardan derilip, toplanan demet demet,

Öz nurundan yaratmış, O'nu Şol Ahed Samet,
Gönlüm aşkına yandı, yetiş Sultanım medet.

Sen ki varlık bahrinden, çıkarılmış incisin,
Lal-u güher bilmeyen, kıymetin nasıl bilsin.

Gönüllere nursun sen, güneş bekler gölgende,
Yaratılmış tüm varlık, döner durur çevrende,

Şol ki Rabbul âlemin, kıldı cümleden efdal,
Nurundan mahrum kalan, nadanlara nolur hal.

Adalet, güzel ahlak, cem olmuştur zatında,
Sana denk tutulamaz, hiç kimse hak katında.

Varlığın sebebi sen, yerin, göğün, meleğün.
Kanatlarında ki renk, kuşların keleşin.

Kâinat ressamının, tablosuna renk katan,
Sen ki ebemkuşağı, yaratılan hiç yoktan.

Adın Ahmed-i Mahmut, lakabın ki emindir,
Aşkınla pervaz eden, cümle semazenindir.

Hasretin âşıkları, alev, alev, yakmakta,
Maveradan Şol Rahman, Habibine bakmakta.

Bizlerde çok özledik, Ravzana yüz sürmeyi,
Güneşten nurlu yüzün, hep rüyada görmeyi.

Beşer çıkmaza dalmış, yaşıyorlar anlamsız,
Tükendi tüm umutlar, dizler kaldı dermansız.

Ümmetin garip kalmış, can derdine düşmüşler,
Haber verdiğin gibi, bin parça bölünmüşler,

Ravzandan kalk ta yürü, tevhit bayrağını aç.
Sade ümmetin değil, tüm varlık sana muhtaç.

Necdet EREM

Hilkat: Yaratılış.

Rayiha: Güzel koku.

Gülzar: Gül Bahçesi.

Ahed: Tek ve Bir olan (Allah cc.)

Samet: Herşeyin ve herkesin ona muhtaç olduğu halde kendisinin hiç kimseye ve hiçbir şeye muhtaç olmayan (Allah cc.)

Bahir: Büyük Deniz, Okyanus,

Lal: Gül kırmızısı yakut.

Güher: Cevher.

Efdal: Üstün, tercih edilen.

Pervaz: Pervane, dönene – Kapı pencere kasa kenarı.

Mavera: Ötelerin ötesi. Manevi alemler.

Ravza: Bahçe, Efendimizin Kabri şerifi (Ravza-i mutahhara.)

Necdet Erem

Sanma Yanmaz.

Her Şey gönlünde matvidir, cihanlarda sende pinhan,
Hilkatine bir nazar kıl, bil ki her Şey sende nihan.

Sen yle bir sultansın ki, cihan emrine amade,
Senin gizli değerini, edemez hiç bir Şey ifade.

AŞk denilen bir heyecan, yoktur cihanda sınırı,
Cümle alem aşık gezer, bilen yok ki nedir sırrı.

AŞkın mekanı kalbindir, muhatabın, Yüce Mevla,
AŞk sermayen bitti ise, dn de sen haline ağla.

Dünya denen bu ęarŐıda, herkes ęok Şey alır satar.
AŞk denilen meręub meta, paha alan ucuz satar.

Gel gönlünü ağ sen Hakka, bu duyguyla Şaka olmaz,
AŞk hararet membaidır, ona düşen sanma yanmaz.

Matvi: DrlmŐ.

Pinhan: Gizli.

Zahir: Açık görünen.

Nihan: Saklı, rtl.

Meğub: Rağbet edilen, değerli.

Meta: Mal, ticaret malı.

Paha: Pahalı

Necdet Erem

Sarhoşluk.

Sarhoşluk!
Hayatın hakikatinden kaçmak,
Kuytuya saklanıp,
Geçmişini unutup,
Geleceğe göz kapamak.

Sarhoşluk!
İnsanı insan eden,
Akıl ve mantıktan uzaklaşmak,
İnsan ve insanlığa ihanet etmek.

Teselliyi,
Uyumakta,
Uyuşmakta,
Kokuşmakta aramak.

Sarhoşluk!
Geçici bir hal,
Hayatın gerçeklerini,
Sorumluluğunu taşıyamayacak,
Zayıf bünyeli ruhların,
Aldandıkları avundukları,
ZÜGÜRT TESELLİSİ.

İnsanlık ve yükledikleri
sorumlulukları
Ağır gelenler!

Sarhoş olup kısa vadeli,
Uyuşma yolunu,
Unutup kokuşma halini,
Tercih edeceklerine!

İnsani sorumluluklarının
Farkına varıp,
Hakkını vermek.

Yok,
İsyan edip,
İnkâr edeceklerse,
İmkân ellerinde!

İstemeden geldiklerini iddia edip,
İsyan ve inkâr bataklığında,
Bir ömür azap çekmektense!

Şu dünyadan,
Ellerinde olmasına rağmen,
Neden gitmezler,
Daha akıllı ve mantıklı değilmi?
Hayattan şikayet etmektense!

Sarhoşluk sade,
İçip sızmak değil,
Gerçek sarhoşluk,
Hayatın hakikatine göz yummak.

Ölüm önünde dururken,
Midenin hamalı,
Uçkurun kölesi,
Bir yaşam için,
Hayatı fikren inkâr,
Bedenen uyuşturmaktan,
Medet ummak.

İnsanım diyen,
Kendisini ölümsüz zan eden!
Hastalığın muhatabı,
Belanın sevdalısı,
İlletin müptelası zavallıları,
Yokluk ve hiçlik mahkûmu olanların
Sonu olmayan bir hayata karşı yaşayacağım diye inat ile direnen,

İnanmadan,
Nasıl yaşar onu da,
Asla bilemem,

İşte sözün güzeli,
Davet eder ezeli,
Vaat ediyor ebedi,

EY İNSAN SEN ALA KÜLLİHAL Ö L E C E K S İ N
ALLAH'A VE AHİRETE İNANCIN!

AHİRETE SENİ KURTARACAK SALİH BİR AMELİN,
Y O K S A

Senin gibi fani olan şu dünyada,
Yaşayacağın bir ramaklık kısa bir ömürde!
Bırakacağın mala mülke, şana şöhrete, evlad-ü iyale G Ü V E N M E.

En çok sevdiklerin!
Yoluna öldüklerin!
Seni gömmek malına mülküne konmak için sabırsızlanıyor

Ölümün anında döktükleri sahte gözyaşlarına sakın aldanma
Onlar TİMSAHIN GÖZYAŞLARIDIR.

Arkandan mirasını pay eder yerler! .
Yetmezse NEDEN DAHA FAZLA BIRAKMADI DİYE OKKALI BİR DE KÜFREDERLER.

Hayatın hakikatinden kaçan zavallılar.
Fikren ve bedenen sarhoşluk yolunu seçmekle kurtulacaklarını mı sanıyorlar?

Hey hat
Ölüm öldürülmedi!

Hayat bekaya kalb olup başkalaşmadı!
Acz-i beşeri fakrı inşa-i azalması arttı ölüm eskiye nazaran sürat kazandı.
AZRAİL FAZLA MESAI YAPIYOR!

N E Z A M A N A K A D A R deve KUŞU GİBİ BAŞINI KUMA SOKUP SAKLANDIĞINI
SANACAKSIN.

Seni ve hücrelerini yaratıp hayatlı kılan Allah'ın seni görmediği gaflet oyununu
nezamana kadar sürdüreceksin.
ECEL ASLANI ARKANDA!
KABİR KUYUSU ÖNÜNDE.
BELA VE MUSİBETLER DÖRT BİR TARAFINI SARMIŞ.

SEN HALA KENDİNİ SARHOŞ EDİP UNUTMAYA UYUŞMAYA KOKUŞMAYA
ÇALIŞIYORSUN.

N E D E N?

UYAN!
SENİ ÖLÜM SEKARATI, DALDIĞIN GAFLET UYKUSUNDAN UYANDIRMADAN !

Necdet EREM.

Necdet Erem

SAVAŞA HAYIR

Zafer bir yalandır, herkes mağduru,
Korunmak istenen, zulmün gururu,
Söndürür, gözlerde, nuru, süruru,
Gönülden diyelim, savaşa hayır.

Kim kimi öldürür, var mı bir derdi,
Çare yok ki emri, komutan verdi,
Havayı sahtekâr durmadan gerdi,
Gönülden diyelim, savaşa hayır.

Bitsin artık, bu kitlesel cinayet,
Yere batsın, şu hileli siyaset,
Kirli savaş, insanlığa ihanet,
Gönülden diyelim, savaşa hayır.

Silah tüccarları, para kazansın,
Mazlum cesetleri, yerde uzansın,
Bumu medeniyet, herkes utansın.
Gönülden diyelim, savaşa hayır.

Ordu denen, büyük çete kurulur,
Halk çocuğu, cephelerde vurulur,
Vatan millet, bir masal uydurulur,
Gönülden diyelim, savaşa hayır.

Mazlumlar mağdurdur, zalimler mağrur,
Dünyayı cehennem, etti bu gurur,
Düştüğü yerlerde, yaş kalmaz kurur,
Gönülden diyelim, savaşa hayır.

Mazlumun kanıdır, zalimlere can,
Cepheye sürülür, nice gariban,
Parsayı topluyor, ağa, bey, sultan,
Gönülden diyelim, savaşa hayır.

Bugün tüm dünyada, umumi bir dert,
Herkes asker doğar, kurtulmaz bir fert,
Kan emen vampirden, ederim nefret,
Gönülden diyelim, savaşa hayır.

Sevgi ve hoş görü, tek eksiğimiz,
Hep kindir, nefrettir, ettiklerimiz,
Yeter artık bitsin, çektiklerimiz.
Gönülden diyelim, savaşa hayır.

Kurulmuş ordular, neyin nesi bu,
Bütün sınırlarda, kurulmuş pusu,
Kim kimi öldürür, kimden korkusu,
Gönülden diyelim, savaşa hayır.

Gelin garip halklar, mazlum milletler,
Veriniz el ele, bitsin bu dertler,

Tarihe gömülsün, zalim devletler.
HADİ HAYKIRALIM, SAVAŞA HAYIR.

Bitsin artık bu CİNNET, barışa evet,
BARIŞA EVET, SAVAŞA HAYIR.

Necdet Erem

Seccade Rampa

Nerde o talihli,
Bilir haddini.

Hakka lebbeyk der,
Kalbi fetheder.

Görse de çok dert,
O hep der medet.

Kulak ezanda,
Kalbinde mabet.

Seccade rampa,
Cennette kampa,

Dileği rahmet,
Aşkı rüiyyte.

Necdet Erem

Secdeden Başka.

İnsan acze mahkûm, fakra müptela,
Hayat elem dolu, yaşamak bela.
Uzaya uçsan da, ölüm var hala,
Ölüme çare yok, secdeden başka.

Bu hayata anlam, kazandırmalı,
Ucunu ebede, dayandırmalı,
Ruhunu cennette, barındırmalı,
Cennete bir yol yok, secdeden başka.

Karanlık sarınca, bütün dünyayı,
Kâbuslar basınca, gece rüyayı,
Seçemez olunca, aktan karayı,
Çare yok bu hale, secdeden başka.

Her gün yeni umut, yeni bir ufuk,
Akşama varınca, tüm renkler soluk,
Yaşanan lezzetler, sevdalar buruk,
Ebedi bir lezzet yok, secdeden başka.

İmanın özüdür, halis ibadet,
Huşu ile sende, Rabbe kulluk et,
Var yüce divanda, baki sohbet et,
Bu payeye yol yok, secdeden başka.

Necdet Erem

Secdesiz Değil

SECDESİZ DEğİL

Kulluk Allah'adır mahlûka değil.
Hadi dur namaza, rukûda eğil.
Her yolun varacak bir menzili var.
Cennete giden, yol secdesiz değil.

Sidrenin kapısı açıktır sana,
Yüzün dönük olsun kiblede yanâ,
Bu dünya fanidir, her an giden var.
Arşâ yükselişler secdesiz değil.

Davet var mevladan sana cennete,
Kavuşmak istersen, sonsuz servete,
Hayatta her şeyin, bir kuralı var,
Hesapta kurtuluş, secdesiz değil.

Bilirsin gidiş var, fani dünyadan,
Dikkatli ol pişman, olma sonradan,
Mademki ruhunda ölümsüzlük var.
Ölümden kurtuluş secdesiz değil.

Necdet Erem

Secdesiz Olmaz.

İlim yollarında, verdim yılları,
Dinledim hak diyen, âlim kulları,
Denedim Allah'a giden, yolları,
Anladım sonunda, SECDESİZ OLMAZ.

İçimde bulunan, zalim nefsimden,
Kurtulsam şu hain, şeytan elinden,
Her şeyi, götüren, heves selinden,
Kurtulmak istersen, SECDESİZ OLMAZ.

Yollarını kesen, tüm tuzaklardan,
Hiç medet bekleme, sen uzaklardan,
Geçmek için hakka, derin sularından,
Yüzeyim diyorsan, SECDESİZ OLMAZ.

Ebede âşıkısın, zevale mahkûm,
Kalbin kan ağlıyor, lisanın suskun,
Menzilin çok uzak, ama sen yorgun,
Giderim diyorsan, SECDESİZ OLMAZ.

Nazar et çevrene, cümle mahlûkat,
Hakka secdededir, yer ve semavat,
Her yol hakka varsa, yine de dikkat,
Hakka giden yolcu, SECDESİZ OLMAZ.

Okudum, Kur-anı, yazdım hadisi,
Secdeyi emretti, bil ki cümlesi,
Açılsın istersen, Firdevs kapısı,
Şunu bil ki asla, SECDESİZ OLMAZ.

Secde yükseliştir, arş-ı alaya,
Başın düşse, nefsin ile belaya,
Dünya gurbetinden, cennet sılaya,
Varayım diyorsan, SECDESİZ OLMAZ.

Necdet Erem

Selam Durulsun..

Umutları aşkın, hedefi büyük,
Ahlak ve Adalet, taşıdığı yük.

Silahı kalemi, sermaye sevgi,
Boşuna arama, bulunmaz dengi.

Sevgi ve hoşgörü, dilinde türkü,
Ayırt etmez, arap acem ve kürdü.

Dünya küçük kalmış, umutlarına,
Tek çözüm, beşerin, sorunlarına.

Başında mürşidi, nurdan bir hale,
Korkusu yok, kimseyi almaz kale.

Heybesinde umut, dilinde müjde,
Fırtınalar kopar, küçük gönlünde.

Kış geride kaldı, müjdeler olsun,
Yaz müjdecisine, selam durulsun.

Necdet Erem

Selam Hakkı Sevenlere.

Selam selamı bilene,
Selam kelama erene,
Selam Hakkı Hak bilene,
Selam hakkı sevenlere.

Selam hakka ayan kalbe,
Selam olsun, Yüce Rabbe,
Selam mekanıdır Kabe,
Selam hakkı sevenlere.

Selam selamı bilene,
Selama gönül verene,
Cennet bağına girene,
Selam hakkı sevenlere.

Selamdır, hayatın adı,
Onsuz olmaz yaşam tadı,
Selamdır dillerde yadı,
Selam hakkı sevenlere.

Selamsız kalmayın sakın.
Ecel bize bizden yakın.
Yarın divanında hakkın.
Selam hakkı sevenlere.

Selam sevgili dostlarım,
Bende bir hak aşığıyım.
Selam bağında konuğum.
Selam hakkı sevenlere.

Necdet Erem

Selam Olsun.

Selam selamı sevene,
Selam selamı bilene,
Selam selamı verene,
Selam olsun, bizden selam.

Selam selama uyana,
Kutlu yola baş koyana,
Selam ile haşrolana,
Selam olsun, bizden selam.

Selam olsun candan cana,
Selam olsun yardım yana,
Selam yoluna uyana,
Selam olsun, bizden selam.

Selam hakka götürendir,
Cürm-ü günah eritendir,
Tüm dertleri bitirendir,
Selam olsun, bizden selam.

Hakka aşık olan kişi,
Ne erkek bilir ne dişi,
Her an selam olur işi,
Selam olsun, bizden selam.

Ey dostlarım, size Selam,
Sonra gelsin, başka kelam,
Gitsin sizden, derd-ü alam.
Selam olsun, bizden selam.

Necdet Erem

Selam Olsun. (1)

Namazını kılan dosta,
Her olay görünür hoşça,
Dilleri olsa da Rusça,
Hakka kula selam olsun.

Namazdır İslam kapısı,
İhlâstır, iman tapusu,
İnsan Allahın yapısı,
Anlayana selam olsun.

Çalış durmadan İslam'a,
Yakışan budur insana,
Ulaşmak için Kur-ana,
Okuyana selam olsun.

Saadettir yolun sunu,
Sen gönülden oku onu,
İlim ile irfan doku,
Ehli ilme selam olsun.

Fani dünya değmez pula,
Bir gün herkes gelir yola,
Kabir kapısında mola,
Verenlere selam olsun.

Sıra olmaz bu gidişte,
Nefes kesilir yokuşta,
Akıl almayan bu işte,
Kanmayana selam olsun.

Kes avazı artık yeter,
Nasıl olsa ömür biter.
Görmez misin gelen gider,
Hakka bizden selam olsun.

Necdet Erem

Selamım Var

Gerçek aşkı bilenlere,
Sevgiye can verenlere,
Hakkı iyan, görenlere,
Selamım var, selamım var.

Derdi, derde, derman bilip,
Yüzün halktan, hakka dönüp,
Divanda diz yere vurup,
Duranlara selamım var.

Bu dünyadan geçenlere,
Dosta gönül verenlere,
Aşk şarabın içenlere
Selamım var, selamım var.

Damarında gezen kanı,
Tenindeki tatlı canı,
Gönlünde, olan cananı,
Unutana selamım var.

Divanında, kıyam edip,
Masivadan yüz çevirip.
Namazını miraç bilip,
Kılanlara selamım var.

Tefekkürle onu bulup,
O aşk ile sarhoş olup,
Tevhid deryasına dalıp,
Yüzenlere selamım var.

Necdet Erem

Sem-a

Her Şey d6ner, cazibe-i huda ile her an.
Bundan bihaber gezer, nefsin esiri insan.
İŞte zerre işinde var Mevlevi gibi deveran.
K6rreler Şems etranıda gezerlerken meczup,
Bu bezmi g6ren beşer aşka ile hudaya olur hayran.

Sem-a, varlığın var edene aşkının ifadesidir.
Halıkın mahlukta g6r6nen cezbesinin tecellisidir.

Necdet Erem

Sen

Yaşamak sensizlikse,
Yok ki bir değeri.

Ha varsın, ha yoksun,
yok olacaksan nedir yaşadıklarının ederi?

Sen,
her gönülde esen ayrı bir fırtına,

Sen,
davetçisin ruhları sonsuzluk yurduna.

Sensiz ne ben varım,
ne benle, bende var olanlar,

Sensiz her şey dayanır yokluğun hududuna.

Senle anlam kazanır cümle mahlukat,
Senden koparsa bağı kuruyup yok olur şecere-i hilkat.

Necdet Erem

Sen Bilirsin Diyorum.

Hayat bir imtihandır, kaybedenler olacak,
Rızaya talip yüzler, inşallah hep gülecek.

Hüsün kubuh, iç, içe, tefriki değil kolay,
Her şey O'nun muradı, yok ki başka bir olay.

Sırat-i mustakimdir, İstikamet-i tamme,
Rabbimiz lutfeylesin, bize ihlas etemme.

Gece gündüz, yaz bahar, bir birini kovalar,
Semaya ser çekiyor, çamlarıyla ormanlar.

Bir Şehadet parmağı, arzı yaran bu dağlar,
Yer gök ürperir iken, gaflettedir insanlar.

Bize düşen vazife, hakka tercüman olmak,
Dinleyen anlamazsa, dua, dua yalvarmak.

İrşat, tebliğ vazife, her insana her zaman,
Sakin her kötülükten, uyma nefsine aman,

Ömrünü uzun sanma, ne geçmiş ne gelecek var.
Kabir denen son durak, görmez misin çokça dar.

Bak mürekkep tükendi, kalemi kırıyorum.
Söylenecek ne kaldı, sen bilirsin diyorum.

Necdet EREM

Hüsün: Güzellik.

kubuh: Çirkinlik.

Tefrik : Ayırma, fark etme.

Sırat-i mustakim: tek doğru yol olan Kur'an yolu.

İstikamet-i tamme: Dosdoğru yol.

İhlas etemme: her şeyi sadece Allah rızası için yapma samimimiyeti.

Ser: Baş.

Şahadet Parmağı: Kelime-i şahadet getirirken kalbi dilin zikrinden haberdar etmek için kaldırılan sağ elin ikinci parmağı.

Necdet Erem

Sen Dedinde.

Sen dedinde, bende bir haller oldu,
Sen dedinde, pınarlarım sel oldu.
Sen dedinde, Hasret içime doldu,
Yanlış anlamışsın kırmadım seni.

Sen dedinde, dertlerime dert kattın,
Sen dedinde, umuduma can kattın.
Sen dedinde, Hayatıma renk kattın.
Ben yalan söylemem bilmedin beni.

Sen dedinde sevda denizim coştı.
Sen dedinde yüreğim sana koştı,
Sen dedinde her şey bende buluştu.
Merak etme gülüm, unutmam seni.

Necdet Erem

Sen Değişme

Derenin akan suyuna rağmen,
akseden yıldızların görüntüleri aynı yerlerinde kaldığını görmüyormusun?

Takdire değer bir hayatı sonuna kadar yaşa ki
akan su misal basit olaylar değişse de sen değişme.

Sen değişme ki
senin hakkındaki müspet düşüncelerde değişmesin.

Necdet Erem

Sen Ne Cevap Vereceksin

Ayrılığı üçe böldüm,
Ortaya gönlümü koydum.
Hasretiyle içler yakan,
Ateşinde lezzet buldum.

Ayırır yarini yardan,
Çıkarır canını tenden.
Feryad-u figan eyleme,
Alı verir seni senden.

Yari senden kader alır,
Canı tenden ecel alır.
Gel dalma sakın gaflete,
İmanın elinden alır.

Bırak artık bu inadı,
İmanda hayatın tadı,
Allahın dediği olur,
Bırak boşuna feryadı.

Bil ki bir gün öleceksin,
Bu dünyadan göçeceksin,
Ömrün hesabı sorulur,
Sen ne cevap vereceksin.

Necdet Erem

Sen Sefa Geldin.

Hoş geldin cihana, Ey Sultanı din,
Seninle şenlendi, semavat zemin,
Beşeri boğarken, düşmanlık ve kin.
Hoş geldin Ey Nebi, Sen sefa geldin.

Hoş geldin beşere, Sulta-ı ervah,
Nurundan mahruma, yazık ki eyvah,
İzini sürüyor, beşer bir seyyah,
Hoş geldin Ey Nebi, Sen sefa geldin.

Hoş geldin dünyaya, Ey ebed Nuru,
Muhabbet mesajın, ne hoş ne duru,
Sensiz kalan gönül boş ve kupkuru,
Hoş geldin Ey Nebi, Sen sefa geldin.

Hoş geldin semadan, Ey ufuk İnsan,
Açtığın bu yolda, verilmez mi can,
Şu dünya nedir ki, geçici bir han,
Cennet davetçisi, Sen sefa geldin.

Hoş geldin ruhlara, Kutlu özünle,
Hayat anlam buldu, senin sözünle,
Sevdalara salan, eşsiz yüzünle,
Aşkı öğretmeye, Sen sefa geldin.

Yoktur, başka durak, başka bir liman,
Hayat anlam bulur, var ise İMAN,
İmansız kalanın, hali pek yaman,
Ebed müjdesiyle Sen sefa geldin.

Bir adın Muhammed, bir adın Ahmet,
Kadir kıymet bilen gösterir hörmet,
Beşer sende buldu, aşk ve muhabbet,
Aşk dalında bülbül, Sen sefa geldin.

Necdet Erem

Sende Seni Yaratanda

Zekat ve sadaka malı eksiltmez.
Elinden çıkacağını bildiğin malı ne diye sımsıkı tutmaya çalışırsın.

Yarın kaybedip üzüleceğine,
Bu gün muhtaç bir kardeşine ver ki
o da sevinsin sende ve seni Yaratan da sevinsin.

Necdet Erem

Senden İçeri.

Tek değilsin, kendini tek bilirsin,
Şu benlikle, başkasını bilmezsin,
Divanesin, hiç önünü görmezsin.
O sende pinhandır, senden içeri.

Ayna olsalar da, hep baktıkların,
Bedende tutsaktır, takıldıkların,
İçini yakıyor, haykırışların,
Bir ses varmış bende, senden içeri.

İnsan nefsi bil ki, dipsiz anafor,
Nefisle imtihan, inan ki çok zor,
İstersen sen git te bir ehline sor,
Nefis başa bela, senden içeri.

İlim, akıl, bir perdedir, marufa,
Aşk maşuku isal, eder mahbuba,
Onsuz her şey düşüp, gider boşluğa
Her şey onunla var, ondan içeri.

Vazgeçilmez, benlik ile senlikten,
Vuslat arar, dünyada gariplikten,
Ömür bitti, var mı eser kulluktan,
Saltanat var gör kulluktan içeri.

Yunas'tan İlhamla.
Rabbim Böyle gönül Sultanı Üstadlarımızı,
Rahmetiyle şad edip,
Mekanlarını cennet, Makamını ali eylesin.

Necdet Erem

Senden Sonra Hayat Ne Zormuş Gülüm.

Zamanın üstüne, varsam da gülüm,
Ne yazık elimden, alandır ölüm.

Ölürüm inan ki, yine beklerim.
Kavuşmak mahşere, kalsa da gülüm.

Kaderim dedim de, artık çekerim.
Dünya bana dardır, nere giderim.

Bilmem bu dünyada, sensiz nederim.
Viran oldu bağım, soldu güllerim.

Hasretimi senle, göme bilseydim.
Senin ile bende, ölebilseydim.

Özlüyorum sana, gelebilseydim.
Senden sora hayat, ne zormuş gülüm.

Necdet Erem

Senedin varmış Elinde

Dünyada dertlerin bitermi sandın,
Varmı öyle yağma bu dert evinde.

Ölümü unutup, baştan aldandın.
Sanki bir senedin, varmış elinde.

Necdet Erem

SENEMEKTe

Gün doğdu, bak ki güneş, tepede yükselmekte,
Düşmanlar geçti seni, sen hala esnemekte.

Necdet Erem

Seni Öldürür.

Ey dost gel aldanma yalan dünyaya,
Göz kırparak kaçır, başın döndürür,
Vade diyor sana, pembe bir rüya,
Bir gün umut verir, bir gün söndürür.

Her gün bir çok derdi, sürer önüne,
Her zaman ağlatır, çok az güldürür.
Hayat denen yükü, yükler beline,
Beygir gibi halden hale döndürür.

Aldatır aklını, başından alır,
Gözünü karartır, başın döndürür,
Ondan sana dertten başka ne kalır?
Sonunda düşmanı, sana güldürür.

Yorarak bir ömür, bezdirir candan,
Bağında bahçende gülün söndürür.
Gitme vakti gelir, yalancı handan,
Can düşmanın olur, seni öldürür.

Necdet Erem

Sen misin.

Amineden doğup, Dünyaya gelen,
Şefkati ümmete, veren sen misin?
Ağlayıp gözünden, yaşı sel eden,
Zulme hak zinciri, vuran sen misin?

Risalet hilatin, mekke'de giyen,
Ebedi müjdeyle gelen sen misin,
Kubbe-i Hadradan gözünü süzen,
Yüreğimi aşka, salan sen misin.

Şefkati sevgiyi, taa gönüllere,
Getirip göklerden koyan sen misin?
Dünya çöllerinde, kalan beşere,
Kevser şarabını sunan sen misin?

Yetimi, öksüzü, bağrına basan,
Çaresiz dertlere, çare sen misin?
Masumun, mazlumun, elinden tutan,
Adalet burcunda, bayrak sen misin?

Arab'ı acemeden, üstün saymayan,
İzzet takvadadır, diyen sen misin?
Beşerden cehalet, ve zulmu kovan,
Kurtuluş yolunu, açan sen misin?

Senden başkasını, garip tanımaz,
Gelip te elimden, tutan sen misin?
Aşkınla çırpınan, gönlüm durulmaz,
Gönlümü bu aşka, salan sen misin?

Necdet Erem

Serazat

Gaflet sarhoşluğuyla, tembellik döşeginde,
Uyanık kalmak zor iş, bu dünya beşiginde,

Cehalet keser yolu, hayal başı döndürür,
Ummadığın bir anda, ecel seni öldürür.

Hasret içini yakar, ayrılık ateşinde,
Sır perdesi açılır, maziye dalışında.

Solar gözünde renkler, son durağa gelince,
Hani hep yaşardın ya, serazat ve gönlünce.

İşte hayat bu kadar, ne dün varmış ne yarın,
Sonu zorlu bir kışmış, baş döndüren baharın.

Necdet Erem

SEVDANIN NAMESİ

Benim bir sevgilim var, yeri doldurulamaz.
Beş vakit beraberiz, buluşma yerim namaz.
Sevdam öyle büyük ki, gözüm her yerde arar.
Bir an gaflete düşsem, kalben görürüm zarar.

Hasret aşkıma lezzet, korku verir kavuşmak,
Bu dünyada tek işim, hep ona doğru koşmak.
Bu sevdayı anlamaz, aşka düşmeyen nadan,
Gözüm başka şey görmez, aşkım değil sıradan.

Zerreler ve kürrerler, o aşkla pervaz eder,
Aşk şarabı içene, hiçbir dert vermez keder.
Yaratılmış ne varsa, bu aşkın bendesidir.
Arşa yükselen sesler, sevdanın namesidir.

Ham gönüller ne bilsin, aşk-ı hakiki nedir.
Allah bir Resulü hak, bunu cümleye bildir.
Yık gönlünde putları, kurtul mecazi aşktan,
Bekliyor bunu senden, aşkı sende yaratan.

Necdet Erem

Sevdiceğim.

Uçup gitti, sanma bitti,
Bu hasret, canıma yetti,
Arkasından, hep inlekti,
Unutamam sevdiceğim.

Güneşimdin gündüzüme,
Uyku girmiyor gözüme,
Neden bakmadın sözüme,
Yalanmıydı sevdiceğim.

Hasretin bir ateş oldu,
Bu dert içimde kor oldu,
Şana giden bir tek yoldu,
Ölüm müydü sevdiceğim.

Yaşanmıyor, inan sensiz,
Kaldım bir başıma, kimsesiz,
Bu dert bitmez ki, çaresiz,
Bilmez misin sevdiceğim.

Necdet Erem

Seven Biriyim.

_____ Sensiz saniyeler, senedir bana,
_____ Davet edermisin beni Ravzana,
_____ Şu dertli aşığa, nazar kılsana,

Sensiz dünyam zindan, Ben bir esirim.
Nereden çağırsan, Şu garip kulu,
Ölmüş bile olsam, koşar gelirim.

_____ Doğduğun güne şükürler olsun,
_____ Adın anılan yer, nurlarla dolsun.
_____ Kabul et bu gönlüm sana yol olsun.

Nurunu görmezsem bana gecedir,
Ne olur gel rüyama beni sevindir.
Sensiz hayat bana, bil işkencedir.

_____ Hasan ile Hüseyini bıraktın bize,
_____ Sahip çıkamadık, emanetinize
_____ Mahşer günü, nasıl bakarız size,

Başımız eğiktir, yüce sultanım,
Keşke aksa idi, benimde kanım.
O yolda gitseydi, kıymetsiz canım.

_____ Pişmanız işlenen, bu günahlardan,
_____ Yakma Ey Allah'ım kurtar sen nardan,
_____ Sanki uçuyoruz, derin bir yardan.

Kanadı kırılmış bir kuş gibiyim.
Azat kabul etmez kölen gibiyim.
Seni hiç görmeden seven biriylim.

Necdet Erem

Sevgi

Sevenlerine esir muamelesi yapanlar,
Sevgilerini de sevdiklerini de kaybedeceklerini dikkate almalıdırlar.

Necdet Erem

Sevgi Ve Saygı

Seven ve sevilenlerin dikkatine!

Sevgi ve saygıyı,
Sevimsiz ve sıkıcı nefret sebebi olan katlanmak haline getirmeyiniz.
Ki sevginizi de sevgilinizi de kaybetmeyesiniz.

Necdet Erem

Sevgi.

Sevgi yaratılmış, insan içinde,
Manasını bulmuş, İslam dininde,
Baba Taptuk, Aşık Yunus dilinde,
İnsanlığa şeker, şerbettir sevgi.

Aşık odur, aşkın, bahrine dalan,
Kerem olup, aslı narına yanan,
Ferhata külinkle dağlar yardıran,
Kuvvettir insana, verilen sevgi.

Kâinat sevgiyle, durur ayakta,
İnsanı bekliyor, en son durakta,
Gör bütün mahlûkat, aynı merakta
Hayata anlamdır, kalpteki sevgi.

Demirle Mıknatıs, aşık oldular,
Engelleri aşıp, vuslat buldular,
Gelene, gidene, akıl sordular,
Akıllara ilham, oldu bu sevgi,

Gönül gözesinde coşan bir nehir,
Mutluluk akıtan, bir kaynak zahir,
Onsuz geçen hayat, galiba zehir.
Zehirden bal yapan iksirdir sevgi.

Sevecek çok şey var ama O başka,
O'nun sevgisiyle, olmaz hiç şaka,
Aman dikkatli ol, düşme sen aşka,
Aşkların mayası, boyası sevgi.

Yaratan yaratmış, aşkı sevgiden,
Sevmek fıtrat işi, ne gelir elden.
Sevgi dolu sözler dökülsün dilden,
Düşmanı dost eder, azıcık sevgi.

Sevenler mutludur, sevmeyen mahsun,
Sevgisiz gönüller, şefkatten mahrum,
Canlıdan cansızdan, herkesten sordum,
Dediler hayatın Ö Z Ü D Ü R S E V G İ.

Necdet Erem

Sevgili Peygamberim.

Aydınlandı gönüller, getirdiğin nurlar ile
Âlem kendini buldu, yeni baştan seninle.
Sen ki âleme rahmet, yaratıldın bilirim.
İlahi nurdan doğan, Sevgili Peygamberim.

Başında zümrüt taçsın, insanlık âleminin,
Elçi geldin beşere, cennetle müjdelersin,
Seni yürekten seven, garip bir ümmetinim,
Varlıkta en sevgili, Sevgili Peygamberim.

Cehalet boğuyorken, insanlığı sen geldin,
Elinde yüce Kur'an, cennet müjdesi verdin,
Emrine canım feda, benim kutlu rehberim.
Arza inmiş güneşsin, Sevgili Peygamberim.

Semadan arza dönüp, yıldızlar selam durdu,
Şefaatten mahrumlar, can evinden vuruldu.
Dünya ve ahirette, sensin benim serverim.
Beşer sensiz gariptir, Sevgili Peygamberim.

Senden gelen mesajla, Hayat anlam kazanır,
Mesajından mahrumlar, buna nasıl katlanır.
Aşkınla tüm varlığa, tecelli kıldı Kerim,
Sen serveri enbiya, Sevgili Peygamberim.

Kubbe-i hadran bize, candan da sevgilidir,
Muhabbetin dünyada, galiba menzilidir.
Ravzana her ki daim, açık durur ellerim,
Ümmetine kabul et, Sevgili Peygamberim.

Ümmetlerin her asır, yollarına gül sermiş,
Muhammed Resuallah, diyenler müjdelenmiş.
Ne olur bu asra da doğ, yollarını gözlerim.
Hasretin cana yetti, Sevgili Peygamberim.

Necdet Erem

Sevgilim.

Gönlüm aşkına muhtaç, geçti nice yıllarım,
Bu kara sevdalını, sever misin sevgilim.
Kara bulutlar ile kararan şu bahtıma,
Bir gün güneşim olup, doğarmısın sevgilim.

Hasret içimde bir kor, yakıyor yüreğimi,
Yağmur olup gönlüme, yağar mısın sevgilim.
Yaram derine indi, merhem kar etmez artık,
Açtığın bu yarayı, sarar mısın sevgilim.

Yaşamayı unuttum, seni sevdim seveli,
Kaybolan umutlarım, olur musun sevgilim.
Ağlamaktan kurudu, inan göz pınarlarım.
Gözlerimde yaş olup, akarmısın sevgilim.

Sensiz yaşamak bana, çok acı veriyor bak,
Bu acıya aşk balı, karar mısın sevgilim.
Doktorlar umut kesti, ne olur artık sen bak.
Kanayan aşk yarımı, sararmısın sevgilim.

Derdi yazmak yetmiyor, dertliye ilaç için,
Bir tutam aşk iksiri, olur musun sevgilim.
Elim tutmaz dilim lal, ne olur gitme kal,
Allah için ne olur, kalırmısın sevgilim.

Sana selam gönderdim, esen sabah yeliyle,
Gönderdiğim selamı, alırmısın sevgilim.
Kaybolup gittim artık, bu aşkın yollarında,
Kaybolan yollarımı, bulurmusun sevgilim.

Necdet Erem

Sevgiye Selam Olsun.

Geldi geçti nicesi, her nesneden yücesi,
Gönüllere nur serpti, yazılan aşk hecesi.
Sevgiden mahrum günüm, bana azap gecesi.
Aşkla sevdıyla dolu, günlere, selam olsun.

Yüreğim de aşk dolu, yok ona bir sevgili,
Var mı bu bulmacayı, çözecek bir bilgili.
Aşk denilen duygu ki, her şey onla ilgili,
Bu ilgiyi bulana, kurana, selam olsun.

Ulaşılan biter ki, ulaşmak isteme sen,
Marifet içindedir, uğraşta nefsinin yen.
Yunus'ça sevmek kolay, çak edilirse ten.
Derdi, derdine derman, bilene selam olsun.

Selam verdim dostluğa, öyle çıktım varlığa,
Sevmeyi unutunca, sanki düştüm boşluğa.
Ey Allah'ım ne olur, günahlarım yarlığa,
Günahına ağlayan, gözlere selam olsun.

Dostlara yüreğimden, dolu dolu sevgiler,
Kalemlerden dökülsün, aşk iksiri ezgiler,
Şiirleşip yazılsın, aşk kokulu sezgiler.
Sevene, Sevilene, Sevgiye Selam olsun.

Necdet Erem

Sıran Gelmeden

Kimse bilmese de,
Seni, her halinle bilen,

Hücrelerine hayat,
Gözlerine fer veren,
Damarında kanı gezdirip,
Ağzındaki dilini döndüren.

Bilir ve bilmelidir.
Çünkü O her şeyi bilen.

Önemli olan hayatın bilinmezleri içinden,
yaşamına yaratılış sebebin olan,
bildirilen doğru yönü vermen.

Hayat öyle bir labirent,
Her dönemecinde binlerce bilinmeyen.

Ve sen hayatta hak etmediklerini,
Hak ettiğini zan edip bekleyen.

Sen bir yolcu,
Dünya O yolda kurulu bir han.

Ve sen,
Kendini ebedi zan edip yanılan,
Gidenleri görmez misin,
Sıran gelmeden artık gel bu gafletten uyan.

Necdet Erem

Sırlar Yumağı.

Geceler,
Sırlara açılan kapı.
Aydınlık,
Sırları örten bir çatı.

İnsan,
Kâinat içinde sırlar yumağı,

Bir ucu rahim,
Bir ucu kabirde,
Bağlı hamağı.

Kendini beğenir,
Çokça güvenir.
Kısacık ömürde et kan ve kemik.
Çürüyüp gidecek,
Bilmem ne denir.

Sonsuza açılan,
Bir pupa yelken,

Salınır savrulur,
Sağa ve sola,
Bir gün tükenir,
Sanır ki zaman,
geçti çok erken.

Bir varmış bir yokmuş.
İşte gerçek bu.
Bu ise hayat,
Bu ise insan,
Bu ise umut,

Değmezmiş meğer,
Elem çekmeğe,
Kısa bir film,
Bitince unut.

Necdet Erem

Sırlara Bürünmüş

Ağlamak bil çare değil, şükür ile gerek secde,
İnkâr isyan olur afet, iman deva cümle derde.
Gaflet basar cehl kör eder, bilemezsin hak nerede
Gelen gider, giden gelmez, ölüm kol gezer her yerde.

Uyanmak gerek uykudan, gelip çatmadan en son an,
Küreler sanki kuş misal, fezada ederler teyeran,
Cümle varlık şahit O'na, akıl esmasına hayran,
Aşk ateşi kor bir ateş, sineyi ediyor püryan.

Göz bakan kör akıl alil, beşer gaflette bir cahil,
Hayat nihayetsiz umman, yoktur bu ummana sahil.
Rahmet nimet coşkun bir sel, insan lütuflara nail.
Cümle varlık emre tabi, Allah'tır tüm mülkte fail.

Tevhid turası vurulmuş, hikmet ağıyla örülmüş,
Hem zerrede hem kürede, O'nun sanatı görülmüş.
Üstüne çekilmiş perde, sanki bir atlas dürülmüş.
Zuhurunda gizlenerek, sonsuz sırlara bürünmüş.

Necdet Erem

Sırrını İman Çözer.

takvim aleme, müjde olsun mü-minler.
Yaratana kul oldun, mahlûkata gözdesin.

İman yüceltti arşa, ibadet verdi kuvvet,
Yer gök sana baş eydi, aldın ilahi davet,
Allah gönderdi dinle, Kur-an ilahi sohbet.
Sen hilkat şiiirinde, en yüce bir sözdesin.

Sanki senle var her şey, sensin her şeye mihenk.
Bak mahlûkat buluyor, varlığında bir ahenk,
Hilkatindeki hikmet, inan kâinata denk.
Sen kâinata hayat, verilen bir özdesin.

Yazmakla bitirilmez, sırlarını Kudretin.
Allah'a iman olsun, dayanağın devletin.
Şefaath senin için, tükenmeyen servetin.
Görmezmisin meleğın kıskandığı yerdesin.

Necdeth Erem

Sil Kalbine Düşen PASI.

Gurbet deyip sıkılan,
Gariplik çeken
Nefisim!

Başta Allah Habibi,
Tüm sevdiklerin senin,
Göçüvermişler dünyadan,
Bekliyorlar seni yarın,

Hayatın öte ucunda.
Hep beraber,
Vermiş mola,
Bak senide bekliyorlar,
Takılma ha sağa sola.

Burda kalan birkaç dostun
Onlar da bak, gidiyorlar.
Seninle kalırlar zan etme,
İşte bak el sallıyorlar.

Ölümden neden korkarsın,
Bu ürküntü bilmem neden.
En sonunda varacağın,
Adına ebed denilen.

Başını çevirme sen,
Bak daima ileriye,
İstesen de dönüş yok ki,
Bir adım olsun geriye.

Zaman geçti deme sakın,
Cühelaya olma yakın,
Zayi olmaz hiçbir hakkın
Yeterki olsun sermayen.

Gel erkekçe gül yüzüne,
Çok korktuğun bu ölümün.
Bak ne istiniyor senden,
Orada basmadan hüzün.

Cahilane davranıp,
Kaçarım diye sanma,
Orda cezalar çok ağır,
Sakın ateşlere yanma.

Sakın ola ki,
Ey nefsim!
Deme, 'Zaman değişmiş,
Asırda başkalaşmış.
Herkes bu dünyaya dalmış,
Sen kendine bir baksana,
Sana ne kimler aldanmış.

Hayat yükü ağırmış,
Derd-i maişet çoğalmış,
Şeytanlar aldatır seni,
Kulluğa ki zaman yokmuş.

Ölüm değişti mi hiç,
Ebedi kalanlar varmı?
Hani dost ve ahbabların,
Mal ve makam sana yarmı?

Bak ölüm hiç değişmiyor.
Ayrılıklar hiç bitmiyor.
Beşer aciz her halinde,
Bu yüke takat yetmiyor.

İhtiyaçlar çok ziyade,
Yok ki elde bir sermaye,
Her şeye muhtaçtır insan,
Fakrı beşer hiç bitmiyor.

İhtiyaçlar her geçen,
Gün,
Üreyip te,
Çoğalıyor.

Arttı kaza ve belalar,
Azrail bak kol geziyor.

Bu dünyadan ahirete,
Beşer göçü,
Durdu sanma,
Uzak sandığın ölümü,
Yaşar iken panik yapma.

Öteye giden yolcular,
Artık kağrı ile değil,
Yollar kıaldılar sanki
Araçlar da hızlandılar,

Hem deme ki, Ne farkım var
Herkes nasıl ben de öyle,

Aklını başına devşir,
Hele biraz düşünöver,
Olur mu mazeret böyle,

Bir bakıver eşe dosta,
Varmı ki sandın vefalı,
Acele gömüp gidiyor,
Herkes dünya sevdalı.

Dünya işi geri kalır,
Bekleyemez ki başında.
Onu da dostları gömer,
Uzak değil pek yakında.

Dünya fani deme sakın,
Toprağında beka gizli,
Ecel bize bizden yakın,
Kurtuluşlar Resul izli,

Nazarı hikmetle baksan,
Şu fani dediğin bağa,
Zerresinden küresine,
El açmış niyaz ederler,
Rahmeti sonsuz Allah'a,

Mühür onun,
Sikke onun,
Her şeyde vardır turası,
LEBBEYK Allah'ım diyerek,
Sil kalbine düşen PASI.

Necdet Erem

Simahum fi vucuhim

Simahum fi vucuhim min eserissucud.

İnsan için varmıdır hak katına varmada,
secdeden daha başka vesile-i bir suud.

Necdet Erem

Son AN! ..

İnsanoğlu garip mahlûk, anlaşılmaz işleri,
Kimi melek, kimi cani, kan emici dişleri,
Melekte O, şeytanda O, fitratından bihaber,
Heran ayrı maske takar, bilinmez ki halleri.

Zayıf düşse, boyun büker, muhtaçtır merhamete,
İmkân bulsa, nemrut gibi, hemen başlar şiddete,
Vasatı yok, insan denen, bu karmaşık fitratın.
İslah etse, hislerini, yolu çıkar cennete.

Hilkat ağacına meyve, yaratmış Şol, yaradan,
İman ile kurtul dertten, gitmeden sen buradan,
Gelen gider, giden gelmez, bir seferi imtihan,
Yen nefsinı kov şeytanı, pişman olma sonradan.

Nedir yaşanan gaflet, bir tek bilen var mıdır?
Gel aldanma zalim nefse, Hakka isyan karmıdır?
Bak kayıtlar, hafızanda, hiçbir eksik yok orda,
Ömür biter, yol tükenir, mühim olan son andır.

Necdet Erem

Son Bulan.

Hayat bir perde, deva her derde,
Bilinmez nerde, sanki bir yalan.

Yaşayan insan, dertle boğuşan,
Varlıkta nişan, geriye kalan.

İniş ve yokuş, hem bahar, hem kış,
Tatlı bir bakış, kalbe takılan.

Açlık ve tokluk, varlık ve yokluk,
Azlık ve çokluk, rakamlar sayan.

Atlı ve yayan, bir yol arayan,
Sonu olmayan, yollarda kalan.

Sevgi ve nefret, yalanmış hayret,
Oyunu seyret, rolünden çalan.

Yaşlı bir gözde, yalan bir sözde,
Utandırmaz yüzde, maske takılan.

Dünya ve mezar, olsan da Sezar,
Yaşasan hezar, gaflete dalan.

Yalanmış dünya, kötü bir rüya,
Dar bir çukurda, meğer son bulan.

Necdet Erem

Son Menzil.

İnsanoğlu, melek, Şeytan, gizlidir bak içinde.
Fark edemez goremezsin, bilinmez ne biçimde.
Sarp yokuŐlar, yalçın dağlar, bataklık var önünde
Zalim nefis, baskı yapar, Şer yolunu Őeimde,

Akıl idrak malul olur, mantık vicdan felç düşer,
Gaflet gelir ağır basar, hataya düşer beşer,
Hani malın, hani mülkün, hani ne var elinde,
Ecel gelmiş, yatarsın sen, ustalar kabrin eŐer.

Ömrünü sen uzun sandın, bak geldi son saatin,
Nerde kulluk, nerde ilim, nerde hakka taatin,
Ne bir tekbir, ne bir tehlil, ne zikir var dilinde,
Hep boş geçti, bunca ömür, geldi işte son vaktin.

Artık geçti, bitti bu yol, son demin gelip çattı,
Korkmaz idin hiçbir Şeyden, nedendir benzin attı,
Kurtuluş yok akıp gittin, ömrün azgın selinde,
Son menzilin seni bekler, bak hayat gemin battı.

Necdet Erem

Son Meziline.

Ağla yüreğim,
Haline bak ta.
Neden cümle alem,
Her an ayakta.

Bir gün bitecek,
Bilki bu hasret,
Ne olur ey gönül,
Sen biraz sabret.

Ağla yüreğim,
Geçiyor mr,
Altundan yürekler,
Bak oldu kömür.

Ağla yüreğim,
Ağla haline,
Bak hayat varıyor,
Son menziline.

Necdet Erem

Sonsuz Güzellik.

Kendini görmek için, bak canan aynasına,
Üzülme ihanete, girme sakın yasına.

Gelecektir herkesin, elindeki kaşığa,
Şu ömür süresince, ne doğarsa aşına.

Neden insan hep ben der, nedendir bunca keder,
Görmezmi gelen gider, bu gün dünden de beter,

Âlemde hiç bir şeyi, sahipsiz sanma sakın,
Sen onu görmeden de, her an her şeye yakın,

Görür gözetir seni, her an O seninledir,
Hilkati tenkit etme, ne yapsa yerindedir.

Öğren sırrı hilkati, ben neciyim diye sor,
Nefsini üstün tutma, hiç kimseyi görme hor.

Üstünlük imandadır, iman'da takvadadır,
İmanla, takva ile mü-minler me-vadadır.

Sırrı hilkate miftah, insandaki şu benlik,
Benliği islah eden görür sonsuz güzellik.

Necdet Erem

Sonsuz NUR

Elmastañ kılıçları, zümrütten kalkanları,
Ellerinde kalemler, nur saçıyor hatları,
Gönülleri coşturur, Barladan doğan O nur
Karanlıkları kovar, Kur-anın yıldızları.

Beşere müjde taşır, Barla'nın pınarları,
Bu günü unutmuşlar, tek hedef yarınları,
Sanki semadan inmiş, yüzlerinden akan nur,
Cennetten müjde verir, rahatlatır ruhları.

Elinde tevhid nuru, gönlünde heyecan var,
Bak sığmıyor kabına, dünya ona gelir dar,
Zulme zulmete düşman, elindeki silah nur,
Kim düşman olur olsun, Mevla olsun ona yar.

Kışta geldim demişti, bahar müjdeleriyle,
Haykırdı hürriyeti, zulme o gür sesiyle,
Yusuf gibi zindanda, doğdu ilahi bir nur,
Canlı cansız konuştu, onda Kur-an diliyle.

Zamanı aşkın sözler, söyledin sen Barladan,
Bir külliyat yazdın ki, Kur-andaki nurlardan,
Bitti artık karanlık, yine doğdu sonsuz nur.
Şirke geçit vermedin, Muhammmedi surlardan.

Necdet Erem

Sonsuza Varmak! ..

Gönül sevdanın pınarı,
Bilinmez ki gönül kime sevdalı,

Sevda nedir?
Sevgili kim?

Kim kimi sever,
Yanar nara, yakılır niçin?

Meçhuller içi içe,
Hayat sanki bir gün ve sadece bir gece,

Aşklar, sevdalar,
Hayalden ibaret umutlarsa! ...

Hepsi anlamsız,
Zaten hayat değimli?
Bilinmez çözümsüz bir bilmece.

İnanmayın yalanlara,
Pembesi, moru, lacivertiyle,

Varmak istediğiniz hedef,
Uzak.

Gönül fırtınaları,
İhtiras ve istekler,
Kamufle edilmiş cazip tuzak.

Pervanenin,
Ateşe aşkı, hasreti gibi,
Yanıp tutuşmakta,
Yanıp yok olmak için! ..

Nedir bu tutku denen kopmak bilmeyen zamk?
Nedir bu anlamsıza acımasız aldanmak?

Bir bilen var mı acaba! ..
Neden ve NİÇİN YAŞAMAK?

Yoksa bu zorlu yolun sonunda,
Sonsuz bir hedefe varmak.

Necdet Erem

Söner Gibi

Efkarlandı deli gönlüm,
Durmaz eser yeller gibi,
Yüreğim yandı hicranla,
Göz yaşlarım seller gibi.

Geçti ömrümün baharı,
Tükettim güzelim yazı,
Yaşamadım hiç bir hazzı.
Sanki bana, yasak gibi.

Kimler geldi kimler gitti,
Hani kim murada yetti,
Ömür denen filim bitti
Sanki yaşanmamış gibi.

Okudum akı karayı,
Açmadım Hakla arayı,
Yıkıldı gönlüm sarayı,
Sanki yerle yeksan gibi.

Gövde oldum meyve verdim,
Sandım muradıma erdim.
Dertler bir gün biter derdim.
Her başlayan biter gibi.

Değmez imiş dert etmeye,
Geldik dünyaya gitmeye,
Ocaklar gibi tütmeye.
Yangın bir gün söner gibi.

Necdet Erem

Söylenecek yok bir söz.

Malın hayırlısı!
Çok olup,
Bolluğuyla azdırmayan!
Arkasından gezdirmeyen!

Kıt olup, Azlığıyla
Hasretle bezdirmeyen!
Aratıpta üzdürmeyen!

Her şey ve her işte,
Vasat olan,
Hayırlı,
Aşırırsı zarardır.

İnsanların güzeli,
Peygambere uyandır.

Doymak bilmeyen nefis,
Yaşarmayan kuru göz,
İlimde faydasız sa!
Söylenecek yok bir söz.

Necdet Erem

Söz ve Yemin

Yemin etmeden,
söz vermeden önce bir daha düşün,

Çünkü ettiğin yememin,
Allah'ın şahit tutulduğu bir ahittir.

Sözün,
kimlik ve kişiliğini kefil göstererek
verdiğin, ortaya koyduğun bir teminattır..

Uyamayacağın yemini etme.
Yerine getiremeyeceğin sözü verme!
İnsan olmanın sorumluluğunu unutma!

Sadakat beklediğin dostlarından gördüğün ihanetleri,
dikkate alma, üzerinde duama.

Kötü örnekler,
Seni söz ve yeminine, ihanet olmasa da
riayet etmeyecek duruma düşürebilir.

Necdet Erem

Su-i Zan

Hüsnü zan ile bakıp, her şeyi güzel görsek.
Su-i zan çok kötüdür, ona hiç kapılmasak.

Her şeyde çok mana var, yanılıp anlamasak,
Sonunda ne olacak, aceleci olmasak.

Acele şeytandandır, sabır ki rahmani huy,
Su-i zannı terk edip, günahıtan kalbini yuy.

Keşke hiç olmasaydı, içimizde hırs ve kin,
Yaşasaydık kardeşçe, hepimiz sakin sakin.

Anlamadan yormasak, duyduğumuz sözleri,
Farkına varmadan biz, kırmasak ki kalpleri.

Kırılan bir kalbin, tamiri bil ki çok zor,
Anlamadığın sözü, bir de söyleyene sor.

Peygamberim diyor ki, haset ve gıybetle dil,
Yaptığın amellerin, hepsini yok eder bil.

Ne olur düşünmeden, anlayıp dinlemeden,
Etmeyelim su-i zan, yoksa razı olmaz ki,
bizden yüce yaradan.

Necdet Erem

Sultan ola

SULTAN OLA

Gönül düştü bir ateşe, yanar durur aşk elinden.
Çöle dalan mecnun gibi, koşar durur aşk elinden.

Yunus gibi derya içre, balığın karnına girse,
İsa'nın elinden tutup, bin kez ölüpte dirilse.

Eyyup gibi çile çekip, inleyip yürek dağlaya,
Yakup ile yaş dökerek, ırmaklar gibi çağlaya.

Davut ile halka kurup, dağlar ile zikreyleye,
Süleyman sırrına varıp, insü, cinne hükmeyleye.

Musa ile tura varıp, ol Hazretle konuşmaya,
Ötelerden ferman gele, maverada buluşmaya.

Aşk yoludur hakka vara, aşık maşukunu bula.
Terk eyleye masivayı, bir garipken sultan ola.

Ey gafil kul nedir hallin, uyan artık kendine gel,
Anla artık Hak yolunda, azgın nefsin sana engel.

Hayat akan sele benzer, gece gündüz çağlar durmaz,
Ne aldandın behey şaşkın, bilmez misin gelen kalmaz.

Çalış ilmi eyle ezber, bu mektepten al icazet,
Aşk narına yak gönlünü, aşkla yanan bulur izzet.

Uzun ettin artık sözü, kendine gel haddini bil.
Başa gelen her belanın, sebebidir edepsiz dil.

Necdet Erem

Ş e h v e t

İnsanın Cennetten çıkış sebebi,
Maalesef cennete dönüşte,
En büyük engeli.

Şehvet;

Öyle bir suç ki,
Her suça baskın,
İnsan ömür boyu,
Bu hisse mahkum.

Sanki yaratana ve
Yaratılışa ihanet.
Şehvet sadrımı kanı,
Sanırsın cinnet.

Ne akıl anlar,
Ne mantık dinler,
Haya kalkar,
Edep gider,
Nefis sadece şeytanı dinler

Aşk diye düşeriz peşine,
Delice bir hissin,
Bir şey kazanan yok,
Sonuçlar kesin.

Şefkat diye bağrımıza,
Basarız, evladı,
Evlad ise,
Katmerli belanın,
Diğer bir adı.

Tatlı bir beladır,
Ondan asla kurtuluş yok,
İffet ile korunursa,
Rahmeti külfetinden çok.

Şehvetten çıkıyor,
Her türlü melanet.
Rabbim şerrinden,
Kılsın izzet ehlini siyanet,

Bırak haramının şahsiyetsizliğini,
Ve haysiyetsizliğini,
Helalinin bile çekemiyoruz,
Bin türlü rezillliğini,

Var mı dünyada
Ondan daha büyük bir bela,
Amma koşuyoruz ardından,
Hepimiz delicesine hala.

Necdet Erem

Şah-ı Risaletten

İki şeyi biz aldık, mülkü malikten çaldık,
BEN deyip çıktık öne, yolda şaşırıp kaldık.

Yok, iken bir şeyimiz, BENİM diyerek aldık.
Ne ben vardı, ne benlik, biz orada aldandık.

Ene deyip, Rahmana, rakip çıkmak bahane,
Benim dedin mülküne, şerik oldun şahane,

İşte oyun başladı, sen isterdin, daha ne,
Yarın haşır gününde, diyemezsin bana ne.

Aczini fark etmedin, fakrından bi habersin,
Mevla soracak sana, ne cevap vereceksin,

Tabiat, tesadüfe, mülkü taksim eyledin,
İnkârı ispat için, bin bir yalan söyledin.

Her zerrede bin sanat, sergilerken yaratan,
Nefisinin gururuna, kapılmak büyük hatan,

Sultanı mahlûkatken, ne diye düştün tahttan,
Kurtuluş yolun açık, tövbeni yap ol sultan.

O'ndan geldik, bu yolun, dönüşü yine O'na,
Başka gidecek yer yok, aranma hiç boşuna.

Yarın divan kurulur, bak sen yolun sonuna,
Malın, mülkün, kalacak, evlatlarla toruna.

Hadi sana bir daha, bak şans verdi yaratan,
Terk et kibr-i gururu, af olur belki hatan,

Tövbe kapısı açık, uzak dur, şenaatten,
Uzak kalma haşırde, sen Şah-ı Risaletten

Necdet Erem

Şair Dostların Dikkatine

EDİP VE ŞAİR DOSTLARIN DİKKATİNE

OKURLARIMA FAYDASI OLACAĞINA İNANDIĞIM BİR YAZI.
FAKAT GALİBA BİRAZ SABIR İSTİYOR.

Şair bir arkadaşımın, paylaşmış oldum bir şiirime, takdir ile karışık tenkit olarak algıladığım aşağıya kaydetmiş olduğu yorumuna karşı yazmış olduğum cevabi bir yazıdır.

“Hiç ölmeyeceğini zanneden biri gibi çalış, yarın ölecek biri gibi de tedbirli ol.? Câmiu? s-Sagîr, 2:12, Hadis No:1201.

Fakat dünya boş deyip elini ayağını her şeyden çekmek de bilmem ne kadar doğru? Dünyevi ve uhrevi öğütlerle dolu, tasavvuf kokulu bir şiir.

Kutluyorum şiiri ve sizi Necdet bey... Esenlikle...”

Dünyada kazanmayan, ötede üzülecek,
Yan gelip yatan kişi, çok şeyi kaybedecek.
Ne dünya terk edilir, ne de ahiret ihmal,
Tembelliğin adıdır, insanıyeti ihlal.

Değerli şair arkadaşım.
Şiirime göstermiş olduğunuz ilgi ve değerli yorumunuzdan dolayı teşekkür ederim.

Yalnız hayatın gerçeği şu ki benim telkinlerimle, hiçbir kimse içinde yaşadığı dünyayı, dünyalık arzularını zevk ve lezzetlerini terk etmez.

Bu kadar yazıp çizmeme rağmen, ben dünyayı ter edebilmişmiyim mi ki; benim şiirlerimin etkisi ile okurlarım dünya muhabbetini terk edebilsin?

Dünya dünyayı red eden, fani ve yalan olduğunu anlatan ne dipler, ne nasihler ne şairler gördü.

Fakat gerçek manada hiç birisi ne kendisini nede başkalarını dünyanın kara sevdalı bir aşığı olmaktan kurtaramadı.

Benim yapak istediğim, başta nefsim olmak üzere;
insanların hırs ve haset hissi ile kendilerini dünyaya kaptırıp iş, söz ve davranışlarında, arzu, emel ve isteklerinde meşruiyet ve makuliyet sınırları tanımadan dünya ve dünyalıkları hayatlarının gayesi haline getirerek, gayrı meşru arzular için FREN mahiyeti taşıyan ahiret inancının hayatın dışına itilmesi ile insan hayatını sonu SIFIR olan dramatik bir sahne oyununa dönüştürülmesi düşüncesinin yanlışlığını anlatarak hayatı sonu ve sonucu itibariyle yaşanmaya değer kılma çabasıdır.

Zaten şiir ve yazılarımın gerçek muhatabı başta kendi nefsimdir.

Yoksa içinde yaratıldığımız, acısını, tatlısını yaşadığımız, ihtiyaçlarını iliklerimize kadar his ettiğimiz, dünya hayatının gereksinimlerini biz unutmaya çalışsak ta onlar bir an bile kendilerini unutmamıza, ihmal etmemize asla müsaade etmezler.

Bu kadar caziberad bir dünyadan kim elini eteğini çekebilir?

Veya hayatı ekonomiden ibaret zanneden mihraklar çekmesine müsaade ederler.

Günümüz insanlığı için acizane bir tarifim var.
Katılırsınız veya katılmazsınız bilemeyeceğim.

Ben şöyle düşünüyorum.

Tüketim ekonomisi ile canavarlaşmış olan kapitalizm;
İnsanı tüketim aracı olarak görüyor. Ürettiği teknoloji oyuncaklarıyla insanların bir kısmını borçlandırıp maaşlarına haciz, bir kısmını da ihtiyaç, merak veya gösteriş hissini tatmin yoluyla, icat ettiği ürünlerini almak için heveslendirerek hayatına ipotek koymuş. Düşüncelerini yönlendirmiş. Ahiret hayatını düşünce dünyasından çıkararak, hayatı sebep sonuç açısından sonu sıfır olan dramatik bir sahne oyununa dönüştürmüştür.

İletişim araçlarının yaygınlaşmasıyla da aileleri, toplumları atomize edip ilgi alanlarını sanal aleme çekip reel hayattan uzaklaştırmış.

Yani insanlar aynı anda, aynı odada, ayın divanda oturmalarına rağmen ayrı dünyalarda geziniyor, sahili olmayan hayal denizlerinde yüzüyor, maalesef birbirlerinin varlığını bile unutuyorlar.

Eşleri ile oturur iken bile, dünyanın başka bir yerinde, hiç görmedikleri ve tanımadıkları birleri ile diyalog kurma ihtiyacını his ediyorlar.

Bunlar, teknolojinin hayatımızdaki gerçek yerini alıncaya kadar yaşanması kaçınılmaz ve önlenmesi imkansız risk faturalarıdır.

Günün imkanlarından kaçmak, gelecek nimetlerden mahrumiyet sebebi olacağı için, teknolojinin gelecek adına vadettikleri karşılığında katlanılması gereken bir gerçektir.

Tabi riske razı olmak tedbiri terk etmeyi gerektirmez.
Faturası ne kadar az olursa kârımız o kadar çok olur.

Evet, bence toplum mühendisliği sayılabilecek olan düşünürlük, şairlik, hatiplik ve yazarlık yeteneklerine sahip olan her kes, öncelikle içinde yaşadıkları toplumu, farkına vardıkları tehlikelerin tehdidine karşı uygun bir lisanla uyarma ve koruma vazifelerini yerine getirmelidirler.

Hakim akımların, yeni buluşların zararlarından korunmada, yüzde yüz başarı sağlamak imkansızdır.

Fakat zarar oranını olabildiğince aşağıya çekmek insani bir sorumluluktur.

Benimde yapmak istediğim, sorumluluğunun farkında olan her insanın yapması gereken vazifeden ibarettir.

Zaten ben edebiyatı edepli insan yetiştirme sanatı kabul eder,
şiirinde sanatlı yalan, ve ham hayal üretme sanatı olmadığına inanır;

Vatan ve Hürriyet şairimiz Namık Kemal gibi
" Bâis-i şekva bize hüzn-i umûmîdir Kemâl,
Kendi derdi gönlümün billah gelmez yâdına."

Yani;

"Bizim şikâyet etmemizin sebebi içinde bulunduğumuz toplumun hüznü ve elem atmosferidir, gönlümün kendi derdinden bahsetmek asla aklıma gelmez." düşüncesi ile hayatın gerçeklerine dikkat çekmek için bir yol olarak görüyorum.

Yani " sanat sanat için değil, sanat toplum içindir" düşüncesini benimseyenlerdenim.

Çok önemseydiğim ve hassasiyet gösterdiğim bir konuya parmak bastığınız için elimde olmadan ve hakkım olmadığı halde değerli zamanınızı aldım.

Aslında bu hamur çok su kaldırır. Ne kadar yazılsa azdır benimki konu hakkında denizden bir damla bile olsa kendimi bahtiyar ad ederim.

Hissiyatımı arz etme adına çok yazmak isterdim.

Fakat ne sizin, ne de bir başkasının bu kadar uzun bir yazıyı okuma sabrına sahip olmadığını düşündüğüm için konunun önemine nazaran kısa kesmek zorunda kaldım.

Değerli zamanınız aldığım için hakkınız helal ediniz.

Konu insan ve insanlığı tehdit eden tehlikeler olunca dayanamıyor kontrolden çıkıyorum. Nede olsa insanız. Hemcinslerimizi tehdit eden tehlike şahsımız ve neslimiz içinde aynı aynı önemi haiz olduğunu düşünürsek; Konunun önemi zaten kendiliğinden bütün çıplaklığı ile kendisini gösterir sanıyorum.

Şiirlerime gösterdiğiniz ilgi ve değerli yorumlarınızdan dolayı tekrar teşekkür ederim.

Selam ve saygılarımla.

Necdet Erem

Şair.

Şairlik Huda'dan, bir inayettir,
yolun doğru ise, o selamettir.

Şaşıp saparsa, yanlış bir yola,
O zaman şairlik, bir cinayettir.

Kolaydır, hissiyat kalpte coşarsa,
Çok Zordur, kelime adres sorarsa,

Şairlik bir meslek, değil vergidir,
Basit görünse de, kolay değildir.

Hissiyat bahrine, dalınca kişi,
Hakkı haykırmayı, bilir tek işi.

Şairlik değildir, yalan söylemek,
Harfleri sanatla, sıraya dizmek.

Hakka davet ile, hakkı ilandır,
Ütopik söylemler hepsi yalandır.

Gönül deryasına, yelken açanlar,
O sonsuz ummanda Hakkı bulanlar.

Hakka gönül vermiş, Hak aşıkları,
Haktan başka yoktur, bir maşukları.

Aşkın şarabından, nuş eden kişi,
Fark etmez gözünde erkek ve dişi.

Mum olup yanmaktır, ona vazife,
İşte kamil İnsan işte, arzda helife,

Necdet Erem

Şan Olmaz Sana.

İçinde var iken ebed duygusu,
Ölamaz mü-minin, ölüm korkusu,
Allah'a imandır, yolun doğrusu,
Mü-mince yaşamak yaraşır sana.

Hafıza kaydeder, her amelini,
Harama uzatma, sakın elini,
Rahmetine inan, bağla belini,
Helalle yetinmek, yakışır sana.

Adalet Allah'ın, en elzem vasfı,
İŐlediysen günah, dile sen affı,
Burada kazan, affı ve saffı
Ötede pişmanlık, kar etmez sana.

Dünya bir sahnedir, roller verilmiş,
Ruhlar rahimlerde, biri bir dirilmiŐ,
Cümle âlem, bak önüne serilmiŐ,
Dünyadan ukbaya, gitmek var sana.

Aman iyi tanı, dost ve düşmanı,
Er geç gelecektir, hesap zamanı,
Terk et fani olan, şeref-ü Şanı,
Sahte iltifatlar, Şan olmaz sana.

Necdet Erem

Şaşarım.

Hayat bu bir ömür, sanki bir nöbet,
Gölgeler karanlık, veriyor heybet,
Elden ne gelir ki, istersen kahret,
Umutsuz insana, ancak şaşarım.

Mevsimler dönüyor, yaz ve kışıyla,
Her can doğar, takdirdeki yaşıyla,
Bir ömür uğraşır, ekmeğiyle aşıyla.
Rızık için, gam çekene şaşarım.

Abes bir şey var mı, bakın çevreye,
Nimetler her yerde, gezer devriye,
Neden gam çekersin, bu telaş niye,
Endişe edene, artık şaşarım.

Zerreler küreler, vermiş el ele,
Bülbül aşık olmuş, dikenli güle,
Bu hayat bir oyun, sen bile bile,
Hala dert edersin, inan şaşarım.

Çözölmüş hayatın, sırrı gizemi,
Üzay denizinde, dünya bir gemi,
Nedir bu gafletin, yoksa hilemi,
Kendini aldatan, kula şaşarım.

Necdet Erem

Şeb-i Yelda.

Cehli derdim,
Bi deva eder beni,
Naçarım aşkı derdinle,
Her an feryad eylerim.

Ey mah, kesme selam,
Bu ğerib aşıkından,
Yoksa
Ah la dıl-i viran eylerim.

Sema döker,
Hüzn-i meter,
Hal-i pür melalime,
Aşk-ı tiğle,
Yare aldım,
Andan nalan eylerim.

Tabip aciz,
Derman naçar,
Dide-i giryanıma.

Madem vurdun,
Katlet artık,
Bakma sen feryadıma.

Sub-hi ferda,
Yok dur artık,
Benim şeb-i yeldama,

Kılma nazar,
Vechin dönüp,
Ölsem de benden yana.

Necdet Erem

Œeytan DenilmiŒ.

Emanet na ehilin eline geçse,
Bekleyin kıyamet yakın denilmiŒ.

Zalime kuvvetle, yetki verilse,
Yapacağı tek iŒ zulüm denilmiŒ.

Kim ki hakkı halktan, ketmeder ise,
Bilin ki ona dilsiz, Œeytan denilmiŒ.

Ahlak ahlaksıza, emanet ise,
Hayvanlık iltifat, görür denilmiŒ.

Bu dünya böyledir, zıtlar yumağı,
Zıtlar ile hayat, yürür denilmiŒ.

Kim kimi bilemez neden öldürür,
SavaŒın kuralı, budur denilmiŒ.

Necdet Erem

Şoktayım Şokta.

Gerçek ile hayal, girdi iç içe,
Esrara sarıldı, her şey gizlice,
Güneş batıverdi, her yerde gece,
Tek şeyde değilim, çoktayım çokta.

Unuttum artık, ben hatıraları,
Silinsin, içimde kalan, her nokta,
Belki saran olur, son yaraları,
Kendimde değilim, şoktayım şokta.

İnsanmış anladım, ihanet eden,
Ardına bakmadan, bırakıp giden,
Olmadık şeylerden düşmanlık güden,
Kendimi kaybettim yoktayım yokta.

Yaratan bir tektir, cümle alemi,
Açmışım aşkına, dertli sinemi,
Sür yarama, İlahi aşk merhemi,
Yaydan çıkıp giden, oktayım okta.

Necdet Erem

Ŗu Garibi Sevindir.

SararmıŖ benizlere, getirdin veradan can,
BeŖer can ekiŖirken, damarında oldun kan.

Sen ki adın Muhammed, lakabında Emindir,
Bir nazar kıl kalbime, Ŗu garibi sevindir.

Necdet Erem

Şura

Malzemesinin kalite ve kapasitesini bilmeyen kimsenin, yapacağı işte üreteceği malda başarılı olması düşünülemez.

Her odun mobilya, her demir yavuz kılıç olmayacağı gibi!

Her mevsimde de normal şartlarda her meyve yetişmez.

Her toprakta istenilen her mahsul bitmeyeceği gibi!

Her insandan, her konuda her zaman, istifade imkânı olamaz.

İmalat ve istihdamda, verimlilik ve başarı esas ise, doğru etüd yapmak, isabetli karar vermek kaçınılmazdır.

Doğru karar, ehil insanların samimi ve sorumluluk duygusu içinde yapacakları istişareler neticesinde varabilecekleri bir sonuçtur.

Ondan olsa gerek ki, Allah c.c. "emruhüm şura beynehüm." 42/38 diyerek mü'minlere aralarında istişareyi emrediyor.

Necdet Erem

ŞURA 78 den 97 ye

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM.

78- "O ki, beni (yoktan) yaratan ve bana doğru yolu (hak ve batılı) gösterendir,"

79- "Beni yediren, içirendir," (ihtiyaçlarımı bilen ve ihtiyaç zamanında gönderendir.)

80- "Hastalandığım zaman bana O, şifâ verir." (Sağlığın önemini bilmem veya günahlarımdan arınmam için hastalığı verip sonradan şifa ile nimetine kavuşturan.)

81- "O ki, benim canımı alacak, sonra diriltecektir. " (Beni yoktan var ettiği gibi, dünya imtihanından sonra ruh standardıma uygun olan saadeti ebediyede diriltmek üzere dünyada öldürüp, ukbada diriltendir.)

82- "Ve hesap günü, hatamı bağışlayacağını umduğumdur." (hatalı kusurlu da olsan af edici ve bağışlayıcı olduğunu söylediğinden dolayı af ve mağfiretine güvendiğimdir.)

83- "Ya Rab! Bana hikmet (hüküm) ver ve beni iyiler (zümresin) e kat." (Yarab! bana akli ve mantıklı davranma şuur ve basireti ver. Beni hayatın hakikatini idrak etmiş ve rızanı kazanmış rahmet ve merhametine mazhar olmuş seçkin kulların arasına kat.)

84- "Sonra gelecekler içinde beni doğrulukla anılanlardan eyle! " (Gelecek nesillere karşı vazifesini yapmış, karanlıklara ışık olacak ardından HOŞ BİR SADA bırakmış kamil ve fazıl kullarından eyle.)

85- "Ve beni naîm (nimeti bol) cennetin varislerinden eyle! " (Beni vaat etmiş olduğun sonsuz saadet diyarı olan nimeti, lezzeti,saadeti sonsuz Naim cennetine ulaştırdığın kullarından eyle.)

86- "Babamı da bağışla, çünkü o yanlış gidenlerdendir. " (Varlık sebebim olan Babamı, anamı, ve senin kutlu ve nurlu nesajının bana ulaşmasında emeği geçen, bütün mümin ve mü'minat, Müslim ve müslimat ecdadımı bağışla. Çünkü onlar yanlışla gitmiş olabilirler.)

87- "(İnsanların) diriltilecekleri gün, beni mahcup etme." (İnsanların yaptıklarında hesabe çekileceği amel defterlerinin açılıp günahların ortaya saçılacağı günde günahlarımı ört, kusurlarımı bağışla ve beni başkalarının yanında mahcup etme.)

88- "O gün ki ne mal fayda verir ne oğullar! " (Hiç kimsenin kimseye faydasının olamayacağı herkesin kendi hesabının korku ve dehşeti ile edişe içinde beklediği O haşir ve hesap günü ki, dünyada güvenip dayanılan, sevip bağlanılan, evlatlar, kazanıp kalacağını zannederek sahiplenilen mal ve mülklerden den bir fayda olmayacak.)

89- "Ancak Allah'a temiz bir kalple gelenler o günde (kurtuluşa erer) ." (Ancak kalbinden dünya ve dünyalık sevdaları silmiş, huzura ermiş, cennet ve cemalullah müjdeinin mutluluğuna ermiş olarak Allah'a dönenler kurtuluşa erebilir.)

90- (O gün) Cennet müttakilere yaklaştırılmıştır. (O gün dünyada Allah'a karşı saygı içinde yaşayan, emirlerini severek ve isteyerek yerine getirenlere sadakat ve itaatlerinin karşılığı olarak vadedilmiş olan cenneti kazanmış oldukları his ettirilir.)

91- Azgınlık için de cehennem hortlatılmıştır. (Allah'a karşı saygısız ve itaatsizlik içinde bir ömür sürdürenlere yaptıklarının cezasını vermek üzere cehennem bütün dehşeti ile

ortaya çıkarılmıştır.)

92, 93- Onlara, "Allah'ı bırakıp da taptıklarınız, hani nerede? Size yardım edebiliyorlar mı veya kendilerini kurtarabiliyorlar mı? " denilir. (Allah'ı unutup mala, mülke, servete, makama, dosta, yarana, evladü iyale taparcasına güvenip bağlananlar, herkesin sadece kendisini kurtarama mücadelesi ile meşgul olduğu gün size fayda sağlayacak bir destek verebilirlermi? Onlarda sizin gibi hesaba çekilecekler, acaba onlar kendilerini kurtarabileceklermi?)

94- Ve arkasından hep onlar (putlar ve azgınlar) o cehennemin içine fırlatılmaktadırlar. (Ve hesaplar görülünce, inkarcılar ve inkarcılığa hizmet edenler, kendilerini ilah zannedenler ve öyle zan edilmesine zemin hazırlayanlar değersi bir saman çöpü gibi cehenneme atılacaklardır.)

95, 96, 97- Ve bütün o İblis orduları onun içinde birbirleriyle çekişirlerken dediler ki: Vallahi biz, gerçekten apaçık bir sapıklık içindeymişiz." (Ve şeytana aldanmış onun davasına hizmeti vazife bilmiş, bütün inkarcılar, isyancılar, inkar ve isyanlarına sebep oldukları aldanmışlar ile birlikte yanmak üzere atılmış oldukları cehennemde yanarken birbirlerini suçlar nasıl bir sapıklık ve aldanış içinde olduklarını farkına varırlar.)

Sadakallahul azim ŞURA/26 - 81 den 97 ye

Necdet Erem

Şükür.

Şükür.

Şükür rabbi bilmektir, nimetine ermektir.
Bunca nimet içinde, nankörlük ne demektir.

Şükreden şakir olur, kul olup Hakkı bulur,
Şıyrılıp masivadan, cümleye sultan olur.

Hakkın sonsuz rahmeti, bahşetti hidayeti,
Muhammed'in nurundan, yarattı O cenneti.

Şükür nimete lezzet, insanlar için izzet,
Allah vadetmiş sana, hadi biraz gayret et.

Nimetleri sonsuzdur, bak gör ki sınırsızdır,
Her şeyi O yaratmış, sanatı kusursuzdur.

Zor ve kolay bir olur, her şey müsavi ona,
Aklın hakkını veren, şahitlik eder buna.

Güç ve takat yetişmez, bu hayat külfetine,
İnan, dayan, sen Ona, giriver cennetine.

Necdet Erem

Tağuta Tapma.

Tekke-i taptukta olmadan Yunus,
Bu dünya daralır, sanki bir fanus,
İster mesnevi ol, istersen kamus,
Emanet ilimle, tafralar atma.

Mal, makam fanidir, aldatır canı.
Nebiler, Sultanlar, Tiranlar hanı.
Beka arar insan, gezer dört yanı.
Bu fani dünyaya, gönül bağlama.

Fanidir bu dünya, bilmez misin sen,
Gelenler gidiyor, görmez misin sen,
Karanlık kabirine, girmez misin sen,
Melekler yalana, aldanır sanma.

Çıkarırlar bir gün, ulu divana,
Muhtaç olacağız, din-ü ihvana.
Bunca günahların, karmıdır sana,
Batıl sermayeni, hak diye satma.

Hadi çıkarı ver, içinden kini,
Bak herkes kınıyor, ardından seni,
Bırak şu şeytani, dinle Rabbini,
Tevhidi terk edip, tağuta tapma.

Necdet Erem

Takıldı Kaldı.

Şimdi kaldı mı, O temiz aşklar,
Gururla kibirle, dikili başlar.
Sevilen seveni, durmadan taşlar.
İlhamlar keseye takılıdı kaldı.

İlham ilahidir, Yaş olur gözde,
Coşturur yüreği, öz olur sözde,
Aşık yanar iken, O müdhiş közde,
İlhamlar masaya, takılıdı kaldı.

Mecnunu yakandı, Leylanın aşkı,
Mecnuna verildi, sevdanın hakkı,
İlham şiir olup, kalemden aktı,
İlhamlar kaşa göze, takıldı kaldı.

Sevdalar kirlendi, şanla şöhretle,
Aşklar öldürüldü, malla servetle,
Gözler bakar oldu, sade şehvetle,
Mideye, uçkura takıldı kaldı.

Bilmem bu gidişin sonu ne olur,
Aşk ve sevda saffetin tekrar mı bulur,
Yoksa bu gayyadan nasıl kurtulur.
İlham çıkmazlarda takıldı kaldı.

Necdet Erem

Taklidi Bırak! !

Kendisi olmayan, kim olabilir,
Taklit ile insan, ne bulabilir,
Taklitle şahsiyet, kimlik silinir,
Sen kendin ol dostum, taklidi bırak.

Şahsiyet her şeye, en güzel bedel,
Vermez ki insana, ne gam ne keder,
Bak her söylenene, he der de geçer,
Sen kendin ol dostum, taklidi bırak.

Şahsiyet haysiyet, olsun başa taç,
Vazgeçme izzetten, kalsan bile aç,
Marifet ehli ol, sen mutluluklar saç,
Sen kendin ol dostum, taklidi bırak.

Ne eksiğin var ki, el den alemde,
Boş geçirme ömrü, ecel gelmeden,
Bak neler bekliyor, gelecek senden,
Sen kendin ol dostum, taklidi bırak.

Taklit bir bataklık, yutar, kimliği,
Kendin ol, içinde sağla dirliği,
Her nesne gödterir, Hakta birliği,
Sen kendin ol dostum, taklidi bırak.

Necdet Erem

Talep ve Teferruat

Evet insan ne istediğini
veya neyi istemesi lazım geldiğini bilse rahat eder.

Çok şey isteyenler
ne istediklerini, neyin kendileri hakkında hayırlı olacağını bilmeyenlerdir.

Şeytan TALEP VE TEFERRUATTA GİZLİDİR.
İstek AZ olunca VUSLAT KOLAY olur.

Eşyalar bir birinin davetçisidir.

Söylersiniz aldığınız hangi şey,
yanına bir tamamlayıcı veya yardımcı istemeden,
tek başına iş görüp size hizmet etmeye razı oldu?

Necdet Erem

Tebessüm Yeter.

Tebessüm yakışır, hasa güzele,
Haydi, can dostlarım, verin el ele,
Gelmesin kırıcı, hiç bir söz dile,
Mutluluk istersen, tebessüm yeter.

Değer mi bu dünya, tasaya derde,
Dünden kalan var mı? Gösterin nerde,
Sevda çiçek açsın, artık her yerde,
Sevmek için yalnız, tebessüm yeter.

Tebessüm gönülde, açan bir çiçek,
Derdi ve kederi, kalpten silecek,
Öfkeyi, gazabı, o yok edecek,
Her türlü dostluğa tebessüm yeter.

Eksiltme dilinden, tatlı sözünü,
Muhabbetten mahrum, koma özünü,
Gülmeye alıştı, asma yüzünü,
Dostluğu istersen, tebessüm yeter.

Tebessüm yüzünden, eksik olmasın,
Gönlünü yakacak, hasret kalmasın.
Yarınların dünden, kötü olmasın,
Her derde azıcık, tebessüm yeter.

Tebessüm sadaka, diyor Sultanım.
Yoluna kurbandır, bu tatlı canım,
Allaha sevgili, bir kul olalım,
Hakka dost olmaya, tebessüm yeter.

Necdet Erem

Tek Gayem.

Yürekten Hu diyenler, Aşk ile inleyenler,
Allah'tan başka ilah, kimseyi bilmeyenler.

Hu diyen O dilleri, koru narından yarıp,
Mesud kıl dü cihanda, hali olmasın harap

Semazen misal döner, küreler ve zerreler,
Hu deyip akar durur gece gündüz dereler.

Rahmetin tecellisi, canlı cansız ne varsa,
Her yerde nümayansın, gaflet perdesi yoksa.

Kalpleri otağ seçtin, mekânsız varlığına,
Aklımızı nurlandır, koyma sen karanlığına,

Biliriz dünya fani, oda ölecek bir gün,
Yaşamaksa yaşarız, burada aşkına sürgün,

Kavuşmaya bir tek yol, ölüm ise ne ala,
Canda senden emanet, veririm ben pekâlâ.

Aşkın her şeyden üstün, en değerli sermayem,
Rızanı kazanmaktır, hayatımda tek gayem.

Mahrum etme bu kulu, rızanı kazanmaktan,
Kabul et harimine, kurtar nara yanmaktan.

Necdet Erem

Tek Kor.

Mala mülke bu hırsın, nedendir kendine sor.
Hırs değilmi her şeyi yakıp yok eden tek kor.

Necdet Erem

Tek Zerresi

Zalim bilmeli ki, yaptığı ticaretin karşılığı acı bir ahtır.
Bilsinki, mazlumun ahını ondan alacak olan Allah'tır.

Cezanı ertelediğine aldanıp zulmün yanına kâr kalır sanma!
O, zalimi cezasız bırakmaz asla gafletle kendini nara yakma.

Tarih zalimlerin hüsranlı sonlarını, ders alınsın diye anlatır.
Nemrutun, firavunun sonunu bilipte zulmetmek aptallıktır.

Dünya fani mahkeme kadiya mülk değilken bu hırs nedir.
Unutma Allah'a ve kullarına kendini sevdirmek elindedir.

Sevgi dururken kan emici vampir olmak değil akıllıca bir iş.
İnsanım diyene yakışmaz, zayıfa mazluma göstermek dış.

Hafıza bantlarında kayıtlıdır herkesin işlediği tüm amelleri,
Huzuru rahmanda Allah ile seyredilir, utanç dolu sahneleri.

O adili mutlaktır hak yerini bulur olmasın kimsenin bir şüphesi,
Ayette der ya hesap dışı kalmaz, hayrında şerrinde tek zerresi.

Necdet Erem

Ten Cübbesi..

Neyine güvenirsin, nedir bu kibir, gurur,
Her kes ruhunda gizli, olan manayı okur.
Kimse inanmaz sana, boşuna hiç yorulma,
Hak etmediğin tahta, kurulup ta oturma.

Öz benliğin bir tezgâh, karakterin malzeme,
Çirkinler güzel olmaz, boş gayretle bezeme.
Nedir bu hırs ve haset, nedir bu kin adavet,
Takdire tevekkül kıl, nerde tövbe nedamet.

Laftan başka bir eser, görünmez bu halinle,
Hesapta laf dinlenmez, hükümler amelinle.
Umutların ham hayal, gerçeklerden kaçarsın,
Bak ki yakın çevrene, ne korkular saçarsın.

Güvenme şu dünyanın, aldatıcı zevkine,
kamaşmasın gözlerin, solacak renklerine
Nemrutlar, firavunlar, kara leke tarihte,
Fazilet hak yolunda, sadakat ve mertlikte.

Kendine ibret ile, bir nazar kılsan artık,
Ten libasın iyice, oysa RUH cübben yırtık.
Bir gün ayrılık vakti, gelecek şu dünyadan,
Her halinden soracak, yeri göğü yaradan.

Necdet Erem

Teslim Ol.

Dünya bir imtihan yeri,
İşlenilen günahlar,
İlahi imtihanın eseri.

Yoksa dünyada kimin neyi var,
Dünya benim diyenlerde,
Nihayet toprakta yatar.

Alsınlar mazlumun ahını,
Elbette çıkar aheste, aheste,
Görmezmiyiz suçlular,
Ya burada ya ötede KODESTE.

Sıkma canını dostum vardır,
Her işin sayısızca hikmeti,
Sen adil ol.
Koru güzel ahlak ile
Nazenin adaleti.

Nefsine Ömer ol.
Kılı kırk yar,
Gayrıya cömert Osman ol,
Her gördüğün yarayı sar.

Sanada kalmaz,
Sakin ha,
Boşuna umut etme,
Kimseye kalmayan bu dünya için değmez kedere,

Teslim ol itaat et,
Sadakatle,
Rahmanurrahim Rabbe,
Haddini aşip,
Karışma sakın kadere.

Necdet Erem

Tılsımlı Emanet! ..

Put arama dışında,
Büyük put, içindedir.

Oluver bir İbrahim,
Bak balta, elindedir.

Korkma, vur kafasını,
Nefis denen o putun,

Kurtuluş Kurandadır,
O'na sımsıkı tutun.

Gir nebinin yoluna,
Kurtuluş O yoldadır,

O'ndan uzak kalanlar,
İnan ki hüsrandadır.

Ecel gelmeden sana,
Hazır ol sen, son ANA,

Havz-i kevserinden iç,
şerbeti kana kana.

Dikkat et nefis denen,
Tılsımlı emanete,

İslah etmezsen eğer,
Giremezsin cennete.

Necdet Erem

Tövbe Kapıları.

Ölüm korku vermez, onu bilene,
Kabirler dar gelmez, gönül erine,
Kapılma hayatın, azgın seline,
Ölümden kurtulmak, elinde değil.

Doğum varsa ölüm, elbet olacak,
Sanma ki bu dünya sana kalacak,
Veren, emaneti, bir gün alacak,
O günü hiç kimse, bilici değil.

Gaflet ile sokma, kuma başını,
Haram etme, ekmeğini aşını,
Azrail gelince, sormaz yaşını,
Nüfus cüzdanına, bakıcı değil.

Doğru ile yanlış, sunuldu sana,
Ne diye sorarsın, hep ona buna.
Gelip dayanmadan, yolun sonuna,
Tövbede kapılar kapanmış değil.

Hazır ol korktuğun, o son güne sen,
Bazılar bulamaz, giyecek kefen,
Sorulmaz orada ne teknik, ne fen,
İslam'dan başka şey, sorulur değil.

Necdet Erem

TÖVBE MAKASI

Hafızanıza kaydedilmiş olan, hayat filminiz
HAŞİRDE GÖSTERİME GİRMEYEN, TÖVBE MAKASI İLE
HAȦA, KUSUR VE GÜNAH SANSÜRÜNDEN GEÇİRİNİZ.

YOKSA ALLAH cc. İLE BERABER SEYREDERKEN
ÇOK UTANACAK VE ÇOK PİŞMAN OLACAKSINIZ.

Necdet Erem

Tövbesiz Gitmek Neden? ..

“Şerrun nedameti yevmel kıyame” Hz. Muhammed (As.)

Pişmanlığın kötüsü Kıyamete bırakıp,
Haşirde duyulandır.

Artık iş işten geçmiş,
Korkunç son gelip çatmış.

Hakkınızda hak olan,
değişmeyecek hüküm
Verilip iş bitmiştir.

Artık KALEM KIRIMIŞ,
EN SON SÖZ SÖYLENMIŞTİR.

pişmanlığı haşire
Bırakmayan bir kul ol.

Kurtulmak ister isen,
Tövbe en kestirme yol.

Hesaba çekilmeden
hesaba çek şu nefsi.
HEM DE HEMEN.
Hiç vakit geçirmeden! ..

Çünkü DÜNYADA ŞU AN,
HER MESLEK VE HER YAŞTAN,

ÖLÜP GİDİYORLAR BAK
NİCE SAYISIZ İNSAN! ..

Onlardan biri de SİZ,
BELKİ OLABİLİRSİNİZ! ..

Tövbesiz gitmek NEDEN? ..

Necdet Erem

Tuzak.

İnsan rahim ile kabir arası,
Ömür denilen bir yolda,
Emekleyip dururken,
Varacağı tek menzil var,
O'da kendisi.

Bu yolda mola yok,
Yürür durmadan,
Hayatın gündüz ve gecesi.

Adı yaşam!
kendimize giden yolun başka bir adı yok.
Sen istediğin adı ver,
İstedliğini kalıba sok.

Her şey benliğimizde bir düğüm,
Benlik sırrını keşfetmek tek çözüm.

Dışımızda ne varsa, büyük ve küçük,
Hatta bakıp ta görmediğimiz.
Bölük ve pörçük.

İçimizdeki bilinmezin yansıması,
Ne varsa kafa kutumuzdaki hayal ile hafıza arası.

Dikkate değer tek dert var.
O'da insan denilen meçhulün,
Ulaşmak istediği,
Varlık aleminin bilinmeyen verası.

Seninle vardır cümle alem.
Senin için.

Sen gittikten sonra,
Ha var, ha yok,

Değmez hesabını yapmaya,
Hayat denilen kocaman için.

Aradığımız şey içimizde,
Varacağımız yer, de.

Her şeye yakınız,
Sade kendimize uzak!

Bu yolda ve yolculukta,
Gördüğün istediğin her şey,
Elde etmen lazım gelen gerçeğe,
Aradığın hakikate mani basit bir tuzak.

Yaşam erir yanan bir mum gibi,
Sen farkına varmadan da bir gün sona dayanacak.

Necdet Erem

Tuzak..

Ecel gelip çatmadan,
Neden hazır olmazsın?
Gillu, ğişu, aradan,
Tutup ta kaldırmazsı?

Ne sandın sen kendini?
Bak bozarlar fendini,
Kovulmadan buradan,
Yık Şeytanın bendini.

Hayat gel git oyunu,
Bilemezsin huyunu,
Vakit gelip çatmadan,
Kazan sen bu oyunu.

Bilirim söz kar etmez,
Dünyada heves bitmez,
Dönüş yoktur bu yoldan,
Kimsenin gücü yetmez.

Topla, tası, tarağı,
Taşırmadan bardağı,
Yürü daim hak yoldan,
Boz kurulmuş tuzağı.

Necdet Erem

Uyan..

Ey gafletlere Dalan!
Hayatı tatlı görüp!
Ahireti unutan!
Dünyaya talip nefsim!

Bilir misin bu halin,
Benzer Devekuşuna!

Avcıyla karşılaşır
Kanadın yok,
Uçamaz!
Cüssen ağır,
Kaçmaz!
Kurtuluş yok.
Neler gelir başına.

Kurtuluş yumuşacık
Kuma sokmakta başın,
Kum içinde kapamak,
Gözünü,
En son işin,

Koca gövden dışarıda!
Nasıl da unuttun sen,
Avcı gülerek,
Söyle,
İşimi bilirim ben.

Zan edersin ki avcı,
Görmüyor koca tümsek,
Başı yok yeryüzünde,
Yükselen etten öbek.

Gaflet ile gözünü,
Kum içinde yummuşsun.
Avcıyı göremez sanıp,
Çok maskara olmuşsun.

Gel bu gafletten uyan.
Dünya daimi değil,
Saklandığın O avcı,
Senden bihaber değil.

Aldanıp hislerine,
Ömrü ebedi sanma,
Gaflet kızgın bir ateş,
Dikkat et, oda yanma.

Sen den önce niceler,
Yandılar görmedinmi?

Ardından ağıt yakıp,

Gözyaşları dökerek,
Götürüp birer birer,
Dostları gömmedimi?

Ummadığın bir anda,
Sıra sana gelecek,
Kuma soktuğun başın,
Ecelle kesilecek.

Kaçmak kurtuluş değil,
Neden anlamıyorsun,
Hakikati görmeye
Asla yanaşmıyorsun.

Sevdiğin yakınların,
Sahiplendiğin malın,
Benim dediğin canın,
Çıkacaklar elinden,
Bunu unutma sakın.

Çok güvendiğin dostun
Sevdiğin ahbabların
Seninle ne kadirlik,
Kalacak sanıyorsun?
Nereye kadar seni,
takip eder diyorsun?

Dünyada bir misafir,
Vazifeli memursun
Tüm kâinat emrinde,
Neden anlamıyorsun?

Çevrene hikmet ile
Baktığında her bir şey,
Canlı cansız, ne varsa,
Büyük ve küçük dâhil,
Hiç bir şeyi manasız,
vazifesiz görmezsin! !

Sen nasıl,
Zan edersin,
Kendini,
Bir başıboş,
İnanki bu düşünce,
İnsana gelmiyor hoş.

Hayatını manasız,
Varlığını maksatsız,
Bedenini sanatsız
Düşünürsün değersiz.

Olmaz böyle bir fikir.

Hayat anlamsız ve BOŞ.

Ey nefsim.
Kendine gel.
Acilen Rabbine dön.
Madem ki öleceksin.
Bari İman Üzre ÖL:

Yaratılış maksadın,
Alidir anla bunu,
İhanet etme sakın,
Müsait bir hal yaşa,
Olma sakın, ser sefil.

Yol uzun,
Yükün ağır,
Mesuliyet çok büyük,
Bu iş her şeyden mühim,
O kadar basit değil.

Hesaba çekilmeden,
Çek nefsinin hesaba,

Kurulur yüce divan,
Rabbin soracak sana,
Bunca rahmet, inayet,
Bunca nimet merhamet,
Nedir isyanın bana.

Kaçırmadan uykunu,
Azrail adlı elçi.
Daldığın bu uykudan.
Artık ne olur UYAN.

Necdet Erem

Uçsuz ölller Aşılmaz.

Ey bükülmeyen bel, eğilmeyen baş.
Sen, minada şeytana atılan bir taş.
Garibe yoldaş ol, mazluma gardaş.
Dertlenmeden, kâmil insan olunmaz.

Unutma garipler, yolunu gözler,
Yiğidi dağ değil, yoruyor düzler,
Kılıçtan keskindir, sitemli sözler,
Zehiri bal diye, içmeden olmaz.

İnsansak bilelim, vazifemiz çok,
Herkes işe bakar, lafa karın tok,
Bil ki miskinliğe prim veren yok,
Yorulmadan bu yarışa girilmez.

Yüce makamlara, talip gibisin,
Bakalım ne kadar sözün erisin,
Sözüne bakılsa, yiğit birisin,
Meydana çıkmadan, yiğit bilinmez.

Hadi dostlar baş koyalım bu yola.
Sakin ha bu yolda olmasın mola,
Hep beraber girelim artık kol kola,
Muhabbetsiz uçsuz çöllere aşılmaz.

Necdet Erem

Uğraşma Dedim.

Acılar olgunluk sebebi derken,
Beklenmeyen günler gelir pek erken.
Cansız tahta ata, binip giderken,
Bu yolun sonu, pek acı dedim.

Sanki bir rü-yadan, uyanmış gibi,
Hayat kör kuyuymuş, görünmez dibi.
Belalar yağıyor, sanki kış, tipi,
Uyanınca acep, biter mi dedim.

Gözlerim karardı, başım dönüyor,
Nedir bu bilinmez, herkes soruyor,
Genç ihtiyar, fark etmeden gidiyor.
Bu işler çözümsüz, uğraşma dedim.

Yaratanı bil sen, uy her emrine,
Derdin varsa danış, ehil birine,
Vazifen ne ise, getir yerine,
Başka işe burun sokma ha dedim.

Necdet Erem

Ulu Divan Var

Karanlık bitti semadan güneş doğuyor,
Nurun yumağını, küfrün üzerine sar.
Güle aşık bülbül, vuslat şarkısı okuyor.
Karanlığa alışık yarasalara yas var.

Olaylar birbirin ardınca gelir,
Biri son bulunca, biri belirir.
Görmez misin otlar ölür dirilir,
Ötelerden sana kutlu mesaj var.

Gönlüne muhabbet, otağı seren,
Beşer tarlasından can gülü deren,
Sormazsın sana kimdir ruh veren,
Görmezden gelsende bunca nimeti,
Hesap sorulacak, ulu divan var.

Arzın tarlasına, tohum atılmış,
Mevsim bahar olmuş, güller açılmış,
Kur-anın nurları, arştan saçılmış,
Şükürler olsun ki, iman İslam var.

Necdet Erem

Umut

.

Bir şeyi olmadığı yerde aramak,
zaman kaybı ve mantıksız bir iş gibi görünse de,

Aradığı şeyden daha değerli olan
umudunu kaybetmeme ve canlı tutmaya çalışma mücadelesidir.

Bu azmi ve umut canlı tutulduğu sürece,
bir gün yollar doğru adreste mutlu sonuca ulaşır.

Necdet Erem

Unutma

Dünyalık işlerin, sonu hüsrandır.
Aptal kişi, bu dünyaya kanandır.
Ölüm varsa, gerisi hep yalandır.
Her nefesin, hesabı var unutma.

Hayat nefes nefes, yaşanır elbet,
Aklın varsa eğer, alırsın heybet,
Zerreden küreye, her şeyde ibret.
İbret dersi alman, gerek unutma.

Bedeli olmayan, bir şey var mıdır,
Bu nihayetsiz alem sana darmıdır,
Devirdiğin çamlar, ecep karmıdır,
Her şey kaydedilir, sakın unutma.

Bedenin emanet, organlarınla,
Seni üstün kılan, duyularınla,
Gecene nur serpen yarınlarınla.
Kabre gireceksin, sakın unutma.

Ölüm yokluk değil, bunu unutma,
Ölenin ardından, yasını tutma.
Helali harama, katıp da yutma.
Cennet ve cehennem vardır unutma.

Necdet Erem

Unutma Gardaş.

Karanlık bitecek, sen merak etme,
Yorulmadan çalış tembellik etme,
Her şeyde takdir var, ileri gitme,
Nasıl olsa bu kış, bitecek gardaş.

Yıkalım bendini, şerrin, şiddetin,
Esiri olmadan, hırsın, hiddetin,
Müjdesi verilmiş O'na cennetin,
Mehmet şehit olur ölmezki gardaş.

Yeni Sakaryalar yazarız tekrar,
Birazda düşmanın, anası ağlar,
Bunu böyle bilsin ölüler sağlar,
Tarih tekerrürdür unutma gardaş.

Verelim el ele, birlik olalım,
Kini ve nefreti yurttan kovalım,
Yokuştan kurtulup düze çıkalım,
Her çıkışın sonu, iniştir gardaş.

Necdet Erem

Unutma Sakın.

Evladıma yine,
Sen, pusu kurdun,
Beni ciğerimden,
Kalbimden vurdun.

Ülkemin dağlarından bir haber geldi.
Öyle bir haber ki bağrımı deldi.

Yandı yürek,
Söndü umut.
Kalles düşman,
Yine arkadan vurdun.

İtleri besliyor,
Eski düşmanım.

Vatanım,
Uğruna fedadır canım.
Kanımla sularım,
Her karışını.
Sen hiç üzülme,

Yine can veririm, destan yazarım.
Ölsem bile,
Kalkar,
Onu boğarım.

Oyununu gördük,
Senin,
Tarihte.

Nibolu,
Çaldıran,
Mercidabıkta.

Dersini vermişti,
Yavuz, Yıldırım.
Onların soyuyum.
Unutma sakın.

İyi bil baş eğmem,
İte köpeğe,
Şerefimi satmam,
Kirli ekmeğe.

Severek girerim,
Kara toprağa,

Vatansız olamam,
Bayraksız kalmam.
Ey kalles satılmış,
Sakın unutma,

Girerim severek,
Kara toprağa,
Vatan toprağımdan,
Sana,
Toz bile vermem.

Necdet Erem

Unutma.

Dert etme bitecek bir gün bu ile,
Hasretli bülbülün, konacak güle,
Sana hasretini, dökecek dile,
Sabrın sonu selamettir unutma.

Bunca yıllar hep yolunu bekledin,
Ayları yıllara, bir bir ekledin,
Hasreti içinde, aşkla besledin,
Sevdiğine kavuşursun, unutma.

Kolay değil elbet, hasret ateşi,
Bil cümle belalar, aşkın kardeşi,
Kalbi yakar, kara sevda güneşi.
Katlanmaya söz vermişsin unutma.

Aşık isen Şikayeti sen unut,
Her nağana açma hailin, dilin tut.
Çok bağlanıp sevdiğini etme put.
Gün gelirdede, unutursun,
Sen bu sözü unutma.

Necdet Erem

Uyalım Allah emrine

Uyandık yine bir sabaha.
Ne bekliyordun sen daha,
İstersen sağlık, selamet,
Varmak için bu akşama,
El aç yalvar sen Allah'a

Dün uyananların bir çoğu,
Oldular bu günün yoğunu.
Hayat hikmetli bir kitap,
Her harfinde var bin mana,
Yazılan manayı oku.

Gelip geçer tutamazsın,
Bir anlık durduramazsın.
Dünün bir çocuğu olan sen,
Dizin titrek, belin bükük,
Kendini sen genç sanırsın.

Görmez misin, renkler soluk.
Şekillerde, biraz silik,
Eskimiş bir mala benzer,
Değildir dünyalık, artık,
Gireceği yere layık.

Uyanalım şu gafletten.
Kuş uçmadan bu kafesten.
Dinleyelim son rehberi,
Uyalım Allah emrine,
Girelim cennet evine.

Necdet Erem

Uyan Artık

Uyan artık, bu uykudan,
Yolun sonuna varmadan,
Hakka yönel biraz dayan.
Her yolun bir sonu vardır.

Kanma nefsin yalanına,
Düşme şeytan tuzağına,
Kalmaz hiçbir şey yanına.
Unutma ki hesap vardır.

Bak gelenler gider kalmaz,
Dünya kimseye yar olmaz.
Zannetme hesap sorulmaz.
Denmiyormu mizan vardır.

Deme gencim ve güzelim.
Temiz kalbim ve niyetim,
Bir ömrü böyle tükettim.
Baş belası sözler vardır.

Hak Peygamber verir haber,
Mü-min, her hale sabreder,
Minkir kullar hep kaybeder.
Mükafat ve ceza vardır..

Necdet Erem

Uyan Ne Olur.

Evet, Şimdi artık, vahdet zamanı,
BirleŐ te haine, verme amanı,
Düşmana sardırma, kardeş yararı,
Fitneye TARAFTAR, olma ne olur.

Müminin müminden, başka dostu yok,
Sade yahudimi? Bunu soran yok,
Birlik gayreŐ iŐter, lafa karnı tok,
Bu ateşe KÖRÜK, Ğekme ne olur.

Sahip Ğıkamadım, inan kendime,
Ben ihanet ettim, kutsal dinime,
Ne hesap veririm, Yüce Rabbime,
Bu yangına BENZİN, dökme ne olur.

Vahdeti yıkalı, oldu yüz sene,
Gaflet yakıŐmıyor, bilki mümine,
Tefrika oyunu, sahnede yine,
Bu oyuna PİYON, olma ne olur.

Dost ile uğraşma, dururken düşman,
Hainler dostluĞa vermiyor aman,
Sonradan halimiz, olur pek yaman,
Vatana DÜŞMANLIK, etme ne olur.

Nerede Fatih, Yıldırımlar, Selimler,
İŞte İslam coĞrafyası hakim zalimler.
Dünyaya baksana maĞlup müminler,
ARTIK BU UYKUDAN, UYAN NE OLUR.

Necdet Erem

Üç Aylar

Recep geldi nuruyla,
Dünyaya süruruyla.
Müminler sevinç duyar,
İslam'ın onuruyla.

İlk cuması Regaip,
Mümin şeytana galip,
İnanan müminlere,
Mevla çıkıyor sahip.

Bu günler çok değerli,
Olmaz mümin kederli,
Cennet için yarış var,
Bakalım kim hünerli.

Tövbe edelim, dostlar,
Af olunsun günahlar.
Kefarettten kurtarır.
Üç aylarda kazalar.

Necdet Erem

Üstadım.

Barlanın çam dağında, açtın arş'a elini,
Yetiştirdin dünyanın, nurefşan güllerini,
Cehalet ve zulümle, savaş idi tek derdin,
Marifet mektebinde, muhabbet dersi verdin.

Yılmadın yorulmadın, bin bir baskı altında,
Yumuşacık bir döşek, görmedin hayatında,
İmandan değerli şey, yoktur diye haykırdın,
Kur-anı mahkum eden, paslı kilidi kırdın.

Kışta geldim demiştin, buzları erittin sen,
Zulm ile savaşırken, kutlu müjdeler veren,
Umut var olun diye, haykırdın geleceğe,
Duyurdun gür sesini, inse, cine meleğe.

Cehenneme girmeyi, cennetlere tuttun denk,
Tevhit çiçeği açtı, kelimada rengârenk,
Kitap sünnet, mihenkti, attığın her adımda,
Haykırdın hürriyeti, zulmün güçlü çağında.

Zindanlar aydınlandı, sen orda Yusuf oldun,
Zulmetin sinesinde, nurdan bir ordu kurdun.
Yokluğu yok edecek, ok'u taktın yayına,
Bin umutla savurdun, küfrün kara bağına.

Üstadım ayrılmadın, hakka hizmet yolundan,
Tenvir ettin dünyayı, sönmez kuran nurundan,
Ayrılıp gitmişsen de, fani dünyadan bu gün,
Küfür zevale mahkûm, mü-mine bayram düğün.

Necdet Erem

Üzölmeye Ne Gerek

Yarına varmak için bu gece ölmek gerek.
Ölüm yokluk değilse, üzölmeye ne gerek.

Necdet Erem

Vahdetin Kiblesi.

Kurt gövdenin içinde, sonu hayrı görünmez.
O eskidendi dostum, şimdi dost kim bilinmez.
Düşman etmek isterler, Mehmet ile Mahmoyu,
Bil ki vatan haini, dostlardan fark edilmez.

Bir cephede Ahmetler, birinde Ahmoları,
Bel bele savaştılar, bilinmez mezarları..

Çanakkale geçilmez, destanı sözde kaldı,
Vatan işgal altında, yarası özde kaldı,
Eşkiya dağdan inmiş, halka kuruyor tuzak,
İnşallah azgın itin, sonu değildir uzak.

Bir cephede Velidir, birinde Veloları,
Bel bele savaştılar, bilinmez mezarları..

Pis kokular geliyor, ülkenin her yerinden,
Millet esaret yaşar, hainlerin elinden,
Kirli oyun sahnede, aslı nedir bilinmez.
Hainler yiğit olmuş, korkarken gölgesinden.

Bir cephede Cemal var, birinde Cemoları,
Bel bele savaştılar, bilinmez mezarları..

Hizbullah'ı kim kurdu, PKK neyin nesi,
Hangi taşı kaldırırsan, lavrenlerin fitnesi,
İstiyorlar milleti, bir birine kırdırmak,
Görünen odur yazık, yok başka bir hevesi.

Bir cephede Hasan var, birinde Hasoları,
Bel bele savaştılar, bilinmez mezarları..

Ama tarih şahittir, haine yoktur salah,
İnşallah garip millet, fitneden bulur felah,
Rabbim yardım ederse, inşallah son bulacak,
Bu millet anarşiden, sonunda kurtulacak.

Bir cephede Cemil var, birinde Cemoları,
Bel bele savaştılar, bilinmez mezarları..

Hainler oyun kurar, bu milletin ardından,
Ama Allah koruyor, umutluyum yarından,
Ali ile Alo'lar, sarmaş, dolaş olacak,
Satılmışlar yok olup, tükenecek kahırdan.

Bir cephede Orhan var, birinde Orhoları,
Bel bele savaştılar, bilinmez mezarları..

Rabbim fırsat vermesin, dinimin düşmanına,
Bitecek bir gün fitne, kalmayacak yanına,
İzmirli Haydar, Halil, Dersimli Haydo, Helo.
Birleşecek gönüller, gelmeyecek oyuna.

Bir cephede Necdet var, birinde Necdoları,
Bel bele savaştılar, bilinmez mezarları..

BirleŖecek bu halklar, söyleyecek son sözü,
Biz bir kardeş milletiz, kr olsun düşman gözü,
Bu filimi çok gördük, hiç oynama boşuna,
Sevgide kardeşlikte, bulmuşuz biz zm,

Bir gönülde Ayşe var, birinde Ayşoları,
Birlikte halay çeker, yok ki düşmanlıkları..

Menfur emellerinle, kurarken tuzakları,
Eline bulaşmaz mı, aslan Ŗehit kanları,
Sen habire çukur kaz, ister işen her yerde,
Allah bozuyor bir bir, kurduğun oyunları.

Bir gönülde Fatma var, birinde Fatoları,
Birlikte zilgıt çeker, yok ki düşmanlıkları..

ıkın artık mezardan, Ey ervah-ı Ŗehidan,
Blnmesin hainin, oyunuyla bu vatan,
Baş ve beden birleşin, olun artık tek vucut,

şu mukaddes vatanın gl kokan toprağında,
Vahdetin kiblesine, birlikte edin Scut.

Necdet Erem

Varmiki Ondan Başka.

Gözümü gördüren, O.
Yüzümü güldüren, O.
Dilimi döndüren, O.
Varmı ki Ondan başka?

Atomu yaratan, O.
Alemi donatan, O.
Hayatı başlatan O.
Varmı ki Ondan başka?

Meleği ve semeği,
Arşı, kürsü feleği.
Yaratan Odur, O!
Varmı ki Ondan başka?

Onsuz var mıdır eşya,
İnanamam ben haşa.
Yazdığı gelir başa,
Yazan çizen Odur, O!

Seven O! sevdiren O!
Yaşatıp, Öldüren O!
Sevgiyle coşturan O!
Varmı ki Ondan başka?

Gözümdeki nurdur, O,
Gönlümdeki sürur, O,
Bir tek sonsuz Odur, O!
Varmı ki Ondan başka.

Açan çiçeklerde, O,
Uçan böceklerde, O,
Çırpınan kalplerde, O,
Varmı ki ondan başka.

Ne sanırsın kendini,
Otur da bil haddini,
Düşünü ver rabbini,
Varmı ki Ondan başka.

Kukla bile değilim,
Ben kudretin elinde,
Hücremi yöneten O.
Varmı ki Ondan başka.

Onunla gel sen aşka,
Olmaz onunla şaka,
Ellerini aç Hakka,
Varmı ki Ondan başka.

Necdet Erem

Vatanım.

Ben ulu bir çınarım,
Köklerim derinlerde,
Dağılmış meyvelerim,
Vatana, sere serpe
Kanla sulanmış benim,
Şu mübarek toprağım.
Canım feda Türkiye'm,
Sensin benim vatanım.

Vazgeçemem ben senden,
Vazgeçmedikçe candan.
Sen bana emanetsin,
Şerefli ecdadımdan
Bunu böyle bilmeli,
Dostum da,
Düşmanımda,
Sana kem gözle bakan,
Beni bulur karşında.

Necdet Erem

Ve İnsan! ..

İnsan! .
Fizik aleminde sınırlı bir beden.
İnsan! ..
Ruhundaki sunusuzluk ile kainatı fetheden.

İnsan! .
Gönül denen damda mahkum.
İnsan! .
Hilkati ifade eden manzum.

İnsan! ..
Kaoslarla ruhunun eninde bunalan,
İnsan! .
Melekleri kıskandırır maverada ederken teyeran.

İnsan da matvi,
Bilinen bilinmeyen, kevn-u zaman,
İnsanda mahfi,
Maddi ve manevi cümle argüman.

İnsan! ..
Eşrefül mahlukat.
İnsan! ..
Sebebi hilkatine gösterirse sadakat,

İnsan! ..
Halife-i ruyi zemin,
İnsan! ..
Bezm-i eleste "beli" diye etmişti yemin.

İnsan! ..
Muhibub-i huda, muhatabı ilahi,

Ve İnsan! ..
Yırtmalı artık hicab-ı gafleti,
Görmeli ve göstermeli hilkatindeki
Kainata değer kazandıran gizli hikmeti.

Necdet Erem

Vehamet

Allah'a ve aihrete inanmadığını söyleyenler
veya hiçbir manevi değeri dikkate almayanlar;

Sonu belli olmayan bir ömürde, dünya hayatının, sıkıntı, kaza, bela, hastalık, sakatlık
ve benzeri dertlerine inat ile direnmeleri! ..

Öleceklerini bile, bile, ölmek için ölümüne mücadeleleri!

Sonu yok oluş olan, bir esir kampında, zorlu işlerde karın tokluğuna çalışılmanın kabul
edildiği bir esaret!

Yine ömür boyu tüm zorlukları içinde bulunduran, hayat gibi ağır bir yükün ücretsiz
hamallığını yapmaktan başka bir anlamı olabilir mi?

En basit işlerini dahi, sonucu itibariyle belli bir anlam ve amaç doğrultusunda yapan,
akıl, zekâ ve mantığı ile varlığa anlam kazandıran İNSAN'ın, bütün hayatını anlamsız ve
amaçsız yaşaması, hiçte anlaşılır ve kabul edilebilir bir VEHAMET değildir.

Necdet Erem

Verdiği Canı.

Duyguları yok sayan, insandan sayılırmı?
Rehbersiz zor yollarda, hedefe varılırmı?

Allah boşanı verdi, mükemmel duyguları,
Sen kimlerden öğrendin, içi boş kurguları,

Hissi mantığı veren, dinle senden ne ister,
Dünya bir sınav yeri, hadi kendini göster.

Ömür tarlanı sakın, işgal etmesin diken,
Her an ölebilirsin, sanma ki zaman erken.

Farkına varamazsın, geçen uzun yılların,
Allah'ın emrine uy pişman olma sen yarın.

Hafıza bantlarına, çirkin şeyler kaydetme,
Peygamberi örnek al, gerisini dert etme.

Uy Allah'ın emrine, şeytanı sevindirme,
Helal keyfe kâfidir, sakın harama girme.

Gaflet olmasın perde, dinleyiver Kur-anı,
Unutma bir gün alır, Allah verdiği canı.

Necdet Erem

Vurmayan Kaldımı Beni.

Dostum diye sevdiklerim,
Yoluna can verdiklerim,
Rüyamda hep gördüklerim,
Vurmayan kaldı mı beni.

Sevgi ile bağlandığım,
Onun için ağladığım,
Beni severler sandığım.
Vurmayan kaldı mı beni.

Her şeyimi verdiklerim,
Umut diye gördüklerim,
Gönül verip sevdiklerim,
Vurmayan kaldı mı beni.

Ne malım var ne sevenim,
Ne gelenim ne gidenim,
Şimdi garip derbederim,
Vurmayan kaldı mı beni,

Gönlümü verdim faniye,
Şimdi ağlarım ne diye,
Bana cehlimden hediye,
Vurmayan kaldı mı beni.

Necdet Erem

Vurup da Gittin.

Hülyalarım inan, senle doluyor.
Sevda sancağını, göndere diktin.
Bilmiyorum bende, neler oluyor,
Kalbime hançeri, vurup da gittin.

Hasret ateşini, yaktın içimde,
Hülyalara salıp, öylece gittin.
Yaptığın zulmünü, nazik biçimde,
İpekten şallara, sarıp da gittin.

Bir hayal yurdundan, bin umut ile,
Kalbime heyecan, verip de gittin,
Tanışmak, konuşmak, aşka vesile,
Her şeyi yarıda, koyup da gittin.

Neden niçin diye, sana soramam.
Bilirim bu da bir, kader oyunu.
Artık bu rüyayı, hayra yoramam,
Rüyamı karaya, boğup da gittin.

Deli gönlüm, hatalardan doymuyor,
Karanlık dehlizde, yürüyor gibi.
Gelenden gidenden, adres soruyor,
Adres defterini, yırtıp da gittin.

Necdet Erem

Vuslat.!

Karanlık.!
Gecemi?
Gelecekmi?

Düşman.!
Karşdamı?
İçimizdemi?

Servet.!
Malmı, mülkmü?
Yoksa zamanmı?

Düşünmek.!
Varolmakmı?
Varlığın farkında olmakmı?

Hedef.!
Dünyamı?
Cennetmi?

Sevda.!
Vuslatmı?
Yakan hasretmi?

Aşk.!
Hasretle yanmakmı?
Yanmaktan zevk almakmı?

Vuslat.!
Eşyayla aldanmakmı?
Vahdet denizinde sonsuza ulaşmakmı?

Necdet Erem

Ya Muhammed. (Sav.) II

Hasretimiz vardır sana,
İçimizden yana yana,
Gül cemalin, kana kana,
Göster bize, Ya Muhammed (Sav.)

Hülyamız, seninle dolu,
Elde Kur-an, hikmet yolu,
Cehaletin, yoktur sonu,
Ders ver bize, Ya Muhammed. (Sav.)

Ne olur, gel rüyamıza.
Işık ol sen, dünyamıza,
Şu karanlık, çağımıza.
Güneş ol doğ, Ya Muhammed.(Sav.)

Ümmetin, seni özlüyor,
Her an, yolun gözlüyor,
Cümle, bu sözü söylüyor,
Şefaet et, Ya Muhammed.

Gariplerin, dostu sensin,
Cümle âlem, senin mestin,
Sen ki Şah-ı şefaatsin,
İnsanlığa Ya Muhammed. (Sav.)

Necdet Erem

Ya Muhammed. Sav. I

Uzakta olsa da, sana fani bedenim.
Her an seninledir bu sevdalı yüreğim.
İslam'ın yoluna, ben canımı vereyim.
Çok özlüyorum seni, Ya Muhammed. (Sav.)

Unutturamaz seni, ne sene, ne asırlar,
Geçmiş olsa da aradan nice sayısız yıllar,
Şu garip, gece gündüz, hep adını sayıklar,
Çok özlüyorum seni, Ya Muhammed. (Sav.)

Cennet-ül Bakide, yer yok mu bana,
Kül oldum, hasretinle ben yana yana.
Hadim olsam, ben O Tahir Ravzana,
Çok özlüyorum seni Ya Muhammed. (Sav.)

Dayanamam artık, ben bu hasrete,
Tut elimden, kabul eyle, âli hizmete,
Ümmetim de bende gireyim cennete,
Çok özlüyorum seni Ya Muhammed. (Sav.)

Hasretin ateşi yakar, bitirir beni,
Düşlerimde, görsem ne olur seni,
Bulsam haşır günü liva-ul hamd gölgeni,
Çok özlüyorum seni Ya Muhammed. (Sav.)

Şu garibe maveradan, ne olur nazar eyle,
Bak yüzüme bendendi, de de kabul eyle,
Şefaatin ümmetinden günahkâra mı, söyle,
Bende bir günahkârım, Ya Muhammed. (Sav.)

Necdet Erem

Ya Resulallah.

Efendim, gel rüyama, sil aşkınla akan gözyaşlarımı,
Okşa ne olur, hasretin hicranıyla dağılan saçlarımı,
Efendim demeye yüzüm yok, bilirim ben suçlarımı,
Şefaatkan-ı sın, Ya Resul Allah, Canımın canısın ya habiballah.

Yanar canım, tüter aşkı hicranın, serimde tude, tude,
Sana olan hasretimdir, dilimden dökülen her kaside,
Sensin varlık içre, Rabden bize ihsan, hediye-i nadide,
Şefaatkan-ı sın, Ya Resul Allah, Canımın canısın ya habiballah.

Ümmetin olan şeref sudur olur, dü cihan içre,
Aşkı muhabbetin, dermandır, bil cümle derde,
Husumet, adavet, yok olur, adın anılan yerde,
Şefaatkan-ı sın, Ya Resul Allah, Canımın canısın ya habiballah.

Kabrime teşrif et, yalnız bırakma, ne olur beni,
Haşirde hesapta, görmek isterim, yanımda seni,
Günahlarımın ateşi, sarmadan, şol bedenimi,
Şfaat kıl bana Ya resulallah, imdat eyle bana Ya Habiballah.

Necdet Erem

Yakamozlar.

Dalgalar,
Sahile vurmakta,
Başı bilinmeyen bir zamandan,
Sonu görünmeyen bir ummana.

Rüzgar,
Coşturuyor,
Bazen delirtip kudurtuyor,
Azdırıyor, sessiz sedasız, uysal
İpek bir atlas gibi mışıl, mışıl uyuyan,
Işıl ışıl inci damlalarından oluşan denizi.

Bazen,
Fısıll fısıll, hışırl hışırl,
Sonsuzluk nameleri fısıldarken,
Aşıkların denizden daha derin daha zengin,
Daha engin sevdaya aşık ve açık sevdalı kulağına,

Yakamozlarla
Göz kırptığında,
Sanki derinliklerdeki istiridye
Kabukları içinde gizlenen inciler,
Göz kırpıp gizlenmekte sevdalılarının sevda gözüne.

Necdet Erem

Yakar Kül Eder Beni

Şikayetim var Rabbim, senden gafil bakıştan.
Seni sorup dururum, ilmik ilmik nakıştan.
Ne yazdan haberim var, ne borandan ne kıştan.
Mecnu-i hudayım ben, kıskanır mecnun beni.

Terk ettim kil-u kali, dilim dönmez kelama.
Hep hasretlik çekerim, gönülden bir selama.
Dört yanım hain dolu, koşuyorum belama.
Her işte zarar ettim, kazanç unuttu beni.

Bu nasıl bir dünyaymış, kahır ve belası çok.
Sanki maskeli balo, samimi bir sima yok.
Yiğitliğe metliğe, cümle halkın karnı tok.
Bu manzara her daim, kalbimden vurur beni.

Çakallar caka satar, aslan sinmiş korkudan,
İtibar namerdindir, mert kovulur yurdundan,
Gören göz yaş döküyor, yürek çatlar kahrından.
Bu ne mensuh sahnedir, yakar kül eder beni.

Necdet Erem

Yalan

Dert alınır,
alıcı yok ki satılsın.
Herkeste var fazlasıyla, kiminle paylaşılsın.

Hayat denen bu imtihan, öyle zorlu öyle yaman.
Ömür biter yol tükenir, elde ne var her şey yalan.

Necdet Erem

Yalan Dünya

Yürü bre yalan dünya,
Eyvallahım yoktur sana,
Ne malına, ne mülküne,
Tenezzülüm yoktur dünya.

Yalandır hep, süsün, püsün.
Göz boyamak, işin, gücün,
Sen neyine güvenirsin,
Yalan dünya, yalan dünya,
Sana da kananlar var ya.

Kimi ağlar, kimi güler,
Kimi gelir, kimi gider,
Sonunda herkes küfreder,
Sana dünya, sana dünya.

İyi kötü, ayırmazsın,
Hastayı, sağı sormazsın,
Ne yaptığını bilmezsin,
Sanal dünya, hayal dünya,
Hakikat hal nedir dünya.

Sende bir gün duracaksın.
Can verip de öleceksin,
Ektiğini biçeceksin,
Zalim dünya, fani dünya,
Senin de bir sonun var ya.

Necdet Erem

Yalan Eyledin.

Kırılmasın umut, son deme kadar,
Hazan eser kolun, kanadın budar,
Zan etme bu cefa, sana kalır kar,
Yıktın gönül evim, talan eyledin.

Nedir cevru cefa, nedir bu inat,
Bir işmi ararsın! aç nefse cihat,
Servetmi istersin, eyle kanaat,
Neden mala mülke meyil eyledin.

Bilmez misin dünya, kimseye kalmaz,
Bak her gelen gider, bu sefer durmaz,
Gönül gözü körler, halden anlamaz,
Muhteşem sahneyi, viran eyledin.

Hikmet nazarıyla, çevrene bak bir,
Cümle mahlûkatın, dilinde tekbir,
Şerikten münezzehtir, O Allah YEKTİR.
Cehlinle her şeyi, yalan eyledin.

Bir gün gelir sana, terhis teskeren,
Senden geri alır, bu canı veren,
Bir daha çıkmıyor, toprağa giren,
Ötede yerini, derin eyledin.

Necdet Erem

Yalan Sevda

Ŗu fani dŖnyaya gelen gidiyor.
GŖnlŖmŖ ne diye vereyim ona.
Her an nice umut, heves sŖnŖyor,
Akli olan nasıl bağlanır ona.

Doğarken ağladın, hiç bilemeden,
Korkuttu, içinden gelen, hay huyu,
Kalbime saldığı, yalan sevdaya,
İŖte gidiyorum ben, eremeden.

Bu gŖn yine kaydı, bir yıldız daha.
Adı Kuddus, alim ve fazıl, biri.
Onunla secde ettik, ęok kez Allaha,
CennetŖl fidevstir, inŖallah yeri.

KoŖardı hayırlı bildiği her iŖe,
Yorulmak bilmedi ta son nefese,
TakmıŖ idi canı ve malı diŖe,
Bakmadı dŖnyadan, hazzâ hevese.

Uyan ey gafil nefis, kurtul hevadan,
Sıran yakındır sen anlamazmısın?
YaŖadıęın bunca, kaza, beladan,
GŖzŖnŖ açıp ta ders almazmısın?

Dostlar hepimize, Allah sŖylŖyor.
Sarılın kitaba, bulun doğruyu.
Bakın musibetler, bizi yokluyor,
BaŖlatın nefisle burda sorguyu.

Necdet Erem

Yalan! ! !

Dinin temeli sıdktır, kabul etmez yalanı,
Yalancının tek farkı, sırtında yok palanı,
Çıksa mezat yerine, bulunmaz ki alanı,
Âdi çirkin bir miras, arkasından kalanı,

Yalan çok iğrenç bir şey, ondan uzak durmalı,
Doğruluk ile onu, diyar, diyar kovmalı,
Yalan kime yar olmuş, tarihlerden sormalı,
Yalandan uzak dünya, çok çalışıp kurmalı,

Sirattan dökülecek, yalancılar gayyaya,
Yalanla kurtulurum, diye düşme sevdaya,
Dürüstler uçup geçer, yalancı kalır yaya,
Hakikat hal faş olur, dalma sakın rüyaya.

Dürüstlük zor olsa da, o faydalı olandır,
Bize Adem'den miras, emaneten kalandır,
Makbul insan odur ki, yalandan arınandır,
Sıdk Peygamber sıfatı, baş yalancı şeytandır.

Dürüst ile yalancı, fark edilir her yerde,
Ayrılacak ki onlar, hesap günü haşırde,
Doğrular cennettedir, yalancılar sakarde,
Sakin ha Ey Müslüman, düşme devasız derde.

Necdet Erem

Yalan.

Yalandan uzak dursan,
Belalara düşmezsin,
Yalanım çıkar diye,
Sıkıntılar çekmezsin.

Unutma ki bir yalana,
Birçok yalana gebe.
Her yalan çok hayatı,
Zehir etmeye gebe.

Necdet Erem

Yalnızlık

Yalnızlık,
Kişinin yanın da kimsenin bulunmadığı hal değil.

Yalnızlık,
önce kendi ruhundan uzaklaşmak,
sonrada rabbinden ve yaratılış gayesinden bihaber yaşam talihsizliğinin adıdır.

Rabbinden ve benliğinden uzak olanlar,
kendilerini mahkum ettikleri yalnızlıklarını kiminle paylaşır ve nasıl giderebilirler?

Boş oyalanmalar ve her şeyi anlamsızlaştıracak,
boş avunmalardan başka.

Necdet Erem

Yalnızlık.

Yalnızlık,
Korkunç bir yalan.
Bu yalana kanandır,
Yalnız başına kalan.

Dünyada değiliz yalnız,
Mahlûkat var sayısız.
Şehirler kalabalık,
Her nereye baksanız.

Bunlar yetmez,
Derseniz.
Bu korkunç,
Yalnızlığa.

İçinizden bir ışık,
Yakın bu karanlığa.
Görün gönlünüzdeki,
O aydınlık dünyayı,
Orada kurulmuştur,
Yaratanın sarayı.

Çalmadan giri verin,
O gönül dünyasına,
Bakın her şeyin aslı,
Serilmiştir, her nimet
O rahmet sofrasına.

Davet edin gönüller,
Sultanını sohbeta,
Dağılsın karanlıklar.
Nur yayılsın her yere.

İnan yalnızlık yoktur,
Kendimizden kaçmazsak,
Kendimizden kaçarak,
Yalnızlığa dalmazsak.

Yalnızlık izafidir,
Her yerde varlıklar var.
Yokluğu yenmek için,
Yoklukta var olmak var.

Varlığı var edeni
Bulmazsan,
Yok olursun.
Onu bulduğun zaman,
Sonsuza kavuşursun.

Umut ile çalınız,
O reca kapısını,
İman ile giriniz,

Sonsuzluk deryasına,

Her yaranın merhemi,
Ona inanmaktadır.
Yalnızlıktan kurtarır,
O merhemin dirhemi.

Necdet Erem

YANAR AĞLARIM

Haline şükreyle, sevgili dostum,
Güzele yakışır, ipekten kostüm,
Sakın ha söyleme, hayata küstüm,

Sevdiğim dostuma, gönül bağlarım,
Dostumun derdiyle, yanar ağlarım.

Gülün, gönlünüzde, açılsın güller,
Bahçenize ötsün, Şeyda bülbüller,
Kalmasın gitsinler, kalpten kederler,

Sevdiğim dostuma, gönül bağlarım,
Dostumun derdiyle, yanar ağlarım.

Gül yüze yakışmaz, kederli bakış,
Hayata kazandır, güzel bir akış,
Gececek günlerin, olsa bile kış,

Sevdiğim dostuma, gönül bağlarım,
Dostumun derdiyle, yanar ağlarım.

Dünya fani inan, kedere değmez,
Asık surat ile bal börek yenmez,
Karamsar bir ruh, hiç rahat etmez,

Sevdiğim dostuma, gönül bağlarım,
Dostumun derdiyle, bende ağlarım.

Sanırım bu kadar, nasihat yeter,
Allah'ım vermesin, gam, tasa, keder,
Bu dünyaya gelen, bil kalmaz gider,

Ben dost dediğime, gönül bağlarım,
Dostsuz kalışıma, yanar ağlarım.

Necdet Erem

Yandı Canım.

Yandı canım aşkı Hakla, inlerim leylü nehar.
Dünü günüm, bitti artık, oldu aşk, derdiyle zar.
Bilmezem tükendi artık, var mıdır kar-u zarar.
Yandı canım aşkı Hakla, inlerim leylü nehar.

Dünya, ukba, bilmem nedir, aynım da oldu heba,
Yanar gönlüm Arşa çıkar, sadrımdan çıkan sada.
Bitti artık görmez gözüm, her şeye ettim veda,
Yandı canım aşkı Hakla, inlerim leylü nehar.

Paki cemalin, gönlümde in-ikas eder her dem,
Aşkı Hakdan, yaş yerine inciler döker didem.
Dünya dardır, vuslatına ver icazet ben gidem,
Yandı canım aşkı Hakla, inlerim leylü nehar.

Aşkıdır şavkıyla, her dem, cihanı eyleyen şadan,
O nur içre gark olsa da, halinden bihaber nadan,
Kıl merhamet, kurtar beni, sana hasret narından,
Yandı canım aşkı Hakla, inlerim leylü nehar.

Hak : Allah'ın ism-i haslarından biri.

Leyl : Gece

Nehar : Gündüz

Zar : Ağlama sızlama

Ukba : Ahret

Heba : Yok olma, boşa gitme.

Arş : Allah (cc) nun bulunduğu makam.

Sadr : Göğüs - Sine,

Sada Ses

Paki cemal: Güzel, temiz yüz.

İn-ikas: Yansıma - aksetme

Dem : Zaman - kan - çay (Şiir içindeki mana zaman manasıdır.)

Dide : Göz

Vuslat : Kavuşma

İcazet : İzin - izin belgesi - diploma

Şavk : Parlama parlaklık - ışık saçma.

Şadan : Şad - mutlu şen

Gark : İçinde kaybolma

Bihaber : habersiz olmak.

Nadan : cahil, haddini bilmez.

Necdet Erem

Yangın

Ülkem yanar, alev alev.
Söndürecek suyumuz yok.
Su yok sözü bir bahane.
Söndürmeye gönlümüz yok.

Necdet Erem

Yanına Bırakmaz.

Allah imhal eder yani mehil verir süre tanır.
Amma unutma ki asla ihmal etmez.

Yarına bırakır ama,
yanına bırakmaz denildiği gibi.

MEN DEKKEN DUKKA.
Ekeñ biçer, eden bulur.
AYAGIN TAŞA DEĞDİĞİNDE, ÖNCE KALBİNİ YOKLA
SONRA DÖN, DÜN YAPTIKLARINA BAK.

BUGÜN ŞİKAYET ETMEKTE OLDUĞUN SIKINTILARININ SEBEBİNİ ORADA GÖRECEKSİN.

DÜNYA ETME BULMA DÜNYASIDIR.

NE EKERSEN ONU BİÇER,
NE YAPARSAN BENZERİNİ YAŞARSIN.

Necdet Erem

Yanına Karmı?

Gönül ne umarsın, fani dünyadan,
Buraya gelip te, gitmeyen varmı?
Kendine gel uyan, sen bu rüyadan,
Yaptığın ettiğin, yanına kar mı?

Ne sandın kendini, ölümsüzmüsün,
Ecel şerbetini, içmeyen varmı?
Buradan gitmeye, gönülsüzmüsün?
Her gelen gidiyor, hiç kalan varmı?

Aldanma gençliğin, çılgın haline,
Uzun yaşayıpta genç kalan varmı?
Zenginim diyenin, bak son haline,
Buradan bir iğne, götürün varmı?

Hafıza bantların, kayıtla dolar,
Senin kayıtlardan haberin varmı?
Haşire çıkıyor, dünyadan yollar,
Hesabı vermeye sermayen varmı?

Gün o gündür, bugün dün gibi yalan,
Şu yalan dünyaya, kanmayan varmı?
Sevdiğin bu mal mülk, olacak talan,
Benim diyeceğin, tek bir şey varmı?

Necdet Erem

Yaşam Tutkusu

Yaşam tutkusu;
Her gün yeni bir umut arayışında gizlidir.
OYSA HAYATTA YENİ DENEİLECEK HİÇ BİR ŞEY YOK.

Güneş her gün aynı yerden doğup aynı yerden batıyor.
Her doğan ölüyorsa, aradaki ufak tefek özel değişikliklerin ne önemi var.

Ahret adına yoksa bir çaba.
Yaşamaya değer mi bu hayat acaba?

Uyku ölüm misali, namazsa hayat.
Gerçek değerini bilen varmı acaba? HEYHATTT.

Necdet Erem

Yaşamışsın Neye Yarar.

Gaflet deryasın aşmadan,
Yanıp ta öze varmadan,
Vahdet şarabın tatmadan,
Yaşamışsın neye yarar.

Mahlûkattaki huşuyu,
Gör zikredip akan suyu,
Terk etmezsen kötü huyu,
Yaşamışsın neye yarar.

Bak her zerre birer birer,
Görüyorlar ne çok işler,
Sen ise bundan bihaber,
Yaşamışsın neye yarar.

O rahmanın şefkat eli,
Kuşatmış cümle alemi,
Terk etmeden ikilemi,
Yaşamışsın neye yarar.

Her an davet olur vaki,
Azrail karşında saki,
Zan edersin dünya baki,
Yaşamışsın neye yarar.

Bu dünyanın kararı yok,
Hayırlar az, günahlar çok,
Gafletinden, haberin yok
Yaşamışsın neye yarar.

Ölüm ansız gelir çatar,
Hasret oku cana batar,
Hakka olan borcun artar.
Yaşamışsın neye yarar.

Necdet Erem

Yaşlı Çınar.

Üzülme üstadım, çınarlar ölmez.
Aşar engelleri, kökler görünmez.

Her kökün ucunda taze bir filiz,
O şanlı tarihten, taşıyor çok iz.

İşte dünya ona selam duruyor.
Yeniden doğuşu, umut veriyor.

Sırtında çantası, elde kalemi,
Muradı kurtarmak bütün âlemi.

Kalbini doldurmuş Kuran nuruyla,
Aklını dünyanın, tüm fünunuyla.

Ölmeden diriliş olmaz inan ki,
Kesilen odundu, onda ruh baki.

Her sürgün oluyor, gencecik ÇINAR,
Bu kutlu gelişi, kim durduracak.

Yaşlanmış bir Çınar, kesilse eğer,
Tüm dünya ormana, dönermiş meğer.

Necdet Erem

Yazı 001 KURBANA EVET.

Sevgili Dostlar.

Hepinizi sevgi ve saygı ile selamlar,
Allah'ın Rahmet, Bereket ve Mağfiretinin üzerinize olmasını dilerim.

Bu gün siz sevgili dostlarımı yaklaşan KURBAN konusunda dünyanın değişen şartları karşısında yeni bir bakış açısı ile kurban bayramını nasıl anlamalı kılar, kurbanlarımızı kurban ibadetine layık maksadına uygun bir şekilde eda edebiliriz mütalaam üzerinde düşünmeye davet ediyorum.

Kurbanda dikkat etmemiz gereken hususların sırası çok önemli olmasa da aşağıdaki şekilde sıralamayı uygun buldum.

Birincisi, Kurban nedir?

İkincisi, Kurbandan maksat nedir?

Üçüncüsü, Kestiğimiz kurbanların sevaplarını vasatın üstüne çıkarıp nasıl artırabiliriz?
Dördüncüsü, Kurban kesme imkanı olmayanlar, dostlarının kurban kesmelerini teşvik ve verecekleri yerler hakkında isabetli tavsiyelerle o dostlarının hayru hasenatlarından istifade edebilirler mi?

Kurban, Bakara 2/196 - Maide 5/27 - 95 - 97 Hac 22/28 - 33 - 34 - 36 Fetih 48/25 ayetleri ile emrolunmuş olup KEVSER sure-i celilesinin " Faselli lirebbike vanhar " ayeti kerimesi ile namazını kıl ve kurbanını kes emri ile Hanefi mezhepli Müslümanlar için vacip, sair mezheplere göre ise sünnet hükmünde bir ibadettir.

Kurban ibadetinin başlangıcına baktığımızda arzi veya semavi bütün dinlerde yaratıcıya karşı saygı, sevgi ve itaatin ifadesi olarak, adından da anlaşılacağı üzere yaklaşımcı mahiyette bir iletişim yoludur.

Adem'in (as.) oğulları olan,

Habil ile Kabil, mal ve mahsullerinden Allaha hediye edilmek üzere ilk kurban ile emrolunmuşlardır.

Kurban İbrahim (as.) ile itaatin, sadakatin ve feragatin doruk noktasına ulaşılmış bir ibadettir.

Söz buraya gelmişken

Peygamberlerin babası diye adlandırılan

Hz. İbrahim'e (as.) değinmeden konuya geçemeyeceğim.

Çoğumuzun bildiği gibi!

İbrahim (as.) ilerlemiş yaşına rağmen çocuk sahibi olamamış.

Baba olamamanın hasreti ile ömrünün son günlerini yaşarken,
Allah (cc) tarafından erkek bir evlat ile müjdelenmiş.

İsmail (as.) gibi insanların en itaatlisi ve teslimiyette bir ufuk olan,
peygamber adayı evlada sahip olmuş.

Bence İbrahim (as.) mın sadakatı,

İsmail (as.) mın çocuk yaşına rağmen itaati,

insanlık tarihinin sadakat, itaat ve teslimiyet adına takdire şayan,
taklidi mümkün olmayan en büyük örneğini oluşturmaktadır.

Siz bir insanı,
hele bir ömür hasretini çektiğiniz,
ciğer pareniz cıvı cıvı evladınızı yatıracak
kendi ellerinizle bir hayvan gibi boğazlayıp keseceksiniz.

Ve siz çocuk yaşınıza rağmen! ..
Sırf gördüğü bir rüya ile hareket eden babanızın bıçağı altına yatacaksınız! ..

Babacığım,
Gözlerimi bir şeyle kapat.
Olur ki beni kurban ederken göz göze geliriz de babalık şefkatin Allah'a karşı vazifeni yerine getirmene engel olur.

Allaha isyan edenlerden oluruz, endişesini taşıyacak kadar itaatli ve sadakatli olabilir misiniz?

Bu soruyu size sorarken ben kendime de soruyor,
fakat maalesef evet diyebileceğime ihtimal veremiyorum.

Bizlerden evladımızı kesmemiz istenmiyor.

Bizler Allah'a yaklaşırcı iman ve itaatimizin ispatı adına ibadet maksatlı,
yine O'nun vermiş olduğu mallardan ve nimetlerden O'nun için kurban kesmekle emrolunmuşuz.

Bunun yanı sıra,
kurbanın insan ruhuna verdiği huzur ve mutluluk,
kaza ve belaların def-i adına emniyet ve güvenlik,
fakirleri sevindirme adına toplum hayatında sevgi ve kardeşlik bağlarının temin ve tesisi,
İslami olduğu kadar İNSANİ bir vecibedir.

Yukarıda az da olsa temas etmemize rağmen,
kurbanın maksadını biraz daha genişletmek istiyorum.

Kurban;
Fakir bir aile veya her hangi bir kimseye,
miktarı ne olursa olsun et yedirilerek birkaç günlüğüne karnının doyurulmasını sağlama işinden ibaret basit bir ibadet değildir.

Kurban;
İslam ve insanlığın geleceğine yatırım yaparak,
kalpleri kazanma, küskünlükleri giderme, kardeşliği temin ve tesis etme,
insanlara unutulmadıklarını bildirme, öfkeyi dindirme, isyanı sindirme harekâtıdır.

“ ALLAHIN KULLARI KARDEŞ OLUNUZ” (*)
Peygamber emrinin hayata geçirilmesinin yolunu açan bir öncüdür.

Bu konu üzerinde daha çok yazmak isterdim.
Fakat siz değerli okuyucularımı daha fazla sıkmamak için kısa keserek,
keseceğimiz kurbanların sevabını nasıl artırabiliriz sorusunun cevabını bulmaya çalışacağız.

Sevgili Dostlar!

Bir kurbandan kurbanımızın tüyleri adedince kurbanlar kesmiş gibi sevap kazanmanın yolu vardır sanıyorum.

Bu konuyu namaz ile örnekleyecek olursak, kıldığımız herhangi bir namazı evimizde kıldığımızda mesuliyetinden kurtulur haşirde hesabına muhatap olmayız.

Aynı namazı;

Her hangi bir camide kılacak olsak,

camiiye gidiş, gelişimiz esnasında kat ettiğimiz yol, çektiğimiz meşakkat, oranında sevabımızı artırıp,

cemaat ile kıldığımızda ise sahih hadislerle bir rivayete göre yirmi beş, diğer bir rivayete göre yirmi yedi kat daha fazla sevap kazanacağımız müjdelenerek birlik ve beraberlik, sevgi ve kardeşliğin temin ve tesisi adına namazlarımızı mescitlerde ve cemaatle kılmamız tavsiye edilmiştir.

BUNLAR İSLAM DİNİNİN TOPLUMSAL HAYATTAKİ SOSYALLEŞMEYE BİRLİK VE BERABERLİĞE VERMİŞ OLDUĞU ÖNEMİ GÖSTEREN ÇOK ÖNEMLİ PRATİK HASSASİYETLERDENDİR.

Konuyu daha fazla dağıtmadan kurbanımızın sevabını nasıl artırabiliriz sorumuza cevap aramaya çalışalım.

Sevgili Dostlar.

Kurbanınızı halk tabiri ile kanı dışarı eti içeri veya Allah için kurban, küp için et, mantığı ile de kesip, hiç bir kimseye vermeden afiyetle yiyebilirsiniz.

Fakat bu şekilde eda edilen kurban ibadeti, sizi sadece kurban kesme sorumluluğundan kurtarmış olup, yarın haşir gününde neden kurban kesmedin sualine muhatap olmaktan kurtarabilir.

Fakat bu kurban günahlarınıza kefarete olacak güçlü bir referans olamayacağı gibi, sizi sırtına alıp Sırat köprüsünden Cennete taşımada istediğiniz performansı gösteremeyecektir.

Asr-ı saadetten bir örnek ile konuyu dikkatinize arz edeceğim.

Kurbanların kesilip dağıtılmasını müteakip Allah'ın Resulü (sav.) .

Hiz. Aişe (ra.) validemize,

Ya Aişe kurbandan bize ne kaldı sorusuna,

Ya Resulallah kurbanın budu dışında gerisini dağıttık demesine karşılık;

"ALLAHA ŞÜKÜRLER OLSUN KURBANIN BUDU HARIÇ HEPSİ BİZİM OLDU" diyerek, kurbandan kurban sahibine ulaşan sevabın, etin dağıtılan kısmı olduğunu gösteren hükmünü gözler önüne sermiştir.

İşte o günün yokluklar içindeki dayanışma ruhu ve dar dairede toplum arasındaki kurban taksimi.

Şimdi biz Anadolu Müslümanları olarak;

Cennet Anadolu'muzun nimet ve imkânlarının bolluğundan dolayı bir çoğunluğumuz

açlıktan değil,
Çok yeme ve dengesiz beslenmeden dolayı obezite tehdidi altındayken,

Kurban kesebilecek imkanlara sahip olan ailelerin et yemeye muhtaç olduğu
söylenebilir mi?

Allah'a sonsuz şükürler olsun.
Halkımızın çoğunluğu; evine ayda bir iki kilo et götürecektir imkânlarla sahiptir.

Fakat memleketimizin il veya ilçelerinde anne ve babaşından uzak kontrolsüz kalmış
GELECEĞİMİZİN TEMİNATI OLAN ORTA VE YÜKSEK ÖĞRENİM TAHSİLİ YAPAN
GENÇLERİ ve kenar semtlerde, (varoş veya getto diye adlandırılan bölgelerde)
ülkemizin özellikle Doğu ve Güneydoğu bölgelerinde, unutulduklarını düşünen, küskün,
dargın, kırgın, KIZGIN, fakir, fakat izzetli kardeşlerimiz,

BİRİLERİ TARAFINDAN DİNE, DEVLETE VE MİLLETE KARŞI KIŞKIRTILIYOR.

Kanun, nizam ihlal ettirilerek vatana millete düşman haline getirilip, emniyet ve
asayişin ihlalinde maşa olarak kullanılıyorlar.

Ülkemizi bölme adına bileniyorlar.

Yine ülkelerinde yaşanan zulümden canını kurtarmak için ülkemize sığınmış sayıları bir
buçuk milyonu aştığı söylenen muhacir kardeşlerimizi tesilli adına;

Bayramı ve kurbanı vesile kılarak,
bu kırgınlığı, bu dargınlığı, bu perişanlık ve mağduriyeti ortadan kaldırıp
öğrencilerimizle, muhacir misafirlerimiz ve ülkelerinde zulüme maruz kalmış din
kardeşlerimizle kucaklaşmak onlardan farklı inanmadığımızı, onlardan farklı
düşünmediğimizi, onlardan farklı yaşamadığımızı, onları sevdiğimizi onları
unutmadığımızı onlara anlata biliriz sanıyorum.

Kurbanımızdan Allah için vereceğimiz bir parça etin,
sadece et olarak kursaklara gitmeyeceğini, muhabbet olup gönüllerdeki kini, nefreti,
düşmanlığı, kırgınlığı ve KIZGINLIĞI ortadan kaldıracığını düşünüyorum.

Hepimizin de böyle düşünmemiz gerektiğine inanıyorum.
İşte böyle milli mutabakatı sağlamada vesile kılınan kurban sevabının bir kurban olarak
kalamayacağına inanıyor,
**KESİLEN HER KURBANIN TÜYLERİ ADEDİNCE KURBAN KESMİŞ GİBİ SEVAP
KAZANADIRABİLECEĞİNİ UMUYORUM.**

Hele açlığın pençesinde kıvranan,
Filistin, Afganistan, Somali, Sudan, Kenya, Kongo, Arakan, Açe, Myanmar vb. ülkelerde
yaşanan insanlık dramı,

Sizin göndereceğiniz birkaç kilo et ile tatlı bir sevince dönüşecek,
Milletler arası bir mutabakat ve muhabbet diyaloguna imza atacak,
İslam'ın hoşgörü ve kardeşlik ruhunu evrensel boyutta insanlığa anlatma imkânı
sağlayacaksa!

Ben bu kurbanın kazandıracığı sevabın değerini ifade edecek kelime bulamıyorum.

Onu da siz sevgili Dostlarımın üstün ferasetine havale ediyorum.

Kurban kesmeye imkânı olmayan kardeşlerimizin de kurban kesmiş gibi sevap kazanma imkânları var mı? Sorumuza gelince!

Buna da evet diyorum. " DELİLÜ HAYRİ KE FAİLİHİ" hadisinden hareketle, her hangi bir hayra sebep olan o hayrı işlemiş gibidir müjdesi,

sahip olduğu imkânlardan dolayı kurban kesmekle sorumlu olduğu halde, yanlış bilgilendirilip kesme heyecanını kaybetmiş kardeşlerimizi, teşvik, ikna ve verecekleri yerlerin İmana, İslam'a, Kur-ana, insanlığa gerçek manada hizmet veren kurum ve kuruluşlar olmasını sağlamakla o büyük sevaplardan hissedar olma imkânları vardır.

Sevgili Dostlar.
Herkes bilsin ki! ..

Hak sahibine verilmeyen,
Kardeşlik bağları kurulmasına vesile kılınmayan,
Kin fırtınalarını dindirmeyen,
Düşmanlık ateşini söndürmeyen,
Fitnecilerin oyunlarını bozmayan,

SADECE BİR HAFTA VEYA BİR AY BOYUNCA DOYMAK BİLMİYEN AZGIN NEFİSLERİMİZİ
DAHA DA AZGINLAŞTIRACAK,
MANGAL KEBAP YEMEMİZ, ALLAH'IN EMRETMİŞ OLDUĞU, MURADI İLAHİYE MUVAFIK
VE MUTABİK OLAN KURBAN DEĞİLDİR.

Burada haddimi aşarak,
OLSA OLSA MİLLİ DEĞER İSRAFI VE HAYVAN KATLIAMINDAN BAŞKA BİR ADI OLAMAZ
diyorum.

Sevgili Dostlar yazımın uzun olduğunun farkındayım.
İnanın daha çok şeyler yazmayı düşünmeme rağmen eninden kesip boyundan
kısaltarak ancak bu kadar ifade edebildim.

Hakkınızı helal ediniz.
Değerli zamanınızı aldım.

Allah yaptığınız ve yapacağınız tüm ibadetlerinizi,
hayr-u hasenatlarınızı ahseni kabul ile makbul eylesin.
Allah'a emanet olunuz.

Necdet Erem

Yazı 003 ALLAH'IN SIFATLARI

Bismillahirrahmanirrahim.
Elhamdulillah rabbil âlemin vel akıbetülilmuttakin vesselatu vesselamu ala resulina Muhammedin ve ala alihi ve eshabihı ecmein.
Amin Ya Mu-in.

Çok muhterem ve sevgili Kardeşlerim.
Bu yazımda anlatmaya çalışacağım, hayata yaşanmaya değer ve anlam kazandıran iman esaslarının ilki olan,

Allah'a iman olup özellikle Allah'ın sıfatları konusunu kısaca açıklama yapmaya çalışacağım.

Şu bilinmeliki Allah vardır.
Valiğimiz varlığının en net delili olmakla beraber, yaratmış olduğu bütün mahlûkat ve mevcudatta akıl, ilim ve irade sahibine O'nun varlığını göstermekte, tanıtmakta ve tanımaya, yaratılış gayesi olan emirlerine itaat etmeye davet etmektedir.

Bir iğne ustasız,
bir kitap, katipsiz manasız ve maksatsız,
bir köy kontrolsuz, idaresiz, yöneticisiz yani muhtarsız olamayacak ise!

Her atomunda bir galaksi kadar sanat,
mana ve maksat, mükemmel bir nizam ve intizam;

Her hücrelerinde,
mütekamil bir organizma kadar sanat,
organizmaya hayat kaynağı olacak anlam ve maksat,
bir amaca hizmet ettiklerini gösteren mükemmel bir düzen ve nizam olduğu;

Bu kâinatın,
her şeyi gören, herşeyi bilen, herşeye gücü yeten, herşeyi anlamlı ve amaçlı yaratan;

zaman ve mekândan muazzez, muallâ ve müberra bir ustası,
bir hakimi ve bunları yapmasını gerekli kılan bir maksat ve amacı vardır ve olmalıdır.

Bizim sınırlı görme, duyma, his etme duygularımız, zatını görüp duymaya müsait değil isede, aklımız varlığını idrak etmeye müsait yaratılmıştır.

Allah bir mevcu-u mevhum olmayıp,
Ancak sınırlı his, duyu ve idrak ile anlaşılacak MEVCUD-U MEÇHULDÜR.

Bu girişten sonra,
Yüce Rabbimizin bilmemiz gereken sıfatları ikiye ayrılır.

Biri sıfatı zatiye (selbiye) diye adlandırılan,
VÜCUD - VAHDANİYET - KIDEM - BEKA - MUHALEFETÜNLİLHAVDİS - KIYAMI'I
BİNEFSİHİ olmak üzere altı sıfattır yani özelliştir.

Diğeri Subuti sıfatları olan
HAYAT, İLİM, İRADE, KUDRET, SEMİ, BASAR, KELÂM, TEKVİN olmak üzere sekiz adettir.

ZATİ SIFATLAR:

VÜCUD:

Allah vardır.

Yaratıklar varsa!

Yaratıcının varlığı şüphe kabul etmeyecek derecede zaruridir.

Allah bir MEVCUD-İ MEVHUM değildir. (olmadığı halde varsayılan vehim değildir.)

Allah tek ve bir olan MEVCUD'İ MEÇHULDUR. (her vesile ile varlığı his edilen fakat görülüp anlaşılmayan, tutulup bilinemeyendir.)

Vacib-ul vucuttur. Varlığın var olabilmesi için varlığı zaruri olandır.

VAHDANİYET:

Allah vardır ve BİRDİR.

Yaratılmış olan her şey bir yaratıcıya muhtaç olduğu gibi,

Yine herhangi bir yaratığın var olabilmesi için her şeyin var olması esastan hareketle varlığına inandığımız Allah'ın varlığı kadar BİRLİĞİ de zaruridir.

(bir atom veya bir hücrenin varlığı, her şeyden önce içinde bulunacağı bir zemine muhtaçlığından dolayı dünyaya dünya da parçası olduğu kainatın varlığına kainatta varlığını TEK VE BİR OLAN yaratıcıya ve onun varlığına borçludur.)

Yine yüce yaratıcı Enbiya sure-icelilesinin 22. Ayeti kerimesinde "LEVKANE FİHİMA ALİHETÜN İLLELLAHULE FESEDETA.21/22" Allah'tan başka ilahlar olsaydı kainat fesada uğrardı derken;

dikkatimizi beşeri hayat döndürüp,

fani dünyada üç günlük ömürde dünyaya nispetle bir karış toprak için kıyamet koparan haris devlet reislerine bakınız diyor.

Nasıl da savaşıyor ve insanları savştırıyorlar!

Eğer Allah'tan başka ilahlar olsaydı,

şimdi beşerin kurgularındaki YILDIZ SAVAŞLARI KAINAT KURULDUĞU GÜNDEN BERİ DEVAM EDERDİ.

KIDEM:

Kidem: Ezeliyet.

Yani yaratıcının yaratıcısı ve yaratılışının başlangıcının olmaması.

Yaratılmış ve yaratılışının başlangıcı olan yaratıcı olamaz.

Zamanı yaratan zamana, geçmiş ve gelecek adına tabi olmaz ve olmamalı.

BEKA:

Beka: Ebediyet.

Başlangıcı olmayanın bir sona mahkum olmaması.

Baki, yani ebedi olması. Zaten başlangıcı olmayanın sonu da olmaz.

MUHALEFETÜNLİL HAVADİS:

Yarattıklarına benzememesi.

Zatıyla sıfatıyla yarattıklarına benzemez.

KIYAM-I BİNEFSİHİ:

Varlığı kendinden olup herhangi bir sebebe bağlı olmayan.

Yaratıcı olmak yaratılmış olmamayı gerektirir.

Müsebbibul esbap sebebe tabi olmaz.
Sebepler onun talep ve müdahalesine tabidir.
(Sebepleri yaratan sebebe muhtaç ve tabi olmaz.)

SUBUTİ SIFATLAR:

HAYAT:

Allah hayat sahibidir.
Tüm hayatlılar varlıklarını ve varlıklarının devamını hayat sahibi ve hayatın kaynağı olan Allaha borçludur.

Hayatlı olmayan hayat kaynağı olamaz.
Hayat veremez.

Tüm hayatlılar ve hayat emareleri,
Onun Hay isminin bir tecellisinden başka bir şey değildir.

İLİM:

Allah ilim sahibidir.
Her işinde ilminin sonsuzluğu akıl ve dikkat sahibi herkes tarafından rahatlıkla görülüp his edilebilir.

İnsana ilim yeteneğinin verilişi,
Allah'ın ilim verdiği akıl sahipleri tarafından bilinmek istemesindedir.

Allah'ın ilmi ve hikmeti her şeyi kuşatmıştır.
Sanatsız ve maksatsız hiçbir şey yoktur ve olamaz.

Yaratmış olduğu her şey
sonsuz bir ilim eseri olduğu gibi,

sonraki halleri de O'nun
ilminin, iradesinin, kudretinin dışında değildir.

Hiçbir şey ondan gizlenemez.

İRÂDE:

Allah irade sahibidir.
Yarattığı her şeyi irade eder.

Yani diler. (ister)
İşlerinde tesadüfe yer yoktur.
İradesinin dışında hiçbir şey hiçbir şeye müdahale edemez.
İlim ve iradesinin dışında hiçbir şey vücuda gelemez.

KUDRET:

Allah kudret sahibidir.

Kudreti her şeye yetendir.

Onun için zor, kolay – büyük, küçük, ağır – hafif, gizli aşikar diye bir şey yoktur.

“KUDRET SONSUZ OLUNCA,
SKLETLER MÜSAVİ OLUR.” (ağırlıklar ve hacimler)

SEM-İ:

Allah işitendir.

Sesleri ve sesi duyan ses alma organlarını yaratanın elbette işitici olması, hatta her frekanstaki tüm sesleri işitmesi, sesi yaratmış olmanın gereğidir.

Çünkü tüm sesleri yarat zaten odur.

Sesi ve ses alma organlarını yaratanın ses almadan mahrum olduğunu düşünmek en büyük bir sağırlık olsa gerektir.

BASAR:

Allah görücüdür.

Gözü ve görülen tüm varlıkları yaratanın görememesini düşünmek olsa olsa zihin ve düşünce körlüğünden başka bir şey değildir.

Allahın görücülüğü karşısında ne büyüklerin kapsam dışı kalması ne de küçüklerin görülememe şansı yoktur.

GÖRMEDİĞİNİ YARATAMAYACAĞINA GÖRE,
İstayerek, bilerek, görerek yaratmadığını düşünmek, düşünce yeteneğinin verilmiş amacını bilmemekten ileri gelen bir hezeyandan başka bir şey değildir.

Yaratıcı olma özelliğinden dolayı O her şeyi görür ve görmelidir.

Hiçbir şey O'nun görüşünün dışında kalamaz.

Fizik ile sınırlı hiçbir görüş ve görücü onun varlığını kapsayıp zatını göremez.

KELAM:

Allah konuşur.

Dili yaratanın, dilde kelamı yaratanın lal olmasını düşünmek en büyük lallıktır.

Konuşmayı yaratan elbette konuşacaktır.

Hikmet kelamıyla liyakat sahibi olan kullarıyla.

Kudret lisanı ile her akıl sahibinin aklına konuşur.

Kelam sıfatı ile melekleri ve Peygamberleriyle konuştuğu gibi.

Göndermiş olduğu kitaplar vasıta ve vesilesi ile de kullarıyla konuşuyor.

Emir ve yasaklarını,

vaid, müjde ve tehditlerini bildirir tebliğ eder.

TEKVİN:

Allahın yaratma ve yok etme sıfatı
Yoktan var etme ve vardan yok etme sıfatı.

Allah yoktan var, vardan yok etme imkan ve kudretine sahip tek ve bir olan yaratıcıdır.

Sevgili Dostlar.
Allah'ın sıfatları ile ilgili dersimizi ancak bu kadar özetleyebildim.

Uzatıp sabır ve dikkatinizi dağıtmamaya özen gösterdim.

Bu konu üzerinde soru sormak isteyen Kardeşlerimle fikir alışverişinde bulunmaya hazırım.

Yeter ki samimi olalım.
Seviyeli olalım.

Okuma zahmetinde bulunan kardeşlerime saygı ve sevgilerimi sunuyorum.

Hepimiz, Rahmet, Merhamet, Nimet ve Mağfireti sonuz olan alemlerin Rabbine emanet olalım.

Necdet Erem

Yazı 004 VE MELAİKETİHİ.

Bismillahirrahmanirrahim,

Sevgili Kardeşlerim,

Önceki yazımda, İman esaslarının birincisi olan, ALLAH'A iman ve gereği ile birlikte Yüce Yaraticımız, Âlemlerin Rabbi olan Allah (c.c) Hazretlerinin Ulûhiyet sıfatlarını kısa izahlar ile tekrar etmeye çalıştım.

Bu yazımda ise yine İman esaslarını sayarken ikinci sırada yer alan VE MELAİKETİHİ yani Allah'ın meleklerine iman etmenin gereği ve aka-id (dinin teorik kural ve kuramlarını inceleyen imani ilimler) kitaplarımızda belirtilmiş olan bazı melaike-i kiramin isimleri ile bize bakan yönlerini anlatmaya çalışacağım.

Allah'ın kudretinin icraatına perde (sebeup) olarak kullandığı, nurdan yaratmış olduğu metafizik âlem boyutunda ve o âlemin hayat standartlarında varlıklarını sürdüren, Allah'a iradesiz itaat ve ibadet ile mükellef olup, fizik kurallarına tabi olmayan, nurani mahlûklara melek diyoruz.

Kudretinin icraatına derken asrımızın beyin yapıcısı Büyük Üstad Bediuzzama Said NURSİ Hz. lerinin ifadesi içinde:

“ İZZET VE AZAMET İSTERKİ, ESBAP PERDEDARİ DESTİ KUDRET OLA AKLIN NAZARINDA.”

Yaratıcı Allah olmasına rağmen her şey bir sebep ile vücuda geliyor, fakat hiçbir sebep ortaya çıkan sonucu izah etmeye kafi değil.

Demek ki toprak ağaca ağaç meyveye sebep ve perde olduğu gibi, meleklerde yapmış oldukları işlerinde Allah'ın kudretine bir sebep ve perdedir.

Melekler genel olarak Mukarrep ve Müekkel olmak üzere iki guruba ayrılabilir. Mukarrep meleklerden bizim bildiğimiz ve bilmemiz gerekenler:

1- Ruhul Eminde denilen. Cebrail (as.)

Yaratılışının gerçek gaye ve maksadını Allah bilir. Fakat bizim bildiğimiz ve vazifesinin bize bakan yönü; Allah'ın kullarının dünya yaşamında gerçek huzur ve mutluluğunu temin edecek olan güzel ahlak ve gerçek adaletin kurallarını, Ahirette de cenneti kazandırma yollarını bildirmek üzere peygamberlere vahiy getirmesidir.

2- Mikail (as.)

Yine yaratılışının genel maksadını onu yaratan Allah bilir. Bize ve dünya hayatımıza bakan yönü itibariyle tüm canlıların rızıklarının tanzim ve taksimi noktasında Allah'ın emirlerini hayata geçirmek. (Tabiat olaylarının kontrolü gibi.)

3- Azrail (as.)

Allah'ın hayat vermiş olduğu mahlûkların, özellikle insanlardan ömürleri bitenlerin ruh

emanetini alıp, dünya hayatlarına son vermek.

4- İsrafil (as.)

Dünya hayatı bitip tüm canlıların ölümünden sonra, ikinci diriliş için mahiyeti bizlerce meçhul olup adına SUR denilen ses çıkaran bir aleti çalarak, akıl ve irade sahiplerinin hesaba çekilmek üzere haşir meydanında toplanmalarını sağlamak. (eğitim çavuşunun istirahat için dağılmış olan bölük ve taburları bir düdük sesi ile eğitim nizamında toplanmalarını sağladığı gibi.)

Bunları müteakip yine bizleri ilgilendiren hafaza melekleri.
Yani bizleri habis ruh ve sair mahlukların zararlarından koruyan meleklerle verilen genel isim.

Kiramen katibin denilen sağ ve sol omuzlarımızda bulunup günah ve sevaplarımızın kaydı ile vazifeli melekler...

Münker Nekir;

Kişi kabre konulduğunda, gümrük kapısında pasaport kontrol memuru gibi kimlik tespiti ile mensubiyet (aidiyet – uyruk) belirleyen melekler...

Meleklerin tüm sınıfları Mükkel olmasına rağmen, yukarıda isim ve vazifelerini saydığımız dört büyük meleğin özel görevlerinden ve Allah'a yakınlıklarından dolayı mukarrep veya mukarrebun ismini alan melekler sınıfından sayılmışlardır.

Sohbetimizin başında temas etmiş olduğumuz yaratılmış olan her şeyin hilkatinde ve yaşamlarındaki icraatlarında vazifeli melekler vardır ki bunlara müekkel melaike denilir.

Örnek olarak her yağmur veya kar tanesinin buluttan yere indirilmesi esnasında, kitlesel düşüş ve sel vari akışların olmaması adına, her arabanın bir şoförü bulunması zarureti gibi vazifeli melekler vardır.

Bu vazifeli melekler kâinatta, kudretin sanata dönüştüğü her alanda, kendisini her akıl sahibinin gözüne gösterdiği içindir ki inanmayanlar bile Allah'a 'tabiat' dedikleri gibi meleğe de 'maddenin iç dinamizmi' demek zorunda kalmışlar.

Allah akılı vermiş olduğu herkese, aklın hakkını vermeyi de nasip buyursun; inat ile imansızlık belasından korusun!

Hepimiz Rahmeti, Merhameti, Nimet ve Mağfireti sonsuz olan Âlemlerin Rabbi'ne emanet olalım.

Not:

Sevgili dostlar, sakın ateistleri inançsız olarak düşünmeyin!
Onlar da inançsız değiller.

ŞUNU KESİNLİKLE BİLİN Kİ AKIL SAHİBİ OLUP TA İNANÇSIZ OLMAK MÜMKÜN DEĞİLDİR.

Ancak farklı inançlar vardır.
Ateizm de onlardan biridir.

Onların da T evhit anlayışına dayalı, her şeyi yapan, yaratan, adına 'tabiat' dedikleri, tek tanrılı bir dinleri vardır.

Fakat ne yazık ki onların her şeyi yapan ve yaratan tanrılarının hiçbir sıfatı yoktur. O, kör ve sağır, cahil ve zalim, yarattıklarına karşı ilgisiz ve duygusuzdur.

Ateist dostlar çok akıllı ve zeki olduklarından olsa gerek ki, kabul ettikleri ilahları, onlara karşı sorumlu olmasına rağmen, kendilerinin ona karşı hiçbir sorumluluk taşımadığı esir bir ilah uydurup ilan etmişler.

Necdet Erem

Yazı 006 VE RUSULİHİ

Bismillahirrahmanirrahim.

Muhterem kardeşlerim.

Bu yazımda izah etmeye çalışacağım VERUSULİHİ konusunu birlikte gözden geçireceğiz.

Aslında VE KUTUBİHİ bölümünde temas etmemiz lazım gelmesine rağmen her ne hikmet ise unuttuğumuz veya unutturulmuş olan "KUNTU KENZEN MAHFİYYEN FEHELEKTUL HELKE LİY-ERİFUN" (gizli bir hazine idim istedim ki bilineyim.) kudsî hadisi şerifine bir bakış açısı kazandırarak konuya biraz daha netlik kazandırmaya çalışalım.

Allah (cc) hazretleri kâinatı kendi Zatı kudretini bizzat kendi müşahedesi için yaratıp teçhiz ve tanzim ettikten sonra tanınıp bilinmesi, sevilip itaat edilmesi ve bilip bilemediğimiz hakikatini ancak zatının bilebileceği sayısız hikmetlerine binaen yaratmış olup, akıl ve idrak sahibi olmayan bütün yarattıklar Allah'ı tanıtmaya nitelikli olup akıl sahiplerinin idrakine sunulmuş.

Büyüklerimizin ifadeleri içinde zerrelere kürelere mikro alemde makro aleme kadar istisnasız her şey onu tanıtan bir dil ve gösteren bir delil olması hasebi ile birer mektubatı Rabbanidirler.

Her ne kadar tüm yaratıklar Allah (cc.) Hazretlerini aklın idrakine sunup, büyük üstat Bediüzzaman Said NURSI Hz.lerinin dediği gibi "bir iğne ustasız, bir köy muhtarsız, bir harf kâtipsiz olmaz." mMantık kuralından hareketle istisnasız her şey onun varlığını aklın nazarına arz etse de bir şeyi bulmak ile bilmek arasında çok önemli fark vardır.

Biz buna düşüncenin doğal ihtiyacından kaynaklanan his etme ile yaratıcının bizzat kendisini tanıtmaya, yaratma maksadını bildirmesi, inanma ve itaat etme karşılığında vadi ve aksi istikamette düşünen ve davrananlara olan tehditlerinin bildirilme yoluna din, din denilen ilahi müessesenin temsil ve tebliğcilerine de Peygamber diyoruz.

Peygamber:

İnsanları iman ve ibadet esasları ile ahlak, adalet kuralları doğrultusunda kâmil insan olma yolunda ilahi esaslar ile ıslah ve terbiye için yaratıcı tarafından özel olarak vazifelenirilmiş örnek ve önder şahsiyetlerdir.

Adem as. ile başlayıp Hz. Muhammed Mustafa Sav. ile sonuçlanan peygamberlik müessesesi, gerçek sayılarının ancak Allah'ın bileceği, bir rivayete göre yüz yirmi dört bin, diğer bir rivayette ise iki yüz yirmi dört bin denilmesine rağmen;

Allah'ın " biz uyarıcı göndermedikçe azap edici değiliz" (17/15 İsrâ) fermandan hareketle insanların yaşamış olduğu her zaman ve zemin peygamberler tarafından şereflendirilmiş denetlenmiştir.

Kur-ânda ismi peygamber olarak zikredilen yirmi beş peygamber başta Âdem as. olmak üzere İdris, Nuh, Hud, Salih, İbrahim, Lût, İsmail, İshak, Yakub, Yusuf, Eyyüb, Şuayb, Musa, Harun, Davud, Süleyman, İlyas, Elyase, Zülkifl, Yunus, Zekerriya, Yahya, İsa ve son peygamber olup hatemül enbiya diyede adlandırılan Hz. Muhammed Mustafa Sav. dır.

Bunların dışında Nebi veya veli oldukları üzerinde ihtilaf bulunan Üzeyr, Lokman ve

Zülkarneyn gibi zatlarda vardır. Allah'ın selamı, rahmet ve bereketi cümlesinin üzerine olsun.

Peygamberler genel olarak Nebi ve Resul olmak üzere iki sınıfa ayrılmış olup aralarındaki farkın kitap ve şariat gönderilen veya kendisinden bir önceki Resulün kitap ve şeriatı ile vazife-i nübüvvet icra etmiş olmaları gösterilmektedir.

Bunların bizi çok ilgilendireceğini pek sanmıyorum.
Ama fıkhi bir bilgi birikimimiz olması açısından anlatmaya çalıştım

Bence peygamberlere iman konusunda bizi ilgilendiren önemli konunun peygamberlerin gönderiliş sebeplerinin başında gelen vasıflarının insanlığa tebliğ ve talimi olsa gerektir.

Bu konuyu da devam eden sonraki yazımda kaleme alıp peygamberlerin gönderiliş sebepleri, gerekleri ve her insanın kendisini ona göre disiplin etmesi gereken temel ve ortak özelliklerini (sıfatlarını) işlemeye çalışacağım.

Anlatılması ve anlaşılması gerekli olan konunun teferruat arasında kaybolmamasını istediğimden dolayı farklı bir başlık altında dikkatlerinize arz etmeyi uygun buldum.

Allah cümlemize feraset ve basiret ihsan etsin.
Siz sevgili kardeşlerimi konuları hakkıyla anlayıp kavramaya, beni de farkına varmadan önemli hatalar yapmamaya muvaffak kılsın.

Hepinizi Rahmeti, Merhamet, Mağfireti, İkram ve İhsanı sonsuz olan Alemlerin rabbine emanet ediyorum.

Necdet Erem

Yazı 007 PEYGAMBERLERİN SIFATLARI

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdulillah rabbil alemin vesselatu vesselamu ala Resulina Muhammedin ve ala alihi ve eshabihi ecmein.

Muhterem kardeşlerim.

Bir önceki yazımızda işlemiş olduğumuz, Verusulihî bölümünde (Peygamberlere iman) , Peygamberlik müessesinin gereği ve Kur-anda ismi zikredilen peygamberlerden bahsedip fıkımızca sayısı hakkında kesin olmasa da gönderilmiş olan peygamberlerin sayısına temas edip, peygamberlere imanın Allaha, emir ve yasaklarına inanmak açısından çok büyük bir önemi haiz olmasının yanı sıra, hepimizi, hatta ister dindar isterse hiçbir dinle alakası bulunmayan, toplum hayatı içinde yaşayan herkesi yakından ilgilendiren, peygamberlerin sıfatları üzerinde durmamız gerektiğine inanıyorum.

Hz. Adem As. İle başlayıp,

Hz. Muhammed Mustafa Sav. ile sonuçlanan,

peygamberlerin insanlara örneklik teşkil eden ve medeni her toplumda herkesten beklenen sosyolojide TEMEL AHLAK KURALLARI diye adlandırılan vasıfları özellikleri var ki bunlar beş ana başlık altında toplanır.

Birincisi, Sıdktır.

Sıdk yani doğruluk,

Bilemiyorum doğruluğun toplum hayatı için öneminden ayrıca bahsetmeye gerek var mı?

Şunu söylemeden geçemeyeceğim.

Bir insan hangi dinden, hangi inançtan, hangi milletten olur ise olsun.

İnsanım diyor ve insanlar içinde yaşamaya kararlı ise, doğru olmalı ve doğruluğun sosyal hayat içinde güçlenmesi, yalan ve yalancılığın da ortadan kalkması adına üzerine düşeni yapması gerekmektedir.

Özellikle biz Müslümanlar doğruluk sembolü olmuş bir peygambere ümmet olduğuna inanan insanlar olarak bu konuda biraz daha hassasiyet göstermek zorunda olduğumuzu sanıyorum.

İkincisi, Emanettir.

Emanet hepinizin de bildiği gibi güvenilirlik,

yani sıdkın teorik olmasının yanı sıra pratik hayattaki yansıması da diyebiliriz.

Yine insanım diye medeni insan toplumları içinde yaşayan herkes, toplum hayatının olmazsa olmazlarından olan güvenilirlik özelliğini kazanmak ve korumak zorundadır.

Yine kim ne kadar güvenilir olur veya olmaz, güvenilirliği ne kadar dikkate alır veya almaz bilemeyiz, amma Muhammed-ül Emin ad ve lakabının sahibi olan bir peygambere ümmet olan veya olduğunun iddiası içinde bulunan biz Müslümanlar emanete riayette de sanıyorum başkaları ile mukayese kabul etmeyecek kadar önemli bir sorumluluk altında olduğumuzu unutmamalıyız.

Söz buraya gelmişken fıkıh literatüründe münafık diye adlandırılan, toplum hayatı, özellikle İslamiyet için önemli bir tehlike kaynağı oluşturan (bence karakter erozyonuna uğramış) insanların üç önemli özelliği var onlar da çoğumuzun bildiği gibi doğruluk temelini ihlal eden, verdiği sözde durmamak,(aldatmak) konuştuğunda doğru söylememek (yalancılık) , emanete riayet etmemek.

Allah cümlemizi bu kötü sıfatlardan muhafaza buyursun.
Davranışlarımızda zaman, zaman görölse de hemen terk, tövbe ve istiğfarla kurtulmaya muvaffak eylesin.

Üçüncüsü Fetanettir.

Zeki olma.(kavrama gücünün yüksekliği.)

Zekâ Allah'ın insanlara geleceklerini kurma, zararlılardan korunma, hak etmiş oldukları meşru ve makul menfaatlerini elde etme adına hafızda kayıtlı bilgi ve dış imkânları değerlendirmeleri için vermiş olduğu akli fonksiyonlardan bir yetenektir.

Veriliş sebebi ise karı zarardan, iyiyi kötüden, hayrı şerden, hakkı batıldan, en önemlisi de baki olanı faniden ayırt edip doğru seçenekleri tercih edebilme yeteneğidir.

Peygamberler insanların en zekileri oldukları gibi insanları da zekâlarını doğru kullanmaya yönlendiricidirler.

Çünkü bütün peygamberlerin geliş sebeplerinin başında insanın zekâsını batıl ve zararlı bir şekilde kullanmasını önlemek amacını olduğu görülür.

Efendimiz (asv.) iman eden kişilerin imanlarından kaynaklanan ferasetlerinin olduğunu ve müminlerin ferasetlerinden korkulmasını çünkü onların imanın nuru ile baktıklarını bildirir.

Yani kolay, kolay aldanmayacaklarının ve aldatılamayacaklarının altını çizer. Yine diğer bir hadisi şeriflerinde mümin bir delikte iki defa ısırılmaz, diyerek, inanan insanın dikkatli ve geçmiş olaylardan ders aldığını, aynı hatayı iki defa yapmayacağını bize anlatarak hafıza, akıl, zeka ve diğer yeteneklerimizi doğru kullanmayı öğretir.

Fakat maalesef, bütün bu ikaz ve uyarılara rağmen maalesef akıl ve zekâmızın hakkını verdiğimiz söylenemez.

Allah cümle ümmet-i Muhammed'e fetanet sıfatından tam manası ile istifade imkan ihsan etsin.

Dördüncüsü Tebliğdir.

Peygamberler için Allah'ın varlık ve birliği ile beraber insanların dünya saadet ve ahiret selametini kazanabilmeleri için Allah tarafından vazifelendirilmiş oldukları hakka davet vazifelerini her türlü eza, cefa, hakaret ve işkencelere rağmen yerine getirme sorumluluğunun adıdır.

Tebliğ, peygamber ile beraber olan inanlar ve sonradan gelen tüm müminlerin de adına irşad ve tebliğ, emri bil maruf ve nehyi anil münker dediğimiz en önemli vazifeleridir.

Tebliğ inandığı doğru ve hak bildiklerini anlatarak, doğruya ve hakka davet etmektir. Tebliğe bencillik duygusundan kurtulup yaşatmak için yaşamayı unutmamanın adı da denebilir.

Tebliğ aslında doğal bir duygudur.

Her kes inandığı doğruların hayata hakim olması adına gayri ihtiyari tebliğ vazifesini yerine getirmeye çalışır.

Hayat sanki bir otobüs terminaline benziyor insanlarda yolcu toplayan çığırtmanlar gibi, herkes kendi firmasının yolcu sayısını artırmanın rekabet ve mücadelesini veriyor.

Maalesef kötülöklere davet edenlerimiz sanki hadi cehenneme, cehenneme diye insanların elinden, kolundan tutup zorla, nazla gayri ahlaki fiillerin işlendiğı yerler götürmeye çalışıyorlar. (meyhaneye, dem haneye vs.)

Sanıyorum hakka, iyiliğe, hayırlı iş ve yerlere davet ile sorumlu insanların yukarıda saydığımız kardeşlerimiz kadar gayretli ve sorumluluk sahibi oldukları söylenemez.

Konuya sadece dini bir açıdan değil toplumsal yapılama adına tüm değerler adına bakmak gerektiğine inanıyorum. Genel ahlak, genel sağlık, genel kültür, asayiş ve emniyetin temininde tebliğ sorumluluğunun çok önemli bir yeri olduğu inkâr edilemez. Allah hakka ve hakikate davette azim ve gayret versin.

Beşincisi İsmettir.

İsmet günahsızlık (masumiyet) olup peygamberlere özel bir sıfattır.

İsmetin peygamberlerde bulunmasının gereğı (Numune defolu olmaz mantığından hareketle) insanlar için örnek ve önder olarak yaratılmış ve vazifelendirilmiş olan peygamberlerin söz ve davranışlarını Allah kontrolü altına almış ve onlara söz ve davranışta hata ve yanlış yapma özgürlüğü vermemiştir.

Peygamberlerin İsmet sıfatından inananların alacakları örnek ise mümkün olabildiğince günah işlememek, bütün azim, sabır ve gayretlerine rağmen işlenmiş olan günahlardan tövbe ve istiğfar ile kurtulmaya dikkat ve gayret göstermek olmalıdır.

Yine ismet sıfatını da dini bir kural olmaktan öte insanların hata ve yanlışları görüp onlardan kurtulma adına tedbirler düşünme, tedbirsiz davranışlar sonucu yüz yüze gelinmiş buldukları zararlılardan bir an evvel kurtuluş mücadelesi verme azim ve gayreti içinde olma refleksi de diyebiliriz.

Günah, hata, kusur işlememek mümkün olmasa da onlardan kurtulmanın mümkün olduğunu umut ve beklentisi içinde, hemen kurtulmanın gereğini yapmak ismet sıfatından istifade imkanı sağlar.

Bu konudaki sorumluluğumuz peygamberlerin vasıfları diye bazı isimler ezberlemek değil onlara bu vasıfların verilmiş sebeplerini inceleyip bizim için ne ifade ettiğı hakkında sorumluluk almak olmalıdır.

Allah sorumluluğunu idrak ve ifa eden kullarından kılıp, günah ve kusurlarımızı af ve mağfiret buyursun.

Konunun işleniş ve ifadesinde hata, noksan kusur varsa bana aittir. Hata ve kusurlarımdan dolayı değerli okurlarımdan haklarını helal etmelerini, Rabbimden de af ve mağfiret buyurmasını diler ve dilenirim.

Necdet Erem

Yazı 009 Şeriat Nedir.

Üniversite öğrencisi bir kardeşimizin sormuş olduğu;
Şeriat nedir nasıl bir bakış açımız olmalıdır sorusuna verilmiş bir cevaptır.

Selamun aleykum ve rehmetullahi ve berekatuhu.
Ebeden daimen.

Muhterem Kardeşim.
Çok önemli bir konuya temas etmişsinizi.

Kelimelerin çoğunlukla iki anlamı var.
Birincisi LUGAT manası.
Diğeri ise ISTILAH (özel alanlarda kullanılan) manası.
Şeriatın lügat masası Kanun, yasa, yol manasına gelir.

Toplumların ıslah ve terbiye edilmesinde ahlak ve adaletin temin ve tesisi için tespit edilerek kurallaştırılan sistemlerin Arapçadaki adı olmakla beraber,

İslam literatüründe
İslam'la özdeşleştirilerek özelleştirilmiştir.

Yani İslam şeriattır diye hükmedilmiş.
Şeriat İslam'dır, İslam Kur-andır.
İnanç ve itikadından hareketle,
özet olarak,

Devlet idaresinin İslam referanslı kanun ve kurallara dayandırıldığı sosyolojik tanımı ile
TEOKRATİK bir sistemin adıdır.

Bu tanımdan sonra şunları söyleyebiliriz.
Şeriat İslami yasaları içeren devlet idari sisteminin adıdır.

Bu bağlamda dikkat edilmesi ve bence şeriatı değerlendirip tarif ederken şu esas
dikkate almak mecburiyeti vardır.

Nasıl ki bir devletlerin kuruluşunda asıl teşkil eden temel ve hayatiyet arz eden kurallar
olduğu gibi, İslam şeriatının da hukuk, muamelat, ukbat vs. kurallarının dayandırıldığı
ana kaynak olan Kur-an ilahi olduğundan değişmez, değiştirilmez ve değiştirilemez.

Yalnız İslam şeriatının kutsallık ve kutsallıktan kaynaklanan yönü değerlendirilirken
şeriatı iki kısma ayırmak ve hükmü ona göre vermek gerektiğini düşünüyorum.

Birincisi İlahi olan kısmı. (Vahiy olan Kur-an)
Diğeri İlahi kaynaklı olan, (Kur-an referanslı içtihatlar.)

İlahi olan vahi olduğundan dolayı
O tebdil tağyir, tahvil edilemez, değiştirilemez. (Kur-an)

Fakat günün ihtiyaçlarına göre İslam hukukçuları ve fıkıhçıları tarafından verilmiş olan
fetvalar veya belirledikleri içtihatlar, ilahi kaynaktan referanslı olmakla beraber,
İlahi olmadıklarından dolayı tespit ve tatbik edildikleri dönemlerde çok isabetli olmuş
olsalar bile, sonraki zamanlarda yeterli olamayacakları var sayılmalı ve dokunulmaz

olarak kabul edilmemelidir.

Maalesef şimdi özellikle İslam'ın hukuksal yönünü bilmeyenler;
Şeraitin her şeyi ve her yönü ile Kur-an olduğu zannı ile geçmiş asırlarda yaşanmış ve tatbik edilmiş olan içtihadî yasaları Kur-an zan edip onların değiştirilmeden yaşanmasının zarurî ve istenmesinin de dinî bir vecibe olduğu inancı içindedirler.

Tabî bu hatalı düşünceyi belirtirken, her Müslüman'ın yaşam kurallarını belirleyen ve yaşam tarzını yönlendiren kanun ve kuralların Kur-an referanslı olmasını istemesi ve bu yolda gayret göstermesi de İslamî bir gereklilik olduğu göz ardı edilmez ve edilmemelidir.

Yani inancını yaşayabilmen için senin gibi inanların sayısının toplumda kahir bir ekseriyet oluşturması;

İnanalar ekseriyeti oluştursalar bile bunun devamını sağlayabilmek için dinin ve dindar bir hayatın yaşanabilmesi devlet tarafından yasalarla taahhüt edilerek, teminat altına alınmalıdır.

Yani her toplum, her millet kendi devletini kurma aşamasında onları millet kılan adına moral değer dediğimiz dinî ve millî değerlerini dikkate alarak yaşanabilir ve yaşatılabilir şartların yasalarına hâkim olmasını sağlamak zorundadır.

İşte Müslümanlarda dinleri olan İslam'ın yaşanıp yaşatılması için kendi toplumlarını yönetirken kanun ve kurallarını Kur-an kaynaklı tesis etmek zorundadırlar. Yoksa Müslüman'ca yaşamak mümkün olamaz.

İşte Müslümanlarca şeriat;
İslam'ca yaşayabilmek, İslam'ı yaşatabilmek için,
yaşamış oldukları toplumun hukuksal yapısını evrensel ve İnsani değerlerin niha-i sınırını çizen kur-an kaynaklarına dayandırmaları gereklidir.

Zaten globalleşen dünyada İnanç, düşünce, ifade özgürlüğü yanında, inandığını yaşama özgürlükleri doğrultusunda önemli adımlar atılmaktadır.

Bize düşen vazife, dayatmacı bir din anlayışı değil, kendisine hak olarak gördüğü özgürlüklere paralel olarak, başkalarının da talep etmekte olduğu, insan düşünce, ahlak ve onuruna yakışan tüm özgürlüklere destek vermek olmalıdır.

Değerli okurum.
Ben bu konuda böyle düşünüyorum.

Özetleyecek olursak;
İlahî olan ile İlahî kaynaklı olan arasında ki farkın dikkate alınarak tüm değerlendirme ve kutsallıkların buna göre tespit edilmesi gerektiğine inanıyorum.

Yoksa geçmişte yapılmış olan tüm tevil ve tefsirlerin, içtihat ve hükümlerin kutsanarak tabulaştırılması sonucu ortaya çıkar ki buda İslam açısından çok sakıncalıdır.

Halkın Şeriat anlayışı da maalesef bu istikamettedir.

Necdet Erem

Yazı 010 Tesettürle ilgili.

Nar-ı nemrud içinde "Yanaru kuni berden ve selamen" sekinesine sığınan bir cennet gonçasının içinde bulunduğu zor durumdan dolayı sorduğu soruya şahsım adına verdiğim bir cevaptır. (İctihaden hata etmiş isem, Allah hata ve kusuratımı af ve mağfiret eylesin.)

hocam

kapanalı 2 sene oldu.

okula açık gitmek zorunda olmak nefsimde ağır geliyor. fakat bi taraftan da okuyup bi yerlerde saf tutulmalı diyorum. bi yerde fizyoterapist gerekince mesela yurt dışı hiz. için ben o meslektern istifa ettim demek durumunda kalırsam ağır gelir sanırım. kafam çok karışık.

gerçekten bir cevaba ihtiyacım var.

eğer bilsem ki Allahın rızası burada değil başımı açmamda değil inanın yarım dönemim kaldı demem bırakırım okulu lütfen bana bi yol gösterin saygılar

Sevgili Kızım.
(Kardeşim.)

Evela İslami hassasiyetinden dolayı seni tebrik ederim. Allah senden ebeden razı olsun, adetlerinizi artırıp, sizleri dünya ve ahiret saadetine nail kılıp, ahirette'de Hz. Fatıma validemize komşu eylesin.

Çok önemli bir konuya temas etmişsin.

Tersettür mes-elesi uzun zamandır ülkemizde kanayan bir yara olarak devam etmektedir.

Ama Lİllahil hamd, sizin gibi imanlı, azimli ve sabırlı mü-mine kızlarımız ve bacılarımız sayesinde bu sıkıntı da inanlar için tarihe bir yadı cemil olarak yazılacağı günler uzak değil,

Allah (c.c.) Hz. lerinin kullarının davranışlarından çok niyet ve düşüncelerine baktığını ve amellerinden çok niyetleri ile değerlendireceğini biliyor olmalısınız.

Bu konuda Efendimizin,

" Niyyetül Mü-mini hayrun min amelihî "

(Mü-minin niyeti amelinden daha hayırlıdır.) hadisi şerifi de hiç bir şüphe ve tereddüde yer vermeyecek kadar açıktır.

Birçok hadislerde de Allah (c.c.) Hz. lerinin yapmak isteyip te yapamadıklarımızın sevabını bizlere vereceğinin müjdesini veriyor Alemlere rahmet olarak gönderilmiş bulunan Hz. Muhammed Sav. efendimiz.

Yine tatbikatlara bakıldığında da İmanına, İlmine, İrfanına, İmana, kurana olan

sadakat, muhabbet ve hizmetine şahit ve emin olduğumuz büyüklerimizin de müesseselerinde (Yurt, Oku, Dershane, Hastane Vs.) hizmet amaçlı aşırıya gidilmeden doğal bir baş açmaya kalben taraftar olmasalar bile zarureten müsaade ettiklerini görüyoruz.

Elbette sizin durumunuzda ortadadır.

Ve sizin gibi kızlarımız ve bacılarımız toplum hayatında yerlerini alabilmeleri için bazı fedakârlıkları göze almalı,
Bu zaman şahsi fuyuzat zamanı değil.

Cemiyeti içinde bulunduğu cehaletten kurtarma zamanıdır.

Bu konuda güzel bir vecizeyi takdirinize arz ediyorum.

“ Güzümde ne cennet sevdası var, ne cehennem korkusu. Kuranımız yeryüzünde cemaatsiz kalırsa cenneti de istemem orası da bana zindan olur.
Milletimin imanını selamette görsem, cehennemin alevleri içinde yanmaya hazırım.

Bedenim yanarken gönlüm gül gülistan olur.”
Dediğini görüyoruz.
İslam adına asra damgasını vuran dertli zatın.

İşte sizlerinde milletinin imanını selamette görme, Hizmeti imaniye ve kuraniye adına kalbiniz kanayarak, içinizde geleceğinden umutlu olduğunuz günlerin çabuklaşması adına göstereceğiniz her türlü fedakarlığın Allah nezdinde çok makbul olacağına inanıyorum.

Velev ki bazılarınca suç gibi görünse de.

Allah siz sevgili Kızlarımızı ve Bacılarımızı dünya ve ahiret saadetine nail eylesin.

Ben kendi adıma cihadınız mübarek olsun,
Allah yar ve yardımcınız olsun, korkarak ve azap çekerek yaptığınız bu gibi İslam dışı mecburu ve zaruri davranışları ahirette iftihar ve şeref vesileniz kılsın diye dua ediyorum.

Sevgi ve saygılarımla.

Allaha emanet olunuz.

Necdet Erem

Yazı 011 EFALİ MÜKELLİFİN

Sevgili Dostlarım.

Bir kimsenin Allah ile olan münasebetlerinde kendisine insan muamelesi yapılarak değer verilebilmesi için, o kimsede bulunması lazım gelen temel özelliklere, fıkıh literatüründe ef-ali mükellefin denilir.

Yani bir kimsenin insan sayılarak, insani vasıflardan sorumlu tutulabilmesi için gerekli olan üç temel şart olan;

Akıl.

İman.

Buluğ olup;

Aklın neden ilk temel esas olduğuna kısaca bir göz atmaya çalışacağız.

Aklı olmayanın dini olmadığı gibi din adına hiç bir sorumluluğu da yoktur.

Bundan da anlaşılıyor ki;

Yüce Yaratıcı akli inanma araç veya organı olarak insanlara hediye etmiştir.

Burada aklın dünya adına kültür ve medeniyetin varlığında sebep olarak gösterilebilecek tek amil olduğu bilindiğinden dolayı bu konuyu işin ilgililerine bırakıp bizi ilgilendiren yönüne dikkat çekmeye çalışacağım.

Bence akıl sahibi olup ta amaçsız, manasız iş yapan kimseyi göstermek mümkün olmadığı gibi.

Aklı yaratıp insana veren Yüce yaratıcının da akli yaratmada kendisine bakan herhangi bir amacının olmadığını düşünmek sanıyorum doğru bir düşünce değildir.

Aklın en önemli fokisyonu, eşya ve hadiseler arasındaki sebep ve sonuç ilişkisini kurup, olaylara anlam kazandırmaktır.

İşte sanatın - sanatkâra, kanunun - kudrete, nimetin - münime (nimeti verene) mülkün - malike işaret ettiği gibi;

Her sebebin sonucundan daha çok bir müsebbibinin varlığını göstermesi o sebep ve sonuçtan daha önemli bir gerekçedir.

Yaratılmış olan her şeyin bir yaratıcıya muhtaç olduğu düz mantığından hareketle;

Allah akli kendisini tanımaya odaklı yarattığı gibi beraberinde bir ve tek olduğu sonucuna varmasını da istemektedir.

Çünkü en basitinden en mükemmeline, yapılmış olan herhangi bir şeyin bir ustayı gerektirdiği kadar, kâinatta bir atom veya bir hücreyi bile yapabilmenin ancak tüm kâinata sahip olup onlarda istediği gibi tasarruf edebilme imkânına sahip olma mecburiyetini ortaya koyması;

Aklın "LAİLÂHE İLLALLAH" deme yeteneğinde yaratılmış olduğunu gösterip, inanmayı aklın en önemli bir fonksiyonu, hatta sahibine karşı en önemli vazifesi olduğunu gösterir.

Bazıları aklın hakkını vermediklerinden ve vermeye de yanaşmadıklarından kabul etmeseler de, Yüce Yaratıcı akli verişinin kendisine bakan yönünü varlık ve birliğine iman olarak açık bir şekilde beyan ediyor.

Üçüncü şart ise;
Buluğ denilen temyiz yaşı,
bir kimsenin zıtları bir birinden ayırt edebilme olgunluğuna erişmiş olmasıdır.

Yani kârı, zarardan – iyiyi, kötüden – güzeli, çirkinden – Asl olan HAKKI, BATILDAN ayırabilme akli olgunluğuna ulaşmış olmasıdır.

Burada buluş konusunuda kısa bir açıklama ile bu yazıya son verelim.

Buluş;
Üreme yaşı olan biyolojik olgunluk ile hukuki veya fıkıhi açıdan esas alınan yukarıda da belirttiğimiz ve konumuz ile ilgisi olan akıl baliğ de denilen reşit olma yaş ve ya olgunluğudur.

Konuyu özetleyecek olursak.
Allah nezdinde sorumlu olabilmemiz ve insan muamelesine tabi tutulabilme şansını elde edebilmemiz için sahip bulunmamız gereken esaslar.

- 1- Akıl sahibi olmamız.
- 2- Aklın gereğini yerine getirip İMAN etmiş olmamız.
- 3- Fikri açıdan buluş çağına gelmiş olmamızdır.

Sevgili okurlarım bunları çok önemi gördüğümünden dolayı kaleme alma ihtiyacı his ettim. Okuyup istifade eden kardeşlerimden Allah razı olsun. Beni de bilerek veya bilmeyerek hata yapmaktan muhafaza buyursun.

Necdet Erem

Yazı 012 VATAN İÇİN VERİLEN CANLAR

Sevgili Dostum.
Güzel yazınızdan dolayı tebrik ederim.

Allah Günsazağa nice Gün Sazaklara rahmet eylesin. Allah bize vatan evlatlarının, yine vatan evlatlarının elleri ile vatan toprağına serildiğı o uğursuz günleri bir daha yaşatmasın.

Ben o menhus günleri çok sıcak yaşadım ve çok iyi bilirim. Feryadımın sebebi de işte bundan kaynaklanıyor.

12 Eylül öncesi ve sonrası Bitlis Milli Türk Talebe birliğı başkanlığı yapmış. Nice Günsazak'lar yetiştirmiş bir kimse olarak, bir daha o günlere dönmeme adına üzerime düşen vazifeyi tüm hassasiyeti ile yapmaya çalışan dertli bir insanım.

Sokağa silahsız çıkamadığım günleri, bazen gazetemi katlayarak pantolonumun arka cebine koyup ceketimin altında silah varmış süsü verdiğim günleri unutmadım. Unutamıyorum.

En ufak bir tıkırtıda silaha sarılıp ya kapının arkasında veya pencerenin önünde ışıkları kapatıp saatlerce beklediğim günler zihnimden silinmiyor.

Kime karşı idi bu tedbirler.
Kime karşıyı bu silahlanma.
Kimden korkuyordum.
Kim için tedbirler düşünüyordum.
Kimler benim o masum elime silah almamı istemişti.
Kim beni bir cani gibi, kime kovalattırıyordu?

Yazık oldu ülkenin dünlerine. Yazık oldu vatanın kınalı kuzu evlatlarına. Gün Sazaklarına, Deniz Gezmişlerine, Yusuf Aslanlarına ve diğerlerine.

Oyun bittimi?
Caniler kana doydu mu?
Şahne başlarına yıkıldı mı?
Ülke maliyesinin terör harcamaları ile yırtılan dibi dikildi mi? Birilerinin hırsı teskin oldu mu?

Sanmıyorum.
İnanmıyorum.
İnanmayı çok istesem de, inanamıyorum.

İşte yine, YENİ BİR OYUN PEŞİNDE DEĞİL İSE!
Takke düştü kel göründü.

Canavarın yüzü flu da olsa görünmeye başladı.
Maskesi düşüyor. O menhus yüzünde yüz yılı aşkın kan emmekten kocamış olan vampir dişleri sırtıyor.

Kim bilir daha nice masumların canına kast edecek.
Kim bilir kaç yüz milyar dolarları kirli hesabına kaydettirmenin heyecanını yaşayıp planlarını kuruyor.

İşte PKK'nın, işte Hizbullah diyemeyeceğim. (Hizbuşşeytanın,) İşte Hizbuttahririn, İşte DHKP-C nin kurucuları.

İşte Batmanda illegal ordu kurup eğitenler.
İşte Bir ordu teçhiz edecek kadar, milletin alın terinden kesilen vergilerle alınmış bulunan silahları Hizbullah ve PKK'ya verenler.

Hala kınalı kuzuları ülke içinde ve dışında kirli oyunları uğruna ölüme gönderenler.

Sevgili dostum içim yanıyor. Ülkemin, milletimin ve şahsımın kaybolan yıllarına yanıyorum. Ağlıyorum.

Eşref Bitlis'in, Ahmet Cem Ersever'in, Uğur Mumcu'unu, Necip Hablemitoğlu'nun, Abdi İpekçinin,
Gün Sazakların, Metin Yüksellerin, Deniz Gezmişlerin, Yusuf Aslanların, Mahir Çayan'ın, Kor Koçalağın ve vatanın ihanete uğramış sağlıklı tüm yiğit evlatlarının hesabını kim verecek.

Veli Küçük mü?
Şener Eruygur mu?
Muzaffer Tekin mi?
Hurşit Tolun mu?
Doğu Perinçek mi?
Kemal Alemdaroğlumu?
İlhan Selçuk mu?
Tuncay Özkan mı?

Ve daha sahneye çıkmamış çıkması da çok kolay olmayacak olan işin en başında bulunan ve hala kanıl emellerine kim biliri nice vatan evladını kurban edecek planlar peşinde olup doymak bilmeyen düşmanlık duygularını tatmini adına planlar yapan Drakula canavarı veya canavarlarımızı?

Sevgili Dostum acım büyük, yaram derin.
Ben süttten ağzı yanan, bu korku ve endişe ile AYRANI ÜFLEYEREK İÇMEYİ DÜŞÜNEN BİRİYİM.

Senin de sanıyorum başını ağırttım.
Hakkını helal et. Ne olur KAŞ YAPALIM DERKEN GÖZ ÇIKARMAYALI. Bu vatan hepimizin ve hepimize yeter.

Bu beladan kurtulmanın tek yolunun Sevgi, Saygı ve Eğitim olduğuna inanıyorum. Bir birimizi anlamaya çalışalım. Anlamanın ve anlaşmanın ilk şartı ve olmazsa olmazı bir birini dinlemek olduğuna inanıyorum.

Beni okuma zahmetine katlandı isen özür diler ve teşekkür ederim.

Saygılarımla.

Necdet Erem

Yazı 013 Ölmüslere Küfretmeyin.

Ölümlere sövmeyin,
Dirilere eziyet etmiş olursunuz Hz. Muhammed (Asv.)

Her sözü ile insanlığın ufkunu aydınlatıp, beşeri zaafıların karanlıklarından kurtaran, Hz. Muhammed Mustafa (Asv.) efendimiz, yine kıyamete kadar insanları içlerindeki hırsın, hasedin, öfkenin ve farkına varmadığımız halde derecesine göre toplumları birbirine düşman edip kamplaşmalara zemin hazırlayabilecek düşünce ve davranış bozukluğundan men ediyor.

Özellikle biz Anadolu Türk toplumu olarak bu hadisi şerife muhalif davranmanın faturasını elli atmış senedir çok acı bir şekilde ödüyoruz.

Bu hadisi şerifi kendimize rehber edip toplum hayatımıza tatbik etmezsek sanıyorum acısını daha uzun bir zamanda çekmeye devam edecek ve düşmanlarımızın oyuncağı olmaktan maalesef kurtulamayacağız.

Yakın tarihimize ibretle baktığımızda, kim, kime niçin düşman. Torunları olduğumuz ve her şeyimizi kendilerine borçlu olduğumuz, milli tarihimizi şan ve şeref levhaları ile süslemiş olan atasına sövenlerle, yine ülkenin çakal sürülerinin işgaline uğradığı bir dönemde cesaret ve feraseti ile vatan evlatlarının milli mefkureler etrafında bütünleşerek Çanakkale geçilmez destanının yazılmasının baş mimarı olan M.Kemal Atatürke ağıza alınmadık ve alınamayacak sözler sarf eden, yine bu vatanın evlatları.

Osmanlı düşmanlığı bu milletin hiç bir ferdine yakışmadığı gibi, Mustafa Kemal düşmanlığı da kimseye bir şey kazandırmıyor ve kazandırmayacaktır.

Bizim düşmanlığımız veya dostluğumuz tarihe mal olmuş şahsiyetlere bir şey kazandırıp kaybettirmese de, maalesef yaşayan bizlere ve gelecek nesillere kan kaybettiriyor.

İşte bu bağlamda Hz. Muhammed'in (Sav.) hadisi şerifi nasıl bir kurtuluş müjdesi ve yaralara merhem olduğunu görüp de sadakte Ya Resul Allah dememek mümkün mü?

“Ölmüslere sövmeyin!
Dirilere eziyet etmiş olursunuz.”
Ve bu kutlu kaynaktan daha ne veciz sözler çıkarılıp insanlığa hediye edilebilir.

Şimdi burada hatalı olduğuna inandığım konuyu ifrat derecede ele alanların düştüğü hataya düşmeden,
Ne Osmanlıyı kutsayacağım,
Nede M. Kemali herhangi bir kritiğe tabi tutmayacağım.

Bence Alemlere rahmet olarak gönderilmiş olan Hz. Muhammed'in (asv.) mesajı, insanca yaşamak için insanın ölüsüne de, dirisine de, saygılı olmalı geçmişi rencide, geleceği de iğfal etmeden, tarihi değerlendirmek ve tarihe mal olmuş kişi ve olayları, uydurdukları veya duyup dinledikleri kasıtlı, yanlı, iyi niyetten uzak iddia ve hikâyelerle değerlendirmek kimsenin hakkı değildir.

Kimseye özellikle aynı coğrafyada yaşayan ve aynı milletin torunlarına hiçbir fayda sağlamaz.

Ancak kaleyi içiten fethetmek isteyen menfur emelli düşmanların ekmeğine yağ sürer.

Zaten bu işin kışkırtmasını bu kavganın büyüyerek devam etmesini isteyen ve organize edende o coğrafyada emelleri bulunan düşmanlardan başkası değildir.

Herhangi bir olay veya sözü, kurum ve kuruluşu zaman, mekan, mütekellim, muhatap sebep ve sonuçlarını incelemeden değerlendirmek doğru değildir.

Gelecek adına yapılacak yanlışların ana kaynağını oluşturur.

İşte Alemlere Rahmet olarak gönderilmiş olan Hz. Muhammed (asv.)
Ölmüslere küfretmeyin, (geçmişe ait haksız ve yıkıcı eleştirilerde bulunmayın)
Dirilere eziyet etmiş olursunuz. (yaşayanları üzer, geleceğinizi karartır, gücünüzü azaltarak eski düşmanlarınızın güçlenmesine, ayrılığa düşmüş olduğunuz dostlarınızın da düşmanlığına muhatap olursunuz.)

Tarihe mal olmuş özellikle mana aleminin sultanlarının zaman ve mekan ölçülerini aşkın sözlerinden geleceğimiz adına en kapsamlı istifadeleri sağlayabilmek için, onlara daha saygılı davranarak, onları daha yakından takip etmeli.

Sözleri ile olaylar arasında müspet münasebetler kurmaya çalışarak daha güzel bir dünya, daha güzel bir yaşam, daha onurlu bir çizgi, sevgi ve barışa dayalı bir medeniyetin geleceğe ışık tutmasına çalışmalıyız.

Evet

Geçmişe küfretmeyenler,
gelecek nesillere, kan ve barut kokmayan barış içinde bir dünya hediye edebilirler.

Allahın Salat ve Selamı Ol Habibi Rabbil Alemin olan
Hz. Muhammed Mustafa'nın, al, ashab ve ümmetlerinin üzerine olsun.

Not: Bu hadisi şerifi ile ilgiyi yorumumu yazmaya başladım.

Bir iki paragraf yazmış idim ki Almanya dan bir dostum msn me girip orada bazı dostlarının M. Kemal Atatürk aleyhinde ifrat derecede şeyler söylediğini ve kendisinin de bundan rahatsızlık duyduğunu, benim bu konudaki düşüncelerimin ne olduğunu sordu ve bende elimdeki yazıda aynı konuyu işlemeye çalıştığımı söyledim. Bu güzel tevafuka çok hayret ettim ve konunun önemini bir kere daha kalben tasdik ettim.

Necdet Erem

Yazı 015 BİR İNSAN

Bir insan bir dünya değil,
bir kâinattır ve ona denktir.

Büyüklerimizin dediği gibi, Âlemi suçradır.
Küçük alem, alemin küçültülmüş bir numunesidir.

Dikkat edilince!
İnsana yaratılış sıra ve silsilesi açısından bakıldığında,
gerçekten kâinata numune olarak yaratıldığı rahatlıkla anlaşılıyor.

Kâinatın maddi varlığı elementlerden;
Manevi yönü ise karakterlerden oluşur.

Maddi yönü kimyanın tespit edebildiği yüz sekiz veya uzay da bulunanları ile yüz on dört element.

Manevi yönü ise;
Adına canlılar dediğimiz, Bitkiler, Hayvanlar, İnsanlar,
biyoloji tespit edip laboratuarda inceleyemediği için bilim adamları kabul etseler bile,
kabul etmiyormuş gibi görünmek zorunda oldukları, fiziğe tabi olmayan manevi
varlıklardan oluşan melekût âlemi dediğimiz melekler, cinler, şeytanlar ve daha
bilemediğimiz varlıklardan oluşur.

Biyolojik verilere göre;

İnsanın anatomisi, kâinatın yaratılmış bulunduğu tüm elementlerin ALTIN ORANLARDA
kullanıldığı bir Periyodik cetvel;

Sosyolojisi veya psikolojisi ise, tüm canlıların hayat standart ve karakterlerinin bir
fihristi veya haritası gibidir.

Yani cesedimiz elementsel yapısı ile cansızlar âlemine;

Organik gelişim ve değişimlerimiz, bitkiler âlemine;

Mütecaviz duygu, içgüdüsel istek ve eğilimlerimiz,
Hayvanlar âlemine;

Ahlak, adalet, kültür ve medeniyetimiz, dünyada bulunuş sebep ve standardımız olan,
insanlık âlemine;

İnancımız, inancımız gereği ibadetimiz, sonsuz duygularımız, sınırsız arzularımız,
cennet sevdamız, cehennem korkumuz, hiç bir şeyle doymak bilmeyen, zaman ve
mekâna sığmayan, fizik ötesi ruhsal yetenek ve fonksiyonlarımız da, melekût âlemine
bakan yönlerimizdir.

İşte bütün bu saydıklarımız, dikkate alınıp üzerinde düşünüldüğü zaman;

“İnsan Kâinatın Misali Musağğarıdır.” yani alemin küçültülmüş numunesidir, sözünün ne
kadar doğru ve yerinde olduğunu anlaşılır.

Şeklen insana benzer yaratılışımızla yetinmek, yaratılış maksadımıza uygun insan-i

kamil olmaya yetmediği gerçeği ile yüz yüze geliriz.

Ve insan-ı kamil olabilmek için de, saydığımız safha ve sınıfları aşma ve geçme adına gayret gösterilmesi gerektiğinin önemini idrak ederiz.

Bir insanın değil, her insanın ne kadar önemli ve kıymetli olduğunu gerçeğini anlarız.

İnsana ve insanlığa saygının, insanı yaratana saygı olduğunu görür, sevmenin, sevilmenin maddi ve manevi yaşam için vazgeçilmez ve geçilemez bir vazife-insaniye olduğunu idrak edebiliriz.

Allah, cümlemize insan-i kâmil olma adına,
kalplerimize muhabbet, akıllarımıza da marifet ihsan buyursun. 20.02.2013

Necdet Erem

Yazı 016 Güçlü İnsanlar

Güçlü insanlar ağır yükleri kaldıranlar ve taşıyanlar değil.

Zarar ve düşmanlık gördükleri insanlara karşı kalbinde kabaran kin ve nefret dalgalarını teskin ederek nefis ve şeytanı yenenlerdir.

Kaynanasının şiddetli geçimsizliğinden şikâyet eden gelin bir kızımızın derdine çözüm bulmamız adına bize yapmış olduğu müracaata verdiğimiz bilindik bir cevaptır.

Guruplarımızda da aynı sıkıntılardan muzdarip olan gelin veya kayınvalide dostlarımızın dikkatine arz olunur.

Sevgi ve saygılarımla.

Sa. Değerli Kardeşim.
Endişelerinde haklısın.

Olacakları da sen herkesten daha iyi his edersin.
Senin gibi birçok kızımızın yaşamakta olduğu geleneksel gelin kaynana geçimsizliğine bir nebze çözüm üretebileceğine inandığım, Çin'de yaşanmış veya ders alınmak üzere üretilmiş bir olayı anlatayım.

Sizin olayla ne kadar benzeşir bilemiyorum.
Olay moda mod aynı olmasa da temelde yaşanan problem nihayetinde bir Gelin ve Kaynana sürtüşmesi olduğundan dolayı faydasının olabileceğini düşünüyorum.

Çok kötü huylu, geçimsiz,
çevresine rahat yüzü göstermeyen bir kaynana gelinine dünyayı dar etmiş.

Zavallı gelin kurtulmanın yollarını aramaya başlamış.
bulduğu ve denediği bütün yol ve yöntemler maalesef fiyasko ile sonuçlanınca!

Sonunda bu zalim kadın ölmedikçe bana rahat yok diye korkunç bir kanaat hasıl olmuş.

Fakat o zalimi öldürdükten sonar başına gelecekleri de bildiği için;
onu öyle bir plan ile öldürmeli ki kimse ölümün bir cinayet olduğunu bilmemeli
düşüncesi ile en kolay ve en şüphesiz yolun kadının yemeğine zehir katarak öldürmek
olduğu kanaatine varmış.

Bu kararını tatbik etme düşüncesi ile kimyasal ilaç ve benzeri şeyler satan bir aktara
gitmiş zehir istediğini söylemiş.

Akıllı aktar kadına!

— Kızım bu istediğin ilaç çok tesirli bir zehirdir.
Sen bunu hangi amaçla kullanacaksın?
Sakin bir yanlışlık yapmayasın diye güzel bir yaklaşım ile gelinin ağzından sözü almış.

— Tamam, seni anlıyorum.
Gerçekten de olaylar anlattığın gibi ise senin işin zor.
Bu zalimin zulmünden kurtulman için başka bir çaren de yok.

Amma.

Gel gör ki bu kadın yemeğine veya suyuna karıştıracağıın zehrin etkisi ile ölür ise yapılacak olan en basit bir otopsi sonucu ölümün gerçek nedeni belli olur senide beni de içeri tıklarlar.

Ömrümüzün kalan kısmını hapishanelerde geçirmek zorunda kalırız.

Bak sana bir yol göstereyim.
Bu kadından seni risk almadan kurtarayım.

Fakat bu kurtuluş operasyonunu şöyle bir kaç aylık bir zamana yayalım.
Yani sana vereceğim zehirden Kaynananın yiyecek ve içeceklerine birer damla kat.

Hem o zalime yaptıklarını cezasını dünyada da çektirip,
sana yaptıklarının yanına kalmadığını gözünle de görme mutluluğunu yaşa.

Farkına varmasa da onu yaptıklarına bin pişman eldim.
Hem de gözünün önünde yavaş, yavaş öldüğünü görüp intikamını almış olursun

Fakat! ! !

Bu arada onun ölümünden senin sorumlu utulmaman için ona çok iyi muamele etmen lazım. Der.

Ve Zehir şişesini gelinin eline verir.

Gelin eve gelir,
her gün kayın validesinin yemeklerine,
içeceği sulara verilen zehirden birer damla damlatmaya başlar.

Fakat bunun yanı sıra şüphe çekmesin diye de kayınvalidesine çok güzel hizmetler edip,
tatlı sözler ile de ileride gerçekleşecek olan ölümden dolayı kendisinden şüphe edilmeyecek bir davranış sergilemeye başlar.

Aradan bir iki ay geçtikten sonra gelinin zehirleme çabaları devam ederken,
kayın validesine yapmacık sevgi, saygı ve hizmetler kayın validenin kalbini yumuşatmış,
kızgınlıklarını gidermiş, munis ve saygı değer bir hatun haline getirmiş.

Gelinde sadece işlediği cinayeti gizleme adına sergilemekte olduğu iyilik rollerini benimsemiş artık o hizmetleri içinden gelerek, severek ve isteyerek yaptığını fark etmiş.

Müthiş bir korku ve dehşete kapılarak zehri aldığı aktara koşmuş.

—Aman aktar Amca ben ne yaptım.

Kayın validemi öldürmek için verdiğim ilaçlardan dolayı o kadın ölürse ben yaşayamam.
Şu an biz onun ile ana kızıdan daha çok bir birimizi seviyoruz.
Ne olur bana o zehrin tesirini giderecek bir ilaç ver.

Diye yalvarmaya başlamış.

Akıllı aktar gülmeye başlar ve

—Kızım endişe etmene gerek yok.
Benim sana zehir diye vermiş olduğum şey,
gerçekte zehir değil bazı güzel vitamin cinsinden ilaçlardı.

Ben ikinizin de içinde çöreklenmiş olan İnat ve İntikam yılanı ile kin ve düşmanlık canavarını öldürecek sevgi sermayesi, sabır ve hoşgörü silahını verip kullanma yolunu gösterdim.

Sen devamlı bir şekilde iyi davranınca onun içindeki huysuzluk yılanı öldü,
Onun rahatsız edici davranışları bitince de senin içindeki intikam duygusundan kaynaklanan düşmanlık canavarı yok oldu.

Hepsi bu.
—Endişe etmene gerek yok hadi evine dön,
yeni hayatına kaldığın yerden devam et. demiş.

Bu bize iyiliğin iyilik getireceğini,
Kötülüğün ise hiç şüphesiz kötülük doğuracağını göstermektedir.

İnsanların geneli kötülüğe kötülük ile karşılık verme yolunu seçer.
Onun için iyiliğe iyilik HÉR KİŞİNİN KARI, kötülüğe iyilik ise ER KİŞİNİN KARI demiş atalarımız.

Bu konuda verebileceğimiz çok örnekler var.
Bilemiyorum ama inşallah seninde bu dersten bir hissen olur sanıyorum.

Allaha emanet olunuz.
Allah kolaylık versin.
Kolay olmadığının farkındayım.

Güçlü İnsanlar Ağır Yükleri Kaldıranlar Değil.

Zorlukları Sabır silahı ile yenen,
en değerli şey olan kalpleri sevgi sermayesi ile alan,
kini, nefreti hoş görü ve bağışlama ile yenenlerdir.

Sevgi ve hoşgörüde buluşmak dileklerimle.

Necdet Erem

Yazı 017 ZARURATI DİNİYE

Dünkü yazımda izahına çalışmış olduğum;
Kişiye insan sıfat ve değeri kazandıran, adına efali mükellefin dediğimiz,
Akıl,
İman,
Buluğ,
Esaslarını şartlarımızın müsaadesi, imkânımızın el verdiği ve siz sevgili okurlarımızın da sabrını zorlamamayı dikkate alarak izah etmeye çalışmıştım.

Şimdi dikkatinize sunmayı düşündüğüm konu;
HER MÜSLÜMAN'IN BİLMESİ VE GELECEK nesillerimizin teminatı olan evlatlarımıza aktarması gerekli olan ve fıkıh literatüründe ZARURAT-I DİNİYE diye isimlendirilen temel bilgilerimizi birlikte gözden geçireceğiz.

Dini bilimler USUL (İtikat ilimler-teorik) ve FÜR-U (ibadet ve muamelat bilimleri) olmak üzere iki ana başlık altında toplanabilir.

Biz bu gün Usul-i diniye denilen Dinin inanç esaslarından her insanın mü-min olabilme şartlarını belirleyen Amentü şerhi denilen konuyu incelemeye çalışacağız.

Mü-min olabilmek için ilk olarak;
Efal-i mükellefinin birini şartı olan Aklın hakkını verip ALLAH'a iman etmek olduğunu belirtmiştik.
İnanmadığımız İlahımızın Zati ve Subuti Sıfatları ile inanmanın gereğini ve kaçınılmazlığını, ilerleyen yazılarımızda ele alacağımızdan bu günlük sadece Allahın varlık ve birliğine inanmak ile yetineceğiz.
Mahiyetleri hakkında teferruata girmeden,
ALLAH'ın varlık ve birliğine iman,
MELEKLERinin varlığına iman,
Yine Yüce Yaratıcının bizlerde yaratmış olup;
İslah ve terbiyesi ile sorumlu tutmuş olduğu his ve duygularımızı doğru kullanmamız adına, yaşadığımız toplumda ahlak ve adalet kurallarını yaşamak ve yaşanabilir bir standarda kavuşturmak, insan onurunu hayvani hislerimizle tahrip etmememiz adına Peygamberleri aracılığı ile göndermiş olduğu;
KİTAPlara iman.
Dördüncü sırada adına Peygamber denilen insanların davranış biçimlerini tespitinde örnek alacakları numune nitelikli, örnek ve önderlik vazifesi ile görevlendirilmiş olan mümtaz şahsiyetlere inanmak yani PEYGAMBERlere iman.
Beşinci sırada yer alıp hayata anlam kazandıran insanın içindeki sonsuz yaşam arzusuna hitap eden, aynı zamanda dünya yaşamında adil ve ahlaklı yaşamasını sağlayan,
AHİRET gününe inanmak.
Altıncısı ise Allahın ezeli, ebedi, sıfatları ile ilgili olup mülkünün hem maliki hem Hakim meliki manasına gelen, yani mülkündeki tüm tasarruflar sadece onun ilim ve iradesi ile olabileceği,
Çoğu zaman yanlış anlayışlara sebep olan (Her şeyin yaratıcı olması hasebiyle hayır ve şerrin Allah tarafından yaratıldığı.)
KADERE iman.

Buraya kadar yazdıklarımı özetleyecek olursak.
Bir insanın mü-min (inanan-iman eden) sayılabilmesi için nasip olur ise ileriki yazılarımda tek tek ele alıncaya geçeceğim,
1- Allaha İman.

2- Meleklerle İman.

3- Kitaplara İman.

4- Resullere İman..(peygamberlere.)

5- Ahirete İman. (Öldükten sonra dirilip hesap vermeye ve hayata ebediyet kazandırmaya.)

6- Kadere İman. (Her şeyin Allah tarafından yaratılıp, kontrol altında tutulduğuna inanmak.) Şu altı esasa şüphe etmeksizin inanması lazım gelmektedir.

Genel olarak dini literatürde Usul diye adlandırılan ve dinin teorik bilgilerini içeren konular üzerinde münakaşa şeklinde mütalaa uygun değildir.

Konu üzerinde doğru düşünemeyenler!

Allah korusun din adına çok şey kaybeder.

Sevgili Kardeşlerim Allah nasip eder, fırsat ve feraset verirse müteakip yazımda iman esasları üzerinde kısada olsa bazı açıklamalar yapmaya çalışacağım.

Tüm okurlarıma sevgi ve saygılarımı sunarım.

Hepimiz Rahmeti, Merhameti, Nimet ve mağfireti sonsuz olan Âlemlerin Rabbine emanet olalım.

Allaha emanet olunuz.

Allahın Selamı üzerinize olsun.

Necdet Erem

Yazı 018 (MESNEVİ NURİYEDEN BİR AÇIKLAMA.)

Mesnev-i Nuriye'den bir i'lemin düşündürdükleri.

Bil ki ey sevgili dost!

Herhangi bir şeyden uzak olan bir kimse,
Yakın olan kimse kadar o şeyi göremez ve o şey hakkında bilgi sahibi olamaz.

O hariçteki (olayın dışındaki) kimse ne kadar zeki ve bilgili de olsa, o şeyin varlığı hakkındaki sebep, sonuç, maksat ve mahiyeti, iç yapısı ve dış ilişkileri hakkında tereddütleri olduğu zaman, işin iç yüzünü bilen konu hakkında uzman olan kimse kadar söz hakkına sahip değildir ve olamaz.

Bunun gibi,
Avrupa filozof ve sosyologları(teknokrat ve bürokratları) ,
Siyasi, ticari ve teknik alanda maneviyatı unutacak derecede çok yoğunlaştıklarından dolayı, Ruh, Mana, Allah, Ahiret, Din, İman, İslâm ve Kur'ân'ın insan ruhuna vermiş olduğu ve vermeyi amaçladığı hayat hakikatlerinden pek uzak kalmışlardır.

Onların en büyüğü,
İslamiyet hakkında, İslamiyet'in güzelliklerinden haberdar olup, onu yaşayan sıradan bir mü-min gibi olamaz.

Tarih boyunca hayatın gerçekleri bunu tasdik eder.

Her işi ehliinden ve erbabından sorarken, en önemli olan, hayatımıza anlam kazandıran ve kazandıracak olan dini sorunlarımızı ehline değil de, konu hakkında hiç bir ehliyeti olmayan, sadece meslek niteliğinden başka sosyal bir yönü bulunmayan teknolojinin uzmanlarına bırakmamız, dünya işlerinde geri kalmışlığımızın bizi içine itmiş olduğu ruhsal erozyon ve kaotik kompleksin en açık bir örneğidir.

Bunun gibi, fizik kurallarının tespitinden hareketle, onları hayatımızın zorluklarını yenmede kullanan kaşif filozoflar, hayatın sırlarını, hakkın esrarını, Kur'ân nurlarını da keşfedebilirler diyemezsin.

Zira onların akılları gözlerindedir.

Göz ise kalb ve ruhun gördüklerini göremez.
Çünkü göz fiziğe bakar metafiziğe ise kördür.

Kalblerinde iman olmadığından.
Gaflet, o kalbleri tabiat bataklığında çürütmüştür.

(İnanan ve marifet ehli olanlar ithamımızın dışında olmak kaydı ile)

Necdet Erem

Yazı 019 FEMİNİST KADINLAR İLE İLGİLİ

BİR DOSTUMA ADINI YENİ DUYDUĞUM ANARŞİST FEMİNİSTLER ADINA GÖNDERİLMİŞ OLAN DELİSAÇMALARINA KARŞI YAZDIGIM BİR YAZIDIR.

Faydası olur düşüncesi ile dostlarım ile paylaşıyorum.

Sevgili Arkadaşım, göndermiş olduğun yazıyı okudum. Fakat senin anlamamı istediğin gibi anlamış olduğumu söyleyemem.

Amma zan ediyorum bu yazı size ait değil, birileri yazmış size göndermiş, sizde bana göndermişsiniz.

Böyle bir konuyu benimle paylaşmayı düşündüğünüzden dolayı teşekkür ederim.

Size de bir dost olarak, anarşinin ve anarşistliğin her çeşidinden uzak durmanızı âcizane tavsiye ederim.

Sonra insanlık ailesinin vazgeçilmez iki ana temel unsuru olan kadın ve erkeğin, hiç bir şekilde birbirleri ile rakibane mukayese edilmesinden yana değilim.

Ve kadın ile erkek arasında ruhsal ve biyolojik farklılığın var olduğunu görür ve kabul ederim. Ancak dengesizlik olduğunu ise kesinlikle kabul etmem.

Çünkü ben kadın ve erkeğe eşitlik açısından bakmıyorum.

Farklı cinslere eşit muamelenin adaletten çok zulme sebebiyet vereceğine inanmaktayım. (gücsüz bir kimse ile zayıf bir kimseye aynı yükü yüklemenin adaletten çok zulüm olacağı gibi.) Biyoloji ve fizyolojimizden kaynaklanan farklılığın düşünce ve davranış farklılıklarını beraber getirdiği inkâr edilemez bir gerçektir.

Aynı zamanda toplumsal sosyal yapıda kadın ve erkeğin, doğalarına uygun yeteneksel vazifeleri BİRBİRLERİNE EŞ OLUP EŞİT OLMAMALARINI GEREKLİ KILYOR.

Eşitlik kavramında, eşitlik dengesini korumanın rakibane kavgalı mücadelesi! Eşlikte ise bir birinin noksanının tamamlamanın mutluluk dolu öz verili yarışı vardır.

Çünkü onlar birbirinin bütünleyicisi manasına gelen eşitlikten çok öte birbirlerinin eşi vazgeçilemez olmazsa olmaz parçasıdır.

Eşler arasında eşitlik olursa hayatın ailenin dengeleri yok olur.

Tabi eşitlik sosyal yapı içindeki cinslerin farklılıklarından kaynaklanan bütünleyici bir özellik adınadır. Yoksa elbette ki hukuksal açıdan herkesin eşit olması gerekir.

Bence eski amazon kadınlarının erkek düşmanlığından kaynaklanan intikam duygularını asrımıza taşıyarak, toplumsal huzur ve barışı tehlikeye sokarak tehdit etmenin bir manası ve mantığı yoktur.

Erkek ile kadın arasında sevgi ve birlik bağlarının güçlendirilerek aile müessesesinin yeniden aktif bir şekilde hayata kazandırılması gerekmesine rağmen, bazı cinsiyetini ve cinsiyetinden kaynaklanan farklılıkları kaybetmiş ne idüğü belirsiz gerçekten ruh anarşisi hastalığına yakalanmış hasta ruhların insanlık ailesine ihanet eden bir kanser virüsünden farkı olmadığına inanıyorum.

Sevgili kardeşim.
Belki tepkimin dozu biraz kaçmış olabilir.

Sizden ricam!

Bu konularda eğer bir tereddüt yaşıyor veya paylaşmak istediğiniz fikir ve düşünceniz varsa her zaman sizinle görüşmek konuşmak ve beraberce bazı konulardaki yanlışlarımızı düzeltmeye çalışmalıyız.

Yoksa böyle söylediklerine kendilerinin de inanmadığı bazı lafazan ve şarlatanların temelsiz dayanaksız insan doğasından uzak iddiaları ile hareket edecek olursak; yüreğinden bir parça olarak dünyaya doğduğumuz Annemizi, veya hayatını bizi yaşatma adına unutan babamızı düşman ilan ederek, dünyanın gidişatını değiştiremeyeceğimiz halde, dünyayı kendimize zindan eder sıkıntı, depresyon ve streslerden kurtulamayız.

Sevgili kardeşim şunu bil ki sana o yazıları gönderenler senin ve mensubu bulunduğun İnsanlık ailesinin dostu değiller ve asla da olamazlar.

Çünkü erkeksiz kadın, kadınsız erkek ve ikisinin de bulunmadığı medeni bir hayat düşünülemez.

Sevgilerimle.

Necdet Erem

Yazı 020 (Bir mektup.)

Bir dostumun gelecek adına duyduğu endişeden dolayı sormuş olduğu sualine yazmış olduğum cevaptır.
Siz dostlarımla paylaşmayı uygun gördüm.
Değerli vaktinizi bana ayırdığınızdan dolayı teşekkür ederim.

Selamunaleykum.

Kardeşim.

Değerli mektubunu aldım.

İfadelerinde Allah'a ve Ahirete inanan, Allah'ın emirleri karşısında mesuliyetini müdrik bir müminin ve Ahiretini düşünen bir müslümanın endişeli hassasiyetini görmenin memnuniyetini ziyadesi ile yaşadım.

Allah senden ve senin gibi, Allah'a saygılı ve ahiret adına da endişeli mü-min ve müslümanların adedini artırsın.

Yengemizin görmüş olduğu rüya'da ailenize mübarek olsun.

Evet, her müslümanın senin yaşadığın endişeleri yaşaması imanının güzelliği İslamiyet açısından da vaz geçilmez bir vazifesidir.

Elbette hem şahsımız adına, hem de geleceğimizin teminatı olan evlatlarımız adına endişe duymalı ve bu endişelerin asgariye düşmeleri adına; adına hizmet dediğimiz, dinimizin ilası için son nefesimize kadar gayret içinde çalışmalı ve yapılan çalışmaların içinde yerimizi alarak üzerimize düşen vazifelerimizi yerine getirmeliyiz.

Zamanımız şartları itibari ile amelle cennete girmeyi imkânsız kıldığı gibi, niyyet ve samimiyet ile cennete girmeyi kolaylaştırdığını efendimizin müjdelinde görüyor, üzüldüklerimize bazen de seviniyoruz.

Bahsettiğiniz gibi,

Efendimizin bizzat kendisinin dahi ameli ile cennete giremeyeceğini, cennetin ancak fazl-ı rahmet olduğunu biliyoruz.

Bunlar her ne kadar sevindirici müjdeler olsada! bizler için ölçü belirlenmiş.

BEYNEL HAVF-İ VER RECA.

Korku ile ümit arasındaki dengeyi koruyabilmek.

Allahın rahmetinden hiç bir şekilde umudu kesmemekle,

Allah'ın rahmetinin vusati, beşeri gaflete sebebiyet vermeden korkudan azade gaflet içinde bir hayata dalmamak.

Senin tespitlerin içinde!

Evet, Allaha karşı üzerimize düşen hiç bir vazifemizi Zati Zülcelalinin izzet ve azametina uygun bir şekilde eda edemediğimiz aşikâr olmakla beraber, Kulun Allaha karşı kulluk vazifelerini yerine getirmeyi bırak, Onların idrakinden bile aciz olduğunu biliyoruz.

Ve bunlar bizim takatimizin fevkinde olan minnet hisleridir.

Ondandır ki kadınlar âleminin mana sultanı, Rabi-a-i adviyye ye atfedilen şu veciz itiraflar zamanı aşkın bir nitelik kazanmıştır.

Ma aref nake hakka ma-rifetike ya maruf.

(Seni hakkı ile bilemedik ey bilinmesi lazım gelen zat-ı zülcelal. Her şeyin seni anlatmasına göstermesine ve sana çağırmasına rağmen.)

Ma abed nake hakke ibadetike ya ma-bud.

(Sana hakkı ile ibadet edemedik Ey ibadete layık olan mabud-i mutlak maksud-i bil istihkak. Dünyevi ticaretlerimizde bir maaş karşılığında gece gündüz çalışmamıza rağmen, senin verdiğin sonsuz nimetlere mukabil günde beş vakti bile gönül rahatlığı ile aç bir insanın güzel bir sofrayı istediği istek ve arzu ile isteyemiyoruz.)

Ma şeker nake hakke şükrike ya meşkur.

(Sana hakkı ile şükredemiyoruz Ey şükre layık olan zat-ı mün-im-i kerim. Şiddetle muhtaç olduğumuz herhangi bir şeyi bize veren veya yardım eden birine canımızı bile vermeyi bir minnet borcu olarak bilmemize rağmen yaratan ve yaşatan, her şeyi emrimize verip istifademize sunan rabbimize şükretmek aklımıza gelmiyor, gelenler bile yarım ağız söylemiş olmak için lütfen, bin şikâyet içinde bir şükür ediyoruz.)

Allaha karşı vazifelerimizi, fiili vazifelerin dışında olan duygusal bazda bile idrak ve edadan aciz olan biz kulların imdadına, Rahman ve Rahim olan Rabbimiz mirac-ı nebevide 'LAYUKELLİFULLAHU NEFSEN İLLA VUSAHA' hediyesi ile bütün sorumluluklarımızı gücümüzün dar sınırları içine alarak, gücümüzün dışındaki vazifelerden sorumlu olmadığımızın müjdesini veriyor.

Ona ve sonsuz Merhametine Rahmetinin vusatinca şükürler olsun.

Evet, İnsanlık ailesinin, İslam ümmetinin, Milletimizin ve ailemizin geleceğinin teminatı olan evlatlarımız hakkındaki endişeleriniz mutlaka çok önemlidir.

İçinde yaşadığımız toplumun inanç ve genel ahlak adına içinde bulunduğu elim hal göz ardı edilemeyecek kadar ürkütücüdür.

Çocuklarımızı bekleyen tehlikeleri düşünecek olursak, ye-se düşer kurtuluşları adına ölümlerini isteyecek kadar kapkara bir tablodan başka bir şey göremeyiz.

Amma her şey bizim gördüğümüz kadar kara, çözümünden aciz kaldığımız kadarda çözümsüz değildir.

Tarihin her döneminde hak ile batıl, hayır ile şer, adil ile zulüm, birbirine üstünlük kurma mücadelesi vermiştir. Zaman, zaman güzellikler hayata rengini hakim kılıp yaşamı yaşanmaya değer bir renge boyamış olmasına rağmen.

Bunun yanı sıra yine zaman, zaman insanın fitratındaki gaflet, ülfet, ünsiyet, dalalet ve ilhada açık kötü duygularımızın, ıslah ve terbiyesinde göstermiş olduğumuz tembellik ve ten perverlikten yararlanarak hayatı içinde yaşadığımız asır gibi insani değerlerden soyutlayarak insanlıktan utanılır bir kaosa sürüklemiştir.

Sözün burasında aklıma gelen 'karanlığa küfredeceğine bir mum yak' şeklinde ifade edilen Çin atasözünü, ben mumu bulamazsan Mum ol yan şeklinde olması gerektiğine inanıyor, bu gün tüm insanlığın ve özellikle insanlığın inanç ve ahlakından sorumlu olan Müslümanların mum olup yanmalarının zamanının gelmiş ve geçmekte olduğunu düşünüyorum.

Dünya artık eskilerin yaşadığı, bizimde eski bakış açısı ile değerlendirdiğimiz, bağımsız millet ve devletlerin yaşadığı büyük bir dünya değil.

Dünya tek merkezli bir köy şeklini almış, her hangi bir yerindeki, her hangi bir buluş, düşünce ve davranıştan dolayı veya dolaysız her yer ve herkes etkileniyor.

Dünyayı ıslah etmeyi hedef olarak görmeyenler nefislerini ıslah edemez. Nefsini ıslah etmeyi düşünmeyenler, insanlığın ıslahı adına söz söyleyemezler. Amerika'nın arka sokak kültürünün aşağılık söz, düşünce ve davranışlarını evlerimizin en mahrem yeri olan yatak odalarına kadar taşıyan teknolojiye karşı direnmek elbette felsefedeki parçadan bütüne teorisi ile "herkes evinin önünü süpürürse mahalle temiz olur" Alman atasözü mantığından hareketle, Efendimizin " Elmücahidü men cahede nefsehu" hadisi şerifinin ışığında nefislerimizin ıslah ve terbiyesinin kutsal savaş olan cihad ile özdeşleşmesi; Vazifenin cihan çapında bir büyüklüğe sahip olmasına rağmen ıslahının merkezi mihrakiyesi olan nefisten başlamasının altı çizilmektedir.

İşte her insanın ve özellikle her Müslüman'ın sizin göstermiş olduğunuz endişe ve hassasiyete sahip olması veya olmalarının sağlanması adına gerekli çalışmaların yapılması için üzerine düşen insanlık borcunun idraki içinde olması gerekmektedir.

İnşallah inanan ve endişe duyan insanların samimi ve gayretli çalışmaları bizlere; artık geleceğin eskisi kadar karanlık ve ürkütücü olmadığı umudunu veriyor.

En azından, tahammül edilemeyecek sıkıntılı anlarında bile umudunu kaybetmeyen ve bizlere umut aşıl原因an o büyük zatın 'UMUTVAR OLUNUZ ŞU İSTİKBAL İNKILABATI İÇİNDE EN YÜKSEK VE GÜR SADA İSLAMIN SADASI OLACAKTIR' sözünü aklımızdan bir an bile çıkarmadan, İnsanlığa İslamiyet'in ahlak ve adalet adına sunduğu değerlerin en yüksek ve gür sadası olma gayreti içinde olmalıyız.

Sevgili kardeşim.
Gelecek güzel günlere gebe.
Dünya kabuk değiştiriyor.
Yeni elbisesinin hâkim rengi inanç ve ahlak olacak.
Gelecek nesiller yaşayacakları saadetli asırları sizin gibi geleceğin edişesinin derdi ile yaşadığı günü unutanlara borçlu olacaktır.
Allah yar ve yardımcımız olsun.

Yorum yaz! :: Arkadaşına Gönder!

Necdet Erem

Necdet Erem

Yazı 021 Sırrı Kader Üzerine Bir Mülâhaza.

ALLAH MEN ETTİĞİNİ EMR ETMEYECEĞİ GİBİ.
EMRETTİĞİNİ DE MEN ETMEZ.

Kader meselesi İmanın şartları içinde sıra itibari ile altıncı sırada yer almaktadır.

Bunun sebebi ise kaderden önceki beş temel esasta güçlü bir iman sahibi olduktan sonra anlaşılması ve anlatılması zor bir konuda iman, teslimiyet ve imtihan vesilesi olarak inanılması emr olunmuştur.

Ancak kader sadece biz insanların basit davranışlarına münhasır bir iman meselesi değildir.

Allahın Ezeli ve Ebedi olmasını,
Mülkünde malik ve melik olmasını bunun yanı sıra, tüm sıfat-ı sübhaniyesi ve evsafı kudsiyesi ile esmai hüsneyi ilgilendiren bağları mevcuttur.

Kâinatta atomlardan, hücrelerden tutun, galaksilere varıncaya kadar, istisnasız her şeyde, kaderin tersimi Allah'ın inkâr edilemez ilim ve iradesinin, san-at ve kudretinin tezahür ve tecellileri vardır.

İnsan açısından baktığımızda ise,
kaderin Allah'ın varlık ve birliği ile çok alakalı olduğunu görmekteyiz.
Amelin talibi (İsteyeni) ve sahibi olmakla, amelin halıkı olmak çok farklı şeylerdir.

Biz amellerimizin sahibi ve talibiyiz.
Allah'ta onların sani-i ve halıkıdır.

Bu taksim amellerimizin kuvveden fiile çıkması anındaki durum olmakla beraber,
esas kafa karıştıran durum bununda dışında kalan, Allah'ın daha tahakkuk etmemiş davranışlarımızı ezelden bilmesi ve onları bildiği doğrultuda yaratmasıdır.

Bizim kader deyip anlayamadığımız ve kabullenmekte zorlandığımız mesele burada başlar.

Farklılık arz eden her konuda olduğu gibi vasat olan orta yol dışında kalan adına ifrat ve tefrit denilen akımlar meydana geldiği gibi bu akımların takipçileri de olmuştur.

Bu bağlamda kader meselesi İslam âlimleri içinde farklı görüş ve düşüncelere yol açıp,
Cebriye, Mutezile, Ehli Sünnet vs. isimli itikat mezheplerinin doğmasına yol açmıştır.

Bunlardan ifrat olanı, kulun iradesini inkâr edip mesuliyetten muaf tutan Cebriye.
Yani Allahın faili muhtar oluşun özelliğinden hareketle,
bütün her şeyi yaratan Halık-ı Kulli şe-y oluşundan kulun amellerinde tercihi yoksa mes-uliyeti de yoktur. İddiasıdır.

Ki İnsanı sonbahar rüzgârları önündeki kuru bir gazel yaprağına benzetir.
Yönünü tespitte tercih ve müdahalesi yok ise gittiği yerden de mesul değildir.
İddiasıdır.

Bu iddia, Âdemi mesuliyet dediğimiz günah veya sevapta sorumluluk olmadığı ve aynı zamanda cennet veya cehenneminde lüzumsuzluğu sonucunu doğurur.

Bu görüş Bizim itikadımızca makbul ve makul değil, merduttur.
Yani red edilir.

Diğer görüş ise;

Bu da Mutezile adı altında insanın inkâr edilmez iradesinin, varlığının hayat ve olaylara tamamen hâkim olduğu iddiası yanlışlığı içine girerek insanı fiilinin halıkı olarak ilan eder, kaderi red ve inkâr eder.

Hatta bu görüşten neşet eden bir batıl görüşte,
eşya ve olayları iyi, kötü güzel, çirkin hak ve batı olarak ikiye tasnif ettikten sonra,
hayır işlerine bir ilah tahsis eder ve adına Yezdan der.

Çünkü Allah güzeldir ve kötü şeyler yaratmaz mantığından hareket edince,
bir de şerleri yaratan ilaha ihtiyaç duyulur ki buna da şer ilahı manasına gelen Ehriman
adı verilip, tevhid parçalanıp, fillerin faili adedince ilahların varlığının kabulü zaruret arz
eder. Tevhid tekessür eder.

Bu görüşlerin hepsi batıl olmakla beraber,
kader konusunda makul ve makbul olan görüş
Ehlişünnet Velcemaat dediğimiz Eşare ve Maturidiye görüşüdür.

Kur-andaki kader anlayışı ile örtüşüp,
Peygamber efendimizin sünneti doğrultusunda hareket eden görüştür.

Bu görüşte Her şeyi iyisi ile kötüsü ile yaratan Allah'tır.
Her şeyin hilkatı hasendir. Güzel ve hayırlıdır.

Eşyanın iyi veya kötü diye değerlendirilmesi insanın menfaat veya zararına bina
edilemez.

Eşya ve hadiselerin hilkatinde, Allahın yaratmasının, bize bakan yönlerinin dışında
kâinat içindeki sistem tamamlayıcısı olarak çok yönleri, maksat ve maslahatları vardır.

Allah hiçbir şeyi tek maksatlı yaratmaz.

Her varlığını mahlûkat adedince iş ve ilişkileri vardır.

Ağzımıza koymuş olduğu küçük bir et parçası olan dili sayısız vazife ve maksatlarda
istihdam ettiği gibi.

Onun için eşyanın hilkatini kendi değerlendirmelerimizle ölçüp biçemeyiz.
Bir iş veya eşyanın yaratılmasında bir maslahat yaratılana ait ise,
Yaratana bakan maksat ve maslahatları mahlûkat adedindedir.

Diğer bir açıdan bakıldığında ise şöyle bir kelam kuralı ile karşılaşırız.
Halk-i şer, şer değil, kesb-i şer şerdir.

Misal olarak,
kibritin hayırlı işlerde kullanılma amacı ile icat ve imali hayırdır.

Fakat kibrit yangın çıkarmada da kullanılabilir.

Yangın çıkarmada kullanılıncaya ise kesbi şer denen mesuliyet ortaya çıkmış olur.

Kibriti yaratmak Allah için bir takdir,

doğru veya yanlış kullanmak ise insan için bir irade ve mesuliyettir.

Kişinin yaradılış karakterine göre ne yapacağını bilmek Allah için kader, iyi veya kötü amaçlı kullanım talebi doğrultusunda fiili yaratması da kaderin kazasıdır.

Konuyu daha fazla detaylara indirmeden,
Ehlisünnet görüşünü biraz olsun açıklamaya çalışalım.

Allah kaderin halıkıdır.
Kul kaderinin hem talibi hem failidir.
Hem mesuliyet açısından sorumlu sahibidir.

Allah'ın Kıdem, Beka, Kudret, İrade, Vahdaniyet gibi sıfatlarının tespitinin vazgeçilmez bir kuralı, eşya ve hadiseleri (fiilleri) yaratma hakkına sahip olması, ancak kaderin varlığı ve ona inanılması ile mümkündür.

Allahın kaderimizi bilmesi bize o bilgiyi yapma mecburiyetini dayatmıyor.

Allah bildiği için biz yapmıyoruz.
Allah'ın bildiğini biz akıl ilim ve irademizle istediğimizden
Allah bilgisi dâhilinde olanı bizim talebimize binaen yaratıyor.

Dolayısıyla Allah bize akıl, ilim irade vermiş bunlar inkâr edilemez.
İcraatlarımızdaki tercihlerimiz CÜZ-İ de olsa İRADENİN varlığını inkâr edilemez bir netlikte gösterip ispat ediyor.

Kader ise;
Tüm tedbirlerimize rağmen istemediğimiz kaza, bela, zarar, ziyan, hastalık Vs. gibi şikâyet ettiğimiz nahoş olayların başımıza gelmesi ile VARLIĞINI bizzat onu inkâr etmeye çalışanlar da, dâhil olmak üzere herkese yaşatarak, his ettirip tasdik ettiriyor.

Şikâyetleri ise her millette ve her dinden farklı isimlerle de olsa şarkı ve türkülerde arz-ı endam edip kendisini gösteriyor.

Genel hatları ile özetlemeye çalışacak olursak biz ehlişünnet itikadı olarak,
Geçmişe dair cebri, geleceğe ise mutezile nazarı ile bakar;

İki mezhebin yanılma ve hatalarından salim bir itikat ile kaderi, ne mesuliyetsizlik anlayışı ile topu taca atma göz açıklığı,
nede Rabbimizin zati ve subuti sıfatlarını yok sayacak, mülkün sahibi hakikisine rağmen bir irade olmadığına inanır, hem yaşar hem tasdik ederiz.

Bu konuda daha tafsilatlı bilgi edinmek isteyenler, Risale-i Nur Külliyyatından Sözler Mecmu-asının yirmi altıncı Sözü olan sırrı kadere dair risaleden istifade edebilirler.

el ilmu indellah, la ye-lemul ğaybi illallah.

Necdet Erem

Yazı 022 Propoganda! ! ! ! Bir mektup.

Ahlaki değerleri ön planda tutan yazılarımı propaganda nitelikli bulup tenkit eden bir dosta yazılmış bir mektuptur.
Dostların dikkatine sunar, değerlendirmelerini beklerim.

Değerli dostum.

Yazımdan da anlaşılacağı gibi, edebiyatı hamasi kahramanlık, ütöpik mecazi aşk, natürel tasvir şiirleri ve kişisel hayat hikayeleri ile sınırlamak edebiyatı katletmekten başka bir şey değildir.

Edebiyat hayata yön veren insan eğitim ilminin adı olsa gerek, sanıyorum bunu benden daha iyi bilirsiniz.

Ben edebiyatı bilim dalları içinde TOPLUM MÜHENDİSİLİĞİ olarak görüyorum ve edipleri de toplum mühendisi olarak değerlendiriyorum.

Şair; (M.E.Yurdakul)

“Bırak beni haykırayım, Susarsam sen matem et.
Unutma ki şairleri haykırmayan bir millet,
Sevenleri toprak olmuş öksüz çocuk gibidir.” der.

Değerli dostum!

Ben sanatın sanat için değil, sanatın toplum için icra edilmesi düşüncesinden yana olup; edebiyatı zaman öldürmek, gönül eğlendirmek, basit ve mecazi aşklar ile ağlamak, toplumun genel ahlakının bozulmasında kullanılan mızır bir alet değil de, toplumu Ahlak, Adalet, Barış, Sevgi ve saygı değerlerinin yaygınlaştırılarak insanlık ailesine, değerleri olan gerçek manada insan yetiştiren bir kurum olarak görüyorum ve görmek istiyorum.

Herkesin seçme, tercih ve beğeni özgürlüğü var.

Gözümüze takılan her şeyi görmek, kulağımıza gelen her sesi duymak zorunda olmadığımız gibi, yazılmış olan her yazıyı da bizzat bize yazılmış olmadığını var sayarak okumak zorunda değiliz.

Sonra herkese açık olan yerlerde sınırları zorlamadan, kimseye hakaret etmeden inandıklarımızı saygı sınırları içinde söylemek veya yazmak en tabii hakkımız olduğunu sanıyorum. Başka niçin yazıyoruz ki?

Günöbirlik kısır politik ayak oyunlarına alet olmadan; doğruluğuna inandığımız fikirlerimizi yazmak, sevdiğimizimize kurtuluş yolunu göstermek, hayata anlam kazandıran hakikatleri dostlarımıza bildirmek, yaşanabilir temiz bir toplumun vücut bulması adına faydalı gördüğümüz duygu ve düşünceleri paylaşmak sizce propaganda ise; Elbette yazılarım ahlak adına, adalet adına, sağlık adına, insanlık adına PROPOGANDA niteliklidir.

Biz boş bir insan değiliz.

Boş işlere ayıracak zamanımız da olmamalı.

İnsan için en değerli şey! Bence her şeyi süreci içinde gerçekleştirmiş olduğu zaman olmalıdır.

Zamanı yersiz, faydası ve zararlı işlerde kullanmak, kişinin sadece kendisine değil üyesi olmuş olduğu insanlık ailesine karşı işlenmiş bir suç ve ortak emanete ihanetten başka bir şey değildir.

Ülkemin insanın geleceğinden bir vatandaş olarak sorumluluk duyuyor beraber yaşamak zorunda olduğum insanların Adil, ahlaklı, çalışkan, saygılı ve sevgi dolu insanlar olmasını istiyorum.

Bunun da benim en tabii hakkım olduğuna inanıyorum.

Kim yılanlarla çıyanlarla beraber yaşamak ister?
Kim eşkıyalarla, haramilerle aynı alanları paylaşmak ister?

Yaşam şartlarımın zorlaşmaması için İYİ İNSAN YETİŞMESİ ADINA AHLAKIN, ADALETİN, SEVGİNİN, SAYGININ, BARIŞIN, KARDEŞLİĞİN BİRLİĞİN, BERABERLİĞİN PROPOGANDASINI YAPIYORM VE YAPACAĞIM. HERKESİNDE TEMİZ BİR TOPLUM İNŞASI ADINA BÖYLE BİR VAZİFESİNİN OLDUGUNA İNANIYORUM. (SAYGI SINIRLARINI İHLAL ETMEMEK KAYDI İLE)

Sizin deyiminizle dini (AHLAKİ-ETİK DEĞERLER İÇEREN) şiir ve yazı yazmak bir propaganda jse ben bu propagandayı yapmayı BİR HAK OLMAKTAN ÖTE BİR VAZİFE OLARAK DEGERLENDİRİYORUM.

Bilmiyorum bu konularda siz ne düşünürsünüz.
Sevgi ve Saygılarımla.

Necdet Erem

Yazı 022 SERGİ SALONU

Kâinatın hilkaatı, insanın yaratılış hakikati, ahiretin varlığının gereği ve önemini anlayabilmek için;

Sadece hayat, ölüm ve insanın içindeki ölümsüzlük arzuları dikkate alındığı takdirde; insanın içindeki sonsuz ve kaliteli yaşam arzuları, hâkimiyet ve sahiplenme duyguları,

dünyanın tüm güzellikleri, harika, taklidi kabil olmayan sanatları, tadına doyumlanmayan lezzetleri;

Sadece kısa ve sınırlı bir zaman dilimi içinde gönül eğlendirmek, his ve duygularımızın tatmini için yaratılmış basit, manasız, devamsız bir gezinti yeri olmadığını;

Bazı zamanlar lezzet verse bile, nimetin, ya noksanlığından kaynaklanan şikâyet, veya fazlalığından gelen ülfet ve ünsiyet;

Ölüm, hastalık veya bilemediğimiz, istifademizi engelleyecek her hangi bir sebepten kaynaklanan mahrumiyet;

O nimetten aldığımız veya umduğumuz lezzet ve mutluluk ile mukayese edilemeyecek kadar büyük bir acı kaynağı oluşturduğunu biraz dikkat ettiğimizde hepimiz rahatlıkla görebiliriz.

Bu nihayetsiz, tadına doyumlanmayan ve faydaları sayılmakla bitirilemeyen nimetler;

Kısa bir ömürde tanıştıkları tattırılıp, ölüm tehdidinin, ayrılık hasretinden kaynaklanan ebedi elem ile tahrip edilerek dünyayı zindana, hayatı azaba çevirmek için olmasa gerek.

İnsanın yaratılmış olduğu, cennet hayat standardına yükselebilmesi ve ebedi saadete talip olmasını teşvik eden, fani nimetler içine konulmuş ebedi saadet saraylarının talip olunacak, davet edici numuneleridir.

Sadece istifaade anında kısa bir zaman lezzet ve mutluluk verip, sonradan hasret elemi çektiren bu nimetler asıl nimetler değil de, insana vadedilmiş olan nimetlerin ve saadet saraylarının teşvik edici numuneleridir.

EVET, SEVGİLİ DOSTLAR, DİKKAT EDELİM.

EMANET BİR CANLA, KISA BİR ÖMÜRLE, EBEDİ HAYATTA VERİLECEĞİ VADEDİLEN SONSUZ NİMETLERİN NUMUNELERİNİN TEŞHİR EDİLDİĞİ, ADINA DÜNYA DENİLEN BİR FUARIN SERGİ SALONUNDA OLDUGUMUZU UNUTMAYALIM.

Numuneleri gerçek zannetme gaflet ve cehaletine düşmeyelim.
Numunelerin verilmiş sebeplerini ve hakikilerinin ücretlerini iyi araştıralım.

Fani dünyayı ebedi saadetin teşhir salonu niteliğinde zinetlendirerek istifademize sunan zatın emir ve yasaklarını dikkate alıp vadettiği nimetleri kazanma noktasında gerekli dikkat ve hassasiyeti gösterelim.

Bu dikkat ve hassasiyeti gösterebilmek için, bizleri yoktan var edip, dünya misafir hanesinde ağırlayan, cennetine davet eden Zat-ı Zülcelalin cenneti kazandıracak veya kaybetmemize sebep olacak kurallarını belirttiği fermanına;

Bu fermanı bizlere tebliğ ve kuralları bizzat yaşayarak talim ve tatbik eden elçisine, arkasından kıyamete kadar onun yoluna davet eden dava vekillerine kulak vermek ve arkalarından gitmede hassasiyet göstermek gerekmektedir.

O ferman Allah'ın kitabı Kur-anı muciz-ul beyan,

O elçi Hz. Muhammed Mustafa (Sav.)

O dava vekilleri de kıyamete kadar insanlığa önderlik edecek olan fazıl ve kâmil mürşitler ve o yolda yaşamayı hayatının gayesi haline getiren, insanlığın derdi ile dertlenen talihli müstesna saygıdeğer insanlardır.

Kur'anımızı okuyup anlamaya, yaşayıp yaşatmaya, yüksek ahlak, adalet ve muhabbet timsali peygamberimizi sevmeye, takip ve taklit etmeye, Allah ve Resulü ile aramızdaki bağları güçlendirme adına hayatını ilme adanmış her hali ile takdire şayan din büyüklerimizi kanaat önderlerimizi yükledikleri ağır vazifelerinden dolayı sevmeye ve davalarının güçlenmesine yardımcı olmaya, insanlığın yaşamakta olduğu zorlu ve zorunlu hayatı sonucu itibariyle anlamlı kılmaya bir Müslüman ve bir insan olarak mecbur ve mükellefiz.

Allah'ın kitabında birçok ayetler olmakla beraber özellikle (9/111 Tevbe) ayet ile bu büyük ticarete davet edildiğimizi çok net bir şekilde görmekteyiz.

Allah yar ve yardımcımız olsun.

Bizleri rızasından ayırmasın, günah ve kusuratımızı af ve mağfiret edip, muhabbetine mazhar kulları ile haşr-u neş-r eylesin.

Necdet Erem

Yazı 023 Pişmanlık.

Canımızı yakanların canını yakmak talebimiz ve hakkımızdır.

Güzel vatanımızı, şanlı Bayrağımızı, değerli bağımsızlığımızı sonsuza kadar korumak kollamak, hepimizin vazgeçilmez, terk edilmez ve red edilmez en tabii ve hayati vazifesidir.

Şu var ki böyle konularda hissi değil akli davranılmalı.

Daha çok annelerin yüreği yanmadan, daha çok kayıplar vermeden,

Bu uğursuz ve kirli savaşı daha fazla uzatıp perde arkasındaki kuklacıların ekmeğine yağ sürmemeden, dağın yolunu kesmeli.

Dağdaki hainlerin dışında, kaçırılmış, aldatılmış, suça karışmadığı halde, pişmanlık içinde çaresiz kalmışları da dağdan indirmenin yollarını aramak, mutedil ve akli başında her devlet adamlarının devlet adamlık vasfı ve vazifesidir.

Dağda yakalayıp cezalandırma imkânımız olsaydı zaten yıllardır bunu yapmaya çalışıyoruz.

Uğruna verdiğimiz bunca can, fakirlik sebeplerimizin başında gelen kaybettiğimiz milli servet faturanın büyüklüğünü gözler önüne seriyordur.

Maalesef gördük ki bu o kadar kolay bir iş değilmiş.

İşte tarihi kökleri olan kurulu güçlü bir devletin milyonla ifade edilen, dünyanın korkulu rüyası sayılabilecek ordusunun tam teçhizatlı, mekanize güçlere ve kuvvetli lojistik desteğe sahip eğitilmiş, düzenli ve disiplinli yüz elli bin askeri, dağdaki ve bayırdaki ile toplamı beş bini geçmeyen çapulcu karşısındaki acziyeti bu işin sadece askeri müdahale ile bitirilebileceği mîkan ve ihtimalini maalesef ortadan kaldırıyor.

Elbette bugüne kadar verilmiş olan kayıplar ve kara topraklara gömdüğümüz ciğer pare vatan evlatlarımızın acısı içimizde sızladıkça, vatan haini satılmış eşkiyaya karşı müsamaha duygularımız kökten yok ediyor.

Bundan tabii bir şey yoktur ve olamaz.

Amma bu duygusallığımız bir okadar daha canı toprağa serme ve yine sonuç alamama basiretsizliğini yaşamamızı gerektirmez.

Yeni fidanlar devrilmemesi, yine yürekler yanmaması, yeni ocaklar sönmemesi, perde arkasındaki iç ve dış işbirlikçilerin daha çok kazanmaması ve sevinmemesi için, zorda gelse acıda olsa akliselimin gösterdiği yoldan gitmek zorundayız.

Hisler intikam duygusu ile tatmin olmayı ister.
Akıl imkânları doğru kullanma ile ikna olmayı.

Hisler intikam duyguları ile doğru karar verme yeteneğini kaybeder. Akıl hislere uymazsa yanlış yapmaz ve büyük fatura ödemek zorunda kalmaz.

Aklımızı hislerimizin baskıcı ve intikamcı duygularından arındırmalıyız, bu acı ilacı içmeliyiz.

Tabi gerçek düşmanları ödüllendirmeden.
Necdet Erem

Yazı 024 İÇTİHAT VE MÜÇTEHİT

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdulillah rabbil alemin. Vesselatu vesselamu ala Resulina Muhammedi ve ala alihi ve eshabihi ecmein.

Esselamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Bereketullah ebeden daima. Biismi Subhanehu. Ve inmin şeyin ille yusebbihu bi hamdihi.

Evet, Sevgili Dostum.

Eğer yazdıklarınız gibi düşünüyor iseniz bende sizin düşündüklerinizden farklı düşünmüyorum ve söylemiyorum.

Elbette özellikle tuzu kuru olanların ahlak adalet ve ticaret alanında içtihat etmesi vaki olsa da isabetli olması mümkün değildir.

Sırça saraylarda oturup ahkâm kesenler; İslam'ın evrenselliğini engellediklerinin farkında değildirler.

İçtihat kapısı açıktır, açık olmalı ve açık kalmalıdır da. Elbette içtihat etmek ulem-i ümmet üzerine bir vazife ve vecibedir.

İçtihatı esas alınması lazım gelen ilk kıstas samimiyet ile rıza-i ilahinin araştırılmasıdır!

..

İkinci esas ise dünya ve ahiret dengesinin kurulması, İslam'ın yaşayabilmesi için yaşanabilir olmasını sağlamaktır. Bu konuda Bana ne kadar katılırsınız bilemeyeceğim.

Yaşanamayan dinler yaşayamaz.

Dinlerin hayatı, salık ve müntesiplerinin onu yaşayabilmeleri ile mümkündür.

Yaşanamayan dinlerin yaşayamadığını tarih arşivine baktığımızda görebiliriz.

İşte insanlığa Allah tarafından gönderilmiş, bir rivayete göre yüz yirmi dört bin peygamber den baki ye kalan SADECE üç semavi din var.

Bunları söylerken dikkat edilecek çok önemli bir hususun da göz ardı edilmemesi gerekmektedir.

Dini reformist bir yaklaşım ile din olmaktan çıkarmamakla beraber; takva zannı ile mütaassıbane bir tutum ve davranış ile yaşanamayacak bir ütopya haline de getirmemek gerektiğine inanıyorum.

Bence dünyanın gündemine girmiş olan acil ve zaruri içtimai mes-elelrin çözümünün dışında, itikat, ibadet ve ahlak alanlarında selefin samimane içtihatları ile iktifa etmek yeterde artar.

Bu alanlarda içtihat etmeye kalkmanın bidat kapılarını aralayarak nefsi mülahazaların efkar-ı ammeye enjekte edilmesinden başka bir işe yaramayacağına inanıyorum.

Benim yazılarımı takip etti iseniz sayfamda "Şeriat nedir? "

Başlıklı bir soru üzerine acizane yazmış olduğum bir yazı var. Zahmet buyurup inceler iseniz İlahi ile ilahi kaynaklı olan arasındaki ayırım ve değerlendirmeye dikkat çekmeye çalışmışım.

Alemi İslam'ın bu gün üzerinde durması gereken en önemli konu bu olması lazım geldiğine inanıyorum.

Gelişen ve değişen hayat ve dünya şartlarına sorun ve engel teşkil etmeden, ilahi kaynağın kutsiyeti ihlal edilmeden, ilahi olan üzerinden ilahi kaynaklı içtihatlar yapılması şarttır.

"ALLAHUMME ERİNEL HAKKE HAKKAN VERZUKNA İTTBAEHÜ, VE ERİNEL BATİLE BATİLENE VERZUKNA İCTİNABEHU." "YA MUHEVVİLEL EHVAL HEVVİL HALENE İLA EHSENİLHAL" Amin, Amin Velhemdulillahi Rabbil Alemin Ve selamun Alel Murselin Velhamdulillahi Rabbil Alemin.

Sevgi ve Selamlarımla.
Allah'a emanet olunuz.

Necdet Erem

Yazı 025 İctihat üzerine.

Bismillahirrahmanirrahim.
Elhamdulillah rabbil alemin.
Vesselatu vesselamu ala Resulina Muhammedi ve ala alihi ve eshabihi ecmein.

Esselamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Bereketullah ebeden daima.
Biismi Subhanehu. Ve inmin şeyin ille yusebbihu bi hamdihi.

Evet, Sevgili Dostum.

Eğer yazdıklarınız gibi düşünüyor iseniz bende sizin düşündüklerinizden farklı düşünmüyorum ve söylemiyorum.

Elbette özellikle tuzu kuru olanların ahlak, adalet ve ticaret alanında içtihat etmesi vaki olsa da isabetli olması mümkün değildir.

Sırça saraylarda oturup ahkâm kesenler;
İslam'ın evrenselliğini engellediklerinin farkında değildirler.

İctihat kapısı açıktır, açık olmalı ve kalmalıdır da.
Elbette içtihat etmek ulem-i ümmet üzerine bir vazife ve vecibedir.

İctihatta esas alınması lazım gelen ilk kıstas,
Birincisi samimiyet ile rıza-i ilahinin araştırılması!

İkincisi ise dünya ve ahiret dengesinin kurulması,
İslam'ın yaşayabilmesi için yaşanabilir olması olmalıdır.

Bu konuda Bana ne kadar katılırsın bilemeyeceğim.

Yaşamayan dinler yaşayamaz.
Dinlerin hayatı, salık ve müntesiplerinin onu yaşayabilmeleri ile mümkündür.
Yaşamayan dinlerin yaşayamadığını tarih arşivine baktığımızda görebiliriz.

İşte insanlığa Allah tarafından gönderilmiş, gerçek sayısını sadece Allah'ın bildiği,
bir rivayete göre yüz yirmi dört, diğer bir rivayete göre ise iki yüz yirmi dört bin
peygamberden baki ye kalan SADECE üç semavi din var.

Bunları söylerken dikkat edilecek çok önemli bir hususun da göz ardı edilmemesi
gerekmektedir.

Dini reformist bir yaklaşım ile din olmaktan çıkarmamakla beraber;
takva zannı ile mütaassibane bir tutum ve davranış ile yaşamayacak bir ütopya
haline de getirmemek gerektiğine inanıyorum.

Bence dünyanın gündemine girmiş olan acil ve zaruri içtimai meselelerin çözümünün
dışında İtikat, ibadet ve ahlak alanlarında selefin samimane içtihatları ile iktifa etmek
yeterde artar.

Bu alanlarda içtihat etmeye kalkmanın bidat kapılarını aralayarak nefsi mülahazalarını
efkar-ı ammeye enjekte edilmesinden başka bir işe yaramayacağına inanıyorum.

Benim yazılarımı takip etti iseniz sayfamda "Şeriat nedir? "

Başlıklı bir soru üzerine acizane yazmış olduğum bir yazı var zahmet buyurup inceler iseniz İlahi ile ilahi kaynaklı olan arasındaki ayırım ve değerlendirmeye dikkat çekmeye çalışmışım.

Âlemi İslam'ın bu gün üzerinde durması gereken en önemli konu bu olması lazım geldiğine inanıyorum.

İşte ilahi olan üzerinden ilahi kaynaklı içtihatlar yapılması gerekir.
İlahi olanın kutsiyeti ihlal edilmeden.

"ALLAHUMME ERİNEL HAKKE HAKKAN VERZUKNA İTTİBAEHÜ
VE ERİNEL BATILE BATILEN VERZUKNA İCTİNABEHU."

"YA MUHEVVİLEL EHVAL HEVVİL HALENE İLA EHSENİLHAL"

Amin, Amin Velhemdulillahi Rabbil Alemin Ve selamun Alel Murselin Velhamdulillahi Rabbil Alemin.

Sevgi ve Saygılarımla.
Allaha emanet olunuz.

Necdet Erem

Yazı 026 EDEP YAHU.

Edebiyat:

İnsanlara edepli olmayı, edepli yazmayı, edepli düşünmeyi, düşündüğünü edep ölçüleri içinde ifade etmeyi ders vermekle kalmayıp, edepli insan yetiştirip, edepli insan toplulukları oluşturmayı hedefleyen adından da anlaşılacağı üzere EDEP ilim dalının adıdır.

Edebiyatı sadece gönül meseleleri ve ütöpik hayat hikayelerine tahsis etmekle, zorlamalar sonucu uyaklı yazı yamaktan ibaret SANMAK, edebiyat adına cehalet, SAYMAK ise yine edebiyat adına cinayetten başka bir şey değildir.

Dini yazılar ki;

Hayata anlam kazandırıp, yaşamı yaşanmaya değer kılan, insanlar arasındaki ilişkileri sevgi, saygı, kardeşlik ve insan onuruna yakışır bir kalite ve kapasiteye kavuşturan, edebiyata edep ayarı yapan en önemli bir yazım alanıdır.

Edebiyatın geçmişine baktığınızda onu, nesir dalında Tefsir ve Siyerin bir kolu, Nazım dalında Tasavvufun bir uzantısı, Mensur alanında hitabet ve belağat açısından Vaiz ve Hatiplerin vazgeçilmez sanatı olarak görürsünüz.

Edebiyatı dinden ayrı düşünmek;

Onu insanlık için değerleri yıpratıcı bir törpü, mikrop üreten kokuşmuş zararlı bir bataklığa dönüştürmekten başka bir şey değildir.

Kim ne derse desin;

Din ilk insandan beri, insanların toplum hayatını düzenleyen, aralarındaki münasebetleri ahlak, adalet, sevgi, kardeşlik ve barış esasları üzerine tesis eden, ilk ve tek, sosyal, siyasal, felsefi, edebi, mantıki, iktisadi tüm bilimlerini çatısı altında bulandıran ve barındıran, hepsine insan onuruna yakışır yaşanabilir kurallar koyan vazgeçilmez ilahi kurumun adıdır.

Edebiyatı sadece yazım sanatı değil de yaşam tarzı gören ecdadımız, o günün yüksek eğitim öğretim müessesesi olan Medreselerin ilk girişinde; giren kişinin dikkatini çekebilecek görünür bir yere EDEP YAHUUU levhasını asarlarmış.

İstisnaları olmakla beraber, günümüzün, Allah'ı bilmeyen, hesabı düşünmeyen, büyüğünü saymayan, küçüğünü sevmeyen her şeyi kendisine hak sanıp, layık olmadığını isteyen, kendisine ait olmayana almaktan çekinmeyen, hayatı beslenme ve üreme adına mide ve uçkurdan ibaret zan eden, edepten mahrum insan geçinen mahlukları çarşıda pazarda, okulda sokakta gördükçe, sizi bilemiyorum amma gelecek adına korkuyor, üzerime düşen vazifelerimi de hakkıyla yerine getiremediğimden dolayı üzülüyor ve insanlığımdan UTANIYORUM.

Konuyu çok irdelemeden ve uzatmadan, Edep sultanlarından, edebiyatın başına taç olacak bir iki söz ile sözlerime son veriyorum.

Ehl-i irfan arasında aradım kıldım talep
Her hüner makbul imiş illâ edep illâ edep

EDEP NURLU BİR TAÇTIR LUTFU HUDADAN,
GİY OTACI KURTUL CÜMLE BELADAN.

Değerli dostlar konu hakkındaki yorumlarım edep sınırlarını aştı ise,

Edepsizliğimden dolayı ÖZÜR DİLERİM.
Edebe, Edebiyata, Ediplere, selam olsun.
Necdet Erem

Yazı 028 DÖRT TEMEL MAKSAT

Dört temel maksat (Makasıd-ı Erbaa) adına;
Kur-anda ve kur-anın asrımıza bakan tefsiri olan Risale-i Nur Külliyatında baştan sona kadar, tevhid ve tevhidin delilleri nazara verilmektedir.

En çarpıcı ve veciz ifade ise bir iğne ustasız olmaz,
bir köy muhtarsız kalmaz, bir harf kâtipsiz, manasız ve maksatsız yazılmaz ve yazılamaz,

Biz bu cihan paha, değerli sözleri kulağımıza hoş geldiği için çerçeveletip duvarlarımıza asmış olsak bile o sözlerde gizli olan bir iman umanının gizli olduğunu çoğunlukla göremiyoruz.

Aşağıda bu hakikat hazinesinden istifademizi ziyadeleştirmek adına satırlar arasından his edebildiğimiz kadar sırlarına intikal etmeye çalışacağız.

Rabbim yardımını yar etsin.
Hakkı ifade, hakikatten istifade imkanı ihsan buyursun.

Bir iğne ustasız olmaz sözünde Allah (cc) hazretlerinin San-i, sıfatını nazara vererek, yaratılmış olan her şeyin mükemmel bir sanat eseri olması hasebiyle "yaratılan her şeyin, yaratıcısını anlatan bir dil ve gösteren bir delil" olduğunu aklın nazarına vererek, akli iman etmeye ikna amacını hedeflemektedir.

Bir köy muhtarsız olmaz ve kalamaz, sözünden!
İdare ve otoriteyi nazara verip, kâinatın sahibi ve sani-inin var olup, mülkünün maliki olmasının yanı sıra, irade ve iktidar sahibi bir meliktir, her şeyden haberdar olmakla, her şeyi emir ve iradesine boyun eğdirmiştir.

Ve "Levkane fihima alihetun illellahu le fesedeta 21/22" sırrınca Allah'tan başka ilahlar olsaydı kâinat fesada uğrardı.

Ayeti kerimesini dikkatimize sunarken, her şeyin dizgini elinde,
her şeyin anahtarı yanında, mekândan münezzeah acizden müberra bir hâkimi mutlak olduğunun altı çizilmekte.

Bir harfin kâtipsiz yazılamayacağı ve olamayacağı iddiası ise hâkimiyet ve irade ile beraber ilim ve marifet sıfatları da dikkate sunulmaktadır.

Yani özet olarak:
İğne, sanata,
muhtar, idare ve otoriteye,
harf ise ilim ve marifete, dikkatlerimizi çekmekte olup;

Kör tabiatın, sağır tesadüfün, zerresinden küresine varıncaya kadar,
sonsuz bir ilim, kudret ve sanat izleri bulunan mahlûkatın icadında hiç bir tesirinin olmadığını ve olamayacağını gündüzün güneşi gösterdiği gibi kör gözlere dahi göstermektedir.

Bundan hareketle!
Başta Allah (cc) hazretlerinin kelim sıfatının tecellisi olan Kur-anı muciz-ul beyanımız ve kudret sıfatından tezahür etmiş olan kainat kitabının her zerresi üzerinde akıl gözü ile Lailaheillallah kelime-i tevhidi tayyibesinin görülmesi gerektiğidir.

Çünkü Allah aklı;
"Kunutu kenzen mahfiyyen fe helektul helke liye-rifun"
"gizili bir hazineydım istedim ki bilineyim" sırrı üzerine yarattığına göre!

Her akıl sahibinin,
Allah'ı tanıma mecburiyeti vardır.

Büyük Üstadlarımız;
" hilkatın gayesi imanı billahtır "
derken makasıdı erbaanın birinci esası olan tevhidin altını çizmiştir.

Demek ki;
Tevhidin idrak ve ilanı, akıl sahipleri için insanîyetin olmazsa olmazıdır.

Risalet ise!
İnsanın fitri iman ihtiyacının, Allah'ın istediği istikamette ıslah ve terbiye edilmesi anlamını taşır.

Akıl her ne kadar Allah'ı bilmeye müsait yaratılmış ise de;
Allah'ı cc. zati ve subuti sıfatları ile bilmek, şirkten kurtulmak, ancak ve ancak rahle-i risaletten alacağı ders ile mümkün olabilir.

Nitekim peygamberden ders almadan inanma ihtiyacını gidermek üzere yapılmış bulunan tapınmalar totemizm ve sair batıl dinlerin ortaya çıkmasından başka bir işe yaramamıştır.

Yani yabani bir meyve ağacının meyvelerinin yenilebilir bir vasıf kazanması, ona mahir bir ziraatçının yapacağı aşığı mecbur kıldığı gibi, inanan kişinin inancının cennet ve rıza-i ilahi meyvesini verebilmesi için risalet rahle-i tedrisinden ubudiyet dersini almış olması lazım gelir.

İşte Lailaheillallah demenin iman,
Muhemmedenresuallah demenin de din ve dini mesuliyetlerin kabulü anlamına gelmesi.

Ubudiyet ise,
İnsanın Allah (cc) ile olan münasebetleri, nimetlerine karşı külli bir şükür, nefsin hayvani arzularından ıslah ve terbiyesi, sağlığın ve ahlakın koruma altına alınması, Allah'a inandığının göstergesi ve vadi ilahiye itimadını ortaya koyması gibi birçok maksat ve maslahatları içine alır ki İman ibadetsiz düşünülemez.

Ve maalesef kurtuluş vesilesi olamaz.
İşte yaratılmış olan her şeyin bir vazife ve yaratılma amacı olduğu gibi, insanın rabbine karşı vazife-i asliyesi iman, ubudiyet ve duadır.

KURALI BULUNMAYAN KURUM OLMADIĞI VE OLAMAYACAĞI GİBİ MESULİYETİ VE YAPTIRIMI OLMAYAN DİN DE YOKTUR VE OLAMAZ.

Haşır ve adalet ise!
Hayata ve yukarıda sayılanlara anlam kazandıran, kişinin yaptıklarının iyi veya kötü, hayır veya şer, faydalı veya zararlı her şeyin ve her işin karşılığının görüleceğine inanmak ve inandığı doğrultuda yaşamasını sağlayan en önemli bir iman esasıdır.

Ahret inancı olmadıktan sonra diğer bütün esaslar lüks ve fanteziden başka bir anlam ifade etmez.

Yani zalim izzetinde mazlum zilletinde buradan göçüp gidecekse! ..

Zalimler cehennemde, dünyada yaptıkları zulümlerin hesabını vermeyecekse!
Mazlumlar mağduriyetlerinin karşılığını almayacaksa!
İnanmanın zarardan başka ne faydası olabilir?

İşte dört temel maksattan anlamamız gereken özet.

Allah akıl verdiğiinden imanı, iman edenden, Peygambere uymayı ve Peygamber mesajını bütün insanlara ulaştırmayı, Allah'a karşı muhabbet ve korku içinde vazife-i ubudiyeti edayı, hayata anlam kazandıran zalimin zuhluna dur deyip mazlumu da mağduriyetinden dolayı mükafat göreceğinin inancı ile sabırlı kılan ahiter inancı,

istisnasız her insanını veya insan sıfatlarını haiz her canlının vazgeçilemez, terk edilemez en önemli vazifesidir.

Onun için bence dini telkin ve tavsiyelerde üzerinde durulması ve sadece isimleri ile geçiştirilmemesi gereken çok önemli esaslardır.

Necdet Erem

Yazı 030 Sen Safa Geldin.

Ey gönüller sultanı sen sefa geldin.
Kutlu olsun insanlığa, dünyayı bir daha teşrif edişin.

Her asrın çorak topraklar gibi çatlayan dudaklarına,
Firdevs cennetinin havz-ı kevserinden bir kadeh muhabbet şerbeti sunduğun gibi,
şu asrın yanmaya yüz tutmuş ciğerlerini serinletmek için engin şefkat denizinden bir tas
ab-ı hayat sun.

Ey "Levlak-e levlak lema halektul eflak"
hitabına mazhar şanlı nebi,
nurunla şadan eyledin cümle âlemi.

İşte yine bir "gece isneyn" gecesinin nurlu iklimine girdik,
kutlu mesajınla kendimize geldik,
yeniden dirildik.

Ensar ve muhacirin âşıkane yolunu gözledikleri gibi,
bu asrın dertli gönüllüleri de "Tale-al bedru aleyna" türküsünü söyleme heyecanı içinde
dünyanın dört bir yanında seniye-i veda tepelerinde yolunu gözlüyorlar.

Yıllardır nar-ı nemrut'tan daha şiddetli,
yirmi birinci yüzyılın küfür ve ilhad ateşinde yanmamak için,
Kur-an'ın nur pınarlarından beslenen,

Senin ifadenle,
asırların arkasından selam gönderdiğin,
Kardeşlerinin,

İstirhamlarımızı kabul buyurur isen,
biz evlatlarının başlarını okşayıp sırtlarını sıvazlaman için,
Gar-ı hıradan beşerin bahtına doğduğun gibi,
asrımızın küsuf tutmuş semasından,
Bir daha doğ.
Ya Resullallah.

Doğ ki!
İslâm burcundan Kur-an güneşi tekrar parlansın.

Doğ ki!
Küfür denizi,
Sava gölü gibi kuruyup yere batsın.

Mecusi'nin ateşinden daha eski ve daha muzır,
zulüm ateşi bir daha yanmamak üzere sönsün.

Bir daha doğ.
Bir daha doğ ki!
Ya Nebiyallah!

Tiranların tahtı sarsılıp kisraların saray sütunları,
müşriklerin putlarıyla beraber yere serilsin.

Bir daha doğ ki!
Ya Habiballah!

İnsanlığın kararan bahtına nur serpmek için,
ellerinde gönöl gülzarlarından derilmiş muhabbet gülleriyle yolunu bekleyen şu asırdaki
gözü yaşlı,
Gönlü kırık,
Boynu bükük,
Ümmetlerin de kendilerini ifade edebilme imkânına kavuşsun.

Bütün bu ümit ve temenniler içinde dünyayı teşrif buyurduğun şu veladet gecesinin
sene-i devriyesini vesile kılarak hep bir ağızdan,
yüreğimizin ta derinliklerinden,
bütün samimiyetimiz ve olanca hasretimizle,
hıçkıra, hıçkıra,

“Esslatu vesselamu aleyke ya Resulallah,
Esslatu vesselamu aleyke ya Habib allah,
Esslatu vesselamu aleyke ya Seyyidel evvelin ve ahirin,”

diyerek bu mübarek geceyi kadi-ul hacat ve mucibud-daavat olan Allah (cc.)
hazretlerinden dünyaya sulh ve sükûnet bütün insanlığa hidayet ve mağfiret vesilesi
kılmasını diler ve dilenirim.

Necdet Erem

Âlemlere rahmet olarak yaratılmış olan Hz. Muhammed Mustafa (Sav.) Efendimin
dünyayı teşrif buyurmasının sene-i devriyesi bütün insanlığa sevgi, kardeşlik, barış,
mutluluk, sulh ve şükûn vesilesi olması dileğiyle İnsanlık adına asırların ötesinden
HOŞGELDİN EY GÖNÜLLER SULTANI diyor Seyyidul Enama Hasret ve muhabbetimi arz
ediyorum.

Necdet Erem

Yazı 031 Çok Düşünmek Lazım

Düşünmek lazım!

Ama neyi ne zaman nereye kadar düşünülmesini bilmekte düşünmek kadar önemli bir bilgi olsa gerek.

Amaç, hedef ve sınırı belirlenmeden düşünülen şeyler insana dert ve sıkıntı vermenin dışında bir şey kazandırmayacağı gibi, sahibini umutsuzluğa düşürmekten başka bir işe yaramaz.

İnsan olarak doğru düşünmeyi becerebilseydik, hayatı kendimize zindan edermiydik?

Doğru düşünebilseydik!

Kâinattaki bunca sanat, hikmet, kudret eserlerini tabiat denilen ne olduğu belirsiz şuursuz, ilimsiz, sel gibi akan anasırı erba-a denilen hava, su, toprak, ışık(ısı) denilen dört maddeye havale edebilirmiydik?

Düşünebilseydik!

Özellikle insanlığı düşündüğü zan eden DÜŞÜNÜRLERİMİZ doğru düşünme bilseydi!

Bunca zorluklarına katlandığımız hayatımızı ahretin inkarıyla sonunu SIFIR olan dramatik bir sahneye çevirme çabası içinde olabilirlermiydi?

Hayata anlam kazandıran ve yaşamı, yaşanmaya değer kılan, cennet ve ebediyet müjdelerine bu kadar ilgisiz kalmakla yetinmeyip, bunca kin ve nefretle düşmanlık edebilirlermiydi?

Evet, düşünmek lazım!

Zaten aklın en belirgin özelliği ve veriliş maksadı düşünmek değilmi?

Evet, değerli dostlar ben de, Ünlü düşünür DESCARTESİN "Düşünüyorum isem öyle ise varım sözüne". sonuna kadar katılıyorum.

Çünkü içinde ölümsüzlük arzu ve isteği olan, hiç bir şeyle tatmin ve mutlu olmayan, akıl, mantık, idrak, irade ve ilim, sahibi olup, hafıza ile geçmişe, hayal ile geleceğe bakan bir ruh sahibi için sonuç olarak YOK OLACAGINA İNANMAK ZORUNDA KALMAKTAN DAHA DEHŞET VERİCİ BİR AZAP olabilirmi diye soruyor ve düşünmek lazım diyorum.

Düşünceyi doğal ihtiyaçların tetiklediği güdüsel bir refleks olmaktan kurtarmak için, hayatın mahiyetini, sonunu ve sonucunu düşünmek lazım.

Düşünce yeteneğimiz ile İNSAN OLDUĞUMUZA GÖRE hemde ÇOK DÜŞÜNMEK LAZIM.

Necdet Erem

Yazı 032 MUHALİ TALEP

“MUHALİ TALEP KENDİNE ZARARDIR.”

İmkânsızın peşinden koşmak, zaman kaybından başka bir işe yaramayacağı gibi, elde edilebilecek olanı da kaybetmekten başka bir şeye yaramaz.

Ben şahsım adına diyeyim.

Allah kabul ederse!

Sıradan düz bir Müslüman olduğuma inanıyorum.

Bütün mücadelem bu halimi koruyabilme mücadelesidir.

Vahdet-i Vucut, Vahdet-i Şuhud, bizim neyimize.

Yediğimiz haram.

İçtiğimiz haram.

Duyduğumuz haram.

Gördüğümüz haram.

Haram beyderinde harman olmuşuz.

Bir de kalkmış kimlerle boy ölçüşürüz.

Pire bile değilken, samanın süsü Kartallığına özeniriz.

Özenelim.

Bu güzel, ama o olduğumuzu zan etmek ve o olduğumuzu iddia etmek yanlış olmaz mı?

Tabi bunları söylerken, dünya hayatı, sevgisiz, sevdasız ve sevgilisiz değil.

Hilkatin gayesi muhabbet olduğu gibi meyvesi de muhabbettir.

Her şey ve herkes muhabbetle bir araya gelir.

Muhabbet devam ettiği müddetçe bir arada kalır ve kalabilir.

Sevgi en büyük servet, idrak en büyük bir devlet, sabır en güçlü bir silahtır.

Allah kalbimizi aşksız, aklımızı idraksiz, irademizi marufu emir, münkeri nehiy, hakka riayette sabır, hakikati neşirde gayretten mahrum bırakmasın.

Biz zaf, acz ve meyli menfaat duygularımız ile materyalist mantığın te-siri altında; aşk duygumuzu şehvet girdabından koruyup İlahi aşka ne kadar dönüştürebiliriz bilemiyorum.

Allah'ı hakkı ile sevmek mümkün değil.

Amma Allah için Allahın sevdiklerini sevebilirsek sanıyorum aşk adına imtihanı kazanabiliriz.

Necdet Erem

Yazı 034 Röportaj.

Röportaj.

Üyesi olduğum Antoloji sitemizin bir gurubunda benimle yapılmış olan bir röportaja vermiş olduğum cevaplardır.

Özel olanların dışındaki soru ve cevaplar okuyucu dostlarımla da istifade edebileceği önemli konuları ihtiva ettiğine inandığım için özel de olsa bu röportajı siz değerli dostlarımla paylaşmayı uygun gördüm.

Teşekkür ederim.

Ve Alykm SIm,bilmukabil efendim..Olumlu yanıtınız için çok teşekkür derim..Eğer istemediğiniz,değiştirmek ya da eklemek istediğiniz sorularınız olursa istediğiniz değişiklikleri yapabilirsiniz..

Cvpları özelime gönderirseniz ben de gruba dağıtırım..

SORULARIMIZ

1-İsminiz nedir? Neden bu nicki seçtiniz?

İsmim Necdet EREM Antolojiye ilk üye olduğumda ÜLKEMİN DELİSİYİM nikini kullanıyordum. Şuan nik kullanmıyorum.

2-Doğum tarihiniz ve yeri?
30/08/1952 BİTLİS

3-Medeniz haliniz ve mesleğiniz nedir?

Evliyim.
Mesleğim Harita teknisyenliğinden emekli.
İnşaat firmalarında Koordinatörlük.

4-Hobileriniz ve fobileriniz nelerdir?

Kitap okumak, Dini, Tarihi, Sosyolojik, Psikolojik konularda sohbetler etmek.
Şiir, felsefi ve pedagojik yazılar yazmak.
Kadere inanan keder etmez.
Allah'tan korkmanın başkalarından korkmasına gerek olmadığından dolayı, Allah'ın rızasını kaybedip cehennemlik olmaktan başka fobim yok sayılır.

5-Hayatta hedefleriniz nelerdir? Ve siz ne kadarını gerçekleştirebildiniz?

Yaşım itibariyle hayatım adına koymuş olduğum hedeflerimin çoğunu gerçekleştirmiş bulunmaktayım.

Bundan sonraki hedefim.
Bugüne kadar yaptıklarımı koruyarak daha ileriye götürebilme umut ve beklentisi.

Benim insan için özel bir tarifim var.
Herkesin katılmasını beklemiyorum.
Yanlığı veya doğrusu ile bana ait bir söylem.

İNSANI İNSAN YAPAN EN ÖNEMLİ ÖZELLİK, NESLİ İÇİN YAŞAMA SEVDASIDIR.

İNSANI İNSANİ DEĞERLERDEN UZAKLAŞTIRAN İSE; SADECE NEFSİ TATMİN İÇİN RAHAT VE LEZZET DÜŞKÜNLÜĞÜDÜR.

Hayatımı İnsana adadım.
Ve İnsanlık için yaşadım.
Bakiye-i ömrümü bu uğurda tüketmek isterim.

6-Örnek aldığınız bir kişilik var mı?

Örnek aldığım Çok kişi var.
Yaşatmak için yaşamayı unutmuş, insanlığa hizmeti hayatının gayesi haline getirmiş herkes başımın tacıdır. Hepsinden alacağım çok ders ve hisseler olmakla;

Başta Hz. Muhammed Mustafa (sav.) ve bütün peygamberan'ı izam, Sadat-ı kiram, ulema-i fiham, günümüz itibariyle, aşrın aksiyoner insanları ve beyin yapıcılarından olan Üstad Bediüzzaman Said NURSİ, Seyyid KUTUP, Said HAVVA, Hasan ELBENNA, Ebulala EL MEVDUDİ;

Aşk ve muhabbetin sembol ismi Mevlana Celaladdin-i rumi, Taptuk gülzarının nadide çiçeği Yunus EMRE, Hünkar Hacı Bektaş-i veli, kurtuluş savaşımızın manevi mimarı, enerji kaynağı, milletimizi ölüm uykusundan uyandıran dertli vatan şairimiz Mehmet Akif ERSOY ve minnet ve muhabbet duyduğum daha niceleri.

7-Şiir yazar mısınız yoksa okuyucu musunuz?

Şiir yazarım.
Bin civarında şiirim var.

8-Şiir yazıyor iseniz hayatınızdaki önemi nedir?

Şiiri iletişim dili olarak kullanmayı Severim.
Aynı zamanda, ruha incelik, ifadeye kıvraklık, zekâyâ keskinlik davranışa isabet ve mülayemet kazandırdığına inanırım.

9-Sizi etkileyen kitap ve film hangisi ya da hangileridir?

Kitap olarak Kerim kitabımız Kur-andan sonra Risale-i Nurlar başlıca istifade kaynağımdır.

Bunun yanında fıkıh, siyer, tefsir gibi ciddi kaynak kitaplardan istifade ederim.

Sinema kültürüm var denilemez.
Sinemaya gidemediğim gibi, TV. bile seyretmeye zaman bulamadığımı söyleyebilirim.

10-Kitapların hayatınızdaki önemi ne kadardır ve senede kaç kitap bitirebiliyorsunuz?

Kitaplarımın hayatımda ki rolü anlatamayacağım kadar büyüktür.

Çok kitap okumaktan ziyade, okuduklarım üzerinde mütalaalar geliştirmeyi severim.

Yeni düşünceleri yeni söylemleri tercih ederim. Taklitçiliği sevmem.

Tüm birikimlerimin ve söylemlerimin bana özgü olmasına özen gösteririm.

11-Söylemediklerinizden dolayı hiç pişmanlık duyduunuz mu; şu anda kime neyi söylemek isterdiniz?

Söylenmesi gerektiği yerde söylemediğim veya söyleyemediklerimden her kes gibi bende pişmanlık duyarım.

Bu içgüdüsel bir haldir.

Fakat çoğunlukla düşündüklerimi gerekli olduğu yer ve zamanda söylerim.

Önemli olan her düşündüğünü söylemek değil.

Önemli olan; Doğru yerde, doğru zamanda, doğru muhatabı bularak doğru bir tarz, doğru bir üslup ve kabul edilir bir tonda söylemek istediğini söylemektir.

Yoksa konuşmuş olmak için konuşmak;

Zaman, değer ve dost kaybindan başka bir şey değildir.

Dinlenmeyecek sözü söylemek, yapılmayacak veya yapılamayacak işi buyurmak kişiyi sevimsiz hale getirmekten başka bir işe yaramaz.

Benim dostlarıma medeni cesaret adına yine kendime ait bir tarifim var;

Medeni cesaret: Doğru olduğuna inandığı fikrini söyleyebilmek, hakkını, meşru ve makul ihtiyacını usulünce isteyebilmenin adıdır.

12- Hayatımda olmazsa olmaz dedikleriniz nelerdir?

Hayatımda olmazsa olmaz dediğim.

Hayata ve hayatıma anlam kazandıran onlarsız hayatın hayat olmaktan çıkıp sadece hamallık olduğuna inandığım. İMAN, İBADET VE HAK YOLDA İNSANLIGA HİZMETTİR.

13-Sizi En Çok Etkileyen Ayet ve Hadis?

Beni etkileyen ayet ve hadisleri saymak mümkün değil.

Yerine ve zamanına göre üzerinde yoğunlaştığım her ayet ve her hadis benim için hayati önemi hazidir.

Amma "Leked halaknel insane fi ehzeni takvim". Ve

"Ve-bud rebbeke hatta ye-tiyekel yekin". Ayetlerinin yeri tartışılmaz.

14-Keşke dediğiniz ve hala pişmanlık duyduğunuz bir olay var mı?

Keşke demeyi sevmem.

Hatırladıkça hasretini ve pişmanlığını duyarak keşke dediğim herhangi bir olay hatırlamıyorum.

Çünkü "ŞERRUN NEDAMETİ YEVMEL KIYAME" hadisince değil kıyamette; dünyada dahi keşke dememeyi kendime prensip edinmiş bir yapıya sahibim.

“MEN AMENE BİL KADER EMİNE MİNEL KEDER” der Rabbimin takdirine razı olup rahatı bulur KEŞKE deyip FAYDASIZ OLAN pişmanlık ile kadere taş atmam.

Fakat geçmişteki hatalarımı yok sayarak aynı hatalara da davetiye çıkarmam.

Geçmiş herkes için, hayat adına değerlendirilmesi gereken zengin bir bilgi işlem merkezidir.

HATALARINI GÖRMEYEN GELECEK ADINA AYNI HATALARDAN KURTULMA ŞANSINA SAHİP OLAMAZ.

15-Dışarı çıkarken en çok kendinizde dikkat ettiğiniz şey nedir?

Aptessiz çıkmamaya dikkat ederim.

Yalnız yürüdüğüm zamanlar düşüncelerimde derinleşmeye çalışır, zihnimi meşgul eden soru ve sorunlarımla ilgilenir, yazı ve sohbetlerimi hayalimde canlandırır, hata ve noksanlarımı ıslah ile yeni söylem ve izahlar geliştirmeye çalışır zamanı faydalı şeylerle değerlendirmeyi tercih ederim.

ZAMANIN İNSAN İÇİN ÇOK ÖNEMLİ OLDUĞUNA İNANIR, BOŞ GEÇİRMEMESİ, GEREKSİZ VE KIYMETSİZ ŞEYLER İLE İSRAF EDİLMESİNİ KABUL EDEMEM.

16-En çok neler size tebessüm ettirir?

Somurtmayı sevmediğimden özel olarak neye tebessüm ettiğimi veya edebileceğim hakkında bir şey yazamayacağım.

Amma genelde şen bir insanım.

KAHKAHAYI SEVMEM AMMA TEBESSÜMSÜZ DE KALMAM.

17-En.... diye devam eden sinir olduğunuz ve dayanamayıp kızdığınız hareket?

Soruyu net olarak anlayamadım.

Yorum yaparak cevap vermeyi de istemiyorum.

18-Beni anlatıyor dediğiniz bir türkü ya da şarkı sözü paylaşır mısınız?

Türk sanat müziği ve halk müziğine karşı gençlik yıllarımdan kalma ilgi ve sevgim var.

Birçoğunda kendimi bulurum.

Fakat uzun zamandır özel olarak ilgilenmediğimden dolayı net olarak bir şey söyleyebilecek durumda değilim.

19-Bu soru bana sorulmasın diye çekindiğiniz bir soru var mı?

Sorular sorunlardan kaynaklanır.

Ciddiyet içinde sorulan her soru benim için çok önemlidir.

Soru mantıklı!

Sonrada samimi olduktan sonra, SORU SORUN DEĞİL.

Korktuğum soru, ciddiyetsiz insanların BELDEN AŞAĞI VURMA DÜŞÜNCEİ içinde gayri ciddi ve lâubalîyane GEVEZELİKLERİDİR.

Bunlardan da korkmam ama kırıcı olurum diye sıkılır ve üzürlüm.

20-Kişisel özellik olarak kendinizde beğendiğiniz ya da beğenmediğiniz huy ya da davranışlar nelerdir?

Sabırlı ve hoşgörülü olduğuma inanıyorum.
Doğru sözlüyüm.
Yalanı asla sevmem,
Çalışkan ve gayretliyim.

Hiçbir işimi yarım bırakmam ve işini yarım bırakanlardan da hoşlanmam.

Bunlar güzel meziyetlerdir.
BUNLARDAN DOLAYI BANA BUNLARI VEREN RABBİME MİNNETTARIM.

Beğenmediğim huylarım olmaması mümkün değil.
Ama bilenmiyorum.

Herhangi kötü bir alışkanlığım yoktur.
Yukarıda meziyet olarak görüp saydığım özelliklerim belki günümüz itibariyle bazı zararlar görmeme sebep olabiliyor.

Amma bunlardan da şikayetçi değilim.

21-Sizce mantık mı? Duygu mu?

Ben his ve duyguların yanılıcı olduğuna inanırım.
Amma his ve duygular olmazsa hayatın tadı ve lezzeti de olmaz.

Elbette ki mantık diyorum.
Amma his ve duygular da yok sayılamaz ve sayılmamalıdır.

22-Sabırlı biri misinizdir? Yoksa beklemeye tahammülü olmayanlardan mı?

Sabırlı olduğumu zaten yukarıda da belirtmiştim.

Sonuna kadar beklerim.
AMMA HERKES GİBİ BENİMDE BEKLETİLMİYİ SEVDİĞİM SÖYLENEMEZ.
BEKLEMİYİ SEVMEDİĞİM İÇİN BEKLETMEMEYE AZAMİ DİKKAT GÖSTERİRİM.

Necdet Erem

Yazı 035 Haz. Muhammed Sav.'in Hayat Özeti.

Vema erselnake illa rahmetellil alemin Enbiya 21/107
Sırrının mazharı Hz. Muhammed (Asv) in hayat özeti.

Resul-i Ekrem (s.a.v.) efendimiz, neseb itibariyle peygamberlerin babası Hz. İbrahim'in (as.) muhterem refikası Hacer validemizden doğma, Allah'a adanma şerefine haiz, Hz. İsmail'in (as.) soyundan olup, arada geçen babalarından yedi dedesinin adları şunlardır.

Merre, Kelab, Kusay, Abdimenaf, Haşim, Abdulmuttalip ve Abdullah'tır.

Efendimizin muhterem babası Abdullah, zemzem suyunun bulunması esnasında babası Abdulmuttalib'in bir duası ve bu duanın kabulü neticesinde dedesi Hz. İsmail (as) gibi Allah'a kurban olarak adanmış, Ancak çekilen kur-a sonucu yüz deve fidye karşılığında kurtulmuştur.

Bu asil pak ve necip soydan, Efendimiz (miladi) 571 - 20 Nisan tarihinde Mekke'de Arabi Rebi-ul evvel ayının on ikisine denk gelen bir Pazartesi gecesi seher vaktinde dünyayı teşrif buyurdu. (Arapça tabiriyle "gece isneyn gecesi") Mevlit yazarı Süleyman Çelebi'nin tarifi ile "Ol saatte doğdu ol sultanı din nura gark oldu semavatu zemin"

Efendimizin muhterem babası Abdullah, yine Mekke'nin soylu ailelerinden olan Veh-b bin Abdi Menafın kızı Hz. Amine validemizle evlendiğinin ilk aylarında Şam seferine giderken Medine'de hastalanarak irtihal etmişlerdir.

Babasını dünya gözü ile hiç görmemiş olan efendimiz; (Sav.) dünyayı teşriflerinde insanlığın kaderini değiştirecek olan kutlu doğum gecesinde bazılarını aşağıda sayacağımız şu harika haller vuku bulmuştur.

Çok parlak bir yıldız doğdu.

Kısra'nın sarayının on dört sütunu yıkıldı.

Bin seneden beri sönmemesine azami dikkat gösterilerek yakılan Mecusilerin ateşi söndü.

Kabe içindeki perçinli putlar yıkıldı.

Sava gölü kurudu. (Vs.)

Efendimiz yukarıda zikrettiğimiz tarihte dünyayı teşrif buyurduktan sonra bir hafta kadar annesi Amine tarafından emzirilip; amcası Hz. Hamza'yı da emzirmiş olan Ebu Lehebin cariyesi Süveybe tarafından günlerce emzirildi. Ta ki, Sad kabilesinden Halime isimli sütanneye verilinceye kadar.

Birçok harika haller ile dolu olan bebeklik dönemi içinde geçen dört yıl sonra Mekke'ye ve annesine kavuşur.

İki yıl gibi kısa bir süre, anne şefkat ve muhabbetiyle mesrurane yaşarken, annesi, Efendimizin babası Abdullah'ın Medine'de bulunan kabrini ve akrabalarını ziyaret etmek üzere Efendimizi de yanına alarak dadısı Ümmü Eymen'nin refakatinde Medine'ye doğru son yolculuğuna çıktı.

Medine de hastalanarak dönüş yolu üzerinde Ebva denilen bir köy yakınlarında amansız hastalığına yenik düşerek Allah'ın Habibini Allah'a emanet ederek, Allah'a yürüdü.

Şairin dediği gibi(Ey Ebva da yatan ölü, Bahçende açıldı dünyanın en güzel gülü.)

O gülü Muhammedi'yi doya, doya koklamadan efendimizi altı yaşında iken dedesi Abdulmuttalib'in himayesine bırakarak her fani gibi şu fani âlemi terk edip âlemi ervaha göç etti.

Abdulmuttalib Muhammed adını verdiği ve canı gibi sevdiği ciğer pasesi torunu Hz. Muhammedi (Sav.) şefkat kanatları altına alarak 578 tarihinde seksenini aşkın bir yaşta emaneti diğer bir şefkat kahramanı merhamet abidesi olan oğlu Ebutalibe devrederek hakkın rahmetine kavuştu.

Bu arada efendimizde sekiz yaşlarında bulunmakta idi.

Ebutalib efendimizin amcası.
Hz. Ali'nin (ra.) babası olup, dargelirli ama gönül zengini bir insan idi.

Efendimiz (Sav.) on iki yaşında iken amcası ile birlikte ilk seferini Şam'a yapmış, Fakat Şam ile Kudüs arasında Busra denilen bir bölgede yaşamakta bulunan Bahira adındaki bilge bir rahip tarafından fark edilerek; Yahudilerin zarar verebilecekleri endişesiyle yoldan geriye döndürülmüştür.

Efendimizin o güne kadar fark edilen peygamberlik alametlerinin başlıcalarını şöyle sayabiliriz.

İki omuzu arasında irice ve kırmızımtırak üstü tüylü nübüvvet mührü denilen bir benin bulunması.

Bir bulutun başı üstünde devamlı olarak takip etmesi.

Gittiği her yerde huzur ve bereket görülmesi.

Putlarla yemin etmemesi, onlara tapınmaması ve onları hiç sevmediği gibi onlardan nefret etmesi.

Ahlakındaki yükseklik, güzellik ve dürüstlük.(Vs.)

Peygamber efendimiz (sav.) yirmi yaşlarında iken Mekke'de yabancı tüccarlara zulüm edenlere engel olmak üzere Mekke'nin ileri gelen saygın yaşlılarından teşekkür eden Hılfil fudul'a (fazılların yemini) üye olarak alındı ve birçok zalimin zulmüne dur denildi.

Efendimiz ikinci seferini Mekke'nin soylu ve zengin hanımlarından olan Hüveylid'in kızı Hatice'nin mallarını satma ve ticari işlerini takip etme adına yine Şam'a yaptı.

Şam seferinden sonra Hatice'nin itimat ve muhabbetini kazandığından yakınları tarafından evlenmeleri için girişimlerde bulunuldu.

Efendimiz 595 yılında ilk evliliğini yirmi beş yaşında iken, kırk yaşında bir dul olan Hz. Hatice validemiz ile gerçekleştirdi.

Bu mutlu ve bereketli izdivaçtan, Kasım, Zeynep, Rukiye, Ümmü Gülsüm, Fatıma, Abdullah adında altı çocuğu dünyaya geldi.

Otuz sekiz yaşına kadar geçen nurlu ve bereketli harika hallerle dolu bir yaşamı müteakip, artık ilahi iltifat semanın kapılarını Habibine aralamaya ve kutlu vazifenin

mesajlarını vermeye başladı.

Sadık rüyalar bir birini takip ederken, insanlardan uzaklaşıp yalnız kalma arzusu onu (Sav.) nübüvvet nurunun sağanak, sağanak geleceği Hira'ya doğru çekiyordu.

Gaipten duyduğu sesler ve gördüğü ışıklar ona kırk yıllık o nezih olgunlaşma sürecinin şecere-i Tuba-i cennet meyvesini insanlığa sunmaya hazır bir hale geldiğinin müjdesini veriyordu.

Şair bu kutsi hadiseyi şöyle ifade eder.
"kırk yaşına girdi Ahmet, Peygamber oldu Muhammed"

Ramazan ayının on altıncı gecesi geride kalmış idi,
Efendimizin dünyayı teşrif buyurduğu gibi, yine bir pazartesi yine bir seher vakti idi.
Bülbüller sazda, güller niyazda, ağaçlar namazda, kâinat ise "İKRA" ilahi mesajına mazhar olmanın mutluluğu ile sonsuz bir hazda idi.

Ve semanın kapıları aralanıyor.

Cibrili Emin ilk ilahi mesaj olan Alak Sure-i celilesinin beş ayeti kerimesini insanlık âlemini temsilen beşere tebliğ edilmek üzere, efendimize okutarak yirmi üç yıl devam edecek olan kutsi vazifesinin ilk adımını atıp, ilk emanetini teslim ediyordu.

İsa As.dan buyana zulmetlerle kararmış olan beşeriyet ufkuna, Muhammet (Asv.) burcundan Kur-an güneşi doğuyor ve artık kıyamete kadar insanlığı saadeti dareynle (iki dünya saadeti) müjdeliyordu.

"Yaeyyuhel mudessiru * kum feenzir" " Müdessir 74/1-2" emriyle artık olgunlaşma döneminin bittiğini, olgunlaştırma vazifesinin başlama stardını veriyordu.

Bütün insanlığın dünyevi ve uhrevi saadet ve mutluluğuna esas teşkil edecek olan ilahi talimatların tatbikatı ile dolu yirmi üç yıl sürecek olan peygamberlik hayatı, müşriklerin tahammül edilemez ağır baskıları altında yokluklar, kıtlıklar, hicret ve savaşlarla 632 tarihine kadar bütün insanlık âlemine, "İMAN ETMEDİKÇE CENNETE GİREMEZSİNİZ, BİRBİRİNİZİ SEVMEDİKÇE DE GERÇEK MANADA İMAN ETMİŞ SAYILAMAZSINIZ".

" BİR İNSANI KATLEDEN BÜTÜN İNSANLARI KATLETMİŞ GİBİDİR."

MÜ-MİN, İNSANLARIN ELİNDEN VE DİLİNDEN EMİN OLDUĞU KİMSEDİR.

Diyerek Kendisi gibi sevgi ve şefkat kahramanı nesillerin insanlık sahnesinde yer alabilmesi için cihan paha sözleri ve takdire şayan örnek davranışlarıyla insanlara kardeş olmalarını ve kardeşçe yaşamaları gerektiğini telkin ve tavsiye ediyordu.

Evet,
O şerefi nev-i insan ve ferid-i kevn-i zaman
altmış üç yaşında
Medine-i münevvere'de,
Allahümme errefikul ala,
diyerek bizleri ötede karşılamak üzere,
bu dar-ı faniden, baki aleme intikal ederken,

kıyamete kadar insanlığın güzidelerinin gönlünde otağını kurup Rabbini tercih etti.

Gönlümüzden değil ama aramızdan ayrıldı.

Rabbim şefaatine nail eylesin.
Amin.

Necdet Erem

VE NEDE KİMSENİ GÜCÜ BU MİLLETİ DÜNYA DEMOKRASİ STANDARTLARINDAN MAHRUM ETMEYE YETMEYECEKTİR.

TÜM AYRINTILARI İLE DEŞİFRE OLMUŞ SES KAYITLARI, BELGE VE BİLGİLER, SUÇ DELİLLERİ İLE SUÇÜSTÜ YAKALANMIŞ OLAN BU ÇUNTACILARI MASUM GÖRÜYÖR VE GÖSTERMEYE ÇALIŞIYOR İSENİZ SİZİN İÇİN DE SÖYLENECEK FAZLA BİR ŞEY OLDUGUNU SANMIYORUM.

Şu yazıma cevap olarak TSK'yı sahiplendiğini belirten bir yazı yazan dostumuza bizim TSK düşmanı olmadığımız ve olamayacağımızı belirten ve gerçek manada TSK dostluğunun TSK'yı içindeki zararlılardan arındırmak olduğunu izah eden cevabi yazım da aşağıya kopyalanmıştır.

..... dikkatine.

Elbette her millet en az Türk Milleti kadar geleceğinin güven kaynağı olan Ordusunu sever ve sevmelidir.

Orduyu sevmek ordu içinde ordunun meşruiyet, izzet, şeref ve güvenilirliğini tartışmalı hale getiren çeteler Milletin emanet vermiş olduğu silahı millete karşı kullanmaya başlayınca buna da dur demeli ve ordu kendisini bu illetlerden ve zararlı yapılanmalardan soyutlamalıdır.

Vücudu kurtarmak için kanser olmuş olan uzvun cerrahi bir operasyon ile kesilip atıldığı gibi, her kurum içinde deforme olmuş ve kurum adına tehdit oluşturan unsurlardan arındırılmalıdır.

Yoksa kimsenin Ordusuna düşmanlık edecek hali yoktur.
Orduya düşmanlık insanın kendisine düşmanlığı manasına gelir.

ORDUYA ASIL DÜŞMANLIK!

Ordunun güvenilirliğini tartışmalı hale getiren,
Demokrasi dışı yollar ile şahsi hâkimiyetlerini sürdürme çabası içinde;
Cami kundaklamayı düşünebilen,
İlköğretim çocuklarının müze ziyaretinde bomba patlatarak onlarca çocuğu katletmeyi planlayabilen,

Millet iradesi ile seçilmiş bir iktidarı zora düşürmek ve siyasi hayatı kesintiye uğratmak adına komşu devletle savaş çıkarma planı çerçevesinde kendi uçağını bile düşürerek Pilotunu şehit etmeyi menfur planlarının bir parçası gören,
Daha nice akli almaz hile ve entrikayı meşru gören zihniyete göz yummaktır.

Eğer sizlerde bütün bunlara **ÖZEL HARP DAİRESİNİN BİR HARP OYUNU DİYORSANIZ!**
UNUTMAYIN Kİ BU OYUNUN ALANI TÜM VATAN,
MUHATABİ BÜTÜN MİLLET,
FATURASI İŞE YÜZBİNLERCE FAİLİ MEÇHUL VATANDAŞ VE EN AZ ELLİ SENE ASRIN GERİSİNDE BİR MAHKÜMİYETTİR.

İŐTE TSK ya dűŐmanlık TSK'nın bu zararlıları içinde barındırmasıdır.
Ve buna gűz yummaktadır.

Bu vazifeyi yapacak TSK'ın izzet ve onurunu koruyan, kollayan ve yűcelten deđerli gűz
nuru, baŐ tacı paŐalarımızın varlığı bu konudaki tek gűvencemizdir.

Necdet Erem

Yazı 038 Bir mektup.

İnananları küçümseyerek,
Dünyanın tahribatlarından sorumlu tutan bir akli evvel ile aramızda geçen tartışma mektubudur.

Yaratıldığı günden beri,
insanlık üzerinde yaşadığı dünyayı
hatta imkânların el verdiği nispette dünyanın içinde bulunduğu uzayı tanımaya ve tanımlamaya çalışıyor.

Amma maalesef bütün bunlara rağmen kendisini tanımayı düşünmüyor,
buna da hiç niyeti yok, çünkü işine gelmiyor.

İnsan mikro alemi tanımaya çalıştı,
cansızlarda atom, canlılarda hücreye dayandı.

Makro aleme yöneldi;
büyük zan ettiği güneşin bile yanında çöldeki kum tanesi,
veya okyanusta damla kadar küçük kaldığı büyük yıldızlarla tanıştı.

Oysa bütün bunların onun hafızasında
çöle nispetle bir kum tanesi kadar bile yer tutamadığının farkında değil.

O küçük göz penceresinden
bir kâinatın içeriye girmekte zorlanmadığının farkına bile varamadı..

Evet insan dünyayı düşünmeli
Sizin düşünülmesini istediğiniz şekilde düşünmek ancak ahiret (Öteki dünya) inancı disiplini içinde gerçekleştirilebilir.

Önce var olanı yaşamayı teklif ediyorsunuz,
mevcut hayalde mevhum olur.

Önemli olan gelecek
ve geleceğe yönelik düşünmek ve yaşamaktır.

Bana geleceği düşünmeden yaşayan
bir tek akıl sahibi gösterebilirmisiniz?

İnsan geçmişini bilir,
anı yaşar, geleceği düşünür.

Sınırsız hafıza,
sonsuz hayal gücüne sahip,
yine sonsuz arzu, sınırsız istek sahibi bir yaratık için
bir RAMAKTAN ibaret olan bu hayat,
rahim ile kabir arsına sıkıştırılmış olan bu dünya
gerçek manada gelecek olabilir mi?

Sonra Yaratan herkesindir.
O'nu düşünmek, hayatını O'nunla irtibatlandırmak,
tavır, düşünce ve davranışlarını inancına göre düzenlemek
herkesin en temel hakkıdır.

Ve herkes hesabını O'na kendi adına bizzat kendisi verecek.
Kimse kimse adına karar veremez.
Düşünce paylaşımı ayrıdır, düşündüğünü dayatmak apayrıdır.

Dikkat ederseniz dünyayı yaşanmaz hale getirenler ahiretini düşünenler değil!
Bilakis unutanlar veya düşünmek istemeyenlerdir.

Uzayı, denizleri, karaları kirletip canlı hayatını tehdit edenler,
Atom enerjisini keşfedip bomba üreterek bir anda milyonlarla insan,
Rakamlar ile ifade edilemeyecek kadar hayvan ve bitkinin canına kıyanlar,
Ahiret inancı ile adımını atarken görmeden bir karıncayı ezebilirim endişesi yaşayanlar
değildir sanıyorum.

Siz bu dünyayı
REZİL EDİP YAŞANMAZ HALE GETİRENLERİ
ÖTEKİ DÜNYAYA İNANAN VE ONU DÜŞÜNENLERİN İÇİNDE DEĞİL;

YAŞAMI SADECE KENDİLERİNE HAK GÖREN,
ALLAHA VE AHİRETE İNANMAYIP, YAPTIKLARININ HESABINI VERMEYECEKLERİNE,
İNANLARIN ARASINDA ARASANIZ SANIYORUM BULMA ŞANSINIZ DAHA KUVVETLİ
OLUR.

Necdet Erem

Yazı 039 HAYAT VE MERTEBELERİ

İnsan hayatı;
sonsuz arzular sınırsız his ve duygular ile donatılmış olup, bütün kâinat ile irtibat içinde olan, yaratıcı ile iman, ibadet, itaat, ilim, marifet, muhabbet ve mehafet gibi çok münasebet ve sorumlulukları bulunan; Yaşam enerjisinin adı.

Bu imkân ve sorumluluklara muhatap olan insan hayatı,
yer kürenin kabuğundaki basit jeolojik hareketin biyolojik bir versiyonu sayılarak hafife alınacak kadar değersiz bir şey olmasa gerek.

Uzun zamandır üzerinde düşündüğüm ve sorguladığım bir konu olan;
hayat ve anlamı, onu yaşamaya değer kılan esaslar hakkında eserlerinden ve değerli görüşlerinden istifade ettiğim büyük İslam mütefekkirlerinin konu hakkındaki fikir ve düşüncelerinin bende meydana getirdiği kanaati okurlarımla paylaşma ihtiyacı his ettim.

Eğer hayat sadece kişinin çevresinde cereyan eden maddi olaylara bakış açısı veya odaklandığı alandan ibaret olsaydı, gerçek anlamını kaybeder!

Sonunu görenler ve düşünenler için dünya hapsedildikleri bir zindan!
Karın tokluğuna zorlu işlerde zorunlu çalıştırıldıkları bir esir kampı!

Veya sonu sıfır olan dramatik bir sahne oyununda figüranlık tan öteye gitmezdi.

İnsani değerler ve yaşamın sonundan bihaber yaşayanlar için;

Dünya,
hayatın fizik üstü gayelerini sorgulamayanlar açısından,
aç karınlarını doyurmak için yayıldıkları bir mera ve bir otlak tan ibaret kalırdı.

Fakat bu düşünceler,
adına hayat denilen her şeye anlam kazandıran aksiyon gücüne,
yaşam enerjisine yakışır ve onu tanıtmaya ve tarife yakışır, yeterli cevaplar değildir ve olamaz.

Bazılarının insani sorumluluklardan kurtulma adına,
kendilerini hayvan kabul edip, sorunsuz ve onursuz yaşamaya çalışsalar bile;

Maalesef hafıza ile geçmişin elemleri,
hayal ile geleceğin endişeleri sosyal ilişkiler içinde saygınlık beklentileri ve riayet etmek zorunda oldukları toplumsal kurallar, öyle düşünmek isteyenlere hayvan olma şansını vermeyip dünyayı dar ve zindan eder.

Yaşamlarına özendikler hayvanlar gibi sorumluluklardan uzak,
elemsiz, kedersiz, keyfi bir hayat yaşamalarına asla müsaade etmez..

İnsani değerlerin farkında olup, ruhlarındaki ebedi yaşam ihtiyacının şiddetli arzusunu his edenler için, hayat Allah'ın (cc) Hay ismi şerifine mazhariyetinin bir tecellisi, O nu tanımanın ve O'nunla münasebete geçebilmenin tek yoludur.

Canlı cansız her şey hayata hizmet eder.
Her şey hayata mazhariyeti, hayata ve hayatın asıl kaynağına olan yakınlığı kadar kıymet ifade eder.

Hayatın maddi ve manevi mertebeleri vardır.

İşte içinde yaşadığımız dünyadaki maddi hayat alanlarına baktığımızda;

Önümüze ilk çıkan hayat tabakası, herhangi bir hareket ve kendi iç dinamizmi ile dış etki ve müdahaleler olmaksızın, her hangi bir gelişme gösteremediğinden adına cansızlar âlemi dediğimiz atomik veya astronomik hayat ve hareket.

İkincisi;

hayatı olup ta hareketi hayatiyetin devamı adına su ve ışığa yöneliş ile sınırlı olan bitkisel hayat.

Üçüncüsü;

Hayatı, hareketi olduğu halde hayal ve hafıza sınırlı ilim ve iradesi, iradi değil içgüdüsel olan canlı türünün yaşadığı hayvani hayat.

Dördüncüsü;

Hayat, hareket, ilim, irade, akıl, mantık, hayal ve hafıza, yeteneklerine sahip olan bu özellikler sayesinde kültür ve medeniyet kurarak sınırsız yetenek, his, duygu, imkan, istek ve arzularını ahlak ve adalet hükümleri ile sınırlayan, sorumluluk sahibi üstün bir yaratık olan insan hayatı.

Beşincisi;

Yukarıda insan hayatı ile ilgili saymış olduğumuz tüm özelliklere sahip olmakla beraber, yaratılış gaye ve sorumluluklarının farkında olup;

sonsuz arzu, sınırsız imkan ve isteklerini iman, ibadet, risalet, haşir ve adalet temel esasları ile meşruiyet, ahlak, helal, haram, faydalı, zararlı kriterlerine tabi tutan, akıl ve mantık, hayal ve hafıza yeteneklerini kullanarak, dünyanın bir eğitim alanı, bir öğrenim müessesesi, ticari bir pazar olduğunu düşünerek;

içindeki ebedi hayat ve sonsuz saadet arayışlarına, ahiret, cennet, rıza ve rü-yet hedefleri koyarak hayatı yaşanmaya değer idealler ile süsleyen melekleri kışkırtacak olan Mü-min-i kamil hayatı.

İşte hayat ve herkesin çevresinde cereyan eden olayları biraz dikkat ile takip etmesi sonucu görebileceği mertebeleri.

Bu anlattıklarına ilaveten hayat tabakalarının bir birine zemin hazırlayarak nasıl tekâmül ettiklerini ve insani hayatın ise biyolojik açıdan en mükemmel bir konumda olmakla beraber, insanların bütün hayat mertebelerini iç içe beraber yaşadıkları gerçeği göz ardı edilmemelidir.

Kısa bir bakış açısı ile konuya son verecek olursak;

Saç, sakal, tırnaklarımızın vs. uzaması büyümesi, anatomik açıdan büyümemiz gelişmemiz bitkisel hayatımız.

Yeme, içme, sevgi, korku,(ıslah edilip insan onuruna yakışır bir kalite ve kapasite kazandırılmamış hali ile) lezzet, üreme adına, şehvet duygularımız ve içgüdüsel hallerimiz hayvani hayatımız.

Kültür ve medeniyetimiz,
sanat, ilim, marifet ve sair benzeri yeteneklerimiz, insani hayatımız.

İman, ibadet, ahlak,adalet, sevgi, korku, marifet, saadet ve her Şeye odak teşkil eden
EBEDİYET his ve duygularının ıslahı sonucu ulaşılmış olan M-mini kamil hayatımız.

Eserlerinden her konuda olduğu gibi bu konuda da çok istifade etmiş olduğum,
asrımızın beyin yapıcısı Büyük stad Bediüzzaman Said NURSI "
hayvaniyetten ık, cismaniyeti bırak, kalp ve ruhun derece-i hayatına gir demiş.

Hayatın manevi mertebeleri ise başlı başına bir konu teşkil ettiğinden dolayı burada ona
girmeye gerek yok.

Sabrını zorlayarak yazımı sonuna kadar okuyan dostlara sevgi ve saygılarımı arz
ederim.

Necdet Erem

Yazı 041 DİL ÜZERİNE

D İ L Ü Z E R İ N E

Bugün yine haddimi aşarak siz değerli dostların dikkatine hepimiz için çok önemli gördüğüm bir konuyu arz etmek istiyorum. Hata ve kusurumuz varsa af ola! Saygılarımla.

Dil;

Yaşam adına çevremizdeki eşya ve hadisler arasındaki münasebetlerimizin temin ve tesisinde kullanılmak üzere istifademize verilmiş, normal şartlarda kullanmakta olduğumuz beş duyumuzun değeri takdir edilemeyecek kadar büyük ve önemli olan duyu ve organlarımızdan biridir.

Mahiyet itibariyle bir kaş tan öteye hakkında fazla bir bilgiye sahip olmamakla beraber, her an kullanmamıza rağmen nasıl kullandığımızın da maalesef farkında değiliz.

Niçin verildiğini düşünmeden, nasıl kullanıldığını bilmeden, rast gele değersiz ve risksiz zan edip sorumsuz bir şekilde kullanmanın acısını, azabını, sorumluluklarını da hayatımız boyu ağır faturalar ödeyerek çekmekten ve çevremize de çektirmekten kurtulamıyoruz.

Dil;

Biyolojinin tespiti ile beş, tasavvuf büyüklerinin bildirdiğine göre on duyu gibi; doğru kullanımı ve zararlarından korunulması ancak dinin kontrolüne verilmesi ile mümkün olan bir his uzvu veya yeteneğin işlev gördüğü organımızdır..

Yoksa dünya adına sahip olmak istediğimiz halde nasibimizde bulunmayan nimet ve imkânların hasreti; o nimetlere sahip olanlara karşı, içimizdeki haset ateşini tutuşturup, düşmanlığa dönüşerek her türlü fitne ye sebebiyet verebilir.

Haset ise gıybetin tetikleyicisi olur.

Adavet denen düşmanlık damarını tahrik eder.

Sevmemiz gereken dostlarımız hakkında içimizde bir öfke ve düşmanlık hisini uyandırır.

Kendi dünyamızı stres rüzgârlarına açarak, hem dünya hayatımız, hem ahiret hayatımız adına büyük zararlara muhatap oluruz.

Efendimizin çok yaygın bilinen bir hadisi şerifi ile dilin ıslahına dikkat çeken ölümsüz sözlerinde;

Islah edilmesi sonucu cennete girebileceğimizin taahhüt edildiği iki et parçasından birisinin dil olduğunu görüyoruz.

Yine bir başka hadisi şeriflerinde sadakanın faziletlisi kişinin lisanını zararlı sözlerden korumasıdır.

Dil ıslah edilmediği takdirde, en değerli bir yetenek veya organımız iken, hem ferdi, hem cemiyeti tehdit eden en tehlikeli muzır bir silaha dönüşmesi engellenemez.

Bu büyük tehlikelerinin yanı sıra, aynı ölçüde hayata renk katan ve hayatı bütünleyen büyük faydalarının olduğu da unutulmamalıdır.

Islah ve terbiye edilmiş bir dil, hakkı tebliğde, hakikati neşirde, dostlukların kurulup gelişmesinde ve devamının sağlanmasında kullanıldığı takdirde, insan olmanın

vazgeçilmez saadet ve mutluluk kaynağıdır.

Bu konuyu en veciz ve en güzel bir ifade ile,
yine DİL ile, dilin afet ve saadetini tebliğe tercüman olmuş, Yunus'umuza kulak
verdiğimizde, her şey ayan beyan ortaya çıkıyor.

Söz var ki kese savaşı.
Söz var ki kestire başı.
Söz var ki ağulu aşı, (ağu= zehir.)
Bal ede yedire bir gün.

Yine:

*Her ne gelir bana benden gelirse,
Başım rahat olur dilim durursa.
*Dilim, dilim, etti beni dilim.
Dilin kemiği yoktur ama kemiği kırar.

*Bıçak yarası geçer ama dil yarası geçmez.
Gibi nadide sözleri bizlere en değerli bir kültür ve ahlak mirası olarak bırakmış olan,
İslamiyet'in ve insanîyetin büyüklerini saygı ve rahmet ile anıyor,

O kameti bala insanlık âleminin güneşlerine,
hayat yolumuzun kutup yıldızlarına yaptıkları uyarı ve ikazlarından dolayı minnet ve
şükranlarımı arz ediyorum.

Necdet Erem

Yazı 042 ÖYLE BİRİSİNE

Ey günahların vermiş olduğu gaflet sarhoşluğu ile hayattan lezzet aldığını ve mutlu olduğunu zan eden talihsiz insanlar!

İnsanın mikro ve makro âlem içindeki yalnızlığı, acizliği ve nihayetsiz muhtaçlığı karşısında his etmiş olduğu hüznün, elem ve çaresizliğini;

hangi fenni icatlar, hangi felsefi teoriler, hangi teknik buluşlar, hangi aldatici oyun ve eğlence ile yok edebilirsiniz.

İnsan ruhunun sonsuz arzuları, sınırsız istekleri ve ebedi yaşam ihtiyacına karşı, kaza ve belaları, hastalık ve musibetleri, ihtiyarlık ve ölümü hangi sanat ve marifetinizle ortadan kaldıracabilirsiniz.

İnsanı dehşete düşüren bu çaresizliğin karşısında hangi umudunuz, hangi beklentiniz, hangi bilginiz, hangi birliğiniz ve beraberliğiniz, gerçek manada bir umut ve mutluluk müjdesi verebilir.

Güvendiğiniz ve bel bağladığınız, Allahın eserlerini ve ihsanlarını onlarla yorumladığınız, hangi tabiatınız, hangi sebepleriniz, hangi ortak koştuğunuz, hangi gücünüz, hangi milli birlik ve beraberliğiniz, hangi putlaştırdığınız batıl ve fani ilahlarınız, sizi, sizce yok oluş diye adlandırdığınız ölümün pençesinden, kurtarıp, kabir karısından, mahşer alanından, sırat köprüsünden hakimane güvenle geçirebilir?

Ebedi saadeti kazandırabilir?

Hâlbuki kabir kapısını kapayamadığınız için, siz kesinlikle bu yolun yolcususunuz.

Rahimden dünyaya gelip yaşamak zorunda olan, ummadığı, beklemediği, hatta çoğunlukla istemediği bir anda ölüp gidecek olan bir yolcu,

öyle birisine inanmalı,
öyle birisine dayanmalı,
öyle birisine güvenmeli ve bağlanmalı ki!

Bütün makro ve mikro âlem ve hilkat âleminin sınırları içindeki tüm olay ve hadiseler, onun emri altında ve tasarrufunda olsun.

Yoksa beşerin kozmik âlem içindeki olaylar karşısında ne acizliği son bulacak, ne yaşam adına yaratılmış olan her şeye karşı olan ihtiyacından kaynaklanan fakirliği bitecek, ne kabrin kapısı kapanacak ve ne de ÖLÜM ÖLDÜRÜLEBİLECEKTİR.

Evet,
işte hak ve hakikat,
hayale gerek yok, göz yummakla güneş yok olmuyor.

Gözünü yuman ancak kendisini mevhum bir gecenin sonsuz karanlığına mahkûm etmiş olur.

Necdet Erem

Yazı 043 ESRARI MUHAMMEDİNİN PEÇESİ

Bismillahirrahmanirrahim

Ey insan, seni o kerim Rabbine karşı gururlandırarak aldatan nedir? (İnfitar 82/6)

“O Allah ki seni (yaratığı mahlukat içinde zatına muhatap olabilecek güzellik ve mükemmellikte, verdiği akıl, zeka ve ilim ile yarattıklarını takilden yapabilecek yetenek, his ve duygular ile donatarak) yarattı. Seni düzgün yapılı kılıp (her uzvuna, his ve duygularına yaratılış maksadına uygun mükemmel) ölçülü bir biçim verdi.” (İnfitar 82/7)

Hayvanların dünyada insandan önceki varlıkları, rakamlarla ifade edemeyeceğimiz kadar eski tarihlere dayanmasına;

Şu gün bile dünyaya gelişlerinde, yaşam koşullarına uyum açısından, insandan daha yetenekli ve donanımlı gelmelerine rağmen;

Yaratıldıkları günden beri, içgüdüsel yaptırımların dışında ne teknik, ne kültür, nede medeniyet alanında bir gelişme kaydedememiş olmaları, insan ile hayvanların anatomik olmasa da, varlık sebepleri ve vazifeleri açısından dikkat edilmesi gereken çok önemli metafizik farklarının olduğunu düşünmemizi gerektirmez mi?

İlim ilim bilmektir, ilim kendin bilmektir,
Sen kendini bilmezsen, ya nice okumaktır.

Diye insanı kendisini bilmeye davet eden büyük veli Yunus EMRE'NİN ya nice okumaktır, sualine muhatap olan bizler; Kendi kalbi derinliklerimize ne zaman dalacak?

Ruhumuzda gizli olan, varlığın sır şifrelerini ne zaman çözecek, eşyayı isimlendiren, çevreyi şekillendiren, son ve sınır tanımayan mükemmel yeteneklerimizin hakkını verip, bizden beklenen insani olgunlukta düşünecek, davranacak, yüce yaratıcımız olan Allah'ı ne zaman razı edecek ve rızasını kazanacağız?

Necdet Erem

Yazı 044 ANTARES

Ey İnsan, fizik âlemindeki küçüklük ve basitliğine değil,
Allah'a, iman, itaat ve muhabbet ifadesi olan kulluğunun, sana kazandırdığı
büyüklüğüne bak.
Ve sana bu şansı ihsan eden rabbine ihsanının büyüklüğü nispetinde muhabbet ve itaat
et.

ANTARES

Seyrettiğim bir belgeselde, gök cisimlerinin birbirleri ile olan mukayeseleri, uzay
bilimcileri tarafından yeni tespit edilip, Antares diye adlandırılan bir yıldızın güneş,
dünyamız ve diğer gezegenler ile yapılmış olan karşılaştırması, bende aşağıdaki yazıyı
kaleme alma ihtiyacını tetikledi.

Görünen o ki; NE BÜYÜKLÜKTE SON, NE KÜÇÜKLÜKTE SINIR YOKTUR.

Güneşe oranla küçüklüğümüz neyse, hücrelerimize nispetle büyüklüğümüz ondan geri
değildir.

BÜYÜKLÜK, KÜÇÜKLÜK AÇISINDAN HER ŞEY MUKAYESE EDİLDİĞİ ŞEYE GÖRE DEĞER
İFADE EDER.

Şu günkü teknik gelişmelerin verdiği imkân ile yapılan tespit sonucu Antares
gökyüzündeki 15. büyük yıldız olarak belirlenmiş olmakla; kim bilir Antares'in de
yanlarında görülemeyecek kadar küçük kalacağı, akıl almaz büyüklükte ne Antaresler
var.

Bütün bunların yaratıcısı, düzenleyicisi, sevk ve idare edicisi olan Allah insanlık alemine
imkan ve ömür verir ise, insanlık mikro âlemde insanı hayrete düşürecek cismen küçük,
sanat ve hikmet açısından çok büyük,
mikroskobik varlıkları;

Makro âlemde ise, şimdi büyüklüğü karşısında hayrete düştüğümüz, cisimlerin yanında
mikroskobik küçüklükte kalacağı çok daha büyük varlıklar görecektir.

Bize göre büyüklüğü ve uzaklığı rakamlar ile tarifi ve mukayesesi mümkün olmayan
daha, neler keşfedilecek.

İnsan oğlu Yüce yaratıcının akıl almaz daha nice sanat eserlerine şahit olacak, daha
neler görecektir.

İman edenler "MAŞAALLAH BAREKALLAHU LENA FİH" deyip hayret ve muhabbetle o
sonsuz ilim, sanat ve nihayetsiz azameti ilahiyyenin karşısında secdeye varacak.

Kainat sergi salonunda sergilenen sanat şaheserlerini seyretmenin haz ve mutluluğu ile
kendinden geçip melekleri kendisine hayran bırakacaktır.

Bu muhteşem tablo karşısında, kendisini inançsızlığa mahkum edenlerin şaşkınlığını ise
anlatmaya değer görmediğimden onu da akıl ve hikmet erbabının idrakine havale edip
nazarımı Antaresin işaret ettiği ufka çeviriyorum.

Peki, şimdi düşünelim.

Bütün bunları keşfeden, isimlendiren İNSAN, şu kâinata ne kadar yer tutar?

BU SİTEM İÇİNDEKİ YERİ, DEĞERİ VE BÜYÜKLÜĞÜ NEDİR?

KENDİ İRADESİNDEN KAYNAKLANAN GÜCÜ KUVVETİ, İLMİ, MARİFETİ NEREDEN ALIR?

BÜTÜN YARATILMIŞLAR ARASINDAKİ SEÇKİN KONUM VE İMKANI KİME VE NEYE BORÇLUDUR?

BU SONSUZ İMKAN VE İLİMİN ONA VERİLİŞİNİN ÖZEL BİR SEBEBİ YOKMU?

İnsan hala "laked haleknel insane fi ahseni takvim 95/4" İNSANI En güzel (en mükemmel) bir surette, şekilde yarattım hitabına dikkat etmeyecek mi?

Ve insan hala "Alleme ademel esmae kulliha 2/31" ayetinin sırrını hesaba katmayacak mı?

İnsana bütün varlıkların isimlerini (ilimleri, yarattığım her şeyi takliden yapabilme ilmini) öğrettim. İlahi iltifatına mazhariyetinin farkına varmayacak mı?

Hala insan bezmi eleste, (ruhlar aleminde) bütün meleklerin âdeme ve şahsında insana secde ettirilmesinin, varlık âleminde, fizik aleminde eşya ve hadiselerin ruhunu teşkil den melaikenin âlemi şahadet olan şu dünyada hayatın yaşanmasında yardımcılarımız olan tüm yaratıkların, insana hizmette yarıştığını görmeyecek mi?

Göklerde ve yerde olan her şey O'na aittir; hepsi O'nun iradesine tabidir. (Rum 26)

Tan yerini ağartan(dır O) , geceyi sükûnet(in kaynağı) yapan ve güneş ile ayı tespit edilen yörüngelerinde hareket ettiren (Odur) . Bu(nların tümü) her şeyi bilen sonsuz kudret sahibinin iradesi ile tayin edilmiştir. (Enam 96)

ŞİMDİ SOR KENDİNE, BÜYÜKLÜKLERİ AKIL İLE İDRAK EDİLEMİYEN BU GÖK CİSİMLERİNİN YANINDA SEN NE KADAR BÜYÜKSÜN?

VE BÜTÜN BUNLARI GÖRDÜĞÜN GÖZÜN VE ONLARI İÇİNE ALAN BEYNİN NE KADAR GENİŞ?

FİZİKİ AÇIDAN BUNLARA NİSBETEN BUNCA KÜÇÜKLÜĞÜNE RAĞMEN; BUNLARI GÖRECEK BİR GÖZ, ARAYACAK BİR MERAK, İDRAK EDECEK BİR AKIL, İNCELEYECEK BİR İLİM, BULACAK BİR İMKAN SANA KİM TARAFINDAN VE NEDEN VERİLDİ? ? ?

BUNLARI BULMAN VE BİLMEYEN; SANA, BUNLARI YARATANI TANIMA ARZUSU, SEVME AŞKI, SENİ YARTMIŞ OLDUĞU AMAÇ DOĞRULTUSUNDA YAŞAMA TUTKUSU, İSYANINDAN KAYNAKLANAN BÜYÜK BİR CEZAYA ÇARPTIRILMA KORKU VE ENDİŞESİ VERMİYORMU? ? ?

BÜTÜN BUNLAR O'NUN İLMİNE; HAYRET, NİMETİNE, MERHAMETİNE, MUHABBET;

AZAMETİNE KARŞI İTAAT HİSSİ VERMİYORSA!
SEN NASIL AKIL SAHİBİ OLDUĞUNU İDDİA EDEBİLİRSİN?

Ve bu gün değer verip peşinden koştuğun, korku ile önünde titreyerek eğildiğin, istemediğin halde emrine itaat ettiğin şeyler ne kadar büyük, ne kadar değerli,

ne kadar güçlü ki? ..

PEKİ, YA BÜTÜN BUNLARI YARATAN, O NE KADAR BÜYÜK, NEKADAR GÜÇLÜ?

SANA KARŞI NEKADAR MERHAMETLİ OLDUĞUNU DÜŞÜN. HAYATA BİR DE BU AÇIDAN VE BU PENCEREDEN BAK.

Ve küçük şeyleri olduğundan büyük görme!
Gerçek değeri olmayan şeyler uğruna sana vadedilen ebedi saadeti kaybetme!

Küçücük, basit fani fakat pahalı, dünya lezzet ve menfaati için kendine yazık etme...

SEN SADECE YEME, İÇME VE HAYVANİ HİSLERİNİ TATMİN ETMEK İÇİN YARATILMADIN.

KABİR ÖNÜNDE, AZRAİL ARKANDA, DURURKEN
ARTIK TERCİHİNİ YAPMAKTA ŞERBESTSİN.

SAKIN YANILIP, YANLIŞ TERCİH YAPMA!

"ŞERRUN NEDAMETİ, YEVMEL KIYAME"

Pişmanlığın, faydası olmayacak kıyamet gününe kalmasın.

Necdet Erem

Yazı 045 RİAYET RİVAYETTEN ÖNEMLİDİR

“ HADİS İLMİ RİVAYET İÇİN DEĞİL RİAYET İÇİN TAHSİL EDİLMELİ”
sözünü anlamamızı kolaylaştıracak bir menkıbe!

Hasan Basri Hz. lerinin menakıbından olduğunu hatırladığım.
Fakat başka bir büyüğümüzde de ait olabilir.

İsim hatalı olsa da o kadar önemli değil.
Menkıbede önemli olan asıldır, fasıla bakılmaz.

Yani verilmek istenen mesajdır.
Olay ve kişiler sanıyorum çok önemli değildir.

Hasan Basri (Rehmetullahi aleyh) hazretleri bir murakabe halinde zamanının kutbunu merak eder, kendisine ilham olunur ki falan memlekette bulunan bir demirci.

Hazret bu büyük makamın sahibini görüp,
kendisinden istifade etmek üzere günün şartlarında yollara düşer.

Uzunyol zahmet ve meşakkatlerinden sonra kendisine ilham olunan şehre varı sorup soruşturarak aradığı zatın adresine varır.

Görür ki;
Bir adam ocak başında örs üzerinde demir dövüyor.
Görünüş itibariyle herkesin bildiği klasik, kaba bir demirci ustası.

Fakat garip bir şey var ki,
adam demirin ateşte kızarmış olan ucunu eliyle tutuyor, soğuk tarafını dövüyor

Hasan Basri Hz. Hayretini gizleyerek selam verip içeri girer.
Demirci selamı alıp işe ara verir.

Hasan Basri ustam bu ne iş!
Demirin sıcak tarafını tutmuş soğuk tarafını dövüyorsun.
Diye sorunca;

Adam kendisi de haline hayret ederek başını sallar ve
Vallahi şu insanların şaşkınlıkları beni okadar şaşırtmış ki,
bende ne yaptığının farkında değilim.
Diye cevap verir.

Hasan Basri Hazretleri durumu ve adam hakkındaki bildiklerini belli etmeden;
adamı o büyük makama çıkararak halini anlamak üzere;
Şehrin yabancısı olduğunu, kalacak yer ve misafir olacağı bir tanıdığına da
bulunmadığını belirterek, müsait ise bir iki gün kendisine misafir kalma imkanın olup olmadığını sorar.

Misafirliği kabul edilince,
adamı bu makama mazhar eden halinin tespiti için adamın ilim, ibadet ve davranışlarını incelemeye koyulur.

Fakat yanında kaldığı zaman süresince adamda sıradan bir Müslüman'ın yaptıklarından başka fevkalade her hangi bir şey göremez.

Adama sormaya karar verir.

Der,
Üstadım senin ilimin, irfanın, tahsilin nedir?
Nerede, kimden, ne okudun?
Standart dışı evrad-ü ezkarın, ilm-ü marifetin var mıdır?

Adam şaşkın, şaşkın bakar ve der ki!
Valla Efendi benim ne ilmim ne marifetim.
Ne de demircilik mesleğimden başka bir tahsil ve mesleğim yoktur.
Gördüğün gibi onu da doğru dürüst beceremiyorum.

Yalnız uzun zaman önceleri birisinden bir hadisi şerif duydum.
Ömrüm boyunca onu anlamaya ve yaşamaya çalışıyorum.
Der.

Büyük İmam hayret ve muhabbetle sorar.

Nedir senin bütün hayatını etkisi altına alan o dürrü yekta Peygamber sözü.

Adam, duydum ki Alemlere Rahmet olarak gönderilmiş olan Hazreti Muhammed Mustafa (Sav.) demiş ki;
"MALA YANİYATI TERK ETMEK KİŞİNİN İMANININ GÜZELLİĞİNDENDİR." (Yani gereksiz şeyler ile ilgilenmemek ve gereksiz işleri terk etmek, kişinin Allah'a ve ahirete olan inancının kuvveti ve onlara vermiş olduğu önemdendir.) bu hadisi şerifi duydum. Onu nasıl yaşarım diye düşünür ve ona göre hayatımı sürdürmeye çalışırım.

Büyük İmam adamın fazilet kaynağını görür ve adama da hiç belli etmeden oradan ayrılır.

Evet, Değerli Dostlar!
Marifet Hafız'ı kur-an ve alimi ehadis olmak değil.
"LİMA TEKULUNE MALA TEFALUN"
61/3 ayetinin ikazatı kapsamına girmeden,
bildikleri ile amel edip bilmediklerini de öğrenme hak ve imkanını kazanmaktır.

Çokça ayet ve hadis ezberleyip, ilim yapıp, gurura girmek ve şöhrete talip olmaksızın BİR HADİS DUYUP onun manasını yaşamaya çalışmaktır.

Değer ilimde olup ta amelde olmasaydı!
Kitaplar âlimlerden daha değerli olurdu!

Allah başta ben olmak üzere cümlemizi af ve mağfiret eylesin.

Allaha emanet olunuz.
Allah hayırlı hizmetlerde daim kılıp,
rızasını kazanmaya muvaffak eylesin.

Necdet Erem

Yazı 046 BUDA BENİM FELSEFEM.

Bir fıkra ile önemli bir konuya şahsım adına bir bakış açısı kazandırmak istiyorum. Tabii ki bu kadar önemli bir konuda benim söyleyeceğim sözün ne önemi olabilir.

Amma olsun her insan ayrı bir âlem,
her akıl ayrı bir icat ve üretim merkezi,
her gönül farklı ilgi rüzgârının dalgalandırdığı bir ummandır.

Fıkra şöyle;

Otellerin olmadığı, kahve hanelerin bu günkü hali ile bulunmadığı, insanların han dedikleri ortamlarda konakladığı, dostları ile buluştuğu, önemli meselelerini görüştüğü bir zamanda;

Hanın birine yine eski tabiri ile kelli, felli, bu günkü tabiri ile elit görünümlü birkaç kişi gelir bir masaya otururlar.

Hancıya siparişlerini verdikten sonra hararetli bir tartışma başlar öyle ki, hancı bu kalabalık gurubun kavganın eşiğine geldiğini ve kavga sonucu hanının ve diğer müşterilerinin zarar görecekleri endişesi ile bunların aralarındaki tartışmanın sebebini öğrenmek üzere konuşmalara kulak kabartır, fakat pek anlam veremez.

Aralarında at kelimesi, diş kelimesi ve bazı rakamların ifade edildiğini duyar ama bir türlü anlam veremez, yaklaşır korka, korka;

Efendiler, nedir üzerinde bunca hararetle ile tartıştığınız konu?

Der.

Aralarından birisi sen anlamazsın işine bak deyince ama kardeşim çevreyi rahatsız ediyorsunuz.

Söyleyin bizde anlayalım sizi bu hararetli bir tartışmaya götüren sebebi, diye ısrar edince, tartışmacılardan birisi,

Biz bahçedeki atın kaç tane dişi olduğu üzerinde tahminler geliştirip onun üzerine tartışıyoruz.

Deyince!

Hancı şaşkın bir şekilde,

Be kardeşim bunca şamata, gürültü, patırtı kavgaya varan tartışma bahçedeki atın kaç dişi olduğu merakından mı?

Siz burada, at orada biriniz kalkıpta saysa ya.

Sizde hiç mi akıl yok, diye birde istihzayı basınca, orada bulunanlar kızgın bir şekilde sert bakışlar ile adama öfkelerini belli ettikten sonra, aralarından birisi sen işine bak sen ne anlarsın be kardeşim.

Biz FELSEFE YAPIYORUZ.

Evet, onlar felsefe yapıyorlar.

Maalesef bu gün insanlık adına Felsefe yapanlarda aynı şeyi yapıyorlar.

İnsanlığın saadet ve mutluluğuna hizmet etmeyenler,

İnsanlar arasında sevgi ve kardeşlik bağlarını kurmayanlar,

İnsan denilen mahlukun yaratılış sebeplerini araştırıp, yaratılış amaçları doğrultusunda yaşamalarına yardımcı olmayanlar,

İçinde sonsuzluk hasreti,

kalbinde cennet özlemi,
gözünde ebediyet hedefi olan insanlığa ebedi alemde sunamayanların ATIN
DİŞLERİNİN KAÇ TANE OLDUĞU TARTIŞMASINDAN FARKLI BİR ŞEY YAPTIKLARINI
SANMIYORUM.

Eğer insan, hayat ve dünya, onların iddia ettiklerinden ibaret olsaydı!

Dünya bir esir kampı!
Tüm canlılara, düşünce yetenekleri olduğundan dolayı özellikle İnsanlara,
karın tokluğuna ağır işlerde çalıştırılan mahkûmlardan başka ne ad verilebilirdi?

Yine onların hayata bakış açısı gerçek olmuş olsa!
Hayat sonu SIFIR olan dramatik bir sahne oyunundan başka nedir ki?

Ve yine özellikle materyalist felsefecilerin iddiaları doğru olsa;
Dünya yarı açık bir ceza evi canlılar yine özellikle insan İDAM EMRİ VERİLMİŞ, İNFAZ
GÜNÜNÜ BEKLEYEN BİR MAHKÜMDAN BAŞKA BİR MAHİYET İFADE EDEBİLİRMİ?

Evet dostlar.
Ruhu kabul etmeyen, tanımayan ve tanımakta istemeyen bir ekolün onun fokisyonları
hakkında söz söyleme hakkı varmı?

İnsanı insan yapan ruhsal yeteneklerimi?
Yoksa fiziki bedensel organ veya uzuvlarımı?

Yetenek ve fonksiyonlar ruhsalıdır, bedenseldir?
Yetenekler bedensel olmadığına göre!
Ruh ıslah ve terbiye edilmeden, problemleri çözülmeden terbiye edilebilir mi?

Sanıyorum bu soruların cevapları,
herkes için ifade farkının dışında mana ve mahiyet olarak çok ta farklı değildir.

Soruları dikkatinize arz edip cevapları zat-ı âlilerinize bırakıyorum.
Kim ne cevap veri ise versin fakat sakın hayat üzerine, insan ve insan hayatı üzerine
FELSE YAPMASIN.

At orada ise gidip dişlerini saymak,
tahminlerden hareketle yapılan tartışma sonuçlarından daha net ve daha doğrudur.

Aslında doğruların TARTIŞILMAYA İHTİYACI YOKTUR.
DOGRULARI TARTIŞANLAR YANLIŞLARINI DOĞRU DİYE TAKDİM ETME ÇABASI İÇİNDE
OLANLARDIR.

Bunlar benim düşünce ve görüşlerim.
Her zaman dediğim gibi herkes kabul etmek zorunda değil.
Hatta hiç dikkate almaya değmez diyenlerde çıkabilir.
Bunu da saygı ile karşılarım.

Çünkü yazımın başında da belirttiğim gibi her insan ayrı bir âlem.
Her akıl farklı bir fabrika, her gönül farklı yönden esen rüzgârlara açık bir deniz gibidir.

Elbette farklı düşünecek,

elbette farklı ifadeler kullanacak.

Amma önemli olan düşünce ve ifadelerinde samimi olmak.
Ne kendisini ne başkasını aldatma çabası içinde olmamak.

Felsefeyi batılı antik filozof ve çağdaş düşünürlerinin tez ve söylemlerini ezberlemekten ibaret zan eden değerli felsefecilerimiz yazdıklarımı felsefe ile bağdaştırmayıp beni afroz bile etseler ne yapalım,

FELSEFE KİMSENİN TEKELİNDE DEĞİL YA
HERKESİN BİR FELSEFESİ VAR.
BUDA BENİM FELSEFEM.

Necdet Erem

Yazı 047 KÜRESEL ISINMA

Üzerinde kafa yorup, biraz dikkatli düşündüğümüzde dünyayı tehdit eden küresel ısınmanın, Nasrettin Hoca fıkrasından farksız olduğunu göreceğiz..

Çoğumuzun bildiği, merhum Hoca Nasrettine atfedilmiş olan anonim bir fıkramızda, olay şöyle cereyan eder.

Nasrettin Hocamız ormanda yürürken, bir vatandaşın ağaca çıkmış, üzerine oturmuş olduğu dalı kesmekte olduğunu görür.

Adama seslenir.

-Hey düşeceksin.

Adam

-Sen karışma der.

Fakat biraz sora kolu bacağı kanlar içinde adamın arkasından yetişip;

-Sen benim düşeceğimi bildin,

Öyleyse ne zaman öleceğimide bilirsin, iddiası ile ölüm tarihinide söylemesi için ısrarda bulunur.

Fıkra bu tabi yaşanıp yaşanmadığı meçhul olmakla beraber, küresel ısınma korkularıyla zannediyorum tüm insanlık tam manası ile bir Nasrettin Hoca fıkrasını yaşamaktadır.

Önemli olan insanoğlunun üzerinde yaşamakta olduğu (maalesef yedeği ve benzeri bulunmayan) dünyayı, üzereine oturupta bindiği dalı kesen adamdan daha şurursuz bir şekilde tahrip ederek yaşam şartlarını her gün birazdaha zorlaştırması veya imkânsızlaştırmasıdır.

Tabiiki haddimizi aşarak saygıdeğer bilim adamlarımızı eleştirmeyeceğiz. Amma hırsı doymak bilmeyen, teknoloji ve bu teknolojiyi sınırsız üretenlerle, ölçsüz tüketenlerden de hesap sormayacağımız manası çıkarılamaz.

Hayatımızı hiçe sayanlardan, hakkımızı almaya gücümüz yetmesede, sesimizi yükselterek hesap sorma hakkımız vardır herhalde.

Şimdi bindiğimiz dalın kesilmesi konusuna gelince, basit te olsa göz ardı ettiğimiz bazı gerçeklere birlikte göz atalım.

Bindiğimiz dalı kesmekte olup olmadığımıza öyle karar verelim.

Dünya ısınıyor diyor sayınbilim adamlarımız.

Evet, onu söylemek için artık bilim adamı olmaya gerek yok çünkü artık dünya ısınmıyor.

Dünya maalesef yanıyor.

His edilen ise içinde yanan canlıların yanık et kokuları.

Siz!

Teknoloji geliştirmek tüketimi hızlandırmak ve ne kazandığınız belli olmamakla beraber, ticaretinizi artıtma adına dünyanın canına okudunuz.

Evet,

Dünyanın oksijen fabrikaları niteliğindeki, akciğerleri olan hayat kaynağı canım

ormanları, enerji temini, lüks tüketim dekorasyon malzemeleri ve yerleşim alanları elde etmek üzere tükenme noktasına getirdiniz.

Serin rüzgârlar üretirken ormanları ateşe verip cehenneme dönüştürüp, enerjisini atmosfere sorumsuzca ve korkusuzca attınız.

Siz!

Ürettiklerinizi tüketim alanlarına hızlı bir şekilde ulaştırmak, o masumlarıda, tüketim aracına dönüştürmek için, teknolojinin hem üretiminde hem de hızlı bir şekilde dolaşımını sağlamak için yeraltındaki petrol denizlerini enerji üretimi adı altında ateşe çevirip, yine sorumsuzca ve yine korkusuzca atmosfere attınız. Dünyayı cehenneme çevirmekle kalmayıp yeraltında meydana getirmiş olduğunuz boşlukları, gelecek nesillerin kemikleri ile doldurma rizki ile yüzyüze bıraktınız.

Siz!

Yerin derinliklerinde küremizin denge unsurlarından olan kömür dağlarını, yine doymak bilmeyen kazanma hırsınızı tatmin adına fabrikalarda yakıp ateş haline getirerek sorumsuzca, korkusuzca atmosfere attınız ısınmayala beraber deprem rizklerini de tetiklediniz.

Siz!

Yer küreyi serinleten dünyadaki hayatın ve devamının, en önemli unsuru olan, can damarları niteliği taşıyan akarsuların önünü keserek baraj adı altında, yine doymak bilmeyen ihtiraslarınıza kurban edip, suyu, serinletici ve söndürücü iken, yanıcı ve yakıcı ateşe çevirdiniz, iklimlerin tabi-i seyrini değiştirip meteorolojik alanlarda geniş sulak alanlar oluşturarak jeolojik değışikliklere sebebiyet verdiniz.

Siz!

Bütün bunlar yetmiyormuşcasına azmanlaşan ihtiraslarınızın doymak bilmeyen arzularınızın tatmini adına;

Yüce yaratıcının maddenin en küçük parçası olduğunu iddia etmiş olduğunuz atomun içine yerleştirdiği sonsuz kudretinin bir pırıltısı olan nükleer enerjiyi keşfettiniz, insanlık adına uğursuz elinizi oraya da uzattınız. Bomba yapıp beşerin başında patlattınız. Atmosfere absorbe edemeyeceği kadar artık ve atık enerji yüklediniz.

Siz!

Hepsinden garibi bir iğne ustasız yapılmaz, bir harf kâtipsiz yazılmaz, bir köy muhtarsız bırakılmaz, mantıki kuralını yoksayarak, şu müzeyyen, muntazam ve mükemmel kâinat sarayının sanatsız, ilimsiz, sahipsiz olduğunu zannettiniz.

Zannetmekle de kalmayıp inkâr ettiniz. İnkârınızıda ıspatlama adına olmadık ve inanılmayacak yalan ve entrikalara başvurduunuz.

İspatlasaydınız ne kazanacak ve insanlığa ne kazandıracaktınız?

Kendiniz kurmadığınız şu nizamı, bozduğunuzdan dolayı, şimdi samimiyetsizce koruma hikâyeleri uydurmaya çalışıyorsunuz.

Meğer insanlığı nekadarda çok seviyormuşsunuz.

Timsahın gözyaşları bile sizin yaptıklarınızın ve iddialarınızın yanında çok masum kalır.

Eğer endişelerinizde ve uyarılarınızda samimi iseniz!
Önce şu kâinatı emrinize verip istifadenize sunan mülkün sahibine karşı, işlemiş olduğunuz hata, kusur ve isyanlarınızdan dolayı bir özür dileyiniz.

Hata ve kusurlarınızdan dolayı pişmanlığınızı ortaya koyunuz. İnanıyorum ki O sizin kadar müsamahasız ve merhametsiz değildir.

Sizi yine şefkati ile rahmetinin bağrına basacaktır.
Rabbim deyip merhamet kapısına tevbe tokmağı ile dokunsanız kulum diye o kapıyı ardına kadar size de açacaktır.

Daha ne bekliyorsunuz, imtihanın bitmesini, kıyametin kopmasını, gazab-i İlahinin hakkınızda son hükmünü vermesini mi?

Herkesi, ama herkesi birdaha aklıselim ile düşünmeye davet ediyorum.

Küresel ısınma küresel hatalarımızdan dönmemiz için bir uyarı değil mi?

Necdet Erem

Yazı 048 MODERN İNSANIN GÜNDEMİ!

İnsanı en çok tahrik eden,
önemli işlerinin terkine, vazifelerinin ihmaline sebep olan his;
doğru ve yerinde kullanılmayan merak ve sınır tanımayan sahip olma arzusudur.

Günümüzün insanı teknoloji tuzağı ile gerçek gündeminden uzaklaştırılmış,
dünya gündemi, ülke gündemi, siyasi gündem, ekonomik gündem, magazin gündemi,
spor gündemi Vs. gibi kendisini direkt ilgilendirmeyen, müdahale imkânı bulunmayan,
değiştirmeye gücü yetmeyen meselelere kendisini o kadar kaptırmış ki;

Varlığını ve varlık sebebini, niçin yaşadığını gündemine almayı düşünmeye bile zamanı kalmamıştır.

Evet, globalleşen dünyada insan sosyal olmalı,
millet ve memleketinin problemlerini bilmeli, haberdar olmalı,
dünya gelişmelerine ilgi duymalı imkan nispetinde yakından takip etmeli;

Bu ilgi ve takip, kendisine bakan yönü ile olup,
gelişmelerin gidişatına kendisinden ve yakın çevresinden başlayarak müspet katkıda bulunabilme sağduyu sorumluluğu adına olmalıdır.

Yoksa;
Sadece tatmin olmayan ruhunun feryadına kulak tıkama,
çözmekten aciz kaldığı ailevi, kişisel, insan ilişkilerindeki tutarsızlık,
iş hayatındaki başarısızlıktan kaynaklanan gerçek arayışlarını hedefinden saptırma
adına,
başkaları tarafından oluşturulan ömür törpüsü merak uğruna;

ailesine, işine, eğitimine, ticaretine Vs. merak ettiği şeylerden daha önemli olan özel problemlerinin çözümünü aksatacak zaman kaybından başka bir şey olmayan ilgi alanlarını, yaşamının gayesi haline getirilmemelidir.

Kâr ve zararından etkilenmediğimiz taraftarlıklar ile gerçek taraflarımızı ve dostlarımızı kaybetmemeliyiz.

Dostluk ve kardeşlik bağlarını kurup güçlendirecek güzel sözler,
bütün insanlığı ilgilendirecek müspet ilgi alanları dururken başkalarının çıkar kavgalarının BEDEVA PİYONU, GÖNÜLLÜ DUBLÖRÜ olmamalıyız.

Belki içinde bulunmuş olduğunuz küresel kültür ve dayatmış olduğu psikolojisi,
sizleri sadece dünyayı ve dünyanın, aldatıcı mal ve makama, servet ve şöhrete dayalı,
ölüm ile son bulacak ve insan hayatına hiç bir değer kazandırmayacak meşguliyetlerini kişisel hayatınızın önemli ve öncelikli gündem sırasına oturtuyor.

Sizlerde onlardan başka bir şey düşünemiyor ve düşünmekte istemiyor olabilirsiniz.

Değerli dostlar.
Neden hep bırakıp gideceğimiz şeylere sahip olmayı,
üstümüze vazife olmayan işleri kendimize dert edinmeyi hayatımızın yegâne gayesi haline getiriyoruz?

İçimizdeki, yakınımızdaki, evimizdeki yangını unutup!
Kıtalar ötesindeki kıvılcımı söndürmeyi vazife biliyoruz.

Neden kendi hayatımıza ve şahsi problemlerimize karşı hipermetrop zihinsel bir tavır sergiliyoruz.

Değerli dostlar.
Tehlikeden kurtulmanın yolu,
önce en yakındaki arıza ve sıkıntıları gidermek
ve problemleri çözmekten geçer.

Mutluluğu elde edip huzurlu bir hayat yaşamamanın yolu,
sahip olduğunuz nimetlerle yetinip, kıymetlerini takdir ederek istifadenizi artırmaktadır.

BİZLER,
ÇOĞUNLUKLA BİZİ HİÇ İLGİLENDİRMEYEN,
BAŞKA DÜNYALARIN, DÜŞÜNCELERİN MAHKÛMU,
ELİMİZDE BULUNMAYAN BELKİ ELDE ETMEYE HİÇ İMKÂNIMIZ OLMAYAN,
İŞ VE İMKÂNLARIN HASRETİNİN HASTASIYIZ.

Özet olarak ölmüş dünlerimiz ile doğmama ihtimali yüksek olan yarınlarımız olan iki yok arasında değerlendirmemiz gereken, gerçek ömrümüzün elimizden çıkıp ölmekte olduğunu fark edemiyoruz.

Olmayan dertlerin hastası, mevcut olmayan imkânların hasreti ile mevcut huzur ve mutluluğumuzu sabote temekten başka bir şey yapmıyoruz.

Bence bencilleşmeden kendimize biraz daha zaman ayırsak,
kendimizi ve kendimize yakın olanları biraz daha fazla düşünelim.

Çözümünde bir katkısı olmayan sanal problemlerden oluşturulmuş sanal tuzaklardan kendimizi kurtarmaya çalışsak, daha karlı ve daha isabetli bir iş yapmış olmaz mıyız?

Tabi siz değerli dostlarımdan müdahil oldukları dünya gündemleri;
konuştuklarında çevrelerindeki insanların ilgi ve dikkatlerini çekebilecek ülke gündemi;
Kültür seviyelerini belli eden magazin, paparazzi ve birilerinin seks skandalları gibi değerli ve çok önemli gündemleri varken;

Ebedi dünyada, ölümsüz insanın,
Allah, Peygamber, Ölüm, Ahiret, Cennet, Cehennem,
İbadet, Ahlak, Adalet gibi ciddi ve sıkıcı konuları gündeme alıp huzurunu kaçırmamasının ne anlamı var?

Değilmi değerli dostlar.
İşte benimki de işgüzarlık, kimin neyine Allah'tan, Peygamberden.

Kimin neyine, ölümden, ahiretten.
Kimin neyine, Ahlaktan, Adaletten Cennetten, Cehennemden.
Onca değerli gündemlerimiz varken.

Evet, bütün bunlara rağmen,
gerçek gündemimizi görmek dilek ve temennilerimle.

Necdet Erem

Yazı 049 Uydu Ve Kameralar

Sevgili kardeşim.

Allah'ın rahmeti, bereketi, sağlık ve saadeti senin ve sevdiklerinin üzerine olsun.

Güzel bir konuya temas etmişsiniz.

Evet, Rabbimiz vardır ve birdir.

Zatına mahsus bir vücudu da vardır.

Allah (cc) bir mevcud-i mevhum değildir. (olmadığı halde var sayılan bir hayal ürünü değil.)

Allah (cc) bir mevcud-i meçhuldür. (varlığı her akıl selim tarafından bilinen, his edilen, zat ve sıfatlarının sonsuz ve sınırsızlığından dolayı anlaşılamayan ve anlatılamayandır.)

Dikkat edilirse, Allah'ın zati sıfatlarından birisi de, Muhalefetün ilhavadistir.

(yarattıklarına benzememek.)

Yaratılmışlara benzemeyeni yaratık neye benzetebilir, neyle ve nasıl tarif edebilir?

Allah yarattıklarına göz vermiş.

Görölmek için bunca sanat harikalarını yaratmış ise kendisinin görmemesi veya, onun her şeyi görmesini sağlayan bir görme uzvunun olmaması mümkün mü?

Demek ki gözü ve görölen şeyleri yaratanın gözü vardır ve olmalıdır. Fakat bizim gözümüz gibi sınırlı ve kısıtlı değildir.

Bizim idraklerimizin üstünde her yeri ve her şeyi görebilen bir görme organıdır ve öyle de olmalıdır.

Biz kendi gözümüze bakarak Allah'ın da bizim gibi anında iki gözü var diye düşünsek yanlış düşünmüş, hataya düşmüş oluruz. Misal gelişmiş bir milletin gözü sayılabilecek olan uyduları bizim gözümüzle mukayese etmek, özellikle asrımızın insanı için büyük bir cehalet sayılmaz mı?

Yine Allah, sesleri yaratmış, yarattığı sesleri duyan kulaklar yaratmış ise Allah'ın koşmamasını, duymamasını düşünmek düşüncesizlik sayılmaz mı?

Ama Allah'ın duyması ve konuşması; Zatına mahsus alçak ve yüksek, gizli ve aşikar her sesi işitme kapasitesine sahip bir duyma yeteneği (sıfatı) canlı cansız her varlığını dilini bilmesi ve onlar ile anlayacakları hal ve kal dili ile konuşması vardır.

Amma organı nedir nasıldır, şekli biçimi, vasıf ve kapasitesi hakkında bilgimiz olmadığı gibi, bizim sınırlı his ve organlarımızla onu kavramak, anlamak mümkün değildir.

Bütün bu yazdıklarımın hareketle!

Elbette her şeyi ve her yeri tutan bir YED-İ kudret (kudret eli) vardır. Ama bizim iki omzumuzdan sarkan kollar üzerindeki beş parmakla sınırlı kapasitesi olan el olarak düşünmemeliyiz.

Sonuç olarak.

Allah'ı, icraatları ile bilir, sanat ve sıfatları ile tanırız.

Zatını düşünmek (vucut olarak) caiz değildir.

Allah'ın zatını düşünenler tarihte gördüğümüz gibi putperest olmuşlar.

Misal bir mikrobun veya vücudumuzdaki hücrelerinde, yaşamlarını devam ettiren his,

duygu, bu his ve duyguların işlevlerini yerine getiren organları vardır, bizimkine benzemezler.

İşyerimde ateist bir arkadaşım ile uzun bir zaman dini konularda sohbetler ettik.

Aradan hayli bir zaman geçtikten sonra, bir gün dedi ki, artık ben Allah'ın varlığına inandım. Fakat zatını görmek ve nasıl bir şey olduğunu anlamak istiyorum.

Ona dedim ki, bak Kardeşim;

Senin dışının kovuğunda milyonlarca bakteri doğar, büyür, yaşar, çoğalır ve ölür. Veya senin vücudunu oluşturan hücreler trilyonları geçer. Hepside canlıdır ve senin sahip olduğun hayata ve hayatlarını yaşaya bilmeleri için gerekli olan her şeye sahiptirler.

Şimdi dışının kovuğunda milyonlarcasının bir arada yaşadığı bakteriler veya vücudunu oluşturan hücrelerden birisi dese ki, ben şu insanı görsem nasıl bir şeydir. Eli - ayağı, gözü-kulağı var mıdır.

Böyle bir talep doğru makul mu? Veya böyle bir merak ile hareket eden doğru bir sonuca varabilir mi?

İşte makul olmayan bu istek ve düşünce ile hareket edecek olsak, insanda tecelli eden sıfatlarından dolayı, görme sınırlarımızı aşan kocaman bir insan düşünürüz. Ki, o düşüncenin mahsulü Allah değil kocaman ve korkunç bir put olur.

Bugüne kadar gördüklerim, duydukları, okuduklarım ve bunlar üzerindeki düşüncelerim beni;

"Evsaf ve efa lin sığışmaz akla.

Seni anlayamamak anlamaktır Allah'ım."

sözünü söyleyecek kanaate ulaştırdı.

Yine bu konuda en güzel sözü söyleyen kadınlar aleminin sultanı Rabia-i adviyenin "Ma erefnake hakke marifetike ya maruf" Ey her şeyin seni anlattığı ve tanıttığı zat, seni hakkiyle anlayamadık" sözü ne kadar manidar ve ne kadar yerli yerindedir. Allah ondan ve emsallerinden razı olsun. Evet, Onu anlayamamak anlamaktır.

Evet, ben ilim inkarı imkansızlaştırdı diyorum.

Dün anlaşılması ve izahı imkansız olan manevi şeyler bu gün teknolojinin yardımı ile akli ikna eder derecede izah imkanına kavuşmuştur.

İşte bahsimize konu olan Allah'ın görme ve duyma sıfatlarının izah ve anlaşılmasını, uydular, mobese kameralar ne kadar kolaylaştırmış, değerli?

Sevgili Kardeşim faydalı olabildim mi bilemiyorum.

Ama bu anlattıklarımın sonra yine merak ettiğin bir şeyler varsa çekinmeden yazabilirsin. Ben müsait olduğumda cevap yazmaya çalışırım.

Necdet Erem

Yazı 050 HZ. MEHDİ GELDİMİ

Evet dünyanın durumu özellikle Müslümanlar için hiçte iyi değil.

Savaşlar İslam coğrafyasında, kanı dökülen Müslüman ne gariptirki, kanı döken de yine Müslüman.

HZ. Mehdi gelmiş mi?
Gelecek mi diye soruyorsunuz.

Evet HZ. Mehdi gelmiş veya gelecek.

Her asırda İslam alemi içinde büyük zatlar yetişir.
Bu zatların çoğu irşat ve tebliğ vazifeleri yaparak, Müslümanları iman, ibadet, ahlak ve adalet yönünde şekillendirip yapılandırılar.

Sizin sorunuzun muhatabı olan HZ. Mehdi, ahir zamanda gelecek dünya çapında büyük vazifeler yapacak alemi İslam ile beraber dünya insanlığını da dinsizliğin pençesinde yok olmaktan kurtaracak olan Mehd-yi azamdır.

Mehdinin gelmesi için önce deccal denen, din insan ve İslam düşmanı şahıs gelecek.
Dünyayı yaşanamaz hale getirip insanlığın kahir ekseriyetini ahlaksızlık yolu ile imansızlığa mahkum edecek.

İnsanlık imansızlık ve ahlaksızlık sarhoşluğu içinde, nerden geldiğini, kim tarafından, niçin gönderildiğini ve nereye gittiğini yani zorlu ve zorunlu hayatı sonuna kadar niçin yaşadığını sorgulama mantığını kaybedecek.

HZ. Mehdi insanlığın ahlaksızlık bunalımı içinde, imansızlık bataklığında boğulma seviyesine geldiği dönemde gelir. Ve gelmelidir.

Önce iman, ahlak, adalet kalelerini onarıp, insanlara İNSAN olduklarını hatırlatır.
Hayatın zorluklarına rağmen sonucu itibariyle sadece YOK OLMAK için yaşanamayacağını düşündürür.

Allah ve ahiret inancının hayatın zarureti halinde düşünülmesini sağlar.
Gerçek manada Allah'a ve ahitere inanan insanlarda adil, ahlaklı bir çizgi takip edip dünyayı yaşanabilir bir hale getirir.

Mehdi ve deccal düşüncesi İslam'da hazırcı ve tembelliğe teşvik halini almış.

Birisi gelecek veya gelsin bizi kurtarsın.
Bu anlayış sakat ve yanlıştır. Asla kabul edilemez.

İslam'da mehdi ve deccal anlayışı dikkat ve hassasiyet sebebi olmalıdır.

Yani nerede bir fitne kaynatılıyor ise orada deccal veya deccal ordusunun neferleri var deyip zaman, imkan ve şartlar neyi gerektiriyor ise o fitneyi söndürme adına üzerine düşen vazifeyi yapmak.

Yine nerede imana, Kur'ana, İslam'a ahlaka, adalete hizmet eden insanlar varsa onların bu davranışlarını HZ. Mehdinin faaliyet ve çalışması kabul edip aralarında yer almak, mücadelelerini desteklemek ve dünya insanlığının saadeti ebediye müjdeleri ile tanışmasına yardımcı olmak şeklinde anlamalı ve kabul etmeliyiz.

Bütün bu yazdıklarımın sonra;

Yakın geçmişimizde dünyada yaşanan gelişmeler takip edildiğinde, deccaliyetin İNKAR-I uluhiyet olarak MATERYALİZMİM, ATEİZİM VE AYNI ZAMANDA ALDATICILIGI İLE İNSANLIGIN SAADETI EBEDİYESİNİ TEHDİT EDEN, İNSANI BİR TÜKETİM ARACI HALİNE GETİREN SÜFYAN VAZİFESİ GÖREN VAHŞİ DİYE ADLANDIRILMASINA RAĞMEN ŞİMDİKİ BÜTÜN DEĞERLERİ YOK EDİCİ KORKUNÇ HALİ İLE CANİ VE CANAVAR KAPİTALİZM olduğu;

Bunun yanı sıra Allah'ın varlığının, birliğinin, ölüm ile hayatın son olmadığına akli deliller ile insanlık alemine ıspatlama mücadelesi veren ilim ehli Müslümanlarında Hz. Mehdi'nin askerleri veya arkadaşları olduğu düşüncesi ile hareket etmeli, O Hazret gelmişse işini kolaylaştırmalı.

Gelecekse ona hizmet alanları ve ortamları hazırlamalı.

Mehdi Allah olmadığı gibi elinde sihirli bir değnek olup dokunduğu her şeyi doğrultup olayları da hiç zahmet çekmeden gayret göstermeden çözecek bir SİHİRBAZ olmadığı da bilinmelidir.

Onun için mehdi beklemeye gerek yok.

Hiç birimiz mehdi olmasak ta;
Hepimiz birer mehdi gibi çalışıp, yorulup terlemezsek mehdi gelmeyecek.

Veya gelmişse de o büyük vazifede muvaffak olamayacak.
Allah'ın Hz. Mehdi ile vadettiği saadetli günler bir başka bahara kalacaktır.

Demek ki her şey bizim için, bize bakıyor ve bizimle biter.

Necdet Erem

Yazı 051 KURANSIZ KABRE GİRMEYİNİZ.

Diyanet İşler Başkanlığının yapmış olduğu bir araştırmada Müslümanların Kur-an'ı okuma anlama çalışmalarının yetersizliğinden yakınma ile Müslüman'ları bu konuda daha gayretli ve daha dikkatli olmaları adına yapmış olduğu bir uyarıya ismini gizli tuttuğum bir vatandaşın itirazı ve onun bu itirazına karşı yazmış olduğum cevaptır.

Dostlarımin dikkatine arz eder, inananların inançlarının kutsal kaynağı olan Kur-an hakkında daha gayretli ve daha dikkatli olmaları gerektiğinin altını çizmek isterim. Allaha emanet olunuz.

".....- Görüşüm, kuran bilmeyen vatandaş, değil, aç kalmayan vatandaş...
Vatandaşın işyerlerini, fabrikalarını, tarlalarını, gavurlara satarak kuran öğretemezsiniz. Önce mide dolacak, sonra beyin. Kral dairelerinde haç yapmaya benzemez bu işler. Unutmayın KOMŞUSU AÇKEN TOK YATAN BİZDEN DEĞİLDİR. MÜSLÜMANLIKTA AYDINLIK ÇOK ÖNEMLİDİR. SİZ NE YAPTINIZ AYDINLARI İÇERİ TIKTINIZ. SİZ MÜSLÜMAN OLAMAZSINIZ."

Kur-an bilmek, Kur-an öğrenmek, aç kalma sebebi olmadığı gibi; Bilakis karın ile beraber kalp ve kafanın da doyurulmasının adıdır.

İşyerini, tarlasını, fabrikasını gâvura satan da, Kur'an bilgi ve şuuruna sahip olanlar değil, Kur'anın insanlık ve dünya görüşünden mahrum, her şeyi sadece dünya menfaatinde gören zavallı, ya materyalist, ya kapitalist veya basit bir menfaat için hiç bir değer tanımayan, her şeyi mubah gören makyevalist görüş sahibi olan zavallılardır.

İslam içinde milyonda biri geçmeyen kral dairesinde hac yapanları tenkit edeceğine; Ahlaksızlıklarına sınır tanımayan soysuzların, Hava-i adası turistik gezileri, Montekarlo kumar partileri, Fransız ve sair Avrupa patentli pahallı makyaj malzemeleri ve şampanyalarına bir devlet bütçesi akıtan insanıyetten uzaklaşmış neidüğü belirsiz elit geçinen haramzade kalabalıklarını görsen sanıyorum daha isabetli bir iş yapmış olursun.

Müslüman zengin olamaz diye bir kural varmı?

Tavsiye edilmese de, zengin bir Müslüman, imkânları elverdikten sonra helal haram sınırlarına dikkat ederek yüksek bir hayat standardı yaşayamaz diye Kur'anda ayetmi var?

Komşunun doyurulması nedense hep Müslümanlardan bekleniyor. Birazda İslamiyet'i beğenmeyenler kendi komşu ve akrabalarını düşünüp doyursalar ya.

Düzenini bozduğunuz dünyanın, onarım ameliği ile angarya işlerini neden Müslüman'a yaptırmaya çalışıyorsunuz.

Alçak eşek binmeye, yetim çocuk dövemeye gelir mantığından vazgeçin artık.

Hangi Müslüman, aydın diye nitelendirdiğiniz, insanlığın kurtuluşu adına bir harf bile yazmış olan herhangi bir insanı içeri tıkmış veya ona minnet yerine düşmanlık hissi beslemiş?

Siz resmi ideolojinin bağınaz militanları tarafından idaresi ele geçirilmiş, İslam'a ve Müslümanlara karşı komünist sistemlerden daha jakoben ve baskıcı, sadece adı Cumhuriyet olan devleti İslam inancına bağlı; en azından saygılı bir devlet idaresi mi zan ediyorsunuz?

Ki, onun hisminden en büyük hisseyi almış, en büyük zulme maruz kalmış, şiirlerinde " ÖZ YURDUNDA GARİPSİN ÖZ VATANINDA PARYA " demek zorunda bırakılmış olan Müslümanları sorumlu tutuyorsunuz!

İlk emri oku diye başlayan bir din, beşikten mezara kadar okumayı emir niteliğinde tavsiye eden Peygamberi ve İslam içinde Peygamberden sonra en çok saygı duyulan bir şahsiyet olan Hz. Ali'nin, bana bir harf öğretenin kölesi olurum demesi İslam'ın, Müslüman'ların ilme ve ilim adamına vermiş olduğu değerli göstermeye yetmez mi?

Kendi suçunuzu İslam'a ve Müslümanlara fatura etmekten vazgeçiniz.

ARTIK MÜSLÜMANLAR SİZİN BİLDİĞİNİZ başkasına kızdıkça hincinizi çıkaracağınız zavallılar topluluğu değildir.

Yazımın bundan sonrasını size ve sizin gibi düşünenlere değil; Kur'anı seven, ona değer veren fakat maalesef hayat şartlarının imkânsızlığından dolayı onu okumaktan ve anlamaktan mahrum kalan, veya planlı bir şekilde mahrum bırakılan Müslüman'lara diyorum ki;

Değerli Müslümanlar; Futbolcu ile futbol sever aynı manaya gelmediği gibi, İslamı yaşayan Müslüman'la, Müslümanlığı seven de aynı manaya gelmez..

Müslüman'sak artık Müslüman'ca yaşamaya karar verelim.

Allah'ın emirlerini yerine getirmeye hassaiyetle gayret gösterelim.

İslam Kur-ansız olamayacağı gibi, Müslüman'da Kur'ansız kalamaz ve kalmamalı.

Değerli Dostlar ne yaparsanız yapınız; İş, davranış ve düşüncelerinizin Müslüman olgunluğuna, imanın ve İslam'ın izzetine leke olmamasına dikkat ediniz.

Bakınız İslam düşmanları, İslam'a açıktan saldırıya güçleri yetmeyince, Müslüman'ın zaaflarının faturasını İslam'a kesiyorlar.

Değerli Dostlar.

Dünya ticaretinde, siyasetinde, teknik ve sosyal gelişmelerinde yeriniz alıp, çağa yön verecek bir kimlik ve kişilik ile ÇAĞA BAŞ OLUNUZ.

Çağa baş olmayanlar kuyruk olmaktan asla kurtulamazlar.

Tarihinize bakınız İslam ahlak ve inancına bağlı ve saygılı davrandığınız asırlarda, çağa baş olduğunuz dönemlerdeki izzet ve azametinizi, kıymet ve itibarınızı görünüz.

İslam adalet, ahlak ve inancından uzaklaştığınız zamanlardaki içine düştüğünüz zillet ve esareti dikkate alınız. Kararınızı ona göre veriniz.

Bir diğer konu; İnsan sadece mideden ibaret olmadığı gibi, midemizin ihtiyaçlarını gerçek manada temin eden de biz değiliz.

Allah hayat verdiği mahlûkların rızıklarını, Ulûhiyetinin gereği olarak, hayatlarını devam ettirdiği sürece veriyor.

Hayat ile beraber hareket vermediklerinin rızkını ayaklarına herhangi bir vesile ile gönderiyor. Bitkiler bu iddiayı şüpheye yer vermeyecek bir şekilde tasdik ediyor.

Hayat ile beraber hareket verdiklerinden ise; akıl, ilim ve irade vermediklerini içgüdüsel ilhamlarla rızıklarına yönlendiriyor. Hayvanlar bu tezi ispata ihtiyaç bırakmıyor.

EŞREF-UL MAHLUKAT, HALİFE-İ RUYÛ ZEMİN MAHBUP VE MUHATAB-I İLAHİ OLAN İNSANIN RIZKINI DA VERMİŞ OLDUĞU AKIL, İLİM, İRADE İLE İNSAN ONURUNA LAYIK BİR ŞEKİLDE, ONA ESARET ZİLLETİNİ HİS ETTİRMEYEN GAYRET VE ÇABASI KARŞILIGINDA VERİYOR.

Rızkımızın temininde bize önemli ölçüde özgürlük verilmiş gibi görünse de; Bakınız gıda ve besinlerimizi topraktan çıkararak biz olmadığımız gibi, onları midemizde kimyasal reaksiyonlar sonucu vücudumuzun istifade edebileceği bir duruma getiren de biz değiliz.

Demek ki yeme ve içmeyi hayatın gayesi olarak dert edinmek, pekte makul ve mantıklı bir düşünce değildir.

İnsan YEMEK İÇİN YAŞAYAN DEĞİL, YAŞAMAK İÇİN YİYEN bir mahluk olduğunun farkında olması gerektir..

Dünyada aç ve açık kimse olmadığı gibi, şu fani dünyada ölümsüz ebedi yaşayacak bir insan da yoktur.

Ölenin dünyalık mal ve makamından ahirete bir şey götürme imkânı da olmadığına göre.

Değerli dostlar, hal böyleyken aman D İ K K A T.

Beyaz bir çuval içinde, dar, loş ve karanlık bir çukura hemde en sevdiğiniz, bel bağladığınız dostlarınız tarafından yalnızlığa terk edileceğiniz günü asla unutmayınız.

Ve ne yaparsanız yapın;
SAKIN HAAA, KABRE İMANSIZ, KUR'ANSIZ VE KUR'AN SERMAYESİZ GİRMEYİNİZ.

Benden söylemesi.

Zaten bu konuda en etkili sözü her zaman olduğu gibi İnsanlığın HALASKARI Hz. Muhammed (Sav.) söylemiş "ŞERRUN NEDAMETİ YEVMEL KİYAME" pişmanlığın kötüsü kıyamet günü EYVAH veya KEŞKE diyecek duruma düşmektir. Yarın pişmanlığınızın faydası olmayacağı haşır gününde KEŞKE DEYİP DÖVÜNMEK ZORUNDA KALMAYINIZ.

Allah inananlara İNANDIĞI GİBİ YAŞAMAYI, inanmayanlara da İnançsız bir hayatın elem ve sıkıntılarından dolayı YAŞANMAYA DEĞMEYECEĞİ GERÇEĞİNİ GÖRME VE ANLANAMA İDRAKİ VERMESİ dilek ve temennilerimle. Zaten bu konuda en etkili sözü her zaman olduğu gibi İnsanlığın HALASKARI Hz. Muhammed (Sav.) söylemiş "ŞERRUN NEDAMETİ YEVMEL KİYAME" pişmanlığın kötüsü kıyamet günü EYVAH veya KEŞKE diyecek duruma düşmektir. Yarın pişmanlığınızın faydası olmayacağı haşır gününde KEŞKE DEYİP DÖVÜNMEK ZORUNDA KALMAYINIZ.

Allah inananlara İNANDIĞI GİBİ YAŞAMAYI,
inanmayanlara da İnançsız bir hayatın elem ve sıkıntılarından dolayı YAŞANMAYA
DEGMEYECEĞİ GERÇEĞİNİ GÖRME VE ANLANAMA İDRAKİ VERMESİ dilek ve
temennilerimle.

Necdet Erem

Yazı 052 SAMİMİYETTE SINIRSIZLIK

Yazı 052 SAMİMİYETTE SINIRSIZLIK

İnsan şu dünyaya saadeti ebediyesini kazanmak için gönderilmiş olup; onu kazanabilmesi için büyük imtihanlardan geçirilip test edilmektedir.

Saadeti ebediye deyince ne olduğunu aklımız pek kavrayamadığından onu kazanma adına gerekli hassasiyeti gösteremediğimiz gibi kaybetmenin endişesini de içimizde his edemiyoruz.

Evet, faninin bakiyi, sınırlının sınırsızı, sonlunun sonsuzu anlaması ve kavraması mümkün değildir.

Allah'ın yaratmış olduğu en mükemmel mahlûk olan insan'da, tüm kâinat; canlısı - cansız, maddisi - manevi, fiziğe tabi olanı - metafizik özelliklere sahip olanı ile kodlanmış bulunduğundandır ki!

İnsan, cesedi ile maddi, his ve duyguları ile manevi, yine cesedi ile fani, ruhu ile baki bir varlıktır.

Fiziki açıdan dünya hayatının devamı adına gerçek manada çok fazla bir şeye muhtaç olmamasına rağmen,(1) dikkat edilir ise Ruh, his ve duyguları adına; maddi, manevi her şeyi merak etmekte, her şeye ilgi duymakta ve her şeyi istemektedir.

Bu isteklerin temelinde ruhunun gelmiş olduğu ve bu âlemde hasretini duyup, farkına varmadan aramakta ve istemekte olduğu, ebedi hayat ve ebedi hayata ait özellikler, güzellikler, haz ve lezzetlerdir.

İşte bütün bu sonsuz arzu ve isteklerimize bizi ulaştırabilecek olan ebedi hayatın yatırım aracı ve sermayesi olan; Allah'a kulluk adına çoğunlukla nefsimize ağır geldiğinden dolayı İŞTEKSİZ, mahiyetini bilmediğimizden dolayı VAŞIFSIZ, BELKİ DE DEGERSİZ ZAN ETTİĞİMİZ İMANIMIZIN GEREĞİ İBADETLERİMİZDİR.

Hâlbuki ibadetlerimizi Allah'ın dünya adına vermiş olduğu nimetler ile mukayese ettiğimizde, bir ömür ibadet yapsak; yaşamımızı borçlu olduğumuz bir tek nefesin karşılığı olamayacağını anlamak zor olmasa gerektir.

Evet, nefes alsak veremesek ölürüz, verdik tekrar alamazsak galiba yine ölürüz.

Yaratıcısına bir nefeste iki defa can borçlu olan bir insanın (canlının) amellerinin (Kulluk vazifelerinin) darlığı, sınırlılığı içinde değil;

NİYETLERİNİN SAMİMİYETİ, SINIRSIZLIĞI VE GENİŞLİĞİ İÇİNDE talep ve beklentileri olur ise o zaman isteklerine kavuşabilme imkân ve ihtimali daha gerçekçi ve daha inandırıcı olabilir.

İşte ("NİYYETÜL MÜ-MİNİ HAYRUN MİN AMELİHİ") Mü-minin NİYETİ amelinden daha hayırlıdır. İlahi müjdesinin Peygamberimiz tarafından bizlere verilmesi, güç ve imkânımız kadar fiziki kulluk;

Ruh ve hayalimizin O'nun sonsuz rahmet, inayet ve merhametini kazandıracak kadar niyet ve istek, bize ruhumuzun, hayalimizin sonsuz isteklerini kazandırma imkânını sağlayabilir.

Konuyu bir örnekle dikkatinize arz edip yazıma son veriyorum.

Yatığınız her hayru hasenatta Allah'ım daha çok imkânım olsaydı daha çok kulluk yapsaydım sancısını içinizde his etmek.

Bir fakire veya ihtiyaç sahibine bir yardım yaptığınızda veya sadaka verir iken, verdiğini yeterli görmeyip, Allah'ım keşke daha çok malım ve imkânım olsaydı da daha çok verseydim.

Allah'ım keşke teheccüt, evvabin ve sair nafîle ibadetlerimi de yapabilseydim. Allah'ım keşke hac edebilseydim, umre yapabilseydim.

Gibi yaptıklarımız ile yetinmeyip, Allah'ım bu ibadetler senin Ulûhiyetinin layığı olmadığı gibi verdiğin sonsuz nimetlerin de asla karşılığı değildir.

Ancak bunlar benim beşeriyetimin ve imkanlarımın kifayetsizliğidir. Deyip daha çok yapmamız gerektiğinin istek ve idrakini Rabbimize arz ederek yaptıklarımız ile değil, istek duyduklarımız ile mükâfatlandırılma talebini dillendirmemiz adına bilgilendirilip teşvik edilmişiz.

Noksan, hatalı, kusurlu, amellerimizi niyetlerimiz ile güçlendirmeli ve zenginleştirmeliyiz ki ahirette bize faydalı olabilsinler.

Allah gücünün yettiği kadar amele muvaffak kılmakla beraber, hayırlı niyetler ile rızasını kazandıracak feraset ve basiret ufkuna ulaştırın.
AMİN

(1) Hayvanlar biyolojik açıdan insandan fazla bir farka sahip olmamalarına rağmen ilkel yaşamaları bu konu için izaha gerek bırakmayacak bir delildir.

Ve keza, niyette öyle bir hâsiyet vardır ki, seyyiatı hasenata ve hasenatı seyyiata tahvil eder. Demek, niyet bir ruhtur. O ruhun ruhu da ihlâstır. B.S.N. Mesnevi Nuriye

Necdet Erem

Yazı 054 ORUÇ

Ramazanda vücut binasının giriş kapıları olan, Ağız, Burun, Göz ve Kulak gibi organlar oruç ibadeti ile kontrol altına alındığından, Oruçlu bir mü-min için Şeytanlar zincire vurulmuş olur.

Mü-min için şeytanların zincire vurulması demek, cennetin kapılarının açılması, cehennem kapılarının kapanması manasına gelir ki.

Efendimiz de bunu bize hadisi şerifleri ile müjdelemiştir.

O zaman şeytanlar ile aramızda engel teşkil edecek oruçlarımızı, sadece ağızımızı yeme ve içmeye kapatmakla değil, gıybet dedikodu, yalan, iftira, kıymet ifade etmeyen boş sözler ve gayri ahlaki konuşmalardan da korumalıyız.

Gözümüzü nefsin hayvani hislerini tatmin için onurumuzu zedeleyecek şeylere bakmada değil, kâinatı Allah (cc) Hz.lerinin sanatlarının teşhir edildiği bir sergi niteliğine getiren tefekkür nazı ile bakmaya tahsis edip, marifet kazandıran bir organ olarak kullanılmalı ki, haramların aleve benzer ateş dilleri ile ruhumuzu esir alıp hasret, haset, şehvet, nefret ateşi ile hem dünyada hem ahirette yakmasın.

Kulaklarımızı, dilini korumayanların, çirkin değersiz, seviyesiz sözlerini, isyan, inkar ve şehvet dolu cehennemde yananların canhıraş feryatlarını andıran gayri ahlaki şarkı ve benzeri vaveylaların gürültülerini dinlemeye değil;

İnsan onuruna yakışır, ilim ve marifet dolu dünya ve ahiret saadetine vesile olacak Kur'an kıraatleri, ilahi ezgileri, hakikat neşidelerinin terennümleri ile ilmi müshabe sözlerine açmalı ki o kulaklardan şeytan girmesin, kalbi ifsat, akli mecnun etmesin.

Burnumuzu da elimizden geldiği kadar, günümüzün haddi aşmış mahluklarının günahları sebebi ile cehennemde yanan bedenlerinin yanık et kokuları sayılabilecek nefsin hoşuna giden şehvet kokularından korumalı ki hayal gayri meşru sahneler üretip insanın iradesini nefsin eline verip şeytana girecek menfezler, kapılar açmasın.

Bir kalenin düşürülüp işgal edilmesi ana kapılarından giriş ile değil; nöbetçilerin gafletinden veya içerideki hainlerin ihanetinden yararlanarak açılmış olan menfezler veya sarkıtılmış olan ipler ile mümkün olabilir.

İşte iman kalemizin işgali cennet sermayemiz olan ibadetlerimizin şeytanlar tarafından çalınması, his ve duygularımızla vermiş olduğumuz ufak tavizler, şeytanlara açmış olduğumuz menfezler ile gerçekleşebilir.

His ve duygu menfezlerini iman şuuru, sabır silahı, sevgi sermayesi ve ibadet bekçisi ile şeytan ve şeytanın vekili konumunda bulunan iman ve ahlak düşmanlarına ve düşmanca saldırılarına karşı kapamayanlar hırs ve hasetten, haram ve gınahtan korunamayacağı gibi, kendilerini dünyada sefalet ve sefaletten, ahirette cehennemde cayır cayır yanmaktan kurtaramazlar.

İşte Ramazan şeytanın giriş menfezlerini kapama eğitiminin yapıldığı his ve duyguların kontrol altına alınarak zararlılardan korunmanın, yaşanarak, tatbiki öğrenildiği nurlu ve bereketli bir ay olup;

Ramazanda kazanılmış bulunan irade gücünün, ömrümüz boyunca düşünce ve davranışlarımıza yansımaları sağlayacak Oruç ibadetini sadece ağızımızı yeme ve

içmeye kapatmaya değil,

Beş duyumuz ve onların malzeme ve materyal toplamış olduğu, akıl, ruh, his ve duyguların ıslah ve terbiyesine vesile bilip öyle değerlendirmeli ve değerini bilmeliyiz.

Ki hadisi şerifteki "öyle oruç tutanlar var ki tuttıkları oruçtan aç kalmaktan başka bir istifadeleri yoktur." hükmünün mağdurlarından olmayalım inşallah.

Allah'ın rızasını kazandıracak gerçek manada oruç tutanlardan olmamız dilek ve temennilerimle,

Ramazanınız Baisi rahmet sebebi mağfiret olsun.

Necdet Erem

Yazı 055 DEĞERLİ FİLOZOFUM

Materyalist felsefe bataklığında boğulmuş;
başkalarının da boğulmasını hayatının gayesi haline getirmiş, kendisini filozof zanneden
bir bilge geçinen bir arkadaşına.

Değerli Filozofum,
Şu sıkıntılı, dert, bela, acı ve keder ile dolu;
Bir üzüm yedirse, yüz tokat vuran hayatı tüm sıkıntılara rağmen, sonunda elimize hiç
bir şey geçmeyecek ise, neden yaşadığınızın makul ve mantıklı nedenini bana
anlatacağınızı umuyorum.
Beni bu merakımdan ne zaman kurtaracaksınız?

Gerici düşüncelerimden, yobaz söylemlerimden vazgeçmem için beni ne zaman ikna
edip, ruhun, metafiziğin ve maneviyatın olmadığını ispatlayarak;
HERŞEYİN SADECE GÖZÜMÜZLE GÖRDÜĞÜMÜZ, ELİMİZLE TUTTUĞUMUZ VE
LABORATUARDA İNCELEYEBİLDİĞİMİZ ÜÇ BOYUTLU MADDELERDEN İBARET
OLDUĞUNA inandıracaksınız?

Ne olur beni içinde bulunduğum sıkıntılardan kurtarınız.

BENDE ŞİZİN GİBİ; MANASIZ, ANLAMSIZ, HAYVAN GİBİ GEÇMİŞİ OLAMAYAN GERÇEK
GELECEĞİNİ DÜŞÜNMEYEN BİR VARLIK OLDUĞUMA İNANAYIM.

Şu kâinatın bir yaratıcısının olmadığına, her şeyin kendi kendisine oluştuğuna!

Sebeplerin tesiri ile vücut bulduğuna inandırınız. Veya yaratıcı olduğunu iddia edip
adına tabiatı dediğiniz; O mahir sanatkâr ustayı, mucit bilgeyi tanımama yardımcı
olunuz.

Gücü; Madde, mana, zerre, küre ayırt etmeden her şeye yeten hâkimi mutlak-ı bana
tanıtınız ve beni onun ile tanıştırınız.

Beni, inkâr ettiğiniz ve olmadığını iddia ettiğiniz, Allah'a muhabbet itaat ve ibadet
etmekten vazgeçirip, sizin tespit edeceğiniz, ne adla adlandırdığınızı bilmediğim güç
kaynağına minnet, ve muhabbetimi arz etmeme yardımcı olunuz.

YOKSA İNSAN ERDEMİNE YAKIŞMAYACAK KAHREDİCİ NANKÖRLÜĞÜN KISKACINDA
BUNALIMA GİRECEĞİM.

Beni inandığım İlahımın nimet ve yardımlarına karşı muhabbet ve itaat vazife ve
sorumluluklarımın bulunmadığına ikna edin. Bende sizin gibi özgürleşeyim.

Allah'a kulluktan kurtulup; Kendi hayatımın geçmiş ve geleceğinin hâkimi, içi ve dış
ilişki ve ihtiyaçlarımın belirleyicisi olayım.

Mahlûkata muhtaçlığın sıkıntı ve minnetini içimden atayım.

Saygı değer Filozofum.
Gerçekten değerli düşünce ve görüşlerinize çok ihtiyacım var.

Her şey bir yana; Özellikle şu sıkıntılı hayata bir amaç ve anlam yüklemeyen
yaşamamayaacağı saplantı ve sıkıntımdan kurtulmam için yardımcı olur iseniz size
minnettar olacağım.

Cevaplarınızın şüphe uyandırmayacak kadar net, aksi düşünölemeyecek derecede kesin, akli ikna, mantığı tatmin edici olacağına inanıyorum.

Değerli cevaplarınızı bekliyorum.
Ne olur beni cevapsız bırakmayınız.

Size, temsilcisi olduğunuz Felsefe'ye ve Felsefecilere olan itimadım ve bakış açım vereceğiniz makul ve mantıklı cevaplar doğrultusunda şekillenecektir.

03.09.2010

Necdet Erem

Yazı 056 Filozof geçinen birisine.

İnançsız yaşamayı marifet zanneden, felsefeci olduğu iddiasında bulunan çağdaş bir filozofa!

Sorularımı aşağıya kaydetmiş olup, hiç bir tereddüde mahal kalmayacak bir netlikte beyan etmişim. Ve sorularımı tartışacak da değilim. Ancak makul ve mantıklı cevap bekliyorum.

Ben köre renk, sağıra ses, kendisini var eden ruhunu, düşündüğü aklını inkâr edecek kadar akıldan mahrum kimselere, Allah inancını anlatacak tartışmaya açacak kadar zaman israfından yana olan birisi değilim.

Beni yanlış anlamışsınız.

Allah'ın yarattığı kâinatı, verdiği göz ile gören, yarattığı sesleri verdiği kulak ile işiten, mahlûkları el ile tutan, yolları ayak ile yürüyen ve sahip olduğu bu uzuvlar bir ömür kullanmasına rağmen, nasıl işlediklerini dahi bilmeyen;

En muhtaç olduğu hayati malzeme olan havanın temininde ücret, kullanımında zahmet vermeyen, Allah'ı göremeyecek kadar "anadan doğma" körlere renk tarifinden farksız olan bir işle uğraşmaya niyetim yok.

Yalnız, hayatın bunca zorluk ve sıkıntılara rağmen ahirete inanmadığınızdan dolayı, hangi akıl ve umut ile yaşam mücadelesi verdiğinizi anlayamadığım gibi.

Kendi kaybettiğiniz değerleri, insanlığın elinden alma ve insanlığı kendi düştüğünüz bataklığa hangi hakla çekmek istediğiniz soruyor ve sorguluyorum.

İnkâr ile ne kazandınız?

İnsanlığa ne kazandıracağınızı düşünüyorsunuz?

İnsanlığı adil ahlaklı olup bencillikten uzaklaştırma adına hangi tezleriniz ve tedbirleriniz var.

Ahiretsiz, hesapsız bir hayatta adil, ahlaklı, dürüst ve fedakâr olmak bir fantezi ve belki de ürettiğiniz insan tipinin en yaygın söylemi olan sadece enayilikten başka bir adı olabilir mi?

Azgınlaştırdığınız ve mütecaviz hale getirerek kendinize ilah ilan ettiğiniz nefsiniz ve nefsinizin insan onuruna yakışmayan ve doymak bilmeye arzularını hangi değerleriniz ile kontrol altına alacak;

Kendisinden başkasını düşünmeye vakit bulamayan bencil, uçkurunun kölesi midesinin hamalı insan tiplerinizi sevgi, şefkat, merhamet, fedakârlık, vicdan gibi manevi değerleri yok sayarak, hangi oto kontrol ile ıslah edip insana yakışır izzetli ve onurlu bir hayatı tercihe ikna edeceksiniz?

İnsan doğasındaki sonsuz arzu, sınırsız istek, ebedi hayat ihtiyacını hangi mal, makam, şehvet, şöhret ve servet vaatleri ile tatmin edeceksiniz?

Çektirdiğiniz albümler dolusu resimler, akıllı telefonlarla kaydederek ölümsüzleştirdiğinizi zannettiğiniz videolar, ruhunuzdaki ölümsüzlük arzusunu gerçek manada tatmin edecek ve size ebedi bir yaşam kazandıracak mı?

Siz aldanmış ve kaybetmiş olabilirsiniz, düşen düşeni ister içgüdü ile hareket edip, insanlığın huzur ve saadet kaynağı olan İNANÇTAN o pis ellerinizi çekiniz.

Menhus düşünceleriniz ile kendinizi zehirlediğiniz gibi insanlığı da zehirlemekten vazgeçiniz.

Elinizi uzattığınız değerlerin yerine hangi değerleri koyacaksınız? Bunları çok merak ediyorum.

Siz istediğiniz kadar, inkâr bataklığının kokuşmuş düşünceleri ile kendinizi oyalayıp sonunu belirlemekten aciz olduğunuz sıkıntılı hayatınızın hüsrana dolu sonuna doğru ham hayaller ile yürüyorsunuz.

Önce niçin yaşadığının cevabını bulunuz. Sonra başkalarının nasıl yaşayacağı hakkında akıl hocalığı yapınız.

Ben herhangi bir moral değere inanmayan insanların, inanacak kadar akıllı, sonu sıfır olan bu zorlu hayattan kurtulmalarını sağlayacak olan intiharı seçecek kadar CESSUR OLMADIKLARINA İNANAIYORUM.

Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?
Felsefeniz ne diyor?

Ben ve düşünen insanlar bunu çok merak ediyoruz.

Necdet Erem

Yazı 057 FİKRİNİZE İHTİYACIM VAR.

Değerli Dostlar!

Ağırlığı her gün biraz daha artan çok değerli ve hassas bir yükü,
Zorluğu her an birazda çekilmez hal alan, uzun, zorlu ve engebeli bir yolda taşımaya
mecbur edilseniz!

Karşılığında onurlu ve rahatlatıcı bir mükâfat beklemezsiniz?
Beklemek hakkınız ve aklınızın gereği değildir?

Baskıları ve zorlukları her gün biraz daha çekilmez hal alan,
hakaretler altında ağır işlerde zorla çalıştırıldığınız bir esir kampından özgürlüğüne
kavuşmak ve çektiklerinize karşı iyi bir tazminat istemezsiniz?
İstemek sizin insanlık onurunuzun gereği değil midir?

Önemli ve hayati rollerde oynatıldığınız bir oyunda veya zorlu vazifeler ile
görevlendirildiğiniz bir organizasyonda, yaptığınız iş, icra ettiğiniz görev karşılığında iyi
bir ücreti hak ettiğinize inanmaz mısınız?
O ücreti talep etmek sizin en doğal hakkınız değil mi?

Ya bu beklediğiniz mükâfat,
İsteddiğiniz tazminat,
Hak ettiğinize inandığınız ücret yoksa!

Yine de O zorlu yolda,
O ağır yük ile yürümenizi belli olmayan sona doğru sürdürür müsünüz?

O esir kampındaki esaretinizin bitmeyeceğini ve sonucu itibariyle hiç bir şey
kazanmayacağınızı bile bile yanınıza çektiklerinizden başka bir kar kalmayacağı halde O
kamptaki çileli hayata devam edermisiniz?

Hiç bir ücret veya ödül vaat edilmemiş olmasına rağmen O önemli rollerde hayati
zorluklar ile oynar, O zorlu organizasyonda görev alıp O organizasyonun sorumlu bir
parçası olmayı kabul edermisiniz?

**BU SORULARI OKUDUKTAN SONRA ALLAH'A VE AHİRETE İNANMADAN, HAYATI TÜM
ZORLUKLARINA RAĞMEN YAŞAMANIN NE ANLAMA GELDİĞİ HAKKINDA Kİ
DÜŞÜNCELERİNİZ ÖĞRENMEK İSTİYORUM....**

Anlatmak istediğim!

Yaşamak zorunda olduğumuz hayatı, sonunda büyük pişmanlıklar yaşamamak için
anlamlı kılma adına bir uyarıdır.

Hayatın sonunu düşünmemizi engelleyen gaflet perdelerini aralayıp başta ben şahsım
olmak üzere, hali hakikatimizi görmemize yardımcı olmaya çalışmaktır.

Herkesi bekleyen son için kıyameti beklemek ne büyük bir aldanmışlık.

Herkesin nüfus cüzdanında doğum tarihi yazılı olduğu halde, kimsenin ölüm tarihi belli
değildir.

Hayatın her safhasında ölen insanları görmek mümkün iken,
hiç ummadığı bir gün ve anda kendisinin de ölebileceğini düşünemeyen bizlerin gafletini

anlamak ne mümkün.

Değerli dostlar yazıma salt dini bir yazı olarak bakılmamasını dilerim.
Okurlarım arasında materyalist mantık taşıyan dostlar da olabilir.

Zaten yazımın asıl muhatabı onlardır.

Şimdi o dostlardan birçoğunun yaptığı gibi beni kendilerine Allh'ın varlığını ispatlamaya davet etmelerini bekliyorum.

Ben, düşünce anlayış ve görüşü madde ile sınırlı olan kimselere;
DÜŞÜNCEYİ VE MADDEYİ YARATANI (mikroba organizmayı) anlatmaya uğraşmak gibi sonuçsuz bir mücadele içinde değilim.

Öyle bir niyet ve amacımda yok.

Onlar istedikleri gibi düşünebilirler.

İster tabiat dedikleri sanatı ilahiye ve kudreti sonsuzun kanunlar manzumesini Rab ilan etsinler.

İsterlerse her şeyden çok sevdikleri zevk ve rahatı adına,
akıl, mantık, izzet ve onurlarını uğruna feda ettikleri nefislerini ilah edinsinler.

İster Mecusiler gibi ateşe, Hındular gibi ineğe batıl dinlerde tarifi mümkün olmayan ikonlara tapınsınlar, BENİ HİÇ ilgilendirmiyor.

Bu onların kişisel tercihleri,
her insana insan olarak yaratılmış olduğundan dolayı saygı duyarım.

Benim inandığım gibi inanmayanlara da en azından ruhlarının sonsuzluğunun farkında oluşlarından, akıllarının metafizik ihtiyaçlarına cevap aradıklarından dolayı saygı duymam gerektiğine inanırım.

Amma beni inancımın dolayı sorgulayan insanlara hayatın anlamlı yaşaması adına yukarıda sormuş olduğum sorulara makul ve mantıklı cevap istemekte benim hakkımdır.

ÇÜNKÜ MANTIKSIZ BİR YAŞAM TARZI MANTIKLI İNSANLARINDA ZİHNİNİ KARIŞTIRIP HAYATI ANLAMSIZLAŞTIRIYOR.

Yazımı okuma zahmeti gösteren tüm okurlarıma saygılarımı arz eder itirazı olan dostlarında itirazlarını edep ve saygı sınırları içinde bana bildirmesini dilerim.

Özellikle İnsan hayatı hakkındaki düşüncelerimde hatam var ise gösterilmesini de bir insanlık borcu olarak herkesten beklerim.

Fikrinize ihtiyacım var lütfen beni aydınlatırmısınız.

Necdet Erem

Yazı 058 Risalei Nur N E D İ R?

Risale-i Nurlar hakkında sürdürülen seviyesiz bir karalama propagandasından menfi olarak etkilenen bir dosta yazmış olduğum yazıdır.

Kabul etsekte etmesekte;

Risale-i Nurlar ülkemizin göz ardı edilemez önemli bir gerçeği olduğu için dolaylı veya dolaysız her Türk vatandaşını ilgilendirebileceğine inandığım için konu üzerinde bilgim ve ilgim doğrultusunda mümkün mertebe tarafsız bir yazı yazma ihtiyacı his ettim.

İlgi duyan dostlar okuma zahmetinde bulunun ise sevinirim.

Değerli Dostum.

Bilgileriniz doğrultusunda düşüncelerinizde elbette haklısınız veya en azından kendi kanaatinizce haklı sayılabilirsiniz.

Amma şunu da takdir edersiniz ki hiç bir şey kimsenin şahsi bilgisi ile sınırlı ve tek açıdan bakılarak verdiği karala bağımlı değildir.

Hikmetini bilmediğimiz şeyler hakkında vereceğimiz her hüküm yanlış olmasa da hatadan hali değildir.

Sonra burada Risale-i Nurlara şiddetle saldıran ve aşağılayan bir takım insanlar var. Okuduğunuz yazım onların bu seviyesiz ve haksız saldırıları karşısında yazılmış bir savunma yazısıdır.

Hiç bir İslam âlimi bir değerini yok saymaz ve sayamaz.

Her âlim ilim ve marifetini, feyiz ve kemalatını kendilerinden önceki hocalarına ve fazilet kaynağı büyüklerine borçludur.

İşte Bediüzzaman Said Nursi'nin Risale-i nurlarda geçen bir sözü. İmam rabbani Hz. Hindistan'da gelmiş deseler, yayan olarak ziyaretine gider elini öper duasını alırım.

Cemaatlerin veya cemaat müntesiplerinin hata veya yanlışları yahut dışarıdan hata veya yanlış gibi görünen stratejileri ile Kuranın muasır tefsirleri karalanamaz.

Onlardan istifade yolları tıkanamaz.

Risale-i Nurlardan bilgisini geliştirmek isteyenler,

ille de bir cemaat mensubu olmaları gerekmez.

Birilerinden emir ve talimat almalarına da ihtiyaç yoktur.

Fakat en basit bir ders kitabının bile konusunda uzaman bir öğretici ve danışmanı olduğu tezinden hareket edersek;

Dilin kasden hızla erozyona tabi tutulduğu bir zamanda,

Yine dini değerlerin fazla itibar görmediği, hatta toplum nezdinde gericilik ve yobazlık olarak mahkûm edildiği, dindarlardan vebalı gibi sakınılıp kaçınıldığı, devlet tarafından potansiyel suçlu ilan edilip kamusal alandan tecrit edildiği bir ülkede;

elli yüz sene önce, zor ve ilkel şartlarda,

Takip ve baskı altında yazılmış,

Toplumun elit geçinen seçkinleri tarafından şiddetli red edilip,

baskı ve saldırıya maruz kalmakla savunmasız kalan inancın,

Asrın inkârcı mantığını ikna ihtiyacından kaynaklanan, kategorisi çok net olarak belirlenemeyen (Fıkıh, Tefsir, Kelam, Siyer, hadis, tefsir) kapsamlı, kapasiteli ve de İDDİALI bir külliyatı bir kişinin;

iş veya meslek hayatından arta kalan zamanını hobi olarak değerlendirmek için yapacağı çalışma ile istenilen sonucu alabileceğine de inanmıyorum.

Fakat bütün bu menfi şartlar altında Risale-i nurlar Türkiye’de ve bütün dünyada hak ettiği ilgiyi gördü ve bu ilgi her geçen gün biraz daha artarak devam ediyor.

Tabi evin öküzü ev sahibine devamlı buzağı görünür.

Gerçek manada ıslahatçı hiçbir âlim yaşamış olduğu zamanın statükocuları tarafından tanınmak istenmemiş.

Tanınmasına fırsat verilmemiş.

Amma güneş balçıkla sıvanmaz kaidesi ile onların muhalefetleri güneşlerin doğmasını engelleyememiş.

Sadece yükselişini biraz geciktirmiştir.

Oda, yeni mesajlar veren yeni zihniyeti anlayabilecek kabul edebilecek statükonun dar mantığından rahatsız olan bir neslin gelmesini beklemiştir.

İşte hem ülkemizde hem dünyada, evrensel ve çağdaş düşünen bir nesil Risale-i nurları asrın mantık ihtiyacı doğrultusunda anlayıp Allah’ın insanlığa takdir ettiği son din olan İslam,

Son kitap olan Kur-an ve son peygamber olan Hz. Muhammed’in (Asv.) mesajını evrensel bir platforma taşıyıp;

İslam dinini Arap veya Türk geleneği olmanın dar sınırlarından kurtarıyor.

Çünkü Bediüzzaman Said Nursi

“AKLIN NURU FÜNUN-İ MEDENİYE, KALBİN ZİYASI ULUM-İ DİNİYEDİR.”

Derken,

Aklını fen ilimlerine kapatmış olan klasik ve gelenekçi İslam anlayışına, Kalbine imanın fazilet ve mutluluk kaynağı olan İMAN VE İBADETİ YASAKLAMIS OLAN materyalist mantığa angaje olmuş fen otoritelerine insanlığın dünya saadetinin, ahiret selametinin iman ve ibadette olduğunun mesajını vermiştir.

Hayatı yaşamamanın anlamının, Allah’a ve ahirete iman ile mümkün olacağına altını çizmiş,

İmansız ve ibadetsiz bir hayatın hiçbir anlamı olmayan sonu sıfır dramatik bir sahneden başka bir şey olmadığını Kur-an delilleri ile aklın nazarına sunup; akli her şey sayan zihniyeti AKLLI VE MANTIKLI DÜŞÜNMEYE VE DAVRANMAYA MECBURİYET NOKTASINDA davet etmiştir.

Değerli kardeşim.

Tıp alanında bile her asrı tehdit eden farklı bir hastalık olduğu gibi inancı da hehdit eden asri düşünce sapmaları vardır ve olacaktır.

Gelişen dünya ve değişen mantık bunu kaçınılmaz kılıyor.
Yeni derde yeni deva olduğu gibi (eczaneden.)

Yeni fitne, inkar, isyan, itirazlarada; ana kaynaktan bağımsız olmamak kaydı ile yeni tez ve yeni söylemler lazımdır.

Her asır kendi İmam-ı Rabbanilerini, İmam Gazzalilerini, Mevlana Celaledinlerini, Mevlana Halidlerini Vs. lerini yetiştirmek zorundadır.

Yani her mevsim arz toprağında kendi meyvesini yetiştirir.

İşte Bediüzzaman ve Risle-i Nur külliyyatı da eczahene-i Kur-anıyeden bu asrın inkar ve ilhad derdine özel bir şifa kaynağıdır.

Merhum vatan şairimiz M.Akif ERSOY'un dediği gibi,

"DİREK KUR-ANDAN ALIP İLHAMI,
ASRİN İDRAKİNE SÖYLETMELİYİZ İSLAMI"
Sözünün güzel bir örneği olduğuna inanıyorum.

Bütün bunlar âcizane, benim düşünce ve kanaatlerimdir.
Kimseyi bağlamayacağı gibi kimsenin de kabul etmek gibi bir mecburiyeti yoktur.

Fakat ben Müslümanlara şunu da söylemeden edemeyeceğim.
Yüce Rabbimiz dünya ve ahiret hayatımızın mutluluk ve saadet kaynağı kutsal kitabımız olan kur-anımızda;

"Ey iman edenler!
Eğer fasıkhın biri size bir haber getirirsen onun doğruluğunu araştırın. Yoksa bilmeden bir topluluğa sataşırsınız da sonra yaptığınızdan pişman olursunuz. 49/6 diyor.

Dinimiz hakkında ulu orta, ütopya üreterek lehte,
Düşmanca, seviyesiz, haksız ve ahlaksızca aleyhte, yazılan yazıları esas kaynak veya dinde Rasih âlimlerin (*) referansını almadan kabul etmemeliyiz.

Kur-ani bir tabir olan ilimde Rasih olanlar dikkate alınmalı sözlerine itibar edilmeli, onlar takip ve taklit edilmeli, diyorum.

Duyarlılığınızdan dolayı tebrik ederim.
Sevgi ve Saygılarımla.

(*) Rasih:
Ehliyetli, güvenilir, ehliyet ve güvenini de mal ve makam temini için almış olduğu diplomasında değil, inanların gönül mektebinin vicdan mühürünü taşıyan liyakatı referansından alan.

Necdet Erem

Yazı 059 DAHA İYİMİ BİLECEKSİN?

UYARICI BİR FIKRA

Bir kahvehanede her hallerinden eğitilmiş oldukları belli olan iki kişi oturmuş, hararetli bir tartışmaya dalmış oldukları için, çevrelerindeki insanların, rahatsız olabileceklerini, hatta tartışmalarına ilgi duyulup dinlenebileceklerini de hesaba katmamışlardı.

Yakın bir masada oturmuş olan meraklı bir vatandaş ta bu ateşli tartışmaya kulak misafiri olmuştu;

Anlayabildiği kadarıyla, tartışmacılardan birisi, darvinin evrim teorisini savunuyor, maymunların evrim geçirmesi sonucu tesadüfen insan diye adlandırılan bir varlığın oluştuğunu ispatlamaya çalışıyordu;

Diğeri ise onun bu tezini çürütmek için büyük bir gayret sarf ediyor olmasına rağmen;

Arkadaşı evrim teorisini savunmaktan vazgeçecek gibi görünmüyordu.

Bu tartışmanın sonunun tatsızlık ile biteceğini his eden masa komşusu dayanamayıp söze girdi.

Yaratılış ve tevhid inancını savunan kişiye çıkışarak.

Yahu kardeşim ne muhalefet edip duruyorsun. Adamın CİNSİNİ, TÜRÜNÜ ondan iyimi bileceksin. Şanan ne maymunsa maymundur. Zorlamı insan edeceksin,dedi.

Çevreden dinleyenler ve tartışmacılar önce şaşkınlık içinde adama baktılar sonra tatlı bir tebessüm etrafı kapladı.

Evet; fıkra amma günümüz insanına, sanıyorum fıkradan öte şeyler anlatmaya çalışıyor.

Herkes kendisini kabul ettiği cinstendir. Amma unutulmamalıdır ki! ..

Mutlu, huzurlu ve uyumlu bir hayat için, en azından her kesin hemcinsleri ile beraber yaşamsı gerekir.

Farklı cinslerin zoraki beraberliği, uzun vadede kimseye fayda sağlamaz. 13.05.2010

Necdet Erem

Yazı 060 HAPŞIRIĞIN FERYADI

HAPŞIRIĞIN FERYADI

ATV televizyon kanalında Kenan İŞİĞ'in sunuculuğunu yapmış olduğu kim 500 milyar kazanmak ister adlı programı seyrediyordum. Dikkat ve ilgimi çeken bir soru geldi. Hangi davranış insanı beyin hücreleri dahil kısa bir süre için öldürür.

Cevaplar:

- 1 - Öksürük
- 2 - Hapşırık.
- 3 - Uyku.
- 4 - Bayılmak.

Bu sorular karşısında yarışmacı şaşırılmış cevap vermekte zorlanıyordu. Ben, herhangi bir hareket ile kısa da olsa insanı tamamen öldürüp, hayata veda ettikten sonra, tekrar yeniden diriliyormuş gibi hayata merhaba dediğini veya diyebileceğini ilk defa duyuyordum.

Merak ettim.

Fakat sorunun cevap şıklarından hangisinin doğru olabileceği hakkında hiçbir bilgim yoktu.

Okuduğum kitaplarda mecazen uykuya ölümün küçük kardeşi denildiğine rastlamıştım. Fakat uyku kısa vadeli bir kesinti değildi, sonra her ne kadar rüyalar kabir hayatını anımsatsa da, doğru cevap olabileceği hakkında ihtimal verdiğim bir şık değildi.

Mütalaalarım bayılmak şıkkı için de, uzun süreli oluşu, bayılma halinde ise rüyaya benzer fonksiyonların devamı bu şıkkı da geçersiz saymam gerektiğini söylüyordu.

Öksürüğe ise hiç sıcak bakmıyordum. Üzerinde düşünmeye değer bulmuyordum.

Geriye Hapşirmek kalıyordu!

Dindar insanların hapşırıklarında Elhamdulillah demelerinin müstehap, hapşıranın hamd edişini duyan kimselerin de ona YERHEMUKUMULLAH demesinin vacip bir davranış biçimi olduğunu biliyor ve bende buna dikkat ediyordum.

Bu karşılıklı Hamd ve dua, dini bilgilerimi daha detaylı bir taramadan geçirme ihtiyacını tetikledi.

Madem soru hayat ile alakalıdır.

Madem işin içinde kısada olsa bir ölüp dirilmek var.

O zaman ilk hilkate gitmem oradan bir kıyas yapmam gerektiği inancı ile bazıları kabul etmesede, yaratılan ilk insan olan Adem (as.)'ın dini kitaplardaki yaratılışı sürecine ait bilgileri gözden geçirmem gerektiği inancı ile; Adem (as.)'ın bedeninin çamurdan yapıldıktan sonra bir hayli heykel gibi cansız (hayatsız) kaldığı; kendisine ruh nefy (üflendiğinde) edildiğinde ise ilk hareketi, ilk hayat belirtisi HAPŞIRMAK OLMUŞ.

Hapşırık ile hayata merhaba diyen Âdem (as.) hayat gibi en büyük nimete karşılık hemen hayatı veren Allah'a HAMD etmiş.

Bu bilgiden yola çıkarak; demek ki hapşırma kısa süreli de olsa ölüm; Arkasından yeniden hayata gelen insan için onu ölüm ile mahkûm etmeyen rabbe hamd etmesi gerektiği dini bilgisi doğru cevabı bulmama yardımcı oldu.

Bu arada yarışmacı ise maalesef hapşırığın dışındaki şıkları söyleyerek yarışmayı kaybetti.

Hapşırma sonucu hayat kısa devre yapan elektrik gibi gidip geliyor ise, yani vücut beyin hücrelerine varıncaya kadar tamamen ölüp diriliyor ise ve bu bilgi de 21. YY. teknik imkânları ile TIP İLMİ TARAFINDAN daha yeni tespit edip söyleniyor ise; NASIL OLUYOR DA BAZILARI HALA İNSANIN ADEM (AŞ.) DAN TESELSÜL ETMEDİĞİNİ, MAYMUNUN EVRİM GEÇİRMİŞ BİR KIRMASI OLDUGUNU İDDİA ETME İNADINDAN VAZGEÇEMİYORLAR?

Acaba maymun vazgeçilmez önemli bir asaleti veya maymun olmanın insan olmaktan daha öte bilmediğimiz çok büyük bir avantajımı var?

Ben öyle diyalektik, felsefe, mantık, biyoloji, sosyoloji falan bilmem. Antik Filozoflarla, batının batıl düşünürlerini falan da tanımam.

Hele birbirlerine üstünlük sağlamaktan başka bir amacının olduğuna inanmadığım tez ve söylemlerini okuma ihtiyacı da his etmem.

Amma basit ve düz bir mantık ile herkesin zaman zaman yaşadığı hapşırık, feryat ile yooook dostlar insan maymunun evrimi sonucu meydana gelmiş olamaz diyor ise, varın daha önemli daha ciddi delilleri siz düşünün.

Haaa kafamı kurcalayan bir şey daha var.

YA BUGÜNKÜ MAYMUNLAR NEYİNNESİ?

İddialarını sadece kendileri ile sınırlı tutacak olsalar elbette buna da bir diyeceğim olmaz.

Herkes kendi cinsini seçmekte serbest olduğu gibi, atasını da başkalarından daha iyi bilir..

Hatta herkesin bir de soy ağacı var.

Yalnız ben maymun değilim.

Kimsede bana maymun deme hakkına sahip değildir.

Nede olsa fikir ve düşünce özgürlüğü var. 18.05.2010

Necdet Erem

Yazı 061 Cehalettenmi

Bismillahirrahmanirrahim

Biz emaneti (aklı, ilmi, iradeyi Allah'a iman ve itaat; nefis ve hevayı, isyana ve inkâra vesile olabilecek imtihan için) göklere, yere, dağlara teklif ettik de onlar bunu yüklenmekten kaçındılar. Zira sorumluluğundan korktular, ama onu insan yükledi. İnsan (bu imtihan emanetinin önemini idrak edemeyip hakkını gözetmediğinden) cidden çok zalim, çok cahildir.
Ahzab 33/72

Ey gafil nefsim ve ey nefsim gibi gaflet içinde yaşamaya talip olan dost, sen, Allah'ı her şeyden ve herkesten çok sevdiğini söylerken, bunca dünyevi sevgililer arasında O kutsal sevdaya ihanet ettiğin;

Emirlerini ihmal, yasaklarını ihlallerinin karşılığında tehdit edildiğin cehennem azabından korktuğunu iddia etmene rağmen, emir ve yasaklarını hiç dikkate almadığın Rabbine, sorgu gününde verilecek cevapların hazırımı?

Ne hikmetse, gaflet içinde yaşarken cennetle müjdelenmiş olan "AŞERE-İ MÜBEŞŞEREDEN" daha sevinçli, daha emin, daha pervasız görünüyor ve daha rahat davranıyorsun.

Bu pervasızlığın, bu korkusuzluğun, ihsan makamındaki kâmil imanının, salih amellerinin, Allah'a sonsuz muhabbetinin, Resulüne itirazsız itaatının, Kur'anına bağlılığının vermiş olduğu özgüvenden mi kaynaklanıyor?

Yoksa her gün birkaç dostunun ölüm haberi ile irkilmene rağmen, yukarıda nakletmiş olduğum ayette ifade edilen cehaletinin verdiği cesarettenmi? Nefsini ebedi cehennem azabına mahkûm ederken, kendini ölümsüz zannetme zalimliğindenmi?

Acaba hangisi?

Necdet Erem

Yazı 062 İYİKİ VARSINIZ

İYİKİ VARSINIZ! .

Ben akıl sahibi hiçbir insanın,
Allah'a ve ahirete inanmadan sadece YOK OLMAK İÇİN BİR ÖMÜR SÜLÜK GİBİ
SÜRÜNEREK YAŞAYAMAYA RAZI OLAMAYACAGINA İNANIYORUM.

Cesur ateistlerin ise,
Yine yok olmak için bir ömür sürünerek,
yaşama şansları olur ise sevimsiz yaşlılık çağına
ve beraberinde gelen ölümden beter,

ÖLÜMCÜL hastalıkları yaşamak, acısını çekmek,
hastane ve doktor kapılarında koşturmaya değmeyeceğini;

Uğruna bir ömür verdikleri
şevdikleri tarafından sevimsiz bulunup,
İMKANLARI VARSA adına huzur evi denen
cehennemin bekleme salonuna terk edilerek,

gidecekleri cehennemi kurtuluş olarak görecektir hayat şartlarını yaşamaktansa İNTİHAR
EDİP kurtulmak isteyeceklerine inanıyorum.

Bilemiyorum amma,
Bence ÖLÜMÜN MAHKUMU OLANLAR,
İMANIN MUHTACI VE MECBURUDUR.

İmanın muhtaç ve mecburu olanlar,
İbadet, ahlak ve adaletin muhtacıdırlar.

İmansız yaşamın anlamsız sürünmekten başka bir adı ve anlamı varmı?
İnkâr korkulan sondan umarsız, amansız ve anlamsız bir kaçışın adı değilmi?

Yoksa benmi yanılıyorum.
Acaba Ateistler ölümü öldürdüler de,
artık Allah'a ve ahirete inanmaya ihtiyaç his etmiyorlarmı?

Sözün özü ben,
Akıl ve mantık sahibi her insanın,
İMAN EDİP HAYATI YAŞANMAYA DEĞER KILMASINA,

AKILLI VE CESSUR HER ATEİSTİN DE
İNTİHAR EDİP ANLAMSIZ HAYATIN KAHIR, DERT VE BELASINI ÇEKMEKTEN KURTULUŞ
YOLUNU SEÇMESİ GEREKTİĞİNE İNANIYORUM.

Siz değerli ve akllı Ateist arkadaşlar,
Acaba bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Geçireceğiniz bir trafik kazası sonrası
kol ve bacağınızı kaybetmiş bir halde sürüneceğiniz,

kalp krizleri, beyin kanamaları, kanserler, ülserler, stres ve depresyonların sizi beklediği
bu hayatı SÜRÜNEREK sonuna kadar YOK OLMAK İÇİN BAKTERİ GİBİ YAŞAMA

FEDAKARLIĞINA katlanarak,

yaşam zan ettiğiniz sürünmeyi anlamlı bulup,
imansız ve anlamsız şekli ile sonuna kadar sürdürmeye kararlımısınız?

Tabi hayatın devamı adına eko sistemde dengenin sağlanması adına bizim de önemli bir yerimiz vardır diyor iseniz;

Gerçekten bu büyük fedakarlığınızı
ayakta alkışlamak, takdir ve tebrik etmek bize düşer.

ZITLAR BİRBİRİNİN VÜCUDUNU DOĞURUR.
VEYA TARİF EDER, FELSEFİ KURALINDAN HAREKETLE,

Siz olmasaydınız,
Biz Allah'a ve ahirete inanalar,
hayatın İMAN ile yaşanmaya değer
anlam kazandığını kime bakarak anlayacaktık.

Kendi adıma İYİ Kİ VARSINIZ DİYOR,
İmanın önemini anlaşılması adına göstermiş olduğunuz özveriden dolayı camianızı
tebrik ediyorum.

Necdet Erem

Yazı 063 ALİ SÖZLER

Ali sözler temiz ağızların hakkıdır.
İlmi ledun havassı azamın işidir.

Aşkını şehvetinden ayıramayanların, Allah'ın adına aşk demeleri ancak ve ancak, haddi aşip maluma muhalif hezeyanla etrafındaki bazı zevat ile cinsi latifin ilgisini çekmekten başka bir şey değildir.

Ehli hakikat ve marifet, hakkı, hak üzre olanlarla, hak meclislerinde paylaşır.
Ehli marifet, marifetini mahrem olandan sakınır.

Riya ve sum-anın pençesinde kimin ne olduğu, kimin ne okuduğu, kimin düşündüğü, kimin neye nasıl inandığı bilinmeyen umuma açık mahfillerde mahremini teşhir edip cuhelaya ulema makamında görünenlerin veya görünmek sevdasında olanların bu azim iddialarından önce yediklerine, içtiklerine, duyduklarına bakıp düşündükleri hakkında bir daha YENİDEN düşünseler sanıyorum daha doğru bir iş yapmış olurlar.

Şehvetten azade olmayan sevgiye aşk denemeyeceği gibi.
Sum-a ve riyadan arınmamış ameli salihaya dönüşmemiş ilimde, vesile-i necat değildir ve olamaz.

Efendim ne güzel söylemiş.
Doymak bilmeyen nefisten, faydasız ilimden, yaşarmayan gözden sana sığınırım.

Allahumme erinel hakke hekkan verzukna ittibaehu.
Ve erinel batile batilen verzukna içtinabehu.

Rebbena latuziğ kulubene, be-de iz hedeytena veheblena min ledunke rehmeten inneke eltel vehhep.

Ya muhavvilel ehval, hevvil halena ila ehzenilhal.

Allahummeğfir verhem ve ente erhamurrahimin.

Amin ya muin.

Necdet Erem

Yazı 064 Öz Eleştirisi.

Duyarlı bir yüreğin acı dolu makalesi ve O değerli makalenin meydana getirdiği vicdani sorumluluğun öz eleştirisi.

Allah razı olsun.

Tebrik ediyorum ama keşke bu utanacak durumlara düşmeseydik ve bu yazılar yazılmasaydı ne sen yüreğin yana yana iftihar etmen lazım gelen Tsk. nın değil de onun KÖPEĞİNE bile yakışmayan kirli ilişkilere bulaşmış kimseler yüzünden böyle bir yazıyı kaleme aşmasaydın.

Okurlarında acınacak halimizi resmeden bu yazıyı okurken gözleri dolmasına rağmen acı bir gerçeği dile getirmiş olan bir edibini tebrik etmeseydi.

Amma ne diyeyim kader mi?

Peygamber ocağının şanlı Zaferlerine imza atmış Şehit ve gazilerine destan yazmaya alışmış bir milletin evlatları olarak ne diyeceğimi bilemiyor şahsım adına da üzerime serpilmiş ölü toprağının altında çekilmiş olduğum gaflet uykusundan ÇOK UTANIYORUM.

Bir vatandaş olarak neler yapılması gerektiğine inandığım birçok şeyi bildiğim halde bu önemli vazifeleri başkalarına tavsiye ederken, İŞİ BAŞKASINDAN BEKLEMENİN SORUMSUZLUGUNDAN UTANIYORUM.

Ülke ve millet geleceğinin kurtuluşunun her Türk Vatandaşının her konuda şuurlu davranıp medeni cesaret ile hukuk yollarının kullanılması gerektiğine inandığım halde, bir dilekçe verip sorumluların hesaba çekilmesi adına ZAMAN AYIRMADIGIMDAN UTANIYORUM.

Evet, her Türk vatandaşı, gördüğü her haksızlık ve yolsuzluk karşısında, duyduğu her ihmal ve iddia edilen her İHANET karşısında mahkemelere akın etseydi ne ihmaller zincirleme uzayıp gider, ne de hainler ihanete cesaret ve fırsat bulabilirdi.

Evet, Şehitler Ölmez Vatan bölünmez canhıraş feryatlarının arkasında nasıl kanlı ve kirli emeller olduğunun basireti olsaydı.

Şehitler ölmez diye bağıracığına tüm millet Kışlanın kapısına dayanıp evladını öldürten kimselerin vazife şuur ve bilgisini sorgulasaydı.

Samimiyet ve sadakatini hesaba çekseydi. Mahkemeleri dilekçe yağmuruna tutsaydı başımıza bunlar gelmeyecek PKK olmayacak ve kalmayacaktı.

Başta ben şahsım olmak üzere bu Milletin gafletinden cehaletinden, aldanmışlığından ve aldanmaya müsaitliğinden UTANIYORUM.

Şahsı adına bir kuruş veya basit bir menfaati karşısındaki hassasiyet ve gösterdiği duyarlılığına rağmen Milli meselelerde ki vurdumduymazlığımızı, evlatlarımızın şaibeli ölümlerinde, Ülke çıkarlarının hortumlanmasında, Çeteler karşısında, mafya önünde, Darbe ve darbecilere karşı yaltaklanmalarımızdan UTANIYORUM.

Milli ruhtan, Milli şuurdan Milletçe mahrumiyetimizden UTANIYORUM.

Bu vatani, bu bayrağı, bu bağımsızlığı bize lutfeden Allah'ın emanetine sahip çıkmayışımızdan dolayı Allahtan UTANIYORUM.

Adını Askerimize veren Peygamberimizden UTANIYORUM.

Her taşının altından yüzümüze gülen Aziz Şehitlerimizin mübarek kanları ile sulamış olduğu burcu burcu şehadet kokan memleket güllerini koklamaktan UTANIYORUM.

Çok garipsediğim ve fevkalade kızmış olduğum Aziz NESİN Türk Milleti aptaldır sözünün ne kadar yerinde olduğunu görmekten UTANIYORUM HEMDE ÇOOOK UTANIYORUM.

Bunca utanç verici hadiseler karşısında UTANMAYANLARIN UTANÇ HİSLERİNİN DE OLMADIGINA VEYA ÖLDÜĞÜNE İNANIYORUM.

Allah senden razı olsun.
Allaha emanet ol.

Necdet EREM.

Necdet Hoca'm geçen hafta ki köşe yazımı gruplardan paylaştım ama zannediyorum okumadınız. Özelinize tekrar göndereyim istedim. Saygılarımla...

İlgili Link: <http://www.sivaspostasi.com.tr/yazar.asp?yaziID=3903>

Diyarbakır'da bir askeri kışlanın önünde her gün atık ekmekleri toplayan yaşlı bir ninenin hâli komutanın dikkatini çeker. Nineyi yanına çağırır. Ancak nine Türkçe, komutan Kürtçe bilmediği için bir süre anlaşamazlar. Kürtçe bilen bir askerin tercümanlık etmesiyle aralarında şu konuşma geçer;

Komutan: Teyze neden atık ekmekleri topluyorsun? Bu kadar mı ihtiyaçlısın?

Nine: Yok Evladım, Allah'a çok şükür paramda var, pulumda. Ancak; Benim 5-6 yaşlarında bir torunum var. Amansız bir hastalığa yakalandı. Doktorlar çare bulamadılar, sonra ilmine ve irfanına güvendiğim bir hocaefendi dedi ki; "Askeriye peygamber ocağıdır, ekmeği derde şifadır, her gün oradan ekmek al ve torununa yedir, inşallah hiç bir sıkıntısı kalmayacak"

Komutan: (Duygulanır ve gözleri dolar) Teyzeciğim mâdem öyle, bundan sonra atık ekmekleri toplama. Sen her gün gel, ben sana buradan ekmek verdireyim.

Nine: O nasıl söz evladım. "Muhammetlerin hakkını torunuma yedirirsem bunun hesabını Allah'a nasıl veririm? "

Diyarbakırlı ninenin "askerin hakkıdır" diye bir dilim ekmeğe bakış açısı, Hantepe'de gözler önünde şehit olan 7 askerimizin hakkını bana düşündürdü. Eli, ayağı öpülesi ninemizin ihlâs ve samimiyeti karşısında bir utanma duygusu sardı beni.

Hantepe'de ki 1,5 saatlik karakol baskını HERON tarafından genelkurmay karargahı dahil 30 askeri noktadan canlı canlı seyredilmesi ve yardım adına bir tek adınım atılmayışı karşısında, insanlığımdan utanacak hâle geldim. Sukut ikrardanmış. Konuyla ilgili hiçbir açıklama yapılmaması suçu kabullenmenin ta kendisidir. Ancak bu durum karşısında 4 kıtada at oynatmış bir milletin derin sükutu beni çok utandırıyor.

Utaniyorum Allah'ım, senin için şehadet şerbetini yudumlamış 7 şehidimizin hakkı adına hiçbir söz söylemeyenleri gördükçe şanlı Türk tarihinden UTANIYORUM

Niğbolu meydan savaşında Doğan Bey isimli komutanının çember içine düştüğünü gördüğünde "Dayan bre Doğan'ım, yettim hele" diyerek atını mahmuzlayan Yıldırım Beyazıt'ın rûhaniyetinden UTANIYORUM.

Maaş zamları 5 olamadı da 3 oldu diyerek, tütün baş fiyatını beğenmeyerek, "Mahsulümüzü dolu vurdu hani bize yardım? " diyerek, Fındık alımlarındaki rakamlardan hoşlanmayarak hakkını aramak adına hükümete baş kaldırdığı hâlde, bu 7 şehidin hakkı adına ses çıkarmayanlardan dolayı UTANIYORUM

Malazgirt savaşında, şanlı Türk ordusu karşısında, ordusu bozguna uğrayıp darmadağın olduğu hâlde "Bizans'ın şerefidir" diyerek atının üstünde, tek başına sonuna kadar mücadelesini sürdüren "Düşmanımın komutanı" Romen Diyojen'den bile UTANIYORUM.

"Zalimler için yaşasın cehennem" diyen Nur Müellifinin "25 milyon milletimin (O zamanki Türkiye nüfusu) îmanını selamette görürsem cehennemin alevleri içinde yanmaya râzıyım" cümlesindeki yüce milliyetçilik duygusundan UTANIYORUM.

"Namlusunu milletine doğrultan tanka selam durmam" diyen. Aslanım, Yiğidim, Alperenim, Şehidim, Türk-İslam ülküsünün büyük neferi Muhsin YAZICIOĞLU'nun rûhaniyetinden UTANIYORUM.

Nerede Şehit cenazelerinde bağırıp çağırarak ortalığı velveleye veren Türk yiğitleri? Nerede Mavi Marmara gemisindeki vatandaşlarımızın hukuku adına sokağa dökülen mücâhitler? Nerede tekeļ işçilerinin hakları adına yazılar kaleme alan ediplerimiz? Ozanlar neden suskun? Âşıklar neden söylemez? Şairler niye yazmaz? UTANIYORUM Allah'ım, hepsinden dolayı UTANIYORUM.

Yedi şehit Hantepe'de düşerken
Seyreden gözlerden UTANIYORUM.
Hasım, Hısım hiç fark etmez susarsa
Sizlerden, bizlerden UTANIYORUM.....Celâli

Bir sonraki yazımda buluşmak dileğiyle tüm okuyucularıma sağlık ve afiyet diliyorum.

Celalettin TOKMAK

Necdet Erem

Yazı 065 ÖZGÜR OLMAK

Şu sıkıntılı, dert, bela, acı ve keder ile dolu, bir üzüm yedirse yüz tokat vuran hayatı tüm sıkıntılarına rağmen sonunda elimize hiç bir şey geçmeyecek ise neden yaşandığının makul ve mantıklı nedenini bana anlatacak birisini arıyorum! ..

Beni bu merakımdan kurtaracak olan kişiye minnettar olacağım.

Gerici düşüncelerimden yobaz söylemlerimden vazgeçmem için, birisinin çıkıp beni, maneviyatın olmadığına, HERŞEYİN SADECE GÖZÜMÜZ İLE GÖRDÜKLERİMİZ VE LABORATUARDA İNCELEYEBİLDİKLERİMİZ ÜÇ BOYUTLU, ÜÇ HALLİ MADDELERDEN İBARET VE SINIRLI OLDUĞUNA ne zaman inandıracak?

Ey materyalist geçinen filozof kimliği taşıyan muasır düşünürler. Ne olur beni içinde bulunduğum sıkıntılardan kurtarın.

BENDE ŞİZİN GİBİ MANASIZ, ANLAMSIZ, HAYVAN GİBİ GEÇMİŞİ OLAMAYAN GELECEĞİ DÜŞÜNMEYEN BİR VARLIK OLDUĞUMA İNANAYIM.

Şu kâinatın bir yaratıcısının olmadığına her şeyin kendi kendisine oluştuğuna! Sebeplerin tesiri ile vücut bulduğuna inandırınız veya yaratıcı olduğunu iddia edip adına tabiatı dediğiniz; O mahir sanatkâr ustayı, mucit bilgeyi, gücü zerre, küre ayırt etmeden her şeye yeten hâkimi mutlak-ı bana tanıtınız ve beni onun ile tanıştırınız.

Gözümü görecek şekilde dizayn eden, parmaklarımı tutmaya müsait boğumlar halinde kıran, ciğerlerimi ve yüreğimi göğüs kafesime asan, beynimi önemine binaen korumalı bölge olan kafatası içine yerleştiren kimdir çok merak ediyorum.

Sakin bunları neden merak ettiğimi sormayınız. İnsan mucidini, ustasını merak etmezmi? Yoksa siz etmiyormusunuz?

Bunları ben yapmadığım gibi, yapanı da göremedim. Yapıldıkları yerlerde de (rahimde) onların yapılabileceği bir imkânda olduğunu sanmıyorum. Kendi kendine olabileceği ihtimalide bana hiçmi hiç inandırıcı ve mantıklı gelmiyor.

Bütün bunlar ve benzeri sayısız hadiseler karşısında, ben kendimi bir ilahın olduğuna inanmaktan alamıyor, O'na minnet ve muhabbet borcumun olmadığına bir türlü ikna edemiyorum.

Beni inkâr ettiğiniz Allah'a muhabbet itaat ve ibadet etmekten vazgeçirip; sizin tespit edeceğiniz, ne adla adlandırdığınızı bilmediğim güç kaynağına minnet ve muhabbetimi arz etmeme yardımcı olunuz.

YOKSA İNSAN ERDEMİNE YAKIŞMAYACAK ÇILDIRTAN NANKÖRLÜĞÜN KISKACINDA KAHROLACAGIM.

Beni inandığım İlahımın nimet ve yardımlarına karşı muhabbet ve itaat vazife sorumluluklarımın bulunmadığına ikna ediniz.

Bende sizin gibi özgürleşeyim.
Minnet, muhabbet duygularımdan;

İtaat, İbadet sorumluluklarımdan kurtulayım.

Allah'a kulluktan kurtulup, kendi hayatımın geçmiş ve geleceğinin hâkimi;
İçi, dış ilişki ve ihtiyaçlarımdan belirleyicisi olayım.

Mahlûkata muhtaçlığın sıkıntı ve minnetini içimden atayım.

Saygı değer Filozoflar! .
Gerçekten değerli düşünce ve görüşlerinize çok ihtiyacım var.

Her şey bir yana;
Özellikle şu yaşama bir amaç ve anlam yüklemeyen yaşanamayacağı saplantı ve sıkıntımın kurtulmam adına yardımcı olur iseniz minnettar kalacağım.

Kâinat ile alakadar, sonsuz istek, ebedi arzuları olan, hiçbir şeyle yetinmeyen ölümü son kabul etmeyen, insan için bunca zahmetlerine katlandığı hayatın SONUNUN (tabi yaşama fırsatı bulur ise) SÉVİMSİZ YAŞLILIK VE KORKUNÇ ÖLÜM OLACAGINI düşünemiyor ve kabul edemiyorum.

Eğer hakikat bu ise İNANMAYAN İNSANLAR İÇİN intiharın en akıllı bir seçim olacağını düşünüyorum.

Cevaplarınızın tartışılmayacak kadar net ve ikna edici olacağına inanıyorum.

Değerli cevaplarınızı bekliyorum.
Ne olur beni cevapsız bırakmayın.

Size, temsilcisi olduğunuz Felsefe'ye ve Felsefecilere olan itimadım ve bakış açım vereceğiniz makul ve mantıklı cevaplar doğrultusunda şekillenecektir.

Necdet Erem

Yazı 066 Mutluluk İçin

Bismillahirrahmanirrahim

Çevrelerinde, (hizmet için) ölümsüz gençler dolaşır. Vakıa 56/17

İnsanlar, devamlılığın vermiş olduğu ülfet ve ünsiyetle, huzur ve güven kaynağı yuvalarının değerini fark etmeyip;

kendileri için her türlü hizmeti seve seve veren fedakâr eşlerine karşı, nankör davrandıklarından olsa gerek ki cennet gibi yuvalarında mutluluğu bir türlü bulamıyor;

Dışarının tehdit ve tehlikelerle dolu alanlarında onur ve izzetlerini hiçe sayarak, aramak zorunda kalıyorlar.

Oysaki arkadaş ve dostlarımıza gösterdiğimiz sevgi, saygı, hürmet ve şefkatin onda birini, sadık ve fedakâr eşlerimize gösterebilseydik!

Başkalarına gösterdiğimiz anlayış ve müsamahayı birbirimizden esirgemeseydik!

Sıkıcı bulup kendimizi dışarıya atma ihtiyacı his ettiğimiz yuvalarımız cennet, eşlerimiz huri veya melek, gönül bahçemizin nadide gülü sümbülü olan evlatlarımız da "tuyrun hurdu" müjdesi verilen cennetin mutluluk kaynağı yeşil renkli kuşları gibi munis, firdevs bağının mis kokulu çiçekleri gibi burcu burcu huzur ve mutluluk kokar, "vildanunmuhalledun" (*) sırrınca cennetin ebedi genç hizmetçileri gibi etrafımızda hizmet için yarışarlardı.

Sevgi, saygı, vefa, sadakat ve kanaat aileyi ayakta tutan huzur, güven ve mutluluk kaynağı temel dinamiklerdir.

Evet, huzur ve mutluluğu bulmak için kurmuş olduğumuz yuvamızda mutlu olamıyor, gözümüz ve gönlümüz mutluluğu dışarıda arıyorsa;

Sevgi ve saygı adına veremediklerimizi istiyor, davranış açısından yapılmasından hoşlanmadıklarımızı yapıyorsak, aile içi ilişkilerimizi bir daha, dikkat ve hassasiyetle gözden geçirmemiz gerekmez mi?

Evet, aile ben deme bencilliğinden kurtulup, biz bütünlüğüne varılması gereken, en müstesna ve mukaddes kurumun adı olsa gerek.

Necdet Erem

Yazı 067 Allah Adildir.

Bir televizyon programında zihniyetlerinde din düşmanlığı olduğu her söz ve davranışlarından belli olan; maksatlarının "üzüm yemek değil bağcıyı dövmek" olduğunu gizleme ihtiyacı bile his etmeyen iki mütecaviz din düşmanı, karşılına zavallı bir ilahiyatçıyı almış, sille tokat dövme sayılabilecek şekilde istihzaj sualler ile o zatın şahsında İslam'ı ve bütün dinleri pervasızca aşağılamanın mutluluğunu yaşıyorlardı.

Soru şuydu.

Allah'ı inkâr eden iyi bir insanın ebedi cehennemde kalması ile çok iğrenç hatta çok korkunç günahları işleyen inançlı bir ahlaksızın veya bir caninin günahlarının cezasını çektikten sonra cennete girmesi nasıl adalet olabilir diye Allah'a ve adaletine itiraz ediyorlardı.

Ne yazık ki zavallı ilahiyatçı kardeşimizde bunların bu demagojik, isyan ve inkar dolu suallerinin ve sualden çok saldırılarının karşısında boynu bükük ne yapalım kural böyle demekten başka bir varlık gösteremiyordu.

Alışılmış medyatik İslam düşmanlıklarının tipik bir örneği bu defada Allah'ı adil olmamakla suçladıkları gibi, zulüm ile itham ediyorlardı.

O mülhidlerin haddi aşan düşmanlıklarına mı kızayım, yoksa oraya çıkıpta İslam adına yeterli bilgi sahibi olmayan o zavallı ilahiyatçının düştüğü aciz duruma mı yanayım karar veremedim.

Sesimi onlara ulaştıramasam da, konu üzerinde verilmesi gereken mantıki cevabımı yazdım ve bir gün siz değerli kardeşlerimde öylelerine veya onlardan ders almış mütecaviz bir din düşmanı ile karşılaştığınızda cevabınız hazır olsun diye bu konuda sorulabilecek suallere Risale-i Nurlarda Üstadım Bediüzzaman Said NURSİ'nin vermiş olduğu cevaplardan almış olduğum dersime binaen aşağıdaki kısa makalemi yazmıştım.

Siz değerli dostların dikkatine arz ederim.

ALLAH ADİLDİR.

Suçun vasfı, muhatabında yaptığı tahribat, verdiği maddi veya manevi zarara göre belirlenir.

Suçun büyüklüğünün yanında, suçlunun küçüklüğü, cezanın küçülmesini gerektirmez.

Ceza cirmin küçüklüğü ne değil, cürmün cesametine büyüklüğüne göre takdir edilir.

Bir devleti bütün kurum ve kuruluşları ile yok saymanın suç ve cezası, ülke vatandaşları arasındaki hukuk ihlalleri ile bir tutulamaz.

Elbette cezaları da bir değildir ve olamaz.

DEVLETİ İNKÂR MİLLETİN ŞAHSI MANEVİSİNE KARŞI İŞLENMİŞ BÜYÜK BİR CİNAYETTİR.

ELBETTE MİLLETİN FERTLERİ ADEDİNCE HUKUK İHLALİ BAHİS MEVZU-U OLDUGUNDAN O DEVLETİN TEMSİL ETMİŞ OLDUGU İNSANLAR SAYISINCA HAK DAVA EDİLİR.

Bu misalden hareket ile 'İNNEŞİRKE LEZULMUN AZİM Lokman 31/13' hakikati kendiliğinden ortaya çıkıp, kâfirin inkârı Uluhiyyet ile işlemiş olduğu suçun KEMİYYETEN KÜÇÜK GÖRÜLŞEDE, KEYFİYYETEN MAHLUKATIN ZERRATI ADEDİNCE AZİM BİR CİNAYET OLDUGUNU KÖR GÖZLEREDE GÖSTERİR. PASLI VİCDANLARADA HİS ETTİRİP İTİRAZINI RED EDER.

Bir veya birkaç insanı öldüren ile bütün inananları öldürmek manasına gelen inkâr; Heralde bir biri ile mukayese edilemeyecek kadar çok farklı kategorik özellikler ihtiva eder.

Onun için cinayetin cezası ile ihaneti vatan veya ihaneti millet suçu bir tutulamaz bir kefeye konulamaz.

BİRİNİN CEZASI ÖLÜMÜNE SEBEP OLMUŞ OLDUĞU BİR VEYA BİRKAÇ KİŞİNİN İHLAL EDİLEN HERHANGİ BİR HUKUKU İLE SINIRLI OLSADA;

DİĞERİNİN SUÇU İNKÂR ETMİŞ OLDUĞU BÜTÜN İNANANLARIN, MEVCUT YAŞAYANLARI İLE DE SINIRLI KALAMAYACAĞI GİBİ, GEÇMİŞ ASIL VE GELECEK NEŞİLLERİNİN DAHİ HUKUKUNU İHLAL OLDUGUNDAN, CÜRMÜNÜN BÜYÜKLÜĞÜ NİSPETİNDE CEZASI ADALETİN GEREĞİDİR.

Allah adildir. Adaletle hükmeder.
Kul yerine göre hem cahil, hem zalim, hem haindir.
Zulmeder, ihanet eder. İşine geldiği gibi yorum yapar

Allah cürmümüzün büyüklüğü ile samimiyetsiz amellerimizin küçüklüğüne bakıp adaletiyle değil de, gaflet, cehalet, zulüm ve ihanet içindeki biz nankör insanlara merhameti ve mağfireti ile muamele eylesin.

25.11.2010

Necdet Erem

Yazı 068 İNSANLIĞIN EN BÜYÜK SERVETİ

Evet,
Değerli Dostlar, daha güzel, güzelin, daha iyi iyinin düşmanıdır.

İnsanoğlunun yetindiği ve yeter dediği tarih boyunca görülmuş şey değil, görülme imkânı da olmayacaktır.

Elbette her gün daha iyiye, daha güzele gitmek en azından gitmek istemek, insan olmanın gereğidir.

Gelişmeleri, doğal gelişimi içinde yaşayarak elde edenler, gelecek adına daha güzel günlerin müjdesini vermeye aday insanlar, milletler veya devletlerdir.

Yıkarak, yakarak bir yere varıldığı tarih boyunca görülmediği gibi, yıkarak, yakarak gelenler, yakılarak ve yıkılarak gitmek zorunda kalmışlardır.

Hayatı ve işleyişini dikkatli takip edenler, MEN DEKKAN DUKKA kuralının nasıl işlediğini rahatlıkla görebilirler. Rüzgâr ekenlerin fırtına biçtiği az rastlanan bir sosyal kural değildir.

Benim anlatmak istediğim; KARANLIĞA KÜFREDECEĞİMİZE BİR MUM YAKMA ZAHMETİNE KATLANMAK VEYA MUM OLUP YANMA FEDAKÂRLIGINI GÖSTEREBİLMEKTİR.

Dini literatürde adına Sünnetullah, felsefe ve sosyolojinin değişme bir kural olarak kabul ettiği, ilkelden (basitten) mükemmele, ibtidadan intihaya, mebd-e den müntehaya, giden bir olgunlaşma süreci var.

Bu süreç, insan için spermden insana, bitkide tohumdan ağaca, meyveye Vs. iradi ve gayri iradi, tüm olayların cereyanında kendisini his ettiren değişmeyen İlahi bir kuraldır.

İsteklerinizin bir başlangıcı olmalı ki, bir nihayeti olabilsin. Bir ilkeli olsun ki, bir mükemmeli aranabilsin, bulunabilsin.

Bütün bu yazdıklarımın sonra; ülkemizin dün ile bugün arasında bir karşılaştırma yaptığımızda hiçte azımsanamayacak işler yapıldığını, küçümsenemeyecek gelişmelerin olduğunu sanıyorum her vicdan sahibi rahatlıkla görebilir.

Dünyadaki ekonomik krizin en önemli sebeplerinden birisi teknolojik gelişmelerin istihdam alanlarını daraltması, teknoloji üretiminin yaygınlaşması sebebi ile uluslar arası pazarların daralması, haksız rekabet ve daha nicelerini sayabileceğimiz benzeri faktörler, dünyayı sonu bilinmez bir krize doğru sürüklemektedir.

Şimdi burada ekonomik meseleler içinde boğulup insanlığın asıl huzur, mutluluk, sağlık kaynağı olan moral değerleri göz ardı etmeden ona kısa bir temas edip konuyu kapatmaya çalışalım.

İMAN VE İBADET OLMADIKTAN SONRA; hayatın sonu sıfır olan dramatik bir sahneden başka bir şey olma şansı varmı?

Bir diğer açıdan baktığımızda, dünya tüm canlıların idam kararı verilmiş, infaz gününü bekledikleri yarı açık bir ceza evi olmaktan kurtulabilir mi?

Daha iyi, üçüncü bir yorum yapmaya çalışacak olsak;
Yine Dünya akıl, irade, ilim ve sanat yeteneğinin sahibi olan insanın, çok ağır işlerde
karın tokluğuna çalıştırıldığı bir esir kampından başka nedir ki?

Elbette dünya; dün bizim olmayan ve yarın da bize kalmayacak olan, çünkü
ecdamımızın, yarın ki ahfadımıza teslim edilmek üzere bize bıraktıkları değerli ve
sorumluluğu büyük olan bir emanettir.

Bu emaneti, sahiplerine geliştirmiş ve yaşanabilirliğini korumuş bir şekilde teslim etmek
sorumluluğumuz var.

Bence en önemli vazifemiz; İnsan onuruna yakışır bir hayat yaşayarak, geleceğe ve
çevremize yaşanabilir örnek olmaya çalışmalıyız.

Nemrutlar, Firavunlar, Şeddatlar ve onların yolundan gidenler hepsi geldiği gibi gitti.

Sahiplenip, benim diyerek kimseyle paylaşmaya yanaşmadıkları, gasp ettikleri mal ve
servetin hasreti ile içleri kavruca kavruca, yana tutuşa kabre girdiler.

İnsanlık tarihine kara bir leke olarak kıyamete kadar lanet ile yâd edilecek nefret edilen
bir miras bıraktılar.

Değerli Dostlar.

Hayat yeme içme ve eğlenceden ibaret değildir,
öyle olsa bile hiç kimse sadece bunları yapmaya zaman ayıracak kadar seviyesiz ve
aylak değildir.

İnsanın yaratılış gayeleri içinde hem kendisi, hem içinde yaşamış olduğu toplum için,
insan onuruna yakışan çok önemli vazifeler var.

Dikkate alınması lazım gelen en önemli misyon bu olsa gerektir.

Yoksa başkalarının hikmetini bilmediğimiz davranışları hakkında hüküm verme hakkına
sahip olduğumuzu sanmıyorum.

Ölçsüz ve haksız tenkidin, inanlar için kul hakkı,
inanmayanlar için ise insan hakkı ihlalden başka bir adı olamaz.

**MAZERETLERE SİĞİNMAK, BAŞKALARINA SALDIRMAK, KENDİSİ BİR ŞEY YAPMADIĞI
HAÛDE YAPANLARI FARKINDA OLAMADAN KISKANARAK, DEDİKODULARINI YAPMAK VE
BEGENMİYORMUŞ GİBİ DAVRANARAK ENGELLEMEYE ÇALIŞMAK İSE İNSANLIGA VE
İNSANLIĞIN GELECEĞİNE YAPILABİLECEK EN BÜYÜK İHANETTİR.**

Tabi bütün bunlar benim, bana ait düşüncelerimdir.
Her kes değil, hiç bir kimse katılmak zorunda değildir.

Ben insanlığın en büyük servetinin düşünce farklılığı olduğuna inanlardanım. Yeter ki
saygı içinde ifade edilsin. 21.02.2013

Necdet Erem

Yazı 069 Dünyanın Üç Yüzü.

Hayatı dünya yaşamından ibaret görenlerin;
Dinin insanları dünyadan soğuttuğu, dünyanın hep çirkin ve işe yaramaz olduğunu telkin ederek dünyevi zevk, lezzet ve çalışmalardan uzaklaştırdığını iddia edip, efendimizin dünya cifedir, (leştir) dünya melundur (lanetlidir, aldatıcıdır) hadislerini de kendilerine delil sayarak İslam'ın dünyaya bakışını tenkit etmelerine mukabil; İslam'ın dünya ve dünya hayatına bakışının ve bir Müslüman'ın dünyayı nasıl değerlendirmesi ve dünya hakkında ne düşünmesi gerektiğini, Büyük İslam Âlimi Asrın Mütefekkeri Üstad Bediüzzaman Said Nursi Hz.lerinin Sözler isimli eserindeki izahından sadeleştirmeye çalıştığım bölümden öğrenelim.

Evet, Değerli Dostlar.
Dünyanın üç yüzü var.

Birinci yüzü:
Cenâb-ı Hakkın esmâsına bakar.
Onların güzelliklerini gösterir.
Onlara yüklenen ve onlarla ifade edilmek istenen manaları ifade eder.

Dünya bu yüzü ile;
Allah'ın sonsuz kudret, sanat, nimet ve merhametinin Kâinattaki tecellisi ile beraber, bilinmesi, tanınması ve O'na karşı sorumlulukların his edilerek aklen kulluk vazifelerinin ihtarı adına kudret sanat ve hikmet kalemi ile yazılmış irşat ve tebliğ kitabı olan kâinat manzumesinin taç beyiti niteliği taşıyan nadide bir incisidir.

Dünyanın bu yüzü gayet güzeldir; nefrete değil, aşka lâyıktır.

İkinci yüzü:
Âhirete bakar.
Âhiretin tarlasıdır,
Cennetin mezraasıdır, (tarlasıdır.)
Rahmetin mezheresidir. (çiçekliğidir.)
Dünyaya gelmeyen, imtihana mazhar olmayan varlık âlemine çıkma imkânını elde edemeyeceği gibi, ebedi saadete, ebedi nimete de kavuşma şansına sahip olamaz.

İnsanın yokluk âleminden varlık âlemine çıkmasına, ebedi saadeti kazanmasına vesile olan dünyanın şu yüzü de,
Birinci yüzü gibi güzeldir.
Tahkire değil,
Muhabbete lâyıktır.

Terke değil,
Herkesten daha çok çalışıp dünya hayatını, ahreti kazandıracak şekilde değerlendirilmesi lazım gelmektedir.

Mü-min son nefesine kadar hayırlı bir insan olabilmek, hayatın hakkını verebilmek için çevresine faydalı olma adına tüm imkânları ile çalışmak zorundadır.

Kazandığını götürüleceğine inanan bir insanın kazanmada isteksiz davranması mümkün mü?

Üçüncü yüzü:

İnsanın hevesâtına bakan yüzü olup;
Yaşamın devamı adına, kendisine vazife olarak yüklenmiş, genlerine kodlanmış olan içgüdüsel eğilimlerin tatminindeki aşırılığa bakan gaflet perdesi dediğimiz yanılma noktası olan her şeyi dünyanın geçici ve sonuç itibariyle dünyada dahi zarar verdiğinden dolayı pişmanlık veren zevk ve lezzetlerinden ibaret görenlerin talip olup izzetlerini, iffetlerini, onurlarını uğruna feda ettikleri yüz ve yönüdür.

Şu yüz elbette değersiz ve çirkindir.
İnsan akıl, izzet, iffet ve onuruna yakışmayıp,
İnsanı nefsinin kölesi,
Midesinin hamalı konumuna mahkûm edip;
Hem dünyasını hem ahretini tehdit ve tahrip eder.

Aynı zamanda fânidir.
Zâildir,
Elemlidir.
Bir üzüm yedirse yüz tokat vurur.
Aldatır.

İşte, hadiste sakınmamız telkin edilen ve gerçekten değersiz olan kısmı bu üçüncü yüzüdür ki;
Gerçek manada ilim, marifet, akıl ve feraset sahibi olan herkes bu yüzünden sakınmalıdır.

Değerli Dostlar.
Helâl dairesi geniştir, keyfe kâfi gelir.
Harama girmeye hiç lüzum yoktur.

Amaçsız ve anlamsız yaşamaktan kaynaklanan;
Zevki, rahatı ve lezzeti, hayata amaç olarak görenlerin tatminsizliğinden kaynaklanan harama girmek ve fantezilere tenezzül edip İnsan onurunu ayaklar altına alarak, hem dünyada hem ahirette insanlığın yüz karası olmak kimseye bir şey kazandırmadığı gibi kaybettirdiklerini ise akıl idrakten acizdir.

Rabbim insanı insanlıktan uzaklaştıran, dünyanın çirkin, değersiz ve zararlı olan bu üçüncü yüzüne meftun ve mahkum olmaktan muhafaza buyursun.

Necdet Erem

Yazı 070 BİRİNCİ GURUP İNSAN

Büyük âlim ve mütefekkirlerimiz tarafından;
Dünyayı sevmediğini söyleyen, şikayetlerle hakaretler yağdıran dört insan gurubunun var olduğu söyleniyor..

Birini gurup insanlar:

Ehl-i marifettir.

Cenâb-ı Hakkın marifet, muhabbet ve ibadetine engel olduğu için tahkir eder.
Dünya işleri gerçek manada tefekkür ile marifete mani olduğundan şikâyetçidir.

Dünyayı telin eder.
Tahkir eder.

Yani Allah (cc.) Hz.lerinin kâinat kitabındaki kudret, sanat, rahmet, hikmet ve ilânihaye eserlerinin müşahede edilerek; marifet ehli olup hakikat mertebesine çıkılmasına engel gördüğü için, dünya işlerinden ve muhabbetinden şiddetle uzak durulmaya dikkat edilir. Sair insan guruplarında dünyanın bu aldatıcı yönüne karşı dikkatli olunması tavsiyelerinde bulunulur.

Yine dünya iş ve meşguliyetleri ile
Yaratılmış olan tüm mahlûkatın insanın hizmetine verişinin tefekkürü ile minnet ve hayret içinde muhabbet makamına çıkılmasının engellendiğine inanılır.

Dünyaya muhabbet ve işleri ile gereğinden fazla meşguliyet,
Allah'a ve Allah ile olan diyaloga ayrılması gereken zamanın çalınacağı endişesi ile dikkatli davranmayı kendilerine prensip edinerek, dünyaya olan ilgiyi asgariye çekme ihtiyacı his edilir.

Ve her İNSAN İÇİN EN YÜCE MAKAM,
HAYAT İÇİN EN DEĞERLİ MAKSAT olan marifet, muhabbet ve hakikat yollarında Dünya muhabbeti, iş ve meşguliyetlerinin engel olduğunu görüp düşünerek,
haklı olarak şikâyetlerde bulunur ki bu şikâyet elbette haktır ve hakikattir,
ÇÜNKÜ İNSANA İZZET,
HAYATA YAŞANMAYA DEĞER BİR ANLAM KAZANDIRIR.

Allah imkân ve fırsat nasip eder ise diğer üç gurubu da ileriki bir zamanda yazmaya çalışacağım.

Dünyadan şikâyetçi olan birinci insan gurubundan olmamız,
Veya dünyadan şikâyeti hak etmiş fazıl ve kamil insanların yolunda olmamız dilek ve temennilerimle.

Allah'a emanet olunuz.
Sevgi ve saygılarımla.

Necdet Erem

Yazı 071İKİNCİ GURUP İNSAN

Dünyayı sevmeyen,
İkinci gurup İnsan:

Ehl-i âhirettir ki,
Ya dünyanın zarurî işleri onları amel-i uhrevîden men ettiği için veyahut şuhud derecesinde imanla Cennetin kemâlât ve mehâsinine nisbeten dünyayı çirkin görür.
B.S.Nursi Sözler.

“Eddünya mazraatül ahire” ve “Eddünya siccinül mü-mini ve cennetül kafir.”
Hadisi şeriflerinin hakikatinin farkındadır.

Cennet ve cemalullahı kazanmak için gelmiş olduğu dünyada onu amacından saptıracak;
Hedefe varmasını zorlaştıracak,
veya geciktirecek olan dünya işlerinden,
sadece bir ücret niteliği taşıyan zevk ve lezzetlerinden,
zaruri ihtiyaç dışında istifadeyi kayıp ve zarar gördüğünden,
nefsi arzularına hitap eden dünyayı,
aldatıcı ve güvenilmez bulup,
ondan nefret eder.
Ve ona karşı soğuk ve isteksiz davranır.

Elbette

Dünyanın bin sene mesudane hayatı bir saatine denk gelmeyecek bir cenneti kazanma ve kaybetme;
Dünyadaki hiçbir elem, sıkıntı, bela, işkence, azap ve ıstırap ile mukayese edilemeyecek olan bir cehenneme girme riski ile yüz yüze olan, akli başında hiç bir kimsenin dünyanın geçici ve sonu itibari ile zarar ve pişmanlıklar ile dolu, zehirli bal nitelikli keyif ve lezzetlerine ayıracak zamanı olabilir mi?

Ve onu bu büyük nimetten mahrum, şiddetli bir azaba düşür edecek olan tehlike kaynağını sevebilir mi?

İşte ikinci gurup insanların dünyayı sevmemekte ne kadar haklı oldukları sanıyorum izaha muhtaç değildir.

Dünya muhabbetinin ahiret saadetini kaybettirme riski taşıdığından dolayı insan için büyük ve sinsi bir tehlike kaynağı,
Lezzet ve rahatının hem fani, hem insanın onur ve haysiyetini tehdit ettiğinden dolayı da tenezzül etmeye değmeyecek kadar değersizdir.

Allah akliselim, İman'ı kâmil kullarını dünyanın tehdit dolu kara sevdasından muhafaza buyursun.

Necdet Erem

yazı 072 YA VARSA

— Bir gün İslam büyüklerinden birisine (Hz. Ali Ra. Olduğu söylenir.) inançsızın birisi gidip!
— Siz inananlar ibadetler yapıp cennet umudu ile yaşıyorsunuz. Ya inandığınız ahiret ve cennet yoksa bu yaptıklarınız boşa gidecek. İhtimal üzerine bir hayat kurulurmu? Diye sorar.

O İslam büyüğü,
— Sen de haklısın.
Ama inanmak benim için yaşamı anlamlı kılıyor.
Sonunda bir mükâfat göreceğim diye hayatın cefasına sıkıntılarına katlanma azim ve gayreti veriyor.

Beni koruduğuna inandığım bir yaratıcının varlığı hayatıma güven kazandırıyor.

Ne mikro âlemin korkusu;
Ne makro tehlikelerin endişesi beni ürkütmüyor.

Sonra ibadetlerim, hayatımı güzelleştirip, mutluluk kaynağım oluyor.

İnsani ilişkilerimde dengeli davranmamı sağlıyor.

Misal olarak;
Namaz!

Aptes ile bedenimi, namaz ile (meditasyon sayılabilecek bir trans ile) ruhumu günde beş defa temizliyorum.

İnançsızların en çok korktukları ve kaçtıkları kendileri ile baş başa kalamama yalnızlığından kurtuluyorum.

Zekât verirken mutlu oluyor, hayata güvenle bakıyor, fakirlerin düşmanlığından, tehditkâr ve öfkeli bakışlarından kurtuluyor, aksine sevgi ve saygılarını kazanıyorum.

İnsanlar ile kardeş olduğumu, hatırlıyor ve onlara karşı vazifelerimin şuuru ile BENCİLLİKTEN kurtuluyorum.

Oruç ile ıslahında muvaffak olmada zorlandığımız nefsimi ıslah ve terbiye imkanı buluyor, beni hayvanlardan farklı kılan en büyük özelliklerimden biri olan İRADEMİ güçlendirerek, imkânım ve ihtiyacım olmasına rağmen, zararlı isteklerimi red, alışkanlıklarımı terk edebiliyor, nefsimi zor gelen doğruları yapabilme imkanı elde ediyorum.

Akıl ve mantığımın gösterdiği doğruları tercih ve tatbikte inançsızlar kadar zorlanmıyorum. Vs.

Gördüğün gibi ben inanıp, inandığım gibi yaşarken bir şey kaybetmediğim gibi;

Hayatıma anlam ve değer kazandırıyor, insanlarla dostluk bağları kurup, güvenlerini kazanarak düşmanlarımı azaltıyor, geleceğimi güvenli kılıyorum.

İman ve ibadet ile zannettiğiniz gibi herhangi bir kaybım olmadığı gibi, herkesin muhtaç olduğu, çok önemli şeyler kazanıyorum.

Sizin dediğiniz gib inandığım ahiret ve cennet yoksa!
Amaçlı, anlamlı, güven, içinde yaşamının kazandırdığı mutluluk ve cennet özlemi ile yaşamak, belki cennete girmekten daha güzel ve daha lezzetlidir.

Sende takdir edersin ki benim daha dünyadayken kazanıp huzur bulduğum manevi bir cennetim var.

Daha cennete gitmeden, iman ve ibadeti bana emreden Rabbimin vadetmiş olduğu huzur ve saadetinin numunelerini burada yaşıyorum.

Dolayısıyla kazancım anlatmakla bitmeyecek kadar çok, mantıklı bir bakış açısıyla değerlendirildiğinde ise hiç bir kayıp ve zararım yoktur.

Ama ya benim inandığım, SENİNSE İNANMAK İSTEMEDİĞİ AHİRET, HESAP CENNET VE CEHENNEM VARSA, SEN VE SENİN GİBİ DÜŞÜNENLERİN HALİ NE OLACAK?

KUÇULUŞ İHTİMALİ OLMAYAN ÖLÜMÜN TAKİBİNDEN KORKU VE ZAHMETLERİNE RAĞMEN NEDİYE KAÇIYORLAR.

SONUNDA YOK OLUNACAKSA, KARŞILIĞI OLMAYAN BU ZORLU HAYAT MÜCADELESİNİN NE ANLAMİ VAR?

HAYATI ESİR KAMPI, İŞKENÇE ODASI OLMaktan ÇIKARIP, TİCARETHANE VEYA EĞİTİM ALANINA DÖNÜŞTÜREN AHİRET OLMASA!

ZORLUK VE ZAHMETLERİNE RAĞMEN BU HAYATIN SONUNA KADAR ZORUNLU OLARAK YAŞANMASI HANGİ AKIL İLE İZAH EDİLEBİLİR?
HANGİ MANTIK İLE YORUMLANABİLİR?

Zaten hastalık, kaza, bela ve musibetlerin tehdidi altına yaşadığınız hayatın cehennemden farkı yok ki.

Şikâyet, elem ve keder sözleri ile dolu ola şarkılarınız, türküleriniz, ruhunuzun feryadı, hayat hakkındaki düşüncelerinizin tercümanıdır.

Korkunuzdan kurtuluşu, alkol, sefahet, oyun ve eğlenceye dalmakta bulmuşsunuz.

HİSLERİ UYUŞTURUP İPTAL ETMEK HAKİKATİ DEĞİŞTİRİRMİ?

Siz bana değil hemcinsiniz olarak, ben size acıyorum demiş.

Adam, bu YA VARSA SÖZÜ ÜZERİNDE BİR HAYLİ DÜŞÜNÜMÜŞ sonradan inanmanın aklın gereği hayatın gerçeği ve anlamı, insanın mutluluk ve güven kaynağı olduğuna kanaat getirip İ M A N E T M İ Ş.

Darısı inkâr ile bir şey kazandığını zan eden bugünün akıl sahiplerine olsun.

Sevgilerimle.

19.03.2011

Necdet Erem

Yazı 073 İNSAN VE İNSANA BAKIŞ

Dünyada en ucuz şey insan ve insan emeğidir.

Tüm dünyada, kendisini zengin zan eden, insanlık yoksunlarının;

Boynuna tasma takılıp, parklarda gezdirdikleri süs köpeğine verdikleri değer kadar, insana değer verildiği söylenebilir mi?

Bu insanın nesline husumeti, insanlığa ihaneti, yaradan'a karşı nankörlüğü, insanlığını insani değerler üzerine değil, insaniyetten uzaklaştıran, basit ve bencil menfaatler üzerine bina etmesinden kaynaklanıyor.

Dünyadaki tüm problemlerin temelinde;
His ve duygularını ıslah ve terbiye edememiş, hırs ve hasedinin esiri olmuş İNSAN var.

Bu hilkatın sırrı, insanın ve insanlığın, insanlık imtihanıdır.

Allah nimetlerini sınırsız vermiş, ahlak, adalet, hoş görü, özveri, yaşatmak için yaşama prensibini anlayabilmek, gereğini yerine getirmek ile imtihan ediyor.

Allah insanı diyenleri bu imtihanda başarılı kılsın.

Sonra hayat görünen yüzünden ibaret değildir ki!
Biz yanılıp yoksul zan ettiklerimizi, dertli ve muzdarip;
Varlıklı görüp haline haset ettiklerimizi de huzurlu ve mutlu zan ederiz.

Acaba öyle mi?
LA RAHETE FİDDÜNYA.
Dünyada rahatlık yok. İlkesinden hareketle;

Aklı olanın derdi, hasedi olanın düşmanı bitmeyeceği gibi, hırsı olanın içindeki ihtiras ateş asla sönmez.

Zenginlik malda mülkte değil.
Elinde olan ile yetinmektedir.
Yani kanaattedir.

Huzur imkanların bolluğunda değil.
Önce Allah'ı bilmekte, emrine uymakta, sonrada kendisi ile olay ve hadiseler ile barışık ve dostça yaşamaktadır.

İçini ferah, kalbini aydın tutmayanlara, dünya dar, güneş perdeli görünür.

İnsan sadece et, kan ve kemik olan maddesinden ibaret değil ki o nu mide ve uçkurdan ibaret görüp değerlendirelim.

İnsanı insan edip mahlukata hakim kılan (sultan) , maddesinden öte manevi yönleridir.

Geçici dünyasından daha önemli olan ruhundaki ebediyet arzusunun tatmini, genç, yaşlı, zengin veya fakir, fark etmez.

Hayata anlam kazandıran, yaşamı yaşanmaya değer kılan iman anlayışının hayata hakim olmasıdır.

Gerisi ne olacak ki Şu bir ramaktan ibaret olan dũnya hayatı için.

Aklı olan, hemcinsine zulmedermi?

İdraki olan, insan kalbi kırarmı?

Mantığı olan, bırakıp gideceği, gittiği yerde, çok etin bir hesaba çekileceği Şeylerin sorumluluğu altına girermi?

İnsanın ve insanlığın, maddi değil, manevi ve maneviyat sorunu var.

Her Şeyi maddeden ibaret zan edenler, onu asla kimseyle paylaşmaz ve ortak kabul etmezler.

Ona sahip olmak için bũtũn değerleri, yok sayabilirler.

İŐte inançsız insanı hissiyatını yansıtan MAKYEVALİST DŪŐŪNCE DEİKLERİ dũnya gŕrŐŐ.

Genelde aleyhinde tenkitler yazılısada!

Materyalist mantığın MAKYEVALİST olmaması mũmkũnmũ?

Maneviyatı dikkate almayan gŕrŐŐ ve dŐŐũnceler insan ve insanlığa huzur ve mutluluk verebilirmi?

Benim anlatmak istediğim bu.

Kim, ne ve nasıl dŐŐũnũr bu beni pek ilgilendirmez.

Aksini dŐŐũnen varsa dŐŐũncelerini Őđrenmeyi çok isterim.

Necdet Erem

Yazı 075 Kur'anın Mesajı

Zaman ihtiyarladıkça KUR'AN GENÇLEŞİR.

İlim ve bilim geliştikçe;
Kur'adaki ilahî iddiaların güncellenip;
Afaki iddialar olmaktan çıkıp, inkar ve itiraz edilemez gerçekler olduğu ortaya çıkıyor.

İlimin hamasete tahammülü yoktur.
Din de hamaseti kabul etmez.

İlk emri OKU olan bir dinin cehaleti kabul etmesi,
cahiller ordusuna dönüşmesi düşüncesini kabul etmek mümkün değildir.

Fakat maalesef İslam kültürü geçmiş zamanı şartlarından kaynaklanan okumadan çok dinlemeye dayalı geliştiği için DİNLENEN Allah değil Allah adına konuşanlar oluyor.

Hiç bir insan masum olamayacağı hakikatinden harekete;
Toplum da yaşanan aksaklıklar, görülen noksanlıklar, rahatsızlık veren toplumsal rahatsızlıklar;

Bu sıkıntıları his edip, problemleri çözme sorumluluğu duyan bilge ve bilgili kişiler,
çoğunlukla samimi, halis ve art niyetsiz irşat ve tebliğ adı altında kendilerine vazife çıkarıp işe başlamalarına rağmen;

Olayların akışı, ihtiyaçların baskısı, etraflarında toplanmış olan insanların her insanın nefsinin okşayan ve hoşuna giden ölçüsüz itimat, iltifat ve alkışları, bazı güç odaklarının yakın takip, baskı veya gizledikleri art niyetli destekleri, kendisini mürşit görme yanlılığı dinlenme konumunda olan kimseleri gerçek amaçlarının dışına çıkmak zorunda bırakıyor.

İŞTE İP O ZAMAN KOPMUŞ OLUYOR.

Elde etmiş oldukları itimat ve otorite etraflarında robotlaşmış sürülerin hayat bulmasına vesile olup, itimat ve iltifatlar, istismarlara yol açıyor.

İnsanın en zayıf noktası,
ölçüsüz itimattan kaynaklanan itibar ve iltifattır.

İslam alemindeki yozlaşmanın, cehaletin, İslam dışı düşünce ve davranışların yaygınlaşması; İslam'ın kusurlu, yanlış veya noksanlığından değil, insanların severek inandıkları, itimat edip bağlandıkları insanların yanlışsız, hatasız, kusursuz ve günahsız olduklarını düşünerek KUTSAMA ZAFİYET, CEHALET VE DALALETİNDEN kaynaklanmaktadır.

Dünyada bütün sosyal problemler İNSAN KAYNAKLI olduğuna göre önce insan tanınmalı, zaafı bilinmeli ki insanlığın sorunları çözülme şans ve imkanına kavuşsun.

Bu gün İnsanın tanınması, insanı insan yapan, bütün problemlerine kaynak teşkil eden fiziğe tabi olmayan ve hiç bir konuda sınır tanımayan his ve duygularının verilmiş nedeni, meşru ve makul kullanım alanları ile DİNLERDEN başka ciddi olarak ilgilenen herhangi bir bilim ve ciddiye alınabilecek kurum maalesef yok.

Sadece İNSAN KAYNAKLI sorunlar ile uğraşılıyor, çare ve çözümler aranıyor.

Teşhis ve tespit edilip nedenleri bulunmayan hastalıkların tedavisine çalışmak, BATAKLIĞI KURUTULMADAN YAPILAN SİVRİSİNEK AVINDAN FARKSIZDIR.

İSLAM İNSANIN VE İNSANLIĞIN SORUNLARINI ÇÖZMEYİ HEDEFLER.

ALLAH YARATTIĞI KULUN ISLAHINI, DOĞASINDAN KAYNAKLANAN ZAAFLARINI, HİS VE DUYGULARININ VERİLİŞ AMACI, MEŞRU VE MAKUL KULLANIM ALANLARINI BİLDİĞİ İÇİN, İNSANIN VE İNSANLIĞIN ISLAH VE TERBİYESİNİ İNSANLARDAN DAHA İYİ BİLİR.

ÇÜNKÜ O İNŞANI MELEKLERİ KISKANDIRACAK MÜKEMMELLİKTE YARATIP, MÜKEMMELLİĞİNE SADAKAT İLE İMTİHAN EDENDİR.

BİR ŞEY NE KADAR MÜKEMMEL İSE, RİSK VE TEHLİKE ORANI DA O KADAR YÜKSEK OLDUĞU TEZİNDEN HAREKET ETTİĞİMİZDE;

KAINATA ANLAM VE DEĞER KAZANDIRAN BU MÜKEMMEL MAHLUKUN, YARATILIŞ AMACINDAN SAPTIĞINDA ŞEYTANLARI BİLE ÜRKÜTECEK BİR MAHİYET KAZANACAĞI GERÇEGİDİR.

İslam insanı şeytanlardan ve şeytanlıklardan koruma ve kurtulma adına yaratıcı tarafından gönderilmiş olan emirler ve yasaklar manzumesi, gerçek hayat standardı olan CENNETİ KAZANDIRACAK HAZIRLIK PLAN VE PROGRAMLARININ ADIDIR.

İslamdan ve Kur'andan anlaşılması gereken ve alınması gereken mesaj bu olmalıdır.

Necdet Erem

Yazı 076 AKLİMİZ YOK DESELER

Dünyada yaşarken dikkatli olmak lazım.
Gece ormanda odun toplayan adam gibi olmamalı.

Nereye bastığımızı, ne yöne gittiğimize, elimizi neye attığımızı dikkat etmeli ve isabetli karar vermeliyiz.

Evet, maalesef.
Halimiz gece ormanda odun toplayan adamın durumuna benzese de!
Gerekli dikkat ve hassasiyeti gösterdiğimizi söylemek mümkün mü?

Yaşantımıza baktığımızda!
Yaptıklarımızın bir çoğunun, Ahirete bakan yönünü bitarafa bırakın.

Dünya adına bile bize fevkalade zararlı olduğunu ya anlamıyor veya bilmemize görmemize, zararını yaşamamıza rağmen pişmanlığını içimizde yaşayarak yapmaktan geri durmuyoruz.

Bu davranışımız nasıl izah edilebilir?
Hangi makul ve meşru sebebe sığınabiliriz?

Akılımız yok deseler, isyan ederiz.
Bilgimiz yok deseler, küser kavga ederiz.
İrademiz yok deseler, hakaret kabul ederiz.

Halimiz ormandaki adamın halinden de kötü.
O hiç değilse bilmemenin, görmemenin, ihtiyaç zaruretinin mazeret limanına sığına bilir.

Ya biz!
Dünyamızı zindan, hayatımızı anlamsız ve yaşanmaz hale gelmemesi, ahiretimizin cehennem olmaması adına, dikkat ve hassasiyet gösterip akıllı ve mantıklı davrandığımızı söylenebilir mi?

Hayatı çekilmez hale getiren inat, isyan, intikam, ihanet, itaatsizlik, hırs, haset, tembellik, tenperverlik, rahat düşkünlüğü ve lezzet tiryakiliğinden kaynaklanan dünyevi ve uhrevi zarar ve kayıplarımızı bu tutum ve davranışlarımızı terk edip, ıslah ve terbiye etmeden nasıl telafi edeceğiz?

Bu zararlardan ve zararlılardan nasıl kurtulacağız?

Uyuyan insanın doğru iş yapması, doğru istikamete gitmesi mümkün mü?

Gaflet uykusundan, cehalet karanlığından, tembellik düşmanından, rahatlık bataklığından, lezzet esaretinden kurtulmadan, ne dünyada huzur, ne de ahirette kurtuluş ham bir hayalden başka ne ile izah edilebilir.

Kendimizi ne zamana kadar oyalayacak ve aldatacağız?
Ne zaman uyanacak, hayatın gerçek anlamını, vazifelerimizin önemini anlayacak ve kavrayacağız?

Bitirdikleri ile beslenip büyüdüğümüz dünyanın ecel yolu, Kabir ağzı ile bizi yalayıp yuttuğu gün mü?

Heyhat,
Ne acı bir son.
Ne büyük bir aldanış.

Necdet Erem

Yazı 077 ESSULHU HAYR.

Ülke ve insanımızın baş sorunu olan milliyetçilik (Kürtçülük ve Türkçülük) sorunu ve temel sebepleri.

Milli sorun yoktur.

Milliyeti sorun yapan milliyetçilikten beslenen haramzadelerin voli sorunu vardır.

Türkiye de dâhil olmak üzere, az gelişmiş ve geri kalmış ülkeler bu oyunun devamlı gösterimde olduğu bölgesel ve ulusal sahnelerdir.

Milliyet sorun değil.

Nihayetinde herkes insandır.

İnsani değerlerini koruyabildiği müddetçe.

O değerler ise İNSAN HAK VE HÜRRİYETLERİNE CAN, MAL VE IRZINA, DÜNYA GÖLÜŞ VE DİNİ İNANÇLARINA SAYGILI OLMAKTIR.

Milliyeti sorun yapmak birilerinin kazanç kaynağı, Birilerinin saltanat ve hâkimiyetlerini koruma paravanıdır.

Evet, Türkiye’de resmi ideolojinin dayatması, vesayetçi iktidarların emredersiniz komutanım teslimiyetçi korkaklığı ve satılmışlığı ile derin yapılanmaları temsil eden BÜROKRAT diktatoryası tüm sorunlara kaynak olarak yeterde artar.

Her sabah körpe beyinlere TÜRKÜM DOĞRUYUM ütopyasını ezberlettirip okutur iseniz, Kürt ırkının en az iki bin yıllık yurdu olan Doğu ve Güneydoğu Anadolu’nun dağlarına bölge insanına küfrederek gibi esaret hissi uyandıracak NEMUTLU TÜRKÜM DİYENE sözünü işgal güçleri gibi yazarsanı!

(Söylenildiği zaman doğru olsa bile; kullanım süresi geçmiş, muhatabın hastalığı değişmiş bir ilacın zehir saçmaktan ve öldürücü olmaktan başka bir işe yaramadığı gibi, nifak, tahkir ve tahrik edici bir söylem haline gelmiş sözün özellikle Kürt vatandaşlarımızın tarihi köklerinin bulunduğu bölgelerde kullanılmasının zarardan başka bir faydasının olduğu düşüncesinde samimi bir insan olabileceğine inanmıyorum.)

Elbette bölge insanının ben de kürdüm ve Kürt olduğumu söylemek bir utanç ve ayıp değil hatta NE MUTLU KÜRDÜM deme refleksini tahrik etmiş olursunuz.

Ekonomik açıdan bakıldığında ülke ekonomisinin en büyük KARADELİĞİ bölgedeki savunma harcamaları ile DİPSİZ BİR KUYU GİBİ can ve mal güvenliği temin edilmeden bölgeye kalkınma amaçlı yapılan sınaî, ticari, zirai vs. vurgun ve soyguna dönüşen her türlü yadım ve yatırımlardır.

Sadece askeri harcamalara sarf edilen paralar ile DOZER VE İŞMAKINALARI ALINIP BOMBA YAGDIRILAN O DAĞLAR DÜZELTİLİP TARLA HALİNE GETİRİLEREK TARIM ALANINA DÖNÜŞTÜRÜLEBİLİRDİ.

Biz ve; sosyal ve siyasal yapısı bize benzeyen her ülkede, silahlı güçlerin varlıklarını koruma ülke insanının alın terinden ASLAN PAYINI ALMASINA MEŞRUIYET KILIFI GİYDİRİLEBİLMESİ İÇİN milli bir tehlikenin HERZAMAN OLMASI o kurumlar için hayati bir önem taşımaktadır.

Ben şunu bilir ve şunu söylerim.

Güçlü bir uluslar arası organizasyona üye olmayan ülkeler ve ülke milletleri KENDİ ORDULARININ ESİRİ OLMAKTAN ASLA KURTULAMAZLAR.

Amerika, Avrupa, SSCB bunun yaşanmış ve elan yaşanmakta olan canlı örneğidir.

Milli savaşlar uluslar arası organizasyonlar ile önlenebilir;
Tezinden hareketle, ne zaman ORTAK SAVUNMA BİRLİKLERİ KURDULAR Amerika'daki kuzey güney YANKİ savaşları, Avrupa'daki, Rusya'daki yüzyıl ve imparatorluk sevdasından kaynaklanan savaşlar son buldu.

Ekonomileri istikrar kazandı.

Siyasi hayatlarına şahsiyet, onur ve olgunluk geldi.

Eğitimleri at gözlüğünün dar açısından kurtulup küresel boyut kazandı.

İnsan hakları ihlalleri, faili meçhuller, baskı ve zulüm tarihe gömüldü.

Teknolojileri sınır tanımaz bir gelişme trendine girdi.

İşte deve de kulak değil tüy bile sayılamayacak faydalara bakınca, Allah kitabında neden ESSULHU HAYR dediği daha net anlaşılıyor.

EVET, SUL HAYIRDIR.

SAVAŞAN MİLLETLERİN FERTLERİ ARASINDA SAVAŞ SEBEBİ OLACAK HIÇ BİR MEŞRU VE MAKUL SEBEBP ASLA YOKTUR.

BİRBİRİNİ ÖLDÜREN VEYA ÖLDÜRMEK İSTEYEN ASKERLER BİRBİRLERİNİ RÜYALARINDA BİLE GÖRMÜŞ DEĞİLDİR.

Savaşlar saltanat sevdalılarının, deli devlet adamlarının, makamını ilelebet devam ettirmek isteyen haris komutanların GELECEK ENDİŞESİ VE DOYMAK BİLMEYEN HIRSLARININ GALEYANINDAN BAŞKA BİR ŞEY DEĞİLDİR.

Bu konularda ben böyle düşünüyorum.

Yanlış ve hatalı isem, lütfen hatamı bana söyleyiniz! .

Necdet Erem

Yazı 078 ŞİRK.

Evet, baba sulbünde sperm olarak kim tarafından var edildik?
Anne rahminde kim besledi dünyada yaşayacak his,duygu ve organlar ile donattı?

O aciz halimize rağmen, dünyaya getirip yeryüzünün halifesi, yaratılmışların sultanı, Zat-ı Zülcelalinin muhatabı makamına oturtan kimdir?

Maalesef, yaşam yolundaki yardımcılarımız olan hizmetçi mahlukları hayatımızın sahibi ve hâkimi zan etmenin yanılığısı ile paramıza, malımıza, makamımıza, ilmimize, soy ve sopumuza güvenme ve dayanma gafleti içine düştük.

Oysa içimize elimiz, dışımıza gücümüz yetmez.
Biz yaşam adına yaratılmış olan her şeye muhtaç iken Âlemlerin Rabbi Olan Allahtan gayriya bel bağıyor ve güveniyoruz.
Ne garip.

Adına HAVA deyip kıymetsiz şeyleri zikrederken havadan sudan diye bahsettiğimiz hayati ihtiyacımızın ne temininde bir ücret, nede kullanımında bir zahmet ve külfet yüklemeyen Rahmanurrahimi bilmeyecek derecede aptal, görmeyecek kadar kör olduk.

Bugün var olan güvendiklerimizin yarın yok olacaklarını, yok olanları görmemize rağmen düşünemedik.

Unutmayalım ki!
Her şeyi yoktan var eden Yüce ALLAH'tan (C.C) başka her kime güveniyor, bel bağıyor, herkimi aşk derecesinde seviyor bağlanıyor, korkuyor ve itaat ediyorsak!

Adı ne olur ise olsun;
O'nu kendimize ilah ilan ediyoruz.

Yakında bütün güvendiklerimiz yok olur, sevdiklerimizle aramız açılır, bize karşı kalpleri katılaştır, sevgi ve yardım kapılarını yüzümüze çarpar, bizi bir dilenci gibi kapı kapı dolaştırırlar.

İhtiyaç duyup çağırdığımızda sesimizi duyan, duyup ta yardıma koşan olmaz.

Bütün bunların sebebi;
Yerlerin ve göklerin tek ve bir olan sahibi hakikisi ve maliki ebedisi Allah'tan başkasına güvenip bel bağlamış, sevip te ölçsüz bağlanmış olma cehalet ve ihanetinde gizlidir.

O'nun nimetlerini başkalarından bilmek, mülkünü şeriklere taksim edip şirke girmek demektir.

Hafizenallahu ve iyyakum.

Necdet Erem

Yazı 079 Bir tartışma.

Değerli Dostlar.
Kimse üstüne alınmasın.
Kimseyi şahıs olarak muhatap veya hasım almış değilim.
Genele yazıyorum.
Kimse düşüncelerime katılmak zorunda değildir.

Kendi inanç (inançsızlıklarına) ve düşüncelerine uymadığından, şiirlerde yerine göre, kültür ve edebiyat dili olan Osmanlıca kelimelerin kullanımını suç veya nakise görüp, Uydurukça kullanılmadığından veya dini çağrışımlara vurgu yapıldığından dolayı şiirleri değersiz görüp,
Şair ve yorum yazarları cehalet ile itham edenler var.

Ben ise;
DÜNYADA EN CAHİL KİŞİNİN İNANÇSIZ İNŞAN,
EN ALAMSIZ İŞİN DE ALLAH'A VE AHİRETE İNANMADAN HAYATI TÜM ZORLUKLARINA
RAGMEN YAŞAMA İNADI OLDUĞUNA İNANIYORUM.

İnançsız insanları hayatın amaç ve sonucu hakkında bir daha sakin ve salim kafa ile düşünmeye davet ediyor ve diyorum ki!

Hayat beslenme ve üremeden ibaret değildir.
Beslenme ve üreme hayatı yaratanın,
Hayatın devamı adına,
Hayatı yaşayana yüklemiş olduğu bir zorunluluk olup;
Yaşanan zevk ve lezzetleri ise;

Yaşamın devamı adına yaptırılan işin basit ve peşin bir ücreti,
ağıza sürülen bir PARMAK BALINDAN başka bir şey değildir.

Hayatı gerçek değeri ile anlayıp;
İnsan akli, mantık ve onuruna yakışır bir düzeyde yaşamak gerektiğine inanıyorum.

Yine bazı dostların dindar millet ve toplumları cehalet ile itham etmelerine karşın.

Aihret hayatının sonsuz yaşamına her hangi bir şekilde inanan insanın,
Son nefesine kadar yaşama amacı ve yaşamının kendisine göre değer ve anlamı var.

Mümin,
Son nefesine kadar kendisi için,
Dünya hayatını tüm zorluklarına rağmen, cennete çeviren,
Cennet inancı,
Bir nefes daha fazla yaşayıp,
bir anlık bile olsa ahirette ebedi yaşamımda daha güzel bir hayat standardı yakalama imkânı sunacak olan hayırlı işlere muvaffak olmanın azim ve gayreti ile hayata sınıksız tutunur.

Ebedi hayatta kazandıracağı sevap ve mükafatına inandığı için kendisinden sonra insanlığa faydalı olacak evlatlar yetiştirir,
Canlı cansız farkı gözetmeksizin,
Mahlukatın istifadesine sunulmak üzere,
Çeşmeler yapar, meyve ağaçları diker, köprüler, camiler, hamamlar, kervansaraylar

yaptırır.

İnsanlığın dünya ve ahiret ihtiyaçlarını teminde faydalanacakları ilmi eserler yazıp insanlık adına geleceğin insanlığına hediye eder.

Ne ölümden korkar,
Ne hayatı değersiz görür.

Onun için YAŞAM,
ÖLÜM İÇİN!

Ölüm,
Sevgi ve sevgilileri yaratan Sevgililer sevgilisine kavuşmak;
Hayatı boyunca çalışmalarının karşılığını görmek, ÜCRETİNİ ALMAK İÇİN GÜZELDİR.

Dünya fani de olsa!
Ebedi hayatın ticaret hanesi,
Hayvani his ve duyguların ıslah ve terbiye edildiği Mektebi olmasına karşın;

Allah'a ve ahirete inanmayanlar için;
İDAM EMRİ VERİLMİŞ İNFAZ GÜNÜN BEKLENDİĞİ BİR HAPİS HANE!
KURTULUŞ İMKANI ÖLMİYAN, KARIN TOKLUGUNA AGIR İŞLERDE ÇALIŞTIRILDIĞI BİR
ESİR KAMPİ!
SONU SIFIR OLAN DRAMATİK BİR SAHNE OYUNUNDAN başka bir anlamı varmı?

Arkadaşların haşretini çektiği bütün dünyaya model olarak hülyası ile yaşayıp, rüyası ile uyuyup, uyandığı DİNSİZ toplumlara baktığımızda.

Allah'a inanmadıkları için hayat adına bir güvenleri yok.
Ahirete inanmadıkları için ise hayatlarının bir anlamı yok.

Ne yaşlılığı durdurup sevimsizlik ve çaresizliğini engelleyebiliyor,
Ne ölümü öldürüp tehdidinden kurtulabiliyorlar!

Hümanist geçinmelerine rağmen İnsanlık ailesine borçları olan bir evlad yetiştirmenin zorluğunu belki enayilik sayıp,
Ruhlarını mahkûm ettikleri manevi yalnızlıktan ise KÖPEK BESLEMEK İLE
KURTULABİLECEKLERİNİ umup teselli olmaya çalışıyorlar.

Geliştiklerini zan ederek gelmiş oldukları nokta.
Anlamsız yaşamın ağırlığından kurtulmak için içip sızmak,
Cinsel hayatın PORNO bataklığının,
Şehvet TUSUNAMİSİNİN DALGALARINDA boğulmak.
PARALI İNTİHAR ODALARI ile
Hayatlarını az da olsun anlamlandırmak için PAHALI KÖPEKLERE LÜKS MASRAFLARLA
FAHRİ KÖPEK BAKICILIGI.

Dinsiz bir insanın hayattan ne beklentisi olabilir ki!
Yaşam adına bir sebebi olsun.

Yaşamak için bir nedeni olmayanın!
Hayattan ne beklentisi olabilir ki!

Not:

İnançlı insanların,
Hobi, hayvan severlik, eğlence veya herhangi bir sebep ile,
Herhangi bir hayvanı beslemesi bu yazılanların dışındadır.

Konu ile alakası olmayan dostların,
Yanlış anlaşılma ile alınmamasını özellikle belirtmek isterim.

Necdet Erem

Yazı 080 YALAN

Avcılar ve Atıcılar Kulüplerinde duvarda, çoğunlukla herkesin görebileceği bir yerde şöyle bir tabela bulunurdu.

PALAVRAYA İTİRAZ YOK.

Bende şimdi yazan çizen dostlara soruyorum.
Edepli olma ve edepli bir toplum oluşturma sanatı olan, Edebiyatın kibar söz söyleme dalı olan şiirde YALANA İTİRAZ YOKMU?

Yoksa EDEBİYAT ÖZELLİKLE ŞİİR SÜSLÜ YALAN SÖYLEME SANATIMMIDIR?

Mantiği aşan mübalağa, yaşanmamış ve yaşanması mümkün olmayan sanal aşklar, On gram bal için bir çuval keçiboynuzu çiğneten manasını yazarından başkasının bilmediği, anlamak için müneccimlik gerektiren yazılar yalan sayılmaz mı?

Yoksa yalan bir sanat olup benim zan ettiği gibi zararlı bir iş değil de makam kazandıran bir meslek, para kazandıran meşru bir iş mi?

Benim bildiğim yalan!
Her toplum için hayati önemi haiz güven ve sadakati yok eden kanser illetinden daha tehlikeli bir zaftır.

Sağlığı tehdit eden hastalıklara karşı karantina uygulanıp koruyucu tedbirler alınırken! Sağlığında korunması, güçlenmesi ve kararlılık ile uygulanmasına bağlı olan, ahlaki değerlerin korunması gerekmez mi?

Ben Edebiyata özellikle şiire toplum mühendisliği gözüyle bakıyorum.
Demirden betondan çalınarak yapılan binaların yıkılmasında kaybedilen canlardan inşaat mühendisleri ve müteahhitler ne kadar sorumlu ise!

Ahlaki değerleri dikkate almayan yazar ve şairlerin de insanların, ruh ve ahlak dünyasındaki, erozyondan, depresif ruhsal hastalıklarından, toplum içinde yaygınlaşan saygı ve sevgi deformasyonundan, güven ve sadakatin yok olmasından o derece sorulu olduklarını düşünüyorum.

Ben YALANI sanat adına da olsa alkışlamayı insanlık adına büyük bir ayıp;
Hayal perestliği ise hakikatten uzaklaşmak olarak değerlendiriyorum.

Sadece şiir yazmış olmak için yazılmış olmadık ve yaşanmadık sanal ve farazi aşkları, meyhané mezesi gürültüleri ise gençliğin geleceğini sabote eden nükleer bir tehlike kadar korkunç görüyor, görüşlerimi yazılarımda paylaşmayı insani bir vazife olarak biliyor, ister görsel, ister yazılı basın yayın mensubu tüm düşünürleri bu konuda biraz daha duyarlı, dikkatli ve sorumlu olmaya davet ediyorum.

Edebi çalışmalar her çeşidi ile hayata anlam, ahlaka insan onuruna layık bir kalite kazandıran, güzellik, lezzet ve renk katan gerçekler ile donatılıp sanatsal yetenekler ile süslendirilmeli.

Amma hiç bir menfaat adına, ahlak dışı hiç bir amaç ve beklenti uğruna, asla HAYATI ANLAMSIZLAŞTIRAN YAŞAMIN YAŞAM DEĞERİNİ KAYBETTİREN inkâr, toplumu bir kanser virüsü gibi tehdit eden AHLAKSIZLIĞA ALET EDİLMEMELİDİR.

Yazdıklarım birçok kişi veya müessesenin hoşuna gitmeyip rahatsız etse bile,

Birilerinin para kazanma hırsı,
Birilerinin alkış toplama sevdası,
Birilerinin paranoyak ruhlarının tatmini için,
İNSANLIGA İHANET EDİLME MELİ.

Bu konuda ben böyle düşünüyorum.
Ya siz NE DÜŞÜNÜYORSUNUZ.

Necdet Erem

Yazı 081 Dört Hadisi Şerife Farklı Bir Bakış.

İbadetlerimizdeki sembolik disiplinler cami ve ibadet ile sınırlı kalır ise dünya ve ahiret hayatının esaslarını ihtiva eden İslam dini sembollere mahkum edilip hayttan tecrit edilmiş olur.

Efendimiz (sav.) 'min sadece namaz ile ilgili sanıp, cami ile sınırlandırdığımız birkaç hadisi şerifinin bana düşündürdüklerini dostlarım ile paylaşmadan edemedim.

İşte aşağıya kaydedip anladığım şekli ile izah etmeye çalıştığım, dört hadisi şerifin cami duvarlarını aşip toplumsal yapıda anlaşılması lazım geldiğine inandığım, bence söyleniş maksadına uygun mana ve yorumları.

1- Namazı cemaatle kılmaya teşvik;
Cemaat ile kılınan bir namazın tek başına kılınan namazdan yirmi beş veya yirmi yedi derece daha faziletli oluşu hatırlatarak;

Birlik ve beraberliğin her alanda temini adına,
gelişen dünyada kolektif yapılanmaya dikkat çekilerek,
sosyal, siyasal, kültürel, ticari hayatın her alanında profesyonelleşmenin yolları gösterilmiş olup;

Düşünce ve davranışları, bilgi ve becerisi ile toplumun itimadını kazanmış,
önder şahsiyetleri ön plana çıkarmak.

Onların önderliğinde,
Birlik ve beraberlik içinde hareket etmenin kazandıracağı maddi ve manevi güç ve emanetin, uzman, ehliyetli, güvenilir kişilere teslim edilerek dinamik doğru ve isabetli işler yapan kolektif şuur ve hareket kabiliyetine sahip bir toplum oluşturmak.

2- Namaz kılanın önünden geçmemek ikazı ile;
Sosyal hayatta insani bir olgunluğa erişmenin yolunun,
düşünce ve davranışların disiplin altına anlamsız vazgeçilmeliğine işareten,

Özel hayat, düşünce, inanç, ibadet ve mülkiyete saygı ile toplumsal barışın temelini atıp, farklılıkların bir arada yaşama imkanının zeminini oluşturmak.
Yoksa Namaz kılan musallinin secdegâhı ile Kâbe arasından KİMLER VE NELER GEÇMİYOR Kİ?

3- Safları sık ve düzgün tutmak.
Şeytanın cemaat arasına girmesine fırsat vermeme ikazı ile;

Birliği pekiştirmek, işlerimizi düzen, bilgi ve meşru amaç temelleri üzerine kurmak,
vurdumduymazlık ve rast geleliğin getireceği laubaliliğe kapıları kapamak.

Araya çatlak ses çıkaran fitnecilerin girmesine fırsat vermemek.
Bireylerin birbirleri ile yakınlaşmasının önemine dikkat çekip, toplumun iyonize olmasını engellemek.

İhtiyaç halinde herkesin bir birinin yardımına koşmasını sağlayacak.
Fertlere içinde yaşamakta oldukları toplumlarından sorumlu bir ruh hassasiyeti kazandırarak vatandaşlık şuurunu geliştirmek.

Yoksa aklımız bırakıp geldiğimiz işimizde kaldığı halde kıldığımız namazlarımızda safların sık tutulması, kan damarlarımızda, kanımızla beraber hareket eden şeytanın aramıza girmesini engellemeye yeter mi acaba?

4- İmamdan bağımsız hareket etmemek.
İbadetin disiplinine riayet ederek namazın hareketlerinde uyum sağlamak.

Acele veya aheste davranarak.
İmamdan önce veya sonra hareket edenin "başının eşek başı gibi olacağı" ikazı ile;

Toplumsal konularda sivrilik ve sünepelikten uzak,
uyumlu ve destekleyici davranış biçimi kazandırarak çevreye,
idareye ve meşru otoriteye problem çıkarmamak.

Birlik ve beraberlik ruhunu ihlal eden fevri düşünce ve davranışlar,
sert ve sivri söylemlerden sakındırmak.

İbadet ve ibadet ile ilgili sevapları artırıcı
şekil ve davranışlarda Ahiret kazancının teşvikiyle,

dünya hayatında toplumsal yapılanmada hedeflenen disiplinlerin vazgeçilmez esaslarını
aramamız gerektiğine inanıyorum.

İslamiyet gibi müntesiplerinin her haline fitrata en uygun esaslar vazederek prototip
insan yetiştirmeyi hedefleyen bir dinin her söyleminde hem dünya hem ahirete ait
mesajlar olmalı ve aranmalıdır.

Yoksa insanlığın dünya ve ahiret saadetinin, sosyal ve siyasal disiplin pratiklerinin
kaynağı olan dinimizi sembollere mahkûm edip gerçek hedef ve amacından saptırmış
olmazmıyız?

Yorumlar bana ait olup hata ve kusur varsa.
Rabbimin af ve mağfiretine sığınırım.
Saygılarımla.

Necdet Erem

Yazı 082 MAHLUKİ ASİL

Kıymetli şeylerin vücut bulması için hem çok emek, hem çok masraf ve zahmet gerekir.

Bir ton altın elde edebilmek için, kaç bin ton toprak ve kaya içinden ayıklandığına, bir kilo uranyum saflaştırmak için ne masraflar edildiğine dikkat etmek lazım.

İnsanlığın Fahri Hz. Muhammed Mustafa (Sav.) ve yolundan giden insanlığın medarı iftiharî olmuş, mümtaz şahsiyetlerin de insanlık kervanı içinde yerini alabilmesi için, elbette bir sürü muzır mahlûkatın hayat sahnesinde arz-ı endam etmesi gerekmektedir.

Evet, dünya tarlası kâmil insan mahsulü vermede kısır bir döneme girmiş olabilir. Ama bu ilânihaye böyle gidecek anlamına gelmez.

Çok değerli mobilyalar odundan yapılır.

Nihayetinde hepside yanacak bir odun olmalarına rağmen, değerlerini usta bir mobilyacının mahir sanatı, yorulmak bilmeyen azim ve gayretine muhatap olmalarında aramak gerektir.

Muhataplıkları sayesinde asli hüviyetleri olan odunluktan, dolayısı ile yanmaktan kurtulmuş ve sarayların mutena salonlarında mümtaz yerlerini almışlardır.

İşte her insan "LEKED HALEKNEL İNSANE Fİ EHSENI TAKVİM" (95/4 - Tin) sırrınca en güzel bir surette yaratılmış olmasına rağmen!

Kimisi şeytanın ve nefsin tuzağına düşüp "SUMME REDEDENAHU ESFELE SAFİLİN" (95/5 - Tin) ayetinin muhatabı olup şeytanı bile hayret ve dehşete düşürecek, düşünce ve davranışlar içinde aşağıların aşağısına sukut etmiş.

Kimisi de Hz. Muhammed Mustafa (Sav) ve sair enbiya ve murselinin rahle-i tedrisinden ders alıp asaletine melekleri hayran bırakan, kâinata takvimcilik âli makamlarına yükselmiş, İnsanlığın medar-i iftiharî olmuşlardır.

İşte nihayetinde Allahın en mükemmel sanatı olan insan!

ALLEMEL ÂDEME BİESMA-İ KULLİHA (2/31 - Bakara) hitabına mazhar olmakla esma-i ilahiyenin sırlarının keşşafı olup, sema genişliği, arz derinliği ile emrine lebbeyk deyip hizmet adına ilim ve iradesinin sanat ve marifetinin karşısında LEBBEY diyerek esas duruşa geçmiştir.

Sıfa-ı sübhaniyenin ainesi, esma-i hünsanın mazharı olan insan kendisine verilmiş olan yetki ve imkân ile uzayı fetheder, arzın derinliklerinden ihtiyacını çıkarır.

Kanadı olmamasına rağmen uzayda gezer, solungaçları bulunmadığı halde okyanusların abis denilen canlı hayatının bittiği en derin noktalarında yüzer.

Allah'ın emirlerine riayet, vadine itimat edip hayatı anlamlı yaşayan da İNSAN.

Nefsinin kölesi, şeytanın eğlencesi olup HAYATINI ANLAMISIZLAŞTIRAN DEĞERSİZLEŞTİREN, dünyanın sıkıntılarına rağmen inat ile inkâr içinde Allah'a ve özellikle kendisine ihanet ve düşmanlık eden de İNSAN.

Mahlûkat arasındaki üstün ayrıcalığına bakmadan, hilkatine ve türüne ihanet edip!

Kendisini hayvanlaştıran, yüksek bir asalet unvanı imiş gibi, hayvan olduğunu iddia

edip ispatlama mücadelesi veren de maalesef yine İNSAN.

Bizim kâinatın misal-i musağğarı dediğimiz ve destanını yazdığımız insan, "LEKED HALEKNEL İNSANE Fİ EHSEŒİ TAKVİM" ilahi iltifatının ve sırrının mazharı, insan olarak yaratıldığının farkında olan, insan onuruna yakışır bir hayat tarzı ortaya koyup melekleri muhabbetine itaatine, itimadına, nezahet ve nezaketine hayran bırakan MAHLUK-İ ASİLDİR.

Halıkına ve hilkatine ihanet den, hayvani arzularının esirisi, şeytanın vekili fuzulisi, oyuncağı basiti, ve avukatı adisi olan "ESFELESAFİLİN" yolcusu acube-i hilkatler değildir.

İnsana ve insanlığının farkında olan Mahluk-u asile selam olsun.

Necdet Erem

Yazı 083 Kandil Geceleri,

Değerli Dostlar!

Kandil gecelerinde göstermiş olduğumuz dini hassasiyetimizden rahatsız olup, Ümmet-i Muhammet arasında birlik, beraberlik, muhabbet ve uhuvvet vesilesi olan, Rabbimize karşı vazife-i ubudiyetimizde o gecelerde mutadımızın dışına çıkarak tövbe istiğfarda yoğunlaşmanın bidat olduğunu iddia edip Müslümanları bu güzel davranışlarından vazgeçirip, mahrum bırakmak isteyen birisine veya bir zihniyete yazmış olduğum makalemdir. Saygılarımla.

Muhterem Kardeşlerim.

Kandil gecelerini dinin tamamlayıcısı olarak kabul etmek ne kadar yanlış bir düşünce ise!

Onları yok saymak ve ilgisiz kalmakta, ondan daha doğru bir anlayış değildir.

Allahın Kitabı, Resulün sünneti din adına müracaat kaynağımızdır. Allah Resulünün bize bırakmış olduğu dosdoğru yoldur.

Bu kutsi yolda yürürken bidatlardan korunmaya dikkat etmemiz gerektiği kadar, sünnetlere de bida nazarı ile bakmaktan sakınmamız gerektiğini unutmamak gerekir.

Kandil diyerek dini hassasiyetimize katkı sağlamaya çalıştığımız Veladet, Regaib, Miraç, Beraat ve Kadir gibi geceleri yok saymak bu gecelerde Allah'tan af ve mağfiret dilemeye yönelen mü-minleri bu güzel davranıştan soğutmak HİÇTE DOĞRU bir düşünce ve davranış değildir. Sadece şeytanın sağdan yaklaşması denilen menfur bir işgal politikasıdır.

Bu değerli gecelerin (veladet ve regaib istisna edilebilir.) tesidi ve ihdas ve ihyası öyle iddia edildiği gibi sonradan çıkma bir bidat bir adet değildir.

Leyl-i Miraç;

Kuranda adına (İsra) sure bulunan hadisler ile de teyit edilen af ve mağfiret kapılarının açılarak, Allah'ın kullarına olan ihsan ve ikramlarının yoğunlaştığının müjdesinin verilmiş olduğu bir gecede mü-minlerin ibadet ve istiğfarda yoğunlaşması nasıl bidat sayılabilir?

Leyle-i beraat;

Yine kuranda "inneenzelnahu fi leyletun mübareketin" (44/2-3) iltifatı ile Kutsiyet kaynağı Kuranın levh-i mahfuzdan beşere hediye edilmek üzere arzın semasına bir bütün halinde tenzilini ihtar eden ve Allah tarafından bereketli bir gece olduğuna dikkat çekilen Leyle-i beraat'a (af ve mağfiret gecesi) ilgisiz kalmak nasıl düşünülebilir, ilgi gösteren Müslümanlar nasıl bidat işliyorlar diye suçlanabilirler?

Leyle-i Kadir.

Kadir sure-i (97) celilesinde "hayrun min elfi şehrin" denilerek BİN AYDAN DAHA HAYIRLI OLAN "tenezzelül melaiketihî verruh" ifade-i sübhaniyesi ile başta Cibril-i emin olmak üzere meleklerin ve ervahı aliyenin arzı ziyaret gecesi olan bu nurlu ve bereketli gecede mü-minleri gaflet içinde uyumaya davet eden, hüşyar olanları da suçlu sayan düşünceden ve iddiacılarından İslam adına ne kadar samimiyet beklenebilir?

İnananlara fecre kadar selam ve esenlik olduğu müjdelenirken bu değerli geceye dikkat etmeyen ve aleyhinde bulunanlara da İŞARET EDERCESİNE!

“ vema edrake ma leyletulkadr” sen kadir gecesinin ne olduğunu nereden, nasıl bileceksin, diye İMALI BİR SORU YÖNELTİLMİŞ! ..

Leyle-i Reğaib’e gelince;
Kabul eden eder, etmeyen etmez.
Ammma ümmet, Allah’ın son peygamberi,
Âlemlere rahmet, makamı Mahmut sahibi peygamberler arasında Habibullah namı ile merfu ve mevsuf,
Varlık âleminin hilkatinin menşe-i, nur-u Huda’dan halk olunup,
Hilkat nuru mahlûkatın hilkatinde malzeme olarak kullanılmış olan,
Hz. Muhammed’in (Sav.) varlık âlemine hediye edilmek üzere yine varlık âleminin ilk menzili olan anne rahmine intikal ettiği gece olarak kabul edilip;
O Ululazm, zübde-i kainat, Eşreful mahlukat, Nebiyi muhterem Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.) in dünyaya gelişine rağbet etmesi o geceyi O nebiyi muhteremin izzet, azamet ve vazife-i Risalet’inin makamından kaynaklanan kudsiyyetine yakışır bir şekilde oruç, tövbe, istiğfar, namaz, sadaka ve benzeri dini değerler ile karşılamak kutlamak ve uğurlamak;

Her Müslüman’ın Peygamberine karşı sevgi ve saygısını gösterme ve bunu kendi aralarında Müslüman izzet ve vakarına yakışır bir sevinç günü şekline dönüştürmekle beraber, Allah’ın da bu geceye olan ilgi ve iltifatını da fırsat bilerek ibadetler ile değerlendirip ahiret sermayesine dönüştürmesi nasıl müfsid sayılıp merdud ilan edilebilir?

Leyle-i veladette Efendimizin dünyayı teşrif gecesi olduğundan dolayı, fazla tasrihat ve tahşidata lüzum görmeden, kendi çocuklarının dünyaya gelişinin doğum gününü kutlayanların, Allah Resulünün dünyayı teşrif edilmesine ilgisiz kalmaları;

O Nebiyi muhteremin Risalet ve Nübüvvetine yakışır huşu ve huzu ile ibadet etmemeleri ve bu geceden bir birlerini haberdar etmemeleri, bu değerli geceleri yalnız kalarak gaflet perdelerinin altında dini hassasiyetten uzak kalmamaları adına bir birlerini tebrik ve tebşir etmemeleri KİM NEDERSE DESİN BENCE BÜYÜK BİR NOKSANLIKTIR.

Kaldı ki bu gecelerin feyz ve bereketi, af ve mağfiret adına Allah (cc) Hz lerinin bu ve benzeri gecelere olan iltifatını anlatan hadisi şeriflerinde sayısı bir hayli yüksektir. İsteyen zahmet buyurup kaynak kitaplara müracaat edebilir.

Değerli Dostlar.
Dikkat edilmesi gereken en önemli husus.
İFRAT VE TEFRİTTEN UZAK DURMAKTIR.

Korurken, katletmemek.
Severken, putlaştırmamak.

Selam ve dua ile.

Necdet Erem

Yazı 084 KUDRETİ MEVLA

Zalimlere Bir Gün Dedirtir Kudreti Mevla.

Maalesef Milletimizin birlik ve beraberliğinden rahatsız olanlar farklı adlar altında bölücü ve yıkıcı faaliyetlerini sürdürüyorlar.

DEĞERLİ ŞEYLERE SAHİP OLANLARIN,
MALLARININ DEĞERİ NİSPETİNDE DÜŞMANLARININ OLMASINDAN DAHA DOĞAL BİR
ŞEY OLAMAZ.

Bu düşmanlar!
Dışımızdaki zalimler,
İçimizdeki satılmış işbirlikçileri,
Ve bir kısmı da ne yaptığını bilmeyen aldanmış macera perest yaramaz evlatlarımızdır.

Biz geçmişimiz ile zengin değerlere,
geleceğimiz adına bütün dünya insanlığının içinde bulunduğu kaos ve bunalımlardan
kurtulması adına büyük ideallere sahip bir milletiz.

Elbette bulanık suda balık avlayan kasaba kurnazları,
puslu havalarda beslenen kan emici sadist ruhlu canavarlar,

varlıklarını çıkardıkları KARDEŞ KAVGALARI
VE TEZGAHLADIKLARI KİRLİ SAVAŞLARDA silah satarak,
masum insan kanı akıtmaya borçlu her türlü insani nitelikten mahrum aşağılık
mahluklar.

Hakkı temsil eden insanlara musallat olup,
insanlığın dünya ve ahiret, huzur ve saadetinin teminine çalışan,
insanlık gönüllülerini, muhabbet fedailerini engellemeye çalışacaklardır.

İnsanlığa kurtuluş umudu olacak
büyük misyon sahibi hareketleri ya iftiraları ile gözden düşürmek,

Veya militarist baskıcı "vurun söyletmen" taktikleri ile
yok etme mücadelelerini kıyamete kadar sürdürecektir.

Amma!
Güneş doğacaksa engellenemez.
Göz yummakla gece olmayacağı gibi,
O hayat ve ziya kaynağı balçık ile de sıvanamaz.

Gözünü yumanlar,
Güneşi balçıkla sıvadıklarını zan edenler.

Kendilerini güneşin hayat bahş nurlarından mahrum bırakıp
ruhlarının karanlık zindanlarına mahkum eder.

Allah zulme zaman zaman fırsat verse de!
Zumlun devamı olmadığını Kudsi hadis ile beyan eder.

"Küfür devam etse de, zulüm devam etmez"
Mazlumun ahı arşa çıkıp bela olarak zalimin başına iner.

Hak bazen mağlup gibi görünse de! ..
Aslında her zaman galiptir.

İşte Resulün dilinde çiçek açan cihan paha bir cevher
" EL HEKKU YE-LU VELA YULA ALEYH "
Hak daima galiptir mağlup olmaz.

Çoğu kere mağlup gibi görünse de!
Ö mağlubiyet HAKK'a Adalet, Ahlaka ait değildir.

Hakkı hak olduğu şekli ile temsil edemeyen,
Haktan, Adaletten, İnsanı İnsan yapan Ahlaki değerlerden ödün vererek uzaklaşmış
olan gafillere aittir.

Yine Allah (cc). " YURİDUNE LİYUTFİU NURELLAHİ Bİ EFVAHİHİM VALLAHU
MUTİMMUNURİHİ VELEV KERİHEL KAFİRUN " 61/8
Allah nurunu tamamlayacak kafirler istemese de der.

Fakat inanıyorum ki
Ülkemizi ve Milletimizi tehdit eden bu menhus tablo bir süreçtir.

Hükmünü icra edip olgunlaşması gerekenler olgunlaşıp,
sorumluluklarının bilincine varınca,
miadını doldurup önümüzden kalkacaktır.
Allah'ın izni keremiyle.

Yaramaz çocuklar meyveli ağacı taşlar derler.

Hak davaların haklı temsilcileri,
hakkı hakim kılma mücadeleleri esnasında zalimlerden görecekları baskı, zulüm ve
şiddet nispetinde ücret alacaklarına göre!

Muhatap olacakları tüm işkence ve zulümler çok sayılmaz!
Karşılığında Allah'ın RIZA VE RIDVANI olduktan sonra dünyanın geçici dert ve
sıkıntılarının ne önemi var?

Demir ateşte yanmasa,
örste dövülme,

Odun hızarlardan geçmese,
çivilerle delinip, çekiçlerle çakılmasa,
zımpara ile pürüzlerinden ve çıkıntılarında kurtulmasa,
yanmaktan başka ne işe yarar?

İnsan da öyledir.
Hak dava uğrunda, (Kendisini haklı zan ettiği yolda değil.)
hakaretlere uğrayıp zulüm görmese,
iftiraya uğramasa, itilip kakılmazsa!
Nefsinin yozluklarından kurtulabilir mi?

Yeter ki çile,

haklı dava uğrunda olsun.

Hak yolda can vermeyi cana minnet bilmeden,
hakka vasıl olmanın zaten başka da bir yolu yok ki.

Rahmetli Sultanuşşuara,
Necip FAZILKISAKÜREK ne güzel demiş.

“EY DÜŞMANIM SEN BENİM İFADEM VE HIZIMSIN.
GÜNDÜZ GECEYE MUHTAÇ BANA DA SEN LAZIMSIN.”

Düşmanımız olsun.
Ama yeter ki düşmanlık sebebimiz haklı bir davanın adil ve ahlaklı temsilcisi
olduğumuzdan dolayı olsun.

Unutmayalım ki!
Allah kadirdir.
Gücü her şeye yeter.

Zalimi başka zalimlerin ıslah ve terbiyesi için veya ehli hakkın bozulan vasfını yeniden
kazanması için istihdam eder.

Bu konuda Efendiler efendisi,
Başımın tacı gönlümüm sultanı EFENDİM şöyle der.

“ EZZALİMU SEYFULLAH VEYENTEKİMU BİHİLLAH ”

Zalim Allahın kılıcıdır.
Allah onunla adaletini tahakkuk ettirir,
Sonra döner o zalimden de intikamını alır.

Ey İnananlar.
Zulme uğrayanlar,
İnandığından dolayı hakaret görenler.

Ey haklı davanın
hak üzere hareket eden fedakar temsilcileri,

Vela tehinu,
Vela tehzenu,
Ve entumul alevne
İnkuntum mu-mini. 3/139

Gevşeklik göstermeyiniz,
Hüzne düşmeyiniz, üzölmeyiniz.
İman etmiş iseniz (hak bir dava doğru bir yolda iseniz.)
Muhakkak ki üstün olan sizsiniz.

Zalimlere bir gün dedirtir kudreti Mevla.
Tallahi laked asarekellahu aleyna.12/91 YUSUF

Siz haklı olmaya,

Haklı kalmaya,
Hakkı hak üzere temsil etmeye bakınız.
Hakka giderken, batıl yol ve metotlara tenezzül etmeyiniz.

O Adili mutlak,
Kunfeyun emrine malik,
Vehuve ala kulli şey-in kadir sırrına mazhar olan Allah,
Zulmü hakkın ve adaletin önünde DİZ ÇÖKTÜRÜR.

Necdet Erem

Yazı 085 BİR HADİS VE BİR YORUM

YAZI 085 BİR HADİS VE BİR YORUM..

Fasil: FEZAIL BÖLÜMÜ

Konu: Ölüm Ve Allah`a Kavuşma Sevgisi

Ravi: Ubade İbnu`s-Samit

Hadis: Resulullah (sav) buyurdu ki:

Kim Allah`a kavuşmayı severse, Allah da ona kavuşmayı sever.

Kim Allah`a kavuşmaktan hoşlanmazsa Allah da ona kavuşmaktan hoşlanmaz!

Hz. Aişe (ra) :

Biz ölmekten hoşlanmayız dedi.

Aleyhissalatu vesselam:

Kasdimiz bu değil.

Lakin, mü`mine ölüm gelince, Allah`ın rızası ve ikramıyla müjdelenir.

Ona, önünde (ölümden sonra kendisini bekleyen) şeyden daha sevgili bir şey yoktur.

Böylece o, Allah`a kavuşmayı sever, Allah da ona kavuşmayı sever.

Kâfir ise, ölüm kendisine gelince Allah`ın azabı ve cezasıyla müjdelenir.

Bu sebeple ona önünde (kendini bekleyenlerden) daha menfur bir şey yoktur.

Bu sebeple Allah`a kavuşmaktan hoşlanmaz, Allah da ona kavuşmaktan hoşlanmaz.

HadisNo: 4705

Hadisi Resulullah`ın hatırlattıkları

Evet,

İnsan nasıl yaşar ise öyle ölür!

Nasıl ölür ise öyle haşr olur ve hesaba çekilir. Hadisi. Şe.

Her İnsan dünyada yaşamış olduğu hayatın ruhunda meydana getirmiş olduğu kabz veya bast (daralma ve genişlik.) durumuna göre yaşar.

Dünya geniş ve aydınlık olsa da!

Aslında herkesin kendi içinde inanç ve düşünceleri ile kurmuş olduğu özel bir dünyası vardır.

Ve her insan o özel dünyasının içinde yaşar.

Kimileri hayattan beklediğine ulaşma umudunun mutluluğu içinde dünyasını da ahretini de cennete çevirir.

Ne dünyanın elem ve kederi onu dünyaya geldiğine pişman eder,

Ne de inanmayanların düşündüğü ölümün vermiş olduğu yokluk ve hiçlik endişesi korkutup müteessir eder.

Çünkü dünyada gördükleri çektikleri;

Nimetse, şükreder kazanır.

Musibetse, sabreder yine kazanır.

Ahret adına sonsuz bir saadet kaynağı olduğuna inandığından dünyası saadet saraylarına kabulünün bekleme salonu olur.

Onun için ölümden ürküp, kabirden korkup müteessir olup başını çevirmez..

Çünkü zaten hayatın kaçınılmaz ve değiştirilemeyen sonu;
GELDİĞİ YERE DÖNÜŞ olduğundan dolayı,
ÖLÜMÜ bir terhis kabul ederek ruhunun dünyadan arayıp özlemini çektiği sonsuzluk
aleminde vadedilmiş nimetlere kavuşmak ve varlığın özüne ulaşip gerçek manada var
olmanın vesilesi bilir.

Canan yolunda can vermeyi cana minnet bilir.
İnanan için ölüm hasretin bittiği vuslat kapılarının aralanma vesilesidir.

Herkesin korkulu rüyası olan ÖLÜM!
En doğru, en güzel ve en veciz ifadesini Hz. Mevlana Celalddin'in (Rh.a.) dilinde bulup,
Allah'ı seven kulun sevgililer sevgilisi ile buluşma gecesi manasına gelen Şeb-i aruz
olur.

Gideceği yerden emin olmayanlar ile yaşadığı hayat tarzı itibariyle kendisini iyi şeylerin
beklemediğine inanan kimselerin varacağı son durak korkusu, yaşamı süresince
vardığında göreceklerinden daha ağır sıkıntıların kaynağı olup, inanamayanın dünyasını,
inandığı halde inancına ihanet edenin ise hem dünyasını hem ahiretini cehenneme
çevirir.

Bu haleti ruhiye içinde olan bir insanın Allah'ı sevmesi mümkün olmadığı gibi;

Yoktan var edip bunca nimet, merhamet ve muhabbetine karşı önce nankörlük ile
isyan, nankörlüğünün karşılığı, çarptırılacağı cezanın husumeti ile Allah'a kızgınlığından
dolayı düşmanlık!

Gücünün yetmediği sonsuz otorite sahibine karşı bir değer ifade etmeyen düşmanlığın
vermiş olduğu panik ile pişmanlık göstermezse inkardan başka kurtuluş sığınağı
bulamaz.

İnkâr İmanda cehalet, itaatte isteksiz ve isyan, ibadette tembellik yaşayanların
saklanmak istedikleri AKLIN KARANLIK VE KÖR NOKTASININ ADIDIR.

Bu haleti ruhiye içinde olan zavallıların, Allah'ı sevmeleri mümkün olmadığı gibi;
Hallerini düzeltmedikçe hiç bir iyi niyet ile Allah'ın da(cc) bu durumda bulunan
insanları sevmesi de düşünülemez.

Emniyet ve asayiş görevlilerinin hırsız ve canileri, hırsız ve canilerinde emniyet ve
aşayiş görevlilerini sevmedikleri gibi.
(İşlemekte oldukları suçlarını terk edip, tövbe ve pişmanlık eseri göstermedikçe.)

Allah, rızasını kazanan ve son nefesine kadar rıza yolunda yaşayan kullarından eylesin.

Necdet Erem

Yazı 086 Ateistin Akli ve Dini.

Allah'a ve ahrete inanmadan,
İnsanın yok olacağını iddia ederek yaşamın anlam ve amacını ortadan kaldıran bir düşüncenin akıl ile izahı mümkün değildir.

Mantıksız bir iddianın tartışmasını da ancak mantıktan mahrum olanlar yapar.

Kendisini yokluğa mahkum eden ve yok olacağına dair tezler savunan İnsanların akıllarının olmadığını söyleyemesem de,
Mantıklarının çalışmadığını veya yanlış çalıştığını rahatlıkla söyleyebilirim.

Bence akıllı Ateist hayatın zorluklarını bir ömür çekip sülük gibi sürünerek kadavra oluncaya kadar inat ile YAŞAYAN değil.
Hayatının en mutlu anında intihar edip son noktayı koyarak kurtuluşu seçendir.

Çünkü kurtuluşu olmayan sonu, uzatmanın ne anlamı, nede mantığı olamaz.
Ebedi hayat yok ise İnsan dünya kampında zorlu işlerde karın tokluğuna çalıştırılıp sevimsiz yaşlılık ve korkunç ölüm tehdidi altında yaşayan zavallı bir mahluk olmaktan kurtulabilir mi?

Ateist için din gerekli mi sorusundan önce,
Ben Ateist için AKLIN GEREKLİLİĞİNE İNANIYORUM.

Bir Sosyal Paylaşım Sitesinin Tartışma Salonunda tartışmaya açmış olduğum ATEİSTİN AKLI VARMİ?
Başlıklı yazım BİN SEKİZ YÜZ kişi tarafından okunmasına rağmen yazı içinde de belirtilen ifadeye benzer bir kaç cevap verildi.

Oda:
Ateistin aklının olmadığını iddia etmek doğru olmaşa da,
AKLINI DOGRU KULLANDIĞINI SÖYLEMEK MÜMKÜN DEĞİLDİR.
Cevabı oldu.

Tartışmaya açmış olduğum yazım aşağıdadır.

Ateistin Akli Varmı?

Allah'a ve Ahirete inanmadan mantıklı bir yaşam mümkün mü?
Ateistler Allah'a ve ahirete inanmadıklarını iddia ettiklerine göre,

Akıl ve mantıklarının olduğu söylenebilir mi?
Düşünce ve davranışlarına bakılınca deli olduklarında söyleyememek mümkün olmadığına göre!
Hayatlarına anlam kazandıran akıl ve mantıklarını doğru kullandıkları söylenebilir mi?

Çünkü sonu yokluk olduğuna inanılan ölümlü bir hayatı tüm zorluklarına rağmen sülük gibi sürünerek kadavra oluncaya kadar sürdürme isteği hangi akıl ve mantık ile izah edilebilir?

Ben ateistlerin ya mantıklarının olmadığına veya akıllarını doğru kullanamadıklarına inanıyorum.
Siz bu konuda ne dersiniz?

Necdet EREM.

Ateistin dinin olmadığını söylemekte doğru değildir.
Akıl inanma yeteneği olduğuna göre!
Her akıl sahibi öyle ve böyle bir şeye veya bir şeylere iradesinin dışında inanmak zorundadır.

Atesitlerde önce inanmadıkları inkar dinine!
Sonrada adına tabiat dedikleri TEK TANRILI BİR DİNE İNANIYORLAR.

Bu TEK TANRILI DİNİN GERÇEK DİNDEN FARKI! ..
Sadece İBADETİNİN OLMADIĞI ZANLARIDIR.

Halbuki Allahın kudret kitabı olan Tabiatın her konuda uyulması gereken sayılamayacak kadar TEKVİNİ kuralları var.

ONLAR HER İSTEDİKLERİNİ KENDİLERİNE VERECEK emirlerine amade,
Fakat onlardan karşılığında hiç bir şey istemediğini zan ettikleri,
Kendilerine karşı sorumlu,
Kendilerinin ona karşı sorumluluklarının olmadığı bir tanrı bulduklarının yanlıgısı içindedirler.

Sadece adına tanrı deyip kutsamıyorlar.

Tabiat dedikleri bu KÖR, SAĞIR, HER İŞİNİN TESADÜFE BAĞLI olduğu tanrı inancı onların hayatlarına anlam ve amaç kazandıran,
YAŞAMI ZORLUKLARINA RAĞMEN YAŞANMAYA DEĞER KILAN,
EBEDİ YAŞAM İDEAL VE ARZULARININ GERÇEKLEŞME ŞANŞINI ELLERİNDEN ALARAK
Onları hiçte kabul edemeyecekleri YOKLUĞA MAHKUM ETTİĞİNİN FARKINDA
OLMADIKLARINI SANMIYORUM.

Bunlarınki SADECE FANTAZİDEN İBERET BİR SAFSATADIR.
Başka adı da olamaz.

İnsanı yokluğa mahkum edip;
İnsan hayatının anlamını ortadan kaldıran,
İnsanı İdam emri verilip, İnfaz gününü bekleyen hayvan dönüşümü bir mahkum haline sokan düşünceyi akıl ve mantık sahiplerine kabul ettirme mücadelesi ise bütün iddiaları gibi hayret veren diğer bir davranış bozukluklarından başka bir şey değildir.

Ateist için din gerekli mi sorusundan önce,
Ben Ateist için AKLIN GEREKLİLİĞİNE İNANIYORUM.

Necdet Erem

Yazı 087 Ateist! ..

Ateist Forumu yazılmış bir makaledir.

Ateist!

Allahın dünyanın imarı için yaratmış olduğu bir nevi hayvandır.

Değerli Ateist arkadaşlar sakın hayvan benzetmemden gocunmayınız.
Bu hayvan bozuntusu sizin asalet ıspatı gibi iddia edip ıspatlamaya çalıştığınız en önemli tezinizdir.

Yaptığı işten,
yaratılış sebep ve sonucundan,
kendisinde tecelli eden sanat ve hikmetin idrakinden bihaber olana başka ne denir.

Gözlüğünüz tesadüfen oldu desen isyan eden Ateist.
Gözünün tesadüfen yüzünün en uygun yerinde,
görmeye en uygun bir biyolojik yapıda Vs. olduğunu tesadüfen oldu diyecek kadar süper zekaya sahip.

Dişeri dökülöpte dişçide protez yaptıran bir Ateiste yahu dişçiye ne gerek var ağzını havaya doğru açık tut içine temizinden bir avuç toprak birazda su doldur tesadüf tanrınız ağzınıza en uygunundan bir protez yapıp yerleştirsin desek.
Bize demediklerini bırakmazlar.

Amma ağızlarında azısı, kürsüsü, kesicisi ile otuz iki dişin çene kemiklerinde, ses mahraçlarına çiğneme tekniğine uygun varlığını tesadüfe havale etmekte hiç bir rahatsızlık duymazlar.

Buda tam yirmi birinci yüzyıl maskaralığının tipik bir örneği.

Ateistlerin teknik buluşlara imza attıkları iddiasında bir nebze doğruluk payı olsa da! ..
Bilim ve teknoloji bir bayrak yarışdır.
İnsanlığın ortak malıdır.

Bilimin ve bilginin,
Dini, dili, memleketi ve milliyeti olmaz ve sorulmaz.

İnsanlık tarihinin gelişme seyrinde önlerine getirmiş olduğu imkân,
Sosyal hayatın dayatmış olduğu ihtiyaç ve merak o keşiflere birilerinin imzasını zaten attıracaktı.

Buda bazen eşyaya niçin yaratılmış mantığı ile değil,
NASIL OLUŞMUŞ MERAKI İLE BAKANLARA NASİP OLUYOR.

İşte onun için diyoruz ya!

Ateist!

Allahın dünyanın imarı için yaratmış olduğu bir nevi hayvandır.

Sonra yaptığı ile böbürlenmeye de hakları yoktur.

Yapmaya muvaffak olduğu her ne ise! ..

Önce O inanmadığını söylese de O'na akıl ve yeteneği veren Allaha,
Bilgi ve imkânlarını da insanlık tarihine borçludurlar.

Sonra çok şey mi yaptıklarını sanıyorlar.
Semalarda uçurdukları jetlerin en gelişmiş,
Allahın bataklıklarda bir mevsimde dünyaya gelmiş ve gelecek insan sayısından fazla
ürettiği totalından bir sivrisinek ile mukayese edilebilirmi?

İşte yere göğe sığdırılamayan İNSAN KATLIAMI İÇİN geliştirilmiş teknolojileri. (Tabi sadece onların malı değil. İyisi ile kötüsü ile İnsanlığın ortak çabasının ürünü.)

Kimyasal gelişmeler alanında basit bir kurtçuk olan Bal arısı,
Kör bir ipek böceği! ..
Dünyanın en büyük kimyagerlerini laboratuvarları,
Dokuma uzmanlarını gelişmiş makine ve fabrikaları ile kendilerine talebeliğe bile kabul etmezler.

Yirmi birinci yüzyıl bilim ve teknolojisinin materyalist mantığı arının yaptığı balın hala taklidini bırakın terkibini, ipek böceğinin kozasını nasıl ördüğünü anlamaktan aciz.

Arıya ipek böceğine bu harika sanatlar, bir yaratıcı tarafından yaptırılmıyor da onlar bu sanat harikalarını kendi bilgi, sanat ve becerileri ile yapıyor iseler!

Bütün insanlık bütün bilim ve teknolojisi ile
Yaratıldığı günün ilkeliğinde yaşayan bir arı,
bir sivrisinek,
bir örümcek bile etmez.

Amma onlar ne tanrı tanır,
Ne de ahiret düşünür.
Ne ahlak bilir,
Ne de ibadet ihtiyacı his eder.

İnsan ile hayvan arasında tek fark var.
Öyle felsefenizin iddia ettiği gibi düşünme, konuşma falan değil.
O tek fark!
İman ve ibadettir.

Bakın bütün hayvanların davranış ve yaşam tarzlarındaki mükemmellik düşüncesiz oldukları hakkında hiç bir belirti göstermiyor.

En az bir ateistten daha çok asıllarına saygıları,
Gelecek nesline karşı farkında oldukları sorumlulukları ile YARATICILARININ EMİRİ
TEKVİNİYESİNE İTAATLERİ VAR.

Konuşma farkı ise her hayvanın hatta her canlının kendi nev-i ile iletişim adına çıkardığı sesler veya hal dilleri var ve evrenseldir.
Sizin gibi sınırlar değişince LAL KESİLMEZLER.

İnsanın dışında hiç bir canlının, akıl ve iradesine tabi iman ve ibadeti yoktur.
Bunlar gösteriyor ki!

Ateist olduğuna inanan ve iddia edenler!
İnsan olmanın sorumluluğunu taşıyamayınca hayvan olmanın sorumsuzluğuna
SIGINIYORLAR.

Ve.

Allahın dñnyanın imarı için yaratmış olduğu bir nevi hayvan sözünü doğruluyorlar..

Varsa başka bir farkınız farkınızı gösteriniz.

Allah'ı görme ve anlama isteğiniz!

Hücrenizin, diş kovuğunuzda yaşayan bir bakteri veya bir sivilceñizin içinde milyonlarcasının yaşayıp, gelişip öldüğu mikrobik canlının SİZİ GÖRME VE ANLAMA İSTEĞİNDEN DAHA ANLAMLI DEĞİDLİR.

Evet,

Siz bu kafa ile Tüm kâinatı var eden Allah'ı bilemezsiniz.

Çünkü bunu HAK ETMİYORSUNUZ.

İNKÂRIN İMKÂNI YOKTUR.

NE KENDİNİZE NE DE AKLINIZA İHANET ETMEKTEN VAZGEÇİN.

Yaşamınız anlam kazansın.

Yok olmak için ÖLÜMÜNE MÜCADELE ETMEYİNİZ.

Yok olmak için SADECE AKIL VE CESARET İSTER.

Tabi inanmadığınızı iddia ettiğiniz CEHENNEME GİRMEKTEN ÖDÜNÜZ KOPMUYOR İSE.

Necdet Erem

Yazı 088 TENCERE DİBİN KARA

“İnsanın önce kendisindeki kin, kıskançlık, hırs, zalimlik gibi kötü huyları görmesi, onlardan arınması lazımdır.” (Mevlana Celaleddin Hz.)

Bir insanın başkalarının hata ve kusurunu araştırma arzu ve eğilimi; Gerçekte kendi kusurunu görmemesi veya kendi kusurunu meşrulaştırmak için emsal arama “TENCERE DİBİN KARA, SENİNKİ BENİMKİNDEN KARA” psikolojisinden kaynaklanan savunma refleksinden başka bir şey değildir.

Hal böyle olsa bile hiç bir kimse, başkalarının kusurlarını araştırma, bulma, görme, onları hata ve kusurlarından dolayı rencide etme hak ve yetkisine sahip değildir. “şahsı adına zararından emin olma, tedbirli davranma düşüncesinin dışında”

Çünkü insan insanlara karşı değil, ancak Allah’a karşı sorumludur.

Allah’ın, insanları yargılamada, sorgulamada, hata ve günahlarının tespitinde hiç bir kimseye ihtiyacı olmadığı gibi kimseyi bu konuda görevlendirdiğinden de söz edilemez.

Menakıptan (menkıbe kitaplarından) okuduğum ve modamot benzerini bizzat yaşadığım bir olayı faydası olacağı düşüncesi ile paylaşmakta fayda gördüğümü için dikkatlerinize arz ediyorum.

Bir gün Bursa ilimizin bir ilçesinde kalabalık bir cemaate sohbet ederken, önceden tanıdığım Ni... isimli bir arkadaş, suratı pancar gibi kızarmış bir halde kalabalığı yara yara ta dizimin dibine kadar gelip oturdu.

Oturdu amma;

Bu kardeşimiz öyle kokuyordu ki, meyhanenin kapısından dışarıya taşanı değil, bizzat tüketilen yer olan içinde ancak bu kadar rahatsız edici yoğunlukta bir koku olabilirdi.

Haklı veya haksız, cemaat içinde rahatsızlık duyanlar oldu.

Bir müddet sonra sohbeti bitirdiğimde, Ni.. isimli arkadaşı onunla konuşmama fırsat vermeden yakın dostlarının alıp götürmüş olduklarını öğrendim.

Sorduğumda da mahcubiyet içinde onun adına özür beyan ettiler.

Bu arada menakıptan okuduğum menkıbeyi o arkadaşlara anlattım.

Ve keşke Ni... ile görüşmem engellenmeseydi diye üzüldüm ve bu üzüntümü dostlara da his ettirmekten kendimi alamadım.

Menkıbe benim yaşadığımın bir benzeri.

Kamil bir müridin vaz-u nasihatine bizim Ni... gibi birisi sarhoş hali ile gelmiş.

Bu uygunsuz hale bizim dinleyici dostlar gibi cemaatten tepkiler gelmeye başlayınca!

O alim zat cemaatine hitaben aşağıda naklettiğim kulaklara küpe olacak zaman üstü sitemini beyan etmiş.

“ Ey cemaat eğer hepimizin işlemiş olduğumuz irili ufaklı haram ve günahlar, hata ve kusurlar şu kardeşimizin içtiği içki gibi sarhoş etseydi, şuan BEN DÂHİL bu cemaatte ayık insan bulamazdınız.

Siz işlediğiniz günahlardan utanmıyorsunuz da size günahlarınızı hatırlatan bu kardeşinize neden buğz ediyor, öfke duyuyorsunuz.”

Evet,

Maalesef insan yaratılış itibariyle imtihana, teste tabi olduğundan dolayı kendisine verilmiş olan tüm his ve duygular mütecevizdir. (yani sınırsız ve zararlıları tercihe meyyaldır.)

Akıl, ilim, irade, vicdan, sevgi, korku, hırs, haset vs. gibi his ve duygular, doğru kullanıldığında sahibini meleklerden daha üstün ve yetenekli olduğu gerçek kimliğine kavuşması için verilmiş emanetlerdir.

Dinlerin Yüce Yaratıcı tarafından insanlığa gönderilmesinin sebebi; doğru kullanıldığında medeniyetlerin kurulmasını mutluluk ve huzur içinde bir hayat yaşanmasını sağlayan bu duyguların müspet istikamette gelişimini sağlamak;

kötü kullanıldığında ise medeniyetleri yıkmasını, dünyayı yaşanamaz hale getirip insanın çevresine ve nesline zararlı bir hal almasını önleyici, ıslah ve terbiye edici İlahi metot olduğunda aranmalıdır.

Ancak inananı ve inkâr edeni ile insan!

Ne hayvan gibi iradesiz itaat,

Ne de bilinçsiz ibadet etmeye mecbur bir melek olarak yaratılmamıştır.

Onun için inanan insanların hiç birisi hatasız, günahsız, kusursuz olamayacağı gibi! İnkârcılarında yine hiç birisi saygı, sevgi, merhamet, şefkat gibi insanı insan yapan manevi his ve duygulardan soyutlanmış değildir.

Nihayetinde hepimiz insanız.

İnananı ile inanamayanı ile hepimiz ruh ve bedenimiz ile bir olgunlaşma sürecinden geçiyoruz, daha doğrusu geçiriliyoruz.

Önemli olan geliştirmekte olduğumuz ruh ve beden standartlarımızın farkında olmamızdır.

Fiziğin üç boyutlu dar ve ruhsuz sınırları arasında boğulup yozlaşmak değil, mananın engin ufuklarında her gün bir adım daha yukarıya doğru gelişme trendi yakalama amacına yönelik olmalıdır.

Dikkat edilmesi lazım gelen önemli bir fark var.

Maddi ve manevi açıdan olgunlaşmak inanan insanlar için sosyal hayatın düzenini sağlamanın yanı sıra, yaratıcının kainatı yaratma amacına hizmet önemi taşıdığından dolayı;

ruhunda özlemini duyduğu Yüce Yaratıcısını, bulma, tanıma ve ruhundaki ebedi saadet yaşam standardını kazandırma özelliğini de taşımaktadır.

İnanmayanlar için manevi boyut ve beklentisi olmadığından dolayı sadece sosyal hayatın düzenini sağlama adına uyum mecburiyeti bulunan özgürlüklerin sınırlandırıldığı sıkıcı müdahaleler ve fantezilerden öte bir anlam ifade etmemektedir.

Çünkü inanan insan,

İnanıldığı dinin emir ve yasakları doğrultusunda yaşamak zorundadır.

Tüm inanç sistemleri insan ruhundaki ölümsüzlük hissinden hareketle, hayatın ölüm ile

son bulmadığını iddia ederek, inananları adına dünya dediğimiz test alanında sevgi, saygı, hoşgörü temeline dayalı olan inancını nasıl yaşadığı ve çevresine nasıl yansıttığını göstererek yaratıldığı amaca ne kadar hizmet ettiğini ispatlamaya davet etmektedir.

Yani Yunusumuz, Mevlana'mız, Hacı Bektaşívelimiz, Ahmet Yesevi'miz ve sayısız gönül sultanlarımızın hepsinin ilim, marifet, muhabbet, adalet ve fazilet kaynakları olan önder ve örnekleri;

İnsanlığa gönderiliş sebebinin güzel ahlakı tamamlamak olduğunu söyleyen, Hz. Muhammed Mustafa Sav. ve insanlık tarihi boyunca sayıları yüz binleri aşkın sair peygamberler vasıtası ile tebliğ ve tatbik edilmiş dinlerin, Konfiçyus, Buda, Brahma vs. gibi yerel inanç sistem önderlerinin insanlığa vermek istediği, insan gibi yaşamak, insan olmanın onurunu kurtarmak ve korumada, adil ve ahlaklı olma mesajıdır.

Dikkat edilirse bu değerler, insanı insan yapan, zaman ve mekan tanımayan evrensel değerlerdir.

Elde edilmeleri korunup kollanarak aşkın değerler kazandırılması, insan EGOSUNU oluşturan his ve duyguların hak ve adalet, sevgi ve fedakarlık ölçüleri içinde geliştirilmesi adına gösterilecek gayret ve fedakârlığın devamlılığını son nefese kadar istemektedir.

Temindeki zorluk ve devamı adına bir ömür katlanılan fedakarlık, korunması için gösterilen özveri nispetinde dünyayı aşkın, adına Rüyat-i cemalullah denilen yaratıcısına kavuşup hasret giderme saadeti ve ruhun yaratılmış olduğu sonsuz lezzetlerin son durağı olan ebedi bir cennet ödülünün bulunması gerekir.

Ki, ebediyet sevdalısı her ruhun zorlu ve zorunlu terbiyesi karşılığında basit ve karşılıksız veya sadece dünya hayatının yaşam kuralları olmakla sınırlı bir fantezi olmaktan kurtulup ebedi saadeti kazanma mücadelesi olsun.

Necdet Erem

Yazı 089 Ellerimiz Boş Kalmayacaktır.

Bin aydan daha hayırlı olan kadir gecesi,
Bu gecenin hakkımızda baisi rahmet sebebi mağfiret olması dilek ve temennilerim ile
Bu geceyi ihtiyacımıza uygun değerlendirip istifademizin ziyadeleşmesi için
yapılabilecek çok şeyler olmakla beraber, günümüz ihtiyaçlarının temini adına;

Öncelikle geceyi ihya için bir araya gelmiş bulunan kalabalıklar içinde yer alıp oralardaki
cemaat fazilet ve bereketinden istifade ederek kazanılan ruhsal hassasiyet ile
Eve dönüşte imkân dairesinde tam bir gusül aptesi alıp,
Güzel kokular sürünerek az ışıklı bir ortamda seccade üzerinde kıbleye müteveccihen,

**KENDİMİZ İLE YÜZLEŞEREK UTANÇ VERİCİ HATA VE KUSURLAR,
KORKU VEREN GÜNAHLARIMIZI HÂTIRLAYARAK,**
Gerçek bir pişmanlık ve korku içinde bir damlası bile bütün günahlarımızı arıtıp
temizlemeye, cehennemin kuduran azgın alevlerini söndürmeye yetecek olan gözyaşları
ile Allah'tan (cc) af ve mağfiret dileyelim.

Hayata anlam ve amaç kazandırıp yaşamı yaşanmaya değer kılan,
İbadetlerin gerçek önemini idrak etmeyen asrın sari hastalığı nedeni ile edasına
muvaffak olamayıp kazaya bırakmış olduğumuz **NAMAZ**larımızın mesuliyetinden
kurtulma umut ve beklentisi ile en azından **BİRGÜNLÜK** kaza namazı kılalım.

Hilkate kıymet, geceye anlam kazandıran **VELA RATBİN VELA YABİSİN İLLE Fİ KİTABİN
MÜBİN 6/59** (yaş, kuru, hiçbir şey yoktur ki her şeyin açıklandığı bu kitapta
bulunmasın.) **TENZİLÜN MİN REBBUL ÂLEMİN. 56/80** (Rabbul âleminden indirildi.)
Kuranımızdan okuyabildiğimiz kadar okuyarak gecemizin manasına uygun bir saat
ayıralım.

**EVET,
DEĞERLİ DOSTLAR!
HEPİMİZ ÇOK DEĞERLİ ŞEYLERE TALİBİZ.**

**ÇÜNKÜ İNSAN OLARAK BİZ! .
KÂİNATTA DEĞER KAZANDIRAN DEĞERLER ÜSTÜ BİR VARLIĞIZ.**

**ÇÜNKÜ BİZ! ..
KÂİNAT İÇİNDE KÂİNATIN SULTANININ KENDİSİNE MUHATAP SEÇTİĞİ ESMASI İLE
DONATTIĞI SIFATI SÜBHANİYESİ İLE TECHİZ ETTİĞİ HARİKA-İ SÂNATİYİZ.**

**ÇÜNKÜ BİZ! ..
KULLUĞUNDA SULTANLIĞA ERMİŞ MAHLÛKATIN EN ŞEREFLİ VARLIĞIYIZ**

Evet çok şeye talibiz cennetler bile yanında değer ifade etmediği **RIZAYA TALİBİZ..**

Fakat bir şey isterken en azından istenilen makama dönülür,
Veriliyor ise el uzatılır.

Allah (cc) vereceğim diyor.
Ona müteveccih olalım.
Veriyor gönül gözümüzü açıp marifet elimizi uzatalım.

**EN AZINDAN İSTEMEDEKİ SAMİMİYETİMİZİ ORTAYA KOYALIM Kİ.
Vermeyi murat eden Allah'ta vereceği muhatabını almaya müsait bulsun.**

HADI DOSTLAR BU GECEDE ELLERİMİZ VE GÖNÜLLERİMİZİ RAHMETİ SONSUZA
AÇALIM.

SAMİMİYETİMİZ NİSBETİNDE ELLERİMİZ BOŞ KALMAYACAKTIR.

Necdet EREM.

Necdet Erem

Yazı 090 DEPREM, İNSAN VE İNANÇ

Deprem, İnsan Ve İnanç! ..

Deprem! ..

Evet,
İnsan yaşamını tehdit eden en etkin tabii (olay) afetlerden birisi.

Allah hiç bir milleti o bela ile imtihan ve terbiye etmesin.
Ettiklerine de sabır ve akliselim ihsan buyursun.

Ben depreme sadece dini boyuttan bakıp, depreme muhatap olan bölge insanların, Allah'ın emirlerine itaatsizlikleri ve azgınlıkları sebebi ile cezalandırıldıkları kolaycı bir yaklaşım içinde değilim.

Günümüz bilim ve teknoloji asrı.

Yapılan sismik araştırmalar ışığında, bütün dünyanın deprem haritaları çıkarılmış. Fayların yerleri tespit edilmiş olup, boy, genişlik, derinlik ve etki alanları uzak ve yakınlıklarına az veya çok belirlenmiş.

Maalesef bilim adamlarının gururunu okşayan, materyalist bir mantıkla kolaycılığa kaçılarak depremlerin faturası mühendislere ve ruhsat mercilerine kesilmiş.

Siyaset adamları;

Özellikle muhalefet cephelelerinde mal bulmuş mağribi ahlaksızlığı ile hemen iktidarlara yüklenme fırsatı, hatta İSTİFA çağrılarında varan insafsız saldırganlık. Ve daha nice akıl almaz sebep ve sonuçtan uzak söylemler.

Evet,

Hepsinin bu olayda uzak veya yakından hissesi elbette vardır.
Hiçbir olay bir tek sebepten sudur etmez. (çıkamaz, vuku bulmaz.)

Kim ne der,

Neye yorar ise yorsun.

Depremi;

Fayların kırılması, yer altı mağaralarının çökmesi, bölgede meteorolojik ve jeolojik yapının değişmesine sebep olan dev tesislerin kurulması, doğadan bilinçsiz istifade, kasdi veya kaza-i tahripleri olsa da.

(ormanların kontrolsüz kullanımı ve yakılması, yeryüzü şekillerini değiştirecek, atmosfer hareketlerini etkileyecek dev tesisler, plansız yapılanma ve yapılaşmalar, barajlar ve santraller, nükleer denemeler Vs. gibi.)

Kimse doğanın yaratıcısının koyduğu kanunları hayata geçirdiğinden dolayı suçlayamaz.

Buna ne hakları vardır.

Nede güçleri yeter.

Depremi maddi ve manevi zararlarından dolayı, büyük ölçüde sebebi olmasa da faturasının muhatapı olan insan ele alınmalı ve hesaba çekilmeli.

Öyle de oluyor.

İşte jeologlar biz dinlenilmedik, dikkate alınmadık.
Yapılaşmada bize sorulmadı, danışılmadı diyerek kendilerini tezkiye ve teberri ediyor.
(temize çıkarıp suçsuz olduklarını ilan ve iddia ediyor.)

Mühendisler, mimarlar biz mimari projelerimizi statik hesaplarımızı yaparak iş sahibine verdik, uygulanmadıysa, biz ne yapalım deyip bir kenara çekiliyorlar.

Siyasi alanda yerel ve merkezi idareciler, ruhsatlar bizden önce verilmiş, koca şehir ve yıkılan binalar bizim dönemimizde yapıldı deyip topu taca atıyorlar.

Peki suçlu K İ M? ...
Genel manada suçu kabullenen kimse bulunmasa da SUÇU İŞLEYEN DE SUÇLU
ARAYANDA ORTADA! ..

Ahlaki değerleri, vicdan sorumlulukları, manevi telkin ve tavsiyeleri dikkate almayan,
MAKYEVALİST EGOSUNUN ESİRİ OLMUŞ OLAN, İNSAN VE İNSANLIK! ..

Demek ki.
Bu faturanın muhatabı bu cezaya muhatap olacak kadar cahil ve imkânsız değil.
Sadece bu cezayı hak edecek kadar HARİS ve AHLAKSIZ, ZALİM VE VİCDANSIZDIR.

Faturanın tahakkukunda ve tediyesinde zincirleme olarak, büyüğünden küçüğüne,
resmisinden siviline, teknokratından bürokratına kadar herkese düşen bir ihmal bir
istismar veya ihanet HİSSESİ VARDIR.

Suçlu! ..
Tek başına hiç kimse değil.
İnsandır, insanlıktır.

İnsanlığının farkına varmayan,
Vardığı halde hakkını vermeyen insan adını hak etmeyen, MAHLÛKLARDIR.

Demek ki,
Her olayda olduğu gibi, bu problemin çözümü de yine insanın doymak bilmeyen
nefsinin ıslahı ile sonsuz arzu ve istekler ile donanımlı bulunan RUHUNUN terbiyesinde
aranmalı ve ÇÖZÜME KAVUŞTURULMALIDIR.

Bütün tedbirlere rağmen başa gelen elim olay karşısında karamsarlık ağıtları yerine,
teselli ve teskin edici, bir yol tutulmalı yaraların sarılma çaresi bulunmalıdır.

İşte bütün bu sebepler zincirinin son ALTIN HALKASI olan dini telkinler devreye girmeli.

Bağnaz, sadece suçlayıcı yaklaşımlardan uzak, müjdeliler ile yaralar sarılmalı ihmali
olanlar da vicdanına mahkûm edilerek pişmanlıkları sağlanmalıdır. (hukuki yollarda
ihmal ve terke uğratılmadan.)

İşte deprem hakkında DİN ne diyor.
"KULLU NEFSİN ZAİKATUL MEVT SUMME İLEYNA TURCEUN." 29/57
Bütün nefisler ölümü tadıcıdır. Sonra bize döndürüleceksiniz.

Madem herkes eninde sonunda bir gün ölecekse! .
Geldiği yere dönecekse!

Bu gün deprem dâhil her hangi bir sebepten dolayı ölenler için,
ölümüne üzülmenin, isyan içinde ağıtlar yakmanın hayatı yaşanmaz hale getirmenin bir anlamı yok.

Ölüm mukadder ise! ..
Ha birkaç yıl önce,
Ha bir kaç yıl sonra ne fark eder?

Önemli olan İNSANIN NEREDE VE NE ŞEKİLDE ÖLDÜĞÜ DEĞİL.
Nasıl yaşadığı, geldiği yere NASIL DÖNDÜĞÜ OLMALIDIR! ..

İşte bu bağlamda DİN,
Depremde ölen müminler şehit olup savaş meydanlarında dinin, ahlakın, adaletin,
vatanın, milletin, namusun korunması yolunda maldan, candan, canandan geçen
fedakârlar sınıfına geçme ve cennete girme müjdesi verdiği için iradi olmasa da, kısa
bir zamanda, az bir zararla ÇOK ŞEY KAZANDIKLARINI MUJDELER.

Yakınlarını yastan kurtarıp, elemelerini teskin edip yerine sürur verir.

Mallarını kaybeden musibet zedelere;
Der, üzülmeyiniz emanet mallarınız sadaka hükmünde sizin için ebedi cennet sermayesi
oldu.

Siz burada, hırs ve haset ile onları sahiplenip, sorumluluğunuz altında iken iradeniz
dışında zarara uğradığınızdan dolayı, sabrederseniz sizin için dünyadaki menfaati ile
mukayese edilemeyecek bir cennet servet ve sermayesine dönüştü.
Emanet ve fani mal,
Sahibine döndü ve beka buldu.

Siz yeniden çalışıp çabalayın.
Onları size deprem öncesi veren Allah,
Yine belki daha fazlasını ve daha faydalısını verecektir.

Yaralılara da;
Sabrediniz, şükrediniz.
Sizde enkaz altında kalıp ölebilirdiniz,
Allah size yeniden yaşama imkânı ihsan etti.

Hayatı da veren O,
Ölümü de yaratan yine O'dur.

Yaralı halinizden dolayı, isyan etmemek kaydı ile! .
Elem ve ızdırap içinde geçirdiğiniz her saniye ve dakika! .
YA GEÇMİŞ GÜNÄHLARINIZIN AFFINA VEYA AHİRETTE MAKAMINIZIN YÜKSELMESİNE
vesile bir muamele-i ticariye hükmündedir.

Musibet mahallinden uzak güvenli bölgelerde yaşayanlara;
Bugün bu kardeşlerinin başına gelen musibet yarın senin de kapını çalmayacağını kimse
TEAHHÜT EDEMEZ.

Hem insani hem İslami vazifeni yerine getir.

Allahın yardım MELEĞİ GİBİ musibettede kardeşlerinin yardımına KOŞ.

MAL VE CANLARIN CENNETE SEVKİYATININ YAPILDIĞI mahalde (yere) bulun.
Hem insanlık vazifeni yerine getir.
Hem müminlik vasıflarını göster, sende biletini al der.

İşte bütün bilim ve ilim dalının deprem olayında üzerine düşen birçok vazife ve sorumlulukları olmakla beraber;

Tüm kaza, bela, hastalık ve musibetlere karşı AHLAKSIZLIKTAN KAYNAKLANAN SEBEPLER, BENCİLLİK, İSTİSMAR VE DUYARSIZLIK SONUÇLARINDAN DOLAYI HİÇ BİR SUÇ VE SORUMLULUKLARI BULUNMAMASINA RAGMEN! ...

Musibetin hafifletilmesi, teselli ile yaraların sarılması adına en büyük ve temel sorumluluk yine dine ve DİN BİLGİNİNE DÜŞTÜĞÜ İNKAR EDİLEMEZ.

Bazı hocalarımızın tevil ve tefsire muhtaç, maksadı aşan sözlerinden dolayı dine ve dindara öfke duyan materyalist mantığın malul ve mağduru olan dostların dikkatine! ..

İnsanı ve insanlığı, yaşamı süresince tehdit eden, bela ve musibetlere karşı, ruhu okşayan, yaşamı tüm zorluklarına rağmen, anlamlı ve yaşanmaya değer kılan BİR TEK SÖZ VE SÖYLEMİNİZ VARMIDIR?

Allah'a ve Ahirete İNANMADAN! ..
İNANDIĞINIZ DEĞERLERİ YAŞAMINIZA YANSITMADAN! ..

Necdet Erem

Yazı 091 RİSALE'İ NURLAR HAKKINDA.

Soru:

Risale-i Nur okumayan ne İslam nede Kur'anı anlayamaz derler.
Ben bunu diğer tarikat ehli kardeşlerimizden de duydum.
Peki ben bu risale-i nur külliyatını nereden temin edebilirim?

Cevap:

Risale-i Nurlar hakkında;
Yukarıdaki soruyu soran bir dosta,
Risale-i Nurların Önem, öğrenme ve temini adına yazılmış bir cevaptır.

Yazımı herkes kabul etmek zorunda değildir.

Risale-i Nurları merak eden,
Onlar ile iştigal eden,
Hakkında bilgi edinmek isteyen dostların istifade edebileceği kanaati ile paylaşımına sunulmuştur.

Risale-i Nur okumayan ne İslam'ı, nede Kur'an'ı anlayamaz iddiası maksadı aşan bir mübalağa dır.

Her meslek ve meşrep sahibi, meşrep ve mesleğinin muhabbeti ile farkında olmadan başka meslek ve meşrepleri ya inkar ya batıl veya nakis göstermek gibi bir hata içine girmektedir.

Bu cemaat içinde sun-i bir dinamizm sağlasa da Müslümanlar arasında menfi bir muhalefete sebebiyet vermektedir.

Bu konuya, yine Risale-i nurdan ve Nur talebelerinin EN AZ ONBEŞ günde bir okumaları tavsiye edilen, cemaat içi dinamizm ile cemaatler arası muhabbeti temin adına; Yirminci Lama olan İhlas Risalesine bakmak yeterli olacaktır.

"Mesleğim haktır veya daha güzeldir, demeye hakkın var.
Yalnız hak benim mesleğimdir, demeye hakkın yoktur."

"Müsbet hareket etmektir ki; yani kendi mesleğinin muhabbetiyle hareket etmek.
Başka mesleklerin adaveti ve başkalarının tenkisi, onun fikrine ve ilmine müdahale etmesin; onlarla meşgul olmasın."

"Belki daire-i İslâmiyet içinde hangi meşrebde olursa olsun, medar-ı muhabbet ve uhuvvet ve ittifak olacak çok rabita-i vahdet bulunduğunu düşünüp ittifak ederek..."

"Ve haklı her meslek sahibinin, başkasının mesleğine ilişmemek cihetinde hakkı ise: Mesleğim haktır yahud daha güzeldir diyebilir. Yoksa başkasının mesleğinin haksızlığını veya çirkinliğini ima eden, Hak yalnız benim mesleğimdir veyahut Güzel benim meşrebimdir diyemez olan insaf düsturunu rehber etmek."

"Ve ehl-i hakla ittifak, tevfik-i İlahînin bir sebebi ve diyanetteki izzetin bir medarı olduğunu düşünmekle..."

Risale-i Nurdan alıntılarda görüldüğü gibi meşrep ve meslek TAASSUBU hoş görülmemiş ve RED EDİLMİŞTİR.

İslam ve kur-an Risale-i Nurlardan öncede vardı anlaşılıyor ve yaşanıyordu;

Şimdide var, bundan sora da kıyamete kadar var olacak anlaşılacak ve yaşanacaktır.

Kur-anı ve İslam'ı Risale-i Nurlar veya herhangi bir eser ile sınırlamak doğru değildir.

Ancak her asrın, her milletin imkan ve şartlarından dolayı kendine has özellikleri vardır. Bu özel hallerdir ki her asır ve her millet kendi idraklerini tatmin, ihtiyaçlarını temin adına tefsirler yazmış, müçtehitler yetiştirmiş, bir birinden farklı içtihatlar ortaya koymuşlardır.

Dünyanın Marksist ve materyalist bir iklime girdiği hengamda İNKAR-I ULUHİYYET dünya çapında imanı İslam'ı tehdit edince kafirlerin, müşriklerin, münafıkların siyasi hakimiyetleri ile idari baskılar;

Kominizim ve kapitalizmin insanlığın başını döndüren gelişmeler ve dünya genelindeki hakimiyetleri, Müslümanlarda dahil olmak üzere insanların dikkatini dünya ve dünyalıklara çevirmiş İslam itikadını tehdit, şeriatını suç sayarak içtima-i hayatta mahkum etmiştir.

İşte İslam'ın suçlu ilan edilip, Müslümanların mahkum edildiği böyle bir zamanda Bediüzzaman Said Nursi Hz. leri, İmanın tahkim edilip İslam'ın güçlendirilmesi adına AKSİYONER bir eser olan Risale-i Nurları savaş meydanlarında, memleket hapisanelerinde, sürgünlerde, şartlarının imkansızlığına rağmen İDAM TEHDİTLERİ ALTINDA, Allah'ın inayeti ile kaleme almış;
Önce Barla ve Isparta'yı, sonra Türkiye'yi iman derslerinin verildiği bir YAYGIN EĞİTİM MÜESSESİNE çevirerek köyünden kentine, hapisanesinden, ticarethanesine,

Evlerde işyerlerinde, çocuğundan büyüğüne, ninesinden genç kızına, işçisinden patronuna, memurundan müdürüne, ırgatından çiftçisine kadar herkesin kalbinde İMAN VE İSLAM HEYECANINI ALEVLENDİREREK;

İslami ilimlerde alim olmasa da;
İMAN VE KUR-AN HADİMİ olarak çok büyük bir kitlenin vücut bulmasına vesile olmuştur.

Bu gün ise bu Nur derşaneleri CEMAAT MENSUPLARINI MEŞREP MUHABBETİNDEN KAYNAKLANAN BAZI İFRATKAR düşünce ve davranışlarına rağmen;

Allah'ın lütuf ve keremi ile bütün dünyada vazife görmekte olup, Dinini dünyalık mal, makam vesilesi değil;

Sadece Allah'ın rızası için öğrenen, yaşayan, yaşatan ve yayan, Sahabi heyecan, aşk ve şevki içinde bir nesil yetiştirmiştir.

Dostların hasedle tenkidi,
Düşmanların adavet ile tazyikine rağmen,
Kendi tabiri ile HUSUMETE VAKTİ OLMAYAN MUHABBET FEDAİSİ,
ALTIN NESİL emin adımlar ile yoluna devam etmektedir.

Bu mukaddeme yi müteakiben;
Risale-i Nurlara özel bir bakış ile! .

İster arızı, ister semavi bütün Dinlerin,

İnsan hayatına anlam ve amaç kazandıran,
Allah'a ve ahirete inanma, ibadetin inananlar için fazilet olmasının yanı sıra;

AKIL VE MANTIK SAHİBİ HER İNSAN İÇİN, HAYATA ANLAM KAZANDIRMA ADINA BİR
ZARURET olduğu temel prensiplerini inkarını imkansız kılacak netlikte ispatlayıp,

Sadece Müslümanları değil tüm inananları münkir ve müşrikler karşısında başları dik,
alınları ak, davalarında hakın temsilcisi olmanın güveni içinde bütün dünyaya meydan
okuyacak bir bilgi birikimi ve ifade yeteneğine kavuşturmuştur.

Risel-i Nurlara.
Tefsir dersiniz, yeridir,
Kelam dersiniz, özüdür,
Siyer dersiniz, hakikat menba-ıdır.

Felsefe dersiniz,
Vahyi ilahiden, Resul sünnetinden, Feyzini alan imanlı filozof mektebidir.

Mantık dersiniz,,
Hayata anlam kazandıran en isabetli hak ve hakikat yoludur.

Sosyoloji dersiniz,
Hayatta;
barışa, huzura, mutluluğa ve kardeşliğe kaynaklık yapan,
Kur-an havz-ı kevserinden süzölmüş ma-i zülâden mamül şerbettir.

Psikoloji dersiniz,
İnsanın içini kaplayan, karartan, hafakan, kaos ve buhranları kovan dağıtan düşünce ve
davranışları müsbet amaca yönlendiren, her şeyin iyi ve güzel tarafını görmeyi
öğütleyen ve öğreten, yaşamı cennet ve cemalullahı kazandıran bir ticarethane ve
insanı sair mahlukatın üstünde bir makama hazırlayan eğitim alanı olduğunu anlatan ve
ispatlayan Kur-an ikliminin Tevhid denizinden esen hayat bahş bir cennet meltemidir.

Bunlar benim gibi bir acizin aklına ve diline bir anda gelenler.
Bu konu ehline sorulacak olsa sanıyorum daha güzel daha isabetli, daha ikna ve tatmin
edici, onun kameti kıymetine göre daha net ve güzel tarifler yapacaklardır.

Ne yapalım;
Buda benim talihsizliğim ve nasibimin kıtlığı.
Halime şükreder ve şairin dediği gibi derim.

Ağlarım ağlatamam,
His ederim söyleyemem,
Dili bağlı kalbimin,
Bundan çok bizarım.

Evet Risale-i Nurları nasıl ve nereden temin edebileceğinize dair soruya ise Nil yayınları,
Yeni Asya yayınları, Nesil yayınları ve genelde Dini kitap satan tüm kitap evlerinden
temin etmek mümkün.

Amma Risale-i Nurlar raflara mahkum edilecek, veya günlük haber kaynağı olan
gazeteler gibi yalnız okunacak bir eser değildir.

O insanlığın geleceğini nurlandıracak fedakar bir nesil yetiştiriyor.
O nesle O'na has bir ekol ve mektepte ders verilir ve ders alınır.

O sadece şahısların kurtuluşunu değil,
Adından da anlaşılacağı gibi! .

Tüm insanlığı tehdit eden İNKAR VE ŞİRKİN ÖNÜNDE;
bencilliğe, parçalanmışlığa, yaşamın anlamsızlaştırılmasına, İnsanın ve İnsanlığın salah
ve saadetini temin noktasında iyonize olarak varlık için de yok olmasına engel oluşturan
SEDDİ ZÜLKARNEYN GİBİ ARZDAN ARŞA YÜKSELEN İMAN SURU, KUR-AN KALESİ,

İnsanlığın dünya ve ahiretini tehdit eden küfür karanlığını dağıtan ilahi nurların kaynağı
Kur-anın beşeri aydınlatan nurdan bir meşalesidir.

Zamanın parçalanmışlığına, insan ve insanlık için cemaat bereketi ile okunup istifade
edilecek KOLLEKTİF BİR AKIL, KOLLEKTİF BİR ŞUUR, KOLLEKTİF BİR BAKIŞ AÇISI
KAZANMA VE KAZANDIRMA YOLUDUR.

Çevrenizde Risale-i Nur okumak, anlamak, anladıklarını anlatabilme yeteneği kazanmak
için bir araya gelen Ağabeylerimiz, Kardeşlerimiz, Ablalarımız, Bacılarımız ve Kızlarımız
her yerde vardır.

Onların çay toplantılarına katılır iseniz istifadeniz ziyadeleşir.

Rabbim yar ve yardımcımız olsun.
Rızasını kazanan son nefesine kadar koruyarak,
Rızasını kazanmış bahtiyarlar ile haşr-u neşr olan talihlilerden olmamız dilek ve
temennilerimle.

Allah'a emanet olunuz.
Selam ve dua ile.

Necdet Erem

Yazı 092 YAŞAMA GAYRETİ

Sonucu itibariyle yok olacaklarına inanlar,
Hayatı tüm zorluklarına rağmen neden yaşarlar?

Yaşamın her şeyi ile yaşanmaya değer bir güzelliğe sahip olduğunu söylemek mümkün mü?

Bütün şikâyetler, dertler, sıkıntılar, ihanetler hayatın içinde yaşanan doğal fonksiyonlar değilmi?

Sonuna kadar yaşam şansı yakalayabilecek olanları bekleyen sevimsiz bir yaşlılık ile yine bir ömür sakındıkları korkunç ölüm değilmi?

Dirilmemek üzere öleceğine inanan bir kimsenin, YOKOLACAĞI ölümü beklemesi ölümden daha beter, daha korkunç değilmi?

Dünyanın aldatıcı idealleri, oyalayıcı meşguliyetleri, varacağına mutlu olacağına inandığı hedefleri olmasa! ..

Sonu itibariyle hayatın tek ve kaçınılmaz gerçeği olan ölümlü yok olacağına inanan akıl sahibi bir insanın yaşamını sonuna kadar sürdürmesi olanaksız bir şey.

Amma ne var ki Yüce Yaratıcı, kurmuş olduğu hayat oyununun oyuncularını, oyunu sonuna kadar oynayacak bir programa göre, programlı yaratmıştır.

İnsan, hayvan, bitki Vs.
Tüm canlılar bu oyundaki rolünü sonuna kadar hassasiyet ile sürdürürler.

İnananı - inanmayan, zengini - fakiri, yaşlısı - genci, hastası - sağ, hatta kadavra haline gelmiş sülük gibi sürünenleri bile sonlu hayatta, sonsuza kadar yaşamak isterler.

Sanki gelecek, onlara yaşanmaya değer güzel günler vaadediyormuşçasına! ..

Allah hayatı kutsamış olup.
Canlı cansız her şeyi, hayta hizmet ile vazifelendirerek, şereflendirmiş ve kıymetlendirmiştir.

Dikkat edildiğinde son nefeslerini vermek üzere olan bir kimse için;
Hayat artık çekilmez bir çile, dayanılmaz bir acı kaynağı, hem yakınları için boşa gidecek bir masraf ve zahmete değmeyecek sevimsiz bir uğraş halini almış olmasına rağmen;

O kişiyi hayat hakkından mahrum etmek, hiç bir kimsenin hakkı değildir.
İnsaniyetini kaybetmemiş kimse de buna cesaret edemez.

Çünkü hayat kutsaldır.
HİÇ BİR KUTSALA İNANMADIĞINI ZAN EDİP İDDİA EDENLER İÇİN BİLE.

Hayat Yüce Yaratıcı tarafından kutsanmamış olsaydı!
Değil inanmayanlar, İnananlar bile çoğu zaman hayatı yaşanmaya değer bulmuyor hayata geldiklerinden şikâyet edebiliyorlar.

Ömrünün baharında olan gençler, hayattan beklentileri ve umutları ile hayatın gerçek yüzünü göremiyor.

Hayatın onlar için hazırladıkları ile yüz yüze gelemin şaşkınlığı ile şoklar yaşamaktan kurtulamıyorlar.

Anne, baba ve çevrelerindeki yaşlıların bir zaman kendileri gibi genç olduklarını düşünmeden, düşünmeden! ..

İlânihaye genç, dinç ve güzel kalacaklarını zan etmenin yanılığı içinde yaşamlarını serazat sürdürme gafletinden kurtulamıyorlar.

Kaza, bela, ölümcül bir illet kapılarını zamansız çalmazsa;

Hiç farkına varmadan, önce saçlarının ağardığını, sonra dizlerinizin tutmaz, gözlerinin görmez, ağrılar ile artık eskisi gibi hizmet vermediğini vazifelerini yaparken nazlandıklarını göreceklerdir.

Gececeğine inanılmayan yıllar, tükeneceği düşünülmeyen ömrün nerde ve nasıl geçtiğine, o gencecik tomurcuğun, taze filizin kartlaşıp kurduğuna, artık yanmayı bekleyen bir kütük haline geldiğine kimse inanmayacak.

BAKILAN RENKLER SOLUK,
GÖRÜLEN RESİMLER SİLİK,

YEİNLENLERİN ESKİ TAD VE LEZZETİNİ VERMEDİĞİ.

Yemeklerini yediğini zan edenler,
YEDİKLERİ YEMEKLER TARAFINDAN YENİLİP BİTRİLDİKLERİNİ ANLAYAMAYACAKLAR.

İnsanlar mantıklı davranıp, hayatın aldatan ulaşılmaz boş hayalleri,

Ulaşıldığında biten, idealleri peşinden şuursuzca koşmayı bırakıp,
Hayata mantıklı bakma yeteneğini kaybetmezlerse,

Hakkı BULUT gibi,
"BİLMEKİ BU DÜNYAYA BEN NİYE GELDİM" diye yeri göğü inletmeyeceklerdir.

Benim anlatmak istediğim;
HAYATI YAŞARKEN HAYATA NİÇİN GELDİĞİNİN FARKINDA OLUŞ,
Sonunda pişman olmamak için, NASIL YAŞANMASI GEREKTİĞİ GİBİ YAŞAMA GAYRETİ
İÇİNDE OLMAK! ..

Necdet Erem

Yazı 093 İki Soru İki Cevap.

SORU:

yazdıklarınızın tamamını okudum. yaratıcı gücün varlığına ve ahiret hayatının mutlak var olduğunu söylemişsiniz. bundan binlerce yıl önceki insanlar da bunları ifade ediyordu zaten. size 2 soru sormak istiyorum;

1-evet yüzlerce dinde de ahiret inancı varken neden İslamı seçtiniz?

2-bu da benle ilgili bir soru;

tanrının varlığını biliyorum ve onun Allah olduğuna inanıyorum. Fakat Allahı neden sevmeliyim? sevmem için hiçbir neden var mı?

CEVAP:

Yaratıcı güç ve ahiret hayatının mutlak var olduğunu değil, Aklın ve mantıklı bir yaşamın gereği olduğunu söylüyor ve savunuyorum.

İnsanlar binlerce yıl değil yaratıldığı günden beri içlerindeki sonsuzluk çağrısının peşinden ebediyet davetine icabet ederler. Ve ebedi bir yaşamın varlığı onları bu fani, kaza, bela ve sıkıntılarla dolu âlemde yaşamaya razı eder.

Dikkat ederseniz insanlar öleceklerini bilmelerine rağmen ölümü hesaba katmadan yaşarlar.

SİZDE ÖYLE DEĞİLMİSİNİZ?

ECEL BELLİ OLMADIGINA GÖRE!

BİR SAAT VEYA BİR DAKİKA SONRA DA ÖLEBİLİRSİNİZ!

SÖYLERMİSİNİZ HER AN ÖLEBİLECEĞİNİZ İHTİMALİ İLE YAŞAYABİLİRMİSİNİZ?

OYSA SİZİ HAYATA VE İDEALLERİNİZE BAĞLAYAN RUHUNUZDAKİ ÖLÜMSÜZLÜĞÜN YAŞAMINIZA YANSIMASI DEĞİLMİ?

Yüzlerce değil hak veya batıl, bütün dinlerde Allah ve Ahiret inancı var zaten.

Sonsuzluğu yaratan ve insanın içine sonsuzluk his, duygu ve isteğini koyan Allah Dini insanın içindeki sonsuzluk arzusuna cevap veren İlahi bir kurum olarak insanlığa vaz etmiş ve insanın doğasına da din ihtiyacını yerleştirmiştir.

İslam'ı seçmedim.

Müslümanların yaşadığı bir memleket olan Türkiye'de Müslüman bir ailede dünyaya gelmem din seçime ihtiyacı his etmeden Müslüman olmamı sağladı.

Amma zaman içinde tabir caiz ise geleneksel dinim olan İslamiyet'i araştırdım.

Diğer dinler ile mukayese ettim.

İnceledim ve tercihimin doğru olduğuna kesin kanaat getirdim.

İnsan akıl ve mantığı, his ve duyguları, haysiyet ve şahsiyeti, onur ve izzetine en uygun bir din olmakla beraber;

Diğer dinlerinde, İslamiyet okyanusuna akan nehir, ırmak, çay ve sızıntılar olduğunu gördüm.

Müslümanların yaşadığı bir memlekette, Müslüman bir ailede, Müslüman anne ve

babadan dünyaya geldiğime sonsuz bir haz ile şükrettim.

Bir yaratıcının varlığına inanmak doğal ve aklın gereği ama O yaratıcıya Allah diyebilmek bir ayrıcalık.

Allah'ın zatına uygun sıfatları ile varlığını bilen bir kimseye Onu neden sevdiğini anlatmayı abesle iştigal sayıyorum.

Allah'ı bilmek, akıllı ve zeki olmayı gerektirse de,
SEVMEK ZEKİ OLMAYI GEREKTİRMÉYECEK KADAR açıktır.

Bu konuda ciltler yazılabilir amma,
Uzun yazıların okunma şansları az olduğundan,
Düşünen insanlar için yeterli geleceğine inandığım bir tek cümle ile yetineceğim.
ALLAH'I SEVMEK İÇİN MAHLUKATIN ZERRATI ÂDEDİNCE SEBEP VAR.

Yalnız şunu da söyleyeyim,
üzerinde fikir jimnastiği yaparsanız faydası olacağını düşünüyorum.

Her namazın her rekatında okunan Fatiha-i şerifenin ilk ayeti "ELHAMDULİLLAHİ RABBİL ALEMİN" Hamd (minnet, muhabbet, teşekkür, saygı, sevgi) âlemlerin rabbinedir.

Âlemlerin rabbi sözcüğüne dikkat ederseniz.
Yaşamın devamı için YARATILMIŞ OLAN HERŞEYE MUHTAÇ OLAN İNSAN,
TEŞEKKÜRÜNÜ âlemleri onun emrine verene ÂLEMLERİN RABBİ MAKAMINDA HAMD
ETMESİ, İnsanın Allah ile olan ilişkisinin kapsamını gözler önüne sermeye yeter sanırım.

Bütün canlılar ÖZELLİKLE insan,
YAŞAMINI VE YAŞAMININ DEVAMINI mikro âlemden,
Makro sistemlere kadar her şeye borçludur.

Tüm varlık âlemini insanın emir ve istifadesine sunan Allah,
İçimizdeki sevgiyi, dışımızdaki sevgilileri ve sevdiklerimizi yaratan Allah'ın sevilmesi için başka delile gerek var mı? .
Bilmiyorum.

Değerli kardeşim yazdıklarımı okurken ne olur benim ile bir fikir mücadele psikolojisi içinde okuma ve kendini bana cevap verme zorunluluğu içinde görme.

Kendi haklılığına inanıyor isen sen haklı ol.
Amma ne olursun İMANSIZ OLMA yaşamını anlamsızlaştırma.

Sorular için teşekkür ederim.
Allah'a emanet ol.
Selam ve dua ile.

Necdet Erem

Yazı 094 Bir Soru Bir Cevap! ..

Soru:

Allah'a inandığım halde O'nu sevemiyorum diyen bir arkadaşına yazılmış cevabi bir yazıdır.

Cevap:

Değerli Kardeşim.
Tahmin etmiştim.

Allah'ı bildiği halde,
Sevmemek veya sevememek,
bugünün insanlığının genel problemidir! ..

Sebebi ise çok basit.

Vazifesini yapmayan ve yapmak istemeyen, bir me-murun amirini;
Dersini çalışmayan öğrencinin, dersin öğretmenini;
Kötü alışkanlık ve zararlı davranışları olan bir evladın, Aile huzurunu tehdit eden
düzensiz ve zararlı davranışlarına müdahale eden babasını veya anasını;
Hastanın tedavi amaçlı sevmediği ilaçları içiren ve iğnesini yapan hasta bakıcıyı
SEVMESİ DÜŞÜNÜLEMEYECEĞİ gibi! ..

Dâhili ve harici bunca nimetler verdiği halde,
Allah (cc.) hazretlerine basit bir teşekkür nev-inden ibadet yapmayan;
Allah (cc.) tarafından yapılmadığı ibadetlerden dolayı cehennem ile tehdit edilen bir
kimsenin Allah'ı sevmesi düşünülebilir mi?

Allahı sevmemek isyan olduğu gibi! ..
İnkârında tek sebebidir.

Bu konu çok önemli!
Aslında İNKÂRIN İMKÂNI YOKTUR.

İnsan,
Aklen ve mantıken biliyor,
idrak ediyor ve yaşamı ile ispat ediyor ki,

Bir köy muhtarsız, Bir iğne ustasız, Bir harf kâtipsiz, manasız ve maksatsız olamaz.
Nasıl oluyor ki, nihayet derecede muntazam bir sanat, mükemmel bir işleyiş, nihayetsiz
mana ve maksatlar ile donatılmış şu kâinat;

Ustasız, manasız, maksatsız, amirsiz ve başıboş, tesadüf eseri olsun.

Her zerresinde (atomunda) bir kâinat kadar sanat bulunan cansızlar,
Her hücrelerinde varlık ve varlığının devamı adına bütün kâinat ile münasebeti bulunan
canlılar,
Arz ve semayı ve arasındaki canlı cansız tüm varlıkları bir biri ile münasebet içinde
yaraatan ve idare eden kudretin, otoritenin inkârı İNSANIN BİZZAT KENDİSİNİ
İNKÂRINDAN DAHA ZORDUR.

İnkâr sadece VAZİFESİNİ TERK EDEN TEMBEL İNSANIN,

NANKÖRLÜK VE İSYANI KARŞILIĞINDA,
TEHDİT EDİLDİĞİ KURTULMA ŞANSI OLMAYAN CEZADAN KURTULDUĞUNU ZAN ETTİĞİ
ALDANIŞ VE ANLAMSIZ BİR KAÇIŞTIR.

Değerli Kardeşim.
Seni yaratıp, kâinatı emrine veren ve sonsuz nimetleri ile seni sevdiğini gösteren
Rabbine karşı elinden geldiği kadar ibadet yapmaya çalış.

İbadet yap ki,
Önce itiraz etmekten,
sonra düşmanlık etmekten,
sonrada İNKAR BATAKLIGINA DÜŞÜP BAŞTA KENDİNE,
SONRDA SENİ YOKTAN VAR EDEN RABBİNE İHANET ETMEKTEN KURTULASIN.

Pirenin ısırmasından kurtulmak için,
Kendini kobraların koynunda bulmayasın! ..

Rabbim cümlemizi,
Aklının, mantığının, vicdanının,
ilim ve iradesinin hakkını vermeye muvaffak eylesin.

Samimi sorularınız için teşekkür ederim.
Tatmin edici olup olmadığını bilemiyorum.

Yazdıklarım üzerinde biraz düşününüz.
Konuyu uzatmadan özetlemeye çalıştım.

Aslında bazı kelimelerin bile açılımı sayfalarca yazmayı gerektiriyor.
Amma çok söz kafa karıştırır.
Elimden geldiği kadar kısa tutmaya çalıştım.

Yinede sormak istediğin veya benimle paylaşmak istediğin düşüncelerin olursa
çekinmeden yaz.
Mutlu olurum.

Allah'a emanet ol.
Selam ve dua ile.

Not:
En hayati ihtiyacımız olan HAVANIN temininde bedel,
kullanımında bir zahmet vermeyen ve bir nefeste hayatımızı iki sefer borçlu olduğumuz
Allah'ı nasıl Sevmemezlik edebiliriz?

Diye bir daha YENİDEN DÜŞÜN! ..

Necdet Erem

Yazı 095 BİLİMSEL TEORİ

Bilimsel bir teori, bilim alanının dışına çıkarılıp,
sosyal ayrışmalara malzeme olarak kullanılıyor ise! ..

O teori bilimselliğini kaybetmiş,
ucuz bir siyasi malzeme haline gelmiş demektir.

Ne ispatının,
Ne de çürütülmesinin,
insanlığa kazandıracığı bir şey yoktur ve olamaz.

Kitleler arasında kin ve husumete sebebiyet veriyor ise
sömürgeci zihniyetin, emperyalist güçlerin elinde, kitleleri düşman kamplara
dönüştürmede kullanılan, ANARŞİ VE TERÖR MALZEMESİ BUBİ TUZAGINDAN BAŞKA
BİR ADI OLAMAZ.

Böyle bir teorinin bilim çevreleri tarafından ortaya atıldığını bile şüpheli hale getirir.

Tartışılması ise oyuna gelip, fitne ateşine ODUN TAŞIMAKTAN BAŞKA BİR İŞE
YARAMAZ.

Kim, kime,
Neyi, niçin ve ne adına ispatlamaya çalışıyor.

Kimler nelerini kaybedecek?
Kimlere neler kazandıracak iyi düşünülmeli! ..

Dedikten sonra! ..

Sayın Darwinistler.
Sayın Evrim teorisinin savunucuları.

Mal ile Mükellefin, sorumluluğu bir değildir.

Mal;
fizigine ve sayısına göre muameleye tabi tutulurken;

Mükellef;
fiiline ve felsefesine göre muamele görür.

Evrım teorisinin iddia ve ispatı adına yaşanan gayretkeşliğin, katlanılan zorluğun,
Mesul ve mükellef insan olma sorumluluğundan kurtulup, MAL mesuliyetsizliğine sığıma
göz açıklığı düşüncesinden kaynaklandığına inanıyorum.

Bu tartışmaya inkâr veya ispat adına taraf olabilmek! ..
Dünya çapında arkeolojik araştırmalar, bulunan fosillerin yaş, tür, cins, familya ve
genetik değerlerini tespit etme imkânlarına sahip, son teknik gelişmiş laboratuvarlarda
biyolojik inceleme yapma imkânlarına sahip bir biyolog ve yine bu tez üzerinde pratik
çalışan uzman ekipler arasında yer almayı gerektirir.

ONUN BUNUN DEDIĞİ, YAZDIĞI, ANLAŞILMAYAN BİLİMSEL TEORİ VE TABİRLERLE
BİRŞEY BİLDİĞİNİ GÖSTERMENİN GURUR VE KİBİRİ İLE BİLGİÇLİK TASLAYARAK,
insanları geleceklerini düşünmekten, ailelerine, milletlerine, insanlığa faydalı işler

üzerinde çalışmaktan alıkoyacak kısır döngüler içinde, faydasız tartışmalar başlatmak ve kan davası haline getirerek sürdürmek! .

İNSANLIĞA İHANETTEN BAŞKA NE İLE İZAH EDİLEBİLİR.

Neden herkes kendi işi ve kendisini ilgilendiren faydalı uğraşları bırakıp ta, kimseye faydası olmayacak husumet ve bölücülük üretecek, insanlık ailesi içine nifak tohumları ekecek gereksiz işler ile ilgilenir anlamak mümkün değildir.

Kendi zeka ve mesaieleri ile beraber, dünya çapında insanlığın değerli zamanlarını çalıp, milletlerine, insanlığa faydalı iş görme alanlarından uzaklaştırıp, faydasız fanteziler ile meşgul ederler?

HAVANDA SU DÖVMENİN kime ne faydası var?

Toplumları bölme, parçalamak, düşman kamplara ayırmak isteyen, kendilerini TOPLUM MÜHENDİSİ diye adlandırarak tanıtan KAHROLASICA HAINLERİN bölücü faaliyetlerinin bilim alanını kullandıkları bir istismar ve hile politikasından başka bir şey değildir.

Sosyal alanda, DEVRİMCİ – İLERİCİ – GERİCİ - SAĞCI- SOLCU, KÜRTÇÜ - TÜRKÇÜ vs. Siyasal alanda muhtelif düşman kardeş ve kardeşi kardeşe düşman yapan vurguncu ve soyguncu şehir eşkıyalarının kurmuş olduğu çete karakterli partiler, Sivil Toplum Kuruluşları bilim alanında da EVRİMCİ, KÖKTENCİ vs.

Beyler yeter artık.

Değerli ömrünüzü, güzel geleceğinizi kazanma adına, kullanmanız gereken hayat enerjinizi, ne sizi nede milleti HİÇ İLGİLENDİRMEYEN BOŞ SAFSATALAR İLE ZAYİ ETMEYİNİZ.

BİLİM ADAMI İSENİZ bir diyeceğimiz yok.

Amma bu teorik tartışmaların zemini genel kültür derslerinin verildiği ilk ve orta dereceli okullar, halka açık seminerler ile mahalle kahveleri değildir.

Gidiniz bilim mahfillerinde araştırma ve deneylere dayanan incelemeler yapınız. Bulgularınızı birbirinizle paylaşınız.

Doğruluk ve yanlışlığını da yine işin ehli olan uzmanlar ile tartışınız ispatlayınız veya çürütünüz. Bu insan olduğuna inanan ve insanca yaşamaya çalışan, mutlu yuvasında yaşam mücadelesi veren hakları hiç mi hiç ilgilendirmez.

Söylem ve iddialarınız kendi çalışmalarınızla ortaya koymuş olduğunuz araştırma ve inceleme, tespit ve bulgularınıza dayansın.

Başkalarının bozguncu fikirlerinin bedava pazarlayıcısı olmayınız.

Halkı ilgilendirmeyen, konuyla uzaktan yakından ilgisi olmayan, teknik açıdan da bilgisi bulunmayan kitleler önünde tartışarak ekmek mücadelesi veren bir birine kardeş nazarı ile bakan temiz yürekli insanları kirli işleriniz karıştırmayınız, alet etmeye uğraşmayınız.

KAYIKÇI, KAVGANIZA TARAF VE DÂHİL ETMEYİNİZ.

Kendinizi tribünlere oynayan SÜKSELİ futbolcu durumuna düşürüp konumunuzu

sevimsiz, kurumunuzu güvensiz hale getirmeyiniz.

Bilim adamına kalabalıklardan alacağı alkış ve aferin değil, bilginin izzetini, itibarını koruyacak ayağa düşürmeyecek ÖNÜR, İZZET VE VAKAR yakışır.

FUTBOLCUNUN MOTİVASYON VE MORAL İÇİN TEZAHÜRAT VE ALKIŞA İHTİYACI VARDIR.

AMMA AKLI BAŞINDA ÖNURLU BİR BİLİM ADAMININ OLAYIN DIŞINDA VE UZAĞINDA OLAN HALKTAN ALACAGI AFERİNE İHTİYACI YOKTUR.

AFERİNE İHTİYAÇ DUYAN ZAVALLILARA, BİLİM ADAMI DENMEZ.
İLLAKİ BİR İSİM VERİLECEK İSE SADECE "ŞARLATAN" DEMEK KÂFİ GELİR.

İnsanlığa hayati bir kazanç sağlayacak, hastalıklara çare olacak, ulaşımaya kolaylık kazandıracak, ekonomik problemlere çözüm üretecek,

DÜNYA HAYATLARINDA KAZANDIRACAĞI RAHAT İLE BERABER, HAYATI YAŞANMAYA DEĞER KILACAK EBED ÂLEMİNDE MÜJDELER VERİP HUZUR VE MUTLULUK KAPILARINI AÇACAK İSENİZ, ÖYLE BİR TEORİNİZ VARSA! ..

TÜM DÜNYAY İNSANLIĞI İLE PAYLAŞINIZ.
Tarihe bir yad-ı cemil olarak adınızı yazdırınız.

Yoksa HAYATINI İNANCI İLE ANLAMLI VE AMAÇLI YAŞAYAN insanlığı rahat bırakınız.

İnançsızlıktan dolayı stres, depresyon, bunalım ve kaoslarla karartmış, anlamsızlaştırmış olduğunuz hayat ve düşünce tarzınızı ve safsatalarınızı kendinize saklayınız.

SİZ YAŞAMINIZI ANLAMSIZLAŞTIRDIĞINIZDAN DOLAYI,
BU ANLAMSIZ YAŞAMIN SONUNU DÜŞÜNMEMEK İÇİN milyonlarca yıl öncesi tarih mezarlığından fosil toplayıp tez üretmeye, safsata ve fantezileriniz ile size bir nefes kadar yakın olan ÖLÜMLE SORGULANMAK ÜZERE MÜKELLEF OLARAK HAFİZALARINIZDA KAYDA GEÇMİŞ OLAN HAYATINIZIN HESABINI VERMEKTEN KURTULMAYA ÇALIŞTIGINIZ BELLİ.

Amma nafile! .
Beyhude TOPU TACA ATMAYINIZ.
HAFIZA KAMERELARIYLA DÜNYA STADINDA, HERKESİN OYNADIĞI HAYAT MAÇI, EN İNCE DETAY VE TEFERRUATINA VARINCAYA KADAR KAYIT ALTINA ALINIYOR.

HEM,
HAKEM ÇOK DİKKATLİ,
HEMDE ÇOK UZMAN VE ÇOK ADİLDİR.

Mal ile mükellefin HESABI VE MUAMELESİ FARKLI OLUR.

KENDİSİNİ MAL ZAN EDEN VEYA MAL GÖRÜNME KURNAZLIĞINA SİĞINANLAR,
MÜKELLEFLİK MESULİYETİNDEN KURTARAMAZLAR.

Bir şey daha söylemeden geçemeyeceğim.

Diyelim ki evrim var ve ispatlandı.
Evrimi yapan ilim ve irade sahibi bir ustaya, tasarımcıya ihtiyaç yok mu?

Milyonlarca yıl öncesine gitmeye ne gerek var.

Zaten sperm olarak girdiğimiz rahimde elbette eviriliyoruz.
Dokuz ay on gün, sağımıza solumuza durmadan çevriliyoruz.

Cenin ve bebek oluyoruz.

Sonrada dünya denilen hiç bilmediğimiz, yaşarken beğenmediğimiz, sıkıntılarını çekerken hep şikâyet ettiğimiz, bir türlü terk edip gitmeye de razı olamadığımız,

Ayrılışı KORKULU RÜYAMIZ OLAN bir ortama donanımlı bir şekilde gönderiliyoruz.

Yaratıcının şefkat ve merhametinin temsilcisi,
ANNE VE BĀBALARIMIZI EMRİMİZE AMADE KILINMIŞ BİR HALDE KARŞIMIZDA
ELPENÇE DĪVAN HAZIR YOLUMUZU BEKLER BULUYORUZ.

Bütün bunlar, tesadüf denilen ne idüğü belirsiz bir iddiayı veya akıl ve mantığı felç eden kendi kendilerine olduğunu iddia edenlerin akıldan ve mantıktan ne kadar uzak olduğunu gösteren inkârı imkânsız kılan deliller değilmi?

Dertli İstiklal ve Vatan şairimiz Mehmet Akif ERSOY'un,
" İMANDIR İLAHİ, O CEVHER Kİ NE BÜYÜKTÜR,
İMANSIZ KALAN PASLI YÜREK SİNEDE YÜKTÜR."

Sözü imanın ne kadar değerli, akıllı ve mantıklı, huzurlu ve mutlu bir yaşam için, vazgeçilmez ve hayatın olmazsa olmazı olduğu noktasındaki önem ve kıymetini, akıl sahibi olan HERKESE NET BİR ŞEKİLDE anlatıyor.

Dünya zindanında idam hükmü verilmiş, infaz gününü dert, bela, kaza, keder ve hastalıklar ile işkenceler içinde inatla beklemeyi, yaşamayı, HAYAT ZAN EDEN ZAVALLILARADA ancak acıyoruz.

Elimizden bir şey gelemeyişinin çaresizliği ile Erhamurrahimine ıslah ve hidayetleri için DUA ediyoruz.

Nede olsa İnsan olarak "LEKAD HALEKNEL İNSANE Fİ EHSENİ TAKVİM 95/4 Tin" suretinde yatılmışlar.

Bizim gibi düşünmeseler de, bizim gibi inanmasalar da, KENDİLERİNİ FARKLI TÜRLERE İSNAT ETSELERDE, HEMCİNSLERİMİZDİRLER.

BİZİ KENDİLERİNDEN KABUL ETMESELERDE, BİZ ONLARI KENDİMİZDEN KABUL EDİYOR VE DÜŞÜNÜYORUZ, ÇÜNKÜ BİZE ÇOK BENZİYORLAR.

O konumlarına özenilen hayvanlar insandan önce yaratılmış olmalarına rağmen; Şu an bile insandan daha donanımlı ve daha mükemmel işler becermiyorlarmı?

Doğal yeteneklerinin dışında bilgi deney ve özel beceri ile iş yaptıklarını söylemek

mümkün değildir.

Hala buldukları kovukta, girdikleri delikte, tünedikleri dal veya kayada ömür sürdürüyor, beslenmek için buldukları gıdalarını buldukları şekli ile tüketiyorlar.

Olaya basit birkaç örnek ile bakacak olsak! ..

Tavşan;

sebze ile yaşamasına otçu bir hayvan olmasına rağmen, yaratıldığı günden beri sıkılıp bir değişiklik olsun diye tükettiği sebzelerden bir salata yapmış mı? .

Aslan ve sair kedigiller ailesinin mensupları ve diğer etçiller;

Eti bizden önce tanıyıp bilmelerine rağmen bu güne kadar geçen uzun zaman zarfında, şunu bir de pişirip beslenelim diye kebab veya pizola yapmayı düşünmüş veya tuzlayıp ta lezzetini arttıralım demişler mi?

Hala avlarını öldürdükleri doğal ortamlarında kanıyla, çamuruyla, tüyü ve derisi ile beraber tüketiyorlar.

Bunca zamandır, ehli hayvanlar, medeni hayatı İNSANLARDAN GÖRMELERİNE RAĞMEN BUKADAR BASİT BİR KONUDA BİLE NEDEN EVRİLEMEDİLER?

AMMA! ..

ŞÜRLELERİNE İHANET EDİP BAZI YATIQLARIN BAZI FERTLERİ GİBİ ŞAHSİYET ÖROZYZNUNA UGRAYIP PALDÜR KÜLDÜR DE DEVRİLMEDİLER.

Hayvan olarak yatıldıkları için ne yaratıcılarına, ne de yaratılışlarına ihanet ve isyan etmediler.

Veya canavar dediğimiz yırtıcılar, çoğu zaman besin bulamayıp aç gezmelerine rağmen, başka hayvanları ana, yavru ayırımı yapmadan, büyük küçük ayırt etmeden yemelerine rağmen, istisnai bazı canavarlaşmış hayvanların dışında kendi yavrularını yiyerek beslenen varmı?

Her yıl yaşadıkları sıcak, soğuk, kar, yağmur benzeri meteorolojik olaylar karşısında en ufak bir tedbir düşünebilmişlermi? .

Neden acaba! ..

Fark ve sebep, kafamızda taşıdığımız beynimiz ise! ..

Sanıyorum birçoğunun beyinleri bizimkinden daha büyük, bazılarının ise bizim beynsilerimizin bedenini bile tartacak hacim ve ağırlığa sahip olmasına rağmen. (Balina, Fil, gergedan Vs. gibi)

Misal olarak ilk aklıma gelen BAL ARISINA dikkat edelim.

Yirmi birinci YY. bilgi birikimi, teknik imkânları ile hala terkiğini bile tam olarak tespit edemediğimiz BESLEYİCİ TAŞLI BALI, GENETİK KODLARININ DIŞINDA HİÇ BİR YARDIM VE EĞİTİM ALMAMASINA RAĞMEN YARATILMIŞ OLDUĞU GÜNDEN BERİ YAPIYOR.

Geçen bunca uzun zamana rağmen YİNE SADECE BAL VEYA POLEN YAPABİLİYOR. Üretimini ne markasını ne modelini değiştirmemiş.

İnek sütün,
Tavuk yumurtanın,
Gözsüz bir kurtçuk olan ipek böceği, ipeğinin,
Yılan, akrep, çıyan zehirlerinin,
hakeza, hiç birisi ürettiği şeyin ne model ne de markasını değiştirmede ve değiştirme ihtiyacı his etmedi.

Neden acaba! ...

İnsanın dışında hiçbirisi,
Ne evrildiler, ne çevrildiler,
Ne de FITRATININ DIŞINA ÇIKIP,
CİNSİNİ, TÜRÜNÜ ASLINI İNİKAR EDİP,
BAŞKA CİNS VE TÜRLER ÖNÜNDE UTUNÇLA DEVRİLMEDİLER! ..

Bal ustası, ARI,
Arı olarak yaratıldı.
Arı olarak DİMDİK AYAKTA DURUYOR.
Ve sanıyorum ARI OLARAK YARATILDIĞINDAN DA BİR ŞİKÂYETİ YOK.

Evrimcilerin evrimdeki inatlı ısrarlarının atlında, bilimsel bir gerçeği ıspatlayarak insanlığa bilim adına bir şey kazandırma iyi niyeti olmadığı her hallerinden belli.

Maksatları üzüm yemek değil.

İnançlı ve insan olarak yaşamın yüklediği sorumluluklardan kurtulmak için, inkâr ile kaçmaya çalışma çabasının hainane planı vardır.

Yoksa kaşabalıkları ilgilendirmeyen BİR TEORİ,
İNSANLIĞI BUKADAR MEŞGUL EDİP SINIFSA BİR AYRIŞTIRMA SOSYAL BİR ÇATIŞMA SEBEBİ OLABİLİRMİYDİ?

Bu iddianın arkasında, Beni İsrail'in arz-ı mevud ve sair bazı akli evvellerin üstün ırk oldukları ütopyalarının hayata geçirme zeminini hazırlama art niyetinin organize izleri perdeli de olsa kendisini göstermektedir.

Bu işin ayağa düşüp BİLİMSEL OLAMAKTAN ÇIKIP SİYASİ BİR MALZEMEYE DÖNÜŞMESİNİN BAŞKA ADI YOKTUR VE OLAMAZ.

Amma inanmanın insana yüklemiş olduğu,
sivrisinek ısırması nevinden, İman, İbadet, Ahlaki Adalet gibi kurallara riayet ederek güvenli ve düzenli bir hayatı yaşamının ağırlık, zorluk ve nefsanî rahatsızlığından kurtulmak için,

inkâr ile kendilerini KOBRALARIN, PİTONLARIN, ENGEREKLERİN AKREPLERİN KUYUSUNA ATTIKLARININ FARKINDA DEĞİLLER.

Yine soruyorum.

Allah'a ve ahirete yani bütün ruhların muhtaç olduğu ve şiddetle arzu edip istedikleri ebedi hayata inanmadan;

SONU DARAMATİK BİR SIFIR OLAN HAYATI, NİHAYETİNE KADAR,

KADAVRA OLUNCAYA DEK, İNATLA SÜRDÜRMEİN AKIL İLE MANTIK İLE İZAH İMKÂNI VARMİ?

SONUNDA ÖLECEKSENİZ VE YOK OLACKSANIZ! ..
BİR ÖMÜR YOK OLMAK İÇİN YAŞAMIN ZORLUKLARINA İNATLA DİRENMEİN ESPİRİSİ NEDİR?

Evet,
Sönmüş ateşin geriye kalan külünden,
Hayata kaynak vazifesi görecektir su ve toprağı,

Çamurdan
Tek hücreli canlıları,
Onlardan tüm organizmaları! ..

Bir hücreden Mükemmel İnsanı yaratan yaratıcıyı inkâr etmek istek ve eğilimi içinde olanlar, ÖNCE KENDİLERİNİN MÜKEMMEL VARLIKLARINI inkâr etmeli.

Veya varlıklarına MANTIKLI BİR DELİL TEŞKİL EDECEK her şeyi bilen, her şeyi gören, her şeye gücü yeten, ilim ve kudretinin yanında hücre ve atomların, galaksi ve nebülözlerin bir olduğu BİR İLAH, BİR YARATICI BULMALARI GEREKİR.

Yoksa yaşamının devamı adına,
Tüm yaratıkların varlık ve hizmetlerine muhtaç olan,
aciz ve fakir bir mahlûkun, KAİNAT SARAYINDA SULTAN GİBİ YAŞAMASININ
AKIL İLE MANTIK İLE İZAH EDİLEBİLİR BİR TARAFI YOKTUR.

Necdet Erem

Yazı 096 Kuranda Mucize Varmı? ..

Mucize:

Allah'ın dinini teyit,
İnanan Mü-minlere kuve-i maneviye,
İnkarcı Müşrikleri ikna ve ilzam adına,
Aklın, idrak ve izahından aciz kaldığı,
Taklit imkanı olmayan İlahi İhsanların adıdır.

Delili;

Muhataplarından muhalif olanların,
İman etmese de insafli davrananların tasdiki ve inkâr edemeyip değerden düşürme politikası ile yaptıkları sihir, büyü gibi benzeri tarzlardaki itirazlarıdır.

Kur-ana inanıyorlarmış gibi! ..

Kur-anda Peygamber Efendimizin mucize göstermediğini,
bundan dolayı O'na mucize verilmediğini iddia edenlere yazılmış bir makaledir.

Yalnız Allah'a Peygambere, Kur-ana inanmayanlar bu yazının muhatabı değildir,
Okuyup değerli zamanlarını boşuna harcamasınlar.

Okuma zahmetine katlanır iseler istifadesiz de kalmayacakları kanaatindeyim.

Hadis kitaplarında ravileri ile nakledilmiş yüzlerce mucizeyi bir tarafa bırakacak olsak bile;
İsra (17/1) (gece yürüyüşü) ve Kamer (54/1) (Ayın yarıldığı) surelerinde zikredilmiş olması İslam Peygamberi Hz. Muhammed'e Allah tarafından ihsan edilmiş iki büyük mucizedir.

Bu iki ayeti kerimede de mucize kelimesi geçmemesinin birinci sebebi Kur-anda mucize kelimesinin yerine çoğunlukla ayetlerimiz kelimesinin kullanılışıdır.

İşte İsra sure-i celilesinin ilk ayeti

1 - Kulu Muhammedi geceleyin, Mescid-i Haramdan kendisine bazı âyetlerimizi (mucizelerimizi) göstermek için, etrafını mübarek kıldığımız Mescid-i Aksâya götüren Allah, her türlü noksan sıfatlardan münezzehtir. Şüphesiz ki her şeyi hakkıyla işiten, hakkıyla gören Odur.

Bu gidiş başlı başına bir mucizedir ve muhatabı da Hz. Muhammet Asv. dır.

Gece vakti Mekke'den Kudüs'e gidiş, geliş ve gördüklerini anlatması,
Peygamber'in mucizeye muhatap oluşunu gösteren Kur-an delilidir.

Gidiş sebep ve hikmetleri Kuranda anlatılmasa bile Peygamber sözü olan hadislerde detayları ile anlatılmıştır.

Miraç eşnasında gördükleri ve yaşadıkları Kur-anda anlatılmıyor diye! ..

BU GİDİŞ ESNASINDA VE SÜRESİ İÇİNDE HİÇBİR ŞEY YAŞANMADIMI? OLMADIMI? BU HARİKA HAL İÇİNDE BENZERİ HARİKALARIN ÖLMADIGINI İDDİA ETMEK SADECE UCUZ BİR İTİRAZDAN BAŞKA BİR ŞEY DEĞİLDİR.

SADECE KEYFİ ANLAMSIZ VE AMAÇSIZ BİR GİDİŞTİ DEMENİNDE KABUL DEĞİL, HİÇBİR AKIL SAHİBİ TARAFINDAN DÜŞÜNÜLEBİLECEK BİR TARAFI OLAMAZ.

İDDİASININ İSE ART NİYET İLE DÜŞMANCA VE MÜNAFIKANE BİR DAVRANIŞTAN BAŞKA ADI OLAMAZ.

BÖYLELERİNİN KUR-ANDAN DELİL İSTEMELERİ DEĞİL, KUR-ANIN ADINI BİLE O KİRLİ VE YALANCI AGIZLARINA ALMAYA HAKLARI YOKTUR.

Allah mülkünün hem maliki hem melikidir.
Yani Hem sahibi hem hâkimidir.
En küçüğünden en büyüğüne bütün hareketleri yaratan Allah'tır.

Mucize dediğimiz şey sadece Peygamberlerde tezahür eden harika haller değildir.

Allah'ın yarattığı her şey mucizedir.
Görüp yaşayarak kanıksayarak, alıştığımızdan dolayı anlaşılmiş gibi gördüğümüz şeylerin harika halleri ülfet ve ünsiyet yolu ile sanki tabii bir hal almıştır.

Kâinatta makro ve mikro ölçekteki şaşmaz düzen her şeyin Allah'ın tasarrufunda olduğunu aklın nazarına göstermektedir.

Mucizeleri uzakta aramaya gerek yok.
Kendi yaşantımızdaki her davranışımızı hakikat nazarı ile incelediğimizde harika birer mucize olduklarını görebiliriz.

Devamlılığı ve her tarafta mebzuliyet ile görünme ve görülmeleri onların adiyattan olduklarını düşünmemize sebep oluyor.

Görmemiz, konuşmamız, solunumumuz, sindirimimiz, düşünmemiz gibi tabii hallerimizdeki harikalar Allah'ın ayetleri olan mucizelerden değilmi?

Hayvanatın yaşamlarındaki harika haller mucize değilmi?

Kamer sure-i celilesindeki "VEN ŞAKKAL KAMER" ay ayrıldı.
Ayeti keyfi bir hadise değildir! ..

Durduk yerde Allah tarafından zikredildiğini düşünmek sadece DÜŞÜNCESİZLİKTİR.

Ayetlerin esbabı nüzul denilen iniş sebepleri vardır.
Onlar dikkate alınmadan gerçek manalarını anlamak mümkün değildir.

Cümleyi öğelerine ayırırken, yüklemine kim, kime, ne zaman, nerede, neden gibi sorular sorulup sebepler bilindikten sonra sonuca varılır.

Ayin yarılması bildiren ayeti kerimenin ESBAB-I NÜZULU! ..
Mekke müşriklerinin arzi mucizeler ile tatmin olmayıp semadan mucize talebi üzerine gerçekleşmiş olan kamerin yarılma hadisedir.

MUCİZENİN gerçekleşmesi sonucu OLAYIN MUHATABI VE ŞAHİDİ OLAN MÜŞRİKLERİN BİR KISMI, MUHAMMED'İN SİHİRİ GÖKLERE BİLE ULAŞTI GİBİ inkar değil ancak itirazlara sebebiyet vermiştir.

Yoksa Allah,

keyif için durduk yerde ayı bölmediği gibi,
AYIN DA KENDİ KENDİNE durduk yerde bölünmüş olmasını düşünmek mantıklı
olabilir mi?

Astronomik bir hadise olarak bölünmüş olsa;
O zaman AYET OLARAK KUR-ANDA ne işi var?

Astronomik bir hadis ise gelişen teknoloji tarafından tespit edilmeli değil mi?

Siz adına ister mucize deyin ister başka bir şey.

Mesele Ayın bölündüğü veya yarıldığı ise, delilide Kur-ân ise,
Mucize için kur-andan delil isteyenlere AY KADAR BÜYÜK BİR DELİL yetmez mi? .

Tabi Kur-andan referans isteyen dosta.
İsra suresi 17/1. Kamer suresi 54/1.

Miraç hadisesi;
İnanan inanır, inanmayan inanmaz.

İnananlar için harika bir hal değil mi?
Harika hallerin adı mucize değil mi?

Birileri başka bir isim de verebilir..
O da onların bileceği bir şey.

Amma İslam literatüründe Peygamberlerden sudur eden harika hallere mucize,
Evliyalardan tezahür edene keramet, Salihlerde hâsıl olana sunuhat, Sadık ve
muttakilerde görünene tuluat, Zeki insanlara verilene de ilhamat denir.

İnsan fizik âleminde yaşasa da, cesedi fizik kurallarına tabi olsa da, ruh ve ruhsal
yetenekleri fizik kurallarının dar kalıpları içine sığacak kadar basit bir mahlûk değildir.

İnsan sadece beş duyudan ibaret olmadığı gibi, beş duyunun kullanımı ve kapasitesi de
herkes için aynı değildir.

İnsanlar letaif-i aşere denilen on duyu ile donatılmış olup;
vasat kullanım alanı olan fiziki yaşamda kullanılmak üzere herkese beş duyu his ettirilip
işlev yolu açık bırakılmıştır, yeteneklerini geliştirenler ya beş duyularının kapasitesini
artırmış veya fitratında gizli olan diğer duyuların devreye girmesini sağlamıştır.

Tabi ki hepsi de yaratıcının ihsan ve ikramları olarak.

Çünkü çok yazdığımızdan dolayı kabak tadı vermesine rağmen insan ile hayvan
mukayesesinde, hayvanların dünya misafir hanesinde, insandan önce yaratılmış olması
ve halen insandan daha donanımlı olarak hayata bir adım önden merhaba demesine
rağmen! .

(köpeğin burnu, karıncanın lamisesi, yılanın zehri, hepsinin yüzme bilmesi, dünyadaki
zarar ve menfaatlerini kimseden ders almadan bilmeleri vs. gibi tabi bunlara KALITIM
deyip geçeceklerini tahmin edebiliyorum)

Hiçbir buluş ve icada imza atamayıp yaratıldıkları günün doğallığı ve duelliği içinde hayatlarını sürdürmeleri (özel ilgi ve uzun eğitimler ile münferiden basit şeyler yaptırılan bazı hayvanlar hariç. Sirklerde olduğu gibi.)
İnsanın farkını ve bu farkın yüklemiş olduğu sorumluluğu ortaya koymaktadır.

Bu bağlamda yukarıda bahsettiğim yetenekler hakkında aklınıza gelecek olan itirazın izalesi için (kabul edeceğiniz beklememekle beraber.) bir örnek sunmak istiyorum.

Genel olarak insanlara her mesleği icra edebilecek bir yetenek verilmiştir.
O alanda ihtisas yapan emek veren işin erbabına usta diyoruz.

Mesela herkes eline bir tornavida aldığı anda, bir vida sıkmayı veya açmayı bilir amma bu işi meslek haline getiren bu konuda uzman olup farkını dikkat ve ihtiyaç ehline gösterir.

Yine herkes yumruğunu sıktımı bir yumruk atabilir, amma bu işi bir eğitim sonucu meslek haline getirenlere Boksör denir vs.

Bu misal her alanda net görüldüğünden dolayı misali artırmanın gereği yok.
Anlayana sivrisinek saz ANLAMAYANA DAVUL ZURNA AZ.

İşte mesleki yetenekler gibi insan ruhunun manevi kabiliyetleri de vardır.
Ve her şeyin tanınması adına muhalifi ile çifter, çifter yaratıldığından, İnsanın imtihanı vesilesi ile bu yeteneklerin doğru ve yanlış kullanıma açık oluşundan dolayı termometrenin sıfırın altı ve üstü olduğu gibi, bu yeteneklerinde kullanım alanı açısından müspet ve menfisi vardır.

Müspetlerinin adına muhatabına göre;
Mucize, keramet, sunuhat, tuluat, ilhamat denildiği gibi.
Eksilerinin adı ise;
Sihir, büyü, fal, yoga, tora, remil, kehanet, istidraç, illüzyon Vs.

Allah en basit kullarına bile böyle yetenekler verir fiziği aşkın hediyeler ihsan ederde Habibim dediği, alemlere rahmet olarak gönderdiği son Peygamberine Mucizeler vermezmi?

Hele Mekke müşrikleri gibi, ebu cehiller, muğireler, utbeler, şeybeler, ebu lehebler ve emsalleri gibi muannid münkir muarız ve muhalifleri de varsa.

Birde bin dört yüz küsur seneden sonra,
onların davasının dava vekili torunları sorgulayıcılar olacaksa! ..

Kur'anı delil göstererek Hz. Muhammed'e mucize verilmemiştir diyen zavallılara.
En azından TELEVİZYONLARDAYLA HAYRET VE HAYRANLIK İLE SEYRETTİKLERİ
İLLÜZYONİSTLER BİLE EDEP YAHU, EY EDEPSİZLER DEYİP O UTANMAYAN YÜZLERİNE
TÜKÜRMEZLERMİ? .
(bir göz yanıltması ve yanıltması olmasına rağmen.)

Necdet Erem

Yazı 097 Siz Din Adamımsınız?

Netten Sosyal Paylaşım sitelerinde Yazmış olduğum dini, felsefi içerikli yazılarımdan rahatsız olan bir Dostun bana yönelttiği sorular ve O Dosta cevap olarak yazılmış bir yazıdır.

Selamun aleykum ve rehmetullahi ve berekatuhu ebeden daimen.
Biismisubhanehu, ve inmin şeyin illa yusebbihu bihemdihi.

Değerli Kardeşim.
Yazılarımda bir Müslüman'ı değil,
Hiçbir insanı rahatsız edecek bir taraf göremiyorum.

Yazılarım dayatma değil düşündürücü özelliğe sahip olduğundan kırıcı olabileceğini sanmıyorum.

Yaşamı sonucu itibariyle düşünüp, sorgulayıp ANLAMLI, AMAÇLI YAŞAYARAK HAYAT MÜCADELESİNİ AMANSIZ HALE GETİRMEMELERİNİ TAVSİYE EDİYORUM.

Maksadınızın ne olduğunu bilmiyorum.
Amma sorduğunuz sorulara cevap vermeyi bir vazife bilerek aklımın erdiği, bilgimin yettiği kadar cevaplamaya çalışacağım.

S.
Siz din adamımsınız?

İslam'da Din adamı diye bir sınıf yoktur.
Ruhbanlık yoktur.

Dindar vardır, din âlimi vardır.
Ben ne din adamı, nede din âlimi değilim.

HER MÜSLÜMANIN OLMASI LAZIM GELDİĞİ KADAR Dinini yaşamakla mükellef, yaşanma zeminlerini kurmak, kollamak, korumak ve yaymakla mükellef bir Müslüman'ım.

Veya olmaya çalışan bir dindarım.

Dinin adamı olmaz.
Herkes dininden, dinini öğrenmekten, yaşamaktan, korumaktan, kollamaktan, tanıtmaktan mesul ve mükelleftir.

Dinini ÖĞRENMEYİ VE ÖĞRETMEYİ KORUMAYI VE KOLLAMAYI DİN ADAMI DEDİĞİNİZ MAAŞLI MEMURLARA bırakırsanız DİNSİZ KALIRSINIZ.

DİN VEKÂLET İLE İŞLEYEN BİR KURUM DEĞİLDİR.

Her inananın dini ne olur ise olsun,
Dinini korumak, kollamak, yaymak gibi,
ADINA TEBLİĞ VE İRŞAD DENİLEN VAZİFESİ VARDIR.

Her inanan inandığı dinin temsilcisi,
İman ettiği peygamberin DAVA VEKİLİDİR.

Peygamberlerde beşerdir.
İrtihal ederler amma dinler bakidir.
ÜMMETLERİNİN ŞUUR, BASİRET, AZİM VE GAYRETİ İLE İLELEBET YAŞAR.

S.
Siz Diyanet işleri tarafından görevli bir misyonermisiniz?

İslam dininde misyonerlik gibi bir statü yoktur.
Mücahitlik, mürebbilik, muallimlik, mürşitlik gibi bir statüler olabilir.
(Her türlü irşat ve tebliğ şartlarını içerir.)

İster İslam dini isterse başka dinler, sosyal ve siyasal dünya görüşleri "RESMİ KURUMLARIN MAAŞLI MEMURLARININ " himmetine bırakılacak kadar basit ve değersiz değildir.

İnsanız elbette bir birimize doğru bildiğimizi saygı kuralları içinde tebliğ etmek zorundayız.

Aynı gemide seyahat ediyoruz.

Onu ve ondaki yaşam koşullarını koruma adına, doğruları doğru bir dil ile anlatmalıyız.

Bakınız hayatı anlamsızlaştıran,
Dünyayı besir kampına dönüştürüp,
İnsanı idam emri verilip infaz gününü bekleyen bir mahkûm konumuna getiren
İNKÂRCILAR bile insanlığı inkârcı olmaya HAYATI ANLAMSIZ VE AMAÇSIZLAŞTIRMAYA davette hummalı bir çalışma içinde iken;

Bir Müslüman'a dinine hizmet etme! ..

Her şeyi yaratan Allah'ın varlığına şahadet eden kainat kitabının kudret ayetlerini nazarı dikkate verme! ..

Kur-anın hakkaniyetini, Resulün mükemmelliğini anlatma! ..

Dini değerleri hayata geçirmede en etkili bir yol olan ölümü hatırlatma! ..

Demek! ..

Bunları bir Müslüman'dan istemek,

Dinsizlik ve dinsizler adına,

Dinini tek et ve korumasız bırak demekle aynı manaya geldiğinin acaba farkındamısınız?

S.
Allah ve Resulüne kimin daha yakınlığı hakkındaki sualinize,

- Onu ancak Âlemlerin Rabbi olan Allah bilir.

Amma Allaha yakınlaşma yolları vardır.
Bunların başında gelen de Cihad'ı fisebilillahtır.

Allah'ı bilmek, sevmek, korkmak
Allah'ın dinini yaşamakla beraber,

Zaman ve şartlara göre, gücü ile ilmi ile parası vs. ile İHLAS VE SAMİMİYET İÇİNDE yayma gayreti içinde olmaktadır.

“YEKULLULLAHU LİDDÜNYA UHDİ MİMEN HADEMENİ” Hadisi şerifi ile
“ ALLAH DÜNYAYA HİTABEN, DİNİME HİZMET EDENE HİZMET ET” diye buyurur.

Kulun Allah’a yakınlık derecesini ancak Allah bilir.
Amma Allah’a inanan ve O’na kulluğu kâinata sultanlığa değiştirmeyen,
Her Müslüman,

Allaha yaklaşmak ve onun rızasını kazanmak için son nefesine kadar Allah’ın dinine Allah’ın istediği gibi hizmet etme gayreti, aşk ve heyecanı içinde olur.

S.

- Neden İnsanlara ölümü hatırlattığıma gelince,

Hayatın tek hakikati var oda ÖLÜMDÜR.

Allah Kitabında, Allah’ın Resulü de birçok hadislerinde Ölümü hatırlatıp bize de hatırlatmamız gerektiğinin altını çizmektedir.

“EKSİRÜ ZİKRA HADİMÜLLEZZAT.”

Hadis bil mana:

Sizi imandan ibadetten, ahlak ve adaletten uzaklaştıran gafletten uyandıracak ÖLÜMÜ ÇOK ZİKREDİNİZ.

İmanın esasını teşkil eden AMENTUBİLLAHİ VEBİL YEVMİL AHİR inancıdır.

Allaha ve ahitere inanmadan,
herhangi bir dini benimsemenin bir manası olmadığı gibi;
İnançsız yaşamının da hiçbir anlamı yoktur.

Çünkü inanç hayata anlam kazandırıp yok olmak için bir ömür sürünmenin manasızlığını gösterip hayatı iman ile anlamlandırır.

İnandığı halde dünyanın gaflet verici meşguliyetleri ile ebedi hayatını ihmal edip kendisini cehenneme götüren şeylerden kurtulma gayreti ve hassasiyetini kaybetmiş olan kardeşlerimize de ÖLÜMÜ hatırlatıp kendilerine gelmelerini sağlamak her mü-minin hem dinine karşı bir birilerine karşı kardeşlik ve mü-minlik vazifesidir.

Bu konuda ÖZELLİKLE EMRİ BİLMARUF VE NEHYİ ANİLMUNKER vazifesine ait Ayet ve hadisler diğer konularla mukayese edilemeyecek kadar çoktur.

Çünkü İslam’ın yaşanma imkânı;
Müslüman’ın EMRİ BİLMARUF NEHYİ ANİL MÜNKER VAZİFESİNİ YAPMADAKİ GAYRET VE HASSASİYETİNE BAĞLIDIR.

DİNİNE SAHİP ÇIKMAYANIN, HİZMET ETMEYENİN,
DİNİ’de DİNDARLIĞIDA TARTIŞILIR.

İnsanlık tarihinde doğru veya yanlış hiçbir sistem ve hiç bir nizam büyük kitleler

tarafından kendiliğinden kabul edilmemiştir.

Her hangi bir nizam ve ideolojinin kabul edilmesi için mutlaka o nizam ve ideolojinin davetçilerinin bulunması gerekir.

Bütün sosyal ve siyasal hareketlerde olduğu gibi Dinler için de bu genel kaide geçerlidir.

İşte aşağıya Emri bilmaruf nehyi anil münker – İrşat ve tebliğ ile ilgili birkaç ayet ve Hadisi şerifi yazıyorum.

İnşallah bana da sana da faydası olur.

Sizden, insanları hayra çağıran,
İyiliği emredip kötülükten alıkoyan bir topluluk olsun
(Ali İmrân, 3/104) buyrulur.

40. Biz, onlara vâdettiğimizin (azabın) bir kısmını sana göstersek de veya (ondan önce) seni öldürürsek de sana ancak (Allahın emirlerini) tebliğ etmek düşer. Hesap yalnız bize aittir. Bize aittir. 13 - RAD/40,

Günah işleyenlerin bulunduğu bir toplumda önlemeye gücü yeten kimseler olduğu halde bunu engellemezlerse, Allah cc., kendi nezdinden onların hepsini kapsayan bir azabın gelmesi pek yakındır
(Ebû Dâvud, Melâhim 17: İbn Mâce, Fiten, 20; Ahmed b. Hanbel, Müsned, IV, 361, 363, 364, 366):

İnsanları irşatta bulunmak, onların dünya ve ahirette saadet ve selametleri için çalışmak demektir.

Bu nedenle insanları iman ve ibadet, ahlak ve adalet adına irşâd önemli bir görevdir. Bu görevi toplumda fert ve cemaatlerin üstlenmemesi, toplumun hepsinin sorumluluğuna sebep olur.

Şunu yeminle söylüyorum ki;
siz ya iyiliği emreder,
kötülükten sakındırmaya çalışırsınız;
aksi halde Allah size içinizdeki en kötülerinizi size musallat eder.
Sonra hayırlılarınız dua eder,
fakat duaları kabul olunmaz.

(Ebu Dâvûd, Melâhim, 17; Tirmizî, Fiten, 9; Ahmed b. Hanbel, V, 388, 390, 391) .

Allah Resulune, insanların en hayırlısının kim olduğu sorulunca, şöyle cevap vermiştir:
İnsanların en hayırlısı en çok okuyanı,
en muttaki olanı,
iyiliği en çok emredenini,
kötülükten en fazla sakındırmaya çalışanı ve en çok sıla-ı rahim yapanıdır
(Ahmed b. Hanbel, Müsned, VI, 432) .

Hz. Peygamber, Veda haccı hutbesinde,
Dinî emir ve yasakların, bilgilerin nesilden nesle, aktarılması ve irşat faaliyetinin sürdürülmesi için ümmetine görev yüklemiştir.

Bu da tebliğ görevidir.

Sizden hazır olanlar, burada bulunmayanlara sözlerimi ulaştırınlar.
Umulur ki, bunları burada bulunmayanlar, bulunanlardan daha iyi anlar ve korur
(Ahmed b. Hanbel, V, 41) .

Son olarak Yine Allah'ın kitabı Kura-nı Kerimden bir ayet ile yetineceğim.

Siz insanların faydası için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz.

İyiliği emreder, kötülükten vazgeçirmeye çalışırsınız.

. (Âlu İmrân, 3/110) buyrulur.

Onu en hayırlı yapan; iyiliği emretme, kötülükten sakındırmaya çalışma, başka bir deyimle irşat görevini ifa etme özelliğidir.

S.

- İnsanların akılları yok mu siz neden müdahale ediyorsunuz?

Eğer akli inanmaya kâfi gelseydi.

Allah Resul ve Kitap göndermezdi.

Sonra akıl sahibi olduğu halde akli hayrette bırakan davranışlar sergilemeyen insan mı var? ..

(bunu görmek için insanların genel davranışlarına bakmak yeterlidir sanırım.)

S.

Dine hizmet görev ve yetkisini kimden alıyorsunuz?

- Dinim adına görev YETKİSİNİ KİMSEDEN ALMAMA GEREK YOK ZATEN BU VAZİFE
BANADA DİNİN ŞAHİBİ OLAN Allah tarafından,
Her Müslüman'a emredildiği gibi BANA DA EMRETMİŞTİR.

Bu bir yetki değil,

YERİNE GETİRİLMESİ GEREKEN EMİRDİR.

Dini İrşat ve tebliğin yeri zamanı yoktur.

Din Allahın dini olup yeryüzünden fitne kalkıncaya kadar Müslüman'a cihat farzdır.

Bakara 193 - Enfal - 39

İşte Sultanuşşuara.

Rahmetullahi aleyh.

Necip Fazıl KISAKÜREK.

Durun kalabalıklar, bu cadde çıkmaz sokak!

Haykırsam, kollarımı makas gibi açarak:

Durun, durun, bir dünya iniyor tepemizden,

Çatırdılar geliyor karanlık kubbemizden,

Çekiyor tebeşirle yekûn hattını âfet;

Âlevler içinde ev, üst katında ziyafet!/.. DER.

Viçdan muhasebesi ile VİCDANİ SORUMLULUĞUN DA BİR BİRİNDEN AYRI OLDUĞUNUN
DÜŞÜNÜLMESİ dileklerimle.

EVET, İRŞAT VE TEBLİĞİ TERK EDEN
DİNİNE VE DİNİ HAYATINA KAST EDER.

Şimdi sonuç olarak,

Değerli Kardeşim.
Eğer Allah ve Resulünden,
Kitap ve hesap tan ve onları ihsas ve ihtar eden sorumluluklarımızı his ettiren
yazılarımdan SIKILYOR İSENİZ benim yazılarımı okumazsınız hepsi bukadar.

Subhaneke la ilme lena illa ma allemtena inneke entel alimul hakim ve ahiruddavahum
enilhamdulillahi rabbil alemin.

Elbaki huvel baki.

Necdet Erem

Yazı 098 Biyolog Dawkins'e.

Milliyet Gazetesinde neşrolunup Haber internet gazetesinden yedide okuduğum,

Oxford Üniversitesi Biyologlarından Popüler ATEİST Richard Dawkins'in Anglikan Kilisesinin başı Başpiskopos Rowan Williams ile Ateizim üzerine yapmış olduğu tartışmaya cevaptır.

1- Sayın Dawkins'in anlayamadığı dünyanın bir hiçlikten var olduğu fikrinin güzelliğinin görülemeyişine karşı,
İlk olarak zerafetle dolu, nefes kesici ve güzel şeyler sadece dünya ile sınırlı olmadığınıda anlayabilmiş değil.

O hayran kaldığı dünya sonsuz güzellikler okyanusundan sadece bir damla olduğunu da anlayabilmiş olmasa gerek.

Sonra anlayamadığı ve anlayamayacağı bir şey daha var! .
Bütün bu güzelliklerden daha güzel GÜZELİ TANIYAN BİR AKIL,
GÜZELDEN ANLAYAN BİR GÖNÜL SAHİBİ OLAMAMAK.

Evet

"Anlayamadığım şey neden dünyanın bir hiçlikten var olduğu fikrinin güzelliğini göremiyorsunuz."

Bunça sanat ve sonsuz amaçlar içeren bu varlık âleminin HİÇTEN VAR OLDUĞUNU İDDİA EDEREK, HERŞEYİ HİÇLİĞE MAHKUM EDECEK KADAR SÜPER ZEKA OLMADIĞINIZDAN DOLAYI. HİÇ BİR ŞEY HİÇTEN VAR OLMADI MANASIZ VE MAKSATSIZ yaratılmadı diyoruz.

Dawkins beye sorulacak çok şey olmasına rağmen;
Sadece basit bir örnek ile yetinelim.

Sayın Dawkins Bey,
İnsana ait bilgi ve sanat izleri taşıyan hangi şeyi hiçten var olduğunu söyleyebilirmisiniz?
Söyleyip iddia eden birisi olsa kabul edermisiniz?

Misal olarak;

İki cam bir çerçeveden ibaret olan, sıradan bir gözlüğün,
hiçten, kendi kendine veya gözlük yapımında kullanılan tüm malzemelerin bir araya gelmesi sonucu
GÖZLÜĞÜN VÜCUT BULABİLECEĞİ İHTİMALİ VARMIDIR? .

Sanıyorum ki böyle bir iddiayı kabul edecek veya kabul edeni kabul edecek kadar mantık mahrumu bir kimse olduğunu kabul etmeyeceksiniz.

Çünkü gözlüğün günümüze kadar gelmiş bulunan optik ilim,
Gelişmiş olan teknolojisi gözlüğün HİÇTEN OLMAYACAĞINI GÖRME YETENEĞİNE SAHİP OLAN HERKESE İNKARI İMKANSIZ BİR NETLİKTE GÖSTERİYOR.

Oysa GÖZ İLE GÖZLÜK ARASINDA BİR MUKAYESE YAPILDIĞINDA GÖZÜN HİÇLİKTEN VAR OLDUĞUNU SÖYLEMEK sanıyorum akıl ve mantık ile pek uyuşmuyor olsa gerek.

Sonsuz varlık aleminde varlığından söz edilemeyecek kadar basit ve küçük olan bir gözün fonksiyonları ve bu fonksiyonların his ve duygu, algı ve motivasyon irtibatları

yoktan, hiçten, kendiliğinden oldu denebilirmi?

Biz Allah'a, ahirete inananlar sizin tabiriniz ile teistler şunu söylüyor ve iddia ediyoruz.

EN BAŞIT İŞLERİNİ BİR AMAÇ VE ANLAM DOĞRULTUSUNDA GERÇEKLEŞTİREN VE YAPTIĞI İŞİN ANLAM VE AMACINI BİLMİYENLERE TÜM KÜLTÜRLERDE DELİ DEMEMİZE RAĞMEN! ..
YOK OLACAĞINA İNANARAK BÜTÜN HAYATINI ANLAMSIZ VE AMAÇSIZ YAŞAYAN İNSANA NE DENİR BİLEMİYOR,

Sayın Dawkins Beye,
Tanrıya ve Ebedi bir hayata İnanmıyorsanız,
Hayatı geçmişte yaşamış olduğunuz zorluklarına,
gelecekte tehdit eden sıkıntılarına rağmen! ..
Niçin YAŞIYORSUNUZ? ..

Yaşamayı seviyor ve istiyor iseniz,
NEDEN EBEDİ BİR HAYATIN VARLIĞINA İNANMIYORSUNUZ? ..
Veya İNANMAK İSTEMİYORSUNUZ? ..
Diye sormadan edemiyor.

Aslında yaşamak zor.
Ölmek kolay ANLAMSIZ VE AMAÇSIZ YAŞAM,
AMANSIZ KORKULU BİR TAKİP ALTINDA VERİLEN BU MÜCADELE NİÇİN

Sonunda sadece yok ve hiç olmak için.

"Tanrı'nın bu süreçte bir ayakkabı çekeceği gibi öylesine fazladan bir rolü olduğundan bahsetmiyorum"

2- Evet, Tanrı Ayakkabı çekeceği yapmaz.
Amma

Değil ayakkabı çekeceği, uzayı fethedecek akılda, fikir, sanat, hayal, hafıza ilim ve marifet sahibi İNSAN YARATIR.
Dolaylı da olsa AYAK KABI ÇEKECEĞİNİ DE TANRI YAPAR VE YARATIR DİYENLER DE ASLA YANLIŞ BİR ŞEY SÖYLEMİŞ SAYILMAZLAR.

Dawkins'in 'şefkatli bir Tanrı varsa niye bu kadar acı var? "

3- Sayın Dawkins Bey Felsefe uzmanı olduğuna göre! ..
Zıtlar bir birinin vücudunu tarif eder veya doğurur kuralını da biliyor olsa gerek.
Acı olmasaydı tatlı, dertler ve sıkıntılar olmasaydı, huzur ve mutluluklar nasıl bilinecek nasıl yaşanacak YAŞAM NASIL ANLAM VE LEZZET KAZANACAKTI? ..

4- Sayın Dawkins Tanrının varlığı, yaratıklar ile olan münasebetleri, Ruh, ölüm ve sonrası, ebedi yaşamın varlığı delilleri
Akıl sahibi bir insan için gereği hakkında bilgi edinmek veya bu konudaki inkar felsefesine gerçekten inanıyor ve güveniyor ise ANGLIKAN KİLİSESİ BAŞ PİSKOPOSUNA DEĞİL! ..

Türkiye de çocuk yaştaki bir Kur-anın NUR TALABESİNE GELSİN SORULARINI SORSUN,SORULARINA MAKUL MUKNİ VE MANTIKLI CEVAPLAR ALSIN.

Kendisi de HİÇ OLMAK İÇİN BİR ÖMÜR SÜRÜNMEKTEN VAZGEÇSİN.
AYNI ZAMANDA ANLAMSIZ VE AMAÇSIZ YAŞAMANIN SIKINTILARINDAN KURTULSUN.

Necdet Erem

Yazı 099 İnanđımız Kadar Varız.

İNANDIĞIMIZ KADAR VARIZ.
İNANDIGIMIZ KADAR İNSANIZ! ..

Milliyet Gazetesinde neşredilip,
Haber yedide internet gazetesinde yayınlanan,
Oxford Üniversitesi Biyologlarından Popüler ATEİST Richard Dawkins'in Anglikan Kilisesinin başı Başpiskoposu Rowan Williams ile Ateizm üzerine yapmış olduğu tartışmaya cevaptır.

Dawkins

"Anlayamadığım şey neden dünyanın bir hiçlikten var olduğu fikrinin güzelliğini göremiyorsunuz. Bu zerafet dolu, nefes kesici ve güzel bir şey. Neden böyle bir şeyi Tanrı gibi karmaşık bir şeyle alt üst ediyorsunuz? " sorusuna cevaben! ..

Evet

Bunça sanat ve sonsuz maksatlar içeren bu varlık âleminin HİÇTEN VAR OLDUĞUNU İDDİA EDEREK,
HERŞEYİ AMAÇ OLARAK HIÇLIĞE, SONUÇ OLARAK YOKLUĞA MAHKÛM EDECEK KADAR SÛPER ZEKÂ OLMADIĞINIZDAN DOLAYI TANRIYI İŞE KARIŐTIRIYORUZ.

Allah her şeyi sanatlı, anlamlı ve amaçlı yarattı diyor,
Bu nefes keşen güzellikleri GÜZELLER GÜZELİ BİR YARATIÇIYA İSNAT EDİP TESADÛF OYUNCAKLIĞINDAN, KENDİ KENDİNE OLDU BAŞI BOŞLUĞU VE BAŞI BOZUKLUĞUNDAN KURTARIYORUZ..

ÇÛNKÛ AKLIMIZ VE MANTIĞIMIZ BİZE
HİÇ BİR ŞEYİN HİÇTEN MANASIZ VE MAKSATSIZ var olamayacağını söylüyor.

Biz Akıl ve Mantık sahibi (deli olmayan) hiç bir insanın,
ANLAMSIZ VE AMAÇSIZ hiç bir iş yapmadığını görmemize rağmen,
MAALESEF İNANMAĞIĞINI İDDİA EDEN ATEİSTLERİN TÛM HAYATLARINI BÛTÛN ZORLUKLARINA RAĞMEN ANLAMSIZ VE AMAÇSIZ YAŞADIKLARINI GÛRMENİN ÜZÛNTÛSÜNÛ YAŞIYORUZ..

EBEDİ HAYAT YOK İSE! ..
ÖLÛMÛN AMANSIZ TAKİBİNDEN,
HAYATIN ZORLUKLARINI YAŞAMAK İÇİN..
KAŐMANIN ANLAMSIZ OLDUĞUNU SÛYLÛYORUZ.

Onun için bütün güzellikler,
inanınca bir anlam ifade eder diyoruz.

Bu zerafet dolu,
nefes kesici güzelliklerin
İNKARIN ÇİRKİN bataklığında hiç olmasına gönlümüz razı olmuyor.
Aklımız böyle saçma bir düşünceyi ASLA KABUL ETMİYOR..
Onun için inanıyoruz.

İnanđımız kadar varız.
İnanđımız kadar İNSANIZ diyoruz.

Zaten Allah'a ve Ahirete inanmayanlar,
İNSAN OLDUKLARINA DA İNANMIYORLAR YA..

Bir yönü ile çok doğru.
Akıl ve mantık sahibi olmasına rağmen,
Yok olup, HİÇ olacağına inanan bir varlığın,
neden inanmadığından önce, NİÇİN VE NASIL YAŞADIĞI SORULMASI
VE SORGULANMASI gerektiğine inanıyor ve

Sayın Richard Dawkins'in bey
YOK OLACAKSAN HAYATI BUNCA ZORLUKLARINA,

HASTALIKLARLA DOLU İHTİYARLIK OLAN SEVİMSİZ SONUÑA
VE YOK OLACAGINA İNANDIĞIN KORKUNÇ SONUCUNA RAĞMEN
NEDEN VE NASIL HANGİ ANLAM VE NE AMAÇLA YAŞIYORSUN?
Diye soruyor ve bu sorular karşısında vereceğin MAKÛL VE MANTIKLI cevabını da
merakla bekliyoruz.

Necdet Erem

Yazı 100 İnsanlığa Mektup Var! ...

Ateizm,
Allah ve ahireti inkar temeline dayanmaz mı?
Allah ve ahiretsiz yaşam YOKLUK manasına gelmez mi?

Gençlikte sıkıntı ve zorlukları,
yaşlılıkta hastalık, yetersizlik ve sevimsizlikleri için YOK OLUNACAK BİR HAYAT
YAŞANMAYA DEĞER Mİ? .

Sadece yaşlanmak ve yine sonunda ölüp YOK OLMAK İÇİN BUNCA SIKINTILARA
UMARASIZ VE UMUTSUZ BİR ŞEKİLDE KATLANMANIN MANTIGI, KATLANANIN DA AKLI
VARMİ DİYE SORSAK yanlış bir şey yapmış olur muyuz?

Bizim de sorduğumuz bu! ..
Sorgulamaya sunduğumuz bu! ..

Beyler! ..
EN BASİT İŞLERİMİZİ BİLE ANLAMLI VE MAÇLI YAPMAYI AKLIN GEREĞİ SAYARIZ! ..
NEDEN HAYATIMIZA SONUCU İTİBARİ İLE BİR ANLAM VE AMAÇ YÜKLEMİYİZ DİYE
SORUYORUZ! ...

Bu konuda hiçbir şahsı da hedef almış değiliz.
Bu sorum BENDE içine dahil olmak üzere,
bütün insanlığı kapsıyor.

İmkanım olsa;
BÜTÜN DÜNYAYA BAĞIRA, BAĞIRA BU SORUYU SORUP İNSANLARIN YAŞAMI SONUCU
İTİBARIYLA SORGULAMASINI HAYKIRACAGIM.

Benim kanaatin o dur ki! ..
Bu gün İNSANLIĞIN YÜZDE DOKSAN DOKUZ NOKTA,
DOKSAN DOKUZU,
NİÇİN YAŞADIĞININ FARKINDA DEĞİL,
GÜNDEMİNDE BÖYLE BİR SORU VE SORUN DA YOK.

Eko sistemde bir bakteri gibi yaşamaya talipler.
EKONOMİK VE TEKNOLOJİK BASKI küresel çapta bir PRESLEME POLİTİKASI
UYGULAYARAK,
İnsanlığı midesinin hamalı,
uçkurunun kölesi,
hayatı SADECE BESLENME, ÜREME VE TÜKETMEDEN İBARET BİR HALE MAHKUM
ETMİŞ.

İnsanlık.
Teknoloji üreten bir robot,
Vahşi kapitalizmin Ekonomi döngüsünü tamamlayan,
Fabrika makine dişlilerinin rahat çalışmasını ve devamlılığını sağlayan GRES YAĞI, VEYA
ENERJİ KAYNAĞI konumuna mahkum edilmiş.

Not:
Yakın zamana kadar
Kapitalizm VAHŞİ İDİ! ..

Şimdi ise CANİ oldu.
Cana kıyıyor, kan emiyor.
Hem de evrensel alanda, kitlesel boyutta.

İnsanlığı bağımlısı haline getirmiş olduğu
Ürünleri tüketme tiryakiliği ile
geleceğini düşünemeyen zavallılar durumuna getirmiş.

Kimse niçin ve neden yaşadığını bilmiyor.
Hatırlatanları da sevmiyor, düşman ilan ediyor.

Yatmış olduğu gaflet uykusunda
görmekte olduğu tatlı rüyadan UYANMAK İSTEMİYOR.

Maaşesef bugün;
HEPİMİZ AYNI HASTALIK İLE
ZİHNEN, FİKREN, AKLEN, MANTIĞEN MALUL DURUMDAYIZ.

İnsan oğlu ESERİNİN ESİRİ OLMUŞ.
BU KÖLELİKTEN KURTULMAKTAN KORKUYOR.
BU GAFLET UYKUSUNDAN UYANMAK İSTEMİYOR.

ÇÜNKÜ ONU BEKLEYEN SABAHA HAZIRLIĞI YOK.
YOK OLACAĞINA İNANMASADA, ASLA KABUL ETMESEDE! ..

YOK OLACAĞINA İNADIĞINI GÖSTEREN
BİR HAYATI TARZ OLARAK BENİMSİYOR VE YAŞIYOR.

İNANANIDA İNANMAYANIDA
AYNI SELE KAPILMIŞ GAYYAYA AKIP GİDİYOR.

Değerli Kardeşlerim.
Bu konuda yüreğim yanık,
Biraz uzun oldu kusura bakmayınız.
Değerli zamanınızı aldım.
İnşallah israf olmamıştır.

Dünya kışından,
Ahiret ilkbaharında buluşmak dilek ve temennilerimle.

Hakkınızı helal ediniz.
Selam ve dua ile.

Necdet Erem

Yazı 101 HAYATI İÇTİMAİYE MEDRESESİ

En büyük, tek ve kitapların anası, ilimlerin kaynağı,

Akıl sahiplerine, hayatın anlam ve amacını, yaşamın standartları ile yaratıcıya karşı insan olarak yaratılmış olmanın, toplumsal hayatta insanca yaşamının sorumluluklarını anlatan, mikrosu ve makrosuyla, bütün varlığın ortak adı olan Kitab-ı Kebiri Kainattır.

Kainatta ilimler ve ilim kaynakları çok gibi görünse de! ..
Bence tek kaynaktan çıkıp sadece iki ana dala ayrılır.

Tek kaynak,
her şeyin içinde yaratılarak var edilip geliştirildiği,
maddi ve manevi, arzi ve semavi ile tüm varlık alemi.

Varlık aleminden idrake yansıyan birinci İLİM dalı;
Yaratılmışları inceleyip taklitlerini yapmayı hedefleyerek
istifade yollarını araştıran FEN bilimi ve şubeleri.
(fizik, kimya, biyoloji, matematiği Vs.)

Diğeri;

Yaşamın var edilmişinden, son bulacağı güne kadar, tarih boyunca öncelikle insan hayatı olmak üzere, canlıların yaşamlarını araştırıp GEÇMİŞTEN ders alarak,
geleceği o temel üzere bina edip insanlığa örnekler sunma adına, daha mutlu, daha huzurlu yaşanabilir bir hayat standardı temin etmenin yollarını araştıran SOSYAL bilimler ve muhtelif dalları. (Felsefe, Hukuk, mantık, sosyoloji, pedagoji Vs.)

Yaratılmışlar;

Yaratılışlarındaki sanat ve işleyişindeki mükemmellikleri ile ilgilenip inceleyenlere teknik açıdan taklitlerini yapmada İLHAM KAYNAGI OLUŞTURMA adına model ve örnek oluştursa da;

Yaratılış gayesi üzerinde yoğunlaşanları, yaratıcı ile tanıştıran KUTLU birer mesaj niteliği taşımaktadırlar.

Aslında varlık aleminin VAR EDİLİŞİNİN ana gayesi de budur.
Yaratıcısını tanıtmayacak ise yaratılmış olmanın ne anlamı olabilir ki?

Üstad Bediüzzaman Said NURSİ Hz.lerinin
"Bir iğne ustasız olmaz" veciz ifadesinden hareketle;

Her hücrelerinde mükemmel ve mütekamil bir organizma,
Her atomunda bir galaksi kadar incelik ve fevkaladelik görülmesi,
yaratıcının büyüklüğünü, sanatının eşsizliğini tanıtmaya imkanı ile akıl sahiplerini hayrete!
..

Bütün bunları tanıma,
inceleme imkanı ve yeteneğine sahip kılınmış olmanın
SEÇKİNLİĞİNDEN kaynaklanan muhabbet ile gönlü itaate davet eder.

Demek ki tüm yaratılmışlar incelenerek;
akıl, ilim ve idrak sahibi olan insan oğluna yaratıcısını tanıtmada mürşitlik vazifesi görmelerinin yanı sıra;

yaratıcının sanatlarından ilham alarak, hayatı kolaylaştırmada keşif ve icatlara yol gösteren bir davetiye niteliği taşımaktadır.

İnsanlık tarihi boyunca yaşananlar;
Fertten topluma, toplumdan devlete giden yolda;

Fertlerin ve birer şahsı manevi olan devletlerin, olaylar karşısındaki takındıkları tavırlar, zaafalarını yenmede takip ettikleri metotlar, müşterek yaşamda uyulması lazım gelen temel hak ve sorumluluklar, bir birleri ile aralarında cereyan eden münasebetlerin müspet seyir takip etmesi adına, zengin bir kaynak teşkil eder.

Geçmişten ders almayanların,
Geleceğe söyleyebilecekleri inandırıcı bir sözleri olamaz.

Yaşananlar ve yaşanacaklar,
yaşanmışların değişerek, gelişerek,
güncellenmiş devam ve tekrarından başka bir şey değildir.

Önemli konuların izahında;

“Ben bu zaman ve zeminde,
Hayatı içtimaiye medresesinden aldığım derse binaen derim.”

Diyen,
Üstad Bediüzzaman, sadece bu söz ile bile olsa,
Bütün dünya düşünürlerini kendisine hayran bırakmıştır.

Necdet Erem

Yazı 102 Bir Mektup.

İmana, ahlaka, adalete ve ibadet ait yazıları
EMPERYALİZME HİZMET olarak değerlendiren bir Dosta yazılmış olan,

İBRET ALINACAK BİR MEKTUP.

Hayatının anlam ve amacını düşünen,
Bu dünyaya gelirken bir şey getirmediği halde,
Giderken de bir şey götüremeyeceğini bilen insan emperyalist olurmu?

Emperyalizmin tek kaynağı insanlara ölümü unutturup,
Dünyanın fani mal ve makamını ebediymiş gibi düşündürüp,
üzerinde manasız kavga ve savaşların sebebini oluşturmuyormu?

Değerli dostum,
gördüğüm resminden anladığım kadarı ile

Sende benim gibi ömrün ekonomik kısmını tüketmişsin.

Dünyada ki bakiye kalan günlerin belli olmamakla beraber,
Güzel ve uzun etabını tamamlamış,
yolun yokuşu dik ve zorlu kısmındasın.

Başını kefen gibi sarmış olan beyaz saçların,
Hareket etmekte nazlanan, kireçlenmiş olan eklemelerin,

Mide, barsak, ciğer, kalp, beyin vs. iç organlarından gelen alarm ikazları;
Sana EMPERYALİZM, KOMÜNİZM, FAŞİZM, KAPİTALİZM vs. gibi fitne ve fesat KOKAN,

anarşi ve terörün kaynağı düşünce ve akımlar ile ilgilenmenin,
artık senin için anlamsız bir lüks olduğunu söylemiyormu? .

Artık bundan sonra,
Bu güne kadar değerli ömrünü harcamış olduğun,
hayatın içindeki hayali ve değersiz şeylerden vazgeçip,

HER AN ve HERHALÜKARDA gideceğin
ebedi âleme götüreceklelerin ve seni ötede nelerin beklediği ile ilgilenmek olmalı değilmi?

Ben akıllı insanı;
Sözünün manasını, işinin amacını,
yolunun gayesini bilen varlık diye bilirim.

En basit ve değersiz işlerini bile anlamlı ve amaçlı yaptığı halde,
Hayatının sonucunu, gaye, maksat ve hedefini düşünmeden anlamsız ve amaçsız
yaşayan;

Mukadder ve MUTLAK sonuna hazırlık yapmayan insana
nasıl akıllı ve mantıklı denilebildiğini hala anlayabilmiş değilim.

Af buyurun,
TÜKÜRÜRKEN bile
rahatsızlık veren bir ifrazattan kurtulmayı amaçlayan bir insanın,

Zorluk ve sıkıntılar içinde
hayatının amaç ve anlamından bihaber ömür tüketmesini anlayan varmı?

Allah'a ve Ahirete inanmadıklarını iddia edenler ise;
Onlarda ayrı bir garabet.

Şu hayatı tüm zorluklarına rağmen
YOK olmak için sülük gibi sürünerek yaşamaları hangi akıl ve mantık ile izah edilebilir?
Bilen varsa beri gelsin.

Bütün bunlara rağmen,
hala İZİMLER ile ömrünü sabote edenler kendilerine yazık edip,
kan emici vampirlere yem ve malzeme olduklarını,
bedava piyon olarak kullanıldıklarını NE ZAMAN ANLAYACAKLAR?

Bende size,
Sonu ruh, his ve duygu standartlarınızın sonsuz ve sınırsızlığına uygun,
ebedi bir cenneti kazandıracak sağlık huzur ve mutluluk dolu bereketli bir yaşam
dilerim.

Necdet Erem

Yazı 103 Bir Mektup.

Değerli Kardeşim.

Yazıma göstermiş olduğunuz ilgi ve değerli yorunuz için teşekkür ederim.

Bir mümin kardeşim olman beni ziyadesi ile memnun etti.

Müslüman senin de beyan ettiğin gibi zulmü durdurmayı, adaleti hakim kılmayı hayatının gayesi bilen insan demektir.

İşte bizleri yoktan var edip, nimetlendiren ve nimetlerinin en büyüğü olan VARLIĞINDAN haberdar eden Rabbimizin kullarına ve başımızın tacı, gönlümüzün sultanı, aklımızın mürebbsi, nefislerimizin terbiyecisi, hakkın habibi, sevgili peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa Sav.min, ümmetine, adaleti şahsi ve toplumsa hayatta hakim kılma ve devamının teminini sağlama adına sizin de bildiğinizi tahmin ettiğim, cihan paha ayet ve hadis tavsiyelerinden bir kaçını aşağıya kaydediyorum.

Kur'anımızda Yüce Rabbimiz;

Namazdan, Oruçtan, Hacdan, Zekattan Vs. çok üzerinde durup yapmamız gereken TABİR CAİZ İSE FARZLAR ÜSTÜ BİR FARZ GİBİ " emri bilmaruf nehyi anilmünkeri" Allah cc. için yapılacak ve Allah cc. nezdinde, sair amellere de makbuliyet kazandıracak bir vasıf olarak ortaya koymuştur.

Yani emri bilmaruftan maksat ve mana " iyilikleri yaşamak ve yaşatmak."(hakkı, adaleti, ahlakı, salihat denilen her türlü iyiliği yapma ve yaptırma, yaşama ve yaşatma, yapılması adına imkan ve zemin hazırlamak.)

Nehyanil münker ise;

İnsan onuruna,

İslam izzetine yakışmayacak,

mütecaviz his ve bencil menfaatlerin kölesi olmamak,

olanları uyarmak, kötülüğe giden yolları kapamak ve geçit vermemek.

Yeryüzünden küfür, zulüm ve ahlaksızlık kalkıncaya kadar Müslüman'a cihat farzdır.

Yukarıda metin ve mealen aktarmaya çalıştığım ayetler ve aşağıda aktaracağım hadislerden hareketle,

Müslüman Hakkın temsilcisi,

adalet ve ahlakında bekçisidir dersek mübalağa etmiş olmayız sanıyorum.

İnetün kufri kufra, ianetün zulmi zumla.

Elbette küfre rıza küfür, zulme rıza zulümdür.

Haksızlık karşısında susan DİLSİZ şeytandır.

Bir münkerat (zulüm, kötülük) gördüğünüzde onun def-i için elinizle,

gücünüz yetmiyor ise diliniz ile,

ona da imkanınız müsait değil ise

kalben buğz (nefret, memnuniyetsizlik) edip oradan uzaklaşınız der sevgili rahmet peygamberi Efendimiz.

Başta İslam olmak üzere;

Bütün semavi dinler zalimin karşısında,

Mazlumun yanında yer almış ve zulüm son buluncaya kadarda kutsal mücadelesinden

vazgeçmemiştir.

Hz. Musa firavunun, Hz. İbrahim nemrudun, Hz. Muhammed Sav. de zamanı itibariyle Mekke müşriklerinin karşısında tevhit, hak, adalet ve ahlak mücadelesini vermiş olup,

Kıyamete kadarda ümmetleri vesilesi ile insanlığın en büyük saadet kaynağı olan ebedi hayat müjdesi veren iman düşmanı küfür ve muasır versiyonları ile dünyevi saltanatlarının devamı, vahşi ve canavarlaşmış ekonomi çarklarının çalışmasını sağlamak ve hızlandırmak için ADALET VE AHLAKİ tehdit eden, zalim tağutların ve temsili otoritelerinin karşısında zulme karşı mazlumun yanındaki yerini koruyacaktır.

Evet mümin olmak, adil, ahlaklı ve mesuliyet sahibi olmak demektir.

Bu mesuliyet, önce İnsanı mükemmel yaratan, nimetleri ile perverde edip yaşatan, tüm varlığı emir ve istifadesine sunan Alemlerin Rabbi Allah cc. Hz.lerine karşı iman, ibadet, muhabbet ve sadakat,

ikincisi, kişinin kendi nefesine karşı onu cehenneme çeken anafordan korunmak, Allah'ın rıza ve rıdvanını kazandıracak salihatta sabır ve devam göstermek,

Üçüncü olarakta, içinde yaratılıp emeklerinden istifade ederek yaşamakta olduğu insanlık ailesine karşı olan sosyal sorumluluklarıdır.

Hayatın bütün ünitelerini içine alacak kadar kapsamlı olan bu temel sorumluluklar,

önce akli, sonra akli kullanmanın emaresi olan iman, sonrada, temyiz yaşı veya yeteneği olan buluş ile başlar,

akıl, iman ve buluş yeteneğinin devam ettiği sürece, son nefese kadar da kesintisiz devam eder.

Allah'a karşı sorumluluğumuz, Rabbimizin bize karşı olan yarattığını yaşatma sorumluluğunun devamınca. "Va-bud rebbeke hatta ye-tiyekel yakin." 15/99 Sana yakin hasıl oluncaya dek Rabbine ibadet et.

Yani mülkünde yaşadığın, nimetlerinden istifade ettiğin, nefes alıp verdiğin sürece Allah'a karşı olan kulluk vazifelerine devam et.

Nefsi sorumluluklarımızda,
Dünya hayatımız adına, nefsimizin hoşuna gitmese de gayrı ahlaki, gayrı insani, gayrı İslam'î onur, izzet, iffet, itibar ve salıgımızı tehdit eden zararlılardan sakınmak ve korunmak.

Yine nefsimize ZOR gelse de
insan onuruna, İslam izzetine yakışan helal dairede (ahlaki) yaşamak,
adil olmak, kimsenin aşına, işine, eşine, malına canına göz koymadan, el uzatmadan,
kast etmeden nimet ve imkanlardan faydalanmak, çevresine fayda sağlayacak bir hayat tarzı benimsemek ve ortaya koymak.

Üçüncü olarak,
İçinde neşet etmiş olduğumuz,
emekleri ile hayata tutunduğumuz
bir ferdi olduğumuz insanlık ailesinin
kolektif mücadelesinin sürkilasyonunu tamamlamak ve
devamına katkı sağlamak adına

insanlarla yine ahlak,
adalet ve muhabbet ortak paydasında buluşarak
problem kaynağı değil,
problemleri çözen ve çözüm üreten bir birey olmak.

Tabi bunları yaparken de.
Dünyayı kana bulamış ve İnsan kanı ile beslenen,
anarşi ve terör kaynağı,

aynı gövdeni iki dalı,
aynı nehrin iki kolu olmalarına rağmen,
biri diğerinden farklı ve haklıymış gibi, sureti haktan görünen;

dini duyguları,
manevi değerleri yok sayan,
insan doğasına zıt firavunane,
nemrudane düşüncelerin dümen suyuna kapılmadan,

İhtilalci değil,
inkalpcı bir ruh ile

anarşi ve terör ile değil,
sevgi, kardeşlik, merhamet, muhabbet, mülayemet ve İTİDAL ile olmalı.

Zalimlerin ZULÜMLERİNİ HAKİM KILDIKLARI YOL VE YÖNTEM İLE HAK HAKİM
KILINAMAZ.

Haklı davalar haksızlık temeli üzerine kurulamaz.
Ali hedeflere süfli ve gayrı meşru yollardan varılamaz.

İZİMLERİN İmansız izinden değil,
Hakka hak yolun şaşmayan ve şaşırmayan rehberleri olan peygamberlerin
Peygamberane nurlu yolundan ve izinden gitmek kayd-u şart ile olmalı diyorum.

Ömrümüzün ekonomik kısmına gelince! ..
Bu uyarımı dünyadaki sağlıklı yaşam sınırının sonuna yaklaşmış olduğumuzu hatırlatma adına söylemişim.

Bu sözümü şoklayıcı bir mecaz kabul edebilirsiniz.

Elbette hayat tecrübesi olan insanların önderliğine kıyamete kadar ihtiyaç vardır ve olacaktır.

Geçmişten ders almadan,
her şeyi yaşayarak öğrenmeyi düşünenlerin
kısa bir ömürde alabilecekleri bir yol varabilecekleri bir hedef olamaz.

Mazi arşivindeki malzemeleri
hayal atölyesinde işlemeyenler
medeniyet kurma şansına sahip değillerdir.

Hafıza ve hayalleri olmadığından
veya yaratıcı tarafından sınırlandırılmış bulunduğundan dolayı,

Dünyada insandan önce yaratılmış ve birçok yönleri ile insandan daha yetenekli olmaların rağmen bir kültür geliştirememiş ve medeniyet kuramamış olan hayvanlar gibi.

Geçmişini olmayanın,
geçmişine saygısı olmayanın geleceği olamaz.

Son nefese kadar yaşam adına
yediğimiz bir lokma ekmekte bile
emeği geçen belki bin eli öpen bizler,

SON NEFESE KADAR
EMEĞİNDEN İSTİFADE ETMİŞ OLDUĞUMUZ
İNSANLIK AİLESİNİN FERTLERİNE KARŞI
İMKANIMIZ NİSBETİNDE KATKI SAĞLAMAK ZORUNDAYIZ.

Bu da bizim sosyal bir vazifemizdir ki
yine yüce kitabımız olan Kur'an da Allah cc.
"VE ENLEYSE LİLİ İNSANİ İLLE MASA" 54/39

İnsana çalıştığından başka birey yoktur.
Diyerek İslam ve insanlık adına ASALAKLIĞA HAYIR demiştir.

Bu arada
"bir günü bir gününe benzeyen ziyandadır"
hadisi de Müslüman olarak mesuliyet ve sorumluluğumuzun sınırsızlığını bize işaret etmeye yeter sanıyorum.

Değerli Kardeşim.
Cevabi yazım biraz uzun oldu.
İnşallah sabrınızı zorlayıp sonuna kadar okuma zahmetine katlamışsınızdır.

Sizi bu uzun yazımı okumaya mecbur tuttuğum için HKKİNİZ helal ediniz.
Benim için farklı bir konuda farklı bir boyutta düşünme ufku açtığınız içinde size ayrıca minnettarım.

Teşekkür ederim.

Allah cümlemizin hata, kusur ve günahlarını af ve mağfiret eylesin.
İbadet ve hasenatlarımızı da dergah-i izzetinde makbul eylesin.

Bizleri meccanen af edip,
rızasını kazanan kulları ile haşru neşreylesin.
AMİN

Allah'a emanet olunuz.
Selam ve dua ile.

Necdet Erem

Yazı 104 BEŞİNCİYİ DE KABUL ETSENİZ NE KAYBEDERSİNİZ?

Hıristiyanlık adına misyonerlik faaliyeti yapan,
Peygamber Efendimize ait daha net bilgiler ihtiva eden
BARNABAS incilini kabul etmeyen KKBM künyeli bir kuruma yazılmış mektuptur.

Hadi Barnabas tan vazgeçelim,
İznik'te dörde indirilen sayısız İncillere ne diyeceksiniz?

Onları da tarihe mal olduğundan dolayı Barnabas gibi inkar etseniz bile,
Bu gün elinizde gezen ve kutsal metin diye kabul ettiğiniz,
Matta - Luka - Yuhanna - Markoslara ne diyeceksiniz?

Allah'ın kelamı olan muteber ve mukaddes AHDI-I CEDİT olan İNCİL hangisi?

Hız. İsa As.
3 yıl gibi kısa bir süre vazife-i risaletten sonra,
33 yaşında Kat-ı muallaya müşerref olduğu için hayatı seniyelerinde
Dini mübini İslam sayılan İseviliği zaten tam manası ile tesis edemeden,
ardından gelecek olan AHYED - FARKLİT' i müjdeleyerek Rabbe yürümüştür.

İncil İsa As.
nasıl ve ne zaman geldi?
Kaç yaşında, hangi yoldan geldi?

Hız. İsa As. kendisine tebliğ ile emrolunduğu dini kaç yaşında tebliğe başladı?
Vazife-i risaleti kaç yıl sürdü?

30 yaşında vazife-i risalet ile vazifelendirilen,
33 yaşında da vazifesi nihayet bulan bir peygamberin,

3 yıl gibi kısa bir süre içinde bir dini tesis etmesi,
insanlığın dünya ve ahiret saadetine kaynak teşkil edecek bir kitaba sahip olması
(Allah isterse bir anda da olabilir.)
O kitabın hakikatini bütün dünyaya ispatlaması pek mümkün görünmüyor.

İşte Hız. İsa As.
Cennete teşrifinden sonra,
Matta - Luka - Yuhanna - Markos ve daha niceçeri
İsa As. dan herhangi bir rivayeti duyanlar bir İncil yazmış,
dönem itibariyle tabir caiz ise piyasada İNCİLDEN geçilmez olmuş.
Nerde ise her kilisenin kendine has bir incili olmuş.

O günün süper gücü Roma imparatorunun talimatı ile
Hıristiyan dünyasının ruhani liderleri İZNIKTE bir araya gelip
BİR DİNİN bir birinden farklı bu kadar kitabı olmaz deyip yapılan seçme ve elemelerden
sonra ancak DÖRDE indirebilmişler.

Şimdi size soruyorum,
Hız. İsa As. ALLAH'mıdır? (haşa)
Allah'ın oğlumudur? (haşa)
Hız. Meryem Allahın kulumu karısıdır.

Zamandan ve mekandan mualla ve münezzehe olan Allah'ı kendiniz gibi aciz bir beşer mi zan ediyorsunuz?

Bu nasıl bir anlayış?
Bu nasıl bir din?

Ahirete inanıyorsunuz?
İnanıyor iseniz nasıl bir ahiret inancınız var?

Cennet ve cehenneme inanıyorsunuz?
İnanıyor iseniz Cenneti kazanmak için ne yapıyor,
Cehennemden sakınmak için nasıl bir gayret içindesiniz?

Siz nazdarların günahlarının cezasının tecziyesi için mi Allah'ın Resulü ÇARMIHA gerildi?
Gelecekte günah işleyecek olan ümmetinin günahlarından dolayı bir peygamberin ceza görmesi ne kadar mantıklı ve ADİL olabilir?

Sünnet oluyormusunuz?
Gusül yapıyor musunuz?
Namaz kılıyormusunuz?
Kurban kesiyor musunuz?
Oruç tutuyormusunuz?
Zekat veriyor musunuz?

Fakiri yoksulu görüp gözetiyormusunuz?
Sermayenin emeği sömürme yolu olan Faize haram diyor ve yasaklıyormusunuz

İnsanlık için bir afet olan Alkole haram diyormusunuz?
Domuz karakterinden kurtulmak için etini yemeyi men ediyormusunuz?

Kiliseye haraç vermekle insanların Allah'a kulluk vazifelerinden kurtulabileceğini mi zan ediyorsunuz?

Dini İseviyenin,
dini yaşam ve şartları,
vazife ve sorumlulukları sadece papaz ve keşişlere mi hastır.

İnsanlar yaratıcıları olan Allah ile
papaz ve keşiş aracılığı ile mi diyalog kurabilir?

Akıl, mantık ve iradesini ellerinden alıp ekonominizi ayakta tutmak adına ruhlarınızı öldürdüğünüz ebedi hayatlarınızı ellerinden aldığınız insanların DOĞAL din ihtiyaçlarını ASLINA İHANET EDEREK UYDURDUGUNUZ BİR DİN İLE UYUŞTURMAKTAN VE ALDATMAKTAN VAZGEÇİNİZ.

Bu menfur emellerinize başka yollardan da ulaşabilirsiniz.
Hz. İsa As.'mın din-i İsevisini istismarı bırakınız.
Ticaret yapacak ve daha çok kazandıracak işler var,
Para kazanmak için başka ticaret alanları seçiniz.

Barnabas İNCİLİ DE İŞİNİZE GELMEDİĞİ İÇİN inkar ediyorsunuz.
Barnabas incili yazıp Googleden taratır iseniz hoşunuza gitmese de detaylı bilgilere

ulaşabilirsiniz.

Aslında dört incili kabullenmekte zorlanmayan
Hıristiyan dünyası bir beşinciye de kabul etse ne kaybeder ki?

Zaten eskiden beş değil belki KİLİSE ADEDİNCE birbirinden farklı İNCİLLER varmış.

Gördüğüm kadarı ile bu son çalışmalarınız
Sizinde çok kitaplılıktan bıkmış, bezmiş bir haliniz olduğunu gösteriyor.

Mevcut İnciller ile birde Tevrat'ı (AHDİ ATİK) karıştırıp bir hamur ettiniz.
KİTABI MUKADDES DENEN yeni bir kitap ortaya çıkardınız.
Peki bu KİTABI MUKADDESİN peygamberi kim YENİ DİNİNİZİN ADI NE?

Beyler beyhude debelenmeyiniz.
Siz Allah'ın son kitabı olan Kur-an da
İnananlar için dünya saadeti, ahiret selameti,
nefis terbiye ve tezkiyesi, insan ilişkilerindeki müsbet yapılanma adına
neyi noksan buldunuz da Müslümanları muharref bir dinin uydurma kitabını tercihe
davet ediyorsunuz?

İnsanlık ve insanlığın dünya ve ahiret geleceği adına,
ille de dini bir faaliyet gösterme sorumluluğunuzun olduğunu düşünüyor ve kendinizi
böyle bir vazife ile mesul his ediyorsanız!

DÜNYADA BATIL ARZİ DİN MENSUPLARI İLE HİÇ BİR DEĞER VE İNANÇ TANIMAYAN,
YOK OLACAKLARINA İNANDIRILDIKLARINDAN DOLAYI,
DÜNYAYI DA KENDİLERİNE CEHENNEME ÇEVİREN ZAVALLI İNKARCI ATEİSTLER
BİTTİMİ Kİ şeytanın vekilliğini yaparak, Hak din mensuplarının inançlarına musallat
oluyorsunuz.

Bugüne kadar uydurduğunuz yalanlardan fevkalade rahatsız olan,
İsa Aleyhisselamin mübarek ruhu aliyesi materyalizmin İNSANLIGI ve bütün dinleri
tehdit ettiği bu zamanda Müslümanlara iliştiğinizden dolayı çok müteessir ve mükedder
olacağını düşünüyorum.

Allah'tan korkun
Peygamberlerinden utanın.
Ne yaptığınızı bir daha düşünün ve Kendinize geliniz.

Necdet Erem

Yazı 105 İNSAN, AİLE, MİLLET, MİLLİYET VE DEVLET

İnsanların hemcinslerinden ayırt edilip tanınıp, tanınmalarını sağlayan ve toplum içinde davranışlarının kontrol edilebilmesi için belirleyici bir isimleri vardır.

Bağlı buldukları ailelerini belirleyen, bazılarının aynı ismi taşımalarından kaynaklanabilecek karışıklıkları önlemeyi sağlayacak bir soy isimleri vardır.

Yaşadıkları coğrafi bölgede bulunan şehirleri ve bu şehirleri de diğer şehirlerden ayıran belirleyici bir adları vardır.

Şehir ve bölgelerinin içinde bulunduğu, coğrafyasının, jeolojisinden ve meteorolojik şartlarından kaynaklanan, tarihsel köklere dayalı kültür ve inançları, politik ve sosyolojik farklılıkları ile idari açıdan bağlı ve sorumlu buldukları bir devletleri vardır.

Kişilerin iradelerinin dışında dünyaya gelişmiş buldukları doğal ve sosyal şartlardan kaynaklanan, herkesin bağlı ve bağımlı olduğu tarihin derinliklerinden gelen geniş ve organize ailelerine MİLLET bu değerleri korumanın adına fertlere yüklenmiş olan hassasiyete ve sorumluluğa da MİLLİYET DENİLMİŞTİR.

Devlet,

İnsanların yaşamakta oldukları bölgelerinde tarihlerinden gelen milli ve manevi değerleri ile bölgesel coğrafi zenginliklerini koruma, yaşamlarını ve varlıklarını tehdit eden farklı insan topluluklarına karşı kurucuları tarafından vekâlet verilmiş meşru, makul kurumsallaşmış organize sosyal güç birliğinin adıdır.

Herkesin ve her şeyin muhakkak bir ismi vardır.

İsimler isim olarak kalıp korunduğu müddetçe meşru, makul ve zararsızdır.

İsimler asılın yerine geçip herkesi kendi üst kimliği altında toplamak istendiğinde adı istila veya asimilasyon olur ki;

Meşruiyetini, makuliyetini kaybedip,

adına EMPERYALİZM denen iğrenç ve korkunç bir şekil alır.

Özel şartlar itibariyle, söylendiği zaman birlik ve beraberliği sağlama adına meşru ve makul olmalarına rağmen;

Ulu orta kullanıldığında ise

kullanım süresi geçmiş ve dozunun da üstünde kullanılan

fevkalade zararlı bir ilaç niteliği taşıyan SLOGANLAR vardır ki

kulağına hoş gelse bile farklı unsurlardan oluşmuş bulunan sosyal yapılar için fevkalade tehlike arz edip birleştirici bir harç olmaktan çıkıp, ayrıştırıcı ve parçalayıcı bir malzeme hükmünü alır.

Ülkemizde de birlik ve beraberliğimizi tehdit etmesine rağmen, vatandaşlarımızın bir kısmının hissiyatını tatmin, bir kısmının da milli birlik ve bütünlüğümüzü hedef alan kasıtlı provakatif davranışlar ile kullanmakta olduğu bir çok milliyetçi söylem ve sloganlar var ki özellikle günümüzde YANGINA KÖRÜKLÉ GİDİP SU YERİNE BENZİN DÖKME şeklini almaktadır.

Bu tehlikeli davranışı sadece tatmin olma adına bilmeyerek yapmak, gaflet ve cehalet olsa bile, bilerek ve maksatlı yapanların lügatlarda adının karşılığı sanıyorum HAIN olarak yazar.

İsimler, adlar yer eşya ve insanların tanımlamasında kullanılan bir sembol,
Aileler anlaşma kaynaşma medeni hayatın ihtiyaçlarını teminde kurulmuş olan kolektif yaşamın vazgeçilmez, olmazsa olmaz kurucu unsurlarıdır.

Devletlerde ailelerin meydana getirmiş olduğu daha büyük aileler topluluğunun genel adıdır.

İdareler,
DESPOT, DİKTATÖR, HARİS ZALİMLERİN ELİNE GEÇİNCE,
Hayat yaşanmaz, dünya ise yaşanamaz bir hale geliyor.

Herkesin bir adı, bir ailesi,
Bir milleti ve değerlerini sahiplenip kimseye dayatmadan yaşaması gereken milliyeti vardır.

Bir memleketi ve bir devleti vardır.
Tabii ki bu değerle insan ve toprağın dışında hepsi sanal, farazi kurgu kavramlardır.

Bu sanal farazi kurgu kavramlar,
kavga ve savaş sebebi haline getirilmemeli.

Her şeyin iyi ve kötü,
yanlış ve doğru kavrama ve kullanma ihtimali gerçeğinden hareketle,

Yeni nesil global değerlere sahip çıkarak farklı kültürlere saygılı,
kendi varlık sebebi olan öz değerlerine de sahip çıkarak yaşaması insanlık ailesi için değerlerin korunması adına en mantıklı olanıdır.

İnsanların adları, aileleri, şehirleri, devletleri, milletleri, milliyetleri, dilleri, dinleri asıl ırk denilen renkleri ayrı olsa da!

İnsan olarak his ve duyguları, organ ve uzuvları, istek ve ihtiyaçları genelde aynıdır.
Hiç kimse kendisinde bir üstünlük ve ayrıcalık görme gaflet ve cehaletine düşmemeli.

Hepimiz nihayetinde ET, KAN VE KEMİKTEN yaratılmış,
ADEM ve Adem'in evlatları değilmiyiz?

Habili kardeşi Kabilden üstün kılan farkı
Adem'in Kabilden fazla sevdiği oğlu oluşunda değil,
Adem'in YOLUNDA oluşunda ARAMALI! ..

Hepimiz aynı fabrikanın malı, aynı hamurun mamulü,
Yine hepimiz tek ve bir olan Rahmanın kulları ve sonsuz sanatının en mükemmel eseriyiz.

Bu dünya ticaret hanesine kim ne getirdi?
Giderken emanet verilmiş olan ömür sermayesinin kullanım icmal raporları niteliğinde olan hafıza bantlarına kaydettiği amellerinin hesabından başka ne götürecektir?

Bu anlamsız kavga niye?
Bu doymak bilmeyen hırs,

Ve bu bitmeyen kin neden ve kime?

Necdet Erem

Yazı 106 MUM OLUP YANMAK GEREK

Dünyada güç dengelerini ellerinde tutan,
sosyal ve siyasal hayata hakim olup, insanlığa yön verenler;

insanları düşüncesiz, amaçsız ve anlamsız yaşamaya mahkum edip,
insanı teknolojinin üretim makinesi ve ürettiğini tüketen eserin esiri haline
getirmişler.

İnsanlık hakim güçlerin doymak bilmeyen hırslarına kurban edilip,
YOK OLMAK için yaşayan bakteriyel bir hayat yaşamasına rağmen;
maalesef bu aldatıcı afetten bihaber sarhoşçasına kendilerine takdir edilmiş olan
anlamsız oyunu gönüllü olarak oynamaya yönlendirilmiştir.

insanların yüzde doksan dokuzu en basit işlerini bile
sebepler, sonuç ilişkisi içinde anlamlı ve amaçlı yapmalarına rağmen,
ne acıdır ki BÜTÜN HAYATLARINI anlamsız ve amaçsız yaşadıklarının farkına
varamıyorlar.

Düşünce hayatın içinde yaşanan doğal refleksler üzerinde yormaktan vazgeçilip,
hayatın sebep ve sonucu, yaratılışın anlam ve amacı üzerinde yoğunlaştırmadığı sürece
bu aldanış ve bu esaret ilanihaye sürüp gidecektir.

İnsanlar sadece et, kan ve kemikten ibaret olmadıklarının farkına varmalıdırlar.
Ki insanı insan yapan değerler keşfedilip insanı sair yaratıklardan ayıran gerçek kimliği
ortaya çıkıp anlaşılabilir.

Amma ne yazık ki ipler ahlaksızın ve gözü dönmüş zalimin elinde.
İnsanlığı istediği gibi yatırıp, istediği gibi kaldırıyor ve istediği gibi kandırıyor,
istediği gibi yönetip, istediği gibi yönlendiriyor.

Unutulmamalı ki her şeyin bir sonu vardır.
Büyüklerimiz "Azgın itin sonu UYUZ OLUR" demişler.
İnşallah mazlumun ahını alanlar hesabını aheste, aheste ödeyecekler.

İnsanlığın inkarcı materyalist mantığının hayatı, sonucu itibariye YOK olma anlamsızlığı
ve evrim iddiasının hayvanlaşma soysuzluğu yalanı ile vahşi kapitalizmin hiçbir ahlaki
değer tanımayan, aldatıcı, alçaltıcı ve yozlaştırıcı, çekici, göz kamaştırıcı tuzaklarından
kurtuluşunun zamanı yakındır.

Zulmünün şiddeti sonunun geldiğine şüphe eder.
Karanlığın şiddeti SABAHIN YAKINLIĞINI MÜJDELEDİĞİ GİBİ.

Hapishanelerde, sürgünlerde, işkence ve baskılar altında zamana ve zamanın
zalimlerine meydan okuyarak mazlumlara gelecek sevgi dolu ahlak ve adaletin hakim
olacağı günleri müjdelemek adına "Umut var olunuz şu istikbal inkılabatı içinde en
yüksek ve gür sada İslam'ın sadası olacaktır." diye haykırırken,

Örnek yaşamı, takdir ve tasdiğe şayan yazdıkları ile de gelecek günlerin zeminini
gülüstana çevirmenin hazırladığını yaptığının farkındaydı.

İnsanlığa düşen görev
İnsanlığın derdini çeken ve
O dert ile bir ömür gülmeyi kendisine haram eden mümtaz şahsiyetleri zorlu, soylu ve

kutsal m¼cadelede yalnız bırakmamak.

“Karanlığa küfretmektense, bir mum yakmak,”
Yakacak mum bulamayınca da mum olup yanmak gerek.

Yanarken aydınlattıkları arasında ayırım yapmadan eriyip bitmeyi göze alan mum fedakarlığına talip aydınlık gön¼l erlerine selam olsun.

Necdet Erem

Yazık!

İnsan sadece yok olmak içinmi hayatın bunca,
Yorucu, ezici, kahredici elemlerine katlanır?
Hey hat..

Ölüm ile uyku,
Biri son biri dinlenme,

Birini sev iste,
Birinden kork isteme.

Korktuğun,
Sevdiğinden daha güçlü,

Eğer ihanet edip,
Kendini ilan etmedi isen suçlu.

Yaşamak sadece yorulmak,
Durmuş olan mantıklar için,

Değer mi bir ömür,
Yorulmak sadece,
Karşılıksız yok olmak niçin?

İçinde taşırken sonsuz bir yaşam arzusu,
Nedir ölüm denen eve dönüşün korkusu?

Ebedi bir hayat olmasaydı eğer,
İnsan için dünya zindana dönerdi meğer.

İnsan seviyor ise yaşamı tüm zorluklarına rağmen,
Dünya değildir insanı öğütüp yok eden bir değirmen.

Ölümden sonra diriliş yok diyene,
Sorarım uyku denen kısa vadeli ölüm ne?

Yaratan,
inananı, inanmayı,
Her gün herkesi öldürüp diriltir,
İnsanlar gaflet içinde kimse işin farkında değildir!

Uyku ve rüya,
Ölüm ve kabrin yaşatılan en bariz örneğidir.

Herkes,
Ruhen,
Her gün ölüp,
Her gün yeniden dirilir,

Bedenen her senede,
Hücreler sil baştan yenilenir.
Bütün bunları yaşadığı halde inkâr edene,
Bilemem ki ne denilir?

İnkâr bir aldanmadır,
Yok asla imkanı!

Sorarım!
Tasadüf diye bir şey var mı?
Sokakta mı buldun maddesi dünyada bulunmayan,
Her şeye anlam kazandıran bu tatlı canı?

Varmı bir akli evvel, gözlük denen,
İki cam bir çerçeveye topraktan çıktı diyebilecek?
Göz denilen harika sanatı, bilmemem tesadüfe nasıl havale edecek?

İnanmıyorum.
İnkârcının aklının olduğuna!

Akıl sahibi olan hiç bir kimsenin,
Ahiret yoksa bu hayatı yaşasın,
Katlanarak her zorluğuna.

Yazık!
İnkâr intihardan da beter,
Hayatı amaçsızlığa, anlamsızlığa
İnsanı hiçliğe mahkûm eder.

Yaşa bin bir zorluk ile
Sülûk gibi sürün,
Sonrada dirilmemek üzere geber.

İçinde taşıdığı ebet arzusu,
Hayatın dertlerini çektiren sonsuzluk tutkusu,

Ölüm kurtuluş olması lazımken,
Ahiret inancını inkâr eden zavallı için,

Nedir anlaşılmaz tarif edilmez bu ÖLÜM korkusu?

Necdet Erem

Yel Aldı Gitti

İstemem dünyalık, ne nam ne nişan,
Şöhret sizin olsun, asalet ve şan.
Bu dünya fanidir, yol üstünde han.
Onu çok sevende, bırakıp gitti.

Kime ne kaldı ki, maldan servetten,
İnsan denen mahluk, kemikten etten.
Muteber nesne yok, adil devletten.
Diyen Kanuni de, terk edip gitti.

Dünya bir tarladır, ekip biçersin.
Sense göçebesin konargöçersin.
Bilmem neyi arar, neyi seçersin.
Her can sevdiğini, bırakıp gitti.

Hatıra kalacak, yaşadıklarım,
Önüme serilir, tüm yaptıklarım.
Allah'a imanmış, hayattan kârım.
Gönül verdiklerim, silinip gitti.

Anladım bu yolun, sonu pek yaman.
Ecel hak, Azrail vermiyor aman.
Dünya tarla imiş, hayat bir harman.
Ömür mahsulümü, yel aldı gitti.

Necdet Erem

YENİ BİR DÜNYA için

Bahar çiçekleri açtı, şükürler olsun,
Kara kış biti, gönüller umutla dolsun,
Çemenzara döndü, bağlar bahçeler,
Güllere dem çeker, şeyda bülbüller.

Gece bitmek üzere, sabah yaklaştı,
Karanlık ruhlar sahneden uzaklaştı.
Hasret çekilen günlerin muştusu var,
Aşkla coşan ruha, beden geliyor dar.

Rüyamda gördüğüm, geçmişten yadigar,
Ecdattan emanet, bize muhteşem diyar.
Kırık kanadı kanayan, sanki yaralı kuş,
Aslına yakışan, asil ve vakur bir duruş.

Güneş başka doğuyor, rüzgar bir başka,
Tüllenen yarınlar, sevdalıları çağırır aşka,
Karar maverada verilmiş, müjdeler olsun.
Diller şükre dursun, kalpler aşk ile coşsun,

Seyredilen geleceğin, mutluluk sahnesidir.
Yaşanan beklenen bayramın, tatlı arifesidir.
Yarışmakta ervah, melekler ile yükselişte,
Dünya bu yükselişi, heyecanla seyredişte.

Her bahçeden bir demet, geliyor sepet sepet,
Beyaz, siyah rengarenk, oluşturmuş bir buket,
YENİ BİR DÜNYA İÇİN, halklar vermiş bel bele,
Avrasya bahçesinde, TUTUŞMUŞLAR EL ELE.

Necdet Erem

YENİ BİR GÜN

Yeni bir gün,
Yeni bir sayfadır sana açılan,
Temizlemeye çalış dünden bu güne,
Günaha ait ne varsa geriye kalan.

Bir şans daha verdi sana,
Seni ve her şeyi,
Senin için yaratan.

Necdet Erem

Yeni Yıl

.....Yeni Yıl

.....YENİ YILA ESKİ HATALARI TERK ETİŞ OLARAK BAŞLAYALIMI.
.....ESKİLERİ VE ESKİMİŞLER,
.....KÖTÜ VE ZARARLI OLANLAR TERK EDİLMEDİKÇEN SONRA
.....HİÇ BİR ŞEY, HİÇ BİR SENE YENİ DEĞİLDİR.

.....ÖNCE KENDİMİZİ
.....EBEDİ HAYATIMIZI KAZANDIRACAK BİR ŞEKİLDE YENİLEYELİM.

.....YENİ YILDA ÖNCE AĞLAHIN
.....SONRA İNSANLARIN BEĞENECEĞİ
.....İNSANA VE İNSANLIGA
.....SAYGILI BİR İNSAN OLMAYA
.....KARAR VERDİĞİNİZ BİR YIL OLMASI DİLEKLERİMLE

.....CENNET DÜNYADA GÖRÜP BEĞENDİĞİNİZ,
.....SONRA BİKİP TERK ETTİĞİNİZ YER DEĞİL.
.....HAYALİNİZİN ULAŞAMAYACAĞI
.....RUHUNUZUN YAŞAMAKTAN BİKMAYACAĞI
.....ÖLÜM VE ELEMİN
.....HASRET VE HASEDİN OLMADIĞI YERİN ADIDIR.

.....YARATILMIŞ OLDUĞUMUZ
.....EBEDİ SAADET YURDUNDA BULUŞMAK DİLEKLERİMLE

.....Necdet EREM

Necdet Erem

Yeni Yıl.

Evet,
Bir şeylere,
Benzetmek lazımsa
Zamanı,

Avuçlarından kayan bir sabun,
Yakalamaya çalıştığın
Gölgen misali,

En güzel tarafı,
Cenneti kazandıracak yanı,

Dün gitti bugün var mı?
Yarın hani?

Yarın dediklerimiz,
Ne çabuk,
Oldu dün,

Hani sınıksı sarıldığımız.
Mazi
olmuş nice nice
sayısız gün.

Kıymeti bilinmiyor ki,
Şükrü edilsin eda,
Zalim nefsimize,
Hangi değerleri,
Etmiyoruz ki
Feda.

Tebessüm dolu,
yeni yıllar dilerken,
Birbirimize,

Dertler,
Belalar,
Gelecekte gülüyor,
Garip halimize.

Yinede
Feleğin inadına
Her yeni güne
Derken merhaba,

Yeni yıl geldi,
Deyip de
Sevinirken,

Yeni umutlarla,
Yarına,
Bakarken

Biraz erken,

Farkındamıyız,
Koskoca bir yılı daha,
ettik heba.

Eskittiğimiz yeni yıllar,
Ne oldu
Hala yeniler mi,
acaba.

Her ne ise,
Giden gitti,
Yok ağıt yakmanın,
Bir faydası,

Gaflet,
Cehalet,
İsraf, ihmal,
Erteleme, vurdum duymazlık,
Hepimizin en büyük, baş belası.

Yinede,
Geçen seneye
Olsun bizden selam.

Yeni yıl,
Yeni gün, yenedünya ile
Kucaklaşıp edelim birkaç kelam.

Bence yaşanan her gün
Bir yıl öncesine göre,
Zaten yeni bir yıl.

Sen istersen geçen yıl gibi,
bu gecede sevincinden,
katil kalabalıklara,
Bu yılda ayıl bayıl.

Değerli dostlar hayata yeni anlam kazandıracak, nereden geldik, nereye gidiyoruz, bizi kim gönderdi ve bizden ne ister sorularını kendimize soracak ve hayatımızı yaşanmaya değer anlamlı ve amaçlı bir çizgiye oturtacak nice yeni yıllar dilerim.

Eskisinin muhasebesi yapılmayıp ders alınmayan hiçbir gün, hiçbir yıl yeni sayılmaz.

Yıllar mı bizi eskitiyor.
Biz mi yılları.
Kendimize soralım.

Lütfen!
Cevaplarımız

Hissi değil,
ciddi, akli ve mantıki olsun.
Sakin her zaman yaptığımız gibi kendimizi aldatma yolunu seğmeyelim.

Sevgi ve saygılarımla.

Necdet Erem

Yetmezmi Bu Miras Sana.

Dualar kurtarır, Yunus'ları karnından balığın,
Allah kabul etmez, duasını gayrı samimi alığın.

Eyyup yaralarla sabır ile, oturdu rıza tahtına,
Sen isyanla şikâyetle, karalar sürdür bahtına.

Yusuf kuyuda doldururken Allah'a kulluk çilesi,
Sen değimlisin günahlarla, olan nefsinin kölesi.

Göstermelisin Selahaddin'in, kahramanlığını,
Dağıtmalısın İslam'ı boğan, asrın karanlığını.

İştahı kaçan var mı, gösterin bunca ölenler için,
Olsaydı dünya dar olmazmıydı, canı Yahudi için.

İnsanlık can çekişmede, gör idam sehplarında.
Zalimin gözü hala, Müslüman yavruların kanında.

Parsellemiş dünyayı, lokma lokma yutmak ister,
Varmıdır bir dur diyecek, Allah için bulda göster.

Sabır gayretten sonradır, hadi sende göster himmet,
Çalış kazan yükseliver, çekme soysuzlardan minnet.

Layık ol şanlı ceddine, göster dünyaya bir örnek,
Yolundan gitmezsen eğer, neye yarar boş öğrenmek.

Bak fetihler seni bekler, fatih olda çık meydana,
İlim irfan sermayen var, yetmezmi bu miras sana.

Yap füzeni uç fezaya, ne kalmışsın yolda yaya.
Bütün alem yarıştıdır, etmez misin bundan haya

Necdet Erem

Yetmezmi Sana?

Tefekkürsüz İman, bir gelenektir.
En büyük felaket, bil cehalettir.
Nefis ile savaş, en büyük cenktir,
Kazanırsan dostum, ne mutlu sana.

Oku diyor Allah, ne durursun sen,
Sarıl Kur'anına, nur dolsun sinen,
Kurtulur nebinin, yolundan giden,
Daha ne beklersin, ne oldu sana.

Zerreler Allah der niye duymazsın?
Hak tecelli etmiş, nasıl görmezsin?
İlimden bir nasip, neden almazsın?
Bunca hikmetleri, yetmez mi sana?

Dünya bir imtihan, işine gelmez,
Her şey sana hibe, sanırsın yetmez,
İnsan zan ediyor, bu ömür bitmez,
Şu ölenler delil, olmaz mı sana?

Artık aç gözünü, vakit çatmadan,
Azrail yakandan, gelip tutmadan,
Helal ekmeğine haram katmadan,
Bunca helal nimet, yetmez mi sana?

Korkarım gözünü, toprak doyursun,
Kâinat vecd içinde, sense uyursun,
Mevcudat secdede, hala durursun,
Bak gördüğün her şey, delildir sana.

Necdet Erem

Yılbaşı.

YILBAŞI.

İyi bilki ey Dostum, hayat sade bir andır.
Yarın denilen ati, dün olacak yalandır.

Yaşadığın dünlerden, ne var elinde kalan.
Hesap günü dışında, yaşananlar hep yalan.

Aradığın o sonsuz, saadet dünyada yok.
Dünya aldanma yeri, tuzakları nede çok.

Bir seferi imtihan, gelenler gider kalmaz,
Akıllı davrananlar, bu yalana aldanmaz.

Her şey yerli yerince, yaratılmış mükemmel,
Senden beklenen tek şey, hayırlı Salih amel.

Nefsin emanet sana, yükselme vesilendir,
Yüzünü döndür hakka, gör ne büyük nimettir.

Akıllı ol şeytana, kaptırma sen yakarı.
Aç gözünü dikkat et, dost kim, düşman kim tanı.

Yarın geldiğin yere, çağrılıp gideceksin,
Yaptığın her işten bil, sen hesap vereceksin.

İnkârın imkânı yok, kayıtlı yaptıkların,
Güzel şeylerle dolsun, hafızanda bantların.

Her talebeye lazım, bir kalem ve bir silgi,
Hafızandan siliver, kalmasın yanlış bilgi.

Amellerin yazarken, irade kaleminle,
Yanlışları sili ver, nedamet tövbesiyle.

Yıl yeniyse yenilen, terk et eski yanlış,
Manalı bir gün olsun, kutladığın yılbaşı.

Necdet EREM

Necdet Erem

Yok Derim.

Her gün günah deryasına batarsın,
Buda yetmez birde çalım satarsın,
Tembelliği, nimet sanıp yatarsın,
Bu halinle, sana felah yok derim.

Yemek içmek, sanki bir tek vazifen,
Bak semadan hükmediyor, ilmi fen,
Öl sen artık, bekliyor seni kefen,
Tembellere, hayat hakkı yok derim.

Neden düştün senlik benlik derdine,
Kurtul bundan bir düzen ver kendine,
Sakin gelme, hain düşman fendine,
Bu gafletle sana, rahat yok derim.

Dünya fani, ömür kısa, işler çok,
Gayretsizin, nasihate, karnı tok,
Cevher ister oda yazık sende yok,
Hissizlere yatacak yer yok derim.

Bu ithamlar, bendeki zalim nefse,
Sakin yanlış anlamasın hiç kimse,
Hak hakikat, dinlemiyor nedense,
Batıl yolda kurtuluş yok bil derim.

Necdet Erem

Yoktur Desinler.

Aslanım, takma sen, havlasın itler,
Her bünyede vardır, asalak bitler.
Vatanın her yerinde, baba yiğitler.
Varsın şom ağızlar, yoktur desinler.

Cehalet diz boyu, hayatı taklit,
Akli pas bağlamış, kalbinde kilit,
Ülkemin her yerinde, atıyor cirit,
Kan emen sülüğe, yiğit desinler.

Laiklik mü-mine, kurulmuş pusu,
Allah'a inanmak, bir tek korkusu,
Bozulmuş ruhunun, bütün dokusu,
Varsın inanana, cahil desinler.

Yobaz kendisidir, değil farkında,
Herkes anlayacak, görür yakında,
Tarih hüküm verir, onun hakkında,
Varsın bugün bize, yobaz desinler.

Ahlak alt üst olmuş, adalet harap,
Kafasında vardır, bin türlü serap,
Bu ne cehalettir, ne fitne yarap,
Bırak atasına, hayvan desinler.

Allah'a isyanda, cirmine bakmaz,
Yarını ne olacak, akli hiç almaz,
Yaptığı bu melanet, yanına kalmaz,
İsterse cehennem, yoktur desinler.

Necdet Erem

Yoktur Diyorlar.

Bekaya hasrettir, insani ruhlar,
Fenaya, yokluğa, gitme diyorlar,
İnkarla çıkmaza, girecek yollar,
Aman ha isyandan, sakın diyorlar.

İçinde var iken, ebed muştusu,
Dilinden düşermi cennet türküsü,
Yokluğu yenmektir, bir tek ülküsü,
Yokluk diye bir şey yoktur diyorlar

Κainat cevd ile ederken zikir,
İnsana veriyor, tevhidi fikir,
Cümle mevcudatın, dilinde şükür,
İmansız bir hayat olmaz diyorlar.

Zerreler kürler, vermiş el ele,
Hakkın kelamını, almışlar dile,
Aldanıp şeytana, kapılma sele,
İnkârda bir hayır, yoktur diyorlar.

Uyan bu gafletten, yokluktan kurtul,
Varlık insan için, tek mutluluktur,
Güvendiğin hayat, bir tek soluktur,
Küfürde hiç umut, yoktur diyorlar.

Necdet Erem

Yol Yakınken

Yanlış yol doğru adrese varmayacağı gibi, giderilmesi düşünülmeden yaşanan yanlışlarla dolu bir hayattan da doğru sonuçlar beklenemez.

Doğruyu bulmak için, önce doğru olanı bilmek, sonrada kabul edip yanlış olan ile değiştirmek lazım.

Yanlışlarını geri dönme şanslarını kaybedinceye kadar ısrarla sürdürenlerin, sonradan yanlışlarını anlamalarının üzüntü ve zarardan başka bir fayda ve kazançları olmayacaktır.

Yanlışlarından yol yakınken dönenler, en azından telafisi mümkün olmayan pişmanlıklar yaşamayacaklardır.

Necdet Erem

Yollar

Yollar uzun ve zorlu, yolcular birer birer,
Hepsi Allah'tan gelir, yine Allah'a gider.

Fakat biçare beşer, gafil bu yolculuktan.
Yükü öyle ağır ki, bunalmış yorgunluktan.

Necdet Erem

Yollar Cennete Gider.

Misal-i musağğardır, tüm kâinata insan,
Zerreden kürrelere, bunu söyler her lisan,
Eşref-ul mahlûkattır, halife yeryüzüne,
Görünmez bu makamlar, münkirlerin gözüne.

Muhatap seçilmiştir, aciz haliyle insan,
Allah'ın bu lutfuna, hala ediyor isyan.
Ruhunu kirletince, temiz bir yer kalmadı,
Düştüğü bu gafletten, bir türlü uyanmadı.

Her neşnenin muhakkak, vardır biraz firesi,
İnsanlığa firedir, zalim nefsin kölesi.
Alay-i illiyyinden, kayı vermiş ayağı,
Essefelessafilinde, tercih etmiş durağı.

Varlık ilmine muhtaç, varlığını âlemde,
Tüm sırlar makes buldu, irade-i Adem'de.
Varlığı resmeyledi, ruhunda bedeninde,
MEVLA İMTİHAN ETTİ, KALU BELA BEZMİNDE.

Zübde-i mahlûkat var, beşerin kervanında,
Melekler hayran kalır, Allah'a kulluğunda.
Şeytanı ürkütecek, dallin, mağdubda beşer,
Hidayet-i Kur'anla, yollar cennete gider.

Necdet Erem

Yollara Kurulsun Tak.

Tükenmeyen saadet, bir tebessüm bir selam,
O selam ki Allah'tan, kulu mest den kelam.

Sana ait ne var ki, dünya denen bu handa,
Allahtan mesajlar var, dikkatle bak her yanda.

Sev sevgiye hasretle, bekleyen her garibi,
Sevgi bitince dünya, karanlık zindan gibi.

Sana vermiş yaratan, tükenmeyen bir servet,
Adını sevgi koymuş, sonuna kadar sarf et.

Taş kalpleri eriten, bir potadır muhabbet,
Sevginin hoş görünün, üstadıdır Muhammed. (Sav.)

Terk et kini nefreti, gir kardeşlik bağına,
Gör dünya yol alıyor, nurlu Kur'an çağına.

Şarkta kaybolan güneş, garptan yükseliyor bak,
Ey insanlık bayram var, yollara kurulsun tak.

Necdet Erem

Yollarını Gözlüyor.

Ak düşmüş saçlarından,
Alacak hiç ders yokmu?
Meçhuldeki yarından,
Beklediklerin çokmu?

Dünleri bitirenler,
Yarınları özlüyor,
Korktuğun tehlikeler,
Yollarını gözlüyor.

Necdet Erem

YOLUN SONU GELMEDEN

Dünya zahmetli bir yer, giriş ve çıkışı var.
Cismin küçük olsada, âlem sana gelir dar.
Nefse kul olanların, dünü, günü ah-u zar.
Yırt gaflet gömleğini, yolun sonu gelmeden.

Gelenler kalmaz gider, kanma yalan dünyaya,
Cazibesine kanıp, düşme kara sevdaya,
Her gün yeni bir düşünle, dalma sakın hülyaya.
Aç gözünü iyi bak, yolun sonu gelmeden.

Kaçan kurnaz bir tilki, hilesi türlü türlü,
Dilber saçı zan etme, bir tuzaktır örülü,
Gonca bir güle benzer yaprak yaprak dürülü,
Sırlarını çöze dur, yolun sonu gelmeden.

Bak her yanda deliller, çağırır hakka seni,
Hayat bir pazar yeri, durma doldur fileni.
Görmez misin dünyayı, bırakıp ta gideni,
Emanete sahip çık, yolun sonu gelmeden.

Değişmez bir kuraldır, evine döner herkes,
Hayat tek perde oyun, oyuncular eder pes,
Beğenip bağlandığın, her şey basit bir heves.
Uyanda kendine gel, yolun sonu gelmeden.

Necdet Erem

Yolun Sonunda.

Dalıp gittim,
Umut denizinin,
Hayal dalgalarında.

Beyaz köpüklerin ardında,
Karanlık dehlizler,
Geleceğin ufkunda.

Hayat mahkûm.
Umut ve korkunun,
Sarmalında.

Karadelik!
Yokluğa dökülüyor,
Nice dünyalar,
Azgın Hırsın çıkmazında.

Önüne çıkan her şey,
Kayboluyor,
Zamanın kabir denilen,
Bermudasında.

İhtiras!
Doymak bilmeyen bir his,
İnsan!
Hayal dünyasının karnında.

Ve Umut,
İman,
Dua.
Kurtuluş,
Yolun sonunda.

Necdet Erem

Yorgunluk

İnsanlar mutluluğu uzaklarda aradıkları sürece,
sadece farkına varamadıkları bir yorgunluk yaşayacaklar.

Necdet EREM

Necdet Erem

Yorucu Oyun.

Ey İnanç,
Ey Kutlu duygu,

Gel de içimi doldur,
Hayatımın anlamı,

Vereceğin güvenle,
Ancak ki sen kovarsın
İçimi yakan gamı.

Sen olmasaydın eğer,
Varmıdır yaşam denen,
Bu yorucu oyunun,
Mantıklı bir anlamı?

Necdet Erem

Yunusça Selam.

Yunus, balığın karnında,
Yunus, Taptuğun
Hayat bahş dergâhında,
Yunuslar hayat okyanusunun azgın dalgalarında,
Kimi dalgalar ile didişen,
Kimi onlarla barışık, sevgiyle gülüşen,
Yiğitçe güreşen,

Yunus yaratılmak,
yaratıcı için kudrette kolay,

Amma Yunus bin Metta,
Yunus Emre olmak,
Tarihleri aşan bir olay.

Yunus fırtınasını dindiren değil,
Coşturan,

Bela küheylanını,
Musibet parkurunda,
Çatlatırcasına koşturan.

Yunuslara,
Yunus gönüllülere,
Yunus'ça selam olsun.

Necdet Erem

Yunusça.

Yunus, balığın karnında,
Yunus, Taptuğun
Hayat bahş dergâhında,
Yunuslar hayat okyanusunun azgın dalgalarında,

Kimi dalgalar ile didişen,
Kimi onlarla barışık, sevgiyle gülüşen,
Yiğitçe güreşen,

Yunus yaratılmak,
yaratıcı için kudrette,
Kolay,

Amma Yunus bin Metta,
Yunus Emre olmak,
Tarihleri aşan bir olay.

Yunus,
Aşk fırtınası ile
Gönül deryasını coşturan,

Bela küheylanını,
Musibet parkurunda,
Çatlatırcasına koşturan.

Yunuslara,
Yunus gönüllülere,
Yunus'ça selam olsun.

Yunusları ölmez kılan AŞK,
Hakka aşına gönüllere dolsun.

Necdet Erem

Yüce Makam.

Kâinatta en yüce, bir makam verilmişken,
Neden aşağılarda, gezinip durursun sen.

Gör ki cümle mahlûkat, aşkınla pervanedir.
Hilkatin yüce sırrı, bütünüyle sendedir.

Sen ki hilkat şî-rinin, sonunda taç beyitsin.
Kendinden habersizsen, Halık seni neylesin.

Ey insan kendine dön, Makamın çok yücedir.
Değerin Hak katında, Meleklerden yücedir.

Necdet Erem

Yüce Rabbe Niyazda

Bak kainat uyanık, Yüce Rabbe niyazda,
Yerde gökte ne varsa, hep beraber namazda.

Necdet Erem

Yükselen ta SİDREYE

Mahrem olan sırrı aşkın, alemi veriri velveleye,
Muhabbetindir her gönülden yükselen ta sidreye.

Necdet Erem

Yüregindir

Hiçbir şey gözümüzde büyüttüğümüz kadar büyük ve önemli değildir. Yokluğunda hasretini çektiklerine kavuştuğunda hiçbir şeyinin artmadığını ve değişmediğini, hatta onlara düşündüğün kadar ihtiyacının olmadığını görürsün.

Demek ki büyüklük ve değer hasretini çektiklerinde değil, senin hasret çeken ve değer veren yüreğindedir.

Necdet Erem

Zalim Gurbet.

Anadan sıladan, ayrı düşene,
Açar kucağını dost diye gurbet,
Eşine dostuna, haset çekene,
Elini uzatıp, gel diyen gurbet.

Hasret kokar toprağında taşında,
Kahır vardır, ekmeğinde aşında,
Umut sunar, en zorlu savaşında,
Sonradan canına okur ya gurbet.

Herkes gurbettedir, kim ne arıyor,
Kendini kaybetmiş elden soruyor,
Hasret çöllerinde, narda yanıyor,
Sarıp sarmalamış her şeyi gurbet.

Gurbet bir ateştir, yakar insanı,
Dar eder başına, yıkar dünyanı,
En sonda eline, ölüm fermanı,
Yazıp sıkıştırır, bu zalim gurbet.

Necdet Erem

Zalim Nefsin.

İster isen kalbine,
Doğsun sönmeyen güneş,

Kuran'dan al dersinin,
Zalim nefsinle güreş.

Necdet Erem

Zaman

Zamanı tanımadık,
Yarışmaya kalktık onunla.

Kaybedince şaşırıp kaldık.
Baş başa kaldık, hayat denen sanal oyunla.

İnsanlar öldü,
Saatler eskidi habire,
Varlık sızıntılar halinde karıştı,
Zaman denen mevcu-i meçhul nehire.

Diz çöktü önünde her şey birer birer.
Dünya bu bir kapıdan giren diğer kapıdan çıkıp gider.

Necdet Erem

Zaman Varken

Ey Umera, Ulema ve Hukema, veriniz çabul el ele.
İftirakınız yüzünden din de vatan da gitmesin sele.

Tarih tefrika ile yok olan devlet hikayeleriyle doludur.
Tefrika devletleri, milletleri yok etmenin tek yoludur.

Hepiniz siyaset, riyaset ve velayet hırsı ile yanarken,
Bırakın benlik kavgasını, kurtuluş için zaman varken.

Batının yamyamları hep el ele, her zaman olduğu gibi işleri hile
Nasara yehud ile iş tutar, Müslüman gafil nedense bu hale.

Medeniyet deyip kurmuşlar, seni boğmak için bin bir tuzak.
Gafletin devam ederse, unutma hüsranlı sonun değildir uzak.

Mimsiz medeniyetin inşallah, boğazında kalırız da boğulur.
Bu alçak ve zalimlerden, bütün mazlum milletler de kurtulur.

Düştükçe birbirimize, düşmanın işi hep kolay olacak.
Birlik olursak eğer, haçlı kendi tuzağında boğulacak.

Atan Ertuğrul'u, Osman'ı, Yavuzu, Yıldırım'ı örnek al.
Haçlının ayakları altında çiğnenmesin Kur'an ve hilal.

Necdet Erem

Zarar Zıyan

Zarar ve zıyanın fiziki bir sureti olmasa da.
Zarara uğrayana vermiş olduğu şekil onun derecesini anlamaya yeter.

Necdet Erem

Zilletten Kurtulacak

Her gecenin sabahı, vardır iman ederiz.
Karanlık gölgelerde, kalles pusu sezeriz.
Bu yol kurtuluş yolu, korku bilmez gideriz.

Gece sabaha gebe, karanlık son bulacak.
Uyanacak bu ümmet, zilletten kurtulacak.

Çıkma zamanı geldi, korkunun kuytusundan
Uyanmalıyız Ey can, gafletin uykusundan.
Kurtulmalı insanlık, zevk sefa tutkusundan.

Gece sabaha gebe, karanlık son bulacak.
Uyanacak bu ümmet, zilletten kurtulacak.

Yüz yıllar var afakım, aydınlık bilmez nedir.
Bu nasıl bir uykudur, bitmez bunca senedir.
İstikbal seni bekler, göster mertlik nicedir.

Gece sabaha gebe, karanlık son bulacak.
Uyanacak bu ümmet, zilletten kurtulacak.

Artık birlik zamanı, son bulsun ihtilaflar.
İftirak büyüdükçe, güç buluyor düşmanlar.
Yolunu gözlemekte, cümle yetimler dullar.

Gece sabaha gebe, karanlık son bulacak.
Uyanacak bu ümmet, zilletten kurtulacak.

Aç gözünü gör artık, dostun kim düşmanın kim.
Vatanına göz dikmiş, insanlık yedi iklim.
Yenilmeyen tek silah, her zaman teknik bilim.

Gece sabaha gebe, karanlık son bulacak.
Uyanacak bu ümmet, zilletten kurtulacak.

Öksüzün duasısın, mazlumun hayalinde,
Cihanın zorlu yükü, senin güçlü belinde,
Bir türküsün ey yiğit, gurabanın dilinde,

Gece sabaha gebe, karanlık son bulacak.
Uyanacak bu ümmet, zilletten kurtulacak.

Kutsal şehir Mekkeyse, gönlün aşkın kabesi.
Arındır tüm putlardan, yükselsin tevhid sesi.
Kur'anın nurlarıyla, yok et kederi ye-si

Gece sabaha gebe, karanlık son bulacak.
Uyanacak bu ümmet, zilletten kurtulacak.

Surlar zafere hasret, geçmişî özlemekte.
Mazlumlar umut ile Feraklit beklemekte.
Bak ki bütün insanlık, yolunu gözlemekte.

Gece sabaha gebe, karanlık son bulacak.
Uyanacak bu ümmet, zilletten kurtulacak.

Hasretin cana yetti, söyle vuslat ne zaman.
Sabır taşı çatladı, dizde kalmadı derman.
Bak zalimler azıtmış, mazluma vermez aman.

Gece sabaha gebe, karanlık son bulacak.
Uyanacak bu ümmet, zilletten kurtulacak.

Necdet Erem

Zincir Vurulmaz.

Vatana hizmeti borcum bilirim.
Uğrunda gözümü, kırpmam ölürüm.
Nereye saklansa, onun düşmanı,
Arar yuvasında, komam bulurum.

İlim rehberimdir, sabır silahım.
İstikbale doğru, durmam koşarım.
Denizler kudursa, dağlar patlasa,
Onların üstünden, aşar geçerim.

İzzetle yaşamak, çalışana hak.
İnanmazsan bana, dön tarihe bak.
Çalışan milletler, nasıl yükselmiş.
Tembelleri götür, çöplüğe bırak.

Havadan övünmek, işe yaramaz,
Laf salatası inan, karın doyurmaz.
Çalış yığıtçe, doldur meydanı,
Yiğit bileğine, zincir vurulmaz.

Necdet Erem

Zorlu Karar

Bu nasıl bir düşmandır, bilinmiyor oyunu,
Hep zokayı yutarız, öğrenmedik huyunu.
Can evinden vurmaya, kast ettimi bir kere,
Zamana yayıp kazar, mezar gibi kuyunu.

Sırtını sıvazlayıp, bir zaman veriyor gaz,
Aldanıp güvenerek, alıyorsun çokça haz.
Başlayıp cilvelere, göz süzüp ederken naz.
Artık ölüm hükmünü, kendi ellerinle yaz.

İki süre tanınmış, bazen on bazen yirmi.
Tarihine dön de bak, aynen öyle değilmi?
Bir on yıllık mühleti, fark etmeden tükettik.
Yine oyuna geldik, acı sonu hak ettik.

Artık fren patladı, Allah yardımcı olsun.
Dileyelim bu oyun az zararla son bulsun.
Hainlerin hilesi, tez zamanda bozulsun.
Kardeşlik köprüleri, geç kalmadan kurulsun.

Geçmişe dönüp baksak, alınacak dersler var.
Kolları sıvayalım, boş geçmesin zaman dar.
Gelin tövbe edelim, belki af eder Gaffar.
Hakkımızda Mevladan, çıkmadan zorlu karar

Necdet Erem

ZULUM ATEŞİ

Tarihe baksan haklı olanlar hep aklanmıŐ. Zalimler, yaktığı zulmün, ateşine yanmış.

Kendisini adil zannedenler acaba adilmi? Yoksa nefesine uymuŐ bir, gafili cahilmi?

Hak mevlanın yüce ve mukaddes bir adı. Öyle mukaddeski cümle mazluminin yadı

Cihanı velveleye verir, mazlumun feryadı. Zalimi zelil kılmaktır, adili mutlakin mutadı.

Aklı olan adil olur, zulme tenezzül etmez, Zalimin dünya ve ahiret azabı asla bitmez.

Ders almalı beşer, tarihte yaşanan olaylardan, Kurtulmalı Şeytanın, kurduğu tüm tuzaklardan.

Muhatabım nefsimdir, sakın kimse alınmasın. Herkes dikkat etsin, zalim nefse aldanmasın.

Necdet Erem